Cax

lib

Est. 57

Nº 133

[illegible]cerdos parrochialis potest ex causa superuenienti diminuere
[illegible] iuncta [illegible] episcopo. & ad hoc alle. d. l. si hominez
& adduco glo. in capi[illegible]ulo & tempora [illegible].xxvj.q.vij.que
dicit idem in penite[illegible]tia iiuncta a papa alle. d. l. si hominem. & ad
duco q voluit dominus abb. in capitulo studuisti. de offi. le. vbi
pulchre alle. d. l. si hominem, & ideo barto. in. i. constitu. C. §. qui
bus. decidit q licet statutum non possint antiqua statuta tollere
tamen poterunt ex causa noua supueniente. ad hoc allegat. d. l. si
hominem. idem voluit in. l. ambiciosa. ff. de decre. ab ordi. fac. et
ideo dixit dominus abbas in capitulo at si clerici. §. de adulteriis
de iudic. q ex causa supuenienti potest episcopus dispensare eo
casu quo regulariter non posset ad hoc alleg. do. de rota &. d. l. si
hominem. faciat q voluit bal. in. l. quid ergo. §. pena grauior. ff.
de his qui no. infa. vbi dicit q iudex ex causa superuenieti potest
alterare penam inflictam a lege ad hoc allegat. d. l. si hominem.
adduco etiam q voluit ludouicus romanus cōsilio. xxvj. vbi di-
cit q ex causa superuenienti potest derogarij statutis allegat. d.
l. si hominem. & bar. in. d. l. ambitiosa. & adduco bal. in. capitulo
cum olim. de cau. pos. & proprie. vbi dixit q ex causa de nouo sup
uenienti potest procurator mutare factum domini. allegat. d. l. si
hominem. & dicit esse no. dignum quia limitatur. capitu. cum in
ferior. de maio. & obe. & capitulo inferior. xxj. distinctio. & q ma-
gnus dixit ysaias nunquid gloriabitur securis contra dominum
secantem. cxl. & adduco q voluit pe. de ancha. consilio. ccclx. vbi
consuluit q filius regis potest contrahere mrīmōiuz cum illa que
fuit vxor sui patrui ex causa de nouo superueniente ad hoc alleg.
dicta. l. si hominē. & adduco q voluit dominus abbas in capitu
lo fi. de consuetu. vbi refert illam doctrinam bal. i dicta. l omnes
populi. & subdit q legatus generalis poterit ex causa superueniē
te cognoscere de causa alteri specialiter delegata allegat dictā. l.
si hominez. & adduco q voluit dominus abbas in capitulo fina.
de consuetudi. vbi refert illam doctrinam bal. in. l. diuus. ff. de pe
ti. here. vbi dicit statuto cauetur q nemo possit arrengare in con
silio vt imponatur gabella q nihilominus si postea interueniat
noua causa puta guerra & est opus imponere collectam vt obuie
tur gurre q impune poterit arrengari ut imponatur gabella quia
generaliter prohibitum ex casua fit permissum & propter necessita
tem statutum fit non statutum quia continet impossibilitatem q
esse non debet quia lex debet esse possibilis. iiij. distin. §. erit aūt
lex. & refert istud voluisse cy. in addic. in. l. i. ff. de leg. & q voluit
dominus abbas. in capitulo secundo. de probatio. vbi dat quan
dam nouam doctrinam per dictā. l. si hominem. ponderet modo
dominus iudicās: quia cum ista sit causa noua superueniens ut
obuietur hostibus volētibus opprimere illud regnū videtur pos
se imponi collecta pro pace & quiete tenēda laycis ecclesijs & cle
ricis per hanc doctrinam Cy. & bal. ergo multo fortius magna-
tes barones & vniuersitates regni potuerūt disponere q impona
tur collecta pro suis focularijs annuatim soluenda in certis mili
bus ducatis & transibit illud onus ad eos ad quos perueniant
illa focularia. & adduco etiam q voluit bal. in capitulo primo. vt
lit. non contesta. vbi dicit dominus dedit mandatuz procuratori
ad confitendum q poterit procurator negare ex causa de nono
superueniente. & adduco q voluit dominus abb. in capi. frater-
nitatis. de testi. vbi dicit q ex causa de nouo superuenienti possūt
produci testes post publicatum processum. ad hoc allegat dictā
l. si hominem. et faciat illa regula que de nouo emergunt nouo
indigent auxilio. capitulo insinuante de offi. delega. l. de etate. §.
ex causa. ff. de interoga. acti. lex enim aptatur tempori: quia vna
& eadem lex vno tempore est equa & sancta & alio tempore est effe
cta iniqua vt capitulo non debet. de cōsan. & affi. &. §. erit aūt lex.
in versi. loco & tempori congruens. iiij. distin. Ita dicamus in pro
posito nostro q licet dicat illud capitu. regni. quomodo possint
collectari clerici in bonis ecclesiasticis: nec in bonis patrimoniali
bus intelligit nisi ex causa de nouo superueniente vt in casu nr̄o
& ita multipharie multisqz modis responsum est ad illud capitu-
lum regni. eoqz magis quia Rex ferdinandus tenet locum impe
ratoris in suo regno & est monarcha: & iura loquentia de impera-
tore respectu orbis habēt locum in rege respectu sui regni. vt vo-
luit bal. in prohemio ff. in. iij. col. vbi dixit q rex in regno habet
supremam potestatem alle. l. ij. §. initio & §. ex actis. ff. de ori. iu-
ris. & faciat q voluit idem bal. in. l. imperialem. §. si. de prohibi.

alie. feu. per fede. in vsi. feu. & q voluit idez bal. in. l. i. ff. de offi. p-
fect. preto. vbi sicut in quolibet iuramento intelligatur excepta
[illegible] imperatoris ita videtur excepta maiestas regia [illegible]em
bal. in auctentica hoc amplius. C. de fideicom. dixit q rex est vni-
cus monarcha in regno. q apparet ex corona que est corpus ha-
bens spiritum indiuisibile. capitulo licet. de uoto. & etiā dixit idez
bal. in. l. i. C. de donati. inter virum & vxo. q illud q ibi dicitur. de
donatione per imperatorem imperatrici habet locum in rege do
nante regine. licet ergo regnum sicilie sit feudum ecclesie romane
& serenissimus dominus rex illud habeat in feudum ab ecclesia
romana. tamen potest in illo illud q potest iperator in regno suo
ideo bal. in. l. ex hoc iure in. ij. col. ff. de iusti. & iur. dixit q feudū
apulie non disponitur nā. sed pacto. & legē transmisionis a sump
sit ex conuentione. iō tenore contract⁹ non potest recedi alle. l. ad
probationem. C. de probatio. in versiculo quem tenor designat
ita ibi dixit in. vj. qōne. ergo debet inspici tenor inuestiture regni
concesso domino regi ferdinando quo casu si aliter non apparet
rex sicilie presumitur esse monarcha in illo regno: et supremam
habet potestatem ex quo est rex: vt dixit bal. n loco alleg. superi-
us. ergo fortius potuerunt illud onus appōere subditi regis sol
uendum pro suis focularijs. quocunqz ergo focularia transeunt
cū illo onere transeunt. Quia talis compositio per dictos magna
tes & vniuersitates facta est quidam contractus vltro citroqz ob-
ligatorius tam ex parte subditorum q̄ ex parte regis ut dicto ca
pitulo primo. de proba. & dicto capitulo primo. de natura. feud.
possunt eniz subditi contrahere cum domino rege: quia non est
priuatus rex potestate contrahendi vt in dictis iuribus: quia vt
dixit bal. in. l. princeps legibus solutus cum sit omnium presul.
non debet esse omnium exul: ex quo sequitur q videtur contra
cta quedā hypotetha in ipsis focularijs ad comodum domini re
gis. ergo non potest effici deterioris conditionis dominus rex si
illa focularia transeant in ecclesias vel in clericos: nec etiam po-
test effici deterior conditio subditorum vt accrescat illis onus sol
uendi pro focularijs transeuntibus ad clericos vel ad ecclesias.
Nec est opus intrare illum conflictū disputandi si conceditur im
munitas alicui de municipio vtrum accrescat alijs de municipio
illud onus quia non est casus noster. Preterea faciat ad predi-
cta q communicare cum alijs in collectis & exactionibus quibus
cunqz restringitur eo casu quo collecta est extra ordiaria: sed vbi
collecta est munus ordinarium non intelligitur dictum capitulū
loqui. & ideo tex. in. l. i. C. de inditio. libro. x. dicit q priuilegium
immunitatis non porrigitur ad munus ordinarium. ita ibi colli-
git bar. in. ij. notabili. ideo infert q per statutuz potest fieri q col
lecta sit munus ordinarium. ergo sequitur q hec doctrina appo
nit gladium ad arborem huius dubitationis quia licet istud capi
tulum regni disponat q non teneantur clerici communicare ad
collectam restringitur ad collectam extra ordinariam. Item deci
ditur etiam q si ista collecta imponatur a lege vel a statuto est or[illegible]
[illegible] habebit locum istud capitulum regni in ista col
lecta. Idem si imponatur per statutum sed clarum est q talis
collecta videtur constituta per [illegible] legis ex eo quia conuentio
facta cum eo qui habet potestatem legis condende hz vim legis
ut. l. cesar. ff. de publi. Sed regia maiestas Alphonsi habuit po
testatem legis condende: quia fuit monarcha in regno sicilie. et
habuit supremam potestatem vt est superius dictum. ergo facit
ad hoc glo. d. l. i. ēt tex. l. i. C. de vaca. pu. mu. libro. x. & adduco
q voluit bar. in. l. i. ff. de iur immu. vbi dicit q collecta que ipo-
nitur persone pro reb⁹ qn̄ imponit per legez generalem dicit munus
ordinariū argumento tex. d. l. C. de vaca. mu. li. x. vbi appellātur
munera exordinaria que imponūtur a magistratibus & nō aliter a
lege imponuntur. faciat ad hoc tex. l. in honorib⁹. §. q muneris.
ff. de mu. & ho. vbi tangit quid dicat mun⁹ ordinariū: facit sile q
dicimus. de crimi. ordinario & exordinario. l. i. ff. de exordi. crimi.
& q voluit ibi glo. Et adduco q voluit bal. in. l. neminem. C. de
sacro. san. eccle. vbi tangit de munere ordinario: & exordi. & conclu-
dit q mun⁹ ordiariū dr̄ iuariabile. facit. l. cui muneris cū glo. ff. de
mu. & ho. & q hr̄ i. l. i honorib⁹. §. q muneris. eo. ti. vbi illud dicit
munus extraordinariuz q pro tempore erigitur & nō ppetuo: fa-
ciat q voluit bar. in. l. i. de iur imu. vbi voluit q collecte q̄ iponū
tur per legem ciuitatis dicunt esse perpetue sec⁹ si ad tp̄us. faci-
at q habetur in. d. l. sed si per p̄torē. §. si ferie. ff. ex q. cau. maio.

R 12
1/10

REPERTORIVM
Pauli Castrensis

VIRTVTI SIC

CEDIT INVIDIA

SENTENTIARVM ac rerum omnium, quas idem in elegantiss. suis Prælectionib. omnib. in Ius vniuersum hactenus excusis, ore facundo scriptoque, nota digniss. tradidit, quàm antehac elimatius concinnatum, in quo prorsus omissum nihil, quod desyderare queas, aut in quo numeri fallax te subductio fallere posit.

Adhæc subducendi numeri rationem posterior pagella commonstrat.

LVGDVNI, 1544

PAVLI DE CASTRO vita ex Ioannis Trittenhemii de Scriptoribus ecclesiasticis libro excerpta.

PAVLVS de Castro Iureconsultus omnium sui temporis celeberrimus, vir magnę doctrinę & eloquentię, qui Ius ciuile annis multis Senæ, Florētiæ Patauij, & Auenione cōductus publico salario gloriose docuit. Multa in legibus opuscula condidit, quæ huiusce facultatis professoribus & nota & chara sunt: quibus memoriam nominis sui celeberrimi posteris reliquit. E quorū numero subiecta feruntur. Super Codice libri ix. Super Digesto veteri. lib. xxiij. Super Digesto nouo lib. xij. Super Digesto infortiati lib. xiij. Super institutis lib. iiij. Consilia elegantissima. lib. j. & alia cōplura. Moritur temporibus Sigismundi Imperatoris, & Eugenij Papæ quarti. Anno domini Millesimo quadringentesimo tricesimoseptimo, Indictione decimaquinta.

Canon pro numeris marginalibus.

Numeri illi quos margini inscriptos vides, volumina significant, in quibus materiæ, quibus præfixi sunt habentur. Sic autem ordinauimus volumina, vt prima pars Digesti Veteris sit primum volumen, significeturq; per numerum .1. Secunda Digesti veteris secundum volumen, quod numerus .2. demōstret. Prima Infortiati sit tertium volumen, Secunda Infortiati quartum, Prima digesti Noui quintum, Secunda Digesti noui sextum P, rima Codicis septimum, Secunda Codicis octauum, & significantur per numeros, 3. 4. 5. 6. 7. 8.

Index singularium materiarum Pauli Castr.

INDEX OMNIVM TVM RERVM, TVM SENTENTIArum ab illustrissimo clariss. q̃ Iuris Interprete Paulo Castrẽse definitarũ summisq́ꝫ rationibus decisarũ, in Cõmẽtarijs vniuersi Ciuilis censurę corporis, in quo recudẽdo & in multis etiam augendo, eam fidem atq́ꝫ diligẽtiam adhibuimus, vt nil tàm abditum, tamq́ꝫ abstrusum in eo siet, quin vel obtutu quoq́ꝫ primo, etiam segniter aduertenti palam obuiamq́ꝫ fiat.

¶ De litera. A.

Abbas vel alius prelatꝰ si recepit pensionem ab aliquo tanq̃ emphyteota rei ecclesiastice cum nõ sit nõ prohibetur postea dicere q̃ nõ sit emphyteota. ⁊ qd si res erat ꝯsueta dari in emphyteosim. in l. cum testamentuȝ. nu. 3. C. de iuris ⁊ fac. ignoran. fo.28.

8 Abbas an possit repudiare legatum factum monacho. in. l. ex repudiatione. nu. 2. C. de fideicõmis. fo.83.

2 Abbas si recepit pecuniã ꝓ induendis monachis postea non induit sed sibi imbursauit an eo mortuo teneat̃ ecclesia. in l. j. §. non autẽ. nu. 7. ff. de exerci. act. fo.79.

8 **Ablatiui** absoluti resoluunt̃ in viȝ ꝯditionis. i. l. vna. nu. 3. C. q̃n nõ peten. par. fo.18.

1 Ablatiui absoluti q̃n inducãt dispositionẽ ⁊ q̃n cõditionem. in. l. ab emptione. nu. 13. ff. de. pac. fo. 70. ⁊ in. l. si seruus. §. q marga. nu. 4. ff. de leg. j. fo. 39. i. l. i rõne. §. tametsi. nu. 2. ff. ad le. fal. fo.91.

7 **Absens** cum restituat̃ ꝓpter impedimẽtũ ꝓueniẽs ex absentia qualiter ⁊ quãtũ illud idẽ impedimẽtũ duret postq̃ reuersus est in. l. j. nu. 9. C. si aduer. rem iudi. fo.81.

8 Abesse nõ vidẽtur illa que cõsueuerũt esse i loco si absunt ad tempus ⁊ cõprehẽdũtur appellatiõe rerum que i loco sunt. i. l. j. numero. 3. C. de verb. signi. fo.77.

8 Absens si habuit notitiã q̃ lata erat s̃nia i causa sua tñ ignorabat an erat lata ꝓ se vel cõtra se an sibi currat tp̃s appellãdi. i. l. ab eo. iudicato. nu. 5. C. quõ ⁊ q̃n iudi. fo.115.

1 Absens in capitalibus q̃liter admittat̃ qs ad allegãdũ q̃ absens ⁊ citatus nõ potest comparere ⁊ sic executor. ⁊ quãdo nõ capitali admittatur ad plenam defensionem. in. l. seruum. §. publice. numero. 3. 4. 5. ⁊. 8. ff. de procura. fo.87.

2 Absens si fuit citatus etiã facta relatiõe per nũtium nõ potest dici cõtumax nisi per alterã partẽ p̃ñten sua cõtumacia fuerit accusata. ⁊ qualiter hoc fiat. ⁊ tũc volẽs cõparere nõ audit̃ nisi refusis expẽsis. i. l. ꝓperãdum §. ⁊ si quidẽ. nu. 3. C. de iudi. fo.109.

1 Absentia necessaria sicut excusat quem ita ⁊ mere volũtaria q̃n fit cã religionis. i. l. filiusfamilias. §. ꝓcuratorẽ. nu. 11. ff. de ꝓcu. fo.84.

4 Absens cã reipublice q in absentia morit̃ hereditate nõ adita an trãsmittat. i. l. q duos. nu. 3. ff. de re. du. fo.65.

7 Cum cõtra absentem nõ possit perueniri ad secũdum decretum qualiter prouideatur creditori si non vult tantum expectare quod absens redeat ⁊ pro quo nullus venit ad defensionem. i. l. ignorare. numero. 3. ⁊. 4. de restitu. mili. fo.93.

8 Absens condemnatur in expensis etiam si pro eo feratur sententia in penam contumacie. ⁊ quid si fuit presens. in aut. ei qui. numero. 5. C. de tempo. appel. fo.130.

1 Absens potest cõueniri ⁊ trahi ad locum domicilij. i. l. ij. §. legatis. numero. 9. ff. de iudi. fo.115.

7 Casus tres in quibus absentes sunt vocãdi. ⁊ quãdo maior pars duaruȝ partiũ que sunt presentes sufficit quod cõsentiat. i auť. hoc ius. numero. 3. C. de sacrosan. eccle. fo.7.

7 Absens cã rei pub. si petat restitutionem aduersus prescriptionẽ: an debeãt fieri duo iudicia: scilicet vnum per quod rescinditur vsucapio vel p̃scriptio ⁊ aliud per quod vẽdicẽtur res. i. l. quod tempore. nu. 2. 3. 4. 5. C. de resti. mili. fo.92.

7 Absens ex cã ꝓbabili ⁊ necessaria: an ⁊ q̃n restituat̃ ad totã cãm ⁊ ad ꝓcessum agitatũ eo absente. in. l. q̃ absente. nu. 1. C. de ꝓcura. fo.65.

1 Absens citatus licet in banno positus si postea comparet allegando ⁊ probando se non subditum iurisditioni illius iudicis quando possit reuocare qcqd factũ est. in. l. ij. nu. 9. ff. si qs in ius voc. nõ ierit. fo.22.

3 Absens qs ex iusta cã ⁊ est impeditus ꝯparere nõ imputat̃ sibi si nõ mittit ꝓcuratorẽ ad cõtestationẽ litis vel s̃niam audiendaȝ idõ ad tales actus nõ dȝ ꝓcedi. in. l. si qs. §. ⁊ ideo. nu. 10. ff. de heredi. insti. fo.68.

7 Absentare se volẽs si dubitat ne postea ꝯ eũ absentẽ moueat̃ litigium an possit cõpellere aliũ ad agendũ. in. l. vna. nu. 4. C. vt ne inuitus. fo.115.

1 Absentis priuati sicut ad eiꝰ defensioneȝ admittit̃ qlibet dũmodo caueat de iudicato soluẽdo: ita ⁊ ad defensionẽ vniuersitatis lȝ nõ sit ꝓprie absẽs si nõ est q eã defendat cõstitutꝰ ab ea. in. l. j. §. qbus. nu. 7. ff. quod cuiusq́ꝫ vniuer. fo.99.

1 Absens ⁊ nõ cõparẽs nõ dicit̃ cõsentire in eo qd̃ fit cõtra ipsuȝ. in. l. j. §. lȝ si nu. 4. ff. de fer. fo.44.

7 Absens cã reipublice etiã si potuit mittere ꝓcuratorem ⁊ nõ misit ei nõ imputatur. in. l. j. nu. 5. C. de resti. mili. fo.92.

Absens cã rei publice si ledit̃ in lapsu tp̃is hȝ beneficiũ restõnis vt subducatur tp̃s absentie ⁊ illud ad hr̃ẽdes suos transmittit. ibidẽ nu. 6.

7 Absentauit se aliqs a patria ⁊ ignorat̃ an viuat quousq́ꝫ aliqua idicia sint de morte presumitur viuere vsq́ꝫ ad centũ annos nisi ꝯrium ꝓbetur. in. l. vt inter. nu. 5. C. de sacrosan. eccle. fo.12.

7 Absenti q̃n assignat̃ aliqs terminus dȝ sibi notificari alias ipsum nõ arctat. in. l. ij. nu. 8. C. vbi in rem act. fo.125.

Absens reqsitus si postea cõpareat tñ nõ habeat nisi ciuilẽ possessionem an poterit cõueniri rei vendicatione. ibi. nu. 13.

5 Absens retinet possessionẽ ciuilẽ quousq́ꝫ ignorat nãlem occupatã: ⁊ qd postq̃ scit. in. l. clã possidere. §. q ad nũdinas. n. 3. ⁊. 4. ff. ď acq. pos. fo. 44.

Quid si nõ accedit nõ timore illius q fuit ingressus sed timore latronuȝ in itinere. ibi. nu. 5.

Qd̃ remediũ det̃ absenti postq̃ ꝑdit ciuilẽ ꝓ ip̃a recuperãda. ibidẽ. nu. 6.

1 Contra absentẽ citatũ nõ cõparentẽ nec allegantẽ declarationem fori ad quos actus possit ꝓcedi. in. l. nõ vr̃. nu. 2. ff. de iudicijs. fo.116.

7 **Absolutio** facta q̃ actor nõ ꝓbauit an transferat in absolutum dominiũ vel vsucapiendi cõditioneȝ. in. l. ij. nu. 3. C. de ꝓba. fo.164.

Absolutio an debeat seq si aliqs fuit accusatꝰ vel inq̃sitꝰ de ꝑcussione cuȝ sanguinis effusione ⁊ ꝓbetur ꝑcussio ⁊ nõ sanguinis effusio. ibidẽ nu. 5.

5 Absolutio si nõ cõstat ex qua cã sit facta p̃sumit̃ facta ex illa cã ex qua debeat ferri ⁊ q̃ colligit̃ ex actis. in. l. si rẽ. nu. 2. ff. de excep. rei iud. fo.82.

7 Absolutoria interlocutoria ab obseruatiõe iudicij q̃n fert̃ q̃ expẽse veniãt soluẽde illi absoluto. in. l. ꝓperãdũ. §. siue aũt. nu. 2. C. de iudi. fo.110.

3 Absolutũ quẽ fuisse si ꝓbatur nõ tñ per hoc ꝓbatur ipsum fuisse excommunicatũ. in. l. illud. nu. 3. ff. de acqui. here. fo.101.

5 Absolutoria lata q̃ actor nõ ꝓbauit an pariat rei iudicate ita vt actor nõ possit iterum agere si ꝓbationes ad eum peruenerint. in. l. si mr̃. §. deniq́ꝫ nu. 2. ff. de excep. rei iudi. fo.80.

2 Absoluendus vel rebanniẽdus ab exulatione hr̃ ꝓ rebannito vel absoluto vt sic nõ possit impune offendi ex forma statuti vel ciuitatis. i. l. si nõ sortem. §. adeo aũt. nu. 3. ff. de cõdi. inde. fo.45.

5 Absolutus q̃ nõ possidebat si postea incipiat possidere ⁊ de hoc interroget̃ an teneat̃ r̃ndere. in. l. si a te. nu. 2. ff. de exce. rei. iud. fo.80.

7 Absolutio facta in ca. ciuili ꝑ mortẽ serui an ꝓsit ne amodo possit qs criminaliter accusari. in. l. ex morte. nu. 3. C. de leg. acqui. fo.153.

2 Absolutio q̃ actor nõ ꝓbauit est diffinitiua ⁊ cuius effectꝰ sit. in. l. iulianus. nu. 7. ff. de cõdi. indeb. fo.52.

Absolutio ab obseruatiõe iudicij est interlocutoria ⁊ q̃n impediat iteruȝ agi. ibidem. nu. 8. ⁊. 9.

5 **Accessio** sit possidẽti de p̃ñti possessione quã aliꝰ oliȝ habuit. i l. põponius. §. si is q. nu. 2. ff. de acq. pos. fo.46.

Accessio an fiat possessioni vitiose. ibi. in. §. in dotem. nu. 2.

5 Accessione nõ põt qs vti ex ꝑsona illius a quo cãm nõ hȝ in. l. põponius §. preterea. nu. 2. ff. de acqui. pos. fo.46.

4 Accessiones ciuiles vt sunt vsure pertinẽt ad fideicõmissuȝ nisi ꝑ heredẽ fuerint exacte. in. l. deducta. §. q post nu. 2. ad treb. fo.116.

2 Accessiones nãles vel q̃si nõ veniũt in obligationibꝰ stricti iuris in qbꝰ agit̃ ad dãdũ nisi tp̃e litis cõte. in. l. cũ fundꝰ. nu. 1. ff. si cer. peta. fo.15.

2 Accessiones naturales ⁊ ciuiles veniũt in iudicijs bonefidei vt vsure a tẽpore more. in. l. cũ fundus. nu. 3. ff. si cer. peta. fo.15.

2 Accessiones naturales soluti indebite p̃ñt cõdici recta via lȝ non fuerint solute etiã iure actionis ⁊ veniãt a tp̃e obligationis cõtractu etiã añ moram. in. l. indebiti. nu. 2. ff. de cõdi. indebi. fo.43.

7 Quod iuris est de principali debet esse de accesso. in. l. cum per nu. 4. C ꝑ quas perso. fo.185.

5 Casus quinq́ꝫ in qbus nõ datur accessio. in. l. põponius. §. accessiões. nu. 2. ff. de acqui. posses. fo.46.

1 Accessorium nõ dȝ plus importare q̃ principale si res est dubia ⁊ quid si est clara. i. l. q duo. nu. 2. ff. de serui. rust. predio. fo.164.

6 Accessoriũ an extinguatur extincto principali. in. l. cum filius. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo.17.

2 Accessus de publico si est etiã in cenaculũ iunctũ domui nõ censetur cenaculũ ita possideri per dñm domus sicut nõ esset accessus. in. l. si mercedẽ §. si cum fundum. nu. 4. ff. de actio. emp. ⁊ vendi. fo.114.

Index sigularium materiarum.

5 Statuitur aliqd in accessorijs qđ nō statuitur in principali.in.l.dāni infecti.§.si is qui nu.3.ff.de dam.infe. fo.19.

2 **Acceptilatio** facta vni ex duobus reis obediēdi efficaciter obligatio nō ꝓdest alteri lꝫ al's secus ⁊ si agat cōtra alterū nō pōt opponere actionē cedēdarū.in.l. quamuis.§.marcellus.nu.3.ff.ad velleia. fo.96.

6 Acceptilatio nō pōt fieri ei q est obligat⁹ sub ꝯditione lꝫ nulla sit adhuc nata obligatio.in.l.sub cōditione.nu.2.ff.de solu. fo.66.

1 **Accidens** mutat naturaꝫ ⁊ potius inspici debet accidēs q̄ȝ natura in occurrētibus post accidēs ⁊ qd in occurrentibus añ.in.l.si eadē.nu.5.ff.de off.asses. fo.15.

2 Accidēs nō pōt stare sine subiecto.in.l.j.nu.5.ff.de pig.actio. fo.71.

4 **Accursius** accurrit ⁊ succurrit cōtra tenebras iuris ciuilis.in.l. factam.§.si sub cōditione.numero.4.ff.ad trebel. fo.117.

7 **Accusans** aliquē puta Titium tanq̄ȝ bānitū in persona seu capite cum nō esset ille titius ⁊ accusator hoc sciebat debet puniri similitudine supplicij.in.l.⁊ si legib⁹.nu.2.C.si con.ius vel vtili.public. fo.33.

6 Accusatus qui inquisit⁹ qui dedit fideiussores de p̄sentādo se ad mādatū potestatis ⁊ soluēdo omnem condemnationē si postea fuit cōdemnatus ⁊ eius bona cōfiscata an fideiussores sint liberati.in.l.si debitori.nu.2.ff.de fide iusso. fo.55.

4 Accusatoris intētio an sit fundata si Titius accusatur de adulterio quia cognouit Bertam vxorem Semproniȷ ⁊ ipse respōdēdo inquisitioni cōfiteatur se cognouisse dictam Bertam.in.l.si cui serui.§.si a filio nu.4.ff.de leg.j. fo.23.

2 Accusatus deferens iuramentum accusatori ⁊ iuret preiudicat sibi in pecuniaria non in corporali pena.in.l.ait pretor nu.10.ff.de iureiu. fo.20.

1 Accusator accipiēs pecuniā vt desistat ab accusatione calūniosa crimine nō ꝓbato qualiter puniat.in.l.si ab nu.2.ff.de calū. fo.112.

1 Accusare vel accusari pñt plures in cā criminali eadeꝫ cā ⁊ eodeꝫ libello in.l.si qs.§.vnius.nu.2.ff.de procu. fo.86.

3 Accusat vel inquirit aliqs q̄ occidit romipetā cuius nomē ignoratur ⁊ etiā vnde esset ⁊ quis esset q̄ ꝓcedat inquisitio vel accusatio.in.l. quoties §.si quis.nu.3.ff.de here.insti. fo.65.

7 Accusari pōt quis in eadē accusatione de diuersis criminibus orientib⁹ ex diuersis factis.in.l.edicta actio.nu.12.C.de eden. fo.37.

1 Accusatio ꝓdita super pena pecuniaria applicāda fisco q̄ possit ꝑ quēlibet đ populo intētari etiā in priuatis criminibus: actio vero ꝓ multa nō pōt intētari nisi ꝑ ꝓcuratorē fiscalē.in.l.vna.§.hoc iudiciū.nu.7.ff.si quis ius dicēti nō obtemp. fo.24.

1 Accusatio vel inquisitio si fit de crimine tanq̄ȝ cōmisso tali tpe vel loco: ⁊ probetur de alio tēpore vel loco dꝫ sequi absolutio ⁊ dꝫ de nouo accusari vel inquiri.in.l.si communem.§.si is qui.nu.3.ff.quemadmoduꝫ seruitus amittatur. fo.171.

5 Accusator sicut tenetur apponere tp̄a id est mēsem ⁊ locū delicti cōmissi ita ⁊ qui excipit de crimine.in.l.j.nu.3.ff.de excep. fo.77.

2 Accusatus vel inqsitus pēdēte ꝓcessu dꝫ retineri in carceribus qñ venit imponēda pena corporalis ⁊ an etiā ipse accusator vna cū eo.in.l.si quis nu.2.ff.de testa. fo.36.
Si pena est pecuniaria simpliciter dꝫ relaxari cū fideiussorib⁹ ⁊ si nō posset fideiussores dare an detineatur personaliter.ibidem.

2 Accusatus vel inquisitus de percussione cum sanguinis effusione vel alia qualitate que augeat penam delicti si probata est percussio ⁊ non qualitas an debeat absolui ⁊ an poterit postea iterum accusari vel inquiri de simplici percussione.in.l.duobus reis.§.exceptio.numero.3.ff.de iureiuran. fo.78.

1 Accusans aliquem si maleficium nō probat presumitur calumniator: et quod crimen nō sit verum sed falsum: ⁊ quod ipse se sciuerit esse falsum: ⁊ quādo excusetur a presumpta calumnia.in.l.athletas.§.calumniator.nu.4.ff.de infa. fo.78.

3 Accusatio vel inquisitio quādo post mortē alicuius possit fieri ad dānādam memoriam defuncti.in.l.qui a latronibus.§.si quis.numero.6.ff.de testamentis. fo.37.

1 Accusatus est melioris cōditionis q̄ȝ accusator in causis criminalib⁹ in medijs causis: fortius in fine: in principijs vero vr fauēduꝫ accusatori.in l.si.nu.2.ff.de fer. fo.45.

5 Accusator nō potest trāsigere super pena applicāda fisco.in.l.j.§.⁊ post operis.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.3.

3 Accusator qs dicatur si aliqs accusat te ⁊ dicat se hoc facere de voluntate mea an ego vel ipse.in.l.post dotē.nu.2.ff.solu.ma. fo.26.
Accusare nō potes quis per procuratorē.ibidem.

1 Accusandi modus aliquem de aliquo delicto.in.l.mutus.§.in popularibus.nu.2.ff.de procu. fo.92.

8 Accusatio occisoruꝫ defuncti debet fieri anteq̄ȝ adeatur hr̄ditas: ⁊ quid si ignorantur homicide.in.l.minoribus.numero.6.C.de hisqb⁹ vt indignis. fo.71.

8 Malefactor q tenetur ex necessitate dꝫ oēs participes accusare.i.l.minoribus.nu.5.C.de his qui.vt indig. fo.71.

8 Accusatio vel inquisitio facta cōtra tres de homicidio q̄ tamen vnus solus fecerat sed tres interfuerūt apposita clausula ⁊ alter alteri p̄stitit auxiliū ⁊ fauorē an debeat admitti.in.l.ancille.numero.5.C.de fur. folio.8.

7 Accusator de cōsuetudine tpe quo porrigit accusationē iurat vera cōtenta in ea etiam parte absente nec aliud iuramentū postea exigitur ⁊ respondetur per accusatū per verba affirmatiua vel negatiua et nō per verbum credit vel nō credit.in.l.j.nu.9.C.de iura.calū. fo.99.
Quid in causa ciuili.ibidem.
Quid in causis spiritualibus.ibidem.

8 **Acquisita** ꝑ filiū an itelligāt acqsita ex re p̄ris an ex idustria sua.in.l.cū oportet.nu.8.C.de bo.que libe. fo.103.

3 Acquisitio momentanea nō attēditur nisi afferat aliquaꝫ vtilitatē.in.l.si filius.nu.10.ff.de cōdi insti. fo.84.

3 Acqsitiones q̄ fiunt per seruū recta via fiunt ipsi dño nō aūt ꝑ prius seruo ⁊ postea dño.⁊ qd in testamēto.in.l.placet.nu.2.ff.de acq.here. fo.101.
Acquisitiones que etiā de iure digestorū remanebāt penes filiū nec querebātur patri vel dño que sint.ibidem.nu.3.

5 Cōstare debet q̄ ille qui vtit re aliena vel iure alieno fuerit vsus anq̄ȝ iure proprio vel sibi debito vt sibi acquirat alias videt vsus iure familiaritatis.in.l.qui iure.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.51.
Et quid de illo qui prāderet per magnū tēpus in domo alteri⁹.ibi.nu.3.

4 Acquisitiones iniuste que cōsistunt in facto nō in iure vt per furtū vel rapinā facte per filiū vel seruū nō querūtur patri vel dño.in.l.qui her.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.74.

1 Acqsitū qđ nō ē ꝑdi nō pōt.i.l.itinere.nu.2.ff.đ serui.rusti.p̄dio.fo.164.

7 **Acta** alicuius cause an stabitur sentētie ꝯtinenti tenorē actorum.l.emācipatione.nu.2.C.de fide instru. fo.175.

8 Acta q̄ debēt redigi in scriptis si culpa notarij nō fuerūt redacta an poterint ꝓbari ꝑ testes.in.l.ambiguitates.nume.3.C.de testamētis. fo.40.

3 Acta q̄ sint perdita potest fieri probatio per testes.in.l.j.§.sed cōsulto.nu.2.ff.de his que in testa.delen. fo.61.

7 Acta que dicātur ⁊ quare dicātur publica.in.l.ij.nu.13.C.de eden. fo.36.
Actorū copia quib⁹ sit fienda.ibidem.nu.6.9.10.11.⁊.12.

2 Acta valent si aliquis ꝓcessit in aliqua causa tanq̄ȝ iudex delegatus cum nō sit si tñ habebat in illa causa iurisditionem ordinariam.in.l.habebat.nu.6.ff.de insti.act. fo.83.

1 Acta iudicij vel cause cū sit cōmunia fienda est copia cuicūq̄ȝ parti petēti quoties voluerit dūmodo notario satisfiat de mercede.in.l.veluti.§.hec vox.nu.3.ff.de eden. fo.49.

1 Acta faciēs ex causa necessaria magis excusatur q̄ȝ qui ex voluntaria.in.l.si fideiussor.§.si necessaria.nu.2.ff.qui satisd.cog. fo.33.

1 Acta valebunt si partes errauerūt a principio postea inceperūt scire iudicem incompetentē ⁊ tamen ꝯtinuarunt litigare coram eo.in.l.ij.nume.3.ff.de iudi. fo.114.
Si nō apparet an sciuerint vel ignorauerint inspicitur si sit rusticus vel idiota vt presumatut ignorasse vel sciuisse.ibidem.nu.4.

1 Acta quare eduntur cum die ⁊ consule.in.l.j.§.editiones.numero.6.ff.de edendo. fo.47.

1 Acta ⁊ attestationes si aliqs habuit penes se: si dicat se nō legisse vel legisse nisi per vnā virgulam presumitur tamē totum legisse ⁊ sic tanq̄ȝ sint dicita testificata nō poterit testes ꝓducere.⁊ an possit probare q̄ non legit.in.l.nō est.nu.2.ff.de transact. fo.74.

7 Acta ꝯficiunt de manumissionib⁹ ⁊ emācipationib⁹ corā iudice ⁊ de adoptione ⁊ de cūctis alijs ꝑtinentib⁹ ad legitimationē personarū ⁊ debēt remanere in publico loco.in.l.actus omnes.nu.3.C.de ferijs. fo.120.
Quid in interpositione decreti super alienationibus rerū minorū.ibidē.

1 Actorum inspectione probatur q̄ quis non cōparuit.in.l.si per aliū.§.docere.nu.5.ff.si quis in ius voc. fo.30.

1 **Actiones** penales qñ trāsmittūtur ad heredes lite nō cōtestata vt actio furti an tūc possit iurari in litē.in.l.si per alium.§.heredib⁹.nu.2.ff.ne quis eū qui. fo.30.

2 Actio sicut dicit arbitraria qñ promittis mihi dare in certo loco ita qñ promittis simpliciter ⁊ ego promisi nō petere nisi certo loco.in.l.in bone fidei.§.si tamen.nu.4.ff.de eo qđ certo loco. fo.61.

2 Actio vbicūq̄ȝ datur ex sola naturali q̄ illa sit datiua ⁊ nō natiua.in.l.j.§.impuberes.nu.7.ff.cōmo. fo.66.
In actione bonefidei reddens rem deterioratā si actor ignorauit deteriorationem nō liberat ab actione primitiua: ⁊ agitur ad restitutionē rei nō vt actor eam cōsequat postq̄ȝ habet sed interesse deteriorationis.in.l.sed mihi videt.§.si reddita.nu.2.⁊.6.ff.eo.
In actione stricti iuris si redditur res deteriorata qđ liberetur soluens ab actione primitiua licet teneatur actione de dolo si deteriorauit per dolum ⁊ quando nō liberetur soluēs rem cum diminutione iuris.,ibidem nu.3.⁊.6.
In actione bonefidei qui tenet ad duo soluēdo vnū liberat ab illo ⁊ remanet obligat⁹ in altero tantū ⁊ si tenet ad vnum soluēdo partē liberat ab illa remanet obligat⁹ in alia.ibidem.nu.4.

1 Actio tutele nō oritur occasione administrationis nisi finita tutela tamē actio mandati oritur cōtra procuratorem ad negotia etiam durāte administratione.in.l.qui proprio.§.si duob⁹.nu.6.ff.de procu. fo.94.

Actio prescriptis

2 Actio prescriptis verbis quare ita dicaꝛ. ⁊ qñ cõpetat. in rubrica. nu. 1. ff. de prescp. verb. fol. 125.
Actio in factũ ꝙ sit magis gñalis ꝙ̃ prescriptis verbis. idẽ nu. 2.
Qualiter cognoscaꝛ q̃ istarũ actionũ gñaliuȝ cõpetat an actio in factum ꝑscriptis verb. an actio in fcm̃ subsidiaria an actio in fcm̃ ex lege. ibi. n. 3.
3 Ad actionẽ cõsequendã sufficit aliqd fieri de facto si nõ possit fieri de iure. i. l. si quis. nu. 4. ff. de cõdi. insti. fo. 83.
An idẽ sit ad penã euitãdaȝ: ⁊ qd ad penã cõmittendã. ibi.
2 Actiones plures penales si sunt ⁊ in vna venit plus ꝙ̃ in altera qñ vna ꝑ alterã tollaꝛ: ⁊ qñ nõ quatenus concurrũt. in. l. duobꝰ reis. §. exceptio. nu. 4. ff. de iureiur. fo. 27.
1 Actio peti. heredi. quare nõ daꝛ cõtra titulo possidentẽ. in. l. regulariter. nu. 12. ff. de peti. here. fo. 143.
2 Si dubitaꝛ de actiõe sup aliquo negotio inter ptes gesto: qñ competat actio ꝑscri. ver. ⁊ qñ actio in factũ subsidiaria. in. l. quoties. nu. 2. ⁊. 3. ff. de prescri. verbis. fol. 129.
Actio in fcm̃ subsidiaria in quo differat ab actione ꝑscri. ver. ibi. nu. 4.
In delictis qñ dubitaꝛ de actione an recurraꝛ ad actionẽ de dolo. ibi. n. 5.
1 Actiones plures cõpetẽtes ex diuersi cãis ad diuersa an ⁊ qñ possint per eũdẽ eodẽ tpe cumulari in. l. si idẽ. nu. 2. ff. de iurisd. om. iud. fo. 18.
2 Actiones reales cõpetũt pro rebꝰ corpalibꝰ. in rub. n. 1. ff. si cer. pe. fo. 2.
Itẽ actio cõfessoria ⁊ negatoria cõpetũt ꝓ iuribꝰ incorpalibꝰ. ibid. nu. 2.
Actiones mixte ꝓponunꝛ ad similitudinẽ realiũ. ibi. nu. 2.
Et que dicantur mixte. ibi. nu. 3.
Actiones in rẽ scripte ꝑsonales sunt: vt actio qđ metus cã. ibi. nu. 4.
Actiones noxales ꝓponunꝛ ad similitudinẽ realiũ. ibi. nu. 5.
Actiones reales sunt digniores ꝙ̃ ꝑsonales. ibi. nu. 6.
2 Actio de cõstituta q̃ dicaꝛ. in. l. j. nu. 3. ff. de cõsti. fo. 62.
7 Actio mandati ad hoc vt oriaꝛ inter dñm ⁊ ꝓcuratorẽ q̃ requiranꝛ. in. l. litẽ te. nu. 2. C. de procuratoribus. fo. 67.
6 Actio requiriꝛ nobis faciliꝰ ꝑ numerationẽ nostro noĩe factã ꝙ̃ ꝑ stipulationẽ. in. l. si ita stipula. §. chrysogonus. nu. 7. ff. de verb. obli. fo. 37.
2 Actio prescrip. verb. põt competere ad restitutionẽ eiꝰ ꝙ datũ est quando fuit expsse actum de restituẽdo aľs nõ sed conditio ob cãm. in. l. si dñs seruum. nu. 2. ff. de prescrip. ver. fo. 127.
3 Actio illa censeꝛ in libello q̃ ex ṽbis ⁊ materia in illo deducta colligi põt seu cõcipi. in. l. gallus. §. qdam. nu. 3. ff. de libe. ⁊ posthu. fol. 5.
7 Actio negotiorũ gestorũ directa qualiter sumaꝛ duobus modis ⁊ cui cõpetat cõtraria in. l. curatoris. nu. 3. ⁊. 6. C. de neg. gest. fo. 73.
Actio q̃ dicaꝛ directa ⁊ q̃ vtilis. ibi. nu. 4. 5. ⁊. 6. Et an locuȝ habeant ex reconuenti. ibid. nu. 73.
Actio vtilis reperitur dupliciter. ibi. nu. 7.
1 Actio neg. gest. directa que sit ⁊ q̃ vtilis: ⁊ an sit differẽtia inter eas in effectu. in. l. actio. nu. 2. ff. de neg. gest. fo. 111.
Actio vtilis vel vtile interdictũ qñ detur. ibid. nu. 3.
Actionem si acquisiui ꝓ te ꝙ tibi cedã potes me cõpellere vt liberẽ debitorẽ vel ꝙ eã alteri cedã ⁊ an añ cessionẽ possis debitorẽ liberare. in. l. ignorante. nu. 2. ff. eo.
5 Actio nõ acquiriꝛ dño sine cessione ex contractu ꝓcuratoris in. l. possessio. §. ⁊ si. nu. 2. ⁊. 4. ff. de acqui. here. fol. 52.
Quid in actione reali an illa ꝑ procuratorẽ queraꝛ dño sine cessione dic ꝙ non. ibi. nu. 3.
7 Actio depositi an sit de iure communi summaria. in. l. si quis. nu. 2. C. de deposi. fo. 200.
2 Actio furti nõ daꝛ ei q nõ est dñs nec hȝ possessionẽ nisi sua intersit rõne custodie, ⁊ qd si aliquis est dñs ȝ nũꝙ̃ fuit possessor. in. l. si reȝ. §. si qs. nu. 5. ff. de prescri. ver. fol. 128.
Actio ꝑscri. verb. ꝙ possit dari ꝓ re ꝓpria. in. l. rogasti me. nu. 2. ff. eo. tit.
2 Actio vtilis non trãsferꝛ in emptorẽ sine cessione ꝑ ista verba. vt accedant pensiones emptori nisi locator vendidisset cũ omni iure ⁊ actione sibi competẽti illius domus. in. l. insulam. nu. 2. ff. loca. fol. 12.
Ex assidua cõtractatione ꝙ nascaꝛ noua actio furti quãdo a ꝑncipio nõ fuit nata q2 non poterat. ibi. nu. 3.
6 Actionẽ si quis cessit vni an poterit eãdẽ actionẽ cedere alteri ante factã exactionẽ in. l. delegare est. nu. 6. ff. de noua. fol. 62.
6 Actio an tollaꝛ ꝑ solã propositionẽ exceptionis ꝑemptorie. in. l. si plures. nu. 3. ff. de fideius. fo. 53.
8 Actiones reales que sunt iura incorporolia pñt moueri etiã in loco vbi res nõ est sita ratione tñ domiciliĳ. in. l. si. nu. 3. C. de prescri. long. temp. x. vel. xx. an. fol. 113.
Actiones sui natura ꝑpetue vt sunt ille que fuerũt inesse ꝓducte sine meta temporis tolluntur ⁊ prescribuntur contra ignorantem ⁊ sic tempus prescriptionis est continuum ⁊ quid si non sunt sui natura perpetue. ibi. numero. 4.
1 Actio peti. here. qñ dicatur directa ⁊ qñ vtilis. in. l. etiaȝ. §. qđ si qs. nu. 7. ff. de peti. here. fol. 144.
7 Actio pignoratitia nõ solum cõpetit pro recuperanda re pignorata sed etiã ad alia que est equum venire cũ sit actio bonefidei in. l. creditor. nu. 2. C. de pigno. act. fo. 183.
1 Actio nego. gesto. est perpetua ⁊ trãsitoria ad heredes etiã lite nõ cõtestata. io. l. si pupilli. §. videamus. nu. 5. ff. de neg. gest. fo. 104.
Sine actione nemo experitur. ibid. nu. 6.
5 Actio ꝑ confessoriã vel negatoriã nõ solũ obtinet quis declarationẽ iuris sui sed etiã obtinet destructionem eius ꝙ factũ est in. l. stipulatio. §. habet aũt. nu. 3. ff. de ope. no. nun. fo. 9.
3 Actio de dote est cõis inter patrẽ ⁊ filiũ eo modo quo inter plures legatarios cõiunctos re tantũ est cõmunis actio ex testõ pro eadem re. in. l. non solum. nu. 6. ff. sol. ma. fol. 5.
Actio directa nõ trãsit in singularem successorẽ licet possit transire vtilis per cessionem. ibidem.
7 Actio in factum an detur ex interlocutoria. in. l. cũ antea. nu. 7. C. de recep. arbi. fo. 98.
7 Actio vtilis vel directa an tollaꝛ per actionem in factũ. in. l. vna. nu. 8. C. de alie. iudi. mutan. cau. fac. fo. 97.
1 Actio ꝙ detur ad interesse vel ad id quãti ea res est quãliter differat. in. l. vna. §. hoc iudiciũ. nu. 3. ff. si quis ius di. nõ obtẽ. fo. 24.
2 Actio stricti iuris si subrogaꝛ loco actionis bone fidei assumit eius naturam vt post moram debeantur fructus ⁊ vsure. in. l. certi. condi. nu. 15. ff. si cer. peta. fo. 7.
2 Actio ex ꝯctu stricti iuris nõ cõpetit nisi ad ea que deuenerũt in ꝯctu in. l. si. nu. 2. ff. de cõdi. ob tur. cau. fo. 42.
Actio ex testamento est stricti iuris sicut actio ex stipulatu: quo ad quedam tñ hȝ instar bonefidei. ibi. nu. 4.
2 Actio prescriptis verbis ⁊ nõ de dolo qñ detur in cõtractu facio vt des in. l. solẽt qui. nu. 5. ff. de prescrip. ver. fo. 128.
2 Actio vbicũqȝ põt habere locũ ex ꝯtractu nominato nõ daꝛ codictio incerti. in. l. ꝓmisisti. nu. 2. ff. de ꝑscrip. fo. 128.
2 Actio de dolo ad hoc vt deꝛ in contractu facio vt des tria sunt necessaria. in. l. naturalis. §. ꝙ si faciã. nu. 3. ff. de prescri. ver. fo. 126.
Actio prescriptis verb. quare nõ daꝛ in cõtractu facio vt des sed de dolo tantum. ibi. nu. 5. 6. 7. ⁊. 8.
5 Actio de aqua pluuia arcẽda decem necessaria requirunꝛ ad hoc vt competa. in. l. j. nu. 2. ff. de aqua plu. arcen. fo. 23.
2 Actio in factũ ꝙ etiã habeat naturã realis vt deꝛ cõtra singularẽ successorem. in. l. nã ⁊ postea. §. si petitor nu. 5. ff. de iureiu. fol. 22.
7 Actio ꝙ metus cã cum deꝛ intra annũ ad quadruplũ a quo tempore incipiet iste annus ⁊ duplex est modus agendi ⁊ ꝙ iste annus sit vtilis. in. l. si ꝑ vim. nu. 2. C. quod. met. cau. fo. 75.
Quod istud quadruplũ nõ sit pena violẽtie vel metus illati sed pena contumacie ⁊ more cõmisse in nõ restituendo. ibidẽ. nu. 3.
2 Actio de peculio lȝ incipiat esse annalis filio vel seruo exeũte potestatem: quod non sit in actione de in rem verso. in. l. j. numero. 2. ff. de in rem verso. fo. 94.
2 Actio penalis competens locatori contra conductorem non transit in singularem successorem nisi fuerit legata vel cessa. in. l. qui fundum. numero. 2. ff. loca. fo. 120.
2 Actionem ineptã vel incõpetentẽ ꝓponens non ꝓhibeꝛ redire ad cõpetentem ⁊ aptam: ⁊ qñ prohibeatur. in. l. sed et si. §. si institoria. nume. 2. ff. de insti. act. fo. 83.
2 Actio prescript. verb. dicitur etiã actio incerti quãdo daꝛ ad factũ. in. l. ob eã cãm. nu. 2. ff. de prescri. verb. fo. 127.
Et quod etiã non fiat cõdemnatio ad ipsum factum nisi offeraꝛ interesse. ididem. nu. 3.
1 Actionẽ si habeo cõtra te tñ nõ possim ꝓbare debitũ nisi per vnũ testeȝ q2 alius est mortuus ⁊ sic actio est inutilis an si illam cedam Titio poterit postea Titius inducere illum ⁊ etiam me in testem. in. l. ⁊ heredi. patris. §. nos aũt. nu. 2. ff. de pac. fo. 60.
7 Actio ꝑsonalis cõpetens ꝓ vsufructu cõstituẽdo an tollatur spatio longi tẽporis. in. l. corruptionẽ. nu. 3. C. de vsufru. fo. 151.
7 Actionẽ in genere an sit reperire. in. l. siue pro fratre. nume. 4. C. de nego. gestis. fo. 71.
5 Actio ex delicto qñ oriꝛ ad interesse licet sicet sit cõmissum delictũ tamẽ anteꝙ̃ intersit nõ nõ oriꝛ sicut qñ descendit ex cõtractu. in. l. si finita. §. si quis. nu. 4. ff. de dam. infec. fol. 18.
2 Actio prescriptis verbis que est ciuilis vera nascitur ex contractu innominato puta do vt facias nõ autem ꝯdictio que datur ad repetendum et nascitur extra id ꝙ agiꝛ. in. l. naturalis. §. at cũ do. nu. 4. ff. de prescriptis verbis. fol. 126.
Actio prescriptis verbis ad interesse datur demũ post moraȝ. ibi. nu. 6.
Actio de dolo in cõtractu do vt facias daꝛ illi q fecit cõtra illum qui nõ perfecte dedit. ibi. nu. 7.
Actio de dolo ꝙ tũc detur quando aduersarius fuit in dolo aľs non ⁊ si non est in dolo an detur salteȝ actio prescriptis verbis an vtraqȝ si fuit in dolo. ibidem nu. 8. ⁊. 10.
Ad qd est vtile an detur potius de dolo ꝙ̃ prescriptis verbis. ibi nu. 9.
5 Actio vbi non est: non est proprie exceptio. in. l. ĳ. nu. 2. ff. de exceptionibus. fol. 77.
Actionẽ vbi non est dare: nõ est dare replicationem. ibi. nu. 3.
6 Actio sine cessione in casibus in quibus potest mihi acquiri per verum procuratorem similiter potest acquiri per gestorem si ratum habeo. in. l.

si quis.§.stipulationem.nu.2.ff.iudi.sol. fo.84.

1 Actio nulla oriens ex delicto famoso vel ex cã famosa infamat nisi hoc reperiatur expressum in iure.in.l.j.nu.13.ff.de infa. fo.77.

1 Actio subrogata loco alterius sapit illi⁹ naturã: vt eodẽ mõ extinguat̃ sicut illa quando accessorie subrogatur.in.l.si eum.§.qui iniuriarum.nu.2.ff.si quis can. fo.43.

Et qñ dicatur accessorie subrogari vel eque principaliter.ibidem.

Actio iniuriarũ ante litẽ cõtestatã nõ transmittitur ad heredẽ nec cõtra heredem.ibidem.nu.3.

2 Actio q̃ oriatur ex mutuo: ex numeratione: ⁊ qñ ex stipulatione.in.l.ij.§.verbis.nu.8.ff.si cer.peta. fo.4.

7 Actio de dolo tñ vna q̃ dat̃ in ꝯtractu innominato facio vt des ⁊ an etiã cõpetat vbi datur actio prescrip.ver.⁊ an.subroget̃ loco eius qñ illa deficit.in.l.cũ ꝓponas.nu.5.C.de dolo. fo.77.

4 Actionẽ si tibi cessi cõtrã Titiũ ⁊ tu agens cõtra eũ fueris repulsus exceptione ꝯpensationis ex persona mea ꝙ habes regressuʒ cõtra me in.l.qui duos nu.3.ff.de leg.ij. fo.45.

Actionẽ quã cessi an possiʒ postea alteri cedere ꝯ eundẽ.ibidẽ.nu.4.

2 Actionẽ lʒ habeã cõtra te ad aliquã rẽ si illã nõ intento sed aliã nõ cõpetentẽ debes absolui lʒ cõstet iudici me iterũ posse agere ad eandeʒ rẽ alia actione.in.l.deposui apud.nu.3.ff.de pecu. fo.92.

7 Actio de dote ꝓfectitia lʒ sit cõis inter patrem ⁊ exercitũ tñ est ipsius patris ⁊ soluto matrimonio põt pater dotẽ recuperare ⁊ cõfunditur in alio patrimonio.in.l.si.nu.2.C.cõmu.vtriusqʒ iudici. fo.160.

7 Actiones oẽs q̃ dant̃ in rẽ ⁊ cõtra quẽlibet possessorẽ possunt dici vendicationes in.l.sancimus nemini.nu.2.C.de sa.san.ec. fo.12.

5 Actio cõi diuidundo ꝙ etiã habeat locũ in re corporali.in.l.in ꝓuinciali§.si in loco.nu.6.ff.de ope.no.nun. fo.4.

7 Actio qñ nõ desinat cõpetere lʒ desinat interesse.in.l.ex cõuentione.nu.2.C.de pac. fo.42.

4 Actiones cõpetẽs actiue ipi testatori trãseũt vtiles in legatariũ absqʒ aliqua cessione sed passiue nõ trãseũt sicut nec in emptorẽ si legata est vniuersitas iuris: ⁊ qs cõueniat̃.in.l.cũ fili⁹.§.lucio.nu.2.ff.de lega.ij. fo.56.

8 Actio furti cui cõpetit an dñõ cui cõmodauit an cõmodatario.in.l.manifestissimi.nu.2.⁊.3.C.de fur. fo.11.

5 Actio nõ acqrit̃ extra iudiciũ ꝑ ꝓcuratorẽ sine cessione regulariter: ⁊ qd in iudicio.in.l.certũ cõfessus.§.si qs absente.nu.2.ff.de cõfes. fo.77.

7 Actio que est cedenda qñ habeatur ꝓ cessa.in.l.cũ per. nu.7.C.per quas perso. fo.185.

1 Actione famosa cõuentus nõ cõpareat ipse sed mittat ꝓcuratorẽ: qr secuta cõdẽnatione: nec ipse nec ꝓcurator erit infamis.in.l.furti.§.si qs alieno.nu.2.ff.de infa. fo.79.

2 Actio de cõstituta nõ sortitur naturã actionis prime.in.l.ad qȏ.§.si pater.nu.4.ff.de cõsti.pecu. fo.65.

1 Actio ꝑsonalis vbi cõpetit ꝓ seruite custodienda nõ transit in emptoreʒ sine cessiõe.in.l.si ꝑtẽ.§.si ꝑ fundũ.nu.3.ff.quẽadmo.serui.amit. fo.171.

5 Actio si nõ fuit cessa: an habeat ille q soluit: vtilẽ rei vẽdicationẽ ꝑ quam possit recuperare.in.l.j.nu.5.⁊6.ff.ꝓ emp. fo.62.

7 Actio institutoria quare sit introducta: ⁊ qs dicatur institor. in rub. nu.2.C.de exerci.act. fo.183.

7 Actio familie herciscunde ad ad diuidendũ nõ põt agi añq̃ iudiciũ petitioe hr̃ditatis expediat̃.in.l.familie.nu.3.C.fami.herciscun. fo.156.

2 Actio de pastu pecoris habetur nisi.in.l.si seruũ.§.si glans.ff.de ꝑscript.ver.nec hʒ tractatũ sicut alie actiones.ibidẽ.nu.2. fo.128.

5 Actio furti an detur ꝓ interesse ei qui nõ possidebat tpe furti facti in.l.si homo.nu.5.ff.de vsuca.fo.60.

8 Actione ex testamẽto petunt̃ legata ⁊ fideicõmissa qñ institutio est nulla rõne preteritionis vel exheredationis aut fuit annullata.in aut.ex cã.nu.12.C.de libe.preteri. fo.55.

1 Actionẽ ꝑsonalẽ.si plures hñt ad petẽdã seruitutẽ nõ tñ vnũ eorũ potest eã regulariter acquirere fundo cõi nisi in acquisitione oẽs consentiãt.in.l.itinere.nu.3.ff.de serui.rusti.pred. fo.164.

7 Actio quanto minoris fuisset qs empturus est ciuilis. in. l. si minor. nu.2.C.de act.emp.⁊ ven. fo.211.

Actio quanto minoris res valet est pretoria.ibidem.

1 Actio si est singularis ⁊ verba sint generalia tũc ꝯtatio ⁊ trãsactio restrigitur ad illã.in.l.tres fratres.nu4.ff.de pac. fo.65.

5 Actio de aqua pluuia arcẽda vt ꝯpetat sufficit op⁹ posse nocere lʒ adhuc nõ nocuerit.in.l.vicinus loci.nu.2.ff.de aqua pluuia.arcẽda. fo.25.

2 Actio legis aquile nõ dat̃ nisi cõtra illũ q ꝓprie fecit ⁊ qd si fecit de mandato alterius.in.l.q insulã.§.q mulas.nu.2.ff. locati. fo.120.

7 Actio si non erat adhuc nata tpe vẽditionis ⁊ cessionis sed postea nascitur an cõpetat emptori seu cessionario.in.l.emptor.nu.4.C.de heredi.vel act.vendi. fo.206.

4 Actio semel extincta nõ reuiuiscit ⁊ vbi reperit̃ ꝯrium est ꝑpãle ꝓpter aliquã rõnẽ.in.l.meuius.§.duob⁹.nu.5.ff.de lega.ij. fo.53.

4 Actio semel est nata ꝓ legato ampli⁹ nõ nascet̃ etiã ꝯ diuersam ꝑsonam in.l.si fundũ.§.si paterfamilias.nu.2.ff.de leg.j. fo.31.

5 Actionis perpetuatio qualiter. fiat.in.l.naturaliter.nu.5.ff.de vsucapionibus. fo.56.

7 Actio de dolo non datur vbi datur alia actio.in.l.actione.nume.4.C.de transact. fo.49.

8 Actio mixta quo casu tollet̃ spatio longi tpis.in.l.vnus indiuiduũ nu.2.C.in qui.cau.cessat lon.temp.prescrip. fo.114.

7 Actio contraria an reperit̃ directa ⁊ vtilis.in.l.si quis nolente.nu.2.C.de nego.gest. fo.74.

1 Actionẽ sibi cõpetentem intentãs ⁊ ad cõmodũ suũ licet orientẽ ex facto alterius nõ cauet de rato: ⁊ quid si habet eam cõmunem cũ alio.in.l.nõ solum.§.qui alieno.nu.2.ff.de procu. fo.89.

7 Actio vtilis quib⁹ casib⁹ potest nobis acquiri per liberaʒ personã licet verba cõtractus vel stipulationis concipiantur in suam personam.in.l.j.nu.6.⁊.7.per quas perso. fo.184.

8 Actiones tres an competant pro quolibet legato.in.l.j.nu.2.C.cõmu.de lega. folio.85.

6 Actio dicit̃ mobilis vel immobilis ſm naturaʒ rei pro qua cõpetit.in.l.stipulationes nõ.nu.2.ff.de ver.obli. fo.30.

4 Actio de qua in.l.si heres.ff.de leg.ij.est subsidiaria: ⁊ datur vbi est equũ dari actionem.in.l.si heres.nu.2. fo.52.

Quod detur loco vẽditionis directo q̃ daret̃ si res extaret ⁊ possit ꝓponi ad quãtitatẽ nec tñ minus det̃ ex testamento ꝑsonalis ad rem.ibidẽ.nu.3.

8 Actiones due qñ sunt q̃ nõ cõtradicũt sibi in origine sed in exercitio debet quis alterã eligere.in.l.j.nu.2.C.de fur. fo.5.

Actio acquirit̃ dñõ etiã ignorãti ⁊ inuito ex cõtractu serui qualitercũqʒ celebrato siue dñi siue nomine suo siue simpliciter.ibidem.numero.3.

2 Actiones etiam penales transeunt in successorẽ vniuersalẽ qñ competunt pro defensione familiaris secus si ad vindictaʒ.in.l.siue manifestus.§.tãdiu.nu.12.ff.de condic.furti. fo.56.

5 Actiones personales qualiter cognoscãtur a meris personalibus.in.l.si tertius.§.si quis prius.nu.2.ff.de aqua plu.ar. fo.24.

5 Actio ex empto ad interesse cõpetit etiã pro reb⁹ nõ vẽditis que tamen sunt accessorie rei vẽdite licet nõ sint pars quota ipsius sed actio ex stipulatu ad duplũ nõ cõpetit nisi pro re vẽdita vel parte quota seu integrali ipsius euicta.in.l.eum qui edes.nu.3.ff.de vsuca. fo.58.

1 Actionem cedere nobili si per statutũ prohibetur popularis ⁊ facit se nobilis cõstituti per procuratorẽ cũ pacto ꝙ cõstituẽs nõ petat ab eo rationem reddi de eo qȏ exigeret ⁊ postea agat tanq̃ cessionarius potest reus obijcere ⁊ repellere ipsum si potest ꝓbare de tali pacto. in.l.iurisgentiuʒ.§.pretor ait.nu.4.ff.de pac. fo.55.

7 Actio de peculio an sit realis vel ꝑsonalis: ⁊ an datiua vel natiua: ⁊ sic an ꝓsupponat obligationẽ ex qua oriat̃ vel nõ: ⁊ q̃ sit illa obligatio an ciuilis vel naturalis.in.l.dñm numero.2.C.qȏ cum eo. fo.184.

5 Actio que detur cõtra iudicem facientem iniustitiã.in.l.dies cautioni.§.in eum.numero.2.ff.de dam.infec.. folio.11.

3 Actio ꝯria cõmodati vel depositi dat̃ cõmodatario vel depositario seu creditori ꝓ impẽsa in re facta i.l.diuortio.§.impẽdia.nu.5.ff.so.ma.fo.10.

1 Actio nulla qualiter ⁊ quare nascit̃ ex ꝯctu mutui nec cõtra ipsum ꝓcuratorẽ cũ factũ est nec cõtra te dñm cui nõ est factũ sed sola actio negotiorum gestoꝝ cõtra dñm ⁊ qualiter ⁊ qñ vterqʒ teneat̃: vel alter eorũ teneat̃.in.l.si pupilli.§.item si.nu.2.ff.de nego.gest. fo.102.

2 Actio queritur alteri in quatuor casibus tantũ in traditione rei mee que nõ durat mea.in.l.publia.nu.2.ff.deposi. fo.105.

2 Actio commodati directa dicitur principalis ⁊ cõtraria accessoria.in.l.in commodato.nu.2.ff.commo. fo.70.

Actio directa ⁊ contraria vel due directe vna vni altera alteri qualiter et quando nascitur ex cõtractu.remissiue.ibidem.nu.3.

3 Etiam si filia efficiatur sui iuris post matrimoniũ solutũ ante dotẽ exactã consolidatur in ipsam actio sicut si eo ꝯstante.in.l.si socer.§.lucius.nu.4.ff.solu.matri. fo.28.

Actio cõsolidatur in filiam nõ solum in dote iam soluta marito sed etiaʒ in ea que nunq̃ fuit soluta.ibidem.nu.5.

4 Actio.qui tenetur ex causa lucratiua non tenetur redhibitoria propter morbum vel vitium rei in.l.si a substituto.§. heres. numero.3.ff.de legatis.j. folio.20.

8 In actionibus contrarijs an vna electa si quis in ea succumbat possit ad alteram redire.in.l.si.nu.8.C.de codi. fo.73.

8 Actio directa ex testamento qñ detur pro legatis et qñ vtilis.in.l.omne verbum.nu.4.C.commu.de le. fo.85.

3 Actionis de dote cõmunio profectitia qualiter fiat inter patreʒ ⁊ filiam.in.l.ij.§.qȏ si in.nu.2.3.⁊.6.ff.solu.matri. fo.3.

2 Actio cõmodati est ciuilis.in.l.in commodato.§.sicut. numero.3.ff.commoda. fo.70.

3 Filia quãdo est emãcipata nullo casu actio de dote potest redire ad patrẽ in.l.si ab hostibus.nu.2.ff.solu.matri. fo.11.

1 Actio que nõ fuit a principio nata nõ nascitur ex postfacto quando contractus vel quasi cõtractus est purus.in.l.cum actum.numero.3.ff.de nego.gest. fo.107.

1 Actio negotiorũ gestorũ pro vna ⁊ eadẽ gestione nõ potest cõcurrere cũ alia actione contra eandẽ personã.in.l.ait pretor.§.apud marcellũ.nu.2.ff.de nego.gest. fo.102.

1 Actionẽ sibi cõpetentẽ qñ quis intentan licet ex facto alterius si agit ad suam propriã

suã propriã vtilitatẽ dicit̃ agere ꝓprio nomine ⁊ nõ cauet de rato l. l. nõ solũ.§.si pr̃.nu.1.ff.de ꝑcu. fo.90.

3 Actiõe cessa cõtra reũ principalẽ nõ cẽset̃ cessa cõtra fideiussorẽ sed actio ne ꝑncipali bñ videt̃ cessa hypo.i.l.dotalẽ.nu.5.ff.so.ma. fo.32.

Actio negotiorũ gestorũ in qb⁹ casib⁹ duret postq̃ dñs negotiorũ ratificauit male gesta in.l.põponi⁹ n.2.⁊.3.ff.de nego.gest.fo.105. Et quõ ⁊ qñ possit esse in pẽdẽti ibidẽ.n.4.⁊.5.

1 Actio que datur domino negotiorũ gestorũ dicitur actio directa sed illa q̃ dat̃ gestori dicitur cõtraria actio in.l.j.nu.4.ff.de nego.gest. fo.111.

7 Actionis nomẽ largo modo sumptũ cõprehẽdit tã personalẽ q̃ realẽ in l.fi.nu.3.C.de here.vel act.vẽdi. fo.206.

6 Actio si erat ꝑpetua de sui natura ⁊ per prescriptionẽ triginta annorum fuit sublata iure codicis an soluens poterit repetere in.l.pater dotẽ.§.procurator.nu.2.ff.rẽ ra.ha. fo.91.

2 Actio exercitoria lꝫ sit p̃toria est tamẽ perpetua tam respectu tẽporis quã etiã trãsmissionis ad heredes in.l.si tñ plures.§.si seruus.numero.2.ff.de exerci. fo.80.

Exercitoria an sit ꝓpriũ nomẽ actiõis an adiectio ibidem.nu.3.

Actio que datur contra exercitorem ⁊ illa que datur ꝯ magistrum ꝙ non sit eadem.ibidem.nu.4.

1 Actiones plures qñ mouẽtur ad diuersa debita lꝫ ꝯ eandẽ personã possunt ex parte cõuenti constitui plures defensores:id est singuli in singulis causis in.l.omniũ aũt.nu.3.ff.de ꝑcu. fo.88.

Et qñ possint intẽtari vno libello ibidẽ.nu.4.

2 Actionẽ iniuriarũ si remitto tibi ꝑ decẽ soluẽdis in tali termino ⁊ nõ soluẽs nõ possum ad illã actionẽ redire sed possum agere vt soluas sec⁹ si remissio esset cõditiõalis in.l.q̃ro an.§.inter.nu.2.ff.loca. fo.122.

7 Actio prima si erat sublata ipso iure ⁊ actor restituerat pecuniã ⁊ vult agere ꝯ reũ quõ subuenit̃ sibi postq̃ recessum est a trãsactiõe de cõi cõsensu in.l.si diuersa.nu.3.C.de trãsac. fo.52.

1 Actiões vtiles licet̃ trãseant in fideicõmissariũ nõ tñ trãsit priuilegiũ ꝙ habebat heres restituẽs hereditatẽ sup eis directis nõ tñ tanq̃ heres sed alio respectu cõcernẽte personã suam tantum in.l.non alias.nume.5.ff.de iudi. fo.120.

1 Actio directa dat̃ ex sñia ꝯ ꝓcuratorẽ ⁊ vtilis cõtra dominũ que prefertur directo ⁊ qd econtra in.l.plautius nu.4.ff.de ꝓcura. fo.95.

2 Actio vtilis acq̃rit̃ dño indistincte ex ꝯctu celebrato ꝑ ꝓcuratorẽ i.l.iulianus.§.si ꝓcurator nu.2.ff.de act.empt.⁊ vendi. fo.110.

2 Actio qõ iussu orit̃ qñ pater vel dñs cõsensit in aliquo ꝯctu speciali q̃ sit a filio vel seruo in.l.j.§.si is q nu.5.ff.de exerci.act. fo.80.

2 Actio q̃ est cedẽda non cõpetit mihi anteq̃ cedat̃ nisi in subsidiuꝫ in. l.j. nu.4.ff.de insti.act. fo.81.

3 Actiões cõditionales passiue an trãseãt in fiscũ in.l.si marito.nu.5. ff.so. matri. fo.22.

7 Actio directa qõ met⁹ cã ad hoc vt competat qualis metus requirat̃ in l.interpositas.nu.2.C.de transact. fo.51.

Quid ad hoc vt cõpetat officiũ iudicis ad rescindendũ ibidẽ.

2 Actiões directe sunt ĩseparabiles a ꝑsona creditoris ⁊ ꝑ cessionẽ nõ trãsferunt̃ directe sꝫ vtiles in.l.si noxali §.nõ solũ n.4.ff.de pecu. fo.90.

3 Actio cõpetẽs marito pro dote danda est bonefidei sicut illa que competit mulieri ꝑ restituẽda ⁊ sic facit venire fructus a tempore more in.l.õ diuisione nu.8.ff.solu.ma. fo.6.

Quid si cõpetat cõtra extraneum vel competat extraneo qui dedit dotez ibidem.nu.9.

2 Actio vtilis quibus casibus competat sine cessione remissiue in.l.cũ fundus,§.seruum tuum.nu.6.7.8.⁊.9.ff.si cer.pet. fo.15.

1 Actio petitiõe hereditatis cõtra quẽ detur in.l.⁊ iã.§.itẽ a debitore.nu. 2.⁊.3.ff.de peti.heredi. fo.145.

2 Actio acq̃sita alicui ignorãti ex facto alteri⁹ si postea repudiat̃ fingit̃ nũquã fuisse acq̃sita in.l.oĩa q̃ nu.6.⁊.7.ff.si certũ petat̃. f.6.

2 Actio in factũ nõ solũ orit̃ si in sñia cõdẽnet̃ aliq̃s cã expressa sed etiã vtilis ex illo contractu vel causa si vero causa non expressa tunc actio in factum tantum ⁊ quid in statutis in.l.si duo.§.si quis.numero.3.ff. de iureiuran. fo.24.

4 Actio ex testamento quo casu detur contra emptorem qui nõ fuit grauatus a testatore ⁊ qui non habuit a testatore ⁊ hoc in subsidium.in.l.plane si filium.§.qui rogatus.nu.3.ff.de leg.1. fo.36.

2 Actio prescriptis verbis potest concurrere cum actione commodati in l.petenti.nu.4.ff.de pigno.act. fo.76.

5 Actionem habens ad aliquid an possit adhuc petere ꝙ fiat instrumentũ in.l.si finita.§.eleganter.nu.2.ff.de dam.infe. f.17.

1 Actio datur in factum ex edicto de in ius voca.ad penam ipsi vocato in ius sine venia et an transeat in heredes in . l.in eum numero. 2.ff.de in ius voca. fo.27.

5 Actio pignoratitia licet re contrahatur interueniente traditione aliquãdo tamen etiam si nulla traditio interueniat contrahitur in. l. inquilino. nu.4.ff.de dam.infe. fo.21.

1 Actio negotiorũ gestorũ cõcurrit cũ vtili institoria lꝫ nõ cõcurrat cum actione mãdati ꝯ eandẽ ꝑsonã in.l.liberto.nu.2.ff.de neg.gest. fo.109.

2 Actio ex stipulatu nõ orit̃ ex stipu.cõtinẽte certũ sꝫ certi cõdictio si vero cõtinet incertũ orit̃ actio ex stipulatu.in.l.si q̃s certũ.n.1.ff.si cer.pe.f.14.

1 Actio hec ⁊ sic petitio here.nõ dat̃ cõtra titulo possidentẽ.in.l.regulariter.nu.10.⁊.12.ff.de peti.here. fo.143

4 Actio personalis qñ iungitur cum vendicatione trahit hac naturam ab ea vt cõtra vnũ heredum detur insolidum.in.l.si tibi homo.§.si fundus. nu.3.ff.de leg.j. fol.34.

5 In actione reali nõ habeo necesse exprimere in libello cãm remotã ex qua res mea sit sed hñ ꝓximã vt ꝙ mea sit ⁊ qd in ꝓsecutione.in.l.⁊ an eadem. nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

Quid in actione personali.ibi.

4 Accessoria nõ trãsit cõtra fideiussores vel pignora per cessionẽ principalis actionis cõtra principalẽ.in.l.si heres.nu.2.ff.ad treb. fo.120.

1 Actio nego.gest.dat̃ nõ solũ volũtario gestori sed etiã necessario vt curatori:intellige de vtili nõ de directa.in.l.debitor.nu.2.ff.õ ne.gest.f.106.

7 Actio realis si sit gñaliter ꝓposita nulla expressa cã tñ exprimat̃ ⁊ secuta sit sñia absolutoria an obstet exceptio etiã in aliis nõ ꝓsecutis:⁊ qd in actione ꝑsonali.in.l.ij.nu.2.3.⁊.4.C.de iudi. fo.104.

Quid si generalitas fuit circa causas rei petite.ibi.nu.3.

1 Actio ex edicto in ius voc.ẽ penalis.in.l.j.nu.2.ff.in ius vo.vt eãt.fo.29.

7 Actio an cesset cõpetere q̃ semel cõpetiit si semel interfuit mea ⁊ hodie cessat interesse.in.l.ad cõparandas.nu.2.C.mãdati. fo.202.

8 Actio ꝑsecutoria ⁊ penalis qñ competũt cõtra diuersos electa vna tollit̃ altera secus si cõtra eundem.in.l.manifestissimi.§.sed querebatur.nu. 3.C.de fur. fo.12.

2 Actio principalis vbi acq̃rit̃ alteri an etiã acquirat̃ ei accessoria.in.l.si pecuniã.nu.6.ff.si cer.peta. fo.14.

8 Cum cautione furti ⁊ cõdictione furtiua an possint etiã cõpetere alie cõditiones.in.l.falsus.nu.7.C.de fur. fo.10.

7 Actio que datur reuerso de quo in.l.si ab hostibus.ff.q̃bus ex cau.maiores.an sit illa vtilis rescissoria q̃ solet dari ad restitutionẽ in integ.de qua in.l.in onerariis.§.sed cum rescissa.C.de act.⁊ oblig.in.d.l.si ab hostibus. nu.4.⁊.5. fo.96.

An hodie duret quadriennio.ibi.nu.5.

2 Actio exercitoria cõtra ꝓponentẽ est datiua sed cõtra magistrũ est natiua.in.l.j.§.hec actio.nu.2.3.⁊.7.ff.de exerci. fo.80.

8 Non est extranea expositio actio.i.officiũ iudicis.in.l.liberti nõ.nu.2.C. de libe.⁊ eo.libe. fo.15.

5 Actio nõdũ nata p̃scriptione nõ tollit̃.in.l.pignori.nu.3.ff.de vsuc.f.56.

8 Ad actiones reuocatorias ꝑuenit̃ demũ bonis principalis excussis.in.l. j.nu.2.C.de reuoc.his q̃ per frau.credi. fo.136.

5 Actio taꝫ ciuilis q̃ naturalis possessio rei pignorate vel obligate sit apõ creditorẽ si fuit sibi res tradita ⁊ nõ apud debitorem:⁊ qñ in.l.serui noĩe. nu.2.ff.de vsuca. fo.57.

Actio ad exhibẽduꝫ ⁊ rei vẽdicatio cõtra quẽ sint dãde:ibi.nu.3.

8 Actio ex ex testamẽto nõ cõpetit ad cogendum heredẽ adire virtute senatuscõ.trebelliani sed officiũ iudicis:⁊ qd si adiuit.l.si per fideicõmissum. nu.3.C.ad trebel. fo.89.

4 Actioneꝫ qui cessit vni nõ põt alieri cedere.in.l.nõ quocũq̃.§.qui caiũ. nu.2.ff.de leg.j. fo.31.

5 Actio oriẽs ex sñia dicit̃ actio iudicate:⁊ nõ in factum.in.l.miles q.§.q iudicati.nume.1.ff.de re iudi. fol.68.

Quid in illa que oritur ex sñia arbitri vel ex instrumẽto.ibidem.

3 Actio de dote ꝓfectitia q̃usq̃ sit cõis.in.l.si ab hostib⁹.n.1.ff.sol.ma.f.11.

1 Actio lꝫ det̃ nulla tñ cõpetit offm̃ iudicis ẽt nullo postulãte vt volũtas pia executiõi mãdet̃.in.l.hr̃ditas.§.si defuncto.nu.4.ff.õ vet.here.f.152.

7 Actio de dolo ⁊ actio ꝙ met.cau.in quibus differant a restitutione in rubri.nu.1.C.de in integ.resti. fol.77.

2 Actiones populares cõpetũt ꝓ iniuria facta toti populo ⁊ q̃libet de populo censet̃ esse ꝓcurator habẽs legitimã administrationẽ.in.l.eũ qui.§. in popularibus.nu.2.ff.de iureiur. fo.28.

1 Actione sublata ad rem puta ꝑ p̃scriptionẽ an etiã sit sublata actio ad fruct⁹.l.itẽ veniũt.§.itẽ nõ solũ.nu.6.ff.de peti.here. fo.146.

Actio ꝑticularis si est penalis a principio deuoluit̃ in hãc actionẽ cũ illa natura seu pena.in.l.itẽ veniũt.§.cũ prediximus.nu.2.ff.eod.

2 Actio acq̃rit̃ ex cõtractu illi⁹ cui⁹ noĩe cõtrahit̃:nõ illi⁹ cui⁹ est res sup qua cõtrahitur:debet tamẽ sibi actio cedi.in.l.j.§.si te rogauero.numero.3.ff.deposi. fol.102.

2 Actionẽ habẽs ꝯ plures eque principaliter ꝑ recuperatione rei sue vel debiti si ad vnum peruenit emolumentum ⁊ cõueniatur alter locum habet beficium ordinis ⁊ excussionis vt primo agatur cõtra filiuꝫ qui sensit lucrum expensis tñ alterius qui nõ sensit.in.l.cum in plures.§.vestimẽta. nu.2.ff.loca. fol.123.

2 Actio tributoria qñ det̃ cõtra patrẽ vel dñm ⁊ inquantum detur,⁊ in quibus differat ab actione de peculio,⁊ ab actione qõ iussu.in.l.j.nu.1.2.3.et 4.ff.de tribu.act. fo.84.

7 Actio ad exhibẽdum dat̃ etiã ad restitutionẽ nõ solũ ad ostẽdendũ.in.l. j.nu.2.C.de noxa. fo.161.

7 Actio nõ acquirit̃ nobis ꝑ liberã ꝑsonã nr̃o iuri subiectã ⁊ h̃ fallit ĩ aliquib⁹ casibus de equitate.in.l.si res suas.nu.1.⁊.2.C.ad exhibẽ. fol.162.

8 Actio de dote potest cedi per mulierẽ cõstãte matrimonio:⁊ sic est nata

Index singularium materiarum

lȝ exerceri nō posset regulariter in aut. qō locū. nu. 9. C. de colla. fo. 25.

1 Actio ad qd sit vtilior q̄ officium iudicis in. l. vna. §. hoc iudiciū. nu. 5. ff. si qs ius di. non obtempe. fo. 24.

8 Actiones q̄ dētur ꝯtra furem ⁊ an penalis tollaẽ per persecutoriā in. l. ancille. nu. 3. ⁊ 4. C. de furtis. fo. 8.

Actio vna persecutoria an tollatur per alterā persecutoriaȝ ipso iure vel ope exceptionis ibidem. nu. 8.

Actio penalis an possit concurrere cum alia penali. ibidem. nu. 9.

7 Actio arbitraria tam rōne loci q̄ alia rōe quot modis sumatur in. l. vna nu. 2. C. vbi cōue. qui cer. lo. promi. fo. 124.

7 Bona gerētis sunt tacite obligata in actiōe tutele ꝓ mala administratiōe sicut bōa veri tutoris: sȝ in actiōe negotiorū gestorū secꝰ sȝ cōpetit ꝑsonalis cōtra gerētē in. l. q pupille. nu. 2. C. de nego. gest. fo. 71.

5 Actiōes plures rei persecutorie si sunt ⁊ fuit actum vna: ⁊ actor succubuit an tollatur altera in. l. j. §. dixerit. nu. 8. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 26.

Quid si vna est penalis altera persecutoria ibidem.

7 Actione reali cū ago cōtra illum a quo habeo causam vel contra aliqueȝ qui habeat causam ab eo nō pōt mihi referre questionē dn̄ij in. l. cū res. n. 11. C. de proba. fo. 166.

Quid ecōtra si ille a quo causam habeo tanq̄ a dn̄o agat cōtra me tanq̄ dn̄s ibidem.

8 Actio directa an ⁊ in q̄ differat ab vtili in. l. ex legato. nu. 2. C. de leg. f. 76.

Sex casus in quibus datur vtilis sine cessiōe ibidem. nu. 3.

8 Actio in factū q̄ oritur ex sentētia coram quo ⁊ qualiter possit intētari in rub. nu. 2. C. de execu. rei iudi. fo. 122.

7 Actio ad exibēdū est ꝑsonalis tamen in rem scripta cū sequaẽ rē quocūq̄ vadat in. l. exhibitionis. nu. 2. C. ad exhiben. fo. 162.

Actio prima in qbus casibus durat quando res soluitur vel restituiẽ cū aliquo defectu ibidem. nu. 3.

7 Actio vbi prima fuit ipso iure sublata si tamen reus opponit exceptionē intētionis deducit potius ad notitiā iudicis carētiā actiōis vt illū ex officio suo repellat quā ipsemet repellat i. l. vbi pactū. n. 2. C. d trāsac. fo. 57.

Actio prima si fuit ipso iure sublata quare actor veniens cōtra trāsactionem si soluat penā teneneaẽ etiam restituere data ibidem. nu. 3.

An quis aliquid faciēdo de facto consequi possit actionē vel incidat ī penam ibidem. n. 11. f. 58.

1 Actio que possit cōuerti in actionē negotiorū gestorū in. l. diuortio. §. illum autem nu. 1. ff. de nego. gest. fo. 110.

Actio redhibitoria durat sex mēsibꝰ ⁊ ad qd detur ibidē. nu. 2.

Actiones temporales que sint: ⁊ que perpetue ibidem. nu. 3.

Actio particularis in aliā particularē non transfundiẽ ibidem. nu. 5.

7 Actio datur parti lese contra falsum testem in factum ad interesse in. l. ꝑsbyteri. nu. 3. C. de epis. ⁊ cleri. fo. 14.

7 Actioni personali quanto tp̄e prescribatur. in. l. hereditatis. nu. 4. C. de peti. here. fo. 143.

Quid in reali. ibidem, nu. 2. ⁊ 3.

8 Actio prima nō tollitur lȝ res deẽ in solutū ⁊ euicta re data agiẽ actiōe ꝑma: an aūt tūc requiraẽ q̄ recipiēs dicat q̄ nō intēdit derogare iuri suo in l. libera quidē. nu. 3. C. de senten. ⁊ interloc. om. iudi. fo. 118.

2 Actio que dicaẽ arbitraria in. l. ij. nu. 2. ff. de eo qō cer. loc. fo. 59.

Actiones bonefidei quare non sint arbitrarie: ⁊ qn̄ actiones stricti iuris sint arbitrarie ibidē nu. 3.

3 Actio. l. aquilie datur marito contra dantem damnuȝ in re dotali in. l. diuortio. §. si fundū nu. 6. ff. solu. ma. fo. 9.

7 Actiones quas habet venditor heres contra debitores hereditarios saltem vtiles actiones licet in emptores transeant: tamen passiue quas habent creditores contra heredem non transeunt ⁊ quare in. l. post venditionem nu. 2. C. de pac. fo. 40.

7 Actio ad exhibendum cui ⁊ contra quem ⁊ ad quid ⁊ qualiter detur ī rubrica. nu. 1. C. ad exhiben. fo. 161.

7 Actio familie herciscūde cui cōpetat i. l. ij. n. 3. 5. ⁊ 6. C. de inof. do. f. 140.

7 Actio in factū qn̄ competat ⁊ q̄ sit triplex: vna specialis: alia generalis ⁊ alia generalissima in. l. sancimus nemini. nu. 4. C. de sacrosan. eccle. fo. 12.

2 Actio vtilis vt cōpetat sine cessiōe in casibꝰ in quibꝰ cessio requireretẽ q̄ requirantur in. l. dn̄s testamēto nu. 6. ff. de cōdi. indebi. fo. 51.

2 Actio pignoratitia lȝ fuerit inuēta principaliter ad recuperationem rei pignorate q̄ nihilominus detuẽ ad restitutionē pretij q̄ nunq̄ fuit traditū in. l. q̄uis. §. si creditor nu. 4. ff. de pig. actio. fo. 72.

2 Actionis dande deficiente cā ad ipsam rem recuperādā vt dominiū deficit etiā actio cōpetere qn̄ facto illiꝰ cui cōpetebat deficit ⁊ qd si deẽ ad penā seu ad iteresse in. l. siue manifestꝰ. §. tā diu nu. 3. ff. de ꝯdi. furtiua. fo. 56.

2 Actiōes ex delicto q̄ nō dētur ꝯ heredē nisi quatenꝰ ad eū ꝑuenit vel nisi sit lis cōtest. in. l. si ꝓ iure. §. cōditio rei. nu. 2. ff. de cōdic. fur. fo. 55.

1 Actionē oriri facit ad rē diuersam vestimētū rei interuētu vt in cōtractis innominatis ⁊ quid in vestimēto rei ⁊ quid si res nondū interuenerit in. l. iurisgētiū. §. quinimo nu. 14. ff. de pac. fo. 54.

2 Actio vtilis ⁊ directa possunt dari contra eūdē ad idē diuersis respectibus in. l. quāuis. §. si mulieri. nu. 2. ff. ad vellcia. fo. 97.

2 Actionē habēs ad mei vtilitatē teneẽ d illa facere qō mihi placet i. l. si cū venderet nu. 3. ff. de pigno. act. fo. 82.

3 Actio de dote aduētitia de iure digestorū erat solius filie nō patris in. l. caius. nu. 2. ff. sol. ma. fo. 28.

2 Actiōe in personali nō attendiẽ ꝓrogatiua tp̄is: ⁊ qn̄ attēdiẽ in. l. in operis nu. 6. ff. loca. fo. 119.

2 Actio acquiriẽ mihi ex pacto alteriꝰ apposito in traditiōe rei mee etiā q̄ non duret mea si apponiẽ in mei fauorem in. l. si cum venderet. nu. 7. ff. de pigno. act. fo. 74.

2 Actio directa vbi cōpetit nō est necesse recurrere ad vtilē subsidiariā i. l. quāuis. §. si cōuenerit nu. 2. ff. ad vellcia. fo. 96.

2 Actiōes que ⁊ quot modis dicantur arbitrarie in. l. in actionibus. nu. 3. ff. de in lit. iur. fo. 33.

4 Actio personalis sicut presupponit obligationem ciuilem ⁊ naturalē an ita etiā realis in. l. debitor. nu. 4. ff. ad treb. fo. 116.

2 Actio quomodo sit vtilior q̄ exceptio in. l. in rebus. §. quod autem. nu. 2. ff. cōmo. fo. 71.

7 Actio quelibet etiā realis pōt deduci in aquilianam stipulationē et que sit eius forma in. l. vt respōsum nu. 4. C. de transac. fo. 51.

2 Actione tēporali si qs teneẽ ⁊ illa actio ꝑ cōstitutū interrūpiẽ ⁊ prescribēs postea in actiōe prima non liberaẽ ab actione de cōstituta in. l. itē illa. §. quod adijcitur nu. 2. ⁊ 3. ff. de cōsti. pecu. fo. 65.

1 Actio ad hoc vt oriaẽ requirit irregulariter ciuilem ⁊ naturalē obligationē ⁊ tn̄ post q̄ est orta altera sublata pōt in altera sola remanere in. l. si cōuenerit. nu. 4. ff. de pact. fo. 70.

2 Actio acqsita ꝑ possessorē hereditatis q̄ non trāseat in verum heredem quare differat a casu. l. si post. ff. de cōsti. pecu. ibidem. nu. 7. fo. 65.

2 Actio prescriptis verbis non datur ad repetendum quod datum est nisi fuerit de hoc expresse actum in. l. naturalis. §. et si quidem. nu. 4. ff. de prescrip. ver. fo 126.

Actio ꝑscriptis verbis daẽ ad interesse quatenꝰ interest iplētis cōtractū sibi fuisse impletū ēt in cōtractu do vt des ibidē nume. 6.

1 Actio sicut diuidiẽ inter heredes ita et instantia inchoata sup ea que ita transit ad heredem sicut actio ⁊ ēt in alium vniuersalem successorem sed fallit in fisco qui habet proprios iudices in. l. si petitor. nu. 2. ff. de iu. f. 121.

1 Actio rescissoria nō durat vltra annum in. l. fin. nume. 3. ff. de eo per queȝ fac. est. fo. 38.

Actio q̄ per litis cōtestationē perpetuetur in. xl. annos licet prius nō haberet tantum durare ibidem. nu. 5.

Actio non perpetuatur per citationem sed bene interrumpitur prescriptio ⁊ debet denuo incipere ⁊ que prescriptio interrumpatur solū per cōtestationem ibidem.

2 Actiones duas ad idem orientes ex diuersis causis ⁊ ex persona mea ꝓncipium habentes si contra te habeo si ago vna ⁊ exigo debeo alteram remittere quatenus cum illa concurrat in. l. si vt certo. §. si duobus numero. 23. ff. cōmo. fo. 79.

Actiones plures orientes ex delicto quando habeo si plus est in vna quā in altera ⁊ egi ex illa in qua minus erat ⁊ exegi nō prohibeor agere altera quatenus plus est in ea et quid si altera esset ex contractu ibidem numero. 26.

1 Actio in factum datur in subsidium ad edēdū ꝯ singularem successorem de equitate quando contra heredem vniuersalem non pōt dari in. l. q̄daȝ sunt. §. nihil interest nu. 8. ff. de eden. fo. 50.

1 Actio sicut pōt dari noxaliter ex facto serui ita ⁊ exceptio in. l. si actoris. nu. 2. ff. de eo ꝑ quem fac. est. fo. 38.

Actio sicut datur alternatiue ita ⁊ exceptio ibidem.

1 Actio de peculio quando sit perpetua ⁊ quando rationalis ⁊ inq̄tū deẽ in. l. si a domino. nu. 2. ff. de peti. here. fo. 150.

1 Actione iniuriarū si ago contra seruum petēdo ipsum puniri corporaliter ⁊ diciẽ potius accusatio q̄ possum petere mihi caueri desistendo ip̄m vsq̄ ad sententiam inclusiue in eodem statu q̄ mea interest. in. l. si seruum. nu. 2. ff. si ex noxa. cau. aga. fo. 37.

2 Actio pignoratitia directa pōt ꝓ dān̄is ⁊ interesse cōpetere ante solutionem sortis i. l. si rē alienā. §. oīs pecunia nu. 2. ff. de pigno. actio. fo. 72.

2 Actio de peculio est personalis nō realis in. l. summa cum nume. 8. ff. de pecu. fo. 91.

2 Actio de peculio lȝ sit ꝑsonalis datur tn̄ cōtra singularem successorē serui vel peculij: ⁊ habet similitudinē cum reali in. l. ⁊ ancillarum. §. si seruus nu. 3. ff. de pecu. fo. 91.

Actio nō cōfundiẽ si debitor hereditariꝰ occupat bōa hereditaria tanq̄ heres cū nō sit: ⁊ an cōmittaẽ pena in. l. si qd possessor. §. sȝ si ipse. nu. 2. ff. d peti. heredi. f. 150.

2 Actio prescriptis verbis cū sit ꝑsonalis pōt dici cōditio: ⁊ quid si interuenit stipulatio in. l. dedi tibi. §. sȝ ⁊ si nume. 8. ff. de cōditio. cau. da. fo. 35.

2 Actio quanto minoris inq̄tū detur ⁊ an sit nisi vna in. l. iulianꝰ. nu. 4. ff. de act. empt. ⁊ vēdi. fo. 107.

2 Actio talis qn̄ quis restituiẽ ad cursum prescriptiōis: ⁊ sic ad actionē ꝑmam restituiẽ sibi qualis erat prima in. l. debitrix. §. si ꝓ eo nu. 2. ff. ad velleia. fo. 98.

2 Actio de in rē verso nō cōpetit nisi ei q ꝑncipaliter cōtraxit: ⁊ cuius pecunia versa est in vtilitatē domini: nō ei q secūdario in. l. q̄uis. nu. 2. ff. de in rem verso. fo. 95.

Actio

4 Actio qñ oriaꝛ ex pollicitatiõe facta ciuitati in.l.verbis legati.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.85.

Actio de in rẽ verso cõpetẽs ꝓ eo qđ versum est in vtilitatẽ pupilli nõ desinit cõpetere lʒ tutor se obligauerit creditori in.l.pater pro.nu.2.ff. de in rem ver. fo.95.

4 Actio vt consequaꝛ nõ sufficit aliqd facere facto:sʒ dʒ facere ex proposito in.l.ij.nu.5.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.68.

2 Actiões qñ sunt plures q̃ electiõe tollũtur si ambo intẽtãtur ⁊ nõ apponatur exceptio nõ reddiꝛ iudiciũ nullũ in.l.j.§.q̃situ est n.2.ff.qñ de pecu. anna est act. fo.93.

1 Actio qñ datur ad interesse si desinit interesse desinit ẽt actio cõpetere in l.j.§.si plures.nu.2.ff.de eo ꝑ quẽ fac. fo.38.

In actione ꝑsecutoria lʒ postea ex parte eorũ qui cõueniuntur fiꝛ penalis vel efficiatur mere penalis ex postfacto:tũc vno soluẽte aliȷ̃ liberãtur ibidem.nu.3.

4 Actiones penales ex delicto vel quasi transmittuntur ad heredem ei⁹ cui cõpetunt ẽt ante lit.cõte.qñ cõpetũt ꝓ delicto cõmisso circa rẽ familiarẽ ⁊ qd in actiõe populari ⁊ penali in.l.penales.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.91.

Actiones oẽs penales morte eius cõtra quẽ cõpetũt ẽt q̃ persequunꝛ rez familiarẽ extinguũtur si decesserit añ litẽ cõtestatã ⁊ nihil peruenit ad heredẽ secus si post ibi.nu.4.

1 Actione reali si agitur cõtra eũ q dolo desijt possidere ⁊ cõpareat possessor:an poterit actor excipiẽdo dicere q vult litigare cũ primo possessore: q est legalior i.l.si actor.nu.4.ff.de procur. fo.86.

Ago contra vnũ ⁊ cõparet alius qñ tenear ipsum redimere.ibidem.n.5.

2 Actio de peculio lʒ nõ deꝛ ex delicto ꝯ patrẽ vel dominũ qñ dolus purgatur ꝑ actionẽ ex delicto tñ qñ purgaꝛ ꝑ actionẽ descẽdẽtẽ ex ꝯctu bñ daꝛ in.l.depositi.nu.2.ff.de pecu. fo.89.

1 Actio depositi vel cõmodati que re trahitur non potest competere ad id quod deuenit in pacto si est penitus diuersum ab illa re.in.l.iurisgentium.§.quinimo.nu.10.ff.de pac. fo.53.

Actio ex cõtractu informata a pacto q nõ succedat loco prescriptis verbis oriẽtis ex pacto sed vtraq; actio seruet suam naturã nisi quãdo cõpetit ad successoriũ ibidem.nu.12. fo.54.

Actio de dote nõ oriꝛ cõstãte matrimonio sʒ q sit nata obligatio:⁊ q oriatur statim soluto matrimonio lʒ executio nõ anteq̃ labatur ann⁹ hodie ⁊ olim triennium ibidem. nu.18.⁊.20.

2 Actio ex empto ad quid competat ⁊ competit emptori remissiue ⁊ q̃ sint de natura contractus emptionis in.l.ex empto.nu.2.⁊.4.ff.de actio emp.⁊ ven. fo.107.

Actio ex empto cõpetẽs ad traditionẽ rei an sit vna ⁊ eadẽ cum illa q̃ cõpetit re euicta ad interesse.ibidẽ.nu.6.

1 Actio vtilis in quibus casibus acquiratur sine cessione ex stipulatione interposita cum eius procuratore in.l.si procurator.nu.2.ff.de procuratoribus. fo.85.

Actio vtilis competens domino qñ preferaꝛ directe q̃ cõpetit procuratori.ibidem.nu.4.

2 Actione iniuriarũ agiꝛ ꝑ violẽtia turbatiua in.l.qui pendẽte.nu.6.ff. de actio.emp.et vendi. fo.111.

2 Actio ad exhibẽdũ daꝛ dño vel ei q se dominũ asserit in.l.cũ seru⁹.n.5.ff. de condi.cau.da. fo.40.

2 Actio vtilis põt nobis acqri in iudicio per procuratorẽ sine cessione in.l.nã ⁊ postea.§.iusiurandũ.nu.2.ff.de iureiũr. fo.22.

2 Actio prescrip.verbis daꝛ ẽt ad interesse qñ nõ impleꝛ in.l.j.§.si pascendi.nu.6.ff.de cõdi.cau.da. fo.34.

2 Actio depositi que datur in simplum q sit duplex in.l.j.§.pretor ait.nu.2.ff.depositi. fo.101.

Actio depositi est perpetua cõtra ipsum depositariũ ibi.nu.3.

2 Actio ex cõtractu bonefidei daꝛ nõ solũ de eo qđ deuenit in cõtractu sed etiam ad illud quod partes nunq̃ cogitauerũt tamen est equum venire in l.ij.nu.3.ff.de condi.sine cã. fo.54.

2 Actio oneris aduersi qđ sit propriũ nomẽ actionis ⁊ q nõ concurrat cũ alia actiõe in.l.in naue.n.3.ff.loca. fo.120.

Actio oneris aduersi cõtra qñ cõpetat.ibidem.nu.4.⁊.6.

3 Actiones plures si possunt colligi ex materia deducta in libello vel ignoretur quam voluerat actor intẽtare ꝓcedet libellus absq; eo qđ alias declareꝛ nisi ex hoc re⁹ reddaꝛ incert⁹ an velit cedere vel cõtẽdere in.l.gall⁹ §.si eius.nu.3.ff.de libe.⁊ posthu. fo.54.

1 Actio vtilis si ex ꝯctu procuratoris nõ sit dño acqsita ante cessionem q dñs possit illud debitũ remittere inuito ꝓcuratore cũ posset illũ cõpellere ad remittẽdũ in.l.si cũ emptore.§.sʒ ⁊ si.nu.2.ff.de pact. fo.58.

2 Actio de qua in.l.qđ si ephesi.§.interdũ.ff.de eo.qđ cer.lo.q sit arbitraria lʒ iudex nõ cõdẽnet in plus vel minus q̃ sit obligatio ꝯcta sʒ in totuz absoluat in.l.qđ si ephesi.§.interdũ.nu.2.ff.de eo.qđ cer.lo. fo.61.

1 Actio dʒ taliter edi vt re⁹ reddaꝛ cert⁹ an velit cedere vel cõtẽdere ⁊ que sint illa q̃ requirãtur ad hoc ⁊ qualiter debeat exprimi res vel causa in.l.j.nu.2.ff.de eden. fo.46.

Actio quot modis edatur ibidem.nu.5.

1 Actiones nõ proprie possidentur nec quasi possidenꝛ nisi improprie vel impropriȷ̃ssime ⁊ quod ideo ꝓ eis nõ denꝛ interdicta pos.in.l.regulariter.nu.9.ff.de peti here. fol.143.

1 Actio que competit ꝓ interesse q sit certi cõdictio.in.l.si.nu.3.ff.si qs in ius vocã.nõ ierit. fol.29.

1 Actio directa lʒ ĩ cõuẽtionib⁹ obligatoriȷ̃s vbi adest rigor oriꝛ sʒ vbi deficit rigor ⁊ adest equitas oritur vel datur talis actio ex illo cõtractu vel a pretore.in.l.rescriptũ.§.plerũq;.nu.3.ff.de pac. fo.57.

2 Actiones oẽs possunt dici arbitrarie vt deferaꝛ iuramentũ in litem affectionis qñ cõmittiꝛ cõtumacia seu dolus in non restituẽdo ad mãdatum iudicis nisi ille esset cõdẽnatus officio iudicis.in.l.in actionibus.nu.8.ff. de in lit.iur. fo.34.

3 Actio quo casu ambulet de vna ꝑsona in alterã lʒ regulariter secus.in.l.si marito.§.si voluntate.nu.2.ff. solu.ma. fo.22.

7 Actiones nõ trãsitorie ad heredẽ fiũt trãsitorie ꝑ litis cõtestationem nisi a litis cõtestatione fuerit per cõsensum partiũ recessum in.l.cuʒ mota.nu.4.C.de trãsac. fo.50.

3 Actio vtilis ex testamẽto habet etiã locum pro relictis in codicillis qñ nullũ fuit factũ testñi.in.l.j.nu.9.ff.de testa. fol.34.

7 Actio tributoria qñ habeat locuʒ:⁊ quare ita dicaꝛ.in.l.q secutus.nu.2.C.de exerci.act. fo.183.

6 Actio nõ põt alteri acqriꝛ ex stipulatione alterius publici.officialis q̃ notariȷ̃ nisi sit actio interposita super eo q pertinet ad eius officiũ.in.l.si pupillus.nu.3.ff.rez pupil.saluã fore. fo.82.

2 Actio penalis q nõ tollaꝛ ꝑ ꝑsecutoriã.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.24.ff.cõmo. fo.69.

1 Actio pet.here.qñ detur cõtra debitores hereditarios licet hic nõ detur vt si nõ allegãt iustã cãm cõtradicẽdi.in.l.si debitor.nume.2.ff.de petit.heredi. fo.151.

4 Actio qñ cõpetit ipso iure põt iudex ex officio etiã si nõ petaꝛ ꝑ partem actorem repellere.in.l.nu.6.ff.ad trebel. fol.97.

4 Actiones tres scilicet personalis ex testamẽto ⁊ rei vẽdicatio si res erat testatoris ⁊ hypothecaria ꝓ aliȷ̃s reb⁹ non legatis cõpetũt ꝓ legatis ⁊ fideicommissis.in.l.j.nume.4.5.15.16.⁊.17.ff.de leg.j. fo.2.

Actio ex testamẽto ꝓ legatis ⁊ fideicõmissis qñ cõpetat.ibi.nu.15.

2 Actionẽ nõ habẽs aliqñ agendo cõtinet si reus nõ potest excipere.in.l.lecta.nu.22.ff.si cer.peta. fo.18.

2 Actio prima etiã si pena sit exacta in qbus casibus nõ tollaꝛ.in.l.predia nu.10.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.112.

2 Actio subrogata loco alterius qñ non debeat sapere naturam illius.in.l.eũ qui.nu.2.ff.de iureiu. fol.27.

2 Actio quare alteri ꝑ alterũ nõ acquiriꝛ in ꝯctibus qui ꝯsensu vel verbis ꝯhunꝛ sicut in cõtractibus qui re cõtrahunꝛ.i.l.certi cõdictio.§.si.nummos.nu.7.ff.si cer.pet. fol.8.

1 Actio directa in quibus casibus ꝑferatur vtili in.l.ꝓcuratorem.nume.3.ff.de procura. fol.94.

1 Actiones sunt de iure gentiũ.in.l.ex hoc.iure.nu.14.ff.de iusti.⁊.iur.fo.4.

6 **Actor** an debeat renuntiare instãtie incohoate cõtra defunctum ⁊ incohoare nouã.in.l.ij.§.sʒ si nu.5.ff.de pretoria stipulatione. fo.81.

7 Actor in suo libello qñ facit mẽtionẽ đ aliquo instrõ sufficit q dicat substantiã ⁊ referat se ad istr̃m.⁊ idem in appellante qui habet necesse in appellatione facere mẽtionẽ de sentẽtia lata cõtra se.in.l.si.nu.2.C.de preci.impera.offe. fo.31.

7 Actoris ĩtẽtionẽ q semel negauit cõuict⁹ de mẽdacio põt recurrere ad aliã defensionẽ.in aut.cõtra.nu.5.⁊.6.C.de nõ nu.pecu. fo.189.

Quid si primo negauit debitũ ⁊ postq̃ fuit probatum allegat solutionẽ ibi.nu.6. fol.190.

2 Actor si nihil ꝓbauit plene vel semiplene nõ cõpellitur reus iurare nisi actor sibi iuramẽtũ deferat.in.l.admonendi.nu.32.ff.de iureiurã. fo.29.

Actor qñ dicaꝛ nihil probasse.ibidẽ.nu.33.

Actor.si plene ꝓbauit nõ cogiꝛ iurare:sed dʒ reus condemnari.ibidem.nume.36. fo.30.

8 Actor quo casu cõpellaꝛ agere sed regulariter.ꝯ in aut.q semel.nu.7.C.quo modo ⁊ qñ iudex. fo.116.

Actor si erat mortuus post citationẽ an heres eius teneatur ꝓsequi an vero nouam instatiam incohoare.ibidem.

7 Actori si opponaꝛ q est excõmunicat⁹ ⁊ ipse replicat q excõicatio nõ valuit:vel negat q facta fuerat:q debeat fieri remissio ad iudicẽ ecclesiasticum.in.l.quoties.nu.7.C.de iudi. fo.105.

5 Actor debet in suo libello cõcludere nõ solum narrare.i.petere reum cõdẽnari:vel de iure suo declarari:sʒ reus nõ habet necesse concludere nec petere se absolui sʒ sufficiet q narret factum ex quo resultat exceptio.in.l.j.nu.4.ff.de except. fo.77.

6 Actor si vult admittere tertiũ q cõparet non animo nouãdi sed vt ꝓcurator in rẽ suam ⁊ debitor cõtradicit an sit admittẽdus:qđ nõ.in.l.solutionẽ.nu.2.ff de solu. fol.76.

7 Actor si cadat ab actiõe ex eo q recusat subire iuramẽtũ calũ.vel re⁹ habeaꝛ ꝓ cõfesso ⁊ ꝓpter hoc feratur cõtra eũ sententia:an poterũt appellare.in.l.si.§.qđ si actor.nu.6.C.de iuramẽ.calum. fo.103.

4 Actor si habet actionem licet possit exceptione repelli potest agere: nec dicitur nulliter agere et obtinebit nisi reus excipiat.in.l.si fundum.§.qui

fundum.nu.5.ff.de lega.j. fo.30.

8 Actor potest recõueniri etiã ex diuersa causa:nec potest actor declinare iurisditionẽ si non erat suus iudex actoris.in.l.cum papinianus.nu.2.C. de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.

7 Actor quãdo possit ad actionẽ primã redire cõtra reũ nõ seruãtem trãsactionem.in.l.cum mota.nu.7.C.de transac. fo.50.

7 Actor qui traxit reũ corã iudice incõpetenti an possit per penitentiã euitare penã.l.in criminali.C.de iurisditione omniũ iudi.ibi.nu.4. fo.122.

7 Actor potest in suo libello facere mentionem de exceptione quã pretẽdit se reus habere ⁊ eam nõ obstare tamen fatue facit.in.l.si cũ pater.nu.2.C. si aduer.rem iudica. fo.81.

7 Actor si est absens an sufficiat generalis citatio ꝙ veniat ad ꝓsequendũ litem vt virtute ipsius possit etiã ad sentẽtiam perueniri sine alia citatione.in.l.ꝓperãdum.§.sin autẽ.nu.2.C.de iudi. fo.190.

1 Actor vniuersitatis nõ semp habet legitimã administrationẽ.in.l.item eorum.§.actor.nu.2.ff.quod cuiusqꝫ vniuer. fo.100.

Actor agens tenetur defendere vniuersitatẽ pro qua agit nec cauet de rato si ꝯstat de decreto:secus si dubitaẽ nec ei datur actio iudicati:⁊ potest ante litem cõtest.et etiam post subsistẽte causa etiã reuocari ⁊ ꝙ filiussa. possit cõstitui actor ibi.nume.3.

Actor et procurator in quibus discõueniant.ibi.nu.4.

Quod possit iurari de calumnia nec regulariter teneaẽ satisdare de iudi. sol.ibi.nu.5.

7 Actor si debet sumere arma de domo rei et ipsum reũ cũ suis armis offendere.in.l.qui accusare.nu.2.C.de eden. fo.38.

1 Actor ꝓprie loquẽdo cõstituitur ad p̃sentem litem tantũ:syndicus vero et ꝓcurator ad p̃sentes et futuras.in.l.item eorũ.§.sꝫ si.nu.5.ff.qđ cuiusqꝫ vniuer. fo.100.

Actor qñ cõstituitur a decurionib⁹ nõ requiriẽ autoritas magistratus si cõmunitas nõ recognoscebat superiorem:⁊ quid si cõstituatur ab administratore ciuitatis.ibi.nu.6.

1 Actori vbi nõ põt cõsuli cõtra cõtumacẽ per missionẽ ex primo decreto interponitur decretũ iudicis.in.l.qui se dicit.nume.4.ff.de iudi. fo.129.

1 Actor quare nunqꝫ excusatur ab expensis.in.l.destitisse.numero.5.ff.de iudicijs. fo.116.

Actor vel accusator nõ potest renũtiare liti inuito aduersario si aduersarius pretẽdit interesse.ibi.nu.6.

7 Actor qui trãsegit et obtulit se restituturũ pecuniã quã receperat ⁊ nunc nõ vult restituere tamẽ mouit litẽ de nouo ⁊ reus sponte litigat et vult rehabere pecuniã qua actione eam recuperabit.in.l.si diuersa.nu.2.3.⁊.5.C. de trãsac. fo.52.

2 Actoris ius qñ desinit lite pendẽte dolo rei ꝯdemnaẽ reus ac si nõ desijsset:⁊ qđ si desinit pro parte.in.l.si seruus.nu.5.ff.de cõdi.furtiua. fo.57.

7 Actor abñs si nõ fuit inuent⁹ an possit ꝑueniri ad sñiam absolutoriã ab obseruatione iudicij.in.l.ꝓperãdi.§.⁊ si quidẽ.nu.8.C.de iudi. fo.108.

5 Actor si fuit immissus realiter ex primo decreto et postea negligit prosequi per quantũ tempus perdat beneficiũ pretoris.in.l.si finita.§.eum tamen.nu.7.ff.de dam.infec. fo.18.

5 Actor si agit ex aliqua causa que adhuc locũ nõ habebat sed incepit habere locum lite pendẽte:an possit obtinere sentẽtiaꝫ ex illa.in.l.⁊ an eadẽ. nu.4.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

7 Actoris ius nec actio nõ perijt ꝑ absolutoriã ab obseruatione iudicij vel peremptionem instantie.in.l.properãdum.§.hec autẽ omnia.nu.3.C.de iudi. fo.111.

7 Actoris intẽtio quando est fundata tunc probandi onus incumbit reo. in.l.frustra.nu.2.C.de proba. fo.165.

7 Actor habet eligere corã quo ipsum cõueniat qñ quis subest plurib⁹ iudicibus.in.l.si.nu.9.C.de iuris.om.iudi. fo.123.

7 Actor in suis positionibus et articulis nõ debet ponere vel articulare de iure rei sed de iure ipsius actoris alias reus nõ teneẽ respõdere.in.l.cogi. nu.6.C.de peti.here. fo.144.

7 Actor an agere possit cõtra reũ nõ seruãtem trãsactionẽ et qua actione. in.l.siue apud.nu.7.C.de trãsac. fo.54.

1 Actor si vellet redarguere instrumẽtum de falso nõ debet sibi edi cum die et cõsule.in.l.j.§.editiones.nu.5.ff.de edẽ. fo.47.

2 Actor quãdo recusat iuramẽtum a reo sibi delatũ amplius nõ audiẽ nec tũc cogiẽ reus iurare de calumnia.in.l.iurisiurãdi.§.ait pretor.nu.2.⁊.4. ff.de iureiur. fo.31.

Actor si nihil ꝓbauit de intẽtione sua an reus cui deferẽ iuramẽtum cogatur vel referre vel soluere.ibi.nu.3.

2 Actor si iurauit an poterit ꝓbare per testes nec cõdemnatio minuatur. in.l.cum qui.nu.5.⁊.6.ff.de iureiur. fo.27.

Actor metitur ius agẽdi ex ꝑsona sua et ex iure suo et non ex iure rei in.l. [illegible].nu.4.C.de rei vẽdi. fo.149.

Actor qui nullo modo probauit semiplene vel presumptiue an possit cõpellere reum ad iurandum.in.l.questionem.numero.2.C.de fideicommissis. fo.84.

[illegible] cui tale iuramẽtum est delatum an possit illud deferre.ibi.nu.2.

[illegible] si fuit restitutus aduersus sententiam et demum reassumatur pri[illegible] causa ꝙ teneatur defendere in hac causa reassumpta.in.l.qui proprio

§.item queritur.nume.7.ff.de procu. fo.93.

2 Actor deferẽte reo nõ põo iurare sup actione reali vel mixta nisi vno mõ vt sibi ꝓficiatrem suã esse ⁊ si nõ sit secuta traditio cõpetunt ei tria remedia ⁊ q̃ quos ⁊ q̃ sint.in.l.nõ ⁊ postea.§.si petiẽ.nu.3.4.ff.de iureiu.fo.22.

8 Actor quando presumatur nõ fouere iustam causam.in.l.non ignoret.numero.7.C.de fruct.⁊ lit.expen. fo.121.

5 Actoris partes quicũqꝫ sustinet hoc incõmodum habet ꝙ cogiẽ ꝓbare intentionẽ suã.in.l.si prius.nu.2.ff.de ope.no.nunti. fo.8.

1 Actori faueẽ in ꝑparatorijs iudicioꝝ in ꝓsecutione pariter vtriqꝫ in fine vero faueẽ reo vt in dubio absoluaẽ.in.l.de die.nu.2.ff.qui satis.cog. fo.33.

5 Actor sicut debet intentionẽ suam aperte ꝓponere alias succũbere ita et reus suam exceptionem.in.l.j.nu.2.ff.de excep. fo.77.

Actor tenetur suam actionem seu intentionem dare in scriptis.et quid in reo excipiente.ibi.nu.3.

6 Actor an possit purgare moram ad actionem cõsequendam.in.l.si insulam.nu.4.ff.de verb.oblig. fo.24.

8 Actor qui corripuit iudicem vel ꝓcuratorem rei per gratiã vel amcitiam an perdat actionem.⁊ quid hodie si per pecuniã corrupit.in.l.j.nu.2.6. C.de pe.iudi.qui male.iudi. fo.120.

1 Actorem cõstituendi modus duplex.in.l.qui aliena.§.quãqꝫ.nu.7.ff.de neg.gest. fo.109.

8 Actor si impetrauit iudicẽ delegatũ sup vna cã ⁊ recõueniaẽ coram eo an tũc ipse actor poterit iterũ recõuenire reũ ex alia causa q̃ primo ⁊ sic agere recõuenire ex diuersis causis corã eodẽ delegato.in aut.⁊ ꝯsequẽter.nume.4.C.de senten.⁊ interlo.omniũ iudicũ. folio.118.

7 Actor in quibus casibus trahit reum ad forum suum.in.l.ij.nu.2.C.de iuris.om.iudi. fo.121.

7 Actor si fundat intentionẽ suã in negatiua ⁊ sic eam asseuerat ꝙ teneatur eam ꝓbare ⁊ qualiter ꝓbabit nõ autem reus teneẽ ꝓbare ꝯtrarium.in.l. actor ꝙ nu.2.C.de proba. fo.170.

7 Ad excludendũ actorẽ qui suã intentionẽ fundauit an reus ⁊ possessor cogaẽ dicere titulũ sue possessiõis.i.l.siue possideri.nu.10.C.de ꝓba.fo.167.

1 Actori vbi nõ põt ꝓuideri per missionẽ ex primo decreto cõtra reũ cõtumacẽ põt ꝑueniri ad diffinitiuã sententiã lite nõ cõtestata.in.l.qui repudiantis.§.cũ cõtra.nu.5.ff.de inoffi.testamen. folio.139.

1 Actor põt petere maiorẽ quantitatẽ ad finẽ vt habeat ꝓsidẽ in iudice [illegible] nõ erit impunis.in.l.cũ quedã in.§.quoties.nu.3.ff.de iuris.om.iud.fo.20.

Quid ecõtra si petijt minorẽ vt posset agere corã magistratu.ibi.

3 Actori debet prius assignari terminus ad ꝓbandũ intentionẽ suã quãdo exceptio presupponit intentionẽ actoris ꝓcedere.et quid si exceptio concernat habilitatẽ personarũ.in.l.si queram⁹.nu.4.ff.de testa. fo.[illegible]

2 Actor si recepit partẽ ⁊ petat totũ debet conuentus reliquã partẽ cõfessam offerre quã actor recusat recipere si vult absolui ab obseruatione iudicij sed ad moram euitandã ꝙ tunc si sit necessaria oblatio.in.l.si seruus. §.boue.nu.8.ff.de condi.furtiua. fo.[illegible]

Actor põt sup parte quã ꝓbare nõ põt iuramẽtũ deferre.ibidem.nu.[illegible]

7 Actor qñ possit dicere reo ꝙ accipiat copiã a iudice vel a notario suis expensis:⁊ tunc nõ diceret offerri libellus sed edi.in.l.offerat.nu.3.C.de lit. contest. fo.117.

1 Actor nõ potest plus cõsequi q̃ debet natura actionis ꝓposite.in.l.non possumus.nu.2.ff.si pars here.pet. fo.154.

1 Actor in actione penali licet tracet de lucro captando tñ illud lucrũ appellatione interesse cõtineẽ ⁊ diceẽ pati dãnũ si illud pderet pstq̃ semel est ius q̃sitũ ad ip̃m.in.l.fideiussor.§.in fideiussorẽ.nu.3.ff.q satisd.cog.fo.31.

1 Actor quando cogaẽ admittere venditorem ad defendendũ causam.in.l. venditor.nu.6.ff.de iudi. fo.126.

6 Actor dicitur nõ solum cõstitutus a tutore vel curatore sed etiam cõstitutus ab vniuersitate:⁊ a quo ꝯstituaẽ ꝓcurator.in.l.actor a tutore.nu.3. ff.rem ra.habe. fo.88.

Actor vniuersitatis in quo differat a syndico.ibi.nu.4.

1 Actor quando venit contra transactionẽ potest etiam reus inuito actore transactionẽ rescindere et repetere data:⁊ quid econuerso.in.l.qui fidem. nu.7.ff.de transac. fo.75.

2 Actoris ius si lite pendẽte deficiat reus absoluiẽ ⁊ an ab obseruatione iudicij an vero diffinitiue.in.l.si seruus.nume.3.⁊.6.ff.de condi.furt.fo.57.

7 Actore non probante potest reus sponte probare vt absoluatur diffinitiue.in.l.j.nu.2.C.de testi. fo.170.

7 Actor si nõ potest habere.instrumentũ a notario:q2 mortuus est ⁊ nõ reperiuntur protocolla eius ex qua causa possit cõpellere aduersarium ad edendum illud instrumentum.in.l.j.nu.4.C.de eden. fo.35.

7 Reus si vteretur datiuo instrumento in aliqua particula tenetur facere copiam actori de toto.in.l.j.nu.4.C.de eden. fo.36.

7 Actor cũ teneaẽ sequi forũ rei si obtineat sententiã an vict⁹ debeat cõdẽnari in expensis factis per actorẽ in hospitio in loco vbi reus sortiebatur forum.in.l.sancim⁹.nu.11.C.de iudi. fo.112.

1 Actoris ꝯditio ꝙ sit deterior in pari cã.in.l.j.nu.5.ff.ne qs eũ qui.fo.29.

1 Actor si fecit quicquid potuit vt cõtestareẽ lis ⁊ ꝓpter rei cauillationes remãsit an tunc actio perpetueẽ.in.l.si eum.§.qui iniuriarũ.numero.2.ff. si quis cautio. fo.43.

1 Actor si negligit põt ille q passus fuit sequestrũ facere illi terminuꝫ assi-

gnari ad agēdū.in.l.si fideiussor.§.si satisdatū.nu.5.ff.qui satisda.cog.fo.33.
2 Actor si narrat veritatem videbitur intentata illa actio que cōgruit mere libello nec cogit nomē actionis exprimere.in.l.et ideo.§.neratius.nu.3.ff.de condi.fur. fo.56.
1 Actor que debeat probare contra eximentem.in.l.si per alium.§.docere nu.2.ff.ne quis eum qui. fol.30.
2 Actor dicitur esse in mora qñ recusat oblationem sine iusta cā.& que dicat iusta causa in.l.si duo.§.ait pretor.nu.9.ff.de cōstitu.pecu. fo.74.
7 Actor si renuntiauit liti mote an talis renūtiatio valeat quominꝰ possit reꝰ petere ꝙ procedatur in causa.in.l.postq̄ liti.nu.6.C.de pac. fo.41.
1 Actor et reꝰ in ciuilibus sunt pares in dilationibus dandis.in.l.bis.nu.4.ff.de iudi. fo.117.
4 Actor vniuersitatis ciuitatis qualr ligat.in.l.oībus.nu.ff.ad tre.fo.103.
1 Actor potest etiam ipse vti beneficio feriarum.in.l.j.§.sed excipiuntur.nu.2.ff.de ferijs. fo.44.
1 Actor nō cogitur admittere plures defensores eiusdē rei sine mandato,sed potest dicere ꝙ veniat vnꝰ tm̄.in.l.lȝ.in.§.reo latitante.n.2.ff.de pcu.fo.92.
7 Actor si renuntiauit allegationibꝰ & probationibꝰ & reus postea petat dilationē ad probandum & fuit sibi data an actor qui renuntiauit possit probare infra illam.in.l.petende.nu.9.C.de tempo.mili. fo.95.
7 Actor si fuit dolo inductus ad transigendū an transactio sit nulla.in.l.actione.nu.3.C.de transac. fo.49.
8 **Actus** nullus si fuerit per superiorē cōfirmatus an recōualescat.in l.nominationes.nu.3.C.de appella. fo.129.
4 Actus factus contra prohibitionem iuris non valet.in.l.codicillis.§.instituto.nu.3.ff.de lega.ij. fo.62.
2 Actus perfectus non vitiatur lȝ peruenerit ad casum a quo incipere nō pōt in.l.item illa.§.quod adijcitur.nu.4.ff.de consti.pecu. fo.65.
6 Actum censetur quis in dubio facere suo nomine potius q̄ alieno.in.l.j.nu.5.ff.de solu. fo.65.
8 Actus qui celebrantur cum alio vt est contractus ad hoc vt reddātur nulli per protestationeȝ debet fieri protestatio presente parte.in.l.nec emere.nu.3.C.de iure deli. fo.58.
1 Actus licet non valeat qualiter quis puniatur si fecit actum prohibitum in.l.quid ergo.§.si quis.nu.7.ff.de infa. fo.80.
2 Actus quando possit dicit iudiciarius licet non fiat in presentia iudicis.in l.iusiurandum.§.pupillus.nu.7.ff.de iureiur. fo.25.
7 Actum facere qui potuit per se an teneatur mittere procuratorem.in.l.j.nu.5.C.de resti.mili. fo.92.
8 Actus impertinens ad testamētum an habeat vitiare.in.l.cum antiquitas.nu.3.C.de testa. fo.41.
7 Reperitur in actis ꝙ talis fuit citatus & ꝙ ita retulit nuntiꝰ ille vero dicit qd̄ nunq̄ fuit citatꝰ quid iuris.in aut.si qs.nu.8.C.de eden. fo.35.
8 Actꝰ reddit nullus si ꝓpter imperitiā notarij omittatur aliquid de substātialibꝰ.in.l.ambiguitates.nu.2.C.de testa. fo.40.
5 Actus qñ geritur per procuratorē meum me presente videtur geri per me & non acquiro tūc mediante procuratore sed per meipsūȝ in.l.j.§.si iusserim.nu.2.ff.de acqui.poss. fo.41.
3 Actus ad hoc vt possit haberi ratꝰ requirit ꝙ oīa sint in integro statu in quo erāt qñ actꝰ fuit gestus.i.l.pantonius.nu.10.ff.de acqui.here. fo.104.
3 Actꝰ trahit ad tp̄s q̊ ratꝰ habet:in.l.pantoniꝰ.n.12.ff.de acqui.here.fo.104.
8 Actum faciēdi forma coram superiore qui de sui natura fieri non potest.in l.bonorum quidem.nu.4.C.qui admitt. fo.17.
5 Actus nullus non dicitur actꝰ.in.l.si se non obtulit.§.condemnatus.nu.2.ff.de re iudi. fo.68.
6 Actū per me reprobatū an possim ex interuallo approbare.in.l.quo em̄ tutore.§.iulianus ait.nu.2.ff.rem ra.habe. fo.88.
2 Actus alicuius continuatio quando venit ab alio q̄libet die dicit actꝰ renouari.in.l.eum qui.§.in popularibus nu.7.ff.de iure iurando. fo.26.
4 Actus cōtinuus alicuius qualiter probetur vt continua possessio vel māsio in ciuitate.in.l.si quis ita.nu.2.ff.de condi.& demon. fo.69.
7 Actus contentiose vel voluntarie iurisditionis quis dicatur.in.l.actus oēs nu.2.C.de ferijs. fo.120.
8 Actum nihil est quousq; aliquid superest agendum.in.l.cum syllanianum.nu.4.C.de his quib.vt indig. fo.71.
1 Per actū quē qs facit per electionem iuris incōpetentis quod qs putabat esse competens nō cēset renuntiasse iuri suo competēti.& quid si p errorē iuris elegit incompetentem.in.l.pater decedens.nu.4.ff.de inoffi.testa.fo.139.
4 Actum facere non compellitur quis ad vtilitatem alterius de quo ipse posset periculum suscipere etiam si non assignat causam propter quam recusat facere nisi ille petat fieri suo periculo.in.l.quia poterat.numero.3.ff.ad.trebel fo.101.
2 Actus nullus potest inchoari in persona defuncti vel fundari.in.l.eius q.nu.15.ff.si cer.peta. fo.19.
1 Actus in quibus appositio conditionis vel temporis vitiat vel ne.& qui actus possint constitui ex tempore & vsq; ad tēpus.in.l.seruitutes ipso.nu.9.ff.de seruitu. fo.156.
8 Actus quando deficit ratione forme si non valet vt ago non valet vt valere potest:secus si ex defectu materie.in.l.non codicillum.numero.2.C.de testamentis. fo.37.
3 Actus si durauit per plures horas continuatas debebit notarius cū dicit actū &c.ponere horam in qua est consummatus si vult etiam ponere horam in.l.si quis eum.§.si suo.nu.4.ff.de vulg.& pupil. fo.73.
4 Actum videtur quis regulariter facere ex causa ex qua tenetur.in.l.ij.nu.5.ff.de condi.& demon. fo.63.
3 Actū aliquē si mecum fecisti tanq̄ ꝓcurator titij:an tenearis mihi edere instrumentū procurationis.in.l.aristo.nu.2.ff.de acqui.here. fo.93.
Quid si fecisti aliq̄ ꝓtestationē:an tenearis edere instr̄m ꝓtestatiōis. ibid.
1 Actus celebrati per procuratorem cum libera dicuntur continere alienationem.in.l.procurator cui.nu.7.ff.de procu. fo.95.
3 Actus factus ad aliquid conseruandū quando non inducat de nouo.in.l.is qui putat.nu.2.ff.de acqui.heredi. fo.89.
1 Actus si possit valere iure ordinario nō tamē ita plene sicut si valeat ex plenitudine potestatis in dubio nisi constet de intentione principis ꝙ voluerit vti suprema potestate nō censetur voluisse ea vti:nec tollere iura illū actū limitātia & regulātia.in.l.princeps.nu.2.ff.de legi.& senatuscon. fo.12.
Quid in actibus celebratis per alios erga principem.ibidem.nu.3.
1 Actus debet accipi & iudicium fundari in procuratoris personam litem contestando:sed respectu nuntij debent verba concipi in personam domini.in.l.j.nu.9.&.10.ff.de procu. fo.82.
6 Actum aliquem expedire habens cum iudice ꝙ non habeat necesse requirere nisi in loco publico vbi consueuit officiū exercere & quid si ibi non reperiatur.in.l.j.§.biduum.nu.14.ff.quando appel.sit. fo.95.
2 Actus tendens ad obligandum si peccat in forma & sic non valet vt agitur non valet vt valere potest.secus si tendat ad liberandum vel non peccat in forma.in.l.j.nu.7.ff.de consti.pecu. fo.62.
1 Actus quot requirātur vt aliquid dicatur fuisse obseruatum.in.l.iura cōstitui.nu.4.ff.de leg. fo.9.
2 Actus agentium non operantur vltra eorum intentionem.in.l.non omnis.nu.2.ff.si cer.pet. fo.12.
3 Actus an reddatur nullus per protestationem vel metum.in.l.qui in aliena.§.celsus.nu.5.ff.de acqui.he. fo.87.
2 Actus continuatus censetur vnus a principio vsq; ad finem.in.l.eum qui.§.in popularibus.nu.5.ff.de iureiuran. fo.28.
2 Actus quando est nullus non impeditur quis reiterare quousq; valeat si ei competit ius faciendi illum actum iure proprio & per se:secus si iure alieno.in.l.qui per salutem.nu.4.ff.de iureiuran. fo.70.
8 Quando plura sunt necessaria ad actum vno deficiente vitiatur actus in.l.si vnus.nu.2.C.de testa. fo.37.
7 Actus vbicunq; est nullus vel potest infringi de iure ciuili:an validetur per iuramentuȝ.in.l.ij.nu.6.C.quod met.cau. fo.74.
3 Actum vnum quando duo faciunt simul censetur vnus alteri consentire.in l.is qui.§.neq; filius.nu.2.ff.de acqui.heredi. fo.89.
3 **Ademptio** que fit post completum testamentum non fit ipso iure sed ope exceptionis etiam q̄tum ad legata.in l.j.§.sed consulto.nu.3.ff.de his que in testa.delen. fo.61.
8 Ademptio est duplex.in.l.datum legatum.nu.2.C.de lega. fo.76.
8 **Aditio** hereditatis confirmat omnia in testamento disposita.in.l.omni testamento.nu.8.C.de testa. fo.38.
8 In aditione hereditatis an sit necessarius actus ad probationē voluntatis & qd in declaratiōe voluntatis.in.l.potuit.nu.8.C.de iure.delibe. fo.57.
Si confitetur se voluisse in mente sua agnoscere hereditatē tamen nō peruenit ad aliquem actum extrinsecum:an hoc sufficiat vt videatur adiuisse. ibi.
3 Aditio hereditatis quo casu habeat vim solutionis.in.l.que dotis.nu.2.ff.solu.ma. fo.23.
3 Adire qui potest repudiare & quādo.in.l.is qui.nu.2.ff.de acqui.he. fo.88.
Adire an & quando quis nō possit.ibidem.
Adire qui non potest repudiare non potest.ibidem.nu.3.
3 Adire est extraneorum:sed suorū est immiscere.in.l.& econuerso.nu.2.ff.de acqui.here. fo.89.
3 Adiēs hereditatem qualiter obligetur creditoribus & legatarijs:& quando etiam vltra vires hereditarias.in.l.more.nume.3.ff.de acquirenda hereditate. fo.88.
3 Aditio quid sit.in.l.gerit.nu.8.&.10.ff.de acqui.he. fo.105.
3 Ut quis videatur hereditatem adire que requirantur.in.l.pro herede.§.papinianus.nu.3.ff.de acqui.he. fo.91.
3 Aditio herereditatis reqritur ad confirmationem exheredationis:& si facta sit sub conditione quisquis mihi heres erit an valeat.in.l.& si pepercerit.§.filius.nu.3.ff.de libe.& post. fo.43.
3 Aditio hereditatis per quos actus inducatur:& quando requiratur protestatio ꝙ quis non facit aliquid tanq̄ heres.in.l.pro herede.nu.2.ff.de acqui.heredi. fo.90.
3 Aditio nō potest fieri sub conditione nec per procuratorem:sed iussus sic & per nuntium vel epistolam.in.l.si quis mihi.§.iussum.nu.3.ff.de acqui.heredi. fo.92.
8 Adire solus qui potest si mādat alteri ꝙ adeat inducitur statim aditio & nihil restat fiendū per mandatariū.in.l.filiofa.nu.3.C.de iu.deli. fo.56.
8 Aditio nō valet si ille cui delata est successio ab intestato eā adijt tanq̄ delatam ex testamento:& an cōuertatur in aditionem ab intestato.in.l.fi.nu.2.C.de succes.edic. fo.22.

Index ſingularium materiarum.

4 Aditio nō requirit in relictis ad pias cauſas.i.l. cū q̄ iā.nu.10.ff.de leg.ij.f.47.

5 Adiui hereditatē de facto ſi aliqs deceſſit ⁊ ego putās me eē heredē illi⁹ cū non eſſem ⁊ apprehendi poſſeſſionē rerū hereditariarū lȝ ſteterim in poſſeſſione ꝑ longū tp̄s nō efficior heres ⁊ an preſumar verus heres vt agere ⁊ cōueniri poſſim vt heres.in.l.j.nume. .ff.pro here. fo.67.

2 Aditio heredis facta a minore ſi reſcindat ꝑ reſtitutionē in integrū reſcindūtur etiā legata q̄ per talē aditionē fuerūt cōfirmata ⁊ ꝙ minor remaneat etiā heres nomine.in.l.ij.§.ſi quid.nu.6.ff.de condi.indebi. fo.42.

Qđ ꝑ talē reſtitutionē nō reſcindātur tabule pupillares ⁊ tutele.ibi.nu.7.

Adita hereditate ⁊ ſolutis legatis ſi poſt multū tp̄s emerſerit es alienū qđ abſorbeat hereditatem ꝙ hodie legata repetātur per creditores ⁊ non per heredem ſi confecit inuentarium.ibi.nu.8.

3 Aditio hereditatis lȝ conſiſtat in ſola voluntate intelligitur tñ ꝙ iſta volūtas ſit declarata per aliqđ factū vel per aliqua alia ⁊ per que alia.in.l.mutum nec.nu.2.ff.de acqui.here. fo.86.

3 Adire hereditatē volēs de iure pretorio cenſetur etiam eam velle de iure ciuili.in.l.ſi quis mihi.§.ſed quid.nu.2.ff.de acqui.here. fo.92.

Quid in petente bonorum poſſeſſ.ibidem.

2 Aditio hereditatis facta per pupillū ſine tutoris autoritate non valet lȝ ſit opulēta.in.l.certi condictio.§.quoniam.nu.18.ff.ſi cer.pet. fo.8.

3 Aditio hereditatis retrotrahitur ad tp̄s mortis ⁊ hoc per fictionē in.l.heres quandoqȝ.nu.2.ff.de acqui.here. fo.97.

8 Aditio quā facit pater pro filio infante obligat ipſum infantē etiā ignorātē poſito ꝙ hr̄ditas ſit dānoſa.in.l.ſi.§.vbi autē.nu.1.C.de bo.que libe.fo.106.

Quid in tutore.ibidem.

Quid in curatore furioſi.ibi.

Qđ fili⁹ poſſit venire contra illā aditionē ⁊ petere aduerſus eā reſtitutionē in integrum:⁊ an ipſo iure poſſit repudiare.ibi.nu.3.

Et quando aut qua etate poſſit venire contra ibidem.nu.4.

3 Aditio partis ꝙ trahatur ad totum:⁊ qđ in repudiatione partis.in.l.j.nu.4.ff.de acqui.here. fo.86.

Et quid in contractibus ibidem.nu.5.

7 Addi non pōt in particulabus iudicijs ad rē petitā q̄ptum ad principalē, ſed q̄ptum ad actiones orientes poſt litē conteſtatā pōt addi:⁊ quid in vniuerſalibus.in.l.edita actio.nu.6.C.de eden. fo.37.

3 Adiuiſſe hereditatem videtur qui in libello ſe appellauit heredem.in.l.ſi quis.nu.4.ff.de condi.inſti. fo.82.

4 Aditio coacta dicitur aditio q̄ptum ad oīa preter q̄p quo ad commodū heredis.in.l.qui ita.nu.2.ff.ad trebel. fo.119.

4 Adire an cogant̄ inſtituti ⁊ ſubſtituti in paterno.in.l.apud iulianū.§.idem iulianus.nu.5.ff.ad trebel. fo.102

1 Ad adeundum hereditatem que ſint neceſſaria.⁊ ꝙ tria ſint neceſſaria vt proximus poſthumo ſuccedat.in.l.illud ſciēdū nu.2.ff.ſi pars hereditatis petatur. fo.154.

4 Adita hereditate etiam per vnum de heredibus ſtatim dominium rerum hereditariarū ſi ſunt hereditarie tranſit inſolidum ⁊ actio ex teſtamento ꝑſonalis inſolidum acquiritur pro ipſa repetenda. in.l. qui fundum.§.ſi tu ex parte.nu.4.ff.ad legem falci. fo.95.

1 Aditio non cadit in ſuis ſed immixto.in.l.poſthumus.§.ſi quis.nu.8.ff.de inoffi.teſtamen. fo.133.

8 Aditio hereditatis an poſſit induci etiā ex non facto.in.l.cum antiquiorib⁹.nu.5.C.de iu.deli. fo.60.

3 Aditio dicitur act⁹ legitimus qui non poteſt ſtare in pendenti.in.l.qui in aliena.nu.2.ff.de acqui.here. fo.86.

Aditio facta per filium familias nō precedente iuſſu patris ꝙ hodie valeat ⁊ obliget filium ⁊ non patrem.ibidem.nu.3.

4 Aditio coacta aditio eſt ⁊ facit deficere legatis facti conditionem ſi heres non erit ⁊ confirmat tabulas pupillares ⁊ alia in teſtamento relicta ſicut ſi facta eſſet ſponte.in.l.apud iuli.nu.4.ff.ad treb. fo.101.

8 Aditio hereditatis ⁊ contra tabul.ꝙ poſſint ſimul ꝯcurrere.in.l.ij.nu.10.C.de bo.poſ.contra tabu. fo.19.

8 An ille qui adiuit poſſit ad portionem repudiatā admitti vt ſubſtitutus.in.l.teſtamentorum.nu.5.C.de impub. fo.49.

8 **Adiunctus** alteri iudici maiorem iuriſditionē vel dignitatē habēti cōſequitur priuilegiū ex pſona illi⁹ vt ad eundē debeat appellari ad quem appellatur ab illo.in.l.precipimus.nu.7.C.de appel. fo.129.

6 Adiectus dicitur habere mandatum tacitum a ſtipulatore.in.l.cum qui certarum.§.cum pure.nu.4.ff.de verb.obl. fo.47.

3 Adiectio facta ꝯ naturā actus illum vitiat niſi militet fauor teſtamenti.in.l.coheredi.§.non videri.nu.2.ff.de vul.⁊ pu. fo.77.

6 Adiectus an dicatur quis vt poſſit illi ſolui alio inuito.in.l.liber.homo.§.decē.el.ij.nu.3.ff.de.ver.ob. fo.33.

6 Adiectus non eſt proprie procurator.in.l.vero procuratori.numero.3.ff.de ſolu. fo.65.

6 **Adminiſtrator** alicuius an videatur acquirere ei cui⁹ eſt adminiſtrator.in.l.ſi ita ſtipul.§.chryſogonus.nu.6.ff.de ver.ob. fo.37.

2 Expreſſio ſpecialis requirit̄ in ꝯceſſione libere adminiſtrationis ⁊ non venit in gn̄ali ⁊ q̄ v̄ba iportent liberā adminiſtrationē ⁊ que dicātur eā habere.in.l.quā tuberonis. §.ſunt quidam.nu.7.ff.de pecu. fo.89.

7 Adminiſtratores legitimi conſtituunt actorem in cauſa pupilli ante etiam conteſtatam cū decreto iudicis.⁊ qualiter conſtituatur.in.l.neqȝ tutores.nu.4.C.de ꝓcur. fo.66.

7 Adminiſtratores legitimi iurāt in animā ſuam ꝓpriā cum iurāt de calumnia ⁊ an eorū reſponſiones faciāt preiudiciū pupillo vel adulto.in.l.ſi.§.quod obſeruari.nu.2.⁊.3.C.de iura.calum. fo.100.

1 Adminiſtratorū publicorū quilibet autoritate ⁊ vtilitate tenetur inſolidum ⁊ alter pro altero,⁊ ꝙ vnus ſoluit ꝓpter culpam alterius repetit ab illo per actionem neg.geſt.in.l.cum alicui.nu.4.⁊.5.ff.de neg.ge. fo.108.

1 Adminiſtratores publici quando ſunt plures quorū qlibet tenet̄ inſolidum ⁊ ſic per culpā vnius alter poteſt exigi ſi exigatur repetit ab altero per hanc actionem qđ eius culpa ⁊ defectu ſoluit etiam ſi ſunt inequalis poteſtatis.in.l.ex facto.nu.2.⁊.3.ff.de neg.geſt. fo.80.

2 Adminiſtratores non habentes legitimam adminiſtrationem : vel liberam licet habeant mandatum de contrahendo.ceſſante conſuetudine poſſunt obligare pſonā domini nō autem bona.i.l.ciuitas mutui.nu.4.ff.ſi certum pe. fo.14.

1 Adminiſtratio libera qñ dicatur concedi procuratori.in.l.procuratori cui.nu.2.ff.de procur. fo.95.

2 Adminiſtrationem liberam habens poteſt alienare pecuniam domini ipſam mutuando non autem donare.in.l.rogaſti.§.ſi fugitiuus.nu.2.ff.ſi certum pet. fo.9.

7 Adminiſtrator legitimus an poſſit remittere vſuras.in.l.preſes.nu.6.C.de tranſac. fo.51.

7 Adminiſtratores alij ab epiſcopo ſi poſt adminiſtrationem aliqua acquiſiuerunt an preſumātur acquiſita de bonis adminiſtratis.in aut.licentiā.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.18.

1 In adminiſtratione generali cum libera non venit vt quis poſſit donare nec vt ille poſſit fideiubere pro alio nec etiam venit dolus ⁊ an talis poſſit compromittere de iure ⁊ de facto.in.l.contra iuris.§.ſi filiusfam.nume.2.ff.de pact. fo.64.

4 Adminiſtratores reipu.vel pupilli debent agnoſcere bonam fidem ⁊ ſoluere id quod debetur non autē ſuperuacaneam litem inſtituere.in.l.qui ſolidū.§.etiam reſpu.nu.2.ff.de leg.ij. fo.59.

1 Adminiſtratione in libera intelligitur exceptus dolus.in.l.procurator cui.nu.9.ff.de procur. fo.95.

2 Adminiſtratores neceſſarij non tenentur ex propria perſona finito officio ſed voluntarij ſic.in.l.ciuitas mutui.nu.13.ff.ſi cer.pet. fo.14.

7 Adminiſtrator an poſſit vendere rem prohibitam alienari puta a minore ⁊ ſe obligare ⁊ fideiuſſorem dare.in.l.j.nu.4.C.de fideiuſ. fo.80.

1 Adminiſtratores omnes legitimi dicuntur habere liberam adminiſtrationem : ⁊ poſſunt tales actus facere:⁊ quando poſſint donare.in.l.procurator cui.nume.8.ff.de procur. fo.95.

3 **Adoptio** vel emancipatio pōt fieri per ꝓcuratorem.⁊ an aliqua vniuerſitas ſeu cōitas poſſit conſtituere ſyndicū ad talem actum in.l.gallus.§.forſitan.nu.2.ff.de.libe.⁊ poſthu. fo.55.

6 Adoptatum filium ſi quis expulit de domo.vel nihil ſibi reliquit an dicatur eum tractare vt filium.in.l.quidam cum.nume.5.ff.de verborum obli. fo.39.

1 **Aduena** ſi emit mercantias vel equum non ad credentiam videtur actum ꝙ ſtatim ſoluat : ⁊ ſi non ſoluit poteſt capi ⁊ detineri: quia ſuſpectus ⁊ fugitiuus.in.l.heres.§.ſi quis.nume.17.ff.de iudic. fo.119.

1 Aduena ⁊ viator ſi contrahatur in iudicio fideiubendo de aliquo preſentando coram iudice an ſortiatur ibi forum.⁊ quid extra iudicium.in.l.j.nu.7.ff.ſi quis in ius vo.non ierit. fo.28.

1 Aduena ⁊ viator qui ſtatim ſunt receſſuri contrahendo in loco non ſortiunt̄ ibi forū ratione cōtractus ēt ſi ſunt ibi ex cā voluntaria niſi tacite fuerit actū vt ibi debeat ſtatim ſolui.in.l.ij.§.legatis.nu.5.ff.de iudi. fo.115.

1 Aduena quando ſortiatur forum in loco contractus vel quaſi quando non ⁊ qualiter:⁊ quando poſſit contra eum procedi.in.l.heres.§.ſi quis.num.5.ff.de iudi. fo.118.

Quod contra eum non poſſit perueniri ad primum decretum ſine citatione.ibi.nu.6.

4 **Aduerſarij** in voluntatē qui ſe libere ponunt de offenſa quaȝ fecerunt non poſſunt conqueri ſi ille aſſumat vindictam vltra q̄p debebat ſecut ſi in eius diſcretionem.in.l.cum quidam.nu.3.ff.de leg.ij. fo.46.

3 Aduerſatiua ſi vero,vel ſi autem,cum ſimilibus ſignificat contrarium eius quod dictum erat in caſu precedenti.in.l.ſi ita.numero.2.ff.de libe.⁊ poſthu. fo.47.

6 Aduerſario an ſit lictum dare vt deſiſtat a lite in.l.j.nu.3.C.de pe.iudi.qui ma.iudi. fo.120.

1 Aduerſarium meum ſi reperio coram iudice ex alia cauſa ⁊ velim ei dare libellum an poſſit cogi illum recipere ſine alia citatione.in.l.j.nume.3.ff.de in ius voc. fo.24.

7 **Aduocatus** ſi dicat coram iudice derelinquēdo cām ꝙ hoc facit quia cognoſcit ꝙ clientulus ſu⁹ nō fouet iuſtitiam quod preiudicium ei facit.in.l.rem non.nu.5.C.de iudi. fo.111.

Aduocatos

7 Aduocatos oēs meliores si vna pars assumpsit pro se ꝛ iudex compellat aliquos ex illis dimittere illam partē ꝛ assumere aduocatos pro altera ꝛ hoc recusant sine iusta causa possunt perpetuo priuari officio aduocationis.in.l.prouidendū.nu.2.C.de postu. fo.61.

Aduocatus aliquis si patrocinatus est in causa alterius aduocati deinde alter aduocat⁹ patrocinet̃ in sua qualiter fiat cōpensatio.in repe.l. ex hoc iure.nu.37.ff.de iusti.ꝛ iu. fo.7.

7 Aduocat⁹ an possit pacisci cū clientulo de certa quātitate solita ꝛ moderata siue vincat siue pdat.l.l.si q aduocatorū.nu.3.C.de postu. fol.60.

1 Aduocat⁹ qui vidit iura vnius partis qn̄ possit aduocare pro altera in.l. fi.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de postu. fo.77.

3 Aduocat⁹ curie romane qui tāto tēpore vel vltra stetit ꝙ nō iuit ad curiā nec exercuit an desinat esse de collegio aduocatorum nisi denuo reassumatur.in.l.filio quē.nu.5.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.49.

Quod lȝ reassumat̃ non teneat̃ iterū soluere postq̄ semel soluit.ibi.

7 Aduocat⁹ q semel sumpsit cām nō pōt eā derelinq̄re sine iusta cā:pōt cōpelli offō iudicis ad ꝓsequēdū.in.l.pperandū.§.illo.n.3.ff.de iudi. fo.111.

7 Aduocato si de labore suo lite pē.cliētulus nō soluit pōt aduocatus offm̄ iudicis iplorare ꝛ ipsum cōpellere ad soluēdū ꝛ pōt cliētulus eū mutare ꝛ aliū loco ei⁹ accipere.in.l.pperādū.§.illo.nu.4.C.de iudi. fo.111.

2 Aduocatus si locauit operas suas duob⁹ separatim ad certā pensionē oī anno ꝛ cōtingat eos inter se litigare ꝙ debeat adiuuare illū cui primo ꝓmisit.in.l.in operis.nu.2.ff.loca. fol.119.

Idē in vasallo ꝛ dominis in operis personalibus.ibi.nu.3.

6 Aduocat⁹ aliquis si agitauit cām ꝓpriā ꝛ ꝑ seipso allegauit ꝛ obtinuit an possit in cōdēnatione expēsarū petere salariū aduocati.in.l.stipulatus nu.2.ff.de fideius. fo.55.

7 Aduocatus si facit vnā interrogationē aduersario ꝛ ille rn̄deat ꝓ suo cliētulo presente proderit illi in.l.i.nu.2.§.de erro.aduo. fo.61.

Aduocat⁹ pte sua pn̄te si rn̄det libello ꝯfitēdo vel negādo fit litis ꝯtest. nec ipse aduocatus efficit̃ dominus litis.ꝛ quid in ꝓcu.ibi.nu.3.

2 Aduocato debet̃ integra merces lȝ casus in eius personā cōtingat ꝛ non possit operas exhibere:ꝛ idē in quocūq; officiali publico.in.l.ex cōducto. §.itē.nu.7.ff.loca. fo.117.

1 Aduocationis officiū exercere dicit̃ qui corā iudice vadit ꝛ q̄ verba vult exponit.in.l.j.nu.6.ff.de postu.fo.76.

Aduocati non pn̄t esse illiterati ſȝ in aliquib⁹ partibus vt venetijs dicuntur certi iuuenes aduocati licet ignorēt iura ibi.nu.11.

7 Aduocatus q colludit cū aduersario vel patit̃ ipsuȝ vincere dicit̃ preuaricator improprie.ꝛ quis dicat̃ preuaricator ꝛ qđ sit crimen publicū.in.l. j.nu.2.C.de aduo.diuer.iudiciorū. fo.61.

Quid in procuratore.ibi.nu.3.

1 Aduocare ꝓhibitus ex causis irrogātibus infamiā ꝙ repellit̃ etiaȝ extra territoriū cōitatis.in.l.ex ea causa.nu.2.ff.de postu.fo.77.

7 Aduocati quando possint astringi ad iurandū de calūnia.in.l.rē nō.nu. 2.C.de iudi. fo.111.

1 Aduocat⁹ aduersarij mei si quis fuit potest a me recusari vt suspectus.in l.pretor sicut nu.3.ff.de iurif.om.iudi. fo.20.

7 **Adulatio** est species proditionis.l.l.j.nuū.3.C.de statuis ꝛ imagi. fo.35.

6 Adultus cōtrahens sine curatore an obligetur ciuiliter ꝛ naturaliter.in.l. j.nu.8.ff.de noua. fo.61

7 Adultus nō pōt constituere procuratorē ad iudicia nisi cū autoritate curatoris:ꝛ qđ negotijs extraiudicialibus si nō habeat curatorē.l.neq; tutores.nu.6.C.de procur. fo.66.

4 Adultus habēs curatorē quibus casibus nō equiparet̃ pupillo habenti tutorē.in.l.j.§.fuit q̄situ.nu.4.ff.ad treb. fo.98.

4 Adultus rogat⁹ hereditatē restituere extraneo si nō habet curatorē pōt sine ipso restitutionē facere ꝛ pōt etiam ipsi curatori restituere si eū hȝ in.l. j.§.fuit quesitū.nu.2.ff.ad treb. fo.98.

2 Adultus habens curatorē equiparat̃ pupillo in his q̄ tendunt in eorū ꝑiudiciū ꝛ qđ in his que tendūt in fauorē eorum.in.l.videamus.nu.5.ff.de in lit.iur. fo.33.

6 Adultus curatorē habēs an possit solus interpellari vt constituat̃ in mora.l.si ex legati.nu.6.ff.de ver.obl. fo.11

7 Adultus dȝ subire iuramentū veritatis lȝ curator iurauerit de calūnia.in l.fi.§.ꝙ obseruari.nu.7.C.de iura.cal. fo.101

3 **Adulterij** accusatio criminaliter intētata ꝑ virū ad publicaȝ vindictā nō tollit̃ ab vxore per replicationē lenocinij.in.l.viro.nu.3.ff.sol.ma. fo.25.

Quod tunc faciet virū de lenocinio puniri etiā si probet̃ incidēter per modū replicationis.ibi.nu.4.

3 Adulterij crimē an possit obijci heredi mulieris si maritus adhuc viuit.i l.rei iudicate.§.heredi.nu.4.ff.sol.ma. fo.13.

8 **Affectus** an puniat̃ licet nō subsequat̃ effectus.in.l. si fugitiui.nu.5.C.de ser.fugi. fo.3.

1 Affectus solus qn̄ puniatur acsi delictū esset consummatū.in.l.j.§.hec autem.nu.2.ff.quod quisq; iur. fo.22.

1 **Affinitas** dissoluitur per morteȝ quo ad effectus ciuiles nō de iure canonico quo ad effectus canonicos.in.l. j.§.ait pretor.nu.6.ff.de postu. fo.67.

2 Affinitas proprie contrahitur inter consanguineos mariti ꝛ vxorē ꝛ ecōuerso inter consanguineos vxoris ꝛ maritum.in.l. quod seruius.nu.6.ff. de condi.causa da. fo.39.

3 Affinitas in quibus dissoluatur per mortem vxoris in quibus non in.l. rei iudicate.§.socero.nu.9.ff.sol.ma. fo.13.

8 Affinitas an dissoluatur per dissolutionem matrimonij.in.l.fi.nu.4.C.de verb.signi. fo.78.

5 Affinitas an dissoluatur per mortem vxoris vel viri.in.l.nō tantū.nu.2. ff.de re iudi. fo.71.

1 **Agens** non hȝ in petitione hereditatis necesse probare dn̄ium suū vel defuncti sed sufficit probare ꝙ defunct⁹ tempore mortis sue tenebat ꝛ possidebat vel ꝙ res que petuntur fuerunt in hereditate reperte.in.l.etiam.§.ꝙ si qs.nu.2.ff.de peti.here. fo.144.

2 Ago vt contra aliū agas.in.l.cū in plures.§.messem.nu.2.ff.loca.fo.124.

7 Ago contra te ad aliquā rem quā dico esse penes te ꝛ tu negas esse penes te licet probem ꝙ aliquando fuit penes te nō tamē sequit̃ ꝙ hodie sit vbi fallit.in.l.minorem.nu.4.C.de in inte.re.mino. fo.77.

7 Agens ante diē vel cōditionē ꝛ non opponatur ꝛ tempore finis instantie dies vel cōditio euenerit an fingat̃ bene fuisse actū ꝛ cōdēnabit̃ reus ꝛ qđ si dies vel cōditio nō euenit.in.l.exceptionē.nu.5.C.de proba. fo.168.

1 Agi sicut nō potest qn̄ expresse reprobat̃ ita qn̄ expresse approbat̃ sufficit ad agendū.in.l.si aūt is.§.si quocūq;.nu.6.ff.de neg.gest. fo.105.

Actio negotiorū gest.datur gestori contra dn̄m negotiorū ignorātem vel etiam scientem sed non prohibentem.in.l.si ex duobus.nu.2.eo.ti.

2 Agens tanq̄ procurator meus me sciente ꝛ patiente an videatur habere mandatum a me vt sententia lata contra eum mihi preiudicet.in.l.j.§.magistrum.nu.5.de exerci.act. fo.79.

2 Agens ad restitutionē quando non possit excludi per exceptionem dn̄ij. in.l.si rem alienam.nu.5.ff.de pigno.act. fo.76.

4 Agere quo casu quis cogatur ad instantiam alterius ꝛ illi tradere.in.l. cū pater.§.mater.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

5 Agi an possit ꝑcise ad factū.l.l.stipl'o.§.op⁹.nu.2.ff.de ope.no.nū. fo.10.

2 Agens ex chirographo faciēdo de ipso mētionē in libello si postea probaret de vera numeratione debet succumbere:in.l.certi condictio.§. quoniā. nu.23.ff.si cer.pet. fo.8.

3 Agi licet nō possit cōtra hereditatem iacentem tn̄ pōt incipi obligatio ꝛ actio contra eam.in.l.si constante.§.si exheredato.nu.3.ff.sol.ma. fo.19.

2 Agens contra maiorē pupillo vt in adulto in electione actoris est an agat contra curatorem vel adultum ꝛ si contra adultum ꝛ ledatur potest adultus restitui ꝛ si adult⁹ simpliciter citatus sine curatore compareat potest ab actore repelli.in.l.ij.nu.5.ff.de condi.furt. fo.55.

2 Agendo illud in quo qs semel succubuit qn̄ nō possit in alio iudicio refricare exceptiōe:ꝛ qđ econuerso.in.l.iulian⁹.nu.17.ꝛ.22.de cōdi.inde.fo.53.

1 Agens si fundat se in negatiua tenetur illam probare.in.l. si per alium.§. docere.nu.5.ff.ne quis eum qui. fo.30.

4 Agens habet necesse probare testatorem de se sensisse.in.l.si fuerit legatū nu.2.ff.de reb.dub. fo.65.

2 Agenti pro specie consistēte in materia qn̄ sufficiat iurare se ignorare pōdus vt admittatur libell⁹ sine specificatione ponderis.in.l.j.§. si quis nu. 2.ꝛ.4.ff.deposi. fo.103.

1 Agens ad remotionem impugnationis sibi facte licet alium prouocet ad iudiciū tn̄ dicitur reus ꝛ dicitur se defendere potius q̄ agere.in.l. nō cogēdum.§.si procuratori.nu.3.ff.de procu. fo.92.

1 Agens pro iniuria illata sibi vel furto non potest reconueniri.in.l.ij.§.sed si agant.nu.4.ff.de iudi. fo.115.

2 Agens ante diem male agit: non nulliter:sed ante conditionis euentum nulliter.in.l.verum est.nu.3.ff.de compensa. fo.100.

1 Agi potest ex testō in loco vbi est maior pars hereditatis non aūt aliqđ remedium contra testamentum intentari.in.l. si suspecta.§. in ea. nu.2.ff. de inoffi.testa. fo.141.

1 Ago noīe alieno cū nō habeā potestatē agendi ꝛ lite contestata superuenit: hoc sufficit ad victoriam obtinendam.in.l.non pōt nu.6.ff.de iud.fo.120.

Ago nomine proprio tūc si tēpore litis contestate deficiat mihi ius in accessorijs ꝛ superueniat post litē contest.poterit ferri sn̄ia diffinitiua ꝓ me etiam in libello non petij.ꝛ vide limitationes ibidem.nu.7.

2 Agi quando potest ad ipsam rem dandam non agitur vt fiat promissio de dando sed potest agi vt fiat instrumētū de obligatiōe:ꝛ ad hoc iudicis officium implorari.in.l.si mulier.nu.2.ff.de condi.cau.da. fo.39.

5 Egi cōtra te rei vendi.vel pe.here.pro re vel rebus quas possidebas ꝛ nō probaui me dn̄m vel heredē an poteris nō solū obtinere sn̄iam absolutoriā sed etiā declaratoriam.in.l.si inter.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.82.

1 Agens contra debitorē in diē vel sub conditione ꝛ repellentē actorē exceptione absoluit̃ reus ab instātia iudicij ꝛ actor condēnat̃ in expensis et si non opponit qn̄ debeat reus condemnari vt soluat ꝛ qn̄ vt caueat.in.l.etiā §.item a debitore.nu.4.ff.de peti.here. fo.145.

1 Agens alieno nomine quando non constat de mandato non admittitur etiam cum cautione de rato nisi sit persona coniuncta. et quomodo dicat̃ constare qđ non habeat mandatum.in.l.non solum.§. qui alieno. nu.7.ff. de procura. fo.89.

Index ſingularium materiarum

7 Agēs ꝓpter hereditatē cōtra illū qui hȝ cām a defuncto ⁊ aſſerit ſe cām habere nō hȝ neceſſe ꝓbare ꝙ res quā petit erat in bonis defuncti vel in eiꝰ hereditate tpe mortis ſue in.l.ſiue poſſidetis.nu.3.C.de ꝓba. fo.167.

7 Ago cōtra illum qui a me habuit cauſam puta cōmodatariū vel depoſitariū vel creditorē cui pignoraui: tales p̃ſumunť hodie habere ex quo ſemel habuerūt: ⁊ ſi dicāt ꝯ̃riū ꝙ perdiderūt ſine ipſorū culpa vel dolo debēt hoc ipſi ꝓbare.in.l.nō ignorabit nu.3.C.ad exhibē. fol.162.

2 Agētibus pluribus ex eadē cā melior eſt cōditio occupātis in.l.peculiuȝ §.item deducitur nu.3.ff.de pecu. fo.90.

3 Agēti qñ nō eſt reſtituturꝰ ei ꝯ̃ quē agit lȝ alteri ſic qñ poſſit obijci exce. dolo facis ⁊c.in.l.ſi ſocer.§.luciꝰ.nu.6.ff.ſol.mat. fo.28.

7 Agētis intentio qñ fundatur in tpe vel loco cui incūbat onus ꝓbandi.remiſ.in.l.matrē.nu.4.C.de ꝓba. fo.167.

1 Agi nullo mō pōt ante cōditiōis euentum.in.l.item.nu.5.ff.de pact.f.51.

2 Agētis intētio nō eſt fundata cōtra filium alicuiꝰ defuncti ꝓbando ꝙ ſit filius niſi ꝓbet ꝙ ſe immiſcuerit vt teneať tanꝗ̃ heres patris. in.l.ij. nu. 2.ff.de cōdi.furti. fo.55

Agere volēs cōtra furioſum vel infantē debet dictare libellū cōtra curatorē vel tutorē ⁊ illos facere citari.ibi.nu.3.⁊.4.

1 Agēs oē in agēdo repatiť.ī repe.l.ex hoc iure.nu.8.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.5.

1 Agere ꝓhibitus nō ꝓhibetur ſe defendere ſi eſt reus neceſſarius: ⁊ qs dicať reꝰ volūtarius.in.l.libertus.nu.2.de in ius vo. fo.26.

7 Licet nō poſſis me cōpellere vt agā cōtra te potes tñ me ꝯpellere vt agaȝ ꝯtra aliū ⁊ exigā ⁊ tibi ſoluā.in.l.vna.nu.3.C.vt nemo inuitus. fo.115.

Quādo aſtringať quis ad agendum.ibi.nu.4.

1 Agēs actiōe inepta fruſtra agit cū iſta except.impedit litis ꝯteſt.nec teneť reus r̃ndere libello.in.l.fideiuſſor.nu.2.ff.de neg.geſt. fol.109.

7 Agētis intētio poſſet ꝓbari in ciuili per preſumptionē iuris ſed in criminali non.in.l.ſi.nu.3.C.de ꝓba. fo.170.

2 Ago cōtra te vt titiū agas ſeu vires eius retineas in ſubſidiū vero agere potero cōtra titiū caſu quo poſſem ⁊ aliqñ non in ſubſidiū.in.l.j.nu.3.ff. ad leg.rho.de iac. fo.81.

3 Agi nō pōt cōtra hereditatem iacentē nec etiā ipſa diciť poſſe agere in.l. ſi cōſtante.§.ſi exheredato.nu.2.ff.ſol.mat. fo.19.

Quid ſi creditor facit dari curatorē hereditati.ibi.⁊ nu.3.

2 Agēdi modus vt certificeť quis de iure ſibi competēti.in.l.iulianus.§.ſi quis.nu.2.ff.de act.empt.⁊ vendi. fo.110.

2 Agere pōt quis ad declarationē iuris ſui cōtra negantem ⁊ ſic dñs ꝯtra ſubditos pretendentes libertatem.in.l.ſi duo patroni.nume.3.ff.de iureiur. fo.23.

4 Agēdi ſi quis effectū habeat an id ſit potentius ꝗ̃ excipiendi.in.l.plane. §.ſi duobus.nu.3.ff.de leg.j. fo.14.

2 Agēs ante cōditionis euentum qualiter puniať.in.l.pecuniam.nu.5.ff.ſi cer.pet. fo.16.

1 Agenti qñ non currat tempus ꝓpter reſiſtentiā aduerſarij.in.l.ſicuti.§.ſȝ ſi.nu.6.ff.ſi ſerui.vēdi. fol.169

2 Agi pōt ex empto ⁊ vēdito ſi vno pretio res plures empte ſint de ſingulis.in.l.e ſi vno.nu.1.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.112.

1 Agere nō valēti d̓ iure nō pōt currere preſcriptio.ſȝ nō valēti agere de facto currit ſed reſtituiť in integr.in.l.ij.§.ſi quis in iudicio.nu.4.ff.ſi quis cautio. fo.40.

3 **Agnoſci** quis dicať.in.l.poſthu.num̄.2.ff.de iniu.rup.⁊ irrito teſta. fo.59.

8 **Agnatio** non tollit emācipationē.in auť.in ſucceſſione.nu.2. C.de ſuis ⁊ legi. fo.98.

1 **Allegans** aliquē ſuſpectū qñ debeat cā ſuſpitionis allegare ⁊ ꝓbare.in.l.ante litē.nu.12.ff.de ꝓcu. fo.84.

8 Allegans ꝯtraria ꝙ nō audiať an ſit verū ſimpliciter. ⁊ qd in reo. ⁊ quid in actore.in.l.j.nu.8.C.de fur. fo.6.

7 De allegantibꝰ impertinētia.in.l.interpoſitas nu.5.C.de trāſ. fo.51.

Qñ plura allegāť quorū quodlibet per ſe ſufficit ſi eſt verū lȝ vnū nō ꝓbetur ſufficit ꝙ probeť aliud.ibi.nu.6.

2 Allegare qñ pōt qs turpitudinē ſuā.in.l.j.§.ob rē igitur.nu.11.ff.de cōdi. ob turpē cau. fo.41

1 Allegans cōtraria cōtra diuerſas perſonas audiť.in.l.cōtrouerſia.nu.4. ff.de tranſac. fo.75.

7 Allegationū ⁊ probationū renūtiatio qd opereť: ⁊ an valeat: ⁊ quō intelligať iſta renūtiatio ⁊ quid de allegationibus facti fiendis ꝑ ꝑtē.in auť.iubemus.nu.3.C.de iudi. fo.107.

Allegationes an tranſeāt in acta.ibi.nu.4.

4 **Alienationi** vni conſentiēs nō ꝓhibeť retractare alias quibus non cōſenſit.in.l.cū pater.§.libertis.nu. 7.ff.de leg.ij. fo.59.

Si res eſt ꝓhibita alienari ſpecialr̓ in talē extraneū tūc iure ſucceſſionis inteſtati non poſſet ad illū deuenire.in.l.predicta.§.cum inter.num̄.2.ff.de leg.ij.ibidem.

5 Si alienaui rē pro qua fui ſtipulatus de dāno infecto, ⁊ poſtea damnum cōtingat an ille cui alienaui poſſit agere ex ſtipulatione mea.in.l.ſi quis miſſum.§.iudex qui.nu.3.ff.de dam.infe. fo.18.

7 Alienari res in forenſem ſi prohibeť per ſtatutum an cenſeatur ꝓhibita conſtitutio vſuſfructus: ⁊ an etiā pignoratio rei.in.l.ſi.nu.3.C.de rebꝰ alī. nō alie. fo.213.

Quid in ꝓhibitione alienationis facta a teſtatore ne heres poſſit alienare aliquā rem in aliquē de conſortibus.ibi.

Alienare prohibitus an poſſit locare ad longū tp̄s.ibi.nu.4.

5 Alienatione alicuius rei ꝓhibita an in ꝯſequētiā videať ꝓhibita etiā vſucapio vel p̄ſcriptio.in.l.vbi lex.nu.2.ff.de vſuca. fo.[illegible]

4 Alienata ꝑ heredē grauatū reſtituere qñ imputenť ſibi ī quartā.in.l.marcellus aūt.§.res q̃.nu.1.⁊.3.ff.ad treb. fo.100.

Alienari an poſſint res ſubiecte reſtitutioni ꝑ heredē.ibi.nu.2.

1 Alienatio rei eccleſie vel minoris nō ſeruata ſolēnitate vel etiā facta ex cā a iure nō permiſſa nō vȝ etiā ſi cōditio eccleſie vel minoris efficiatur melior.in.l.cū hi.nu.12.ff.de tranſac. fo.73.

1 Alienatio ꝓprie loquendo nō d̓r niſi qñ transfert dñium.in.l.ſcire leges. nu.7.ff.de legi. fo.10.

7 Solēnitas que requiriť in alienatione rei eccleſie vel locorū piorum ⁊ in quatuor caſibus tñ p̄nt tales res alienari ſȝ in alijs caſibus ſi fuit ſeruata ſolēnitas requiſita.vȝ cōtractus ſȝ eccleſia leſa pōt petere reſtitutioneȝ in integ.in auť.hoc ius.nu.3.C.de ſacroſa.eccl. fol.10.

6 Alienationis ꝓhibitio facta a cōtrahentibus qñ impediat eā fieri in.l.ſi ita qs.§.ea leg.nu.3.ff.de ver.ob. fol.40.

Alienatio qñ ꝓhibetur in certā perſonā an etiā ꝓhibeatur illius inſtitutio.ibi.nu.4.5.6.⁊.7.

Alienare ꝓhibitus an poſſit alienare in eccleſiam.ibi.nu.7.

1 Alienatio facta ꝓdigo cui bonis eſt interdictū nō firmať iuramento.in.l. ⁊ heredi.§.filiuſfa.nu.5.ff.de pact. fo.60.

4 Alienationis ꝓhibitio qñ ſit perſonalis ⁊ qñ realis.in.l.cū pater.§.libertis.nu.2.ff.de leg.ij. fo.58.

4 Alienare aliud eſt aliud alienanti cōſentire.in.l.cū pater.§.libertis.nu.3. ff.de leg.ij. fo.eo.

4 Alienare in preiudiciū fideicōmiſſarij lȝ rogati de reſtituendo nō poſſint bene poſſunt diuidere in preiudiciū illius.in.l.cū pater.§.hereditatē.nu.2. ff.eo. fo.58.

1 Alienatio rei ſi eſt ꝓhibita ſine certa ſolēnitate cēſeť ⁊ ꝓhibitus ꝯ̃ctus.in l.ſi vnꝰ.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.predi. fo.163.

6 Alienata per debitorē cō p̄nt reuocari ꝑ debitores acq̄ſitos poſt alienationē ⁊ qd ſi incōtinēti eos acq̄ſiuit.in.l.ſub ꝯdi.nu.4.ff.de ſo. fo.66.

3 Alienare q nō pōt an poſſit rē in iudiciū deducere.in.l.ait pretor.nu.1.ff. de iure delib. fo.85.

1 Alienari poſſunt res litigioſe ex iuſta cā interueniēte autoritate pretoris vel iudicis ⁊ etiā cautione de reſtituendo qđ ſupererit.in.l.diuus pius nu. 4.ff.de peti.here. fo.142.

8 Alienare ꝓhibiti plures p̄nt inter ſe diuidere lȝ in diuiſione cōtingat alienatio.in.l.voluntas.nu.6.C.de fideicō. fo.81.

Alienare ꝓhibitus extra familiā cū nō ꝓhibeať donare ſorori an iſta ſoror poterit iſtā rē donatā alienare extra familiā.ibi.nu.7.

6 Alienare bona nō pōt q nō pōt ſe obli.ī.l.is cui bōis.nu.3.ff.de v̓.ob.f.8.

5 Dñiū ⁊ poſſeſſionē rei ſi trāſfero in te cū pacto ꝙ nō alienes hoc pactum nō pōt impedire te quominꝰ poſſis alienare dñiū.⁊ qd opereť tale pactū. in.l.q abſenti.§.ſi qs.nu.2.ff.de acq.poſ. fo.50.

An ſit reperire aliquē modū ꝙ alienare nō poſſis.ibi.nu.3.

2 Alienare ꝓhibitus ſi prouocatus eſt ad iudiciū nō ꝓhibeť bona fide trāſigere ſuꝑ re alienari ꝓhibita ⁊ quō capiať bona fides.in.l.ſiue manifeſtꝰ §.tā diu.nu.10.ff.de cōdi.fur. fo.56.

7 Alienare q nō pōt in quibus caſibus poſſit diuidere.in.l.iubemꝰ.nu.3.C. de ſacroſan.eccl. fo.9.

8 De alienātibus res ꝓhibitas alienare.in.l.filiuſfa.§.diui.nu.9.10.⁊.11.ff. de leg.j.fo.42. Et in.l.quoties.nu.2.3.⁊.4.C.de fideicō. fo.81

4 Alienata bona fide lȝ non veniēt in reſtitutionē cōputanť in q̄rtā quā heres vellet retinere de eo qđ ſupereſt.⁊ qd de eo qđ habebať heredi a defuncto.in.l.titiꝰ.nu.3.⁊.4.ff.ad treb. fo.114.

8 Res q̃ ſubiacēt reſtitutioni vel ꝓhibite alienari p̄nt alienari ꝑ grauatū ſi cōſentiāt illi ad quos eſſent bona ꝑuētura facta alienatione in auť res q̃. nu.3.C.cōia de leg. fo.86.

8 Alienatio nō vȝ ſiue res ſit ſubiecta reſtitutioni pure ſiue in diē.⁊ quid ſi fiat per ignorātē vl̓ ignorati: ⁊ qd ſi erat ſubiecta ſub cōditione.in.l.ſi duobus.§.ſed qr.nu.2.4.⁊.7.C.cōia de lega. fo 86.

Alienatio rei ſubiecte reſtitutioni ſi ſit ex neceſſitate ꝓ ſoluēdo es alienuȝ ſi erat debitū teſtatoris vȝ ⁊ nō retractať.ibi.nu.4.

4 Tria ſunt q̃ faciūt videri preceptū de nō alienādo nō eſſe nudū.in.l.filiuſfa.§.diui ſeuerus.nu.2.3.⁊.4.ff.de leg.j. fo.41.

1 Alienare q nō pōt: nō pōt etiā rē in iudiciū deducere nec ſolutiones recipere a debitoribus.in.l.q aliena.§.ꝗ̃ꝗ̃.nu.4.ff.de neg.geſt. fo.109.

1 Alienare ſimpl̓r ꝓhibiti nō poſſunt etiā inter ſe alienare.in.l.cum hi.§.ſi vnī nu.3.ff.de tranſac. fo.73.

4 Illud qđ diciť ꝙ preceptū de non alenādo concernēs fauoreȝ ꝓhibiti tñ eſt nudū nec debet ſeruari quō intelligi debeat.in.l.titio centuȝ.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.77.

7 Alienās an teneať ad intereſſe ꝑ alienationē factā in potētiorē.⁊ an inſpiciať an ſit lis cōteſt.in in.l.j.nu.7.C.cōmu.diui. fo.158.

Bona

7 Bona subiecta restitutiõi sub ꝯditione si alienẽtur presente illo cui debẽt restitui ⁊ nõ contradicente ꝙ valeat alienatio ⁊ quãdo possit rescindi.in.l.cum proponas.nu.2.C.de pact. fo.43.
Alienare si aliqui prohibentur an poterit alter alteri alienare partem suã in.l.j.nu.2.C.cõmu.vtriusq; iud. fo.159.
Alienatio facta p illũ qui suspicaᷓ litem sibi moueri ꝑsumiᷓ facta in fraudẽ illiꝰ q ꝑsumiᷓ litẽ velle mouere.in.l.summa.nu.4.ff.de pecu. fo.91.
7 **Alimentauit** qs aliquẽ tanq̄ filiũ suum cum nõ esset an possit repetere ab eo cuius est ab ipso alimentato.in.l.alimenta.nu.4.C.de neg.gest. fo.72.
8 Alimẽtatio debita ex vltima volũtate sunt fauorabiliora q̄ debita inter viuos ⁊ quare.in.l.fi.§.licentia.nu.5.C.de iure deli. fo.63.
1 Alimẽtorum nomine in legato q̃ veniant.in.l.cum hi.§.q transigit.nu.2.ff.de transac. fo.73.
8 Alimenta si qs legauit alicui quonsq; habitabit cuz herede ⁊ legatarius cũ eo nõ habitaret an debeat habere legatũ in.l.j.nu.3.C.de leg. fo.73.
Alimẽtis legatis an heres ea prestare possit in domo sua.an cogaᷓ extra domum prestare.ibi.nu.4.
2 Ad alimenta si tibi teneor nõ teneor ad medicinas seu expensas infirmitatis q̃ tibi euenisset tui culpa secus si sine tui culpa.in.l.peculiuz.§.sed si ipse.nu.2.ff.de pecu. fo.90.
4 Alimenta sunt prestanda ex redditibus ⁊ accessionibus eorũ. ⁊ quid si aliquo anno non colligerenᷓ an essent vendende ꝓprietates.in.l.imperator.nu.8.ff.ad treb. fo.113.
1 Sicut de iure naturali est ꝙ pr̃ alat filiũ an ita ecõuerso ꝙ filiꝰ alat patrẽ senẽ ⁊ impotẽtẽ si filiꝰ est diues i.l.j.§.ius naturale.nu.12.ff.d iust. ⁊ iu.f.3.
1 Illud iuris est in his q̃ pertinẽt ad alimẽta ⁊ sunt pars alimẽtoꝝ qd est ĩ ipsis alimẽtis vt est habitatio ⁊ vestiariũ.in.l.cũ hi.nu.5.ff.d trãsac.f.73.
3 Alimenta ꝑstare qui teneᷓ ex dispõne legali teneᷓ ad medicinas ⁊ quid si ex dispositione testatoris.in.l.si cũ dotem.§.finaũt.nu.2.ff.so.mat. fo.17.
Quid in iudicibus qbus magistratus tenentur prestare alimenta si infirmantur.ibi.nu.3.
Alimẽta cũ sint prestãda ex dote ⁊ ꝯm eius q̄titatẽ ꝙ sicut bona mariti sunt obligata pro restitutione dotis ita ⁊ pro alimentis non prestitis.ibi.
4 **Alternatiua** posita inter ꝑsonas ĩter quas cadit affectio ordinata intelligiᷓ ordine successiuo. ⁊ idem in copulatiua.in.l.heredes.§.peto.nu.2.ff.ad treb. fo.115.
4 Alternatiua si poniᷓ inter plus ⁊ minꝰ in q̄titatibꝰ illud ꝙ est minꝰ est solũ in obligatione.in.l.plane.§.si ita titio.nu.2.ff.de leg.j. fo.14.
4 Alternatiua qñ ponatur pro coniuncta:⁊ qñ sufficiat vnũ fieri ne cõmitatur stipulatio penalis.in.l.si is qui.§.vtruz.nu.4.ff.de reb.dub. fo.66.
2 In alternatiua rerum vna perempta altera remanet in obligatione ⁊ qd si debitor rei perempte solueret estimationem.in.l.non vtiq;.nu.3.ff.de eo quod certo loco. fo.60.
In alternatiua locorũ an electio sit debitoris in quo loco soluat ⁊ qñ habeatur ratio sui interesse.ibi.nu.7.
In alternatiua locoꝝ ⁊ rerũ ꝙ electio loci sit creditoris vbi petat sed quo ad solutionẽ ꝙ ante litem contestatam sit electio debitoris.ibidem.nu.8.
4 Alternatiua posita inter personas oneratas resoluiᷓ in coniunctam in.l.si seruus.§.huiusmodi.nu.2.ff.de leg.j. fo.38.
4 Alternatiua posita inter totũ ⁊ partẽ an resoluaᷓ in coniunctam sicut qñ ponitur inter genus ⁊ speciem.in.l.j.nu.4.ff.de reb.dubijs. fo.64.
4 Si vna ex rebus alternatiue debitis desinit posse prestari ante electionez factam vel post si licitũ est variare remanet obligatio ĩ alia.in.l.huiusmodi.§.stichum.nu.2.ff.de leg.j. fo.33.
3 **Ambasiatoribus** dona facta sunt propria ipsorum nec sunt restituenda ei qui eos misit.in.l.dotalem.nu.6.ff.solu.ma. fo.32.
4 **Amicus** alicuius magni lusoris vt ipsum refrenet a ludendo an possit stipulari ab eo penã si luserit.in.l.ex ea parte.§.mulier.nu.2.ff.de ver.ob. fo.33.
4 **Ancilla** si erat pregnãs anteq̄ eã emerẽ ꝙ tũc valcat legatũ factum mihi de eo qd nascereᷓ ex ea.in.l.nõ quocũq;.§.iulianus.nu.2.ff.de leg.j. fo.31.
1 **Annus** luctus post mortẽ mariti currit etiã ignorãti.in.l.genero.nu.2.ff.de infa. fo.79.
Ex eo anno elapso ignorãti si postea perueniat ad notitiam de morte viri potest mulier vno ⁊ eodem die induere lugubria ⁊ ea postea tollere:⁊ alteri nubere.ibi.nu.3.
1 Annus luctus quare fuit introductus post mortem viri.in.l.liberorum.nu.4.ff.de infa. fo.80.
4 Annus qui datur executori vt exequatur ⁊ si nõ fuit executus executio deuoluiᷓ ad episcopum si erant legata ad pias causas.⁊ in legatis conditionalibus vel in diem non incipit annus currere.in.l.quidam testa.§.si scriptus.nu.3.ff.de leg.j. fo.36.
7 Annus dñi ⁊ indictio sunt de substantialibus instrumenti ⁊ posset instrumentũ reprobari de falso si probaretur illo tempore nõ fuisse factum.in rubri.nume.4.C.de no.C.compo. fo.2.
7 Annus ceptus in quibus habeatur pro completo.in.l.qui filium.§.sabinus.nu.2.ff.ad trebel. fo.120.
3 Annus qui datur ad bonorũ pos.petendã est vtilis ⁊ sic nõ currit ignorãti nec aliter impedito petere sed tp̃s.xxx.annorũ datũ ad dicẽdum nulluz est continuum ⁊ currit ignoranti ⁊ impedito.in.l.si filius.nu.7.ff.de lib.et posthu. fo.44.
1 Annus datus executoribus vltime voluntatis non currit ignoranti.in.l.genero.nu.7.ff.de infa. fo.79.
1 Annus datus executoribus vltime voluntatis non currit ignoranti.in.l.genero.nu.7.ff.de infa. fo.79.
2 Annus ad restituẽdã dotẽ soluto matrimonio ꝯceditur miserationis causa.in.l.si donaturus.§.si quis.nu.6.ff.de condi.causa da. fo.39.
1 **Annalia** que sunt ad agendum sunt perpetua ad excipiendũ:qualiter hoc procedat.in.l.papinian.§.si filius.nu.3.ff.de inoffi.test. fo.136.
5 **Animalia** an videanᷓ per nos apprehensa eoipso ꝙ in nostrũ laqueũ inciderũt:vel a nobis vulnerata sunt.in.l.j.nu.18.ff.de acqui.pos. fo.39.
4 Animalia vnius parrochie si ꝓpter guerrã fugiant ad aliaz.⁊ ibi pariunt ꝙ decima illoꝝ sit soluenda parrochie vnde fugerunt.in.l.hmõi.§.legatũ.nume.3.de leg.j. fo.33.
7 **Anime** hominũ seu vita hoim debẽt ꝑferri quibuscũq; rebꝰ i.l.sancimus nemini.nu.5.C.de sacro san.eccl. fo.12.
4 Animo malo ꝙ fit ꝑ facto non habetur ad proficuũ facientis.in.l.q̄uis.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.
5 Animus retinendi possessionem operatur acquisitionem de nouo.in.l.de pupillo.§.si quis ipsi.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.5.
3 Animus ⁊ intentio inspicitur in dependentibus ab aĩo principaliter.in.l.pro herede.nu.9.ff.de acqui.here. fo.90.
3 Animi sola destinatione an ⁊ qñ quis obligetur deo.in.l.gerit.nu.4.ff.de acqui.here. fo.105.
2 **Antiphona** idem est ꝙ preparatio.in.l.si pecuniam.nu.2.ff.de pig.act. fo.77.
3 **Antecedentis** positio sequiᷓ ad positionẽ cõsequentis in.l.illud.nu.2.ff.de acqui.here. fo.101.
Quid in his que non pendent ex mera voluntate.ibi.
7 **Appellatio** ⁊ supplicatio qũo differãt.ĩ auᷓ.q̃ supplicatio.nu.3.⁊.5.C.de preci.impe.offe. fo.30.
Appellatio an possit porrigi notario iudicis appellationis absq; ꝑsentia ipsius iudicis.⁊ qd de instrumẽtis cause.⁊ qd in ꝓductiõe testiũ.ibi.nu.4
1 Appellatio si extiguit iudicatũ põt reuiuiscere ficte:si appellatio deseraᷓ ⁊ si ꝓnuntieᷓ male appellatũ ⁊ bene iudicatũ vr̃ tunc iudicatũ suspẽdi ficte cũ transfundaᷓ in secũda sñia.in.l.furti.nu.7.ff.de infa. fo.79.
2 Appellari nõ põt ab eo ꝙ iudex facit in his que commissa sunt eius arbitrio.in.l.videamus.§.deferre.nu.5.ff.de in lit.iu. fo.33.
7 Appellatio iuris scripti ita cõcludit ius ꝯsuetudinariũ sicut ius cõmune scriptum.in.l.ij.nu.10.C.si con.ius vel vti.pub. fo.35.
7 Cum appellatur a diffinitiua nõ reqriᷓ exꝑssio cause grauaminis.sed sufficit simpliciter dicere appello ⁊ si exprimatur an debeat necessario probari.in.l.cum te.nu.2.C.de proba. fo.165.
7 Appellatur a sñia arbitroꝝ iuris sicut a sñia iudicis:⁊ nõ appellatur ad iudicem recusatum.in.l.si.nu.4.C.de iudi. fo.113.
1 Appellari nõ põt a sñia lata ꝯsilio ciuitatis ad populũ seu ad adunãtiaz generalem de iure cõi.in.l.nõ ambigitur.nu.3.ff.de leg. fo.10.
4 Appellãti sufficit semel requirere iudicẽ ꝙ expediat cãm vt sic per eũ nõ videatur stetisse sʒ per iudicẽ.⁊ sic instãtia nõ finiaᷓ ⁊ qualiter reqrere debeat iudicẽ.in.l.titia seio.§.vsuras.nu.5.ff.de leg.ij. fo.60.
Quid in instantia cause principalis.ibi.nu.6. fo.61.
1 Appellari põt a sñia competentie iurisditiõis ⁊ cũ sit interlocutoria põt reuocari.in.l.ij.nu.11.ff.si quis in ius vo.nõ ie. fo.29.
Quid si iudex pronũtiauit se nõ esse cõpetentem an possit ista interlocutoria reuocari.ibi.nu.12.
8 Appellationis prosequẽde tẽpus quando incipiat.in auᷓ.si tamẽ.nu.1.⁊ 2.C.de temp.app. fo.130.
An possit de consensu partium prorogari.⁊ quid de tempore ĩstantie cause principalis.ibi.nu.7.
6 Appellatio nõ deuoluit nisi articulũ qui vertebatur coram iudice a quo in.l.ab executore.nu.3.ff.de app. fo.92.
Appellari an debeat ab executore.an ab eo qui sibi cõmisit.ibi.nu.5.
8 Appellãs nõ põt exercere appellationẽ absente appellatore nisi circa finem bienniĳ.in auᷓ.ei qui.nu.4.C.de tempo.app. fo.130.
Appellans dʒ citari si prociditᷓ ad instantiã appellati cõtra appellãtem absentem.ibi.nu.6.⁊.8.
Si in secundo anno interueniat impedimẽtũ appellanti tp̃s impedimẽti computetur in tempore.ibi.nu.7.
1 Licet qs nõ appellet a sñia iniusta vel si appellat ⁊ appellationẽ deserat vel etiam in ea succũbat põt tñ cõuenire iudicẽ in syndicatu.in.l.j.§.qui.nu.14.ff.qd quisq; iuris. fo.22.
8 Appellari qñ possit ab interlocutoria:⁊ qd in singulis actibꝰ iudiciariĳs tam ante litẽ cõtesta.q̄ post.in.l.ante sñie.nu.2.C.quo.appel.reci.fo.133.
6 Appellatio põt interponi etiã iudice nõ sedẽte ꝑ tribunali:etiã die feriata ⁊ an tempus appellationis interponẽde:vel etiam interposite possit p

Index singularium materiarum

iudicem vel litigantes prorogari vel abbreuiari.in.l.j.§.biduum.nume.15.ff.quando appel.fit. fo.95.

8 Appellatio an valeat si qs dicat dico sniam nullam ⁊ si qua est appello in,l.j.nume.5.C.quando prouo. non est necesse.fo.131.

7 Appellatur a snia arbitri de iure canonico:ꝙ non sit ꝓprie appellatio ⁊ an fatalia constituta in vera appellatione habeant locum in tali appellatione.in.l.j.nume.2.C.de arbi. fo.97.

Appellari an possit a snia arbitratoria.ibi.nume.6.

Appellatio ab interlocutoria licet nõ possit fieri nisi in scriptis poterit tñ ex post facto aliquid declarari circa ipsam solo verbo:⁊ sic sine scriptura in.l.heredes.§.si quid.nume.4.ff.de testa. fo.40.

7 Appellatio ab interlocutoria ⁊ recusatio iudicis quõ equiparentur.in.l.apertissimi.nume.3.C.de iudi. fo.112.

7 Appellatio semper debet interponi ad superiorem non ad eundẽ qui sententiam tulit.in.l.aduersus.nu.2.C.si aduer.rem iudi.fo. 81.

6 In appellatione ab interlocutoria an debeat exprimi cã ⁊ qualiter hoc intelligatur.in.l.eius qui.nu.2.⁊.3.ff.de appel.reci.vel.nõ. fo.96.

Appellatio talis an debeat fieri in scriptis.ibi.nume.3.

6 Appellatio quando presentatur coram iudice ad quẽ si vult ꝙ ille iudex admittat debet ostendere ꝙ iudex a quo eam recipit vel recipere recusauit.in.l.is cuius.nume.⁊.ff.de appel.reci.vel non. fo.96.

6 Appellatio indistincte est nulla si ille ad quẽ nõ esset maior eo q tulit sententiam:⁊ quid si esset equalis.in.l.j.§.si quis.nu.2.ff.de appel. fo.91.

Nomen iudicis ad quem appellatur an sit necessario inserendum in appellatione.ibi.nu.3.

Appellans simpliciter si dicit appello nõ exprimendo ad quẽ an valeat appellatio:⁊ quid si dixi appello ad iudicẽ competentem.ibi.nume.5.

Appellatio si interponitur alternatiue ad talem vel ad talez an valeat attenta incertitudine.ibi.nume.6.

1 Appellans si nõ fuit appellationem prosequutus prima sententia mittitur executioni per iudicem primũ.in.l.tale pactũ.§.qui prouocauit.nume.4.ff.de pact. fo.66.

7 Appellans si petat vt appellatus producat sententiam latã ꝑ se ⁊ a qua fuit appellatũ:⁊ ille ad mãdatũ iudicis nõ ꝓducit nulla subsistẽte rationabili causa:põt iudex ꝓnũtiare si vnꝗ illa sentẽtia ꝓducatur nõ habeat vigorem.in.l.fi.C.de fide instru.ibidem nume.8. fo.181.

6 Appellare ab interlocutoria si pars potuit ⁊ nõ appellauit an trãseat in rem iudicatam.in.l.ante sentẽtiam.nume.7.ff.de appel. fo.96.

6 In appellatione a diffinitiua si interponitur per tertiũ debet exprimi cã sui interesse:⁊ an prius debeat fieri fides de tali iteresse:⁊ qd si vult appellare nomine illi⁹ cõtra quẽ est lata.in.l.j.nu.2.ff.de appel.reci.vel nõ. fo.95.

Quid in causa criminali.ibi.nu.3.

8 Appellare an sufficiat viua voce iudice adhuc sedente ꝓ tribunali qñ appellatur incontinenti:⁊ quid si processerit ad alios actus extraneos.l.eos qui.§.final.nu.2.C.de appel. fo.128.

1 Quid si sciuit sniam latam sed ignorat an contra vel pro se.in.l.⁊ si post §.sciendum.nu.4.ff.de iudi. fo.130.

Et quid si litigauit per procuratorem qui fuit verus contumax.ibidem.

8 Appellãdi tps an ⁊ qñ currat absenti vel ignorãti ⁊ an negligẽtia procuratoris in nõ appellãdo noceat dño.in aut.hodie.nu.2.C.de appel.fo.128.

Sicut appellat a snia diffinitiua ita ⁊ ab electione facta de ipso ad officia publica autoritate ⁊ vtilitate.in.l.hi qui.nu.2.C.de appel. fo.128.

Qui nõ appellat cẽsetur cõsentire in actu facto cõtra eum.ibi.nu.3.

In causa appellationis tenetur appellans probare se iuste appellasse ⁊ ꝑ consequens infra.x.dies:⁊ ꝙ a grauamine vel iniusta sententia:⁊ quid sup negotio principali.ibi.nu.4.

6 Appellatio an debeat fieri i scripturis.i.l.j.§.libelli q.nu.2.ff.de ap.fo.91.

Qd debeat cõtinere personã appellãtis:quid si est ꝓcurator.ibi.nu.3.

Appellatio cẽset interponi ⁊ aduersus iudicẽ qui sniam tulit:⁊ an ille iudex sit citãd⁹ in ꝓsecutiõe appellatiõis ⁊ sufficit ꝙ exprimat nomen appellatiuũ puta officij vt cõtra sniam latã ꝑ vos dñm potestatẽ.ibi.nu.4.

Appellatiõe facta viua voce si postea infra tps appellandi quis appellet iterum in scriptis quã appellationem debeat prosequi.ibi.nu.6.

In appellatione an debeat exprim causa ꝓpter quã appellatur.ibi.nu.7.

An expressa vna causa in appellatione possit appellans ab ea recedere et aliam prosequi.ibi.nu.8.

8 Appellari potest a sentẽtia lata super crimine capitali.in.l.fi.nu.2.C.si a non compe.iudi. fo.119.

6 Appellauit qs meo noie infra.x.dies a snia lata ꝯtra me an possim ratificare post lapsum.x.dierũ.in.l.bonor.nu.2.ff.rem ratam habe. fo.103.

7 Appellãdi temp⁹ an hodie etiã currat minori sed restituatur.in.l.fi.nu.5.C.in qui.cau.in integ.resti. fo.88.

8 Appellationis causa an possit delegari.in.l.eos q.nu.5.C.de ap. fo.127.

Appellatio si est deserta iudex appellationis nõ põt ꝓnũtiare sup negotio principali q2 desijt esse iudex etiã si vtraqꝫ pars fuit appellationẽ ꝓsecuta de facto sz põt ꝓnũtiare appellationẽ fore desertam.ibi.nu.8.

6 Appellatio ad iudicem competentem valet licet eius nomẽ nõ exprimat.in.l.qui rome.§.seia.nu.2.ff.de verb.oblig. fo.35.

Appellãdi forma in cã appellatiõis qñ est appellatio est iniusta.ibi.n.3.

8 Appellationi fiende etiam anteꝗ feratur sentẽtia possunt partes renunciare per pactũ.in.l.fi.nu.2.C.de temp.appel. fo.131.

Appellator põt inchoare litẽ appellato absente nec tũc requirit litis ꝯte. ⁊ qd si ambo sint presentes an requirat.ibi.nu.3.

Quid in causa nullitatis.ibi.

Appellationis ꝓsequẽde tps qñ incipiat currere.ibi.nu.4.

6 Appellãs quid debeat in causa appellationis ꝓbare vel producere.in.l.j.nu.2.ff.si tu.vel cura.vel ma.cre.appel. fo.98.

7 Appellatio nõ est de appẽditijs prime instãtie seu cãe:⁊ qd de ꝓsecutione appellationis.in.l.inuitus.nu.4.⁊.5.C.de ꝓcu. fo.68.

8 Appellatus põt ꝓsequi appellationẽ partis aduerse ⁊ petere reformari sniam licet nõ appellauerit.in.l.fi.nu.2.C.de appell. fo.129.

In causa appellationis si ꝓceditur parte absente an iudex possit supplere de facto.ibi.

8 In causa appellationis si ꝓnuntiat bene vel male appellatũ censetur etiã condẽnatus vel absolutus prout continebat snia.in.l.presens.nu.2.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.117.

8 Sicut ꝓcurator cõstitutus ad litẽ licet eius officiũ finiat ꝑ sniam nihilominus appellat:ita ⁊ actor põt ⁊ debet appellare lz eius officium finiat.in l.si actor.nu.4.C.de appel. fo.128.

8 Appellationẽ desertã quis iudex habeat necesse ꝓnuntiare.in.l.si preses.nu.3.C.quõ ⁊ qñ iudex. fo.115.

An sit necesse ꝙ ita pronuntiet.ibi.

8 Appellatio an eodẽ mõ quo denegat a sniã lata in causa possessorij denegetur etiã restitutio in integ.si ille ꝯ quẽ lata est erat minor.in.l.vnica.nu.2.C.si de momẽ.posses. fo.133.

7 A delegato appellat ad delegantẽ:⁊ quid si appel.a subdelegato.in.l.ij.nu.2.C.de peda.iudi. fo.113.

7 Appellatione pẽdente a diffinitiua nihil dz innouari in preiudiciũ snie:⁊ quid pendente cã restitutionis vel supplicationis.in.l.vna.nu.2.C.in integ.resti.postu. fo.91.

6 Appellatio censet de appẽditijs ⁊ ꝓsecutione prime instãtie.in.l.ab executore.§.si ꝓcurator.nu.2.ff.de appel. fo.93.

8 Appellare nõ expedit a snia nulla:⁊ si ad iudicez appellationis deuoluat causa nullitatis pronuntiat superflue appellatũ.in.l.j.nu.2.C.de sen.ex peri.reci. fo.117.

6 Appellari an possit a decreto decurionũ seu deliberatione consilij ad potestatẽ illius terre.in.l.j.§.solent.nu.2.ff.quãdo appel.fit. fo.94.

8 Cũ appellat a diffinitiua nõ expedit in appellatione inserere cãm grauaminis iniustitie:⁊ si exprimat vnã cãm ꝙ etiã possit ꝓsequi alias.in.l.minoribus.nume.7.C.de his qui.vt indig. fo.71.

Quid in interlocutoria.ibi.

9 Appellandi tẽpus ꝙ hodie sit decẽ dierũ.in.l.j.§.biduũ.nu.2.ff.qñ.apel.sit.fo.94.Et qñ incipiat currere.ibi.nu.3.

Appellatũ si fuit post.x.dies.tñ ambe partes scienter litigauerũt corã iudice appellationis acsi appellatio fuisset legitimo iure interposita ⁊ iudex appel.infirmet sniam an valebit infirmatio.ibi.nu.6.

Licet diuersa sint grauamina tẽpus tñ appellãdi est vniforme ad omnia.ibi.nume.9.

Appellatio iudicialis corã quo iudice interponi debeat.nu.10.⁊.11.

Appellandi tẽpus an sit vtile vel cõtinuũ.ibi.nu.12.

1 A snia iudicis delegati super articulo incidẽti per quã fiet legitimatio ꝑsonarũ cũ sit talis interlocutoria cuius grauamen nõ põt reparari ꝑ appellationẽ a diffinitiua põt appellari ad iudicẽ cãe delegãtẽ ⁊ si nõ appellat trãsit in rẽ iudicatã.in.l.arbitrio.nu.3.ff.qui satis.cogã. fo.34.

8 Appellãs a snia lata cõtra falsum ꝓcu.an videat approbare eã vt latã:an autẽ faciat falsuz ꝓcu.haberi perinde acsi a principio dedisset sibi mãdatũ.in.l.ij.nu.9.C.de cõtrata. fo.19.

5 Appellatio quare nõ admittatur in materia damni infe.in.l.j.nu.2.ff.de dam.infec. fo.10.

6 Appellari an possit ab actu extraiudiciali.in.l.fi.nu.2.ff.de appel.recipi.vel nõ. fo.96.

8 Appellare põt qui cõfessus est ꝑ ꝓcu.cui dedit speciale mãdatũ ad cõfitẽdũ.in.l.ij.nu.2.C.quo.appel.nõ recipi. fol.132.

Appellari non põt vbi quis est ꝯdẽnatus ex presumptione iuris ⁊ de iure.ibidem.

6 Appellare an possit dñs pro suo vasallo vel episcopus ꝓ suo clerico vel capitulo.in.l.serui appella.nu.3.ff.de appel. fo.94.

Appellationes plures an requirant si plura sint capitula ⁊ plures sentẽtie ⁊ vnicũ iudiciũ.in.l.cũ in vna.nu.2.ff.eo.

Si ille plures sentẽtie proferũtur vnico cõtextu an sufficiat dicere appello.ibi.nu.3.

6 Appellatione pẽdẽte quid ⁊ quãdo possit innouari vl fieri.in.l.vna.nu.2.⁊.6.ff.nil noua.appel.interpo. fo.97.

Quid in pẽdẽtia supplicatiõis.ibi.nu.3.

Lapso tẽpore appellationis prosequẽde an debeat citari appellãs ad dicẽdum causam quare sentẽtia nõ debeat executioni mãdari cũ lapsa sint fatalia.ibi.nu.6.

7 Appellatio cũ sit de iure cõi facilius conceditur ꝗ̃ restitutio in integr.q̃ est de iure speciali.in.l.j.nu.2.C.si sepi.in integ.postu.resti. fo.89.

1 Appellationis interponẽde tempus an possit cõsensu partium ꝓrogari.in.l.ij.

in.l.ij.§.sed si.nu.9.ff.de iudi. fo.114.
8 Appellans ꝙ fuerit impeditus infra annū ad hoc vt def secūdus quātū tempus requiratur.in aut.ei qui.nu.2.C.de temp.appel. fo.130.
7 Appellari potest a captura persone facta per iudicez post decē dies.in.l. vis eius.nu.4.C.de proba. fo.166.
8 Appellans non pōt renuntiare appellationi in preiudicium appellati qñ pars appellata fuit citata ⁊ cōparuit.in.l.si quis.nu.2.C.de appel.fo.129.
7 Appellatio vel petitio restitutionis in integrum ꝙ suspendat sentētiam: ⁊ an eam extinguat:⁊ hoc ex futuro euentu apparebit.in.l.si causa.nu.2.C. de transac. fo.56.
8 Appellari pōt de iure ciuili ab interlocutoria que fertur post sētētiā diffinitiuā.in.l.ab executione.nu.2.C.quo.appel.reci. fo.132.
Appellans frustratorie a diffinitiua sicut punif ita et q ab interlocutoria sed hodie sufficit ꝙ si appellans succumbat condēnef in expēsis.ibi.nu.6.
Si aliquis est cōdemnatus de duobus criminibus ad diuersas penas et appellat ab vna an supersedebitur in altera.ibi.nu.7.
5 Si aliquis appellauit ab aliqua sentētia interlocutoria vel diffinitiua: et postea iterū appellat durāte tpe appellandi:an valeat ista scda appellatio:⁊ videaf recessum a prima:⁊ a qua incipiat tēpus appellationis prosequende.in.l.cū pcurator.§.si dñs.nu.1.ff.de oper.no.nun. fo.8.
Appellatio facta viua voce saluo iure appellandi in scriptis est vnica tantum si postea reducatur in scriptis ⁊ tēpus incipiet currere ab interpositione secunde que facta fuit in scriptis ⁊ prima tunc fuit potius quedam protestatio de appellando in scriptis.ibi.nu.4.
8 Qui infra terminū appellandi a grauamine recipit aliquē terminū a iudice ad aliquid aliud faciendum an videatur acquieuisse.in.l.ad solutionem nu.3.C.de re iudi. fo.122.
3 Appellari pōt de iure canonico a pnūtiatione facta in casu.l.viro.ff.sol. matri.q̄ est interlocutoria.ibi.nu.2.⁊.9. fo.25.
Si non appellatur an istud grauamen possit tolli per appellationem interpositam a diffinitiua.ibi.nu.3.
7 Appellatio reponit partes in eo statu in quo erant ante sniam ⁊ post litē contestatam non in eo in quo erant ante litis contestationem.in.l.ita demum.nu.2.C.de procu. fo.67.
Quid in causa restitutionis in integrum.ibi.
8 Appellari nō pōt ab interlocutoria etiā in causa criminali vel capitali de iure ciuili sed solū a diffinitiua.i.l.eos q.§.sup his.nu.2.C.de appel.f.127.
5 Appellationem frustratoriam cum pronuntiatur retro fingitur fuisse inutilis appellatio.in.l.fi.nu.2.ff.de re iudi. fo.76.
1 Appellari licet possit ab epo tñ si laici prorogant eius iurisditionem qd tūc non possit appellari.in.l.j.nu.5.ff.de iudi. fo.113.
8 Quando appellatur a vicario puta potestatis vel episcopi nō appellatur ad ipsum potestatē vel epm sed ad superiorē ptātis vel epi ad quē appellaref si lata esset snia a ptāte vel epo.in.l.pcipimꝰ.nu.3.C.de ap. fo.129.
Si aliquis cōstitutus in maiori dignitate puta dux efficiatur preses prouincie tūc appellabif ab eo tanq̄ a preside nō tanq̄ a duce.ibi.nu.4.
8 Appellationum plura sunt tempora ⁊ que sint.in auf.si tamen.nu.4.C. de temp.appel. fo.130.
8 Appellatione pendente quid possit innouari in .l.appellatione.nu.2.C. de appel. fo.126.
7 **Apodissam** si quis habet de aliquibus rebus que portantur ad gabellarios ⁊ aliquis portat aliquā rē que non sit i apodissa ⁊ sic fraudat gabellā ꝙ ppter illam tota salma perdatur.in.l.cum proponas.nu.3.C.de nau.feno. fo.200.
7 **Apocha** quid sit:⁊ quid antipocha.in.l.plures.nu.2.⁊.5.C.de fi.instru. fo.178.
2 **Apothecam** questuariā habens vel fullo volens se absentare si dimisit discipulos ad custodiam apothece qui aufugerunt cum vestimentis alicuius an teneatur.in.l.institor. nu.2.ff.de insti.act. fo.82.
2 **Apostolos** quare sufficiat petere sepe sepius ⁊ instanter.in l.si conuenerit.nu.10.ff.de pigno. fo.72.
6 Apostoli seu litere dimissorie quare inuentum est vt dentur.in.l.is cuius. nu.3.ff.de appel.recip.vel non. fo.96.
8 Apostoli sunt petendi als appellans videatur appellationi renuntiare. in.l.qm̄.nu.2.C.de appel. fo.128.
6 Apostolos si iudex nō tradidit cū debeat nō nocet appellatori ⁊ an processus postea factus nihil valeat.in.l.vna.nu.5.⁊.6.de libel.dimis. fo.90.
6 Apostolorum seu literarum dimisoriaruz forma.in rubri.nu.2.ff.de libel. dimiso. fo.96.
Quando tales litere non sint necessarie.ibi.nu.3.
5 **Aquam** vt quis faciat suam quid requiratur.in.l.fi.nu.4.ff.de vsuc. fo.62.
Aque vsus quanto tempore perdatur.ibi.⁊ nu.3.
7 Aqua que oritur in alieno postq̄ ingressa est fundum tuum non possem eam inde extrahere sine voluntate tua:⁊ de ea potes facere quicquid vis. in.l.aquam.nu.2.3.⁊.4.C.de serui.⁊ aqua. fo.152.
1 Aqua fluminis publici quilibet vti pōt iure facultatis ad vsum publicū nō destinata si flumē nō est nauigabile.i.l.d aq̄.nu.2.ff.cōmu.pdio.f.166.
Quid in aqua ex castello.ibi.
1 Aquariolū si habes in domo tua ex quo descēdit aqua ī cloacā et hoc noceat vicinio pōt agere negatoria.i.l.fistulas.nu.2.ff.si serui.vēdi. fo.169.
1 Aquam si quis prius occupasset in flumine pub.faciendo ibi molendinū non potest alius aquam extrahere cum illius iniuria.in.l.imperato.nu.2. ff.de serui.rusti.predio. fo.163.
1 Aque haustus cōcessio cōtinet in se seruitutē seu concessionē itineris ⁊ ꝙ non valeat concessio aqueductus ex flumine publico cū pertineat ad principem.in.l.itē sic.§.qui habet.nu.2.ff.de serui.rusti.pdio. fo.162.
5 Aqua lacus lz crescat ⁊ decrescat lacus tñ non dicitur crescere nec decrescere.in.l.vicinus loci.§.lacus.nu.1.ff.de aqua plu.ar. fo.25.
5 Aquam recipere an teneatur vicinus inferior a superiore ⁊ quando.in.l. apud trebatiū.nu.1.ff.de aqua plu.ar. fo.24.
1 Aqua si caderet in curte tua ⁊ p se flueret ad curtē meaz licitū est mihi in curte mea aliquid facere per qd impediatur cursus et fluxus remaneat in tua dūmodo nihil tāgā de tuo.in.l.quoties.nu.4.§.de serui. fo.158.
1 Aqueductus in seruitute si fieret aliquid per quod locus publi.occuparef non potest fieri sine licentia principis.in.l.seruitutes prediorū.§.publico. nu.3.ff.de serui. fo.158.
1 Aquā habens in fundo suo potest cōcedere aqueductū vel haustū diuersis personis eodē tēpore vel diuersis si aqua sufficit.in .l.rusticorum prediorum.nu.2.ff.de seruitu.rustico.predio. fo.162.
7 **Arrhas** si quis dedit an eas perdat si stat per eū quominꝰ contractus pficiatur ⁊ si recipit an restituat eas duplicatas.in.l.contractus.nu.10.⁊.11.C.de fide instru. fo.177.
1 Arrharū solutio nō facit desinere rem esse integraz.in.l.ab emptione.nu. 5.ff.de pact. fo.70.
7 Arrharū datio an probetur per confessionem recipientis.in .l.fi.nu.6.C. de epi.⁊ cle. fo.20.
7 **Arbitri** qui eliguntur de necessitate imposita a lege censentur potius iudices q̄ arbitri:⁊ sic ꝙ ab eorum sententijs possit appellari in.l.apertissimi.nu.5.C.de iudi. fo.112.
7 Arbitri qui eligūtur ex forma.l.apertissimi.C.de iud.an habeant cognoscere de negotio principali in.d.l.apertissimi.nu.8. fo.eo.
4 Arbiter vel iudex si cōdemnet aliquē ad restitutionē rei ⁊ restituit sed incontinenti aufert non intelligitur restituisse.⁊ sic intelligitur restituat ⁊ restitutam dimittat.in.l.titio.centū.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.77.
Quid si recuperat ex interuallo.ibi.nu.4.
3 Arbiter si cōdemnat ad dandum certa die cum videantur duo precepta vnum de dando alterum de dando certa die licet hoc secundum non potuerit adimpleri ex iusta causa remanet tamen primum firmuz.in.l.circa. nu.3.ff.de here.insti. fo.62.
7 Arbitri sententia an producat actionem:⁊ an ab ea appelletur in.l.j.nu.1. ⁊ nu.4.C.de arbi. fo.97.
6 Arbiter si condemnauit principalem ad dandum qui postea decessit pluribꝰ heredibꝰ relictis anteq̄ soluerit ⁊ vnꝰ soluat alter nō an pena in compromisso cōtenta cōmittif cōtra omnes ⁊ an cōpromissum trāseat ad heredes.in.l.stipulationū.§.si sortē.nu.3.ff.de verbo.obli. fo.7.
6 Arbiter cū condēnauerit partē ad vendendū vel locandū alteri ⁊ illa vendidit vel locauit postea nō seruat contractum sed venit ꝯ an poterit ab ea peti pena cōpromissi.in.l.in numerationibꝰ.nu.2.ff.de solu. fo.71.
4 Arbiter vel arbitrator si cōdemnat te mihi.in.c.ex vna causa.⁊ me tibi in quinquagita ex alia ad soluēdū infra certū tp̄s sub pena ī cōpromisso contenta qd ego euitabo penaz offerendo me liberare te in quinquaginta vel cōpensare.in.l.iulianus.nu.4.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.
1 Arbiter per imperitiam vel dolū male iudicās ita facit litem suam sicut iudex arbitrator vero nō nisi sit in dolo vel lata culpa ad instar agrimensoris.in.l.si filiussa.nu.4.ff.de iudi. fo.117.
4 Partes an possint facere ꝙ a sententia arbitri possit appellari.i.l.nemo potest.nu.12.ff.de leg.j. fo.24.
7 Arbitri sententia debet ferri in scriptis.in.l.cum antea.nume.4.C.de recep.arbi. fo.98.
4 Arbiter sicut non pōt partes cōpellere ad prorogandū compromissum vel ad transeundū in aliū nec valeret snia hoc cōtinēs ita nō tenet cōdēnatio facta de pecunia sub cōditione si nō progauerit: licet sine alia cōditione posset valere.in.l.seius ⁊ augeriꝰ.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.90.
2 Arbitri sententie standū est etiam si sit iniqua:nec inde poterit appellari nec reduci ad arbitrium boni viri ⁊ quid de iure canonico.in.l.nam ⁊ postea.§.si minor.nu.9.ff.de iureiur. fo.22.
2 Arbiter vel arbitrator ꝙ possit reum ex toto absoluere vel condēnare.in l.quod si ephesi.§.interdū.nu.3.ff.de eo.quod cer.lo. fo.61.
Arbitramentum qd sit quedam transactio.ibi.nu.4.
7 Arbiter debet procedere ⁊ etiam pronūciare de iure tantum ⁊ quid de arbitratore.in.l.cum apud.nu.2.C.de testi. fo.173.
8 Arbiter si condemnauit quem ad dimittendum tenutam alicuius rei ⁊ ille dimisit vt non incideret ī penā cōpromissi ⁊ postea propria autoritate reoccupauit an incidat in penaz ac si laudo non paruisset.in.l.si quis heredem.nu.2.C.de insti.⁊ substi. fo.47.
7 Arbiter si ex forma compromissi possit ferre sententiam presentibus vel etiam absentibus partibus an poterit ferre etiā absente non citato.in .l.ij. nu.5.C.qui.ex cau.maio. fo.95.

Index ſingularium materiarum

4 Arbitrãdi officiũ cui eſt cõmiſſum nõ dicit executor ſed declarator ⁊ an poſſit compelli arbitrari.in.l.j.nu.5.ff.de leg.ij. fo.43.

Arbitratus ſi quis ſit male an poſſit recurri ad ſuperiorẽ.ibi.nu.6.f.44.

Qñ recurrit ad arbitriũ boni viri vt corrigat arbitriũ male latũ ſi ille fert ſñiam corrigẽdo an ab illa poſſit appel.ibi.nu.8.

7 Arbitri ſñia lata ꝑ ſordes vel gratiã an faciat penã cõmitti ipſo iure.in.l. arbitrorũ.nu.1.C.de arbi. fo.97.

7 Arbiter vt poſſit cõpelli ad acceptãdũ cõmiſſionẽ ſeu ad arbitrãdũ.in.l. ſi.nu.5.C.de cõtra.emp.vel vẽdi. fo.205.

Quid in vltimis volũtatibus.ibi.

8 Arbitri ſi cõdẽnauerũt te in.cc.cũ hoc ſaluo ꝙ ſi ſolueris centũ infra mẽſem ſis liberatus ab aliis.c.⁊ nõ ſoluiſti an remanebis cõdẽnatus in.cc.in l.ſi qs.nu.4.C.ad leg.falci. fo.92.

7 Corã arbitris ſiũt acta in ſcriptis ⁊ talia acta nõ poſſunt ꝓbari niſi ꝑ ſcripturã niſi teſtes deponerẽt ſcripturã ſemel fuiſſe factã ⁊ nũc non reperiri tñ in ea ſic cõtineri.in.l.ne in arbitris.nu.2.C.e. fol.97.

Que actiões oriãtur ex ſñia arbitri.nu.3.

Nõ ſtat dicto iudicis vel arbitri de geſtis vel actis corã eis.ibi.nu.4.

Quid ſi i cõpromiſſo dictũ fuit ꝙ arbiter poſſit ꝓcedere cũ ſcriptura ⁊ ſine ſcriptura.ibi.

Arbiter ſi iurauit equã ferre ſñiã ʒ faciẽdo ɔ̃riũ ſit periurus an etiã faciat litẽ ſuã.in aut.decernimus.nu.2.C.de recep.arbi. fo.98.

Arbitri ſñia emologata qñ ꝓducat actionẽ.in.l.ne in arbitris.nu.2.C.eo.

Qñ talis emologatio debeat fieri poſt latã ſñiam ⁊ ſi ptes i cõpromiſſo emologauerãt oẽ laudẽ ferẽdũ an valeat.ibi.nu.3.

7 Arbitris dolus tñ an noceat pti ꝑ qua tulit ſñiam.i.l.arbitrorũ.nu.2.C. de arbi. fo.97.

Arbitrorũ dolus qñ videat adeſſe.ibi.nu.5.

3 Arbiter ſi cõdẽnauit partẽ i cẽtũ ſaluo ꝙ ſi ꝓrogauerit cõpromiſſum cõdẽnatio habeat ꝓ nõ facta ꝙ cõdẽnatio ſit nulla etiã ſi cõpromiſſum non ꝓroget.in.l.ſi qs.nu.3.ff.de cõdi.inſti. fo.81.

5 Arbiter q cõdẽnauit ad ſoluẽdũ ifra tps legale puta q̃tuor mẽſiũ an illud tps cẽſeat habere ab arbitro vel a lege.in.l.ſi ſe nõ obtulit.§.ſi qs cõdẽnatus.nu.3.ff.de re iud. fo.67.

8 Si fuit cõpromiſſum i aliquẽ tãq̃ i arbitrũ ⁊ arbitratorẽ q ꝓnũtiauit cõtra vnã partẽ ꝙ debeat inſpici an ꝓceſſerit tãq̃ arbitrator an poſſit peti reduci ad arbitriũ boni viri.i.l.nõ codicillũ.nu.3.C.de teſta. fo.37.

5 Arbitro ſi eſt data poteſtas ꝙ poſſit auferre de iure vnius ⁊ dare alteri intelligit.ſ.moderate ⁊ in pua quãtitate ⁊ ſi fuit dictũ ꝙ in parua ⁊ magna quãtitate intelligit niſi ſit nimis magna.i.l.ij.§.illud etiã.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.

6 Arbitri ſentẽtie ſi partes ſtare ꝓmittũt ⁊ cõtra eã nõ venire nõ per hoc ꝑdit minor bñficiũ reſtitutiõis aduerſus eã.⁊ an ꝑ iſta verba videãtur partes renũtiaſſe reductioni ad arbitriũ boni viri.in.l.cũ minor.nu.4.ff.rẽ ra. habe. fo.87.

Et an poſſit renũtiari reductioni ad arbitriũ boni viri.ibi.

4 Arbiter ſi cõdẽnauit te ad vẽdẽdũ mihi ⁊ tu vẽdidiſti poſtea nõ vis tradere an incidas in penã cõpromiſſi.in.l.ſi fideiuſſor.§.meminiſſe.nu.2.ff. de leg.ii fo.22.

8 Arbitrorũ ſñie que ferũtur ſtatim facto cõpromiſſo an valeant.in.l.j.nu. 4.C.de ſentẽ.ex pericu.reci. fo.117.

5 Arbiter vel arbitrator nõ dicit habere iuriſditionẽ ſed notionẽ in.l.ait ꝑtor.nu.1.ff.de re iudi. fo.68.

8 Arbitrãdi poteſtas quãto tẽpore duret.i.l.ſi duobus.§.ſʒ ⁊ ſi.nu.3.C.cõmu.de leg. fo.85.

2 **Arbitrator** nõ tenetur niſi de dolo ⁊ lata culpa ſi inique arbitratus eſt:⁊ qñ.in.l.cũ in plures.§.mãdaui.nu.6.ff.loca. fo.124.

6 Arbitrator requiſitus ſi noluit arbitrari an ſit finita poteſtas arbitrãdi ⁊ qñ finiat.in.l.ſi quis arbitratu.nu.5.ff.de ver.ob. fo.16.

Arbitrator ſi fuit aſſumptus ſuper cõtractu ꝑficiendo an poſſit ab eius ꝑſona recedi ⁊ quid in accidẽtalibus cõtractus ſi talis arbitrator non arbitretur.ibi.nu.6.

Quid ſi fuit arbitratus ſed inique ⁊ an teneat cõtractus.ibi.nu.7.

Quid in vltimis voluntatibus.ibi.nu.8.

7 Arbitratoris ſñia lata ꝑ ſordes vel gratiã an faciat penã cõmitti.in.l.arbitrorũ.nu.4.C.de arbi. fo.97.

1 Arbitrator vl' arbiter quãtũcũq; habeat pleniſſimũ arbitriũ non põt iubere alteri parti ꝙ faciat alteri generalẽ quietationẽ de oi eo in quo poſſet ſibi teneri ex quacũq; cauſa niſi aliter appareat de intẽtione partiũ.i.l.aquiliana.nu.4.ff.de trãſac. fo.72.

Arbitrator ſi lis erat de fundo nõ põt arbitrari ꝙ des mihi aliũ fundũ ſʒ bene ꝙ des mihi pecuniã.ibi.nu.6.

8 **Arbitrium** generale ſi eſt datũ aliquibus ſuꝑ bono ſtatu reip.ꝙ v̇tute talis arbitri nõ poſſint aliquem officialẽ liberare a ſyndicatu.i.l.mãcipia.nu.3.C.de ſeruis fugi. fo.5.

4 Arbitriũ ſi cõcedatur alicui ſuꝑ bono ſtatu ciuitatis nõ poteſt huius virtute aliquid ſtatuere in fauorẽ rebelliũ vel al's expulſorũ de ciuitate.i.l.lucius.§.lucius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.

7 Arbitramentum ſecundum ant valeat contra primum ⁊ an valeat contra ſñiam iudicis.in.l.ſi diuerſa.nu.4.C.de tranſ. fo.52.

7 Arbitramentũ arbitratoris dicit potius cõuẽtio ſeu trãſactio q̃ ſñia.in aut.ſi vero.nu.5.C.de iudi. fo.113.

1 Arbitriũ ſi fuit datũ prioribus quadraginta adiuctis ꝙ in nũero quadraginta nõ debẽt computari ipſi priores.in.l.manumiſſiones.nu.9.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.4

1 Arbitriũ ſi eſt datũ aliqbus ſuper bono ſtatu ciuitatis poſſunt de virtute talis arbitrij aliquid ordinare ſuper terris ſubditis illi ciuitati.in.l.j.§.huius.nu.6.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.2.

Arbitriũ datũ aliquibus ſuper bono publico dʒ intelligi generaliter ad ea q̃ pricipaliter ad vtilitatẽ pub.pertinẽt.ibi.nu.9.

2 Arbitriũ dolo partis latũ non vʒ qñ pars ꝑ dolũ induxit arbitratorẽ ad arbitramẽtũ certo mõ idẽ ſi arbitrator nõ fuit inductus dolo partis ſi tñ ipſo dolo arbitratus eſt.in.l.ſi in lege.nu.6.ff.loca. fo.114.

7 Arbitriũ ſi fuerit datũ ſuper bono publico ciuitatis ꝙ virtute talis arbitrij poterũt facere ſtatutũ ꝙ litigatores teneatur compromittere ⁊ an tũc poſſit peti cõpromiſſum ſuper aliquo incidẽti an ſuper negotio principali tñ.in.j.conſti.C.nu.4. fo.2.

7 Arbitriũ ſi eſt datũ poteſtati ſuꝑ maleficiis punẽdis an poſſit ꝓrogare tps ſtatutũ per ſtatuta ad accuſationẽ porrigẽdã vl' ad formãdã inqſitionẽ.in aut.que ſupplicatio.nu.2.C.de preci.impe.offeren fo.30.

3 **Arbor** emphyteota vel feudatarius nõ põt excidere arbores de fundo emphyteotico ſi nõ ſunt cedue vl' germinales.i.l.diuortio.§.ſi fundũ.nu.2.ff.ſol.ma. fo.9.

Quid in colono.ibi.

Quid ſi al's loco illarũ ſubſtituat.ibi.

Quid predicti poſſint de talibus arboribus aſſumere ramos ſine leſione ⁊ deterioratione in vſum vinee ꝓ palis ⁊ ſimilibus.ibi.nu.3.

1 **Archidiaconi** iuriſditio non põt ab epiſcopo reuocari lʒ poſſit ſibi inhibere ne ꝓcedat in cã.in l.iudiciũ.nu.7.ff.de iudi. fo.129.

8 **Argumentum** a contrario ſenſu legis vel ſtatuti eſt ex ɔiectura non ex ꝓprio ſignificato:⁊ ꝙ in legibus iuris cõis ſit bonũ:⁊ quid in ſtatutis.in.l.apud antiquos.nu. 5.C.de furtis. fo.11.

1 Arguere ex rubricis an ſit licitũ.in.l.nõ idcirco.nu.3.ff.de iudi. fo.125.

3 Argumẽtũ a cõtrario ſenſu interdũ eſt ꝓbabile ⁊ neceſſariũ:⁊ qñ.in.l.qui teſtõ.§.mulier.nu.2.ff.de teſta. fo.39.

Interdũ eſt ꝓbabile ſed nõ neceſſariũ.ibi.nu.3.

Aliqñ nec eſt neceſſarium nec probabile.ibi.nu.4.

Argumẽtũ a cõtrario ſenſu nõ debet ſumi in ſtatutis vbi inducit legũ correctio.ibi.nu.5.

2 Argumẽtũ ab etymologia vocabuli ꝙ nõ ſit bonũ ſed a diffinitione ſic.remiſ.in.l.ij.§.appellata.nu.5.ff.ſi cer.pet. fo.4.

2 Argumẽtatio eſt bona ab autoritatibus.ſ.eius q hʒ autoritatẽ legis condende.ibi.nu.9. fo.2.

Quid de autoritatibus poetarũ vel philoſophorũ vel euãgelij ſeu aliarũ ſcripturarũ ſanctorũ doctorũ.ibi.nu.10.

4 Argumẽtũ vʒ de cõtractibus ad vltimas volũtates qñ eſt eadẽ ratio.i.l. ſeruũ filij.§.eũ qui mu.nu.2.ff.de leg.j. fo.19.

2 Argumẽtũ de iudice ad teſtatorẽ ꝙ valeat.in.l.non eſt mirũ.nu.6.ff.de pigno.act. fol.76.

2 Argumẽtũ ꝙ fiat de iudicio ad ſtipulationẽ.in.l.lʒ pretoris.§.ſi filiuſfa. nu.7.ff.de pecu. fo.88.

7 Argumẽtatio a caſu ſimili eſt multũ debilis.i.l.ſi.n.2.ẽ.de inof.do. f.141.

7 Argumẽtũ a cõtrario ſenſu nõ ſemꝑ eſt validũ in iure noſtro qñ.ſ.reſultaret abſonus intellectus.in.l.cõuẽticulam.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.14.

Arguẽdi modi multi in iure noſtro.remiſ.ibi.nu.3.

1 Argumẽtũ a ſufficiẽti partium enumeratione licet videatur bonum tamẽ eſt multum fallax ⁊ ſic eſt debile.in.l.cũ his.§.ſi pretor.nu.5.ff.de tranſact. fo.73.

3 Argumẽtum eſt bonum de tempore ad quãtitatem.in.l.ſi prior.nu.4.ff. ſol.mat. fo.23.

2 Argumẽtũ a cõiter accidẽtibus eſt bonũ.in.l.certi cõdictio.§.ſi nũmos. nu.3.ff.ſi cer.pet. fo.8.

2 Argumẽtũ ꝙ ſit bonũ ſi obligatio diuidit inter heredes ergo ⁊ inter depoſitarios.⁊ vide diffinitionẽ.in.l.ſi duo here.nu.2.ff.depoſi. fo.104.

6 Argumẽtatio de impoſſibili ad difficile an ſit bona.in.l.cõtinuus.§.illõ inſpiciẽdũ.nu.2.ff.de ver.ob. fo.41.

3 Argumẽtũ bonũ eſt de tẽpore ad locũ ⁊ de rebus ad tẽpus in.l.qui pluꝛes.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.76.

4 Argumẽtum bonũ eſt de verbis teſtatoris ad verba legis.in.l.ſi qs ligauerit.nu.2.ff.de leg.j. fo.42.

7 **Arma** imperatoris vel nomẽ principis qui facit depingi ſuꝑ domo vel poſſeſſione alicuius qualiter puniat.i rub.nu.2.C. vt nemo.priua. fo.70.

3 **Arrogator** nõ põt ſubſtituere impuberi arrogato i bonis que ad impuberẽ peruenerũt ab alio q̃ ab ipſo ⁊ nõ cõtẽplatione ipſius lʒ talis ſubſtitutio ſit fauorabilis.in.l.ſʒ ſi plures §.ad ſubſtitutos.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fol.71.

In quarta

In quarta debita arrogato bene potest substituere pupillariter sed per fideicōmissum post pupillarem etatem non potest.ibi.nu.3.

In aliis bonis que perueniunt ab arrogatore ex mera voluntate potest fieri substitutio fideicom.ibi.

Articulus nouus an admittat in causa appellationis.in.l.eos qui.§.si quid.nu.3.C.de appel. fo.127.

7 Articulus cause quilibet dr habere ꝓpriā instātiā qñ expectat ꝓnuntiatio iudicis lz nō diffinitiua & in ea pstet de calūnia:& qualiter in ea sit dare cōtestationē vel quasi.in.l.fi.§.qd obseruari.nu.10.C.de iur.calū. fo.101.

8 Articulus qualiter dicatur omnino nouus q nō debeat admitti in causa appellationis.in.l.per hanc.nu.3.C.de temp.appel. fo.130.

7 Articulus impertinēs nō debet admitti & dicitur impertinēs qñ probatus nō releuat intentionē articulātis & q per statuta locorū oēs articuli & capitula locorū admittātur saluo iure pertinētiū & nō admittendorum in.l.neqz natales.nu.3.C.de proba. fo.165.

1 Articulus aliquis preiudicialis & spiritualis qui remitti debet ad ecclesiasticam in curia seculari incidit pōt ecclesiasticus iudex inhibere seculari vt interim in causa non procedat: & quid operatur talis inhibito.in.l.iudicium.nu.8.ff.de iudi. fo.128.

4 Articulus quō sit formādus:& qualiter ꝓbet qñ agitur de ꝓbādo pretiū alicuius rei.in.l.in lege falci.§.corpora.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.93.

8 Articulus qb9 qs semel rñdit amplius rñdere nō tenet: & sic nō habet ꝓ cōfesso lz nō rñdeat.in.l.fi.§.in refutatoriis nu.2.C.de appel. fo.129.

7 Articulus litis quilibet dicit habere ꝓpriā instantiā & que dicatur proprie instantia.in.l.j.nu.5.C.de iur.calum. fo.99.

1 Articuli si sunt inepti & testes apte deponāt an prosint dicta ipsorum.in l.j.nu.3.ff.de offi.asses. fo.15.

1 Articulos si qs dat quorū vnus videt alteri cōtrariari qualiter intelligātur ad tollendum cōtrarietatē.in.l.j.nu.5.ff.ne quis eū qui. fo.29.

7 Articulos fidei laici nō tenent scire explicite sed sufficit q implicite credant illud qd credit sancta mater ecclesia.in rub.nu.3.C.de sum.tri. fo.3.

7 Epi & prelati tenentur etiā scire & reddere rationē de singulis lz nō ex improuiso sed cum premeditatione & consilio.in rub.nu.4. fo.3.

1 **Ascendens** per lineā maternā in casib9 in qb9 si pstitit alimenta descēdenti vel aliquā ipēsam fecit possit eā repetere vel nō.in.l.nesennius.nu.2.3.&.4.ff.de nego.gest. fo.110.

3 Ascendens per lineam maternam non potest regulariter stipulari descēdenti vt aliquam obligationem sibi acquirat directā vel vtilem.in.l.cai9.nu.9.ff.sol. fo.29.

Quid in ascendente per lineam paternam q possit stipulari descendenti etiam si non sit in eius potestate.ibi.

1 **Assassini** appellantur qui dicantur:& que sit eorum pena.in.l.j.§.si plures.nu.5.ff.de eo per quem fac. fo.37.

1 Assessores hodie per statuta terrarū habent iurisditionem & sic efficiunt ordinarii.in rub.nu.2.ff.de offi.asses. fo.15.

1 Assessor vel artifex psumit asserere se peritū in arte sua & q magistrat9 ꝓpter iperitiā assessoris faciat litē suā.in.l.ij.nu.1.5.ff.qd quisqz iur. fo.22.

Assessor qñ ꝓpter culpā remouet pdit salariuz ꝓ futuro tpe remotionis nō preterito.in.l.diem functo.nu.2.ff.de offi.asses. fo.15.

Assessoribus debet salariū ꝓpter laborē solū & dicit merces sed rectori ꝓpter dignitatē & honorem & dicitur premium.ibi.nu.4.

Assertio temeraria facit quem teneri ac si esset in dolo.in.l.ij.nu.6.ff.quod quisqz iur. fo.22.

7 Asserens se esse talem quando debeat probare se esse talem.in.l.cum te.nu.45.C.de proba. fo.165.

2 Asseueratio qñ dicat temeraria.in.l.iulianus,ff.de act.emp.& vē. fo.109.

Et quando imputetur ei qui asseuerauit.ibi.

1 Assensus nō est denegādus iuste deprecātibus sed iniuste depcantib9 sic.in.l.vnus ex sociis.§.si fons.nu.6.ff.de serui.rusti.predio. fo.165.

6 **Attentata** pendente causa nullitatis non debent reuocari quando nullitas opponeret incidenter.in.l.vna §.si quis.nu.3.ff.nil noua.appel.interpo. fo.97.

6 Attentata reuocari quis iudex:& quando debeat pendente appellatione.in.l.vna.nu.4.ff.nil noua.appel.interpo. fo.eo.

Attentata pendente causa nullitatis an veniant retractanda anteqz sup nullitate sit pronuntiatum.ibi.nu.5.

7 **Attestationes** solēniter recepte an sint alicuius efficacie.in.l.solam.nu.4.C.de testi. fo.170.

Attestationes seu dicta testium qualiter publicentur.ibi.

1 Attestationes testium si sint perdite vel si testes nō fuerunt plene examinati possunt iterū examinari.in.l.si qs.§.nā & ipsi.nu.3.ff.de eden. fo.49.

7 Attestationes recepte ꝓ me cōtra vnū in vno iudicio an prosint mihi cōtra alium in alio iudicio.in.l.ij.nu.13.C.de eden. fo.36.

Attestationes recepte cōtra te in vna instātia & pro me si forte perēpta sit instantia & ego reincipio nouā instātiā an ille attestationes fidē faciāt in noua instantia absqz eo q testes rerū examinentur.ibi.nu.14.

7 Attestationes nulle an possint cōsensu partium validari.in.l.vna.nume.8.C.qui pro sua iurisdi.dare dari ve.pos. fo.114.

7 Attestationem etiā inualide vt iuramēto ꝓpter aliū defectū possint validari de consensu partium.in.l.fi.nu.3.C.de testi. fo.173.

Quid in aliis actibus iudiciariis.ibi.

An sine attestatione possit valere iudicium & sententia.ibi.

Attestationes licet sint publicate non tollitur ius opponentis cōtra personas & dicta.ibi.nu.6.

7 Contra auaros & tenaces nihil potest extorqueri etiam iusto iudicio.in.l.si quis.nu.7.C.de inoffi.testa. fo.136.

3 **Autoritas** qualr & qb9 vbis interponi possit.in.l.si qs mihi.§.iussum.nu.4.6.7.&.8.ff.de acq.her. fo.92.

8 Autoritas tutoris est maior in acquirendo hereditatem qz curatoris.in l.si bonorū.§.infantis nomine.nu.2.C.qui admit. fo.17.

1 Autor singularis potest venire ad defensam illius qui hz causam ab eo & suscipere in se iudiciū etiā inuito actore:& reus habet exceptionem ex sua psona ne conueniatur ipse postqz autor suus iudiciuz in se suscepit:& qualiter intelligat.in.l.sed & si.§.item si nu.3.ff.de peti.here. fo.149.

7 **Audacia** inciuilis & preceps auaritia a lege reprobat.in.l.cū proponas.nu.4.C.de nauti.feno. fo.208.

7 **Aufugiens** de terra sua sub ptextu q aliqs volebat euz interficere si hoc faciat ad ꝓuocādū populū & officiales contra eum debet acriter puniri.in.l.vna.nume.2.C.de his q ad statu.confugi. fo.35.

4 **Augmentum** & diminutio contigens post mortem testatoris iudicantis a pari vt sicut diminutio non nocet legatariis sed heredi ita augmentū non prosit legatario.in.l.cum quo.nu.2.ff.ad leg.fal. fol.93.

4 Augmentum non inducunt posita ad diminutionem.in.l.si cui.nume.2.ff.de leg.j. fo.22.

4 Augmentū vel diminutio cōtingens post mortē si habuit cām & originē in vita nocet & pdest legatariis.in.l.penales.nu.5.ff.ad leg.falci. fo.91.

4 **Auxilio** nouo indigent que de nouo emergunt.in.l.si ex toto nu.5.ff.de leg.j. fo.5.

¶De litera B.

1 **Bannum** dicitur mulcta.in.l.ij.nu.4.ff.si quis in ius vo.non ierit. fo.28.

6 Bannimētis missi an aliqs velit esse heres si non est repertus qui velit esse & sic desiit dici hereditas & incipiūt dici bona vacantia & non representat personam defuncti an tunc poterit intercedere fideiussor.in.l.mortuo.nume.3.ff.de fideiusso. fo.52.

1 Positus in bāno nisi se representet tali die coram iudice vel habuit dilationem a iudice ad se representandum coram eo potest se psentare & vsqz ad mediā noctem & qualiter iudex recipiet presentationem ad suū tribunal.in.l.more.nu.5.ff.de feriis. fo.45.

7 Banniti nostri temporis an per bannū perdant vsusfructus.in.l.corruptionem.nu.2.C.de vsufru. fo.150.

8 Bannitus si est aliquis in amputatione manus ratione alicuius delicti: & postea iterum bānitur in alio delicto in amputatione capitis & captus est per familiam qualiter fiet executio & quid si habeat nisi vnam manū.in aut.sed nouo iure.nu.4.C.de ser.fugi. fo.4.

Si haberet vnam manum aridā an illa erit amputanda.ibi.nu.5.

8 Bānitū si qs occidit q poterat occidi ex forma statuti ipune an ille q pstitit sibi auxiliū & fauorē possit puniri.in.l.eos q.nu.3.C.de fur. fo.9.

5 Bānitus vel excōicatus q nō possunt agere sed defendere si petāt annullari vel irritari sniam ꝯ se latā an debeāt audiri lz ꝓuocēt aliū ad iudiciū.in.l.de pupillo.§.q remissionē.nu.4.ff.de ope.no.nun. fo.6.

8 Bāniti nri tpis an sint incapaces successiōis ex testō vel ab intestato: vt eorꝫ instō habeat ꝓ nō scripta.in.l.j.nu.4.C.de here.insti. fo.42.

8 Bannitus de quo deliberatum est vt de bāno cancellatur lz adhuc non sit cancellatus non potest impune offendi & debet audiri licet statutū dicat q bānitus nō audietur ex quo de proximo venit rebanniendus.in.l.si creditoris.nu.2.C.de fideicom. fo.83.

5 Banniti an teneantur ad onera cōmunis.in.l.cum emptor.§.damni infecti.nu.3.ff.de dam.infec. fo.22.

5 Bānitus q ex forma statuti pōt impune offendi:qbus casib9 offendi nō possit.in.l.possideri autē.§.si seruus.nu.2.4.&.5.ff.de acq.pos. fo.42.

4 Bānitus de ciuitate si fuit grauat9 an habebit locū.§.ex facto.in.l.ex facto.ff.ad treb.& an talis bānitus eqparet deportato.ibi.nu.4.11.e. fo.105.

1 Bānitus de crimine famoso q nō sit infamis cum bānū sit interlocutoria.in.l.ob hec verba nu.2.ff.de infa. fo.81.

1 Bāniti possunt conueniri & debēt se defendere per procuratorem.in.l.sed & si.nu.2.ff.si quis cautio. fo.40.

6 Bānitus si prohibetur petere ex forma statuti vel etiam excōicatus an si ab eo petatur poterit obiicere exceptionem cōpensationis.in.l.ampli9 non.nu.4.ff.rem ra.habe. fo.88.

7 Bānitus lz ex forma statuti habeat pro cōfesso non tñ sequit q semp sit cōdemnādus si ex defectu inquisitionis vel eius forma veniret absoluendus.in.l.fi.§.q si actor.nu.9.C.de iura.calū. fo.103.

1 Bānitum interficiēs si ignorabat esse bānitum & poterat ex forma statuti impune occidi talis ignorātia nō sibi nocet nō tamē prodest vt habeat

premium.in.l.genero.nu.6.ff.de infa. fo.79.

4 Bãnitus qui perdidit bona liberatur a collectis impoſitis.in.l.ſi ſeruus §.ſi quis.nu.3.ff.de leg.j. fo.22.

Bãnitus ſi ſperat infallibiter cãcellari de bãno vt q obtinuit grãm ĩ cõi lʒ adhuc nõ ſit cãcellatus ſi agat ꝙ nõ poſſit repelli tanꝗ̃ bãnitus ex forma ſtatuti.in.l.mulier que.§.nõ eſt.nu.2.ff.ad treb. fo.106.

Idem in excõicato qui ſperat abſolui.ibi.

6 Bãnitis aliqbus de nouo reuerſis ad ciuitatẽ ſi eſt facta cõceſſio nõ pñt cõueniri a ſuis creditoribus vſq; ad quinquẽniũ an eorũ fideiuſſores poterũt cõueniri.in.l.vbicũq;.nu.4.ff.de fideiuſ. fo.58.

3 **Baro** aliqs ſi cõceſſit alicui monaſterio aliquã ſyluã retẽto vſu venãdi ꝙ etiã hoĩes monaſterij poterũt ibi venari ſecꝰ ſi eſſet tale ꝙ nõ poſſet cõpetere niſi vni inſolidum.in.l.ex facto.§.item quero.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.78.

6 **Bartolus** cuius etatis erat qñ incepit audire leges ꝛ doctoratus fuit ĩ.l.qdã cũ.nu.2.ff.de v̄.ob. fo.39.

Bartolus audiuit leges ſub Cy.peruſij ꝛ bononie diſputauit ꝛ repetiuit ſub iac.bu.ibi.

3 Bar.in iuuẽtute ſua añꝗ̃ ſcriberet in.l.ciuili in ciuitate piſarũ repetijt pⁿcipiũ.l.ſi cõſtante.ff.ſol.ma.ibi.nu.1. fo.18.

4 **Baſtardo** ſi quis legatꝛ tpe mortis reperiatur legitimatus an ceſſet regu.cato.vt legatũ valeat vel nõ in.l.j.nu.7.ff.de regu.cato. fo.68.

8 Baſtardũ ſi qs inſtituat in illa portione ĩ qua põt inſtitui ꝛ in reſiduo ĩſtituit titiũ quare titius totũ habebit.ĩ.l.ij.nu.2.C.de here.inſti. fo.42.

1 **Bella** quo iure introducta ſint.in repeti.l.ex hoc iure.nu.3.ꝛ.7.ff.de iuſti.ꝛ iure. fo.4.

Bellum qđ inducitur a populo ro.vel imperatore eſt licitum:ꝛ qđ ſit licitum bellum.ibi.nu.5ꝛ.6.

1 Bellũ q gerũt ꝓprio noĩe vt aliqua cõitas vel dñs cũ faciũt pacẽ pñt facere remiſſionẽ de dãnis ꝛ iniurijs datis ſuis ſubditis ẽt ſine cõſenſu ſubditorũ.in.l.cõuentionũ.nu.7.ff.de pac. fo.58.

7 Bellũ nõ dʒ ſine principis autoritate moueri vel eius q locũ principis tʒ imputandũ eſt ſuperiori cũ ſubditi deliquũt ꝛ eos nõ punit.ĩ.l.addictos.nu.7.C.de ep.audi. fo.22.

1 Bellũ cõmittitur vel ꝓ defenſa aut pro offenſa ſeu pro gloria vel imperio:in repe.l.ex hoc iure.nu.8.ff.de iuſti.ꝛ iure. fo.5.

Quod bellũ ſit licitum.ibi.nu.9.ꝛ.10.

1 Bellum cõtra aliũ mouere poteſt quilibet populus vel dñs liber vel ꝓ libero ſe gerens de iure gentiũ vt ipſum ſubijciat ſue ditioni.in repe.l.ex h iure.nu.10.ff.de iuſti.ꝛ iure. fo.5.

1 **Beneficium** vel prelaturã aliquã indebite occupans ſi emit aliquã rem neceſſariam prelature vel beneficio verus p̄latus tenetur ratã habere emptionẽ ꝛ ſundere pretium ſi intruſus ſoluit de ſuo:ꝛ quid ſi ſoluit de bonis prelature.in.l.itẽ veniũt.nu.3.ff.de peti.here. fo.146.

3 Beneficiũ quot modis ſumatur.in.l.maritum.nu.3.ff.ſol.ma. fo.12.

Beneficiũ ſeu priuilegiũ pſone qñ ad heredes extendaꝛ ꝛ qd ſi cõcedatur rei que nõ moritur vel dignitati vt ciuitati ſeu vniuerſitati vel actioni ſeu cauſe vel contractui.ibi.nu.4.

1 Beneficium vnum qui tm̃ ad ſuam collationem hʒ ꝙ illud non cadat in generali impetratione expectãtiũ remiſ.in.l.inter ſeruitutes.num.2.ff.de ſerui.vrba.predio. fo.160.

6 Beneficiũ diuiſionis in quibus caſibus nõ cõpetat.in.l.ſi dubitet.§.ita demum.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.50.

1 Bñficio ſuo renũtiãs credẽs ſibi aliud bñficiũ eſſe collatũ ſi hoc reperiaꝛ falſuʒ recupat pⁿmũ renũtiatũ.ĩ.l.ſi ſub hac.nu.3.ff.de inoffi.teſt. fo.140.

3 Bñficiũ legis ſcripte ꝓdeſt etiã ignorãti ꝛ ſibi cõpetit.in.l.q̃ ſub con.§.de hoc iure.nu.4.ff.de condi.inſti. fo.81.

Bñficiũ cõceſſum ab hoĩe an acquiraꝛ abſenti ꝛ ignorãti.ibi.nu.5.

1 Bñficium quot modis capiatur ꝛ qñ ſit latiſſime interp̄tandũ ꝛ qñ ſtricte.in.l.ſi.nu.2.ff.de conſti. fo.13.

6 Bñficiũ reſtõnis cõpetẽs principali an etiã cõpetat fideiuſſori:ꝛ an poterit repetere a pupillo illud qđ ſoluit.ĩ.l.marcellus.nu.2.ff.de fidiuſ. fo.52.

4 Bñficiũ ſi qs impetrauit vſq; ad valorẽ cẽtũ ꝛ vacet bñficium vſq; ad valorem ducentorũ tñ deductis oneribus nõ remanẽt niſi cẽtũ an debeatur impetranti.in.l.nõ amplius.nu.3.ff.de leg.j. fo.11.

6 Bñficium diuiſionis qñ ceſſet etiã ſi confideiuſſor ſit ſoluẽdo.in.l.ſi titiꝰ nu.2.ff.de fideiuſ. fo.55.

3 Bñficio legali gaudere nõ poteſt qui nõ facit qđ dʒ cũ poſſit.in.l.ſi conſtate.§.quoties.nu.4.ff.ſol.ma. fo.19.

5 Bñficium de quo in.l.ſi finita.§.eum tñ.ff.de dã.infec.quãto tempore ꝓdatur.ibi.nu.2. fo.18.

5 Bñficiati excõicati an durãte tpe excõicationis poſſint ꝑcipere fructꝰ bñficiorũ.in.l.cũ emptor.§.dã.infec.nu.2.ff.de dam.infec. fo.22.

4 Bñficiũ certi valoris impetrãs an poſſit acceptare bñficiũ qđ hʒ taxam illius vel infra lʒ multo plus de eo percipiatur.in.l.ſi fideiuſſor.§.meminiſſe.nu.3.ff.de leg.j. fo.22.

4 Bñficiũ p̄toris qđ dat filijs in poteſtate potentiã abſtinendi redigit eos ad inſtar emancipatorũ ꝛ ſicut emãcipati ſunt volũtarij ita filij in poteſtate.in.l.filio patre.nu.3.ff.de leg.j. fo.34.

7 Bñficiũ idẽ ſi fuit duobus collatum diuerſis tẽporibus quis p̄ferat.in.l.quoties.nu.2.C.de rei vendi. fo.147.

Quid in duobus ementibus a nõ dño.ibi.nu.3.

7 Bñficiũ vacãs ſi a pⁿcipio cũ cõferꝛ alicui apponaꝛ clauſula ꝙ ipſo mortuo pueniret ad aliã nõ valeret.in.l.ſi.nu.7.C.de pac. fo.48.

Beneficium vacans ſi conferatur abſenti cum clauſula ꝙ ſi nõ acceptabit conferatur alteri non valet hec clauſula.ibi.

6 Beneficio de fideiuſſoribus vel duobus reis renũtians nõ intelligiꝛ renũtiare bñficio cedẽdarũ.ĩ.l.ſi ſtipulatꝰ.§.ſi ex duobꝰ.n.3.ff.de fideiuſ. f.50.

3 Beneficium reſtitutionis in integ. nõ quilibet decedens hereditate non adita trãſmittit ꝛ a quo tempore incipiat competere.in.l.pantonius.nu.6.ff.de acqui.here. fo.104.

An talis reſtitutio trãſmittatur etiã de rigore.ibi.nu.1.ꝛ.7.

3 Beneficiũ abſtinendi an habeat neceſſarius heres.in.l.ſi ſeruus.num̃.1.ff.de acqui.here. fo.99.

1 Bñficiũ epiſtole diui adriani datur etiã cõſtitutoribus.in.l.fideiuſſor.§.ſi quis.nu.5.ff.qui ſatiſ.cog. fo.31.

7 Bñficiũ reſtitutionis in integrũ lʒ cõcedatur ex priuilegio etatis trãſmittitur tñ ad heredem qñ concernit leſionem patrimonij.in.l.vna.nu.2.C.ſi aduer.dot. fo.85.

8 Bñficiũ curatũ habẽs ſi aſſequiꝛ de facto illud bñficiũ curatũ ſeu ꝙ nõ p̄t ſe cõpati cũ illo qđ hʒ ꝛ poſtea impetrat diſpẽſationẽ a papa ꝙ cũ p̄mo bñficio curato qđ hʒ poſſit aſſeq aliud bñficiũ curatũ an poterit retinere aſſecutũ.in.l.ꝛ militibus.nu.3.C.de teſt.mili. fo.32.

3 Bñficiũ ſi aliqs acceptat ꝛ acceptatio eſt inutilis an ꝓ hoc videaꝛ renũtiari priori bñficio qđ cũ illo retinere nõ poterat niſi ꝓ ignorãtiã illud acceptauerit.in.l.qui dotẽ.nu.2.ſol.ma. fo.29.

6 Bñficiũ ceſſionis an poſſit opponi qñ plures fideiuſſores ſunt obligati ꝓ inſtr̃m ꝛ ſtatutũ dicat qđ inſtrumẽta mittãtur executioni ſicut ſententie.in.l.ſi fideiuſſores.§.ſi inſolidũ.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.55.

7 Beneficium qđ habeo a te an poſſim vti contra te inuito.in.l.j.nu.4.C.de reputa.que fiunt in iudi. fo.91.

8 Beneficium an etiam dicatur illud qđ nõ ſit gratis.in.l.j.nu.3.C.de liber.ꝛ eorum libe. fo.15.

8 Bñficium ceſſionis perdit quis propter fraudẽ ꝛ ſic beneficium ne conueniatur vltra ꝗ̃ facere poſſit ꝛ poterit incarcerari.in.l.ſi.nu.3.C.de reuo.his que per frau. fo.136.

3 Bñficiũ vacaturũ ꝓ mortẽ ſi ſunt expectantes in aliqua eccleſia per mortẽ ꝛ aliquis habẽs pingue beneficium infirmetur ꝛ ne vacet per morteʒ ꝛ trãſeat ad expectantes ei renũtiat vt conferatur conſanguineo ſuo vel amico tanꝗ̃ vacans per renũtiationem nõ valet renuntiatio ſi moriatur.in.l.filie.nu.2.ꝛ.3.ff.ſolu.mat. fo.32.

7 Bñficiũ eccleſiaſticũ poſſidẽs nõ põt licite poſſidere ſine canonica inſtitutione cogitur epiſcopo dicere ꝛ oſtẽdere ti.ſue poſ.nõ alteri priuato.in l.cogi poſſeſſorẽ.nu.8.C.de peti.here. fo.144.

3 **Beſſis** ꝯtinet duos triẽtes ꝛ triẽs ꝯtinet quatuor de duodecim.ĩ.l.q̊ties.§.ſi qs pⁿmũ.nu.2.ff.de he.inſti. fo.65.

8 Bidelli doctorꝫ nõ gaudẽt ꝑuilegio ſcholariũ lʒ ſint deſcripti ĩ matricula eorꝫ niſi intrẽt tãq̃ ſcholares.ĩ.l.ſcriniarios.nu.2.C.de teſt.mili. fo.32.

7 **Bigamus** qui habuit duas vxores non poteſt clericari ꝓpter defectum ſacramẽti.in aut.multomagis.nu.2.C.de epi.ꝛ cle. fo.15.

1 **Bonafides** vel dolus deprehenditur ex quãtitate magna vel parua.in.l.cũ hi.§.vult ergo.nume.6.ff.de tranſac. fo.73.

Bona fides ſemꝑ requiriꝛ vbicũq; requiritur factũ preſcribentis ſecus ſi ſufficit negligẽtia nõ petentis vel vtentis.in.l.ſequitur.§.ſi viã habeã.nu.4.ff.de vſuca. fo.55.

8 Bona fides reqriꝛ ad p̄ſcribẽdũ longo tpe vel ad vſucapiẽdũ triẽnio:et quid in p̄ſcriptione lõgiſſimi tpis.in.l.j.nu.5.C.de acq.poſ. fo.110.

5 Bona fides heredis non prodeſt ſi in defuncto fuiſſet mala fides.in.l.heres eius.nu.2.ff.de vſuca. fo.61.

Quid in ſucceſſore ſingulari.ibi.nu.3.

1 Bonefidei poſſeſſor qui nullo mõ eſt malefidei nõ teneꝛ niſi quatenꝰ eſt locupletior.in.l.itẽ veniũt.§.preter hec.nu.2.ff.de peti.here. fo.146.

1 Bona fides p̄terita qñ nõ excuſet poſſeſſorẽ ab interitu ꝓpter malã fidẽ vere ſuperuenientẽ.in.l.illud quoq;.nu.2.ff.de peti.here. fo.151.

7 Bona fides an p̄ſumaꝛ in illo q vtitur in alieno iure ſeruitutis ꝛ q̃liter ꝓbeꝛ bona fides.in.l.altius.nu.3.C.de ſerui.ꝛ aqua. fo.152.

5 Bonefidei poſſeſſor nõ tenetur ad reſtõnẽ fructũ ſi a die perceptionis ſteterit ꝓ triẽniũ ꝙ nõ fuerit cõuentus ad reſtitutionẽ in.l.ſequiꝛ.§.fructus.nu.2.ff.de vſuca. fo.54.

7 Bonefidei poſſeſſor hereditatis lʒ nõ ſit dñs tñ ſi vendat rem hereditariam tanꝗ̃ heres ꝙ non poſſit emptor moleſtari a vero herede.in.l.in familie.nu.5.C.fa.her. fo.156.

1 Bonefidei poſſeſſor ſi plus expẽdit de pecunia hereditaria ꝗ̃ res empta valeat non tenetur vltra ꝗ̃ res valet.in.l.ſed ꝛ ſi.§.item ſi rem.nume.3.ff.de pet.here. fo.148.

1 Bonefidei poſſeſſor nec directo nec per indirectum debet teneri vltra ꝗ̃ ſit locupletior,

fit locupletior.in.l.sed ⁊ si.§.itē si rē.nu.2.ff.de peti.here. fo.149.

1 Bonefidei possessor hereditatis qñ nō cōsumpsit bona hereditaria ꝫ bona ꝓpria ꝓpter hereditatē ꝙ alr̄s nō fecisset ꝙ nō poterit retinere hereditatē cōtra verū heredē ac si ipsam cōsumpsisset.in.l.ꝫ ⁊ si.§.itē veniunt.nu.4.ff.de peti.here. fo.149.

Si aūt cōsumpsit de hereditate ⁊ ptinebat dimidia ad eū tñ putabat ad se totā pertinere restituet dimidiā eius qđ superest.ibi.nu.5.

1 Bonefidei possessor pōt deducere ꝙ sibi debebat a defuncto etiā naturaliter tm̄ licet nullum ius haberet in hereditate.in.l.si quid.§.ꝫ si.num̄.2.ff.de peti.here. fo.150.

8 Bonefidei possessor est ille q possidet cogitatiōe dñi ⁊ tūc habet loco dñi cū hꝫ titulum nō aliter.in.l.apud antiquos.nu.7.C.de fur. fo.11.

7 Bonefidei possessor hereditatis lꝫ ꝓpter bonā fidē faciat fruct⁹ suos nō tamē eos lucrat sed reddere tenetur.in.l.j.nu.4.C.de peti.here. fo.142.

Quid in industrialibus.ibi.

An teneatur etiā ad vsuras:⁊ quid ī malefidei possessore.ibi.nu.5.

3 Bonefidei possessor si in petitiōe hereditatis fecit expēsas ī fructib⁹ vni⁹ fundi ⁊ de illo nihil recollegit pōt deducere eas de fructib⁹ alterius fundi secus in malefi.pos.in.l.fruct⁹.nu.5.ff.sol.mat. fo.7.

1 Bonefidei possessor quo iure tenet restituere fruct⁹.in.l.itē nō veniūt.§.item nō solum.nu.4.ff.de peti.here. fo.146.

1 Bonefidei possessor hereditatis a princio qualiter ⁊ postfacto reputetur malefi.vt teneat tanꝙ̄ predo vel inuasor vel malefi.pos.etiā de interitu.in l.sed ⁊ si.§.qđ autē sine.nu.5.ff.de pet.her. fo.148.

5 Bonefidei quis dicatur.in.l. qui fundum.§.procurator tuus.nume.3.ff.pro empto. fo.64.

1 Bonefidei possessor nō tenetur vltra ꝙ̄ sit effetus locupletior.in.l.item veniunt.§.aptanda est.nu.8.ff.de peti.here..fo.147.

1 Bonefidei possessor si vendit rem hereditariam ⁊ p̄tiū pcepit et postea res fuit reddita ⁊ restituit pretiū ⁊ recuperauit rem non tenetur ad pretiū vero heredi nisi sibi caueatur de defendendo aduersus emptorem de euictione.in.l.si possessor.§.ait sena.nu.2.ff.de peti.here.fo.147.

8 Bono.pos. ꝺm tabu.an concurrat cum contratab.in.l.ij.nu.10.C.de bo.pos.con tratab.fo.19.

3 Bonorum possessio contratab.que datur patrono est alterius nature ꝙ̄ sit illa que datur filio.in.l.suus quoq̄.nu.3.ff.de here.insti.fo.63.

8 Bono.pos.agnoscens an habeat dicere ex quo capite agnoscat.in.l.quādiu.nu.2.C.qui admit.fo.17.

8 Bono.posses.cōtrata.non agnita transmittitur ad heredes.in.l.emancipata.nu.2.C.qui admit. fo.17.

3 Per petitionē bonorum possessionis factam nomine absentis ꝙ non sit absenti aliquod ius quesitum anteꝙ̄ haberetur rata.ī.l.pantonius.nu.11.ff.de acqui.here. fo.104.

Quid si absens esset pupillus.ibi.

7 Bonorū possessio ꝺm tabulas que potest peti pendente conditione institutiōis an sit iuris vel facti.in.l.filijs matrē.nu.4.C.de inoffi.testa.fo.134.

8 Bono.pos.cōtrata.de directo nō deducit rem ad causaꝫ intestati sed per indirectum si propte eius timorem institutus repudiet.in.l.vt liberis.nu.6.C.de colla. fo.26.

4 Cū apud bonorū possessoreꝫ sint iura vtilia tantum an si restituat remaneant sibi aliqua iura.in.l.j.§.hoc autē.nu.3.ff.ad trebel. fo.98.

4 Bono.pos.cōtratab.pōt intētari etiā hereditate nō adita.in.l.ita tñ.§.qui rogatus.nu.3.ff.ad treb. fo.109.

1 Bono.pos.carboniane que cōmoda.in.l.qui de inofficioso.nu.5.ff.de inoffi.testa. fo.139.

8 Bono.pos.ꝙ sint que tribuant ius ⁊ an sit directū an vtile ⁊ an in illis requiratur cause cognitio:⁊ quot sint que non tribuant ius.i.dominium in bonis hereditarijs sed nudam pos.⁊ administrationē.in.l.fi.nu.1.C.vnde legiti. fo.21.

Bono.pos.an sint hodie sublate per iura noua.ibi.nu.2.

Bono.pos.an sint necessarie.ibi.nu.3.

Bono.pos.cōtrata.tam olim ꝙ̄ hodie an sit necessaria emācipato.ibidē.

Bono.pos.si nō sunt necessarie saltez sint vtiles ei qui pōt venire de iure ciuili ⁊ que sint iste vtilitates.ibi.nu.5.

1 Bono.pos.est duplex.s.edictalis ⁊ decretalis.⁊ que sint he.in rubr.nu.3.ff.de bo.pos.here.peti. fo.155.

Bono.possessione agnita an actiōes efficiātur pretorie an remaneāt ciuiles.ibi.nu.4.

6 Bonorum possessio ⁊ possessio bonorū an sint idem.in.l.ij.nu.2.ff.de preto.stipu. fo.81.

3 Bono.pos.ꝺm tab.quo casu sit hodie necessaria.in.l.posthumus.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.59.

3 Bonorum posses.cōtrata.quando detur.in.l.si filius.nu.45.ff.de libe.et posthu. fo.44.

1 Bono.pos.gratia litis agnoscēde qd sit.in.l.papinianus.§.sequēti.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.133.

7 Bono.pos.causa litis agnoscēde qualis sit ⁊ ꝓpter qd fuerit introducta ⁊ quis sit eius effectus.in.l.ij.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.129.

Et an hodie sit necessaria.ibi.nu.3.

8 In bono.pos.petita admittitur cōtradictor quo cōparente adhibet plena cause cognitio ⁊ nō cōceditur nisi lata sñia nec tunc admitteret ad talē bo.pos.petendā filius sine volūtate patris sed solū qñ cōtradictor non apparet.in.l.j.nu.2.C.de bo.pos.ꝺm tab. fo.18.

1 Bonorū possessores de iure p̄torio post decretā vel hodie agnitā bo.pos.habēt vtile dñiū ⁊ vtilia iura in rebus hereditarijs sicut heres hꝫ directū de iure ciuili ⁊ habēt hāc actionē ⁊ sic petitionē hereditatis.in rubr.nu.1.ff.de bo.pos.he.pet. fo.155.

8 In bo.pos.agnoscēda qd hodie requirat.in.l.fi.nu.1.C.q admit. fo.17.

Qđ ista agnitio debeat fieri infra tpa ītra q̄ olim fiebat petitio.ibi.nu.2.

3 Bon.pos.cōtrata.p impuberē institutū bñficio p̄teriti nō solū nō nocet substitutioni pupillari:ꝫ nec ēt legatis a substituto relictis quominus debeat oibus:⁊ etiā ipse ꝓdesse possit vt faciat ea augeri:⁊ qualiter.in.l.ex duobus.§.etiā.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.75.

8 Bonorum possessio si est delata de iure pretorio ⁊ non hereditas de iure ciuili an habeat locum prouisio.l.cum antiquioribus.C.de iure delib.ibi.nume.3. fo.60.

3 Bon.pos.delatam filio potest pater agnoscere sed non repudiare.in.l.is qui.§.neq̄.nu.5.ff.de acqui.here. fo.89.

Quid in hereditate delata filio infanti.ibi.nu.6.

7 Bona fiscalia qñ dicātur publica ⁊ qñ priuate rationis dicant in.l.procurator.nu.2.C.de eden. fo.38.

4 Bona qñ intelligantur non deducto ere alieno.in.l.si quis seruū.§.si cui certā.nu.4.ff.de leg.ij. fo.45.

Quid in verbo rerum quod sit idem quod in dictione bonorum.ibidem.numero.5.

4 Bona vacantia que proprie dicantur.in.l.quidam testō.§.quoties.nu.2.ff.de leg.j. fo.36.

4 Bona subiecta restitutioni ex vltima volūtate pñt alienari in causam dotis:⁊ quid in restitutione dotis.in.l.mulier que.§.cum ꝓponeretur.nu.2.⁊.3.ff.ad treb. fo.107.

Quid si portio legitima debita iure nature sufficeret ad dotē.ibi.nu.3.

Quid in donatione propter nuptias.ibi.

1 Bona vacantia vel caduca pñt applicari ciuitati priuati nō solum fisco imperij qñ nō subest superiori qui vim principis hꝫ.in.l.item veniunt.§.aptanda est.nu.2.ff.de peti.here. fo.147.

8 Bona sua si quis donauit alicui sub cōditione si ipse donans liberos nō habuerit vel matrimoniū nō cōtraxerit ⁊ ingressus est monasterium an dicatur directa cōditio an vero extitisse vt sic valeat donatio.in auť.nisi rogati.nu.4.C.ad treb. fo.91.

4 Bona castrensia filijfa.non facto testamēto perueniūt ad patrē iure patrio non hereditario:⁊ an possit pater in illis grauari.in.l.filiusfa.nu.2.ff.de leg.j. fo.40.

Quid in bonis liberti.ibi.

4 Bona paraphernalia q̄ dicant.in.l.marit⁹.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.97.

1 Bona materna delata filiofa.qñ nō applicentur patri.in l.filius nō.nu.3.ff.de inoffi.test. fo.140.

3 Bona materna acquisita filio ꝙ etiā de iure ffor acquirebantur patri.in l.filiusfa.nu.2.ff.de acq.he. fo.106.

1 Bona etiā immobilia minoris recipiētis dotē qualiter obligent tacite lꝫ nō interuenerit decretū iudicis tm̄ in expressa obligatione requiratur.in l.item.nu.2.ff.de pac. fo.51.

7 Bona restōni pñt vēdi ꝓ redimēdo grauatū a carceribus etiā si erāt peruentura ad ecclesiā ⁊ ex qbus alijs causis possit fideicōmissuꝫ diminui.in auť.si captiui.nu.6.C.de epi.⁊ cle. fo.19.

8 Bona vel rē q habuit ꝓ derelictis qualiter possit ea recuperare anteꝙ̄ ꝑ aliū occupētur.in.l.ij.nu.2.C.q bo.ce.pos. fo.134.

3 Bona debitoris a quocūq̄ possidente possunt auocari ꝑ instr̄m in quo cōtinetur sola cōfessio debitoris si renūtiatum est exceptioni nō nu.pecunie vel transiuit tempus talis exceptionis proponende.in.l.si marito.nu.3.ff.solu.matri. fo.22.

Bona alicuius ille in quem transeunt quando non teneatur creditoribus illius.ibi.nu.4.

1 Bona oīa immobilia lꝫ de iure naturali essent cōia nō sic mobilia.in.l.j.§.ius naturale.nu.7.ff.de iusti.⁊ iure. fo.3.

8 Bona alicuius obligata habens hꝫ etiam obligatam pecuniā.in.l.pecunia.nu.3.C.de priuil.fis. fo.135.

4 Bona quando dicantur non deducto ere alieno.in.l.nā qđ.§.nō omnis.nu.2.ff.ad treb. fo.103.

8 Bona intestati quo casu deuenient ad episcopū.l.nutritoribus.nu.7.C.cōmu.de succes. fo.101.

1 Bonorū distributio in pauperes christi si cōmissa sit alicui nō p̄t talis distribuere in seipsum tanꝙ̄ in pauperē.in.l.nulli permittit.nu.14.ff.quod cuiusq̄ vniuer. fo.99.

4 Boues alienos vel oues q tenēt ad laborerīū si qñ aliq̄ moriunt portant dominis pelles vel coria ex quo apparet esse mortuas hoc nō sufficit vt de illis nō teneant nisi probent ꝙ sine dolo eorū vel culpa perēpte sunt.in.l.cū ita.§.species.nu.4.ff.de leg.ij. fo.47.

6 Si aliquis tenetur ad bouem qui mortuus est non interueniente dolo culpa vel mora an teneatur ad corium ⁊ carnes.in.l.si stichus.numero.2.ff.de verb.oblig. fo.13.

Index singularium materiarum

¶ De litera. C.

1 **Caduca** de iure ffoꝝ applicabunt fisco nõ coherẽdi vel collegatario p ius accrescẽdi. i l. itẽ veniũt. §. pter h. nu. 7. ff. de pe. he. fo. 147.

7 **Calculum** qd importet. in. l. rẽ non. nu. 3. C. de iudi. fo. 111.

4 Quod priores in locis vbi sunt vel consiliarij venetijs aditi possint dare calculatores qñ agit de reuidendo rationem alicuius nec expediat ire ad potestatem. in. l. si cui libertas. nu. 2. ⁊. 3. ff. de condic. ⁊ demon. fo. 75.

1 **Calumnia** rei non vitiat transactionem secus in calumnia actoris ⁊ qñ etiam rei. in. l. post rem iudicatam. nu. 4. ff. de trans. fo. 74.

1 Calumniatorem puniendi modus duplex. in. l. athletas. §. calumniator. nu. 5. ff. de infa. fo. 78.

1 Calumniator nõ efficitur infamis nisi de calũnia sit condemnatus. in. l. athletas. §. calumniator. nu. 2. ff. de infa. fo. eo.

7 **Camerarius** alicuius cõitatis qñ i fine officij tradidit libros suos rõnũ illis q erãt deputati ad reuidẽdũ sʒ postea se absente pñt dicti reuisores sine alio pcessu ipm cõdẽnare diffinitiue. in. l. fi. nu. 3. C. vbi qs decuria. vel coar. fo. 127.

5 Camera qñ vendit bona rebelliũ q quilibet habẽs ius in talibus bonis cõparere debeat ante venditionẽ factã ad ipediendũ eã ⁊ protestandũ: ⁊ si cõpareat post venditionẽ qd remedium habeat: ⁊ quis erit iudex. in. l. fi. nu. 2. C. si aduer. fisc. fo. 86.

Camera qñ vendit que sint necessaria vt valeat venditio ⁊ non possit retractari etiam beneficio etatis. ibi. nu. 3.

6 **Campsor** si hʒ pecuniã meã ⁊ sic est me⁹ debitor ⁊ ego mãdo sibi q pmittat tibi cẽtũ in qb⁹ tibi teneor ⁊ ipe de voluntate tua scripsit in libro ponendo te pro creditore an sit facta nouatio. in. l. delegare est. nu. 3. ff. de noua. fo. 62.

Campsori si dixi q tibi soluat nõ aũt dixi q pmittat lʒ ipse pmiserit ẽt per stipulationẽ nõ liberatur a me nec fit delegatio. ibi. nu. 4.

Campsor si tunc efficiatur fugitiuus cuius erit dãnum. ibi.

7 Cãpsor qñ pmittit p alio lʒ videat intercedere vel fideiubere nõ hʒ bñficiũ excussionis. in. l. frustra. nu. 2. C. de nõ nu. pec. fo. 190.

2 Campsor q dolo vel lata culpa approbauit pecuniã reprobatã solutã creditori tenet creditori ad itéresse si alio modo nõ põt sibi cõsuli. in. l. elegãter. §. qui reprobos. nu. 3. ff. de pig. act. fo. 76.

7 **Cancellatio** ⁊ inductio fit interueniẽte facto. in aut. cassa. nu. 2. C. de sac. san. ec. fo. 7.

3 Cãcellationes aliq̃ vel subscriptiones si ɔtineant in instrõ ad h vt instrʒ nõ reddat suspectũ de falso q notarij dicãt in fine illas p ipsos factas. in l. i. nu. 4 ff. de his que in test. delen. fo. 61.

3 Cãcellata rõ vni⁹ in vno folio libri mercatoris ⁊ transportata ad aliud foliũ nõ dr cãcellata. in. l. fi. nu. 2. ff. de his q in test. delen. fo. 62.

Cancellatio qñ fit quia testator vult decedere intestatus irritatur institutio ipso iure. ibi. nu. 3. ⁊. 4.

3 Cancellatio restringitur ad causam cancellationis. in. l. ij. nu. 2. ff. de his que in test. delen. fo. 61.

8 **Canonici** si iurãt seruare statuta intelligit quousq durabũt ⁊ possunt nihilominus statuta reuocare nec sunt periuri. in. l. oĩm testõ. nu. 6. C. de test. fo. 38.

8 Canonicus aliquis si donauit ecclesie oĩa iura sua que hʒ in tali castro ⁊ nõ apparet que iura ipse habebat an aliquid operetur illa donatio. in. l. si non. nu. 2. C. de fal. cau. adiec. lega. fo. 87.

5 **Capacitas** vel incapacitas donatarij inspicitur tpe mortis non tempore donationis. in. l. in mortis causa. nu. 1. ff. de dona. cau. mor. fo. 36.

Et quid in legatis. ibi.

4 Capacitas vel incapacitas nõ cõsideratur respectu persone ad quã facit transitũ sed respectu persone ad quã debet finaliter peruenire. in. l. cum ei qui. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 49.

7 **Capitaneo** vel potestati qui bene se gessit si detur vna bãderia seu standardũ cũ armis cõis qualiter debeat eam capere. in. l. j. nu. 2. C. de sta. ⁊ imag. fo. 35.

3 **Capitulum** vel alij subditi epo q possint pscribere totalez exemptionẽ a plato p tm̃ tps cuius ɔrij memoria nõ existat. in. l. is qui putat. nu. 4. ff. de acqui. he. fo. 89.

6 Capitulare qualiter debeat qui aliquem reprehendit de negligẽtia q nõ adhibuit medicũ vel q adhibuit malũ cũ posset adhibere bonũ. in. l. si seruum. nu. 3. ff. de ver. ob. fo. 26.

1 **Captiuorum** vnus si aufugit ⁊ alij capti soluerũt p illo poterũt solutũ ab illo repellere secus si capiẽtes nõ erãt hostes. in. l. nã ⁊ seruius. nu. 2. ff. de neg. gest. fo. 107.

1 **Captus** pro represalijs si soluit repetit ab illo cuius causa captus est si represalie fuerint licite concesse ⁊ quid si nõ licite. ibi. nu. 3. fo. 107.

1 Captura si fiat pro executiõe instrumẽti, vel sñie nõ citata pte ad dicẽdũ quare nõ debeat instr̃m executiõi mãdari q debeat reuocari nisi suspicio sit de fuga. in. l. si longius. §. si filiussa. nu. 4. ff. de iudi. fo. 118.

2 Capiẽs piratas in mari coherẽti territorio in quo hʒ iurisditionẽ põt de eis iustitiã facere ⁊ dr coheres vsq ad cẽtum miliaria. in. l. deprecatio. nu. 4. ff. ad leg. rho. de iac. fo. 81.

2 Capi vt possit debitor qui vult fugere que requirantur. in. l. cum domini. nu. 5. ff. loca. fo. 122.

6 Capti si duo fuerint p maleficio p quo venit iponẽda pena pecuniaria: ⁊ sic veniunt relaxãdi cũ fideiussoribus an alter possit p altero fideiubere ⁊ sint relaxãdi. in. l. reos pmi. nu. 2. ff. de duobus reis stip. fo. 47.

5 Captus si reuertat ab hostib⁹ an recupet possessionẽ ita vt nõ dicat fuisse interrupta ⁊ qd in dñio. in. l. si is qui. nu. 2. ff. de vsuca. fo. 56.

5 Captus ab hostibus si apud hostes moriatur fictione legis cornelie fingitur mortuus prima hora captiuitatis: ⁊ sic in libertate. in. l. si is qui. nu. 2. ff. de vsuca. fo. 56.

5 Si quis erat suspectus ⁊ fugitiuus tpe quo mecũ ɔxit nõ possum postea facere ipsum capi tanq suspectum ⁊ fugitiuũ. in. l. qui bona. §. de illo. nu. 1. de dam. infec. fo. 14.

1 Captus p iudicẽ si vult dare fideiussorẽ de cõparẽdo nõ dʒ carcerari nisi eẽt cã crialis. i. l. si decesserit. §. si vo. nu. 4. ff. de q satis. cog. fo. 32.

1 Captus vt ad iudicẽ ducatur dãdo fideiussorẽ de se presentãdo corã iudice: dʒ a familia relaxari si fideiussor est idoneus. in. l. j. num. 4. ff. si quis in ius vo. non ierit. fo. 28.

3 Capiẽs aliquẽ p vestes qbus inuoluit vr̃ cepisse ipm p psonã ⁊ fecisse iniuriã psonalẽ. in. l. ad testiũ. §. signatas. nu. 2. ff. de test. fo. 41.

1 Capi põt qs in porticu domus quã inhabitat vel in liminibus ostij si nõ est intra clausurã. in. l. plerique. nu. 7. ff. de in ius vocan. fo. 27.

1 Captus suspectus de fuga dando fideiussorẽ de stando liti ⁊ de iudicato soluendo vel si se cõposuit cũ aduersario qualiter debet relaxari. in. l. neq. §. qui in ius. nu. 2. ff. de ius vo. fo. eo.

1 **Carceratus** si p exeũdo carceres offert fideiussores pars que fecit carcerari non comparet potest iudex excipere illorum promissionem ⁊ relaxare. in. l. cum pro quo. numero 3. ff. de in ius vo. fo. 27.

2 Carceris custos si nõ bene custodiuit aliquẽ captum qui per gratiam debebat extrahi de carceribus est excusandus. in. l. si pecuniaʒ. §. sed si. nu. 3. ff. de condi. causa da. fo. 37.

7 Si aliquis semel fuit extractus de carcere diebus paschalibus ⁊ postea iterato commissum non est iterum excarcerandus. in. l. nemo. nu. 9. C. de epi. audi. fo. 21.

1 Contra existentem in vinculis vel in carceribus nõ potest procedi in causa ciuili ⁊ quid si possit reperire procuratorem. in. l. sed ⁊ si. §. illud sciẽdũ. nume. 2. ff. si quis cautio. fo. 40.

1 Carceratus si est aliquis ad tui instantiam non tamen debite an possim facere eum recõmendari pro debito meo. in. l. sed eximendi. §. item si is q nume. 2. ff. ne quis eum qui. fo. 30.

1 Pena corpalis vbi imponit in criminalibus nõ est qs relaxãdus cũ fideiussoribus ⁊ qd in pena pecuniaria. in. l. i. nu. 5. ff. q satis. cog. fo. 30.

Quid si est mulier q detrudat in monasterio ab aliquo custodiẽda. ibi.

1 Pignora dare tm̃ valet quãtũ fideiussores vt quis de carceribus relaxetur: ⁊ quid si in defectum pene pecuniarie venit imponẽda pena corporalis. in. l. more. nume. 6. ff. de ferijs. fo. 45.

3 Carceratus pro debito si aufugit an custos carcerum conuentus poterit excipere q captura erat nulla anteq declarata sit nulla. in. l. que sub con. §. de hoc iure. nume. 12. ff. de condi. insti. fo. 82.

3 Pro debito pecuniario non debet quis personaliter detineri nisi postq est condemnatus ⁊ bona eius sint excussa ⁊ reperiatur non soluendo. in. l. si quis. nume. 3. ff. de testa. fo. 36.

Qd etiã possit quis retineri personaliter vt subijciatur torture postq indicia sint habita cõtra eũ nõ prius etiã vbi venit imponenda pecuniaria ⁊ etiam vbi dedit fideiussores de ipsa soluẽda. ibi.

Si ponatur ad torturam ⁊ non confiteatur potest relaxari per iudicẽ etiã anteq feratur absolutoria. ibi.

7 Carceratus post cõclusionẽ in causa licet citatus ad sentẽtiã nõ cõparuerit nec aliqs p eo nõ restituet. in. l. ij. nu. 2. C. qui. ex cau. maio. fo. 95.

Carceratus pro debito cum fertur sñia contra eum existentem in carceribus an possit citari ad domum ⁊ an valebit sententia. ibi. nu. 3.

Carcerati quando non restituantur aduersus sententiam. ibi. nu. 4.

8 Carceratus an possit testari in carceribus ⁊ quot testes requirantur. in. l. fi. nume. 3. C. de testa. fo. 42.

8 Carcerari an possit qui habet bona non facta discussione bonorum. in. l. cum ⁊ filiussa. nume. 4. C. qui bo. ced. pos. fo. 134.

3 Detẽt⁹ licite i carcerib⁹ põt ɔhere ẽt cũ eo ad cui⁹ istãtiã detinet nec dicet ɔctus fact⁹ p metũ. in. l. q a latronibus. nu. 3. ff. de test. fo. 37.

Quid in capto a latrũculis ⁊ an possit testari. ibi. nu. 2.

7 Carceratus indebite potest appellare elapsis decem diebus. in. l. vis eius nu. 4. C. de proba. fo. 166.

1 Carceratio ⁊ ẽt coertio est de imperio. i. l. ij. nu. 2. ff. de in ius vo. fo. 25.

3 Licet aliquis redimat aliquem a carceribus vel soluat condemnationem pro eo quã si nõ soluisset fuisset sibi amputata manus vel pes cogitur

ille ratum habere in.l.quãuis.nu.2.ff.solu.matri.fo.14.
7 Si aliquis est in carceribus ꝛ negligitur ab oibus redimi ꝛ periculum sit ꝙ ibi moriatur potest aliquis amicus suus vendere bona illius vel pignorare si non habet a se pecuniam ꝛ tenetur ille ratam habere venditionem etiam si talis positus in carceribus contradicat volens potius ibi stare. in auf.si captiui.nu.4.C.de epi.ꝛ cleri. fo.19.
7 Cardinalium familiares corã quo iudice cõueniant. in l.vna.nu.2.C.in qui.cau.mili. fo.128.
7 Cardinali legato creditur de sua legatione etiã si nõ ostẽderet literas papales:ꝛ quãdo.in.l.vna.nu.2.C.de manda.princi. fo.26.
8 Cardinales habẽt hãc prerogatiuã ex cõsuetudine ꝙ si obueniãt alicui q ducatur ad iustitiam possunt ipsum eximere de manu familie ponendo capellũ super caputeius.in.l.addictos.nu.2.C.de appel. fo.129.
7 Cassatio et irritatio qualiter fiat.in auf.cassa.nume.3.C.de sacrosanc.eccle. fo.7.
7 Cassatio ꝛ irritatio cadit in his que sunt nulla ipso iure.in auf.cassa ꝛ irrita.nume.2.C.de sacrosanc.eccle. fo.7.
1 Castigatio modica quando etiam competat delegato ꝛ in quibus consistat ꝛ an sit idem qđ modica coertio.in.l.magistratibus.nu.5.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.19.
7 Castitas dicitur cum propria vxore.in.l. eum qui.nume.2.C. de epi.ꝛ cleri. fo.15.
4 Castrum si fuit datũ in dotẽ tunc impẽsa custodie pertinet ad maritũ qui hꝫ fructus ꝛ solu.mat.nõ potest ab vxore repeti.in.l.domos.here.nu.3.ff.de leg.j. fo.25.
1 Castri vnius si sunt duo dñi pro indiuiso habentes iurisdictionem ꝛ imperium si alter eorũ deliquit vel cõtrahit an subijciat iurisditioni alterius in.l.est receptum.nu.2.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.19.
7 Castrũ si cõfert alicui princeps vt papa vel imperator ꝛ postea illud idẽ aufert alteri ꝙ nõ valeat scđa collatio.in.l.ij.nu.3.C.de legi. fo.23.
2 Castrũ aliqđ si obueniat ciuitati vel regi an debeãt in eo seruari statuta regni vel ciuitatis.in.l.si cõuenerat.§.si nuda.nume.3.ff.de pig.act.fo. 74.
8 Castrũ si aliquis habet in feudũ ab imperatore ꝛ ex antiqua consuetudine hoĩes castri teneñt prestare aliquas operas tpe necessitatis potest illas cõuertere in pecuniam ꝛ petere charitatiuũ subsidiũ sed si pter necessitatẽ eos expoliaret ex hoc pderet feudũ.in.l.j.nu.2.C.de oper.lib. fo.12.
4 Castri vnius domini duo si sunt ꝛ ibi est ordinatum ꝙ de territorio non possint extrahi victualia sub certa pena ꝛ vnus illorum extrahat: vt portet ad aliud castrum quod erat ipsius solius incidit in penã.in.l. certa igitur.§.si duobus.nu.2.ff.de leg.j. fo.17.
Castrum ꝛ iurisdictionẽ oĩm subditorũ habens potest legare castrum ꝛ omne ius suũ hominibus dicti castri ꝛ videtur ipsos liberasse a superioritate.in.l.senatus.§.qui ab hostibus.nu.3.ff.de leg.j. fo.18.
3 Castro concessum an extendatur ad villam sibi subditam.in.l. maritum nume.6.ff.solu.matri. fo.12.
1 Castrũ habẽs cũ iurisditione si decedat pluribus relictis heredibus cuꝫ in quẽlibet eorũ insolidum transeat iurisditio que est indiuisibilis licet diuidant castrũ debebũt constituere vnũ qui nomine omniũ iurisditionem exerceat.in.l.vie itineris.nu.5.ff.de serui. fo.158.
7 Castrũ vel vasallos si tu tenes ad me pertinẽtes nõ debeo cõuenire istos vasallos q nõ faciũt mihi cõtrouersiã de iure meo sed te qui eã facis ꝛ eos detines ꝛ quid si volẽtes.in.l.nõ serũm.nu.2.C.de rei vendi. fo.148.
7 Casus fortuitus ꝛ furtum qualiter probentur.in.l.si creditor. nume.6.et 7.C.de pigno.actio. fo.183.
Casum fortuitũ in se suscipe videt si tpe guerre aliqs suscipiat in se custodiã ꝛ castrũ etiã si p vim ei auferat.in.l.j.nu.6.C.cõmo. fo.182.
1 Casus fortuitus dicitur ille cui per humanũ ingenium vel industriam prouideri nõ potest.in.l.interdũ.nu.7.ff.de iudi. fo.122.
6 Casus mixtus an sit idem cum simplicibus in substantia: ꝙ non. in.l.ij. nume.4.ff.de verb.obliga. fo.4.
2 Casu fortuito regulariter quis non tenetur nisi culpa precesserit casum in l.si vt certo.§.nunc videndum.nu.8.ff.cõmo. fo.67.
8 Casus legis vbi est nõ põt dici qstio iuris.in.l.ancille.nu.6.C.de fur.f.8.
Casus legis nõ apertus sed cõtinens diuersas opiniones inter doctores an equiparetur questioni facti.ibi.nu.7.
7 Casus fortuiti q sunt.in.l.si creditor.nu.2.C.de pigno.act. fo.183.
Casuũ fortuitorũ generalis renuntiatio vel receptio valet in cõtractibus secus in iudicijs:ꝛ qñ in.l.si creditor.nu.2.C.de pig.act. fo.eo.
Et in.l.j.nume. 4.C.commo. fo.182.
7 Casus similis dicitur quando in eo est eadem vel maior ratio. in.l. illud. nume.4.C.de sacrosanc.eccle. fo.11.
3 Nõ tenet quis regulariter de casu fortuito nisi specialiter in se susceperit ꝛ ꝙ sufficiat dicere suscipio in me casus fortuitos secus si dicatur suscipio in me oẽ periculum.in.l.titius.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.49.
2 Casus superueniens non liberat a pena precedentis culpe.in.l. opus. qđ nume.5.ff.loca. fo.121.
3 Casus fictus venit nõ ex pprietate verborũ sed per interpretationẽ certẽ fiuã.in.l.gallus.§.videndũ.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.56.
3 Casus omissus habetur pro omisso ꝛ remanet in dispositione iuris communis.in.l.cõmodissime.nu.4.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.46.
2 Casus nouiter emergens nõ decisus a iure scripto vel consuetudine si est de materia iuris scripti ꝙ debeat decidi ad similitudinem iuris scripti si de materia consuetudinis tunc per similem consuetudinem.in.l. hinc queritur.§.potest.nume.4.ff.de pecu. fo.91.
2 Casus insolitus vt inducat remissionem mercedis que requirantur.in.l. ex conducto.§.si vis.nume.2.ff.loca. fo.116.
2 Caupo nauta ꝛ stabularius teneñt de leui culpa si non hñt custodiũt.in.l.j.§.si vestimẽta.nu.3.ff.depo. fo.102.
2 Causa proprie loquendo dicitur de preterito sed de futuro non dicitur causa nisi largo modo sed res.in.l j.nu.1.ff.de cõdi.ob tur.causam. fo.41.
8 Causa si fuit cõmissa consulẽdo alicui iurisperito non doctori et postea efficiatur doctor anteꝙ consulat ꝙ debeat habere salarium qđ datur doctori.in.l.precipimus.nume.6.C.de appel. fo.129.
1 Causa etiam iniusta excusat quem a dolo.in.l.vna.§.is videtur.nume.4. ff.si quis ius di.non obtempe. fo.24.
7 Causa criminalis potest tota alteri cõmitti in casu necessitatis propter absentiam in.l. iudices.nu.2.C.de fide instru. fo.178.
1 Causa pertinens ad iurisditionem ordinariam potestatis si ei per rescriptum superioris cõmittatur tunc iste non erit delegatus sed ordinarius nisi per rescriptum detur alia noua forma ꝙ que detur per statutum.in.l. ius ciuile.nu.3.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.8.
7 Causa nullitatis testamenti ꝛ petitio hereditatis ab intestato qũo possint simul cumulari.in.l.j.nu.4.ꝛ.5.C.de ordine iudi. fo.115.
3 Causa intestati quando trahat ad se causam testati.in. l. si ego. nume.3. ff.de iniu.rup.ꝛ irri.testa. fo.61.
7 Causa status seu filiationis quando differatur in tempus pubertatis. in l.j.nume.6.C.de ordi.iudi. fo.115.
8 Causa nullitatis si concernit legatũ ꝛ fideicõmissum legatario iunctum tũc neutrũ valet.in.l.j.§.in primo.nu.4.C.de cadu.toll. fo.43.
5 Causa ad hoc vt dicatur eadem requiritur triplex identitas. vt in.l. cũ queritur. nu.1.ff.de excep.rei iudi. fo.81.
7 Causa quando debeat exprimi in sententia.in.l.properandum.§.illo.nu. 2.C.de iudi. fo.111.
Causa an sit exprimenda in libello.ibi.
7 Causa ciuilis que dicatur ꝛ que criminalis.in.l.j.nu.3.C.vbi de crimi.agi opor. fo.123.
7 Causa qualiter possit agitari cũ monacho nõ sic cũ deportato.in auẽ.causa que.nu.2.ꝛ.3.C.de epi.ꝛ cle. fo.17.
8 Causam onerosam pretendentes debent preferri pretendentibus causam lucratiuam.in.l.si.§.licentia creditoribus.nu.2.C.de iur.deli. fo.63.
1 Cause quatuor propter quas id qđ debet actione particulari cõuertitur in actione vniuersali negotiorũ gestorũ vel tutele ex diuersis causis. in.l. diuortio. §.illũ autẽ.nu.4.ff.de nego.gest. fo.110.
8 Causam si habeo cũ clerico ꝛ laico sicut possum cõuenire clericũ coram epo ita ꝛ laicũ.in.l.precipimus.nu.7.C.de appel. fo.129.
7 Causa põt delegari a pncipe vt expediat longiori tpe ꝙ sit tps instãtie. in.l.properandũ.§.hec autem omnia.nu.7.C.de iudi. fo.111.
7 Causa quando non habet dubium seu iudici non videtur habere non audit pars petens committi consilio sapientis.in.l. placet. nume.3.C. de sacrosanc.eccle. fo.5.
1 Causa est duplex scꝫ prima ꝛ remota.in.l.j.nu.11.ff.de eden. fo.4.
1 Causa causati est quicquid est causa cause.in.l. manumissiones. nume.3. ff.de iusti.ꝛ iur. fo.3.
2 Causa si venit implenda per dantem qualitercũqꝫ nõ impleat repetit datũ.in.l.si pecuniã.§.sed si.nume.5.ff.de condi.causa data. fo.37.
1 Causa nullitatis an impediat executionem sententie sicut causa appellationis.in.l.si feriatis.nu.2.ff.de fer. fo.44.
4 Causa propter quam data est dilatio si est nulla ꝙ similiter dilatio erit nulla.in.l.a filia pe.§.alumno.nu.2.ff.ad trebel. fo.117.
1 Causa ignominie dicitur missus quando in missione exprimitur crimen. in.l.ij.nu.2.ff.de infa. fo.78.
1 Causa finalis sciẽtie iuris est facere hoĩes bonos qđ fit p duplicem viã.s. metu penarũ ꝛ premiorũ spe.in.l.j.nu.4.ꝛ.10 ff.de iusti.ꝛ iur. fo.2.
2 Causa vera non debet nouari ex ficta.in.l.certi condictio.§.quoniam.nu. 22.ff.si cer.peta. fo.8.
2 Causa proxima inspicitur.in.l.si ob turpẽ.numero.6.ff. de condictio. ob tur.cau. fo.41.
1 Cause alicuius habentis tractum successiuũ si ratione illius aliquid statuatur finita illa causa amplius non durat.in.l.sed si hac.§.liberos. nu.5. ff.de in ius vo. fo.26.
2 Causa non obligatoria nunꝙ presumet nisi probetur ꝛ an sufficiat probare ꝙ is qui dedit non fuisset alr̃s daturus nisi intentionem suã expresserit in presentia:ꝛ quid in vltimis voluntatibus.in.l. damus autem. nu.3. ff.de condi.inde. fo.50.
4 Causam cõmittere nemo potest nisi solus princeps vt cognoscat simpliciter ꝛ de plano sine strepitu ꝛ figura iudicij vel appellatione remota.in.l. nemo potest.nu.2.ff.de leg.1. fo.24.
4 Causa legati que respicit fauorẽ legatarij nõ restringit legatũ certe quãtitatis.in.l.cum pater.§.pater.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

Index sigularium materiarum

3 Si in causa principali ⁊ porphrana que vertitur corã iudice laico incidat aliquis articulus spiritualis dz iudex illũ remittere ad curiã epalem ⁊ qs modus tenebitur tũc corã episcopo ⁊ quid in causa criminali.in.l.quoties nu.5.,et.6C.de iudi. fo.105.

Et quid econtra.ibidem.nu.6.⁊.8.

6 Cause due lucratiue ꝙ in eadẽ re possint cõcurrere diuersis tẽporibus.in l.existimo.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.27.

7 Causa possessiõis terminata ꝑ vnũ iudicẽ an possit causa ꝓprietatis moueri corã alio iudice.in.l.fi.nu.3.C.de ordi.iudi. fo.116.

1 Causa propter quã verba fuerũt ꝓlata:vt per hoc magis stetur intẽtiõi partiũ ꝙ̃ ꝓprietati verborũ in cõtractibus attendit̃.in.l.si in veditione. nu.6.ff.cõmu.predio. fo.166.

7 Causa quomodo dicat̃ generaliter vl' specialiter exprimi.in.l.generaliter. nu.4.C.de non nu.pe. fo.191.

6 Causa vna qñ venit ad implementũ alteri⁹ nõ agit̃ ex implente sz ex implẽta.in.l.si ita fuero.§.cũ mutuã.nu.2.ff.de noua. fo.61.

8 Causa si fuit cõmissa ꝯsilio sapientis ⁊ anteꝗ̃ veniat ꝯsiliũ iudex ꝓnũtiet an valeat sñia.in.l.j.nu.2.C.res inter alios act. fo.176.

1 Causa limitata limitatum producit effectũ.in.l.seruitutesque.§.si domo nu.2.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.

6 Causa pecuniaria qñ dicat̃ ciuilis ⁊ qñ criminalis.in.l.j.nu.2.ff.an ꝑ aliũ cau.appel. fo.98.

5 Cause due qñ cõcurrunt quaruz vna nocet ⁊ altera ꝓdest preponderat illa que nocet.in.l.q cum.§.si ex decem.nu.2.ff.pro emp. fo.64.

8 Causa intestati licet vitiet ⁊ tollat causam testati tñ regulariter cõtra.i.l. hoc inter liberos.§.si quis autẽ.nu.2.C.testa. fo.40.

7 Causa cõuentionis ⁊ recõuentionis etiã si nõ sint inuicẽ cõtinentes:sz separate:an debeat fieri diuisio:⁊ an ambe sint corã eodẽ iudice tractãde.in l.nulli prorsus.nu.2.C.de iudi. fo.107.

7 Causa qualiter dicatur summaria multis modis.in.l.iudices.nu.4.C.de iudi. fo.106.

Causa que dicatur plenaria ⁊ que ordinaria.ibi.

4 Cause due lucratiue nõ possunt in eadẽ re cõcurrere.in.l.plane.§. si eadẽ res.nu.9.ff.de leg.j. fo.13.

6 Causas plures si aliquis expressit in libello:an sufficiat vnã tm̃ prosequi. in.l.appellanti.nu.2.ff.de appel. fo.93.

5 Causa dãni infecti an sit summaria.in.l.qui bona.§.si alieno noĩe. nu .3. ff.de dam.infe. fo.14.

1 Causa mota marito super re dotali dr̃ ad vxorẽ ꝑtinere ꝓpter interesse ipsius.in.l.de die.§.q mulierẽ.nu.3.qui satis.cog. fo.33.

3 Causa falsa in iudiciũ deducta nõ sustentat̃ ex vera lz ꝓbata. in.l.si is ad quẽ.nu.5.ff.de acqui.here. fo.91.

3 Causa matrimonialis ciuilis remittit̃ ad curiã ecclesiasticã sz in criminali si ꝓcedat̃ cõtra aliquẽ de adulterio ⁊ expediat ꝓbare matrimoniũ non remittitur.in.l.titia.nu.6.ff.sol.ma. fo.24.

In causa vsuraria qñ fiat remissio.ibi.nu.7.

7 Causa restitutionis nõ põt cõpromitti in arbitros.in.l.fi.nume.6.C. vbi ⁊ apud quem cogni. fo.91.

1 Causa vna ⁊ eadẽ põt ꝓ parte expediri ⁊ terminari ⁊ ꝓ altera parte nõ nisi sit inchoata cõtra vnũ.in.l.nõ idcirco.nu.2.ff.de iudi. fo.125.

1 Causa si cõmittat̃ cõsilio sapientis cõsuluit reũ fore absoluendũ ⁊ iudex ita pronuntiauit illũ fore absoluẽdũ cẽset̃ ipsum absoluere.in.l.qui se dicit nu.3.ff.de iudi. fo.129.

5 In causa dãni infecti qualiter ꝓcedatur.in.l.dies cautioni.§.hoc aũt.nume.3.ff.de dam.infec. fo.11.

1 Causa nõ debet differri nec dilatio dari ꝓpter absentiã vni⁹ ex aduocatis si adsunt alij sufficientes ad causam defendendã al's secus.in.l.nõ idcirco.nu.4.ff.de iudi. fo.125.

7 Cause criminales ⁊ eorũ instantie nõ durant nisi biennio ⁊ qd si moueantur per viam inquisitiõis.in.l.properãdum.nu.3.C.de iudi. fo.108.

In causis fiscalib⁹ ꝓcedit̃ ordinarie ⁊ lis cõtestat̃.ibi.nu.4.

7 Causa restitutionis in integrũ lz sit de imperio mixto põt tamẽ delegari. in.l.fi.nu.2.C.vbi ⁊ apud quem cogni. fo.90.

7 Iudex quis nõ possit cognoscer de causa restitutiõis integrũ.in.l.fi.nu.2. C.vbi ⁊ apud quẽ cogni. fo.eo.

1 Cause ex quibus possit pena minui vel augeri.in.l.qd ergo.§.pena.nu.13. ⁊.14.ff.de infa. fo.81.

2 Causa dicit̃ nõ impleta qñ debens implere ꝯstitutus est in mora.i.l.si pecunia.nu.16.ff.de cõdi.cau.da. fo.37.

5 Causa quecũꝗ̃ etiã iniusta sufficit quãtum ad excusandũ a pena vel a maleficio.in.l.potest pluribus.nu.2.ff.de vsuca. fo.60.

3 Causa ex duabus causis ad idẽ tendẽtibus celerior cõsumat effectũ.in.l.si plures.nu.2.ff.de cõdi.insti. fo.82.

1 Causa iusta que dicat̃ per quã debitor in diẽ vel sub ꝯditione interim tenet̃ cauere vel satisdare de soluẽdo ⁊ qd si alio modo sit cõsultũ creditori. in.l.in oĩbus.nu.2.et.5.ff.de iudi. fo.125.

7 Cause consistoriales q̃ dicant̃.in.l.fi.nu.2.C.de diuer.rescrip. fo.35.

1 Cause ex qbus plures volũt agere si sunt diuerse ꝙ sit i electiõe rei vl' pati ab eis cõueniri vno libello vel facere sibi dari a quolibet libellum ⁊ qd ecõuerso.in.l.si quis.§.vnius autem.nu.3.ff.de procur. fo.86.

5 Causa interdum ponitur pro causato.in.l.hoc iure.§. non potest. nu.1.ff. de dona. fo.32.

3 Cã an debeat exprimi in sñia nullitatis si iudex ꝓnũtiat aliquã sñiaz eẽ nullã.in.l.q̃ sub cõdi.§.de h iure.nu.10.ff.de cõdi.insti. fo.81.

1 In causa ciuili nõ potest regulariter procedi per iniquisitionem.fallit ꝓpter publicam vtilitatẽ vel;in causa miserabilium personarum.in.l. inter. nu.2.ff.de iudi. fo.128.

1 Causam iustã fouens cõtra aliquẽ si fecit vocari in ius aliũ qui eodẽ noĩe vocatur tenetur ei fundare oẽs expensas ⁊ oĩa viatica.in.l.eum quem. nu. 2.3.⁊.4.ff.de iudi. fo.131.

2 Causa exclusionis hz vim exclusionis perpetue.in.l.sufficit.nume.2.ff. de condi.indebi. fo.51.

Causa exclusionis dubia nõ hz vim exclusionis perpetue qñ presens status rei non tendit ad exclusionem.ibi.nu.5.

7 Causa suspicionis an sit alleganda in libello.in.l.apertissimi.num̃.7.C. de iudic. fo.112.

Cause que sunt ⁊ an arbitri qui eliguntur ex forma.l.apertissimi.C.de iud. habeãt ipsi cognoscere de negotio principali:⁊ sic an succedat loco iudicis recusati.ibi.nu.8.

Causa appellationis si remoueatur in rescripto delegationis an videatur etiam remota recusatio.ibi.nu.9.

5 Causas ꝓpter quas potest quis nuntiare nõ tenet̃ quis exprimere si nuntiatus nõ petat:⁊ quid si petat in quo casu eis causis cesset nuntiatio.i.l.j. §.nunc viddeamus.nu.2.⁊.3.ff.de ope.noui nun. fo.3.

1 Causa vna qñ dicatur maior altera.in.l.per minorem.num.2.3.4.5.⁊.6. ff.de iudi. fo.127.

Quod in alia materia aliquid dici potest maius altero de tribus modis remis.ibi.nu.7.

1 Cause cognitio debet adhiberi super exceptione declinatoria fori al's ꝓcessus ad vlteriora non valeret.in.l.ij.§. sed si dubitetur.numero.2.⁊.3. ff. de iudi. fo.115.

4 Cã vel articulus si cõmittat̃ pluribus vel vni eorũ an vnus possit expedire alijs nõ vocatis.in.l.heredes.§.peto.nu.3.ff.ad treb. fo.115.

Quid si committatur simpliciter alio non adiecto.ibi.

7 In causa criminali vbi imponit̃ pena personalis:lz non admittat̃ ꝓcurator:tñ admittit̃ tertius qui ostendit ius inquirendi vel accusandi non cõpetere nec venit vt procurator: sed tanꝗ̃ defensor innocentie.in.l. vbi pactum.nu.9.C.de transac. fo.58.

6 Cã si est cõmissa cõsulenda tribus ⁊ vnus cõsuluit reũ absoluendũ ⁊ alter cõdẽnandũ:alius vero dicat se nõ videre cur nõ debeat cõdẽnari ꝙ iste videatur concordare cum scdo.in.l.j.§.si qs.nu.8.ff.de ver.ob. fo.3.

1 Cause minuentes delictũ minuunt penam ⁊ an censeat̃ tũc cũ infamia dispensatum ⁊ quid si augent delictuz ⁊ quid si nulla fuit causa.l.quid ergo §.pena grauior..nu.3.ff.de infa. fo.81.

7 Causa nullitatis coram quo petatur.in.l.aduersus.numero.2.C. si aduer. rem iudi. fo.81.

8 Causa ingratitudinis qualiter debeat inseri in exheredatione ⁊ probari ad hoc vt valeat ⁊ quid in preteritione.in aut̃.ex causa.numero.2.C.de li. preteri. fo.54.

Cã inserta in ꝑteritione an faciat filiũ haberi ꝓ exhr̃dato.ibi.nu.5.

Cause insertio in exheredatione explicatur tpe conditi testamenti ⁊ sic cẽsetur esse de solennitate.ibi.nu.8.

1 Cause cognitio si fuit alicui cõmissa an ille etiam poterit pronuntiare. in l.qui procuratorẽ.nu.5.ff.de procu. fo.95.

5 Causa finalis ⁊ impulsiua qũo cognoscant̃ ⁊ ꝙ in quatuor casibus censeatur causa finalis.in.l.ij.§.si titio.nu.2.ff.de dona. fo.30.

Cause impulsiue defectus non facit resolui contractum.ibi.nu.3.

Quid in causa finali.ibi.

3 Causa qñ est illicita promissio est scienter facta non obligat in effectu.in l.si quis.nu.4.ff.de condi.isti. fo.81.

1 Causas duas si habeo cum titio ⁊ cõstituo procuratorem ad causaz quã habeo cum titio:an videar constituisse in ambabus.in.l.omnium autem. nu.8.ff.de procu. fo.89.

7 Cause incidentia que dicant̃.in.l.quoties.nu.2.C.de iudi. fo.105.

6 Causa qñ admittit̃ ad consiliũ sapientis ⁊ ostendit̃ punctus per iudicem partibus possunt partes vel altera earũ ꝯdicere si videt̃ ei ꝙ punctus nõ bene stet.in.l.illud.nu.2.ff.qñ appel. fo.95.

5 Causa si fuit cõmissa consulenda duobus doctoribus ꝙ reddiderant diuersa consilia iudex põt sequi ꝙ illorũ magis plz ⁊ excusatur.in.l.duo iudices.nu.2.ff.de re iudi. fo.71.

Quid si non elegit sed pronuntiauit secundum contenta in cõsilijs ꝙ nõ valeat sententia.ibi.

7 Causa si committitur alteri consulenda quod consultor non debeat recipere aliquas probationes vel instrumenta vel scripturas nisi illa que sibi fuerunt missa per iudicem in sacculo.in.l. cum a nobis. numero.2.C. de dila. fo.119.

An talis relatio vel missio habeat vim conclusionis in causa si non erat couclusum.ibi.

Et an iudex q misit possit aliqua de nouo recipere ⁊ an possit talẽ cõmissionẽ vel relationẽ reuocare ⁊ per seipsum causam terminare.ibi.nu.3.

Causa si

8 Causa si est cõmissa trib⁹ cũ clausula ꝙ si oẽs interesse nõ poterũt duo ꝓcedere possint ⁊ vn⁹ abest: tñ in breui rediturus an illi duo possint ꝓcedere illo abñte ꝙ nõ in.l.cũ antiquitas.nu.4.C.de testa. fo.40.

8 Causa si est cõmissa cõsulẽda an possit postea iudex recipere aliqua iura vel instrumẽta ptis in.l.ex illo.nu.2.C.de app. fol.128.

5 Causa ciuilis ⁊ crĩalis an possint in eodẽ libello cumulari.in.l.fundũ titianum.nu.4.ff.de excep. fo.79.

4 Si in cã dãtur aliq̃ suspecti ne fiat eis cõmissio oẽs aliĳ cẽsent dati ꝓ cõfidẽtibus ⁊ cuilibet põt ea ꝯmitti ⁊ qd ecõuerso.in.l.ſʒ si hoc.§.cũ vir.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.76.

Quid si vna pars dat oẽs sapiẽtes illi⁹ loci ꝓ suspectis ꝙ hoc videat fieri in fraudem.ibi.nu.4.

7 Causa appl'onis an possit delegari.in auт.ad hec.nu.4.C.de iudi. fo.112

Causa quomodo habeat principiũ mediũ ⁊ finem.ibi.

1 Causa nullitatis lʒ videat de imperio: tñ cõpetit cuilibet magistratui vt possit adiri sup hoc q⁹ declaret suã sñiam nullã.in.l.si idẽ cũ.§.ꝙ si.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi. fol.19.

Cautela est Dy.ꝙ qs timẽs ne cogat cõtrahere ꝙ clã ꝓtestet ꝙ si facit volũtarie ⁊ an talis cautela sit bona.in.l.q in aliena.§.celsus.nu.2.ff.de acquiren.here. fol.87.

8 Cautela ꝓ aduersario qñ iudex est in calculo sñie est ꝙ faciat alterã ptez si reperiat in palatio moueri ꝓ iudicẽ ꝙ tali die ⁊ hora cõpareat ad audiẽdam sñiam: q2 si nõ cõparebit habebit ꝓ cõtumace ⁊ nõ poterit appellare.in.l.ĳ.nu.2.C.quõ ⁊ qñ iudex. fo.114.

5 Cautela qñ instãtia cepta cũ defuncto trãsit in heredẽ ꝙ actor ꝓsequtur litem ꝯ heredẽ ⁊ faciat heredẽ cõdẽnari nõ aũt ꝯ defunctũ.in.l.in summa.§.si quis ex edicto.nu.2.ff.de re iud. fo.75.

1 Cautela si in pñtia testiũ ego dono vel ꝓmitto titio centũ si titi⁹ nõ esset p̄sens nec aliqs q ꝓ eo reciperet est ꝙ notari⁹ recipiat noĩe abñtis al's ẽt si abñs hoc sciẽs postea ratificaret nõ valeret ⁊ hoc vr verũ ẽt in pacto liberatorio ⁊ h' vera in pacto exp̄sso in.l.j.§.pactũ.nu.4.ff.de pac. fol.50.

5 Cautela ꝙ postq̃ aliquis est tibi cõdẽnat⁹ ꝙ nõ recipias amplius ab eo ꝓmissionẽ de soluẽdo cõdẽnationẽ.in.l.si se nõ obtulit.§.si ex cõtẽtione.2.ff.de re iudi. fo.67.

3 Cautela nimia ⁊ superabundãs interdũ inducit p̄sumptionẽ fraudis ꝙ facit cõtra cõtract⁹ vsurariorũ.in.l.si qs.nu.2.de ꝯdi.inst. fo.81.

6 Cautela qñ solutio est collata in certũ locũ ⁊ ꝓmissor impedit⁹ non põt accedere ad illum locum.in.l.continus.§.cum ita.num.6.ff.de verborum obligatio fo.41.

1 Cautela ꝓ iudice q timet cõdẽnari in syndicatu ꝓpter imperitiã vt alleget se filiũfa.⁊ ꝓbet tũc nisi aduersari⁹ ꝓbet ꝙ habeat aliqd de peculio remanebit delusus.in.l.si filiusfa.nu.2.ff.de iudi. fo.117.

6 Cautela ꝙ si qs litigauit cũ aliquo q lite pẽdẽte morit ꝙ cõtinuet ꝓcessũ cõtra heredem vel faciat dari curatorem hereditati iacẽti ⁊ cõtinuet cum illo ⁊ illum faciat citari.in.l.paulus respondit.nu.3.ff.que senten.sine appella.re. fol.9?.

7 Cautela an actor in suo libello debeat facere mentionẽ de defensione siue exceptiõe rei.in.l.si cũ pater.nu.1.C.si aduer.rem iudi. fol.81.

7 Cautela seu cõsiliũ vt qs nõ minet alicui vnq̃ de offẽdẽdo ip̄m.in.l.i.nu.5.C.vbi qñ liceat vni. fo.129.

1 Cautela vt qs nõ possit citari ad domũ etiã verbaliter ne cõstituat in vera cõtumacia.in.l.pleriq₃.nu.8.de in ius vocan. fol.27.

7 Cautela ꝓ reo vt p̄io neget intentionẽ agẽtis ⁊ postea dicat ꝙ si de numeratione apparet fcm̃ fuit sibi pactum.de non petendo vel ꝙ restituet pecuniam.in.l nu.4.C.de proba.fo. fol.163.

5 Cautela ꝓ agẽte rei ven.ꝓ re existẽte iuxta flumẽ vt si possessor sibi opponat ⁊ de p̄scriptione iam cõpleta faciat articulũ et ꝓbet q̃liter durante tẽpore prescriptionis flumẽ inũdauit illũ fundũ ⁊ sic fuit p̄scriptio interrupta.in.l.possideri aũt §.labeo.nu.2.ff.ꝺ acq.pos. fo.43.

Contra talẽ interruptionẽ nõ dat restitutio in integ.ibi.nu.3.

1 Cautela ꝓ habentibus agere cũ mercatoribus ⁊c.in.l.p̄tor ait.nu.4.ff.de eden. fo.48.

2 Cautus sit ꝯductor qñ incõmodat si nõ curat recedere ꝙ faciat diminui mercedẽ ꝓpter incõmoditatẽ q2 si tacet imputet sibi.in.l.si merces.§.si vicino.nu.2.ff.loca. fo.119.

4 Cautela seu cõsiliũ ꝓ habẽtibus soluere rem debitam.in.l.seruũ filĳ.§.si statuliberũ.nu.3.seq.ff.de lega.i. fo.19.

6 Cautela pro debitore.in.l.si qs duos.nu.2.ff.de solu. fo.73.

7 Cautela ꝓ venditore q apponit pactũ de retrouẽdendo ꝓ eodẽ p̄tio.in.l.si a te.nu.3.C.de pac.inter emp.⁊ ven. fol.214.

7 Cautela ꝓ creditore numerãte pecuniã ne ei postea agẽti noceat exceptio nõ nu.pe.si forte debitor eẽt malign⁹.in rub.nu.3.C.ꝺ nõ nu.pe. fo.188.

6 Cautela ꝓ actore qñ renũtiet instãtie incboate ꝯ defunctũ ⁊ incboet nouam instãtiam ⁊ det nouũ libellũ in noua rei vẽdi.in.l.ĳ.§.ſʒ si.nu.4.⁊.5.ff.de preto.stip. fo.81.

8 Cautela qua vti debeat ẽptor qñ vẽditio fuit facta ꝑ heredẽ ꝓ satisfaciẽdo creditorib⁹ ⁊ legatariĳs.in.l.fi.§.licẽtia creditor.n.7.C.ꝺ iur.deli f.63.

8 Cautela ꝓ familia alicui⁹ rectoris qꝺ qñ videt ip̄m rectorẽ aliqd facere ꝙ nõ sit iuridicũ ꝓtestet eidẽ ⁊ faciãt notariũ rogatũ al's tãq̃ ꝯsentientes puniunt in syndicatu.in.l.qm̃.nu.2.C.de appel. fo.129.

1 Cautela ꝙ accessores seu officiales qñ p̄tor aliqd iniustũ facit vt ꝓtestet ꝙ nõ cõsentiũt ⁊ resistãt.in.l.diem functo.nu.8.ff.de off.asses. fo.15.

7 Cautelã vel aliquẽ modũ an sit dare ꝙ ꝓhibitio ꝯhẽtium habeat ip̄edire trãslationẽ dñĳ.in.l.fi.nu.5.C.de re alien.nõ alienã. fol.213.

4 Cautela qñ variãtur cõfines ꝙ fiat articul⁹ ꝙ talis possessio q̃ nõ hʒ illos cõfines est eadẽ cũ illa q̃ tpe instrumẽti cõfecti habeat tales ⁊ tales in instrumẽto cõtẽtos.in.l.demõstratio.nu.7.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.70.

5 Cautela qñ agitur ꝯ aliquẽ ad hoc vt ꝓcessus ⁊ sñia preiudicẽt tertio q nõ est in libello noĩatus est ꝙ ipse citetur ⁊ quare.in.l.in cõcedẽdo.nu.2.ff.de aqua plu.arcẽ. fol.24.

5 Cautela ꝓ illo q vult ꝓbare se possessorem ex eo ꝙ alius constituit se suo noĩe possidere vel quare ab eo cõduxit.in.l.q̃uis.§.cõductor.numer.3.ff.de acqr.possessio. fol.50.

7 Cautela qñ cõficitur instrumẽtũ dotis in quo obligãtur oĩa bona mariti ꝙ sp̃aliter obliget talis possessio ⁊ tunc vxor nõ poterit renũtiare hypothece illius rei nisi supersint alia bona ex quib⁹ possit sibi satisfieri de dote.in.l.etiã nu.4.C.ad velleia. fo.187.

7 Cautela ꝙ ille q mutuat faciat scribi de deposito nõ de mutuo.in.l.in cõtractibus.§.sed qm̃.nu.6.C.de nõ nu.pecu. fol.193.

8 Cautela abũdãs nõ nocet nisi in materia suspecta de simulatiõe vel fraude: vel nisi cõtraria actui vel eius nature vbi plura sunt necessaria ad actũ omisso vni⁹ vitiat actũ.in.l.testamẽtũ.nu.2.C.de testa. fo.38.

2 Cautela per quã fideiussor in crĩalib⁹ teneat ad augmentationez pene.in l.j.nu.7.ff.de in lit.iurã. fo.32.

7 Caute. seu remediũ vt qs possit vbiq₃ ꝯueniri.i.l.si qs.n.6.C.ꝺ pac.f.47.

7 Cautela ꝙ qñ libellus est obscurus reus nõ petat ip̄m cancelari: sed opponat exceptionẽ ꝙ libell⁹ nõ ꝓcedit q2 obscurus ⁊ male format⁹ est anime periculosa.in.l.edita.nu.9.C.de edẽ. fol.37.

3 Cautela nõ vʒ qua qdẽ vtunt faciẽtes incarceratũ extrahi de carceribus q̃diu volũt ꝯhere: q2 nisi ponat in sua libertate vt ide possit recedere nõ dr extractus de carcerib⁹.i.l.q a latronibus.nu.3.ff.de test. fol.37.

8 Cautela seu ꝯsiliũ ꝙ qñ a p̄cipio nõ interuenit notari⁹ ꝙ testes examinãtur in eorũ dicta publicẽtur ad perpetuã rei memoriã.in.l.hac cõsultissima.nu.2.C.qui testa.fa.pos. fo.34.

2 Cautela qñ mercatores vidẽt tẽpestatem ⁊ nõ dubitãt periclitari vt nõ dicãt magistro qd habeãt agere.in.l.si laborãte.§.si ꝯseruatis.nu.2.ff.ad leg.rho.de iac. fo.80.

7 Cautela qua vti debeat aduocat⁹ qñ ꝯ suũ cliẽtem allegat dolus vel metus in.l.trãsactionẽ.nu.3.C.de trãsac. fol.56.

5 Cautela in materia qñ res ponit ad incãtũ.i.l.licitatio.n.3.ff.ꝺ pu.fo.27.

7 Cautela ꝙ tabellio nõ scribat hec verba parte p̄sente nisi vulgarizet sibi dcm̃ aduocati qñ cliẽtulus est talis q nõ intelligeret literalẽ loquelam: an valeat.in.l.j.nu.4.C.de erro.aduo. fo.61.

8 Cautela ꝙ q in libello vult petere duas ptes de tribus eiusdẽ rei ita expresse dicat in libello.in.l.cũ questio.nu.2.C.de lega. fo.77.

5 Cautela pro habẽte molẽdinum i flumine publico nauigabili ⁊ impetu aque destructũ est ꝙ incõtinẽti ipso dirupto ꝓtestet ꝙ nõ intẽdit habere locũ ꝓ derelicto: ſʒ ꝙ reficiet cũ primum poterit ⁊ ꝙ iũponat aliquos palos vel signa ad hoc ostẽdẽ.[illegible].i.l.fi.nu.3.ff.de vsuc?. fol.63.

1 Cautela cũ trãsigit sup relictis in vlti.volũ.ꝙ dicatur inspectis ⁊ cognitis verbis testamẽti vel codicillor.i.l.de his.nu.3.ff.de trãsac. fo.62.

1 Cautela qñ opponit de insinuatiõe nõ facta ad impugnãdũ pcm̃ ꝙ articulet ꝙ debitũ nõ erat liqdũ: vel ꝙ nõ fuit fcm̃ ex mera liberalitate.in.l.ꝯtra iuris ciuilis.§.si filiusfa.nu.3.ff.de pac. fo.64.

1 Cautela ne teneat mihi ⁊ vt agere possit de euictiõe ꝙ nõ restituat mihi ꝓpria autoritate: ſʒ admittat aliquez tertiũ q in iudicio petat ab eo: ⁊ an regrat sñia ⁊ denũtiatio vt vẽditor veniat ad defendẽdũ.in.l.at q natura.§.cũ me.nu 4.ff.de neg.gest. fo.107.

7 Cautela est ꝙ creditor qñ recepit partẽ ab vno ex plurib⁹ obligatis insolidum dicat recipio saluo iure solidi.in.l.si creditores.numero.2.C.de pactis. fo.43.

5 Cautela ꝙ cõitas nõ recognoscẽs superiorem faciat oĩa predia sui territorĳ tributaria ⁊ postea trãseat camerã cum illo onere.in.l.j.§.hic titul⁹.nu.4.ff.de publi. fol.26.

8 Cautela qñ emitur a patre ⁊ dubitatur ne res sit filĳ.in.l.j.numero.3.C.de bo.mater. fo.102.

7 Cautela ꝓ matre q̃ administrauit tutelã filĳ ⁊ transiuit ad scđa vota.⁊ sic priuatur tutela ne perdat hr̃ditatẽ filĳ si postea decedat impubes.i.l.j.nu.2.C.si aduer.solu. fo.84.

1 Cautela qua debeat vti aduocatis cliẽtuli pauperis qui est cõdẽnat⁹ vel cõdemñãdus in magna pena pecuniaria.in.l.si qs id.nume.9.ff.de iuris.om.iud. fo.18.

1 Cautela ad hoc vt dominus teneatur de falso vel actione iniuriarum si procurator habens generale mandatum producat falsos testes: vel det positiones criminosas.in.l.si quis.§.si procurator.numero.5.ff.qꝺ q̃sq₃ iuris. fo.22.

5 Cautela ꝓ eo cõtra quem agitur interdicto demolitorio est quod probet aliquid edificatum ante nuntiationem ⁊ si tunc nuntias non probet aliquid edificatum post censetur totum edificatum ante.in.l.non solum.§.qui opus nouũ.nu.2.ff.de ope.no.nun. fol.7.

8 Cautela est si duo cōtendūt de hẽditate ꝙ qs preueniat in occupādo bona: sed si simul concurrant ne perueniāt ad rixas ⁊ arma iudex inhibebit vtriqꝫ ne ad possessionē accedant. in. l. fi. numero. 2. C. de edic. diui adria. tollendo. fo. 67.

3 Cautela illa an sit valida ad irritandū ꝓcessum. de qua vide in. l. sꝫ ⁊ si. §. sed ⁊ si. nu. 1. ff. de acqui. heredi. fo. 95.

5 Cautela ꝓ aduocato qñ suspicatur aduersariū ꝓbare de ꝓprietāte ꝙ faciat positiones ⁊ articulos ꝙ ipse possidet claꝫ a te respectu possessionis. in. l. si de eo fundo. §. si seruū. nu. 5. ff. de acqrenda possessione. fo. 51.

8 Cautela ꝙ in actis scribaꝛ ꝙ ad petitionē talis iudex cōmisit citationes al's nō valeret cū citationes fieri debeāt ad postulationē alteri⁹ partis. in auꝛ. qui semel. nu. 8. C. quō ⁊ qñ iudex. fo. 116.

2 Cautela ꝓ repetente cōmodatū. vide in. l. si vt certo. §. interduꝫ. nu. 4. ff. commoda. fo. 68.

1 Cautela ꝙ aduocatus capti videat cōmissionē capture ⁊ si capi faciēs nō expressit de mutatione status indebite fuit cōmissa captura ⁊ faciet ipsuꝫ relaxari. in. l. arbitrio. nu. 9. ff. qui satisda. cog. fo. 34.

7 Cautela q̃liter cōuentus corā iudice incōpetenti faciat aduersariū cecidisse a iure suo. in. l. in criminali. nu. 2. C. de iurisdi. om. iudicū. fo. 122.

6 Cautela ꝓ notariis vt nō debeant reprehēdi de multiplicatione verborum. i. l. stipulationes. nu. 2. ff. de ver. obli. fo. 18.

1 Cautela ꝓ aduocato vel ꝓcuratore rei cōueniri corā iudice incompetēti vt irritet postea processum coram eo factum. in. l. si per errorem. nu. 5. ff. de iurisdi. om. iudi. fo. 20.

5 Cautela ꝙ litigās cū procuratore de cuius mādato dubitatur ⁊ q nō cauit de rato in singulis actibus dicat facio istū actuꝫ si es verus ꝓcurator: al's volo ꝙ habeatur ꝓ nō facto ⁊ ad qd hoc sit vtile ⁊ qñ. in. l. cū emptor §. alieno noīe. nu. 2. ff. de dāno infec. fo. 22.

1 Cautela ꝓ actore in articulādo de debito ꝙ articulet de tpe añ litē conte. al's sibi nō ꝓdesset ꝓbatio. in. l. nō pōt. nu. 4. ff. de iudi. fo. 120.

6 Cautela qñ cōficitur instr̃m ꝙ appellator faciat apponi nō solū dieꝫ: sed horam vt appareat an sit interposita infra tempus. in. l. j. §. biduuꝫ. nu. 5. ff. qñ appel. sit. fo. 94.

1 Cautela ꝓ reo q dubitat cōdēnari ex cā famosa ꝙ ante litis ꝯtesta. soluat soluat ⁊ euitabit infamiā. in. l. ictus. nu. 6. ff. de infa. fo. 82.

7 Cautela qñ opponitur tibi exceptio que presupponit actionē ꝙ replices al's succumberes: lꝫ iudici cōstaret tibi cōpetere replicationē: q2 nō dꝫ de facto supplere ⁊ quid si exceptio nō presupponat actionem. in. l. ij. nume. 4. C. de iudi. fo. 105.

4 Cautela qñ presumatur adhibita in fraudē vsurarū. in. l. cū seruus. nu. 4. ff. de cōdi. ⁊ demon. fo. 80.

5 Cautela est ꝙ detur curator hereditati ⁊ qñ. in. l. dies cautioni. §. toties. nu. 3. ff. de dam. infec. fo. 11.

2 Cautela ꝙ creditor agēs hypothecaria ꝯ debitorē ꝙ asserat rē fuisse i bonis post oblationē sec⁹ in directa. i. l. rē alienā. nu. 6. ff. de pig. act. fo. 78.

5 Cautela ꝓ habentibus filios bastardos vt eos instituāt sub noīe matris ⁊ qualiter. in. l. ⁊ si pepercerit. nu. 3. de libe. ⁊ posthu. fo. 43.

3 Cautela ꝙ testator exprimat saltē v̂bis generalibus oēs casus de qb⁹ in l. gallus. §. institueñs. nu. 1. ⁊ sequē. ff. de liberis ⁊ posthu. fo. 54.

4 Cautela ꝙ dicas cōputatis quingentis apud me depositis si per schedulam cōfitearis te esse obligatū in mille cū quingētis apud te depositis. in l. si is q ducēta. nu. 3. ff. de reb. dub. fo. 65.

8 **Cautio** legatorum qñ fuit remissa etiā si heres dissipet bona peti nō pōt. sꝫ limita vt in. l. scire debetis. nu. 3. C. vt in possess. lega. fo. 97.

7 Cautio mutiana an habeat locū in cōtractibus sicut in vltimis voluntatibus. in. l. siue apud. nu. 5. C. de transac. fo. 54.

5 Cautio de rato qualiter debeat prestari. in. l. pretor ait. nume. 2. ff. de damno infec. fo. 12.

7 Cauere de rato an debeat veniēs ad allegādas cās absentis tm̃. in. l. exigēdi. nu. 9. C. de procura. fo. 67.

3 Cautio de dādo vel restituēdo qñ intelligatur cū fideiussoribus ⁊ qñ sufficiat ꝙ quis se obliget per instr̃m publicū sine fideiussore in. l. diuortio. §. interdū. nu. 3. ff. sol. ma. fo. 10.

2 Cautio qñ possit peti iure actionis in ꝯtractibus bonefidei. in. l. fi. nu. 17. ff. de condi. cau. da. fo. 41.

7 Cautio rati an possit peti post litem cōtestatam. in. l. fi. nu. 3. C. de consor. eiusdem lit. fo. 161.

6 Cautionis de rato forma. in. l. ꝓcurator. nu. 2. ff. rem. ra. ha. fo. 100.

1 Cautiones q̃ ꝓtaꝛ officio iudicis nobili ⁊ q̃ officio iudicis mercenario. in. l. iubere cauere. nu. 3. ff. de iurisdi. om. iudi. fo. 17.

4 Cautio mutiana est cum fideiussore. in. l. mutiane. numero. 2. ff. de condi. ⁊ demonstra. fo. 69.

1 Cautio rati sicut nō pōt peti post litē cōtestatā: ita nō pn̄t peti alie cautiones pretorie cū sit exceptio dilatoria sed iudicialis sic. in. l. de die. §. si seruus. nu. 2. ff. qui satisda. cog. fo. 33.

Quid in declinatoria fori ibidem.

7 Cautio de iudicato soluēdo an sit prestanda in cā appellationis si fuit ꝓstita in cā principali ⁊ quid si nō fuit prestita: sed post litē cōtestataꝫ fuit legitimata persona ꝓcuratoris. in. l. ij. nu. 3 C. de ꝓcura. fo. 65.

1 Cautio rati pōt ꝓstari etiā vbi requiriꝛ spāle mādatū si ille asserat se habere ⁊ sit dubiū an hēat vel nō. i. l. nō solū. §. itē ait. nu. 4. ff. de ꝓcu. fo. 90.

1 Cauere an teneaꝛ cū hypotheca bonorū releuatus ab onere satisdandi ex eo ꝙ possidet immobilia vel ex priuilegio vel q2 nō reperit fideiussores ⁊ an etiā cū iura. in. l. sciēdū. nu. 9. ff. qui satisda. cog. fo. 36.

4 Cautio legatorū in diē vel sub cōditione pōt ꝓstari executori testamēti ⁊ si prestita est sibi nō est prestāda legatariis. in. l. quidā testa. §. si scriptus. nu. 4. de lega. j. fo. 36.

6 Cautio rati in qbus actib⁹ ꝓsteꝛ ⁊ an sit ꝓtoria vel ciuilis ⁊ q̃liter debeat fieri. in. l. interdū. nu. 1. ⁊ 2. ff. rem. ra. ha. fo. 88.

5 Cautionis de dāno infecto forma q̃ sit ⁊ an sit cū fideiussorib⁹ ⁊ ꝓ quo vitio ediū caueaꝛ, ⁊ ꝙ ad istā cautionē petēdā nō ꝯpetat actio sed imploreꝛ iudicis offm̃ nobile ⁊ q̃ sit forma libelli. in rubri. nu. 1. ff. de dam. infe. fo. 10.

1 Cautionibus superfluis nō est vtēdū ⁊ diciꝛ superflua qñ nō pōt cōmitti in. l. nō cogēdū. §. si ꝓcuratori. nu. 2. ff. de ꝓcu. fo. 92.

2 Cauere an debeas de nō eūdo ad iudicē ne possim datū repetere ꝑ cōdictionē ob cām si dedi tibi ne me corā iudice cōuenias. in. l. dedi tibi. nu. 3. ff. de cōdi. cau. da. fo. 34.

Cautio mutiana an habeat locū in cōtractibus ꝙ presteꝛ per volūtatem agere ibi nu. 7.

7 Cautio dup. ex ꝓstāda ꝑ vsufructuarium. i. l. ij. nu. 2. C. de vsufruc. fo. 149.

1 Cautionē dāni infecti qñ possit petere a dño ꝓdij dñantis ille cuius ꝓdiū dꝫ seruitutē alteri. i. l. si fistule. nu. 2. ff. de ser. vr. pre. fo. 160.

1 Cautio rati si nō est petita añ lit. cōtest. postea peti nō pōt. in. l. pōponi⁹. §. ratihabitionis. nu. 1. ff. de ꝓcur. fo. 91.

1 Cautio qñ intelligaꝛ de pignorib⁹. i. l. j. nu. 3. ff. qui satis. cog. fo. 30.

7 Cautioni iuratorie an steꝛ si nō reperiunꝛ fideiussores. in. l. vsufructu. nu. 3. C. de vsufru. fo. 149.

7 Cautio rati ꝓstaꝛ scd̃m. l. fi. C. de iura. calū. qñ dubitaꝛ de mādato ꝓcura. lꝫ videaꝛ nūqꝫ posse ꝯmitti. i. d. l. fi. §. hoc etiā. nu. 2. C. d iura. calū. fo. 102.

Per cautionē rati formaꝛ ⁊ legitimaꝛ ꝓsona ꝓcuratoris sicut ꝑ ostēsionē mādati ⁊ qs sit effectus. ibi. nu. 3.

5 An possit qs precise cōpelli vt caueat per capturā ꝓsone: an vero post iussum factū in cōtumaciā nō cauētis habeaꝛ cautio ꝓ interposita. in. l. j. nu. 3. ff. de dam. infec. fo. 10.

4 Cautio mutiana an habeat locū in cōtractib⁹. in. l. mutiane. nu. 5. ff. de cōdi. ⁊ demon. fo. 69.

4 Cautio mutiana satisdationē requirit. in. l. cum sub hac. nu. 2. ff. de cōdi. ⁊ demon. fo. 76.

8 Cautio q̃liter sit ꝓstāda qñ aliqs dꝫ ex dispositione legali in auꝛ. q relictū nu. 5. C. de indi. vi. tol. fo. 79.

1 Cautio iuratoria qñ sufficiat ⁊ ꝙ forēsis possit remitti ad locū sui domicilij vt ibi satisdet si nō ꝓt i locō iudicij. i. l. j. nu. 5. ff. q satida. cog. fo. 30.

4 Cautio de modo implendo ꝙ debeat prestari cū fideiussoribus ⁊ presteꝛ de duobus. s. ꝙ modus impleatur ⁊ si nō impletur de restituēdo reꝫ cum fructibus sicut cautio mutiana. in. l. in quibus. §. termilius. nu. 4. ff. de cōdi. ⁊ demon. fo. 73.

1 Cautio rati sicut ꝓstaꝛ in iudicio ita ⁊ in denūtiatione q̃ fit extra iudiciū ꝑ aliquē q asserat se ꝓcuratorē alterius si dubitaꝛ de illius mādato ⁊ qñ idē in negotiorū gestore. in. l. q absentē. nu. 8. ff. de ꝓcu. fo. 98.

8 Cautio legatorū fuit inuēta cā tuēde volūtatis defunctorū. in. l. ipsis rerū nu. 2. C. vt in pos. le. fo. 96.

4 Cautio mutiana nō prestaꝛ nisi ꝓ tali cōditione negatiua q̃ nō posset perfecte impleri quousqꝫ legatarius viuat secus si possibile est impleri eo viuēte dūmodo sine expectatione tristis est euētus. in. l. titio fund⁹. nu. 2. ff. de cōdi. ⁊ demō. fo. 79.

2 Cautio de rato nō habet locū qñ cōstat ꝙ ꝓcurator nō hꝫ mādatum nisi sit cōiuncta persona: sed nō admittitur ad deferendū iur̃m quid in mādato ad vnā cāꝫ cū libera. i. l. iusiurādū. §. ꝓcurator. nu. 2. ff. de iureiu. fo. 25.

4 Cautio simpliciter interposita etiā sciēter dꝫ intelligi ꝭm naturā illi⁹ cāe vel actus super qua vel q̃ interponiꝛ. in. l. si legati. nu. 2 ff. de leg. j. fo. 24.

5 Si vnus cauit insolidū an possit qs postea agere ꝯ alterū vt similiter insolidū caueat in. l. hoc amplius. §. celsus recte. nu. 4. ff. de dā. infe. fo. 13.

5 Cautio q̃ nō dꝫ prestari qñ fuit per errorē prestita an possit ex ea agi. i. l. si patronus nu. 3. ff. de dona. fo. 33.

7 Cautio qñ intelligaꝛ cū fideiussorib⁹. i. l. j. nu. 3. C. de ꝓcuratorib⁹. fo. 64.

5 Caueri mihi lꝫ petierim ⁊ aduersarius fuit i mora cauēdi tñ dānū postea cōtingēs añ cautionē interpositā nō possim ꝓcise petere si feci me immitti intenutā domus ruinose ꝓpter ꝯtumaciā: sed possuꝫ recuperare ꝑ viā retētionis nisi refundaꝛ dānū ⁊ qñ. in. l. si finita. §. itē videamus. nu. 2. ⁊ 5. ff. de dam infec. fo. 17.

5 Ad petēdū cautionē de dāno infecto nō competit actio: sed offm̃ iudicis nobile ⁊ qs sit effectus. in. l. inquilino. nu. 2. ff. de dā. infec. fo. 21.

1 Cautio iuratoria qñ sufficiat in defectū fideiussionis. in. l. si fideiussor. §. si necessaria. nu. 3. ff. q satisda. cog. fo. 33.

1 **Cecus** remanet in officio ⁊ dignitate si cecitas superuenit post adeptuꝫ offm̃ ⁊ dignitatē ⁊ sic prelatus in prelatura: lꝫ postea supueniat impedimētum. in. l. j. nu. 16. ff. de posthu. fo. 76.

8 Ceci nõ possunt testari in scriptis s; nũcupatiue sic in.l.hac cõsultissima nu.1.C.qui test.fac.pos.fo.34.Et de hoc latius ibi.nu.2.3.⁊.4.

5 Celeritas aliquãdo reprobaẽ.in.l.j.nu.4.ff.de dã.infe. fo.10.

Certi cõdictio cõpetit qñcũq; in obligatione est aliqd certũ dũ/mõ actio sit pura.in.l.certi cõdi.nu.1.ff.si cer.pe. fo.7.

Certi cõdictio dicitẽ actio natiua.ibi.nu.4.Et plura de certi cõdict.vide ibidẽ a nu.8.vsq; ad nu.26. fol.8.

2 Certi cõdictione generali cõcluditẽ p eadẽ media p q̃ cõcluditẽ in speciali in.l.duobus reis.§.exceptio.nu.2.ff.de iureiur. fo.27.

2 Certi cõdictio generalis nõ cõpetit qñ est in obligatione rẽ restitui nisi cõtra furẽ.in.l.si qs.in.fi.§.cõpetit.nu.2.ff.deposi. fo.104.

2 Certi appellatio magis appropatẽ cõtractui mutui q̃ alijs ⁊ quare.ĩ.l.j.nu.1.ff.si cer.pet. fo.2.

2 Certitudo maior requiritẽ in snĩa q̃ in libello.in.l.j.§.si qs.nu.3.ff.deposi. fol.103.

5 Cert⁹ dr qs eẽ ex vehemẽti opini.ĩ.l.ij.§.idẽ labeo.n.3.ff.daq̃.plu.ar.f.24.

2 Certũ in obligatione dicitẽ esse illud q̃ debetẽ qñ est certũ quo ad substãtiã qualitatem ⁊ q̃titatẽ.in.l.certũ est.nu.1.ff.si cer.pet. fo.6.

7 Certus dicitẽ esse qs de eo q̃ vehemẽter opinatẽ l; nõ sit verũ in se.in.l.si.§.qd obseruari.nu.4.C.de iura.calum. fol.101.

2 Certus q̃ nõ debeat amplius certiorari qñ certioratio debet fieri solũ ad finez vt ille sciret secus si vt aliquid faceret.in.l.j.§.vẽditor.n.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.106.

3 Certus qñ qs debeat esse de facto suo.in.l.cũ falsum.nume.2.ff.de acqui ren.heredi. fo.96.

6 Cessio n habeat vim solutionis.in.l.si debitori.numero.2.ff.de fideiusso. fol.56.

5 Cedens apud quem remansit acto directa an possit agere ⁊ non possit si bi opponi exceptio per reum de actione iam cessa.in.l.fina.nume.4.ff.de donatio. fo.35.

8 Cessio bonorũ qualiter fiat in.l.in omni.nu.1.C.q bo.ce.pos. fo.134.

6 Cessionarius eoipso q̃ cõtestatẽ litem cũ eo ꝯ quẽ facta est cessio liberatẽ ille a cedẽte.in.l.delegare est.nu.6.ff.de noua. fo.70.

7 Cessibilia q̃ sunt an sint ad heredẽ trãsmissibilia ⁊ an etiã q̃ trãsmissibilia nõ sunt nec nec cessibilia.in.l.si.nu.4.C de heredi.vel act.ven. fo.206.

2 Cessionari⁹ q cedẽdo actionẽ liberatẽ cuius expensis litigabit.in.l.q̃ ha/betur.nu.3.ff.de pecu. fo.93.

6 Cessionari⁹ agẽs iure cesso:an teneatẽ declarare ĩ libello an agatẽ directa.ex persona cedentis an vtili ex p̃sona sua si reus hoc petat.in.l.si duo rei nu.2.ff.de solu. fo.76.

7 Cessio bonorũ nõ p̃dest qñ qs est obligatus ad aliquid p̃sonaliter facien dũ.in l.si qs curialis.nu.4.C.de epis.⁊ cler. fol.14.

5 Cedi potest interdictum vti possidetis.in.l.j.§.vsufructuari⁹.nu.5.ff.de ope.no.nũ. fol.4.

Quid in iure accusandi.ibi.

1 Cessionarius agẽs an debeat añ oĩa cedere instrũm cessionis.in.l.j.§.editiones.nu.10.ff.de eden. fo.47.

3 Cedere aliud est ⁊ aliud cõcedere.in.l.vsufru.nu.2.ff.so.ma. fol.31.

7 Cessionarius an itẽtet vtilẽ vel exercitiũ directe qualiter cognoscatẽ ⁊ an cogatẽ declarare quã intẽtet noĩe cedẽtis.in.l.emptor.nu.2.C.de here.vel acti.vendi. fol.206.

Cessionarius an debeat iurare de calumnia.ibi.nu.5.

4 Cessionarius primus si cedit scdo an nihil sibi remanet.in.l.ex asse.nu.4.ff.ad treb. fo.110.

6 Cessio cui sit fienda de necessitate.in.l.modestinus.nu.5.ff.de sol.fo.74.

Cessio qñ sit fienda.ibi.nu.6.

Quo iure quis cõpellitur cedere ⁊ quatenus.ibi.nu.7.⁊.3.

4 Cessio actionũ p viam agẽdi nõ petitẽ p viã actionis sed officio iudicis.in.l.si res.nu.4.ff.de leg.j. fol.24.

7 Titulus d; p̃rio poni ⁊ assignari p̃pter quẽ sit cessio vt donatio vel ven/ditio ⁊ deinde seq cessio q̃ fit.in.l.si.nu.3.C.ne lice.poten. fol.70.

5 Cessio qñ fit ex cã donationis ⁊ dr p̃pter eius benemerita ⁊ seruitia:an va leat cessio si merita nõ p̃batẽ.in.l.affectionis.nu.3.ff.de dona. fol.30.

7 Cedens an debeat interrogari cũ melius sciat veritatẽ ⁊ an eius rñsio nocebit aduersario in.l.fi.§.finautẽ.nu.5.C.de iura.calũ. fo.102.

7 Cessionario an possit preiudicare scm̃ vel cõfessio cedentis.in.l.q stipen dia.nu.3.C.de procu. fo.65.

Cessionarius an intẽtet vtilem:in exercitium directe quomodo cognosca tur.ibid.nu.4.

Cessionari⁹ qñ agit iure cesso qualiter faciat narrationẽ ex p̃sona cedẽtis tñ cõcludit in p̃sonã suam.ibi.nu.5.⁊.6.

7 Cessio presumitur inualida qñ deficit titulus.s.cã habilis ad trãslatioẽ dñij vel quasi in reb⁹ incorporalib⁹.in.l.p diuersas.nu.9.C.mãda.fo.202.

Uide latius de cessione.ibi.nu.10.11.⁊.12.

2 Cessio fit sumptib⁹ ⁊ expensis cedentis qñ cõtractus celebratur gratia cedentis.in.l.si ea res.nu.3.ff.de act.em.⁊ ven. fol.112.

5 Cedi sicut põt ius q̃ exercetẽ in iudicio vt est actio ⁊ iudicis officiũ ita po test cedi ius qd exercetẽ extra iudiciũ vt facultas ingrediẽdi fundũ tũc p/pria autorita.in.l.j.§.vsufructuarius.nu.4.ff.de ope.no.nun. fo.4.

Si cessisti mihi iura tua ꝯtra possessorẽ rei tue ⁊ sic habeo vtilẽ rei vẽdi.meo noĩe ⁊ exertitiũ directuũ noĩe si res p̃uenit ad te añq̃ ad me nõ possuz ꝯ te intẽtare exercitiũ directũ:s; vtile sic nomine meo.ibi.nu.6.

1 Cedere aliud est ⁊ aliud cõcedere.in.l.j.nu.3.ff.de consti. fo.13.

6 Cedẽs bonis nõ liberatur a ciuili vel naturali obligatione.in.l.vbicũq;.nu.3.ff.de fideius. fo.57.

1 Cedere qui tenetẽ ex eo solo q̃ habet actionẽ cõtra aliũ eã cedẽdo liberatẽ.in.l.nam ⁊ seruis.§.mãdato.nu.2.ff.de neg.gest. fo.108.

2 Cessio nõ fit inter correos si nõ habent bñficiũ diuisionis.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.29.ff.cõmo. fo.69.

2 Cedẽti bonis nõ offeruntẽ vestimẽta.in.l.si laborãte.§.cũ in eadez.nu.4.ff.ad le.rho.de iac. fo.81.

1 Cedens q h; adhuc directas actiones põt eis vti agẽdo preterq̃ in tri/bus casibus.in.l.fi.nu.2.ff.de trãsac. fol.57.

8 Cedere bonis qs põt.in.l.j.nu.2.C.qui bo.ce.pos. fo.134.

Cedẽs bonis tenetẽ indicare bona sua ⁊ põt ad hoc cõpelli offõ iudi.ibi.

Qui cessit bonis que bñficia cõsequatur.ibi.nu.3.

1 Cessionari⁹ vel p̃curator in rẽ suã intẽtãdo vtile nõ dicitẽ agere p̃curato rio noĩe nec cauet de rato nec tenetẽ defẽdere cedẽtẽ ⁊ qd si intẽtat directã.in.l.si in rẽ.nu.2.ff.de p̃cur. fo.88.

8 Cessio bonorũ põt fieri p nuntium vel epistolã.in.l in omni.numer.2.C.qui bo.ced.pos. fol.134.

7 Cessio interdũ impugnatẽ ex impotẽtia cedẽtis ⁊ aliqñ ex potẽtia cessio/narij ⁊ interdũ rõne iuris vel actionis cesse ⁊ interdũ impugnatur in fa/uorẽ illius cõtra quẽ ceditẽ.in.l.per diuersas.nu.3.C.mã. fol.203.

De hoc latius ibi.nu.4.5.6.7.⁊.8.

7 Cedẽs bonis quã infamiã incurrat.in.l.debitores.nu.2.ex q̃bus causis in fami.irroga. fo.63.

1 Cessionarius si nõ fecit pactum de nõ petẽdo q̃ cedẽs possit efficaciter intentare actionẽ directã que apud eũ remãsit nisi interueniat qd dicitur in.l.si cũ emptore.nu.2.ff.de pac. fo.58.

7 Charitas ordinata incipit a seipso ⁊ q̃ de fonte tuo prim⁹ haurire debeas.ĩ.l.aquã.nu.5.C.de ser.⁊ aq̃.f.152.

2 Circuitus est euitandus.in.l.dñs testamẽto.nu.5.ff.de con di.indebi. fo.51.

7 Chirurgici qs milites secũ ducũt an mereãtẽ restitutionẽ sic ipi milites.ĩ.l.j.nu.2.ff.de vro.mili.fo.93.

1 Citandi licet nõ sint absentes a ciuitate ĩ actib⁹ vniuersitatũ vel capituli:s; sufficit citatio p sonã cãpane exceptis tribus casibus modo cõueniãt due partes ex tribus ad quas spectat cõ/uentio:tñ si sunt intra ciuitatẽ vel incontinentibus edificijs debẽt requi ri.in.l.j.nu.nu.24.de p̃cur. fo.83.

1 Citatus si misit p̃curatorẽ cum mãdato nõ sufficiẽti hoc postea decla/rato reputatẽ verus cõtumax ⁊ videtẽ p̃testatus se nolle aliter cõpellere.in.l.j.nu.14.ff.de procura. fol.82.

1 Citatio licet nõ valuerit ex quo tñ pars est p̃ñs q̃ valeat snĩa lata cõtra ipsam ⁊ qd si nũq̃ fuisset citata.in.l.j.§.s; si nu.4.ff.de ferijs. fo.44.

Citatio qñ nõ tenet quicquid fit cõtra citatum ⁊ nõ cõparentez est ipso iure nullũ.ibi.nu.5.

4 Citatur aliquis vt veniat ad rñdendum articulis ⁊ ipse cõparet nõ requi ritẽ vt dicat cõpareo ad rñdendũ articulis:sed sufficit q̃ representet.in.l.ij.nu.4.ff.de cõdi.⁊ demon fol.68.

7 Citatio facta corã arbitris ita interrũpit prescriptionem sicut facta corã iudice.in.l.fi.nu.nu.7.C.de test. fol.174.

1 Citatio qñ dicatẽ facta in domo:licet nuntius nõ intrauit hostiũ.in.l.ple riq;.nu.2.ff.de in ius.vo. fo.27.

8 Citationes seu denũtiationes qñ sunt pautiores q̃ quatuor:an debeat expresse dici p̃ citatẽ perẽptorie vt habẽt vim perẽptorij.in.l.tres denun tiationes.nu.2.C.qũo ⁊ qñ iu. fo.117.

1 Citatus dicitur ille q a nũtio fuit requisitus l; nõ adhuc cõparuerit.in.l.q̃uis.nu.2.ff.de in ius voc. fo.26.

Citatus nõ cõparẽs nõ põt imputare faciẽti eũ citari nec petere q̃ con/demnetur ad aliquid ibi.nu.5.

8 Citari partẽ aduersam necesse nõ est cũ quis cõparet vltima die termini in.l.ij.nu.1.C.de tempo.appel. fol.130.

5 Citatus adultus si nemo cõpareat pro eo an cõstituatẽ in contumacia.in l.cõtra pupillũ.nu.3.ff.de re iudi. fo.75.

Quid in absente causa reipu.ibi.

Quid in eo q nõ cõparuit qr fuit vocatus ad maius tribunal.ibi.nu.4.

Quando quis citatẽ a duobus cui teneatẽ parere.ibi.

1 Citatus qui fuit impeditus ꝯparere nõ põt dici cõtumax.in.ij.§.si qs.nu.3.ff.si quis cautio. fo.39.

7 Citatio prima põt incipere a p̃curatore citati si p̃curator h; ad illã litẽ mandatũ s; cautus est prius citare dñm.in.l.cũ clericis.⁊ memorãti.nu.2.C.de epi.⁊ cler. fo.15.

1 Citatio in criminalibus vt res personaliter compareat ad informan/dũ curiã de veritate que sine sui p̃sentia haberi nõ põt p̃mittitẽ ex cã iudi cij ordinario.in.l.seruũ.§.publice.nu.13.ff.de p̃cura. fol.87.

Quid si fuit admissus procurator eo casu quo non erat admitittendus.ibi.nu.14.

7 Citatus q̃ cõpareret infra.xv.dies quorum quinq; pro secũdo ⁊ quinq;

pro tertio ⁊ vltimo peremptorio termino assignaꝛ si misit procuratorez in primo termino de cuius mãdato fuit disputatũ ⁊ fuit ꝓnuniatũ nõ esse sufficiens ⁊ interim lapsi sint dicti termini an ille citatus reputabiꝛ cõtumax.in.l.cõtra maiores.nu.4.C.de inoffic.testa. fo.133.
1 Citari dz ille ad quẽ negotiũ principaliter pertinet ⁊ quẽ prima cã tãgit nõ aliȷ̃.in.l.nõ solũ.§.queriꝛ.nu.2.ff.de ꝑcu. fo.89.
7 Citationẽ personalẽ est in arbitrio iudicis cõmittere in causis ciuilibus in auꝛ.cã que.nu.4.C.de epi.⁊ cle. fo.17.
8 Citãda est pars in executione sñie.in.l.j.nu.4.C.de re iudi. fo.121.
7 Citatio seu commissio citationis q̃ fit a iudice appellaꝛ sñia.in.l.oẽs qui.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.17.
4 Obsuritas qñ est in citatione qr citaꝛ titius cũ essent plures titȷ̃ dr citatio temeraria ⁊ si cõparet ille de quo pars nõ sentit tenebiꝛ pars ad expẽsas ⁊ dãna.in.l.si quis a filio.§.si qs.nu.3.ff.de leg.j. fo.12.
8 Citandus nõ est ad validitatẽ sñie nisi ille q dedit vel cõtra quẽ datus est libellus ⁊ quid de illis q pretẽdũt interesse.in.l.libera quidẽ.nume.2.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.
5 Citatio an arctet illũ qui ꝓpter infirmitatẽ cõparere nõ põt.in.l.quesitũ nu.1.ff.de re iudi. fo.75.
7 Citatus pro crimine nõ tanq̃ clericus sed laicus cũ esset cleric⁹ si fuit cõtumax ⁊ in bãno positus ⁊ cõdẽnatus tanq̃ ꝯfessus ex forma statuti ⁊ postea capiaꝛ ꝓ executione personali faciẽda si alleget se clericũ ⁊ cõtẽdat literas an ꝓcessus erit nullus: ⁊ qd in aliȷ̃s priuilegiatis in auꝛ.statuimus nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.18.
1 Citatio in quatuor casibus debet esse peremptoria.in.l.ad peremptoriũ.nu.3.4.5.6.⁊.7.ff.de iudi. fo.129.
5 Citatus si fuit vnus vt cõpareat infra sex dies cui duo ꝓ prio: duo ꝓ scdo duo ꝓ tertio ⁊ ꝑemptorio termino fuerũt assignati ⁊ in prio termino cõparuit reus ⁊ nõ actor in tertio vo cõparuit actor nõ reus: an erit purgata cõtumacia actoris.i.l.ꝑtor ait.§.si aliqñ.nu.3.ff.de ope.no.nũtia.fo.9.
5 Citatio an arctet illũ q est in carceribus si potuit mittere ꝓcuratorẽ ⁊ nõ misit.in.l.quesitũ.nu.2.ff.de re iudi. fo.75.
4 Citatio facta ad domũ arctat citatũ etiã ignorãtem.in.l.si seruus pluriũ.§.si hereditatis.nu.2.ff.de leg.j. fo.22.
7 Citata iura si cõtra te habeo a titio cessa ⁊ ago ex illis iuribus tu vis qꝺ citeꝛ titius tanq̃ melius informatus de veritate vt veniat ad rñdẽdũ positionibus tuis an ille sit citãdus.in.l.fi.nu.4.C.de ꝓcura. fo.70.
1 Citationẽ verbalẽ qlibet delegatus põt facere etiã ante litẽ cõtestataz.in l.ij.nu.4.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.16.
Citationẽ realẽ q̃ fit per capturaz persone põt a delegato principis fieri impetrata familia ab ordinario loci q teneꝛ eã sibi ministrare sed a delegato ordinarȷ̃ nõ ibi.nu.5.
1 Citatus ad locũ nõ tutum ꝙ nõ teneaꝛ cõparere ⁊ qñ.in.l.j.§.dolũ.nu.4.ff.de eo per quem factũ est. fo.38.
6 Citatio gñalis ꝑ ꝓclama an sufficiat.i.l.decẽ.nu.5.ff.de ver.ob. fo.32.
5 Citatio peremptoria in quibus casibus requiraꝛ.i.l.si finita.§.si plures.nu.8.ff.de dam.infe. fo.15.
5 Citari qñ debeat tertius de cuius interesse pretẽdiꝛ ad hoc vt sibi ꝑiudicium fiat.in.l.sepe.nu.4.ff.de re iudi. fo.76.
5 Citatio ad domuz qñ sufficiat.in.l.dies cautioni.§.ꝑtor ait nu.2.3.4.5.⁊ 6.ff.de dam.infec. fo.11.
1 Citatus sub pena excõmunicationis si nõ cõparet nõ est excõicatus sed venit excõicãdus.i.l.vna.§.is vꝛ.nu.5.ff.si qs ius dicẽ.nõ obtemp.fo.24.
1 Citatio generalis vt quis adsit cãe defedẽde an teneat.in.l si ꝑtor.nu.4.5.⁊.6.ff.de iudi. fo.131.
8 Citationes generales admittuntur in iudiciȷ̃s ciuilib⁹ quod quis veniat ad prosequendum litem.in.l.consentaneum.nu.3.4.5.⁊.6.C.quomodo ⁊ quando.iu. fo.116.
4 Citatio partis an requiratur in interlocutoria.in.l.quia poterat.nu.7.ff.ad treb. fo.101.
Citatio que ad nihil aliud fit nisi vt citatus cõparẽs ⁊ aliqd allegãs possit actũ impedire nõ requiriꝛ vbicũq; quis inuitus ad aliqd cõpellitur ⁊ eius cõtradictio nõ auditur.ibi.nu.8
1 Citatus corã iudice ordinario ⁊ postea efficiaꝛ alterius fori ⁊ deinde impetret iudicẽ delegatũ vel cõtra eũ impetreꝛ: an poterit declinare foruz ⁊ qd si cõueniatur corã nouo iudice ⁊ qd si fuit cõtumax coraz primo.in.l.si quid postea.nu.6.ff.de iudi. fo.116.
6 Citatio de pupillo sine tutore an valeat.in.l.si ex legati.numero.4.ff.de verbo.obli. fo.11.
8 Citationes debẽt fieri ad postulationẽ alterius partis ⁊ cautus sis ꝙ in actis scribaꝛ ꝙ ad petitionẽ talis iudex cõmisit citationẽ.in auꝛ.q semel.nu.8.C.quomodo ⁊ qñ iudex. fo.116.
Citatus si cõpareat in vltimo termino citationis dz reficere expensas factas in primis ⁊ an in illis dicaꝛ fuisse cõtumax.ibi.nu.10.
7 Citare per nũtium an possit iudex pedaneus seu delegatus ab ordinario ⁊ qd in arbitro.in.l.sancimus.nu.13.C.de iudi. fo.112.
6 Citatio ad hoc vt sit solennis ad sñiam qd requiraꝛ.in.l.j.§.itẽ cũ ex edicto.nu.2.ff.que sñie sine appel.rescin. fo.97.
7 Citatus si non est de iurisditione citãtis an teneaꝛ cõparere ad hoc allegatum ⁊ si non comparet an possit mulctari.in.l.generaliter.numero.4.de epi.⁊ cle. fo.20.
7 Citari debẽt ꝑsonaliter ꝑsentes in ciuitate vel loco: sed absentes a ciuitate possunt citari ad domũ ⁊ qualiter faciet relationẽ.in auꝛ.si oẽs.nu.2.C.si vt se ab here.absti. fo.86.
1 Citatio alterius partis nõ est necessaria in absolutione que fit ab instãtia edicti seu citationis non totius cause ⁊ si actor qui citari fecit ⁊ fuit ꝯtumax iterũ faciat reũ citari qualiter refundat expensas.in.l.et post edictũ.§.qꝺ si is.numero.2.ff.de iudi. fo.130.
Citationis terminus sicut arctat citatũ vt in eo debeat adesse ita arctat illum qui citari fecit vt similiter adsit.ibi.nu.3.
Citãdi est idem modus in criminalib⁹ qꝺ in ciuilib⁹.ibi.nu.6.
7 Citatiões tres habẽt vim ꝑemptoriȷ̃ etiã si nõ dicaꝛ: sz qñ fit vna ꝓ oib⁹ deberet dici ꝑemptorie.i.l.ꝓperãdũ.§.⁊ si quidẽ.nu.4.C.de iudi.fo.109.
Citatio vna qñ sufficiat ⁊ qñ requiraꝛ peremptoriũ.ibi.
1 Citatio vt quis cõpareat vsq; ad talem diem nõ est nulla licet illa dies sit feriata.in.l.j.nu.3.ff.de feriȷ̃s. fo.44.
7 Citat⁹ si fuit dñs qui misit ꝓcuratorẽ q nõ cõparuit tũc ipse dñs diciꝛ cõtumax ⁊ põt ꝑueniri etiã ad secũdum decretũ ꝯtra eũ ⁊ etiã ad diffinitiuã sentẽtiã.in.l.hoc amplius.§.quesitũ.nu.4.ff.de dam.infec. fo.13.
1 Citati eoipso sunt approbati vt possint venire ⁊ admittãtur: sed nõ citati nõ admittuntꝛ nisi doceãt de interesse suo saltem summarie.in.l.si suspecta.nu.5.ff.de inoffi.testa. fo.141.
1 Citatio debet ꝯtinere certũ terminũ alˀs nõ valet ⁊ an hoc ꝓcedat.in.l.ꝑ interuallum.nu.1.⁊ seq.ff.de iudi. fo.130.
1 Citari nõ potest quis in ecclesia.i.capi ⁊ quid ṽbaliter.in.l.pleriq;.nu.6.ff.de in ius voc. fo.27.
5 Citatio quãdo fit a delegato semꝑ debet mitti copia delegationis seu rescripti saltẽ prima vice alias haberet citat⁹ iustam causam nõ cõparẽdi.in.l.dies cautioni.§.toties.nu.5.ff.de dam.infec. fo.11.
1 Citatus si nõ cõparet tũc ille qui citari fecit nõ puniꝛ tanq̃ fecerit in ius vocari.in.l j.nu.2.ff.de in ius vocã. fo.24.
1 Citatus in causa criminali in qua imponiꝛ pena pecuniaria vt cõpareat corã iudice tali die põt cõparere de nocte.i.l.more.nu.5.ff.de feriȷ̃s.fo.45.
Et quando debeat relaxari.ibi.
1 Citari debet iterum nõ cõparens anteq̃ mulcteꝛ vel excõicetur ad dicendum causaz quare nõ debet mulctrari vel excõicari.in.l.ij.nu.4.ff.si quis in in ius vo.nõ ierit. fo.28.
1 Citatio facta de infante nõ vz etiã si fiat vt cõpareat legitime: sz de maiore infante vz si fiat vt legitime cõpareat.in.l.ij.nu.7.ff.de in ius voc.fo.25.
1 Citari si feci titiũ ioãnis ⁊ tu cõparuisti ⁊ inuicẽ litigam⁹ nõ põt postea dicere ꝙ illa citatio nõ ꝯꝑhẽdebat te.i.l.si i iudicis.nu.2.ff.de iudi.fo.132.
2 Citat⁹ post publicationem testium nõ potest obȷ̃cere in ꝑsonas nisi protestat⁹ fuissent quod essent sibi salue exceptiones.in.l.item illa.nu.8.ff.de cõsti.pecu. fo.64.
1 Citatio ꝙ qs cõpareat q̃ primũ põt valet quantũ ad hoc vt possit puniri a iudice de ꝯtẽptu si nõ ꝯparet.in.l.ꝑ interuallũ.nu.2.ff.de iudi.fo.130.
8 Citatio peremptoria qualiter fit quadruplex.in.l.cessante.nu.3.C.quomodo ⁊ quando iu. fo.115.
Citatio peremptoria ꝙ requiraꝛ in trib⁹ vel quatuor casib⁹.ibi.nu.4.
6 Citatio sine expssione diei seu sine termino an valeat.in.l.liber homo.§.decem.nu.3.ff.de ver.obli. fo.33.
1 Citat⁹ nõ cõparẽs nõ puniꝛ si nihil iterest actoris vel iudicis nisi ꝓpter ꝯtemptũ iudicis nec etiã ꝓpter ꝯtemptũ si dies cõparitionis dicaꝛ feriata.in.l.ij.nu.7.ff.si quis in ius voc.nõ ierit. fo.28.
8 Citationis qꝺ virtute huius citationis gñalis ꝙ quis cõpareat ad causam agitandã si nõ cõparet possit ꝑueniri vsq; ad sñiam diffinitiuã.in.l.j.nu.2.C.quo.appel.reci. fo.148.
1 Citatio an dicaꝛ pars iudiciȷ̃ ⁊ facit ad statutuz de quo in rubri.nu.1.⁊.2.ff.de in ius vo. fo.24.
8 Citat⁹ sufficit ꝙ nõ cõpareat cũ ꝑueniꝛ ad tenutã ex primo decreto nec reqriꝛ exacta debiti ꝓbatio ⁊ an sufficiat ꝓbare ꝑ iuramẽtũ ⁊ qd in missione ex scdo decreto.in.l.cũ ꝓponas.nu.2.C.de bo.auto.iudi.pos. fo.135.
7 Citãda quando sit pars in executione sententie.in.l.j.nume.4.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.26.
5 Citari nõ expedit tertiũ in actu in quo ius ipsius intelligiꝛ reseruatuz.in l.de vno quoq;.nu.4.ff.de re iudi. fo.74.
7 Citat⁹ ter si prima ⁊ scda citatione nõ cõparuit in tertia sic an teneaꝛ rescindere expẽsas factas in pma ⁊ scda.in.l.sancim⁹.nu.8.C.de iudi.fo.112.
8 Citatio alterius extranei ꝑtẽdentis interesse ex sentẽtia si admittaꝛ sentẽtia nõ reddiꝛ nulla ⁊ nõ facit preiudicium ei nõ citato.in.l.ab eo.nu.6.C.quomodo ⁊ quando iu. fo.115.
5 Citat⁹ a iudice incõpetẽti: licet nõ cõpareat nõ diciꝛ ꝯtumax qñ erat notoriũ eũ esse incõpetentẽ.in.l.cõtumacia nu.4.ff.de re iudi. fo.75.
5 Citatus si misit ꝓcuratorem ⁊ super mãdato fuit diu disceptatũ ⁊ ꝓnuntiatũ nõ esse sufficiẽs citatus an fingaꝛ retro fuisse cõtumax.in.l.fi.nu.2.ff.de re iudi. fo.76.
An excusetur ab expensis.ibi nu.3.
1 Citari in quib⁹ casib⁹ nõ possit quis nisi verbaliter.in.l.pleriq;.nu.6.ff.de in ius vo. fo.27.
1 Citatus coram iudice non suo si non vult comparere qualiter poterit iudex cõtra

iudex cōtra eū ꝓcedere ꝛ quid si talis sit citatus extra territoriū.in.l.si qs nu.2.ff.de iudi. fo.116.

7 Citato an requirat cū libellus porrigit pars sit presens in rubri.nu.3.C.de inius vo. fo.39.

4 Citatio aliquē nō arctat si ipse citat ad locū ad quē nō pōt accedere sine periculo ꝑsone.in.l.recusare aūt.§.si qa.nu.2.ff.ad treb. fo.101.

1 Citāri si te volo facere nō est necesse ire ad iudicē vt cōmittat nuntio:sed possum de directo cōmittere nūtio curie vt te citet ꝛ q̄liter faciet relationē lz de iure cōi requirat cōmissio iudicis.in.l.sed si hac.§.pretor ait.nu.2.ff.de in ius vo. fo.26.

7 Citatio prima an possit incipere a procuratore rei.in.l.eū qui.nu.2.C.de procura. fo.65.

3 Ciuilitatem acceptās in aliquo loco ꝙ cēseat se obligasse oībus oneribus ciuiū.in.l.si duo.nu.2.ff.de acquir.here. fo.95.

Quid si ante ciuilitatē adeptā habebat aliquod beneficiū tanꝗ forensis ꝙ ciuilibus nō cōpetebat.ibi

1 Ciuitatis in cōsilio fienda est proposita de agēdis diu anteꝗ deliberent ꝛ fiat reformatio seu decretum.in.l.itē veniūt.§.preter.hec.nu.4.ff.de peti.here. fo.147.

7 Ciuitas.q est de castro subdito ciuitati an dicat forēsis ciuitatis illius in aut.qua in ꝓuincia.nu.4.C.vbi de crimi.agi oportet. fo.124.

7 Ciuitas vēdicat ciuē suū rōne superioritatis quā hz in eū.in.l.sancimus nemini.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.12.

2 Ciuitas qn̄ nō teneat ꝓ mutuo facto administratori.in.l.ciuitas mutui.nu.5.6.7.8.ꝛ.12.ff.si cer.pe. fo.14.

4 Ciuitates hn̄t quinqꝫ priuilegia q̄ nō cōpetūt terris sibi subditis illi tn̄ q sunt de talibus terris habent ꝓ ciuibus lz sunt in aliquo deterioris conditionis.in.l.si heres.§.vicinis.nu.2.ff.de lega.i. fo.28.

4 Ciuis an dicat qs rōne ordinis.i.huiusmodi.§.legatū.n.3.ff.de leg.i.f.33.

7 Ciuitas si facit statutū ꝙ oīa predia infra territoriū sita dicātur tributaria ꝓ oneribus imponendis:an istud statutū liget bona ecclesiastica.in.l.plz.nu.6.ꝛ.7.C.de sacrosan.eccle. fo.5.

2 Ciuitas vel ecclesia nō tenet ex facto administratori ciuitatis vel ecclesie nisi pecunia sit cōuersa in vtilitatē earū ꝛ qualr dicat ꝯuersa.in.l.qō si seruus.§.in rē.autē.nu.2.ff.de inrem verso. fo.94.

6 Ciuitas pōt se obligare ad tractādū aliquē vt ciuilē nō tn̄ efficit ciuis.in l.quidā.cū nu.7.ff.de ver.obli. fo.36.

1 Ciuitas vel ali⁹ superior si steterint ꝑ multos annos qō subditis nō imposuerit grauamina q̄ poterat de iure imponere:qꝛ nō indiguit non ꝑdit ius imponēdi nisi illi gesserint se pro liberis.in.l.hec autē.nu.5.ff.d serui.vrba.predio. fo.159.

1 Ciuitates vel castra ꝓpter eorū impotentiā ꝛ negligētiā imperatoris in regēdo ꝛ ea castra gubernādo pn̄t se subijcere alteri ciuitati maiori ꝛ potentiori vt regātur ꝛ ꝓtegātur nec ꝯmittūt crimē imperij i repe.l.ex hoc iure.nu.18.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.6.

1 Ciuitatū priores an possint preiudicare nisi habeāt spāle mādatum.in.l.rescriptū.§.plerūqꝫ.nu.7.ff.de pac. fo.57.

3 Ciuitati ꝯcessuz an extēdat ad comitatēses.i.l.maritū.n.6.ff.so.ma.f.12.

1 Ciuitatis cōsiliū nō pōt facere statutū nisi sit presens potestas vel alius magistrat⁹ si posit⁹ est a superiore i.l.i.§.q magi.n.10.ff.ꝙ qsqꝫ iur.fo.21.

4 Ciuitas q̄ sint q̄ illa ꝑtinēt ad ornatum ciuitatis ꝛ que ad honorē.in.l.ciuitatibus.nu.2.ff.de leg.i. fo.42.

7 Ciuitatis pars pn̄t dici vicus ꝛ castra ꝛ an comitatēses possit dici ciues.in.l.nulli licere.nu.7.C.de epi.ꝛ cleri. fo.16.

2 Ciuitas an ad hoc teneat ꝓ mutuo facto administratori dz cōstare de numeratione per instrz vel ꝑ testes ꝛ qd si cōstet ꝑ cōfessionē administratoris.in.l.ciuitas mutui.nu.8.ff si cer.petatur. fo.14.

1 Ciuitas q̄liter ꝛ a qb⁹ olim poterat de iure gētiū cōstrui ꝛ q̄ requirantur hodie vt dicat ciuitas:ꝛ habeat priuilegia ꝛ si in alieno cōstruit q̄liter possit destrui in repeti.l.ex hoc iure.nu.26.ꝛ.27.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.6.

5 Ciuitas aliqua si vtatur mero imperio nō iure suo:sed precario a superiore cōcesso:ꝛ postea in illa ciuitate insurrexit aliquis tyrānus q vsus fuit illo imperio tāꝗ ꝓprio ipsi⁹ ciuitatis nō recognoscēdo:an illo superiore ꝙ superior priuet possessione illius imperij.in.l.qui.vniuersas.§.si ego.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.49.

5 Ciues admittunt ad defendēdū cām publicā ꝛ quid de forēsibus.in.l.in prouinciali.§.si.in publico.nu.2.ff.de operis noui nūtia. fo.4.

7 Ciuis verus quis dicat an ordinarius tm̄ an suspectus de gratia.in.l.fin.nu.7.C.de his qui ve.eta.impe. fo.90.

2 Clandestinitas est quoddā vitiū ꝓueniēs ex malafide incipientis possidere ꝛ quot modis possit ꝯmitti.in.l.si de eo.§.si seruū meū.nu.2.ff.de acquirē.pos. fo.51.

4 Clauiū traditio ꝛ assignatio rerū in dubio presumitur cā custodie si non precessit titulus habilis ad translationez dominij. Et quid si ꝑcessit.in.l.cum pater.nu.1.ff.de leg.ij. fo.57.

8 Clausula in fine posita qn̄ referatur ad oīa precedētia ꝛ qn̄ nō.in.l.i.nu.1.ꝛ.2.C.de libe.prete. fo.53.

Clausula posita in principio est maioris potētie respectu sequētiū vt ad oīa referatur ꝗ posita in fine.ibi nu 3.

7 Clausula non obstante qualiter debeat concipi.i.l.fina.nu.3.C.si con.ius vel vtili.pub. fo.34.

8 Clausula gn̄alis nō obstāte sufficit in lege vel statuto ad tollēdū statuta ꝛ cōsuetudines ꝯrias ꝛ etiā ꝓuilegia in aut.nauigia.nu.3.C.de furtis.fo.10.

Quid in rescripto.ibi.

7 Sicut in vltimis volūtatibus clausula derogatoria posita in pria derogat vltime nisi in ea sit facta mētio de pria ita ꝛ in actibus inter viuos.l.l.pacta nouissima.nu.8.C.de pac. fo.42.

1 Clausula nō obstantium firmat rescriptum nō autē ampliat.in.l.in his.nu.2 ff.de legi. fo.10.

7 Clausula nō obstāte quocunqꝫ priuilegio ꝙ nō preiudicet priuilegijs insertis in volumine statutorum in aut.qua in prouinciali.nu.5.C.vbi de cri.agi opor. fo.129.

7 Clausula apposita in donatione ꝙ nō possit reuocari ꝓpter cām ingratitudinis future nō vz.in.l.fi.nu.12.C.de pac. fo.48.

1 Clausula in fine posita refert ad ꝓxime dicta qn̄ pōt ꝯmode referri ad oīa precedētia.in.l.i.§.ait pretor.nu.2.ff.de posthu. fo.76.

8 Clausula appellatione remota quid operetur.in.l.fi.nu.3.C.de sentē.ꝛ interlo.om.iudi. fo.119.

6 Clausula codicillaris si nō vz iure testamenti valeat ꝛc. si potuit operari in pn̄ti an trahat in futurū.in.l.stipulamur.nu.2.ff.de verb.ob. fo.37.

4 Clausula per se posita an referat ad omnia precedētia.in.l.talis scriptura nu.2.ff.de leg.j. fo.12.

7 Plus operatur mot⁹ ꝓprius principis ꝗ clausula nō obstāte in rubri.nu.2.C.si cōtra ius vel vti.publi fo.32.

7 Clausula in libello apposita nō astringēs ad ꝓbādū nisi ea q̄ sufficiāt ad victoriā cāe qn̄ aliqd operet.in.l.cū te.nu.3.C.de ꝓba. fo.165.

4 Clausula codicillaris vel alia habēs vim dicte clausule nō solū operatur circa legata:sed etiā circa institutiones vt faciat eas deuolui in fideicommissum,in.l.codicillis.§.lucius.titius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.

6 Clausula nō obstātibus quibuscūqꝫ statutis in rescriptis apposita an intelligat etiā de statutis futuris.in.l.si stipulat⁹.§.cū stipulamur.nu.4.ff.de verb.obli. fo.22.

3 Clausula in lege vel statuto qn̄ referatur ad oīa capitula legis vel statuti.in.l.ꝛ si pepercerit.§.filius.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.43.

6 Clausula apposita instr̄is ꝓcurationū qō dn̄s ꝑmittit se ratum ꝛ gratuz habiturum quicquid procurator gesserit an sit necessaria.in.l.quodlibet.nu.2.ff.de solu. fo.76.

4 Clausula vt oēs vel alter ipsoruz possit negotiū expedire in cōpromisso apposita qd operet.in.l.si fundū.§.his verbis.nu.2.ꝛ3.ff.de leg.i. fo.31.

8 Si in testamēto fuit posita clausula codicillaris si nō valet iure testamēti valeat iure codicillorum ꝛ postea nascatur posthumus preteritus an conseruentur legata iure codicillorum.in.l.j.numero.2.3.4.5.6.7.ꝛ.8.C.de posthu.here.insti. fo.55.

8 Clausula codicillaris quid operetur in aut.ex causa.numero.14.ꝛ.15.C.de libe.prete. fo.54.

1 Clausula quando dominus constituit procuratorem absentez ꝛ in instrumēto releuando ipsuz ab onere satisdandi prommittit de iudicato soluendo prout hodie fit quid operetur.in.l.filiussa.§.procuratorez.numero.2.ff.de procura. fo.83.

4 Clausula nō obstāte lege in cōtrarium disponēte nō potest apponi in aliquo actu nisi a principe.in.l.nemo pōt.nu.2.ff.de legatis.j. fo.24.

1 Clausula in cōpromisso apposita qō intelligatur esse lis ꝛ questio de oi co ꝛ super quo fuerit laudatū qd operet.in.l.i.nu.7.ff.de trāsac. fo.71.

1 Clausula solita apponi in libellis:scz saluo iure addēdi corrigēdi ꝛc nihil operatur.in.l.nesennius.nu.4.ff.de neg.gest. fo.110.

1 Clausula cū suis accessibus ꝛ regressibus vsqꝫ in viā publicā qd operetur in.l.binas edes.nu.6.ff.de serui.vrba.predio. fo.160.

1 Clausula nō obstantibus quibuscūqꝫ statutis vel cōsuetudinibus.an tollat statuta vel cōsuetudines que postea fierēt.in.l.qui edificiuz.nu.5.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.

7 Clausula derogatoria potestatis si opponat in.l.vel statuto vt si dicat qō nō vult posse aliter legē facere vel testm̄:tunc illa clausula nihil operatur in.l.humanū.nu.4.C.de legi. fo.26.

Quid si apponatur clausula derogatoria forme.ibi.

Quid in clausula derogatoria volūtaria ibi.

4 Clausula seu verba alicuius dispositionis legis vel statuti generalia non referuntur ad alia que sunt cōtra dispositionē iuris communis in.l.talis scriptura.nu.6.ff.de leg.i. fo.12.

7 Clausula ad agendū ꝛ defendendum quid importet.i.l.si procurator.nu.5.C.de procu. fo.66.

1 Clausula dūmodo in diuinis nō patiatur defectum frequēter ponit in literis pape.in.l.nō alias.nu.3.ff.de iudi. fo.120.

1 Clasula in mādāto posita ꝙ nō sit melior cōditio occupantis: sed quod vnus incepit alter prosequi ꝛ finire possit quid importēt.in.l.pluribus.nu.4.ff.de procura. fo.86.

1 Uis tempestatis vel naufragij seu piratarum an dicatur specificata si in renuntiatione dicatur non obstante quocunqꝫ casu cōtingente in mari in.l.sed ꝛ si.§.quesitū est.nu.2.ff.si quis cau. fo.40.

6 Clausula ex nunc prout ex tunc ꝛc.quid operet.in l.huiusmodi.nu.2.ff.

de ver.ob. fo.20.

7 Clausula summarie de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij quid importet ⁊ qd de verbo summatiz ꝓcedaꝛ.in.l.iudices.numero.3.C.de iud. fo.106.

7 Clausula generalis an limiteꝛ per spāle precedētē vel sequētē an autē per eam augeatur specialis.in.l.quoties.nu.3.C.famiꝛ.hercīscū. fo.155.

1 Clausula incōpromisso apposita ꝙ intelligatur esse vel fuisse lis etiaz de omni eo super quo fuerit laudatū an extēdatur ad ignorata.in.l.aquiliana.nu.5.ff.de trāsac. fo.72.

3 Clausula codicillaris nō solū cōseruat legata vt debeātur a venietibꝰ ab intestato sed etiā operatur vt institutio directa trahaꝛ ad fideicōmissum vt veniētes ab intestato teneātur iure fideicōmis.restituere hereditatē institutis pro illis portionibus ꝓ quibꝰ sunt instituti ⁊ detraheꝛ trebelianica ⁊ qñ hoc procedat.in.l.ex ea.nu.2.ff.de testa. fo.42.

4 Clausura codicillaris locū sibi vēdicat etiā qñ testm̄ est nullū ex cā preteritionis vel exheredationis.in.l.ij.nu.2.ff.de lega.iij. fo.63.

3 Clausula codicillaris si fiat ꝑ hec verba si nō pōt valere iure testamēti ⁊c. lz inspecto presenti statu valere possit iure testamēti tñ si ex postfacto potest nō valere operabiꝛ clausula in illū casum secus si fuit dictū si nō valet in.l.cum in secūdo.nu.7.ff.de iniu,rup.⁊ irri.testa. fo.59.

7 In clausula nō obstāte an debeat fieri expressa mētio de lege disponēte cōtrarium an autē sufficiat gñaliter dicere nō obstāte quacūqꝫ lege cōtrariū disponēte.in.l.quoties.nu.2.C.de preci.impe.offe. fo.29.

4 Clausula nō obstantibꝰ apposita in rescriptis vel legibus qd opereꝛ, in l.si mihi.§.in legatis.nu.7.ff.de leg.i. fo.8.

4 Clausula in fine posita nō solū refertur ad ꝓpriam sed ad oīa precedētia limita pluribus modis vt in.l.fi.nu.2.ff.de rebus dubijs. fo.67.
Quid in clausula in principio vel in medio posita ibi.nu.3.

1 Clausula nō obstāte quocūqꝫ priuilegio in rescripto apposita tollit priuilegia in corpore iuris nō inclusa causa vero in eo nō tolluntꝛ.in.l.j.nu.2.ff.de legi. fo.9.

7 Clausula si narrata vera fiunt nō subintelligiꝛ in cōtractibus priuatoruz.in.l.fi.nu.4.C.de diuer.rescrip. fo.35.

6 Clausula generalis an referaꝛ ad specificata.i.l.doli clausula.nu.1.cū seq.ff.de verb.obli. fo.33.

1 Clausula nō obstāte quacūqꝫ cōsuetudine in cōtrarium disponēte.in.l.apposita.an ista clausula tollat dūtaxat ꝯsuetudinē precedētē an illā que postea emanauit an ambas.in.l.de qbus.nu.18.ff.de legi. fo.13.

1 Clausula in fine posita in dubio refertur ad proxime precedētia nō ad remota ⁊ qñ nec ad prime precedētia referatur.in.l.si idē cuz.§.si vna.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.19.
Quid si est posita in principio vel in medio.ibi.

7 Clausula si plus vz donat an referatur ad totam quantitatē.in.l.ij.nu.10.C.de rescin.ven. fo.207.
Et an per illa verba censeatur renūtiatum beneficio.d.l.ij.ibi.

7 **Clericus** nō pōt esse procurator alterius si est cōstitutꝰ in sacris vel habeat beneficiū ecclesiasticū cui dz intendere ⁊ qd in monachis.in.l.militē.nu.2.C.de procura. fo.65.

8 Clerici aliqui vel religiosi si fuerint exempti a iurisditione archiepiscopi an tamē remaneat reuerentia quā debeāt habere ad ipsum.in.l.fi.nu.2.C.de bon.liber. fo.14.

1 Clericus cōueniens laicū in curia seculari poterit ibidē recōueniri a laico nisi in tribus casibus.in.l.ij.§.sz si agāt nu.3.ff.de iudi. fo.115.

1 Clericus exemptꝰ a iurisditione sui episcopi vt abbas q immediate subest pape an possit ꝓrogare iurisditionez episcopi a qua exemptꝰ est sine licētia pape remis.in.l.j.nu.15.ff.de iudi. fo.113.

1 Clericus q factꝰ est post delictū cōmissum ⁊ citationē secularis iudicis an possit declinare forū iudicis secularis.in.l.si qs.nu.8.ff.de iudi. fo.116.

5 Clerico cōdēnato an debeāt accipi fructus beneficij.in.l.cōmodis.nu.2.ff.de re iudi. fo.73.

1 Clericatus socij nocet socio vt possit inuitus trahi corā epō in cā indiuidua.in.l.si cōem.nu.2.ff.quēad.serui.amit. fo.71.

2 Clericū percutiēs ignorās ipsum esse clericū:an incidet in penā excōicationis.in.l.si ignorās.nu.2.ff.loca. fo.121.

5 Clericus an possit donare vel relinquere concubine sue.in.l.donationes.nu.2.ff.de dona. fo.34.

1 Clerici dicūtur simoniaci quātūcūqꝫ modicū premiū cōsequātur ex facto ⁊ incurrūt penas eorū.in.l.furti.§.pactꝰ nu.2.ff.de infa. fo.79.

7 Clericus si declinauit ⁊ postea agat corā iudice seculari cōtra aliquē ⁊ ille excipiat ꝙ nō reddaꝛ sibi ius:qr declinauit ⁊ clericꝰ replicet ꝙ nō valet statutū ⁊ ꝓtestatur iudici ꝙ reddat sibi ius alˀs incidat in penā aut.statuimus.C.de epis.⁊ cleri.inde requisitus qd faciet iudex.ibi.nu.4. fo.18.
De hoc vide latius ibidē.nu.5.⁊ in.l.sacrosancte.C.eo.nu.2.3.⁊.4.

3 Clericus cōstitutus in sacris si instituat filios vel posthumos quos habebit censetur sensisse d illis quos licite habere potest:sed per adeptionē vel si habebat filios bastardos cuz erūt legitimati.in.l.si quis.nu.3.ff.de libe.⁊ post hu. fo.45.
Si instrueret posthumos quos habebit ex tali muliere quod istitutio nō valeat ibi.

8 Clericus si agat cōtra laicū in curia seculari:an poterit laicus eum ibi reconuenire in aut.⁊ cōsequēter.nu.5.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.

1 Clericus vel hereticus cōdemnatꝰ si remissus est ad iudicē secularē vt imponeret penā ꝑsonalem licet nō debeat simpliciter stare ꝓcessui iudicis ecclesiastici sufficit tamen ꝙ reperiat eum criminosum.in.l.magistratibꝰ.nu.4.de iurisdi om.iud. fo.19.

7 Clericus si testificaꝛ coraz iudice seculari:an poterit per eū puniri pena de qua in.l.nullū.nu.6.C.de testi. fo.172.

8 Clericus an possit citari a iudice seculari taliter ꝙ citatio ipsum afficiat.in.l.testamenta omnia.nu.7.C.de testa. fo.38.

1 Clericus si litigat in curia seculari cōtra laicū:tūc seruaꝛ stylus secularis quo ad ordinē ꝓcedēdi.in.l.ex ea causa.nu.5.ff.de postu. fo.77.

5 Clerici ad q̄ onera teneanꝛ.i.l.j.§.hic titulus.nu.3.ff.de publi.⁊ vec.fo.26.

7 Clericus qui fuit notarius in curia episcopi si postea efficiaꝛ bigamꝰ qō pro gestis tempore notariatꝰ teneaꝛ respōdere corā episcopo.in.l.j.nu.3.C.vbi de ratioci.agi opor. fo.126.

7 Clerici cōuenti an satisdent.in.l.cum clericis.§.memorati.nu.1.C.de epis.et cleri. fo.15.
Clerici ꝓhibentur iurare corā iudice seculari sine licentia episcopi:sed extra iudiciū possunt iurare ibi.nu.6.

7 Clerici nō pñt postulare nec ad curias iudiciales accedere nisi in ꝓpria cā vel tanq̄ syndici ꝓprij collegij.in.l.plz nr̄e.nu.2.C.de epis.⁊ cle.fo.14.

1 Clericus ratione cōtractus pōt se subijcere iurisditioni alterius episcopi sine licentia sui episcopi licet alio modo ꝓrogādo iurisditionē nō possit.in.l.j.nu.9.ff.si qs in ius voc.nō ierit. fo.28.

7 Clerici ad que onera teneanꝛ ⁊ a quibus sint exempti.in.l.placet.nu.5.C.de sacrosan.eccle. fo.5.

7 Clerici qñ teneanꝛ iurare de calūnia.i.l.fi.§.sz qr.nu.3.C.d iura.cal.f.102.

1 Clericus an possit petere diuisionē in curia seculari contra laicum.in.l.in his.nu.5.ff.de iudi. fo.117.

3 Clericus bñficiatꝰ si ꝑceptis fructibꝰ moriaꝛ nōdū cōpleto anno:an eiꝰ heres teneaꝛ restituere successori ꝓ rata sicut heres mariti an nō sicut nec heres fructuarij remissiue.in.l.diuortio.§.nō solū.nu.5.ff.solu.mr̄i. fo.9.

7 Clericus aliqs nō intitulatꝰ si in aliqua ecclesia decedat nō relictis ꝯsanguineis bona eius debēt distribui inter pauperes.in.l.si quis presbyter.nu.2.C.de episco.⁊ cleri. fo.15.

1 Clericū si quis includit in aliquo loco licet eum nō tetigerit ꝙ incidat in excommunicationem sicut si manus violentas iniecisset.in.l.sed eximendi.nu.3.ff.ne quis eum qui. fo.30.

8 Clericus si cōmisit delictū ꝓpter qō possit priuari bñficio:an teneaꝛ restituere fructus.in.l.j.nume.3.C.de his quibꝰ vt indignis. fo.69.

1 Clerici gaudēt beneficio statutorū.in.l.omnes populi.numero.8.ff.de iusti.et iure. fo.8.

7 Clerici corā quo iudice ꝯuenianꝛ.in.l.cū clericis.nu.1.C.de epi.⁊ cle.fo.15.

7 Clericus si qs factꝰ est post delictū cōmissum an iudex secularis nō obstāte possit ꝓcedere ꝯtra eū ⁊ punire.i.l.officiales.nu.2.C.de epis.⁊ cle.fo.14.
Clericatꝰ est honor ⁊ dignitas ⁊ an per acceptionem vxoris ꝑdat quis priuilegia clericalia.ibi.nu.3.

7 Clerici dicunꝛ habere domiciliū in loco vbi habēt bñficiū in illo loco nō alibi debet ꝯueniri.in.l.omnes qui.nu.3.C.de episco.⁊ cleri. fo.17.

7 Clerici nō debēt soluere gabellas ad portas pro fructibꝰ bñficiorū suorū vel ꝓpriarū possessionū.in.l.j.nume.5.C.de episco.et cleri. fo.13.

4 Clero huius ciuitatis si qs legaret censeꝛ legatū factū singulis clericis.in l.si cognatis.§.si qs cognationi.nu.2.ff.de reb.dub. fo.67.

1 Clericorū exautoratio vel degradatio delinquentium qualiter fiat.in.l.ij.nu.6.ff.de infa. fo.78.

7 Clericalia insignia qui nō habet non diciꝛ haberi pro clerico.in.l.si qua.nu.4.⁊.5.de epi.⁊ cle. fo.15.

7 Clerici nō possunt inuiti cōpelli ad subeundū tutelā vel curā ⁊ an volentes admittanꝛ.in.l.generaliter.nu.2.C.de epis.⁊ cleri. fo.20.

3 Clericus si impetrauit bñficiū vacaturū ⁊ anteq̄ vacaret cōtraxit matrimoniū deinde mortua est vxor anteq̄ vacaret sed postea sic ꝙ nō possit illud obtinere.in.l.si a primo.nume.2.ff.de libe.⁊ posthumis. fo.45.

7 Clericus presumitur qui vadit in habitu clericali.in.l.ex ꝑsona.nu.4.C.de proba. fo.164.

7 Clericus in quibꝰ casibꝰ possit corā iudice seculari cōueniri in aut.clericus.nu.2.et.3.C.de epis.⁊ cleri. fo.17.

7 Clerici schismatici vel heretici nō habēt priuilegia clericorū.in.l.omnes qui.§.preterea.nu.2.de epi.⁊ cle. fo.17.

7 Clericalis ordo non liberat a patria potestate.in.l.cum lege.nu.2.C.de episco.⁊ cleri. fo.19.

8 Clericum si iudex secularis capiat pro maleficio deinde requisitꝰ ab episcopo ipsum remitti debet remittere sub fide ⁊ custodia vt nō sit in eiꝰ potestate aufugere.in.l.cos.§.sup his.nu.5.C.de appel. fo.127.

3 **Coactio** qñ fit a iudice licet in casu ꝑmisso a iure nō diciꝛ actꝰ factꝰ ꝑ metū nec vitiaꝛ nisi quātū ad vtilitatē illiꝰ q ꝑmisit se cogi.in.l.qui in alienā.§.celsus.nu.6.ff.de acqui.here. fo.88.

3 Cogi qñ potest qs ꝙ faciat id qō mihi prodest ⁊ sibi nō nocet.in.l.ij.nu.6.ff.solu.matri. fo.4.

8 Coactio est duplex.in l.cū aliquis.nu.5.C.de iure deli. fo.61.

4 **Codicilli** sunt pfecta volūtas ad inducēdū ⁊ eodē mō tollēdū legatū factū i alijs codicillis.sz ñ sic ad fcm̄ i testō vt tollat ipso

vt tollat ipso iure sed ope exceptio.in.l.si ita sit.nu.3.ff.de leg.j. fo.8.

3 Codicilli sunt q̄n in eius fuīt legata vel fideicōmissa ⁊ qd si fiat solū adem ptio legatorū factorū in testamēto ⁊ q̄ alia possunt fieri in codicillis i.l.he redes.§.si qd.nu.7.⁊.9.ff.de testa. fo.40.

3 Codicilli licet rumpantur rupto testō q̄n testm̄ valuit a principio si tamē testm̄ a principio fuit nullū nō sunt nulli codicilli q̄ nō inceperūt habe re depēdētiā ab eo sicut q̄n factū est testm̄.in.l.⁊ si pepcerit.§.si ita.nu.3.ff. de lib.⁊ posthu. fo.43.

8 Si i vno codicillo relinquit tibi fund⁹ ⁊ in alio nō relinquit sed admittit vz vltimus in quo continetur ademptio.in.l.cū pponatis.n.2.C.de codi cillis. fo.72.

5 Codicillari vel donare cā mortis an possit q testari nō pōt.in.l.tā is q.n. 3.ff.de mor.cā cap. fo.36.

3 Codicilli facti apud hostes si testm̄ erat factū añ captiuitatē cōualescūt si codicillās fuit reuersus fictiōe vero.l.cornelie nō si ibi moriat.in.l.ei⁹ q. nu.3.ff.de testa. fo.36.

3 Cognati pñt in cā pia implorare iudicis offm̄ pp eorū interesse rōe sanguinis nec habebūt cauere de rato.in.l.si cū dotē.§.finaūt.nu.2.ff.sol.ma. fo.17.

8 Cognati sunt nō agnati mater ⁊ fili⁹ ⁊ filr nepos ⁊ auia materna seu auus in rub.nu.1.C.ad tertu. fo.98.

8 Nati ex duab⁹ sororib⁹ q vocāt ꝯsobrini dicunt cognati ⁊ nō agnati in.l. j.nu.2.C.vñ legi. fo.21.

Natus ex cōsobrina mea dicit mihi cognat⁹ ⁊ nō agnatus ⁊ similiter na tus ex filia mea.ibi.

8 Cognati hodie admittunt de iure ciuili sicut agnati ⁊ sic inuicē cōfundūt ⁊ de duob⁹ capitib⁹ fit vnū in.l.j.nu.3.C.vñ leg. fo.21.

3 Coheredem vel substitutū habēs in aliqua parte q est pa rat⁹ adire q̄ nō possit vnā partē acceptare et aliā repudiare in.l.j.nu.2.de acq.here. fo.86.

3 Coheres substitut⁹ an possit renūtiare iuri substitutionis ⁊ habere p ius accrescēdi in.l.si qs heres.nu.2.⁊.3.ff.de acq.here. fo.95.

4 Coheres an cōpellat soluere onus coheredi noiatim iniunctū in.l.celsus pater.§.q̄ alicui⁹.nu.2.ff.de leg.ij. fo.47.

1 Appello te coheredē meū cū nō sis an hoc mihi piudicat in.l.epistola.n. 2.ff.de pac. fo.69.

2 Coheredis voluntarij datio nō tollit existentiā necessarij heredis nec im pedit eius effectū ⁊ an tollat ei⁹ existētiā sui ⁊ necessarij in.l.ei⁹ qui.nu.23. ff.si cer.pe. fo.19.

Coheres q̄n possit habere ratā stipulationē factā alteri coheredi vt ei ac quirat actio.ibi.nu.25.

4 Coheres q venit p ius accrescēdi an teneat ad legata relicta ab alio cohe rede cuius portionē cōsecutus fuit p ius accrescēdi in.l.lz imperator.nu. 6.ff.de leg.j. fo.29.

Quid in legario a quo fuit relictum ⁊ sibi postea ademptū ⁊ alteri legatū ibi.nu.7.

3 Coheredis extranei datio nō facit de necessario volūtariū ⁊ quare in.l.p herede.§.papinianu⁹.n.2.ff.de acq.here. fo.91.

8 Coheres an possit portionē suā quā adiuit repudiare vt nō cogat aliā p tē deficiētē acceptare in.l.testamēto.nu.4.C.de impub. fo.49.

2 Collatio pro iactu nō dz fieri nisi de reb⁹ q̄ reperiūtur ⁊ dz esti mationē illarū in.l.nauis onuste.nu.2.ff.ad.l.rho.de iactu. fo.81.

2 Collatio fit pro iactu vestimētorū in l.si laborāte.§.cū in eadē.nu.4 ff.ad l.rho.de iac. fo.eodē.

8 An ille q nec est suus nec emācipat⁹ cōferat alteri filr qui nec est su⁹ nec est emancipatus vt sunt nepotes ex filia vel filij in hereditate materna.i.l. si emācipati.nu.11.C.de colla. fo.29.

8 Cōferūtur ea q̄ cōputant in legitimā si sunt talia q̄ pertineāt ad materiā collatiōis in.l.illud fine.nu.1.⁊ nu.2.C.de col. fo.28.

Que veniāt in collatiōe vide lat⁹ ibi.nu.3.4.5.6.7.⁊.8.

8 Conferri an debeāt donata a patre vel ab extraneo filio emācipato in.l. j.nu.3.C.de colla. fo.24.

8 Collatio q̄n habeat locū in.l.si emācipati.n.2.4.⁊.5.C.d colatiōib⁹.f.29.

8 Institno filiū meū in ista legitima ⁊ nepotes ex eo vniuersalr q̄ illi nō cō ferāt tūc aliqd inter se ēt dotē vel donationē ppter nup.datā p me cū eis nō debeat legitima ⁊ poterāt pteriti relicta legitima patri eorum vel ipso exheredato ⁊ sic veniūt tāq̄ extranei in.l.si emācipati ⁊.n.3.C.d colla.f.29.

8 Collatio an fiat nō solū inter filios sz etiā inter nepotes.in.l.illā merito. nu.2.3.⁊.4.C.de colla. fo.27.

8 Collatio fit tpe diuisiōis hereditatis ⁊ debēt tūc poni oīa in cōi.in.l.vt li beris.nu.6.C.de colla. fo.26.

Inter emācipatū ⁊ suū q̄ cōferant hodie.ibi.nu.12.

8 Conferunt ppria nō cōia.in.l.vt liberi.nu.8 C.de col. fo.26.

8 Collatio nō hz locū q̄n tractat de successiōe collateraliū in.l.j.nu.4.C.de legi.here. fo.99.

8 Collatio fit officio iudicis q̄n ille cui fiēda ē nō possidet id qd ē cōseruādū nec ēt partē hēditatis illi ꝯtingētē in.l.si soror nu.1.n.2.C.de colla. fo.25.

8 Emptor q petit rē sicut pōt repelli ab agēdo si nō offert ptiū ita q petit partē hēditatis si collationē nō offert.in.l.filie lz.n.2.C.de col. fo.25.

8 Collationis materia fuit inuēta p equitate seruāda inter liberos.in.l.vt liberis.nu.3.C.de col. fo.26.

8 Cōferri an debeāt aduētitia.in.l.vt liberis.nu.5.C.de col. fo.eo.

4 Collecta si imponit hoib⁹ vni⁹ ville p soluēdo vni ex eis de bitū p quo villa sibi tenet q̄ ēt ille p collecta q̄ im ponit ꝯtribuere debeat ⁊ sic deducta pte sua soluet sibi debitū in.l.ab om nib⁹.§.si a titio.nu.2.⁊.5.ff.de leg.j.fo. fol.37.

5 Bona an sint obligata p collectis q̄ imponūt psonis p reb⁹.in.l.impe ratores.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.27.

5 Collectarū onus q̄ iponunt psone p rebus si vult dimittere res fisco an possit qs euitare.in.l.is cū quo.nu.4.ff.de aqua plu.arcē. fol.24.

7 In generali collecta q̄ imponit psonis p solidū ⁊ libraz nō ꝯprehēdunt forēses p rebus intra territoriū sitis.nisi spāliter iponat on⁹ illis reb⁹.in l.plz.nu.7.C.de sac.sanc.ecc. fo.5.

8 Collegium improbatū lz nō possit heres institui singula res tñ d collegio hñ pñt nisi sit reprobatū rō ne secte vt collegiū hereticorū.in.l.collegiū si.nu.2.C.de here.insti.f.44.

1 Collegiati debēt eligere vnū ex se q̄n est aliqs idone⁹ ad hoc nō aūt ex se nisi in subsidiū.in.l.nulli.pmittit.nu.12.ff.qd cuiusq̄ vniuer. fol.99.

7 Collegiū approbatū qualr cognoscat ⁊ q̄ sint ei⁹ signa.in.l.priuator.nu. 3.C.de iurisd.om.iudi. fo.122.

Collegiū ⁊ vniuersitas quomodo differāt.ibi.nu.4.

4 Collegiū cui legat si est approbatū legatū ei factū nō distribuit inter sin gulos sz venit ad arcā cōem.in.l.cū senatus.nu.5.ff.de reb.dub. fo.67.

7 Illud qd cuidā pmittit facere p se pmittit ēt facē p suo collegio in q̄ est incorporatus.in.l.plz nostre.nu.4.C.de epis.⁊ cle. fol.15.

4 Si oēs de colegio iurauerūt sup aliquo ꝯtu vel cōpromissoran etiā sub rogati sint piuri si veniant ꝯ.in.l.si grege.nu.4.ff.de leg.j. fo.10.

1 Collegiū seu ois congregatio regulariter pbetur nisi ⁊c.in.l.j.nu.1.ff.qd cuiusq̄ vni. fo.99.

2 Colonus vel inqlinus nō solvēs pensionē pōt ppria autori tate locatoris expelli.sec⁹ in emphyteota.in.l.colo nus.nu.2.ff.loca. fo.124.

Colonus lz expellat pp pēsionē nō solutā tñ ad ipm soluādā pōt cōueni ri si pius cōueniat ad pēsionē q̄ videat remissa pena expulsionis.ibi.n.3.

7 Colonus numerat inter psonas domesticas ⁊ sic nō est idone⁹ testis.in.l. presenti.nu.5.C.de epis.⁊ cle. fo.23.

5 Colonus si discedat de possessiōe ⁊ ali⁹ ingredit ⁊ colonū reuersum nō admittat q̄ acqrat vtrāq̄ possessionē sicut si ipm expelleret.in.l.pegre. §.quib⁹.nu.2.ff.de acqui.pos. fol.52.

7 Colonus vel inqlin⁹ vel emphyteota si soluit lōgo tpe pēsionē: an dicat dñs ꝯ eos pscripsisse si nō pōt aliter ostēdere ꝯcessionē vel locationē.in.l. plures.nu.8.C.de fide instru. fo.179.

2 Colon⁹.ad colonū ptinet facere fossata in fundo q̄n q̄libet anno debēt re fici.in.l.si in leg.§.si dom⁹.nu.3.ff.loca. fol.118.

5 Colonus ⁊ inqlin⁹ detinēt sibi ⁊ suo noie sz possidēt dño seu locatori.in.l. j.§.adipiscimur.nu.6.ff.de acqui.pos. fol.39.

5 Colonus meus lz alteri ficte tradēdo nō priuet me possessione dz hoc in telligi de oīno ficta traditiōe.in.l.qrūdā rex nu.2.ff.de acq.pos. fo.53.

8 Colonus vel inquilin⁹ qualr possideat locatori nō sibi.in.l.j.nu.3.C.cō mu.de vsuca. fo.110.

2 Colonus nō pōt in vltimo anno locationis fundū exfructuare q̄ fruct⁹ anni sequentis extenuent.in.l.⁊ hec distinctio.nu.4.ff.loca. fo.121.

2 Colonus nō tenet cōferre aliqua onere puplica occasione rei vel refectio nis vie ad domū lz secus in vsufructuario.in.l.ex conducto.n.3.ff.loc.f.116.

Colonus tenet ad onera publica realia vt tributa.

2 Colonus hz actionē furti sz ꝯdictionē furtiuā nō i.l.cū i plures.§.messez nu.4.ff.loc. fol.124.

8 Colonus vel inqlinus si emāt ab eo quē credāt dñm ⁊ tūc immutant sibi cām possidēdi ⁊ ex iusta cā ⁊ pscribāt ꝯ locatorē ⁊ qd si interueniat cā in iusta.in.l.cū nemo.nu.3.C.de acq pos. fol.111.

Colonus si rē alteri vēderet ⁊ traderet an talis emptor pscribat aduersus locatorē q erat verus dñs.ibi.nu.3.⁊.4.

2 In colono q ad certā q̄ntitatē fructuū:puta.xx.corbes oī anno colit dā num magnū cōtingēs in fructib⁹ casu fortuito ptinet ad locatorē.in.l.si merces.§.vis maior.nu.2.ff.loca. fo.119.

2 Colonus q̄n pcepit semē tm̄ vel aliqd vltra q̄ remissio pēsionis fiat in.l.si merces.§.vis maior.nu.4.ff.loca. fol.eo.

2 Color q̄ fuit q̄situs eo casu quo creditor principalr cuz mulie re ꝯrit.in.l.qdā noluit.nu.3.ff.ad velle. fo.99.

2 Color q̄situs nō dr nisi q̄n creditor pticipat fraudē vna cū muliere ⁊ debi tore.in.l.bonañde.nu.2.ff.ad velle. fol.eod.

4 Commercium de re q̄n dicat esse.in.l.idem iulianus. §.cōstat.nu.2.ff.de leg.j. fol.16.

7 Commendare idē est q̄ deponere.in.l.cuz hereditas. nu.4.C.depo. fo.200

1 Comes palatinus hñs ptātē legitimādi q̄ legitimatio dr rein tegratio toti⁹ stat⁹ pt ēt dispēsare vt qs pssit succede re certo mō lz nō legitimet.in.l.solet.nu.3.ff.de iurisd.om.iud. fo.20.

5 Comes vnus si decessit relictis pluribus filijs an iurisdictio q̄ erat apud

cum ⁊ etiã exercitiũ ſit apud quẽlibet filiorũ inſolidũ.in.l.ſi nume.6.ff.de re iudi. fo.73.

3 Comiti palatino ſi fuit ↄceſſum ꝙ poſſit legitimare ſpurios in vita pr̃is et etiã in morte poterit etiã legitimare poſt mortẽ.in.l.ſi quis.§.ſi filium. nume.7.ff.de lib.⁊ poſthu. fo.46.

1 Comites palatini habẽtes poteſtatẽ legitimãdi an poſſint mulctã indi- cere.in.l.vna.nu.5.ff.ſi quis ius di.nõ obtẽ. fo.23.

1 Comes palatinus ſi legitimat aliquẽ cũ hoc ꝙ nõ ſuccedat cũ legitimis iſta nõ poteſt dici legitimatio ſed diſpẽſatio.in.l.ſed ſi hac.§.patronum. nu.6.ff.de in ius voc. fo.25.

2 Comes an ex cõtractu ſuo poſſit obligare ſubditos ſuos.in.l.cũ qui.§.ſꝫ ſi quis.nu.2.ff.de cõſti.pecu. fo.63.

4 Comes palatinus an poſſit legitimare filiũ naturalẽ vnius nobilis vene ti vel florẽtini nõ habẽtis ſignoriã ſeu caſtra ⁊ iuriſditiones.in.l.ex facto. §.ſi quis.nu.7.ff.ad treb. fo.105.

7 Que ſint partes iudicis cõmiſſarij in referẽdo iudici committẽti. in.l.iudices.nu.4.C.de ſide inſtru. fo.178.

2 Cõmiſſio ꝙ cenſeaꝛ facta tanq̃ in bonũ virum et de effectu huiꝰ.in.l.ſi in lege.nu.3.ff.loca. fo.118.

1 Cõmiſſio facta nũtio ꝑ iudicẽ q̃ ſit ſuꝑ qđ iudex facere teneꝛ nõ expirat lꝫ expiret offĩm iudicis.in.l.more maiorũ.nu.7.ff.de iuriſdi.om.iudi. fo.17.

8 Si ꝑ ſuperiorẽ vel principẽ cõmittaꝛ alicui ꝙ aliquẽ ↄpellat ad ſoluẽdũ tali ſuo creditori lꝫ expſſe nõ cõmittat ſibi cognitionẽ cãe ſꝫ ſolũ executio nẽ tñ ſi nõ p̃ceſſerat cognitio cenſeꝛ etiã ipſa cõmiſſa ⁊ nõ poterit cõmiſſa riꝰ ꝓcedere ad executionẽ niſi cã cognita.i.l.j.nu.5.C.đ execu.rei iu.fo.123.

2 Cõmodatũ erit ſi tradidi rẽ meã ꝓ vtilitate tua ⁊ ad cer- tum ⁊ determinatũ vſum.in.l.ij.nu.12.ff.ſi cer tum peta. fo.13.

8 Cõmodatarius quo iure recuperet rem ſuã.in.l.ſi.§.ſed cũ in ſcđam.nu.2. C.de furti. fo.12.

2 Cõmodata res ſi datur nũtio cõmodatarij an pereat cõmodãti.in.l.cũ q. §.ſed ſi dñ.nu.3.ff.cõmo. fo.70.

2 Cõmodatũ eſt illud qđ ſit ad certũ ⁊ determinatũ vſum ⁊ nõ põt reuoca- ri anteq̃ ille ſit explerꝰ.in.l.cõmodato.§.ſicut aũt.nu.5.ff.cõmo. fo.70.

2 Cõmodatũ lꝫ ſiat gr̃a accipiẽtis tm̃ aliqñ tñ ſit gr̃a vtriuſqꝫ ⁊ aliqñ dãtis tm̃ ⁊ tũc nõ hꝫ certã naturã cõmodati.in.l.in rebꝰ.nu.5.ff.cõmo. fo.eo.

2 Cõmodãs equi quẽ ſciebat nõ poſſe ferre laborẽ teneꝛ cõtraria cõmoda ti ipſi cõmodatario ad intereſſe ſi ꝓpter hoc qđ equus in via defecit dãni ficatus eſt.in.l.cũ qui rem.nu.2.ff.cõmo. fo.69.

Si tunc gratis cõmodauit ⁊ pereat ꝙ cõmodatariꝰ nõ teneaꝛ.ibi.nu.3.

8 Cõmodatarius ſi exegit rem vel penã an teneaꝛ penã reſtituere cõmodã- ti.in.l.manifeſtiſſimi.nu.2.C.de fur. fo.11.

Cõmodatarius ſi nõ põt agere furti propter quantitatẽ perſone furis an commodans agere poterit.ibi.

2 Cõmodatario ſoluẽs eſtimationẽ pro re cõmodata qualr̃ ⁊ qñ competãt tres actiones ↄtrie cõmodati qñ res reuerſa eſt ad dñm.in.l.in cõmoda- to.§.rem cõmodatam.nu.2.ff.cõmo. fo.70.

Cõmodatarij ꝙ tũc ſit electio iſtarũ actionũ ſed quo ad ſolutionẽ ꝙ ele- ctio ſit cõmodatoris ante lit.cõte.an ſoluat eſtimationeꝫ receptã vel rem niſi cõmodatarius iam eſſet effectus dñs vel quaſi.ibi.nu.3.

2 Cõmodatũ ſi ſit vehiculũ pluribꝰ ſimul.quare qlibet teneaꝛ ꝓ ꝑte ad re ſtitutionẽ niſi ↄtrũ ſit actũ.i.l.ſi vt certo.§.ſi duobꝰ.nu.6.ff.cõmo.fo.68.

De hac materia vide latius ibi.nu.12.13.14.15.16.20.⁊.27. fo.69.

1 Cõmodatariꝰ vel depoſitarius ſi cadit a detẽtatione rei cõmodate vel de poſite pro recuperatione nõ habet aliquã actionẽ ſed officiũ.in.l.item vi- dendũ.§.nũc videamꝰ.nu.3.ff.de peti.here. fo.145.

2 Cõmodatarius ſi vtaꝛ re cõmodata aliter q̃ ſit ſibi permiſſuꝫ a cõmodã te cõmittit furtũ in vſu niſi deneget rem reſtituere qꝛ tũc cõmittit furtum in tota re.in.l.qui furtũ.nu.2.ff.de cõdi.fur. fu.57.

Cõtra cõmodatariũ que ſit differẽtia an agaꝛ cõdictione furtiua:an actio ne commodati.ibi.nu.3.⁊.4.

Cõmodatarius quando teneatur de caſu ibi.nu.4.

8 Cõmodãs lꝫ recuperauerit rem tñ de rigore iuris põt petere executionẽ ſnĩe ↄtra cõmodatariũ ſui culpa ↄdẽnatũ ꝓpter malã cuſtodiã ſꝫ de equi tate obſtat exceptio doli in.l.j.numero.4.C.de re iudi. fo.121.

2 Cõmodata re aliena.⁊ cũ cõmodãte agẽte ↄcurrat dñs agẽdo rei vẽdi.ꝙ dñs ꝑferet ⁊ qđ ſi nõ ageret ſꝫ denũtiaret.i.l.cõmodare.n.2.ff.como.f.70.

Cõtra cõmodãtem agentem de reſtitutione rei nõ poteſt obijci exceptio dominij ꝙ ipſe nõ eſt dñs ſed alius.⁊ quid in alijs ↄtractibus.ibi.nu.3.

Cõmodator ſi agat rei ven.videꝛ ſe aſtrinxiſſe ad ꝓbãdũ dñiũ ꝙ nõ ꝓba ret ꝓducendo inſtr̃m cõmodati.ibi.nu.4.

2 Volẽs ire ad videndũ ludũ ſi cõceſſit luſoribꝰ veſtes vel illa q̃ exerceñ in ludo cenſeꝛ eas cõmodaſſe ſui gr̃a:ideo luſores nõ teneñ niſi de dolo ⁊ la ta culpa ſi res ille ꝑdanꝛ.in.l.vt certo.§.interdũ.nu.2.ff.cõmo. fo.68.

2 Cõmodãs qñ ſe obtulit abſqꝫ eo ꝙ fuerit reqſitus nõ teneꝛ cõmodatariꝰ niſi de dolo ⁊ lata culpa ⁊ forma libelli ⁊ poſitioni.in.l.ſi vt certo.§.inter- dum.nu.4.ff.commo. fo.eo.

Commodatũ preſumiꝛ factũ ad requiſitionem cõmodatarij ſi aliud nõ appareat.ibi.nu.5.

2 Cõmodatarius tenetur plus diligere rem cõmodatam q̃ ſeipſum ⁊ ſi nõ põt ambas res ſaluas facere teneꝛ p̃ferre rem cõmodatã.in.l.ſi vt certo. §.nunc videndũ.nu.9.ff.cõmo. fo.67.

2 Cõmodata tibi res mea qñ per te pignoraꝛ qualiter agaꝫ.in.l.ſi vt certo. §.nũc videndũ.nu.2.ff.cõmo. fo.67.

2 Cõmodatũ nõ eſt ſed mutuũ ſi dico cõmodo tibi iſtã pecuniã vel frumẽ- tum.in.l.ſed mihi.§.nõ poteſt.nu.2.ff.commo. fo.67.

8 Intereſſe inſolidũ qualiter pretẽdant tam cõmodãs q̃ cõmodatarius in caſu.in.l.manifeſtiſſimi.§.ſed querebaꝛ de fur.ibi.nu.7. fo.12.

7 Si qs petijt rem tanq̃ cõmodatã ⁊ nõ ꝓbauit cõmodatã ſed locatã non poterit obtinere ex eã cõmodati quã nõ ꝓbauit.i.l.ij.n.3.C.cõmo. fo.182.

2 Cõmodatũ ſi ſit gratia cõmodatarij tm̃ venit leuiſſima culpa ſi gratia cõ modãtis dũtaxat dolus ſi gratia vtriuſqꝫ dolus ⁊ etiã leuis culpa.in.l.ſi vt certo.§.nũc videdũ.nu.4.ff.cõmo. fo.67.

Cõmodantis dolus ꝙ veniat dũtaxat in actione cõtraria.que datur com modatario cõtra commodãtem.ibi.nu.8.

7 Cõmodaui tibi rẽ meã vt ꝑ te obliges an ſi nõdũ ſoluiſti debitũ poſſuꝫ te ↄpellere ad ſoluẽdũ ⁊ liberãdũ eã.i.l.de reſtituẽdis.nu.2.C.cõmo.fo.182.

Quid ſi obligaui me pro te.ibi.

2 Actio ad reſtitutionẽ rei datur ↄtra cõmodatariũ:⁊ etiã ad eius eſtima- tionẽ ſi non reddiꝛ ⁊ etiaꝫ ad intereſſe deteriorationis:⁊ quid de intereſſe loci.in.l.j.nu.2.ff.cõmo. fo.66.

Cõmodari qualiter poſſit habitatio.in.l.j.nu.3.ff.cõmo. fo.eo.

2 In cõmodato cum ſit donatio vſus ꝙ transferaꝛ ius in vſu.in.l.j.nu.8.ff. commo. fo.eo.

4 Cõmodũ medij tp̃is qñ qs trãſmittat ad hr̃dẽ.i.l.publius. §.titia.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.72.

1 Cõmodũ agnoſcẽs ex teſtõ põt tñ ex poſtea ipſum teſtm̃ impugnare q̃re lam ꝓ alio ⁊ ad cõmodũ alteriꝰ.in.l.filius.nu.2.ff.de inoffi. teſta.fo.140.

3 Cõmoditas põt in aliquẽ ↄcedi ⁊ tñ nõ ius.in.l.vſufructu.nu.2.ff.ſo.ma tri. fo.31.

2 Ad cõmunionẽ inuitꝰ qs nõ cõpelliꝛ:⁊ qđ ſi teſtator mãdauit here dibus ꝙ nõ debeat diuidere bona.in.l.ſi nõ ſortem.§.ſi centum. nu.4.ff.de cõdi.inde. fo.45.

1 Cõmutatio diciꝛ quando ſit de aliquo in aliqđ:an etiã qñ ſit de nullo in aliquod.in.l.iulianus.nu.4.ff.q ſatiſda.cog. fo.35.

Quid in cauſa poſſeſſionis an ſiat mutatio de nulla in aliquam.ibi.

8 Cõmunitas aliqua nõ põt per priuilegiũ vel ſtatutũ legi timare ſpuriũ ſicut nec reſtituere famaꝫ nec alia ↄcedere q̃ princeps reſeruat.in.l.i.nu.3.C.de iure ann.aureo. fo.15.

An ſaltem poſſit circa ſpuriũ diſpẽſare vt nõ obſtãte defectu nataliũ quẽ nõ poteſt tollere poſſit patri ſuccedere.ibi.

6 Cõmunitas que recepit aliquẽ feneratorẽ ſi ꝓmiſit eũ tractare vt ciuem poſtea faciat vnã legẽ ſpecialẽ cõtra eũ ꝙ nõ poſſit cõuenire ſuos debito res vſqꝫ ad bienniũ an videaꝛ feciſſe cõtra ꝓmiſſa.in.l. quidã cũ.nume.9. ff.de verbo.obliga. fo.39.

3 Cõmunitas aliqua vel dñs.ſi negligit mihi forẽſi facere iuſtitiã de ſubdi to ſuo cũ ex hoc efficiaꝛ debitrix vel debitor meus poſſum a meo ſuperio- re impetrare repſalias generaliter ↄtra omnes ſubditos eius.in.l.pro he rede.§.ſi quid.nume.8.ff.de acquir.heredi. fo.90.

3 Cõmune qđ eſt meũ eſt improprie.in.l.ij.nume.4.ff.de cõdi.inſtit.fo.80.

An comprehendaꝛ in ſtatutis facientibꝰ mentionẽ de re alterius.ibi.

1 Cõmunitas terre ſue ⁊ cõſtitutus in magiſtratu loco parentum habenꝛ nec vocanꝛ in ius ſine venia.in.l.gñaliter.nume.2.ff.de in ius voc. fo.26.

6 Communitas aliqua ſi fuit cõdemnata ꝓpter rebellionem ad deſtructio nem murorũ ⁊ ipſa deſtruxit an poterit poſtea reponere.in.l.in numera- tionibus.nu.3.ff.de ſolu. fo.71.

6 Cõmune ſi cõpulit debitores aliquorũ exititiorũ ad ſoluendũ in cõmuni illud qđ debeaꝛ illis exititijs an ſint ab illis liberati vt ſi poſtea redeãt nõ poſſint illos cõuenire.in.l.creditor.nu.2.ff.de ſolut. fo.79.

7 Cõitas aliq̃ ſi ꝑ ſtatutũ ſuũ dabat aliq̃s eleemoſynas religioſis an valeat ſtatutũ poſtea factũ in ↄtriũ.in.l.priuilegia.nu.3.C.de ſacroſan.eccle.fo.6.

2 Cõmunitas ſi vẽdidit gabellã ꝓpter guerrã ipſius cõitatis ↄuenientẽ et ſui culpa vel ſine gabelle nihil valẽt:debet fieri remiſſio mercedis vel pẽ ſionis.in.l.ſi merces.§.culpe autẽ.nu.2.ff.loca. fo.119.

1 Cõmune ſi qđ eſt pluribꝰ vt pluribꝰ nõ vt collegiatis vt in cõmiſſiõe vel arbitrio ↄceſſo pluribꝰ ſufficit maior pars oĩm nõ maior pars p̃ſentiũ et nõ due ꝑtes ↄueniſſent.i.l.ꝑ fundũ q.nu.7.⁊.4.ff.đ ſerui.ruſti.p̃di.fo.163.

2 Cõmunitas que poteſt facere legẽ inter ſubditos ſuos ſi facit ſyndicũ cũ poteſtate obligãdi ſingulares ꝑſonas an poterit eas obligare.in.l.cũ qui. §.ſed ſi quis.nu.3.ff.de cõſti.pecu. fo.63.

3 Communitas aliqua ſi fuit bãnita vel cõdemnata ꝓpter aliquã rebellio nem deinde reuertatur ad gratiã ꝙ tollanꝛ damna ⁊ ↄdemnationes.in.l. filio quem.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu. fo.49.

4 Communitas ſi impoſuit collectã a ſeipſa per ſolidũ ⁊ librã ⁊ aliqui ſint nõ ſoluẽdo non debẽt alij grauari ⁊ quid ſi de mãdato ſuperioris fuit im- poſita.in.l.legatorũ.nu.2.ff.de leg.ij. fo.48.

4 Communitas aliqua ſi dꝫ ſoluere ſuperiori certã quãtitatem diſtribuen dam inter homines illius per ſolidum et libram ⁊ inde ſuperior aliquos eximit ab onere ſoluendi an ceteri habebunt ſoluere totũ,in.l.ab omni- bus.nu.3.

bus.nu.3.ff.de leg.j. fo.37.

8 Cõitas aliqua si aliquem cõmitatiuũ cũ filijs recipiat ad ciuitatẽ ⁊ pater cõtinuauit habitare in comitatu sz filij ei⁹ iã nati habitauerũt in ciuitate ⁊ postea fiat statutũ ꝙ comitatiui ad ciuilitatẽ recepti habitãtes i comitatu nõ gaudeãt bñficijs ciuilitatis nec eorũ filij an noceat filijs iã natis in.l.ij.nu.3.C.de libe.⁊ eorũ libe. fo.15.

6 Cõitates nõ recognoscẽtes superiorẽ an possint alienare plateã cõem vel stratã publicã in.l.cõtinu⁹.§.cũ qs.nu.4.ff.de verb.obli. fo.42.

4 Cõitas si dedit aliquib⁹ ptãtẽ eligẽdi rectorẽ elect⁹ cẽsef electus ab vniuersitate in.l.vnũ ex fami.§.si de falcidia.nu.3.ff.de leg.ij. fo.54.

Si eorũ electio nõ valeat an possit iterũ eligere.ibi.

1 **Comparere** qui nõ põt ꝑsonaliter an ⁊ qñ teneaf mittere ꝓcuratorẽ i.l.ij.§.si qs nu.2.ff.si qs cau.f.39.

1 Comparẽs ad defendẽdũ absentẽ an possit i se suscipere iudiciũ aĩo nonandi ⁊ defẽdẽdi absentẽ inuitis partib⁹ in.l.liberto.§.litẽ.nu.5.ff.de nego.gest. fo.109.

7 **Comparationi** literarũ quãta fides def in aut.at si.n.2.3.C.de fi.instru. fo.180.

Quot testes requiranf hodie vt deponãt ꝓ scriptura priuata ad quã ꝓbandã fit cõparatio.ibi.nu.3.

7 Cõparationẽ iudex põt cõmittere peritis vt notarijs ⁊ an ipsemet iudex debeat eã facere in.l.cõparatiões.nu.10.de fi.istru. fo.179.

7 Comparatio de quo genere scripturarũ possit fieri ad idẽ genus vel diuersum in aut.ad hec.nu.5.C.de fide instru. fo.180.

7 Cõparationẽ q petit fieri dz ꝑstare iuramẽtũ ꝙ nõ petit calũniã ⁊ ꝙ nullo alio mõ põt ꝓbare suã intẽtionẽ in.l.cõparationes numero.12.C.de fi.instru. fo.179.

Cõparatio an possit fieri nisi ex generibus scripturarũ cõtẽtarũ in.d.l.cõparatiões.ibi.nu.13.

Comparere debet quis per seipsum vbi reqrif examinatio ꝑsone ⁊ nõ admittif ꝓcurator in.l.ij.nu.4.C.de his qui ve.eta.imp. fo.89.

1 Comparere corã iudice ad litigãdũ nõ cõpellitur quis in diebus in qbus est occupatus in nuptijs qr ducit vxorẽ vel occupans sit in funere in.l.ij.nu.5.ff.de in ius voc. fo.25.

1 Cõparere nõ cõpellif corã alio occupat⁹ corã vno iudice.l.ij.nu.6.ff.d in ius.voc. fo.eo.

1 Comparatiões ad allegãdũ causas absentie in causa criminali an teneaf satisdare qd in ciuili in.l.filiussa.nu.2.ff.q satis.cog. fo.35.

6 **Comparatiuum** omne retinet significatũ positiui in l.stipu.nu.4.ff.de ver.oblig. fo.21.

4 Comparatiuum includit significatũ positiui in.l.cũ fili⁹.§.pater cũ.nu.2.ff.de leg.ij. fo.56.

2 Comparatiuum nõ semper facit cõparationẽ in.l.qd si dñs.§.si cui⁹.nu.2.ff.de tribu.act. fo.84.

3 **Compater** vnius q efficif ẽt alterius in.l.rei iudicate.§.socero.nu.4.ff.sol.mat. fo.13.

7 **Compensationem** an possis obijcere titio agẽti de eo ꝙ tibi debeo si cessi iura mea ipsi titio ꝯ te in.l.ei⁹ qd.nu.2.C.de cõpẽsa. fo.195.

5 Compensare dz quis commodũ cũ incõmodo ⁊ nõ debet recusare incõmodum quando sentit commodum in.l.j.§.deniqz.numero.2.ff.de aqua plu.arc. fo.23.

7 Cõpẽsatio in quibus actiõib⁹ possit obijci:⁊ qd in actiõe depositi ⁊ ea q̃ intẽtaf ꝯ occupãtes res alienas ꝑ aliũ possessas in.l.cõpẽsatiões.n.2.3.⁊ 6.C.de compensa. fo.195.

2 Cõpẽsatio similis est solutiõi in.l.si cũ filio.nu.5.ff.de cõpẽ. fo.101.

Cõpẽsatio fit ipso iure de culpa ad culpã de dolo ad dolum vel de dolo ad culpam sed solutum per errorem repetitur secus qñ nõ fit cõpẽsatio ipso iure in.l.si ambo.nu.2.ff.eo.

Compensatio põt obijci de eo ꝙ nõ debef iure actionis vel obligationis sed officio iudicis nobili vel mercenario qñ cõpetit ad rẽ vel pecuniã in.l.si ambo.§.quoties.nu.3.ff.eo.

2 Cõpẽsatio nõ fit de specie ad speciẽ vel de specie ad quãtitatẽ vel ecõuerso in.l.j.nu.3.ff.de cõpẽsa. fo.100.

2 Compẽsatio an fiat ipso iure anteq̃ opponaf in.l.verũ est.n.2.⁊.4.ff.de cõpensa. fo.e.

2 Cõpensatio nõ obijcif de nõ liquido ad nõ liquidũ vel ad liquidũ in.l.j.nu.24.ff.de cõpensa. fo.eo.

2 Compẽsatio nõ fit de specie ad quãtitatẽ secus si ex vna parte debef quãtitas ⁊ ex altera debef species aut quãtitas alternatiue in.l.si cõuenerit.n.5.ff.de pig.act. fo.74.

7 Cõpensatio vt habeat locũ quãtũ tp̃s def ad liquidãdũ debitũ in.l.in ea que.nu.2.C.de cõpẽsa. fo.194.

1 Compẽsatio deducta i iudiciũ per modũ exceptiõis si in ea qs succubuit qñ nõ possit postea deduci i iudiciũ ꝑ modũ actiõis i.l.si aũt is.§.si qũocunqz.nu.2.ff.de neg.gest. fo.104.

2 Cõuenire te sicut possum in alio loco q̃ destinato ita ⁊ tibi exceptionẽ cõpẽsatiõis obijcere in.l.pecuniã.nu.2.ff.de cõpẽsa. fo.101.

Compensatio põt obijci de eo qd nõ debetur iure actiõis sed officio iudicis mercenario vel nobili in.l.pecuniã.nu.3.ff.de cõpẽsa.. fo.eod.

2 Cõpensationis exceptio quã vim habeat ⁊ in quo differat ab alijs pretorijs.in.l.j.nu.4.ff.de cõpẽsa. fo.100.

2 Compẽsatio fit an.xx.si peto a te.xx.⁊ tu obijcias cõpẽsationẽ de aliquo debito in quo tibi teneor.in.xxx.⁊ in residuo nõ debeo ꝯdẽnari nisi ꝑ viaz recõuẽtionis petijsses me cõdẽnari al's petif in alio iudicio.in.l.in rebus.§.qd aũt.nu.4.ff.cõmo. fo.71.

7 Cõpẽsatio de debito naturaliter tm̃ qualiter possit obijci ꝙ peti nõ põt in.l.ij.nu.2.C.de cõpẽsa.pecu. fo.194.

1 Cõpensatio nõ fit de specie ad q̃titatẽ ⁊ qñ ⁊ qualiter fiat in.l.si qd possessor.nu.3.ff.de peti.here. fo.149.

2 Compẽsationem quo casu possim obijcere de eo qd debef alteri q̃ mihi lz regulariter secus in.l.si cũ filio.nu.3.ff.de cõpẽsa. fo.101.

2 Compensatio nõ hz locũ nisi tpe quo ꝑuenif ad iudicẽ ⁊ obijcif exceptio cõpẽsationis subsistat debitũ hincinde.in.l.cũ fundus.§.seruũ tuuz.nu.5.ff.si cer.pet. fo.15.

2 Compẽsationẽ quo casu tibi obijcio de eo qd alius mihi dz.in.l.si cũ filio nu.2.ff.de cõpẽsa. fol.101.

2 Compensatio vt fiat cũ sterilitate qñ dicaf fertilitas.l.ex ꝯducto.§.si vis tempestatis.nu.6.ff.loca. fol.116.

3 Cõpensatio qd fit in.l.diuortio.§.ob donationes.nu.3.ff.sol.ma. fo.8.

Compẽsatio põt obijci de vno genere ad aliud gen⁹ sicut de pecunia ad pecuniã ⁊ qd si aliud genus est diuersum.ibi.nu.5. fol.9.

4 Compensatio nõ hz locũ de specie ad speciez.in.l.si ex pluribus.nu.2.ff.ad.l.fal. fo.89.

1 Cõpẽsatio sicut fit de q̃titate ad q̃titatẽ ita de specie ad speciẽ qñ hincinde debef species in genere.in l.j.§.itẽ si.nu.2.ff.si ꝑs here.pe. fol.153.

1 **Compromissum** facere pñt duo in aliquem diuersis diebus.in.l.ꝑ fundũ.nu.4.ff.de ser.rusti.predi. fol.163.

1 Cõpromissum de iure ⁊ facto cũ ꝓmissione nõ reducendi laudũ ad arbitriũ boni viri etiaz si sit iniquũ intelligif modica iniqtate ⁊ si nõ esset dictũ etiã si sit iniquũ posset peti etiã ꝓ modica iniquitate.in.l.si vnus.§.illud nulla nu.3.ff.de pac. fol.63.

2 Cõpromissuz qñ fit inter duos cũ hoc ꝙ discordauerint ꝙ eligaf tertius an valeat ⁊ qd si ꝑmi arbitri nõ arbitranf.in.l.si merces.n.2.ff.loca.f.118.

1 Cõpromissuz si est fcm̃ inter aliquos cũ clausula ꝙ possint ꝓcedere de iure ⁊ de facto ⁊ sententiare de iure tm̃ seu de quo iure.in.l.ius pluribus.nu.3.ff.de iusti.⁊ iure. fol.8.

3 Cõpromissum fcm̃ ꝑ prelatum an finiaf morte ꝑlati.in.l.si per epistolã.nu.4.ff.de acqui.here. fol.97.

1 Cõpromissuz fcm̃ ab vniuersitate nõ extinguif lz oẽs de vniuersitate mutenf ⁊ alij loco ipsorũ.in.l.ꝓponebaf.nu.6.ff.de iudi. fo.131.

8 Cõpromissum si fiat ⁊ ꝓmittif stare laudo tali sub certa pena ⁊ illud laudum reducatur ad arbitriũ boni viri ⁊ fuit reductũ an cõmittaf pena cõpromissi si nõ stetur sentẽtie iudicis reducentis.in.l.vnica.nu.7.C.de his que pe.no. fol.80.

1 Cõpromitti põt de crie q̃tum ad effectus ciuiles ⁊ ad penã applicandã parti.in.l.qd ergo.§.ex cõpromisso.nu.4.ff.de infa. fo.80.

4 Cõpromissum si fiat in plures cũ appositione istorũ verborũ vt oẽs vel alter ipsorũ possit negotiũ expedire an vnus filius nõ poterit nisi in defectum aliorũ nõ valẽtiũ vel nolẽtium interesse.in.l.titio fundũ.§.his verbis.nu.2.ff.de leg.j. fol.31.

Quid i vltis volũtatib⁹ si apponãf illa vba nobis vł alteri eor.ibi.n.4.

4 Cõpromissum si est in aliquẽ factũ de iure ⁊ de facto an cõpellaf acceptare.in.l.j.nu.6.ff.de leg.ij. fo.44.

1 Cõpromisso in generali nõ veniunt illa de qbus est iudicatũ ⁊ si sup illis laudef nõ valet.in.l.post rẽ.nu.6.ff.de trãsac. fo.74.

7 Cõpromitti qñ possit in episcopũ.in.l.si q ex.nu.3.C.de epi.audi.fo.22.

2 Cõpromisso durãte inter te ⁊ me si cõuenio te corã iudice an ⁊ qñ soluif cõpromissum.in.l.pecuniã.nu.2.ff.si cer.pe. fo.16.

8 Cõpromissum põt fieri duraturũ quousqz vixerint arbitratores ⁊ quousqz durat cõpromissum an currãt fatalia.in aut.si tamen.nu.3 C.de temp.appella. fol.130.

5 Cõpromittere lz nõ possint ptes in iudicẽ tanq̃ in arbitrũ pñt tñ tanq̃ in arbitratorẽ.in.l.j.§.⁊ post operis.nu.3.ff.de ope.no.nun. fol.3.

4 Cõpromittere ꝙ reputef leuis culpa nõ lata.in.l.cũ hereditas.nu.5.ff.ad treb. fol.111.

1 Cõpromissum ꝙ soluaf in iudicio vt si factũ fit ante lit.cõtest.soluaf contestatione ⁊ si post soluaf sñia ⁊ quid in arbitratore.in.l.q fidẽ.nu.4.ff.de transac. fol.75.

1 Cõpromissum si fiat inter aliquos in iudicẽ nõ suũ tãq̃ in arbitrũ talis arbiter nõ hz inter eos iurisdõnẽ sz acqrit notionẽ sz si in ꝓpriũ iudicẽ ordinariũ nõ valeret ⁊ qd si ꝯpromitterẽt tanq̃ in arbitratorẽ.in.l.j.nu.12.13.⁊.14.ff.de iudi. fo.113.

7 Cõpromissum vel trãsactio facta nõ valet super eo de quo habeo instrm qd hz executionẽ paratã si cõtra tale instrumentũ nõ põt opponi aliqua exceptio ex forma statuti ad impediendũ executionẽ.in.l.si cã.nu.4.C.de transac. fol.56.

7 Compromissum factum post sententiaz q̃ trãsiuit in rẽ iudi an valeat.in

l.causas nu.4.C.de trāsac. fo.52.
7 Cōpromissuz. Ille in quē factū est cōpromissuz de iure & de facto nō pōt vti arbitrio in re clara & lucida in.l.trāsactio nullo.nu.2.C.de trās. fo.57.
7 Compromissum factū in arbitros iuris durat ꝑpetuo quousqꝫ viuūt arbitri si cā corā arbitris nō fuit cepta & qd si fuit cepta in.l.ij.nu.3.C.de diuer.rescri. fo.34.
7 Cōpromissum de iure & de facto ꝙ sit qdā trāsactio in.l.trāsactionis.nu.2.C.de trāsact. fo.50.
7 Cōpromissum si fiat in arbitros & arbitratores vt in ꝓcedēdo possint ꝓcedere de iure & de facto ſʒ ꝓnūtiare de iure tm̄ & reperiat̄ ɔtrietas īter ius cōe scriptū & cōsuetudinē vel statutū ꝗʒ ꝙ ius debebūt ꝓnūtiare in.l.ij.n.11.C.si cōtra ius vel vti.publi fo.33.
7 Cōpro.si ego paduan⁹ & tu vicētin⁹ cōpromisim⁹ in aliquē vicētinū q tulit sniam ɔ me ꝑ te corā quo & in quo loco debeā petere restitutionē in integrū vel dicere laudū iniquū in.l.qm̄.n.2.C.vbi & apud quē cogni.fo.90.
7 Cōpromissum vel delegatio facta de cōi cōsensu partiū si cōtinet clausulā ꝙ infra certū tꝑs deberet cāz terminare an illud tꝑs appositū iurisdi. vel cogni.de ɔsensu partiū habeat ēt vim termini dati ad ꝓbādū & an habeat etiā vim pemptorŋ in.l.ꝓperādū.§.& si qdē.nu.10.C.de iudi.fo.109.
7 Cōpromissum qñ valeat inter patrē & filiū in.l.arbitrorū.numero.3.C.de arbi. fo.97.
6 Compromissum in quas personas fieri nō possit in.l.si qs arbitratu.nu.2.ff.de verb.oblig. fo.17.
1 Compromissum si fiat in aliquē vt possit ꝓcedere de iure & de facto an ēt poterit ꝓnūtiare.in.l.q ꝓcuratorē.nu.7.ff.de procur. fo.95.
8 Cōpromissum factū a canonicis nō expirat lʒ illi mutent̄ & alij loco eorū subrogent̄ si factū est super negotijs ptinētib⁹ ad capitulū in.l.si grege.n.2.ff.de leg.j. fo.10.
4 Compromissum si nō vʒ nō recōualescit ꝑ ꝓrogationē termini i.l.legata inutiliter.nu.6.ff.de leg.j. fo.9.
6 Compromisso durante non currit tēpus appellatiōis ꝓsequēde ſʒ interponēde sic.in.l.i.§.biduū.nu.16.ff.qñ appel.sit. fo.95.
3 Compromissum factum inter duos in abbatem talis monasterŋ nō exprimēdo nomē propriū sed dignitatis an trāseat in successorem abbatia.in l.q liberis.§.hec verba.nu.4.ff.de vulg.& pupil. fo.71.
7 Concessio vel rescriptū an extēdat̄ ad alias ꝑsonas vel causas in.l.ij.nu.2.C.de legi. fo.13.
3 Concessa per principē nō redacta in corpore iuris si cōtinēt bñficiū videt̄ large interpretāda & cēsent̄ realia nō ꝑsonalia si cōgrue hoc fieri pōt in.l.maritū.nu.5.ff.sol.ma. fo.12.
3 Concedens vel dans mihi aliquam rem videtur in dubio illa concedere ad illum vsum ad quem ipse concedens vtebatur tempore quo concessit & quid si ex postfacto aliquid nouum facere volo in.l.si fundus.nu.2.ff.sol.mat. fo.10.
1 Concessiones precedentes requiruntur per vltimam concessionem in.l.per fundū.nu.9.ff.de ser.rusti.predi. fo.163.
1 Concessio qñ dicat̄ seruitus predialis & qñ sit ꝑsonalis respectu fundi.in l.luci⁹.nu.2.ff.de serui.rusti.predi. fo.165.
7 Concessiones si non fuerunt facte ꝑ viaz priuilegŋ sed per viā iuris cōis obseruādi tūc ꝑ legē ɔriā vel statutū cēsetur reuocatū rescriptū sicut & ipsum ius commune.in.ij.constitu.C.nu.7. fo.3.
4 Concessiones an dicant̄ reales vel personales in.l.idē iulianus.§.si qs.n.3.ff.de leg.j. fo.16.
5 Concedo tibi vt possis immittere aquam de fundo tuo in meuz ēt si mihi noceat intelligit̄ nisi noceat immoderate.l.ij.§.illud etiā.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.
8 Cōcessio feudi vel emphyteosis si alicui recipiēti ꝑ se & suis descēdētib⁹ vsqꝫ in tertiā generationē & ipse decessit cū nepote vel nepte ex filia an ille dicat̄ ex sua generatiōe in.l.i.nu.4.C.de cōdi.inser. fo.88.
1 Ad cōcessionē vni⁹ iuris ꝙ tacite sequat̄ cōcessio alteri⁹ iuris sine quo illo vti nō posset in.l.refectiōis.nu.3.ff.cōmu.predio. fo.166.
3 Cōcessum districtualib⁹ an extēdat̄ ad clericos in.l.maritū.nu.6.ff.solu.matri. fo.12.
Cōcessio facta a priuato an intelligat̄ ꝑsonalis vel realis.ibi.nu.7.
7 Concessio qō nulla possit obijci prescriptio an valeat i auf.quas actiōes nu.10.C.de sacrosan.eccle. fo.13.
1 Cōcessum vno tpe cēset̄ alio tpe esse ꝓhibitū & ecōuerso in.l cū lex.nu.5.ff.de legi. fo.11.
7 Cōcessio an ꝑsumat̄ facta si ꝑ aliqua re tanqꝫ emphyteotica solui tibi pēsionē ꝑ lōgū tꝑs & nō possum ꝓbare ꝙ cā mihi cōcesseris & tu hoc negas in l.iudicia.nu.2.&.3.C.de rei vendica. fo.148.
Quid in feudatario.ibi.nu.3.
1 Cōcessi tibi simpliciter vt aliquid poneres vel edificares in meo an videar cōcessisse precario.i.ad beneplacitū meū an animo donādi & cōstituendi seruitutem in.l.si precario.nu.4.ff.cōmu.predio. fo.167.
3 Concessum vno tpe in alio est prohibitū in.l.si ita quis.nu.3.ff.de vulg.et pupil. fo.73.
1 Cōcessum vni videtur alijs inhibitum in.l.cum pretor.numero.4.ff.de iudi. fo.117.
4 Cōcepti an habeat̄ ꝓ natis.i.l.ex facto.§.ex facto.n.3.ff.ad trebel.fo.105.
7 Concilium generale cōuocare hodie pertinet ad papā sed olim ad imperatorem in.l.nemo.n.3.C.de sum.triti. fo.4.
7 Appellare nō est licitū a snia cōcilij generalis sicut nec a sententia principis vel senatus licet supplicare in.l.nemo.C.de sum.tri. fo.4.
7 Conclusio in causa impedit vlteriorem ꝓductionē & quid in cā appellatiōis in auf.vt qui.num.4.&.nu.10.C.de proba. fo.168.
2 Conclusio in cā nihil aliud est ꝙ preclusio facultatis amplius ꝓducendi testes vel instra in.l.admonendi.nu.24.&.27.ff.de iureiur. fo.29.
1 Conclusio in libellis criminalibus seu accusatiōib⁹ nō est necessaria.in cā ciuili sic.in.l.qd ergo.§.pena grauior.nu.9.ff.de infa. fo.81.
7 Cōclusum in causa qñ cēseatur in auf.iubemus.num.5.C.de iudi. fo.107.
7 Cōclusio in cā an fit de substātia ordinis iudiciarŋ & an extēdat̄ ad cāz appellatiōis in.l.iudices.nu.5.C.de iudi. fo.106.
7 Admissus post cōclusionē in cā ad ꝓbādū ꝑ testes si iurauerit eos de nouo ad ei⁹ notitiā puenisse si iurauerit ꝙ añ cōclusionē in cā nullā habuit notitiam an valebit eorum depositio in.l.si cū patruo.nu.3.C.cōmu.vtri.iudi. fo.160.
8 Concordia matrimonialis debet lucro preferri & potius ꝗʒ quis velle perdere lucrum ꝙ a marito recedere vel matrimonium dissoluere in.l.reprehendenda numero.3.C.de instit.et substi. fo.46.
Cōcordia maritalis debet preferri cupidini liberorum.ibi.
8 Concubinatus ꝙ nō sit ꝓhibit⁹ de iure ciuili & ꝙ fili⁹ natus ex cōcubinario coitu succedat matri.in.l.si qua.nu.3.C.ad orfi. fo.99.
5 Concubina quo casu sit melioris cōditionis ꝙ vxor in.l.donatiōes.nu.3.ff.de dona. fo.34.
2 Condemnatus in aliqua interlocutoria ꝓpter ɔtumaciā si obtineat in negotio principali ꝑ sniam an reus in expēsis cōdēnatus restituet expeñ.habitas ꝑ interlocutoria in.l.si pignore.nu.2.ff.de pig.act. fo.75.
6 Cōdēnat⁹ si est aliqs in quinquaginta ex vno maleficio & in.l.ex alio est bānit⁹ an videat̄ bānit⁹ in cētū vt habeat locū statutū dicēs ꝙ bānit⁹ in cētū possit impune offendi.in.l.vbi fideiussor.nu.2.ff.de solu. fo.67.
8 Cōdēnat⁹ ad mortē vel ad mēbri mutilationē an possit ifra tꝑs appellādi dnci ad iustitiā in.l.addictos.nu.3 C.de appel. fo.129.
1 Cōdēnat⁹ de furto est infamis lʒ i veritate furtū nō fecit nec admittit̄ ad probādū ɔriū in.l.athletas.§.itē si qs.nu.2.&.3.ff.de infa. fo.78.
1 Cōdēnata aliqua singulari ꝑsona si nō reperiūtur bōa mobilia vel immobilia capiūtur in cā iudicati debitoris noia ita & qñ cōdēnatur vniuersitas in.l.ciuitates.nu.1.ff.qō cuiusqꝫ vniuer. fo.101.
1 Cōdēnatus de fide rupta in alia actiōe ɔria ꝙ mādati q̄ dat̄ fideiussori ꝑ eo qō soluit nō efficit̄ infamis i.l.furti.§.mādati.nu.3.ff.de infa. fo.79.
3 Cōdēnat⁹ de crimine famosi libelli si prius fecerat testamētū an irritetur & an possit testari ad piam cām in.l.is cui.§.si qs.nu.6.ff.de testa. fo.37.
3 Cōdēnati plures si sint in vna snia & vn⁹ soluit ꝑ parte sua lʒ tota snia sit incisa vel cācellata & pōt hoc ꝓbari nō ꝓderit niū solueti i.l.ij.nu.2.ff.de his q̄ in testa.delen. fo.61.
3 Cōdēnare aliquē qui nō pōt:pōt tñ declarare ipʒ cōdēnādū in.l.si qs.§.eius.nu.3.ff.de iniu.rup.& irri.testa. fo.58.
7 Cōdēnatus ad mortē an possit relinquere ad piam cām.remis.in.l.j.nu.7.C.de sacrosanc.eccle. fo.5.
7 Cōdēnare q nō pōt aliquē an possit ꝓnūtiare ipm esse cōdēnandū & qui nō pōt absoluere an possit ꝓnūtiare ipsum fore absoluēdū in.l.procurator.nu.2.C.vbi cau.fisc. fo.128.
3 Condēnatus si condemnato per iudicem ecclesiasticum ex quo crimine redderetur intestabilis de iure canonico postea remittatur condemnatio vel crimen quod eius testū non recōualescat in.l.filiussa.numero.2.ff.de testa. fo.38.
1 Cōdēnatio fit in oibus actionibus realibus in quibus petit quis declarari ius ad se ptinere etiā ad res quas cōuētus reperit̄ possidere vel tenere tēpore snie lʒ sint plures ꝙ essent tpe lit.cōte.officio iudicis in.l.si quo tpe.nu.2.ff.de pet.here. fo.151.
2 Cōdēnat⁹ ad rē tradēdā vel restituēdā qñ est cōtumax que remedia tunc cōpetāt actori in.l.in actiōib⁹.nu.4.&.5.ff.de in lit.iur. fo.33.
6 Cōdēnat⁹ an pēdēte cā nullitatis sentētie debeat haberi ꝓ cōdēnato vel nō.in.l.vna.nu.5.ff.nil no.app.interpo.fo. fo.97.
1 Cōdēnatus realiter vel ꝑsonaliter si qs ꝓ malesicio cōmisso fuit aliquē nō poterit ille cōtra quē deligt remittere penā applicādā reip.in.l.quos ꝓhibet.nu.3.ff.de postu. fo.77.
2 Cōdēnato si debeat extrahi ocul⁹ dexter vel amputari manus dextra & sinister per errorē fuit extract⁹ vel sinistra manus amputata nō dʒ ei extrahi dexter vel man⁹ dextra amputari in.l.elegāter.§.q reprobos nu.4.ff.de pig.ac. fo.76.
3 Cōdēnat⁹ de crimine capitali si pēdēte tpe dato ad appellādū testat̄ sit & intra illud tꝑs nō interposita appellatiōe decessit valet testamētū i.l.qui a latronib⁹.§.si qs nu.2.ff.de testa. fo.37.
6 Cōdēnat⁹ si est aliqs ad penā pecuniariam cum hoc ꝙ si eam non soluerit infra

rit infra certū terminū amputet sibi pes vel cōdemnet in metallū ꝙ possit alius pro eo soluere talem penā ⁊ ab eo inuito repetere.in l.nō tantū.nu.2.ff.de appel. fo.93.
2 Cōdemnatꝰ de vulnere nō factā mētione de cicatrice vtrū possit iterū accusari vel ingri vt ꝯdēnet in duplo pluri rōne q̄litatis omisse si ꝑ statutū imponit maior pena ꝓpter cicatricem.i.l.si vt certo.§.si duobꝰ.nu.25.ff.commo. fo.69.
5 Cōdēnatꝰ q fuit iterū ⁊ iterū soluit q2 nō reperit instr̄m solonis si postea illud reperiat qualr sibi ꝓuideat.in.l.impatores.nu.3.ff.de re iudi.fo.72.
7 Cōdemnatio in expēsis est fauorabilior ꝙ̄ pena.in aut.cōtra.nu.4.C.de nō nu.pecu. fo.190.
3 Cōdemnatus ad securim vel ad sagittas nō efficit seruus pene nec testamentū eius rumpit cū talis pena nō debeat imponi.in.l.si quis mihi.§.si quis plane.nu.2.ff.de acqui.here. fo.92.
2 Cōdemnatꝰ ad tradēdū rem vēditā an possit opponere exceptionē peremptoriā ꝯ petētē executionē.i.l.eū q.§.si libertꝰ.nu.2.⁊.4.ff.ꝺ iureiu.fo.28.
6 Cōdēnatꝰ ꝓ pte an censeat absolutꝰ.i.l.si plures.nu.2.ff.de fideius.fo.53.
8 Cōdēnatꝰ ꝑ falsa instr̄a si ꝓuocauit semel vel bis ⁊ succubuit an poterit postea allegare falsitatē instr̄i.in.l.j.nu.3.C.si ex fal.instru.vel testi.fo.124.
6 Cōdēnatio an possit peti fieri etiā ꝓ futuris annis rōne eius qȯ debet de presenti in.l.stipulatꝰ.§.cū stipulamur.nu.5.ff.de verb.oblig. fo.22.
1 Cōdēnati de crimine publico vel de calūnia cōmissa in accusatiōe publici criminis dicunt infames grauissima infamia.in.l.j.§.remouet.nu.6.ff.de postu. fo.76.
1 Cōdemnatꝰ ex inquisitione super crimine famoso an sit infamis.i.l.ictus.nu.7.ff.de infa. fo.82.
4 Cōdēnatꝰ ad mortē si pmo fuit ꝓcurator vel negotiorꝫ gestor alicuiꝰ pōt differri executio q̊usqꝫ rōnē reddiderit.i.l.seruꝰ vni.nu.2.ff.de leg.j.fo.26.
2 Cōdēnari dubitās ꝙ possit soluere sub ꝯditione si eū ꝯdēnari ꝯtigerit vt nō incurrat periculū corporalis pene si massarius cōmunis velit recipere.in.l.ꝓmissor stichi.§.cōstituto.nu.4.ff.de cōstit.pecu. fo.65.
5 Cōdemnatꝰ si qs fuit mihi ad restitutionē fundi ⁊ etiā omniū fructuū perceptorū vsqꝫ in illū diem ⁊ sic nō fuit declarata q̄ntitas fructuū an valeat sentētia in fructibꝰ.in.l.in summa.nu.2.3.ff.de re iudi. fo.75.
5 Negotia mea si aliqs q gessit sit cōdemnatꝰ ad mortē nō dꝫ fieri executio quousqꝫ reddiderit mihi rōnē.in.l.interdū.nu.2.ff.ꝺ publi.⁊ vecti.fo.28.
1 Cōdēnatꝰ si qs fuit de falso instrumēto hoc nō nocet alteri illo vtēti nisi de nouo cōtra eū ꝓnunciet.in.l.lucius.nu.3.ff.de infa. fo.82.
2 Cōdemnatꝰ ad tradēdū vel restituēdū rem aliquā facta traditione liberatus est ab illa sentētia ⁊ quid si postea turbet vel auferat possessionē vel ad ipsum reuertat.in.l.qui pēdentē.nu.5.ff.de acti.emp.⁊ vendi. fo.111.
1 Condemnatꝰ ex delicto potest inuitꝰ de domo extrahi.in.l.plerīqꝫ.nu.9.ff.de in ius voc. fo.27.
8 Condemnatꝰ de militari crimine nō testatur nisi de castrēsibꝰ ⁊ qn̄.in.l.et militibꝰ.nu.1.C.de testa.mili. fo.32.
7 Cōdēnatus ad mortē an possit duci ad iustitiā etiā infra tempus quo poterat appellare.in.l.addictos.nu.8.C.de epi.audi. fo.22.
7 Cōdēnari qui se ꝑmisit in dāda certa quātitate relicta alicui puelle maritāde relicta in testamēto p̄ris pro legitima vel dote cogit eam reddere duplicatā.in.l.si quis suo.nu.2.C.de inofficio.testa. fo.136.
1 Cōdēnatꝰ de crimine publico ⁊ sic inhabilis ad testādū incōtinēti si appellat efficit habilis nisi postea ꝓnunciet male appellatū.in.l.furti.nu.6.ff.de infa. fo.79.
7 Cōdēnatꝰ ꝺ dāno dato nō ē ifamꝫ.i.l.v̇bū.n.2.C.ex q.cau.ifa.irro.fo.64.
3 Cōdemnatꝰ an efficiat seruus pene ⁊ qd si eripiat de manibꝰ familie.in.l.eius qui.§.si cui.nu.9.ff.de testa. fo.36.
Cōdēnatꝰ de crimine capitali nō pōt facere testm̄ ad pias causas in p̄iudiciū illorū ad quos bona debēt ꝑuenire ꝑ cōdemnationē.ibi.nu.11.
Quid ex bānitis nostri tp̄is an possint testari.remis.ibi.nu.12.
6 Cōdemnatꝰ si est in carceribꝰ in causa capitali an admittat ꝓcurator.in l.nō tantnm.nu.6.ff.de appel. fo.93.
7 Cōdēnatꝰ in aliud opus ꝙ̄ in metallū ꝑdit ciuitatē nō libertatē sed qn̄ in metallū ꝑdit etiā libertatē.i.l.ad tēpus.nu.2.C.ex q.cau.infa.irro.fo.63.
Cōdemnatꝰ de furto si post sentētiā q̄ trāsiuit in rem iudicatā potest probare ꝙ nō cōmisit furtū licet nō euitet penā dupli vel quadrupli an tamē euitet infamiā.in.l.si furti.nu.2.C.eo.

8 **Condictio** furtiua nō datur nisi domino sed actio furti datur etiam nō dn̄o cuius tn̄ interest rem nō fuisse subtractā.in.l.si is cui.nu.2.C.de furtis. fo.7.
8 Cōdictio furtiua an detur cōtra heredē etiā si ad eū nihil ꝑuenit.in.l.furti actione.nu.2.C.de furtis. fo.9.
2 Cōdictio indebiti nō tollit per ꝓmissionē de nō mouendo ꝯtrouersiam.in.l.stichus.§.idem quesiuit.nu.1.ff.de cōdi.indebi. fo.54.
2 Cōdictio ob causam nō habet locum in ꝯtractibus nominatis.in.l.dedi tibi.nu.2.ff.de cōdi.cau.da. fo.34.
2 Cōdictio indebiti ꝙ etiā oriat ex nego.gest.ꝙ negotiū sit quasi ꝯtractꝰ.in.l.si in area.nu.2.ff.de cōdi.indebi. fo.47.
2 Cōdictio ob causam habet locū in donatione ob causam nō in ꝓpria donatione in.l.j.nu.12.ff.de rerū permu. fo.125.
2 Cōdictio incerti ꝙ etiā cōcurrat cū alia speciali actione oriēte ex cōtractu.in.l.si tibi.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.107.
2 Cōdictio ob causam dat etiā ex parte eiꝰ q nō perfecte impleuit ex capite penitētie nō ex capite cause nō implete ⁊ qd in trāsactione.in.l.si pecuniā.nu.15.ff.de cōdi.causa.da. fo.37.
2 Cōdictio incerti ⁊ ꝯdictio sine causa an sint diuerse actiones.i.l.qui sine causa.nu.2.ff.de cōdi.sine causa. fo.55.
2 Cōdictio furtiua ē maleficiū.i.l.si ambo.§.q̊ties.nu.2.ff.de cōpēsa.fo.101.
1 Cōdictio incerti ꝙ nō cōcurrat cū alia speciali actione ⁊ an si ꝯcurrat cū actione ex empto.in.l.si binarū.nu.2.ff.de seruī.vrba.p̄dio. fo.162.
1 Cōdictiones ob turpē causam si egi ad simplū ꝙ ꝯsecutus sententiā tollatur actio ex hoc edicto in totū an tollat autē in simplū solꝫ ⁊ detur ad triplū.in.l.heredē.§.quare.nu.2.ff.de calum. fo.112.
2 Cōdictio indebiti nō habet locū in ꝯtractibꝰ nominatis sed debet agi ad obseruantiā ꝯctus.in.l.qui inuicē.nume.1.ff.de cōdi.indebi. fo.46.
2 Cōdictio sine causa in qbꝰ differat a cōditione indebiti ⁊ cōdictione ob causam ⁊ ob turpem causam.in.l.j.nu.2.ff.de cōdi.sine causa. fo.54.
Si credebā me teneri ad debitū ex alia cā ⁊ ꝓpter hoc sponte ꝓmisi ꝑ errorē tūc repeto liberationē per ꝯditionē sine causa vel incerti.ibi.nu.3.
2 Cōdictio furtiua ꝙ fit ex maleficio.in.l.si seruus.§.celsus.nu.2.ff.de cōdi.furti. fo.57.
7 Cōdictio ob causam nō habet locū in cōtractu nominato etiā ex defectu cause ⁊ multominus ex capite penitētie.sed agit ad implementū.in.l.si nō donationis.nume.2.C.de cōtrahen.emp.vendi. fo.205.
2 Cōdictione indebiti dꝫ repeti vel illud idem qȯ solutū est vel tātundē in genere suo ⁊ an etiā ⁊ qualis estimatio.in.l.si nō sortē.§.libertus.nu.2.ff.de cōdi.inde. fo.45.
2 Cōdictio furtiua nō trāsit in singularē successorē ⁊ quare.in.l.siue manifestus.§.tamdiu.nu.5.7.⁊.8.ff.de cōdi.furti. fo.56.
2 Cōdictio indebiti nō solū dat ad illud qȯ est solutū sed etiā ad accessiōes et ad ꝑtiū eiꝰ si res nō extat.i.l.in summa.nu.5.⁊.6.ff.de ꝯdi.īdebi.fo.54.
2 Cōdictio ob cām cōpetit etiā si dedi tibi ob cām de futuro implēdā ꝑ me quā postea implere nolui.in.l.j.§.si parēdi.nu.2.ff.de cōdi.cau.da. fo.34.
Cōdictio ob causam nō orit ex contractu innominato vt ꝯtractus impleatur sed vt dissoluatur.ibi.nu.7.
2 Cōdictio ob causam habet locū aliqn̄ etiā in cōtractibꝰ nominatis si ex dispositione legis nō imponat ꝑ aliā partē.in.l.bonāfides.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.114.
2 Cōdictio sine causa cōpetit etiā ad solutū virtute sentētie qn̄ causa q̄ suberat virtute sentētie redacta est ad nō causam ⁊ agēs nō ꝯtradicit sn̄ie.in l.ij.nu.8.ff.de cōdi.sine causa. fo.55.
2 Cōdictiro furtiua pōt dari qn̄ cōcurrūt ista duo ꝙ ad aliquē ꝑuenit res furtiua vel aliqd ex ea ⁊ ipse habet in potestate ipsum furē lꝫ ipse nō ꝯmiserit furtū vel sit heres furis.in.l.si seruus.nu.2.ff.de cōdic.furt. fo.55.
5 Cōdictio sine causa an subroget loco actionis prime.in.l.senatꝰ.§.si duobus.nu.1.ff.de do.cau.mor. fo.37.
1 Cōdictio idebiti ꝙ sit talis nature ꝙ nō det nisi q̄tenꝰ recipiēs effectꝰ est locupletior.⁊ nisi mala fide recepit.i.l.cū hi.§.si fidē.n.2.ff.ꝺ trāsac.fo.74.
2 Cōdicere pōt quis rem suā a fure ⁊ a predone.in.l.si qd nec.§.res pignori.nu.1.ff.si cer.pet. fo.5.
Quid in malefidei possessore simplici.ibi.nu.2.
Condictio est actio personalis.ibi.nu.3.
Cōdici potest a fure possessio.ibi.nu.3.
2 Cōdictio indebiti an detur ad solutū gratia cōditionis implende ⁊ sic ad causam de futuro.in.l.is cui heredi.nu.3.ff.de cōdictio.inde. fo.47.
2 Cōdictio ob causam qn̄ liberatione facta ob causam succedat loco actionis prime.in.l.si mulier.nu.3.ff.de cōdi.cau.da. fo.39.
2 Cōdictio ob causam nō habet locū in cōtractibꝰ nominatis.in.l.fi.nu.7.et.13.ff.de condi.cau.da. fo.40.
Cōdictio ob causaꝫ habet locū in ꝯtractu trāsactionis ad resolutionē cōtractus ex capite cause nō implete si implere debens nō fecit qȯ in eo aliter agit vt cōtractus impleatur.ibi.nu.9.
Cōdictio ob causam datur in donatione ob causam ex capite cause nō implete nō autem ex penitētia.ibi.nu.15.
Cōdictio ob causam habet locū ex capite cause nō implete nō ex pn̄ia qn̄ cōtractus nominatus est mistus cū innominato.ibidem.nu.16.
7 Cōdictio ob camsam nō dat in cōtractibus nominatis.in.l.j.nu.2.C.de act.emp.⁊ vendi. fo.210.
2 Cōdictio ob turpē cām si versat turpitudo ex parte recipiētis tātū hꝫ locū cū dat ob turpē causam.in.l.j.nu.3.ff.de cōdi.ob tur.cau. fo.41.
2 Condictione furtiua agēs habet necesse in libello se allegare dn̄m sed non ꝓbare dn̄ium sed sufficit ꝓbare furtū ⁊ quid si cōuentꝰ ꝓbet cōtrariū.l.i.nu.2.⁊.3.ff.de cōdi.furti. fo.55.
2 Cōdictio indebiti dabit ad decem in genere si debes decē aut stichū vtrūqꝫ soluit simul postea decē perirēt secus si pereat stichus.in.l.cū is qui.nu.4.ff.de cōdi.inde. fo.46.
2 Cōdictio indebiti iā orta q̊ casu extinguat ⁊ liberatio q̄ nō fuit orta a ꝑ̄ncipio orit ex post facto.i.l.cū is q.§.fideiussor.nu.3.ff.de ꝯdi.inde. fo.47.
2 Cōdictio ob turpē cām cōpetit etiā in ꝯctibꝰ noīatis ⁊ ꝯcurrit cū actione ex illo cōtractu.in.l.fi.nu.3.ff.de cōdi.ob tur.cau. fo.42.
2 Cōdictio furtiua an sit ex delicto et an dicatur extraordinaria.in.l.si pro

iure.§.ꝯdictio.nu.3.ff.de cōdi.furti. f.55.
Condictio ob cām in q̄ differat a cōditiōe ob turpē cām i.l.j.§.ob rē igiẗ nu.2.ff.de cōdi.ob tur.cau. f.41.
Condictio poſſidētis melior eſt in pari turpitudinis cā.ibi.nu.9.
2 Cōdictiōe triticaria ſi res nō reddiẗ vel reddiẗ deteriorata q̄liter fiet cōdēnatio ſup eſtimatiōe ⁊ ꝙ ꝓbeẗ eſtimatio vel intereſſe ꝑ teſtes in.l.in hac actiōe nu.3.ff.de cōdi.triti. fo.58.
2 Cōdictio ob cām in ꝯtractu īnominato facio vt des nō cōpetit ſi factū eſt irrepetibile ſꝫ loco eiꝰ ſurrogaẗ actio de dolo ⁊ an ēt actio p̄ſcriptis v̄bis in l.naturalis.§.qḋ ſi faciā nu.4.ff.de p̄ſcrip.ver. fo.126.
2 Condictio ob cām nō daẗ penitēti niſi penitētia alteri parti notificeẗ vel datur ei ſed reuocabiliter in.l.ſi pecuniā.§.ſi ſeruum nu.3.ff.de cōdi. cauſa da. f.37.
Cōdictio ob cām pōt dari ad id qḋ nō fuit datū vel traditū ibi.nu.11.
2 Condictio ob cām ꝙ ſemꝑ cōcurrat cū cōdictiōe indebiti in.l.ſi ꝓcuratori nu.3.ff.de condi.cau.da. fo.39.
2 Condictio triticaria cū qbꝰ aliȷ̈s cōditiōibꝰ habeat ſimilitudinē in.l.j.n.2.⁊.3.ff.de cōdi.tritica. fo.58.
Condictio triticaria quare nō cōpetat ꝓ pecunia numerata ⁊ ꝙ fuerit inuēta ꝓ rebꝰ quarū eſtimatio variaẗ ex tp̄e ibidē.nu.3.
Condictionē triticariā inducere ad qd fuit neceſſe.ibi.nu.4.⁊.5.
Cōdictio triticaria dabiẗ mihi nō alia ſi ſubtraxiſti mihi rē ī qua nō habebā dn̄iū nec ius ſꝫ dūtaxat poſſeſſionē.ibidē nu.5.
8 Cōdicere lꝫ nō poſſim rē cōtra poſſidētē rē meā q2 mea ſit, ꝙ tn̄ poſſim cōdicere poſſeſſionē ꝑ cōdictionē ex.l.ſi coloni.C.de agri.
2 Cōdictio ob cām daẗ ad reſtituēdū id qḋ ſemel fuit datū in.l.cū ſeruꝰ.nu.3.ff.de cōdi.cā.da. fo.40.
2 Cōdictione indebiti poſt q̄ egi ꝯ te tu effectꝰ dn̄s ꝑ p̄ſcriptionē poſſis mihi auferre rē ꝑ rei ven.an cū cōdico poſſis opponere exceptionē dolo facis q2 petis ⁊c.in.l.indebiti.§.ſꝫ ⁊ ſi.nu.9.ff.de cōdi.indebi. fo.43.
2 Condictio incerti an cōpetat vbi alia actio ex ꝯtractu ꝯpetit in.l.ſꝫ ⁊ ſi.§.cū iter.nu.3.ff.de cōdi.inde. fo.44.
Condictio indebiti qḋ interdū deẗ ad incerta ibidem.nu.4.
2 Condictio furtiua quare ſit magis ſtricte nature q̄ actio furti.i.l.ſi ſeruꝰ.nu.4.ff.de cōdi.furti. fo.55.
7 Condictio ob cāꝫ nō habet locū in ꝯtctibꝰ mere noīatis nec ex capite penitētie nec ex capite cauſe nō ſecute ſꝫ in ꝯtctibꝰ innominatis vere locū hꝫ ex vtroqꝫ capite.i.l.cū te.nu.2.§.de pact.inter emp.⁊ ven. fo.214.
Quid ſi ꝯctꝰ eſt miſtꝰ ſcilicet noīatus cū innominato ibidem.
2 Condictio furtiua nō daẗ niſi dn̄o ſꝫ actio furti daẗ etiā nō dn̄o in. l. duobus reis.§.item pōpeniꝰ nu.2.ff.de iureiurādo. fo.27.
2 Condicit nemo rē ſuā preter q̄ a fure.in.l.cū ſeruus.numero.7.ff. de condi.cau.da. fo.40.
2 Condictio ex.l.ſi me ⁊ titium.ff.ſi cer.pe.nō ſolū cōpetit contra illum qui locupletior factus eſt ex re mea, caſu quo contra illū non eſt mihi ꝓuiſum ſed etiam ſi fuit prouiſum ſed poſtia deſiȷ̈t eſſe prouiſum in.l.ſtichus.§.tutor creditori.nu.2.ff.de condi.inde. fo.54.
7 Condictio ex lege ad hoc vt competat ſufficit impulſio facta ꝑ iudicem vel alium ſuperiorem habentem poteſtatem vel iuriſditionē in. l.interpoſitas.nu.3.C.de trāſact. fo.51.
2 Cōdictio ex.l.ſi quis cōductiōis titulo.C.loca.nō ſolū hꝫ locū in ꝯtctu locatiōis ſꝫ ēt in ꝯtctu precariȷ̈ in.l.ſi rē alie.nu.4.ff.de pigno.act. fo.76.
8 Conditio ſi alteri nupſerit an habeatur ꝓ impleta an pro defecta ſi ſtat per euꝫ cui debebat mulier nubere in.l.j.nu.4.C.de inſti.⁊ ſubſti. f.45.
De eodē vide ibi.nu.5.6.7.⁊.8.
Conditio de nubendo tali ſi nō pōt illi nubere licite videẗ inducere viduitatē in.l.conditioni.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſti. fo.45.
Conditio qn̄ habeẗ ꝓ impleta venit qs ad cōmodū hereditatis vel legati iure extraordinario.i.officio iudicis ⁊ qn̄ iure ordinario ibi.nu.3.
8 Cōditio impoſſibilis de natura reȷ̈citur de legato ⁊ qd ſi eſt impoſſibilis de iure in.l.vna.nu.8.C.de his que pe.no. fo.80.
4 Cōditio appoſita vni gradui puta īſtitutorū nō cēſeẗ repetita in ſequēti gradu ſubſtitutorū vulgariū ⁊ quid in onere cōditionis.in.l.q̄ cōditio. n.3.4.⁊.5.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.72.⁊.73.
7 Cōditio ſi iurauerit ſe nullū dolū ꝯmiſiſſe hꝫ in ſe aliā tacitā cōditionē.ſ.⁊ ſi verū ſit ꝙ iuratū fuit in.l.ſi cū patruo nu.2.C.cōmu.vtri.iudi.fo.160.
Conditio iuriſiurādi ſiue ſit de preterito ſiue de futuro nō remittiẗ in cōtractibꝰ ſꝫ in vltimis voluntatibus ſi eſt de futuro remittitur per pretorē non de iure ciuili ibi.nu.4.
4 Conditio an habebitur impleta ſi ſtat per tertiū quominus conditio impleaẗ in.l.iure ciuili.nu.2,ff.de condi.⁊ demō. fo.71.
4 Conditionem habens implere dꝫ ſe offerre ⁊ ſic ire domū illius cui eſt implenda ⁊ nō expectare ꝙ ab eo petatur in.l.mutiane.nu.4.ff. de condi et demon. fo.69.
3 Conditio qn̄ debeat impleri in forma ⁊ qn̄ ſufficit ꝙ ipleaẗ ꝑ equipollēs in.l.gallus.§.⁊ quid ſi nume.7.ff.de lib.⁊ poſthu. fo.52.
4 Conditio ſi x.dederit depēdēs ex volūtate dare debentis ⁊ recipere nolētis ꝙ dicatur miſta ⁊ debeat impleri poſt mortem ⁊ quid in miſta que pēdet ex voluntate implere debētis ⁊ caſu fortuito in.l.ȷ̈.nu,2.ff.de condi.et demon. fo.68.
Cōditionem implens cum dat aſcendit non requiritur ꝙ dicat ego facio vt impleam conditionem ibi.nu.3.
Conditio oppoſita in inſtitutiōe cenſeẗ repetita in legatis ⁊ fideicōmiſſis poſtea factis eidē lꝫ de aliȷ̈s rebꝰ ⁊ qd ſi non eſt fauorabilis ei cui relinquitur in.l.latinꝰ.nu.2.ff.de leg.ȷ̈. fo.60.
Quid ſi eſt appoſita in eo qḋ ſit poſt ꝙ nō cēſeaẗ repetita in eo quod factum fuit prius ibi.nu.3.
8 Quod nō valet per modum depoſitionis reȷ̈citur ſi fiat per modum cōditionis in.l.ſi quis nu.2.C.ad leg.falc. f.92.
7 Conditio rei eſt potior q̄ actoris in pari turpitudine in auẗ.qui res.nu.2.C.de ſacroſanc.eccle. fo.10.
4 Conditio dꝫ ſe habere ad eſſe ⁊ nō eſſe ante q̄ impleaẗ ⁊ licet repellat legatarium quo ad rem non tn̄ repellit quo ad ſpem ſi eſt poſſibilis i.l.eas cauſas.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.79.
Conditio proprie non dicitur niſi de futuro.ibi.
4 Conditio tacita impedit tranſmiſſionem legati ſicut expreſſa ⁊ quid ſi ꝑueniat ex diſpoſitiōe legali i.l.ſi poſt.§.ſi pure.nu.2.ff.de leg.p̄mo.fo.26.
3 Conditio illud quod nō pōt fieri per moduꝫ diſpoſitionis puta relinquere incapacibus nō pōt fieri per modum conditionis in.l.ſi quis.nu.3.ff.de condi.inſti. f.81.
3 Conditiones iſte negatiue ſi titius non erit ſeius heres eſto ⁊ ſi ſeius non erit titius heres eſto continent perplexitatem vel contrarietatem in.l.ſi titius nu.4.ff.de cōdi.inſti. fo.82.
4 Conditio alicuius dicitur fieri deterior quando perdit lucrum ⁊ an dicaẗ pati damnū in.l.nō ampliꝰ.§.ſi certum.nu.2.ff.de leg.j. fo.11.
8 Conditio appoſita in inſtitutione an cenſeatur repetita in ſubſtitutione vulgari in.l.j.§.pro ſecūdo.nu.2.C.de cadu.tol. fo.94.
6 Conditio omnino extitura ſi ignoratur qn̄ lꝫ non faciat conditionē facit tamen diem incertum ⁊ quid ſi dies eſſet incertus an ⁊ qn̄ in.l.ſi pupillus §.quod ſub condi.nu.2.ff.de noua. fo.70.
4 Conditio impoſſibilis lꝫ non vitiet legatum an tamen modus impoſſibilis vitiet in.l.ſi quis quos.nu.2.ff.de leg.ȷ̈. folio.47.
1 Conditio ꝓhibētis qn̄ ſit melior in re cōi ⁊ qn̄ volentis in.l.in re cōi. nu.3.ff.de ſerui.vrba.predi. f.161.
6 Conditio impoſſibilis an vitiet ⁊ quid de cōditiōe neceſſaria in.l.impoſſibilis.nu.1.ff.de ver.obli. fo.8.
1 Conditio retrotrahitur in contractibus ſed in legatis nō in.l.⁊ heredi.§.filiuſſa.nu.3.ff.de pac. f.60.
2 Conditio diſpoſitionis qn̄ deficit perinde eſt ac ſi diſpoſitio facta nō fuiſſet in.l.pecuniam.nu.3.ff.ſi cer.pet. fo.16.
2 Conditionem implens ſub qua eſt inſtitutus non cenſetur propter hoc hereditatem adire in.l.j.§.ſi parendi.nu.8.ff.de cōdi.cau.da. f.34.
4 Conditio dandi heredi ꝙ debeat impleri in perſona filiȷ̈ vel ſerui inſtituti nō patris vel dn̄i in l.cū filiofami.nu.19.ff.de leg.j. fo.7.
7 Conditio ſi me feceris heredē appoſita in liberatiōe an vitiet liberationē in.l.cū donationis.nu.3.4.⁊.5.C.de trāſac. f.56.
Conditio plus inficit q̄ modus ibi.nu.5.
8 Cōditio danti ſi eſt adiecta in legato ⁊ ille cui dari dꝫ ſemel ablatā pecuniam recipere recuſauit an ille qui debeat liberatus ſit ab implemento in l.ſi.nu.3.⁊.4.C.de cōdi.inſer. fo.89.
8 Conditio ſi aſcenderit capitolium an ſit indiuidua in.l.ſi plures.nu.2.C.de condi inſer. fo.60.
Cōditio dandi vni an poſſit pro parte impleri vt quis partem legati conſequatur.ibi.nu.3.
4 Conditionis miſte defectus nocet plus q̄ modi miſti.in.l.turpia.§.ſed ⁊ ſi nu.2.ff.de leg.j. fo.23.
2 Conditionis euentus non conſtituit quem in mora ne eodem inſtanti inducatur obligatio ⁊ mora in.l.cum qui.§.ſi iurauero.numero.7.ff de iure iuran. fo.27.
4 Conditio appoſita in inſtitutiōe an cenſeaẗ repetita in ſubſtitutiōe vulgari in.l.ſi cui ſerui.§.ſi filio.nu.5.ff.de lega.i. f.23.
2 Conditionis melioris quis eſſe nō dꝫ q̄ aut hor ſuus vel ille a quo cāꝫ hꝫ ⁊ quod aliquādo plus iuris habeat in.l.ſi mulier.§.ſi mulierem.nu.2.ff.ad velleia. f.99.
3 Cōditiōis de preterito falſe defectus an ſit maior q̄ de futuro deficiētis.i l.circa.nu.4.ff.de here inſti. fo 62.
1 Cōditio dn̄i nō dꝫ fieri deterior facto ꝓcuratoris nec ēt aduerſariȷ̈ vt ſi neceſſe eſt habere p̄ſentiā dn̄i vt rn̄deat poſitiōibꝰ nō hꝫ neceſſe actor fuiſſe p̄ſēs eū facere citari ſꝫ ipſe ꝓcurator dꝫ facere ip̄m cōparere in.l.ſeruum quouſqꝫ.§.defendere.nu.2.ff.de ꝓcu. fo.88.
1 Cōditiōis melioris eſſe nō dꝫ q eſt in caſu dubio q̄ ſi eſſet in caſu certo in l.qui de inofficio.nu.2.ff.de inoffi.teſta. fo.139.
4 Conditio ſub qua heres grauatus de reſtituēdo ſi fuit inſtitutꝰ eſt impoſſibilis de natura vt ſi digito celū tetigeris vel de iure vt ſi hominem iterfeceris conditio habetur pro non appoſita ⁊ inſtitutio cenſetur pura ⁊ heres poteſt compelli adire in.l.factam.§.ſi ſub conditione.numero.2.ff.ad trebel. f.117.
Quid ſi conditio erat poſſibilis de facto ⁊ de iure.ibi.nu.3.
4 Conditio omnis dicitur in facto ēt ſi ſit cōditio dandi in.l.in facto.nu.2.ff.de cōdi.

ff.de ꝯdi.⁊ demō. fo.76.

4 Cōditiōis repetitio sicut qñ haberet vitiare ñ subintelligit̃ ita ecōuerso qñ nō posset valere sequēs legatū nisi itelligeret̃ fcā repetitio sp̄ itelligit̃ facta vt reddat̃ validū.i.l.cū seruꝰ.n.3.ff.de ꝯdi.⁊ dmō. fo.80.

6 Cōditio rei ē potior i pari cā.i.l.si seruū.§.seqt̃.n.3.ff.d̄ v.ob. fo.26.

2 Cōdō ipossibilis lꝫ vitiat ꝯctū ñ solū stricti iuris sꝫ ēt bonefidei tñ ipossibilitas ⁊ tp̄is angustia ñ vitat ꝯctū bonefidei nec aliā dispositionē habētē istar bonefi.i.l.isulā.§.i opis.n.2.ff.loca. fo.123.

3 Cōdō ꝯsistēs i fcō ñ p̄t ꝑ aliū ipleri qñ fcm̄ coheret ꝑsone.i.l.filiꝰ.n.3.ff.d̄ ꝯdi.isti. fo.84.

Cōdō ꝯsistēs i dādo nō p̄t ipleri ꝓ alio nō tñ ꝓ iuito.ibi.n.4.

3 Cōdō apposita i fideicō.cēset̃ repetita i substitutiōe vulgari fcā de eo.i.l.cū seruꝰ.n.2.ff.d̄ ꝯdi.isti. fo.83.

4 Cōdō si nupta erit itelligit̃ tp̄e mortis sꝫ si testator dixit si nupserit sufficit qñcūqꝫ ipleat̃.i.l i ꝯdō.nu.2.ff.de ꝯdi.⁊ demō. fo.70.

Cōditionē q̄ nō faciūt q₂ insunt ex legis dispositione volente testatore faciūt.ibidem.

4 Cōdō lꝫ regulariter sit iplēda i forma tñ sufficit si ipleat̃ eq̄pollēter.i.l.iulianꝰ.n.5.ff.de ꝯdi.⁊ dmō. fo.75.

Cōdō facti q̄ dicat̃ ⁊ q̄ iuris i.l.multū.n.2.ff.d̄.ꝯdi.⁊ dmō. fo.70.

3 Cū relinquit̃ sub ꝯdōne iurisiurā.duplex ē ꝯdō vna exp̄ssa si iurabis te sic facturū altera tacita si illō feceris.i.l.que sub con.§.quoties.n.2.ff.de ꝯdi.instit. fo.81

Cōdō p̄tātiua deficiēs ꝑ casuꝫ hr̄ ꝓ ipleta nisi qs fuerit i mora iplēdi añ casum sꝫ cōditio casualis vel mista si d̄ficit ꝑ casum nō hr̄ ꝓ impleta sed pro defecta.ibi.nu.3.

3 Cōdōnes iprobate a iure dicunt̃ ipossibiles sicut ille q̄ sunt ipossibiles de nā.i.l.ꝯdōnes.nu.4.ff.de ꝯdi.isti. fo.82.

Cōdō ꝯtinēs in se perplexitatē quādo nō videt institutionē.in.l.t.tius.n.2.ff.eodem.

6 Cōdō si reꝰ nō soluerit sicut implet̃ ꝑꝑ morā p̄cipalis debitoris ita si in nulla mora fuit tñ desijt posse soluere ꝑ mortē ⁊ qñ.i.l.fideiuſ.§.cū fideiuſ.nu.2.ff.de fideiuſ. fo.51.

8 Cōdō si diuerteris a marito vel ab vxore ē turpis ⁊ ꝯ bonos mores ⁊ an vitiet institu.iu.l.reprehēdēda.nu.2.C.de isti.⁊ substi. fo.46.

4 Cōditiōes etiā in dādo cōsistētes ꝙ dicant̃ ꝯsistere i facto.in.l.q hr̄d.n.2.de cōdi.⁊ demō. fo.74.

4 Conditio in vltimis voluntatibꝰ nō refert vbi apponat̃ an circa substātiā dispositiōis an circa executionē.in.l.q̄bus.§.q̄dā titio.nu.3.ff.de.de cōdi.⁊ demō. fo.73.

4 Cōditiōis p̄tātiue ex iplemēto lꝫ nullꝰ sentiat ꝯmodū tñ nō admittit̃ qs ad legatū nisi ipleat.i.l.meuiꝰ.nu.2.ff.de ꝯdi.⁊ demō. fo.75.

Cōdō dādi apposita vni scindit̃ si legatū scindit̃.i.l.cui fundꝰ nu.2.ff.eo.

4 Cōditio ꝙ nō videat̃ ipleta si dādū dño det̃ seruo.in.l.si fundus.nu.2.ff.d̄ cōdi.⁊ demō. fo.70.

Cōditio habet̃ ꝓ defecta qñ qs impedit̃ iplere ꝯditionē p̄tātiuā facto tertij q iuste potuit ipedire ⁊ an habeat regressum ꝯ ꝓhibentē.in.l.si titius.nume.2.ff.eo.

3 Cōdō si voluerit an reijciat̃ de institutiōe filij ⁊ qd in alia ꝯdōne p̄tātiua.i.l.v̄ba hec.nu.2.ff.de cōdi.insti. fo.82.

Quid si apponat̃ in legato relicto extraneo ibi.nu.3.⁊.4.

4 Cōdō dādi in legatis si est de modica summa ꝙ d̄beat ipleri q̄ꝫ primū p̄t vt p̄tātiua ⁊ ꝙ nō habeat̃ ꝓ defecta si nō implet̃.i.l.hec ꝯdō.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.71.

Et qñ ꝯdō habeat̃ ꝓ defecta.vide ibi.

4 Cōdō apposita in legato p̄cedēte an cēseat̃ repetita i istitu.vel substituti.facta de eo.i.l.auia q̄.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.79.

3 Cōdō affirmatiua nō p̄ōt bene impleri nisi cauēdo prestat̃ cautio ad similitudinē cautiōis mutuate.in.l.si qs ita.nu.2.ff.de ꝯdi.insti. fo.80.

3 Cōditio de preterito vel de p̄senti nō est ꝓprie ꝯditio ⁊ qñ dicat̃ ꝓprie cōditio.in.l.cū in secūdo.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irrito testa. fo.59.

Cōdō de futuro impossibilis nō est ꝓprie cōdō:⁊ posita i vltīa volūtate reijcit̃.⁊ quid in legatis ⁊ posita in ꝯctibꝰ reddit̃ ꝯctus nullꝰ.ibi.nu.3.

8 Cōdōnes iste.s.si nō nupserit vel si ad viduitatē ꝑuenerit vel cū ꝑuenerit ⁊ ꝯdō quousqꝫ vidua erit q̄liter differant in legato.in.l.fi.§.sꝫ q₂.nu.2.C.d̄ indi.vi.tol. fo.79.

8 Cōdōnis defectꝰ facit deficere dispōnē ⁊ haberi facit ꝓ nō facta i.l.iubemus.§.finaūt.nu.2.C.ad treb. fo.90.

3 Cōdō ipossibilis qñ vitiet institu.i.l.i.nu.2.ff.de cōdi.istit. fo.80.

4 Cōdō si nō nupserit titio an intelligat̃ de p̄ria vice tm̄ ⁊ qd si est affirmatiua.i.l.hoc genus.nu.2.ff.de cōdō.⁊ demō. fo.82.

2 Cōdōnis deterioris qs esse nō dꝫ ex eo qd diligētior fuit q̄ꝫ si nō fuisset.in l.i cōpēsatione.nu.2.3.⁊.4.ff.de cōpensa. fo.101.

8 Cōdō si nupserit arbitrio titij an reficiat̃ d̄ legato vt de legatū reputet̃ purū.⁊ qd si ille titius moriat̃ anteq̄ꝫ nubat.i.l.si ea cōdōne.nu.2.C.de cōdi.inser. fo.88.

6 Cōdō ꝯctus dꝫ ipleri.in.l.stipulatꝰ.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.55.

4 Cōditio viduitatis quare reijciat̃.in.l.sꝫ si hoc.§.cū vir.nu.7.ff.de cōdi.⁊ demonstra. fol.76.

6 Cōditio tacita semper subintelligit̃ in verbis dispositiōis relatis ad certā personā vel certū tp̄s si res perseuerat in eodē statu.in.l.cum quis.nu.2.ff.de sol. fo.69.

4 Conditionis natura est vt impleat̃ anteq̄ꝫ emolumentū prestet̃.⁊ natura modi est vt emolumētū primo habeat̃:deinde modus impleat̃.in.l.quibꝰ §.termilius.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.73.

6 Conditio dandi si fuit collata in ꝑsonā adulti nō poterit impleri in personā curatoris sine adulto.in.l.si seruus.nu.2.ff.de solu. fo.73.

2 Cōditio cuius euētus nihil operat̃ si expectat̃ ꝙ tunc actio dāda sit restitutoria quantū ad exercitiū nō aūt quātū ad substātiā:⁊ qualiter hoc fit.in.l.aliquādo.§.si sub conditiōe.nu.2.ad velleianum. fo.97.

4 Conditio si decesserit sine liberis:an deficiat si deportant̃:⁊ sic facti incapaces vel fratres minores.i.l.filiussa.§.cū qs erat.nu.2.ff.de leg.i. fo.41.

4 Cōditio potestatiua ꝙ possit impleri in vltimo vite spiritu.in.l.ab omnibus.§.cum quidam.nu.2.ff.de leg.i. fo.37.

4 Cōditio qñ ꝯtinet vnū censet̃ potiꝰ illud ꝯtinere q̄ꝫ id ꝙ v̄bū sonat lꝫ ⁊ illud.cōtineat̃ si p̄ōt fieri.in.l.hmōi.§.sed ita cui legat.nu.2.ff.de leg.i.f.33.

6 Conditio si diuortiū feceris:an hodie vitiet stipulationē penalē.in.l.si ita stipulatio.nu.3.ff.de ver.ob. fo.10.

2 Conditio creditoris occupātis qñ sit melior in alijs actionibus q̄ꝫ negotiationis.in.l.ꝓcuratoris.§.si plures.nu.7.ff.de tribu.act. fo.84.

2 Conditionis melioris esse non dꝫ q est in casu dubio q̄ꝫ ille qui est in casu certo.in.l.iulians.nu.2.⁊.3.ff.de condi.inde. fo.52.

3 Conditio nō potestatiua in institutiōe apposita reijcit̃ hodie de legitima filij:⁊ omne aliud grauamen:nec rumpit testamentum.in.l.cōmodissime.nu.2.ff.de lib.⁊ posthu. fo.46.

4 Conditiones q̄ a iure ciuili reprobant̃ reijciunt̃ ⁊ remanet dispositio pura de iure ciuili ⁊ quid de illis q̄ tm̄ a pretore reprobantur.in.l.obtinuit nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.69.

4 Conditio lꝫ sit implenda in forma.sufficit tñ implere equipollenter.in.l.fundum.nu.2.ff.de leg.i. fo.30.

1 Conditionē alteriꝰ p̄ōt qs facere meliorē nō aūt deteriorē nec etiaꝫ semꝑ meliorē.in.l.seruitutes q̄.§.si seruitus.nu.2.ff.de ser.vrb.pred. fo.161.

4 Conditio dandi heredi intelligit̃ de herede directo licet nō habeat commodum hereditatis non de fideicōmissario q est vtilis heres:in.l.qui heredi.§.cum hereditas.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

6 Condictio cuius erit melior si vna pars tractat de dāno vitando altera de lucro captando.in.l.si seruū.§.sequitur.nu.5.ff.de ver.ob. fo.29.

2 Conditio habetur pro impleta qñ stat per eum qui impleta conditione venit obligandus quominus cōditio impleat̃.in.l.dedi tibi.§.q̄ꝫ q̄ꝫ.nu.5.ff.de condi.causa da. fo.[illegible]6.

4 Conditio extrinseca q̄ dicat̃ ⁊ ꝙ nō impediat diei cessionē nec trāsmissionem.in.l.i.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.68.

1 Conditio vel status eius q aliquē defendit sine mādato ꝙ dicat̃ aliqs vel aliqua etiā anteq̄ꝫ superueniat mandatū sed cōditio illius q agit pro alio sine mandato ꝙ dicatur nulla ante supueniētiā mādati ⁊ qñ procedat in l.iulianus.nu.5.ff.qui satisd.cog. fo.[illegible]5.

7 Conditio iniqua nō potest inferri alteri per alterum.in.l.ij.nu.2.C.de reli.⁊ sump.fu. fo.162.

4 Conditio si nō ꝯsistit in dando sed in faciendo cū factū sit indiuisibile:nō diuidit̃ ꝯditio lꝫ diuidat̃ cōmodū.in.l.plautiꝰ.nu.4.ff.de ꝯdi.⁊ de.fo.74.

2 Conditio principalr̃ fit per si sed dies fit per cū.in.l.sub conditione.nu.2.de condi inde. fo.43.

2 Conditionis melioris an qs efficit̃ per negotiationeꝫ in cōperta veritate.in.l.quid si dñs.§.cuius.nu.3.ff.de trib. fo.84.

2 **Conductor** si sine iusta causa deseruit rē ⁊ dñs statim post recessum cōductoris domū vel fundū locauit alteri etiā ꝓ maiori pensione ꝙ tñ posset agere cōtra deferentē ꝓ pensiōe totius tēporis.in.l.si in.l.§.si domus.nu.2.ff.locati. fo.118.

2 Conductor si fuit visus intrare de sero ⁊ in die sequenti non appareret et ostiū esset clausum a parte inferiori deberet statim aperiri q₂ forte est infirmus vel mortuus.in.l.cū dñi.nu.4.ff.loca. fo.122.

Conductor si retinet claues rei conducte vel apud aliuꝫ dimittit nō dicit̃ delinquere rem conductam.ibi.nu.6.

2 Cōductoris vsus si ꝑ casum ꝯtingentem fuit impeditus sine culpa locatoris sufficit ꝙ remittat mercedē ⁊ si fuit i aliqua culpa ad omne interesse etiā lucri.in.l.si vno anno.§.item cum.nu.3.ff.loca. fo.117.

2 Conductor si steterit absens ꝑ bienniū ⁊ ꝑ biēniū soluere cessauerit ⁊ conduxerat ad maius tp̄s tūc locator petēs a iudice familiā vel notariū vt veniat ad vidēdū aperiri domū ⁊ ad scribēdū res q̄ ibi sunt sufficit ꝙ iudici hoc narrauerit ⁊ per iuramētū fidē fecerit.in.l.cū dñi.nu.2.ff.loca. fo.122.

2 Conductor tenet̃ f̄m cōsuetudinē lꝫ in locatione rei nō fuit cōuētū expresse de mercede.in.l.emptorē.§.qui aūt.nu.4.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.108.

2 Conducēs rē non dño nō trāsfert in illū dñiū nisi precessisset cōtractus de cuius natura venit translatio dñij ⁊ an transferat possessionem.in.l.nō solet.nu.4.ff.loca. fo.121.

5 Conductor scd̄s nō soluēdo primo locatori non priuat ipsum possessione nisi fuerit requisitus vt soluat ⁊ denegauerit.in.l.q̄ꝫuis pupillus.§.si conductor.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.50.

5 Si qs ab vno ꝯduxisset ⁊ ab alio p̄cario rogasset nulla necessitate cogente receditur a primo.in.l.si quis ante.nu.3.ff.de acq.pos. fo.44.

Index singularium materiarum

5 Conductor an possit obiicere exceptionē dñij ad excludēdū locatorē in.l. si aliquā rē.nu.4.ff.de acq.pos. fo.49.

2 Cōductor operarū si nō vult ꝙ locator eas ꝓstet alteri ꝙ tñ locator poterit petere mercedē a ꝓrio ꝯductore lʒ ei nō ꝓstitit opas nec ꝑ eū stetit quominus prestaret.in.l.sʒ addes.§.cū quidā.nu.4.ff.loca. fo.118.

7 Cōductor ꝯ locatorē quousqʒ tʒ tanꝗ̄ cōductor nunꝗ̄ prescribit.⁊ qd si cessat soluere an videat̃ tenere suo noīe ⁊ ꝑscribat.in.l.plures.nu.7.⁊.8.C.de fi.instru. fo.178.

1 Cōducēs vineam ad colēdum a quodam habēte solum ad certam partem fructuū si fecit ꝯtū perpetuum ꝙ si plātauerit ibi ficus vel nuces teneat̃ dare partem fructuum illarū arborum.an intelligat̃ de tanta parte sicut ante.in.l.certo generi.nu.3.ff.de ser.rusti.pre. fo.163.

2 Cōductor dʒ habere facultatē habitādi si vult ⁊ etiā alteri locādi aīs remittit̃ sibi pēsio.in.l.cū in plures.nu.2.ff.loca. fo.123.

De eodem nu.3.⁊.4.

Cōductor si rē cōductā alteri tradat priuat dñm vtraqʒ possessione cū ciuilis sequat̃ naturalē idē si deiiciat̃ colonꝰ a corporali detētatione ⁊ qd si exeat de fundo.in.l.cū in plures.§.heredē.nu.2.ff.lo. fo.123.

De eodem nu.4.⁊.5.

5 Cōductor priuat se possessione ꝑ ꝯductionē etiā inutilē ⁊ trāsfert in locatorē sicut ꝑ vtilē ꝯtū interueniēte vera traditione.in.l.si aliquā rē.n.2.ff.de acq.pos. fo.49.

2 Cōductor si nō soluit pēsionē intra biēniū qñ ꝯduxit ad maius tēpus vt in quiquēniū pōt expelli si vero ad minus tp̄s pōt statim expelli si est presens ⁊ qd si interuenit ꝓmissio de nō expellēdo.i.l.q̄ro an.§.inter.nu.4.ff.loca. fo.122.

5 Confessio cōtēta in libro rationū an noceat scribēti sicut illa q̄ cōtinet̃ in epistola lʒ ille liber non mittat̃ ad aduersariū.in.l.nuda rō.nu.3.⁊.4.ff.de do. fo.33.

7 Cōfessio partis facta altera ꝑte absente facit semiplenā ꝓbationē.in rub.nu.4.C.de proba. fo.163.

De eodē ibidem nu.9.⁊.10.

8 Cōfessio partis facta ī iudicio altera parte absente an ꝑiudicet ꝯfitēti.in l.cōdi.nu.4.C.de insti.⁊ substi. fo.45.

7 Cōfessio qñ habeat vim pacti ⁊ qñ vim renūtiatiōis.in.l.si qs in cōscrib.nu.2.C.de epis.⁊ cle. fo.19.

7 Cōfessio in qbus casibus valeat sine expressione cāe ⁊ ꝙ extra illos casus nō valeat sine expressione cāe ⁊ qd in stipulatione.in.l.generaliter.nu.5.7.⁊.17.C.de nō nu.pe. fo.191.

De cōfessione vide plura ⁊ latius in.d.l.gñaliter nu.6.7.9.10.11.12.13.14.15.16.⁊.18.

6 Cōfitens se accepisse ⁊ ꝓmittit reddere lʒ illud verbū sit preteriti tp̄is nō intelligit̃ ꝙ acceperit dudū añ tp̄s cōfessionis ⁊ ꝓmissionis.in.l.si ita stipulatus.§.chrysogonus.nu.3.ff.de verb.obl. fo.37.

Cōfessio facta in cōtractu inualido an ꝓbet nu.ibi.nu.4.

Quid si fiat in ꝓcessu nullo.ibi

5 Cōfessionē falsam in iudicio emissam in qbus casibꝰ nō pōt qs reuocare.in.l.ij.nu.2.ff.de cōfes. fo.76.

5 Cōfessio facta corā vno iudice nō mittit̃ executioni ꝑ aliū iudicē in.l.a diuo pio.§.sniam.nu.5.ff.de re iudi. fo.70.

1 Cōfessione emissa ad liberādū quē nō requiritur cā ⁊ vʒ secꝰ in emissa ad obligādū i.l.tale pactū.nu.3.ff.de pac. fo.66.

Cōfessio creditoris ꝙ debitor sibi nō tenet̃ qñ inducat pactū de nō petēdo.ibidem.nu.5.

1 Cōfessio fcā corā arbitro vel iudice incōpetēte nō infamat nec aliꝰ actꝰ facti gestꝰ corā eis i.l.liberorū.§.ex ꝯpromisso.nu.5.ff.de ifa. fo.80.

6 Cōfessio nō tollit veritatē cū qs vult ostendere ꝯriū.in.l.illud nu.3.ff.qñ app.sit. fo.95.

8 Cōfessus an debeat ꝯuinci ⁊ ꝯdēnari vt possit fieri executio ꝯ eū an autē habeat̃ ꝓ ꝯdēnato in.l.si.nu.2.C.de execu.rei iudi. fo.123.

1 Cōfessio tacita ficta ⁊ fcā vel q̄ fingit̃ facta ī iudicio sup crimine hʒ vim cōdēnatiōis quātū ad inducēdū infamiā nō quātū ad penā maleficij ⁊ quid in ꝯtibus vel quasi ⁊ qd si extra iudiciū.in.l.athletas.§.itē si qs.nu.6.ff.infa. fo.78.

6 Cōfessio mutui de qua solus notariꝰ attestat̃ nō aūt de numeratiōe si in īstrumēto ꝯtinet̃ nō debeo agere ex mutuo ⁊ narrare me tibi mutuasse producēdo instrm̄ ꝯfessiōis ad h̄ ꝓbādū i.l.i.§.si qs.n.4.ff.d v.ob. fo.3.

7 Cōfessio extraiudicialis in criminibus regulariter nō facit plenā fidē sʒ indiciū ad torturā ⁊ quid in iudicio in.l.nō dānatos.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.64.

7 Qui paciscit̃ data pecunia sup criminibꝰ famosis:an habeat̃ ꝓ ꝯfesso ⁊ ꝯuicto ꝑ sniam.i.l.nō dānatos.nu.2.C.ex qb.cau.infa.irro.fo.eod.

5 Cōfessus si qs fuit se habuisse ⁊ recepisse cētū in dotē a tali ꝓ filia sua que ꝓmisit reddere ipsi patri an ista ꝓmissio fieri potuerit.i.l.ꝓdia cū.nu.6.ff.de acq.posses. fo.52.

4 Cōfessio debiti facta in vltima volūtate qñ nō possit reuocari.in.l.lucius §.quisqs.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.

5 Cōfessio ⁊ ꝓcessus factꝰ corā iudice remittēte an faciat fidē corā iudice ad quē fit remissio.in.l.interdū.nu.5.ff.de publi.⁊ vec. fo.29.

4 Judicis partes nō sunt in cōfessum in cōpellēdo ipsum litigare sʒ in assignādo sibi terminū sicut si esset cōdēnatus.in.l.si domus.§.in pecunia.n.2.ff.de leg.i. fo.28.

2 Cōfessio ꝑ chirographū debitoris nō impedit oriri actionē ex vera nūeratiōe sicut stipulatio.in.l.certi ꝯdictio.§.quoniā.nu.21.ff.si cer.pet.fol.8.

Cōfessio simplex sine chirographo ēt post biēnium in mutuo nō inducit obligationē nec parit actionē sed facit ꝓbationē.ibi.nu.25.

8 Cōfessio testatoris qñ nō ꝓbet solutionē vel debitū vt si supuiuat possit illā reuocare.in.l.i.nu.3.C.de fal.cau.adiec.leg. fo.87.

1 Confitetur vnus alter negat quomodo fiet in.l.pluribus numero.7.ff.de procu. fo.86.

8 Cōfessio facta per mortē extinguit̃ ⁊ virtute eius nō pōt heres cōdēnari si resultat aliunde quam ex morte sibi ipsi illata.in.l.ij.nume.3.C.qui testa.fa.pos. fo.33.

1 Cōfessoria ⁊ negatoria fuerūt primo inuēte ꝓ seruitutibus ꝑsonalibꝰ tanꝗ̄ dignioribus ⁊ postea fuerūt extense ad prediales.in.l.ij.nume.2.ff.si serui.ven. fo.167.

1 Cōfessoriā vel negatoriā q intētat necesse hʒ ꝓbare dominiū rei cui dt seruitutē deberi vel nō deberi ⁊ q̄liter ꝓbet.in.l.ij.nu.4.ff.si serui.ven. fo.e.

2 Cōfessio vnius ꝑiudicabit ei q postea haberet cām ab illo.in.l.seia.nu.7.ff.ad velle. fo.99.

6 Cōfessio si debebat mihi cētā ⁊ ego cōfiteor me recepisse.x.ꝓ reliquo vel resto eius qd mihi debebas ista ꝯfessio preiudicat mihi in toto.in.l.si ex pluribus.nu.2.ff.de sol. fo.75.

8 Cōfessus habuisse in depositū an possit opponere exceptionē nō numerate pecu.i.l.in ꝯtibus.§.sʒ quoniā.nu.5.⁊.6.C.de nō nu.pe. fo.193.

7 Cōfessio trāsfert onus ꝓbandi ꝯriū in cōfitētē.in.l.error facti.nu.2.3.4.⁊.8.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.28.

5 Cōfes.extraiudicialis nō hʒ vim ꝯdēnationis sʒ ꝓbatiōis nō tñ est ꝓprie ꝓbatio sed releuatio ab onere ꝓbādi ⁊ admittit̃ ꝓbatio in ꝯriū si ꝯfessus vult contrarium ꝓbare ⁊ ꝙ nō nocebit sibi cōfessio.in.l.i.nume.2.3.4.⁊.5.ff.de cōfes. fo.76.

7 Cōfessus recipisse si re vera nō recipit tunc infra biēnium est ciuiliter tm̄ obligatus ⁊ an illa ciuilis sit efficax ad agēdū ⁊ an lapso biennio assumat naturā naturalis obligatiōis.i rub.nu.2.C.de nō numera.pe. fo.188.

1 Cōfessio serui ꝓbat si sunt alia indicia faciētia semiplenā ꝓbationē vel interueniēte tortura si nō sunt indicia.⁊ qñ ꝓcedat.in.l.ij.§.si absens.nu.4.⁊.5.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.

8 Cōfessio tūc tollit beneficiū appellādi qñ emanauit ante sententiā in.l.ij.nu.3.C.quor.appel.nō reci. fo.132.

Cōfessio dr nō spōtanea si est facta metu tormētorū nec ꝓdest ad ꝯdēnationē nisi cōfessus ꝑseueret in ea.ibi.nu.4.

4 Confessio facta in vltima volūtate nō ꝓbat debitū si parte absente:⁊ nullo ꝑ ea acceptāte ⁊ ꝙ inducat semiplenā ꝓbationē ⁊ an possit talē cōfessionē reuocare.in.l.qbus §.qui dotalē.nu.2.ff.de ꝯdi.⁊ demō. fo.73.

Cōfessio extraiudicialis inducit semiplenā ꝓbationē.ibi.

3 Cōfessio mariti de dote recepta qñ preiudicet eius creditoribus in prelatione.in.l.i.nu.8.C.so.mat. fo.3.

7 Cōfessio mutui si fiat in vltima volūtate:an possit opponi exceptio nō numerate pecūie.i.l.i ꝯtibus.nu.5.6.7.8.⁊.9.C.de nō nu.pec. fo.192.

5 Cōfessio:iuramētū ⁊ snia qualiter eqparent̃.in.l.certū ꝯfessus.§.si qs absente.nu.3.ff.de ꝯfes. fo.77.

Cōfessio facta per ꝓcu.generalē vel aliū administratorē qñ noceat dño.in l.certū cōfessus.§.sed an ⁊ ipsos.nu.2.eo.titu

7 Cōfessus pōt appellare vt suā cōfessionē tanꝗ̄ erraneā reuocet in cā appellatiōis sʒ ꝯuictus ꝑ testes non appellat ⁊ qd in ꝯdemnato ex presumptione iuris ⁊ de iure.in.l.si.nu.3.C.de erro.aduoca. fo.62.

7 Cōfessio hʒ vim renūtiationis ⁊ pacti.in.l.si qs.n.7.C.de pact. fo.47.

1 Cōfessus in iudicio maleficiū famosum ꝙ efficiat̃ infamis acsi esset cōdēnatus ⁊ qd si offerat.in.l.si reus.nu.10.ff.de ꝓcur. fo.98.

1 Confitēs extra iudiciū secuto ictu fustiū:vel in iudicio sine ictu efficit̃ infamis.in.l.ictus.nu.4.⁊.6.ff.de infa. fo.83.

Cōfessus in iudicio in ciuilibus hr̃ pro ꝯdēnato nō in criminalibus ⁊ q̄liter ꝓcedat.ib.nu.5.⁊.6.

7 Confessus in iudicio in ciuilibus habet̃ ꝓ ꝯdēnato.in.l.trāsigere.nu.8.C.de trāsac. fo.53.

1 Cōfessio ꝓcuratoris emanata ꝑ modū contētiose iurisditionis ꝑiudicat dño.secus si alio modo fit ex mera sua volūtate.in.l.nō solum nu.2.ff.de procu. fo.89.

1 Cōfessio fcā corā magistratu mūicipali ꝙ nō faciat fidē corā ꝑside sʒ ꝑses possit illū cōpellere ad iterū cōfitēdū ne ille possit a prima cōfessione recedere.in.l.magistratibus.n.3.ff.de iuris.om.iud. fo.19.

2 Cōfessio ex cā mutui cū omnibus suis appēditijs ante lapsum biēnij nō ꝑiudicat ⁊ qñ preiudicet.in.l.ij.§.verbis.nu.3.⁊.4.ff.cer.pet. fo.4.

3 Confessio extorta in tormētis si precesserūt legitima indicia ⁊ in ea ꝑseueret dr spōtanea secus si indicia nō precesserūt.in.l.q in aliena.§.celsus.nu.7.ff.de acq.here. fo.88.

5 Debitorem suū si quis cōfitetur sibi non teneri ꝙ in tali confessione nō requiratur causa fauore liberationis.in.l.quidam in iure.numero.2.ff.de dona. fo.34.

7 Contra ꝯfessionē debitoris redactam in scriptis an admittat̃ ꝓbatio i cōtrarium

trariū.in.l.testium.nu.6.C.de testi. fo.172.
1 Confessioni procuratoris alicuius priuati nō statur in preiudiciū dñi in l.impera.antonius.nu.3.de pac. fo.66.
7 Cōfessio creditoris facta extra iudiciū ad liberandum q valeat.in aut.rogati.nu.2.C.de testi. fo.173.
Confessio si probatur per quinqꝫ testes an poterit obijci exceptioni numera.pecu.ibidem.nu.3.
7 Cōfessio facta sub spe cause secuture que nō est secuta ꝛ lapsum sit biēniū an preiudicet confitenti.in.l.si sub spē.nu.5.C.de postu. fo.60.
4 Cōfessio cedentis facta post cessionē an noceat cessionario ꝛ sic an prosit debitori ꝛ q̄ iura remaneant apud cedentē postq̄ cessit.in.l.factā.§.si heres.nu.4.ff.ad trebel. fo.117.
2 Cōfessio iudicialis inducit obligationē ꝛ actionē in pactū sicut sniā.in.l.publia.§.titius.nu.2.ff.depo. fo.105.
De cōfessione extraiudiciali vide ibi.nu.4.ꝛ.5.
2 Confessio falsa qñ possit reuocari.i.l.mulier.nu.4.ff.ad velleia. fo.98.
8 Cōfessio facta extra iudiciū an inducat probationē.i.l.vnica.nu.6.9.ꝛ.12.C.de confes. fo.125.
De eodem.nu.7.8.10.ꝛ.11.
1 Confessio simplex habet vim pacti liberatorij in actione psonali si sciēter est facta secus si p errorem in actione vero reali etiam si scienter eam fecerim non videor facere pactū de nō petēdo nisi promisissem eā non petere.in.l.tres fratres.nu.3.ff.de pac. fo.65.
7 Confessio facta corā arbitris q possit allegari coram ordinario iudice.in l.fi.nu.7.C.de testi. fo.174.
7 Si confiteris sciēter q res tua sit mea an talis ɔfessio habeat vim donationis.in.l.cum falsa.nu.4.C.de iur.ꝛ fac.igno. fo.27.
Cōfessio falsa facta in iudicio an habeat vim dispōnis.ibi.5.
1 In cōfessum qualiter nulle sunt iudicis partes nisi in cōdemnando ꝛ an possit adijcere penā si cōfessus in quē factū fuit preceptū de soluendo nō soluat.in.l.si debitori.nu.7.ff.de iudi. fo.119.
8 Confessio facta in iudicio ꝛ cōfessio facta extra iudiciū qualiter differant.in.l.vnica.nu.1.4.9.ꝛ.11.C.de cōfes. fo.125.
De eodem vide latius ibi.nu.2.3.5.8.ꝛ.12.
7 Confessio extraiudicialis an immutet veritatem ꝛ an inducat dispositionem. Et an quis possit venire cōtra suā cōfessionē.in.l.si post diuisionē.nu.2.ꝛ.4.C.de iu.ꝛ fa.igno. fo.27.
3 Confessio de dote facta post pmissionē dotis dāde statim preiudicat nisi maritus assumeret in se onus probādi numerationem nō fuisse factam.in.l.his.§.si vir.nu.3.ff.sol.ma. fo.34.
1 Confessioni vnius quādocūqꝫ stat in preiudiciū alterius ex forma legis vel statuti tñ ille alter pōt ɔtrariū pbare.i.l.ij.§.si absens.nume.8.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.
1 **Confessoria** actione cū agitur p seruitutibꝫ cōdēnatur aduersarius ad tradendū ꝛ patiēdū agentē vti p officiū iudicis mercenariū deseruiens actiōi cōfessorie sed declaratio seruitutis dicit iure actionis.in.l.i.nu.4.ff.de seruit.rusti.predio. fo.162.
Quid si seruitus nondum fuit cōstituta.ibidem.
7 **Positus** ad cōsilia debet ipsa seruare ꝛ nō excedere alias non gaudet beneficio.de quo in.l.si possidonium.nu.3.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.62.
1 Cōsinatus ad tempus q finito tpe nō veniat sine licētia.in.l.imperator.nu.2.ff.de postu. fo.77.
7 **Confirmatio** non trahit ad phibita.in.l.si pater.nu.6.C.de inof.do. fo.141.
1 Confirmās non disponit nec dat sed datū roborat.in.l.conuentionū.nu.2.ff.de pac. fo.58.
7 Confirmatio priuilegiorū que erant inualida qñ nihil operet.in.l.priuilegia.nu.2.C.de sa.san.eccle. fo.6.
4 In his que de sui natura sunt imperfecta nisi ɔfirment vt electiones q̄ indigēt cōfirmatione supioris ꝛ statuta facta p subditos tūc si superior confirmat generaliter oīa statuta vel electiones talis cōfirmatio nō cōprehēdit nisi valida statuta vel electiōes.in.l.si qñ.nu.6.ff.de leg.j. fo.39.
Quid in his q̄ de sui natura sunt perfecta.ibi.nu.7.
8 Confirmatio vtilis vel superflua non vitiat ea q̄ vtilia sunt de per se nec sumunt robur ab ea in.l.quidā cū.§.sed cū veteres.nu.2.C.de necess.ser.fo.52.
3 Cōfirmatum trahit ad tēpus confirmationis sed aliquādo cōfirmatio trahit retro ad tēpus confirmati.in.l.institutio.nu.3.ff.de condi.insti. fo.82.
4 Quando agatur ex cōfirmante ꝛ non ex cōfirmato.in.l.si quis priore.nu.3.ff.ad treb. fo.110.
5 Confiscatis bonis feudatariꝫ liuellariꝫ ꝛ similiū an iura vtilia cum aliis bonis transeant in fiscum ꝛ an eodem modo si qs transeat in monasteriū.in.l.si finita.§.si de vectigalibus.nu.5.ff.de dam.infe. fo.16.
Et an talia iura possint trāsferri creditores vt ipsi possint ea capere ex primo vel scdo decreto vel ex causa iudicati.ibi.nu.6.
7 Confiscatas res que per officiales publicos vendunt an in foro cōscientie liceat emere.in.l.neminē.nu.4.C.de sa.san.eccle. fo.6.
3 Confiscatis bonis alicuius censent etiā cōfiscata iura ꝛ actiones quas hꝫ.in.l.si cōstante.§.si bona.nu.2.ff.sol.mat. fo.20.
2 Confiscato fundo nō vident ɔfiscata cōia que ibi sunt.in.l.Julianꝰ.§.edibus.nu.3.ff.de act.emp.ꝛ ven. fo.110.
3 In ɔfiscatiōe bonoꝝ nō veniūt nisi bona q̄ criminosus habebat tpe ɔdēnationis ꝛ qd de acqsitis post.in.l.eius q.§.si cui.nu.3.ff.de testa. fo.36.
3 Cōfiscata bona alienata per fiscum ob crimē alicuius nō recuperant eo restituto in integrū.in.l.gallus.§.ꝛ quid si.nu.14.ff.de lib.ꝛ posthu. fo.53.
3 Confiscatio bonoꝝ nō est illa que irritat testm̄ vel facit intestabilē sed est ipsa pena capitalis per quam perditur ciuitas.in.l.eius qui.§.si cui.nu.10.ff.de testa. fo.36.
8 Confiscatio bonoꝝ nō est illa q̄ facit irritari testm̄ condēnati ad mortē sꝫ est ipsa confiscatio.in.l.ij.nu.8.C.qui testa.face.possunt. fo.33.
6 Confiscatio bonoꝝ an extendat ad bona postea requisita.in.l.si debitori.nu.3.ff.de fideiuss. fo.55.
7 Cōfiscatis bonis emphyteote vel vasalli remanet saluum ius dñi.in.l.si quis presbyter.nu.2.C.de episc.ꝛ cle. fo.15.
3 Bona relegatoꝝ in insulā nō ɔfiscant nisi expresse in sniā fuerint confiscata.in.l.eius qui.§.si cui.nu.5.6.7.ꝛ.8.de testa. fo.36.
5 Bona si quis habebat in diuersis territorijs ꝛ i vno fuit decapitatꝰ cū cōfiscatione bonoꝝ q bona existētia i alio territorio nō propterea confiscent fisco illius loci vbi decapitatus est.in.l.interdum.§.item diuus.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti. fo.29.
3 Cōfiscatis bonis si cōparet mulier vel alius creditor cum instro nō debet mulier vel alter creditor cōpelli ad dandū libellū ꝛ ad pcedēdū ordinarie coram iudice fiscali sꝫ summarie dꝫ eis solui per executores visis iuribus eoꝝ.in.l.si marito.nu.2.ff.so.mat. fo.22.
8 Jus patronatus liberti venit in confiscatione bonoꝝ ꝛ que iura non veniant.in.l.j.nu.4.ꝛ.6.C.de bo.lib. fo.14.
3 In fiscum nō trāseūt illa que post mortē cōfiscati deuentura sunt ad filios vt filios non vt ad heredes ꝛ qd de feudo vel emphyteosi.in.l.in insulam.nu.2.sol.ma. fo.26.
5 Confiscata domo vel fundo nō cēsentur ɔfiscata instrumēta que pñt inde separari ꝛ q̄ nō veniūt in venditione domus vel fundi.ꝛ q̄ sunt illa.remissiue.in.l.interdum.§.item diuus.nu.3.ff.de pub.ꝛ vect. fo.29.
1 **Coniuncta** persona agēs p alia cōiuncta vel affini caueat de rato ꝛ gesta p eā nō piudicāt illi p quo agit nisi ratū habeat.in.l.sed he.nu.2.ff.de pcu. fo.88.
De cōiuncta persona plura habes ibi.nu.3.4.5.6.2.7.
1 Cōiuncta psona admittit p cōiuncta nisi appareat de ɔtraria voluntate illius quo casu ꝛ si velit cauere de rato nō admittit.in.l.pomponius.§.in his aūt.nu.1.ff.de pcu. fo.91.
8 Cōiuncta psona lꝫ sine mandato possit agere p cōiuncta nec repellat tñ snīa lata ɔ ipsam nō nocet persone cōiuncte pro qua egit.in.l.j.nu.4.C.q res iudi.non no. fo.124.
1 Coniuncte psone seu necessarie q intelligant vsqꝫ ad quartū gradū ꝛ qñ non admittant ad fideiubēdū si nō sunt idonee facultatibus.in.l.j.nu.2.ꝛ.3.ff.in ius vo.vt eant. fo.26.
4 Cōiuncta posita inter totū ꝛ partē integralē stat impropric ꝛ ponitur tūc pro disiuncta.in.l.plane.§.si ita titio.nu.3.ff.de leg.j. fo.14.
7 Coniuncta persona qñ agit p cōiuncta q̄ ipsarū iurabit de calūnia.in.l.cū ꝛ iudices.nu.11.C.de iura.calum. fo.100.
5 Coniūcta psona lꝫ cēseat habere mādatū de agendo p ɔiuncta nō sic cēset habere mādatū de vēdēdo rē ɔiuncte psone.i.l.fi.nu.2.ff.p emp.f.65.
1 Coniuncta psona nō pōt agere p cōiuncta absente si reperit q dimisit p curatorē ꝛ ille pcurator agat.in.l.cū ptor.nu.6.ff.de iudi. fo.117.
1 Coniuncte persone nō potest solui lꝫ agere possit sine mādato.i.l.qui aliena.§.q̄ꝙ.nu.5.ff.de neg.gest. fo.109.
3 Coniūcta psona lꝫ possit agere sine mādato cauēdo tñ de rato.nō tñ pōt solutionē recipere etiā si de rato velit cauere.in.l.nō solū.n.3.ff.so.ma.fo.5.
4 Coniuncti nō dicūtur qñ legatur duobus a diuersis heredibus ꝛ qō pupillus ꝛ eius substitutus nō dicant diuersi heredes quantū ad hoc in.l.plane.§.si cōiunctim.nu.7.ff.de leg.j. fo.14.
4 Coniunctus re tm̄ ꝛ alter vbis tm̄ qñ extat simul admittunt.in.l.meuio.nu.2.de leg.ij. fo.49.
3 Cōiuncti nō habent p vno vt sic admittant ad vnicā portionē sed quod habeant p pluribus ꝛ quilibet cēseat per se noīatus.in.l.interdū.nume.2.ff.de here.insti. fo.66.
8 Coniunctio est triplex ꝛ q̄ sit cōiunctio verbis tm̄ ꝛ quod inter coniuctos verbis tātum habeat locū ius accrescendi cū onere illi iniūcto i.l.j.§.his ita diffinitis.nu.2.3.ꝛ.6.C.de cadu.tol. fo.94.
3 **Coniuges** debēt inuicē participare ipsorum infortunia si possunt tolerari salua cōuersatiōe.in.l.si cū dotem.§.si maritus.nu.2.ff.so.mat. fo.17.
8 Coniuges adinuicem nō dicūtur propinqui nec ɔsanguinei nec attinētes in.l.j.nu.2.C.vnde vir ꝛ vor. fo.23.
5 Cōiuratio qualiter possit probari.in.l.qm̄.nu.2.C.de testi. fo.171.
1 **De connexis** idē est iudiciū.i.l.more maioꝝ.nu.10.ff.de iurisdi.om.iu. fo.17.
Et adde i.l.si ita.§.regula.nu.2.ff.de lib.ꝛ posthu.fo.47.i.l.cognati.nu.3.C.de nego.gest.fo.73.ꝛ i.l.si ex falsis nu.3.C.de trāsac. fo.58.
3 **Consanguineus** quis dicatur.i.l.cum quidā.§.qō dicitur.nu.9.ff.de acq.here.f.93.

8 Consanguinei corū q sunt iudicati ad mortē nō debent ostēdere tristitiam nec in habitu nec in actu zelo reipub. in. l. libellorū. nu. 3. ff. de infa. fo. 80.

7 Consanguineus presumit scire etatē vel facta cōsanguinei ꝛ an testis inter rogatus quomodo scit reddat sufficientē causam dicti sui respōdendo qꝛ sum eius consanguine⁹. in. l. de tutela. nu. 6. C. de in inte. resti. fo. 79.

7 Consanguinei qualiter in causa ciuili possint deponere pro consanguineo licet non sint omni exceptione maiores ꝛ nō i causa criminali. in. l. fi. nu. 2. C. de proba. fo. 1-0.

2 Consanguineus presumitur habere notitiam de suis cōsanguineis ꝛ etiaꝫ eorum factis. in. l. fi. nu. 2. ff. de condi. sine cau. fo. 55.

3 **Conscientiam** nimis scrupulosam habēs qd facere debeat. in. l. que sub conditione. nu. 3. ff. de condi. insti. fo. 81.

5 Conscientie alicuius licet aliquid sit cōmissum quo casu nō debet sibi referri questio de eo quod declarauerit tamē quando declarat ꝙ in cōscientia sua ita sibi videtur debet iurare. in. l. de pupillo. §. qui opus nouum nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 5.

7 Consciētia scrupulosa vltra ꝙ̄ sit de iure nō excusat a culpa sed a dolo sic. in. l. fi. nu. 9. C. de fi. instr. fo. 181.

1 **Consensus** alicuius vbicunqꝫ requiritur in principio tunc non sufficit ratū postea secutū ꝛ qñ sufficiat. in l. liberorū. §. notatur. nu. 2. ff. de infa. fo. 80.

7 Consensus partium non potest facere sententiam nullaꝫ reconualescere vt valeat tanq̄ sñia sed vt pactū sic. i. l. vnica. nu. 7. C. qui pro sua iurisdi. dare dari ve pos. fo. 114.

5 Cōsensus alicuius quādo reqrit ad autorizandum vt si statutum dicat ꝙ mulier vel minor non possit cōtrahere sine cōsensu cōsanguineorū nō possent consanguinei consentire in facto proprio sicut nec tutor. in. l. tātis qui §. filiusfa. nu. 6. ff. de do. ꝛ mor. ca. fo. 37.

3 Consensus adhibitus ante li. cōte. in quo est perseueratū an sufficiat licet tempore cōtestationis nō sit presens vel consentiēs. in. l. si cum doteꝫ. §. eo autem. nu. 7. ff. sol. ma. fo. 17.

2 Consentire qñ videt subscribens vel sigillās. in. l. j. nu. 8. ff. qd iussu. fo. 95.

3 Consensus alicui⁹ qñ p legē vel statutū requirit certo tpe si pstatur intēpestiue ante tēp⁹ habet p nō prestito ꝛ pōt ab illo recedi sec⁹ si nō reqrit certo ꝛ determinato tēpore. in. l. si cū dotē. §. eo aūt. nu. 8. ff. sol. ma. fo. 17.

Consensus an retrotrahat. ibidē. nu. 6.

7 Consensus resolutiuus contractus qui solo consensu ꝯtrahit operatur vt omnis obligatio tam naturalis ꝙ̄ etiā ciuilis orta ex cōtractu hincinde. s. venditori ad pretiū ꝛ emptori ad rem ipso iure resoluat re integra. in. l. j.

1 Consensus vbi requirit tunc furiosus non habetur loco absentis nec loco presentis sed loco mortui ꝛ quid vbi cōsensus non requiritur. in. l. j. nu. 18. ff. de procu. fo. 83.

7 Consensus priuatorū nō dat iurisdictionē sed potest dare notionē vt in arbitro. in. l. priuatorū. nu. 2. C. de iurisdi. om. iu. fo. 122.

5 Consensus natura q̄ fit. in. l. in concedēdo. nu. 6. ff. de aqua plu. arcē. fo. 24.

1 Consensus singulorū de populo dꝫ cōmuniter prestari ꝛ simul etiā in loco publico. in. l. j. nu. 6. ff. de legi. fo. 9.

1 In his q̄ sunt cōmunia pluribus vt singulis requiritur ꝙ cōsensus eorum adhibeatur collegialiter sed potest separatim adhiberi ꝛ qñ hoc fallit. i. l. per fundum. nu. 2. ff. de ser. rusti. pdio. fo. 163.

Sed qñ sunt communia vt vniuersis debet adhiberi collegialiter ꝛ simul ibidem. nu. 3.

7 An in eo ꝙ quis facere nō potest possit alteri faciēti ꝯsentire. in. l. fi. nu. 8. C. de pac. fo. 48.

7 Consensus patris est necessarius si in bonis aduentitijs filij sint bona emphyteotica que alienētur ꝛ an ipse habebit quinquagesimā seu laudemiū. in. l. ij. nu. 4. C. de vsufru. fo. 149.

4 Consentire an videat animo donādi si cōsentio tibi alienanti rē meā ꝛ qd si possideatur per me. in. l. si fundum. nu. 4. ꝛ 5. ff. de leg. i. fo. 5.

Consentire animo donandi videor indistincte si consensi vt alienares rem quam mihi donasti. ibi. nu. 5.

3 Cōsentire qñ videat tacens. in. l. ij. §. volūtatē. nu. 2. ff. sol. mat. fo. 5.

2 Carēs cōsensu pōt obligari naturaliter si factus est locupletior q̄ obligatio oritur ex eqtate iurisgentiū. in. l. j. §. impuberes. nu. 6. ff. cōmo. fo. 66.

1 Consensus coactus quo casu non dicatur cōsensus licet regulariter sit sec⁹ in. l. ij. nu. 6. ff. de iudi. fo. 114.

8 Consensus patris an sit de forma iudicij. in. l. peñ. §. necessitate. nu. 3. C. de bo. que libe. fo. 105.

7 Consentire possunt partes in iudicem vt certā ferat sñiam vel prout talis sapiens cōsuluerit ꝛ an poterit tūc a tali sñia appellari ꝛ qd in arbitro. in l. j. nu. 4. C. de iurisdi om. iu. fo. 121.

1 Consensus primus trahit ad vltimū in his que gerunt a pluribus diuersis tēporibus pprio noīe secus in his que alieno noīe qꝛ tūc vltimū traheretur ad primū. in. l. per fundū qui. nu. 8. ff. de ser. rusti. pred. fo. 163.

5 **Consequentia** nō valet vbi aliqua specialia reperiūt in aliquo casu. ergo omnia alia vel iste casus comparatur tali in quibusdaꝫ ergo in omnibus. in. l. a diuo pio. nume. 2. ff. de re iu. fo. 69.

3 Ad destructionem consequentis sequitur destructio antecedentis sine qua prius stare nō pōt. in. l. nec is. §. heres. nu. 6. de acq. hR di. fol. 89.

8 Consequētia nō valet ista res est sterilis ergo inutilis. in. l. pe. §. sin autē eo nu. 3. C. de bo. que libe. fo. 107.

4 **Consyderatio** eius quod euenire pōt nō dꝫ haberi cū expectatione tristis euētus. i. l. si ancille nu. 2. ff. de edi. ꝛ demon. fo. 76.

8 **Consilium** malū dꝛ tēdere ad pnicie̅ pbitatis eius cui dat etiā si ille cōsiliū nō sequit ꝛ dꝫ talis ꝯsultor extra ordinē puniri. in. l. si quis seruo. nu. 3. C. de fur. fo. 11.

6 Pro consilio sapientis debet mitti causa plene instructa. in. l. j. nu. 3. ff. de appella. fo. 9. 1.

An talis consultatio debeat fieri post ꝯclusionē in causa. ibi. nu. 4.

1 Cōsiliū ciuitatis ꝙ representat totū populū pōt remittere debitū etiā liquidū sicut totus populus. in. l. iperatores. nu. 2. ff. de pactis. fo. 66.

1 Si est cōtentio inter partes qualiter debeat formari pūctus qōnis mittēde ad ꝯsiliū sapiētis iudex debebit dirimere vel qualiter debeat cōcipi instrm̄ pacis vel cōpromissi. in. l. de dic. nu. 3. ff. q satisda. co. fol. 33.

1 Cōciliū qd acceptat in publico vocat sñia. in. l. j. nu. 18. ff. de postu. fo. 76.

5 Cōsilio sapiētis si partes cōcordāt ꝙ cōmittatur causa cōsilio sapiētis ꝛ stet ꝯsilio illius lꝫ consiliū sit iniustū excusat iudex si ipsum sequit. in. l. si cōuenerit. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 71.

3 Cōsiliū doctoris nō dicit autēticū nisi ꝯtineat subscriptionē ꝛ nisi sit scriptū sua manu ppria ꝛ ꝯstet p illā scripturā de psona sua. in. l. ad testiū. §. si qs. nu. 2. ff. de testa. fo. 41.

2 Quando agitur ꝙ aliqs administrator sine alio vel consilio alicuius nihil possit agere an hoc restringat eius potestatē. in. l. j. §. si plures. nume. 6. ff. de exer. fo. 79.

1 **Consules** artiū lꝫ sint iudices possunt tamē durāte ꝯsulatu corā potestate cōueniri. in. l. pars literarum. nu. 3. ff. de indi. fo. 126.

Cōnsulere nolle nisi vbi reperitur determinatū a doctoribus miserrimus est intellectus. l. clodius. nu. 7. ff. de acq. here. fo. 107.

Cōsules artis si habeant iurisditionē in causis mercantiarū dūtaxat censet habere etiā in depēdētibus ab eis. in. l. pretor. §. ratiōem. numero. 3. ff. de eden. fo. 48.

Quid in fideiussore dato q est subditus alteri iudici. ibi.

1 Cōsultius est sustinere malū ꝙ̄ pati malū ꝛ peius. in. l. sicuti. nu. 2. ff. si ser. vendi. fo. 168.

2 Cōsultor reqsitus si recusat dare ꝯsiliū ꝛ postea vult illud dare an debeat expectare. remissiue. i. l. j. §. si plures. nu. 8. ff. de exer. act. fo. 79.

8 Consultor qñ examinat acta nō est necesse partes esse presentes vel vocatos pōt tñ eas vel vnā partē vocare si sibi videbitur. in. l. iubemus. n. 2. C. de appel. fo. 129.

6 Cōsules q nō exercent iurisditionē ꝯtētiosam sed volūtariā si de mādato pricipis dāt iudicē i aliq̄ cā ꝙ ab illo delegato debeat appellari ad ipsos ꝯsules delegātes. in. l. i. §. si qs. nu. 4. ff. de appel. fo. 91.

7 Cōsultor qualiter debet respondere rustico quando vadit ad eum pro cōsilio ꝛ non portat instrumenta sua sed simplici verbo narrat casum ꝛ qd si alius iurisperitus indiscrete interrogaret. in. l. vt responsum. nume. 3. C. de transac. fo. 51.

7 Cōsultor si cui cōmissa est causa consulēda per iudicē cōsilio talē fore cōdēnandū vel absoluēdū ꝛ iudex postea viso concluso dicat pronuntio in oībus ꝛ per oīa fm formā consilij an videat cōdēnasse vel absoluisse i. l. j. n. 7. C. si aduer. li. fo. 84.

4 Consules in vrbe nō exercebant iurisditionē contētiosam sed ptores ꝛ tñ ad eos spectabat dare arbitros. in. l. si cui libertas. nu. 2. ff. de condi. ꝛ demonstra. fol. 75.

3 **Consignari** nō pōt equus vel animal sꝫ deponi. in. l. si mora. nu. 11. ff. sol. mat. fo. 11.

7 **Constitutus** in aliquo gradu vel dignitate nō dꝫ psonaliter ꝯdēnari nisi prio puet ꝛ spoliet dignitate. in aut. clericus. nu. 4. C. de epis. ꝛ cle. fol. 17.

2 Cōstitutū valebit lꝫ illud ꝙ deducit in cōstitutū non sit sꝫ de accessorijs valebit ꝯstitutū. in. l. q aūt. §. si quis. nu. 2. ff. de ꝯsti. pecu. fo. 64.

2 Constituisti te soluturū Stichū ꝛ anteq̄ esses i mora mortuus est an duret actio de ꝯstituta. i. l. si duo. §. ait ptor. nu. 2. ff. de ꝯsti. pe. fo. 64.

2 Constitutū qñ fit p nūtiū tūc nūti⁹ ꝯcipit verba in personā dñi sꝫ pc. concipit i psonā suā. i. l. q aūt. §. ꝯstituere. nu. 2. ff. de ꝯsti. pec. fo. 64.

2 Cōstitutū nō vitiat ratione incertitudinis qñ pt certificari p relationem ad aliud. in. l. q autē. nu. 1. ff. de cōsti. pecu. fol. 63.

2 Cōstitutor potest se obligare in plus tpe ꝙ̄ principalis debitor sꝫ fideiussor nō potest. in. l. j. nu. 10. ff. de consti. pecu. fo. 63.

2 Constitutū quibus verbis fiat. in. l. j. nu. 15. ff. de ꝯsti. pecu. fo. 60.

2 Cōstituēti qñ detur actio negotio. gestorū vel mādati ad repetēdū ꝛ qñ nō in. l. vtrū presente. nu. 2. ff. eo. fo. 66.

2 Constitutū ab herede vbi transfert in fideicōmissariū vniuersalem requirit cessio ꝛ si heres agat poterit debitor opponere de iure tertij. in. l. si post nu. 2. ff. eod. fo. 65.

2 Cōstituti qñ sunt plures i vno offō an cēseat qlibet ꝯstitutus insolidū vt in iurisditione pluribus tutoribus ꝛ curatoribus ꝛ in pluribus magistris prepositis

prepositis negotijs naualib⁹.i.l.j.§.si plures.nu.4.ff.de exer.act. fo.79.
Quid in pluribus executoribus vltime voluntatis.remis.ibi.nu.5.
2 Constitutor licet possit se in plus obligare tpe ꝙ̃ principalis sit obligat⁹ nõ tñ re ⁊ sic plus est re ꝙ̃ tpe.i.l.bacten⁹.§.si qs.nu.2.ff.de ꝯsti.pec.f.63.
2 Cõstituere ꝙ possis te soluturũ qḋ ego debeo illud debet intelligi dũmodo cõstituas tanꝙ̃ debitũ a me ⁊ de mea volũtate.in.l.cũ qui.§.qḋ exigimus.nu.5.ff.de consti.pecu. fo.62.
Cõstitutũ an possit fieri iter p̃sentes p epistolã.in.l.cũ q.§.iulian⁹.n.2.ff.e.
Cõstitutor tenebit̃ si apparet de debito ⁊ de qualitate licet non appareat de mandato.ibi.nu.3.
8 Constitutio episcopi si dictat ꝙ executores testamẽtorũ exequantur infra annũ alias executio deuoluatur ad eũ an habebit locũ si testator mãdauit ꝙ executio deuoluatur ad alios si primi essent negligentes.in.l.j.nu.5.C.de cadu.tol. fo.93.
7 Cõstitutio respiciẽs litis ordinationẽ locũ habet in litib⁹ futuris sup negotijs preteritis ⁊ in litib⁹ pendentibus quo ad ea q̃ restãt.in.l.fi.§.sic enĩ nu.2.C.de iura.ca. fo.103.
4 Cõstitutio collegij vel canonicorũ si dicat ꝙ qui recipitur in collegiuz vel canonicatũ soluat.x.diuidẽda inter illos de collegio an etiã ille q dat ⁊ recipit̃ debet habere partez suam.in.l.ab omnibus.§.si a titio.numero.3.ff.de leg.j. fo.37.
1 **Consuetudo** dicit̃ ius sed mores in facto consistũt.in.l.de quibus.nu.5.ff.de legi. fo.12.
Uide latius de multiplici specie consuetudinis.ibidem nu.6.10.11.14.15.16.17.19.20.⁊.21. fo.12.⁊.13.
1 Cõsuetudo licet sit vt qlibet possit de tua lapidicina sumere lapides sicut interpretat̃ sine dãno tuo ꝙ̃tũ ad pretiũ ita ⁊ ꝙ̃tũ ad hoc quaten⁹ ex illis lapidibus tibi necessariũ est nõ auferat̃.in.l.venditor.§.si constat.nu.3.ff.pred. fo.167.
1 Cõsuetudo vel statutũ ciuitatis debet seruari in terris comitat⁹ nisi sit ibi statutũ ꝯriũ approbatũ per ciuitatẽ.in.l.ex ea causa.nu.3.ff.de postu.fo.77.
7 Consuetudo vel statutũ nõ valet de vsuris p̃standis.in.l.eos qui.§.super vsurarum.nu.2.C.de vsur. fo.200.
4 Consuetudo si est lex vel statutũ vt canonicus recept⁹ nouiter vel doctor nouiter receptus in collegio soluat tantum ⁊ illud distribuat̃ inter omnes an ille qui recipitur habeat partem.in.l.q heredi.§.plautius.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.74.
8 Cõsuetudo nõ vincit legẽ quãdo expresse reprobatur.in aut.nauigia.nu.2.C.de fur. fo.9.
7 Consuetudo inducit̃ ex duab⁹ vicib⁹.in.l.nemo.nu.7.C de epis.audiẽ.f.21.
4 Consuetudo ꝙ dos p̃fectitia mortua vxore cum liberis remaneat apud maritũ debet intelligi cũ liberis ex illo marito.in.l.cũ vir.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.71.
8 An dicatur solitũ qḋ semel tantũ factũ est ⁊ qd dicat̃ cõsuetũ.in.l.j.nu.4.C.quõ ⁊ quando iu. fo.114.
2 Consuetudo mandãtis inspicitur vt ẜm illam debeat mandatuz interpretari.in.l.solutum.§.sed si.nu.8.ff.de pig.act. fo.73.
Consuetudo testatoris inspicitur vt ẜm illam debeãt verba eius intelligi sic ⁊ cõsuetudo principis ⁊ quid in cõsuetudine loquẽtis.ibi.nu.9.
1 Consuetudo q̃ nõ est cõtra ius scriptũ extẽdit̃ de similibus ad similia idẽ in statuto ⁊ qñ nõ extẽdit̃.in.l.de quib⁹.nu.2.ff.de legi. fo.12.
4 Cõsuetudo regionis inspicit̃ circa nũmos nõ circa alias qualitates vt vinũ ⁊ frumẽtũ ⁊ similia.in.l.si seruus pluriũ.§.si numer⁹.nu.4.ḋ leg.i.f.22.
1 Consuetudo qñ dicatur contra legẽ.in.l.pacisci.nu.2.ff.de pac. fo.64.
1 Consuetudo quare nõ tollitur per legem generalem.ibidem.nu.3.
4 Consuetudo seu ordinamentũ ꝙ panni forenses nõ immittantur in ciuitatem istam sub certa pena debet intelligi de illis qui intromitterent vt hic operarentur secus si per transitum ad aliũ locũ.in.l.cetera igitur.§.sed ⁊ si quis.nu.4.ff.de leg.i. fo.17.
1 Cõsuetudo inducit̃ ex frequẽtatis actib⁹.i.l.iura ꝯstitui.nu.4.ff.ḋ le.f.9.
Cõsuetum ad hoc vt quid dicatur quid requiratur.in.l.nemo.nu.8.C.de epi.aud. fo.21.
2 Cõsuetudo nõ vincit legẽ sed vincit̃ a lege qñ expresse reprobat̃ a lege in l.deprecatio.nu.2.ff.ad.l.rho.de iac. fo.81.
2 **Consumptio** dicit̃ interueniẽte facto ꝯsumẽtis.in.l.indebiti.§.sed ⁊ si.nu.6.ff.de cõdi.inde. fo.43.
2 Cõsumptio facta mala fide non recõciliat solutionẽ ad istũ finẽ ad quẽ facta est ⁊ qua actione tunc agatur.in.l.si filius.nu.4.⁊.5.ff.si cer.pet. fo.10.
3 **Continuo** exponitur.i.statim sine medio.in.l.qui vxorem.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.te. fo.59.
3 **Contemplatione** mei dicit̃ duobus modis et qualiter.in.l.sed si plures.§.ad substitutos.nu.6.ff.de vul.⁊ pupil. fo.71.
2 **Contractus** an sit locationis ⁊ conductionis an emptionis ⁊ venditionis in quib⁹ casibus dubitat̃ ⁊ quis effectus resultet.in.l.i.§.adeo aũt.nu.2.ff.loca. fo.115.
2 Qḋ venit de natura contractus vel de substãtia censetur ab vtraꝗ parte quãdo presumat̃ aliquid actũ vel dictũ inter partes.in.l.cum quid.nu.10.ff.si cer.peta. fo.5.
7 Cõtractus bonefidei qñ reddantur nulli propter dolũ dantẽ causam contractui.in.l.si maior.nu.2.C.de dolo. fo.77.
Cuius nature est contractus eiusdem debet esse distractus.ibi.
5 Cõtract⁹ celebrati p officiales publicos an possint retractari p sequẽtes officiales ⁊ an per principẽ.in.l.dotẽ.§.agri.nu.1.ff.de pub.⁊ vecti. fo.28.
2 Cõtractus vbicũꝗ potest fieri inter absentes requiritur nuntius vel epistola.in.l.qui autẽ.§.cõstituere.nu.3.ff.de consti.pecu. fo.64.
2 Contract⁹ dolo fact⁹ valet ex parte eius q passus est dolũ si vult sꝫ ex pte cõmittẽtis nõ.in.l.iulianus.§.si quis.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.110.
Contractus quo casu claudicet fauore pupilli sed iudiciũ nõ debet claudicare.ibi.nu.4.
1 Cõtractus stricti iuris an informent pactũ incontinenti appositum.in.l.iurisgentium.§.quinimmo.nu.15.ff.de pac. fo.54.
5 Cõtractus innominati qualiter cognoscant̃.in.l.mortis causa.la.ij.nu.2.ff.de do.⁊ mor.cau. fo.37.
7 Cõtractus si est factus in fraudem alterius nõ põt ipse cõtrahens hoc allegare ꝙ fecerit in fraudẽ sed ille in cuius fraudẽ factus est bene põt in.l.fi.nu.2.C.plus vale.quod agi. fo.181.
An heres eius possit hoc allegare.ibi.nu.3.
Quid si contractus est simulatus.ibidem.
2 In cõtractibus vltro citroꝗ obligatorijs liberato vno p̃ter voluntatem alterius alter censet̃ liberat⁹ ⁊ qd si liberat̃ ab altero.in.l.bonafides.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.114.
7 Cõtractũ simulatũ allegãs debet exprimere speciem simulationis.in.l.fi.nu.5.C.plus va.quod agi. fo.181.
2 Contract⁹ qñ dicat̃ certus:⁊ continere incertũ.in.l.certi condictio.nu.5.⁊ 6.ff.si cer.peta. fo.7.
2 Contractus innominatus potest fieri per si sicut vt.in.l.solent qui.nu.3.ff.de p̃scrip.ver. fo.128.
7 Contract⁹ locus inspici debet ad solẽnitatẽ contract⁹ non autẽ locus vbi fuit collata solutio.in.l.vna.nu.3.C.vbi cõue.q cer.lo.promi. fo.124.
2 Cõtrahẽtes nõ excusant̃ si ignorãt sub qua forma qua lege fuerit institor prepositus si contrahant non seruata forma vel lege.in.l.sed ⁊ si.§.conditio.nu.2.ff.de insti.act. fo.82.
2 Contraho tecũ contẽplatione alicuius mãdati qḋ puto te habere cũ non habeas tñ obligat̃ dñs virtute alterius mãdati qḋ vere habes licet ignorauerim.in.l.habebat.nu.5.ff.e. fo.83.
2 Contractus non potest fieri re ⁊ verbis vt oriatur actio ex duplici materia s.re ⁊ verbis.in.l.certi condictio.§.quoniam.nu.6.ff.si cer.pe. fo.7.
2 Cõtrahens sufficit ꝙ dicat procurator talis licet nõ adijciat procuratorio nomine.in.l.fi.nu.4.ff.de insti.act. fo.83.
7 Cõtract⁹ qñ p̃sumat̃ simulatus.in.l.fi.nu.8.C.plus va.quod agi. fo.181.
2 Contractus populi vel eius qui habet autoritatem legis condende in quibus habeatur pro lege quo ad singulares personas.in.l.ciuitas mutui.nu.7.ff.si cer.peta. fo.14.
2 Contractus innominatus est do vt des si tradidi tibi rem meam vt eãdez restitueres ⁊ transtuli dominium.in.l.ij.nu.10.⁊.11.ff.si cer.peta. fo.3.
2 Contrahentes ꝙ non debeant decipi in his que pendent ex voluntate nostra adiectio contra naturam actus facit aliũ transire in aliam speciem.in l.sed ⁊ si.§.conditio.nu.4.ff.de insti.act. fo.82.
1 Contractus factus in fraudẽ alterius valet mero iure sed potest rescindi ⁊ firmatur iuramento sed cõtractus simulatus est ipso iure nullus nec iuramento firmatur.in.l.contra legem.nu.5.⁊.6.ff.de legi. fo.12.
2 Cõtractus celebrati in preiudiciũ ecclesie per intrusuz prelatũ nullum ius habentẽ in p̃latura nõ valẽt sed in fauorẽ ecclesie valẽt secus in alijs nõ priuilegiatis.in.l.iusiurãdũ.§.pupillus.nu.9.ff.de iureiur. fo.25.
2 Contractus innominatus dicitur esse de iuregentium sicut ipsi contract⁹ nominati.in.l.si operas.nu.3.ff.de prescri.ver. fo.129.
6 Contractus per legem reprobati in quibus casibus nullaz p̃ducant actionem.in.l.cum lex.nu.2.ff.de fideius. fo.55.
2 In contractu quem pupillus vel minor gerit nomine alterius non requiritur tutoris vel curatoris autoritas si ex illo nõ obligatur.in.l.quicunꝗ.§.si ab alio.nu.4.ff.de insti.act. fo.82.
4 Contrahentes possunt a primo contractu recedere.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.2.ff.de leg.i. fo.8.
2 Contractus innominati iudicantur secũdũ naturã cõtractuũ nominatoꝝ quibus assimilant̃.in.l.i.§.si quis seruum.nu.3.ff.depose. fo.102.
2 Quando ex natura contractus non venit nisi leuis culpa tunc susceptio periculi facit venire leuissimã nõ casuz fortuitũ:sed qñ venit leuissima facit venire casum.in.l.in naue.nu.5.ff.loca. fo.120.
4 Contrahens super re quam communem habet cum alio an videatur contrahere super tota re an vero super parte sua tantum.in.l.serui.§.cum fundus.nu.3.ff.de leg.i. fo.4.
7 Contractus cuius est nature ita debet esse distractus.in.l.de tutela.nume.5.C.de in inte.resti.mino. fo.79.
5 In cõtractibus semper veniunt ea que sunt de consuetudine licet non exprimatur per contrahentes.in.l.si prius.§.placuit.nõ alias.nume.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.25.
2 Contractus locationis ⁊ cõductionis ad hoc vt dicatur quando dono vt aliquid facias duo requiruntur:⁊ que.in.l.naturalis.§.at cum do.nu.2.ff.de prescrip.ver. fo.126.

Index singularium materiarum

2 In ɔtractu innominato etiã do vt des nõ pt qs precise compelli ad dãdũ sed liberaꝛ prestãdo interesse sicut in in obligatiõe faciẽdi.in.l. naturales. §.ꝛ si quidã.nu.6.ff.de prescrip.ver. fo.125.

Cõtractũ qui impleuit si sibi nõ impletur hꝫ ɔdictionẽ ab cãm ad repetẽdum datum et ista nõ oriꝛ extra ɔtractũ sed extra id qȯ a ad resoluẽdum ibidem.nu.8.

7 Cõtractus si nõ vꝫ an tñ valeat iurm i eo iterpositũ.i aut.si qua mulier. nu.4.C.ad velle. fo.188.

2 Cõtractus permutatiõis rei interuẽtu perficitur ꝛ añq̃ alter cõtrahẽtiuꝫ impleat tradẽdo nõ parit actionẽ si nõ interuenisset stipulatio.in.l. j. nu. 5.ff.de re.permu. fo.125.

6 Cõtractus qñ firmaꝛ iuramẽto q2 de sui natura nõ est illicitus nec respectu creditoris nec respectu debitoris nõ põt peti absolutio a iuramẽto nec dꝫ ɔcedi.in.l.si qs pro eo.nu.6.ff.de fideius. fo.57.

1 Cõtractus dotis est de iure gẽtiũ idẽ i ɔctibus inominatis repe.l.ex hoc iure.nu.31.C.de iusti.ꝛ iu. fo.7.

Et quid in successione hereditaria.ibidẽ.

quasi ɔctus sunt iurisgẽtium ibi.

5 Cõtractus vnus põt esse partim nominatus ꝛ partim innominat⁹ ꝛ cui⁹ nature sit.in.l.aristo ait.nu.3.ff.de dona. fo.32.

Quid si expresse dixerim q̃ vẽdidisti librũ ꝓ libro tuo ꝛ ꝓ decẽ.ibidem. nume.5.ꝛ.6.

7 Cõtrahẽtes nõ debent remanere decepti autoritate legis vel rescripti pn̄cipis quibus confisi ɔtraxerunt cum aliquo.in.l.j.nume.4.C.de his q ve. eta.impe. fo.89.

1 Cõtractus aliqui licet ɔtrahanꝛ re aliqui verbis aliqui rei interuẽtu tñ in omnibus requiriꝛ cõsensus in substãtia.in.l.j.§.cõuẽtionis.numero.2.ff. de pac. fo.51.

1 Cõtractus quãdo dicatur simulatus.in.l.iurisgẽtium.§.dolo.malo.nu.1. ff.de pac. fo.55.

7 Cõtract⁹ innominat⁹ si ordinaꝛ ad nominatũ vel est mistus cum nolato nõ hꝫ locũ penitẽtia.in.l.q̃uis eũ.nu.2.C.de trãsac. fo.57.

2 Cõtractus a principio sunt voluntatis ꝛ ex postfacto necessitatis.in.l.in cõmodato.§.sicut.nu.2.ff.cõmo. fol.70.

Cõtractũ modificare põt q nõ põt nõ ɔhere.ibidẽ.nu.3.

8 Cõtractus factus sub cõditione impossibili vitiaꝛ.in.l.reprehẽdẽda.nu. 2.C.de insti.ꝛ substi. fol.46.

7 Cõtractus innominatus qñ ex vna parte venit datio ex altera factũ an sit cõtractus facio vt des an vero do vt facias ꝛ q̃ actio deꝛ.in.l.cũ mota.nu. 6.C.de trãsac. fo.50.

2 In ɔctu emptionis ꝛ vẽditionis nõ agiꝛ ad resolutionẽ sꝫ vt cõtractus ipleatur vel ad interesse post moram est post mortem.i.l.fi.nu.6.ff.de ɔdi. cau.da. fo.40.

7 Cõtractus vꝫ de rigore iuris ꝛ nõ potest rescindi etiã ꝓpter deceptionem vltra dimidiam iusti pretij dũmodo emptor velit supplere vsq; ad iustuꝫ pretiũ nec sufficeret supplere vsq; ad quãtitatẽ q̃ deceptio nõ sit vltra dimidiã iusti ptij ꝛ hoc nisi interuenit dolus emptoris.in.l.ij.nu.1.2.3.4.ꝛ.5. C.de rescin.vẽdi. fo.207.

Qualiter dicaꝛ deceptio esse vltra dimidiã iusti ptij.ibi.nu.2.ꝛ.17.

7 Si partes simpliciter egerũt q̃ ɔctus ɔclusus iter eos fiat i scriptis qd iportẽt hec verba.i.l.ɔctus.nu.3.ꝛ.4.C.de fi.instru. fo.177.

Uide latius de eadẽ materia.ibi.nu.6.7.9.ꝛ.10.

6 Cõtractus tota vtilitas si ꝑuenit ad vnũ ex reis debẽdi an alter q eq̃ principaliter se obligauit possit petere q̃ ille prius excutiaꝛ.in.l.in duob⁹ reis §.vbi duo.nu.2.ff.de duo.re.stipu. fo.46.

Rei debẽdi an hodie habeãt bñficiũ diuisionis.i.d.l.i.duobus.§.vbi duo. nu.3.ff.de duo.re.stipu. fol.eo.

Si vnus ex reis soluit partẽ an pro residuo poterit equaliter cõueniri cuꝫ altero ibi.nu.8.

Reũ debẽdi quẽlibet an creditor possit insolidũ cõuenire.in.d.l.in duob⁹ reis.§.vbi duo nu.4.ff.de duo.re.stipu. fo.eod.

7 Cõtractus prim⁹ si erat ɔditiõalis ꝛ sic condõne pẽdẽte nulla erat nata obligatio vel actio sꝫ nasciꝛ ex postfacto cõditiõe existẽte an tũc pactũ iuxta illã oppositũ vestiaꝛ ab ea.i.l.petẽs.nu.13.C.de pac. fo.46.

2 Cõtract⁹ initiũ inspiciꝛ qñ dubitaꝛ cui cõpetat actio idẽ qñ dubitaꝛ an deꝛ vel q̃ deꝛ.in.l.i.§.si quis.nu.2.ff.depo. fo.102.

5 Cõtract⁹ vltimus atttẽdiꝛ qñ qs eãdẽ rẽ primo ɔduxit postea precario rogauit vel ecõuerso ꝛ ꝑ ipsum vr̃ recessum a primo quid si fiãt in codẽ instãti.in.l.nõ solũ.§.q pignori.nu.3.ff.de vsuca. fo.160.

6 Cõtractus eo casu quo põt ɔferri in arbitriũ alterius etiã si ɔferaꝛ ꝑ vba importãtia liberã volũtatẽ an tamẽ debeat restringi ad arbitriũ boni viri in.l.cẽtesimis.§.si ita stipu.nu.3.ff.de ver.ob. fo.17.

7 Cõtractũ quẽ nõ potest seru⁹ ꝓ me facere ꝛ ad suã vtilitatẽ si esset liber nõ posset facere existẽs seruus ad vtilitatẽ meã etiam si ego per meipsum possem illũ cõtractũ facere.in.l.vnica.nu.2.C.si ser.exter. fo.204.

7 Cõtractus factus cõtra prohibitionem legis nõ vꝫ.in.l.eos qui.§.sup vsurariũ.nu.3.C.de vsur. fo.200.

Quid si cõtra prohibitionẽ cõsuetudinis.ibi.nu.3.

1 Cõtractus vltro citroq; obligatorius vt locatiõis vel vẽditionis licet nõ valeret nisi a pn̄cipio esset actũ q̃ vterq; teneretꝛ vnus ad reꝫ alter ad pretium vel pẽsionẽ si tñ fuit cõuẽtum lꝫ ex postfacto agatur q̃ cõductor vel emptor nõ teneatur ad pẽsionẽ vel ad pretiũ nõ annihilaꝛ cõtractus in.l. si cõuenit.nu.2.ff.de pac. fo.70.

5 Cõtractus inominatus potest fieri per si.in.l.hoc iure.§.labeo ait.nume. 2.ff.de dona. fol.32.

1 Cõtractus inominatus potest fieri per si ꝛ quãdo fiat per vt.i.l.si intra.n. 4.ff.de pact. fol.67.

Cõtract⁹ innoiati dijudicanꝛ ꝑm modũ ineũdi nõ ꝑm modũ iplẽdi.nu.5.

3 Cõtractus si fuit celebratus cũ colono partiario vt colat fundũ ꝛ habeat dimidiã fructuũ intelligitur q̃ colat suis impẽsis nõ deducẽdis de fructibus.in.l.fructus.nu.8.ff.sol.mat. fo.7.

Quid in cõtractu societatis si vnus ponat pecuniã ꝛ alter operam.ibidẽ.

7 Cõtractus substãtia an possit committi in volũtatem vel arbitriũ tertij ꝛ an etiã in arbitriũ alterius ex cõtrahẽtibus.in.l.in vẽdẽtis.nu.3.C.de cõtrahẽ.emp.vel vẽ. fo.205.

2 Cõtractus locationis ꝛ ɔductionis in quibus assimilaꝛ cõtractui emptionis vẽditionis.in.l.j.nu.1.ff.loca. fo.115.

2 Ex cõtractu celebrato cũ institore si vnus ex preponẽtibus soluit insolidũ recuperat ab omnibus per actionẽ pro socio vel cõmuni diuidũdo ꝛ si cessarẽt ambe iste actiones dareꝛ actio cõtra quẽlibet ꝓ parte.in.l.habebat §.si duo.nu.2.ff.de initi.act. fo.83.

1 Cõtractus qñ est celebratus dolo nõ põt ex eo agere dolosus sed dolũ passus sic.in.l.iurisgẽtium.§.pretor ait.nu.2.ff.de pact. fo.55.

2 Cõtractus qualiter possint celebrari inter patrẽ ꝛ filium.remissiue in.l.frater a fratre.§.q̃situm nu.32.ff.de cõdi.inde. fo.49.

2 Cõtractus mãdati dꝫ esse plenior q̃ cõtractus depositi.in.l.j.§.si te rogauero.nu.4.ff.depo. fo.102.

Cõtractus prim⁹ inspiciꝛ qñ duo cõtractus circa idem cõcurrũt.ibi.n.5.

2 Cõtrahens cũ filiofa.in cã peculiari põt sibi soluere ꝛ liberaꝛ a patre nisi sciebat adẽptũ peculiũ.in.l.si nõ sortẽ.§.q filiofa.nu.2.ff.de ɔdi.ĩde. f.45.

Cõtrahẽs cũ monacho ɔstituto syndico a monasterio ignorãs eũ esse fugitiuũ ꝛ sic mãdatũ reuocatũ an habeat actionẽ ɔ monasteriũ.ibi.nuñ.3.

1 Contractus eo casu quo est bonefidei sir ꝛ distractus dolus dãs causam cõtractui bonefidei sicut reddit ipsum nullũ ipso iure ita ꝛ distractum.in l.ab emptione.nu.14.ff.de pac. fo.70.

2 Cõtrahẽtes nõ recusanꝛ si ignorãt cõditionẽ sub qua ille cũ quo cõtraxerũt fuit appositus.in.l.j.§.si plures.nu.2.ff.de exer.act. fo.79.

1 Cõtractus si fuit celebratus als tpe quo quis erat in aliquo loco põt vt aduena nec vt viator tñ habebat pergulã vel armariũ ꝛ nũc nõ reperitur ibi vt tñ ex causa necessaria an habebit priuilegiũ reuocãdi domum.in.l. ij.§.oẽs.nu.3.ff.de iudi. fo.115.

2 Cõtractus innominati possunt fieri per si sicut ꝑ vt.in.l.si quis cum.nu. 5.ff.de iureiu. fo.32.

2 Cõtraxi cũ seruo ꝛ teneꝛ mihi in.c.cũ nõ sit nata actio de pec.cũ nõ subsit persona cõtra quã daꝛ lꝫ ex postfacto veniat ad casum i quo põt dari nõ tñ actio nasciꝛ.idẽ si fuit nata ꝛ postea extincta.in.l.ꝛ ancillarũ.§.si seru⁹. nu.5.ff.de pecu. fo.91.

3 In cõtractibus in qbus teneꝛ de leui culpa tñ nõ de leuissima:si tñ leuissima cõmittaꝛ in faciẽdo de illa teneꝛ sicut de leui.in.l.si mora.nu.15.ff.sol. matri. fo.11.

2 In cõtractibus q celebrãtur gratia vtriusq; ad qd teneaꝛ q tradidit rem vitiosam.in.l.in rebus.§.itẽ qs.nu.2.ff.cõmo. fo.71.

2 Cõtract⁹ q̃ debeat rescindi de liberatione publicata si aliqs de consiliarijs ciuitatis tempore caristie cum deliberatum esset inter eos quod ponaꝛ certũ ptiũ in frumẽto ꝛ deliberatiõe adhuc nõ publicata vẽdidit magnã quãtitatẽ frumenti cariori pretio.in.l.j.§.venditor.nume.2.ff.de act. empt.ꝛ vẽ. fol.106.

3 Cõtractus innoiatus aliqñ hꝫ similitudinẽ cũ noĩnato ꝛ tũc facit venire vsuras sicut veniũt in.l.de diuisione.nu.12.ff.so.mat. fo.6.

2 Cõtractus qñ nõ vꝫ ex eo q̃ vna pars fuit decepta vel per dolũ inducta valebit tñ si pars decepta vult.in.l.j.nu.7.ff.de pigno.actiõe. fo.71.

1 Quasi cõtractus aditionis hereditatis cẽseꝛ celebrati in loco vbi est maior pars hereditatis nisi testator mãdauerit alibi solui.in.l.si fideicõmissum.nu.3.ff.de iudi. fo.126.

2 Cõtractus nõ diciꝛ celebratus gratia vtriusq; qñ principaliter actũ fuit ab vna parte licet in cõsequẽtiã altera pars sentiat cõmodũ sed bene quãdo principaliter hoc actũ fuit ab vtraq; parte ꝛ tũc venit etiã leuis culpa in.l.si vt certo.§.nũc videndũ.nu.3.ff.cõmo. fo.67.

2 Cõtractus de quo fuit cõtractũ instrumentũ guarẽtigie si nõ vꝫ nõ valet etiã preceptũ guarẽtigie etiã stãte statuto q̃ talia instrumẽta vel ꝓcepta mittãtur executioni.in.l.si.nu.2.ff.de cõstit.pecunia. fo.66.

2 Cõtractus quilibet vltro citroq; obligatorius large põt dici ꝑmutatio. in.l.ij.nu.4.ff.de iureiu. fol.20.

Cõtractus q solo cõsensu cõtrahunꝛ dicũtur maioris autoritatis q̃ illi in quibus requiriꝛ cõsensus.ꝛ etiã alia puta res vel verba.ibi.nu.6.

2 Contractus innoiatus non erit si tradidi tibi decem simpliciter postea ex interuallo conuenimus q̃ vadas pro me Romam pro illis decem:nec potero decem repetere si paratus es ire.in.l.si pecuniaꝫ.numero.7.ꝛ.13.ff.de condi.cau.da. fo.36.

2 Contractuuꝫ diuersas species par[illegible] põt numeratio eadẽ vel actus in.l.ij.

in.l.ij.nu.2.ff.si cer.pet. fo.3.

1 Contractus conditionalis vtrũ vestiat pactum purum vt faciat ex eo statim actionem prescriptis verbis competere.in.l.iurisgentium.§. quinimo. nu.11.ff.de pac. fo.54.

1 Cõtractus innoïatus qñ est factus gratia vnius q̄ nõ possit reuocari et q̄ secus sit si gratia vtriusq̃ in.l.si cũ fundũ.nu.4.ff.de pac. fo.66.

Contractus innoïatus non dicitur nisi quando in eodem instanti do vel facio vt des vt facias.ibi.nu.5.

7 Cõtractus an dicat̃ perfectus ante rogitũ si prius erat facta certa cõuẽtio inter partes.in.l.cum res.nu.4.C.de pba. fo.166.

2 Cõtractus innoïati interdũ fiũt p si.ꝓprie tñ cõtrahunt̃ p vt affirmatiue vel negatiue.in.l.naturalis.nu.4.ff.de p̄scriptis verbis. fo.125.

1 In cõtractibus nõ videt̃ actũ q̄ vna res seruiat alteri nisi dicat̃ expresse. in.l.via.§.quecũq̃.nu.2.ff.de serui.rusti.predi. fo.164.

4 In cõtractibus si quis promisit tibi aliquid vt aliud faciat ⁊ tu petis an tenearis cauere de faciẽdo:vt al's possim te repellere.in.l.quibus.§.termilius.nu.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

Quid si esset celebratus in loco hostili vt inter saracenos.ibi.

7 Cõtractũ trãsactiõis lʒ nõ videat̃ implere ille qui ꝓmisit non petere vel nõ molestare p̄fecte quousq̃ viuit vt possit agere ex cõtractu trãsactionis facere pacto nudo tãq̃ ex cõtractu innoïato bene tñ potest habere si interuenit stipulatio que est contractus vestitus ⁊ qualiter ⁊ ad quid in.l.cũ proponas.nu.2.C.de pac. fo.44.

Ex contractu quẽ quis impugnat vel nõ seruat se.iuuare nõ potest quatenus durat impugnatio sed ea finita sic.ibi.nu.3.

2 Statutum vel cõsuetudo loci vbi agitur inspicitur ad petendum restitutionem aduersus contractum non vbi contractus fuit celebratus. in.l.ij. nu.8.ff.de eo quod cer.lo. fo.59.

7 Si agitur vt res sit inempta si pretium non soluatur tũc hec resolutio cõtractus non dicitur nouus contractus sed distractus.in.l.j.nume.2.C. de pac.inter emp.⁊ vendi. fo.213.

1 Contractus seu q̄stionis initiũ inspicit̃ quãtũ ad hoc vt sciat̃ quatenus vel inquãtũ detur actio sic ⁊ quãdo querit̃ de qua moneta debeat fieri solutio.in.l.pomponius la.ij.nu.5.ff.de nego.gest. fo.106.

2 Cõtractus potest ex pacto naturã suã ⁊ nihilominus remanere in suo nomine.in.l.naturalis.§.sed si facio.nu.2.ff.de prescrip.verb. fo.126.

Contractus innominati habent naturam cõtractuum nominatorum quibus assimilantur ⁊ in quo.ibi.nu.3.

7 Cõtractus qñ resoluitur restituit̃ res vẽdita cũ fructibus perceptis etiã ante morã sed in retrouenditione nõ restituit̃ fructus ante morã percepti in.l.j.nu.3.C.de pac.inter emp.⁊ ven. fo.213.

8 Nõ admittit̃ qs ad retractandũ cõtractũ factũ de sua volũtate qñ voluntas fuit rite interposita.in.l.vẽditioni.nu.2.C.de vsuca.ꝓ emp. fo.108.

2 Cõtractus innominatus quãdo dicatur.in.l.eum qui rem.§.si rem.nu.2. 3.4.⁊.5.ff.commo. fo.69.

1 Cõtractũ põt quis dicere nullũ ⁊ si qõ est petere se restitui aduersus ipsum q2 lesus.in.l.papi.§.si quis.⁊ nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.135.

2 Cõtractus stricti iuris nõ vestit pactum vsurarum sicut cõtractus bone fidei ⁊ quid si cõtractus stricti iuris assimiletur bonefidei.in.l.titius sempro.nu.4.ff.de prescrip.verb. fo.129.

4 **Contrariorum** eadẽ debet eẽ iuris disciplina. in.l.si heres.nu.6.ff.ad.l.fal. fo.85.

4 Cõtrariorũ eadẽ dʒ esse ratio.in.l.si ex toto.nu.3.ff.de leg.j. fo.5.

2 Cõtrariorum quãdo nõ sit eadem ratio.in.l.si venditor.nume.2.ff.de ac. empt.⁊ vendi. fo.113.

4 Ad positionem vnius de contrarijs sequit̃ appositio alterius.in.l.pater seueri.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.81.

6 Cõtrariorum nõ semper est eadem ratio. in.l. inter stipulantem.§. sacrã rem.nu.5.ff.de verbo.obli. fo.23.

8 Contraria duo in eodem subiecto stare non possunt.in.l.precibus. nu.14. C.de impu. fo.50.

5 In actibus factis eodẽ instãti nõ p̄sumit̃ quis velle sibi ipsi cõtrariari sʒ in factis ex interuallo sic.in.l.si qs ante.nu.2.ff.de acq.pos. fo.44.

3 Contrariorum eadem debet esse ratio.in.l.ex duobus.§.etiam.nu.4.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.76.

3 Contradicit quis facilius alteri in absentia q̄ ipso presente.in.l. si cũ dotem.§.eo autem.nu.3.ff.solu.matri. fo.16.

1 Cõtradicere expresse plus est q̄ nõ cõsentire q̄ tenet mediũ inter ꝯdicere ⁊ cõsentire.in.l.põponius.§.in his autẽ.nu.2.ff.de ꝓcurato. fo.91.

1 Cõtradictor legitimus dicitur ille quem negotiũ principaliter tangit. in l.nõ solum.§.si status.nu.6.ff.de procu. fo.90.

1 Cõtradicente vel ꝓ cõsentiẽte an habeat̃ q nõ cõtradicit si scit ⁊ patitur in.l.filiusfa.§.inuitus.nu.3.ff.de procu. fo.83.

3 Cõtradictio alicuius in his q̄ depẽdent mere ex eius voluntate attendit̃ etiã sine aliqua eius cã sed in his q̄ nõ depẽdent ex eius volũtate requirit̃ iusta causa cõtradicẽdi.in.l.dotẽ.nu.2.3.⁊.4.ff.solu.ma. fo.24.

7 Contrauenire quibus modis quis dicatur. in.l. si quis maior.nu.3.C. de transactio. fo.58.

1 **Controuersie** motio in iudicijs particularibus non facit possessorem reputari malefidei sed litis contestatio ⁊ quid in rei vendicatione.in.l.sed ⁊ si.§. si ante litem.nu. 2.⁊.5.ff.de peti.here. fo.149.

7 **Cõtubernales** qui dicantur ⁊ qualiter vnus ex eis p̄positus ad emendum expẽsas omnibꝰ ex pecunia soluta pro rata teneatur ad reddendum rationem eius successori.in.l.j.nu.2.C.vbi de ratioci.agi opor. fo.126.

1 Cõtrouersiã alteri facere qs dicit̃ nõ solũ cũ agendo illũ molestat sed etiã cũ excipiẽdo sibi resistit.in.l.nõ solũ.§.si status.nu.3.ff.de procur. fo.90.

1 Cõtrouersia dicitur etiam ante litem contestatam idem in querimonia. in.l.diuus pius.nu.6.ff.de peti.here. fo.142.

6 Cõtrouersia dicitur fieri etiam ante litem cõtest.porrecto libello ⁊ parte citata.in.l.stipulatio ista.§.si qs forte.nu.2.ff.de verb.obli. fo.13.

1 **Contumax** verus qs dicat̃.in.l.vna.§.is vr̃.nu.4.ff. si qs ius di.non obtemp. fo.24.

1 Cntumacia vt purget̃ faciliꝰ qs admittit̃ ante tenutã q̄ȝ post.in.l. de die §.tutor.nu.5.ff.qui satisda.cog. fo.34.

1 Cõtumacia dicitur delictum ⁊ bãnitus ex cõtumacia põt offendi ex forma statuti de bãnito ꝓpter delictum.in.l.vna.§.hoc iudicium. nu.7.ff. si quis ius di.non obtemp. fo.24.

7 Contumax si cõpareat incõtinenti post cõtumaciã an tunc purgatur cõtumacia.in.l.sancimus.nu.2.C.de iudi. fo.111.

Plura de contumace.vide ibi.nu.4.5.6.⁊.12. fo.112.

7 Propter cõtumaciã in nõ cõparẽdo an possit qs parere iure suo in.l. si. §.q̄ si actor.nu.4.C.de iuramẽ.calum. fo.103.

1 Cõtumax verus potest mulctari ⁊ dicet̃ ꝯdẽnatus pro malefitio seu delicto.in.l.plerisq̃.nu.9.ff.de in ius vo. fo.27.

1 Contumax lʒ habeat̃ pro presente ⁊ consequente ⁊ est cã in qua potest ꝓcedi summarie de plano tamẽ absens contra quem fuit processum ad diffinitiuã per iudicem incompetentẽ non habet̃ pro presente ⁊ contumace. nec dicit̃ cõsentire.in.l.ij.nu.5.ff.de iudi. fo.114.

1 Contumax si nõ fuit citatus peremptorie sñia lata etiam ꝓ eo non valet in.l.⁊ post edictum.nu.2.ff.de iudi. fo.130.

1 Contumacia procuratoris nocet domino in his que sunt modici preiudicij vt perueniatur ad primum decretum nõ ad secundum.in.l.cum vsufr. nu.2.ff.si ex noxa.causa aga. fo.37.

6 Contumacia filij an noceat patri stante statuto q̄ pater teneatur soluere cõdemnationem pro filio delinquente ⁊c.⁊ an valeat tale statutum.in.l.cũ filiusfa.nu.3.⁊.4.ff.de verbo.obli. fo.17.

8 Contumax si qs fuerit in rñdendo positionibus ⁊ sic habeat̃ ꝓ ꝯfesso q̄ tñ possit ꝓbare cõtrariũ.in.l.ij.nu.5.C.qui testa.face.pos. fo.33.

8 Contumax verus in causis summarijs non appellat. in.l.j.nu.5.C. quo. appel.reci. fo.132.

Cõtumacia v̄a ꝓcuratorẽ an auferat dño potestatẽ appellãdi.ibidem.

5 Contumax ad hoc vt qs dicat̃ requirit̃ q̄ sit citatus tribꝰ edictis: vel citationibus vel vna ꝓ oĩbus cũ peremptorijs quod ad tres effectus extra quos sufficit vnica citatio.in.l.cõtumacia.nu.2.ff.de re iu. fo.75.

8 Contumax verus nõ appellat etiã si fuit solũ citatus general'r ad procedendũ in cã ⁊ quis dicatur verus contumax ⁊ si cõpareat post latã sñiaʒ iudice adhuc sedente pro tribunali an purget contumaciam: vt audiatur appellans.in.l.i.nu.3.C.quo.app.non reci. fo.132.

1 Contumacia nõ relinquitur in non restituendo ad mãdatum iudicis ad deferendum iuramentum in litem in actionibus bonefidei sed sufficit dolus in desinendo possidere ⁊ quid in actionibus stricti iuris.in.l. sed et si. §.si ante.nu.5.ff.de peti.here. fo.149.

1 Contumax verus nõ appellat.⁊ quis dicatur verus cõtumax.in.l. ⁊ post edictum.§.sciendum.nu.1.ff.de iudi. fo.130.

7 Cõtumax verus non appellat ⁊ quis dicatur verus contumax ⁊ qs fictꝰ ⁊ quid si fuit citatus per edictũ in valuis palatij.in.l. properandum.§. cũ autem.nu.2.3.⁊.4.C.de iudi. fo.110.

5 Cõtumacia cõmissa in vna re nõ extẽdit̃ ad aliã rẽ sic ⁊ commissa in vno articulo nõ extenditur ad alium sed debet iterum citari.in.l. damni infecti.§.si vicinas.nu.1.ff.de dam.infec. fo.19.

8 Cõtumax fictus appellat.in.l ab eo iudicato.nu.2.C.quo.⁊ qñ iu. fo.115.

1 **Conuentio** oĩs aut vestitur a iure gentium aut ciuili ⁊ q̄ sunt ista vestimenta.in.l.iurisgen.§. quinimo. nu.13.ff.de pact. fo.54.

2 Cõuẽtio nuda non d2 qñ fit cõtẽplatione certe cause explicande p eũ cui fit ꝓmissio etiã si p viã cõditionis fiat ⁊ secuta cã nascit̃ actio q̄ est natiua nõ datiua.in.l.solent q.nu.4.ff.de prescrip.verb. fo.128.

8 Cõuentio inter patronum ⁊ libertũ vt pro operis aliquid prestetur an valeat.in.l.j.nu.4.C.de oper.lib. fo.12.

1 Cõuẽtio q̄ nõ possis facere fenestrã in tuo pariete p quã possis inspicere in curte mea valet si mea interest.in.l.quoties.nu.3.ff.de serui. fo.158.

1 Cõuẽtio legitima dicit̃ ea q̄ coadiuuat̃ lege.vt ipso iure tollat qõ non est de natura pacti.in.l.si tibi decẽ.§.quedã.nu.2.ff.de pac. fo.58.

2 Cõuẽtione facta de vẽdẽdo cũ pacto de locãdo domũ vẽditori coherẽtia ꝯctꝰ vestito ⁊ sequat̃ cõuẽtio penalis si nõ fieret qõ in pacto deuenit ⁊ sic sint tres ꝯuẽtiões q̄ actiões tũc oriant̃.i.l.p̄dia.n.2.ff.d ac.emp.⁊ vẽ. f.111.

1 Cõuentio de litigãdo coram iudice incompetenti presente iudice ⁊ cõsentiente vel tacente valet.⁊ eo absente quid operetur:⁊ q̄ etiã tunc valeat si

pars iurauit.in.l.si cõuenerit.nu.2.⁊8.ff.de iuris.om.iu. fo.20.

1 Cõuētio liberatoria nõ nouat ꝑ cõuētionē stipl'onis penalis ⁊ qd de cõuentione obligatoria.in.l.rescriptũ.§.si pacto.nu.2.ff.de pac. fo.57.

1 Conuentio precedens liberatoria nõ nouatur per stipulationem penalem etiam postq̃ est commissa.⁊ quid de obligatoria.in.l.qui fidem.nu.5.ff.de transac. fo.75.

1 Cõuētio q̃n de sui natura ē nuda sʒ ꝑ legē coadiuuat̃ ⁊ parit actionē ꝙ adhuc possit dici legitima lʒ nõ fuerit a lege inuēcta ⁊ q̃liter dupliciter dicat̃ legitima.in.l.legitima.nu.3.ff.de pac. fo.58.

6 Cõuētio facta de nauigãdo de tali loco ad talē infra talē terminũ an intelligat̃ de incipiēdo nauigare an de ꝑficiēdo iter.in.l.q rome.§.callimach⁹.nu.2.ff.de ver.ob. fo.34.

1 Cõuentio simplex de stando iudicatis ꝙ habeat executionē paratā sicut sñia diffinitiua lʒ regulariter secus.in.l.tale pactũ.§.q ꝓuocauit.nu.2.3.⁊ 4.ff.de pac. fo.66.

7 Cõuētio de ꝑmutãdo de qua in.l.si pacto.C.de pac.ꝙ fuerit nuda.⁊ lʒ sit nuda ꝙ tñ si nõ seruat̃ faciat cõmitti stipulationē penalē sicut si esset vestita.in.l.si pacto.nu.4.C.de pac. fo.43.

7 Cõuētio ꝑ quã retinet̃ cõcordia fratrũ ⁊ tollit̃ votũ captãde mortis est ꝓbabilis.in.l.de fideicõmisso.nu.2.C.de transac. fo.51.

7 Cõueniri d3 ille q citat̃.in.l.j.nu.4.de iu.⁊ fac.ign. fo.26.

1 Conueniri lʒ qs possit ꝑ solũ pactum extra presentiam iudicis in loco in quo nõ sortiebatur forũ nõ tñ forum acquiret.in.l.heres.§.siquis.num.3.ff.de iudi. fo.118.

7 Cõueniri an debeat qs in loco domicilij qd hʒ de nouo:an in eo qd habebat tpe ꝯctus.in.l.ij.nu.7.C.de iurisd.om.iud. fo.121.

Cõueniri vbi possit aliqs cõfinatus de patria.ibi.nu.9.

1 Cõueniri q nõ p̃t inuitus in aliquo loco si ipse agat recõueniet̃ ab illo ꝯ quē agit ⁊ si poterat mero iure ibi cõueniri sʒ ex ꝑuilegio nõ ꝙ ꝑdat ꝑuilegiũ quo ad oēs alios.in.l.cõsensisse.§.sʒ si agãt.nu.2.ff.de iudi. fo.115.

7 Cõueniri an possit sagiacēsis Lugduni.in.l.j.n.10.C.d sum.trinitate.f.4.

7 Cõueniri põt qs in loco domicilij etiã si ibi reperiat̃ ꝑsonaliter.in.l.ij.nu.4.C.de iurisdi.om.iu. fo.121.

7 Cõuenire q̃n qs vult aliquē d3 ire ad locũ vbi reus sortitur forum in.l.ij.nu.2.C.de iurisd.om.iu. fo.eo.

1 Cõueniri faciliter non dicit̃ existēs in castello forti.in.l.fideiussor.nu.4.ff.qui satisd.cog. fo.31.

1 Cõuenti in loco in quo sortiunt̃ forũ alia rõne q̃ ꝑprij domicilij:seu ꝯct⁹ q2 ibi reperiunt̃ lʒ mero iure cõueniri possim lʒ habēt ꝑuilegiũ reuocãdi domũ q2 reperiunt̃ ex cã necessaria necesse habēt allegare hoc ꝑuilegiũ.in l.ij.§.oēs.nu.2.ff.de iudi. fo.115.

6 Conuentus suo noīe an hodie satisdet de iudicato soluēdo.in.l.si eũ hominem.nu.3.ff.de fideius. fo.54.

1 Cõuentus ad penã liberat̃ cedendo illã ꝯ tertiũ impediētē in.l.ij.§.si qs tñ.nu.4.ff.si quis cau. fo.40.

2 Cõuentus lʒ nõ teneat̃ nisi inq̃tũ facere põt tñ libellus admittit̃ si petit̃ insolidũ ⁊ ꝑueniet ad pinguiorē fortunã poterit executio fieri etiã virtute eiusdē sñie.in.l.pater filio.nu.2.ff.qd cũ eo. fo.85.

1 Cõuētus siue a ꝑncipio seu ex postfacto mittat ꝓcuratorē ipse ꝓcurator q est p̃sens cõdēnat̃.in.l.furti.§.si qs alieno.nu.3.ff.de infa. fo.79.

1 Couentus ex suo cõtractu vel quasi ex delicto vel quasi põt compelli precise iudiciũ suscipere.i.respondere libello ⁊ litem contestari per capturam persone vel per capturam pignorum vel indictionem multe ⁊ quid in cõuento ex defectu vel delicto rei in.l.sed ⁊ he persone.§.defendere.nume.2.ff.de procu. fo.88.

Quid in procuratore comparente.ibi.nu.3.

5 **Conuersum** an possideat ecclesia.in.l.cũ heredes.§.item quero.nu.2.ff.de acq.pos. fo.48.

6 **Copulatiua** posita inter plura inter q̃ fit ordo iuris:nõ derogat illi ordini sʒ intelligit̃ ꝯm ipm in.l.in his vero.§.imperator.nu.3.ff.de solu. fo.65.

4 Copula cadit inter diuersa sic ⁊ alternatiua.in.l.si is q.nu.2.ff.de rebus dubijs. fo.65.

3 Copula posita inter personas dispares nõ ꝯtingit sʒ potius disiungit in l.gallus.§.qdam.nu.8.ff.de lib.⁊ posth. fo.51.

Sic etiã quãdo ponit̃ inter incõpatibilia.ibi.

Sic econuerso interdũ disiuncta ponitur pro coniuncta.ibi.

1 Copula q̃n seq̃t aduersatiuã sʒ inducit aduersationē in his q̃ sunt facti.sʒ nõ ĩ decisione iuris.in.l.si pupilli.§.sʒ ⁊ si.nu.2.ff.de neg.gest. fo.103.

3 Copulatiua ad ei⁹ veritatē req̃rit cõcursum sʒ ad veritatē disiunctiue sufficit alterũ.in.l.si heredi.nu.2.ff.de condi.insti. fo.80.

6 Copulatiua attribuit actũ cuilibet ꝓ ꝑte ⁊ qualr̃ hoc intelligat̃ in.l.reos ꝓmi.§.cum in tab.nu.2.de duo.reis stip. fo.48.

1 Copia ꝓducta cũ die ⁊ cõsule ꝙ faciat fidē ꝯ ꝑtē q̃ eã dedit.in.l.j.§.editiones.nu.3.4.⁊.6.ff.de edĉ. fo.47.

7 Copia accusationis vel inq̃sitionis d3 mitti in criminalibus.in aũt.offeratur.nu.5.C.de li.cõtest. fo.117.

7 Copia articulorũ vel positionũ an sit danda ꝑti cũ termino ad deliberandũ vt possit se instruere cũ aduocato suo q̃ habeat r̃ndere in.l.cum ⁊ iudices.nu.4.C.de iur.cal. fo.100.

2 **Correo** q̃n teneat̃ cõicare vn⁹ ex duob⁹ reis credēdi exigēs debitorē.in.l.frater ⁊ fratre.nu.23.ff.de cõdi.inde.fo.48.

5 Corrigere se incontinenti nõ videt̃ qs velle.sʒ ex interuallo sic.in.l.si quis ante.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.44.

7 **Corpus** humanũ si sepelit̃ in tua possessione an possis ꝓpria autoritate illd amouere.i.l.ij.n.3.C.de aleato.fo.162.

1 **Corrumpens** vel remouens picturã factam de aliquo in pariete publico.an ipsa repu.occasione alicuius delicti in rempu.cõmisse incidit in penã edicti ⁊ põt cõueniri a quolibet de populo ⁊ condēnatur in quingētis aureis.in.l.si qs id.nu.2.ff.de iuris.om.iud. fo.17.

8 **Crassatores** qui dicantur.in aut̃.sʒ nouo iure.nu.9.C.de ser.fu. fo.4.

3 **Creditores** p̃nt mitti ĩ possessionē iuris qd hʒ debitor supra liberas ꝑsonas ⁊ sic in iure superioritatis vel iurisditionis.in.l.ꝓ hr̃de.§.si qd.nu.7.ff.de acq.here. fo.90.

5 Creditor si recipiat pignora vel fideiussores ꝓ executiõe sñie an ꝓhibeat̃ executionē petere in alijs rebus ⁊ etiã ꝑ capturã ꝑsone in.l.si se nõ obtulit §.si ex cõuentione.nu.3.ff.de re iudi. fo.67.

6 Creditor lʒ occupet oĩa bona ꝓ debito:tñ fideiussores nõ liberant̃.in.l.fideiussores.§.ꝓ aurelio.nu.2.ff.de fideius. fo.59.

2 Creditor in hypothecaria vtili nõ hʒ necesse ꝓbare rē fuisse ĩ bonis debitoris tpe obl'onis sʒ sufficit ꝙ ꝓbet incepisse esse in bonis post obl'onē secus in directa.in.l.rē alienã.nu.3.⁊.7.ff.de pig.act. fo.77.⁊.78.

6 Creditor sicut põt quēlibet ex duobus reis cõuenire ꝓ parte.ita ⁊ debitor põt cuilibet ex duobus reis credēdi soluere partē debiti.in.l.q hoīem.§.si duo rei.nu.3.ff.de sol. fo.68.

6 Si soluit totũ vni an ille teneat̃ cõicare cũ altero.ibi.nu.4.

Creditor ꝙ aliquando lucretur fructus pignoris pretorij.in.l.titia.cum nu.4.ff.de sol. fo.71.

5 Creditor conuentus qualiter poterit iudiciũ euitare.in.l.serui nomine.nu.3.ff.de vsuca. fo.57.

8 Creditor si ꝓmisit debitori restituere instr̃m debiti cancellatum cum ille soluerit.si illud postea perdat an debitor iuste delegabit soluere lʒ creditor paratus sit facere instrumentum quietationis.in.l.instrumenta.nu.6.C.de fideicõ. fo.83.

2 Creditor lʒ apponat penã minorē q̃ sit res ꝑncipalis.vel q̃ʒ sit interesse nõ vr̃ illi pluri renũtiare.in.l.p̃dia.nu.6.de act.emp.⁊ vēdi. fo.111.

7 Creditor q̃n reddit tibi debitori instr̃m cancellatũ ꝓpter solutionem põt petere ꝙ sibi fiat instr̃m ꝙ illud q̃n soluit debitor erat debitũ.in.l.plures.nu.5.C.de fide instru. fo.178.

7 Cõtractus si non implet̃ qua actione agat̃ ad arrhas ⁊ si aliqs est passus dãnũ arrhaꝝ an nihilominus teneatur ad interesse.in.l.contractus.nu.13.C.de si.instru. fo.177.

7 Creditor nõ põt aliqd opponere post.xxx.dies.ꝙ pecunia nõ fuerit numerata cõtra cõfessionem que emanauit ad deliberandum.in.l.in contractibus.nu.2.C.de nõ nu.pe. fo.192.

7 Creditor hʒ actionē ꝯ debitorē quã põt in aliũ trãsferre etiã inuito debitore sʒ debitor nõ põt eã trãsferre in aliũ.⁊ se a creditore liberare.in.l.ij.n.2.C.de here.vel act.ven. fo.206.

6 Creditor recipiēdo rē deterioratã an videat̃ deteriorationē remisisse.in l.q sibi.§.q stichũ.nu.2.de sol. fo.68.

8 Creditor q̃n cogatur inuitus accipere bona insolutũ.in.l.ordo rei.nu.2.C.de execu.rei iu. fo.123.

2 Creditoribus succurrit̃ replicãdo ⁊ excipiēdo ꝯ iur̃m delatũ in fraudē creditorũ.in.l.nã ⁊.§.sʒ ⁊ si.nu.1.ff.de iureiu. fo.22.

Creditores an debeãt prius facere reuocari iuramētũ prestitũ in fraudeʒ anteq̃ʒ agant vel replicent.ibi.nu.3.

7 Creditor in re pignorata hʒ ciuilē ⁊ naturalē possessionē ⁊ ad cui⁹ cõmodum.in.l.nec creditores nu.2.⁊.4.C.de pig.act. fo.183.

2 Creditor tenet̃ partē debiti cõfessatã ⁊ oblatã recipere ⁊ de reliqua parte põt litigare.in.l.quidã.nu.1.ff.si cer.pet. fo.12.

2 Creditores filij vel serui nõ p̃nt petere ꝙ pater vel dñs tradat eis vestes serui vel filij.in.l.peculium.nu.2.ff.de pecu. fo.92.

5 Creditor si elegit vnã viã q2 fecit debitorē incarcerari an possit ētvti alia l.vel ecõuerso.in.l.si se nõ obtulit.§.ait p̃tor.nu.5.ff.de re iud. fo.77.

8 Creditores an̄q̃ possint vēire ꝯ possidētē alienata ĩ fraudē ꝙ debeãt ꝑus excutere bõa debitoris.l.ignoti.nu.2.C.de reuo.his q̃ per frau. fo.136.

6 Creditor an possit cõuenire debitorē eadē die qua celebratus est ꝯctus.in l.liber homo.§.decē el.j.nu.2.ff.de ver.ob. fo.33.

2 Creditũ qd qs facit vt se liberet ab aliqua obl'one qua tenebat̃ credere nõ est proprie creditũ.in.l.si tibi pecuniã.nu.2.ff.si cer.pet. fo.12.

1 Contrarietates iuriscõsultorũ ꝙ sint reducende ad cõcordiam.in.l.illud quoq̃ʒ.nu.3.ff.de peti.he. fo.151.

2 Creditores peculij si me conueniãt an possim deducere qd mihi debetur anteq̃ʒ vēderē seruũ ⁊ quid si cõueniat̃ emptor q nõ deduxit qd sibi debebatur.in.l.si noxali.§.qd aũt.nu.3.⁊.4.ff.de pecu. fo.90.

8 Creditor cũ succedit debitori an hodie si sit inuētariũ cõfundant̃ actiões remissiue.in.l.in imponēda.nu.2.C.ad legē fal. fo.92.

2 Creditor si fuit impeditus accedere ad locuʒ destinatũ solutioni illa die

fienda erat solutio dꝛ per eũ stetisse quominus reciperet ⁊ sic dicit̃ mora. lꝫ secus esset in reo ꝙ in illa mora creditoris excuset reũ a mora. ĩ.l. itẽ illa. nu.9.ff.de cõsti.pecu. fo.64.

1 Creditores hereditatis habẽt intẽtionẽ suã fundatã ꝯ illũ qui possidet bona hereditaria. lꝫ nõ appareat ꝙ sit heres. in .l. cõtrouersia.nu.5.ff. de transac. fo.74.

Creditorũ onera qualiter sustinere debeãt si nõ apparet q̃ quota ꝑuene ri ad vnum ⁊ que ad alium heredẽ. ibi.nu.6.

7 Creditor ꝙ post solutionẽ faciat instr̃m quietatiõis nõ sufficit imo si debitor vult tenet̃ reddere instr̃m cancellatũ in aut̃.cassa.nu.6.C.de sacrosan. eccle. fo.7.

6 Creditor ante diẽ cogit̃ recipere. in.l. solidũ nõ.nu.2.ff.de solu. fo.75.

1 Creditor si liberauit mulierẽ vel filium fa. ꝑ pactũ a fideiussiõe vel mutuo ꝙ ipso iure liberent̃ ab omni obligatiõe. ⁊ ꝙ etiã tollat̃ actio ipso iure q̃ ante pactũ nõ erat cũ pactũ istud succedat cũ dispositiõe senatusconsulti in.l. legitima.nu.10.ff.de pac. fo.58.

7 Creditor qñ succedit debitori an actio extinguat̃ ꝑ successionẽ iure ꝯclusionis an iure solutiõis. in.l. debitori.nu.2.⁊.3.C.de pac. fo.41.

3 Creditorũ intẽtio an sit fundata eoipso ꝙ ꝓbauerit illũ esse filiũ defuncti lꝫ nõ ꝓbauerit illũ se immiscuisse. ĩ.l. necessariis.nu.2.ff.de acq.her. fo.98.

1 Creditor qñ paciscit̃ vt nõ possit agere vsqꝫ ad certũ tp̃s vel in certũ iterim cõtra ip̃m nõ curret prescriptio. in.l. item qꝛ.nu.7.ff.de pac. fo.57.

7 Creditor ecclesie compellitur recipere insolutũ rẽ ꝓ pecunia ⁊ ꝯpellit̃ recipere rẽ mediocrẽ addita in pretio decima parte estimationis: vltra illõ qd̃ reperit̃ in subhastatione sed regulariter secus. in aut̃. hoc ius.nu.6.C. de sacrosan.eccle. fo.10.

2 Creditor nõ cogit̃ solutionẽ alibi recipere q̃ꝫ in loco destinate solutiõis nisi offerat̃ sibi onus damnũ ⁊ interesse quaten⁹ interest sua poti⁹ recipere ĩ loco destinate solutionis. in.l.j.nu.5.ff.de eo qd̃ certo loco. fo.59.

2 Creditor qñ agit post annũ de peculio an habeat necesse ĩ libello facere inuentionẽ ꝙ res fuit versa ĩ vtilitatẽ p̃ris. ĩ.l. filiusf.nu.2.ff.de ĩ rẽ vſ. f.95.

1 Creditoris ꝯditio nõ dicit̃ fieri melior si soluat̃ sibi ante terminũ si verisimiliter sit pecuniã ꝯsumptur⁹ vel dilapidaturus. al's secus. in.l. cũ hi.n.11. ff.de transac. fo.73.

4 Creditor si dicit debitori. ego indigeo pecunia q̃ tu debes vel libẽter vellẽ ꝙ solueres mihi vel bene faceres vti discretione ⁊ mihi soluere an ꝑ hoc debitor cõstituat̃ in mora. in.l. ⁊ eo modo.nu.2.ff.de leg.j. fo.42.

4 Ceditor si leget debitori pignus qd importet hoc legatũ. in.l. creditorẽ. nu.2.ff.de leg.ij. fo.60.

2 Creditoris in qb⁹ magis intersit habere obligatos aliquos vt ĩ ꝑncipales in qbus vt fideiussores. in.l. sed iulianus.nu.4.ff.ad mace. fo.86.

4 Creditoris agẽtis intẽtio ꝯ filiũ tanq̃ ꝯ heredẽ nõ est fundata nisi etiaꝫ probet ꝙ se immiscuerit. in.l. filio patre.nu.4.ff.de leg.j. fo.34.

2 Creditor dꝫ eẽ curiosus ꝙ in rẽ ꝯuertat̃ qñ hꝫ actionẽ ex eo q̃ ꝯuersa. est ⁊ nõ aliter ⁊ ꝙ nõ sic qñ ꝯsequit̃ actionẽ rõne taciti mãdati vel expressi. in l. qd̃ si seruus.§.in rem autẽ.nu.3.ff.de in rem verso. fo.94.

1 Creditorũ maior pars alicuius mercatoris q cõfugit vel defecit velit facere remissionẽ de parte debiti an tales preiudicẽt minori parti. ĩ.l. ⁊ suũ heredẽ.§.hodie.nu.2.ff.de pac. fo.56.

2 Creditor dꝫ ꝓbare pecuniã versam in vtilitatẽ ĩ ꝯctib⁹ mutui depositi ⁊ vẽditiõis rei eccl'ie vel ciuitatis ꝓ soluẽdo es alienũ. sec⁹ ĩ aliis ꝯctib⁹. ĩ.l. ciuitas mutui.nu.11.ff.si cer.pe. fo.14.

3 Creditores an pẽdẽte ꝯditiõe sub qua qs est institutus possit petere eorꝫ credita a curatore dato hereditati iacẽti ⁊ q̃ debita vtili⁹ sit ꝙ talis curator soluat ⁊ de qbus bonis. in.l. si qs.§.sed si.nu.3.ff.de here.insti. fo.67.

8 Creditor hereditari⁹ an ꝑferat̃ legatario in re hereditaria. ĩ.l. si post q̃.nume.2.C.vt in pos.lega. fo.96.

1 Creditores etiã hypothecã nõ habẽtes preferunt̃ legatariis habẽtib⁹. in l. rescriptum.nu.3.ff.de pac. fo.57.

6 Creditor si accepit solutionẽ debitore nõ eligẽte ⁊ postq̃ hꝫ in manib⁹ dicit velle cedere in vnã cãm ⁊ debitor q soluit cõtradicit qd fiet. ĩ.l.j.nu.4. ff.de solu. fo.65.

4 Creditor si mãdauit meuio debitori suo vt titio cui mortis cã donabat pecuniã debitã solueret ⁊ meui⁹ mortuo creditore soluit an donatio ꝑficiat̃. in.l. cũ pater.§.meuio.nu.6.ff.de leg.ij. fo.57.

6 Creditor prior in tp̃e prefert̃ posteriori lꝫ ipse habeat gñalẽ hypothecã ⁊ posterior sp̃alem. in.l. qui res suas.nu.2.ff.de solu. fo.79.

4 Creditori possuꝫ offerre qd̃ ei debet̃ qñ habeo ius in re vt est legatari⁹ q est dñs rei per viam agendi petere cessionẽ actionis vt in.l. si res.nu.3. ff. lega.j. fo.24.

3 Creditores si se inuestiũt de bonis mariti nõ põt vxor ꝓ dote sua eos impedire nisi prius faciat ꝓnuntiari locũ esse ꝯsignationi dotis qꝛ maritus vergit ad inopiam. in.l.ij.nu.3.ff.sol.mat. fo.3.

3 Creditorũ intentio non est fundata contra filium tanq̃ heredem nisi probent ꝙ sponte adiuerit vel se immiscuerit. in.l. si filius.nu.4.ff.de vulga.⁊ pupilla. fo.72.

2 Creditori creditoris habẽti bona mea obligata si soluo liberor ipso iure etiã si soluam cõtra voluntatem creditoris mei: ⁊ quid si ille non haberet me vel bona mea obligata. in.l. solutum.§.solutam.nume.3.ff.de pignora. actio. fo.73.

7 Creditor q recepit vsuras si eas postea restituat ex cã donationis nõ poterit debitor postea aliqd repetere ꝑ ꝯdictionẽ indebiti a creditore nec ab ei⁹ heredibus postq̃ semel fuerũt restitute lꝫ ex causa donationis. in.l. fi.nu. 2.C.de vsur. fo.200.

2 Creditor nõ cogit̃ recipere speciẽ ꝓ alia specie: genus ꝓ genere: nec factũ ꝓ facto. in.l.ij.§.mutui datio.nu.13.14.⁊.15.ff.si cer.pet. fo.4.

8 Vno ex creditorib⁹ immisso in possessionẽ qñ nõ cẽseant̃ immissi aliĩ. in.l. fi.nu.2.C.de bo.aut.iud.possi. fo.135.

8 Creditor nõ cogit̃ suã obligationẽ nouare etiã si sua intersit lꝫ debitor bñ cogatur se alteri obligare ad instantiam creditoris si sua non interest. in.l. iij.nu.2.C.de colla. fo.24.

4 Creditor q rẽ sibi debitã legauit debitori si eã exigit cẽsetur tũc in legato ipsa res. in.l. idẽ iulianus.nu.2.ff.de leg.j. fo.16.

Quid si legetur actio vel nomen debitoris vel quantitas seu aliquid in quem. ibi.nu.2.⁊.3.

7 Creditor qualiter punit̃ nõ restituẽs pignus vel plus exigẽs. ĩ aut̃. ad hec C.de vsur. ibi.nu.2. fo.197.

3 Creditor si dicat debitori amice ego indigerẽ illa pecunia ꝙ videatur ipsum interpellasse ⁊ in mora constituisse. iu.l. si mihi.§.sed quid.num.5.ff. de acqui.here. fo.92.

2 Creditor vendẽs pignus ꝙ possit habere fidẽ de pretio ⁊ facere terminũ de soluendo vt debitor teneat̃ habere ratũ. in.l. eleganter.§. si vendiderit. nu.2.⁊.4.ff.de pig.act. fo.76.

8 Creditores q postea ꝯtrexerũt an ꝑferant̃ in bonis postea q̃sitis ꝑ illũ q cessit bonis. in.l. ex ꝯctu.nu.2.C.de bonis auto.iudi.possi. fo.134.

7 Creditores ꝯ quẽ agant qñ est cõtrouersia de hereditate. in.l. fi.nu.3. cum seq.C.de pet.here. fo.144.

2 Creditor nõ possidẽs si nõ agit hypthecaria ꝯ tertiũ possessorẽ ⁊ ab eo recepit litis estimationem: qꝛ nõ restituit quare ille nõ efficiat̃ dñs. in.l. si conuenerit.nu.7.ff.de pig.act. fo.72.

Creditor si tp̃e quo vendit rẽ obligatã nõ possidet sꝫ inducat emptorẽ in prediũ ꝙ trãsferat dñiũ. ibi.nu.8.

Si dixi vendo ius qd̃ habeo in hac re nõ trãsfert dominium rei sed ius pignoris. ibi.nu.9.

2 Creditor qñ vẽdidit q̃ de euictione tenet̃ ꝑtiũ ꝑceptũ nõ liberat debitorẽ sꝫ est in pendenti an sequat̃ euictio ea secuta an agit̃ actione prima. in.l. si pignore.§. si creditor.nu.5.ff.de pig.act. fo.75.

4 Creditor qñ succedit debitori ⁊ nõ habeat pignus oĩs actio ⁊ obligatio tollit̃ etiã si sit rogatus de restituendo sꝫ hꝫ aduersus fideicõmissariũ ius retentionis vt possit ante oĩa deducere ⁊ si nõ retinuit ꝑ errorẽ qualiter sibi cõsulatur. in.l. debitor.nu.2.ff.ad trebel. fo.116.

Quid si habeat pignus. ibi.

1 Creditor si de debito hꝫ testes sꝫ nõ instrumẽtũ publicũ ⁊ vult ꝙ fiat instrumentum poterit debitor ad hoc compelli si sibi nihil nocet al's secus: quia forte ex forma statuti haberet executionem paratam. in.l. in omnibus.nu.4.ff.de iudi. fo.125.

3 Creditor an lucretur fructus pignorũ. in.l. in insulam.§.vsuras.nume.4. ff.sol.matri. fo.27.

8 Creditor ꝑor habẽs hypothecã põt reuocare solutionẽ factã ꝑ debitorẽ posteriori creditori. in.l. pecunia.nu.2.C.de ꝑuilegio fisci. fo.135.

1 Creditores plures alicuius cessantis. ⁊ fugitiui capiẽtes ⁊ vẽdẽtes bona sua solẽt cõstituere syndicũ lꝫ nõ faciãt societatẽ vel collegiũ. in.l.j.§.quibus.nu.8.ff.qd̃ cuiusqꝫ vniuer. fo.99.

2 Creditor nõ cogit̃ ante diẽ eius fauorẽ appositũ solutionẽ recipere nec ad locũ solutionis accedere nisi debitor offerat sortẽ cũ interesse. in.l. itẽ illa. nu.10.14.⁊.15.ff.de constit.pec. fo.64.

4 Creditores q nõ possunt reddere instrumenta q̃ nihilominus admittantur ⁊ sufficiat liberare debitorẽ per instrumentũ. in.l. huiusmodi.§. si ita. nu.2.ff.de leg.j. fo.33.

6 Creditor nõ põt liberare vnũ ex fideiussorib⁹ in ꝑiudiciũ alterius. in.l. si stipulatus.§. si ex duobus.nu.2.ff.de fideius. fo.50.

2 Creditori an possit dari licẽtia ꝙ rẽ obligatã vel debitã capiat ⁊ qualiter illa licẽtia intelligat̃. in.l. qui ratiario.nu.2.ff.de pig.act. fo.77.

3 Creditoribus hr̃ditariis qualiter succurat̃ si institutus sub cõditione nõ petat bo.pos. scd̃m tab. in.l. si quis instituat̃.§.sed si bonorum.nu.1.⁊.2.ff. de here.insti. fo.67.

5 Creditor qui hꝫ debitorẽ cõdẽnatuꝫ ꝙ possit facere auferri rẽ alteri obligatam lꝫ sibi obligata nõ sit ⁊ facere eã vendi. in.l. a diuo pio.§. sꝫ ⁊ illud nu.3.ff.de re iudi. fo.78.

1 Creditor anteq̃ꝫ moueat iudiciũ quare debeat prius interpellare debitorẽ. in.l. si reus.nu.4.ff.de procu. fo.97.

2 Creditũ se hꝫ in plus q̃ mutuũ qꝛ omne mutuũ est creditũ nõ econuerso. in.l.ij.§.creditũ ergo.nu.1.ff.si cer.pet. fo.4.

Creditũ differt a mutuo vt genus a specie. ibi.nu.2.

Creditũ cõstitui potest etiã si tradens non sit dominus seu de voluntate domini non tradat. ibi.nu.5.

2 Vie due qñ sunt inuente ad cautelã ⁊ securritatẽ creditoris lꝫ elegerit vnã viam que sibi non prodest non ꝓhibetur ad alterã redire. in.l. q̃uis.nu.5. ff.de pig.act. fo.72.

Creditor quo casu cogat̃ vẽdere. ĩ.d.l. q̃uis.nu.6.ff.de pig.act. fo.eo.

Creditoꝛ nõ dꝫ ꝑcipere vtilitatẽ ex pignoꝛe ſꝫ fruct⁹ ꝑceptos cõputat in ſoꝛtẽ.in.d.l.ꝙuis.§.ſi creditoꝛ.nu.2.ff.eo.

3 Creditoꝛũ intẽtio agẽtiũ ꝯ filiũ tanꝗ̃ heredẽ patris niſi doceat vel alleget ſe abſtinuiſſe vel abſtinere an ſit fundata.in.l.ſi cũ dotẽ.§.tranſgrediamur.nu.3.ff.ſol.ma. fo.17.

8 Creditoꝛibus ſupueniẽtibus ꝓtẽdẽtib⁹ hypothecã anterioꝛẽ ⁊ nõ habeãt hypothecã ſꝫ ſunt prioꝛes in actione ꝑſonali qualr̃ ſuccurat̃.in.l.fi.§.licẽtia creditoꝛibus.nu.4.C.de iur.deli. fo.63.

2 Creditoꝛ agẽs ad debitũ ſi nõ offert rẽ quã hꝫ pignoꝛi repellitur exceptione etiam a iudice ex officio ſi eſt notoꝛio exceptio.in.l.ſi rem alienam.nu.3.ff.de pig.act. fo.72.

6 Creditoꝛis an ſit in arbitrio ꝙ debitũ cõuertat ĩ ꝓtiũ pignoꝛis.ĩ.l.pupilli debitoꝛ.§.cũ in eodẽ.nu.2.ff.de ſol. fo.78.

2 Creditoꝛ ſi agat ꝯ fideiuſſoꝛẽ vel pignoꝛũ detẽtoꝛẽ nõ excuſſo ꝓncipali ⁊ fiat excuſſio poſt lit.ꝯteſt.⁊ reperiat̃ nõ ſoluẽdo poterit ſeq cõdẽnatio.in l.ſi rẽ.§.qui ante.nu.4.ff.de pig.act. fo.72.

2 Creditoꝛ ſi ſolueret pẽſionẽ habẽti directũ dñium ſolueretur ius obligantis ⁊ per conſequẽs ipſius creditoꝛis recipiẽtis.in.l.tutoꝛ.§.etiam.nu.5.ff.de pig.act. fo.74.

Creditoꝛ habẽs nomẽ debitoꝛis obligatũ hꝫ ꝯ ipm nomẽ actionẽ vtilẽ ꝑſonalẽ ⁊ ꝓ rebus vtilẽ hypothecariã in.l.ſi cõuenerit.nu.2.ff.eo.

An tũc debeat fieri excuſſio principalis debitoꝛis obligãtis anteꝗ̃ agat̃ cõtra nomen obligatũ.ibi.nu.3.

2 Creditoꝛ ſi pignoꝛat̃ res immobilis cui debẽtur ſeruitutes tenet̃ illis ſeruitutibus vt ne per nõ vſum perdantur alr̃s tenebit̃ pignoꝛatitia.in.l.creditoꝛ.nu.2.ff.de pig.act. fo.74.

2 Creditoꝛ cõditione pendente largo modo dicitur creditoꝛ.in.l.ij.§.creditum.nu.10.ff.ſi cer.pet. fo.4.

2 Creditoꝛ ꝙ poſſit incipere cõueniri quẽ vult ex reis debẽdi ſi tñ ſunt ſoluendo habẽt bñficium diuiſionis vt neuter cõueniatur niſi ꝓ parte:⁊ qd ſi tota vtilitas ꝯctus ad alterũ ipſoꝛũ peruenit.in.l.ſi vt certo.§.ſi duob⁹ nu.19.ff.commo. fo.69.

2 Creditoꝛi ſi ſit data res vt eã apud aliũ pignoꝛi poneret in quo differat a re data creditoꝛi ꝓ pig.in.l.petẽti.nu.2.ff.de pig.act. fo.76.

1 Creditoꝛes plures ex eadẽ cauſa pñt agere eodẽ libello in.l.nõ idcirco.nu.5.ff.de iudi. fo.125.

2 Creditoꝛibus qbus ſatiſfieri prius dꝫ ſi in bonis mercatoꝛũ fugitiuoꝛum dant̃ ſyndici vel curatoꝛes q habeãt ea bona vẽdere ⁊ ſatiſfacere creditoribus ꝑ ſolidũ ⁊ librã.in.l.ſi hominẽ.§.quoties.nu.2.ff.depoſi. fo.103.

2 Creditoꝛ miſſus in poſſeſſionẽ bonoꝛũ ſi debitoꝛ adhuc nõ ſoluit nõ ꝓhibet̃ ipm capi facere ſi ſtatutũ dicat ꝙ mittat̃ inſtrm executioni realiter ⁊ ꝑſonaliter.in.l.ꝙuis.nu.4.ff.de pig.act. fo.72.

2 Creditoꝛ q vẽdidit pignus plus ꝗ̃ ſibi debebat̃ ⁊ habuit fidẽ de ꝓtio an ⁊ qñ debitoꝛ teneat̃ recipere ceſſionẽ a creditoꝛe ꝓ eo pluri ꝯ emptoꝛẽ.in.l.creditoꝛ.nu.2.ff.de pig.act. fo.78.

2 Creditoꝛ vẽdẽs iure creditoꝛis vel ꝓcuratoꝛ fiſci an poſſit habere fidẽ de ꝓtio.remiſſiue in.l.quicũꝗ̃.§.nõ tñ.nu.6.ff.de inſti.act. fo.82.

2 Creditoꝛ cũ recipit ſoꝛtẽ nõ ꝓt ꝑ ꝓteſtationẽ reſeruare ſibi petitionẽ intereſſe ꝙ eſt in offõ iudicis mercenario niſi ſoluẽs acquieſcat ꝓteſtationi.in.l.fi.nu.6.ff.de eo qd certo loco. fo.62.

2 Creditoꝛ nõ cogitur recipere vinum rubeum ꝓ albo mutuo dato.in.l.cũ quid.nu.6.ff.ſi cer.pet. fo.5.

2 Creditoꝛ q mutuo dedit pecuniã in antiqua foꝛma nõ cogit̃ eã recipere in noua foꝛma niſi ſit in eadẽ bonitate ⁊ intrinſeca:⁊ qd ſi reddit̃ melioꝛ moneta.in.l.cum qd.nu.5.⁊.6.ff.ſi cer.pet. fo.5.

1 Creditoꝛes q cum mercatoꝛe puta floꝛẽtino tenente ibi tabulam occaſione tabule ꝯxerunt ꝓferuntur aliȷ̃s creditoꝛibus in aliȷ̃s bonis:⁊ qñ poſſint petere ſibi ſolui de bonis alibi ſitis.in.l.ſi fideicõmiſſum.§.tractatum.nu.3.ff.de iudi. fo.126.

2 Creditoꝛ agẽs ad debitũ dꝫ offerre rẽ ſibi pignoꝛatam.in.l.iulianus.§.offerri.nu.4.ff.de act.⁊ vendi. fo.109.

3 Creditoꝛi ſi fuit data licẽtia vt ꝓpꝛia autoꝛitate poſſit ingredi poſſeſſionẽ rei debite vel pignoꝛate ꝙ poterit vti hac licẽtia nõ ſolũ ꝯ debitoꝛẽ q eã dedit ſꝫ ẽt ꝯ heredes eius.in.l.ſi poſt.nu.3.ff.ſol.mat. fo.21.

2 Creditoꝛ in decẽ ꝙ poſſit petere qnꝗ̃ tm̃ ⁊ ea qnꝗ̃ debeat petere tanꝗ̃ ex decẽ debitis.in.l.in cõmoda.§.duabus.nu.2.⁊.3.ff.cõmoda. fo.70.

2 Creditoꝛ ſi dicit in libello ꝙ res erat in bonis debitoꝛis ⁊ nõ dt qd poſſideret videtur intentaſſe hypothecariam ſi autem dixit ꝙ poſſidebat tpe obligationis nec dixit ꝙ eſſet in bonis videtur intentaſſe ſaluianum interdictum:⁊ quãdo videatur intentaſſe vtrũꝗ̃.in.l.rem alienã.nu.10.ff.de pign.act. fo.78.

8 Creditoꝛ an ꝓferatur legatario in re ſpecialiter legata ꝙ ſic ſi hereditas non eſt ſoluendo:alr̃s ſecus.in.l.j.nu.4.C.cõmu.de leg. fo.85.

2 Creditoꝛ q fecit expẽſas circa rẽ pignoꝛatã quas expẽſas recuperet a debitoꝛe.in.l.ſi ſeruos.4.⁊.5.ff.de pig.act. fo.76.

1 Creditoꝛ ſi pecuniã oblatã noluit recipere ⁊ poſtea debitoꝛẽ reperit ⁊ ſoluere nõ valẽtẽ ipm interpellat nõ ꝓdeſt ſibi interpellatio nec debitoꝛẽ in moꝛa cõſtitui.in.l.ſi reus.nu.8.ff.de pꝛocuratoꝛibus. fo.97.

2 Creditoꝛ illud qd ꝑ indebiti ꝯdõnẽ cõſecutus eſt a debitoꝛe an imputet̃ in debito.in.l.ſi pignoꝛe.nu.3.ff.de pignoꝛatitia actione. fo.75.

1 Creditoꝛ lꝫ poſſit ius ſuũ inuito debitoꝛe transferre in alium per viam ceſſionis non ſic debitoꝛ inuito creditoꝛe ius paſſiuum.in.l.inter debitorem.nu.5.ff.de pac. fo.67.

1 Creditoꝛes vſurarum ꝙ poſſint remittere vſurarũ cautionẽ vt ſic valeat teſtamentum vſurarȷ̃ ⁊ habeat liberam ſepulturã.in.l.pactũ inter.nu.3.ff.de pactis. fo.68.

6 Creditoꝛ qñ eſt in dolo inducẽdo illũ q inefficaciter obligat̃ ad fideiubẽdũ ꝑdit bñficiũ qd haberet ꝯ cõfideiuſſoꝛẽ in cõueniẽdo ipſum inſolidũ ſi nõ fuiſſet in dolo.in.l.ſi titius.nu.3.ff.de fideiuſſo. fo.55.

2 Creditoꝛ dꝫ eſſe diligẽs ⁊ curioſus qñ ꝯhit cũ ꝑſona pꝛohibita ꝯhere in cauſam regulariter ꝓhibitam lꝫ in certis caſibus ꝑmiſſam:qꝛ nõ ſufficit ꝙ credat ſꝫ ꝙ debeat inueſtigare:ſecus in cauſam regulariter ꝑmiſſam.in.l.vir vxoꝛi.nu.2.ff.ad velleianum. fo.97.

5 Creditoꝛ ſi eſt miſſus ex pꝛimo decreto in hypothecis nõ audit̃ debitoꝛ de poſſeſſione ſi creditoꝛ eſt paratus ꝓbare incõtinẽti de hypothecis.in l.ſi finita.§.ſi plures.nu.12.ff.de damno infec. fo.15.

Et quid in rei vendi.ibi.nu.13.

8 Creditoꝛes habentes pꝛiuilegia realia vel perſonalia:qualiter ſe habeant inter ſe:⁊ que dicantur pꝛiuilegia realia.in.l.vna.num̃.4.⁊.5.C.de pꝛiuilegio dotis. fo.136.

5 Creditoꝛ ſi eſt contumax in cauendo ſit miſſio in poſſeſſionẽ ex pꝛimo ⁊ ſcdõ decreto ꝯ eũ.⁊ quis ſit effectus huius ſecundi decreti.in.l.qui de creditoꝛe.nu.2.ff.de dã.infec. fo.13.

1 Creditoꝛ ſi vẽdat rẽ debitoꝛis iure pignoꝛis:lꝫ nõ ſit dñs nõ trãſfert̃ dñiũ in emptoꝛẽ.in.l.epiſtola.§.ſi inter.nu.2.ff.de pac. fo.69.

5 Creditoꝛes ſi faciũt capi ſuos debitoꝛes tanꝗ̃ ſuſpectos ⁊ fugitiuos ꝓſtito ſolo iuramẽto vel ſuſpectione ⁊ nõ facta fide ꝙ cã ſuſpitionis de nouo ſuperuenit qd fieri dꝫ ⁊ ꝯ vnaꝫ capturam an debeat admitti querela.in.l.iuſto.nu.3.ff.de vſuca. fo.61.

5 Creditoꝛ lꝫ poſſideat tñ talis poſſeſſio non dꝫ ſibi eſſe vtilis niſi quo ad vnũ effectũ vt poſſit pignoꝛi incumbere quouſꝗ̃ ſibi ſatiſfiat.in.l.j.§.ꝑ ſeruum.nu.2.ff.de acqui.poſ. fo.40.

2 Creditoꝛ cũ vẽderet pignus ſi pactus ſit ꝙ qñcũꝗ̃ vellet reſtituere ꝓtiũ teneret̃ emptoꝛ retrouẽdere poterit tũc dbitoꝛ agere vt creditoꝛ ſibi cedat in.l.ſi cũ venderet.nu.4.ff.de pig.ac. fo.74.

Creditoꝛ ꝙ non poterat hoc pactũ remittere inuito debitoꝛe.ibi.nu.5.

8 Creditoꝛes ſi offerãt ſe daturos dilationẽ ne debitoꝛ cedat bonis nõ cogitur debitoꝛ talẽ dilationẽ acceptare ſi nõ vult ſꝫ potius velit cedere.bo.in.l.fi.nu.2.C.qui bo.cedere poſ. fo.134.

Si det̃ dilatio ipſi debitoꝛi an tunc teneatur dare fideiuſſoꝛes de ſoluendo adueniente termino ⁊ ſi non ſoluat an poterit incarcerari vel cedere bonis.ibi.nu.1.⁊.3.

2 Creditoꝛ ſi fecit cõdẽnari vnũ ex duob⁹ reis debẽdi nõ tñ facta ſit executio poterit agere ꝯ aliũ.in.l.ſi ego decẽ.nu.11.ff.ſi cer.pet. fo.19.

5 Credulitatis cãm iuſtã hꝫ q cedit ſuo ꝓcuratoꝛi vel ſeruo de eo qd cõmiſerat illi ſiẽdũ.in.l.qd vulgo.nu.2.ff.ꝓ empto. fo.64.

Quid ſi credat alteri cuicũꝗ̃ qui videatur fide dignus.ibi.

2 Credere idẽ eſt qd fidẽ habere in.l.j.nu.12.ff.ſi cer.pet. fo.2.

4 Nõ eſt ĩputãdum alicui ſi ei credat cui erat veriſimiliter credendũ.in.l.titio fundus.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.79.

1 **Credulus** ꝓpter publicã vocẽ ⁊ famã ꝙ excuſet̃ in.l.j.§.dolum.nu.2.ff.de eo ꝑ quẽ fac.eſt. fo.37.

1 Credulitas nimia excuſat a dolo.ĩ.l.j.§.dolũ.n.5.ff.de eo ꝑ quẽ fac.eſt.f.e.

7 Credulitas reſultat ex ꝑfecta ꝓbatiõe.ĩ rub.nu.5.C.de ꝓba. fo.163.

7 **Criminoſi** ſi dimittunt̃ impuniti turbant̃ gaudia ⁊ letitie hoĩm.ĩ.l.nemo.n.4.C.de epiſ.audiẽ. fo.21.

2 Criminoſus vel particeps nõ meretur ꝓmium ꝓ indicatione etiã ſi miſſum ſit pꝛeconium ꝙ qui reuelauerit tale maleficiũ habeat certũ pꝛemiũ ⁊ ſi recipit ꝙ teneatur reſtituere danti.in.l.idem ⁊ ſi.§.ſi tibi.nu.2.ff.de cõdi.ob tur.cau. fo.41.

4 Criminoſus ſi ſubȷ̃cit accuſatoꝛeꝫ ⁊ facit ſe accuſari in curia vbi ponitur minoꝛ pena per hoc nõ liberat̃ quominus poſſit accuſari in alia curia vbi minoꝛ pena imponit̃ lꝫ de delicto euiſdẽ hominis pluries ꝗ̃ri nõ debeat.in.l.ſi ſeruus pluriũ.§.ſi quis.nu.6.ff.de leg.j. fo.22.

7 Criminoſus qñ ducit̃ ad iuſtitiã ſi obuiat alicui cardinali an ille cardinalis poſſit illũ liberare.in.l.addictos.nu.9.C.de epi.audi. fo.22.

1 Criminis ꝑſecutio nõ ꝓt fieri ꝑ ꝓcuratoꝛẽ ſꝫ generaliter cõſtitutus admittetur ad opponendas exceptiones nõ tangentes crimen.in.l.ſeruũ.§.publice.nu.10.ff.de pꝛocu. fo.87.

7 Crimẽ qd cõmittitur culpa ⁊ nõ dolo ita põt puniri criminaliter pena applicanda fiſco ⁊ ſic pecuniaria ſicut qñ cõmittitur dolo nõ tamen punitur coꝛpoꝛaliter pꝛopter culpam.in.l.j.nu.2.C.vbi ſena.vel clariſ.ciuiliter vel criminaliter conue. fo.127.

3 Crimen leſe maieſtatis non extinguitur moꝛte ⁊ poteſt pꝛoceſſus inchoari poſt moꝛtem quantum ad damnandum memoꝛiam ⁊ quantum ad confiſcationem bonoꝛum.in.l.pantonius.§.rei.nume.2.ff.de acquirẽ.hered. fo.105.

7 Crimen poteſt eſſe ⁊ tñ impunibile.in.l.decuriones.nu.4.ex quibus cau.infa.irro. fo.63.

7 Crimen ⁊ reatus excludit omnem ho[illegible]:intellige poſtꝗ̃ eſt ꝓbatum in.l.j.nu.6.

in.l.i.nu.6.C.vbi ſena.vel clariſ.ciuili. fo.127.
7 Crimē leſe maieſtatis nō ſolū cōmittiť aduerſus principē vel papā ſed etiā aduerſus inferiores dominos terrarū p eorū ſubditos ⁊ qn̄ ſeu qualiter cōmittatur.in.l.nemo.nume 6.C.de epiſ.audi. fo.21.
1 Quādo de crimine agitur ciuiliter tunc agitur per modum actionis ſed quando criminaliter tunc per accuſationē.in.l.ſeruū quoqꝫ.§.patronus.nu.2.ff.de procur. fo.88.
7 Crimina eccleſiaſtica que ſint ⁊ quis iudex de eis cognoſcat in auť.clericus.nu.5.C.de epi.⁊ cle. fo.17.
8 Crimē cōſiſtēs in nō faciēdo nō poteſt imputari minori.xxv.annis: et a pena talis criminis minor ipſo iure cōſeruatur illeſus: nec indiget reſtitutione.in.l.minoribus.nu.2.C.de his quib.vt indig. fo.71.
7 Crimina ordinaria que dicātur ⁊ que extraordinaria: ⁊ quando quilibet admittať ad accuſandū: ⁊ qn̄ pena pecuniaria impoſita pro crimine applicetur fiſco.in.l.i.nu.3.C.vbi de cri.agi opor. fo.123.
3 Crimē capitale dr̄ qn̄ pena q̄ īponiť perimit ſtatum hoīs.⁊ in quo cōſiſtat ſtatus hoīs.in.l.eius qui.§.ſi cui.nu.2.ff.de teſta. fo.36.
1 Crimē qn̄ dicať notoriū.in.l.ictus fuſtiū.nu.3.ff.de infa. fo.82.
2 Crimē publicū nō efficiť quādocūqꝫ per ſtatutū de aliquo crimine priuato imponitur aliqua pena capitalis ſolita imponi pro crimine publico.in.l.cum ſeruus.nu.11.ff.de condi.cau.data. fo.40.
2 Culpa quid ſit ⁊ an dolū cōprehendat.in.l.quod nerua.num.2.ff.depoſi. fo.106.
Culpa lata eſt nō facere illud qḋ quilibet aliꝰ facit vel facere ſolet.ibi.nu.5.
Culpa leuis eſt nō facere illud quod diligens paterfa.faceret ⁊ leuiſſima eſt quod diligentiſſimus faceret.ibidem.nu.6.
6 Culpa interdum toleratur in facto proprio ⁊ in ſui preiudiciū que nō toleraret in preiudiciū alterius.in.l.i.nu.8.ff.de ſolu. fo.65.
3 Culpa quādo poſſit imputari marito quare nō exegit ab eo qui promiſit dotem vt teneatur ad reſtitutionē ac ſi exegiſſet.in.l.nupta.§.quoties.nume.2.ff.ſolu.matri. fo.22.
2 Culpa qn̄ eſt ordinata ad caſum: q: ex illa poſſit caſus ꝯtingere teneť qs de caſu: al's ſecus.in.l.ſi.§.ſi ea.nu.2.ff.ad legē rhod.de iactu. fo.81.
2 Culpa leuiſſima eſt nō facere illud qḋ diligētiſſimꝰ pr̄fa.faceret.⁊ qd ſit leuis vel lata culpa.in.l.in rebus.nu.2.ff.cōmodati. fo.70.
2 Culpa quando preceſſit caſum nō dicitur proprie caſus fortuitus.in.l.in rebus.nu.4.ff.cōmo. fo.eo.
1 Culpa qn̄ nō noceat qn̄ ꝓpter eā caſus nō euenit: ⁊ an cōmittať ſtipulatio.in.l.ſi eū.§.qui iniuriarū.nu.3.ff.ſi quis cautio. fo.43.
2 Culpa hominis ſcilicet ſerui cōmodati cum re quare non ita excuſat cōmodatarium ſicut dolus.in.l.ſi vt certo.§.ſi me rogaſti.nume.2.ff.commodati. fo.68.
2 Culpa ex parte cōductoris quot modis poſſit committi.in.l.videamus.nume.2.ff.loca. fo.116.
2 Culpa leuis venit in contractu locationis ⁊ conductionis qui celebratur gratia vtriuſqꝫ vt fullonis vt habeat mercedem ⁊ domini vt habeat operas fullonis.in.l.ſi fullo.nu.2.ff.de condi.ſine cauſa. fo.54.
1 Culpa lata futura poteſt remitti ſicut ⁊ leuis vel leuiſſima.in.l.ſi vnus.§.illud nulla.nu.2.ff.de pac. fo.63.
7 Culpa lata in quo differat a culpa latiori remiſſiue.in.l.i.numero.2.C.de poſiti. fo.200.
2 Culpa lata in penis criminalibus nō ſemp̄ equiparať dolo.in.l.in actionibus.nu.14.ff.de in lit.iur. fo.34.
2 Culpa vnius ex correis qn̄ preponderat qualiter ⁊ inq̄tum debeat actio cedi alteri ſoluēti ⁊ qui ex facto alterius cōueniť ⁊ an ſine ceſſione habeat vtilē.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.22.ff.cōmodati. fo.69.
4 Cumulatio non admittitur quādo ſunt plures actiones que electione tolluntur ⁊ quando.in.l.cum' filius.§.varijs.nu.1.ff.de leg.ij. fo.56.
6 Cumulatio an admittať qn̄ due actiones ſic ſe habent vt lata ſn̄ia cōdēnatoria in vna facta executione obſtaret exceptio rei iudi.in alia an admittať cumulatio.in.l.cū querebať.nu.2.ff.iudicatum ſolui. fo.85.
1 Curator ad litē pōt ante litē cōteſtatam libere reuocari ſicut procurator ⁊ poſt litē conteſta.cū cauſa.in.l.ſi quis cum.§.iulianus.nu.4.ff.de procura. fo.86.
1 Curator poteſt dari abſenti ſicut etiam abſens poteſt dari curator preſenti: ⁊ an iudex ex officio debeat dare ſicut furioſo vel ꝓdigo.in.l.mutus §.is qui.nu.3.ff.de procura. fo.92.
1 Curator datꝰ hr̄ditati iacēti pōt res hereditarias aliēnare q̄ ſeruādo ſeruari nō pn̄t ⁊ ſibi ſoluere.in.l.debitor.nu.3.ff.de negoṫijs geſtis. fo.106.
8 Curatorē habēs maior pupillo: an poſſit teſtari ſine licētia curatoris ꝙ ſic nec eq̄parať pupillo q̊ ad h̄.in.l.ſi frater.nu.5.C.q teſt.fa.poſ. fo.34.
3 Curator furioſi ꝙ poſſit adire vt ſit aditio iuris.in.l.inſtitutꝰ.§.in libris.nu.2.ff.de acqui.here. fo.99.
7 Curator an poſſit dari in teſtō.in.l.curatorē.nu.2.C.de neg.geſt. fo.72.
8 Curator ⁊ etiā tutor ad litē pupilli vel adulti cōſtituit actorē an̄ litē ꝯte.poſt v̊o etiā ꝓcuratorē.in.l.ſi actor.nu.2.C.de appel. fo.128.
Quod conſtituat cum decreto iudicis ibidem.
Qḋ poſſit etiā cōſtitui a iudice ad reqſitionē tutoris vel curatoris.ibi.
5 Curator in quo caſu datur bonis preſentis ⁊ viuentis.in.l.⁊ a diuo pio.§.ſic quoqꝫ.nu.3.ff.de re iudi. fo.71.
6 Curatoris autoritas non ſufficit pupillo ad adeundum hereditatem ſed adulto ſic.in.l.cum in vna.§.tutor.nu.2.ff.de appel. fo.94.
8 Curator poteſt dari nō ſolū hereditati que eſt quid vniuerſale ſed etiam alicui rei ſingulari.in.l.cū nō ſolū.§.ſin autē.nu.6.C.de bo.q̄ libe. fo.107.
6 Curator p̄t dari ad vnū actū.in.l.⁊ ſi ad ſpēs.nu.1.ff.rē pup.ſal.fore.f.83.
4 Curator quibus caſibus non poſſit autorari etiam quo ad extraneum.in l.i.§.fuit queſitum.nu.3.ff.ad trebel. fo.98.
3 Curator datur in bonis viuentis quando abeſt ex iuſta cauſa vel ignoratur vbi ſit nec aliter cōtra eum ad venditionem per ipſos creditores in.l.ſi quis.§.⁊ ideo.nu.8.⁊.9.ff.de here.inſti. fo.68.
1 Curatoribus pluribꝰ datis ſimul ad litē ſi nō fuit dictū ⁊ quēlibet eorū inſolidū an cēſeanť inſolidū dati.in.l.pluribꝰ.nu.9.ff.de procur. fo.86.
5 Curia poſita inter duas domos eſt cōis ꝓ diuiſo.in.l.ij.§.apud labeonē.nu.3.ff.de aqua plu.arcen. fo.23.
6 Curioſus nō dr̄ eſſe qs de factis alienis.in.l.doli mali.n.5.ff.de noua.f.71.
1 Cuſtos Carceris punitur eadem pena quo carceratus ſi eius dolo vel culpa aufugit.in.l.fideiuſſor.§.in fideiuſſorez nu.5.ff.qui ſatiſd.cog. fo.31.
7 Sacriſte quorū cuſtodie ſunt res cōmiſſe pn̄t agere ꝓ earū recuperatiōe ceſſantibus alijs implorando officiū iudicis idē in alijs qbus cōmiſſa ſit rei cuſtodia.in.l.ſancimus nemini.nu.3.C.de ſacroſan.eccle. fo.12.
3 Deputatus ad cuſtodiam caſtri pro certo tēpore ſi ipſo elapſo requirat dominum ꝙ recipiat caſtrum ſuum ⁊ ille negligat ⁊ poſtea perdatur nō tenetur niſi de dolo vel lata culpa ⁊ quid ſi dominus non fuiſſet in mora.in.l.ſi mora.nu.7.ff.ſol.matri. fo.11.
2 Circa hominem regulariter nō tenetur quis de cuſtodia quia ſcit ſe cuſtodire niſi ratione etatis vel ex forma commodati appareat de contrario eſſe actum.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndum.nu.10.ff.cōmo. fo.67.
1 Cuſtos carceris nō debet captum relaxare ſine licentia iudicis.in.l.neqꝫ in.§.qui in ius nu.2.ff.de in ius vs. fo.27.
3 Cuſtodiri diligentius debet qui eſt in cauſa condemnationis ⁊ econtra q eſt in cauſa abſolutionis poteſt ſine culpa latius cuſtodiri.in.l.ſi quis.§.eius.nu.4.ff.de iniuſt.rup.⁊ irri.teſta. fo 58.
2 Cuſtodis poſitione facta a deponēte quando liberetur depoſitarius a cuſtodia.in.l.ſi vt certo.§.ſi de me.nu.2.ff.cōmo. fo.68.

¶ De litera. D.

5 Damnum dare alicui ſi cōtingat aliquē ſtipēdiarium pōt damnum paſſus petere ꝙ capitaneus faciat omnes cōparere coram ſe.in.l.cū ſi exhibuiſſent.nu.3.ff.de publi. fo.27.
Damnū contingens ex humore preſtito parieti domus locate per terram appoſitam per actionem ex locato purgatur.in.l.qui domum.nu.2.⁊.3.ff.loca. fo.123.
4 Dānať aliquis ⁊ oēs deſcēdentes eius vel liberi vſqꝫ in tertiā generationē ꝓpter crimē leſe maieſtatis an etiā baſtardi naturales vel ſpurij intelligantur damnati.in.l.ex facto.§.ſi quis.nu.4.ff.ad treb. fo.104.
2 Dānū nō extrinſecū nō cōſiderať ratione tp̄is etiā in cōtractibus bone fidei.in.l.qḋ ſi epheſi.nu.3.ff.de eo quod cer.lo. fo.61.
4 Damna cōtingētia in rebus hereditarijs ante diem fideicommiſſi cedentis ſupplentur ex fructibus perceptis iudicio teſtatoris.in.l.balliſta filium.nu.2.ff.ad treb. fo.111.
2 Damnū nominis debitoris effecti nō ſoluēdo ꝑtinet ad adminiſtratorē qui in agēdo fuit negligens.in.l.periculum.nu.1.ff.ſi cer.peta. fo.16.
2 Damnū intolerabile quādo dicatur ⁊ quādo dicatur ſterilitas.in.l.ex cōducto.§.ſi vis.nu.5.ff.loca. fo.116.
5 Dānū q recepit hꝫ interdictū de ruderibꝰ tollēdis vt tollātur vel ꝓ derelicto habeanť.in.l.p̄tor ait.§.vnde q̄riť nu.5.ff.de dam.infec. fo.12.
2 Dānū ſatis diciť ille pati cui auferť qḋ ſibi placet licet dānū pecuniariū nō ſentiat.in.l.cum ſeruus.nu.13.ff.de cōdictio.cau.data. fo.40.
7 Dānum recipere an dicatur ille qui perdit quaſi debitum.in.l.ſi emancipata.nu.3.C.de iuris ⁊ fac.igno. fo.27.
3 Dānū qn̄ hꝫ originē a lucro iuris ignorātia nō ꝓdeſt in dānis vitādis ſicut nō ꝓdeſt in lucris querēdis.in.l.ſi duo.nu.3.ff.de acq.here. fo.95.
7 Dānū paſſi an ſit in electione an agat cōtra dominū ciuiliter: an accuſet ſeruum criminaliter.in.l.ſi ſeruū.nu.3.C.de noxa. fo.161.
6 Damnū omne quod contingeret ex ruina domus ſi ꝓmiſiſti emendare intelligitur de illo quod cōtingeret vitio operis vel ſoli.in.l.in.in conuētionalibus.nu.2.ff.de ver.obli. fo.18.
2 Dānū ſi dediſti in re pignorata tibi cū incepiſti mihi teneri pignoratitia lꝫ illā poſtea dem tibi inſolutū remanes tn̄ obligatus ad illud intereſſe et ſi illa res a te euincať.in.l.eleganter.nu.10.ff.de pign.act. fo.75.
5 Dānū qn̄ cōtingit ante cautionē interpoſitā an poſſit agi p̄ciſe ad emendationē dāni.in.l.ſi finita.§.cū tn̄.nu.3.ff.de dā.infec. fo.18.
Alij quatuor caſus in quibus poteſt agi preciſe an cautionem interpoſitam.ibidem.nu.4.⁊.5.
2 Dare compellitur preciſe qui tenetur ad dandū indiſtincte.in.l.i.nu.5.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.106.

2 Dare qui tenet taliter dare tenet ꝙ auferri nõ possit:⁊ sic tradẽdo nõ liberat nisi caueat de euictiõe.⁊ qd operet talis cautio lꝫ possit adhuc reseuinci.in.l.fi.nu.10.ff.de cõdi.cau.da. fo.74.

4 Dare nõ dicit q remittit ⁊ qd si pecunia est parata solutiõi. in.l. iulian⁹. nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.74.

2 Datum ob causam in ꝯctu trãsactiõis nõ põt ex capite penitẽtie repeti re integra:lꝫ secus sit in aliȷs ꝯtractibus innominatis.in.l.dedi tibi nu.4. ff.de condi.cau.data. fo.34.

2 Datio ordinata ad factũ ꝙ reputet ꝓ facto ⁊ factũ cui⁹ finis est datio reputetur datio.in.l.natutalis.§.ꝙ si faciaꝫ.nu.2.ff.de prescri.verb. fo.126.

2 Datũ tibi ob causam implendã per tertiũ ⁊ nõ impleat vel vt aliqd ꝯtingat:⁊ illud nõ euenerit põt repeti per cõdictionẽ ob cãm.in.l.j.§.si parendi.nu.4.ff.de cõdi.cau.data. fo.34.

2 Datio insolutũ habet vim emptiõis ⁊ vẽditiõis.in.l.elegãter.nu.2.ff. de pigno.actio. fo.75.

2 Datũ ob turpẽ causam iam impletã nõ repetit tanꝙ spõte donatũ.i.l.j. §.ob rem.nu.3.ff.de cõdi.ob tur.cau. fo.41.

1 Datũ heredi putatiuo gratia ꝯditiõis iplẽde an ⁊ a quo possit peti hac actione.in.l.⁊ iam.§.qd si quis.nu.4.⁊.6.ff.de peti.here. fo.144.

2 Datũ ob cãm de futuro sicut nõ põt repeti si causa fuit secuta.ita si nõdũ est secuta ⁊ postea sequi nisi recipiẽs fuit in mora implẽdi ⁊ tradẽs re integra põt penitere.in.l.nõ omnis.nu.6.ff.si cer.peta. fo.11.

7 Dato ꝙ nõ expedit sequit ꝙ nõ oportet.in.l.cõtractu.nu.2.C.de rescin. vendi. fo.208.

7 Datũ gratia ꝯditiõis implẽde an cõputet in quartã trebellianicã vel falcidiam seu legitimã.in.l.filius quẽ nu.4..5.⁊.7.C.fami.hercis. fo.157.

1 Datũ gratia cõditiõis implẽde hodie nõ imputat in legimã.in.l. papinianus.§.si cõditioni.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.135.

4 Datio qñ est ꝑncipaliter in ꝯditiõe factũ secũdario tũc inspicit poti⁹ datio ꝙ factũ.in.l.cum seruus.nu.4.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.80.

2 Datio. In datiõe insolutũ si fuit actũ expresse ꝙ nõ discederet ab obligatione prima nisi res fieret accipiẽtis tũc secuta euictiõe põt creditor redire ad actionẽ primam.in.l.eleganter.nu.8.ff.de pig.act. fo.75.

4 Datũ gratia ꝯditiõis implẽde ꝙ nõ sit hereditariũ ꝯputat tñ in trebellianicam.in.l.qui heredi.§.cũ heredes.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.74.

2 Datũ ob cãm dotis põt ex penitẽtia repeti ab eo q dedit si res est ĩtegra nõ ab ei⁹ herede.i.l.si pecuniã.nu.3.4.12.⁊.18.ff.de ꝯdi.cau.da. f.36.⁊.37.

1 Datio si est in obligatiõe ꝑncipali tũc nisi totũ det ꝯmittit stipulatio penalis insolidũ ⁊ exigit nõ solũ ꝯtra principalẽ sꝫ ⁊ cõtra heredes q dederunt ꝓ parte sua si vn⁹ nõ dedit ꝓ partibus hereditariȷs.in.l.si seru⁹.§. si plurium.nu.7.ff.si quis cau. fo.43.

3 Debitor meus ex cõtractu vl' quasi mecũ celebrato nõ põt me inuito liberari volẽdo mihi cedere actionẽ ꝯ debitorem suũ ⁊ ipsum dare insolutũ secus si teneat mihi ꝓpter hoc solũ ꝙ hꝫ aliã actionem.in.l.si maritus.nu.1.ff.sol.mat. fo.27.

2 Debitũ cõtractũ per filiũ vel seruũ quare dicit onus peculȷ. in.l. frater a fratre.nu.8.ff.de cõdi.indebi. fo.48.

4 Debitũ per errorẽ solutũ quo casu nõ repetat.in.l.codicillis.nu. 4. ff. de lega.ȷ. fo.62.

2 Debitor in quẽ vel in quantitate soluẽs ꝓcuratori qui nunꝙ habuit mãdatum nõ liberat ⁊ qd in debitore certe speciei.in.l.si procuratori.nu.8.ff. de condi.cau.data. fo.39.

2 Debitor ex causa necessaria.i.ex dispositiõe legali q ipsuꝫ inuitũ obligat videt in dubio relinquere animo cõpẽsandi cũ tali debito secus qñ ex causa volũtaria vt ex ꝯctu vel qsi.in.l.si cũ dotẽ.§.si pr.nu.2.ff.so.ma. fo.16.

2 Debitũ pure si cõstituat sub cõditiõe an poterit agi actiõe prima q erat pura.in.l.ad qd.nu.2.ff.de consti.pecu. fo.65.

2 Debitũ quo tenet seruus dño cõpẽsat cũ dolo cõmisso per dñm vsꝙ ad cõcurrentẽ quantitatẽ.in.l.si semel.nu.2.ff.de pecu. fo.91.

2 Debitor ꝓ quo mulier intercessit cõseruat eam indẽnẽ tradẽdo sibi pecuniã quã ꝓ eo ꝓmisit nõ hꝫ mulier exceptionẽ velleiani ⁊ qd si eã aliter cõseruat indẽnem.in.l.si mulieri.nu.2.ff.ad velleia. fo.97.

4 Debitor non constituitur in mora per interpellationem licet incontinẽti nõ soluat sꝫ cũ aliquo ĩteruallo.i.l.j.§.itẽ si ita.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.84.

1 Debitor ex cõtractu vel quasi in diẽ vel sub cõditiõe cogit ex legitima cã cauere de soluẽdo adueniẽte die vel cõditiõe ⁊ q sit iusta cã.in.l.inter oẽs. nu.2.ff.qui satis.cogan. fo.35.

6 Debitor an liberet indistincte si res debita pereat ante morã debitoris. in.l.si seruum.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.26.

7 Debitor me⁹ in cẽtũ si nõ poterat soluere partẽ debiti me inuito ⁊ decedat duob⁹ heredib⁹ relictis an vn⁹ ex eis poterit mihi inuito soluere partem suam tantũ.in.l.siue ꝓ fratre.nu.3.C.de nego.gest. fo.71.

1 Debitor soluẽs ꝓcuratori virtute directe actiõis ꝙ liberet nõ tñ cogitur soluere.in.l.si ꝓcurator.nu.5.ff.de procu. fo.85.

8 Debitorẽ meũ receptãs ne possim ab eo exigere an teneat mihi ad omne debitũ.in.l.fi.nu.2.C.de ope.liber. fo.13.

8 Debitor tuus si sum ⁊ ꝑ nuntiũ meũ mitto tibi qd debebã ⁊ nũtius ĩtercipit ĩ suĩ vtilitatẽ ꝯuertẽdo an sim a te liberat⁹.i.l.si is cui.n.4.C.d fur.f.7.

3 Debitor in diem delegatus alteri si promittat per ista verba promitto ꝙ tali debeo cẽset ꝓmisisse sub eadẽ die.in.l.si prior.nu.3.ff.sol.ma.fo.23.

1 Debitore inuito ꝙ possit qs ꝓ eo solueret ⁊ liberare creditore volẽte et etiã iudicium suscipere animo nouandi.in.l.tale pactũ.§.post diuisioneꝫ. nu.3.ff.de pac. fo.67.

8 Debitor si liberauit debitorẽ suũ in fraudẽ creditorũ an rescissa liberatione infra annũ possit talis liberatus cõuenire nisi quatenus facere põt ⁊ nõ vltra in.l.fi.nu.2.C.de reuocã.his q ꝑ frau. fo.136.

6 Debitor si offert nõ solũ sortẽ sꝫ ẽt emolumẽta q creditor hr̃et si solueret in loco ⁊ termino apposito in stipl'one an creditor cõpellat recipere ĩ alio loco ⁊ añ terminũ.in.l.q rome.nu.3.4.⁊.5.ff.de ver.ob. fo.34.

4 Debita sua si qs mãdauit ⁊ addidit ꝓ exoneratiõe cõsciẽtie an sint soluenda debita ꝑscripta.in.l.qb⁹.§.dñs.n.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.73.

1 Debitor plature vel bñficȷ nõ tenet soluere qñ ꝓbabiliter dubitat an petens sit platus vel habeat ius in bñficio nisi foret in quieta possessione.in l. si debitor.nu.3.ff.de pet.he. fo.151.

5 Debitor vere nõ possidet rẽ pig.sꝫ fingit possidere quo ad effectũ.remis. in.l.j.§.ꝑ seruũ.nu.3.ff.de acq.pos. fo.40.

2 Debitũ ex vna cã quo casu cõuertatur in alterã lꝫ nõ sit parata solutioni. in.l.elegãter.nu.5.ff.de pig.act. fo.75.

2 Debitor ex vna cã si credẽs se teneri ex altera soluit nõ repetit: ⁊ qd si ex nulla cã erat debitor.i.l.si nõ sortẽ.§.libert⁹.nu.7.ff.de ꝯdi.inde. fo.46.

6 Debitor an euitet penã ꝓpter ꝓrogationẽ termini.in.l.cũ stipulatus.nu. 2.ff.de ver.ob. fo.30.

2 Debitor tuus soluẽdo alteri tuo noĩe recipiẽti:sꝫ nullũ mãdatũ habẽti:⁊ cui postea tu eidẽ successisti liberat:⁊ qñ nõ tenearis ratificare.in.l.solutũ. §.solutã.nu.2.ff.de pignoratitia actione. fo.73.

2 Debitor meus tibi soluẽdo de mãdato meo est a me liberat⁹:⁊ qd si tũc solũ ꝓmittat.in.l.si me ⁊ titiũ.nu.2.⁊.4.ff.si cer.pet. fo.16.

2 Debitores soluẽtes ꝓcuratori reuocato si ignorãt reuocationẽ liberat:⁊ quid si nunꝙ habuit mãdatũ:sꝫ credũt ipsum habuisse in.l. eius qui.nu. 8.⁊.9.ff.si cer.pet. fo.18.

An liberentur ipso iure:an ope exceptionis.ibi.nu.9.

6 Debitor lꝫ teneatur ex natura obligationis rẽ debitã nõ interuenire: tamen ex iusta causa superueniente potest hoc facere impune.in.l.qui seruũ. nu.2.ff.de ver.ob. fo.27.

2 Debiti pars vbi põt peti nõ dꝫ peti tãꝙ ꝓmissa vel ꝑncipaliter debita:sꝫ tãꝙ de maiori summa.in.l.qdã.n.11.ff.si cer.pet. fo.12.

6 Debitor qñ decedit sine herede an liberet fideiussor de rigore.in.l.stichũ autẽ.§.tametsi.nu.2.ff.de sol. fo.76.

2 Debitori meo si mãdaui ꝙ tibi solueret tũc stipulãdo ab illo nõ inducit nouatio:nec ille a me liberat.i.l.si me ⁊ titiũ.n.4.ff.si cer.pet. fo.16.

4 Debita legalia ducunt quasi debita vt legitima filȷ ⁊ dos.in.l.q fideicõ. nu.4.ff.de leg.ȷ. fo.60.

Qd ista quasi debita nõ sint ita fortia sicut vera debita.ibi.nu.5.

1 Debitũ. ꝓ debito ꝯdõnali qñ pẽdẽte ꝯdõne possit agi ⁊ qñ ẽt executio geri.in.l.nõ quẽadmodũ.nu.6.ff.de iudicȷs. fo.122.

2 Debeo tibi decẽ ⁊ solutio venit fiẽdo de certo corpe pecũie vel fructuũ:⁊ de illa pecunia vel fructib⁹ dono tibi tñ ꝙ sufficiat ad debitũ videor donare aĩo cõpẽsandi cũ debito:⁊ qd si de certo corpe nõ esset fiẽda sol.in.l. frater a fratre.nu.29.ff.de cõdi.inde. fo.49.

4 Debitor cũ soluit si dicat soluo cẽtũ in qb⁹ tñ tibi teneor ⁊ creditor mihi dicat ꝙ teneat in plus:tñ nõ ꝑiudicat sibi quominus possit agere ad illud plus secus si creditor dixisset debitorẽ teneri in cẽtũ tñ.in.l. lucius.5. heres eius.nu.2.ff.ad treb. fo.123.

2 Debitor põt mihi auferre ius pignoris trãsferẽdo materiã obligatã in specie q nõ sic põt mihi auferre alienã rẽ obligatã.in.l. si conuenerit.§. si quis nu.4.ff.de pig.act. fo.74.

Debitor si nõ esset soluẽdo an in subsidiũ possit agi hypotecaria ꝓ specie confecta ex materia obligata ⁊ qualiter debitor teneat pignoratitia cõtraria.ibi.nu.5.⁊.6.

2 Debitũ ciuile ⁊ naturale ꝑ exceptionẽ elisum dr magis inefficax cum de ipo nõ possit obȷci cõpẽsatio ꝙ debitũ naturale tñ:ꝙ nũꝙ fuit cõiũctũ cũ ciuili ⁊ de illo põt obȷci.in.l.quecũꝙ.nu.2.ff.de cõpensa. fo.101.

2 Debitũ duob⁹ reis credẽdi si ꝯctũ sit de pecunia vni⁹ tñ ⁊ debitor illi soli succedat liberat ab altero.i.l.frater a fratre.n.22.ff.de ꝯdi.inde. fo.48.

6 Debes mihi decẽ possuꝫ petere qnꝙ ⁊ an ad petitionẽ suã possiꝫ cogi totã summã petere.i.l.cũ debitore.nu.2.ff.rẽ ra.haberi. fo.89.

2 Debitores soluẽtes plato intruso nullũ ius habẽte in platura qñ liberent in.l.iusiurãdũ.§.pupillus.nu.11.ff.de iureiur. fo.25.

7 Debitũ ex futura cã cõuerrat in mutuũ ⁊ illa nõ sequatur an habeat locũ exceptio non nu.pecu.vel cause non secute.in.l.aduersus. numero.2.C. de non nu.pecu. fo.190.

6 Debitor ꝑ seipsum offerẽdo cõsignãdo ⁊ deponẽdo si creditor nõ vult recipere liberat ipso iure ac si soluisset incõtinẽti ⁊ qd si aliqs tertius hoc facit ꝓ debitore.in.l.solutionẽ.nu.3.ff.de solutioni. fo.67.

2 Debitor pignorãs seruum quẽ inceperat ponere ad artificium ad discendum dicitur tacite voluisse ꝙ etiam creditor ita faciat.in.l. si seruos.nu. 2.ff.de pig.act. fo.76.

Debitoris vel dñi volũtate dicitur facere faciẽs illud qd dñs vel ei⁹ debitor facere incepit.ibi.nu.3.

2 Debitor quantitatis soluẽs alteri ꝙ vero creditori non liberatur cedendo pro

do actionē vero creditori licet nõ fuerit in dolo vel culpa. secus in debito re certe speciei. in.l.cũ fund⁹.§.seruũ tuũ.nu.10.ff.si cer.pet. fol.15.

4 Debitor reipublice lꝫ habeat vñ soluat nõ ṗt iniuncta edib⁹ separare vt vẽdat ⁊ soluat in.l.cetera.§.hoc.senat⁹.nu.1.ff.de leg.j. fo.17.

6 Debitor ꝑ solutionē nũꝗ̃ liberat̃ ipo iure qñ dñiũ rei solute ab eo nõ recedit in.l.cũ qs.§.si debitorē.nu.6.ff.de solu. fol.69.

6 Debitor q tradit statuliberũ si repetat ꝑ cõdictionē indebiti ꝙ põt non est liberat⁹ an creditor poterit retinere loco pignoris quousq; alius hõ recte soluat̃ in.l.cũ qs.§.q hoiem.nu.2.ff.de sol. fol.69.

1 Debitor nõ liberat̃ interitu speciei ꝯtingẽte facto debitoris ẽt añ morã ⁊ illud fcm̃ ꝑ mora hr̃ in.l.si eñ.§.hõ.nu.2.ff.si qs cautio. fol.43.

7 Debitor meus in diẽ vel sub cõditione: ꝙ teneat̃ mihi satisdare de soluẽdo adueniẽte die vel ꝯdõne iusta cã subsistẽte.in.l.ij.nu.3.⁊.5.C.de here. vel actio.vendi. fo.206.

6 Debitor meus si efficiat̃ nõ soluẽdo anteꝗ̃ soluat.lꝫ tibi creditori meo fecisset ꝓmissionẽ an dãnũ erit meũ in.l.si debitorẽ.nu.3.ff.de noua. fol.63.

1 Debitor q tpe cõtracte obligationis erat eiusdẽ cõditionis ⁊ stat⁹ vt est nunc lꝫ pauper: non tñ põt vt suspectus capi..in.l.arbitro.num.8.ff.qui satisda.cog. fol.34.

7 Debitor si soluit nõ põt cõpellere creditorẽ ad faciendũ sibi generalẽ quietationẽ de omni eo in quo sibi tenet̃ nisi de eo qḋ soluit.in.l.aquiliana.nu.3.ff.de transac. fo.72.

1 Debes trecẽta an vt possim te cõuenire corã magistratu municipali possim a te petere.xl.tm̃ hac intẽtione vt si obtineã iterũ petã alia.xl. coram eodẽ.in.l.si idẽ.nu.5.ff.de iurisdi.om.iudi. fol.18.

2 Debitoris res si occasione illius debiti ꝑuenit ad manũ creditoris lꝫ nõ fit obligata ꝓ illo debito põt detineri quousq; illḋ ⁊ ẽt aliud debitũ ꝓ q̊ erat obligata soluat̃ in.l.si nõ sortẽ.§.si cẽtũ.nu.5.ff.de cõdi.inde. fo.45.

5 Debitorẽ meũ si liberaui ꝑ pcm̃ gratis vel ꝑ acceptilationẽ: an dicat̃ proprie donatio ⁊ regrat̃ insinuatio.in.l.j.nu.5.ff.de dona. fol.29.

2 Debitor q soluit pecuniã reprobã si postea soluat ꝓbã añꝗ̃ rehabeat reprobã poterit reprobã ꝑ cõditionẽ sine cã recuperare.in.l.eleganter.§.q reprobos.nu.5.ff.de pig.act. fol.76.

6 Debitor si soluit ꝑtem rei ꝓmisse an ẽtiã cõmittat̃ stipulatio penalis in totũ an ꝓ parte nõ soluta.in.l.in executione.§.si ita stipu.nu.2.ff.de verbo.obli. fol.25.

4 Debitor q nõ tenet̃ ad certũ tp̃s lꝫ nõ habeat accedere ad creditorẽ tñ ille q semel fuit in mora si vult purgare eã dꝫ ad creditorẽ accedere ⁊ ẽt ille q vult actionẽ ꝯseq.i.l.talis ꝯditio.§.p̃scus.nu.2.ff.de ꝯd.⁊ demõ.fo.83.

2 Debitorẽ si qs liberauit ob cãm qualr̃ ꝓuideat̃ ei cã nõ secuta.in.l.si qs nu.2.ff.de cõdi.cã da. fo.26.

7 Debitor si est absens qualiter fiat vẽditio pignoris si dederat creditori licentiã vendendi.in.l.si cũ militarib⁹.nu.2.C.de restit.mil. fol.93.

2 Debitores illi⁹ cui⁹ bona sunt cõfiscata habẽti soluere fisco ⁊ illi soluẽdo nõ liberãtur.in.l.bona fides.nu.6.ff. deposi. fol.105.

6 Debitor an liberet̃ ꝑ interituꝫ vni⁹ ex alternatiue debitis.in.l.si ex legati nu.2.3.⁊.5.ff.de ver.obli. folio.11.

7 Debitor si ex forma statuti possit capi ꝓ debito an eccl'ia nõ debeat talẽ defendere sꝫ ip̃m exhibere.in rub.nu.4.C.de his q ad ecc.cõfu. fol.23.

7 Debitor si sibi nihil nocet tenet̃ aliqñ alteri ꝓmittere ad instantiã creditoris.in.l.debitorũ.nu.3.C.de pac. fo.44.

3 Debitoris mei instr̃m qñcunq; tibi trado ex aliquo titulo habili ad trãslationẽ dñij vt ex redditione vel donatione vel ex titu.dotis videor tibi actionẽ cedere.in.l.meuia marito.nu.2.ff.sol.ma. fo.29.

Quid si sine tali titulo. ibidẽ.

2 Debitor soluẽdo sibi liberat̃ ex ꝯctu celebrato cũ predone.in.l.si vrbana nu.2.ff.de cõdi.inde. fo.51.

Debitor ex cõtractu celebrato cũ predone si adhuc nõ soluit nõ poterit verus dñs agere ꝯ illũ debitorẽ nisi dñs sit persona priuilegiata vt miles vel ecclesia.ibi.nu.4.

4 Debitũ ex obligatione nouãte censet̃ deberi etiã ex nouata.in.l.cũ filius.§.heres.nu.1.ff.de leg.ij. fol.56.

8 Debitoribus alicuius si fuit cõcessum ꝑ principẽ ꝙ nõ possint cõueniri a creditore vsq; ad quinquẽnium ⁊ inter duos sit aliquis q erat obligatus ad soluendũ post triẽnium qḋ habebat ex cõuẽtione.in.l.si.nu.4.C.de repu.here. fol.66.

2 Debitor si vni ex fideiussorib⁹ tradit pecuniã vt solueret creditori ⁊ ille soluit si creditor cõueniat alium fideiussorem ⁊ ille hoc allegat ⁊ offerat se paratũ ostẽdere qs debeat prius cõueniri.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.18.ff.commo. fo.69.

1 Debitor ad ꝗ̃titatẽ si possit etiã ꝓ illa ꝗ̃titate dare terrenũ tũc lit.cõte. super pecunia tollit̃ facultas soluẽdi terrenũ.in.l.itẽ veniũt §.idem recte.nu.2.ff.de peti.here. fol.146.

2 Qñ vnũ est in obligatione ⁊ illḋ in sol'one fauore debitoris: tũc añ lit.cõtest.sup eo qḋ est in obl'one debitor põt soluere id qḋ ẽ in sol'one ẽt inuito creditore sed post lit.ꝯte.nõ põt.in.l.sꝫ adest.§.si dñs.nu.2.ff.loca.fo.117.

1 Debitor si iurauit nullã exceptionẽ obijcere ⁊ postea superior ꝯcessit sibi dilationẽ tpalẽ an poterit eã exceptionẽ obijcere.in.l.si.nu.3.ff.qui sa satisda.cog. folio.36.

2 Debitor dãdo pignori rẽ ereã si affirmauit aureã an teneat̃ crĩe falsi cũ decepit creditorẽ remissiue.in.l.j.nu.10.ff.de pig.ac. fol.71.

Debitor qui rẽ pignoratam sꝫ nõ traditã alteri vendidit ⁊ tradẽdo trãsfert dñium.in.l.si debitor.nu.2.ff.eo.

2 Debitor putatiu⁹ si iussu mulieris tm̃ ignorãter soluit dotẽ ꝓ futuro matrimonio ex nõ secuto dabit̃ mulieri repetitio soluti sꝫ si vltra.iussuꝫ ꝓmisisset ipse nõ mulier repetet.in.l.q se debere.nu.2.ff.de cõdi.cau.da.fo.38.

Debitor ver⁹ ꝓmittẽs ⁊ soluẽs dotẽ ꝓ futuro matrimonio quare ipo iure nõ liberet̃ a muliere ⁊ ipse nõ secuto mr̃imonio repetit.ibi.nu.5.

4 Si qs nõ habeat in bonis nisi nomẽ debitoris ꝙ teneat̃ i.cccc.⁊ legauit illi liberationẽ ⁊ alij legauit.cccc.qualiter fiet diuiso isti⁹ debiti inter ip̃m debitorẽ ⁊ aliũ legatariũ ⁊ hr̃dẽ.in.l.ꝗ̃rebat̃.nu.2.ff.ad.l.fal. fo.94.

Quid si testator nõ hꝫ nisi vnũ fundũ ꝙ̃ leget titio.⁊.c.sempro.ibi.nu.3.

8 Debitores expulsi de ciuitate si fuerũt coacti soluere fisco.an liberẽt ab illo.in.l.si te bonis.nu.4.C.de iure deli. fol.57.

8 Debitor meus cũ esset sub vsuris si iudex te cõdẽnauit ad sortẽ ⁊ etiã ad vsuras quousq; solueris, ⁊ sic ad vsuras decursuras durãte quadrimestri an hec snĩa valeat.in.l.j.nu.2.⁊.4.C.de sen.q̃ sine cer.ꝗ̃ti. fo.119.

2 Debitor si vere soluit vni ex duob⁹ reis credẽdi nõ tenebit̃ iste cõicare alteri correo qñ debitũ fuerat ꝯctũ pecunia isti⁹ cui sit solutũ.in.l. frater a fratre.nu.19.ff.de cõdi.inde. fol.48.

1 Debitor si denegat restituere offerẽs se paratũ semꝑ soluer̃ vsuras an tũc possit ꝯstringi ad soluẽdũ sortẽ.in.l.itẽ q̃.nu.9.ff.de pac. fol.51.

7 Debitores fiscales q soluerũt pñt petere a fisco vel officialib⁹ fisci vt eis cõficiant scripturã de soluto ꝙ q̃ dicit̃ apocha.in.l.illate.nu.2.de fide instrumen. fo.175.

Si nõ habẽt scripturã de soluto q̃ nõ fuit cõfecta ⁊ molestẽtur ad iteruꝫ soluẽdũ pñt petere a fisco edi librũ fiscalẽ in quo describunt̃ soluẽtes ad exceptionem probãdam vel fundandam sicut debitores aliorum priuatorum.ibi.nu.3.

6 Debitor morosus an teneat̃ de interitu si res debita fuisset codẽmodo peritura penes creditorẽ.in.l.si ꝓcuratori.§.si post morã.n.2.ff.ḋ v̉.ob.f.23.

6 Dbitor si curauit seruũ debitũ an recuperet expẽsas a creditore.i.l.si seruum.nu.5.ff.de ver.obl. fo.26.

7 Debitor ꝗ̃titatis ad h̊ vt soluẽdo liberet̃ an regrat̃ ꝙ dñiũ pecunie trãsferat in creditorẽ.in.l.acceptã.nu.9.C.de vsur. fo.198.

1 Debitor liberat̃ ipso iure ꝑ acceptilationẽ sꝫ pp errorẽ dꝫ ag̃ cõdictione sine causa vt se reponat in pristinam obligationem in.l.si cuꝫ te ex.nu.2.ff.de pac. fol.69.

3 Debitor q soluit creditori q vniuersaliter erat cõsumpturus in aliquem certũ ⁊ determinatũ malũ vsum nõ liberat̃ secus si in incertũ.in.l.si cũ dotem.§.si post.nu.4.ff.sol.ma. fol.15.

7 Debitor qualr̃ liberet̃ si post oblationem ⁊ depositionẽ de qua in.l.acceptã.C.de vsur.pecunia ꝑdat̃ ⁊ an ope excepti.⁊ quid si sola oblatio facta fuit.ibi.nu.4.⁊.9. fo.198.

8 Debitor fiscalis vl' reip.an possit ceder̃ bo.i.l.ij.n.3.C.q bo.ce.po.f.134.

7 Debitũ ꝙ petit̃ si nõ est adhuc liq̃datũ põt re⁹ opponere exceptionẽ cõpensationis de alio debito nõ liquido ⁊ etiam de proprio liquidãdo.in.l.cõpensationis.nu.5.C.de cõpẽsa. fo.195.

2 Debitor hoĩs in quẽ si credẽs se precise teneri ad Stichũ cũ dederit repetere ṗt ⁊ i qb⁹ sit fil'is ei q hoiem aut decẽ ꝓmisit.i.l.cũ is q.§.q hoiem nu.2.ff.de cõdi.inde. fol.47.

Debitor in obligatiõe alternatiua credẽs se posse cõpelli ad alterã si illã tradat nõ repetit.ibi.numero.3.

6 Debitor pupilli soluẽs tutori an liberet̃ a pupillo si sciat ip̃m tutorẽ nõ debere cõuertere in vtilitatẽ pupilli.in.l.pupilli debitor.n.2.ff.ḋ so.f.77.

2 Debitũ cõditionale vel in diẽ solutũ añ cõditionẽ vel añ diẽ tanꝗ̃ puruꝫ qñ possit repeti tãquam in debitum ⁊ que in hoc sit differentia inter contractus et vltimas voluntates.in.l.sub condictione.numero.4.ff.de cõd.indebiti. fol.43.

Debitor si liberat̃ ex aliqua dispõne legali in penã creditoris tũc solutũ ꝑ errorẽ facti repeti põt.in.l.si pene.nu.2.ff.de ꝯdi.inde. fol.43.

2 Debitor q semel soluit si iterũ cõueniat̃ vt soluat cum nõ possit ꝓbare solutionem ⁊ iterum soluit ⁊ postea superueniant ei ꝓbationes puta instrumẽtum solutionis an poterit solutũ repetere.in.l.eleganter.nu.9.ff.de cõdi.indebi. fol.44.

3 Debitor soluẽdo fisco in quem trãsiuerũt bona creditoris liberat̃.in.l.si maritus.nu.4.ff.sol.ma. fol.24.

Quid si nõ transiuerũt ⁊ fuit debitor cõpulsus soluere fisco.ibidẽ.

7 Debitũ si nõ sit vsurariũ an fiat cõpensatio ipso iure.in.l.si cõstat.nu.2.C.de cõpensa. fo.194.

7 Debitor quare cũ succedit creditori vel ecõtra extinguat̃ actio ẽt cõtra fideiussores.in.l.debitori.nu.4.C.de pac. fo.41.

7 Debitor q ꝓmiserat vsuras si dedit ẽt fideiussorẽ ⁊ fideiussor interpellatur a creditore ⁊ soluit vsuras: an possit eas repetere a debitore ⁊ an debitor postea a creditore.in.l.cõstitutionib⁹.nu.2.3.⁊.4.C.ḋ vsur.fo.199.

6 Debitor si ante moram contractam desinat posse dare vel facere an stipulatio penalis annihilet̃.in.l.ita stipulatus sum.§.itaq; põt.nu.2.ff.de verb.obli. fo.45.

1 Debitor si prius rogauit emptorem vt emeret a creditore et restitueret quousq; solueret pretiũ computatis etiam fructibus quos emptor per

ceperit ⁊ deinde restitueret quo iure teneaẗ emptor seruare tale pactuȝ.in l.epistola.§.si inter.nu.2.⁊.3.ff.de pact. fo.69.

6 Debes mihi centũ an possim petere quinquaginta ⁊ qualiter debeã petere.in.l.in duobus reis.§.vbi duo.nu.8.ff.de ver.obli. fo.46.

2 Debitor q dedit pignora si iterũ dat alia pignora vel fideiussores nõ liberantur priora pignora ⁊ qd si fuerit dictũ cõtrariũ.in.l.si rem alienam.§.omnis.nu.4.ff.de pig.act. fo.72.

2 Quando id qđ pure debebã pmisi sub conditione aĩo nouãdi si interim soluã nõ potero repetere cũ in oẽm euentũ sim debiturus.in.l.iulianꝰ.nu.35.ff.de cõdi.indeb. fo.53.

2 Debitor soluẽdo partẽ quotã liberatur ipso iure ab illa si vero nõ quotã tunc nõ ipso iure sed ope exceptionis liberatur.in.l.si seruus.§.boue.nu.4.ff.de cõdi.furt. fo.57.

2 Debitor seu interpellatꝰ vt cõstituaẗ in mora req riẗ ꝙ habeat facultatẽ tradẽdi vel dolo fecerit q̊minꝰ habeat.i.l.qđ te mihi.nu.4.ff.si cer.pe.f.5.
Uide latius.ibi.nu.5.7.8.9.10.13.⁊.14.

2 Debitor.qñ est captus ab hostibus an valeat cõstitutũ.in.l.hactenꝰ.nu.2.ff.de cõsti.pecu. fo.63.
Debitor si est deportatus ꝙ non valeat cõstitutũ ⁊ qd si debitor decessit sine herede.ibi.nu.3.

2 Debitũ ex vna obligatione cõcepta in plures constitutiones si soluaẗ an repeti possit.in.l.iulianus.nu.5.⁊.6.ff.de cõdi.indeb. fo52.

2 Debitorem se non esse sciens si promittat p futuro matrimonio an possit compelli ad soluendum.in.l.qui se debere.numero.6.ff.de condi.causa da. fo.38.

4 Debitores plures si habeo ⁊ vnũ libero an mihi preiudico in aliĳs.in.l.omnibus.nu.5.ff.de lega.j. fo.37.

4 Debitor alternatiuus nõ potest partem soluere de vno partem de altero: ⁊ si soluat partem in vno etiaȝ ab illa parte non liberatur quousq̧ alterã partem soluat in eodem.in.l.si ex toto.§.si ita legatum.numero.2.ff.de lega.primo. fo.5.

2 Debitor si in fraudem creditorũ liberat aliquem debitorem suũ puta deferendo ei iuramẽtũ tũc creditoribus cõpetit actio vtilis aduersus liberatum que erat directa apud liberãtẽ.in.l.nã ⁊ postea.§.sed ⁊ si.nu.2.ff.de iureiuran. fo.22.

2 Debitum ex vna cã ab alia vel a te põt cõuerti in cãm mutui sola cõuentione nostra: ⁊ erit mutuũ naturale: lȝ nõ fuerit factũ de meo tuũ vere.⁊ lȝ nulla processerit a me numeratio vera: sed salteȝ ficta.in.l.singularia.nu.1.5.⁊.22.ff.si cer.pet. fo.10.⁊.11.
Uide latius de eodem.ibidẽ.nu.4.5.10.15.17.18.19.22.⁊.23.

1 Debitum ex vna cã ꝙ possit cõuerti in aliaȝ cãm per stipulationem non sic per pactũ nisi pecunia sit parata solutioni.in.l.si vnus.§.pactꝰ ne peteret.nu.4.ff.de pactis. fo.62.

4 Debitori an incũbat onus offerre partẽ cõfessatã vt nõ ꝯstituatur in mora in illa parte: an vero creditori offerre se paratũ recipere vt oneratꝰ cõstituatur in mora.in.l.q solidũ.nu.3.ff.de lega.ĳ. fo.59.

2 Debitum licet non possum recipere quod patri debetur ex alio cõtractu quam meo etiã si vellem cauere de rato licet possiȝ agere ad cõpensationem fiendam tanquam coniuncta persona prestita cautione factaȝ tamẽ solutionem bene possum recipere.in.l.si cum filio.numero.4.ff.de compẽsationibus. fo.101.

3 Debitor meus si dedit mihi in expromissorẽ aliquẽ campsorẽ aĩo nouandi q infra paucos dies fefellit an mihi deẗ recursꝰ cõtra debitorẽ.in.l.si cũ dotẽ.§.si mulier.nu.2.ff.solu.ma. fo.15.

2 Debitores ecclesie q cõtraxerunt cum prelato intruso soluẽdo sibi dolose sciẽtes eum intrusum de breui remouendũ nõ liberãtur.in.l.si pro parte §.versum.nu.2.ff.de in rem verso. fo.94.

6 Debitũ si est liquidũ an creditor cogatur partẽ recipere.in.l.si stipulatꝰ.nu.2.ff.de solu. fo.65.

1 Debituȝ principale qñ remittitur censetur remissum pignus si remissio debiti fuit valida: ⁊ quid si inualida.in.l.si tibi decem.§.de pignore.nu.3.ff.de pactis. fo.58.

4 Debitoris bona lȝ alienẽtur personalis actio cõpetens cõtra eũ nõ transit ꝯtra illos in quos transeunt bona titulo singulari.in.l.j.§.si heres.nu.2.ff.ad trebel. fo.08.

7 Debitor qui fuit cõfessus habuisse ⁊ recepisse si renũtiauit exceptioni nõ numerate pecunie: an hoc obstãte poterit eam opponere.in.l.si ex cautione.nu.6.C.de nõ.nu.pecu. fo.185.
Quid si interuenit iuramentum.ibidem.

4 Debitũ qñ est purũ lȝ nõ valeat legatũ quãtũ ad hoc vt possit peti actione ex testamento cõtinet tamẽ aliam vtilitatem: quia debitor legando censetur debitũ recognoscere: ⁊ sic interrumpitur prescriptio.in.l.si creditori.nu.5.6.⁊.7.ff.de lega.j. fo.11.

7 Debitor si dicit nunꝙ fecisse scripturã vel notariũ falso eã scripsisse põt pbare falsitatẽ p testes: ⁊ idẽ si vellet infringere presumptionẽ iuris.in.l.generaliter.nu.2.C.de nõ nu.pecu. fo.191.

6 Debitor in diẽ certũ an possit diẽ preuenire in soluẽdo etiã inuito creditore.in.l.quod in diẽ.nu.1.ff.de solu. fo.73.
Debitum nãle solutũ an repetaẗ.in.l.si seruus.nu.1.ff.eodem. fo.75.

4 Debitor si specieȝ debitã sibi legatam tradidit creditori legãti nõ censeẗ creditor legatum reuocasse etiã si ab ipso inuito exegit.in.l.apud iulianuȝ §.si titius.nu.3.ff.de lega.j. fo.16.
Quid si debebatur quãtitas vel aliud in quẽ: ⁊ quid si obligatio erat alternatiua.ibi.nu.4.

6 Debitor si dedit primo fideiussores vel pignora postea dat alios fideiussores vel pignora: an liberentur primi vel prima.in.l.valerianus.nu.5.ff.de preto.stipula. fo.82.

2 Debitũ in quo mihi teneris pure si speraẗ tolli sub cõditione qñ interim possim te cõuenire.in.l.pecuniã.nu.4.ff.si cer.peta. fo.16.

3 Debitor inuitꝰ in qbꝰ casibꝰ possit alteri delegari.i.l.ĳ.nu.5.ff.so.ma.f.3.

1 Debitor speciei sicut per interitũ ipsius speciei cõtingẽtẽ añ moram sine dolo ⁊ facto suo liberaẗ ipso iure ita ⁊ debitor facti si añ morã desinit posse fieri.in.l.si decesserit.nu.2.ff.qui satisda.cogan. fo.32.

6 Debitũ illud đr antiquiꝰ cuius dies primo cessit.in.l.si ex pluribus.§.lucius titiꝰ.nu.2.ff.de solu. fo.75.

4 Debitor si eras cũ fideiussore ⁊ dedisti reȝ insolutũ que fuit euicta an possim redire cõtra fideiussorẽ.in.l.nõ quocũq̧.nu.2.ff.de lega.j. fo.31.

4 Debitũ q soluit liberalitatẽ nõ exercet.i.l.vnũ ex famu.§.si đ falcidia.nu.5.ff.de leg.ĳ. fo.54.

7 Debitor qui soluit an possit cõpellere creditorẽ ad restitutionẽ instrumẽti debiti vel ad faciendum instrumentum de solutione.in.l.plures.nu.3.C.de fi.instru. fo.178.

6 Debitori soluẽdo lȝ sit liberatꝰ tñ põt adhuc petere se liberari p publicũ instrumẽtũ.in.l.si pupillus.nu.2.ff.de noua. fo.62.

6 Debitor soluẽdo nõ liberatur nisi transferat dominiũ in creditoreȝ.in.l.pupillo.nu.3.ff.de solu. fo.66.

2 Debitor si cõfitetur rem quam mihi ignorauerat prius pignorasse tibi si aliter de hoc non apparet ista cõfessio mihi non nocet.in.l.seia.nu.5.ff.ad velleia. fo.99.

7 Debiti probatio quot testes requirat.in.l.cõparationes.nu.5.C.de fide instrumẽtorum. fo.179.

1 Debitorũ pluralitas nõ attẽditur qñ est vna tm̃ persona cui debeẗ.in.l.si plures.nu.3.ff.de pact. fo.56.

7 Debitor suspectus ⁊ fugitiuus põt capi die dominica ⁊ quacunq̧ die festiua fcã priꝰ fide iudici ꝙ sit suspectꝰ.i.l.dies festos.n.5.C.de ferĳs.f.121.

6 Debitor si soluit ⁊ postea cõuẽtus ⁊ nõ valẽs pbare solutionẽ cõdẽnatꝰ est ⁊ iterũ soluit deinde peruenit ad manus eiꝰ instr̃ȝ solutionis an sit dare remediũ quo poterit repetere.in.l.si sine iudice.§.ꝙ si pcurator.nu.2.ff.rem.ra.habe. fo.89.

4 Debitor sicut in obligatione alternatiua nõ admittiẗ si vult soluere partẽ in vno partẽ in alio ita qñ vnũ est in obligatione aliud in solutione.in.l.si qñ.§.heres cuius.nu.2.ff.de lega.j. fo.39.

5 Debitor etiã si sciat se debitorẽ an prescribat cõtra creditorẽ spatio.xxx.annorũ vel minori si per statutũ redigiẗ ad minus tp̃s.i.l.sequiẗ.§.si viã.nu.5.ff.de vsuca. fo.55.
An tale statutum valeat.ibi.nu.6.

4 Debitor quãtitatis respectu certe speciei perempta illa spẽ sine eius dolo vel culpa vel mora liberaẗ a quãtitate.i.l.si pluribꝰ.nu.8.ff.đ leg.j.f.13.

7 Debitum tuũ si petis anteꝙ adeas hereditatẽ nõ videris hereditatẽ repudiare si ignorabas hereditatẽ tibi delatã ⁊ quid si sciebas.in.l.debitori.nu.9.C.de pac. fo.41.

1 Debitor si soluisti creditori meo in quo tenebaris illi meo nomine ꝙ habes hãc actionẽ ꝯ me ⁊ qd si soluisti noĩe tuo credẽs te debitorẽ tanꝙ heredẽ alicuiꝰ.i.l.si pupilli.§.itẽ queriẗ.nu.6.ff.de neg.gest. fo.104.

3 Debitor nõ copellitur esse procurator vel negotiorũ gestor creditoris vt curam habeat ita nec lucrosa ⁊ quid ĩ mora debitoris.in.l.si mora.nu.4.ff.so.ma. fo.11.
Debitor ad hoc vt libereẗ ab obligatione qua teneẗ sufficit sola oblatio in iudicio sed extra iudiciũ requiriẗ cõsignatio ⁊ depositio.ibi.nu.10.

5 Debitor soluẽs sciẽter pcuratori falso vel reuocato vr̃ donare.in.l.q fundum.§.seruus meus.nu.3.ff.p empto. fo.64.

8 Debitor an teneaẗ accedere ad creditorẽ ne sit in mora.in.l.cũ qdaȝ.nu.6.C.de cõdi.inser. fo.89.

4 Debitor meus soluẽdo seruo meo nõ liberaẗ a me nisi de voluntate mea soluat vel ratũ habeã.in.l.cũ incertus.nu.4.ff.de leg.j. fo.8.

8 Debitor captꝰ ĩ executiõe instr̃i ex forma statuti si appellat ab ipa captura an dẽat statiȝ relaxari.i.l.ab executiõe.n.4.⁊.5.C.quo.appel.reci.f.133.

8 Debitor si sciebat scripturã cõtinẽtẽ q̃liter est debitor an sit per inde ac si totã scripsisset manu ppria.in.l.hac cõsultissima.nu.4.C.de testa.fo.39.

1 Debitor nõ euitabit iudiciũ ppter morã cõmissam extra iudiciũ lȝ offerat solutionẽ ante litẽ cõtestatã ⁊ qd si offerat expẽsas factas a creditore post.⁊ ppter morã.in.l.si reus.nu.2.ff.de pcura. fo.27.

7 Debitor si pbatur instr̃m debiti subtraxisse lȝ tenor eius nõ pbeẗ ad plenum sufficit iur̃m creditoris ad eius cõdẽnationẽ.in.l.si de possessiõe.nu.3.C.de proba. fo.169.
Quid si per tertiuȝ fuisset subtractum.ibi.nu.4.

1 Debitorum plurium coaceruatio fit in fauorabilibus secꝰ in odiosis.in l.si plures.nu.6.ff.de pac. fo.56.

6 Debitor si suscepit in se periculuȝ vel sui culpa ruit quod fecerat an teneatur iterum reficere pro eadẽ pecunia ⁊ suis expensis.in.l.si ita stipulatus.nu.

tus.nu.3.ff.de ver.ob. fo.9.
2 Debitor vel creditor pupilli in parua q̄titate nõ ꝓhibeť esse tutor.in.l.si qs.§.sʒ ⁊ fi.nu.3.ff.de pigno.act. fol.77.
7 Debitū si petiť ex instr̄o ⁊ allegať falsitas instrumēti q̄ sit forma sn̄ie cõtra reum.in.l.cū ciuili.nu.2.C.de ordi. fol.116.
2 Debito soluto ꝓ recuperāda tenuta quā creditor hʒ ex p̄rio dereto põt agi pignoratitia.in.l.si pecuniā.nu.3.ff.de pign.act. fo.77.
3 Debitor est cliēs ⁊ quodāmodo seruus creditoris.in.l.alia cā.§.elegāter nu.2.ff.sol.ma. fol.13.
2 Debitor si ante diē q̄ ei⁹ fauore apposita est vult soluere dʒ denūtiare creditori ꝙ veniat ad locū destinatū solutioni.in.l.itē illa.nu.2.⁊ nume.10.ff.de consti.pecu. fo.64.
2 Debitor p̄mus põt se iuuare ne in ip̄m deť vtilis actio qñ ꝯstat ꝙ mulier q̄ intercessit aīo donādi nõ vult vti velleiano.⁊ qd si non cõstaret non posset dicere expectemus quousqꝫ videamus an mulier velit vti velleia.in.l.si mulier.§.si mulier.nu.2.ff.ad velle. fo.100.
2 Debitor soluto pro pignore pretorio recuperādo põt agi pignoratitia ⁊ qd ecõtra.in.l.nõ est mirū.nu.5.ff.de pig.act. fol.76.
2 Debitor ꝓmittēs in instr̄o soluere vbiqꝫ locorū vel vbi creditor voluerit vel vbi ip̄m debitorē reperiret poterit in quocūqꝫ locorū cõueniri ⁊ qd si dixisset se velle cõueniri vbiqꝫ.in.l.lucius.nu.3.ff.de posi. fol.105.
1 Debitor si hʒ a lege dilationē ad soluēdū ēt si nulla cā de nouo interueniat teneť satisdare de soluēdo adueniēte termino.i.l.i oib⁹.n.3.ff.diu.fo.125.
Idem si a principe.ibi.
Idem si ex vltima volūtate.ibi.
Quid in dilatione ad litigādum.ibi.
4 Debitor nihil vř lucrari si remittať sibi pignus ⁊ nõ debitū.in.l.si mulier.§.si rem.nu.6.ff.de lega.iij. fo.63.
2 Debitor titij si sum ego in cētum ⁊ mādaui debitori meo in centū titio absēte ⁊ ignorāte ꝙ illa cētū q̄ mihi dʒ solueret titio ꝓ me ⁊ cācellauit me de libro suo ⁊ posuit titiū ꝓ creditore an potero mādatum reuocare anteq̄ soluat.in.l.vtrū p̄nte.nu.4.ff.de cõsti.pecu. fol.66.
1 Debitorē meū si feci citari quo casu interrupta est p̄scriptio.xxx.anno.si postea renūtio citationi etiā ꝑinde est ac si p̄scriptio nõ fuisset interrupta al's nõ tolliť interruptio lʒ nõ fuerim ꝓsecutus litē.in.l.nā ⁊ si pa.§.hr̄di.nu.2.ff.de inoffi.test. fol.138.
7 Debitor meus si est ⁊ ego facio alteri pcm̄ de nõ petēdo a te nõ ꝓdest tibi vt ex eo q̄rať exceptio pacti vel doli.in.l.si actionē.nu.4.C.de pac.fo.44.
3 Debitor q dissipauit ei⁹ bona an ꝑdat bñficiū cēdēdi bonis i.l.ēt.§.licet nu.2.⁊.3.ff.solu.mat. fo.14.
1 Debitor in diē vel sub cõditione vbi ex iusta cā teneť iterū cauere de soluendo adueniēte die vel cõditione ⁊ nõ cauet põt creditor mitti in poss.bonorū ⁊ postea adueniēte termino ꝓcedere ad venditionē.in.l.in oibus.nu.5.ff.de iudi. fol.125.
4 Debitor ex ꝯctu q hʒ electionē põt post electionē semel factā variare ⁊ qd si ex vltima volūtate.in.l.serui.nu.2.ff.de leg.i. fol.4.
8 **Decessisse** sine liberis nõ dr̄ q vnicū filiū vel nepotē reliq̄t.i.l.cū vxori.nu.2.C.qñ dies leg. fo.95.
1 Decedēs relicto filio q ē frater minor vel aliter incapax ad succedēdum ꝙ talis fili⁹ nõ possit q̄relare.in.l.i.nu.5.ff.de inoffi.test. fol.132.
1 Decedere ex postfacto põt qs ꝓ ꝑte testat⁹ ⁊ ꝓ ꝑte intestatus lʒ nõ a p̄ncipio.in.l.nam ⁊ si pa.§.filius.nu.4.ff.de inoffi.test. fol.138.
7 Decedere ex postfacto an possit qs pro ꝑte intestatus.i.l.cū duobus.nu.2.C.de inoffi.test. fo.132.
6 Decessisse sine hr̄de ad hoc vt quis dicať qd req̄rať.in.l.si quis.§.si reus nu.2.ff.iudi.solui. fol.84.
3 Decedere sine liberis nõ dr̄ q liberos habere nõ põt.in.l.centurio.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.72.
9 Decessisse sine hr̄de qualr̄ quis dicať.in.l.stichū aūt.§.tametsi.nu.3.ff.de solu. fol.76.
1 Decedēs relictis liberis ex plurib⁹ mulierib⁹ qualr̄ isti succedant in.l.i.§.interdū.nu.2.3.⁊.4.ff.si pars.he.pet. fo.154.
4 Decedere sine liberis an dicať q decedit cū filijs deportatis vel existētibus in religione fratrū minorū vt sic admittať substitutus.in.l.ex facto.§.si qs.nu.3.ff.ad treb. fo.104.
8 Decedēs sine decedētibus relicto auo paterno ⁊ materno in q̄sitis ex latere materno p̄ferť au⁹ maternus ⁊ in q̄sitis a paterno p̄ferť patern⁹.in.l.iij.§.finaūt.nu.3.C.de bo.q̄ libe. fo.103.
2 **Deceptis** ⁊ nõ decipiētibus iura subueniūt.in.l.i.nu.7.ff.ad velle. fo.96.
2 Decipi qs non dʒ ex bñficio seu legis autoritate.in.l.in cõmodato.§.sicut aūt.nu.4.ff.cõmoda. fo.70.
7 Decipere nõ põt qs illū qui secū ꝯxit.in.l.si qs.nu.8.C.de pac. fo.47.
2 Decisio qñ nõ reperiť in aliqua lege sʒ argumētū ad vtrāqꝫ ꝑtē vř velle decedere ꝓ vlti.ꝑte.in.l.bona fides.n.5.ff.deposi. fo.105.
5 Decisio an censeať cõmissa si alicui cõmittiť cognitio.in.l.a diuo pio.nu.3.ff.de re iudi. fol.69.
3 **Declarationes** que fiūt per papā circa gr̄as factas ꝑ eū p̄iudicāť alijs quib⁹ erat ius q̄situm nisi declaratio cõsistat circa id ꝙ nõ dubiū in.l.iure.in.l.heredes.§.si qd.nu.4.ff.de testa. fo.40.
3 Declaratio trahiť retro ad tp̄s dispositionis facte in.l.heredes.§.si quid nu.3.ff.de testa. fo.eodē.
4 Declaratio de qua in.l.cū quidā.ff.de leg.ij.nõ põt fieri nisi post aditionem ꝑ quā oīa in testamēto disposita robur accipiūt ⁊ qñ.in.l.cū quidaʒ.nu.10.ff. fol.47.
2 Declaratio ad regulā nemo cõdicit rē suam.in.l.indebiti.§.sʒ ⁊ si.nu.2.ff.de cõdi.indebi. fol.43.
1 Declaratio semel facta amplius variari nõ põt in.l.si qs intētione.nu.5.ff.de iudi. fo.129.
6 Declaratio verbi obscuri ꝓlati in libello si nõ est facta ꝑ actorē an possit fieri ꝑ eius heredē.in.l.inter stipulātem.§.si stichū.nu.6.ff.de ver.obligatio. fo.23.
Quid in verbo obscuro prolato a iudice an possit declarari ꝑ eius successorem.ibi.nu.7.
3 Declarari sn̄iam vel testamentū vel cõtractum aut aliquid aliud an quis habeat necesse petere esse nullū.in.l.qs sub cõdi.§.de hoc iure.nu.11.ff.de cõdi.insti. fo.82.
1 **Decretum** iudicis iniustū semꝑ est nullū.in.l.ius.pluribus nu.6.ff.de iust.⁊ iure. fo.9.
5 Decretū scd̄m qñ det cām p̄scribēdi.in.l.p̄torijs.nu.1.ff.de dā.infe.fol.12.
1 Decretū qd̄ interponiť in trāslatione de qua in.l.cū hi.ff.de trāsac.dr̄ interponi inter cõsentiētes ⁊ si est act⁹ voluntarie iurisdõnis ⁊ an possit interponi die feriato.in.d.l.cū hi.nu.4. fo.73.
1 Decretū scd̄m interponiť cõtra absentē etiā nõ latitatē in actione noxali.in.l.ij.§.si absens.nu.3.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.
Idem in cā damni infecti.⁊ qñ prius exponať res venalis anteq̄ fiat missio ex scd̄o decreto.ibi.
1 Decretū iudicis vbi reperiť interpositū cū cāe cognitiõe cessat p̄sumptio fraudis doli ⁊ met⁹.in.l.cū hi.§.si p̄tor.nu.3.ff.de trāsac. fo.73.
7 Decretū decisiuū negotij interpositū ex falsa cā est nullū ipso iure.in.l.ij.nu.6.C.si con.iu.vel vtilita. fo.32.
1 Decretū iudicis ꝙ interponiť in alienatione rei minoris si p̄cedit ꝯctuʒ ꝙ dicať quedam licētia alienādi lʒ autoritas tutoris debeat interuenire in ipso actu nõ ante vel post.in.l.itē eorum.§.sed si.nume.4.ff.ꝙ cuiusqꝫ vniuer. fo.100.
5 Decretū primū qd sit ⁊ an idē sit decretū ⁊ iussus ⁊ missio.in.l.si finita.§.si plures.nu.3.ff.de dam.infe. fo.15.
7 Decretū prin.cõtra hr̄ditatē iacentē põt ꝑueniri ad p̄mū decretū p̄missa ꝓclamatione.vt in.l.cū debitoris.nu.3.C.de iudi. fol.106.
1 Decretū scd̄m tam respectu cognitionis q̄ realis missionis est de imperio misto ⁊ nõ põt delegari nec cõpetit magistratibus municipalib⁹ etiā in cā dāni infecti.in.l.iubere.nu.4.⁊.5.ff.de iuris.om.iud. fol.17.
3 Decretū an debeat interponi añ vel post ⁊ ꝙ nõ possit interponi vel epistolā.in.l.si qs mihi.§.iussum.nu.5.ff.de acqui.here. fo.92.
1 Decretū interponi petēs dʒ allegare ⁊ specificare cām ⁊ etiā ꝓbare al's nõ audiť.in.l.cū hi.§.vult ergo.nu.3.ff.de trāsac. fol.73.
1 Decretū iudicis põt stare in pēdēti lʒ Iac.de are.tenuerit ꝯriū.in.l.mutus.§.is qui.nu.4.ff.de ꝓcur. fol.92.
1 Decretū decurionū ex quo alteri est ius q̄situ lʒ eo inuito reuocari non possit tñ actor ꝯstitutus ab or.decu.ex eius decreto põt ab eodē reuocari in.l.itē eorū.§.ꝙ si.nu.2.⁊.4.ff.ꝙ cuiusqꝫ vniuer. fol.100.
Decretū iudicis debet interuenire qñ ante litem cõtest.curator ad litem reuocatur.ibi.nu.4.
7 Decretū iudicis facit cessare presumptionē met⁹ ⁊ doli.in.l.trāsactionē.nu.2.C.de trāsa. fo.56.
7 **Defendendus** est q̄libet in sua cā quasi possessione ⁊ ei q nõ possidet incūbit onus ꝓbādi ⁊ si nõ cõstat qs litigātiū sit in possessione q̄ qd iuris in.l.si in possessiõe.nu.2.C.vbi cau.sta.agi.debe. fo.127.
7 Defensor an iuret de calūnia.in.l.i isto.§.finaūt.nu.5.C.de iura.cal.f.102.
6 Defensio est idiuidua ⁊ vno defendēte ꝓ ꝑte sua ꝯmittiť stip̄lo duple ꝯ oēs ꝓ hr̄ditarijs portionib⁹.in.l.in executiõe.nu.10.ff.de ver.ob.fo.25.
Defendere se an quis possit de iure tertij.in.l.i.numero.2.ff.de exceptio.rei iudica. fo.79.
1 Ad defenduʒ admittiť aliqs nõ solū inuito eo qui defendit sed etiam inuito actore quando venit ad defendendum simpliciter non animo trāsferendi in se iudicium animo nouandi.in.l.iulianus.num.6.ff.qui satisd.cogan. fo.35.
6 Defensio non potest diuidi.in.l.iam tamē.§.si tamē nu.2.ff.iudi.sol.f.85.
1 Defensor sine mandato condemnatus licet non repetat sumptus ab eo quem defendit repetit tamen sortem principalem quam soluit virtute condemnationis.in.l.de qua re.§.cum absentem.num.2.ff.de iudi.fo.131.
6 Defensor si sine mādato satisdedit ⁊ postea mandatū superuenit ⁊ actor ꝓsecutus est litē ⁊ obtinuit eū cõdemnari an cõmittať hec satisdatio.in.l.si ante acceptā.nu.2.ff.iudi.solui. fol.85.
1 Defendere aliquem ꝓmittens si nõ suscipit iudicium dr̄ tñ defendere si hoc erat vtilius ei quem defendere debebat.in.l.recte defendi.numer.2.ff.de iudi. fo.128.
1 Defensio est de iure naturali ⁊ nõ soluʒ extra iudicium sed etiā in iudicio

Index ſingularium materiarum

1 Defenſio eſt de iure naturali ⁊ nõ ſolũ extra iudiciũ ſed etiã in iudicio.i.l.j.§.ius gẽtiũ.nu.4.7.⁊.8.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.3.
6 Defenſor ſi habeat mãdatũ an tũc preſtat ſatiſdationẽ de iudicato ſolvendo ei cuiꝰ vtilitatis ſit tũc iſta ſatiſdatio.i rub.nu.4.ff.iud.ſolui.f.83.
Quos fideiuſſores debebit dare iſte defenſor vel ꝓcurator.ibi.nu.5.
5 Defendere dr etiã ille largo mõ qui cãm ſuã ꝓſequitur etiã agẽdo ⁊ aliuz ꝓuocãdo.in.l.de pupillo.§.ſi ꝓcurator.nu.3.ff.de ope.no.nũti. fo.7.
1 Defenſio nõ ſolũ cõſiſtit in obuiãdo ne fiat iniuria ſed etiã in vincãdo iã factam ſi eſt perſona publica ſecus in priuato.i.l.vna.nu.6.ff.ſi qs ius di. nõ obtemp. fo.23.
1 Defendẽdi licẽtia de iure poſitiuo limitaṫ vt fiat cũ moderamine inculpate tutele.i.l.j.§.ius gẽtiũ.nu.8.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.3.
7 Defenſio aff luẽter ⁊ copioſe dãda eſt vnicuiqꝫ.i.l.omnes qui.nu.5.C.de epiſ.⁊ cle. fo.17.
1 Defenſor alterius qñ poſſit vti defenſione competẽti ipſi dño ⁊ qñ poſſit vti competẽti ex perſona ipſius defenſoris.i.l.minor.§.qm̃.nume.2.ff.de procur. fo.94.
1 Defenſio eſt de iure naturali ⁊ an de iure diuino.in repe.l.ex hoc iure.nu.8.de iuſti.⁊ iure. fo.5.
1 Defenſor ſine mãdato ſi fuit cõdẽnatus ⁊ ſoluit an poterit repetere a defenſo.in.l.plautius.nu.5.ff.de procur. fo.96.
Defenſor ſine mãdato ꝙ poſſit etiã poſt litẽ ꝯteſtatã remoueri a dño niſi defendat aĩo donãdi.i.l.is.cuius.nu.2.ff.de ꝓcur. fo.eo.
1 Defenſor rei ſi ſatiſdedit de iudicato ſoluẽdo loco dñi.i.loco principalis huius cãe hṝ nec periculũ ꝑtinet ad abſentẽ quẽ defendit ſine mãdato idõ de paupertate illius nõ eſt curandũ:põt tamen reuocari.in.l.titius.nu.2.ff.de procur. fo.98.
7 Defenſio nõ eſt licita vbi per legẽ vel ſtatutũ permittitur offenſa.in.l.j.nu.6.C.vbi vel qñ lic.vni. fo.129.
1 Defendẽs aliquẽ in cauſa capitali ⁊ obtinuit ſi aduerſus ſentẽtiã petatur reſtitutio quare etiã teneatur in illa cauſa defendere in.l.qui ꝓprio.§.itez queritur.nu.6.ff.de procur. fo.93.
1 Defendẽs ſpõte poteſt vnã cauſaz tãtum defendere ⁊ ſi recepit inſtrumẽtum procuratoris ſimpliciter vel cõparet cuz mandato an ſi poſtea non defendit teneatur dño ad intereſſe.in.l.qui proprio.§.qui defendit.nu.2.ff.de procura. fo.92.
Defenſor alterius nõ tenetur ſatiſdare de iudicato ſol. ſi ſit releuatꝰ a domino in inſtr̃o ꝓcuratiõis vel niſi apponaṫ añ lit.cõteſt.⁊ qd ſi nõ habebat mãdatũ ⁊ ſpõte ſe obtulit liti.in.l.qui ꝓprio.§.q aliuz.nu.3.ff.eo.
7 Defendere inuitũ qua.iter qs poſſit.in l.exigẽdi.nu.2.C.de ꝓcur.fo.66.
1 Defenſor vnus quo caſu caueat alteri defenſori ⁊ caſus i quo defenſor cauet de rato.in.l.qui abſentẽ.nu.2.ff.de ꝓcur. fo.98.
8 Defendere ſi aliquis videt aliũ corã ſe interfici ⁊ nõ iuuat eum cuz poſſit an puniatur.in.l.ſi.nu.2.C.de his qbus vt indi. fo.72.
1 Defenſor qui venit ad plenã defenſionẽ ſi cõtra eum feratur iuſta ſententia ⁊ ab ea nõ appellat nõ eſt ſibi imputãdũ vel etiã ſi ſententia trãſiuit in rem iudicatam ſine ſui culpa ⁊ ad quid agat cõtra defenſum.i.l.liberto.§.litem.nu.4.ff de neg.geſt. fo.109.
8 **Defunctus** apud hoſtes fingitur mortuꝰ prima hora captiuitatis ⁊ ſic habere potuit heredẽ ab inteſtato ante captiuitatẽ.i.l.apud hoſtes.nu.2.C.de ſuis ⁊ legi. fo.97.
4 Defuncti cõtra volũtatem faciẽs nõ admittitur ad commodum cõſequẽdũ ex ea.in.l.cum pater.§.libertis.nu.5.ff.de leg.ij. fo.58.
4 Defunctus ſi mutuauit pecunias ⁊ ſtipulatus eſt vſuras vel locauit domum ⁊ fuit ſtipulatus penſiones que nõ fuerũt per heredẽ exacte ſed adhuc debẽtur cum hereditas reſtituitur an iſte actiones veniãt in reſtitutione ⁊ quid de fructibus perceptis poſt aditã hereditatem.in.l.poſtulãte.§.ſed ⁊ ſi.nu.2.ff.ad treb. fo.112.
7 Defunctus quãdo fuit interfectus heres nõ debet adire hereditatem niſi prius accuſet occiſores ⁊ faciat eos puniri ⁊ quid ſi hoc nõ faciat.in.l.j.nu.2.§.in qui.cau.in integ.reſtitutio nõ eſt neceſſa. fo.86.
8 Defunctus ſi nõ potuit vſucapere vel preſcribere lõgo tẽpore propter malam fidem ſuam an eius heres qui eſt bonefidei poterit vſucapere in.l.ij.numero.5.⁊.6.C.de vſuca.pro here. fo.109.
1 **Delegari** poſſunt q̃ ſunt de infimo gradu imperij vt eſt modica coertio verbalis ⁊ que veniãt i hac coertione ⁊ an dicatur potius iuriſditionis ꝙ̃ imperij.in.l.j.§.qui mãdatam.nu.6.ff.de offi.eius cui mã.eſt iuriſ. fo.14.
8 Delegatorum vnus ſi fuit corruptus an valeat ſñia lata ab omnibus ſimul.i.l.venales.numero.2.C.quãdo prouo.nõ eſt neceſſe. folio.132.
7 Delegatus debet bene cuſtodire reſcriptum nec de ipſo credetur ſibi ſi nõ oſtẽderet.in.l.vna.nu.2.C.de mã.prin. fo.26.
1 Deleg.Ea que ſunt de foro commitẽtis vt articulus ſpiritualis puta mr̃imonij.an trãſeant i delegatũ vel ordinariũ.i.l.ij.nu.8.ff.ð iuriſ.om.iu.f.16.
1 Delegatus ordinarij quod poſſit procedere contra tertium impedientez citatum comparere quando hoc facit ad impediendum iuriſditionem eius ⁊ pena non applicatur parti.in.l.j.numero.2.ff.ne quis eum qui. folio.29.
1 Delegans an coram delegato poſſit teſtificari.in l.pretor ſicut.nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fo.20.
1 Delegati poſſunt aſſumere aliquẽ in aſſeſſorẽ ⁊ de qua burſa poſſunt illi aſſignare ſalariũ.in.l.ſi.nu.2.ff.de offi.aſſeſ. fo.15.
1 Delegatũ iudicẽ ſi impetraui cõtra titiũ tũc lite cõteſtata trãſit iuriſditio delegati ⁊ inſtãtia cõtra heredẽ titij ſecus ſi lis nõ ſit cõteſtata.in.l.ſi deceſſerit.nu.10.ff.qui ſatiſd.cog. fo.32.
1 Delegationis copia ſi nõ inſeriṫ in citatione iudicis delegati nõ teneṫ citatus credere ꝙ ſit iudex ſuus.in.l.ex quacũqꝫ.nu.2.9.ff.ſi qs in ius voc. non ierit. fo.28.
1 Delegatꝰ ab ordinario nõ ſubdelegat fallit.in.l.mandatã.nu.1.ff.de offi.eius cui man.eſt iuriſ. fo.15.
Et quid in delegato procõſulis.ibi.
7 Delegati a principe vel ad vniuerſitatẽ cauſarũ poſſunt ſibi aſſumere nũtios ⁊ executores quos volũt ⁊ ipſos remouere ⁊ pecuniariter punire ⁊ qd in alijs delegatis.in.l.j.nu.3.C.de ſportu.⁊ ſump.in diuer.iudi.ſi. fo.113.
7 Cauſe cognitio.ſi alicui delegata eſt videṫ etiaz mandata diffinitio.in.l.j.nu.2.C.ſi con.ius vel vtil.publi. fo.32.
7 Executio ſi cui mandata eſt ſuper negotio nõdum diſcuſſo an etiã poſſit cognoſcere.in.l.j.nu.2.C.ſi con.ius vel vtil.publi. fo.eo.
1 Delegati ſi ſunt plures ſufficit ꝙ vnus ꝓnuntiet alijs preſentibꝰ ⁊ cõſentientibꝰ.in.l.ſi quis ex.§.coganṫ.nu.4.ff.de eden. fo.48.
8 Delegatus ſi erat liber ⁊ reputabaṫ ſeruus ꝙ tũc valeant acta corã eo.in l.ſi arbiter.nu.3.C.de ſen.⁊ interlocu.om.iudi. fo.117.
8 Delegatio cauſe dicitur ſentẽtia interlocutoria.in.l.ſi.nu.4.C.de ſen.⁊ interlocu.om.iudi. fo.118.
7 Delegatus que fecit cenſenṫ fieri a delegante.in.l.fin.nu.3.C.vbi ⁊ apud quem cogni. fo.91.
7 Ille ad cuius inſtantiã fuit delegatꝰ nõ põt recuſare ⁊ an poterit appellare ab eius ſentẽtia.in.l.apertiſſimi.nu.8.C.de iudic. fo.112.
1 Delegatus licet non poſſit totã cauſam ſubdelegare poteſt tamen vnũ articulũ vt teſtiũ receptionẽ.in l.ſi.nu.2.ff.de offi.eius cui mã.eſt iuriſ.fo.15.
Delegatꝰ principis poteſt ſubdelegare.ibi.nu.3.
7 Delegatꝰ licet aliquãdo poſſit ſubdelegare ⁊ qñ tñ cauſam reſtitutionis in integrũ alteri delegare nõ põt.in.l.ſi.nu.4.vbi ⁊ apud quẽ cog. fo.91.
8 Delegatꝰ qñ facit partẽ citari in prima citatione debet inſerere copiã reſcripti nec tũc cõparens poteſt petere copiã reſcripti nec terminũ ad cõtradicendũ in auṫ.qui ſemel.nu.6.C.quomodo ⁊ quando iu. fo.116.
Delegatꝰ principis põt citare ꝑ edictũ de exp̃ſſa cõmiſſione principis ſꝫ delegatus ab inferiore non poteſt ordinarius vero ſic ⁊ quid de iure canonico.ibi.nu.9.
7 Delegatus ab ordinario licet nõ poſſit totã cauſam ſubdelegare an poſſit certũ articulum.in.l.a iudice.nu.7.C.de iudi. fo.105.
In delegato a principe ſi fuit electa induſtria perſone an tũc poterit ſubdelegare.ibi.nu.8.
Si alicui deleganṫ oẽs cauſe q̃ v̄tunṫ inter titiũ ⁊ ſeiũ vel iter mercatores nõ põt vnã ſubdelegare nec dr delegatꝰ ad vniuerſitatẽ cauſar̃.ibi.nu.10.
7 Delegatꝰ vſum iuriſditionis quẽ habet trãſferre nõ põt niſi ſit delegatꝰ a principe.in.l.a iudice.nu.2.3.6.⁊.10.C.de iudi. fo.eo.
8 Delegatꝰ ſuꝑ vna cauſa vltra illã iuriſditionẽ nõ habet niſi rõne depẽdẽtie ab illa ſuꝑ qua fuit delegatꝰ.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.ſi a nõ cõpe.iudi. fo.119.
7 Delegari an poſſint ea q̃ ſunt meri ⁊ mixti imperij.i.l.placet nobis.nu.2.C.de peda.iudi. fo.113.
7 Delegatio facta ab inferiore a principe que reqrũtur vt valeat.in.l.vnica.nu.2.C.qui pro ſua iuriſditione dare darive poſſunt. fo.114.
Delegatio facta ab eo qui eſt electꝰ ad officiũ cõſulatus anteꝙ̃ ingrediaṫ ꝓuinciã qualiter cõfirmetur eo poſtea regrediẽte ibi.nu.3.
8 Delegati ſi ſint plures in vna cauſa ⁊ vnꝰ eor̃ deficiat vt qr moriaṫ an expiret iuriſditio omnium.in.l.cum magiſtratꝰ.nu.2.3.⁊.4.C.qñ ꝓuo.non eſt neceſ. fo.123.
5 Delegatus vnus ex pluribꝰ delegatis ad vnã cauſam ſi moriaṫ an poteſtas remaneat apud ceteros.in.l.ſi vni.nu.2.ff.de re iudi. fo.73.
Uide latius de eodẽ:ibidẽ.nu.3.4.5.⁊.6.
6 Delegatio ꝓprie dr qñ id ꝙ mihi debes de mãdato meo ꝓmittis creditori meo q̊ caſu duplex oblĩo ꝓmittiṫ.i.l.ſi vſuſfructꝰ.nu.2.ff.de noua. fo.61.
Quid ſit quaſi delegatio.ibi.nu.3.
5 Delegatꝰ ſi qs fuit inter aliquos vtrũ ſtatim ſit ſibi q̃ſita iuriſditio anteꝙ̃ reſcriptũ vel litere p̃ſenteṫ.in.l.abſenti ſiue.nu.3.ff.de dona. fo.31.
8 Delegato impetrato qualr̃ reſcriptũ p̃ncipis debet inſinuari iudici ⁊ infra quantũ in auṫ.qui ſemel.nu.5.C.quomodo ⁊ quãdo iu. fo.116.
7 Delegatꝰ diciṫ extraordinarius.in.l.ij.nume.3.C.de dila. fo.118.
6 Delegatio ſit per ſtipulationẽ.in.l.delegare eſt.nu.2.ff.de noua. fo.62.
2 Delegatũ ſi impetraui cõtra te ſuꝑ cõtractu cõditionali tanꝙ̃ puro ⁊ lite corã eo cõteſtata ſuꝑuenit cõditio quare nõ poterit delegatꝰ te cõdemnare.in.l.ſi rem.§.qui ante.nume.2.ff.de pigno.act. fo.72.
Quãdo ſuꝑuenit ius nõ ex cã de p̃terito ſꝫ ex illa q̃ hꝫ originẽ poſt litem cõteſt.an poſſit ſeq cõdẽnatio ⁊ qd ſi fuit actũ nulla cauſa exp̃ſſa.ibi.nu.3.
7 Delegatꝰ debet ſeruare in ꝓcedẽdo illũ modũ ⁊ ordinẽ quẽ deberet ſeruare delegãs.in.l.cum a nobis.nu.6.C.de dila. fo.119.
7 Delegatio an ſit nulla ſi narro principi me fuiſſe inſtitutũ in teſtõ cõdito a pupillo ꝙ iure caueṫ tale teſtamẽtum eſſe validũ cũ ꝯrium ſit ⁊ pctij delegatũ ſuper executone talis teſtamẽti.in.l.ij.nu.7.C.ſi contra ius. fo.32.

Delegatus an

7 Delegatus an possit ꝓcedere secũduz rei veritatẽ lz impetrans errauerit in narratione facta principi.in.l.ij.nu.12.C.si cõtra ius. fo.33.

7 Delegatus principis an possit subdelegare cãm que nõ erat delegabilis nisi ex speciali priuilegio principis.in.l.vnica.nu.9.C.qui ꝑ sua iuris.dare dari ve.pos. fo.114.

Delegatus principis nõ vtitur omn priuilegio principis.ibi.

1 Delegati plures qñ sunt sine clausula ꝙ si nõ oẽs ꝙ quilibet eoꝝ habeat iurisditionẽ insolidũ tũc qlibet eorũ habeat iurisditionẽ in habitu nõ in actu lz oẽs simul habeãt in actu.in.l.ij.§.cõuenire.nu.5.ff.de iudi. fo.114.

2 Delegatio nõ dicit nisi qñ aliqs tanꝗ debitor delegãtis.⁊ de ipsius delegãtis mãdato alteri ꝓmittit ⁊ est verus debitor ⁊ an etiã si nõ sit ver⁹ debitor.in.l.quãuis.§.si mulier.nu.3.ff.ad velleia. fo.96.

1 Delegatus an subsistente iusta cã possit lite cõtestata reuocari.in.l.si longius.nu.5.ff.de iudi. fo.118.

2 Delegari nõ dr solũ ille cui mulier iussit vt ꝓmitteret sz etiã ille cui iussit vt solueret ⁊ quãdo iuuetur velleiano.in.l.tutor pupilli.§.cum heres.numero.3.ff.ad velleia. fo.98.

1 Delegãs si fuit remotus ab officio vel excõmunicatus an expiret iurisditio delegati.in.l.more maiorũ.nu.6.ff.de iuris.omniũ iudi. fo.17.

Uide latius de materia delegationis.ea.l.nu.8.9.⁊.01.

7 Delegatio an valeat qñ cã nõ erat de iurisditione delegãtis tñ delegatus bene erat.in.l.vna.nu.4.⁊.5.C.q ꝑ sua iurisdi.dare.dari ve pos. fo.114.

7 Acta an valeãt si aliqs tanꝗ delegatus cũ nõ esset ꝓcessit in cã ⁊ postea ordinarius hoc sciens ratificauit.in.l.vna.nu.6. C. qui ꝑ sua iurisdi.dare dari ve pos. fo.eo.

1 Delegatũ si impetrasti in vna cã lz possim te cõuenire corã eodẽ in alia cã nõ tñ tu poteris iterũ me corã eo in altera cã recõuenire.in.l.illud delegãter.nu.3.ff.ꝙ quisqz iur. fo.23.

7 Delegatus cõtra vnũ nõ põt vti iurisditione cõtra alterũ.in.l.ad officiũ nu.3.C.cõmu.diui. fo.158.

2 Delegãtis mortis ignorãtia qñ faciat censeri iurisditionẽ nõ esse finitaz ⁊ sic vt acta valeãt.in.l.eius qui.nu.11.ff.si certũ.peta. fo.18.

1 Delegari possunt ea que requirunt cause cognitionem si expediuntur iudicis officio mercenario deseruiente actioni preposite.in.l.arbitro. nu.5. ff.qui sat.cog. fo.34.

8 Delegatus lz de cã status non possit cognoscere qñ vtir de seruitute ⁊ ingenuitate sec⁹ tñ est qñ in ea disputatio de libertinitate ⁊ seruitute.i.l.ij. nu.2.C.de liber.⁊ eo.libe. fo.15.

5 Delegãs an cõseruet sibi ꝓprietatẽ iurisditionis ⁊ qd de iure canonico. in.l.i.nu.5.ff.de dam.infec. fo.10.

7 Delegat⁹ i qb⁹ casib⁹ possit a principe ipetrari.i.l.j.nu.3.C.vt.lit.pẽ.f.31.

1 Delegationẽ reuocãs alteri cãz delegare nõ põt princeps tñ põt. in.l.iudiciũ.nu.4.ff.de iudi. fo.128.

1 Delegatus si nõ est infamis vt qr nõ esset de casu cõdẽnat⁹ lz esset criminosus vt homicida vel fur nõ possit ꝯ eũ opponi hec exceptio criminis.i l.cũ pretor.§.nõ aũt.nu.3.ff.de iudi. fo.117.

1 Delegatus per litis cõtestationẽ factã corã eo nõ efficir dñs litis.in.l.iudiciũ.nu.2.ff.de iudi. fo.128.

1 Delegatus etiã post litẽ cõtesta.nõ efficir dñs sed põt impartiri suũ officiũ ita in his que emergũt ante litẽ contest.sicut post.in.l.si reus. nu.11. ff. de procura. fo.98.

1 Delegatus põt post prorogationẽ factã reuocare iurisditionẽ etiaz post litẽ cõtestatã.in.l.ij.§.sed si.nu.5.ff.de iudi. fo.114.

2 Si vni ex pluribus dñis vel iudicib⁹ vnius castri cõmittar ꝙ habeat cognoscere de aliqua cã ille dr cognoscere vt delegat⁹ ⁊ appellar ad condominos vel cõiudices.in.l.i.§.si plures.nu.4.ff.de exerci.act. fo.80.

1 Delegãs sicut põt totã iurisditionẽ delegatã reuocare ita ⁊ interlocutoriã latã a delegato sicut etiã posset suã.in.l.iudiciũ.nu.10.ff.ð iudi. fo.128.

1 Delegatus iudex hz iurisditionẽ delegatã ⁊ exercitiũ ordinarie iurisditionis sed notionẽ hz arb.in.l.j.nu.8.ff.de posthu. fo.76.

1 Delegatus de iure ciuili ꝙ nõ possit multã indicere ⁊ ꝙ de iure canonico.in.l.vna nu.2.ff.si quis ius di.nõ obtẽpe. fo.23.

1 Delegatus ab ordinario nõ põt tãgere corp⁹ vt torquere testes nec missionẽ in possessionez re ipsa facere etiã ex primo decreto. in.l. ij.nu.6.ff.de iuris.om.iudi. fo.16.

1 Delegatio facta ab aliquo iudice ordinario an nõ expiret lz expirauerit officiũ ipsius delegãtis.in.l.vẽditor.§.iudices.nu.1.ff.de iudi. fo.126.

1 Delegatus postꝗ acceptauit delegationẽ cogir pronũtiare ⁊ si est subditus delegãti cogitur delegationẽ suscipere.in.l.vẽditor.§.iudices.nu.2.ff. de iudi. fo.eo.

7 Delegatus a principe an possit cõtra sñiaz restituere.in.l.aduersus.nu.1. C.si aduer.rem.iud. fo.81.

Delegatus an possit cognoscere de nullitate sentẽtie.ibi.nu.3.

1 Delegatus vel arbiter si inceperũt cognoscere de cã in vno loco pñt eam mutare ⁊ eam terminare in alio loco ⁊ tũc qñ citatur pars ad sñiam dz exprimi locus secũdus ⁊ quid in iudice subrogato.in.l.vbi ceptuz.nu.3.⁊.4. ff.de iudi. fo.121.

Iudex ordinari⁹ q hz certũ tribunal vbi incepit cognoscere ibi dz determinare nec põt mutare locũ sine cõsensu partiũ.ibi nu.4.

1 Delegatus principis si allegar suspectus an possit tũc cãm subdelegare sicut ordinarius.in.l.pretor sicut.nu.2.ff.de iuris.om.iudi. fo.20.

1 Delegatio an valeat quatuor sunt necessaria.in.l.eumqui.nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fo.19.

3 Delegatio an in dubio presumar facta cõsulte vel incõsulte.in.l.j.§.sz cõsulto.nu.6.ff.de his que in testa.delen. fo.61.

6 **Delicati** sunt nimis reprehẽsibiles.in.l.cõtinuus.§. cum ita stipu.nu.4.ff.de verb.ob. fo.41.

3 **Delictum** cõmissum in faciẽdo putar mai⁹ ꝗ cõmissum in nõ faciẽdo.in.l.si mora.nu.15.ff.sol.matri. fo.11.

8 Delictũ maius est vel offensa cõsistens in faciẽdo ꝗ cõsistẽs in nõ faciẽdo.in.l.ij.nu.2.C.de liber.⁊ eorũ libe. fo.15.

4 Delictum an possit alicui fieri peius ꝗ occidere filiũ vel adulterare vxorẽ.in.l.codicillis.§.matre.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.

1 Delictum seu mora principalis an noceat fideiussori.i.l.si qs.§.si is.nu. 4.ff.qõ quisqz iur. fo.23.

7 Delictum qñ sit grauius qõ publice cõmittitur ꝗ qõ occulte.in.l.nemo. nu.4.C.de sum.tri fo.4.

7 Delictũ illius qui tz primũ gradũ ꝙ nõ debeat sequẽtibus in gradu esse lucrosum.in aut.si captiui.nu.2.C.de epi.⁊ cleri. fo.19.

1 Delictũ vnũ qñ quis cõmittit per plures annos an dicatur vnũ delictũ vel plures.in.l.põponius.nu.7.de neg.gest. fo.106.

7 Delictũ cõmissum in faciẽdo maius est qr põt cadere in minore.ꝗ in nõ faciẽdo.in.l.fi.nu.2.C.si aduer.delic. fo.85.

1 Delictũ põt esse aliqd ⁊ tamẽ impunitũ vt in statutis de offẽdendo bãnitũ.in.l.j.nu.4.ff.ne quis cũ qui. fo.29.

1 Delictũ maius est in faciẽdo ꝗ in nõ faciẽdo.in.l.qui sine.numero.2.ff.de nego.gesto. fo.110.

1 Delictũ maioris partis vniuersitatis in forma eligẽdi prelatũ preiudicat toti vniuersitati vt tota veniat priuãda.in.l.sicut. §.in decurionibus. nu.3.ff.qõ quisqz vniuer. fo.101.

1 Delictũ patris nõ nocet filio in his que filius nõ hz a patre sed a lege.i.l. adoptiuũ.§.patronũ.nu.3.ff.de in ius voc. fo.25.

1 Delictũ per ignorãtiã ⁊ fortuito vel sine culpa cõmissuz nõ punitur ⁊ qd si culpa interueniat.in.l.j.nu.9.ff.de legi. fo.9.

7 Delictũ si florẽtinus cõmisit bononie ⁊ iudex bononiẽsis inchoauit processum cõtra eũ ⁊ posuit ipsum in bãnito ⁊ cõdẽnauit ad penã capitalem quãdocũqz peruenerit in fortiam communis an iudex florentinus possit cõtra eundẽ similiter ꝓcedere ratione originis vel domicilij. nu.5. C.vbi de crimine agi opor. fo.123.

8 Delinquẽti an etiam post delictũ perpetratũ ⁊ cõsummatũ parcitur si se deferat in aut.nouo iure.nu.2.C.de pe.iudi.qui ma.iudi. fo.120.

7 Delinquere si quis pluries cõsueuit in eodẽ genere delicti grauius punitur ⁊ si semel de primo delicto gratiam cõsecutus est amplius sibi nõ parcitur.in.l.nemo.nu.7.C.de epi.audi. fo.21.

5 Delinquẽtes in portu an possint puniri ab illo qui hz iurisditionẽ in territorio.in.l.cesar.nu.5.ff.de publi.⁊ vec. fo.28.

8 Delinquẽs cõtra aliquẽ pluries eadẽ specie vel genere delicti an debeat pluries puniri.in.l.quicũqz.nu.3.C.de ser.fugi. fo.4.

Delictum tutoris nõ facit pupillũ incurrere penã.ibi.nu.6.

Quid si committatur in administrando. ibi.

2 Delinquẽdi occasio dari nõ debet.in.l.j.nu.2.ff.ad mace. fo.86.

1 Delinquẽs si bãnitur habita prius pace cũ heredibus occisi ꝙ nõ possit debãniri virtute statuti dicẽtis ꝙ bãniti ꝓpter homicidium debãniãtur habita pace cũ heredibus occisi.in.l.cũ lex.nu.3.ff.de legi. fo.11.

1 Delinquẽtem lex punit ⁊ iudex minister legis ⁊ ꝙ etiã ipsum delictũ puniat eum.in.l.legis.nu.4.ff.de legi. fo.9.

1 Principalis faciẽs mẽtionem lz nõ delinquat quia nõ faciat dolo tñ mãdans qui fuit in dolo tenetur ⁊ quid si maleficiũ denominatur ab ipso iure.in.l.i.§.fecisse.nu.2.ff.de eo per quẽ fac.est. fo.37.

2 Delinquẽs nõ presumir cõsentire in pena vt ad illã obligetur. in.l.quaz tuberonis.§.inpeculio.nu.4.ff.de pecu. fo.89.

2 Delinquẽs principaliter sicut dz primo accusari criminaliter ꝙ cõueniatur alius ciuiliter ex illo delicto ita dz etiã prius cõueniri ciuiliter. in.l.cũ in plures.§.vestimẽta.nu.3.ff.loca. fo.123.

1 Delinquẽtes plures simul.si sint ⁊ eodẽ tempore occidẽdo vel percutiendo aliquẽ tunc delictũ reputatur vnuz vt omnia possint deduci in vna accusatione sed quãtum ad penas imponẽdas reputanr plura. in.l. si familia.nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fo.18.

1 Delinquẽtes pluraliter qñ sunt pres sicut qlibet tener insolidũ ⁊ vno soluẽte nõ liberar alter ita ⁊ si plures sunt mãdãtes q tenẽtur accessorie ⁊ qñ vno soluẽte alij liberẽtur.i.l.si quis id.nu.14.ff.de iuris.om.iudi. fo.eo.

7 Delinquẽs in officio debet illo priuari nec ad tale officium amplius dz assumi ⁊ idẽ in prelato si priuaretur prelatura si dissiparet bona.in.l iubemus.§.sane.nu.6.C.de sac.san.eccle. fo.9.

1 Delinquẽs eo ipso ꝙ deliquit videt cõsentire vt sibi imponar pena a iure prefixa.in.l.i.§.bestias.nu.5.ff.de postu. fo.76.

1 Delinquit plus qui delinquit in se ⁊ in aliuz simul ⁊ plus punitur ille qui in se tãtum.in.l.athletas.§.ait.nu.2.ff.de infa. fo.78.

3 Delinquere qui intendit nõ intẽdit cõtrahere vel quasi cõtrahere.in.l.si quis.extraneus.nu.2.ff.de acqui.here. fo.91.

1 Delinquere nõ vr̃ q inuit⁹ patit.i.l.j.§.remouet.nu.2.ff.de postu. fo.76.
6 Delinquẽs an debeat i pluribus facinoribus prouenietibus ex diuersis factis de quolibet puniri ⁊ quid ex eodẽ facto.i.l.vna.§.si qs ex plu.nu.2.ff.nil.noua.appel.interpo. fo.97.
1 Delinquẽs cẽsetur cõsentire ad penã legalem ficte.i.l.si tibi decem.§.quedam.nu.3.ff.de pac. fo.58.
1 **Demens** nõ est q est quasi demẽs.i.l.hoc colore.nume.4.ff.de inoffi.testa. fo.132.
4 **Demonstratio** falsa perimit legatũ quatenus reperit deficere substãtia rei legate.i.l.si seru⁹.§.qui quinqȝ.nu.2.ff.de leg.j. fo.38.
4 Demõstratio falsa quo casu vitiet legatum.i.l.demõstratio.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demõstra. fo.70.
De hoc latius in.d.l.nu.3.4.6.⁊.8.
4 Demõstratio falsa nõ vitiat qñ nõ deficit substãtia demõstratiõis ⁊ cõstat de corpore.i.l.si sic.§.si mihi.nu.3.ff.de leg.j. fo.29.
4 Demõstratio duplex.s.nois proprij ⁊ cõfinium vel qualitatis rei qñ apponitur prepõderat ⁊ magis inspicitur demõstratio cõfiniũ vel qualitatis ꝙ nois proprij.i.l.si quis in fundi.nu.2.ff.de leg.j. fo.3.
2 Demõstratio falsa impedit stipulationẽ factam a sciẽte.i.l.ij.§.creditũ.nu.11.ff.si cer.pe. fo.4.
2 **Denuntiationes** tres qñ requirunt ꝗtum interuallum requiratur tũc inter vnam denũtiationẽ ⁊ alterã ꝗtum inter tertiã ⁊ vẽditiones pignoris.i.l.si cõuenerit.nu.11.ff.de pig.act. fo.72.
1 Denũtiatio facta ꝓcuratori possessoris.nõ cõstituit possessorẽ in mala fide nisi ꝓcurator hoc retulit possessori.i.l.item.veniũt.§.aptãda.nu.4.ff.de peti.here. fo.147.
Denũtiatio a quo dȝ fieri.ibi.nu.5.
7 Denũtiatio si nõ fuit facta dño sed a quodã tertio an cõstituat emptorẽ in mala fide.i.l.si fundum.nu.2.C.de rei ven. fo.148.
6 Denũtiari dȝ emptori ⁊ eius heredib⁹ mota lite vt possit agi de euictione ⁊ quid denũtiet ⁊ sumptibus cuius teneat vẽditor defendere.i.l.in executione.nu.8.⁊.9.ff.de ver.obli. fo.25.
1 **Deportatus** põt cõueniri lȝ ꝑdiderit ciuitatẽ ⁊ bona qr post deportationẽ põt acquirere ⁊ dȝ se defendere per ꝓcuratorẽ.i.l.ȝ si hac.§.liberos.nu.4.ff.de in ius voc.fo.26.
3 Deportare aliquẽ an possit inferior a principe.i.l.si quis.§.eius.nume.1.ff.de iniu.rup. fo.58.
6 Deportatus ⁊ cõfiscatus an remaneat tñ naturaliter obligat⁹ ⁊ nõ ciuiliter.i.l.vbicũqȝ.nu.2.ff.de fideius. fo.58.
Quid in capite diminuto.ibi.
6 Deportat⁹ q̃ casu hẽat hr̃dẽ ab itestato.i.l.si dbitori.nu.3.ff.d fideiu.f.55.
4 Deportatus quo casu possit habere heredem.i.l.quod traditum.nu.8.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.80.
4 Deportatus põt habere heredem legitimũ si fisc⁹ nõ vult acceptare bona sua.i.l.si seru⁹ pluriũ.§.si quis.nu.5.ff.de legatis.j. fo.22.
4 Deportatus põt habere seruum duobus cõcurrentibus.i.l.si deportati.nu.3.ff.de leg.iij. fo.63.
8 Deportati dicũtur peregrini.i.alieni ⁊ an peregrini possint capere hereditatẽ.i.l.j.nu.2.C.de here.insti. fo.42.
5 **Deponens** si vẽdit vel donat rẽ depositã depositario statim efficitur ver⁹ possessor etiã si rẽ nõ moueat ista dimissio hr̃ ꝓ traditiõe.i.l.possideri.§.si rẽ apõ.n.3.ff.d acq.pos.f.43.
1 Depositarius cõmodatarius ⁊ cõductor lȝ teneant custodire rẽ ne perdatur.⁊ si ꝑpter negligẽtiã perditur depositarius tenet de lata cõductor de lata ⁊ leui ⁊ cõmodatarius etiã de leuissima culpa nõ tñ tenet adhibere diligẽtiã ne corrũpat ab alio.i.l.nõ.impossibile.nu.5.ff.de pac. fo.69.
6 Depositarius si erat talis ꝙ in ꝓprijs reb⁹ frequẽter cõmittebat latam culpã an ista culpa toleret in re deposita.i.l.j.nu.9.ff.de solu. fo.65.
4 Depositarius an teneat vni restituere si duo deponũt rẽ cũ pacto ꝙ eis vel alteri eorũ restituat.i.l.titio fundũ.§.his verbis.nu.5.ff.de leg.j.fo.31.
7 Licet ex deposito nõ trãsferat dñiũ nec possessio.nec vsucapiẽdi cõdictio.dicit tñ prebere titulũ largo modo.i.l.si quis.nu.4.C.depos. fo.201.
Depositarius ꝑpter impẽsas factas in re deposita põt retinere eam quousqȝ sibi refundãtur.ibi.nu.5.
2 Depositum si fit gratia accipiẽtis periculum interitus ad depositarium pertinet.i.l.si quis nec cãm.nu.1.2.⁊.3.si cer.pe. fo.4.
2 Depositarius in quib⁹ casibus teneat de casu fortuito.i.l.j.§.si cuenerit.nu.2.ff.depo. fo.102.
7 Depositiõe facta de qua i.l.acceptã.C.de vsu.si creditor pñia duct⁹ vellet habere pecuniã oblatã ⁊ depositã qualiter agere debeat cõtra depositarium nõ aũt cõtra debitorẽ qui liberatus est:nisi debitor eam receperit in.l.acceptã.nu.5.C.de vsu. fo.198.
2 Depositari⁹ rei aĩate nõ tenet pstare cibaria ⁊ si spõte pstat repetit ꝑ 2ͣriã actiõe depositi qr nõ põt vti opa.i.l.j.§.si qs seruũ.n.5.ff.dpo.f.102.
2 Depono rẽ meam tuo noie videor tibi dare si es cõiuncta persona vel affinis alias secus.in.l.publia.nu.4.⁊.5.ff.depo. fo.105.
7 Si posuisti penes titium aliquam rem dicens in instrumento ꝙ illam rẽ habuisti a me in deposito lȝ illud instrumẽtum sit factũ inter te ⁊ titiũ an tñ ꝓbet intentionem meã cõtra te.in.l.desyderium.nu.2.C.depo.fo.200.
7 Depositarius simplex qñ nõ possit statim restituere rem inuito deponente sicut ecõuerso.in.l.ei apud quẽ.§.in sequestrũ.nu.2.ff.deposi. fo.103.
2 Depositarij heres qui vendidit rem depositã qua actione tenebit restituere pretiũ.in.l.j.§.quod aũt.nu.2.ff.deposi. fo.eodẽ.
2 Deponẽs si permittit depositario vti pecunia si volet quare nõ cõuertat depositum in causam mutui anteꝙ pecunia mota sit.in.l.certi condictio.nu.3.ff.si cer.peta. fo.8.
2 Depositarius ꝙ in duob⁹ casib⁹ teneat de dolo ⁊ lata culpa ⁊ quãdo etiã de casu.in.l.si vt certo.§.nũc videndũ.nu.2.ff.cõmod. fo.67.
7 Depositarius q̃ recepit depositũ sine iudicis autoritate si creditori denũtiauit qualiter habet tantã pecuniã ad sui petitionẽ ⁊ creditor nõ recusauit nõ debet postea restituere deponẽti sine creditoris volũtate in.l.si acceptã.nu.6.7.8.10.⁊.11.C.de vsur. fo.198.
2 Depositũ repetens tanꝙ heres deponẽtis debet ostẽdere se esse talẽ nec sufficit offerre cautionẽ de defendẽdo depositariũ aduersus aliũ ꝑtẽdentẽ se heredẽ.in.l.si quis.in fi.nu.4.ff.depo. fo.104.
7 Deponẽs 2dẽnatus actione depositi cõtraria pro expẽsis factis in re deposita an efficiat infamis.in.l.qui depositũ.nu.2.C.depositi. fo.200.
2 Depositum proprie nõ dicit si dico pono hãc rem penes te ⁊ per q̃ verba fiat.in.l.j.nu.2.⁊.4.ff.depo. fo.101.
2 Deponens rem cõtinentẽ videtur deponere res cõtentas.in.l.j.§.si cista.nu.2.ff.depo. fo.103.
Et quid si deponit ista clausula ⁊ redditur aperta.ibi.nu.3.
1 Depositarius quare teneat solũ de dolo ⁊ lata culpa.in.l.si negotia.nu.2.ff.de neg.gest. fo.106.
7 **Deprehensus** qs dicat ⁊ qd si statutũ dicat ꝙ dẽphensus cũ armis puniat tali pena.an locum habeat si ille nõ fuit capt⁹.in.l.j.nu.4.C.vbi sena.vel claris.ciuili. fo.127.
8 **Descendentibus** suis cõcipiendis post eius mortẽ an possit quis acquirere per contractum.in.l.si.nu.14.C.vnde lib. fo.21.
4 Descendẽs per lineã femininã nõ potest stipulari ascẽdẽti nec ecõtra nisi super re sua que durat sua ⁊ quid fauore libertatis vel dotis.in.l.debitor.§.ea que.nu.2.ff.ad treb. fo.116.
8 Descendẽs in quẽ fit trãsmissio licet adeat hereditatẽ trãsmittẽtis:an efficiatur heres in hereditate trãsmissa sine noua aditione.in.l.vna.nu.6.C.de his qui ante aper.tab. fo.95.
7 Descẽdẽs cui debebat legitima si fit institut⁹ vniuersaliter in maiori portione ꝙ sit legitima ⁊ rogat⁹ ꝑ fideicõmissum restituere sub 2ditione vel ad tp̃s quo vel qua aduenẽte restituat retẽta legitima q̃ nõ cadit in fideicõmisso põt detrahere legitimã de corporib⁹ rerũ hr̃ditariarũ nec cõputat in ea fruct⁹ interim ꝑceptos.in.l.scim⁹.nu.8.9.C.de inof.testa.fo.138.
5 **Detentatio** ex primo decreto quid operet.in.l.si finita.§.si quis autem.nu.2.ff.de dam.infec. fo.16.
4 **Destinata** ad aliquid faciẽdũ anteꝙ fiat nõ habent pro factis ⁊ qñ habeant pro impositis.in.l.cetera igit.§.sed si parauit.nu.2.ff.de leg.j. fo.17.
8 **Determinatio** vna si respicit plura dȝ ea pariter determinare nisi subsit ratio in 2ͣrium qr nõ pariter sȝ dispariter determinet.i.l.si.nu.4.C.de sen.⁊ iter lo.om.iu.fo.119.
8 Determinatio vna qñ respicit plura determinabilia debet ea pariter determinare nõ dispariter.in.l.in testõ.nu.3.C.de testa.mil. fo.30.
8 Determinatio vna qñ determinat plura determinabilia dȝ ea pariter determinare ⁊ nõ impariter.in.l.hereditatẽ.nu.3.C.de impub. fo.48.
4 **Detractio** omnis q̃ fit de legatis vel fideicõmissis ꝑ treb.vel falc.dicit fieri 2tra volũtatẽ testatoris:qñ nõ cauit expresse qr fieret in.l.titia testamẽto.nu.3.ff.ad legẽ fal. fo.95.
4 **Dictio** vt denotat modum in.l.a testatore.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.82.
3 Dictio principaliter denotat tempus secũdario 2ditionẽ.in.l.si qs instituatur.nu.2.ff.de here.instit. fo.67.
7 Dictio culpa quid cõprehendat.in.l.dolũ.nu.4.C.de dolo. fo.77.
6 Dictio triticũ quid importet ⁊ quid de verbo blado.in.l.triticũ.nu.5.ff.verbo.obli. fo.29.
7 Dictio filingua qd iportet.remis.in aut.sȝ hodie.nu.2.C.de epi.⁊ cle.f.16.
4 Dictio hoc amplius cuius nature sit.in.l.libertis omnib⁹.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.82.
1 Dictio principaliter põt sumi plurib⁹ modis.in.l.j.§.huius.nu.9.ff.de iusti.⁊ iure. fo.2.
3 Dictio aliud qd exponat.i.2ͣrium in.l.j.nu.3.ff.de cõdi.instit. fo.80.
4 Dictio hoc amplius nõ vitiat legatũ licet nõ reperiat quis habeat repetere ⁊ quid aliud importet dictio amplius vel hoc amplius.in.l.si seruus.§.si ita.nu.2.ff.de leg.j. fo.38.
7 Dictio officium quid importet.in.l.j.nu.6.C.de neg.gest. fo.71.
7 Dictio ablata qualiter sit generalior ꝙ dictio rapta vel erepta ⁊ qualiter differant.in.l.j.nu.3.C.qd met.cau. fo.74.
4 Dictio scilicet est restrictiua.in.l.cum ita.§.in fideicommisso.nume.4.ff.de lega.ij. fo.47.
2 Dictio quisqȝ scdm legistas est vniuersalis sicut dictio omnis ⁊ qd de dictione in

ctione in.in.l.quisquis si necessarias.§.si annua.nu 3.ff.de pig.act.fo.72.

3 Dictio tam ⁊ quam quid importent in.l.pro herede.nume.7.ff.de acqui.here. fo.90.

2 Dictio.e.est prepositio deseruiēs ablatiuo casui ⁊ exponit̃ p ex in.l.j.nu.19.ff.si cer.pet. fo.3.

1 Dictio nisi qñ procedit dispositio vel oratio negatiua ponit in.l.diuus pius nu.3.ff.de peti.here. fo.142.

4 Dictio p̃ter quid importet in.l.si ita legatū.nu.3.ff.de leg.j. fo.25.

3 Dictiones iste venditus donatus vel legatus significat titulū ⁊ verificantur ex actu momentaneo sed verbū hereditarium verificetur ex successiuo in.l.heres.nu.4.ff.de acqui.here. fo.96.

4 Dictio cū denotat extremitatē tēporis in.l.si cui leget̃.§.ergo.nu.5.ff.de leg.j. fo.21.

4 Dictio ex proprie significat cām p̄rimā sʒ dictio p̄pter remotam in.l.cū filius.§.heres meus.nu.3.ff.de leg.ij. fo.56.

1 Dictio prouincia si simpliciter profertur de qua intelligatur in repe.l.ex hoc iure.nu.14.ff.de iusti.⁊ iure. fo.6.

6 Dictio solutio qñ iungitur cum dictione obligationis vel ponitur simpliciter sine adiuncto ponitur pro omni liberatione ab obligatione in.l.solutam.nu.2.ff.de solu. fo.72.

Dictio liber in singulari ⁊ in substantiuo ponitur pro filio in.l.ius autē.nu.2.ff.de pac. fo.65.

3 Dictio fructus quando intelligatur deducta impensa in.l.fructus.nume.7.ff.solu.matri. fo.7.

Dictio mox nō semper intelligitur eodem instanti sed potest importare interuallum temporis.ibi.nu.9.

1 Dictio iterū quid importet in.l.veluti.§.hec vox.nu.1.ff.de eden. fo.49.

4 Dictio vna pōt poni p alia qñ expedit ad sanū intellectū colligēdū ⁊ secundū subiectā materiā in.l.eas causas.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.79.

2 Dictio si principaliter denotat cōditionē secūdario tp̄s ⁊ dictio cū principaliter tempus ⁊ secundario conditionem in.l.si res domino.§.ꝙ seru⁹.nu.3.ff.de in rem verso. fo.94.

8 Dictio ex significat cām p̄pinquā in.l.j.nu.6.C.de cōdi.inser. fo.88.

Dictio heres dʒ sumi pro herede vniuersali.ibi.nu.7.

7 Dictio iudiciū quot modis sumat̃ in rub.nu.2.C.de iudi. fo.103.

2 Dictio pecunia pōt sumi large pro omni re mutuabili cōsistēte pondere numero vel mensura in.l.singularia.nu.2.⁊.6.si cer.pet. fo.10.

7 Dictio imo quid importet in.j.consti.C.nu.16. fo.2.

7 Dictio taxatiua negat residuū in.l.rōes ver.eiusdē.n.2.C.de proba.f.165.

2 Dictio deinde ꝙ non importet de sui natura interuallū temporis imo verificetur in eo ꝙ incontinenti fit in.l.rogasti me.§.si predium.n.2.ff.de p̃scrip.ver. fo.129.

3 Dictio appēdices quid importat in.l.si quis heres.n.3.ff.de acq.he.f.95.

3 Dictio in qd iportet remis.i.l.gall⁹.§.ille cas⁹.n.2.ff.d lib.⁊ posthu.f.57.

4 Dictio hoc amplius est repetitiua precedētis legati tā in p̄sona eiusdeʒ ꝙ̄ alterius ⁊ nō solū repetit substātiā precedētis legati sʒ ēt qualitatē illi⁹ repetit in sequēti legato.in.l.legata.nu.2.ff.de.leg.j fo.9.

Quid si nō apponatur pronomen hoc.ibi.nu.3.

2 Dictio mox nō semper significat incōtinenti ⁊ quid importet in.l.j.nu.13.ff.si cer.peta. fo.2.

1 Dictio parentes latior est ꝙ̄ verbum patet in.l.quicꝫ litigandi.nu.3.ff.de in ius voc. fo.25.

8 Dictio pecunia ꝙ largissime ponatur pro omnibus bonis mobilibus ⁊ immobilibus in.l.testandi causa.nu.2.C.de testa. fo.37.

8 Dictio forma quot modis sumatur in.l.mācipia.nu.2.C.de ser.fugi.fo.5.

5 Dictio item an repetat in sequēti ꝙ dictū est in precedēti in.l.j.nu.2.et.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.26.

2 Dictio si principaliter facit conditionem secundario diem incertum ecōuerso dictio cum facit principaliter diē secūdario conditioneʒ in.l.sub cōditione.nu.3.ff.de cōdi.indebi. f.43.

4 Dictio ad facit modū sicut dictio vt in.l.qbus.§.termilius.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.73.

7 Dictio titulus qualiter sumatur in.l.cogi.nu.5.C.de peti.here. fo.144.

7 Dictio donec facit conditionem extinctiuaʒ in.l.ambiguitatem.nu.6.C.de vsufruc. fo.150.

8 Dictio quisquis est distributiua in.l.si.nu.3.C.de impub. fo.52.

7 Dictio alienatio quid comprehendat in.l.si.nume.2.C.de re.alie.nō alienan. fo.213.

2 Dictio nisi an ponat in.l.si sterilis.§ si tibi.n.2.ff.de act.emp.⁊.vēdi.f.111.

7 De dictiōe maxime in.l.pacta nouissima.nu.3.C.de pac. fo.42.

3 Dictio alius verificat̃ etiā in duob⁹ sed regulariter reqrit plures ⁊ dictio alter que regulariter requirit duos tñ verificat̃ in pluribus in.l.cū ex filio §.filio.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.76.

4 Dictio heredib⁹ sicut qñ ponit̃ in cōditiōe restringitur ad liberos ne sequatur incōueniēs ꝙ cōditio nunꝗ̄ existat an ita qñ apponeret̃ in dispositiōe si sequeret̃ incōueniēs qd sumeret̃ p extraneis heredibus in.l.ex facto.§.si qs ita.nu.3.ff.ad trebel. fo.105.

Quid in cōcessiōe emphyteosis feudi vel precarie.ibi.nu.4.

4 Dictio dena importat bis decē in.l.si quis testamēto.n.3.ff.de.leg.i.f.30.

3 Dictio postea potest denotare ordinem intellectus et non temporis in.l.quoties.§.si qs.nu.2.ff.de here.insti. fo.65.

7 Dictio statim qualiter intelligat̃.in.l.petēs.nu.4.C.de pact. fol.45.

3 Dictio taxatiua excludit alterū casum.in.l.nam hoc iure.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil. fol.69.

5 Dictio olim significat tria tp̄a ⁊ pōt dici aliquis filius olim sempronij lʒ sempronius adhuc viuat vel filius sempronij lʒ sempronius sit mortuus in.l.j.§.hoc aūt.nu.2.ff.de ope.no.nūcia. fol.2.

2 Dictiones donec tādiu ⁊ quousqꝫ inducūt cōditionem extinctiuam.in.l.sufficit.nu.7.ff.de cōdi.inde. fol.51.

1 Dictio vix quid significet.in.l.vix certis.nu.3.ff de iudi. fol.127.

7 Dictio cōditio ponitur pro toto fideicōmisso cōditionali.in.l.j.nu.2.C.de pact. fo.39.

4 Dictiōes collectiue ambo ⁊ vterqꝫ ꝙ faciāt orōnē vniuersalē ꝙ̄ si in vno est falsa in alio reddat̃ falsa.in.l.heredes.§.cū ita.nu.2.ff.ad treb. fo.115.

2 Dictio quōdā subintelligit̃ in instrumēto in quo dicit̃ titius filius petri in.l.eius qui.nu.6.ff.si cer.pet. fo.18.

2 Dictio qr nō semp significat simultatē tēporis vt intelligat̃ etiā successiue ⁊ idem in dictione pariter.in.l.in operis.nu.5.ff.loca. fol.119.

3 Dictio eque qd importet.in.l.interdū.nu.1.⁊.3.ff.de her.insti. fol.66.

6 Dictio mox.quid importet.in.l.vero p̄cu.nu.5.ff.de solu. fo.66.

3 Dictio reciproca qd importet ⁊ ꝙ magistraliter appellet̃ breuiloqua in l.nam hoc iure.§.ꝙ ius.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.69.

1 Dictio qualicūqꝫ qualiter astringatur.in.l.fideiussor.§.pretor.num.3.ff.qui satisda.cog. fol.31.

2 Dictio familias adiecta filio importat.i.in patris p̄tāte.in.l.filium habeo.nu.3.ad mace. fo.88.

1 Dictio cōmerciū qd importet in repe.l.ex hoc iure.num.28.ff.de insti.⁊ iure. fo.7.

1 Dictio manus qd importet ⁊ si cōcedo tibi aliquā rem cuʒ pacto ꝙ nō exeat manus tuas sub pena qualiter possis eā locare vel pignorare.in.l.manumissiones.nu.4.ff.de iusti.⁊ iur. fo.3.

4 Dictio filiabus est nomē collectiuū ⁊ inducit inter eas cōiūctionē verbalem ꝙ̄ causat ius accrescēdi.in.l.q quartā.§.si qs.nu.2.ff.lega.j. fo.8.

1 Dictio quinimo ꝙ augeat effectū precedētium.in.l.iurisgētium.§.quinimo.nu.8.ff.de pac. foli.53.

1 Dictio relicta pertinet ad vltimas volūtates nō ad cōtractus.in.l.cū hi nu.6.ff.de transac. fol.73.

1 Dictio aūt an ponat̃ aduersatiue.remissi.in.l.sed ⁊ si numero.2.ff.de pet.heredi. fol.148.

3 Dictio ⁊c.abbreuiata posita in portocollis vel imbreuiaturis notarioꝝ qd importet.in.l.gallus.§.idē credēdū.nu.3.ff.de lib.⁊ posthu. fo.52.

Quid de dictione ⁊c.nō abbreuiata que est nomen.ibi.

1 Dictio te apposita in pacto liberatorio qñ nō reddit p̄cm̄ personale.in l.tale pactū.nu.4.ff.de pac. fol.66.

7 Dictio stirps ponitur pro descēdentibus.in.l.si quis.nu.4.C.de inoffi.testamen. fo.136.

Idem in dictione posteritas.ibi.

Idem in dictione soboles.ibi.

Idem in dictione proles.ibi.

Idem in dictione prosapia.ibi.

4 Dictio vt, facit modū ⁊ non cōditionem.in.l.cum pater.§.titio.nu.5.ff.de lega.ij. fol.59.

7 Dictio nisi quid importet.in.l.actione.nu.6.C.de trāsac. fo.50.

3 Dictio vterqꝫ ꝙ sit collectiua ⁊ nō pōt p̄iudicari nisi de duob⁹ de p̄prio significatu.sʒ dictio vter est distributiua ⁊ pōt p̄dicari de vno ⁊ de duob⁹ ⁊ qualiter differat a dictione si qs in.l.titius.nu.2.ff.de here.inst. fo.62.

4 Dictio tūc.significat extremitatē tēporis.in.l.si is legatum.§.si ita.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demon. fol.69.

4 Dictio plura ⁊ plurima quot reqrāt.in.l.si.nu.2.ad treb. fol.123.

3 Dictio si qd importet plerūqꝫ ponit̃ p vero ꝙ est in opinione ⁊ aliqñ p qr.in.l.cōmodissime.nu.5.ff.de libe.⁊ posthu. fol.46.

1 Dictio imo qñ sit correctiua ⁊ quādo ponit̃ copulatiue.in.l.si qua.nu.2.ff.si serui.vendi. fo.170.

6 Dictio cū p̊ncipaliter denotat tēpus secūdario cōditionē ⁊ qd in dictiōe si.in.l.cētesimis.§.si ita stipu.nu.4.ff.de verb.obliga. fo.17.

1 Dictio cōpetēti ꝙ importet idē ꝙ donec.in.l.si debitori.numer.8.ff.de iudi. fol.119.

4 Dictio cū, si ponit̃ inter res legatas coniungit accessorie ⁊ facit censeri vnum tm̄ legatū de principali cū accessoria ⁊ extincto p̄io extinguit̃ secūdum ⁊ quid si ponatur inter res quarū vna non pōt accedere alteri ⁊ qd in dictione ⁊ in.l.titie.§.nihil differt.nu.2.ff.de lega.j. fol.15.

Dictio cuʒ, si ponit̃ inter personas honoratas facit simul vocari sicut dictio ⁊ facit eos vocari ordine successiuo.ibi.nu.3.

1 Dictio donec an faciat modū vl̃ cōdōnē.i.l.seruitutes.nu.8.ff.d ser.f.159.

Dictio tertia ⁊ dictio q̄rta qd denotēt.i.l.si qs ita.n.1.ff.de her.isti.f.66.

3 Dictio dos interdū sumit̃ pro re dotali.in.l.si mora.nu.3.ff.sol.ma.fo.11.

Dictio taxatiua dumtaxat nō excludit aliud simile.ibi.

1 Dictio mox qd significet.in.l.ad perēptorium nu.8.de iudic. fol.130.

2 Dictio in signifi. valde ⁊ ēt nō.i.l.si merces.§.vis maior.n.5.ff.loc.f.119.

8 Dictio familia qbus modis ponat̃.in.l.si.nu.1.C.de verb.sign. fo.78.

7 Dictio ex denotat causam proximā sed dictio ob causam remotā et quid in dictione de.in.l.nō dubiū.nu.11.C.de legi. fo.25.

4 Dictio cura relata ad tēpus pupillaris etatis an sumat pro tutela.in.l. pater seueri.§.cōditionū.nu.3.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.81.

Dictio cuilibet ꝙ attribuat actū vnicuiqꝫ insolidū. in.l.pluribꝰ.nu.8.ff. de procura. fo.86.

2 Dictio secundum ꝙ nō faciat cōditionem.in.l.admonēdi.numero.16.ff. de iureiur. fo.29.

8 Dictio ꝙ diu facit cōditionem.in.l.j.nu.2.C.de leg. fo.73.

1 Dictio tota ǭliter capiat.in.l.si vnus.§.sꝫ si stipu.nu.4.ff.de pac.fo.63.

2 Dictio a denotat separationē.in.l.ratio possef.§.si per vēditorē.nu.4.ff. de act.emp.ꝛ ven. fo.107.

8 Dictio scdm nō facit cōditionem licet nō appareat de cōditione quam pollicetur.in.l.si testamentum.nu.2.C.de insti.ꝛ substit. fo.47.

7 Dictio suscipiēs an importet trāslationē dominij.in.l.cum mota.nu.2. C.de transact. fo.54.

8 Dictio etiam includit causam magis dubitabilem.in.l.cum antiquioribus.nu.2.C.de iure deli. fo.60.

8 Dictio calculum quid importet.in.l.si actor.nu.3.C.de appel. fo.128.

3 Dictio intestabilis plus importat ꝙ non posse facere testamētum.in.l. cum lege.nu.3.ff.de testa. fo.42.

8 Dictio altera est distributiua triū sed de ꝓprio significato distribuit tātum inter duo.in.l.ancille.nu.5.C.de furtis. fo.8.

8 Dictio ꝛ copulat eque principaliter.sed dictio cū accessorie.in.l.j.nu.6. C.de verb.signi. fo.77.

Dictio cautio quādo intelligat cum fideiussore vel pignore.in.l.sancimꝰ nu.2.C.de verbo.signi. fo.77.

1 Dictio directa sumitur duobus modis.s.respectu cōtrarie ꝛ respectu vtilis.in.l.j.nu.6.ff.de nego.gest. fo.101.

2 Dictio dūtaxat nō excludit illud qd est de natura rei.in.l.j.§.si vestimēta nu.2.ff.depo. fo.101.

4 Dictio quid, vel aliquid.licet de se sit particularis ꝙ aliqñ resoluatur in vniuersalem in.l.si is qui.§.vtrum.nu.5.ff de reb.dub. fo.66.

7 Dictio rebus an tātum importet quātū dictio bonis.in.l.licet inter.nu. 3.C.de pac. fo.44.

1 Dictio forsitā ꝙ nō inducat dubitationē sed temperamētū loquēdi.in.l. mutus.nu.2.ff.de procur. fo.92.

1 Dictio q̄ñ est nota iproprietatis.i.l.hoc colore.nu.4.ff.de inof.test. f.132.

1 Dictio decretū ꝙ interdū ponat pro deliberatione ꝛ interdū pro autoritate que interponitur per magistratū que in pēdenti stare nō debet.in.l. item eorū.§.sed si nu.3.ff.quod cuiusqꝫ vniuer. fo.100.

4 Dictio oīs est vniuersalis collectiua ꝛ nō attribuit actū cuilibet sed oībꝰ simul si pferat in plurali si vo in singulari vlis distributiua ꝛ actū insolidū attribuit ꝛ qd in dictione qlibet in.l.si pluribus.nu.3.ff.de leg.ij. fo.49.

4 Dictio alius quid implicet.in.l.paulus.nu.2.ff.de re.du. fo.64.

4 Dictio insuper an sit repetitiua legati.in.l.si seruus.§.si ita.nu.4.ff.de lega.1. fo.38.

2 Dictio si principaliter facit cōditionem secūdario tempus ꝛ dictio cum ecōuerso.in.l.qui promisit.nu.2.ff.de cōdi.indebi. fo.50.

7 Dictio ex quid importet in aut.cōtra.nu.8.C.de nō nu.pecu. fo.190.

3 Dictio tunc que statim sequit nam quando significat extremitatē temporis.in.l.substitutione.nu.3.ff.de.vulga.ꝛ pupil. fo.74.

Dictio quisquis est distributiua ꝛ facit cōiunctos haberi pro disiunctis. in.l.qui cum.numero.2.ff.eo.

2 Dictio pecunia in materia odiosa sumit strictissime pro pecunia numerata ꝛ in qua materia sumat lagissime ꝛ qñ large.in.l.sed iulianus.§.sed et si.nu.4.ff.ad mace. fo.87.

4 Dictiones apud te ꝛ penes te an differāt inter se.in.l.titia.§.caius.nu.2. ff.de leg.ij. fo.48.

3 Dictio palam quid importet.in.l.heredes.nu.5.ff.de testa. fo.39.

3 Dictio etiam est implicatiua.in.l.i.nu.3.ff.sol.ma. fo.2.

4 Dictio quis quando ponit distributiue ꝙ ꝓprie nō verificet nisi in vno in.l.eum qui.nu.2.ff.ad treb. fo.111.

2 Dictio preter quando ponatur inclusiue vel exclusiue.remis.in.l.j.nu.8. ff.de pigno.act. fo.71.

5 Dictio quodāmodo est nota impropriëtatis.in.l.si me in vacuā.nu.2.ff. de acqui.pos. fo.50.

4 Dictio quoad, ꝛ dictio donec, quid operent.in.l.seruo alieno.nu.2.ff.de lega.j. fo.40.

2 Dictio tandiu inducit conditionem extinctiuam.in.l.siue manifestis.§. tamdiu.nu.2.ff.de condi.fur. fo.56.

2 Dictio taxatiua dumtaxat si non fuit apposita in cōstituto de soluendo vna de rebus alternatiue debitis nō perditur facultas soluendi alterā.in l illud autem.nu.2.ff.de consti.pecu. fo.65.

7 Dictio prouincia qualiter sumat.in.l.j.nu.4.de dila. fo.118.

7 Dictio prout quid importet.in.l.edita actio.nu.14.C.de eden. fo.38.

3 Dictio actū in instrumēto apposita significat rem perfectā.in.l. si is qui. nu.4.de testa. fo.42.

2 Dictio per coniuncta tempori significat continuationem temporis.in.l. stichus.nu.2.ff.de condi.indebi. fo.54.

7 Dictio alij non facit relationem quando resultaret absonus intellectus. in.l.si.nu.3.C.de tempo.in integ.resti. fo.95.

4 **Dicta** in vno capitulo.l.vel statuto an censent repetita in alio capitulo.in.l.talis scriptura.nu.2.ff.de leg.j. fo.12.

1 Dicta in vno capitulo legis nō intelligunt in sequēti ꝛ imediato capitulo in his q̄ ptinēt ad facti narrationē.i.l.in actionibꝰ.nu.2.ff.d infa. fo.79.

1 Dicta in vno capitulo an censeant in alio repetita.in.l.si idē cū.§.si vna. nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fo.19.

5 Dictū legis vel statuti generalis restringit per rationē cōtentam in ea.in l.si is qui.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.48.

7 Dicta in p̄cedentibꝰ nō intelligunt repetita in sequentibꝰ factis ex interuallo secus si incōtinēti.in.l.per retentionē.nu.2.C.de vsu. fo.196.

1 Dicere plus est ex hereditate ꝙ dicere rem hereditariā. in.l.si possessor. §.ait sena.nu.2.ff.de peti.here. fo.147.

Dicere an sit plus iste est de perusio ꝙ dicere iste est perusinus.ibi.

1 Dicta in cōtractu ꝛ in p̄fationibꝰ intelligunt repetita in his que postea incōtinēti agunt.in.l.j.§.sed cōuentionē.nu.4.ff.de pact. fo.51.

6 Dicta in precedentibus an censeant repetita in sequētibꝰ.in.l.si quis ita stipu.§.chrysogonus.nu.12.ff.de verbo.obli. fo.37.

3 Dicta in posthumo ꝛ iam nato p̄terito vt per eorū mortē cōfirmet testamentū nullū an ꝓcedat in casu.l.si filius.ff.de libe.ꝛ posthu. qñ p̄cedebat aliud testamentū validū.in.l.si filius.nu.9.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.44.

3 **Dies** tacita interpellat sicut expressa.in.l.si mora.nume.12.ff.solu.matri. fo.11.

4 Dies legati facti seruo legato quare nō cedit a morte testatoris ꝛ dies legati facti seruo sic.in.l.seruo.nu.2.ff.de leg.j. fo.27.

7 Dies naturalis.xxiiij.horarū more romano incipit in media nocte et finitur in media nocte sequēti.in.l.nō minorē.nu.2.C.de transact. fo.53.

8 Dies legati dicit cedere quantū ad quatuor effectus de quibus.in.l.vna. nu.7.C.de cad.tol. fo.93.

5 Dies vbi apponit in cautione dāni infecti qualiter debeat adhiberi cause cognitio.in.l.qui bona.§.huic stipulationi.nu.3.ff.de dam.infec. fo.14.

Qui se obligauit hac cautione ad diē si iterū timet dānum non liberatur. ibi.numero.4.

6 Dies omnino incerta.s.an ꝛ qñ etiam in cōtractibus facit cōditionē.in l.stipulatio ista.§.inter certam.nu.2.de ver.obli. fo.15.

Dies certa an sed incerta qñ in vltimis volūtatibꝰ q̄ꝫtum ad trāsmissionem legati an faciat cōditionem ꝛ quid in cōtractibus.ibi.nu.3.

2 Dies vbi appponit a lege datur tēpus debitori ad soluēdum vt quatuor mēses iudicatis ꝛ annus ad exigēdū dotē ꝛ decē dies cōstituto ꝛ indulget miserationis gratia.in.l.qd in diem.nu.2.ff.de cōpensa. fo.100.

1 Dies legalis que sit q̄ cōuētionalis ꝛ que ecclesiastica.in.l. more.nu.2.ff. de ferijs. fo.45.

Dies cepta quando habeatur pro completa.ibi.nu.8.

1 Dies dati termini non cōputat in termino ꝛ quando computetur.in.l.j. nu.3.ff.si quis cautio. fo.39.

1 Dies pauci qui dicātur.in.l.ꝛ si post tres.nu.3.ff.si quis cautio. fo.41.

4 Dies fideicōmissi vniuersalis an cedat ante aditā hereditatē.in.l.quidam ita.nu.3.ff.ad treb. fo.107.

1 Dies ꝛ ꝯsul appositi in ꝓtocollo censent repeti in instrumēto postea publicato.in.l.si quis ex.§.si initium.nu.2.ff.de eden. fo.49.

4 Dies incertꝰ quādo sed certus an siue etiā incertus an ꝛ quādo an faciat semper in legato cōditionem.in.l.j.nu.3.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.68.

2 Dies certa quādo assignatur pro termino puta octaua dies ad articulādum tunc ante illam diem potest articulari etiā in parte citata.in.l.item illa.nu.6.ff.de cōsti.pecu. fo.64.

2 Dies interpellat pro homine qñ est apposita ad differendā solutionē.in l.emptorem.§.idem que.nu.2.ff.de act.empt.ꝛ vendi. fo.108.

4 Dies incertus an reddat dispositionem cōditionalem.in.l.heres meus. nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.79.

8 **Differentia** inter verbū gesta ꝛ verbum acta.remis.in.l.si. nu.5.C.de re iudi. fo.122.

5 Differentia inter possef.rei mobilis ꝛ immobilis.in.l.rem que nobis.nu. 2.ff.de acqui.pos. fo.46.

7 Differētia iter mādatū ꝛ mādatariū.i.l.digna vox.nu.4.C.de legi. fo.24.

3 Differentia inter filios primi gradus ꝛ nepotes.in.l. gallus.nu.3.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.50.

7 Differētia inter appellationem ꝛ supplicationem.in.l. si quis.nu.2.C.de preci.impe.offe. fo.30.

8 Differētie inter aditionē hereditatis et bonorū possessionē ꝛ quid hodie in rub.nu.1.ꝛ.2.C.qui admit. fo.16.

5 Differentia inter renouare ꝛ protelare.in.l.dies cautioni.numero.2.ff.de dam.infec. fo.10.

1 Differētia inter dolū ꝛ fraudē.in.l.iurisgētiū.§.sꝫ si.nu.2.ff.de pac. fo.55.

6 Differentia inter fideiussorē ꝛ promissorē.in.l.stipulationū.§.stipulatio. nu.3.ff.de verb.obli. fo.8.

8 Differētia inter ciues ꝛ incolas.in.l.ciues.nu.3.C.de appel. fo.128.

1 Differētia que sit inter ꝯtractꝰ qui re ꝯtrahunt ꝛ pmutationē in qua etiā requirit rei interuētus.in.l.iurisgentiū.nu.6.ff.de pact. fo.52.

2 Differentia inter titulum de calumniatoribus ꝛ titulum de condi.ob turpem causam

pem cauſam in rub.nu.3.ff.de calū. fo.123.
1 Differre nō dicūtur in ſubſtātia ea que differūt ſecundū plus ⁊ minus in l.de qua re.§.iudex.nu.2.ff.de iudi. fo.130.
7 Dr̄ia inter vectigal tributū indictū ⁊ ſuperindictū in.l.placet.nu.4.⁊.5. C.de ſacroſan.eccle. fo.5.
8 Differētia inter agrū ⁊ vineas in.l.ſi nulla.nu.4.C.de acquir.poſſ. fo.112.
8 Dr̄ia an ſit inter volūtatē diſpoſitiuā ⁊ enūtiatiuā ſeo caſu quo enūtiatiua inducit diſpoſitionē in.l.accepam.nu.3.C.de teſta. fo.36.
7 Differētia inter tale depoſitū ⁊ ſeq̄ſtrū in.l.acceptā.nu.3.C.de vſur.f.198.
7 Differētia iter dictionē ex ⁊ dictionē p̄ter i.l.vna.nu.5.C.ſi ſer.exte.f.204.
7 Differētia inter articulos ⁊ poſitiōes vt an ponēs vel articulans videaꝛ affirmare cōtēta in eis in auten.in iſto iura.nu.3.C.de iura.cal. fo.100.
5 Differētie due inter poſſeſſionē rei immobilis ⁊ rei mobilis i.l.ſi rē mobilē.nu.2.ff.de acq.poſ. fo.52.
8 Differētia inter trāſmiſſionē iuris deliberādi de qua loquiꝛ.l.cū antiquoribus.C.de iure deli.⁊ trāſmiſſionē hereditatis nō adite q̄ fit in qbuſdā caſibus notatis in.l.vētre.ff.de acq.here.in.d.l.cū antiquiorib⁹.n.3. fo.60.
3 Differentie inter iuſſum ⁊ autoritatē in.l.ſi qs mihi.§.iuſſum.nu.4.ff.de acqui.here. fo.92.
1 Differētia inter ambiguitatē ⁊ obſcuritatē ⁊ incertitudinē in.l.veterib⁹.nu.3.ff.de pac. fo.66.
8 Differētia inter imaginem ⁊ rē ipſam in.l.ēt eos.nu.1.C.de appel. fo.128.
Differentia inter legitimatum ⁊ diſpenſatum.ibi.
7 Differentie quatuor inter officiū tutoris vel curatoris ⁊ officium geſtoris in.l.tutori vel nu.2.C.de nego.geſt. fo.73.
8 Differētia que fit inter iſta legata ſcꝫ lego fundū ⁊ inſtrumenta vel lego fundū cum inſtrumētis vel lego fundū inſtructū vel prout inſtructus eſt in.l.j.nu.5.C.de verb.ſig. fo.77.
7 Dr̄ia an vēditor veniat ad defendēdū rem venditam ſuper qua mota eſt lis tanq̄ procurator in rē ſuam vel pro ſuo intereſſe an tanq̄ ſimplex procurator in in.l.j.nu.5.C.vbi in rē act. fo.25.
4 Differētia inter domū ſuperficiem ⁊ edificiū in.l.ſi fundū.§.qui fundum.nu.2.ff.de leg.j. fo.30.
7 Differentia inter titulum de alienatione iudicij mutandi cauſa facta ⁊ titulum ne liceat poten.⁊ in quo differat a titulo.C.de legi.in.l.vna.nu.6.C.de alie.iudicij mu.cau.fac. fo.96.
8 Differentia inter ſeruum fugitiuum et erroneū in.l.j.numero.9.C.de ſer.fugi. fo.2.
4 Differentia inter legatum alimentorū ⁊ vſumfr.in.l.hereditatum.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.94.
1 Differētia q̄ fit an ex ſentētia agaꝛ actiōe in factū an petaꝛ executio officio iudicis nobili.in.l.q de inofficioſo.nu.8.ff.de inoffi.teſta. fo.136.
1 Dr̄ia inter exceptionē pacti directā ⁊ exceptionē doli.remiſ.i.l.reſcriptū.§.plerūq̄.nu.2.ff.de pac. fo.57.
5 Differētia an condēnatus ad ſoluēdum cogatur preciſe ſoluere iudicis officio an per actionem in factum in.l.ſi ſe non obtulit.§.ait pretor.nu.2.ff.de re iudi. fo.67.
Qualiter fiat iſta compulſio.ibi.nu.3.
4 Differētia inter domum ⁊ edem in.l.cetera igitur.§.hoc ſenatus.nu.2.ff.de leg.j. fo.17.
8 Dr̄ia inter curatorē reip.⁊ procuratorē reip.in.l.quāq̄.nu.2.C.de ſentē.que ſine cer.quātita. fo.119.
1 Differentia inter delegatū ad vniuerſitatē cauſarū ⁊ ſubſtitutū ſeu vicem gerētē in.l.⁊ ſi pretor.nu.2.ff.de offi.ei⁹ cui māda.eſt iuriſ. fo.14.
1 Differētia inter ſenatuſconſultū legem ⁊ ius pretorium in.l.nō ambigiꝛ.nu.1.2.ff.de legi. fo.10.
3 Differētie plures inter ſubſtitutionē pupillarē ⁊ exemplarē remiſ.in.l.ex facto.nu.2.ff.de pupil.⁊.vulg. fo.78.
5 Dr̄ia inter verbū habitatio ⁊ verbū habitare ⁊ habēs habitationem qd poſſit facere in.l.aquili⁹.nu.2.ff.de dona. fo.33.
3 Dr̄ie quatuor inter ſubſtitutionē pupillarē ⁊ fideicōmiſſariā in.l.coherédi.§.cū filie.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fol.79.
6 Dr̄ia inter ſurreptū ⁊ obreptū in.l.j.nu.2.ff.de appel. fo.91.
5 Dr̄ie inter donationē cā mortis ⁊ legatū in.l.ſenat⁹.§.ſi quis mortis.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.37.
6 Differentia an ſit inter cedere diem venire ⁊ exactionem poſſe fieri in.l.j.nu.2.ff.iudi.ſol. fo.83.
5 Differentia inter oppidum ⁊ villam in.l.j.§.opus nouum.n.4.ff.de ope.no.nun. fo.3.
5 Dr̄ia inter id quod habetur pro derelicto ⁊ illud q̄ ſpargit in vulgus remiſſiue ad gl.in.l.j.nu.2.ff.pro derelic. fo.66.
3 Differentia inter tranſmiſſionem hereditatis de iure ciuili ⁊ illā que trāſmititur beneficio pretoris ⁊ quo iure tranſmittat emancipatus in.l.ventre.nu.13.ff.de acqui.here. fo.103.
4 Differentia inter declarationē ⁊ electionem in.l.ſi quis a filio.§.ſi quis plures.nu.5.⁊.6.ff.de leg.j. fo.12.
4 Differentie plures inter vniuerſale fideicōmiſſum ſeu legatum ⁊ particulare in.l.j.nu.14.ff.de leg.j. fo.2.
1 Differentia inter caſum fortuitū ⁊ periculum in.l.ſed ⁊ ſi.§.queſitum eſt nu.6.ff.ſi quis cautio. fo.40.
8 Differentie tres inter hereditatē ⁊ legata q̄tū ad ius accreſcēdi.in.l.vna §.his ita.nu.4.C.de cadu.tol fo.95.
8 Jus accreſcēdi trāſmittiꝛ ad hr̄dē ſecus in iure ſubſtitutiōis.in.l.vna.§.his.ita.nu.5.C.de cadu.tol. fo.eod.
8 Differētia inter bonorū poſ.q̄ ꝯſiſtat in iure ſicut hr̄ditas q̄ etiā ſine vllo corpore intellectū iuris hꝫ in bo.poſ.q̄ eſt mixta ex iure facto ⁊ bon.poſ.hereditatis petitionē.in.l.j.nu.2.C.q admit. fol.16.
6 Differētie inter mandatorē fideiuſſorē ꝯſtitutorē ⁊ expromiſſorē in rub.nu.1.ff.de fideiuſ. fol.48.
6 Differētia inter facultatē declarādi ⁊ eligēdi in.l.qcquid.nu.7.ff.de ver.obli. fol.28.
7 Differētia inter cōmodatū ⁊ p̄cariū.i.l.ij.nu.4.5.⁊.6.C.cōmo. fo.182.
8 Differētia inter ius annulorū aureorū ⁊ reſtituere natalibus ⁊ a qb⁹ iſta cōcedanꝛ in rub.nu.1.2.⁊.3.C.de iur.annu.aure. fo.15.
2 Differētie inter ꝯctū emptionis ⁊ vēditiōis ex vna parte ⁊ pmutationis ex altera.in.l.j.nu.1.⁊.2.ff.de rerū pmu. fol.125.
5 Differentia inter dictionē q̄libet ⁊ dictionē oīs.in.l.edib⁹.nu.1.ff.de ope.no.nuncia. fol.9.
4 Differētia inter dictionē ſi ⁊ dictionē cū q̄tū ad faciēdaꝫ cōditionē.in.l.j.nu.5.⁊.6.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.68.
3 Differētia inter pupillū ⁊ adultū circa aditionē vel repudiationē hr̄ditatis.in.l.impuberibus.nu.2.ff.de acq.here. fo.88.
7 Differētia inter pcuratorē ſimplicē ⁊ pcuratorē in rē ſuā in.l.p diuerſas nu.1.C.manda. fol.202.
6 Differētia inter iter ⁊ act⁹.in.l.q vſumfructū.nu.2.ff.de ver.obli. fol.20.
1 Differētia ſeu exceptio pſonarū fit in his que cōcedūtur de gratia ſpeciali etiā quo ad deū ſꝫ in his q̄ ſunt de iuſtitia nō eſt ſiēda differētia.i.l.j.nu.5.ff.de poſtu. fo.76.
1 Differētia inter notoriū ⁊ manifeſtum.in.l.ſi deceſſerit.§.ſi vero.nu.2.ff.qui ſatiſd.cog. fo.32.
2 Differētia q̄ actio tūc dicaꝛ arbitraria qn̄ originaliter eſt ſtricti iuris ⁊ ſi actio bonefidei q̄ nō dr̄ arbitraria rōne loci ad qd fit vtilis.in.l.ſi heres.nu.2.ff.de eo qd cer.lo. fo.61.
1 Differētia nō eſt inter exp̄ſſum cōſenſum ⁊ tacitū q̄tū ad efficaciā ⁊ potētiā.in.in.l.de quibus.nu.8.ff.de legi. fol.12.
7 Differētia inter crimē delictū maleficiū ⁊ peccatū.in.l.j.nu.3.C.ſi aduer.de.ict. fol.85.
4 Differētia inter.§.ſi filio ſuo.⁊.§.q̄ vulgo dr̄.in.l.in rōne.⁊ ad.l.falci.ibi.in.d.l.in rōne.§.ſi filio ſuo.nu.2.ff.ad.l.falci. fol.87.
8 Differētia inter furtū ⁊ rapinā.in.l.aduerſus.nu.2.C.de fur. fol.7.
7 Dr̄ia inter nūtiū ⁊ pcuratorē.in.l.multū.nu.5.ſi qs alteri vel ſibi. f.212.
4 Differētia inter caſum qn̄ debitor legat creditori pluſq̄ debeat ⁊ q̄riꝛ an inq̄tū valeat legatū.in.l.verbis legati.nu.2.ff.ad.l.falci. fol.85.
4 Que differūt ſcd̄m plus ⁊ minus nō differūt in ſubſtantia.in.l.ſempronius.num.6.ff.de leg.ij. fo.50.
1 Differre nō diciꝛ in ſubſtātia q̄ differt ſcd̄m plus ⁊ min⁹.in.l.ſi cōem fundum.§.ſi is q.nu.4.ff.quēad.ſer.amit. fo.171.
7 Dr̄ia inter inſtantiam ⁊ pceſſum ſeu acta.in rub.nu.3.C.de i ius vo.f.39.
2 Differētia inter pignoratitiā actionē ⁊ hypothecariam in rub.nu.1.ff.de pig.act. fo.71.
5 Differētia inter pēſionem cēſum ⁊ affictum.in.l.j.§.hic titul⁹.nu.5.ff.de publi.⁊ vecti. fol.26.
1 Differētia inter murū ⁊ parietē ⁊ q̄ murus ita cedat ſolo ſicut paries.in l.ſi p̄cario.nu.6.ff.cōmu.predio. fo.167.
5 Differētia inter p̄ſcriptionē ⁊ cōſuetudinem.in.l.vſucapio eſt.nu.2.ff.de vſucapio. fo.53.
1 Dr̄ia inter q̄relā que daꝛ aſcendēti ⁊ deſcēdenti ⁊ q̄relā que daꝛ fratribus ⁊ ſororibus ⁊ ad qd deꝛ.in.l.j.num.2.ff.de inof.teſta. fol.132.
2 Differētia de tpe recōductionis inter prediū vrbanū ⁊ ruſticū.in.l.item q̄ritur.§.q impleto.nu.7.ff.loca. fo.116.
3 Differētia inter heredē inſtitutū pure ⁊ inſtitutū ſub cōditione vel in diē incertū circa adminiſtrationeꝫ hereditatis.in.l.ſi qs inſtituaꝛ.nu.5.ff.de here.inſti. fol.67.
5 Differētia an fiat vēditio p vxorē vel per maritum.in.l.cū vir.nu.4.ff.de vſucap. fo.16.
1 Differētia inter cōſuetudinē ⁊ p̄ſcriptionē ⁊ q̄ cōſuetudo oneroſa nō extēdatur.in.l.de quib⁹.nu.12.ff.de legi. fol.12.
7 Dr̄ia inter pignoratitiā ⁊ hypothecariā.in rub.nu.1.C.de pig.act. f.182.
4 Differētia an ſit inter ꝯſuetudinē loquēdi ⁊ vtēdi.in l.ſi ſeruus pluriū.§.ſi numerus.nu.3.ff.de lega.j. fo.22.
2 Differētia inter legitimatū ⁊ diſpēſatū ⁊ inter reſtitutū natalib⁹ ⁊ illū q ꝯſecutus eſt ius aureorū annulor.i.l.j.§.in filiofa.nu.7.ff.ad mace. f.86.
4 Differētia dꝫ eſſet inter iudicē ⁊ ptē ſic inter cōdēnantē ⁊ ꝯdēnatū.i.l.ille a quo.§.tēpeſtiuū.nu.2.ff.ad treb. fo.102.
7 Differētia inter inſtātiā cām ⁊ litē.in.l cās.nu.3.C.de trāſac. fol.52.
4 Differentia inter legatū rei hr̄dis ⁊ legatū rei tertij.in.l.vnū ex fami.§.ſi rem tuā.nu.2.ff.de leg.ij. fol.55.
8 Dr̄ia inter raptorē ⁊ furē.in.l.ancille.nu.9.C.de furtis. fo.8.
1 Differentia inter bn̄ficium priuilegiū ⁊ reſcriptum.in.l.ſi.nu.2.⁊.3.ff.de conſtitu. fo.13.

8 Differētia īter sentētiā ⁊ rē iudicatā in.l.litigatorib⁹.n.3.C.de ap.fo.128.

8 Differētia inter executorē ad quē ꝑtinet facere ea q̄ facti sunt ⁊ iudicē q declarat ea q̄ fiēda sunt in.l.executorē.n.2.C.de exec.rei iudi. fo.123.

7 Differētia īter mōachos ⁊ fratres ī auten.īgressi.n.3.C.de sacros.ecc.f.7.

3 Dr̄ia inter adire ⁊ immiscere in.l.cū demū.n.2.ff.de acq.here. f.105.
Qō interdū ponaꝛ vnū ꝑ alio.ibi.nu.3.

1 Differētia inter dictiōes rite ⁊ recte cū rite significet solēnitatē req̄sitaʒ a iure recte vero cāʒ in.l.hoc colore.nu.5.ff.de inoffic.testa. fo.132.

3 Differētia īter hereditatē ius adeūdi ⁊ aditionē.in rub.n.1.ff.de acquirē.here. fo.85.

1 Differētia inter actū iter ⁊ viā in.l.si tā angusti.n.2.ff.de serui. fo.157.

2 Differētia inter cāʒ ⁊ oblig.in.l.certi cōdictio.n.3.⁊.10.ff.si cer.pe. fo.7.

2 Differētia īter pign⁹ ꝓtoriū ⁊ cōuētionale in.l.j.nu.4.ff.de pigno.act.f.71.

8 Dr̄ia inter codicillos q dicūtur fieri ab intestato ⁊ codicillos facto testamēto.in.l.j.n.2.C.de cdicil. fo.72.

8 Dr̄ie inter fideicōmissariā substitutionē ⁊ directā ⁊ q̄ vtilitas sit q̄ directa obligeꝛ in.l.ꝓcib⁹.nu.19.⁊.20.C.de impub. fo.50.⁊.51.

3 Dr̄ia inter patrē ⁊ extraneū in cōmunione actiōis de dote.in.l.quoties.nu.3.ff.sol.ma. fo.22.

7 Dr̄ia inter iudiciū instātiā cāʒ vel actionē in iudiciū deductā ⁊ litē in.l.postq̄ʒ liti.nu.4.C.de pac. fo.40.

7 Differētia an sit an q̄s agat īterdicto vñ vi an cōdictiōe legis si q̄s ī tātā.C.vñ vi.in.l.momētanee.nu.7.C.q legi.pso.in iudi. fo.115.

1 Differētia inter restitutū natalib⁹ ⁊ illū q ex dispēsatiōe cōsequiꝛ ꝓuilegia legitimorū vel ingenuorū in.l.ʒ si hac.§.patronū.nume.5.ff.de in ius voc. fol.25.

7 Differētia īter vsumfructū q cōsistit in iure ⁊ fruct⁹ q sunt res corporales in.l.interest.nu.2.C.de vsufru. fo.149.

5 Differētia inter rē corporalē nudā proprietatē vsumfructū possessionem dñiū ⁊ fundū q̄liter in.l.si q̄s vide.§.differētia.nu.3.ff.de acq.pos. fo.47.

5 Differētia inter fistulas ⁊ aqueductū in.l.si ꝓus.§.placuit.n.3.ff.de aqua plu.ar. fo.25.

2 Dr̄ia an aliq̄d acquiraꝛ mihi ex re mea an ꝓpter rē meā in.l.in tpe.§.seruus alien⁹.nu.2.ff.de pecu. fo.93.

8 Dr̄ia inter sensum qui dr̄ a ɔ̄trio sensu seu ecōuerso ⁊ sensum ɔ̄trium remis.in.l.apud antiquos.nu.6.C.de fur. fo.11.

6 Differētia inter solutionē ⁊ liberationē in rubri.nu.1.ff.de solu. fo.64.

2 **Difficultas** soluēdi nō expressa in ɔ̄ctu nō impedit aliquē obligari ⁊ q̄d si fuit expressa in.l.qōte mihi.n.11.ff.si cer.peta. fo.6.
Difficultas in obligatiōib⁹ facti impedit morā ⁊ quid in obligatiōibus dādi.ibi.nu.12.⁊.13.

8 **Diffinitio** vbi nō cōuenit nec diffinitū in.l.si quis seruo.nu.4.C.de fur. fo.11.

1 Diffinitio cēseꝛ cōmissa ꝑ clausulā talis audiat ⁊ iustitiā faciat in rescripto oppositā in.l.q ꝓcuratorē.nu.6.ff.de ꝓcura. fo.95.

1 **Dignitatē** suā debet quis tueri ingenuo suo in.l.j.nu.4.ff.ð postu. fo.76.

1 Dignitas an pri⁹ attēdaꝛ q̄ numer⁹ ꝑsonarū in.l.maiorē.numero.1.ff.de pact. fo.56.

7 Dignitatē habētes ex priuilegio nō sunt ita digni sicut illi q habēt rōe officij vel administratiōis in.l.fi.n.5.C.vbi sena.vel claris.ciuili. fo.128.

7 Dignitatū quot sunt species in rubri.numero.1.C.vbi sena.vel claris.ciuili. fo.127.

1 **Dilatio** nō dʒ dari sine cause cognitiōe ⁊ q̄ cognitio requiratur in.l.fi.nu.3.ff.de ferijs. fo.45.
De dilatiōe vide lati⁹ ibidē.nu.4.5.6.7.8.9.10.11.⁊.12.

7 Si post dilationē datā ad deliberādū an vellet cedere vel cōtēdere ꝓcederet iudex ad vlteriora an cēseaꝛ tacite ⁊ an possit eā reuocare exꝑsse in.l.siue pars nu.2.⁊.3.C.de dila. fo.119.
Vide lati⁹.ibidē.nu.4.5.7.⁊.8.

1 Dilationē si q̄s impetrauit generaliter aduersus oēs creditores ⁊ durāte dilatiōe vn⁹ ex creditorib⁹ efficiaꝛ postea debitor illi⁹ q̄ tūc nō habeat locū retorquutio in.l.si q̄s.§.hec pena.nu.2.ff.qō q̄sq̄ʒ iuris. fo.23.

1 Dilationē ꝓrogare ex cā iusta pōt iudex in.l.interdū.n.1.ff.de iudi.f.122.

3 Dilationem habēs a lege miseratiōis gratia si vult ea vti dʒ satisdare cū fideiussore de soluēdo adueniēte termino idē si habet a principe vel a testatore vel a iudice in.l.si cōstāte.§.quoties.nu.2.ff.sol.ma. fo.19.

3 Dilatio prima si nō sufficit dʒ assignari scđa cū cause cognitiōe si ꝓbat se fuisse impeditū ī ꝓma ⁊ si fiat cōtrariū an valeat in.l.j.§.ait pretor.nu.7.ff.de iure deli. fo.85.

3 Dilationē qui habet a iudice debet cauere in.l.si cōstāte.§.si vxor.nu.3.ff.sol.ma. fo.20.

7 Dilatiōes danꝛ in causis fiscalib⁹ sicut in alijs ⁊ q̄uo hoc intelligaꝛ in.l.inter priuatos.nu.1.C.de dila. fo.120.

3 Dilatiōe vna pēdēte iudicis officiū cōquiescit ⁊ nō dʒ dari altera in ꝑiudiciū prime ⁊ ꝑ quā illi derogareꝛ in.l.quādiu.nu.12.ff.de acq.here.f.100.

6 Dilatio si est data ad ꝓducēdū testes ⁊ in vltima vel penultima die ꝓduxit testes q nō fuerūt examinati ⁊ ꝓpter hoc recesserūt an debeat dari iterata integra dilatio in.l.si ita stipulat⁹.nu.4.ff.de verb.obli. fo.9.

7 Dilatiōes plures quare dētur ad allegādū q̄ ad ꝓbādū allegata.in auť iubem⁹.nu.8.C.de iudi. fo.107.
Dilationes plures licet quis habuerit et fuerit contumax in probando vel allegando tamen cum fertur sententia debet specialiter citari ad ipsaʒ audiendam.ibi.nu.9.

7 Dilationē soluēdi a ꝓncipe habēs nō pōt ea vti nisi satisdet cū fideiussorib⁹ de soluēdo adueniēte termino ⁊ idē si habeat a testatore ⁊ an possint prestari fideiussores post rescriptū in.l.vniuersa.nu.2.3.4.⁊.5.C.de preci.impera.offe. fo.30.

7 Dilatiōes si nō sunt date nec facte probatiōes an possit perueniri ad sententiā diffinitiuā ita q̄ valeat i.l.petēde.nu.4.C.de tēp.in ite. fo.94.
Vide amplius ibidē.nu.5.8.⁊.10.

7 Dilatio ad ꝓbādū nō dʒ dari nisi petēti ⁊ q̄ñ ēt ex officio nō petēti in.l.j.nu.3.C.de dila. fo.118.
Vide latius.ibidem.nu.6.7.⁊.8.

7 Dilationē si iudex dedit reo ad deliberādū an velit cedere cū hoc q̄ si deliberat cōtēdere eadē die respōdere debeat libello an ista adiectio potuerit fieri in.l.siue pars.nu.6.C.de dila. fo.119.

7 Dilatio ad probādū dʒ dari petēti ⁊ an possit dari nō petēti in.l.petēde.nu.2.⁊.3.C.de tēpo.in integ. fo.94.

7 Dilatio an deꝛ in cā q̄ vertiꝛ corā papa ad ꝓbādū extra curiā in.l.cū a nobis.nu.5.C.de dila. fo.119.

8 Dilatio legalis nemini debet esse dānosa in.l.cū filleianū.nu.3.C.de his qui vt indig. fo.72.

7 Dilatio si cōcediꝛ debitori meo ꝑ principē an interim teneaꝛ mihi ad vsuras in.l.quoties.nu.3.C.de ꝓci.impera.offeren. fo.29.

8 Dilatio dʒ cessare cessante cā dilatiōis in.l.fi.§.eo addito.nume.2.C.qui admit. fo.18.

8 Iudex si statuit tibi actori terminū decē dierū ad ꝓbādū ⁊ mihi reo aliorū.x.dierū post terminū tuū ad reprobādū ⁊ tu facias ꝓbatiōes tuas prima die statim incipit mihi currere dilatio mea in.l.fi.§.eo addito.n.2.C.qui admit. fo.eo.

4 Dilatio semꝑ cēseꝛ apposita fauore debitoris in.l.si ita relictū.§.pegasus ita solit⁹.nu.2.ff.de leg.ij. fo.49.

1 Dilatio data ad probādū est ꝑemptoria etiā si nō dicaꝛ in ea sec⁹ in dilatiōe q̄ daꝛ ad veniēdū nisi sit aliud q̄ habeat vim ꝑemptorij in.l.oratiōe.nu.2.3.⁊.4.ff.de ferijs. fo.42.

1 Dilatio vna pōt dari ad ꝓbādū ꝑ instrumēta ⁊ testes ʒ cōiter daꝛ ꝓma dilatio ad ꝓbādū ꝑ testes ⁊ alia postea ad ꝓducēdū iura sua vt instrumēta ⁊ an tūc infra primū terminū possint ꝓduci instrumēta ⁊ q̄d ecōuerso in.l.oratiōe.nu.6.ff.de ferijs. fo.45.

4 Dilatiōe pēdēte nihil dʒ innouari nisi sit data suꝑ eo qō est nullū in.l.cū pater.§.curatoris.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

7 Dilatio multiplex in rub.nu.3.C.de dila. fo.118.

8 Dilatio vna pendēte si deꝛ alia an incipiat secunda currere post lapsum prime in.l.fi.nu.3.C.de repu.here. fo.66.

7 Dilatio prima an possit dari iudice nō sedēte ꝓ tribunali.in.l.a procedēte.nu.2.⁊.3.C.de dila. fo.119.

7 Iudex si absente reo ex officio dat actori dilationē ad ꝓbādū quā actor recuset accipere dicēs q̄ re⁹ nō est ꝓ̄sens ⁊ iudex dicat q̄ faciet eum ratificare an secuta ratificatiōe valeat in.l.a ꝓcedēte.nu.2.C.de dila. fo.eo.

1 Dilatiōe cōuētionali pēdēte nō dʒ q̄s cōpelli satisdare nisi suꝑueniat noua cā suspiciōis in.l.si debitori.nu.10.⁊.11.ff.de iudi. fo.119.

8 Dilatio maior si daꝛ ꝑ iudicē q̄ debuerit dari ex forma statuti an valeat quicq̄d factū sit infra illū quaten⁹ excedit prefixā a statuto in.l.fi.§.⁊ hoc quidē.nu.3.C.de iure deli. fo.65.
Quid si mādat dari vnā dilationē ⁊ dat plures.ibi.

7 **Diligētia** vnius debet sibi prodesse non alteri in.l.fi.nu.2.C.depo. fo.201.

7 Diligēs ⁊ industriosus q est in officijs publicis ꝓ̄sumiꝛ ēt eē in suis priuatis negotijs in.l.j.nu.2.C.q ⁊ aduer.quos in integ.restitu. fo.88.

3 Diligētia oīs bona est: seuitia vero mala in.l.si cōstāte.§.si marit⁹.nu.2.ff.sol.ma. fo.20.

4 Diligētia exactissima exigiꝛ in procuratore ad lites in.l.si seruus.§.cum quid.nu.3.ff.de leg.j. fo.38.

2 **Dissensus** inter dantē ⁊ recipientē in specie cōtractus impedit cōtractū celebrari ⁊ etiā dominiū in.l.si ego.n.1.ff.si cer.pe. fo.11.

2 Dissensus iste si cōtraxi tecum tanq̄ cum seruo cū esses liber nō impedit actionem nasci.in.l.si ego.nu.10.ff.si cer.pet. fo.eo.

4 **Disiuncta** posita inter personas oneratas resoluiꝛ in cōiunctaʒ si sola disiuncta posita fuit in.l.titio funduʒ.§.his verbis.nu.4.ff.de leg.j. fo.31.

8 **Discordia** inter duos habentes iudicare cognoscere anteq̄ iudicēt in.l.iubem⁹.nu.3.C.de appel. fo.129.

7 Discordia q̄ñ est inter partes pertinet ad iudicē cōcordare in.l.fi.nu.3.C.de iudi. fo.113.

7 Dissimulatio q̄ dicaꝛ in.l.j.nu.2.C.de in integr.resti.mino. fo.78.

7 **Dispositio** testatoris an valeat quod heres qui fuit in mora soluendi legatum soluat pro quolibet tantū pro vsuris.

vsuris.in.l.j.nu.14.C.de sum.tri. fo.4.
3 Dispositio vitiat qñ res puenit ad casum vel statutū a quo nō potuit incipere ante ipsius pfectionē ꝛ si in eo pseuerat vitiat dispositio.in.l.sed et si.§.seruus.numero.2.ꝛ nu.3.ff.de hered.instit. fo.64.
1 Dispositio vna ꝛ eadem legis vel statuti potest esse fauorabilis respectu vni⁹ extremi ꝛ odiosa respectu alterius ꝛ sic in primo extēdenda ꝛ in scdo restringēda.in.l.sed si hac.§.semp.nu.2.ff.de in ius vocan. fo.26.
3 Dispositio simpliciter facta refert ad intellectū iuris vt censeat facta eo casu quo moderni.in.l.gallus.§.quidā.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.51.
4 Dispositione legali nō debet qs pati penā vltra ꝙ delinquat.in.l.etiam.nu.3.ff.de leg.j. fo.39.
2 Dispositio quelibet ratione incertitudinis nō vitiat qñ per relationē ad aliud certificari potest.in.l.qui autē.nu.2.ff.de cōstit.pecu. fo.62.
4 Dispositio pura qñ pcedit ꝛ ad executionē eius apponit tēpus an et qñ reddat legatū cōditionale.in.l.seius saturni.nu.2.ff.ad trebel. fo.112.
2 Dispositio in dubio psumit ppetua.i.l.sufficit.nu.3.ff.de ɔdi.inde.fo.51.
2 Dispositio collata i volūtatē sedis apostolice nō expirat lȝ papa moriat secus si papa dixerit ad bñplacitū nostrū.in.l.locatio.nu.2.ff.loca.fo.115.
7 Dispositio qñ plus extēdat inter viuos ꝙ vltima volūtas.in.l.actione.nu.5.C.de transac. fo.50.
2 Dispositio legalis ꝙ qs nō teneat de euictione facit vt etiā ad restitutionē ptij nō teneat.in.l.emptorē.§.q aūt.nu.3.ff.de act.empt.ꝛ vēdi.fo.108.
3 Dispositū qñ aliqd est gñaliter nō expedit specialiter in singulis casib⁹ amplius disponi.in.l.q sub cō.§.de hoc iure.nu.3.ff.de cōdi.insti. fo.81.
1 Dispositio collata in aliquē ratione alicuius qualitatis vigētis in eo vēdicat sibi locū in psona alterius in qua trāsit illa qualitas.in.l.tale pactū.§.pater qui.nu.4.ꝛ.5.ff.de pac. fo.67.
1 Dispositio gñalis seu gñalitas tm̄ valet ad omnia quantū specialis quo ad quedam nisi reperiat ɔꝛium ꝛ casus fallētie sunt speciales pter aliquas speciales rationes.in.l.sȝ ꝛ si.§.qñtū est.nu.4.ff.si qs cautio.fo.40.
1 Dispositio gñalis tm̄ valet respectu omniū quātū specialis respectu quo rundā.in.l.qui edificiū.nu.3.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.
4 Dispositio tribus modis dicitur esse captatoria.in.l.captatorie.nu.2.ff.de leg.j. fo.25.
Dispositio nō valet si id qd sua dispositio includebat vt includere videbat exceptionē excludebat.in.l.si ita legatū.nu.2.ff.eo. fo.eo.
5 Dispositio gñalis qñ censeat etiā disponere in casib⁹ specialiter promissis.in.l.j.§.hoc autē.nu.3.ff.de ope.no.nun. fo.2.
8 Dispositio vltime volūtatis licet sit fauorabilis tñ si nō valet vt agit qua litercūqȝ nō valeat nō vȝ vt valere pōt.in.l.fi.nu.7.C.de codicil. fo.73.
8 Dispositio facta in vno de correlatiuis ꝙ videat facta in alio.i.l.si ab eo.nu.2.C.de legi.here. fo.100.
1 Dispositione generali nō veniūt de quib⁹ specialiter disponi nō poterat.in.l.j.nu.11.ff.de offi.eius cui manda.est iurisdi. fo.14.
3 Dispositio facta tpe phibito si cōferat in tempus pmissum qñ valeat.in.l.seruus.nu.3.ff.de condi.insti. fo.83.
6 Dispositio purificata equiparat dispositioni pure facte.in.l.fideiussor.§.stipulationem.nu.3.ff.de fideius. fo.51.
1 Dispositio legis cessat cessante vnica ratione legis secus si nō esset vnica.in.l.ꝙ dictū.nu.2.ff.de pact. fo.64.
1 Dispsitio legis restringit ex pfatione.in.l.cū hi.nu.8.ff.de trāsact. fo.73.
3 Dispositio si a principio est obscura ꝛ testator tūc velit eā declarare ꝛ ob securitas eū nō vitiet sufficiūt duo testes ꝛ si eā non declarasset cōmitteret declarationi iudicis.in.l.heredes.§.si quid.nu.13.ff.de testa. fo.40.
3 Dispositione in generali nō veniunt illicita.in.l.si qs.nume.4.ff.de condi.instit. fo.81.
3 Dispositio illa dicit simplex q̄ est vnica.in.l.j.nu.2.ff.de vulg.ꝛpu.fo.68.
6 Dispositio facta in casib⁹ simplicib⁹:an extendat ad casum mistum.in.l.ij.nu.2.ff.de ver.obli. fo.4.
7 **Disputatio** facta in fauorē alicuius vt nō sit in damno nō debet operari vt remaneat in lucro cū iactura aliena.in.l.vna.nu.2.C.de repu.que fi.in iudi. fo.91.
7 Disputātes q̄stiones decisas per alios solēnes doctores ꝛ quorū decisiones cōmuniter tenent faciūt eis iniuriā.in.l.nemo.nu.3.C.de sum.tri.fo.4.
2 Disputādi ꝛ argumentandi modus remis.in.l.vir vxori.§.mulier.ꝛ nu.5.ff.ad velleia. fo.98.
8 Non dispensatur circa alios defectus ꝙ numeri testiū per.l.omniū testamento.nu.9.C.de testa. fo.38.
4 **Distributiua** duplicia q̄ dicant:ꝛ q̄ simplicia.in.l.si qs in fundi.§.si qs.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j. fo.3.
1 **Diuersitas** in tpe diuersificat substantiā qñ aliquid factuȝ est vno tpe ꝛ aliud alio tempore.in.l.si cōmunē.§.si qui.nu.2.ff. quemad.serui.amit. fo.171.
Idem in loco.ibi.
6 Diuersitas locorum nō diuersificat dationē et quid in factis.in.l.qui res suas.§.mihi rome.nu.3.ff.de solu. fo.78.
3 Diuersitas loci vel tpis diuersificat substātiā maleficij vt aliud dicat maleficium.in.l.pantonius.§.rei.nu.5.ff.de acqui.here. fo.105.
7 **Diuisio** in quib⁹ cōueniat ꝛ in quib⁹ differat cū contractu emptionis remis.in.l.j.nu.5.C.cōmu.vtri.iudi. fo.159.
Diuisio prebet causam vsucapiendi.ibi.nu.6.
7 Diuisio qñ inducatur ꝛ qñ nō si vnus pluribus res debendi obligatis in solidum soluit partem.in.l.si creditores.nu.3.C.de pac. fo.43.
7 Diuisio debet fieri officio iudicis ꝛ quid seruet de cōsuetudine.in.l.ad officium.nu.2.C.cōmu.diui. fo.158.
6 Diuisio quotuplex sit ꝛ in quibus reb⁹ cadat.in.l.stipulationes nō diuiduntur.nu.8.ff.de verb.oblig. fo.31.
7 Diuisio est alienatio.in.l.iubemus.nu.3.C.de sacrosan.eccle. fo.9.
7 Diuisio an sit contractus innominatus.in.l.si familie.nume.3.C.famil.bercis cun. fo.155.
6 Diuisio fit in nūmis per quantitatem magis ꝙ per quotas.in.l.si is cui.nu.3.ff.de solu. fo.76.
7 Partes si diuidant per breuia et ex postfacto apparet enormis lesio potest lesus implorare iudicis officium vel ɔdictionē ex.l.maiorib⁹.nu.4.C.cōmu.vtri.iudi. fo.159.
Quid si nō interuenisset dolus nec tanta lesio.ibi.
6 Diuisio triplex.s.respectu obligationis solutionis ꝛ cōtractus qualiter possit resultare decedēte promissore relictis plurib⁹ heredib⁹.in.l.ij.§.et harum.nume.2.ff.de verbo.obli. fo.4.
1 In diuisione nō venit aditus seu trāsitus per partē alterius:nisi expresse hoc agatur.in.l.via.§.quecūqȝ.nu.2.ff.de ser.rusti.pre. fo.164.
7 Diuisio si nō potest pbari per instrumētum nec per testes:sed potest pbari ꝙ p lōgū tēpus illi q habebāt bona cōmunia possederūt ea p diuiso an hoc psumat ꝛ pbet diuisio.in.l.si maior.nu.2.C.cōmu.diui. fo.159.
Quid in dominio.ibi.nu.3.
1 Diuisio facit de vno duo:ꝛ sic de vno fundo:vel qualibet parte duos:vel duas:ꝛ qlibet pars fundi erit fundus.i.l.si qs.nu.2.ff.cōmu.pdio.fo.166.
Diuisio fundi fit facilius ꝙ dom⁹:qꝛ fundi potest fieri sola destinatione verbali:sed dom⁹ nō nisi parieti intermedio.ibi.nu.3.
5 Quādo diuido rem tanꝙ cōmunē inter te ꝛ me cū nō sit an trāsferā in te dñium si solus sis dominus vel vsucapiēdi cōditionē si tertius erat dñs.in.l.cū solus.nu.4.ff.de vsuca. fo.59.
4 Diuisio dicit esse quedam pmutatio.in.l.cū pater.§.hereditatē.nu.4.ff.de lega.ij. fo.58.
Per simplicē diuisionē nō censent diuidētes renūtiare fideicōmisso.ibi.
1 Diuisio administrationis facta inter gestores seu administratores quid eis profit.in.l.cū alicui.nu.3.ff.de neg.gest. fo.108.
1 **Diuitem** se pbare debet qui se fundat diuitijs.in.l.si decesserit.§.si vero.nu.5.ff.qui.satis.cog. fo.32.
1 **Diuortiū** quod est matrimonij validi separatio nō habet locum de iure canonico.vel diuino.vt eo facto tam vir ꝙ vxor possint transire ad alia vota ꝛ quid per ingressum religionis.in.l.diuortio.§.illum autē.nu.6.ff.de neg.gest. fo.110.
3 Quod olim erat iusta causa faciendi diuortium si vxor nō percabat liberos ꝛ ꝙ hac de causa nō possit hodie maritus petere separationem tori.in.l.si cū dotem.§.si maritus.nu.4.ff.solu.matri. fo.17.
7 **Doctorari** qui faciūt se a papa vel imperatore sine examine an sint ita digni sicut illi qui trāseūt p viam ordinariam.in.l.fi.nu.5.C.vbi sena.vel claris.ciui. fo.128.
7 Doctor legū dicit habere dignitatē ꝛ qualiter habeat iurisditionē inter scholares.in.j.cōsti.C.nu.6.8.ꝛ.9. fo.2.
4 Si alicui relinquit cū doctorabit vel pro expēsis doctoratus et vno testatore doctoratus est vel aliunde fecit expēs.ꝙ adhuc possit legatū petere.in.l.publius.nu.3.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.27.
2 Doctor qui cōduxit domū si propter causam superuenientē non potuit vti quantum ad scholas licet potuerit habitare non obstante guerra debet pensio remitti si eam cōduxisset nisi legere potuisset.in.l.cū in plures.nu.5.ff.loca. fo.123.
4 Doctor qui ex casu legit pro se ꝛ diuersis horis debet sibi salariū vtriusqȝ in.l.qui duobus.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.71.
7 Doctor nō debet informari a scolarib⁹:sed ecōuerso.in.l.iubemus.nu.3.C.de epi.ꝛ cle. fo.19.
1 Doctor qui legit.xx.annis.licet ipso iure efficiat comes ꝛ sic nobilis:non tñ pdit prerogatiuā quā prius habebat vt popularis quin possit admitti ad officia q nobiles nō habēt.in.l.nulla iuris.nu.3.ff.de legi. fo.11.
7 Doctor si pdit priuilegiū doctorat⁹ vel nunqȝ redemit a notario an sufficiat pbare doctoratum per testes ꝛ quid si gessit se pro doctore per decēniū.in.l.si solēnib⁹.nu.5.C.de fide instru. fo.175.
4 Doctor fact⁹ comes qꝛ legit.xx.annis nō pdit priuilegiū populare si primo erat de populo.in.l.falsa.§.sed ꝛ si.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.72.
7 Doctoratus insignia nō licet alicui accipere a seipso ppria autoritate sȝ ꝙ debeat ea petere ꝛ recipere a superiore ad quē pertinēt.in.l.j.nu.2.C.vt nemini liceat sine iu. fo.71.
7 Doctores nō debēt donum dei.s.scientiam quā eis tribuit trahere ad iniqua cōpendia.in.l.iubemus.nu.7.C.de sacrosan.eccle. fo.9.
1 Doctori turpe est si petat cōsiliuȝ a scholari.in.l.si quis.§.pretor ait.nu.1.ff.de eden. fo.49.
1 Doctor aliquis si dedit iniquū ɔsiliū in causa alterius:an teneat ad illud idem seruare in causa propria quā haberet cū illo.in.l.j.§.qui.nu.5.ff.qd quisqȝ iuris. fo.21.

7 **Dolus** an reddat trāsactionē nullā ipso iure in.l.sub ꝑtextu nu.6.C.de trāsac. fo.53.

7 Dolꝰ verꝰ in qbꝰ differat a dolo ꝓsumpto in.l.dolū.n.4.C.de dolo. f.77.

7 Dolꝰ si fuit cōmissus ꝑ aduersariū vt excluderet minorē a bñficio restitutiōis q̄ fecit vt in ꝯctu assereret se maiorē an tūc illa assertio noceat maiori ⁊ qd si interuenit iuramētū i l.de tutela.n.4.C.q̄ i inte.resti.mino.f.79.

7 Dolus debitoris dās cām liberatiōi an reddat cām nullā ipso iure seu liberationē in.l.sub ꝑtextu.nu.3.5.⁊.7.C.de trāsactio. fo.52.

7 Doli ꝓbatio qñ nō sit necessaria ex indicijs:sz ipso iure ꝓsumat̄ in.l.dolū nu.3.C.de dolo. fo.77.

1 Dolꝰ iudicis an reddat sñiam vel legē ipso iure nullā ⁊ qd si lata sit ꝑ gratiā vel inimicitiā iudicis in.l.ij.n.3.ff.qd quisq3 iur. fo.22.

8 Dolꝰ ꝓsumit̄ in his q̄ cōmittūtur arbitrio iudicis qñ esset excessus indignꝰ in.l.si fugitiui.nu.10.C.de serui.fugi. fo.3.

1 Doloso existēte nō soluēdo dat̄ in subsidiū regressus ꝯ aliū q ex dolo illiꝰ lucri sentit ⁊ qñ hoc ꝓcedat ⁊ de forma libelli ⁊ an reꝰ remaneat liberatꝰ ⁊ an actor restituat̄ in integrū in.l.fina.nu.2.ff.de eo ꝑ quē fac.est.fo. 38.

2 Dolus cōmissus idefamādo possidere an ꝑpetuet obligationē sicut mora.in.l.qd te mihi.nu.6.ff.si cer.peta. fo.6.

1 Dolꝰ verꝰ qd sit ⁊ qd ꝓsumptꝰ ⁊ qd culpa latissima ⁊ qd lata culpa in.l.vbi exigit̄.nu.2.ff.de eden. fo.49.

2 Dolus si fuit cōmissus in nō parēdo iudici cū qs posset:tūc in oībꝰ actionibus defert̄ iuramētum in litē affectiōis .in.l.in actiōibus.nu.6.ff.de in lit.iur. fo.34.

3 Dolus ꝑ quē mihi acq̄rit̄ nocet mihi quātū ad impediēdū acq̄sitionē: lz dolus tertij nō noceat mihi in ꝑditiōe rei mee.in.l.filie.numero.4.ff.solu.matri. fo.32.

2 Dolus ꝓcuratoris in administratiōe cōmissus magis nocet dño q̄ dolꝰ tutoris pupillo.in.l.sz ⁊ si.§.⁊ ita iulianꝰ.nu.2.ff.de tribu.act. f.84.

3 Dolus illiꝰ a quo habeo cām lucratiuā nocet mihi si volo agere in.l.menia.§.fundꝰ.nu.7.ff.solu.ma. fo.30.

2 Dolꝰ cōmissus in faciēdo quē teneri de casu lz nō sit ordinatꝰ ad casum facit teneri de casu in.l.i.§.si rē.nu.3.ff.deposi. fo.102.

6 Dolus an vitiet stipulationē ipso iure in.l.si qs cū aliter.nu.3.ff.de verb.obli. fo.13.

2 Dolus dans cām contractui stricti iuris nō reddit cōtractū ipso iure nullum ⁊ quid in cōtractu transactionis in.l.summa.nume.4.ff.de condi.indebi. fo.54.

1 Tolerādū est potiꝰ qd neuter lucret̄ ēt dolosus quā qd vterq3 lucret̄ ⁊ sic dolosus in l.si duo rei.nu.3.ff.si qs cau. fo.41.

1 Licet quis nō fuerit in dolo nec in culpa:tñ si nō facit qd ꝓmisit incidit in penā mero iure ⁊ q̄ de equitate sibi det̄ exceptio in.l ij.§.si quis nu.2.ff.si quis cau. fo.39.

7 Dolꝰ vēditoris an noceat emptori vt nō possit vsucapere vel ꝓscribere in.l.dolū.nu.2.C.de pericu.⁊ cōmo.rei vēdi. fo.210.

1 Dolus eximētis qualiter ꝓbet̄ in edicto ne quis eū qui in.l.qd si qs.§.q̄ pretor nu.2.ff.ne qs eū qui. fo.29.

1 Dolꝰ quare cēset̄ remissus in generali transactiōe nō autē qñ legat̄ liberat̄ in vltima volūtate in.l.pōponiꝰ.nu.3.ff.de nego.gest. fo.105.

2 Dolus verus colligit̄ ex ꝓsumptionibꝰ cōsistētibꝰ faciēdo in.l.qd nerua.nu.3.ff.deposi. fo.106.

Dolus presumptꝰ q dicit̄ culpa latior cōsistit ex ꝓsumptionibꝰ cōsistētibus in nō faciēdo id ad qd qs scit se teneri.ibi.nu.4.

7 Dolum qui allegat eum probare debet in.l.transactionē.numero.2.C.de transact. fo.56.

1 Dolus presumptꝰ in futurū nō pōt remitti.in.l.si vnus.§.illud nulla.nu.2.4.⁊.5.ff.de pac. fo.63.

1 Dolus vel culpa nō ꝓsumit̄ regulariter nisi in furto vel incēdio.in.l.si qs ex argen.§.pretor ait.nu.7.ff.de eden. fo.49.

2 Dolus facit quē teneri de casu:lz nō sit ordinariꝰ ad casum in.l.fi.§.si ea.nu.3.ff.ad le.rho.de iac. fo.82.

7 Dolū tuū allegare nō possum si rē quā scio valere decē vēdo tibi ꝓ quatuor:secꝰ si ignorabā in.l.vēditor.nu.2.C.de rescin.vēdi. fo.208.

3 Dolus ꝓsumptꝰ qd sit ⁊ q̄ dicat̄ culpa latior nō tñ dicat̄ maleficiū in.l.si mora.nu.13.ff.solu.ma. fo.11.

7 **Domicilium** vbi dicat̄ qs habere ⁊ quomodo in tribus locis sortiat̄ qs forū in.l.ij.n.2.C.vbi sena.vel claris.ciuili. fo.127.

1 Domicilium mutans remanet subditus rōe originis:sz nō pōt ibi cōueniri nisi ibidē reperiat̄ vel nisi fuerit preuētꝰ in.l.cū q̄dā.n.6.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.20.

1 Repertus in alio loco q̄ in loco domicilij in quibus casibꝰ nō possit ibi cōueniri in.l.ij.§.legatis.nu.4.ff.de iudi. fo.115.

7 Domiciliū vbi dicat̄ qs habere i.l.ij.nu.3.C.de iurisd.om.iudi. fo.121.

2 **Dominij** trāslatio momētanea fieri pōt qñ ex hoc remanet aliqua vtilitas penes illū in quē trāsfert̄ in.l.si tibi pecuniā.nu.8.ff.si cer.peta. fo.12.

2 Dominū directū fundi si in te trāsfero indebite ⁊ tu expulisti emphyteotā ⁊ cōdicā a te directū dñiū quare nō potero cōtradicere vtile in.l.indebiti.§.sz ⁊ si.nu.13.ff.de cōdi.inde. fo.43.

1 Dominiū qñ possit ꝓbari ꝑ publicā vocē ⁊ famā i.l.at q natura.§.cū me.nu.5.ff.de nego.gest. fo.107.

5 Dominiū trāsfert̄ qñ subest verꝰ titulꝰ ⁊ vera traditio ⁊ fictus titulꝰ idez si vera traditio ⁊ fictꝰ titulꝰ vel si verꝰ ⁊ ficta traditio in.l.si aliquā rē.n.3.ff.de acqui.pos. fo.49.

1 Dominiū ꝑ vsucapionē nō occidit̄ in.l.si edes.§.libertas.nu.4.ff.de serui.vrba.predio. fo.162.

7 Dominiū in qbus casibꝰ trāsferat̄ sine traditiōe in.l.traditiōibꝰ.nu.2.C.de pac. fo.44.

1 Dominiū nō trāsit in legatariū sine traditiōe qñ legat̄ res heredis:lz secus qñ res testatoris in.l.papinianꝰ.nu.2.ff.de serui. fo.158.

6 Dominiū an trāsferat̄ si res est prohibita alienari alteri ⁊ tñ alienet̄.i.l.q rome.§.coheredes.nu.7.ff.de ver.obl. fo.35.

5 Dominiū rei sane pōt qs trāsferre in personā incertā in.l.i.n.2.ff.pro derelic. fo.66.

2 Dominiū qñ trāsferat̄ si partes cōsentiūt in specie cōtractꝰ ⁊ dissentiant in trāslatiōe dominij in.l.si ego nu.9.ff.si cer.petatur. fo.11.

5 Dominiū an trāsferat̄ ipso iure sine traditiōe ex pacto resolutiuo ꝯctꝰ in l.si hominē.nu.2.ff.de vsuca. fo.57.

1 Dominiū qd sit ⁊ quotuplex in.l.ex hoc iure.nu.6.ff.de iusti.⁊ iure. fo.4.

Ex quo iure inuēta sint dominia vide.ibi.nu.6.10.11.12.19.20.21.22.⁊.23.

2 Dominiū lz a principio nō fuerit trāslatū:tñ secuta ꝯsumptiōe recōcilatur mutuū ⁊ fingit̄ fuisse trāslatū creditore sciēte vel etiā ignorāte in.l.si a furioso.nu.1.ff.si cer.peta. fo.9.

3 Dominij acq̄sitio q̄ fit ex testamēto in vltima volūtate qualiter dicat̄ de iure ciuili ⁊ qd si sequat̄ apprehēsio possessiōis vel traditio in.l.testamēti nu.3.ff.de testa. fo.34.

1 Dominiū ⁊ etiam possessio possunt sub cōditiōe trāsferri in.l.seruitutes ipso.nu.3.ff.de serui. fo.156.

4 Dominiū statuliberi lz sit penes heredē q̄ tātū sperat̄ recedere adueniēte cōditiōe nō auget̄ eiꝰ patrimoniū in.l.statulibe.n.2.ff.ad le.falci. fo.92.

3 Dominij trāslatio momētanea v3 qñ aliqua vtilitas est remāsura penes illū in quē trāsfert̄ in.l.seruꝰ.nu.4.ff.solu.ma. fo.32.

2 Dominiū quādo nō trāsferat̄ post solutionē factā falso creditori qñ non trāsferat̄ ⁊ qualiter falsus creditor conueniatur in.l.qm̄.nu.1.⁊.2.ff.de condi.fur. fo.58.

Dominium sicut statim transfert in re corporali qui tenet̄ dare sub cōditione si interim tradat corporaliter ita ⁊ in iure incorporali si tenetur dare sub condiōne ⁊ interim patiatur illum vti q̄ pro traditione habetur cēsetur illud ius ⁊ alios eius proprietatem conferre.ibi.nu.5.

7 Dominium licet reperiatur in aliquibus casibus acquiri sine apprehensione possessiōis vel sine traditione q̄ tamen etiam in eis casibꝰ nō possit possessio acquiri sine apprehensione corporali in.l.vt inter.nu.9.C.de sacrosan.eccle. fo.12.

Si ille q vēdidit vni iterū vēdat eādē rē alteri:an vterq3 emptor habebit dñium.ibi.nu.10.

6 Dominiū nō trāsfero si postea nō exprimā si tradā rem nō exprimēdo ex qua causa sz dico me expressurū in futurum in.l.triticum.nu.6.ff.de verb.obliga. fo.27.

4 Dominium qñ est ex volūtate tradētis transferēdū:tūc si extat illud non trāsfert in.l.si is cui.nu.3.ff.de leg.ij. fo.46.

1 Dominiū directū ⁊ vtile reperit̄ in rebꝰ corporalibꝰ in.l.si qs diuturno.nu.3.ff.si serui.vēdi. fo.169.

4 Dñium nō trāsit in legatariū qñ legat̄ res heredis in.l.si heredis.n.4.ff.de leg.i. fo.21.

4 Dominiū vtile an sit de iure gētiū:an de iure ciuili in.l.si alienus.nu.2.ff.de leg.ij. fo.51.

4 Dominium ⁊ quasi dñium rei donate cā mortis trāsfertur in donatariū secuta morte donātis qñ donatio incepit a ꝓmissiōe nō a traditiōe in.l.ij.nu.5.ff.de lega.i. fo.3.

4 Dñiū nō trāsit ipso iure in legatariū in legato tacito in.l.seruū filijs.§.si duos fundos.nu.4.ff.de leg.i. fo.20.

2 Dñiū nō trāsfert̄ nisi soluto ꝑtio vl̄ alias satisfacto vt q̄ dedit fideiussorē vel habita sit fides ei qd si soluit pecuniā alienā ⁊ quid in alijs cōtractibꝰ in.l.procuratoris.§.si plures.nu.5.ff.de tribu.act. fo.84.

7 Dñium rei dotalis an incōtinēti soluto matrimonio reuertat̄ ad vxorē in aut̄.siue a me.nu.4.C.ad velleia. fo.187.

Quid in donatione propter nuptias.ibi.

7 Dñium an trāsferat̄ ex nuda promissiōe ⁊ qñ dicat̄ nuda.in.l.ꝯctus.nu.12.C.de fi instru. fo.177.

4 Dominiū perfecte acq̄sitū sola volūtate dñi ab eo nō abdicat̄ lz secus in possessione.in l.legatariꝰ.§.si legatū.nu.2.ff.de lega.i. fo.157.

1 Dñiū vtile nō h3 superficiariꝰ in solo:sed solū in pariete ⁊ tecto in.l.seruitutes.nu.7.ff.de serui. fo.155.

5 Per prescriptionē an acquirat̄ quasi dñiū sicut quasi seruitꝰ in.l.i.§.deniq3 ait.nu.3.ff.de dam.infec. fo.23.

An sit dare nisi vnū dñiū sc3 directū.ibi.nu.4.

5 Dominium quotuplex sit in.l.si quis vide.§.differentiam.nu.4.ff.de acquir.pos. fo.47.

7 Dñium quid sit in.l.proprietatis.nu.2.C.de proba. fo.164.

Dominium

Dñium an probetur ex solo instrumento emptionis.ibi.nu.3.
1 Dñium directū habens non potest imponere seruitutē in preiudicium ha
bentis vtile.in.l.seruitutes.nu.4.ff.de serui. fo.155.
3 Dominium transfertur sine traditione ex societate omniū bonorum.in.l.
de diuisione.nu.3.ff.solu.ma. fo.6.
Dñiū nō trāsfert sine traditiōe ex titulo inter viuos regulariter.ibi.n.4.
7 Dominiū an possit acquiri dño per procuratorem per actum ciuilem.in
l.j.nu.2.C.per quas perso. fo.184.
1 Dominium ⁊ possessio acquiritur per procuratorem ex traditione ei fa
cta nomine dñi ⁊ que alia ei acquirant sine cessione.in.l.per procuratorem.
nu.2.ff.de procura. fo.97.
7 Dominium vtile acquiritur feudatario vel emphyteote sine traditione
corporali rei si interuenit inuestitura per annulum vel birretum.in.l.seruū
nu.2.C.de rei vendi. fo.149.
Quid in beneficio ecclesiastico.ibi.nu.3.
8 Dominium est res separata a possessione ⁊ nihil habent inter se cōmune
in.l.per procuratorem.nu.2.C.de acqui.pos. fo.110.
2 Dñium directū transfert sine noua traditione ex pacto legis cōmissorie
vel adiectionis in diē:sed ex pacto de retrouendendo vel restituēdo trans
fertur vtile tantum.in.l.si cum venderet.nu.6.ff.de pign.act. fo.74.
1 Dominiū pecunie solute gestori creditoris est apud debitorē an ratihabi
tionē nō tñ eo modo quo prius erat.in.l.si ego.nu.6.ff.de neg.gest.fo.108.
Dominiū natura est ꝙ sola voluntate non abdicatur si alteri non applicat
nisi cum quis habet rem ꝓ derelicta:secus in possessione que solo animo
perditur licet alteri non applicetur.ibi.nu.7.
1 Dñia rerū q̊ iure fuerūt inuēta.i.l.j.§.ius naturale.nu.5.ff.d iust.⁊ iur.f.3.
2 Dominium rei legate pure etiā momento nō remanet penes heredē.in.l.
peculium.§.sed ⁊ creditor.nu.2.ff.de pecu. fo.90.
2 Dominiū rei mee qñ possit ab imperatore mihi auferri ⁊ alteri cōcedi:lʒ
sit de iure gentiū.in.l.eleganter.nu.3.ff.de pigno.actio. fo.75.
4 Dñiū vnicū an sit reperire.in.l.mea res.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.81.
5 Dñiū hodie pōt etiā queri sine possessione per solā traditionē facti.in.l.
naturaliter.§.nihil cōmune.nu.4.ff.de acquiren.posses. fo.45.
Dominium ⁊ ꝓprietas cadit in iuribus incorporalibus: licet non cadat
possessio seu quasi possessio.ibi.nu.5.
3 Dñiū rei dotalis licet sit mariti ipsa tñ dos q̄ est diuersa a re dotali cū sit
quoddā ius vniuersale dicit esse ipsius mulieris etiā cōstāte matrimonio
que deseruit oneribus eius.in.l.ij.§.qđ si in.nu.6.ff.solu.ma. fo.4.
2 Dñiū transferre tenet vtraq̧ pars in permutatione vbi datur species pro
specie.in.l.eleganter.nu.7.ff.de pig.act. fo.75.
5 Dominiū queritur facilius ꝙ possessio.in.l.j.§.sed ⁊ per eum.nume.3.ff.
de acquir.pos. fo.40.
7 Quasi dñiū cōpetit prescribēti sʒ ille qui prescribit habet verū dominiū
vtile vel directū.in.l.vna.nu.3.C.si aduer.vsuca. fo.85.
5 Dominiū an possit haberi ex pluribus causis.in.l.possideri.§.ex pluribꝰ
nu.1.3.4.⁊.5.ff.de acquir.pos. fo.41.
8 Dominium rei legate non transit ipso iure in cōiunctis re tantum in quē
libet:sed est in suspenso quousq̧ aliquis ipsorū preueniat ⁊ tunc transit in
illum solum ⁊ quid si concurrerent in petendo ꝙ tunc scindatur dñium.in
l.vna.§.sin autē disiunctim.nu.2.C.de cadu.tol. fo.95.
5 Dominiū an transferatur si dico vendo tibi quicquid iuris habeo vel par
tem quam habeo ⁊ illam tibi trado que tamē sit incerta.in.l.emptor fundi
nu.2.ff.pro emp. fo.63.
5 Dominiū sicut ex solo titulo sine traditione non transfertur qñ est sup re
vel rebus particularibus ita qñ est vniuersalis super omnibus bonis.in.l.
j.nu.2.ff.pro dote. fo.66.
Quid in contractu societatis omnium bonorum.ibi.
1 Dominium non trāsit per tacitū legatum.in.l.si partē.§.si per fundum.
nu.2.ff.quē ad.serui.amit. fo.171.
6 Dominiū non abdicatur a dño per traditionem etiā si habeat animū ab
dicandi ⁊ in aliū trāsferendi nisi translatio subsequatur.in.l.cum quis.§.
si debitorem.nu.5.de solu. fo.69.
2 Dñium probandi modi.in.l.cōmodare.nu.5.ff.cōmo. fo.70.
8 Dñiū an acquirat sine traditione.in.l.si sorori.nu.2.C.de iure.deli. fo.58.
5 Dñiū qñ acquirit sine traditione vt in ecclesia sufficit apprehēsio iusta et
sine vitio vt ecclia possit prescribere.i.l.celsus libro.nu.8.ff.de vsuc. fo.58.
5 Dñium rei date in dotē est mariti ⁊ ad ipsum pertinet agere rei vendica
tione.in.l.sepe constitutū.nu.2.ff.de re iudi. fo.76.
Si patiatur aliū tale dñium in iudicium deducere an sententia lata cōtra
eum preiudicat ipsi marito.ibi.nu.2.⁊.3.
5 Dñiū vtile an habeant feudatarij liuellarij precarij vel emphyteotici vel
superficiarij.in.l.si finita.§.si de vectigalibus.nu.4.ff.de dam.infec.fo.16.
5 Dñiū vtile ⁊ etiā hodie directū in predijs prouincialibꝰ ⁊ tributarijs est
apud ipsos ꝓuinciales.in.l.in prouinciali.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.3.
4 Dñium eorum que sunt alienata per heredem ꝙ transeat in fideicōmissa
riū sine restitutione sed in nō alienatis nō transit sine restitutione verbali
in.l.factam.nu.3.ff.ad trebel. fo.117.
7 Dñiū an transferat in dñm ex pacto legis cōmissorie apposito per ꝓcura
torē ⁊ an acquirat etiā actio personalis ad traditionē rei q̄ est accessoria
ad illud.in.l.j.nu.8.9.⁊.10.per quas perso. fo.184.
Quid in pacto de retrouēdēdo.ibi.nu.9.
4 Dñium vtile se hʒ ad directū ad instar seruitutis ⁊ ibi ad instar vsufru
ctus.in.l.si tibi homo.§.vʒ legatum.nu.2.ff.de lega.j. fol.34.
2 Dñium verū ⁊ possessio recta via acquirit ex traditione facta procuratori
meo adeo ꝙ nec momento remanet penes procuratorē.in.l.singularia.nu.
16.ff.si cer.pet. fo.10.
Dñium acquirit ex traditione facta ⁊ possessio.ibi.nu.17.
7 Dñium nō transfert in cōmodato vel ꝑcario:sed tm̄ vsus rei nō ꝑpetuo:
sed ad tempus.in.l.ij.nu.6.C.cōmo. fo.182.
5 Dñiū ⁊ possessio recta via in dominiū ⁊ momēto.in.l.possessio.§.⁊ si pos
sessio.nu.2.ff.de acq.pos. fo.52.
2 Dñium a me videris habere si habuisti a me titulū vel causam prescribē
di.in.l.indebiti.§.sʒ ⁊ si.nu.4.ff.de cōdi.inde. fol.43.
2 Dñiū trāsfert ex causa mutui seu depositi.in.l.si ego.nu.3.ff.si.cer.pe.f.11.
5 Dñium in quo casu trāsferat sine traditione vel possessione.in.l.cōmissa.
nu.1.ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.
4 Dñium si esset perfecte acquisitū:tūc etiā si sciēter permittit aliū tenere
⁊ possidere rem suā nō perdit dñium nisi lapso tempore prescriptionis.in
l.que fideicōmis.nu.3.ff.de lega.ij. fo.60.
2 Dñiū potest transferri sub conditione.in.l.omnia que.numero.2.ff.si cer.
petat. fo.6.
Dñiū rei legate pure trāsit in legatariū post aditā hereditatē.ibi.nu.4.
Dominiū quādo acquiritur alicui ignoranti sine facto suo nō dicitur per
fecte acquiri.ibi.nu.6.
3 Dñiū rerū patris qñ eo mortuo cōtinuat in filiū ꝙ nō sit dare mediū inter
mortē patris ⁊ eorū acquisitionē.in.l.in suis.n.3.ff.de libe.⁊ posthu.f.46.
4 Dñium rei legate an trāseat recta via in legatariū ⁊ quid in fideicōmissis
in.l.j.nu.4.11.⁊.12.ff.de leg.j. fol.2.
7 Dñium an transferat ex cōtractu inutili.in.l.cum per eos.nu.6 C.si quis
alte.vel sibi. fol.213.
Dñium facilius acquirit alteri ꝑ alterū ꝙ̄ obligatio personalis.ibi.
1 Dñium lʒ nō trāsferat ex cōtractu nisi traditione secuta si tñ peruenit ex
vltima volūtate:q2 grauatus fuit heres vendere statim facta vēditione ⁊
soluto pretio trāsfertur dominium sicut ex causa legati.in.l.cū his quibꝰ.
nu.2.ff.de trāsac. fo.73.
3 Dñium quo casu acquirat sine possessione vel traditione ⁊ vʒ statutū vel
cōsuetudo ꝙ possessio defuncti trāsferat in heredē sine noua apprehēsiōe
in.l.heres.nu.2.ff.de acq.here. fo.95.
7 Dñium vt probet que sufficiant.in.l.cū res.nu.10.C.de ꝓba. fo.166.
7 Dñium nō est ꝓprie loquēdo quasi dñiū nec parit rei vēdicationē sed pu
blicianā.in.l.vnica.nu.3.C.de alie.iudi.mu.cau.fac. fol.96.
6 **Dominus** si vēdiderit ⁊ dominiū trāstulit in emptorē anteꝙ̄
ratum habet ꝙ fecit ꝓcurator falsus:an dñium
trāslatum abdicetur ab emptore.in.l.si indebitū.§.si procurator.nu.2.ff.
rem ra.habe. fo.88.
1 Dñi plures vnius fundi qñ sunt nō pōt vnꝰ sine alio vel alijs ꝯstituere mi
bi seruitutē ꝑ certā ꝑtē illius fundi.i.l.ad certā partē.n.2.ff.de serui.f.156.
8 Dñs qui vsucapiebat seruū potest vsucapionē cōplere etiā si seruus au
fugiat.in.l.j.nu.5.C.de serui.fugi. fol.2.
8 Dñs quare possit repudiare bo.pos.delatā seruo ⁊ pr̄ nō possit repudiare
delatā filio in fraudē filij.in.l.si.nu.3.C.de repu.bo.pos. fo.23.
6 Dñs licet sit presens pōt actus expediri per procuratorē procuratorio
nomine:⁊ qñ tūc nō acquirat actio dño sine cessione.in.l.si procuratori.n.
2.ff.de ver.obl. fol.22.
1 Dñi oēs vniꝰ fundi possunt simul stipulari lʒ nullus eorū possit solꝰ ser
uitutē imponere.in.l.si vnus.nu.3.ff.de ser.rusti.predio. fo.163.
7 Dñi esse insolidū an possint duo.in.l.nihil.nu.3.C.de ꝑcu. fo.68.
4 Dño per seruū nō querunt ⁊ in eū nō trāseūt ea que sunt facti.in.l.q he
redi.nu.3.ff.de ꝯdi.⁊ demō. fo.74.
2 Dñs potest seruū suū tradere alteri vl̄ iudici vt ipsum torqueat ⁊ an liber
homo possit seipsum tradere in torturā seu vindictā alteri.in.l.cū seruus.
nu.2.ff.de ꝯdi.cau.da. fo.40.
7 Dñs qui ꝓbatur semel fuisse presumit semꝑ durasse dñs vsq̧ ad mortē
vel si viuit presumit hodie esse dñs nisi cōtrarium probetur.in.l.siue possi
detis.nu.2.C.de proba. fo.167.
5 Dñs si fui effectus ex vna causa ⁊ postea superueniat altera sicut ex nulla
noua nō acquiro amplius dñium nec etiā cōiūgitur cū primo ita nec pos
sessionē dicor ex illa causa acquirere nec iungit cū prima.i.l.possideri aūt
§.ex pluribus.nu.5.ff.de acq.pos. fol.41.
7 Dominus in eo q gerit sine mādato licet res nō sit integra q2 incipit iam
gerere pōt prohibere ne vlterius gerat ⁊ tenetur parere ⁊ quid si gestor re
manet in dāno ⁊ qđ in eo qui gessit ex mādato.in.l.si quis nolēte.nu.4.de
nego.gest. fo.74.
7 Dñs quo casu locupletet cum aliena iactura.in.l.j.n.2.C.de māda.f.201.
2 Dominus si cōcessit emphyteote ꝙ vēderet ipse vero permutauit res in
cidit in cōmissum acsi sine volūtate dñi alienasset.in.l.quicūq̧.§.nō tamē
nu.2.ff.de insti.act. fo.82.
3 Dñs presumitur qui tenet ⁊ possidet tanꝙ̄ dñs.in.l.si is ad quē.nu.4.ff.
de acqr.here. fo.91.
3 Dominus nō pōt rei vsufructuarie imponere seruitutē etiā consentiente

Index ſingularium materiarum

fructuario durãte vſufructu:ſʒ ſi ↄ̃ſenſit vſufructuari⁹ extinguit̃ vſuſfruc. ⁊ valet impoſitio.in.l.is q putat.nu.6.ff.de acqr.here. fol.89.

2 Dñs qualiter tenet̃ ex cõtractu celebꝛato cũ ꝓcuratoꝛe ⁊ qualiter agat. in l.i.nu.5.ff.de inſti.act. fo.82.

3 Dñi plures ſi iuſſerũt ſeruo cõi ꝙ adiret ꝙ poterit facere plures aditiões ſi hoc dicat expꝛeſſe.in.l.cũ ſolus.nu.3.ff.de acquir.here. fo.99.

6 Dñs cõſtituẽdo procuratoꝛẽ ⁊ in inſtrumento releuãdo ipſum ab onere ſatiſdãdi ſi pꝛomittat de iudicato ſoluẽdo ſm̃ vſum cõſuetum an hoc ſufficiat.in.l.ſtipulationũ.§.ſtipulatio.nu.2.ff.de ver.ob. fo.7.

5 Duo qñ cõcurrũt quoꝛũ vnũ nocet alterũ pꝛodeſt inſpicit̃ id qđ nocet. in l.ſi rem.nu.3.ff.de excep.rei.iudi. fo.82.

2 Dñs lʒ nuda volũtate poſſit ſeruo adimere peculiũ ſi tamẽ ſine creditoꝛe peculij ademptio iſta nõ nocet eis nec tollit actionẽ de peculio. in. l. ſumma cum.nu.2.ff.de pecu. fo.91.

1 Dñis ex duobus vnius caſtri pꝛo in diuiſo habẽtibus iuriſditionẽ ⁊ iperiũ ſi alterũ eoꝛũ deliquit vel cõtrahit:an ſubijciat̃ iuriſditioni alterius.in l.eſt receptũ.nu.2.ff.de iuriſ.om.iudi. fo.19.

1 Dñoꝛũ vnus lʒ pꝛo indiuiſo nõ poſſit acquirere ſeruitutẽ poteſt tamẽ acquiſitã defendere agendo cõfeſſoꝛia.in.l.loci coꝛpus.§.ſi fundus.nu.2.ff.ſi ſerui.vendi. fo.168.

1 Dñi ſciẽtia ⁊ patiẽtia etiã cum vſu qñ nõ ſufficiat vt ſeruitus dicatur acquiſita.in.l.quoties via.nu.3.ff.de ſerui. fo.158.

1 Dñs qñ nõ cogat̃ recipere pẽſionem ab emphyteota pꝛo pluribus annis futuris ⁊ quare.in.l.qui in futurũ.nu.3.ff.de pac. fo.70.

8 Dñs ſi recipiat pecuniã a ſeruo pꝛopꝛio ⁊ cũ eo ſeruus paciſcat̃ vt eũ manumittat:an tũc ſeruus habeat officiũ iudicis per qđ poſſit ↄ̃pellere dñm ad manumittẽdum.in.l.j.nu.3.C.de bo.liber. fo.13.

2 Dñs lʒ eſſe deſinã nõ tamẽ deſino cõueniri actione de peculio tamẽ actio ſit tẽpoꝛalis vbi pꝛius erat perpetua.in.l.⁊ ancillarũ.§.ſi ſeruus.nume. 2. ff.de pecu. fo.91.

5 Dñs caſtri an poſſideat vaſallos.in.l.cũ heredes.§.item quero.nu.2.ff.de acqui.poſ. fo.48.

7 Dñs ſi rẽ ſuã cognoſcat ab alio tanꝙ̃ a dño:an ſibi pꝛeiudicet.in.l.ſi ancillã.nu.2.C.de ↄ̃hen.emp.vel vẽdi. fol.204.

2 Dñs nõ dicitur in dolo ſi pꝛimo veniẽti ſoluit:lʒ ſciat eſſe alios creditores ⁊ nihil remanere in peculio niſi eſſent alij creditoꝛes magis pꝛiuilegiati:⁊ tũc retractaret̃ ſolutio.in.l.ſumma.nu.6.ff.de pecu. fo.91.

2 Dñs rei lʒ actione perſonali teneat̃ ad dãdum rem alteri põt inuito creditoꝛe in alterũ dñium trãſferre.in.l.ſi ſocius.nu.2.ff.ſi cert.peta. fol.11.

1 Dñs fundi ſeruiẽtis nõ põt aliqd facere iuxta locũ ſeruiẽtem vel in eo pꝛopter qđ impediri poſſit acceſſus.in.l.refectiõis.nu.2.ff.cõmu.pꝛdio.f.166.

1 Dñs partis inferioꝛis an poſſit immittere fumũ in partẽ ſuperioꝛẽ ⁊ dñs ſuperioꝛis ꝓijcere aquã in inferioꝛẽ ⁊ qualiter agat̃. in. l. ſicuti.§.ariſto.n. 5.ff.ſi ſerui.vẽdi. fo.169.

1 Dñs ſi frãgit fidẽ vaſallo an d̃beat pꝛiuari directo dñio ſicut ecõtra vaſallus pꝛiuat̃ vtili.i.l.adoptionẽ.§.patronũ.nu.5.ff.de in ius vo. fo.25.

6 Dñs qñ legat ſeruo peculiũ cui reliquit libertatẽ qd debeat deduci de illo peculio.i.l.diſpẽſatoꝛẽ.nu.5.ff.de ſolu. fo.73.

2 Domin⁹ appꝛobãs cõtractũ ſerui tenet̃ ex perſona illius inſolidũ ⁊ ipm cõtractum perfecte adimplere:ſed ſi nõ appꝛobat nõ tenet̃ niſi de peculio in.l.cum fundus.§.ſeruũ.nu.1.ff.cer.peta. fol.15.

1 Dñs poteſt in inſtrumẽto mãdati releuare ꝓcuratoꝛẽ ab onere ſatiſdãdi de iudicato ſoluẽdo.i.l.filiuſfamilias.nu.3.ff.qui ſatiſda.cog. fol.35.

Quid ſi dominus nõ poſſidet immobilia ſaltẽ in loco iudicij vel in eius territoꝛio.ibi.

6 Dñs ſi incepit ab appꝛobatiõe expꝛeſſe:an poterit poſtea appellare ⁊ ſic repꝛobare.i.l.cũ minoꝛ.§.falſus pꝛocura.nu.2.ff.rẽ ra.habe. fo.87.

2 Dñs ⁊ poſſeſſoꝛ dicit̃ habere rei vẽdicationẽ in aptitudine.in.l. nã ⁊ poſtea.§.ſi petitoꝛ.nu.9.ff.de iureiur. fo.23.

3 Dñs ſi cõſentiat emphyteote vel vaſallo vt poſſit alienare:an deſinit res eſſe emphvteotica vel feudataria.in.l.dotalẽ.nu.4.ff.ſo.mat. fo.32.

2 Dñs an poſſit agere ex emptiõe facta per pꝛocuratoꝛẽ ⁊ an ipſe ꝓcuratoꝛ poſſit ex hoc cõueniri ⁊ agere.in.l.iulianus.§. ſi ꝓcura.nu.3.ff.de act. empt.⁊ vẽdi. fo.110.

1 Dñs in caſu.i.l.ff.ſi ex noxa.cau.aga.tenet̃ etiã ſatiſdare deſiſtẽdo ſe ipſuʒ ſi nõ poſſidet immobilia.ibi.nu.2. fo.36.

5 Dñs an liberet̃ exhibẽdo ſeruũ qui deliquit ſine eius mãdato vel ſciẽtia. in.l.i.§.qđ nouiſſime.nu.3.ff.de publ.⁊ vecti. fol.26.

8 Dñs poteſt ꝓſequi appellationẽ interpoſitã a ꝓcuratoꝛe ſuo:⁊ an ipſe ꝓcuratoꝛ.in.l.dñs.nu.1.C.de appel. fo.128.

4 Domini duo poſſunt eſſe vnius rei diuerſis reſpectibus.in.l.ſi heredis.n. 3.ff.de leg.i. fo.21.

4 Dñs ſi eſt incapax qñ poſſit eius ſeruus inſtitui.in.l.ſi mihi.§.regula.nu. 3.ff.de leg.i. fo.8.

3 Domin⁹ ſi eſt indignus hereditate defuncti qꝛ deliquerat cõtra eũ vt ſi cubuerat cũ eius vxoꝛe:tamẽ ſi teſtatoꝛ hoc ſciebat inſtituẽdo eũ vel ſeruũ ſuũ videt̃ iiuriã remiſiſſe ⁊ nõ auferet̃ hereditas a fiſco.in. l. ſi ſeru⁹. eius. nu.4.ff.de acq.here. fo.102.

7 Dñs an pꝛeſumat̃ eo ipſo qđ quis poſſidet vel poſſedit ⁊ an vẽdicet ſi cadat a poſſeſſione.in.l.ſi cũ res.nu.13.C.de pꝛoba. fol.166.

1 Dñs neg.geſt.quo caſu nõ tenet̃ niſi quatenus eſt locupletioꝛ.ſ.qñ gerens aĩo depꝛedãdi acceſſit.in.l.ſi pupilli.§.ſed.⁊ ſi.nu.4.ff.de neg.geſt.fo.103.

1 Dñs ſi cõparuit in iudicio ⁊ aliquẽ actũ fecit ĩ cã qñ videat̃ tacite reuocaſſe ꝓcura.⁊ an talis act⁹ valeat.in.l.añ litẽ.nu.11.ff.de pꝛocu. fo.84.

4 Dñs qui eſt factus ex vna cauſa ſuꝑueniẽte alia cauſa que nõ habet oꝛiginem vetuſtioꝛẽ deſinit habere ex illa ex qua effectus erat in.l.fundo legato. nu.2.ff.ad le.falci. fo.85.

1 Dñs negotioꝛũ an ſtatim ⁊ ratã hʒ traditionẽ vel ſolutionẽ factã neg.geſto.ſuo acqrat̃ ſibi dñium etiã anteꝙ̃ geſtoꝛ eã domino tradat.in.l.ſi ego. nu.5.ff.de neg.geſt. fo.108.

6 Dñs põt ꝓſequi inſtãtiaʒ ĩchoatã cũ pꝛocuratoꝛe lʒ ꝓcuratoꝛ ſit effect⁹ dñs litis ⁊ quis eoꝛũ pꝛeferat̃.in.l.ſi.nu.3.ff.an ꝑ aliũ cau.appel. fo.98.

1 Dño querit̃ in extraiudicialibus per ꝓcuratoꝛẽ vtilis actio ſine ceſſione. in.l.ĩ cã.§.ſi ex parte.nu.2.ff.de ꝓcu. fo.85.

2 Dñs ſuo noĩe nõ cõdicit ſeu vẽdicat.in.l.dñs teſtamẽto.n.2.ff.de cõdicti. indebi. fo.50.

2 Dñs qui nõ eſt,quo caſu trãſferat dominiũ.in.l.ſi conuenerit. numero.6. ff.de pigno.act. fol.72.

3 Qñ nõ dñs de volũtate domini euulſit lapides in fundo illi⁹ vel facit impẽſam cauſa enucleãdi ⁊ poſtea dominus nõ permittit quib⁹ actionibus tũc ſibi cõtra dominũ ſuccurret̃.in.l.diuoꝛtio.§.ſi vir.n.2.ff.ſol.mat.fo.9.

1 Dñs ſi gerat negotiũ emphyteote nõ põt res incidere in ↄ̃miſſuʒ ꝑꝑ pẽſionẽ nõ ſolutã:qꝛ dʒ ſibi ĳpſi ſoluere.i.l.debitoꝛ.nu.4.ff.de neg.geſt.f.106.

1 Dñs negotioꝛũ qñ teneat̃ tã ſolutionẽ indebitam ꝙ̃ etiã exactionem appꝛobare vel vtruqʒ repꝛobare.in.l.ſi quis.nu.3.ff.de neg.geſt. fo.108.

2 Dñs nõ tenetur de culpa vel dolo familiaris cõmiſſis extra rẽ cõmiſſam. in.l.videamus.nu.3.ff.loca. fo.116.

1 Dño vtilis eſt ꝙ acquirat̃ ſibi directa ꝙ̃ vtilis actio.in.l.mutus.§.ſi ꝓcu. nu.2.ff.de ꝓcu. fo.92.

2 Dñs ſaline qñ teneat̃ ſoluere vectigal ſeu poꝛtoꝛiũ etiã pꝛo vehiculo vel animalibus.in.l.cũ in plures.§.vehiculũ.nu.2.ff.loca. fol.124.

2 Dñs id qđ dʒ ſeruo dʒ cõputari in peculio ⁊ qñ nõ.in.l.quã tuberonis.§. in peculio.nu.3.ff.de pecu. fo.89.

2 Dñi nõ poſſunt eſſe duo inſolidũ reſpectu eiuſdẽ poſſeſſionis ſʒ diuerſarũ ſic ⁊ qualiter.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.2.ff.cõmo. fol.68.

7 Dñoꝛũ vnus ſi tãtum iuſſit ſtipulari ⁊ ſeruus nõ iubẽti fuit ſtipulat⁹ nõ aũt iubẽti cui tũc acquirat̃ an nominato an iubẽti an vtriqʒ vel neutro. in l.ſi duo.nu.2.C.per quas perſo. fol.185.

4 Domui mee iniũcta ſicut nõ poſſum remouere ⁊ illa vẽdere reſeruatis parietibus ita nec ecõuerſo.in.l.cetera igit̃.§. ſi duobus.nu.4.ff.de leg.j. fol.17.

Licet nõ valeat legatũ ad ipſa iniũcta vt debeant remoueri ⁊ poſſint peti tamẽ valet eſtimatio illarũ rerũ.ibi.nu.5.

5 Dom⁹ ſi eſſet ampla ⁊ opus fieret in vno angulo dʒ nũtiatoꝛ ire ad illum angulũ.in.l.de pupillo.§.nuntiationẽ.nu.4.ff.de oper.no.nũt. fol.4.

2 Dom⁹ iterdum ponit̃ pꝛo tota familia.i.l.lecta.nu.5.ff.ſi cer.pe. fo.16.

4 Domos duas habẽs qñ poſſit extrahere iniũcta ⁊ aſpoꝛtare vel imponere ea alteri domui ſue.in.l.cetera.§.itẽ.nu.1.ff.de leg.j. fo.17.

5 Domus cõſtat ex ſolo ⁊ ſuperficie ⁊ quid ſecũdum dialecticos.in.l.cũ quiedes.nu.2.ff.de vſuca. fo.58.

1 Domũ ſi tibi vẽdo cũ pacto ꝙ ibi nõ exerceas talem artẽ qñ valeat ⁊ qñ nõ.in.l.quoties.nu.2.ff.de ſerui. fol.158.

4 In diuiſione dom⁹ requirit̃ interiectio parietis ſʒ in diuiſione fundi ſufficit appoſitio alicui⁹ ſigni.in.l.quid in rerũ.§.ſi qs.n.3.ff.de leg.j. f.10.

5 Dom⁹ pars ſi eſt ruinoſa in illã tãtũ dʒ fieri miſſio qñ cõmode fieri põt. in.l.dies cautioni.§.ſi intra.nu.3.ff.de dã.infec. fo.10.

5 Domus ſi rueret ante interpoſitã cautionẽ vel añꝙ̃ ꝑ interpoſita habita ſit nõ emendat̃ damnũ.in.l.j.nu.2.ff.de dam.ife. fo.eo.

1 Domũ ſi habeo ex vtraqʒ parte vie publice nõ poſſum facere põtẽ de vna ad alterã.in.l.ſi intercedat.nu.5.ff.de ſerui. fo.159.

1 Dom⁹ dicit̃ alicuius vel ſua etiã cõducta quam inhabitat ad hoc ne de ea inuitus extrahatur.in.l.pleriqʒ.nu.5.ff.de in ius voc. fo.27.

4 Dom⁹ nõ p̃t dici feã diuiſim niſi ſit apta ad habitãdũ: ſʒ fund⁹ ĩ q̃cũqʒ modica parte põt dici fund⁹.in.l.qđ ĩ rerũ.§.ſi qs poſt.n.4.ff.de le.j.f.10.

8 Domum cõem ſi habeo tecũ ⁊ lego iſtã domũ titio videoꝛ partẽ meã tãtum legare ⁊ quid ſi eã totã cõſinaui ⁊ quid ſi nullũ ius in ea haberẽ.i.l.j.n. 4.C.q teſta.face.poſ. fo.33.

4 Nõ eſt licitũ mihi remouere iniũcta de domo cõmuni etiã cum volũtate ſocij aſpoꝛtare ad ꝓpꝛiã.i.l.cetera igit̃.§.ſi duob⁹.n.2.ff.de leg.j. fo.17.

4 Domo legata deſtructa etiã anteꝙ̃ ſit effecta legatarij vt viuo teſtatoꝛe quare debeat̃ area legatario ⁊ quare nõ debeat̃ coꝛiũ neqʒ caro moꝛtuo boue legato.i.l.moꝛtuo.nu.2.ff.de leg.ij. fo.50.

4 Põt quis remouere de domo quam hʒ in vna ciuitate vt ponat ĩ domo quã hʒ in altera.in l.cetera igitur.§.ſed ⁊ ſi qs.nu.3.ff.de leg.j. fo.17.

5 Domui an cedat conclaue ⁊ poꝛticus.in.l.ꝙ conclaue.n.1.ff.de damno infec. fo.23.

3 Domũ meã conductã ſi habes ⁊ aliquis q te hʒ odio ponit ibi remediuʒ qñ tenearis damnũ emẽdare.in.l.in his.nu.4.ff.ſo.ma. fo.33.

1 Domũ habere interdũ mea intereſt nõ nimis delectabilẽ ad euitandum ſumptus.in.l.j.nu.4.ff.de ſer.vꝛb.pꝛed. fo.159.

Domus tua

5 Domus tua quando ruit supra meam anteq̃ mihi prestita sit cautio dãni infecti: an tenearis mihi emendare damnum. in. l. pretor ait. §. vnde queritur. nu. 2. 3. ⁊ 4. ff. de dam. infec. fo. 12.

7 Domũ si tibi obligaui ⁊ tu non locasti eam sed inhabitasti an debeas pensionem computare in sortem. in. l. j. nu. 4. C. de pig. act. fo. 182.

2 Domus legata si in totũ extincta sit ⁊ reficiat̃ postea per testatorez censet̃ legatũ reuocatũ si vero ab herede reficiat̃ tunc legatario debet̃ refectis tñ expensis. in. l. frater a fratre. §. si pars. nu. 2. ff. de condi. indebi. fo. 50.

7 Domũ si locaui alicui qui in ea vendat vinũ sine pedagio nõ possunt gabellatores eã confiscare. in. l. fi. nu. 3. C. vt nemo priua. fo. 71.

4 Dom⁹ si legatur excepto edificio an intelligatur excipere domũ an superficiẽ ⁊ qualiter legatarius petere debeat. in. l. si fundum. §. qui fundum. nu. 3. ⁊ 4. ff. de leg. j. fo. 30.

1 Domui legate vel vẽdite ortus vel stabulũ seu horreum cõtiguus vel cõtiguum qñ ei cedat. in. l. fi. nu. 2. ff. de ser. vrb. predio. fo. 162.

1 Domũ si tibi vendo possum apponere pactũ quod in illa nõ exerceas aliquã artẽ si mea interest. in. l. venditor. nu. 2. ff. cõmu. predio. fo. 167.

4 Domus legata si fuit destructa ⁊ refecta post mortẽ testatoris debetur legatario. in. l. si legatũ. §. si domus. nu. 2. 3. ⁊ 4. ff. de leg. j. fo. 26.

1 Domus ponit̃ p̱ domicilio ⁊ ibi quis dr̃ hr̃e domũ vbi hz domiciliũ et si nõ sit p̃sens ⁊ illa dr̃ p̱prie terra. in. l. ij. §. legatis. nu. 10. ff. de iudi. fo. 115.

5 Domus tua si destruxit domũ meã q̃ valebat centũ: ⁊ tunc ago ex stipulatione dãni infecti ad centũ: an de istis centũ debeat detrahi quãtũ valeat area ⁊ etiã cementa. in. l. cũ emptor. §. deducto. nu. 3. ff. de dam. infec. fo. 21.

2 Domus destructa a vicinis ne ignis vlterius transiret qualiter debet resarciri a vicinis pro rata. in. l. j. nu. 4. ff. ad le. rho. de iac. fo. 80.

7 Domum alienam non licet ingredi etiam dño ignorante per loca vbi possint videri secreta domus ⁊ qui facit cõtra tenet̃ actione iniuriarũ. in. l. per agrum. nu. 3. C. de ser. ⁊ aqua. fo. 153.

5 Domum si vendidi in cuius parietibus sustentatur porticus alterius: an emptor teneatur sustinere illud onus si nihil fuit dictuz. in. l. qd̃ conclaue. nu. 2. ⁊ 3. ff. de dam. infec. fo. 23.

4 Domũculam paruam rusticã potest quis destruere ⁊ asportare iniuncta ad ciuitatem idem si nõ esset parua secus ecõuerso. in. l. senatus. §. marcellus. nu. 1. ff. de lega. j. fo. 18.

7 **Domesticum** tuum possum contra te in testem inducere. in. l. etiã. nu. 4. C. de testi. fo. 170.

Quid si subsit ratio reuerentie vt qr̃ libertus. ibi. nu. 4.

2 **Donans** tibi decẽ vt vadas capuam pro te ⁊ emas tibi vestẽ non poterit ea decem repetere. in. l. si pecuniam. nu. 8. ⁊ 9. ff. de condi. cau. da. fo. 36.

4 Donatio facta filie lz in potestate teneat nec possit pater reuocare in vita filie potest tamen filiam grauare si decesserit sine liberis. in. l. testator. §. filie. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 62.

7 Donatio facta ecclesie an valeat si nõ est aliqs presens q recipiat p̱ ecclĩa ⁊ pro pauperib⁹. in. l. decernim⁹. nu. 3. C. de sacrosan. eccle. fo. 11.

6 Donatio omniũ bonorũ presentium ⁊ futurorũ an valeat. in. l. stipulatio. nu. 3. ff. de ver. obli. fo. 20.

3 Donatio valet inter patrem ⁊ filium existentem in potestate hoc tamen casu speciale est ⁊ q̃ filia sit capax actionis fauore dotis ⁊ quis erat effectus. in. l. si cum dotem. nu. 5. ff. solu. ma. fo. 15.

Donatio tacita potest fieri etiam absenti ⁊ ignoranti cum fiat ex dispositione legali que representat illum presentem. ibi. nu. 6.

5 Donatio qñ censeatur facta in fraudẽ fisci ⁊ an tũc sic necessaria reuocatio in. l. post contractum. nu. 2. ⁊ 3. ff. de dona. fo. 31.

5 Donatio non dicitur esse de administratione ⁊ sic habẽs liberam administrationẽ nõ potest donare. in. l. filiusfamil̃. donare. nu. 2. ff. de do. fo. 30.

5 Donator seu venditor an teneat̃ de euictione vel ad interesse si res euincatur que sit differentia inter ipsos contractus. in. l. aristo. ait. §. labeo ait. nu. 2. ff. de dona. fo. 32.

2 Donatio non presumitur nisi in tribus casibus. in. l. cum quid. nume. 2. et 12. ff. si cer. pe. fo. 5.

8 Donatio propter nuptias an ita conferatur sicut dos. in. l. vt liberis. nu. 2. C. de colla. fo. 26.

5 Si in donatione apponũtur hec verba q̃ p̱pter benemerita ⁊ seruitia que impendit ⁊ in futurũ sperat impendi an hec erit pura donatio et indigeat insinuatione si merita nõ probant̃ equiualentia. in. l. affectionis. nume. 2. ff. de dona. fo. 30.

5 Donatio vt proprie dr̃ tria sunt requisita. in. l. j. nu. 2. 3. ⁊ 4. ff. de do. fo. 29.

8 Donatio facta per patrem filio in potestate in quibus casibus statim valeat ⁊ nõ possit reuocari. in. l. excipit̃. §. sin autẽ. n. 4. C. de bo. q̃ lib. fo. 104.

8 Donauit pater filio quem habebat in potestate rem alienam: an ista donatio sit sufficiens ad transferendum vsucapiendi conditionem. in. l. ij. nu. 2. C. de vsuca. pro dona. fo. 109.

Quid si vir donauit vxori rem alienam. ibi. nu. 3.

5 Donatio excedens quingentos aureos cum requirat insinuationem si aliquis notarius fuit rogatus de tali donatione nec aliter fuit coram iudice insinuata, an dicatur insinuata seu hoc sufficiat cum notarius sit publica persona ⁊ iudex. in. l. acta apud. nu. 3. ff. de re iudi. fo. 74.

3 Donatio facta per maritum vx[illegible] constante matrimonio si secuta est traditio cõfirmatur morte mariti ⁊ quid si fiat diuortium vel vt hodie separatio tori propter adulteriũ mulieris. in. l. diuortio. §. ob donationes. nu. 2. ff. solu. ma. fo. 8.

1 Donatio q̃ propter filios de nouo susceptos quos quis non sperabat rescinditur facta per eum tanq̃ deficiente causa finali ⁊ an etiaz legitimatio facta de spurio. in. l. tale pactũ. §. pater. nu. 6. ff. de pac. fo. 67.

5 Donat qs filio causa mortis ⁊ rogat ipsuz de restituẽdo alteri post mortẽ suã nõ subintelligitur illa cõditio si moriatur sine liberis ⁊ quid in fideicõmisso vniuersali. in. l. si cui mortis. nu. 2. ff. de do. mor. cau. cap. fo. 35.

7 Donatio omniũ bonorum presentium ⁊ futurorum est in totũ nulla ⁊ nõ solũ in futuris: sed etiã in presentibus etiã si donator reseruauit sibi vsumfructum. in. l. fi. nu. 10. C. de pac. fo. 48.

8 Donatio simplex facta filijs in potestate an conferatur etiaz si facta sit in testõ ⁊ quid in emancipato. in aut. ex testõ. nu. 2. ⁊ 3. C. de colla. fo. 24.

5 Donatio causa mortis qñ fit metu instantis mortis cessante illo metu tacite censet̃ reuocata. in. l. mortis causa. nu. 3. ff. de do. ⁊ mor. cau. cap. fo. 35.

5 Donatio facta per patrẽ filio in potestate an valeat. i. l. ij. §. filiũ quoq̃. nu. 4. ff. pro here. fol. 65. Et in. l. j. §. si pater. nu. 2. 3. ⁊ 4. ff. pro dona. fo. 65.

7 Donatio stati valet si pr̃ filio doctori dat libros ⁊ vestes doctorales ⁊ alia similia q̃ doctori cõueniunt statim efficiunt̃ quasi castrẽsis peculij ⁊ statiz valet donatio nec cõmunicant̃ cũ fratribus nec dñt ei cõputari in portionẽ suã. in. l. si filiusfa. nu. 2. 3. ⁊ 4. C. fami. hercis. fo. 154.

2 Donatio causa mortis quo casu reuocetur ipso iure absq̃ expressa reuocatione. in. l. nõ omnis. nu. 3. ff. si cer. pet. fo. 11.

3 Donatio omniũ bonorũ presentium ⁊ futurorum q̃ non valeat. in. l. iulianus. nu. 3. ff. de acquir. here. fo. 96.

3 Donatarius si acceptat dimidiam q̃ perficiatur donatio in illa dimidia. in. l. j. nu. 5. ff. de acqui. here. fo. 86.

5 Donatio est cõtractus stricti iuris. in. l. eum qui. nu. 1. ff. de do. fo. 33.

2 Donare simpliciter videor nec possum repetere si do tibi ob causam de futuro quã scio esse impossibilez ⁊ nõ posse sequi. in. l. j. §. si parendi. nu. 9. ff. de condi. cau. da. fo. 34.

4 Donatio facta p̱ virũ vxori premoriẽte vxore reuocatur ⁊ debet redire ad virũ. in. l. qd̃ de bonis. §. ex donationibus. nu. 2. ff. ad le. falci. fo. 89.

Quod nõ possit redire nisi quatenus sit locupletior tẽpore mortis. ibi.

8 Donatio omnium bonorũ vel maioris partis quam quis fecit qr̃ nõ habebat liberos nec habere sperabat sed postea suscepit ⁊ sic rescindit̃ donatio: an reconualescat si postea filius moriatur viuẽte donatore. in. l. vxoris. nu. 9. C. de posthu. here. insti. fo. 56.

5 Donatio causa mortis facta ante crimen cõmissum an crimine secuto rescindatur. in. l. si aliquis. nu. 1. ff. de dona. cau. mor. fo. 35.

3 Donatio inter viuos seu causa mortis potest hodie fieri nudo pacto ⁊ oritur actio. in. l. qui in potestate. nu. 9. ff. de testa. fo. 35.

3 Donandi animus in quibus casibus presumatur. in. l. que dotis. nu. 5. ff. solu. matri. fo. 23.

Donasse vel deposuisse an presumatur si tradidi tibi centum. ibi. nu. 9.

4 Donatio causa mortis nec est vltima voluntas nec p̱prie contractus si participat de natura vtriusq̃ ⁊ nõ perficitur nisi cõcurrente volũtate donãtis ⁊ donatarij ⁊ fit mediãte traditione vel stipulatione vel hodie pacto nudo ⁊ potest fieri a filiofa. ⁊ confirmatur sola morte donantis. in. l. ij. nume. 4. et seq. ff. de leg. j. fo. 3.

De eodẽ vide latius ibidem. nu. 6. 7. 8. ⁊ 9.

5 Donandi animus an presumatur inter ascendentem ⁊ descendentem. in. l. donationes. §. si species. nu. 2. ⁊ 4. ff. de dona. fo. 34.

1 Donatio q̃ dicatur facta corã iudice ⁊ insinuata si iudex propter infirmitatem donantis accessit ad domuz eius. in. l. ius pluribus. nu. 8. ff. de iusti. ⁊ iure. fo. 9.

7 Donatio facta per patrem filio inter viuos: an ita demuz computetur in legitimam si fuit expresse dictum. in. l. si quando. §. ⁊ generaliter. nu. 2. ⁊ 3. C. de inoffi. testa. fo. 138.

7 Donatio facta per patrem filio in potestate quare nõ valeat. in. l. ij. num̃. 2. 4. ⁊ 5. C. de inoffi. dona. fo. 140.

2 Donatio perficitur si rem quã tibi donare nolo si te presente alteri trado ⁊ videris apud illũ depone ⁊ cõ illũ datur tibi actio depositi ⁊ si te nõ presente dat̃ tibi actio neg. ge. nõ mãdati. i. l. die spõsa. nu. 2. ff. deposi. fo. 105.

2 Donandi animus nunq̃ presumit̃ qñ aliqua causa subest vel subesse põt in. l. eleganter. §. qui reprobos. nu. 2. ff. de pig. act. fo. 76.

7 Donare de alieno dr̃ ambitio. in. l. preses. nu. 4. C. de transac. fo. 51.

7 Donatio inofficiosa facta per patrẽ qualiter possit rescindi. in. l. cum queritur. nu. 2. C. de inoffi. testa. fo. 130.

6 Donatio nõ presumitur vbi subest alia causa q̃ donationis. in. l. si cum aurum. nu. 3. ff. de solu. fo. 72.

2 Donare volens centum mihi si cõfiteatur illa a me mutuo habere ⁊ p̱mittere ⁊ reddere per stipulationem statim efficaciter obligat̃. i. l. ij. §. verbis. nu. 4. ff. si cer. pe. fo. 4.

3 Promittens p̱ pactũ nudũ nulla causa exp̃ssa nõ p̃sumit̃ anim⁹ donãdi si alia rõ nõ põt subesse. in. l. q̃ dotis. nu. 9. 10. 11. ⁊ 12. ff. so. ma. fo. 24.

4 Donatio si fiat vltra quingentos aureos sine insinuatiõe ⁊ expensa gabelle vel alia est tanta quãtũ excedit donatio quingentos an remanebit donatio in quingentis. in. l. quoties. nu. 2. ff. ad le. falci. fo. 93.

Index singularium materiarum

1 Donatio ꝙ nõ ſit niſi ꝓcedatur ad traditionẽ: ſed pactum de donãdo ex quo hodie oriť cõdĩ ex.l.ſi quis argẽtũ.C.de dona.⁊ ꝙ ab illo pacto re integra poſſit ſolo cõſenſu recedi ⁊ tollať oĩs oblig.⁊ act.⁊ quid ſi ſolo cõſenſu nõ cõtrahatur.in.l.ab emptiõe,nu.3.ff.de pact. fo.70.

4 Donatio inter virum ⁊ vxorẽ a iure ꝓhibita morte donãtis premoriẽtis lȝ cõfirmetur ⁊ cõfirmatio retrotrahať dȝ intelligi ꝙ trahitur retro quantũ ad fructus vt eos lucreť a die facte donatiõis.i.l.talis ſcriptura.nu.4.ff.de leg.j fo.12.

4 Donare videtur qui remittit vel cõpenſat.in.l.titio fundum.nume.2.de leg.j. fo.30.

2 Donandi animus in quibus caſibus preſumatur.in.l.ſed ſi eum.numero.4.ff.ad velleia. fol.96.

1 Donatarius tenetur ad antidora que eſt cõtraria donatio ⁊ oritur obligatio naturalis.in.l.ſed ⁊ ſi.§.itẽ veniũt.n.2.ff.de peti.heredi. fo.149.

5 Donatio cauſa mortis in quo differat a codicillis facto teſtamẽto.in.l.tã is qui.nu.2.ff.de do.cau.mor.cap. fo.36.

7 Poſtꝙ donaui tibi rẽ ⁊ dñium in te trãſtuli nõ poſſum illã rẽ alteri donare in preiudiciũ tui nec tibi dñium auferri vel donationẽ reuocare.in.l.fi.nu.2.C.ſi aduer.dona. fo.83.

8 Donatio quã faceret filius patri tẽpore emãcipationis an requirat inſinuationẽ.in.l.ſi viua matre.nu.5.C.de bo.mater. fo.102.

8 Donatio ſi fiat alicui imagini beate virginis vel alterius ſancti exiſtentis in loco priuato ꝙ illa donata debeãt deuenire ad epiſcopum q illa habet diſtribuere in piã cauſam.in.l.nutritoribꝰ.nu.7.C.cõmu.de ſucceſ. fo.101.

8 Donatio facta per patrẽ filio ꝓpter merita ipſius filij ꝙ hodie valeat ⁊ nõ ꝯferť ⁊ q̃lia debeãt eſſe merita.in.l.ſi donatiõe.nu.2.⁊.3.C.de coll.f.25.

7 Donatio facta vltra quingẽtos aureos ſine inſinuatiõe an ſaltẽ teneat in quingẽtis.in.l.j.nu.4.C.ſi aduer.rẽ iudi. fo.81.

7 Donatio facta alicui qñ reuocetur vſq ad legitimã filiorum tãtum ⁊ qñ reuoceť in totũ ⁊ quid ſi facta fuerit pro loco vt eccleſie vel monaſterio ſeu hoſpitali.in.l.j.nu.4.C.de inoffi.dona. fo.139.

Donatio ſi nõ exceſſit dodrãtẽ ſed poſtea donãs reliq̃ bona caſu amittit an fingeť donatio inoffi.ibi.nu.7.

Et quo remedio reſcindatur talis donatio.ibi.nu.8.

2 Donãs eo animo vt nũꝙ recipiat ceſſante errore nõ põt repetere licet recipiẽs habuerit animũ reſtituẽdi.in.l.ſi ego.nu.2.3.⁊.8.ff.ſi cer.pet. fo.11.

5 Donãs cõuẽtus ab alio ꝙ ab eo cui donauit nõ hȝ exceptionẽ vltra ꝙ facere poſſit qñ cõueniť ex delegatiõe vtq: mãdato donatarij alteri ꝓmiſit.in.l.q id qð.§.ſi cũ primo.nu.2.ff.de dona. fo.35.

Quid ſi nõ ꝓmiſiſſet ſed donatariꝰ alteri iura ſua ceſſiſſet an ꝯ ceſſionariũ poſſit opponere except. iſtã cũ ceſſionariꝰ vtať iure cedẽtis.ibi.nu.3.

5 Donãs cauſa mortis plus diligit ſe ꝙ donatariũ ⁊ magis donatariũ quã heredẽ ⁊ an poſſit reuocare donationẽ qñcunq voluerit eo viuẽte.in.l.j.n.1.ff.de dona.⁊ mor.cau.cap. fo.35.

7 Donatio immẽſa que dicať. in aut.vnde ⁊ ſi.nu.3.C.de inoffici.teſt.fo.131.

Donatio ſimplex ſicut poteſt eſſe inofficioſa ⁊ reuocať vſq ad legitimam ita ⁊ donatio ob merita facta ⁊ ſic nõ põt pater remunerare aliquẽ in ꝑiudiciũ filiorũ ⁊ legitime ipſorũ.ibi.nu.7.

4 Donatio ſi eſt facta vltra quingẽta ſine inſinuatiõe cũ onere dãdi vel faciẽdi ꝙ trãſcẽdit illud vltra vel equiualet nõ infirmať donatio in illo vltra in.l.ſȝ ſi hoc.§.quidã nõ.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.76.

7 Donatio an erit ꝓhibita ſi ꝯiuges faciãt ſibi ſimilẽ reciprocã donatiõeȝ ſi cõtingat alterũ premori.in.l.ſi pater puelle.nu.3.C.de inoffi.teſt.fol.132.

3 Donatio cauſa mortis nõ põt fieri irreuocabiliter ipſa durãte cauſa mortis.in.l.is q putat.nu.7.ff.de acq.here. fo.89.

7 Donatio eſt cõtractus.in.l.ſi donatiõis.nu.3.C.qð met.cã. fo.76.

7 Donatiões facte ad pias cauſas que dicanť.in.l.illud.nu.3.5.6.⁊.7.C.de ſacroſanc.eccle. fo.11.

8 Donari nõ diciť qð iure naturali cogẽte ſolutũ eſt: ſȝ ſi nullo iure debereť ⁊ eſſet ſolutũ ſciẽter diceret donari: ⁊ tũc requirereť inſinuatio ſi excederet ſummã quingẽtorũ aureorũ.in.l.j.nu.2.C.ad le.falci. fo.91.

8 Donatio ſi facta fuit filio añꝙ emãcipareť ⁊ poſtea emancipať: an cõferatur ⁊ qd ſi tpe emancipatiõis.in.l.vt liberis.nu.9.C.de colla. fol.26.

8 Pater ſi fecit donationẽ filio in ꝑtãte licet nõ dixerit ꝓpter eius merita ꝓbari ⁊ ſint cõdigna cenſetur facta ob merita ⁊ ſic ſtatim valeat ⁊ reputetur aduentitia ⁊ per cõſequẽs nõ cõferatur.in.l.ſi ruphinus.nume.3.C.de teſta.mili. fol.30.

4 Donatiões inter virũ ⁊ vxorẽ licet regulariter ſint nulle a principio fallit in multis caſibus.in.l.ſi qñ.nu.2.ff.de leg.j. fol.39.

7 Donatio nõ retractať per querelã inoffi.niſi qñ eſt inofficioſa re ⁊ cõſilio.in.l.ſi liqueat.nu.2.C.de inoffi.dona. fo.141.

2 Donatio an ſit cõtractus.in.l.ſi.nu.13.ff.de cõdi.cau.da. fo.40.

Donatio an ſit cõtractꝰ noĩatus vel innominatus.ibi.nu.14.

5 Donatio dicitur cauſa mortis qñ in donatiõe ſit mentio mortis vt dono tibi poſt mortẽ meam vel cũ moriar.in.l.ſeia cui boris.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.38.

4 Donatio dicitur doni datio in.l.ſi a ſubſtituto.§.heres ſeruũ.nu.10.ff.de lega.j. fo.20.

7 Donatio omnium bonorum preſentium ⁊ futurorum facta eccleſie: an valeat ⁊ an reſtringat ad preſentia.in.l.jubemus.nu.5.C.de ſacroſan.eccl.f.9.

5 In donatiõe cauſa mortis facta a filiofami.requiritur ꝯſenſus patris ſeu permiſſio et quid in caſtrenſi peculio vel quaſi.in.l.tam is qui.§.filiuſfa.nu.4.ff.de do.⁊ mor.cau.ca. fo.36.

5 Donatio qñ ſit propter benemerita vide duos effectus.in.l.aquilius.nu.4.ff.de dona. fo.33.

Donans quando deſcendit ad ſpeciem meritorum an requiratur tũc probatio eorum.ibi.

4 Donatum gratia conditionis implende licet heres nõ imputet in falcidiam poteſt tamen peti a creditoribus hereditarijs.in.l.ſeruũ filij.§.ſi idẽ nu.3.ff.de leg.j. fo.19.

Quid ſi heres fecit inuentarium.ibi.

7 Donatio an valeat ſi quis dicat dono tibi hereditatem meam.in.l.licet inter.nu.4.C.de pac. fo.44.

4 Donatio cauſa mortis ad hoc vt morte cõfirmetur debet eſſe facta in vita donantis.in.l.cum pater.§.meuio.nu.2.ff.de lega.ij. fo.57.

2 Dono tibi vt mihi mutues eãdẽ pecuniã poſſum te ad hoc cõpellere per actionẽ preſcrip.verbis.in.l.ſi tibi pecuniã.nu.4.ff.ſi cer.pet. fo.12.

3 Donatio quo caſu valeat inter cõiuges fauore libertatis. in.l.dotalem.nu.4.ff.ſolu.ma. fo.32.

5 Donatarius vniuerſitatis iuris ſi nõ ſoluat creditoribus: an poſſit conueniri a donatore vt reſtituat res donatas cõdictione ob cauſam.in.l.hereditatem.nu.3.ff.de dona. fo.34.

7 Donatio facta in redẽptionẽ captiuorũ ſi aliqs nõ recipiat noĩe eorũ abſentiũ an valeat.in.l.vt interdũ.nu.4.C.de ſacroſan.eccle. fo.12.

5 Donatio iſta.ſ.qñ dono tibi ſimpliciter ita vt poſt mortẽ tuã vel certũ tẽpus reſtituas tali inter viuos irreuocabilis reſpectu tui ⁊ qd reſpectu illiꝰ in.l.mortis cauſa.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.capi. fo.36.

Si dono tibi nõ cauſa mortis mee: ſed filij vel fratris mei quis poſſit eam reuocare an ego an autem ipſe filius vel frater.ibi.nu.3.

5 Donatio põt cõſiſtere in quolibet emolumẽto etiã incorporeo.in.l.in edibus.nu.1.ff.de dona. fo.20.

Donans rem meam me volente an videar donare.in.d.l.in edibus.§.qð filius.nu.1.e.ti. fo.eo.

Donatio inter abſentes qñ perficiať.in.l.abſenti.nu.1.ff.de dona. fo.31.

5 Donatio an ſit ꝯtractꝰ nominatꝰ.in.l.ariſto.ait.nu.2.ff.de dona. fo.32.

5 Donatio qualiter cognoſcať an ſit ſimplex ⁊ ſic requirat inſinuationem ſi excedat quingentos aureos.in.l.affectionis.nu.1.ff.de dona. fo.30.

7 Donatio facta inter virũ ⁊ vxorem an firmetur iuramẽto.in.l.pacta que.nu.4.C.de pac. fo.4.

2 Donatio cauſa mortis ſi ſit abſenti dr vltima volũtas nec reuocať per reconualeſcẽtiã donantis.in.l.nõ omnis.nu.5.ff.ſi cert.petatur. fo.11.

7 Donatio facta per patrem filio in ꝑtãte quãdo ⁊ in quibus caſibus valeat in.l.filie cuius.nu.2.⁊.3.C.fami.herciſ. fo.156.

4 Donatio valet ſi quis dixit dono tibi hereditatem meam acſi dixiſſet dono bona mea.in.l.queſitũ.§.ſi ſeruus.nu.4.ff.de leg.j. fo.35.

5 Donatiõe reuocata nõ ſolum cõpetit cõdictio ſine cauſa que eſt generalis ſed etiã cõpetit cõdictio ob cauſam que eſt ſpecialis.in.l.ſenatus.nu.2.ff.de do.⁊ mor.cau.cap. fo.37.

1 Donatio an ſit cõtractus nominatꝰ.in.l.iuriſgẽtiũ.nu.7.ff.de pac. fo.52.

3 Donatio facta ſpõſe a cõſanguineis ſpõſi: an ſolu.mat. debeant ad ſponſum vel eius heredem redire.in.l.ſed ſi plures.§.ad ſubſtitutos.nu.4.ff.de vulg.⁊ pup. fo.71.

2 Donatio quã fecit eccleſia regi Sicilie de regno Hieruſalẽ quare valuit.in.l.ſi.nu.4.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.115.

2 Donatio que ſit ob aliquã cauſam implendam in donatarium nõ eſt proprie donatio.in.l.ſi tibi.nu.1.⁊.2.ff.ſi cer.pe. fo.12.

8 Donatio inter viuos an veniat in generali fideicõmiſſo.in.l.cũ virum.nu.3.C.de fideicõ. fo.82.

7 Donare vel mutuare vel cõmodare an videar qñ dico tolle hanc pecuniã vel rem.in.l.ij.nu.2.C.cõmo. fo.182.

1 Donatio que videtur facta filio nõ ex cauſa pietatis imputatur in legitimam.in.l.ſi.nu.4.ff.de peti.here. fo.153.

4 Dono tibi vineam ⁊ fundũ fructibus plenũ an veniat vinea plena.in.l.cũ filiofa.nu.20.ff.de leg.j. fo.7.

1 Donaui mille titio ⁊ ſeio ſine inſinuatiõe: an iſta dicať vna donatio vt ſic nõ valeat vltra quingenta an dicanť due donationes.in.l.ſi plures.nu.7.de pac. fo.56.

3 Donatio propter nuptias in quibus priuilegiata ſit ſicut dos.in.l.j.nu.7.ff.ſolu.ma. fo.2.

1 Donatio quando cõputetur in legitimam.in.l.ſi nõ mortis.nu.4.ff.de inoffi.teſta. fo.140.

3 Dos poſtꝙ eſt exacta per patrem nõ eſt tractandum de cõſolidatione fienda in filium qñ actio de dote extincta eſt et ſic reſoluta cõmunio: ⁊ qualiter tranſmittatur tũc ad heredes patris.in.l.in inſulam.nu.3.ff.ſolu.ma. fo.26.

3 Dotem ſi dedit auus pro nepte per eius mortẽ ꝯſolidatur actio in nepteȝ licet viuat eius pater.in.l.in inſulã.nu.4.ff.ſolu.ma. fo.eo.

8 Dos ſi ſit data a matre vel alio aſcẽdente per lineã maternã ꝙ etiã illa cõferatur fratribꝰ vel ſororibus cũ agitur de ſucceſſione ipſius dantis ⁊ non aliter.in.l.vt liberi.nu.4.⁊.5.C.de coll[illegible] fo.26.

Quid in

Quid in aliĳs aduentitiĳs.ibi.nu.5.

Dos ⁊ donatio ꝓpter nuptias inter emancipatos vel emancipatas: an conferatur.ibi.nu.7.8.⁊.11.

3 Obligati duo quādo sunt ad restitutionē dotis insolidū ⁊ vnus ipsarum vergit ad inopiam alter nō qualiter petatur cōsignatio dotis de qua in .l. si constante.ff.solu.ma.ibi.nu.8. fo.19.

3 Dos aliud est ⁊ aliud res dotalis.in.l.diuortio.§.ob donatiōes.nu.3.ff.so. matrimo. fo.8.

8 Dotis priuilegia q̄ ⁊ qualia sint.in.l.vna.nu.2.C.de ꝑuileg.dotis. fo.136.

Et an priuilegiū prelatiōis transeat ad heredes mulieris ⁊ an transeat in cessionarium.ibi.⁊ nu.3.

6 Dotē si vxor fecit tibi cōsignari q: maritus incepit vergere ad inopiam: ⁊ postea maritus efficiatur diues an cessabit cōsignatio.in.l.pluribus.§.⁊ si placet.nu.3.ff.de ver.obli. fo.48.

7 Dotalis fundus licet nō possit alienari tamen poterit permutari melior cōditio mulieris.in aut.sed ⁊ ꝑmutare.nu.2.C.de sac.san.ecc. fo.11.

4 Dos nō venit i gn̄ali fideicōmisso.i.l.testator.§.filie.nu.2.ff.d leg.ĳ.f.62.

4 Dos quando no veniat in generali fideicōmisso.in.l.lucius.§.filiam suaʒ. nu.2.ff.ad trebel. fo.122.

7 Dotare an possit pater vel mater filiam in ꝑiudiciū legitime filĳ. in.l.vna. nu.5.C.de inoffi.doti. fo.141.

Quid in liberto in preiudicium legitime patroni.ibi.

6 Doteʒ potest quis ꝓmittere pro incerta persona seu muliere ⁊ an videat illi donasse vt sic soluto matrimonio cōpetat illi repetitio. in.l. a titio.nu. 2.ff.de ver.obli. fo.29.

8 Dos qn̄ est magna etiā si sit ꝓfectitia ⁊ pater sit presens potest filia agere etiam sine cōsensu patris.in aut.qd locum.nu.8.C.de colla. fo.25.

3 Dotem qui dat ꝓ muliere lʒ eam non habeat in sua potestate potest stipulando illi acquirere ei vtilem actionem ex ip̄a stipulatione sicut ei acquireretur ex sola numeratione si nulla interuenisset stipulatio.in.l. caius.nu. 3.4.⁊.10.ff.solu.ma. fo.28.

3 Dotem exigere an possit filia sol.mat.a marito q nō exegit eā a patre ⁊ sic an imputet marito si nō exegit.in.l.si socer.§.luci⁹.nu.7.⁊.9.ff.so.ma.f.28.

7 Dotis priuilegia quedam sunt realia ⁊ quedā personalia.in aut.siue a me. nu.3.C.ad velleia. fo.187.

3 Dos quando ꝓmittitur marito si sibi nō soluatur integraliter non tenet maritus onera matrimonĳ subire:sed pōt vxorē repellere ⁊ ad domuʒ patris remittere.in.l.in insulam.§.vsuras.nu.2.3.⁊.4.ff.sol.ma. fo.27.

3 Dos licet detur vt perpetuo sit penes maritum tamen solu. matri. restituitur.in.l.ĳ.nu.2.de eodē vide ibi.nu.4.9.10.et.15.ff.solu.ma. fo.3.

8 Dos.Casus in quib⁹ est in potestate filie exigere dotem etiaʒ si pater nō consentiat vel si maritus incipiat male vti sua substantia.in aut.qd locum nu.2.C.de colla. fo.25.

3 Dos si consistat in quantitate vel in speciebus estimatis ea estimatione que facit emptionē tenetur maritus etiā de casu fortuito.in.l. in his. nu.2. ff.solu.ma. fo.33.

3 Si extraneus ꝓpter odium qd habebat ad maritum dedit damnū in rebus dotalibus:an teneatur maritus ac si eius culpa datum fuisset. in.l.in his.nu.2.ff.solu.ma. fo.eo.

8 Dos relictum alicui noīe dotis ꝙ etiā anteq̄ contrahat matrimoniū dicatur dos ſm vsum vulgarem loquendi.in.l.i.nu.6.C.vn̄ vir ⁊ vxor.fo.23.

7 Dos recuperata si erat maior q̄ dos alteri⁹ nupte:puta mille ⁊ illa nupta nō habebat nisi quinquaginta ⁊ instituant cū extraneo:an illa vidua rehabebit ante partem mille an solum quinquaginta ⁊ quid si altera filia nullā dotem habeat.in.l.si.nu.4.5.⁊.6.C.cōmu.vtri.iu. fo.160.

7 Dos lʒ conferatur nō tn̄ sequitur ꝙ in legitimā cōputetur nisi exp̄sse caueatur a iure ⁊ quid in dote data a matre ⁊ quid si filia predecedat relictis liberis vel marito.in.l.qm̄ nouella.nu.3.⁊.4.C.de inoffi.testa. fo.135.

8 Dos.pater sicut tenetur ad dotē pro filia ⁊ donationē ꝓpter nuptias pro filio ita ⁊ pro dote quā recepit filius se ⁊ bona sua obligare.in aut.res que. nu.9.C.cōmu.de leg. fo.87.

Uide latius de hoc ibidem nu.10.11.⁊.12.

3 Dos nō dicitur esse ante contractum matrimoniū : sed eo contracto sic et licet postea dissoluatur nō definit esse dos quousq; sit recuperata in rubri. nu.1.ff.solu.ma. fo.2.

Dos repellitur per actionē ex stipulatu factam que datur loco actionis de dote que dicebatur rei vxoria.ibi.nu.4.

Dotis diffinitio remis.⁊ an sit ius vniuersale.ibi.nu.5.⁊.6.

In dote qualiter formetur libellus.ibi.nu.6.

8 Dos data a patre soluto matrimonio an debeat redire ad patrē: an remanere apud liberos.in.l.ĳ.nu.2.C.de bo.que libe. fo.102.

8 Dos quā habuit filia nupta ⁊ dotata ⁊ grauata nō venit in generali fideicommisso licet legitimā transcendat.in aut.res que.nu.6.7.8.⁊.9.C.commu.de leg. fo.87.

3 Dos est priuilegiata nō solum fauore mulierum:sed etiā fauore publico qui vertitur in liberis ꝓcreandis.in.l.i.nu.1.ff.solu.ma. fo.2.

De dote priuilegiata latius ibidē nu.3.5.6.⁊.7.

5 Dos data filie per patrē an cōputetur filĳs filie que decessit viuo patre et sic nepotibus in quartam:prout filie deberet imputari.in.l. si alienā. nu.2. ff.de dona.⁊ mor.cau.cap. fo.35.

3 Dos quam quis lucrat ex diuortio mulieris nō cōmunicat cū fratribus ⁊ quid si eā lucrat ex forma pacti vel statuti.in.l.luci⁹.nu.3.ff.so.ma.fo.25.

3 Dos sicut cōstāte matrimonio nō potest restitui vt maritus liberetur ita nō pōt alius debitor delegari animo nouādi vt marit⁹ liberet ⁊ ille remaneat obligatus.in.l.si cū dotē.§.si mulier.nu.3.ff.solu.mat. fo.16.

6 Dos quando matrimoniū est solutū morte filie remanentibus liberis an debeat ad patrem redire an remanere penes liberos vel penes generū propter liberos ⁊ quid si est solutum morte generi. in.l. pater dotem. nu.2.ff. rem ra.ha. fo.91.

2 Que possint conuerti in causam dotis vel in dotem dari. in .l. singularia. nu.24.ff.si cer.pe. fo.11.

7 Dos promissa si nō soluatur viro in totum potest vir vxorem licite repellere de domo:sec⁹ si dos nō fuisset ꝓmissa.in.l.si.nu.2.C.ad velleia. fo.188.

5 Dotale proprie dicitur predium datum inestimatum.in.l.cum vir.nu.5. ff.de vsuca. fo.61.

Quid si mulier vendidit an possit soluto matrimonio vēdicare. ibi.nu.6.

8 Dos excedens legitimam an veniat in fideicōmisso.in.l.cum virum.nu.5. C.de fideicō. fo.83.

7 Dotis ꝓmissio valet nulla quātitate specificata etiā si nō fuerit declaratio alteri cōmissa ⁊ intelligit facta arbitrio boni viri ⁊ quantitate bonoꝝ vxoris ⁊ ꝯsuetudine loci.i.l.si.nu.4.C.de ꝯhē.emp.vel vendi. fo.205.

4 Dos si prelegetur quam vxor poterat ꝓbare per instrumentuʒ vel per testes ꝙ debeat ante oīa deduci ⁊ de residuo deducetur quarta ⁊ quid si non poterat ꝓbari.in.l.cum heres.nu.2.ff.ad trebel. fo.113.

3 Dos dicitur esse quedam vniuersitas iuris ⁊ ꝙ recipit augmentū ex fructibus tam perceptis ante matrimonium q̄ post ipsum solutū.in.l.si marito.§.si fundum.nu.2.ff.solu.ma. fo.23.

3 Dos ꝙ cōstante matrimonio nō publicetur nisi in quinq; casibus. in.l.si cōstante.§.si bona.nu.3.ff.solu.ma. fo.20.

2 Dos data ꝓ matrimonio prohibito quādo possit repeti. in .l.si.nu.5.ff. de condi.sine causa. fo.55.

3 Dotalis rei restitutio quo casu possit fieri ꝯstāte matrimonio.in.l.seruus. nu.4.ff.solu.mat. fo.32.

2 Dos diminuitur per expensas necessario factas in re dotali.in.l.eum qui. §.si mulier.nu.2.ff.de iureiur. fo.27.

3 Si data fuerit in dotem emphyteosis vel feudum mariti ⁊ mulier cesserit eis ⁊ sic renuntiauerit vtili dominio an seruetur quod dicitur.in .l. vsufructu.nu.4.⁊.5.ff.solu.ma. fo.31.

3 Cause que sunt iuste vt possit dos restitui cōstante matrimonio ⁊ liberet maritus sunt etiā iuste vt possit soluere marit⁹ filie sine volūtate patris et liberetur a patre.in.l.si cum dotem.§.si post.nu.3.ff.solu.ma. fo.15.

3 Dos qn̄ nō cedit lucro mariti nō tenet maritus contribuere de suo ad expensas funeris.in.l.si filia.nu.3.ff.solu.ma. fo.32.

4 Dotata dicit illa cui factū fuit relictū ꝓ dote lʒ nō sit nupta.in.l.titio centum.§.titio genero.nu.8.ff.de condi.⁊ demon. fo.78.

4 Dotalis res an dicat esse in cōmercio vt possit legari.in.l. idem iulianus. §.constat.nu.6.ff.de leg.i. fo.17.

4 Si in dote sunt quinq; ⁊ in legato decē ⁊ filia acceptauit legatuʒ debet petere ab herede quinq; ⁊ a marito alia quinq; ⁊ si egit ad quinq; cōtra maritum nō potest agere cōtra heredem nisi ad quinq;. in.l.titia cum.§. qui inuita.nu.5.ff.de leg.ĳ. fo.48.

Quid si vnum cōsistit in quātitate aliud in specie.ibi.nu.6.

3 Dos ꝓfectitia nō donata redit ad patrem etiam si filia decesserit cum liberis.in.l.post dotem.nu.4.ff.solu.ma. fo.26.

In dote aduentitia actio est solius filie ⁊ in ea habet heredes liberos. ibidem.numero.5.

3 Matrimonĳ onera vbi sunt ibi debent esse fructus dotis.in.l. si cum dotē §.transgrediamur.nu.7.ff.sol.ma. fo.18.

Dos qn̄ fuit soluta filio sine iussu patris ⁊ sic mater nō tenebitur si nihil erat in peculio:an pater possit cōpelli ad se obligandū ꝓ restitutione dotis.in.l.si cum dotem.§.trangrediamur.nu.9.ff.so.ma. fo.eo.

3 Dos nō debet restitui anteq̄ matrimoniū soluatur nisi in casib⁹ in quib⁹ fit cōsignatio ꝓpter paupertateʒ mariti nec tunc est ꝓprie restitutio. in.l. ĳ.nu.3.C.solu.ma. fo.3.

De dotis restitutione.vide latius ibidem.nu.6.11.14.⁊.15.

3 Dotis rerum mobilium restitutio qn̄ sol.mat. esset prompta nō deberet vir vel eius heredes habere dilationeʒ anni sicut in re immobili nisi aliquā vtilitatem pretenderent in retinendo illas.in.l.diuortio.§. non solum.nu. 3.ff.solu.ma. fo.9.

3 Dotem dans pro muliere si stipulatus est eam sibi reddi solu. matri. per mortē videtur voluisse ꝙ si soluat diuortio ꝙ sit ipsius mulieris ꝙ hodie non procedit.in.l.si quis.nu.3.⁊.4.ff.so.ma. fo.31.

4 **Dubium** qn̄ est de facto forte nunq̄ dirimitur.in.l.hmōi.§.si ita.nu.4.ff.de leg.i. fo.33.

1 Dubium si est an appellatio sit deserta inclinandū est in parteʒ ꝙ non. in l.i.nu.4.ff.si quis cau. fo.39.

7 Dubium si esset de intellectu legis debemus sequi intellectum equiorem et benigniorem ⁊ quando intellectus legis est clarus non debemus ab eo recedere ꝓpter equitatem quā de capite nostro fingamus.in.l.placuit.nu. 4.C.de iud. fo.106.

Index singularium materiarum

4 In re dubia dicit verisimilius qđ est benignius ⁊ si nō apparet ꝙ sit benignius sit interpretatio in cōtractibus cōtra ꝓferentem.in.l.vbi est.nu.2.ff.de reb.dub. fo.67.

Quid si est omnino obscuritas.ibi.

5 Dubitās de viribus testamēti vel an sit sibi delata hereditas nō pōt adire qñ dubitatio peruenit ante aditionē ⁊ quid si supueniat.in. l. cū falsum. nu.3.ff.de acqui.here. fo.96.

8 Dubitās an equiparet ignorāti vel errāti.in.l.manifestissimi.§.sed querebat.nu.3.C.de fur. fo.12.

3 Dubitatio nō nocet qñ neutra pars dubitatiōis est nociua secus si altera tantū.in.l.qđ si dubitet.nu.1.ff.de acq.here. fo.94.

7 **Duo** qñ cōtendūt de possessione ⁊ neuter ipsorū vult dare libelluʒ ne videat tenere partes actoris pōt iudex ex offō suo etiā neutro petēte ne veniāt ad arma assignare terminū vt probēt de possessione ⁊ postea poterit ꝓnuntiare pro eo qui melius ꝓbauit etiam sine libello ⁊ sine petitione quacūqʒ.in.l.ordinarij.nu.2.C.de rei vē. fo.147.

2 Duo si recipiūt decē mutuo ⁊ qlibet se obligat insolidū ⁊ pecunia in vtilitatē vnius ille cēset principalis ⁊ alter accessorius vel fideiussor. in. l.si ꝑ patre §. idē tractat.nu.2.ff.de in rē verso. fol.94.

3 Duo qñ requiruntur nō sufficit alterum.in.l.ad testium.§.si quis.nume.2. ff.de testa. fo.41.

6 Duo si tenētur ad idē eque principaliter:an mora vnius noceat alteri an mora rei.nu.2.ff.de ver.obl. fo.25.

1 **Duumuiri** erānt vt sunt priores qui administrāt rēpublicā nō tamē reddūt ius ⁊ quare dicant duumuiri nec possunt mulctare.in.l.vna.nu.4.ff.si qs ius dicē.nō obptē. fo.23.

De litera.E.

2 **Ecclesia** si est in fundo in qua dñs fundi hʒ iuspatronatus vēdēdo fundū ꝙ nō censeatur vēdidisse iuspatronatus.in.l.si mercedē.§.si eū. nu.3.ff.de act.emp.⁊ vē. fo.114.

4 Ecclesie.si comes donat oīe iusqđ habebat in tali castro ecclīa nihil pōt pretēdere si nullū ius det ⁊ qd si ecclīa possedit lōgo tēpore tanꝙ suū.in.l.si sic.§.si mihi.nu.5.ff.de leg.j. fol.29.

1 Ecclesiastica potestas dicitur maior ad coercendū secularē.in.l.iudicium nu.9.ff.de iudi. fo.128.

1 Ecclesia pupillus vel ciuitas ꝙ nō teneant ex mutuo facto syndico vel ꝓcura.eorū nisi pecunia in eorū vtilitatē cōuertat.in.l.si pupilli.§. itē si.nu.4.ff.de neg.gest. fo.102.

7 Ecclesia si hʒ rē cōēʒ cū priuato:an possit priuatus eā ꝓuocare ad diuisionē ⁊ qd si habeat rē cōem cū alia ecclesia.in.l.si.nu.2.C.ꝯmu.diui. fo.159.

1 Ecclesiā impetrās in qua alius hʒ ius patronatus si nō fecit de hoc mentionē an valeat ipetratio.i.l.sʒ si hac.§.patronū.n.3.ff.de inius voc. fo.25.

7 Ecclesia si hʒ aliquod fortiliciū possunt laici in fortilicio armare ⁊ imponere gētes armorū ꝓ tuitiōe ipsorum cōtra volūtatem clericorū ad quos pertinet.in.l.ij.nu.6.C.de sum.tri. fol.4.

7 Pro quibus criminibus possit quis extrahi de ecclesia.in.rub.nu.2.C.de his qui ad ecele.cōfu. fo.23.

In causa in ciuili qualiter ꝓcedatur cōtra eos qui nō possunt de ecclesia extrahi.ibi.nu.3.

2 Ecclesiā parochialē habēs si est lapsum tantū de anno nō potest infra annū facere se ꝓmoueri ad sacerdotiū nō priuat ipso iure i ea ecclesia ante lapsum anni.i.l.nō oīs.nu.9.ff.si cer.pet. fol.11.

4 Ecclesia si sit statuta post mortē alterius ꝙ ista institutio dicat in diē nō sub cōditione ⁊ an poterit ecclesia statim adire.in.l. hereditatum.nu.6.⁊ 7.ff.ad le.falci. fo.94.

1 Ecclesia destructa postea restituta recuperat pristina priuilegia.in.l. vnꝰ ex socijs.§.si fons.nu.7.ff.de ser.rusti.predi. fo.165.

7 Ecclesia sciēs se incidisse in cōmissum ꝓpter canonē nō solutū vel deteriorationē si acciperet pēsionē ꝓ tpe futuro censet remisisse penā expulsionis secus si ignorāter.in aut.qui rē.nu.5.⁊.7.C.de sac.san.eccl. fo.11.

3 Ecclesia vel minor si rē alienā quā bonafide possidebat vēdidit nō seruata solēnitate qualiter possit possessionē cōdicere nec pōt sibi referri qstio nō dñij.in.l.si alienā.nu.3.ff.so.ma t. fo.12.

4 Ecclesiā legādo vel donādo alteri videor legare iuspatronatus ꝙ i ea habeo ⁊ si ipsemet ecclie videor ipsam liberasse ab hac seruitute iuspatronatus.in.l.senatus.§.q ab hostibus.nu.3.ff.de leg.j. fol.18.

4 Ecclesie alique si habent cōsuetudinē infeudādi aliquē ⁊ in eius liberos masculos ⁊ etiā vnā feminā que possideat bona patris intelligit de illa q̄ succederet patri insolidū nō de illa q̄ simul cū fratribus masculis.in.l. cetera igit.§.si duobus.nu.3.ff.de leg.j. fo.17.

1 Ecclesie negotia gerēs sine autoritate prelati tenet ecclesia inquātū est locupletior si cū autoritate prelati tenet insolidū ⁊ quid si res desinat esse. in l.litis cōtest.nu.2.ff.de neg.gest. fol.110.

7 Que fiūt cōtra ecclesiā vident fieri cōtra deum ⁊ que relinquunt vel donātur ecclesijs vident relīqui vel donari deo.in.l.decernimus.numero.3.C.de sac.san.eccle. fol.11

7 Ecclīa pōt permutare cū alio priuato dūmodo det res equiualēs vl meliora.in aut.sʒ ⁊ ꝑmutare.nu.2.C.de sac.san.eccle. fo.1.

7 Ecclesia nunꝙ morit sʒ semper est perpetua.in.l.iubemꝰ.nu.9. C.de sacr.san.eccl. fol.9.

7 Pena priuatiōis pretij applicat ecclesie q̄ fuit lesa ⁊ quid in pretio nō dato sed ꝓmisso.in.l.iubemus.§.sane si.nu.2.C.de sac.san.eccl. fo.eo.

7 Ecclīastice persone a quibus muneribus sint immunes remis.in.l.j.nu.2. C.de epis.⁊ cle. fo.13.

7 Ecclesia an teneat ad refectionē pōtium vel murorū vel guerre.l.l.ad instructiōes.nu.2.C.de sac.san.eccl. fo.6.

1 Ecclesia nō dicit pati defectū in diuinis si vnus ex pluribꝰ ministris subtrahat vel deficiat ⁊ alij sufficiāt.in.l.nō alias.nu.2.ff.de iudi. fo.120.

8 Ecclesia si tenuit ⁊ possedit tale castrū per lōgum tēpus an poterit se tueri prescriptiōe aduersus dñm vendicātem.in.l.si nō de.nu.3.C. de fal. cau. adiec.leg. fo.87.

8 Ecclesia instituta nō tenet vltra vires hereditarias ꝓpter nō cōfectionē inuentarij.in.l.si.nu.2.C.de iure delib. fo.62.

7 Ecclesie cū expedit ꝙ eius res cōcedat in emphyteosim tūc pōt concedi etiā in perpetuū ⁊ ꝓ quāta pensiōe possit cōcedere.in aut.si quas.nu.2.3.⁊.4.C.de sac.san.eccl. fo.10.

2 **Edicta** que fiūt de reuocatione mādati generalis vel societatis qualiter fieri debeāt.in.l.sed ⁊ si.§.de quo palā nu.4. ff. de insti.act. fol.82.

2 Edicta posuisse in locis publicis de reuocatione mādati generalis vel societatis nō ꝓdest si statim fuerūt remota sed debēt esse cōtinuo arbitrio tñ iudicis.in.l.sʒ ⁊ si.§.de quo.nu.7.ff.de insti.act. fo.eo.

1 Edictū carbonianū qualiter ꝓuideat ei qui asserit se filiū testatoris ⁊ hereditatē ad se ꝑtinere vel qui asserit se preteritū ⁊ se habere cōtrata.si alij venictes ab itest.vel instituti negāt eū esse filiū testatoris ⁊ litigādo nō posset talis se alere.in.l.qui inoffi.nu.2.ff.de inoffi.test. fo.139.

1 Edictū de calūniatoribus nō extēditur qñ datur in negotio extraiudiciario sed tūc talia lucra auferūtur a fisco.in rub.nu.4.ff.de calū. fo.112.

5 Edictū de ope.no.nun.quomodo possit cōcurrere cū interdicto ꝙ vi aut clā.in.l.j.§.hoc autē.nu.3.⁊.4.ff.de ope.no.nūti. fo.2.

2 Edictū de quo i.l.1.ff.de peculio.hʒ tria capita primū de peculio: secūduʒ de i rem verso:tertiū est in iussu.in.d.l.j.nu.3. fo.88.

1 **Edificiorum** ꝯstructio ⁊ eorū ꝯiunctio adinuicē ꝑ ambitū ⁊ circuitū murorū ⁊ nomine ex his resultās ꝙ fuerit iuētū d iure gē.i repe.l.ex hoc iure.n.25.ff.de iusti.⁊ iur.fo.6.

1 Edificia vrbana que dicātur ⁊ q̄ rustica ⁊ qualiter prescribātur.in.l.j. nu.1.ff.communia.ꝑdiorū. fo.166.

5 Facere pōt quilibet in suo qđ sibi placet ad suā vtilitatē dū tamē nō tangat de alieno etiam si per hoc ꝙ facit auferri vicino lucrū ꝙ ex re ipsiꝰ facientis ad vicinū ꝓueniebat.in.l.fluminū.§.itē videamus.nu.2.ff.de dam.infect. fo.20.

5 An possim te cōpellere ad faciēdū aliqd ꝙ tibi nō nocet ⁊ mihi ꝓsit. in. l. ij.§.itē varus.nu.3.⁊.4.ff.de aqua plu.arcen. fol.23.

5 Edificantē nō sufficit repulisse ab opere quātū ad hoc vt cōpellat destruere opus sed requirit nouū iudicium.in.l.j.§.sed ⁊ si is nume.4.ff.de oper.no.nun. fo.2.

6 Edificare vel aliud opus facere qui ꝓmisit per seipsum nō minus dicit fecisse ꝑ seipsum si adhibuit operarios ⁊ fabros q totū fecerūt ꝓut ille dictauit licet ipse nō apposuerit manū ⁊ an tūc dictamē fabrice possit fieri per substitutū.in.l.cōtinuus.§.itē qui.nu.2.ff.de.vb.ob. fo.41.

6 Si quis ꝓmisit nō edificare in aliquo loco sub pena ⁊ postea alienauit ⁊ emptor eo ignorāte edificauit an faciat ꝙ vēditor incidat in penā.i.l.si stetuum.nu.4.ff.de verb.ob. fo.26.

4 Si ꝓmitto nō edificare i meo sub pena ⁊ illud vēdam emptor edificat ꝙ icidā in penā acsi edificassem.in.l.si quis.§.cū seruū nu.2.ff.de leg.j. fo.39.

1 Edificiū impositū solo per habētem vtile dominiū vt emphyteotam vel feudatariū an cedat solo.in.l.seruitutes.nu.6.ff.de serui. fo.155.

5 Facere pōt qlibet in suo qcquid vult dū tamen nō noceat vicino. in.l.j.§. idē aiūt.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.23.

Quid si auferat vicino lucrum quod percipiebat ex fundo facientis. ibidem.nume.3.

5 Edificator si nō offert satisdatiōem de demoliēdo sed offert iudiciū dicendo hodie agatur ⁊ venit corā iudice volēdo incōtinēti docere de iure suo ⁊ nūtiator spernit ire ad iudiciū habet nūtiatio ꝓ remissa ⁊ fit securius supsedere ꝑ tres mēses.in.l.pretor ait.§.si qs paratꝰ.n.3.ff.de ope.no.nū.f.9.

5 Edificas in loco cōi inter te ⁊ me nūtiatio facta solo verbo vel per lapillū nō vʒ ⁊ pōt sperni ⁊ qualiter debeat adiri iudex ⁊ quid si de facili nō posset adiri vel denegaret audientiā.in.l.i.ꝓuinciali.§.si in loco.n.3.ff.de ope.no.nunti. fo.4.

7 Edificata q̄ sunt illicite possunt per quēcūqʒ lecite destrui ⁊ sine pena.l.l.si.nu.2.C.vt nemo priua. fo.71.

7 Edificio suo an quis possit facere tectū ꝙ pretēderet super publico.in.l.altius.nu.6.C.de ser.⁊ aqua. fo.153.

7 Dñs partis superioris edificij ille est qui est dñs partis inferioris ⁊ an possideat partē inferioris ⁊ an possideat sicut possidet partem inferiorē.I l.ij.nu.2.C.de rei vē. fo.145.

7 Edificiū cedit solo.in.l.ij.nu.3.4.⁊ 6.C.de rei vēdi. fo.eo.

Editio

7 Editio actorum pertinet ad deliberationē ⁊ decisionem cause in rub.nu.3.C.de eden. fo.35.
Editio rationum ⁊ instrumentorum non est preparatoria sed instructoria cause.ibi.nume.3.
1 Editio est duplex ⁊ qualr fiat ꝓductio ⁊ qñ reqraꝛ originalis scriptura ⁊ an sit dāda copia aduersario.in.l.i.§.editiōes.nu.2.ff.de eden. fo.47.
1 Edere vbicūqꝫ quis tenetur aduersario suo non teneꝛ dare originale sed copiam quando dominium instrumenti pertinet ad ipsum edentem in.l.si legatum.nu.2.ff.de eden. fo.47.
Editionis tempore potest apponi conditio ꝙ ille cui editur non possit vti contra edentem.in.l.nec quisqꝫ.nu.2.ff.eo. fo.eo.
7 Edende sunt rationes a reo actori ⁊ econuerso ⁊ quid in instrumentis ꝓprijs illius a quo petitur.in.l.fi.nu.4.C.de eden. fo.39.
1 Editio consistit in faciendo inspici ⁊ etiā describi.in.l.argentarius.§.edi.nu.2.ff.de eden. fo.50.
8 Effectus vtrinqꝫ potest appropriari qñ duo cōcurrūt ad eundem effectum vnum mediate alterum immediate.ī l.per procuratorem.nu.3.C.de acqui.pos. fo.112.
6 Effectus cōtrarios nō debet parere vnus ⁊ idem actus.in.l.qui hominē.§.si predo.nu.2.ff.de solu. fo.69.
1 Effectus non potest esse prior ꝗ̄ sua causa.in.l.manumissiones.nume.2.ff.de iusti.⁊ iure. fo.3.
3 Effectum quando habemus non est curādum de modo.in.l.gallus.§.si eius.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.54.
4 Electio remediorum est actoris seu creditoris.in.l.cum pater.§.a te peto.nu.4.ff.de leg.ij. fo.59.
3 Electi si sunt tres in potestatē alicuius loci vnus post alterū ⁊ secundus moriatur ante exclusionem primi deinde primus excludatur ꝙ veniat tertius.in.l.quādiu.nu.6.ff.de acqui.here. fo.100.
8 Electus si quis fuit in potestatem alicuius loci ⁊ in eius defectum fuit electus qdā alter ⁊ ille ꝑmus acceptauit sed postea venire nō potuit an habebit locū electio facta de scdo.in.l.post aditā.nu.2.C.de īpube. fo.49.
6 Electio est debitoris in obligatiōe alternatiua vel gñis subalterni ⁊ qd ī vltimis volūtatibus.in.l.q ex pluribus.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.29.
6 Electio facta ad clamorem populi est ipso iure nulla.in.l.si constat.nu.2.ff.de appel. fo.93.
Electio si non valet non valet etiam confirmatio superioris si est inferior a principe.ibi.nu.3.
1 Electio si est facta aliquo ex collegiatis cōtempto ⁊ sic nō citato ille sol⁹ pōt electionē facere infirmari vel approbare etiā inuitis ꝑcedētibus.in.l.per fundum.nu.11.ff.de serui.rusti.predi. fo.163.
1 Electio pene ex hoc edicto de in ius voc.qualiter deꝛ patrono an libert⁹ luat in corpe ⁊ de forma libelli.in.l.in eū.nu.3.⁊.4.ff.de in ius.vo. fo.27.
6 Electio quādo pertinet ad actorē nō est dictādus libellus alternatiue secus quādo ad reū.in.l.si quis stipulatus.nu.2.ff.de ver.obl. fo.30.
7 Electio iudicis pertinet ad actorem.in.l.cum clericis.numero.2.C.de episco.⁊ cleri. fo.15.
8 Electio in penis alternatiua quādo pertineat ad debitorē seu delinquentē ⁊ quādo ad iudicē.in.l.si fugitiui.nu.4.C.de seruis fugi. fo.3.
1 Electio in remedijs agendi datur actori ⁊ circa loca in quibus est agēduꝫ ⁊ circa iudices sed in rebus soluēdis datur reo.in.l.papinianus.§.si quis ⁊ nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.135.
2 Electio si nō trahit secū executionē pōt vsqꝫ ad litis cōtestationē variari vel vsqꝫ ad sentētiam.in.l.nō vtiqꝫ.nu.5.ff.de eo.qd cer.loc. fo.60.
Electio loci in quo petam pertinet ad me si promisisti mihi.x.ephesi vel capue.ibi.nume.4.
7 ¶Per electionem vnius vie nō preiudicatur alteri quādo ī illa succubuit.in.l.i.nu.4.C.si tu.vel cur. fo.80.
4 Electio an vitietur per errorem in legato generis vel optionis.in.l.si is cui.nu.2.ff.de leg.ij. fo.45.
8 Electio nō nocet ei qui ignorat aliam actionē sibi competere.in.l.manifestissimi.§.sed querebatur.nu.3.C.de furtis. fo.12.
8 Eligens viā incōpetētem ꝑ ignorantiā iuris mero iure sibi preiudicat tñ propter instrumenti ignorantiam competit sibi beneficium restitutionis in integrum.in.l.fi.nu.5.C.de codicil. fo.73.
8 Electio an detur in actionibus que sunt contrarie origine.in.l.i.nume.6.C.de furtis. fo.6.
2 Electio nō est debitoris in alternatiua si vnū est in obligatiōe ⁊ aliud sit appositū ad cautelā creditoris.in.l.quāuis.nu.3.ff.de pigno.act. fo.73.
8 Electio dicitur fieri postꝗ̄ litē cōtestatus est.in.l.manifestissimi.§.sed querebatur.nu.5.C.de furtis. fo.12.
8 Electio cui⁹ sit in penis alternatiuis.in.l.qcūqꝫ.nu.9.C.de ser.fugi.fo.4.
8 Electio cuius sit in alternatiua rerum in vltimis voluntatibus.in.l.cum quidam.nu.2.⁊.3.C.de verb.signi. fo.78.
1 Quādo eligitur tertius arbiter vel notarius ad scribendū acta ꝙ nō debeat dari nominatim petitus cardinales tamen nominantur.in.l.obseruandum.nu.2.ff.de iudi. fo.126.
3 Eligens viam incompetentem an videatur renuntiasse vie competēti.in l.clodius nu.2.ff.de acqui.here. fo.107.
4 Superior si ꝓhibet inferiori ꝙ nō eligat si vult ꝙ electio sit nulla dicat ꝙ statim cū incipiūt eligere sint excōmunicati vel inhabiles⁹ ⁊ nō poterūt eā perficere.in.l.filiussa.§.diui seuerus.nu.8.ff.de leg.i. fo.41.
8 Eligere seipsum non potest ille cui est cōmissa electio ꝑsone.in.l.si is cui nu.2.C.de furtis. fo.7.
2 Electio mala nō nocet in electione personarum contra quas est agendum ⁊ quid in electione remediorum ⁊ actionum.in.l.cum indebitum.nume.3.ff.de condi.inde. fo.51.
5 Electus si quis fuit ad aliquod officium vel dignitatem an statim sit sibi ius acquisitum ⁊ nō administratio quousqꝫ ingrediatur officium.in.l.absenti fine.nu.⁊.ff.de dona. fo.31.
3 Electio cui⁹ sit in cōditionibus.in.l.si here.nu.3.ff.de cōdi.inde. fo.80.
1 Eligitur media via in dubijs.in.l.sed ⁊ si.§.item veniūt.nume.6.ff.de peti.heredi. fo.149.
4 Electio an sit heredis in legatis earum rerum que habēt terminos facto hominis ⁊ quid in his que habent certos fines a natura.in.l.si domus.nume.5.7.8.ff.de leg.i. fo.27.
4 Electus lꝫ sit grauatus de dando extraneo tamē diciꝛ electio facta ⁊ satisfactū volūtati defuncti vt ceteri repellātur siue illud grauamen nō teneat siue valeat.in.l.vnū ex fami.§.sed si fundū.nu.3.ff.de leg.ij. fo.55.
4 Electio cuius sit in alternatiua.in.l.lucio titio.nu.2.ff.de leg.ij. fo.46.
2 Eligere qualiter dicaꝛ quis an ꝑ solam libelli dationē.in.l.qd in heredeꝫ.§.eligere.nu.4.ff.de tribu.act. fo.84.
4 Clerici sicut scienter eligendo indignū priuanꝛ potestate eligendi an ita etiam laici.in.l.cum quidā.nu.5.ff.de leg.ij. fo.46.
1 Electio si cōmissa est alicui nō pōt eligere seipsum ⁊ si est cōmissa duob⁹ an possit alter alterū ex ipsis eligere.in.l.nulli permittitur.nume.13.ff.qd cuiusqꝫ vniuer. fo.99.
4 Electus siue noīatus ab aliquo cēseꝛ ab illo elect⁹ q eligēti ꝑtātē tribuit eligēdi.in.l.vnū ex fami.§.si de falcidia.nu.2.ff.de leg.ij. fo.54.
1 Electio ita facta eligo illum in quo maior pars consenserit non valet et quid si est alternatiua ⁊ quid si obligatur titius cum plures sint titij.in.l.i.nu.16.ff.de procur. fo.83.
7 Electio est debitoris in alternatiua rerū debitarū sed in alternatiua remediorū vel securitatū ꝓ debitis si cōpetāt ex vna dispositione electio est illius cui cōpetunt.in.l.cū proponas.nu.4.C.de transac. fo.52.
4 Electio pōt fieri per viā vltime voluntatis qñ alia electio non precessit in.l.vnū ex fami.§.sed si.nu.2.ff.de leg.ij. fo.55.
4 Electio alia inter viuos nō precessit relictum factuꝫ vni de familia de re illa quā grauatus est in familia relinquere vim habet electionis.in.l.vnū ex fami.§.itaqꝫ.nu.3.ff.de leg.ij. fo.54.
6 Electio transfertur in aduersam partem aliquo non eligente.in.l.i.nu.2.ff.de solu. fo.65.
7 Electo vno ex remedijs contrarijs an tollatur aliud in.l.cum qui.nume.4.C.de inoffi.testa. fo.132.
4 Electio in legatis duobus vel pluribus separatim factis pertinet ad primo nominatum.in.l.si ita legatum.nu.4.ff.de leg.i. fo.25.
6 Electionē si habeo in alternatiua possum cons[tit]uere procuratorem ad eligendum ⁊ ipse eligere poterit id quod sibi videbitur.in.l.cum debitore.nu.4.ff.rem ra.habe. fo.89.
Electa censetur tota res petendo partem vnius ex alternatiuis ⁊ illa sola fingitur fuisse in obligatione.ibi.nu.4.
4 Electio an inducaꝛ per ista verba volo eligere ⁊ quid si dicaꝛ volo adire ⁊ quid si dicaꝛ volo relinquere.in.l.serui.nu.4.ff.de leg.i. fo.4.
Electio quādo nō tenet an liceat iterum variare.ibi.nu.5.
4 Electio est heredis in legato generis qñ in hereditate nulle species in eo cōtente reperiunꝛ al's secus.in.l.hmōi.§.si cui.nu.2.ff.de leg.i. fo.32.
2 Electio summi pontificis facta in timore ppl'i romani ꝙ valeat lꝫ esset rumor iuste timēdus sed cardinales vidētur nō timuisse cuꝫ fecerint electionē.in.l.habitatores.§.itē interrogatus.nu.4.ff.loca. fo.120.
7 Electione vnius ex cōtrarijs censetur quis alteri iuri cōtrario renuntiasse.in.l.i.nu.9.C.de pac.inter emp.⁊ vendi. fo.214.
7 Eligi qui potuerit a principio talis debet esse subrogādus in.l.parabolani.nu.2.C.de epis.⁊ cleri. fo.15.
1 Eligere quando debeat quis an velit inniti cause testati vel intestati.in.l.controuersia.nu.4.ff.de transac. fo.75.
4 Electio est actoris vbi ad idem cōpetunt plures actiones: ⁊ ex eadem cā idem in iudicibus fallit in scholari ⁊ quid vbi agendum est.in.l.si seruus.§.cum homo.nu.2.ff.de leg.i. fo.38.
2 Electio est rei in alternatiua rerū vt qd debeat nō cui debeat nisi actū sit contrarium.in.l.non vtiqꝫ.nu.2.ff.de eo qd cer.lo. fo.59.
1 Eligere debemus in dubijs illā partē per quā vtriqꝫ parti contollitur et que minus est onerosa.in.l.i.nu.4.ff.si quis cau. fo.39.
4 Electi si duo fuerūt in potestatē alicuius loci vnus primo loco alius in eius defectum ⁊ primus acceptauit ⁊ anteꝗ̄ veniret mortuus est an admittatur secundus.in.l.cum sub hac.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.76.
1 Eligere viam nō censetur quis per quam actus suus impugnetur.in.l.nō videtur.nu.4.ff.de iudi. fo.121.
4 Electio collata in personam serui ꝙ nō transeat in dominū.in.l.qui heredi.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.
7 Electus quis ad aliquā dignitatem si eā tenuit ⁊ possedit per longū tem-

pus sciente ꝛ patiēte superiore ad quē pertinebat cōfirmatio ꝑsumit cōfirmatio interuenisse.in.l.si filiusfa.nu.5.C.de peti.here. fo.143.

1 Electio si est facta prelati contempto.i.non citato aliquo ex canonicis pōt talis nō citatus petere talem electionē irritari ꝛ ꝙ valeat confirmatio electionis facta per istum mortuis primis eligentibus.in.l.receptum est.nu.4.ff.cōmu.predio. fo.167.

4 Electio persone quādo cōmittitur etiam si per verbum qḋ importat liberam voluntatem puta cui vellet nō vitiatur dispositio.in.l. vtrū ita.§.cum quidam.nu.2.ff.de reb.dub. fo.64.

1 **Elisio** dicitur quedam debilitatio.in.l.si vnus.§.pactus.nume.2.ff.de pact. fo.62.

3 **Emancipatio** ꝛ manumissio nō possunt fieri quātum ad vnum actum.in.l.qui in potestate.nume.4.ff.de testa. fo.35.

8 Emancipationis premium debetur patri emancipāti.in.l. si viua matre.nu.5.C.de bo.mater. fo.102.

Per emancipationē videtur quis consequi liberationē.ibi.nu.7.

7 Emancipati large possunt dici sui heredes testatoris ꝛ quid de illis qui nec sunt in potestate nec emancipati vt in hereditate materna. in.l. inter omnes.nu.3.C.fami.herc. fo.156.

1 Emancipatio cōpetit filijs ꝛ manumissio seruis aliquādo tamē ponitur vnum pro alio.in.l.scire leges.nu.2.ff.de legi. fo.10.

3 Emācipatus nō pōt redire in patriā potestatē in ꝑiudiciū alteri⁹ cui per emācipationē est ius q̄situ̅.in.l.filio quē.nu.4.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.49.

9 Emācipatus si hꝫ donationē simplicē quē tenet cōferre fratri in ptāte et filius in ptāte simili ꝛ habeat donationē simplicē ꝛ nō fuit dictū ꝙ cōferret an tenebit cōferre. in.l.illud sine ratione.nu.9.C.de colla. fo.28.

8 Emancipare liberos rogatus an possit cogi eos emācipare si patri non sit aliquid relictum.in.l.quāuis.nu.3.C.de fideicō. fo.82.

3 Emancipatus institutus lꝫ in oēm euentū sit habiturus hereditatem siue posthumus nascatur siue nō tn̄ nō pōt heres effici nisi sit certus ꝙ nō nascatur in.l.ventre.nu.6.7.ꝛ.9.ff.de acqui.here. fo.103.

3 Emancipatus qualiter hodie succedat. in.l.gallus.§.ꝛ quid si.nu.9.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.52.

3 Emācipatus si hꝫ filiū natū ꝛ cōceptū post emācipationē ꝛ etiā habeat patrē ꝙ in successiōe emācipati intestati filij⁹ eius precedat patrē ꝛ sic pr̄ sit ad istar nepotis.in.l.posthumor.nu.3.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.test. fo.59.

8 Emancipatus an ꝛ quid conferat emancipato.in.l. si emancipati.nu. 6.C.de colla. fo.29.

Plura de emancipato vide.ibi.nu.7.ꝛ.10.

8 Emācipatus in iure succedēdi solus admittit hodie excluso nepote ꝛ qd in iure rūpēdi.in aut.in successione.nu.3.C.de suis ꝛ legi. fo.98.

7 **Emendatio** vn̄ dicat ꝛ qd sit in quo differat a mutatione in.l.edita actio.nu.4.C.de edē. fo.37.

7 **Emologatio** dꝫ fieri post sniaꝫ latā ꝛ an etiā ante.in.l.cū antea.nu.4.C.de recep.arbi. fo.98.

7 Emologatio q̄ fieret post latū laudū ita demū vꝫ si tenor laudi erat notus emologāti.in.l.nc in arbitris.§.si quis.nu.4.C.de arbi. fo.80.

2 **Emolumentum** oē obueniēs ꝑuo vēdito post ꝑfectā vēditionē sicut ptinet ad emptorem ita ꝛ dānū ꝯtingēs illi⁹ occasiōe.i.l.seru⁹ quē.n.3.ff.ḋ ac.em.ꝛ vēd. fo.112.

4 **Emphyteosis** si est cōcessa alicui ꝓ se ꝛ filijs suis masculis qbus deficiētibus deueniat ad feminā q̄ nupserit ꝛ rē patris habeat qd importēt illa v̄ba ꝛ rē patris habeat.in l.cū pater.§.filia.nu.2.de leg.ij. fo.58.

4 Emphyteosim si qs recipit ꝓ se ꝛ suis descendētibus ꝛ decessit cū pluribus filijs an possit vni tm̄ ex eis feudū vel emphyteosim relinquere alijs exclusis.in.l.filiusfa.§.cū pater.nu.2.ff.de leg.j. fo.42.

3 Emphyteosis eccl̄iastica trāsmittit ad liberos ꝛ descēdētes masculos ꝛ feminas ꝛ an ēt ad extraneos.in.l.etiā.nu.3.ꝛ.4.ff.sol.ma. fo.14.

8 Emphyteosis vel liuel.an trāseat in fiscū.in.l.j.nu.6.C.de bo.lib. fo.14.

7 Emphyteosim vel feudū si aliquis recipit ꝓ se ꝛ descendētibus ex eo qḋ veniant descendentes etiā cōcepti post mortē illius.in.l.si quis.nu.5.C.de inoffi.testa. fo.137.

3 Emphyteosim vel feudū recipiens pro se ꝛ suis liberis videt recepisse ꝓ se primo pro se ꝛ ꝓ liberis tanꝙ̄ heredibus.in.l.gallus.§.quidā.nu.10.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.51.

7 Emphyteosim si qs accepit ꝓ se ꝛ liberis suis ꝑ lineā masculinā descēdētibus ꝛ postea decedat relicta filia ꝛ nullo masculo an filia admittatur ad emphyteosim.in.l.maritus.nu.5.C.de pcu. fo.69.

1 Tenens rē in emphyteosim a plurib⁹ dn̄is si vult eā alienare nō sufficit cōsensus vnius sꝫ oīm dn̄orū ꝛ si vnus cōsentiat alij nō pars illi⁹ nō incidit in cōmissum.in.l.cōis.nu.2.ff.de in ius voc. fo.27.

2 Si duo vel tres cōcesserūt alicui rē in emphyteosim ꝓ certa q̄ntitate tāꝙ̄ ꝓpriā ꝛ illi euincat hꝫ regressum de euictione ꝯ cōcedentes ꝯ quēlibet ꝓ pte.in.l.habebat.§.si duo.nu.3.ꝛ.4.ff.de insti.act. fo.83.

2 Si res quā mihi vēdidisti cōcessi alteri in emphyteosim etiā ꝓ duob⁹ nūmis annuatim ꝛ euincat a me illud ius superioritatis ꝛ directi dn̄ij pinde agā ꝯ te ad restitutionē totius pretij ac si esset euicta rōne pleni dn̄ij.in.l.titius cū.nu.6.ff.de act.emp.ꝛ ven. fo.113.

4 Emphyteosim vel feudū recipiēs ꝓ se ꝛ alijs ḋ domo sua ꝙ ipe tāꝙ̄ nominatus ꝑferat alijs donec vixerit ꝛ alij postea ordine successiuo ꝓ̇ma ex eo descendētes.in.l.cū ita.§.in fideicōmisso.nu.3.ff.de leg.ij. fo.47.

7 Emphyteosim si pr̄ recepit ꝓ se ꝛ vno ex filijs an ille siue repudiet hereditatē paternā siue nō possit solus ipse retinere emphyteosim.in aut.vn̄ꝛ si.nu.6.C.de inoffi.testa. fo.131.

5 Emphyteosim recipiens ꝓ se ꝛ liberis ei⁹ post mortē ei⁹ qḋ isti liberi dicantur habere ex mortis causa capione.in.l.qui pretio.nu.3.ff. de dona.ꝛ mor.cau.ca. fo.35.

An iste pater possit vni tm̄ ex filijs illā rē assignare.ibi.

1 Emphyteosim si qs recipit ꝓ se ꝛ suis successorib⁹ ꝛ ipe vni ex filijs aliqd reliquit iure institutionis alios vero instituit vniuersales hr̄des an prim⁹ admittat ad partē.in.l.quedā.§.nihil.nu.5.ff.de edē. fo.50.

1 Emphyteosim vel feudū si aliqs recipit ꝓ se ꝛ filijs ꝛ heredibus ꝙ nisi filij sint heredes nō pn̄t habere emphyteosim ꝛ qd s recepit solū ꝓ se ꝛ filijs.in.l.tale pactū.§.pater.nu.3.ff.de pact. fo.67.

3 Emphyteosim si quis recipiat pro se ꝛ suis descendentibus ꝑ virilē sexū ꝙ veniant etiam femine ex masculis.in.l. gallus.§. nūc de lege.nu.5.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.55.

Idē si dixisset ꝓ se ꝛ suis descendentibus virilis sexus.ibi.

Quid si dixisset ꝓ se et suis descendentibus masculis.ibi.nu.6.

6 Emphyteosis si est cōcessa duobus vel vni ꝛ postea sit peruentū ad plures ꝛ deficiat in ꝑsona vnius an eius portio reuertat ad cōcedentē.in.l. si mihi ꝛ titio.nu.3.ff.de ver.ob. fo.29.

2 Emphyteosis. Si cōcessi tibi rē meā in emphyteosim vel feudū ꝛ tu eodē modo alteri ꝛ secundus vult vendere ꝙ sit requirendus consensus meus nō tuus ꝛ ego debeā recipere cōmodum laudationis nō tu.in.l.filium habeo.nu.5.ff.ad macedo. fo.88.

1 Emphyteotica bona vel liuellaria habēs dr̄ habere in bonis.in.l.sciendū nu.4.ff.qui satisd.cog. fo.35.

1 Emphyteotice rei dn̄s si cōcedit licētiā vēdēdi saluo iure sui laudemij ꝛ emphyteota vendat postea resoluat an dn̄s debebit habere semel vel bis vel nullū ꝑtiū ꝓ laudemio.in.l.ab emptione.nu.12.ff.de pac. fo.70.

2 Si recipio rē in emphyteosim ꝓ titio ꝛ filijs eius vsqꝫ in tertiā generationē ꝛ ille titius nō habeat ratū remanet penes me duratura vsqꝫ ad tertiā generationē titij.in.l.fundū cū.nu.2.ff.de act.emp.ꝛ ven. fo.107.

4 Emphyteota quare nō possit inuito ꝓprietario soluere pensionē ꝓ lōgo tpe.in.l.j.nu.7.de condi.ꝛ demon. fo.68.

4 Emphyteota si legat ius qḋ hꝫ in re vel ipsam rē ꝛ cōtingat ipsum decedere sine filijs ita ꝙ res redeat ad directū dn̄m extinguit legatū.in.l.qḋ in rerū.§.si vsumfructū.nu.3.ff.de leg.j. fo.10.

2 Emphyteota si de volūtate dn̄i rē alienauit ꝛ scḋs emptor vel donatari⁹ nō se obligauit dn̄o ad pensionē tūc dn̄iū vtile trāsit in ipsum sꝫ actio ꝑsonalis ad pensionē an ꝛ qualiter prouideatur domino.in.l.in vēditione.nu.2.ff.de act.emp.ꝛ vendi. fo.113.

7 Emphyteota eccl̄ie vel ꝓ̇uati ꝓ modica deterioratione nō pt expelli sꝫ tenet interesse refundere in aut.q rē.nu.2.4.ꝛ.6.C.de sac.san.ec. fo.11.

7 Emphyteota colon⁹ vel inquilinus an possit se aduersus dn̄m defendere si dn̄s pōt ostendere solutionē ꝛ nō concessionē vel locationē in.l.plures.nu.8.C.de fide instru. fo.179.

7 Emphyteota si velit soluere pēsionē ꝓ pluribus annis futuris an teneat dn̄s talē solutionē recipere.in.l.plures.nu.5.C.de fide instru. fo.178.

7 Emphyteota vel feudatarius qui nō sunt dn̄i directi sꝫ vtiles an possint imponere seruitutē rei emphyteotice vel feudali.in.l.ꝛ in prouinciali.nu.2.C.de serui.ꝛ aqua. fo.152.

4 Emphyteota si legauit rē emphyteoticā lꝫ morte eius finit emphyteosis ꝛ nō valeat legatū tn̄ heres possidēs tenet saltē tradere possessionē.in.l.si domus.§.de euictione.nu.7.ff.de leg.j. fo.28.

4 Emphyteota an possit rē illā legare sine consensu dn̄i.in.l. si domus.§. si fundus.nu.4.ff.de leg.j. fo.28.

4 Emphyteota si legauit mihi ius suū vel simpliciter rē ꝛ deinde acqrat directū dn̄iū an debeat mihi totū.in.l.seruū filij.nu.5.ff de leg.j. fo.18.

5 Emphyteota si ꝓpter guerrā ꝛ timorē inimicorū nunꝙ̄ coluit vel colere potuit rē emphyteoticā ꝛ sic nullos fructus ꝑcepit an teneat ad pēsionē in.l.interdū eius.§.qḋ ex naufragio.nu.3.ff.de acq.pos. fo.48.

5 Emphyteota volēs dimittere rē emphyteoticā dn̄o an debeat audiri, remissiue.in.l.is cū quo.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.

4 Emphyteota vel feudatarius si rē vēdat sub tali pacto qḋ nō incidat in cōmissuꝫ anꝙ̄ ꝑtiū sit solutū.i.l.statuliber.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.92.

1 Emphyteota vel feudatarius si vēdat irrequisito domino ꝛ postea resoluatur venditio vt exnunc non incidit secus si vt ex tunc.in.l.ab emptione nu.11.ff.de pac. fo.70.

2 Emphyteota expulsus non repetit meliorationes secus in liuellario ꝛ colono.in.l.colonus.nu.4.ff.loca. fo.124.

2 Emphyteota si vēdit rē emphyteoticā sciēte ꝛ patiēte dn̄o an possit dn̄s vēditionē retractare.in.l.j.nu.6.de tribu.act. fo.84.

2 Emphyteote duo si diuidāt ꝛ res emphyteotica adiudicet illi q ad diuisionem prouocauit dꝫ solui dn̄o laudemium secus si ꝓuocato adiudicet.in.l.si qe manifestus.§.tamdiu.nu.9.ff.de condi.fur. fo.56.

7 Emphyteote heres si ignorauit rem esse emphyteoticam et ideo non soluit

solvit canonem infra tempus ⁊ sic res incidit in cõmissuʒ qualiter possit restitui ex clausula generali si qua mihi iusta causa ⁊c.in.l.fi.nu.2.C.si adver.vendi.pigno. fo.83.

1 Emphyteote plures an possint rẽ emphyteoticã inter se diuidere vl' alienare sine cõsensu dñi.in.l.cum hi.§.si vni.nu.4.ff.de transac. fo.73.

2 Emphyteota si rem emphyteoticã deteriorauit cadit a iure suo.in.l.eleganter.§.⁊ si res.nu.4.ff.de pigno actio. fo.76.

4 Emphyteote si dñs remittat annuaʒ pensionẽ nõ videt remittere ius superioritatis quãtum ad alia que sunt diuersa.in.l.heres statu.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.76.

5 Emphyteota vel feudatarius si alienat rẽ dño nõ requisito ⁊ sic incidit ĩ cõmissum lʒ eam recuperaret redimẽdo nõ euitat penã: de qua.in.l.sequitur.§.item labeo.nu.2.ff.de vsuca. fo.54.

2 Emphyteota lʒ nõ possit vẽdere vl' alienare irrequisito dño põt tñ rẽ emphyteoticam obligare.in.l.tutor.§.etiam.nu.3.ff.de pig.act. fo.74.

4 Emphyteota primus vel feudatarius si det secũdo in emphyteosim vel feudum an penes eũ nihil remaneat.in.l.ex asse.nu.4.ff.ad treb. fo.110.

5 Emphyteota an possit permutare ius suum vtile irrequisito dño directi dominij.in.l.aristo ait.nu.6.ff.de dona. fo.32.

2 Emphyteota vel feudatariꝯ vẽdẽs vtile dñium si finit ius emphyteoticũ qr finit eiꝯ gñatio vel pp canonẽ nõ solutũ nihil restituit de ꝑtio ⁊ qd si vẽdidit tanq̃ ꝓprietarius.in.l.si qs domũ.§.hic subiũgi.nu.5.ff.loc. fo.115.
Quid si legauit vtile dñium tanq̃ habẽs plenũ dñiũ vel simpl'r.ibi.nu.6.

8 Emphyteota cuius ius morte erat finiturũ ⁊ ad ecclesiã reuersurũ si illã rem alteri legat nõ valet legatum.in.l.vxor patrui.nu.3.C.de leg. fo.76.
Quid si iste testator in eius vita acquisiuit directum dominium.ibi.

7 Emphyteota quid sit in aut.ingressi.nu.18.C.de sacrosan.eccle. fo.8.

6 Emphyteotica res si est cõcessa duobꝯ cũ hoc ꝙ altero premoriente portio sua perueniat ad suũ superstitem poterunt inter se diuidere ⁊c.domino irrequisito.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.4.ff.de verbo.obli. fo.35.

4 **Emens** ab herede scienter rẽ sibi pure legatã videt renuntiasse legato.in.l.plane.§.qd si rem.nu.3.ff.de lega.i.fo.13.

2 Emptor qñ dicit vẽditori qd res nõ valet vltra decẽ ⁊ vẽditor sibi credat si reperitur plus valere põt petere vt suppleat ⁊ qñ hoc ꝓcedat.in.l.item si pretio.§.quemadmodum.nu.2.ff.loca. fo.118.

5 Emptor cui fuit mota lis nõ potuit denuntiare vẽditori ꝙ veniat ad defendendm qr nesciebatur vbi esset qualiter fienda erit denuntiatio an' autem requiratur protestatio.in.l.de pupillo.§.si quis ipsi.nu.3.ff.de oper.noui nuntia. fo.5.

7 Emptor equi si nõ soluit pretium põt vẽditor equi incontinenti equum offerre ⁊ implorare super hoc iudicis officiũ vt statim habeat pretiũ.in.l.si non donatiois.nu.2.⁊.3.C.de cõtrahen.emp.vel vendi. fo.205.
Quid in alijs mercibus vel rebus mobilibus.ibi.

7 Emptori debet res auferri per sententiã iustam ⁊ ex causa q̃ habuit originem ante vẽditionẽ ad hoc vt possit agi de euictione.in.l.expulsas.nu.2.C.de act.emp.⁊ vendi. fo.212.
Emptor si agendo contra spoliatoreʒ succubuit an tenebitur venditori.ibi.nu.3.

7 Emptor si nõ posset soluere pretiũ nec haberet aliã rẽ ꝙ possit vẽditor se mitti in possessionẽ ⁊ tenutã rei vẽdite ꝓ debito pretij an eaʒ repetat per rei vendi.vel condi.ob causam si trãslatum est dominium.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.de act.emp.⁊ vendi. fo.210.

2 Emptio nõ tenet si vẽdis mihi principaliter rem que nõ est in rerũ natura.in.l.si quis eum.nu.2.ff.de act.⁊ vendi. fo.211.

7 Emptor si rem emptã alteri obligauit ⁊ postea agit cõtra ipsuʒ ex dispositione.l.ij.C.de rescin.vendi.qr interuenit lesio vltra dimidiã iusti pretij ⁊ ipse emptor nolẽs supplere pretium rẽ restituit an tũc trãseat in vẽditorem cum iure hypothece.ibi.nu.11. fo.207.

7 Peculiũ vel mensa seu apotheca sumẽdo eam pro cõtentis vel similis vniuersitas an debita ⁊ credita pertineant ad emptorem.in.l.ij.n.4.C.de here.vel act.vendi. fo.206.

7 Emisti aliquã rem meo noie etiã de pecunia tua an acquiras mihi dñiuʒ ⁊ possessionem.in.l.si vt proponas.nu.2.C.de rei vendi. fo.146.

4 Emptor non agit de euictione nisi re euicta ⁊ qd in legatario.in.l.si domus.§.de euictione.nu.1.ff.de leg.j. fo.27.

7 Emptor vt habeat publicianã an requiratur traditio.in.l.cũ res.nu.9.C.de proba. fo.166.
Emptor quomodo probabit ꝙ venditor erat dñs.ibi.nu.12.

2 Emens rem a fure bona fide qualiter possit cõueniri.in.l.⁊ ideo.§.neratius.nu.4.ff.de condi.fur. fo.56.

7 Emptor si nõ soluit pretiũ an vsure veniãt a tẽpore traditiõis an ↄtractꝯ ⁊ qd in fructibus ⁊ quid si erat res ex qua nõ percipiebant fructꝯ.in.l.curabit.nu.2.⁊.3.C.de act.empt.⁊ vendi. fo.211.
Emptor si posset rẽ vendicare tanq̃ dñs per solutionẽ tributorũ ⁊ publicarũ functionũ nõ posset repelli ꝑ exceptionẽ pretij nõ soluti.i.l.si pater.nu.2.⁊.4.C.de act.empt.⁊ vendi. fo.211.

2 Emptum quid videat in emptione pedagij an ipsum ius pedagij an fructus.in.l.j.§.adeo autẽ.nu.3.ff.loca. fo.115.

2 Emptio ⁊ venditio licet sit vnus cõtractus variat tamẽ eius nomen cuʒ ab vna parte dicatur vẽditio ab alia emptio licet interdum ponatur vnũ ꝓ alio.in.l.iulianus.§.ex vẽdito.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.110.
Emptor q hʒ ꝓcariã possessionẽ quos fructus faciat suos.ibi.nu.9.

3 Agere qualiter potero si mãdaui tibi vt emeres mihi talẽ rem ⁊ accepisti mandatũ ⁊ tu emisti de tua pecunia ⁊ nõ dixisti ꝙ emeres nomine meo sʒ simpliciter qualiter agere potero.in.l.qui in alienã.§.si is qui.nu.2.⁊.3.ff.de acqui.here. fo.87.

7 Emens a nõ dño q vẽdidit iure creditoris ⁊ habuit ptãtẽ vẽdẽdi põt ad maiorẽ cautelã ĩplorare iudicis officiũ vt dñs ratificet vẽditionẽ ꝑ publicum instr̃m.in aut.si captiui.nu.5.C.de epi.⁊ cle. fo.19.

2 Emptio cũ pacto de retrouendẽdo ꝓ eodẽ ꝑtio qñ dicat facta in fraudeʒ vsurarũ.in.l.rogasti.§.si tibi.nu.6.ff.si cer.pet. fo.9.

2 Emptor tenet trãsferre dñiũ ꝑtij in vẽditorẽ sʒ vẽditor nõ tenet trãsferre dñiũ rei in emptorẽ sʒ sufficit ꝙ tradat ⁊ de euictione ꝓmittat ⁊ qd in ꝑmutatione.in.l.j.nu.4 de rerũ permu. fo.125.

7 Emi rẽ a minore ⁊ de mãdato eius solui ꝑtiũ creditori suo ⁊ postea minor restituitur cõtra me ad rẽ an possim repetere qd solui.l.j.nu.3.C.de reputa.que fiunt in iudi. fo.91.

7 Emptor dolosus si in aliũ trãstulit nõ est agẽdũ ↄ singularẽ successorẽ cũ quo venditor nõ ↄxit sʒ ↄ dolosum ⁊ qualiter ꝓbatur dolus.in.l.ad rescindendam.nu.3.C.de rescin.vendi. fo.208.

⁊ Empta res de pecunia militis est militis lʒ eius noie nõ fuerit empta.in l.si pecuniã.nu.5.ff.si cer.pe. fo.14.

1 Emptor cui mota est lis ⁊ fecit expen.in ea si nõ recuperauit ab eo q liteʒ mouit põt eas recuperare a vẽditore si fuit reqsitus vt veniret ad causaʒ defendẽdã.l.q absentẽ.nu.6.7.⁊.nu.11.ff.de procu. fo.98.

2 Emẽs rẽ ab vno q rẽ tradidit ⁊ de euictione ꝓmisit si postea emat eã ab alio ⁊ de euictione etiam promisit ⁊ vnus venditor successit postea alteri ⁊ res fuerit euicta qualiter formetur libellus.in.l.nõ est nouum.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

7 Emptio an ꝑsmatur ex possessione rei per longum tp̃s.in.l.si maior.nu.3.C.commu.diui. fo.159.

5 Ementes gabellas vel redditus an debeãt habere res q̃ incidũt in cõmissum ⁊ possint eas vẽdere ad eorũ vtilitatẽ an debeãt venire ad cõitatẽ vẽdentem.in.l.cõmissa.nu.3.ff.de publi.⁊ vect. fo.28.

2 Emptor ad quid agat ↄ vẽditorẽ qui nõ cauit de euictione.i.l.ex empto.§.etiã si.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.108.
Emptor nõ põt agnoscere bonam fidem ⁊ defensionem omittere: nisi cuʒ ius euincentis est manifestum ⁊ etiã cogitur tunc expectare sententiam.in l.emptorem.nu.2.ff.eo.

2 Emptio ⁊ venditio dr lʒ hincinde ciuilis obligatio non nascatur.in.l.sʒ ⁊ si.§.si a seruo.nu.2.ff.de insti.act. fo.83.

7 Ementes plures a nõ dño quis preferatur ⁊ quid si emãt a dño.in.l.quoties.nu.1.⁊ seq.C.de rei ven. fo.147.

1 Emptor hr̃ditatis seu titulo possidẽs ꝙ lõgo tpe possit hãc actionẽ prescribere.in.l.etiã.§.qd si quis.nu.6.ff.de pet.here. fo.144.

1 Emptio ⁊ vẽditio quo iure introducta ⁊ qd de locatione ⁊ cõductione in repe.l.ex hoc iure.nu.29.ff.de iusti.⁊ iure. fo.7.

5 Emere redditus fiscales quis cõpellitur tribus cõcurrentibus.in.l.dotẽ.§.qui maximos.nu.1.ff.de pub.⁊ vec. fo.28.

7 Emptor singularium rerum hereditarium nõ totius hereditatis vel quote non tenetur petitione hereditatis sʒ rei vendicatione.in.l.ij.nu.2.C.de peti.here. fo.142.

1 Emptor conuentus ad rẽ põt se defendere ex ꝑsona vẽditoris ⁊ opponere exceptionẽ cõcernẽtem personam venditoris.in.l.sed ⁊ si.§.item si rem nu.2.ff.de peti.here. fo.149.

2 Emptor si stipulatur duplũ a venditore in casu quo res euincatur talis stipulatio vʒ ⁊ peti potest etiam hodie.in.l.iulianus.§.item papi.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.110.

7 Emptor si rẽ alij vendidit ⁊ tradidit an habeat locũ remediũ.in.l.ij.C.de rescin.vendi.⁊ quis vẽditor debebit agere.ibi.nu.16. fo.208.

2 Emptori qualiter teneatur qui vẽdidit ⁊ tradidit rẽ vitiosam ignorantẽ ⁊ quid si scienter sed vitium non erat latens.in.l.iulianus.nu.2.ff.de acti.empt.⁊ vendi. fo.108.
Emptori qui emit rẽ vitiosam ignoranter qualiter succurratur: ⁊ q̃ actio ei competat.ibi.nu.3.⁊.4.

8 Emptor q nõ tenet appellare a snĩa lata ↄ se si appellat an tenet appellationẽ ꝓseq.in.l.minoribus.nu.4.C.de his qui.vt indig. fo.71.

4 Emptor an vsq; ad sniam ⁊ an etiã post anteq̃ lis sit cõtestata sup actione iudicati possit offerre pecuniam vt nõ cõdẽnetur ad fundũ.in.l.si qñ.§.heres cuius.nu.3.ff.de leg.j. fo.39.
Emptor dʒ esse eiusdem conditionis in re empta cuius est vẽditor nõ deterioris nec melioris.ibi.nu.4.

2 Emptor qñ cõtrouersia est ꝑ verũ dñm nõ cogit soluere ꝑtiũ nisi dato fideiussore.in.l.seruus quẽ.§.si sciẽs.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.112.

2 Emptor si egit ⁊ nõ obtulit q̃ erunt partes iudicis in sentẽtiãdo in.l.iulianus.§.offerri.nu.6.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.109.
Emptor põt cedere actionẽ suã anteq̃ soluat ꝑtiũ vel offerat.ibi.nu.7.

2 Causa ꝓpter quã admittit emptor ad petendũ fideiussores nec prius teneatur soluere ꝑtiũ.in.l.admonẽdi.nu.10.ff.de iureiur. fo.29.

2 Emptor si non fecit qd promisit ⁊ sic non locauit ⁊ incepit teneri actione

ex vendito informata ad id qđ devenit in pacto si venditor nõ egit ad penam potest agere ex vendito vt locet ⁊ ad interesse si nõ locat.in.l.predia.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.111.

7 Emere si vis fundũ meũ a titio possessore ⁊ ego tibi protestor quod non emas quia nõ est illius lꝫ nõ dicã ꝙ sit meus si postea ꝓbo ꝙ erat meus constitui rẽ mala fide.in.l.si fundum.nu.2.C.de rei ven. fo.147.

5 De emptoribus gabellarum ⁊ qualiter cognoscatur an sit locatio vel emptio.in.l.cotem.§.qui maximos.nu.4.ff.de publi. fo.28.

7 Emptor cũ quo mota est lis sup re vẽdita qualiter debeat eã denuntiare venditori vt teneat̃ de euictione.in.l.i.nu.3.C.vbi in rem actio. fo.125.

8 Emptor in qbus casibus reputetur malefidei.in.l.si fraude.nu.2.C.de prescrip.long.tempo.x.vel.xx.an. fo.113.

7 Si mãdaui tibi vt emeres rẽ ꝑ.x.emisti ꝑ.xx. nõ potes a me recuperare illud plusqđ soluisti nisi habeã ratũ debeo tñ dimittere rẽ penes te donec restituas mihi.x.in.l.si qs nolẽte.nu.7.C.de neg.gest. fo.74.
Quid si negotiũ esset meũ ipso gestu ⁊ quid si re ipsa.ibi.nu.8.

2 Emptio nõ ꝯhitur nec pretiũ debetur si nõ vẽdant̃ fructus nascituri eis nõ natis nõ tñ dicitur proprie venditio fructuum nisi qñ vendens habet percipere ⁊ tradere emptori ⁊ cultura pertinet ad eum.in.l.ex conducto.§.si vis.nu.4.ff.loca. fo.116.

1 Emptor hereditatis de facto conuẽtus a creditoribus hereditariꝫs si litẽ suscipiat an ex tũc videatur facere pactũ ꝙ non petant a venditore.in.l.si cum emptore.nu.3.ff.de pac. fo.58.

6 Emptor an possit petere rem nisi soluat pretium.in.l.si soluturus.nuñ.3.ff.de solu. fo.70.

6 Emptoris ꝯdđ grauat̃ in h̃ ꝓpter mortẽ vẽditoris qr vbi illo viuẽte nõ habebat denũtiare litẽ motã nisi vni nũc habebit denũtiare pluribꝰ ⁊ an hoc sit verũ.in.l.cũ ex causa.nu.2.ff.de ver.ob. fo.43.

7 Emptor hr̃ditatis an sicut hꝫ vtiles actiones ꝑticulares ꝯ debitores hereditarios ita hꝫ etiã vtilẽ petitionẽ hereditatis quã vẽditor habeat directã.in.l.emptor.nu.3.C.de here.vel act.ven. fo.206.

2 Emẽs fundũ ꝑ.xx.alteri obligatũ ꝓ quadraginta suꝑ ipm meliorauit adeo ꝙ vꝫ.xl.ꝙ creditor agẽs hypothecaria ꝯ emptorẽ nõ poterit augmentũ auocare.in.l.si cõuenerit.§.si fundus.nu.2.ff.de pig.act. fo.74.

1 Emptor nõ tenet̃ habere ratũ idꝰ qđ vẽditor fecit si nõ dederit sibi mãdatũ.in.l.qui absentem.nu.10.ff.de procu. fo.98.

2 Emptor tenet̃ transferre dñium pretiꝫ.in.l.ex empto.numero.5.ff.de act.empt.⁊ ven. fo.107.

8 Emens rẽ alienã a nõ dño an hodie eã vsucapiat si nõ cõmittat̃ furtum.in.l.mancipia.nu.4.C.de vsuca.pro emp. fo.108.

8 Emens si mãdo tibi vt rẽ emas ꝑ me si in emẽdo nõ facis mentionẽ de me sed simpliciter emas ⁊ debitor credit vẽdere tibi tuo noĩe si tibi tradatur nõ acquirit̃ mihi dñiũ sꝫ tibi teneris tñ mihi actione mãdati ad rem tradendã.in.l.i.nu.4.C.de furtis. fo.6.

8 Emptor malefidei qr sciebat rẽ subiacere restitutioni recuperat pretiũ re euicta etiã si nõ fuit stipulatus sꝫ regulariter cõtra.in.l.si duobus.§.sed qr nu.8.9.⁊.10.C.cõmu.de leg. fo.86.

8 Emptor nõ iuste possidet rẽ emptã nisi fuerit tradita ꝑ venditorẽ vel tradita reputetur.imo dr̃ predo si eo ignorãte ingrediatur possessionẽ.in.l.missus.nu.2.C.de acqui.pos. fo.110.

1 Emens ꝓdã ꝑ restituẽdo illis qbus est ablata absentibus nõ hꝫ actionẽ neg.gest.nisi ille absens ratum habeat sed si vt sibi retineret peccaret.in.l.i.nu.2.ff.de neg.gest. fo.101.

8 Emptor in casibꝰ in qbus hꝫ titulũ ab vno ⁊ possessionẽ ab altero ⁊ tñ ꝑscribat.in.l.cum nemo.nu.4.C.de acq.pos. fo.111.

2 Emẽtes a re publica gabellã ⁊ datia soluẽda a ꝓuatis pñt capere res nõ soluentiũ ꝑ qbus debebat solui ⁊ ipsas ponere ad incantũ sicut posset respu.seu fiscus.in.l.creditor.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vend. fo.114.

2 Emptio qualiter cognoscatur a permutatiõne.in.l.tenet̃ ex emp.§.si vendidi.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

1 Emptori nõ põt imputari cur nõ opposuit exceptionẽ declinatoriã iudicĳ vel dilatoriã ꝑ quã potuisset repellere euincentẽ sꝫ demũ si nõ opposuit ꝑemptoriã.in.l.at qui natura.§.cũ me.nu.9.ff.de neg.gest. fo.107.

2 Emptio rei sue an valeat.i.l.debitor.nu.2.ff.de pig.act. fo.77.

7 Emptor nõ liberat a pretio si soluat vẽditori pecuniã pertinentẽ ad ipm venditorẽ.in.l.vna.nu.5.C.si seruus exte. fo.204.

6 **Episcopus** si mandat fieri aliquid sub pena excõicationis an ille sit excõicatus eoipso ꝙ nõ facit.in.l.ad diẽ.nu.3.ff.de ver.ob. fo.22.

7 Eṗs dꝫ esse sollicitꝰ de aĩabꝰ subditorũ ne pereant ⁊ põt ꝓhibere sub pena excõicatiõis ꝙ aliquis nõ ducatur ad mortẽ nisi prius cõfiteatur.in.l.archigerontes.nu.2.C.de episc.audien. fo.21.

1 Episcopus est maior potestate.⁊ que possit inhibere potestati.in.l.ex ca cãnu.7.ff.de postu. fo.77.

4 Episcopus cõferendo bñficiũ nõ dicitur gratiã facere vel liberalitatẽ exercere cũ habeat cõferre bñficia vacãtia nec sibi põt retinere.in.l.vnũ ex fa mi.§.si de falcidia.nu.5.ff.de lega.ĳ. fo.54.

3 Eṗs vel ecclesia si mãdaret mihi sub pena excõicationis ꝙ facerẽ aliqd cõtra cõscientiã meã ⁊ ego scio veritatẽ debeo potius pati excõicationẽ.in.l.cũ quidã.§.qđ dr̃.nu.6.ff.de acqui.here. fo.93.

1 Eṗs si confert alicui generalẽ administrationẽ cũ libera ⁊ vacat beneficiũ qđ episcopus hꝫ necesse conferre non tñ magis vni ꝙ̃ alteri si gratificat vni potest dici donatio non tamen dicitur mera.l.procurator cui.nu.9.ff.de procura. fo.95.

8 Eṗs qui prohibetur alienare bona mense sue sine licẽtia pape poterit ea dare capitulo cathedralis ecclesie qr faciunt vnum corpus.in.l.voluntas.nu.3.C.de fideicõ. fo.81.

8 Eṗs qñ possit inhibere iudici seculari ne mittat executioni testm̃.in.l.cõsulta.nu.2.⁊.3.C.de test. fo.39.

7 Eṗs vel eius ꝓcurator qñ agit in aliqua curia seculari ꝓ negotĳs eccl̃ie sue nõ habet necesse soluere sportulas quas alĳ soluunt in aut̃.sed hodie.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.16.

7 Eṗs an pro crimine ecclesiastico possit purũ laicũ capere in aut̃.clericus.nu.5.C.de epi.⁊ cle. fo.17.

7 Eṗs põt agere nõ solũ ꝓ bonis episcopatus sꝫ etiã pro bonis cuiuslibet ecclesie sibi subdite lꝫ ille habeãt specialẽ rectorẽ qui tñ prefertur eṗo.in.l.sancimus nemini.nu.3.C.de sac.san.ec. fo.12.

1 Eṗs si excõicauit aliquos si elegerint vel electionẽ fecerint de tali ꝙ statim cũ incipiunt ⁊ se preparant ad eligendũ sunt excõicati ⁊ electio subsecuta nõ vꝫ.in.l.si qs id.nu.7.ff.de iuris.om.iudi. fo.18.

6 Eṗs si interfuit electioni capituli tanꝗ̃ eṗs nõ põt ab illa electiõne ad eũ appellari.in.l.i.§.solent.nu.3.ff.qñ appel.sit. fo.94.

7 Eṗi cũ testificant̃ sufficit ꝙ ponãt manꝰ ad pectꝰ absꝙ eo ꝙ tãgãt vel videant librũ euangeliorũ in aũt.sꝫ iudex.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.14.
Qñ debeant tãgi scripture ad hoc vt iuramentũ valeat.ibi.nu.3.

8 Episcopalis dignitas vel ingressus monasterĳ liberat a patria potestate.in.l.si vxor tua.nu.3.C.de condi.inser. fo.89.

7 Episcopus lꝫ sit administrator ⁊ nõ dñs tñ non est nudus administrator qr gaudet de fructibus põt cõstituere procuratorẽ.in.l.neꝗ̃ tutores.nu.8.C.de procura. fo.66.

7 Eṗs volẽs cõferre bñficiũ alicui absenti si dicat inuestio talẽ absentẽ ꝑ te cõsanguineũ suũ ⁊ sic dirigat ṽba in istũ tanꝗ̃ nũtiũ si nõ hꝫ ad hoc mãdatum lꝫ absens postea ratificet nõ acquirit̃ sibi ius in beneficio.in.l.cũ ꝑ eos.nu.3.C.si quis alte.vel sibi. fo.213.

7 Episcopus vel abbates exempti nõ pñt vẽdere rem immobilem eṗatus vel abbatie etiam in causa necessitatis nisi cũ licẽtia pape in aut̃.hoc ius.nu.4.⁊.7.C.de sac.san.ecc. fo.10.

7 Episcopus dꝫ esse sine crimine ⁊ vnius vxoris vir ⁊ que alia requirantur in.l.si quẽquã.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.16.

7 Eṗs cui acqrat ⁊ qd in cardinali ⁊ qd si erat monachꝰ ꝙ illi monasterio in quo erat nõ acqrat in aut̃.licẽtiã.nu.2.⁊.3.C.de epi.⁊ cle. fo.18.

4 Episcopus factus archiepiscopus non desinit esse eṗs ⁊ ꝙ cõmissio sibi facta vt episcopo non expiret.in.l.falsa demon.§.sed ⁊ si.numero.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.72.

4 Eṗs an possit ꝓiudicare successori in executiõe vltime volũtatis ⁊ an poterit retractari talis executio.in.l.filiussa.§.diuus.nu.6.ff.de leg.i. fo.41.

7 Episcopis gloria ⁊ honor est remittere iniurias ⁊ delicta.in.l.si qs in h̃.nu.5.C.de epi.⁊ cle. fo.14.

5 Episcopo tali si imponit̃ aliqđ onus ⁊ aliqs sit in possessione episcopatꝰ de facto ⁊ alter q est verus episcopus nõ est in possessione vter eorũ teneatur.in.l.inter quos.§.si dñs.nu.3.ff.de dam.infec. fo.22.
Et qd si cõmittat̃ cã tali episcopo cui videat̃ tũc cõmissa.ibi.

1 Eṗs ꝙ possit facere sñiam excõicationis in suũ subditũ existẽtẽ in alieno territorio.in.l.extra territoriũ.nu.5.⁊.6.ff.de iuris.om.iud. fo.21.

7 Ad curã episcoporũ ꝑtinet vt tp̃e charistie victualia vẽdant̃ ꝓ iusto foro ne pauperes fame pereant.in.l.i.nu.2.C.de epi.audi. fo.21.

7 Eṗs in suo foro dꝫ seruare leges imperiales ⁊ ꝺm illas ferre sñias nisi canones cõtradicant ⁊ ꝙ debeat seruare statuta laicorũ si facta sunt super his que pertinent ad laicos ⁊ ad decisionẽ cause.in aut̃.causa que.nu.5.⁊ 7.C.de epi.⁊ cle. fo.17.
Episcopi habent carceres ⁊ sic merũ imperium.ibi.nu.6.

7 Eṗs vel curia sua vt notarĳ nõ debẽt aliqd accipere ꝓ eorꝫ labore de summa relicta pauperibus.in.l.nulli licere.nu.6.C.de epi.⁊ cle. fo.16.

7 Episcopus qui fecit constitutionẽ synodalẽ ꝙ clerici ludẽtes ad aleã sint excõicati ⁊ ipse ludat cũ alio clerico an sit excõicatus.in.l.digna vox.nu.7.C.de legi. fo.24.

7 Episcopi cõstitutio vꝫ que dat faciliorẽ modũ probandi quem vsurariũ esse manifestum ꝙ̃ detur a iure communi.in.l.eos qui.§.super vsurarum.nu.4.C.de vsur. fo.200.

1 Episcopus existẽs extra suam diocesim põt cõferre beneficia ⁊ confirmare electiones si non apparet contradictor.in.l.extra territoriũ.nu.9.ff.de iuris.om.iudi. fo.21.

3 Episcopus lꝫ nõ possit in laicũ transferre ius decimarum põt tñ cõcedere cõmoditatẽ ⁊ fructus earũ qñ ad non longũ tempus transfert.in.l.vsufructu.nu.3.ff.sol.ma. fo.31.

1 Episcopus lꝫ eximat rectorẽ alicuius ecclesie a sua iurisditione nõ ꝓpter ea perdit reuerentiam quã ille prestabat.in.l.sed si hac.§.patronũ.nu.4.ff.de in ius vo. fo.25.

7 **Epistola** qñ inducat dispositionẽ seu ꝓbationẽ.in.l.nõ epistolis.nu.5.C.de proba. fo.166.

Epistola

2 Epistola qñ inducat obligationẽ.in.l.titius.nu.3.ff.de cõsti.pecu. fo.65.
Epistola ꝙ possit interuenire inter presentes.ibi.nu.4.
1 Epistole principis ⁊ sentẽtie diffinitiue vel interlocutorie faciũt ius quo ad oẽs lꝫ fuerint directe ad certas singulares psonas si sunt incluse in volumine iuris cõmunis nec tollũtur per legem generalẽ ⁊ postea factam et qualiter tollãtur.in.l.j.nu.5.ff.de constitu. fo.13.
2 Epistola si cõtinet aliqd ꝑ scribẽte qñ ei stet ⁊ qd in scriptura ꝯfecta manu alterius si producatur.in.l.publia.§.titius.nu.7.ff.depo. fo.105.
8 **Equalitas** est seruanda in iudicijs.in.l.fi.nume.2.⁊.4.C.de fruc.⁊ lit.expen. fo.121.
7 Equalitas est seruanda.in.l.j.nu.2.C.de pac. fo.39.
Idem est iudicium de equipollentibus verbis.in.l.si quis mihi.§.sed qd nume.2.ff.de acqui.here. fo.92.
7 **Equitas** si est scripta in genere ⁊ rigor in specie prefertur rigor.in.l.placuit.nu.2.C.de iudi. fo.106.
Quid si eqtas nõ esset scripta ⁊ rigor scriptus videret nõ equus. ibi.n.3.
2 Equitas iurisgentium est vt maioribus pareamus.in.l.iulianus.nume.25.ff.de condi.inde. fo.53.
7 Equitas quãdo preferat rigori.in.l.j.nu.2.C.de legi. fo.23.
5 Equo currente ad brauium si famulus cadat anteꝙ perueniat ad brauiũ licet ille equus primo perueniat an acquirat domino.in.l.j.§.ceterum ⁊ ille.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.40.
1 Equum quẽ tenebã in pascuis si petijsti a me vt tibi cõmodarẽ ⁊ dixi ꝙ erã cõtentus ⁊ ꝙ ires ad pascua ⁊ reciperes ⁊ tu postea cõpleto vsu restituisti eum ad eadẽ pascua me ignorante ⁊ latrones eũ furati sunt ꝙ tenearis de casu.in.l.si negotia.nu.3.ff.de neg.gest. fo.106.
8 **Error** facti inducit repetitionẽ cuiuscũꝙ indebiti soluti ⁊ qd in errore iuris.in.l.error facti.nu.2.C.ad leg.falci. fo.92.
1 Error iuris ⁊ error facti quo casu cõparentur.s.quo ad impediendam iudicis prorogationem sed in multis alijs differunt ⁊ in quibus casibus. in l.ij.nu.2.ff.de iudi. fo.114.
8 Error cõmunis ⁊ opinio facit ius ⁊ ꝙ faciat haberi inhabiles pro habilibus.in.l.j.nu.2.C.de testa. fo.35.
Quid in officiali publico.ibi.
Quid in notario si est effectus inhabilis.ibi.nu.3.
Quid si nunꝙ fuit notarius ⁊ tamen cõi estimatione habeatur pro notario an valeant instrumenta per eum confecta.ibi.nu.4.
2 Error iuris nõ excusat in dãnis vitãdis in his q̃ sunt a iure ꝓhibita ⁊ qd in lucris acqrendis.in.l.j.§.in filiofa.nu.9.ff.ad macedo. fo.86.
8 Error nominis appellatiui vitiat nisi res demonstretur ad oculum.in.l.si in nomine.nu.2.3.⁊.4.C.de testa. fo.36.
2 Error quando impediat translationem dominij.in.l. eius qui.nu.12.ff.si certum petatur. fo.18.
3 Error in qualitate persone institute quando vitiet institutionẽ.in.l.quoties.nu.2.ff.de here.insti. fo.64.
Quid in errore nominis proprij.ibi.nu.3.
7 Error qualr ꝓbet.in.l.si post diuisionẽ.nu.2.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.27.
5 Error iuris an excuset a mala fide.in.l.celsus libro.nu.4.ff.de vsuc.fo.58.
3 Error probatur eoipso ꝙ in prefationibus fuit aliquid dictum ⁊ postea reperitur aliud scriptum si incontinenti secuta est scriptura.in.l.quoties.§.sed si.nu.3.ff.de here.insti. fo.64.
Quod notarius nõ presumatur hoc scripsisse falso sed ꝑ errorẽ vel testatoris vel ipsius nisi aliter probetur de dolo.ibi.nu.4.
1 Error cause an impediat effectum pacti ⁊ quando vitiet legatum.in.l.si cum te.nu.2.ff.de pact. fo.69.
2 Inductus qñ fui per errorẽ per tuã assertionẽ possum illũ errorem quandocũꝙ corrigere etiã post sententiam que transiuit in rem iudi.quantum ad te.in.l.j.§.quesitum est.nu.3.qñ de pecu.anna.est act. fo.93.
3 Errans in iure quando nõ preiudicet sibi in cõmodo querendo.in.l.clodius.nu.4.ff.de acqui.here. fo.107.
8 Error facti an causet bonam fidem ad vsucapiẽdũ vel prescribendum et quid in errore iuris.in.l.vẽditioni.nume.3.C.de vsuca.pro emp. fo.108.
Error iuris an ⁊ quando prosit.ibi.
1 Error iuris prodest in dãnis vitandis nõ in lucris captãdis.in.l.sed ⁊ si.§.quod autem.nu.8.ff.de peti.here. fo.149.
Error iuris excusat a dolo.ibi.nu.9.
5 Error iuris nocet in dãnis vitãdis qñ committitur in iudicio licet secus quando extra iudicium.in.l.ij.nu.1.ff.de confes. fo.76.
4 Error in noĩe appellatiuo ꝯtinet stultitiã errãtis sicut in noĩe ꝓprio ipsius loquentis sed error in noĩe proprio rerũ vel alterius persone nõ cõtinet stultitiam.in.l.si quis in fundi.nu.5.ff.de leg.j. fo.3.
Error nominis appellatiui quando non vitiet legatum.ibi.
4 Rerum vocabula immutabilia homini mutabilia sunt.in.l.si qs in fundi.nu.5.ff.de leg.j.ibidem.
8 Errasse quis non presumitur quando ex tali errore presumitur fatuus.ĩ l.fi.nu.4.C.de heredi.insti. fo.44.
2 Error iuris vel facti iniust⁹ qñ tractat de dãno euitãdo nõ nocet: ⁊ qñ dicat qs tractare de dãno euitãdo.in.l.sꝫ ⁊ si.nu.2.ff de cõdi.inde. fo.44.
7 Error iuris quãdo noceat errãti nõ solum confitenti sed delinquenti vel omittenti facere quod facere debebat: ⁊ quid in errore facti.in.l.error facti.nu.5.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.28.
Uide latius ibidem.nu.6.7.⁊.9.
3 Error in iubẽte nõ semper vitiat iussum licet error in adeunte vitiet in.l.si quis mihi.§.sed si mandauit.nu.3.ff.de acqui.here. fo.93.
8 Error cuius presumatur an notarij an testatoris.in.l.errore scribẽtis.nu.3.C.de testa. fo.36.
2 Erratum si non fuit in summa debita sed in estimatione rei quia plus valebat ⁊ datio facta fuit a parte nihil restituitur ⁊ quid si facta fuit a iudice ⁊ in quo alio casu vitietur insolutum.in.l.si non sortem.§.si cẽtum.nu.3.ff.de condi.indebi. fo.45.
1 **Es alienum** non sequitur fundum sed totum patrimonium concernit.in.l.si fideicõmissum.§.tractatum.nu.2.ff.de iudi. fo.126.
2 **Estimatio** in quo nõ trãsfertur dominium ⁊ contrahit obligatio ad restitutionẽ rei facit venire casum fortuitum quando de natura cõtractus veniebat leuissima culpa ad hoc vt aliquis operetur ⁊ si veniebat nisi dolus facit venire culpam leuissimam nõ casum.in.l.si vt certo.§.nunc videndũ.nu.7.ff.cõmo. fo.67.
2 Estimatio quando faciat transire periculum in recipientem.in.l.vna.nu.2.ff.de estimatoria actione. fo.124.
2 Estimatio vini vel alterius rei debite si ante morã decrescat tunc deterioratio pertinet ad creditorẽ.in.l.vinũ qđ.nu.8.ff.si cer.pe. fo.13.
6 Estimantur per pecuniam cetere res non econuerso.in.l.si ita fide.nume.2.ff.de fideius. fo.55.
2 Estimatio rei vel quantitatis debite post morã si decreuit condẽnat debitor quatenus plus valent tempore more ⁊ si in loco in quo soluitur vel fertur sentẽtia debet condẽnari in illo pluri ⁊ quid de tẽpore cõtractus.in l.vnũ quod.nu.1.3.4.5.6.7.⁊.10.ff.si cer.pe. fo.12.⁊.13.
4 Estimatio quãdo vnus debet habere rem alter estimationem si res pereat sine dolo vel culpa vel mora heredis ꝙ neuter habebit estimationeꝫ in.l.si pluribus.nu.8.ff.de leg.j. fo.13.
7 Estimatã rẽ qñ qs recepit an ista estimatio faciat venire casum fortuitũ ⁊ an faciat emptionem vel nõ.in.l.j.nu.7.C.cõmo. fo.182.
7 Estimum nõ probat dominiuꝫ nec possessionem.in.l.si pater.nu.3.C.de act.emp.⁊ vendi. fo.211.
7 Res mea si fuit in estimo tuo ⁊ ꝑ eo soluisti onera publica etiã ꝑ longuꝫ tẽpus nõ p̃iudicat mihi in dñio ⁊ solutio illa mihi prodest ⁊ quid si soluisti me sciente ⁊ patiente.in.l.solẽnibus.nu.2.C.de rei vẽdi. fo.148.
7 **Etas** minor vnius ex socijs quãdo prosit alijs.in.l.vna.nu.3.C.si in cõmu.eademꝙ cau. fo.80.
8 Etas secũda dicitur post infantilem etatem ⁊ an vsꝙ ad.xxv.annos.in l.fi.§.sin autem.in secũdo.nu.2.C.de bo.que libe. fo.106.
Etates qualiter distinguantur.ibi.
4 Etates quot sunt.in.l.hereditatum.nu.8.ff.ad leg.fal. fo.94.
7 Etas potest probari per testes sed euidentius ⁊ clarius per scripturã.in l.ij.nu.7.C.de his qui ve.eta.impe. fo.90.
Etatis venia nõ ꝓdest quãtũ ad hoc vt bona ĩmobilia possint alienari sine decreto iudicis ⁊ quid si cõtractus alia ratione sit nullus.ibi.nu.8.
7 Etatem allegans debet eam probare.in.l.si minorem.nu.2.C.de in integ.restitu.mino. fo.78.
Etas minor qualiter reprobetur.ibi.nu.3.
7 Etatem supplet prudẽtia sicut ⁊ malitia.in.l.j.nu.2.C.qui ⁊ aduer.quos in integ.restitu. fo.88.
7 Etas taxata ꝑ rescriptũ an habeat ꝓ legitima etate ꝑ oĩa ⁊ qd si taxatur per statutũ in.l.ea que.nu.4.C.de temp.mili. fo.94.
1 Etatũ pluriũ enumeratio remis.in.l.j.nu.12.ff.de postu. fo.76.
7 Etatis veniã cõcedere est de reseruatis p̃ncipi sicut restitutio aduersus infamiam.in.l.j.nu.2.C.de his qui veniam eta.impe. fo.89.
7 Etas.xxv.annorum dicitur perfecta ⁊ legitima ⁊ etiam iusta.in.l.si quis nu.2.C.de his qui ven.eta.impe. fo.90.
4 **Euictio** debetur in prelegato quod debet imputari ĩ trebellianicam vel in legitimam.in.l.cum pater.§.euictis.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.
7 Quem de euictione tenet actio eundem agentem repellit exceptio.in.l.cũ a matre.nu.2.C.de rei ven. fo.147.
6 Euictio an veniat in donatione.in.l.stipulationum.§.stipulatio.nu.6.ff.de verbo.obli. fo.7.
2 Euicta re non solũ recuperat pretiũ solutũ sed omne aliud interesse tam impensarum factarũ in re ꝙ etiã si res plus valebat minus non agit nisi ad illud.in.l.titius cum.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vẽdi. fo.113.
1 Euicta re si ille idem iudex coram quo venditor causam defendit poterit cognoscere inter emptorem ⁊ venditorem in causa euictionis ad interesse vel ad duplum in.l.venditor.nu.4.ff.de iudi. fo.126.
4 Ubicũꝙ qs de euictiõe tenet põt etiã cõpelli cauere cũ simplici cautiõe ⁊ qñ etiã cũ fideiussore.in.l.si dom⁹.§.de euictiõe.nu.2.ff.de leg.j. fo.27.
6 Qui tenet ad dãdũ ⁊ dederit ad qd expediat cauere đ euictiõe cũ ẽt si nõ cauerit de euictione possit cõueniri.in.l.etiã circa.nu.2.ff.de solu. fo.67.
6 Euictio. Fundũ mihi a te venditum ⁊ pro quo de euictione promisisti si donaui titio ⁊ ab eo euincat an potero cõtra te agere de euictione: ⁊ an ipse titius poterit.in.l.iulianus.§.q fundũ.nu.3.ff.de verb.obli. fo.38.

6 Qui tenetur rem dare vel tradere & eã det vel tradat obligatã an re euicta teneatur de euictione.in.l.si rem meam.nu.2.&.3.ff.de sol. fo.67.

7 **Euidentia** facti & notorietas rei sunt species pbationis in rub.nu.1.C.de proba. fo.163.

4 **Euentus** frustra expectat q nihil operat.in.l.qui fundũ.§.si tu.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.95.

6 **Exceptio** cedendarum an & qñ possit opponi.in.l.si mandato.nu.2.ff.fideius. fo.50.

1 Exceptio pacti vtilis nõ orit ex conuẽtiõe liberatoria vbi deficit rigor & adest eqtas sz exceptio doli.in.l.rescriptũ.§.plerũq3.nu.3.ff.de pac. fo.57.
Exceptio doli acquirit dño sine aliqua cessiõe ipso iure ex ꝯuẽtiõe liberatoria facta pcuratori noĩe procuratorio & quid in obligatoria.ibi.nu.4.

4 Exceptio de iure tertij seu quã excipientis nõ interest opponere nõ dz admitti & quid si excipientis interest.in.l.ille a quo.§.si de testamento.nu.2.ff.ad trebel. fo.102.
Exceptio requirẽs altiorem indaginem quantũ ad hoc vt impediat executionem in iudicio nõ admittitur sed bene admittitur & reseruat post executionem.ibi.nu.3.

7 Exceptio tua nõ interest agere repellit agentẽ & similiter appellãtẽ si sua nõ interest appellare.in.l.j.nu.2.3.C.sine cen.vel reli.fun. fo.209.

1 Exceptio vitiat regulam in casu exceptuato.in.l.neq3 leges.nume.2.ff.de legi. fo.10.

2 Exceptio dominij alterius in mutuo si est vera tollit ipso iure intẽtionẽ agentis in alijs autem cõtractibus nõ tollit in.l.si a furioso.nume.10.ff.si cer.peta. fo.9.

6 Exceptionẽ remittere est quedam donatio & an pcurator possit eã remittere.in.l.si quis deleg.nu.2.ff.de noua. fo.62.
Exceptio que cõpetebat delegato cõtra delegantẽ an cõpetat sibi cõtra eum cui facta est delegatio.in.l.si quis dele.nu.3.ff.de noua. fo.60.

2 Exceptionẽ vbicunq3 cõtra me habes per quã potes me repellere ab agẽdo nõ teneris respondere libello & quãdo hoc fiat.in.l.si patronus.nu.2.ff.de iureiuran. fo.24.

7 Exceptione odiosa tutus si soluit an repetat.in.l.ij.nu.4.C.quod met.causa. fo.74.

7 Excipiens cõtra pcuratorem quod est inhabilis quia minor.xxv.annis.an ipse habeat necesse pbare q est minor.in.l.cum te.numero.4.&.5.C.de probatio. fo.165.

5 Exceptio q̃ cõpeteret delegãti & ipse pmisisset nõ cõpetit delegato si sua nõ interest al's secus.in.l.vt mihi donare.nu.2.ff.de dona. fo.36.

5 Exceptio dilatoria solutiõis an differat iudicium.in.l.ij.§.sane solemus.nu.2.ff.de excep. fo.78.
Exceptio cõpetens cõtra autorem cõpetit etiã cõtra singularẽ successorẽ in.l.si rem legatam.nu.2.ff.eo.

1 Si ago cõtra vnũ ex fideiussorib9 & ipse opponit mihi exceptionẽ cedendarũ an tenear sibi cedere actionẽ cõtra fideiussorẽ cui successi.in.l.de die.§.si fideiussor.nu.2.ff.qui satis.cogan. fo.33.

8 Exceptio pscriptionis impedit ingressum iudicij & impedit litis conte.si apponatur ante.in.l.si nulla.nu.3.C.de acqui.pos. fo.112.

8 Exceptio perẽptoria que orit post sententiã põt opponi in executiõe sententie.in.l.j.nu.2.C.de re iudi. fo.121.

2 Exceptio doli nõ semper est odiosa neq3 semper impedit repetitionẽ soluti.in.l.damus aũt.nu.4.ff.de condi.inde. fo.50.

2 Exceptione tutus ne exigat vltra q facere possit solutũ per errorẽ nõ repetit & que sit ratio.in.l.qd noĩe.nu.1.ff.de condi.inde. fo.42.

5 Exceptiones negans an possit ex eis se iuuare.in.l.non vtiq3.nume.2.ff.de excep. fo.78.

2 Exceptio litis pendẽtis est pprie inducta ad rigorẽ iuris cõseruãdũ & soluti repetitionẽ nõ inducit & qd si postea sequat absolutio.in.l.iulianus.nu.3.&.18.ff.de condi.inde. fo.52.&.53.
Vide de hac materia latissime per totam dictam legem.

5 Exceptioni pscriptiõis an possit renũtiari.in.l.i.nu.2.ff.de vsuca. fo.53.
Exceptio vsucapionis vel pscriptiõis an sit exceptio litis finite sicut exceptio rei iudi.& transactiõis & sic an possit opponi ad impediendũ litis cõtestationem.ibi.nu.4.

7 Exceptione macedoniani tutus soluens per errorẽ iuris nõ repetit.i.l.cũ quis.nu.3.C.de iur.& fac.igno. fo.29.
Quid in debito ratione exceptionis temporalis soluto per errorem.ibi.

2 Exceptio nõ numerate pecunie nõ habet locum quando debitum ex vna causa de preterito vera & iusta conuertitur in aliam causam puta mutui sola conuentione & quando habeat locũ.in.l.singularia.nu.7.9 et.10.ff.si cer.peta. fo.10.

5 Agenti interdicto vti possidetis an possit obijci exceptio dñij.in.l.de eo.§.si seruum meum.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.51.

1 Exceptio tu nõ debes audiri qr tibi nõ competit ius agendi vel actio q intentas tibi nõ competit:& hoc sum paratus probare incõtinenti impedit litem contesta.in.l.papinianus.§.si quis impubes.nume.3.4.&.5.ff.de inoffi.testa. fo.136.

2 Exceptio doli obstat etiã ei qui petit qd est restiturus etiã ex interuallo alteri qui est excipienti restituturus.in.l.si donaturus.§.si quis.nu.5.ff de condi.cau.data. fo.39

3 Exceptione qui põt repelli dr teneri & obligatus esse ad nõ agendum.in.l.meuia.§.fundus.nu.2.ff.sol.ma. fo.30.

7 Except.quã actor ipugnat an possit se iuuare.i.l.j.n.4.C.de pba.fo.164.

5 Exceptio q̃ nõ impugnat sñiam de iniquitate sz tẽdit ad moderãdũ executionẽ põt opponi etiã post sñiam que trãsiuit in rẽ iudicatã cũ sit executio.in.l.qui id qd.nu.2.ff.de dona. fo.36.

7 Exceptiones & defensiones cõpetẽtes pncipali an etiã cõpetãt fideiussori.in.l.tã mandatori.nu.2.C.de no.nu.pec. fo.191.

7 Exceptio declinatoria que poterat opponi corã ordinario põt opponi corã delegato ab eo dato:& illa que non poterat opponi corã ordinario qr ei fuerat renuntiatum nec etiam coram delegato ab eo dato in.l.si quis.nu.9.C.de pac. fo.47.

1 Exceptio minor.c.annorũ nõ põt opponi cõtra ecclesiam habẽtem priuilegiũ papale nõ clausum in corpore iuris quare possit fieri retorquutio vt nec ipsa possit cõtra alios minori tpe prescribere.in.l.si quis.nume.4.ff.qd quisq3 iur. fo.22.

8 Exceptio falsitatis impedit executionẽ sñie qñ opponit ante executionẽ factã.in.l.j.nu.8.C.si ex fal.instru.vel testimo. fo.124.

2 Exceptio rei iudicate iurisiurãdi vel trãsactionis si nõ opponitur vz pcessus & sñia lata post instrumentũ & quid si sit opposita exceptio.in.l.nã &.§.si damnetur.nu.2.ff.de iureiu. fo.21.

7 Exceptio simulationis qñ non habeat locum.in.l.cum precibus.nu.5.C.de proba. fo.168.

5 Exceptio an obstet illi q egit rei vendi.vel petitione hereditatis & succubuit ex eo qr nõ pbauit & iterũ vult agere si volebat agere ratione dñij qd habebat tpe litis contest.in.l.si mater.§.candẽ causam.nu.2.3.&.4.ff.de excep.rei iudi. fo.80.

5 Exceptio dñij dubij nõ admittitur contra agentem possessorio recuperãde etiam si offerat incontinenti velle se probare.in.l.permisceri.num.5.ff.de acqui.pos. fo.53.

5 Exceptio vsucapionis vel prescriptionis est exceptio litis finite.in.l.vsucapio.nu.1.ff.pro suo. fo.73.

2 Exceptio oritur reo ex iuramẽto & eius successori etiam in rem & impedit litis contest.nisi requirat altiorem indaginem.in.l.ait pretor.la.ij.nume.1.ff.de iureiuran. fo.21.
Vide latius de hoc ibi.nu.2.3.4.5.6.7.&.8.

2 Exceptionẽ pprij dñij non alterius põt opponere ille ꝯ quẽ agit actione depositi vel cõmodati.in.l.qui rẽ.nu.2.ff.deposi. fo.104.

1 Exceptio tu nõ es audiendus qr nõ habes actionẽ impedit litem contestari quando requirit altiorẽ indaginẽ.in.l.si pupilli.§.videamus.nu.7.ff.de neg.gest. fo.104.

1 Exceptio q habeat vim actionis.in.l.si aũt is.§.quomodocũq3.nu.3.ff.de neg.gest. fo.105.
Excipiẽdo nõ põt obijci illud in quo qs agẽdo succubuit.ibi.nu.5.

3 Exceptio superueniens reo lite contestata inducit absolutionem.l.si mulier.nu.2.ff.sol.ma. fo.14.

1 Exceptio fori dũ discutitur tps prescriptionis nõ labitur si reus in exceptione succumbit.in.l.ij.§.in omnibus.nu.2.ff.de iudi. fo.115.

1 Exceptio incõpetẽtie iudicis dz pponi añ oẽs alias & q p solã exceptionẽ libelli nõ cẽseat qs in iudicẽ cõsentire & qd p satisdationẽ de iudicio sisti.in.l.si cõuenerit.nu.3.ff.de iurisd.om.iudi. fo.20.

5 Exceptio rei iudicate nõ solum competit reo absoluto sed etiam actori ex sentẽtia cõdẽnatoria si illa fuit missa executioni & postea reus condẽnatus vexaret actorem super eadem re.in.l.si a te.§.iulianus.numero.2.ff.de excep.rei iudi. fo.80.

1 Exceptio infamie non põt opponi ꝯ iudicẽ ordinariũ quousq3 in officio toleratur.in.l.cũ pretor.§.nõ autẽ.nu.5.ff.de iudi. fo.117.

3 Excep.dilatoria an videat reseruasse p hec vba pmitto q debeo & qd de peremptoria.in.l.si prior.nu.2.ff.sol.ma. fo.23.

8 Exceptiones requirẽtes altiorẽ indaginẽ nõ admittunt in causis summarijs regulariter sz seruant in causa plenaria & ordinaria.in.l.j.nu.2.C.vt in pos.leg. fo.96.
Quid si excipiens offerat se paratum probare.ibi.

3 Exceptio doli qñ tollat p replicationẽ doli.i.l.viro.nu.5.ff.sol.ma. fo.25.
Exceptionẽ põt opponere ex sua psona q̃ sibi cõpetit nõ vt heredi qui cõuenitur vt heres alterius.in.l.lucius.nu.7.ff.so.ma. fo.25.

1 Exceptio tu nõ potes esse procurator nõ põt opponi post litẽ cõtest.nisi ꝯtra eũ qui non põt esse in iudicio nec pro se nec pro alio in.l.filiusfa.§.veterani.nu.3.ff.de procu. fo.83.

1 Exceptio nullitatis sñie impedit executionẽ & qñ.in.l.si feriatis diebus.nu.1.ff.de ferijs. fo.44.

8 Exceptio prescriptionis põt opponi cõtra petentem immissionẽ ex.l.fin.C.de edic.diui adria.tol.ibi.nu.17. fo.69.

7 Exceptio debet contrariari directe intentioni agentis.in.l.cum vltra.nu.2.de non nu.pecu. fo.191.

1 Exceptio tu es procurator admittitur qñcũq3 sed exceptio tu nõ satisdedisti nõ admittitur post litẽ ꝯtest.in.l.pomponius.§.ratihabitionis.nu.9.ff.de procura. fo.91.

5 Exceptio qñ possit acquiri alteri per alterum.in.l.si cum testamento.§.si pro.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.82.

Exceptione

8 Exceptione tutus pōt adire iudicē ⁊ petere hoc declarari citato credito re.in.l.si pater tuus.nu.2.C.q bo.ce.pos. fol.134.
6 Exceptio ⁊ falletia dꝫ esse de regula.in.l.pluribus.§.⁊ si plꝫ.nume.2.ff.de verb.oblig. fo.43.
4 Exceptio firmat regulam in nō exceptuatis ⁊ ꝙ eā nō ampliet.in.l.luci⁹.§.pluribus.nu.2.ff.ad trebel. fol.122.
2 Exceptione doli tutus solués qñ repetat.in.l.q se debere.nu.3.ff.de cōdi.causa.da. fol.38.
Exceptio doli qtuplex sit ⁊ an istis exceptiōib⁹ doli possit renūtiari.n.4.
5 Exceptio inuētarij si nō fuit apposita añ sniaꝫ an possit opponi in execu tione.in.l.nesenni⁹.§.insolidū.nu.2.ff.de re iudi. fo.73.
Exceptio ne qs cōueniat vel exigat vltra ꝙ̄ facere possit nō liberat debi torem in aliquo.ibi.nu.3.
8 Exceptio annalis qualiter sublata sit actionib⁹ psonalibus ⁊ tales actio nes nō tollunt nisi spatio.xxx.an.in vna.nu.2.C.d vsuc.trāsfor. fo.110.
Quid in actionibus realibus.ibi.
3 Exceptio ꝙ agēs est filiussa.an debeat opponi añ litē cōtesta.⁊ si nō fuit apposita ante an possit postea pbari.in.l.sꝫ si.§.sꝫ ⁊ si.nu.2.ff.de acquir. heredita. fo.95.
2 Exceptiones cōpetētes occasione rei trāseūt in singularē successorē habē tem cām ab illo cui cōpetūt secus in actionibus psonalibus.in.l.si seruus §.boue surrepto.nu.6.ff.de cōdi.furti. fol.57.
2 Exceptio cōpetēs principali qñ cōpetit etiā fideiussori.in.l.si mulier.§.si ab ea.nu.2.ff.ad valleia. fo.97.
2 Exceptione odiosa tutus solués p errorē facti repetit solutum ad qd sup ea lata sit ꝑ snia absolutoria.in.l.qui exceptionē.nume.2.⁊.5.ff.de condi. indebiti. fo.49.
Uide ibidem de exceptione fauorabili ⁊ odiosa.nu.3.7.⁊.8.
2 Exceptiōis nō nume.pecu.forma.in.l.singularia.nu.9.ff.si cer.pe. fo.10.
8 Exceptionem opponēs an videat fateri intētionē agētis.in.l.emptor.nu. 2.C.de prescrip.long.temp.x.vel.xx.anno. fo.113.
5 Exceptio qualiter possit oriri ex snia cōdēnatoria.in.l.si qs cum totum. nu.3.ff.de excep.rei iudi. fo.79.
3 Exceptio ꝓprij dñij hꝫ locū in mutuo ⁊ qd si ꝯsumpta sit pecunia vl' sta ret p recipiētē qminus ꝯsumaret.i.l.si alienā.nu.4.ff.sol.mat. fol.12.
3 Exceptio turpitudinis tollit replicatione turpitudinis.in.l.cum mulier. nu.2.ff.sol.mat. fol.28.
Exceptio doli tollit replicatione doli⁊ qñ nō ibidem.
6 Exceptionem obijciens an videat fateri intētionem actoris ⁊ illū releua re ab onere pbādi.in.l.decem.nu.3.ff.de vet.obl. fo.32.
4 Exceptionē opponēs si succūbat cēset esse in dolo si nō habuit iustā cām litigandi.in.l.diui nu.4.ff.ad leg.fal. fol.96.
8 Exceptio tu nō potes intētare ambas vias sꝫ debes alterā eligere ipedit litis ingressum.in.l.fi.nu.5.C.de codicil. fo.73.
8 Exceptiones due cōtrarie an possint simul sub ꝯditione ꝓponi.in.l.vēdi tioni.nu.2.C.de vsucap.p emp. fol.108.
2 Exceptio dubia qꝛ possit esse tpalis vel ppetua pēdēte dubietate regula riter reputat ppetua.in.l.ꝙ noīe.nu.2.ff.de cōdi.inde. folio.42.
1 Exceptio aliqua obstat agēti noīe ꝓprio que nō obstat agēti noīe alieno. in.l.quesitū est.nu.2.ff.de in ius voc. fol.26.
7 Exceptio ꝓcuratoria vt tu nō potes esse ꝓcurator quia miles vel mulier possit opponi post lit.cōtesta.⁊ quid si qs fuit litē cōtestatus salua sua ex ceptione vel cū ꝓtestatiōe cui nō renūtiabit.in.l.licet.n.4.C.de ꝓcur.ᶠ 69.
Quid si dicatur tu nō es procurator.ibi.nu.4.
1 Excipere nō pōt quis de iure tertij qñ nō est exclusiuū ipso iure intentio nis ⁊ quid est si exclusiuum iuris agētis ipso iure.in.l.si qs.§.cōpetit.nu. 2.ff.si serui.vendi. fo.168.
7 De exceptione non nu.pecu.cōstare.dicit eo ꝙ cōtrariū nō pbat.in.l.mi norē.nu.2.C.de nō nu.pecu. folio.189.
1 Exceptio si cui sufficit nō prouidet ei de actione ordinaria ⁊ qñ hoc pro cedat in.l.i.§.si reus.nu.2.ff.de eo per quē fac.est. fol.38.
2 Exceptio ꝙ nō fuit excussus principalis admittit etiā qñ eius bona sunt ꝯfiscata ⁊ dꝫ excuti fiscus.in.l.si ego.nu.6.7.8.⁊.9.ff.si cer.pet. fo.19.
2 Exceptio macedoniani cōpetit etiā patri aut fideiussori vel mādatori.in l.i.nu.6.ff.ad maced. fo.86.
1 Exceptio que incepit cōpetere reo post mutatiōe statꝰ vt qꝛ est depor tat⁹ nō trāsit in fideiussorē sed tūc trāsit qñ incipit cōpetere integro eius statu pmanēte.in.l.sꝫ ⁊ si.nu.3.ff.quis cautio. fol.40.
1 Exceptio licet tollat per legē vel statutum nō tñ tollitur officiū iudicis quin possit implorari vbi equitas suggerit.in.l.si a dño.§.fructus.nu.5. ff.de peti.here. fo.151.
Exceptio tua nō interest quando possit opponi vsqꝫ ad litē cōtest.tantū
1 ⁊ quādo vsqꝫ ad sententiam.in.l.posthumus.§.si quis.nume.4.ff.de inof fic.testamen. fol.133.
3 Exceptio opposita heredi ꝙ nō potuit adire qꝛ tpe aditionis erat incer tus de viribus testamēti an impediat missionem.in.l.cū falsum.nu.4.ff. de acquir.hered. fo.96.
1 Exceptio cōpetens principali prodest fideiussori licet inceperit cōpete re postꝙ̄ fideiussor fuit cōdēnatus ⁊ sententia trāsiuit in rē iudicatā sicut si incepisset ei cōpetere añ.in.l.⁊ post rem.nu.2.ff.de trāsac. fol.72.
Exceptio superueniēs vni ex correis debendi postꝙ̄ alter fuerit cōdēna tus an prosit illi.ibi.nu.4.
1 Exceptio ꝓcuratoria semel omissa vel remissa an possit ex penitētia op poni.in.l.q ꝓcuratorē.§.si quis.nu.1.ff.de procur. fo.95.
3 Exceptio inuētarij pōt opponi post sniam.in.l.ex diuerso.§.si in iudicio nu.3.ff.solu.matri. fol.13.
1 Exceptio doli an cōpetat dño si cōueniat ex cōtractu serui.in.l.si tibi.x.§. si filius.nu.7.ff.de pac. fo.59.
Et an mortuo seruo durabit exceptio in personam dñi.ibi.
5 Exceptio ꝙ quis nō teneat nisi inqꝫtum facere pōt an sit dilatoria ⁊ qd possit opponi post sniam.in.l.sunt q in id.nu.2.ff.de re iudi fol.71.
8 Exceptio perēptoria que orit post sniam an tūc possit opponi.in.l.ij.C. sent.rescin.nō pos. fol.120.
Exceptiones dilatorie qñ debeāt opponi ⁊ pbari.ibi.nu.3.
De assignatione termini ad opponēdum exceptiones ꝙ parū babeatur in iure ciuili.ibi.nu.2.
7 Exceptio nō numerate pecūie fuit inuēta cōtra cōfessionē ⁊ promissionē que fiūt sub spe future numerationis vel alterius cāe de futuro que postea nō est secuta ⁊ competit ei cōdictio sine causa.in.l.si sub specie.numer.2. C.de postu. fo.60.
1 Exceptio firmat regulam in casibus nō exceptuatis nō tñ eā ampliat.in l.in his.nu.2.ff.de legi. fo.10.
7 Exceptioni simulationis renūtiari nō pōt.in.l.fi.nu.5.C.plus valere qd agi. fo.181.
7 Excipere an possit quis ciuiliter cōtra instrumentuꝫ falsum vt obtineat pro se sententiam ⁊ nō accusare criminaliter.in.l.fi.num.13.⁊.14.C.de fide instrumen. fo.181.
2 Exceptiones que ꝓponi principaliter agendo possunt per lapsum tem poris pdi sicut actio sed si nō pñt proponi nisi excipiēdo sunt ppetue.in l.nam ⁊ postea.§.si minor.nu.10.ff.de iureiur. fol.22.
2 Exceptionis perēptorie spes inducit interim dilatoriā.in.l.i.§.si pēdeat nu.3.ff.ad mace. fol.86.
2 Exceptio que nō cōcernit obligationem sed estimationem vt ꝙ nō exi gatur vltra ꝙ̄ facere possit post sentētiam ⁊ post cōstitutū.in.l.i.nu.8.ff. de cōstitu.pecu. fol.62.
Exceptio que inducit cōditionem indebiti impedit cōstitutū ⁊ qd si qs sciebat sibi exceptionē competere.ibi.nu.9.
1 Exceptio tu nō es legitimus ꝓcurator qꝛ minor qñ possit obijci ⁊ quid in seruo.in.l.minor.nu.6.ff.de ꝓcura. fo.94.
Quid in monacho.ibi.nu.7.
Quis debeat pbare an ille q excipit de etate ꝙ sit minor an ille qui petit se admitti qd sit minor.ibi.nu.8.
1 Exceptiones dilatorie q̄ nō tāgūt negotiū pncipale debēt ꝓponi añ lit. conte.postea non.in.l.pomponius.§.ratihabitionis.numero.2.⁊.7.ff.de procu. fo.91.
7 Exceptio mere perēptoria dꝫ ꝓponi ⁊ probari post litē cōtest.vel etiam ante.in.l.exceptionē.nu.3.4.⁊.6.C.de proba. fol.168.
Uide latius.ibi.nu.4.6.7.8.9.10.⁊.11.
1 Exceptio de eo ꝙ nō reperit in veritate ⁊ sic obscura nihil operat.in.l.si in vēditione.nu.2.ff.cōmu.predio. fo.166.
7 Exceptio oriēs ex hac renūtiatione litis mote dicit exceptio litis finite. in.l.postꝙ̄ liti.nu.2.C.de pac. fo.40.
7 Exceptio nō nu.pecu.an possit obijci lapso biēnio si debitor vult in se as sumere on⁹ pbādi.in ꝯctibus.nu.8.C.de nō nu.pecu. fol.193.
Exceptioni nō nu.pec.si renūtiatū est an nihilominus possit opponi ex ceptio doli vel in factū.ibi.nu.10.
7 Exceptione tutus inducta ad iuris rigorē cōseruādū.s.excep.litis pēden tis vel ea quā hꝫ fideiussor ex epistola diui adriani.vel ea quā habēt plu res rei debēdi ex noua cōstitutione vt diuidat actio inter eos soluēs etiaꝫ p errorē facti nō repetit.in.l.cū qs.nu.5.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.29.
Quid in debito ꝙ cresceret per inficiationem.ibi.
7 Excipiēs de criminib⁹ cōtra psonas testantium nō dꝫ prūpere verba vltra ꝙ̄ litis vtilitas exposcat als' tenet actione iniuriarū ⁊ ꝙ videat vtili tas litis exposcere.in.l.qsqs vult.nu.2.C.de postu. fol.60.
6 Exceptiones solutionis ⁊ acceptilatiōis impediūt litis ingressum sicut exceptiones litis finite.in.l.vir bonus.nu.4.ff.iudi.sol. fol.97.
7 Exceptio posita ꝯ personā testis in qbus casib⁹ impediat examinationē sed regulariter tales nō impediūt sꝫ reseruātur in fine pcessus post cōclu sionem in cā.in aut.si testis.nu.4.C.de testi. fo.171.
8 Exceptio dolo facis de qua in.l.dolo.ff.de excep.nō hꝫ locuꝫ i possessorio iudicio sꝫ solū in petitorio ⁊ qd in possessorio restituēde ꝓprie sumpto in quo interuenit spoliatio.in.l.ij.nu.3.C.de edic.di.adr.tol. fol.77.
Quid in possessorio recuperande.ibi.
2 Exceptionē trāsactionis impedit litis ingressuꝫ.in.l.elegāter.nu.7.ff.de cōdi.indebi. fo 44.
2 Exceptio trāsactiōis pōt obijci in quacūqꝫ pte litis ad ipediēdū reliquū pcessum ⁊ qño.in.d.l.elegāter.nu.8.ff.de cōdi.indebi. fo.44.
7 Exceptio qñ nō est preiudicialis prio dat terminus actori ad pbādum suā intētionem ⁊ ꝙ in cōsuetudine det vtriqꝫ parti cā abbreuiādi lites.in l.liber.nu.2.C.de pe.bere. fo.143.

1 Exceptio litis pēdētis hꝫ locū qñ quis in diuersis iudicijs cōuenitur.in l.cū idē.nu.3.ff.de peti.here. fo.152.

7 Exceptiōe qui asserit se nō vsurū perdit eā nō ipso iure sed tribuit aduersario replicationē.i.l.pacta nouissima.nu.3.C.de pac. fo.42.

7 Exceptio tu nō potes esse ꝓcurator qꝛ minor an possit etiā opponi post lit.cōte.i.l.exigēdi.nu.7.8.C.de procu. fo.67.

7 Exceptio pacti est de iure pretorio nō de rigore iuris ciuilis.i.l.creditori.nu.2.C.de pac. fo.41.

1 Exceptiones que pñt opponi ꝯ iudicē q exequi dꝫ sniam alterius iudicis.i.l.si pretor.nu.2.ꝛ.3.ff.de iudi. fo.131.

1 Exceptio ꝓcuratoris qualiter ꝛ qñ possit opponi cōtra ꝓcuratorē post lit.cōte.i.l.qui ꝓcuratorē.§.si quis.nu.4.ff.de ꝓcu. fo.95.

7 Excipere nō pōt quis cōtra testes de crimine ī quo ipse laborat.i.l.i arenā.nu.4.C.de inoffi.testa. fo.132.

1 Exceptio licet deficiat nō tamē deficit officiū iudicis.in.l.fi.nu.5.ff.de peti.here. fo.153.

3 Super exceptionibus cōcernētibus personas in qbus substātiatur iudiciū regulariter pronūtiādū est anteq̄ ad aliā ꝓcedatur ꝛ qualiter videaꝛ super eis ꝓnūtiari.in.l.si queramus.nu.5.ff.de testa. fo.35.

2 Exceptio vero heredi aegri nō pōt ꝑ falsum heredē intrusum in hereditate.in.l.iusiurādū.§.pupillus.nu.10.ff.de iureiur. fo.25.

6 Exceptio q̄ poterat opponi delegāti qñ ꝛ quare nō possit opponi ei cui facta est delegatio.i.l.doli mali.nu.4.ff.de noua. fo.63.

7 Exceptio nō nu.pecu.nō admittiꝛ cōtra cōfessionem factam ex alia cā q̄ mutui.in.l.aduersus.nu.3.ff.de nō nu.pecu. fo.190.

1 Exceptio qñ per penā alicuius causatur trāsit ad heredē lite non contestata.in.l.si quis.§.quod autem.nu.2.ff.quod quisq; iuris. fo.23.

1 Exceptio tu nō potes agere ꝯtra me qꝛ suꝫ ꝓcurator sicut tu nisi doceas de expresso mādato pōt opponi qñcūq; etiā post litē cōtest.ꝛ post sniam sicut exceptio tu nō es ꝓcurator sed reddit iudiciū retro nullum.in.l.qui proprio.§.si duobus.nu.4.ff.de procu. fo.94.

1 Exceptio doli an acquiratur ꝑ liberam ꝑsonā lꝫ nō acqratur alteri actio in.l.si vnus.§.si cū reo.nu.2.ff.de pac. fo.61.

2 Exceptio competēs principali trāsit in fideiussorem qñ talis fideiussor si solueret posset a principali repetere ꝛ qñ nō competat fideiussori.l.sed ꝛ si pater.§.nō solū.nu.2.ff.ad mace. fo.87.

7 Exceptio trāsactionis pōt opponi ad litis cōtestationē impediēdā sicut exceptio rei iudicate.in.l.fractris tui.nu.2.C.de trāsactio. fo.51.

7 Excipi an possit de priori violētia cōtra agētem possessorio.in.l.vis eius.nu.2.3.ꝛ.4.C.de proba. fo.166.

5 Quis possit cognoscere de exceptione q̄ qs nō possit esse iudex ꝓpter defectum etatis ꝛ qñ debeat opponi exceptio cōcernēs iurisditionē.in.l.quidam cōsulebat.nu.2.ff.de re iudi. fo.75.

1 Exceptio nō debeo audiri qꝛ tua nō interest quod sit peremptoria ꝛ impediat agētem obtinere sniam.in.l.i.nu.4.ff.de inoffi.testamē. fo.132.

4 Exceptuatio fundi facta de vniuersali institutione nō valet qñ quis fuit institutus insolidum secus si habebat coheredem.in.l.caius.numero.2.ff.de leg.ij. fo.60.

4 Exceptio obscura nihil operaꝛ.i.l.titie textores.nu.2.ff.de leg.j. fo.15.

2 Exceptiones que possunt opponi post sentētiaꝫ.i.l.j.numero.5.C.de iur.ꝛ fac.igno. fo.26.

Exceptio excōmunicationis pōt opponi in curia seculari.ibi.nu.7.

2 Exceptio ad hoc vt sit bona dꝫ esse de cōtentis sub regula.in.l.nummis.nu.6.ff.de in lit.iur. fo.33.

3 **Exclusus** ab vno iure nō repellitur ab alio iure a quo nō reperitur exclusus.in.l.nec is.§.heres.nu.2.ꝛ.3.ff.de acqui.here. fo.89.

8 **Excōmunicationi** late post appellationem obtēperās nō cēsetur appellati renuntiasse sed censeꝛ fecisse ex scrupulo cōscientie ꝛ ad cautelā magis quam animo renūtiādi.in.l.ad solutionē.nu.2.C.de re iudi. fo.122.

6 Excōicatꝫ se fateri an videatur petēs se absolui ab excōicatione.in.l.decem.nu.4.ff.de ver.obli. fo.32.

5 Excōicatus qui dicit excōicationē nullā an interim debeat vitari vel sibi denegari cōmunio.in.l.si se nō obtulit.§.cōdēnatū.nu.5.ff.de re iu. fo.68.

7 Excōicatus nō pōt aliqd impetrare a principe nec ꝑ se nec pro alio.in.l.vniuersis nu.2.C.de preci.impera.offe. fo.30.

5 In excōicato pluribus excōicationibus vel bānito pluribus bannis an reqrantur plures absolutiones ꝛ plura rebānimenta.in.l.de pupillo.§.si in pluribus.nu.3.ff.de ope.no.nū. fo.6.

8 Excōmunicatus ab episcopo si ab hac snia excōmunicatiōis appellat an desinat esse excōmunicatus.in.l.si.nu.1.C.si a nō cōp.iud. fo.119.

1 Excōmunicatus vel bānitus petēs se cācellari vel declarari excōmunicationem nullā vel bannū vel tenutam datā cōtra eū qualiter nō repellatur in.l.nō cogēdū.§.si ꝓcuratori.nu.4.ff.de procura. fo.92.

7 Excōicatū te fuisse si allego ꝛ nō dico q̄ hodie sis ꝛ probē excōicationem ꝛ tu nō ꝓbas absolutionē an sit presumptio q̄ etiā hodie sis.in.l.siue possidetis.nu.7.C.de ꝓba. fo.167.

5 Excōicatus vel bānitus si fuisti ad mei instātiā sub ꝯditione si nō solueris mihi infra decē menses an possum prorogare terminū ad aliū mēsem ꝛ sine iudicis licētia vt nō incidas in bannum vel excōicationem.i.l.j.§.ꝛ post opetis.nu.4.ff.de ope.no.nū. fo.3.

5 Excōmunicatus si dicit se iniuste excōicatum ꝛ petit hoc pronūtiari an interim debeat euitari tāq̄ excōicatus.i.l.possidēti aūt.§.si seruus nu.3.ff.de acqui.pos. fo.42.

7 Persistēs in excōicatione per annū propter heresim habeꝛ ꝓ conuictor cōfessor quid in alijs criminibus in auten.item quecūq;.numero.2.C.de epi.ꝛ.cle. fo.14.

Excōitati si sint oēs de vniuersitate excepto vno totuꝫ ius vniuersitatis remanet apud illū nō excōicatū.in.l.sicut.§.in decurionib⁹.nu.2.ff.quod cuiusq; vniuer. fo.100.

3 Excōicatus qñ possit testari.i.l.is cui.nu.2.ff.de testamē. fo.37.

2 Excōicationē incurro si mādo vt clericū ꝑcutias ꝛ postea reuoco mādatum nec tibi notifico reuocationē ꝛ ꝑcutis.in.l.si pecuniā.§.si seruum.nu.9.ff.de cōdi.causa da. fo.37.

4 Excōicatus q equiparaꝛ deportato pōt esse arbitrator.i.l.cū pater.§.hereditatē.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

6 Excōitatus si fuit aliquis nisi soluat infra tot dies an incidat in excōicationē si nō soluat sed cōpēset.in.l.ampli⁹ nō.nu.5.ff.rem.ra.habe. fo.88.

3 Excōmunicatus si dicit excōicationē nullā qd pēdente hoc iudicio nō debeat ab alijs vitiari.i.l.qui a latronibus.§.si qs.nu.4.ff.de testa. fo.37.

4 Excōicato populo ꝛ per cōsequēs singularis de populo an cēseantur excommunicati etiam subrogati loco premortuorum.in.l.si grege.leg.nu.3.ꝛ.4.ff.de leg.j. fo.10.

Excommunicatio est pena cū afficiat animā.ibi.nu.4.

4 Excōicatus qui est nisi soluat vel iurauit soluere an euitet excōicationem vel periurium si nō soluat sed compenset.in.l.iulianus.nu.4.ff.de condi.ꝛ demonstra. fo.74.

7 Excommunicatio dicitur pena medicinalis.i.l.j.numero.9.C.de summa trinita. fo.3.

1 **Excusatio** semel prestita ꝓpter aliquā causam nō irritatur lꝫ postea efficiatur maior.in.l.sciēdū.§.possessor.nu.2.ff.qui satis.cog. fo.36.

1 Excusator absentie nō teneꝛ cauere de presentādo absenteꝫ si vult ꝓbare impedimētū absentie.i.l.seruū quoq;.§.publice nu.11.ff.de ꝓcur. fo.87.

1 Excusator si allegauit iustā cām absentie rei ꝛ iudex ea nō obstāte ꝓcedat ꝓcessus est ipso iure null⁹ sed si ignorasset cās vꝫ ꝛ restitueꝛ ille in integrū in.l.absens ꝛ reus.nu 2.ff.de ꝓcur. fo.97.

2 Excusatur quis a culpa quā facit illud qd maior pars personarū facit lꝫ male sibi de hoc succedat.i.l.si creditor.nu.4.de pigno.acti. fo.76.

5 **Excussionem** an sufficiat esse factā ī bonis principalis debitoris ꝛ nūtium retulisse nihil reperiri ad hoc vt possit ꝑueniri ꝯ fideiussores vel pignoruꝫ possessores nisi iudex ꝓnūtiauerit suꝑ hoc.i.l.stipulatio.§.hꝫ aūt.nu.2.ff.de ope.no.nū. fo.9.

5 Excussio bonorū an debeat precedere anteq̄ perueniatur ad capturam persone ꝑ executionē snie in qua fuit qs precise cōdemnat⁹ ad soluēduꝫ ꝛ qd de ꝯsuetudine ꝛ forma statutorū.i.l.si se nō obtulit.§.ait pretor.nu.4.ꝛ.5.ff.de re iudi. fo.67.

2 Excuti dꝫ principalis anteq̄ ꝑueniatur ad fideiussorē vel pignorū possessorem nisi esset notorium eū nō esse soluēdo vel nō facilē ad cōueniēdū.in l.si ego.nu.5.ff.si cer.peta. fo.19.

6 Excussio qualiter fiat.i.l.decē.nu.5.ff.de ver.obli. fo.32.

Excussione nō facta si quis agat cōtra secūdum expromissorem vel cōtra fideiussorem pignoris ꝛ obijciatur exceptio ante litē nō cōte.an poterit repelli.ibi.nu.6.

5 Excussio qñ sit vt possit perueniri ad fideiussores vel pignorum possessores quod nō sufficiat relatio nūtij reperta in actis qd nihil reperiꝛ de bonis principalis ꝛ qualiter requiraꝛ ꝓnūtiatio iudicis vt possit perueniri ad pignorū possessores.i.l.exitus cōtrouersie.nu.2.ff.de acq.pos. fo.50.

7 **Executio** sentētie an requirat cāe cognitionem.i.l.j.nu.13.C.de iudi. fo.104.

2 Executio fit in estimationē officio iudicis re perempta post morā debitoris.i.l.qd te mihi.nu.3.ff.si cer.pe. fo.6.

8 Executio snie pōt fieri cōtra filiumfamil.cōdemnatum in illis bonis que habet etiam si pater in eis habeat vsumfructuꝫ.i.l.cum ꝛ filijsfami.nu.2.C.qui.bo.ce.pos. fo.134.

1 Executio in notorijs tm̄ valet quātū snia ꝛ in notorijs ꝓceditur executiue.in.l.ictus fustium.nu.2.ꝛ.3.ff.de infa. fo.82.

5 Executio snie fiēda est ꝑ iudicē appellatiōis q tulit secūdā cōfirmatoriā sed si appellās nō prosequatur appellationē dꝫ fieri per iudicē.in.l.q eaꝫ tulit.i.l.j.nu.2.ff.de re iudi. fo.67.

5 Ille cui est cōmissa executio snie pōt recognoscere ꝛ ꝓnūtiare super exceptionibus que possunt post sniam opponi in executione.i.l.cū fideicommissum.nu.2.ff.de cōfes. fo.77.

7 Quedā permittūtur ante factā executionē ad eā impediēdā que nō permittitur post ad eū retractādū.in.l.j.nu.2.C.de iur.ꝛ fac.igno. fo.26.

3 Executio dꝫ differri si ꝓcurator vel negotiorū gestor alicuius vꝉ tutor sit cōdēnatus ad mortē quousq; reddiderit rationem administrationis.in.l.si maritus.nu.3.ff.so.ma. fo.24.

7 Executio sentētie non fit per actionem in factum quia in ea datur libellus ꝛ contestatur

⁊ cōtestatur lis sʒ fiat ꝑ officiū iudicis ⁊ ꝙ nō possit fieri nisi a iudice qui eā tulit vel ad requisitionē eius datis literis ⁊ quid si est lata ab arbitro. in.l.cum antea.nu.7.C.de recep.arbi. fo.98.

7 Executio sn̄ie an impediat̄ pendēte cā nullitatis.in.aut.q̄ supplicatio.nume.3.C.de preci.impe.offe. fol.30.

5 Executio muliere condēnata an fiat in reb⁹ dotalibus.in.l.a diuo.§.in vēditione.nu.4.ff.de re iudi. fo.70.

In executione sn̄ie an possit condēnat⁹ incarcerari si victor nollet capere bona.ibi.

4 Executor testamēti merus dʒ restituere heredi qcquid minus expēdit.in l.lucius.§.heredū.nu.2.ff.ad treb. fol.122.

4 Executio licet possit fieri ex forma statuti ⁊ captura ꝑsone ꝑncipalis debitoris sine alia citatione nō tn̄ poterit fieri de h̄r̄de ei⁹ nisi prio citet̄ vt veniat ad dicēdū.in.l.postulāte.nu.4.ff.ad treb. fol.112.

4 Executor an possit agere ꝯ heredeʒ vt sibi tradat legata.in.l.a pluribus nu.3.ff.de lega.i. fo.38.

Executor testamētarius an possit agere ꝯtra debitores hereditarios vel possit a creditoribus cōueniri.ibi.nu.3.

Executor an teneat̄ cauere.ibi.nu.5.

7 Executor vltime volūtatis an possit ante litē cōtestatā cōstituere ꝓcuratorē.in.l.neqꝫ tutores.nu.7.C.de procu. fol.66.

Quid in episcopo.ibi.nu.8.

5 Executionē an impediat exceptio nullitatis sn̄ie in.l.si se non obtulit.§.cōdemnatū.nu.2.⁊.3.ff.de re iudi. fol.68.

8 Executio cū fit in bonis ꝑ aliquē possessis ⁊ cōpareat terti⁹ petēs ne fiat executio in tali re q̄ ad se ꝑtinet lʒ ille possideat qd debeat hoc ꝓbare cū ꝑsumat̄ illi⁹ a quo possidet̄.in.l.i.nu.3.C.de priuil.fisci. fol.135.

1 Executio summe nō liq̄de pōt peti ⁊ in ipsa executione fiet liquidatio.in l.i.nu.9.ff.de eden. fo.46.

8 Executio si sit facta repetit̄ solutū postq̄ꝫ fuit appositū de falsitate ⁊ obtētum.in.l.i.nu.9.C.si ex falso instru. fol.125.

8 Executio sn̄ie vt possit peti an sufficiat ꝙ sit lapsus annus cū biēniū non det̄ nisi appellās fuerit in primo anno impedit⁹ ⁊ ꝙ sufficiat modicū impedimentū.in.l.qm̄.nu.3.C.de appel. fo.128.

7 Executionē delegare qs posset in.l.⁊ si nō.n.3.C.si cō.ius vel vti.pu.f.33.

1 An sit verū indistincte ꝙ ille cui cōmittit̄ executio alicuius negotij censeat̄ cōmissa cāe cognitio.in.l.a diuo pio.nu.3.⁊.4.ff.de re iudi. fo.69.

5 Executio sn̄ie in q̄bus casibus cessat.in.l.si se nō obtulit.§.si ex cōuentiōe nu.2.ff.de re iudi. fo.69.

1 Executio nulla pōt fieri ab hoīe vel a iudice pēdente tp̄e appellādi ⁊ qd a.l.⁊ si interim condēnatus de crīe infamiā irrogāte testificaret̄ nō valeret depositio.in.l.furti.nu.2.ff.de infa. folio78.

8 Executionis modus quib⁹ modis excedat̄.in.l.ab executiōe.nu.3.C.quorum.appel.reci. fo.132.

8 Executione cōmissa an cēseatur cōmissa cognitio ⁊ qd ecōuerso in.l.si vt ꝓponis.nu.3.C.de execu.rei iudi. fol.123.

8 Executioni pn̄t mādari pie volūtates ⁊ legata tam ꝑ iudicē eccl'iasticuʒ q̄ꝫ per secularē.in.l.hereditas etiā.§.si defuncto.nu.2.ff.de pet.her.f.152.

2 Contra petentē executionē sn̄ie ad rem vēditā pōt opponi.de pretio non soluto.in.l.si duo.§.si qs.nu.5.ff.de iureiur. fo.24.

8 Executio pōt fieri cōtra fideiussorē de iudicato soluēdo.in.l.fi.§.⁊ cū antiquitas.nu.2.C.de vsur.rei iud. fo.123.

6 Executioni qd mittat̄ an sn̄ia an stipulatio de iudicato soluēdo.in.l.i.nu.3.ff.iudi.sol. fol.83.

4 Executores testamētorū quibus data est potestas distribuēdi inter pauperes nō possunt eligere illū pauperē quem testator eligere nō potuisset nec illū quē testator verisimiliter nō elegisset.in.l.vnū ex fami.§.si falci.nu.2.⁊.3.ff.de leg.ij. fol.54.

5 Executor pōt qs esse in causa ꝓpria de mādato iudicis.in.l.iuste possidet.nu.2.ff.de aquir.pos. fol.45.

4 Executor deputat⁹ aliquis vel minister in testamēto an possit ille agere contra heredē vt sibi tradat legata distribuēda.in.l.quis titio.nu.2.ff.de lega.ij. fo.45.

6 Executor mixtus quis dicatur.in.l.ab executore.numero.4.ff.de appellatio. fo.92.

7 Executor quantūcꝫ merus in relictis ad piam cām hʒ actionē ex testō cōtra heredem scriptum vt sibi soluat̄ pecunia relicta ꝓ distribuēdo pauperibus.secus in alijs nō pijs ⁊ quo nomine intentabit hanc actioneʒ.in l.nulli licere.nu.2.C.de epis.⁊ cleri. fo.16.

Vide latius.ibi.nu.3.4.5.⁊.6.

4 Executor an teneat̄ cauere de exequēdo.in.l.quidaʒ testō.§.si scriptus.nu.4.ff.de lega.i. fo.36.

7 Executor qn̄ nō possit audire exceptiones.in.l.⁊ si nō.nu.4.C.si cōtra ius vel vtil.publi. fol.33.

4 Executor an possit a legatarijs conueniri in.l.si quis titio.nume.4.ff.de lega.ij. fol.45.

8 Executorū vnus si fuerit remotus ab officio ꝓpter negligentiā an alter solus possit totū offi̇m̄ exeq.in aut.hoc amplius.nu.7.C.de fideicō.f.84.

5 Executor sn̄ie in cā executionis assumit sibi partes iudicis in his que nō opponūtur cōtra sn̄iam sed sup bonis in q̄bus fienda.in.l.a diuo pio.§.si super rebus.nu.3.⁊.4.ff.de re iudi. fo.70.

4 Executoribus testamēti si est data potestas distribuēdi inter pauperes clericos pōt eligere clericos inferioris gradus simil'r pn̄t eligere pauperes lʒ sint alij pauperiores: ⁊ si nō esset data electio priores in gradu preferrētur alijs.in.l.vnū ex famil.§.itacꝫ.nu.2.ff.de lega.ij. fo.54.

1 Executor testamēti si plus impēdit quā testator expresse nō repetit ab herede.in.l.q alienā.§.libertos.nu.1.ff.de neg.gest. fol.109.

4 Executores q habēt distribuere inter paupes an possint eligere vnū tm̄ ⁊ sibi oīa dare ⁊ qd ecōuerso.in.l.cū qdā.nu.4.ff.de leg.ij. fol.46.

7 Executoruʒ vltime voluntatis materia.in.l.id ꝙ pauperibus.nu.2.C.de episco.⁊ cleri. fo.15.

4 Executores iussi distribuere inter hospitale in quē vel fabricare hospitale possunt distribuere in plura: ⁊ plura fabricare si bona sufficiūt.in.l.vnū ex famil.§.si duos.nu.2.⁊.3.ff.de leg.ij. fo.54.

4 Executores testamēti an possint cōueniri a legatarijs.in.l.lucius.§.meuia.numer.2.ff.ad trebe. fo.121.

4 Executorib⁹ si ꝯmittat̄ vt distribuāt in pia loca vel pauperes an possint eligere loca nō accepta testatori ⁊ hoc cōstat ꝓpter litē vel aliā cām.in.l.cū quidam.nu.2.ff.de leg.ij. fo.46.

1 Executores testamēti nō debēt egredi sn̄iam a testatore taxatam etiā si si fuerint moti ex aliqua cā que visa fuerit eis iusta.i.l.q aliena.§.libertos nu.2.ff.de neg.gest. fo.109.

2 Exercitor nō pōt ex cōtractu magistri nisi cessa actione vel in subsidium agere vel nisi magister sit in ꝑtāte executoris vel periculū sit in mora ⁊ magister nō sit p̄sens.in.l.i.§.exercitorē.nu.3.ff.de exerci.acti. fo.79.

1 Executor vn⁹ ex pluribus executoribus vlt.volūta.datis ad distribuēdū bona nō īstituto aliquo h̄r̄de spāli sʒ pauperibus xp̄i poterit agere cōtra alterū executorē debitorē defuncti.sec⁹ si dicat aliquis specialiter institutus h̄r̄s.in.l.q ꝓprio.§.si duob⁹.nu.3.ff.de ꝓcur. fol.94.

4 Executores vltime volūta.nudi nō tenent̄ nisi de dolo ⁊ lata culpa: sec⁹ si nō sint nudi.in.l.si seruus.§.cū qd.nu.2.⁊.3.ff.de leg.i. fo.38.

7 Executores curiarū solent esse ꝑtinaces ⁊ ꝓterui.in.l.oēs q.§.preterea.nu 2.C.de epis.⁊ cle. fo.17.

1 Executor mer⁹ dicit̄ iudex cui postq̄ꝫ de cā cognitū ⁊ ꝓnūtiatū est ꝑ aliū cōmittit̄ executio.in.l.si p̄tor.nu.8.⁊.9.ff.de iudi. fol.131.

1 **Exempla** noueʒ de iure naturali.in.l.i.§.ius naturale.nu.3.ff.de iusti.⁊ iur. fo.3.

7 Exemplum vel sumptum dʒ fieri de originali cū autorite iudicis ⁊ p̄te citata nō aūt de alio sumpto ⁊ qualiter fiat.in.l.sancimus.nu.2.C.de diuer.rescrip. fo.34.

3 Exēplo dat̄ fides qn̄ est scriptū manu eiusdē notarij.in.l.vnum testamētum.nu.6.ff.de testa. fo.41.

3 Exemplar interdū ponit̄ pro exemplo.⁊ idem ecōtra.in.l.vnū testamentum.nu.5.ff.de testa. fol.eod.

7 Exēplū seu copia factū seu facta cū autoritate iudicis qn̄ faciat fideʒ.in aut.si qs.nu.2.3.4.⁊.5.C.de edend. fol.38.

5 Exempla nō restringunt regulā sed declarāt in.l.dāni.infecti.la.ij.num.2.ff.de dam.infe. fo.21.

2 Exēpla mala euitanda sunt.in.l.i.nu.2.ff.ad mace. fo.86.

4 Quādo vnū exequat̄ alteri tūc vires illius ad ꝙ fit exequatio tribuuntur exequato nō ecōtra sʒ quādo duo exequant̄ simul tūc vires vnius tribuūtur alteri ⁊ ecōuerso.in.l.i.nu.7.ff.de leg.i. fo.2.

6 **Exigere** an sit ab inuito extorquere ⁊ sic in iudicio.in.l.si qs seruo.nu.2.ff.de solu. fo.66.

1 **Eximere** quid sit.in.l.sed eximendi.numero.1.ff.ne quis eum qui. fol.30.

1 **Exheredatus** si intentauit querelā ⁊ obtinuit sn̄iam dātur ei alimenta de bonis h̄r̄ditarijs lʒ sit ab ea appellatū.in.l.q de inofficioso.nu.10.ff.de inoffi.testa. fo.139.

3 Exheredatio lʒ nō valeat si institutio ꝯferat̄ post mortē exheredati valet tn̄ si cōferatur tempore quo incipit mori.in.l.si filius.nu.9.ff.de condit.instit. fo.84.

8 Exheredato nō dat̄ ꝯtrabu.nec ex ꝑsona sua: nec ex ꝑsona fratris preteriti ⁊ quot requirātur ad hoc vt istud procedat.in.l ij.numero.7.C.de contratabu. fo.19.

1 Exheredatio filij facta nulla causa expressa in testō est nulla.in.l.ij.num.10.ff.de inoffi.testa. fo.132.

6 Exheredatio an cadat in extraneos.in.l.quidā cum.nume.4.ff.de verb.obliga. fo.39.

1 Exheredatus lʒ cōsequat̄ cōmodū ꝓpter testamētum nō tamē ex testamēto nec sua volūtate repellit̄ a querela.in.l.nihil interest.nume.6.ff.de inoffic.testa. fo.137.

3 Exheredatio.vēter si exheredat̄ videt̄ exheredatus posthum⁹ existēs in eo ⁊ idē in institutione ⁊ sic cōtinens ꝓ cōtento.in.l.posthumi.§.nominatim.nu.2.ff.de iniust.rup.testa. fo.57.

8 Exheredatio potest sumi tribus modis in aut.ex cau.nume.4.C.de libe.preteri. fol.54.

3 Exheredatio de penitus extraneo est penitus inualida a principio sʒ de nepote vl' ꝓnepote nō lʒ nō teneat primū locū tp̄e testamēti q̄ sperat̄ posse tenere.in.l.gallus.§.etiā.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.56.

5 **Expense** vtiles quod possint repeti lꝫ excedāt valorē rei.in.l. in rebus.§.quod aūt.nu.3.ff.cōmo. fo.71.

2 Expensa facta in nautis dicitur facata in vtilitatem dñi seu nauis.in. l.j. §.nō aūt.nu.6.ff.de exerci.act. fo.79.

In expensis que veniūt in fine litis ratione victorie nō habetur cōsideratio damnorum cōtingētum sed solum expēsarum factarū.in.lite.in.l.vna §.hoc iudiciū.nu.4.ff.si quis ius di.nō obtempe. fo.24.

1 Expensas si fecisti in re mea tanq̄ in tua credēs eā esse tuā ꝓ talibus impēsis habes solam retētionem sed si erat necessaria impēsa poterit eā repetere per officium iudicis.i.l.si pupilli.§.sed ⁊ si.nu.5.ff.de neg.gest.fo.103.

5 Expēsas lꝫ fecerim in reparādo q̄ tñ nō permanserunt quia nihilominus ruit:possum adhuc illas expēsas recuperare per viam retētionis ⁊ etiam actionis quando a principio videbanꝰ vtiles.i.l.si finita.§.item videamꝰ nu.3.ff.de dam.infec. fo.17.

1 Expēse necessarie facte a gestore indistincte repetunꝰ etiā a pupillo ⁊ qd de vtilibus vel volūtariꝭs.in.l.ex duobus.nu.2.ff.de neg.gest. fo.108.

3 Expēse facte i curādo seruū dotalē si sunt parue cēsentur potius facte causa fructuū ⁊ ad presentem vtilitatē rei ⁊ nō repetūtur sed si magne tūc cēsentur facte causa perpetue vtilitatis ⁊ repetunꝰ.in.l.diuortio.§.impēdia nu.2.ff.sol.ma. fo.10.

4 Expensa si tempore quo facta fuit res ꝓpter illaꝫ nō fuit effecta maioris pretij ꝓpter qualitateꝫ temporis ⁊ cum restituitur res reperitur maioris pretij ⁊ sic vtiliter fuisse facta inspicitur tempus presens.in.l.domos here.nu.7.ff.de leg.j. fo.25.

4 Si pars propter cōtumaciā cōdēnata est in aliqua interlocutoria ad expensas ⁊ soluit lꝫ obtineat diffinitiuā in principali illas nō recuperat.in.l.si patroni.§.qui fideicōmissariā.nu.3.ff.ad trebel. fo.114.

3 Expēsa est pia vt alimētorū si expēdo circa personaꝫ cōsanguinei descendentis:secus si circa res.in.l.que dotis.nu.6.ff.soluto matri fo.23.

2 Expēsas factas in itinere recuperāde possum si veni ad te absentē ꝓ emēdo rem ⁊ emi postea nō tradis lꝫ si tradidisses recuperare nō possem.in.l.lutius titius.nu.3.ff.de act.emp. fo.113.

2 Expense ⁊ sumptus si vēditor erat ignorās nō possunt excedere duplum rei euicte ⁊ quid si emptor cōtra euincētem nō opposuit exceptioneꝫ sumptuum ⁊ expensarum que poterāt ab euincente repeti.in.l.titius cuꝫ.nu.4.⁊.5.ff.de act.empt. fo.eo.

1 Expensam si facis in re mea quā credebas tuā nō habes actionem cōtra me.in.l.si.nu.2.ff.de neg.gest. fo.112.

4 Expensa funeris ꝓ ere alieno habetur ⁊ p̄cedit alia legata.in. l.si qs seruū §.si cui.nu.2.⁊.3.ff.de leg.ij. fo.45.

3 Expensa facta circa fructus vnius fundi q̄ nō deducatur de fructibus alterius fundi ⁊ qd de eodeꝫ fundo in diuersis.annis.in.l.si fundus.§.qd in sementem.nu.2.ff.sol.ma. fo.10.

4 Pro impēsa facta in re aliena qñ qs nō habeat actionem nec retētioneꝫ.in.l.domos here.nu.2.ff.de leg.j. fo.25.
Vide latius ibi.nu.3.4.⁊.5.

2 Expense facte in re cōducta dicunꝰ necessarie qñ locator habebat necesse facere ne res pereat vel deterior fiat vel vt habitari possit ⁊ indistincte repetunꝰ a locatore ⁊ quid de vtilibus.in.l.dominꝰ horreorū.§.in cōducto.nu.2.ff.locati. fo.122.

1 Expensa quam fecit pater pro filio studente si habebat bona aduentitia videtur fecisse animo repetendi de bonis illis alias videtur fecisse animo donādi ⁊ ex causa pietatis nec computatur in legitimam.in.l.si.nu.2.⁊.3.ff.de peti.here. fo.153.

4 Expēsa funeris que fit in portādo corpus ad sepulturā semper est necessaria ⁊ semper deducitur de hereditate dūmodo sit rationabilis ⁊ probabilis s̄m qualitatem persone ⁊ facultatem bonorum ⁊ cōsuetudinē ciuitatis in.l.i.§.de impensa.nu.2.3.⁊.4.ff.ad legē.falci. fo.85.

4 Expensas litis vtilius est posse repetere iure actionis quā officio iudicis mercenario ⁊ quare.in.l.si mulier.§.si rem qs.nu.4.ff.de leg.iij. fo.63.

1 Expēsa qualiter dicaꝰ facta cā fructuū colligendorū vel querendorū.in.l.si a dño.§.fructus.nu.2.ff.de peti.here. fo.150.

7 Expense legitime dicūtur ille q̄ cōsueuerūt in iudicio expēdi.in.l.ꝓperandum.§.⁊ si quidē.nu.7.C.de iudi. fo.109.

1 Expendi probabilis modus est secunduꝫ q̄ testator disposuit ⁊ quod vltra expenderet non repeteretꝰ.in.l.hereditas enim.§.si defuncto.numero 5.ff.de peti.here. fo.152.

8 Expense temeritatis que dicanꝰ ⁊ q̄ dilationes ꝓcessus ⁊ q̄ victorie.i.l.nō ignoret.nu.2.3.4.⁊.7.C.de fruc.⁊ lit.ex. fo.121.

2 Expense ꝑtinent ad illum qui hꝫ vsum ⁊ vtilitatē ex re que cibaꝰ.i.l.in rebus.§.possunt.nu.2.ff.cōmo. fo.71.

3 Expensa illa dicitur fieri gratia fructuum que ipsorum querendoruꝫ colligendorum vel conseruandorum gratia fit ⁊ deducitur de fructibus quādocunqꝫ per illum qui ea facit: ⁊ veniunt fructus alteri restituendi in totū vel pro parte ⁊ quid si non habet restituere.in.l.fructus.numero.2.3.⁊.4.ff.soluto matrimonio. fo.7.

8 **Expressio** solius nominis proprij non reddit ꝑsonā vel rem certā:ideo dꝫ exprimi prenomē vel cognomen vel agnomen ex qbus heres vel persona reddaꝰ certa.in.l.hac consultissima.nu.6.C.qui testa.fa.pos. fo.34.

Quid si tale nomen nulli alteri conueniat nisi vni.ibi.

3 Expressio eorū que nihil tacite insunt nihil operaꝰ.in.l.verba hec.nume.4.ff.de condi.insti. fo.82.

6 Illud qd tacite agiꝰ ab vtraqꝫ parte habeꝰ ꝓ expsso.secus si ab alterutra tantum ⁊ ab vtraqꝫ parte censeꝰ actū id qd erat de natura cōtractus.in.l.triticum.nu.2.ff.de ver.ob. fo.27.

5 Expressum an aliquid dicaꝰ esse in.l.licet nō exprimaꝰ verbis specificis et etiā dicto casu oritur actio directa.in.l.pretor ait.§.interdictū.nu.4.ff.de no.ope.nun. fo.9.

4 Expressa nocent non expressa non nocent.l.si ita legatū.§.illi si.nume.2.ff.de leg.j. fo.26.

Expressio eorū que tacite insunt aliquid operaꝰ quando aliter exprimuntur q̄ insunt.ibi.

5 Expssio cause remote pōt fieri ꝑ v̄ba p̄teriti tpis sed cause ꝓprime dꝫ fieri per verba p̄sentis tpis.in.l.⁊ an eandem.nu.3.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

4 Expressio multū operaꝰ si exprimiꝰ illud qd tacite inest ex volūtate ⁊ facit cessare tacitū ⁊ iudicaꝰ tanq̄ de expresso.in.l.nōnunq̄.nu.2.3.⁊.4.5.⁊.6.ff.de condi.⁊ demon. fo.75.

4 Expressio eius q̄ tacite inest aliquid operaꝰ habito respectu ad aliquid extrinsecus.in.l.talis scriptura.nu.3.ff.de lega.j. fo.12.

4 Expressum licet vitieꝰ nō vitiaꝰ tacitū q̄ est eque principale.in.l.si cui.§.si titio.nu.7.ff.de leg.j. fo.22.

1 Expresso vitiato quod vitieꝰ tacitū.in.l.item sic.§.qui habet.nu.2.⁊.3.ff.de serui.rusti.predio. fo.162.

4 Expressio eoꝝ que tacite insunt nihil operaꝰ ⁊ qd faciat potius quandaꝫ monitionem.in.l.hec verba.nu.2.ff.de leg.j. fo.3.

4 **Expulsi** de domo censenꝰ exosi expellenti.in.l. lucius.§.lucius.nu.3.ff.de lega.ij. fo.61.

4 **Extraneus** dans doteꝫ si fuit stipulatus sibi reddi so.ma.qd ista stipulatio intelligaꝰ si matrimonium soluaꝰ ipso stipulante superstite ⁊ quid si simul cum altero coniugū.in.l.quod de.nu.2.ff.de rebus dub. fo.66.

1 Extraneus heres licet dicatur q̄ presumatur habere notitiā de toto testamento licet secus in herede suo nō sic in codicillis.in.l.nō est ferēdus.nu.3.ff.de transac. fo.74.

3 Extraneus nō poterat hoc iure effici heres clausis tabulis per suā aditionem hodie sic.in.l.seruus.§.aperture.nu.2.ff.de here.institu. fo.62.

3 Extraneus an clausis tabulis efficiaꝰ heres per suam aditionē.in.l.seruꝰ.nu.2.ff.de here.instit. fo.62.

1 Extraneus quilibet quod hodie possit adire hereditatē etiā clausis tabulis.in.l.nō est.nu.3.ff.de transac. fo.74.

3 Extraneus si fuit substitutus filio exheredato q̄ existētia sui heredis filij repudiātis nō cōfirmet tabulas pup.ad cōmodū illius extranei.in.l.filiꝰ.nu.2.ff.de acqui.here. fo.96.

2 Extraneus dans dotē pro futuro matrimonio si pactꝰ vel stipulatꝰ nō fit sibi reddi so.ma.cēseꝰ voluisse donare si matrimoniū ꝯtrahaꝰ.in.l.si extraneus.nu.3.⁊.5.ff.de cōdi.causa da. fo.38.

3 Extraneus aliqs penitus ignotus an possit esse certus ⁊ qualiter possit heres institui.in.l.quoties.§.si quis.nu.2.ff.de here.insti. fo.65.

7 Extraneus postq̄ est institutus nō potest in eodē testamento exheredari nec priuari hereditate ꝓpter culpā alterius q̄ꝫ suā.in.l.si qs.§.legis autē.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.136.

1 Extraneꝰ qlibet offerēdo creditori pro debitore impedit eū agere ꝯtra debitorē ⁊ sic debitor cōuentꝰ si pōt ꝓbare de oblatione tertij repellet creditorē agentē.in.l.tale pactū.§.post diuisionē.nu.2.ff.de pac. fo.67

3 Extraneus q primo simpliciter ꝓmisit dotē ꝓ muliere si postea cū soluit vult pacisci vel stipulari sibi reddi nō teneꝰ maritus sibi ꝓmittere sed soli mulieri ⁊ sufficit simplex cautio sine fideiussore.i.l.ij.n.11.⁊.12.ff.so.ma.f.3.

1 **Extremorum** duorum habilitas requiriꝰ in fictione de vno tpe ad aliud.s.tpis a quo ⁊ ad qd.in l.receptum est.nu.2.ff.cōmunia pre. fo.167.

6 Extremitates sunt vitiose.in.l ꝯtinuꝰ.§.cū ita nu.4.ff.de verb.ob.fo.45.

¶De litera.F.

8 **Faber** est artifex ⁊ artifex est industriosus.in rubri.nu.2.C.de ope.liber. fo.12.

4 **Facere** posse videtur qui potest facere vt possit i.l.qbꝰ.nu.2.ff.de ꝯdi.⁊ demō.fo.73.

4 Facere possum aliquid te nō contradicente siue scias et patiaris siue ignores in tui preiudicium quod facere nō possum te expresse prohibente.in.l.quesitum.numero.2.ff.de condi.et demon. fo.76.

3 Facere qui teneꝰ aliquid an possint cōpelli ad iurandū de faciēdo.in.l.que sub cōditione.nu.7.ff.de cōdi.insti. fo.81.

3 Facere de nouo dicitur qui aliquid immutat circa substantiā eius q̄ fecerat.in.l.heredes.§.si quid.nu.2.ff.de testa. fo.40.

1 Casus in quo quis precise cōpellitur ad factū.in.l.filiusfa.§.procuratorē.nu.4.5.7.⁊.8.ff.de procu. fo.83.

4 Facere sub certa forma aliquid si qs teneꝰ ⁊ sub pena si nō pōt illā formā obseruare sine

observare sine sui culpa nō incidit in penā tenet tñ opus facere vt pōt arbitrio boni viri.in.l.in testō.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.71.

2 Facere vel nō facere gratis q tenetur si pecuniā recipit iniuste recipit.i.l.j.§.ob rem.nu.4.ff.de cōdi ob tur.cau. fo.41.

1 Facere qꝫ possum p me possum facere p ministros meos ad hoc necessarios ⁊ si resisteres illis videris resistere mihi.in.l.refectionis.nu.4.ff.commu.predio fo.166.

1 Facere coactus nō dicit̄ ille cui iudex aliqd iubet nisi ipse resistat iubēti ⁊ dicat se nō teneri hoc facere.in.l.ij.nu.7.ff.de iudi. fo.114.

4 Facere aliqd si qs tenet̄ ex forma legis vel statuti vel cōtractus tenet̄ taliter facere qꝫ valeat ⁊ quid si esset pupillus vel mulier q tenet̄ ad aliqd.in l.huiusmodi.nu.5.ff.de leg.j. fo.32.

1 Facere nō dꝫ qs illud qꝫ ex officio dꝫ aliū faciētē prohibere.in.l.altius.nu.2.ff.si serui.ven. fo.170.

6 Facere nō pōt qs precise cōpelli si vult soluere interesse ⁊ qd in obligationibus dādi.i.l.ij.§.itē si.nu.8.⁊.9.ff.de verb.obliga. fo.6.

7 Facere nō dicitur quis cōpulsus facere illud ad qḋ faciēdum est obligatus.in.l.si.nu.3.C.ad velleia. fo.188.

2 Facere minus dicitur etiam q nihil facit.in.l.illud quoqꝫ.§.si cuius.nu.2.ff.de tribu.actio. fo.84.

1 Fecisti aliqd in meo ⁊ p me possesso quod mihi noceat possum illud propria autoritate remouere ⁊ qd si de voluntate mea fecisti.in.l.si precario.nu.3.ff.commu.predio. fo.167.

7 Fieri dicitur illico illud quod fit intra triduū sed nō semper hoc est verū.in.l.fi.nu.2.C.de iudicijs. fo.113.

1 Fieri mox dicitur in quod fit post decem dies.in.l.ad peremptorium.nu.8.ff.de iudicijs. fo.130.

4 Facultas recipiēdi trāsmittit̄ ad heredē.secus in facultate soluēdi.i.l.sub diuersis.§.heredi decem.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.75.

2 Factor vel castaldio relictus ad recolligēdos fructus possessionum non pōt rē cōcedere in emphyteosim.in.l.si cū vilico.nu.2.ff.de insti.act. f.83.

2 Factores moderni mercatorū an teneant̄ ex cōtractibus quos gerūt.i.l.j.§.exercitorē.nu.4.ff.de exerci.acti fo.79.

2 Factores moderni mercatorum an pprio noīe teneant̄ etiā finito officio in.l.fi.nu.5.ff.de insti.acti. fo.83.

3 Facta ad vnū finem nō inducunt aliū finem diuersum.in.l.p herede.nu.8.ff.de acqui.here. fo.90.

6 Facta an sint aliquando indiuidua.in.l.ij.§.⁊ harum.numero.6.ff.de verbo.obli. fo.4.

6 Facta qualiter cognoscant̄ quod sint diuidua vel indiuidua.i.l.executione.nu.4.ff.de ver.obli. fo.25.

2 Facta non possunt repeti ⁊ que sint repetibilia.i.l.si nō sortē.§.libertus.nu.10.ff.de condi.indebi. fo.46.

6 Facta que dicantur diuidua ⁊ que indiuidua.in.l.stipulationes non.nu.4.ff.de verbo.obli. fo.30.

5 Factum pmittēs qs ipsum factū dicit̄ esse in pmissione ⁊ in obligatione.in.l.si quis ab alio.§.si quis pmiserit.nu.2.ff.de re iudi. fo.69.

2 Factum vnius ex reis credendi vel vnius ex socijs qñ noceat alteri.in.l.duobus reis.nu.3.⁊.4.ff.de iureiur. fo.26.

6 Sufficit de facto fieri ad euitationem pene quando non potest fieri de iure ⁊ an etiam ad faciendū quem incidere in penam.in.l.quidam cum nu.3.ff.de verb.obli. fo.39.

Quid ad consequendam actionem.ibi.

7 Licet ea q̄ cōsistunt in facto nō presumātur nisi probētur tñ aliqñ probātur p cōiecturas ppter patientiā ⁊ possessionem longi tpis.in.l.si filiusfamilias.nu.2.C.de peti.heredita. fo.148.

5 Quādo qs tenet̄ mihi ad factū an possit precise cōpelli ad faciēdū.i.l.hereditatem.nu.4.ff.de dona. fo.34.

7 Factū prelati an noceat ecclesie.in.l.iubem⁹.nu.7.C.de sac.san ec. fo.6.

2 Facto suo cōtrauenire qs non pōt ad sui cōmodū ex persona alterius sed ecōtra ille qui fecit aliqd alieno noīe bene pōt.in.l.si nō sortem.§.si filiusfami.nu.2.ff.de cōdi.inde. fo.45.

4 Factum ab eo qui habuit a me causam censetur factum a me.in.l.si quis.§.cū seruum.nu.2.ff.de leg.j. fo.39.

1 Factum vnū per aliud non tollitur.in.l.si vnus.§.pactus ne peteret.nu.2.ff.de pactis. fo.62.

7 Factum a me censetur illud quod facit ille cui dedit ptestatē faciēdi.in l.apertissimi.nu.10.C.de iudi. fo.112.

2 Factum defuncti reputatur factum heredis.in.l.si seruus.nu.10.ff.de condi.furti. fo.57.

6 Qui tenetur ad factū pōt de volūtate creditoris alteri delegari vt ille faciat illud factū.i.l.in stipulationibus.nu.2.ff.de verb.obli. fo.18.

Quid in illo qui tenetur ad dandum.ibi.

2 Factū aliqd ex aliqua cā nō dicitur aliquid factū nisi qñ illa sola cā subsistebat.in.l.j.§.pretor ait.nu.5.ff.depo. fo.101.

6 Factum interdum habetur p nō facto.in.l.stipulationum.numero.5.ff.de verbo.obli. fo.4.

2 Factū per aliquem expediēdū si cōcernat vtilitatē cōem ⁊ suam ⁊ dantis sibi ob illam causam poterit datum re integra repeti.in.l.si pecuniā.nu.10.ff.de cōdi.cau.da. fo.36.

Quid si cōcernebat fauorem tertij.ibi.nu.11.

3 Factum legitime penā nō meretur.i.l.si ab hostibus.§.si vir.numero.5.ff.solu.matri. fo.12.

2 Factum hominis supplet factum legis.i.l.si pecuniam.§.si seruū.nu.6.ff.de cōdi.cau.da. fo.37.

1 Factū ⁊ negligētia vnius nō dꝫ in alienā iniuriā nec in alienū damnū cōuerti.i.l.imperatores.nu.4.C.de transac. fo.72.

4 Factum nihil dicitur donec superest ad agēdum.i.l.si cui fundus.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.75.

1 Facto meo ꝯtrauenire possum noīe alieno ⁊ qñ etiā meo noīe.i.l.iurisgentium.§.si paciscar.nu.2.ff.de pac. fo.55.

1 Factum vnius ex socijs lꝫ alteri prosit phibitio tñ vnius alteri nō pdest.in.l.si ex duobus.nu.3.ff.de neg.gest. fo.105.

2 Factum alicuius pmittēs super debito precedēti valet promissio ⁊ videtur pmisisse se facturū ⁊ curaturum si vero nō super debito precedēte nō valebit.i.l.qui aūt.§.sed ⁊ si.nu.2.ff.de cōstitu.pecu. fo.64.

4 Factū meū nō censetur qḋ pōt a me auferri ⁊ postqꝫ est ablatū possum redire ad actionē primā.i.l.nō quocūqꝫ.nu.2.ff.de leg.j. fo.31.

7 Factū qñ ordinat̄ ad dationē dicitur potius datio qꝫ factū inspecto fine in.l.cum proponas.nu.4.C.de dolo. fo.77.

4 **Falcidia** dici pōt communis detractio.i.l.j.nu.10.⁊.11.ff.ad legem falcidiam. fo.83.

5 Falcidia an detrahatur de mortis causa capione.in.l.qui pretio.numero 4.ff.de dona.⁊ mortis cau.capi. fo.35.

4 Falcidia sicut cessat in relictis ad pias causas ita ⁊ trebellianica.i.l.ij.nu.6.ff.ad trebel. fo.100.

4 Falcidia qḋ nō detrahatur de mortis causa capione.in.l.acce.numero.3.ff.ad legem falci. fo.97.

4 Falcidia dicitur quarta pars hereditatis.in.l.quartam.numero.2.ff.ad legem falci. fo.96.

8 Falcidie prohibitio facta per errorem an teneat.in.l.sed cū testator.nu.3.C.ad leg.falci. fo.93.

5 Falcidia quo iure debeat̄ hr̄di.i.l.si patronus.nu.2.ff.de donatio. fo.33.

8 In falcidia nō cōputatur nisi quod iure institutionis habet̄ ⁊ quid in trebellianica vel legitima.in.l.qꝫ qꝫ.nu.2.⁊.3.C.ad legē falcidiā. fo.92.

8 Falcidia in quibus casibus cessat remis.in.l.in testamento.numero.2.C.ad legem falci. fo.eo.

7 Falcidia que pprie dicat̄ ⁊ cōputetur in ea.⁊ qḋ etiā impropriissime possit accipi p legitima.in aut.vnde ⁊ si nu.4.C.de inoffi.testa. fo.131.

7 Falcidia sicut resecat ipso iure legata ita ⁊ legitima filij.in.l.scimus.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.138.

1 Falcidiā habēs iure institutionis nō poterat olim cōqueri qḋ nō haberet legitimā.i.l.papinianus.§.quarta.nu.5.ff.de inoffi.testamē. fo.134.

Falcidia sicut diminuebatur per libertates nō ecōtra ita ⁊ legitima iure nature.ibi.nu.6.

4 Falcidia que erat detrahenda de legato pio facto in fauorem libertatis si nō esset pium detrahitur de alijs legatis si sunt facta eidem.in.l.neminē.nu.3.ff.de leg.ij. fo.44.

8 Falcidia nō detrahitur de chartis relictis.in.l.si prediorum.nu.2.C.ad legem falcidiam. fo.92.

4 Falcidia qñ non detrahitur de aliquo legato ex voluntate defuncti nocet alijs legatarijs nō heredi vt patiāt falcidiā tā de suis quā de illis ⁊ qd si nō detrahatur ratione priuilegij qḋ alij legatarij nō patiātur falcidiā nisi de proprijs legatis.in.l.qui quadringēta.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.96.

4 Falcidia qñ possit detrahi de legato dotis.in.l.si vsufr.§.dos legata.nu.2.ff.ad legem falcidiam. fo.94.

4 Falcidia quātum ad dñiū resecat legata ipso iure ⁊ facit vt remaneat p quarta apud heredē.i.l.lineam marga.nu.3.ff.ad.l.falcidiam. fo.90.

4 An totum quod capitur iure hereditario in falcidiā cōputetur.l.in quartam.nu.4.5.7.⁊.8.ff.ad.l.falcidiam. fo.96.

4 Quatenus habet quis in prelegatis an imputetur in falcidiā.in.l.qḋ autem.nu.2.ff.ad.l.falci. fo.94.

4 Falcidia qualiter detrahatur de legato annuo.in.l.si heres.§.item si reipu.nu.2.ff.ad.l.falci. fo.85.

4 Falcidia vel trebelliania lꝫ iure ffor nō posset phiberi vel auferri poterat tñ auferri p indirectū.in.l.cū pr.§ titio.nu.3.ff.de leg.ij. fo.59.

Falcidia vel trebellianica nunqꝫ cōputatur in debito nisi testator hoc expresse dicat vel equipollenter.ibi.nu.4.

4 In falcidiam an imputentur q̄ capiūtur iure institutionis ⁊ quid in trebellianica.in.l.i.§.item si ita.nu.1.ff.ad.l.falci. fo.84.

8 Falcidia resecat legata ipso iure.in.l.j.nu.2.C.ad.l.falci. fo.91.

4 Falcidia resecat legatum quātū ad dominiū ipso iure.in.l.plautius ser.nu.3.ff.ad.l.falci. fo 92.

4 Ratio quare qñ diminutio p falcidiā nō minuatur onus cōditionis.in.l.plautius.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

4 Falcidiā vel trebellianicā detrahere quis possit.in.l.cum filiofamilias nu.3.⁊.4.ff.de leg.j. fo.6.

4 Falcidie detractio nō prohibetur de iure ffor sed dabatur cum onere cōpensandi cum debito quod poterat expresse fieri ⁊ quid hodie in.l.si debitor.nu.2.ff.ad.l.falci. fo.87.

1 **Falcem** in messem alienam nō lz immittere.in.l.sicuti.§.aristo. nu.2.ff.si serui.vēdi. fo.169.

5 **Falsarius** anteq̄ criminaliter fuerit accusat⁹ an possit agi vel excipi ciuiliter de falsitate instrumēti. in. l.q agnitis.nu.2.ff.de excep. fo.78.

7 Falsitas qualiter cōmitti dicatur.in.l.nullū.nu.4.C.de testibus. fo.172.

7 Quot modis agaꝛ de falso.in.l.si ex falsis.nu.6.C.de transactio. fo.58.

4 Falsum nō est id qđ iuuatur primordio veritatis ⁊ idē in eo qđ hz aliqd veritatis admixtū.in.l.cū filius.§.heres.nu.2.ff.de leg.ij. fo.56.

7 **Fama** an sit sufficiēs ad probationē dominij.i.l.ꝓprietatis.nu. 5.6.⁊.7.C.de proba. fo.164.

2 Fama publica dat iustā cām credulitatis ⁊ excusat ⁊ que dicatur fama.in l.i.§.in filiofamilias.nu.10.⁊.12.ff.ad mace. fo.86.

1 Fama dicitur illese maiestatis status legibus ⁊ moribus approbatus.in l.j.nu.7.ff.de infa. fo.77.

7 Fama publica an sufficiat ab probandum dñium.in.l.indicia.nu.4.C.de rei vendi. fo.148.

3 Fama pōt esse de aliquo negatiuo vt ꝙ talis mulier nō sit pregnans in.l. cū quidā.§.quod dicitur.nu.8.ff.de acqui.here. fo.93.

7 **Familia** potestatis vel executoris qñ vadit ꝑ comitatū causa querendi bānitos vel malefactores nō pōt hospitari i domib⁹ eccl'iarū vel clericorū illis iuitis.i.l.i.nu.3.C.de epi.⁊ cle. f.13.

3 Familiares quod quis teneatur de culpa familiarū suorum cōmissa in re cōdita ⁊ quid si familiares reputabantur diligentes.in.l.videamus.nu.3. ⁊.5.ff.loca. fo.116.

1 Familia si extrahat aliquē inuitū de domo ꝓpria qualiter ille capt⁹ dicatur violētia pati ⁊ debeat ante oīa relaxari de facto ⁊ talis familia teneaꝛ sibi actione iniuriarū nisi hoc expresse habuisset in mādatis a iudice in.l. plerīq3.nu.4.ff.de in ius voc. fo.27.

5 Potestas an teneatur de facto sue familie.in.l.j.§.familie.nu.2.3.⁊.4.ff. de publi.⁊ vecti. fo.26.

5 Si aliqs de familia potestatis aufugit ⁊ sic nō pōt eū exhibere teneꝛ potestas de delictis ꝑ illū cōmissis in officio sed si illum exhibet liberaꝛ ⁊ qd si mortuus est.in.l.j.§.qđ nouissime.nu.2 ff.de publi.⁊ vecti. fo.eo.

1 Familie caput regulariter teneꝛ ꝓ familia sed nō est sufficiēs cā ad faciēdum ipsum incidere in edictū.in.l.ij.nu.2.ff.qđ quisq3 iur. fo.22.

7 Familia seruorū emptoris si mortua est ꝓpter defectū carniū an poterit peti hoc interesse.in.l.cū vēditorē.nu.3.C.de act.emp.⁊ vēdi. fo.211.

5 Familia potestatis tota simul aliquē torsit indebite ⁊ ꝓ tali tortura imponatur pena pecuniaria lz quilibet teneatur insolidū vno tñ soluēte liberantur ⁊ habent inter se bñficiū diuisionis etiā post latā sniam. in.l.si multi publicani.n.2.ff.de publi.⁊ vecti. fo.27.

7 Familia ptātis dubitās ne ille quē ducūt ad iustitiā auferaꝛ eis de manibus interficiat eū anteq̄ ducat ipsum ad locū ꝙ debeat puniri.in.l.addictos.nu.2.C.de epis.audi. fo.21.

2 **Famulum** si recepi de nouo ⁊ tu fideiussisti pro eo de oī dāno qđ eius culpa mihi accideret ⁊ cōtingat illū mihi furari qđ tenearis.in.l.qđ nerua.nu.6.ff.deposi. fo.106.

4 Famulus expulsus an admittatur in testē cōtra expellētē. in.l. lucius titius.§.lucius.nu.3.ff.de leg.ij. fo.61.

7 Famuli quos milites secū ducūt de patria ꝓpria an mereātur restitutionē sicut ipsi milites.in.l.i.nu.2.C.de vxo.mili. fo.93.

7 Famulus q delinquit in officio quod priuetur salario.in.l.j.nu.3. C.de statuis.⁊ imagi. fo.35.

7 Famulus q erat tpe cōtractus si postea recessit a dño an possit dñs ipsū producere in testē ⁊ ipse testificari.in.l.etiā.nu.2.C.de testi. fo.170.

Quid si malitiose fuerit expulsus.ibi.

3 **Fatuus** qualiter cognoscatur.in.l.si cū dotē.§.si marit⁹.nu.4. ff.solu.matri. fo.17.

7 Fatuus plus videt de facto suo q̄ sapiens de alieno.in.l.si.nu.4.C.de fideius.mino. fo.80.

7 Fatui ⁊ inhabiles interdū ponūtur in cathedra ⁊ assumuntur ad officia ꝓpter defectum sapientum ⁊ idoneorū.in.l.j.nu.3.C.qui ⁊ aduer. quos in integ.resti. fo.88.

3 Fatuus sicut presumitur quis ex sermonibus fatuis ita ex gestis fatuis ⁊ qualiter debeant testes deponere.in.l.quidam in suo.nu.5.6.⁊.7.ff.de condi.insti. fo.84.

4 **Fauor** publicus cōsistēs in publica vtilitate est maior q̄ consistens in decore ⁊ aspectu publico.in.l.cetera igitur.§.sed ⁊ si.nu.2.ff.de leg.j. fo.17.

2 Fauor libertatis an sit maior q̄ reip.vel pupil.seu minoris.in.l.illud sciendum.nu.2.ff.de appella. fo.93.

1 Fauori suo qlibet potest renuntiare qñ nō habet admixtum fauorem publicum vel alterius priuati nec etiam odium alterius.in.l.pactum inter. numero.4.ff.de pactis. fo.68.

4 Introducta ad fauorem persone illā nō transgrediantur.in.l.cum patronus.nu.3.ff.de leg.ij fo.47.

8 **Femine** in successione parentum nō debēt esse deterioris conditionis q̄ masculi ⁊ an valeāt statuta in cōtrarium. in.l.maximum.nu.2.C.de libe.prete. fo.53.

7 Femina qđ nō possit esse argentaria.in.l.j.nu.3.C.de eden. fo.35.

7 Femina nō pōt citari vt ꝑsonaliter cōpareat etiā vbi masculus posset citari vt cōpareat in loco viroꝝ sz in aliquo loco honesto sicut in aliq̄ eccl'ia et iudex ibi ad eā examinandā.in.l.ij.nu.6.C.de his q ve.eta.impe.fo.90.

3 Femina si ꝑ statutū excludaꝛ a succedēdo extante masculo masculus trāsmittit portionē femine iure suitatis.in.l.si.nu.3.ff.de acqui.here. fol.108.

8 Femine an succedāt in feudo.in.l.quoties.nu.2.C.de suis ⁊ legiti. fo.97.

1 Femine in feudis regulariter nō succedūt.in. l.sed si hac.§.liberos.nu.2. ff.de in ius voc. fo.26.

1 Femina ꝙ tunc possit per seipsam exercere iurisditionem.in.l.cū pretor. §.non autem.nu.7.ff.de iudi. fo.117.

7 **Feneratoꝛ** si mutuauit puta centū nō licet ei aliquid retinere de illa summa pro vsuris. in.l.eos qui.§.super vsurarum.nu.4.C.de vsur. fo.200.

Feneratori potest deferri iuramētū ad discooperiendā fraudem. ibidem.

7 **Feriata** ꝙ nō sit dies dñica nō potest fieri per statutū et quid in aliis dieb⁹ festis.in.l.quadraginta. numero.2.C.de feriis. fo.120.

Ferie messium ⁊ ferie vindemiarum debēt durare per vnum mensem pro qualibet earum.in.l.omnes.nu.2.C.eodem.

De feriis vide latius.ibi.nu.3.4.5.6.⁊.8.

8 Si ipsa dies vltima termini cadat in diem feriatā debemus inspicere precedentē nō feriatā nō sequentā ⁊ qđ nō inspiciaꝛ sequens nec precedēs.in l.ij.nu.6.C.de temp.appel. fo.30.

7 Feriato die citatio facta an valeat.in.l.si.nu.2.3.⁊.4.C.de feriis. fo.120.

7 Ferie solēnes q̄ dicanꝛ ⁊ que repentine.in rub.de feriis. fo.120.

1 Ferie habēt locū in causa mota ꝯtra vniuersitatē licet vniuersitas nō occupetur in rebus rusticalibus.in.l.j.nume.4.ff.de feriis. fo.44.

Feriis nō solum gaudere debēt principales persone sed etiam accessorie. vt testes.ibi.nu.5.

1 Feriarū renūtiatio debet fieri ante latā sentētiam vel factū ꝓcessum sed si fieret post tunc sententia nulla nō recōualescit.in.l.j.§.sed si.nu.3.ff.de feriis. fo.44.

1 Feriis si renuntiuerūt partes in instrumēto cōpromissi vel dicaꝛ in eo qđ arbitri possunt ꝓcedere et ꝓnuntiare diebus feriatis tūc arbitri acceptādo cōpromissum videnꝛ in hoc cōsentire vt possint etiā eo tempore cōpelli iudicare.in.l.i.§.sed si.nu.7.ff.de feriis. fo.eo.

1 Feriato tpe quando et in quibus possit procedi.in.l.diuus.nume.2.ff.de feriis. fo.45.

1 Feriis repentinis que inducunꝛ ob publicā vtilitatē vel gratulationē renuntiari nō potest.in.l.j.§.sed si.nu.2.ff.de feriis. fo.44.

1 Feriato tpe hoc pōt fieri.s.si aliqs est vulneratus ⁊ dubiū est an ex vulnere sit remansura cicatrix ⁊ sic necesse sit adhibere medicos ⁊ peritos.in.l. j.§.sed excipiuntur.nu.5.ff.de feriis. fo.eo.

7 Feriato tpe in honorē dei nō pōt fieri executio sententie vel instrumenti secus si ob hominum necessitates.in.l.omnes.nu.8.C. de feriis. fo.120.

7 Feriato die in honorem dei potest interponi appellatio.in.l.j.nume.2.C. de feriis. fo.eo.

1 Feriato tpe potest agitari causa alimentorū ⁊ quando nō.in.l.j.§.sed excipiuntur.nu.3.ff.de feriis. fo.44.

5 **Si a feudatario** vel emphyteota petiꝛ seruitium vel pensio ⁊ ipse nō prestet sed vult dicere feudum vel rem emphyteoticam dño an debeat audiri.in.l.is cū quo. nu.3.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.

7 Feudum alicui assignatū in partē si reuertaꝛ ad dñm qꝛ decessit sine filio masculo licet relicta femina an possit femina agere de euictione et quid si alius frater euincat.in.l.si familie.nu.4.C.fami.hercis. fo.155.

8 Feudales res vel emphyteotice an veniāt in vniuersali fideicōmisso.in.l. cum virum.nu.4.C.de fideicom. fo.83.

5 Feudū si ꝯcessit dñs ⁊ scripsit literas vt vasallus in possessionem mitteretur ⁊ vasallus neglexit petere se immitti ⁊ vti istis literis quāto tempore perdat ius suū.in.l.si finita.§.cū tamen nume.2.ff.de dam.infec. fo.18.

8 Feudum nō trāsit nisi ad liberos nō aūt ad heredes extraneos per ꝯfiscationē bonoꝝ an trāseat in fiscum.in.l.j.nu.5.C.de bo.liber. fo.14.

8 Feudū vel emphyteosim qñ quis recepit pro se et liberis vel pro se ⁊ heredibus an simul veniāt vel ordine successiuo ⁊ qualiter intelligaꝛ verbū heredibus remis.in.l.liberti liberte.nu.2.C.de oper.liber. fo.13.

7 Feudalem rem ad me pertinentē si possides et soluis superiori licet ergo nō petierim inuestituras qñ oportuit petere qꝛ dñs superior sit reuocat⁹ nō tamen perdo feudum: nec reuertiꝛ ad dominū ꝓpter nō petitā inuestiturā.in.l.solennib⁹.nu.4.C.de rei vendi. fo.148.

3 Feudū qñ transeat ad filiū vt filiū etiā si nō sit heres.in.l.pro herede.§.si quid.nu.9.ff.de acqui.here. fo.90.

An deficientib⁹ aliis bonis creditores possint petere se immitti in possessionem commoditatis feudi.ibi nu.4.

1 Feudum vel emphyteosis quādo veniāt in hac actione in.l.item videndū §.nunc videamus.nu.7.⁊.8.ff.de peti.here. fo.146.

7 Feudum an saltem transeat in fiscū in vita confiscati.in.l.si quis presbyter.nu.2.C.de epis.⁊ cle. fo.15.

4 Feuda vel emphyteosis q̄ nō habenꝛ vt res hereditarie nō transeunt per

restitutionẽ hereditatis in.l.quãuis.nu.4.ff.ad trebel. fo.112.
4 Feudũ vel emphyteosis defuncti an veniat in fideicõmissarium vniuersalem.in.l.in fideicõmissariũ.nu.5.ff.ad treb. fo.106.
4 Feudũ ⁊ emphyteosis acqsita ꝑ se ⁊ liberis qđ nõ cadant in fideicõmisso nisi fideicõmissarius sit de liberis in.l.si patroni.nu.2.ff.ad treb. fo.114.
2 Feudũ antiquũ habẽs si decedat sine liberis feudũ nõ reuertit̃ ad dominũ sed ad agnatos vel descẽdẽtes ab eo qui primo loco fuit inuestitus ⁊ quid in feudo nouo in.l.peculiũ est.§.si ere.nu.2.ff.de pecu. fo.89.
Feudũ antiquũ habẽs si cõmisit feloniã vel delictũ cõtra dominũ ꝓpter qđ poterat priuari ⁊ remittat̃ an tũc dicet̃ feudũ nouũ.ibi.nu.3.
2 Feudũ nõ põt sine cõsensu dñi pignorari nec alienari nec etiã venit in generali obligatiõe bonorũ in.l.tutor.§.etiã.nu.2.ff.de pigno.acti. fo.74.
2 Feudũ vel castra habẽtes ab ecclesia romana vel ab imperio si inhoneste ⁊ male tractãt subditos recipiẽdo vxores vel filias eorũ cadũt a iure feudi ꝑ sñiam.in.l.elegãter.§.⁊ si res.nu.3.ff.de pigno.acti. fo.76.
8 In successione feudi antiqui in quo regulariter non succedant femine nec descẽdentes ex feminis sed agnati tantũ si cõcurreret agnatus vtrinqz cõiunctus scilicet ex latere patris ⁊ matris cum agnato ex altero tantum cõiuncto nõ prefertur primus in.l.j.nu.3.C.de legi.heredi. fo.99.
7 Feudatari⁹ sicut nõ põt alienare sine cõsensu dñi an idẽ sit ecõuerso si dominus alienare velit in.l.ij.nu.3.C.de vsufru. fo.149.
8 Feudatarij plures eiusdẽ rei possunt inter se alter alteri vẽdere vel donare partẽ suã sine cõsensu dñi si est feudũ antiquum in quo inuicẽ succedunt in.l.voluntas.nu.4.C.de fideicõ. fo.81.
4 Feudatarij plures possunt inter se diuidere in.l.cũ pater.§.hereditatẽ.nu.2.ff.de leg.ij. fo.58.
1 Feudatarius vel emphyteota an possint inuito dño renuntiare feudo vel emphyteosi ⁊ liberare se a seruitijs ad q̃ tenentur in.l.⁊ si forte.§.etiaz.nu.3.ff.si serui.vendi. fo.168.
2 Feudatarius vel emphyteota si alienauit rẽ dño irrequisito ⁊ causam tradidit vere vel ficte non euitat penam lz postea eam redimat ⁊ quid si vẽditio fuerit simplata.in.l.j.§.si rẽ.nu.2.ff.depo. fo.102.
7 Feudatari⁹ deteriorãs feudũ vel male tractans subditos si habebat castrũ in feudũ refundit in aut.q rem.nu.3.C.de sacrosanc.eccle. fo.11.
8 Feudatari⁹ si cõmittit feloniã propter quã possit priuari feudo vel clericus delictũ ꝓpter qđ possit priuari beneficio lz habeãt ius in re quousqz sint priuati postqȝ tñ erãt priuãdi tenẽtur restituere oẽs fructus quos ꝑceperũt a die felonie cõmisse vel percipere poterunt etiam si non extãt in l.j.nu.3.C.de his quib.vt indig. fo.69.
4 **Fictio** ad hoc vt habeat locũ requiritur habilitas extremorũ taz ex parte ꝑsonarum qȝ rei sup qua fit in.l.quedã sunt.nu.4.ff.de reb.dub. fo.66.
Fictio priuatiua potest esse super re que hodie nõ est.ibi.nu.5.
6 Fictiones plures possunt cõcurrere circa idẽ qñ vna subordinat̃ ad alterã in.l.sub cõdi.nu.3.ff.de solu. fo.66.
5 Fictione postliminij vel legis corne.an reintegretur vsucapio in.l.si is q pro emptore.nu.2.cũ plu.seq.ff.de vsuca. fo.56.
3 Fictio postliminij vel legis cornelie nõ extẽditur ad ea que sunt tẽpore captiuitatis per ipsum captum in.l.eius qui.nu.2.ff.de testamen. fo.36.
1 Fictio nõ hz locum vbi nõ potest esse veritas in.l.receptum est.nu.3.ff.commu.predio. fo.167.
5 Fictio an procedat in his que sunt facti in.l.cum heredes in his qui.n.2.ff.de acqui.posses. fo.48.
4 Fictio an extẽdat̃ ad illud qđ erat a iure reprobatũ in.l.talis scriptura.n.4.⁊.5.ff.de leg.j. fo.12.
3 Fictio trahit̃ retro nõ sic in restitutiõe in integrũz in.l.si quis.nu.5.ff.de iniu.rup.testa. fo.58.
3 Fictio postliminij vel legis cornelie trahit̃ retro sed restitu.in integ.nõ in preiudiciũ eius cui esset ius quesitũ vt in.l.si quis.§.quaten⁹.n.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.60.
2 Fictio locũ habere nõ potest vbi non hz locum veritas in.l.itẽ queritur.§.qui impleto.nu.2.ff.loca. fo.116.
5 Fictiones due an possint circa idem cõcurrere remis.in.l.si aliquam rẽ.n.3.ff.de acqui.pos. fo.49.
7 Fictio nõ recipit ꝓbationez in cõtrarium etiam per confessionem partis in.l.siue possidetis.nu.6.C.de proba. fo.167.
3 Fictio postliminij fortior est qȝ legis cornelie in.l.eius qui.nume.3.ff.de testa. fo.36.
2 Fictiones due quando possint circa idem concurrere in.l.singularia.nu.3.ff.si cer.pe. fo.10.
2 Fictio non potest plus operari qȝ veritas in.l.si filius.numero.3.ff.si cer.peta. fol.10.
5 Fictio postliminij fingit captum ab hostibus nunqȝ fuisse captum si reuertatur in.l.si is qui.nu.4.ff.de vsuca. fo.56.
Fictio ad hoc vt retrotrahat̃ qualiter requiratur habilitas duorũ extremorum.s.extremi a quo ⁊ extremi ad quod.ibi.
2 Fictio postliminij trahit̃ retro sed restitutio in integ.non trahitur retro.in.l.j.§.si pẽdeat.nu.2.ff.ad macedo. fo.86.
4 **Fideicõmissum** relictũ post mortem grauati cẽset̃ cõditionale si fideicõmissarius superuiuat grauato ⁊ si ꝑcedat fideicõmissum extinguit̃ tãqȝ defecta cõditiõe.idẽ etiã in parte ⁊ dño grauatis de restituẽdo post eorũ mortẽ filio vel seruo institutis.in.l.cũ filiofa.nu.6.⁊ nu.27.ff.de lega.j. fo.6.⁊.7.
Uide de hac materia latius.ibi.nu.7.21.22.24.25.⁊.26.
4 Instituit̃ filius vel seruus alienus ⁊ rogant̃ restituere patri vel dño ⁊ sic iniungat̃ grauamẽ ipsi filio vel seruo institutus qñ valeat fideicõmis.in.l.cũ filiusfa.nu.9.⁊.10.ff de leg.j. fol.6.
4 Fideicõmissi vniuersalis restitutio põt fieri mota q̃stione heredi sup viribus testamẽti.in.l.si patroni.§.actiones.nu.2.⁊.3.ff.ad treb. fol.114.
4 Fideicõmissorũ vires attribuuntur legatis que vires sunt tres.in.l.j.nu.1.ff.de leg.j. fol.2.
4 Fideicõmissi onere an possit grauari filius ⁊ in qbus bonis.in.l.si fundũ.§.si sicuti.nu.1.2.3.4.⁊.5.ff.de leg.j. fo.35.
4 Fideicommissum an censeatur esse de tota hereditate.in.l.ij.num.2.ff.ad trebel. fo.99.
Fideicõmissarius cui nõ fuit detracta quarta quo casu possit eam detrahere legatarijs.ibi.nu.5.
7 Fideicõmissuz vniuersale dicit̃ hereditas ⁊ fideicõmissarius heres.in.l.vt inter.nume.2.⁊.4.C.de sacrosan.eccle. fo.12.
8 Fideicõmissuz si fuit relictũ ecclesie vel monasterio an excludat̃ ꝑ liberos grauati.in.l.cũ a acutissimi.nu.7.C.de fideicõ. fo.84.
4 Fideicõmissi cõditione pẽdente qñ non possit cõpelli heres adire in.l.si cui pure.nu.2.ff.ad treb. fo.111.
4 Fidecõmissi petitio plurib⁹ post mortẽ ipsorũ simul rogatis vno mortuo alijs superstitibus an statim cõpetat ꝑ portione illius.in.l.testator.§.filium.nu.1.ff.de lega.ij. fo.63.
4 Fideicõmissum inductũ legato qñ ex postfacto reddit̃ nullũ an etiã censeat̃ legatũ reuocatũ.in.l.codicillis.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.
7 Fideicõmissum an videat̃.relictũ a pupillo an ab heredibus eius vt sciamus an valeat vel nõ.in.l.ex trib⁹.nu.4.C.de inoff.test. fol.134.
4 Fideicõmissum vniuersale quid sit in.l.nam qđ.§.nõ oẽs.nume.2.ff.ad trebellia. fo.103.
4 Fideicõmissum relictũ a milite in certa parte bonorũ dicit̃ vniuersale vt heres possit cogi adire lz secus si esset relictũ a pagano.in.l.cogi poterit.§.si qs.nu.2.ff.ad treb. fol.103.
4 Fideicõmissum vel legatũ cõditionale nõ extinguit̃ ꝑ mortẽ grauati sz hñ ꝑ mortẽ honorati.in.l.publius.§.titia.nu.2.ff.de cõdi ⁊ demõ. fo.72.
8 Fideicõmissum relictũ ad piã cãm nõ est nullũ lz legatũ sit nullum sicut nec fauore libertatis.in.l.vna.§.in primo.nu.3.C.de cadu.tol. fol.93.
7 Fidecõmissi spes an dicat̃ esse aliquid in rerum natura ⁊ possit donari.in l.j.nu.3.C.de pac. fol.39.
8 Fidecommissum an possit fieri in legato.in.l.si legata.numero.2.C.de legat. folio.74
6 Fideicommissum conditionale an censeatur remissum per pactum de non veniendo contra diuisionem.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.6.ff.de verbo.obli. fo.36.
8 Fideicõmissa particularia an sint exequata legatis particularibus.in.l.omne verbũ.nu.3.C.cõmu.de lega. fo.85.
4 **Fideicõmissarius** an habeat ius in bonis vel ad bona ⁊ qñ transmittat ⁊ cedat dies fideicõmissi.in.l.cũ filiofa.nu.24.ff.de leg.j. fol.7.
4 Fideicõmissarius an transmittat si decedat ante restitutionẽ.in.l.postulãte.nu.2.ff.ad treb. fol.112.
4 Fideicõmissarius dat⁹ in secũdis tabulis sup hereditate pupilli põt et dz post mortẽ pupilli cogere vnũ ex institutis in testamento paterno adire hr̃ditatẽ ex eo vt ꝑ hoc cõfirment̃ tabule.pup.⁊ fideicõ.ꝑdictũ ⁊ postea põt cõpellere oẽs substitutos grauatos de restituẽdo adire hr̃ditatẽ pupilli ⁊ eã restituere.in.l.apud iulianũ.§.idẽ iulianus.nu.2.ff.ad treb. fo.102.
4 Fideicõmissarius si decedat anteqȝ cõditio eueniat ⁊ sic anteqȝ iura sint trãslata in eũ lz post restitutã hereditatem fideicõmissum extinguit̃ ⁊ qualiter prouideatur creditoribus ⁊ legatarijs.in.l.apud iulianum.§.antistia.nu.3.⁊.4.ff.ad trebel. folio.102.
4 Fideicõmissarij bona si nõ sufficiãt an ⁊ qñ possit heres cõueniri creditoribus hereditarijs ꝓ re que remãsit apud heredẽ vel ꝓ quarta treb.in.l.j.§.si heres.nu.3.ff.ad trebel. fo.98.
4 Fideicõmissarius vnus qñ est purus cõditionalis an vnus sine alio debeat admitti ad cogẽdum heredem adire ⁊ restituere.in.l.cogi poterit.§.metianus.nu.3.⁊.5.ff.ad trebel. fo.103.
4 Fideicõmissarius vniuersalis nõ est ligitimus cõtradictor ad impediendã immissionẽ q̃ petit̃ vigore legis edicto.de edi.diui adri.tol.si nõ est in possessiõe rerũ vel est sz cũ vitio in.l.filiã.nu.2.ff.ad trebel. fo.114.
4 Fideicõmissarius primus si rogat⁹ est restituere scđo an post restitutionẽ factã secũdo remaneãt sibi aliqua iura sicut remanserũt penes heredẽ post restitutionẽ factã sibi.in.l.ex asse.nu.3.ff.ad treb. fol.110.
4 Iura quo casu transeant fideicõmissario restitutione nõ facta.in.l.si postulãte.nu.4.ff.ad treb. fol.119.
1 Fideicõmissarius vniuersalis post restitutã sibi hereditatẽ per heredem etiam verbaliter acqrit dñiũ vtile ad oĩa iura hereditaria vtilia ꝑ senatusconsul.trebel.q̃ apud heredẽ sunt directa.in rub.nu.nu.1.⁊.3.ff.de fideicõ.here.peti. fol.155.

4 Fideicōmiſſarius ſi cederet alienſius qđ habet ad petendum fideicōmiſſum nō poſſet fieri reſtitutio ceſſionario quantū ad hoc vt iura transferātur in diem per reſtitutionem ⁊ qualiter ei cōſulatur.in.l.qui ita.§.etiam abſentis.nu.6.ff.ad treb. fo.119.

4 Fideicōmiſſarius habet̃ loco heredis ⁊ quando hoc fallat.in.l. poſtulante.§.ſed et ſi.nu.3.ff.ad treb. fo.112.

4 Fideicōmiſſarius ad hoc vt ius habeat in hereditate requirit̃ reſtitutio nec prius poteſt agere cōtra debitores hereditarios.in.l. reſtituta. nu.3. ff.ad trebel. fo.111.

2 Fideicōmiſſarius ſi pendente conditione fideicōmiſſi emat rem ab herede an ⁊ quando eueniente cōditione poſſit agere ad pretium. in.l.cuſ res. nu.3.ff.de act.empt.⁊ vendi. fo.112.

7 Fideicōmiſſarius cōditionalis ſi remiſit fideicōmiſſum ꝓpter ꝓmiſſionē ei factā ſi remitteret vel pactū de nō petēdo faceret pōt ſtatim agere ɔtra poſſeſſorem actione preſcrip.verb.in.l.j.nu.8.⁊.9.C.de pact. fo.40.

4 Fideicōmiſſarius ſi ſit rogatus reſtituere heredi an requiratur ſaltem reſtitutio verbalis vt extinguantur vtiles ⁊ reuiuiſcant directe.in.l.ſi heres. nu.2.ff.ad treb. fo.120.

8 Fideicōmiſſarius vniuerſalis an ſit legitimus ɔdictor ne heres mittat̃ in poſſeſſionē bonorū.in.l.ſi.nu.13.C.de edic.diui adria.tollen. fo.68.

3 Fideicōmiſſario vniuerſali an detur tempus ad deliberandū. in.l.j.§.ait pretor.nu.8.⁊.9.ff.de iure delibe. fo.85.

8 Fideicōmiſſarius vniuerſalis qñ innitit̃ ex codicillis etiā poſt reſtitutionem hereditatis nō habet poſſeſſoriū.d.l.edicto.C.de edic.diui adri.tol. ſecus quando ex teſtamento.in.l.ſi.nu.6.C.de codicil. fo.73.

8 Fideicōmiſſarius vniuerſalis poſt aditam hereditatē ſi intētauit actionē ex teſtamēto ɔtra heredē ⁊ ipſum petijt cōdemnari ad reſtitutionē ⁊ ipſe doloſe ſe abſentat qualiter iudex ꝓnuntiabit hereditatē haberi pro reſtituta.in l.ſancimꝰ.§.cum autem.nu.3.C.ad treb. fo.91.

8 Fideicōmiſſarius primus ſi eſt rogatus reſtituere hereditatē ſecūdo an ſit neceſſaria reſtitutio:⁊ ꝙ in ſecundum tranſeant iura ex trebelliano.nec primus fideicōmiſſarius retinet quartam.in.l.ſancimus.§.cū autē. nu.5. C.ad trebel. fo.eo.

4 Fideicōmiſſarius nō eſt vſufructuarius ſed proprietarius.in.l.j.nu.3.ff. ad trebel. fo.97.

Fideicōmiſſarius ſi ante reſtitutionē factā deceſſit ſine herede ⁊ ſic reſtitutio nō poteſt fieri vel viuit ⁊ recuſat ſibi fieri an remanebit heres implicitus ex quo nō remanet explicitꝰ niſi facta reſtitutione.ibidem.nume.4.

8 Fideicōmiſſarius vniuerſalis poſt aditā hereditatē etiā ante reſtitutionē verbalem habet ius in eſſe formatū ſcilicet actionē ex teſtamēto que eſt in bonis eius ⁊ anteq̃ adeat̃ habet officiū iudicis ⁊ tale ius trāſmittit̃ etiā ſi decedat añ hr̃ditatē aditā.in.l.cū ſecūdū.nu.3.C.de fideicō. fo.80.

2 Fideicōmiſſarius vniuerſalis loco heredis habet̃.in.l.ſi filiuſfamilias. nu. 4.ff.quod cum eo. fo.85.

1 **Fideiuſſor** de iudicio ſiſti an teneat̃ reum ſiſtere toties q̃ties opus fuerit quouſq̃ ſit lis finita ⁊ in criminalibus ēt poſt ſñiam.in.l.fideiuſſor.§.i fideiuſſorē.nu.4.ff.q ſatiſd.cog.fo.31. Vide latius ibidē.nu.5.6.⁊.7.

1 Fideiuſſor ſi a pricipio erat locuples ⁊ poſtea factꝰ inops quādo debeat alius dari.in.l.fideiuſſor.nu.2.3.4.⁊.5.ff.qui ſatiſdare cogantur. fo.eo.

5 Non ſufficit dicere verbo offero me paratum dare tibi fideiuſſionē niſi illos fideiuſſores habeat ſecum.in.l.pretor ait.§.ſi quis paratus.nu.2.ff. de ope.no.nun. fo.9.

7 Quando plures fideiubent pro vno an quilibet teneatur inſolidu3.in.l.ſi paternam.nu.2.C.ad velleia. fo.186.

6 Fideiuſſor an poſſit accedere in ciuili obligatione tantū ⁊ qd in naturali. in.l.j.nu.2.ff.de fideiuſſo. fo.49.

5 Fideiuſſor an poſſit ꝓmittere penam licet principalis nō promiſit.in.l.j. nu.3.ff.de fideiuſſo. fo.eo.

1 Fideiuſſor de iudicio ſiſti qñ nō liberetur per mortē rei principalis.in.l.ſi deceſſerit.nu.10.⁊.12.ff.qui ſatiſd.cog. fo.32.

6 Fideiuſſor an poſſit accedere in ꝓmiſſione facti.in.l.ſi quis pro eo.nu.2. ff.de fideiuſ. fo.57.

6 Fideiuſſor ſi nō fuit ɔuentus ſed ipſe ſponte agit ɔtra creditorē offerens ſibi totū debitū ⁊ petēs ſibi cedi actionem cōtra fideiuſſores ⁊ etiam pignora que habebat ſibi tradi an creditor cōpellat̃.in.l.fideiuſſoribus.nu. 2.ff.de fideiuſſo. fo.51.

2 Fideiuſſor cenſet̃ fideiubere in omnē caſum.in.l.vnū quod.nu.4.ff.ſi cer. peta. fo.13.

8 Fideiuſſor ɔtra quē eſt facta executio ex dicta cauſa ſimiliter poteſt impetrare executionē cōtra principalē licet principalis nō ſit ſibi cōdemnatꝰ. in.l.ſancimus.§.⁊ cum.nume.3.⁊.4.C.de vſuris rei iudi. fo.124.

6 Fideiuſſor an poſſit dici reus.in.l.ſticbum.§. quod vulgo. nume. 2.ff.de ſolu. fo.76.

1 Fideiuſſores approbans tenet̃ ſi nō ſunt idonei.in.l.ſi deceſſerit.§. ſi vero.nu.3.ff. qui ſatiſda. cog. fo.32.

6 Fideiuſſorū vnus ɔuentus inſolidū ſoluat totū an videat̃ emere nomina aliorum.in.l.ſi dubitet.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.50.

7 Fideiuſſor an poſſit intercedere in debito ciuili.in.l.ſi cui nō.nu.3.C.de nō nu.pecu. fo.193.

6 Fideiuſſor ſi ſoluit creditori tenet̃ creditor ſibi tradere omnia pignora q̃ habet pro debito etiā ſi habuit a principali debitore ⁊ pōt ea retinere loco pignorū.in.l.paulus reſpondit.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.58.

6 Fideiuſſor an poſſit ſe obligare ad aliā rem q̃3 ſit principalis.in.l.ſi ita ſide.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.55.

3 Si aliquis dixit do tibi iſtum in fideiuſſorē illo preſente ⁊ tacente nō obligatur niſi hoc fieret in iudicio ⁊ eſſet cōfecta ſcriptura in actis.in.l.ij.§.voluntatem.nu.5.ff.ſolu.matri. fo.5.

1 Fideiuſſori de iudicio ſiſti cōpetit exceptio de nullitate ꝓceſſus qñ ɔueniatur ad intereſſe.i.l.fideiuſſor.§.ſi qs bis.nu.2.3.4.⁊.5.ff.q ſatiſd.cog.fo.31.

2 Fideiuſſor ꝓpter ſuā morā pōt cōdemnari ad intereſſe rōne loci ſiue reus principalis ſit in mora ſiue q2 nō fuit impeditꝰ ad locū accedere ſ3 fideiuſſor nō trāſiuit tñ tantū tēpus qđ ceſſante impedimēto vterq̃ iſtorꝫ potuiſſet accedere.in.l.cētū capue.nu.2.3.4.5.⁊.8.ff.de eo qđ certo loco. fo.61.

2 Fideiuſſor qñ poſſit agere actione mādati cōtra principalē licet nō appareat de vera ſolutione ⁊ numeratione q̃ tunc reqrit̃ vt ſi iurauit ſoluiſſe.in l.duobus rei.§.qđ ſi reus.nu.2.ff.de iureiur. fo.26.

Fideiuſſor de iudicio ſiſti ſi iurauit ſe exhibuiſſe liberatur ipſe ſolus.ibidem.numero.7.

6 Fideiuſ. an poſſit accedere officio iudicis.in.l.j.§.ſi quis numero.6.ff.de verbo.oblig. fo.3.

1 Fideiuſſor qui ſoluit qualiter recuperat a principali.in.l.licet.i.§.ea obligatio.nu.3.ff.de procu. fo.91.

6 Fideiuſſor qualiter teneat̃ interdū directo interdū vtili interdū de dolo.⁊ interdū nullo modo ſ3 ſolus reus re ꝑempta poſt morā.in.l.mora rei.nu. 3.ff.de verb.oblig. fo.25.

1 Fideiuſſor ſi nō fuit aſſertus idoneus an alius ſit dandus.in.l.j.nu.3.ff.ſi quis in ius voc.non ierit. fo.28.

2 Fideiuſſor datus in prima cōductione nō tenet̃ ad penſionem ſecūde niſi de nouo ſe obliget ⁊ ſi dedit pignora licet nō fideiuſſit in.l. item queritur. §.qui impleto.nu.3.ff.loca. fo.116.

1 Fideiuſſor debet eſſe idoneus nō ſolū quantū ad ſubſtantiā obligationis vt poſſit obligari efficaciter ⁊ quantū ad facilitatē cōueniēdi ſed etiā quātum ad facultatē in.l.j.nu.3.ff.in ius voc.vt eant. fo.29.

2 Fideiuſſor in quibꝰ caſibꝰ teneat̃ nō ſolū ad ſortē ſed etiā ad acceſſiones officio iudicis mercenario veniētes ⁊ qualiter acceſſiones ſint in obligatione quantū ad fideiuſſorē.in.l.quero.nu.2.3.⁊.4.ff.loca. fo.122.

6 Fideiuſſor an poterit interuenire in obligatione facti.i.l.nemo. eſt.nu.2. de duobus reis ſtipu. fo.46.

1 Fideiuſſor de iudicio ſiſti duplex eſt:vnus quē dat citatꝰ nō cōparēs de ſe repſentādo.alius quē dat cōparens de ſtādo in tota lite ⁊ iſte liberat̃ lata ſententia nō prius.in.l.j.nu.5.ff.ſi quis in ius voc.nō ierit. fo.28. Vide de eodem.ibi.nu.6.et.10.

6 Fideiuſſor vel mādator poterit ſoluere adiecto ſicut principalis licet in obligatione ipſorū de adiecto nō fuerit facta mētio.in.l.ſi ita ſtipulatus. nu.2.ff.de ſolu. fo.72.

2 Fideiuſſor nō obligat̃ niſi vbis:cōſtitutor vero ſolo cōſenſu ⁊ poteſt conſtitutū fieri inter abſentes per nuntiū vel epiſtolā nō ſic fideiuſſor.in.l.j. nu.11.12.⁊.13.ff.de cōſti.pecu. fo.62.

6 Si vnus de fideiuſſoribꝰ denūtiat creditori qđ cōueniat confideiuſſorem in parte cū ſit ſoluendo ⁊ dubitat̃ effici nō ſoluendo et creditor hoc nō facit ⁊ ille efficiat̃ nō ſoluēdo an poterit illū cōuenire inſolidū.in.l. ſi fideiuſſor.nu.2.ff.de fideiuſſori. fo.58.

2 Fideiuſſor hodie habet bñficiū excuſſionis ſi principalis eſt preſens ſed nō duo rei debēdi principaliter obligari licet habeāt beneficiū diuiſionis ſi ſunt ſoluēdo.in.l.ſed iulianus.nu.2.ff.ad maced. fo.86.

4 Fideiuſſor ſi grauat heredē ſuū de ſoluēdo creditori id qđ d3 fideiuſſorio noie ⁊ ille ſoluit nō repetit a debitore.i.l.ſi cui.§.ſi titio.nu.3.ff.đ leg.j.f.21.

Fideiuſſor nō eſt idoneus iudex nec idoneus teſtis inter debitorem ⁊ creditorem.ibidem.nu.4.

6 Fideiuſſor cenſet̃ ſe obligaſſe in omnē cām q̃ ſcilicet ſit de natura ɔctus.in l.ſi quis pro eo.§.ſi nummos.nu.2.ff.de fideiuſ. fo.58.

2 Fideiuſſores filij ſeu ſerui alicuiꝰ tenent̃ inſolidū ſed pater ⁊ dñs de peculio tantū.in.l.ſi ſeruus.§.ſeruo.nu.2.ff.de acti.emp.⁊ ven. fo.111.

2 Fideiuſſor nō pōt accedere pro obligatione extincta ⁊ idē anteq̃ ſit extincta ſed ſub cōditione ⁊ ante cōditionē extingueret̃.in.l.creditorē. nu.4.ff. ad macedo. fo.88.

6 Cōuento principali vel etiā cōdemnato nō ꝓpterea liberatus eſt fideiuſſor.in.l.vrānius.nu.4.ff.de fideiuſ. fo.60.

6 Fideiuſſor ſicut nō poteſt intercedere pro eo qui nullo modo eſt obligatus ita nec poteſt intercedere penes illum apud quem obligatio non eſt actiue.in.l.fideiuſſor.nu.2.ff.de fideiuſ. fo.50.

2 Fideiuſſor cenſet̃ habere mādatū de ſoluēdo ⁊ in qbꝰ caſibꝰ poſſit agere mādati ɔ ꝑncipalē anteq̃ ſoluat remiſ.i.l.idebitā.n.4.ff.đ ɔdi ide.fo.50.

7 Fideiuſſor datus pro euictione tenet̃ etiā ſi res euincat̃ per ipſum venditorem iure ſpeciali.in.l.j.nu.3.C.de fideiuſ.mino. fo.80.

1 Fideiuſſor idoneus cenſet̃ cōiūcta perſona licet nō poſſideat immobilia. in.l.ſciendum.nu.8.ff.qui ſatiſd cog. fo.36.

1 Cōtra fideiuſſorē de iudicio ſiſti ſi nō ſiſtat an agat̃ ad intereſſe ſi nō fuit pena appoſita ⁊ qd ſi fuit appoſita.i.l.cū qs.nu.1.ff.ſi qs in ius voc.fo.29.

6 Fideiussor idoneus quis dicatur in.l.si quis stipulatus.§.si quis ita sti-pu.nu.2.ff.de verb.obli. fo.33.

7 Fideiussores si sunt plures ꝛ efficiantꝰ nō soluēdo qđ tp̄s inspiciatꝰ in.l.ex persona.nu.3.C.de proba. fo.164.

6 Si qs patiatur se ascribi vt fideiussorē alicuiꝰ an ꝛ qñ obligetꝰ efficaciter absq; eo qđ aliqd dicat in.l.sciēdū.nu.3.ff.de verb.oblig. fo.12.

Fideiussor an possit obligari ante principalē vel post.ibi.nu.4.

6 Fideiussorē vnū qui renūtiauit beneficio excussiōis si dedisti mihi et ip̄m cōuenio insolidū sicut nō pōt obijcere mihi bñficiū excussionis cui renū-tiauit ita nec bñficiū diuisiōis vt ipse cōueniatꝰ ꝓ parte ꝛ tu pro altera cū sis soluendo in.l.si plures.§.preterea.nu.2.ff.de fideius. fo.53.

7 Fideiussor idoneus quis dicatur in.l.offeratur.numero.8.C.de lit.conte-stat. fo.117.

7 Fideiussor cōstrictus ad soluēdū si nō habet vnde soluat pōt alienare bo-na principalis debitoris ne ponatur in carceribus in aut.si captiui.nu.5.C.de epis.ꝛ cleri. fo.19.

1 Fideiussor pōt recipi etiā anteq̄ sit incboata obligatio principalis et ea postmodū contracta valet fideiussio secus in iudicio in.l.nō quēadmodū nu.2.ff.de iudi. fo.124.

7 Fideiussores dare est onus nec facile est eos inuenire in.l.oēs qui.§.pre-terea.nu.2.C.de epis.ꝛ cle. fo.17.

Fideiubere pōt alter pro altero qñ plures simul vocantꝰ ibi.nu.3.

Illi qui ex priuilegio vel aliqua cā excusantꝰ a dandis fideiussoribus ꝛ re-mittuntꝰ proprie ꝓmissioni vel obligationi debent ea facere solēniter ꝛ cū hypotheca bonorū suorū ꝛ etiā cū pena.ibi.nu.4.

7 Fideiussores si dedit accusatꝰ vel inquisitus per iudicē maleficiorū de pe-na pecuniaria soluēda fisco ꝛ facta cōdēnatiōe iudex maleficiorū cōpellat fideiussores ad soluendū penam quod possint fideiussores implorare eius officium vt eodem modo cōpellat criminosum ad sibi restituendū lꝫ iu-dex maleficiorū de cā ciuili nō habeat se impedire in.l.cū vēdēte.nu.2.C.vbi cause fisca. fo.128.

Quid in consulibꝰ mercātie sup incidētibꝰ ꝛ depēdētibus ibi.nu.3.

1 Fideiussor idoneus dicitꝰ ille q sciēter fuit receptus lꝫ idoneus nō sit ꝛ qd si ex postfacto desijt esse idoneꝰ in.l.arbitro.nu.7.ff.q satisda.cogan.f.34.

3 Fideiussorē q tenetꝰ dare nō sufficit qđ verbo offerat se paratū sꝫ reqritur ꝙ ipsum ducat secum ꝛ quod ille etiam consentiat obligari in.l.si mora.nu.9.ff.sol.ma. fo.11.

2 Fideiussor habens exceptionem excussionis si ea non opposita vel facta soluit potest repetere in.l.si penc.§.si duo rei.n.2.ff.de cōdi.indebi.f.44.

1 Fideiussorē qcūq; tenetꝰ dare ex aliqua cā pōt dare propriū filiū ꝛ qñ hoc procedat in.l.fideiussor.§.p̄tor.nu.2.ff.qui satisda.cogan. fo.31.

7 Fideiussores dare nō est cogēdus etiam in cautionibus deputatis a iure cū fideiussoribus principalis qñ est idoneus presumptiōe iuris ꝛ de iure vel est notoriū qđ est diues in.l.cū clericis.§.memorati.nu.4.C.de epis.et cleri. fo.16.

Fideiussorū approbatores qui tanq̄ idonei deputantꝰ a cōi si conuenian-tur non habent prestare fideiussores.ibi.nu.5.

Fideiussorum approbatores tenentur si reperiantur non soluēdo in aut.generaliter.nu.2.C.de epis.ꝛ cleri. fo.16.

2 Fideiussor si succedit reo non potest sibi repetenti vno iure obijci cōpen-satio de eo qđ debet altero iure in.l.cum is qui.§.fideiussor.nu.2.ff.de cō-di.indebi. fo.47.

2 Si agitur contra fideiussorē trāsacto tp̄e quo reꝰ possit accedere ad locū destinatū solutiōi sꝫ fideiussor non potuit attēta qualitate sue ꝑsone male agitꝰ in.l.non vtiq;.§.si quis ita.nu.2.ff.de eo qđ cer.lo. fo.60.

7 Fideiussor cōdēnatꝰ pōt dare insolutū bona dñi vel petere ꝙ in illis fiat executio.in aut.qua in prouincia.nu.3.C.vbi de cri.agi oportet. fo.124.

2 Fideiussor de iudicato soluē.simpliciter datꝰ si vna tantū sñia fertur quo modo teneatꝰ ad totū ꝙ ex illa cōdēnatione deducetꝰ in.l.j.nu.2.ff.de in lit.iur. fo.32.

2 Fideiussore liberato ꝑ acceptilationē qñ nō liberetꝰ reꝰ lꝫ illa habeat vim solutiōis in.l.q̄uis.§.marcellus.nu.2.ff.ad velleia. fo.97.

3 Fideiussores qñ quis tenetꝰ dare saltē tenetur se obligare cum hypotheca bonorū suorū ꝛ etiā cū pena in.l.diuortio.§.interdū.nu.4.ff.so.ma. fo.10.

3 Fideius.qñ tenetꝰ qs dare ex dispositiōe legis vel statuti si tñ apparet ma-nifeste idoneus ꝛ soluēdo nec est suspicio qđ desinat esse videtur releuan-dus a fideiussoribus.ibi.nu.5.

2 Fideiussorū vnus qñ soluit totum indistincte debet sibi cedi actio cōtra principalem in totum ꝛ contra fideiussorem pro rata in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.28.ff.commo. fo.69.

2 Fideiussor pōt petere vt excutiatꝰ principalis sumptu et periculo ipsius agentis non fideiussoris ꝛ quid in correo in.l.vir vxori.§.mulier ꝛ.nu.4.ff.ad velleia. fo.98.

5 Fideiussor nō pōt sic in plꝰ obligare quā sit principalis sed bñ pōt obli-gari efficaciꝰ in.l.miles qui.§.decem.nu.4.ff.de re iudi. fo.68.

2 Fideiussor simpliciter datus i criminalibꝰ nō tenetꝰ ad penā auctā ꝓpter cōtumaciā vel negationē in.l.j.nu.5.de in lit.iuran. fo.32.

3 Fideius.qñ possit op.exce.ex ꝓpria ꝑsona in.l.maritū n.10.ff.so.ma.f.12.

Fideiussor ꝛ heres qualiter ꝛ qñ dicātur cōueniri alio nomine.ibi.nu.11.

2 Fideiussorē si conuenio qui recuperaturus est a reo ꝙ censeatꝰ ipse reꝰ cō-uenirí.in.l.si.nu.4.ff.de eo ꝙ cert.loc. fol.62.

5 Possum recuperare a te pecuniā vt ꝓ te fideiubeā in.l.hoc iure.§.labeo ait.nu.2.ff.de dona. fol.32.

2 Fideiussor nō liberatur lꝫ principalis decedat sine hr̄de si obligatio erat perfecta.in.l.j.§.idē pomponius.nu.2.ff.depositi. fo.102.

1 Fideiussor pōt soluere de substātia debitoris ꝛ trāsferat dñiū ne ipse co-gatꝰ soluere de suo cū si soluisset posset ab eo recuperare.in.l.si seruus.§.si plurīū nu.8.ff.si qs cautio. fo.43.

3 Fideiussor qui ꝓmisit ēptori de euictione cū vēditor nō teneatꝰ sibi nisi se quatꝰ euictio ꝛ ipse habeat soluere emptori nō pōt petere se extrahi de fide iussione lꝫ in ea steterit ꝑ quinquēnium ꝛ qd si esset obligatus pure.in.l.facere posse.nu.2.ff.solu.mat. fol.21.

2 Fideiussorē idoneū dans nō dicitꝰ nō posse nisi bona eius essent verisimi-liter peritura in.l.ꝓmissor stichi.§.cōstitu.nu.3.ff.de cōsti.pecu. fol.65.

1 Fideiubēs ꝓ eo q recepit castrū in custodia vsq; ad certū tempus nō te-netꝰ de custodia eo tp̄e elapso nisi cōsensit ꝙ ille in eadē custodia remane-ret.in.l.si.num.1.ff.de pac. fo.71.

6 Fideiubēs videtꝰ ꝓmittere soluere.in.l.iam tamē.§.in hac stipul.el.ij.nu.2.ff.iudi.sol. fo.64.

1 Fideiubere pōt quis coram delegato maxime a principe de aliquo pre-tentando ꝛ se subijcere iurisdictioni illius.in.l.j.nu.13.ff.si qs in ius vocā.nō ierit. fo.28.

6 Licet ex pluribꝰ fideiussoribꝰ simul intercedētibus qlibet teneatꝰ insolidū si tñ vnus decessit pluribꝰ hr̄dibus relictis nō obligatꝰ qlibet eorū insoli-dum sed ꝑ ꝑte hr̄ditatis.in.l.lucius titius.nu.6.ff.de fideius. fol.52.

6 Fideiubēs ex certa sciētia ꝓ eo q est liberatꝰ tp̄e an teneatꝰ.in.l.si qs post-q̄;.nu.2.ff.de fideiusso. fol.61.

2 Fideiubēs ꝓ filio vel seruo nō censetꝰ cōsensisse cōtractui ipsius serui.in l.j.nu.3.ff.quod iussu. fo.95.

Fides sicut rūpitꝰ veniēdo cōtra cōuēta ita veniēdo ꝯ ꝓmissa.in l.cū vēditorem.nu.2.C.de act.emp.ꝛ ven. fol.211.

1 Fidei obseruatio ēt de iure gētiū primitiuo.in.l.j.nu.2.ff.de pac. fol.50.

7 Fides in religio qualiter sint diuersa.in.l.j.nu.4.C.de summa trini. fol.3.

7 Fidē de pretio nō dicitꝰ qs habuisse qñ credidit statim ꝑtiū cōsequi nulla data dilatione ꝛ ꝓpter hoc rem tradidit ꝛ poterit suā rem vēdicare secus si dedit aliquā dilationē.in.l.inciuile.nu.2.C.de rei vendi. fo.146.

Filius naturalis lꝫ existēte filio legitimo nō possit institui nisi in vncia pōt tñ vulgariter substitui legitimo ꝛ naturali in totū ꝛ qd in spurio.in.l.lucius.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pup.l. fo.79.

3 Filio recusante adire lꝫ ius adeūdi trāseat hodie in patrē si tñ nō recusa-uit expresse sed mortuus est ea nō adita nō trāsfertꝰ in patrē nisi filiꝰ esset infans.in.l.cū quadā.nu.3.ff.de acqr.here. fo.93.

4 Filius si repudiat hr̄ditatem paternam in fraudē creditorum ꝛ sic de-uoluitꝰ ad sequētes in gradu nō possunt eius creditores petere se inuestiri de sua legitima dicēdo ꝙ in fraudē eorū nō potuit a se abdicare sicut nec alia bona.in.l.si postulante.num.2.ff.ad treb. fo.119.

1 Filiusfamilias hodie pōt habere heredē tā ex testamēto q̄ ab intestato.in.l.filiusfamilias.nu.2.ff.de peti.here. fo.150.

8 Filius de restituēdo grauatus sub ꝯditione an possit detrahere falcidiā ꝛ trebellianicā q faciūt dimidiā partē hr̄ditatis an vna cōputatꝰ in alterā in aut.res q.nu.5.C.cōmu.de leg. fo.86.

5 Filiusfamilias ꝯhendo an possit obligari ꝛ si postea emācipetꝰ an poterit ꝯueniri.in.l.qui cū se.nu.2.ff.de re iudi. fo.69.

2 Filiusfamilias si obligat se ꝑ instrꝫ guarētigie tp̄e quo erat sui iuris pōt obijcere exceptionē ne cōueniatꝰ vltra q̄ facere pōt etiā si statutū dicat ꝙ cōtra tale instr̄m nihil possit obijci.in.l.si filiusfamilias.numero.3.quod cum eo. folio.85.

8 Per disparitatē filiorū qualiter resultāt diuersa iura ꝛ dispar institutio in.l.si viua matre.nu.4.C.de bo.mater. fo.102.

4 Filius institutꝰ in re certa an in aliquibꝰ habeatꝰ loco legatarij.in.l.si qs priore.nu.2.ff.ad treb. fo.110.

3 Filius repudiādo bñficiū pretoris an desinat esse heres de iure ciuili.in.l.si filius.nu.7.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.72.

2 Filiusfa.quot modis pōt habere peculiū ꝛ reducūtur tres ꝛ in qbus filiꝰ habeat dñiū ꝛ administrationē.in.l.frater a fratre.n.11.ff.de ꝯdi.ind.f.48.

Vide late de hoc.ibi.nu.12.14.15.18.19.25.28.ꝛ.30. fo.48.ꝛ.49.

8 Filius si exheredatꝰ in defectū ꝯditiōis an in ista exheredatione reqratꝰ hodie cā.in.l.si pater filiū nu.2.C.de institu.ꝛ substitu. fo.46.

De hoc latius.ibi.nu.4.5.6.8.11.ꝛ.12.

7 Filius si instituatꝰ sub cōditione casuali vel mixta an valeat testamētum nisi in eius defectū exheredetur.in.l.quoniā.in prioribus.nu.4.C.de inof.testamen. fol.136.

Vide latius.ibi.nu.5.6.7.8.9.ꝛ.10.

8 Filius si renūciat successioni paterne vt pater sibi ministret expē.in stu-dio lꝫ hoc nō valeat tñ expēsas quas habuit a p̄re dꝫ in sua portione ꝯpu-tare.in.l.pactū.nu.3.C.de colla fol.24.

7 Filij mortua matre an possint agere querela inofficiose dotis ꝯ patrē vt consequatꝰ legitimā.in.l.vna.nu.3.ꝛ.4.de inoffic.dot. fol.141.

8 Vsusfructus in casibus in quibus in aduentitijs non acquiritur patri an tunc filiusfa.possit de aduentitijs testari sicut de castrensibus quod nō.

in.l.nemo ex lege.nu.2.C.qui testa.face.pos. fo.35.

7 Filio si pater acquisiuit bñficiū ecclesiasticū ⁊ in hoc magnā impēsam fecit ꝙ pecunia quā pro illo expēdit nō cōputet̃ filio in suā legitimā nec in suā portionē sicut nec impēsa facta pro filio in studio vel in doctoratu in l.commodo.§.imputari.nu.2.3.4.⁊.5.C.de inoffi.testa. fo.136.

7 Filiū emancipatū instituere ꝙ hodie sufficiat lȝ de nepote vel nepte nulla fiat mētio in.l.neptem.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.131.

7 Filius q ꝓhibuit patrē testari si postea penitētia ductꝰ ꝑmittat eū testari ꝙ nō debeat exheredari ꝓpter ꝓhibitionē preteritam in.l. testamenti.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.134.

5 Filiusfamilias si deliqt ꝓpter qđ eiꝰ bona sint cōfiscanda an confiscetur proprietas aduētitiȷ̃ ⁊ sit vsusfru.penes partē ⁊ quid in aduētitio in.l.si finita.§.si de vectigalibus.nu.7.ff.de damno infec. fo.17.

3 Filius vel aliꝰ descēdēs in potestate q tenet primū locū dicit̃ esse suus heres etiā viuēte patre vel auo.in.l.gallꝰ.§.etiā.n.3.ff.de libe.⁊ postbu.f.56.

6 Filium emācipare ꝑmittēs si exheredat an incidat in penā in.l.quidā cū nu.11.ff.de ver.obli. fo.39.

7 Filius qñ possit restitui cōtra patrē vel factū patris in.l.fi.nu.2.C. qui ⁊ aduer.quos in integ.resti. fo.88.

8 Filius si fuit institutus contemplatione patris in hereditate profectitia an patre recusante eam acceptare possit filius eam adire pro se ⁊ an filio recusante pater possit eam adire sine filio in.l.cum non solum.nu.2.C.de bo.que lib. fo.105.

De eadem materia.ibi.nu.3.4.5.7.⁊.9.

8 Filios si qs instituat an cēseat̃ instituere illos quos ignorabat se habere in.l.sicut certi iuris.nu.4.C.de testa.mili. fo.31.

Filiꝰ cui factū est legatū an cēseat̃ preteritus.ibi.nu.5.

Filius si est preteritus an institutio facta ad piam causam sit nulla ibidē numero.8.

7 Filiꝰ captꝰ ab hostibꝰ cū patre ⁊ matre si illis sibi defunctis reuersus est qualiter bñficio legis cornelie q̃ fingit eos fuisse mortuos prima hora captiuitatis ⁊ sic liberos ⁊ postliminiȷ̃ ꝙ fingit filiū reuersum nunꝙ̃ fuisse captū cōsequatur hereditatē eorū ⁊ etiā alienata vel prescripta tp̃e captiuitatis in.l.si ab hostibus.nu.2.⁊.5.C.quib.ex cau.maio. fo.95.

Qualiter pōt ipse tanꝙ̃ heres habere restitutionē que nunꝙ̃ cōpetiȷ̃t defuncto.ibi.nu.3.

6 Filiusfa.an possit obligari ⁊ in quibus bōis possit fieri executio ⁊ an possit incarcerari nisi cedat bonis in.l.si dubitet.§.filiusfa.nu.2.⁊.3.ff.de fideiusso. fo.50.

3 Filius si viuēte patre liberet debitores paternos ⁊ postea succedat patri an cōfirmabit̃ liberatio in.l.iȷ̃.§.itē si.nu.5.ff.soluto.matri. fol.4.

8 Filius indebite preteritus vel exheredatus qđ remedium habeat contra testamentum ⁊ an in hoc sit differentia inter filium in potestate ⁊ emancipatum ⁊ illum qui nec est in potestate nec emancipatus in auten.ex causa nu.9.C.de libe.prete. fo.54.

2 Filiusfa.tutus exceptiōe mace.soluendo qualiter possit errare in facto et an solutum repetat.in.l.si.nu.2.ff.ad mace. fo.88.

1 Filius qñ pōt solꝰ agere seu esse in iudicio vel etiā ꝓcuratorē constituere in.l.filiusfa.nu.2.ff.de procu. fo.83.

1 Filius nō pōt remittere actionē iniuriarū quesitam patri ex iniuria ipsi filio facta licet possit remittere quesitā sibi sed pater pōt remittere actionē q̃sitā filio etiā eo inuito in.l.cōtra iuris.§.si filiusfa.nu.6.ff.de pac.f.64.

3 Filius si recipiat iuramētū fidelitatis a vasallo nō tñ videt̃ adire hereditatē patris si poterit habere feudū tanꝙ̃ filius lȝ nō esset heres in. l. si qs nō quasi.nu.2.ff.de acquirēda.heredita. fo.101.

3 Filius in potestate pōt heres institui sub cōditiōe potestatiua et ꝙ tunc nō sit necesse in defectū cōditiōis ipsum exheredare in.l.si filiꝰ.nu.2.ff.de condi.insti. fo.84.

3 Filius q fecit vindictā de morte patris vel fecit pacem ⁊ aliqđ recipit ꝓ pace non videtur immiscere hereditati paterne in.l.pro herede. §. sepulchri.nu.2.ff.de acqui.here. fo.91.

8 Filius vel alius descendēs ex quocunq̧ capite veniat an habeat annū in l.i.nu.5.C.qui admit. fo.16.

Filius si repudiat bonorū possess. expresse anteq̧ sit exclusus ab aliquo capite an perdat solū ex primo an ēt ex sequētibus.ibi.nu.6.

Filiusfamilias quare possit petere bonorū possessionē nō precedēte iussu patris sed adire hereditatē nō possit nisi iussu precedēte.ibi.nu.9.

7 Filiusfamilias cū possit cōueniri vel agere cū cōsensu patris si habet legitimā etatē an tūc ipse filius iurabit de calūnia ⁊ qđ in administratoribus tam ecclesiarum ꝙ̃ hospitalium ⁊ quid si conueniatur pater in.l.fin.§.qđ obseruari.nu.6.C.de iuramen.calum. fo.101.

8 Filiusfa.institutus si repudiat hereditatē nō cōsentiēte patre an preiudicet patri in.l.cū proponas.nu.8.C.de heredi.institu. fo.43.

3 Filius institutus sub cōditione potestatiua que vltimo vite spiritu poterat impleri si non habeat coheredem vel substitutum ⁊ ipse non vult implere conditionem tñ vellet habere hereditatē ꝙ remediū habeat in.l.suꝰ quoq̧.§.sed ⁊ si.nu.4.5.6.⁊.8.ff.de here.insti. fo.63.

3 Filium legitimum ⁊ naturalem se esse sciēs tunc videtur etiam scire id qđ est de iure scȝ quod est suus ⁊ necessarius in.l.⁊ econuerso.nu.3.ff.de acqui.heredi. fo.89.

3 Filius q ꝑ emācipationē desiȷ̃t tenere primū locū ⁊ nepos eo ingressus est locū eiꝰ tā in suitate ꝙ̃ in hereditate postea readoptet̃ recuperabit locum suū si adoptet̃ in locū patris istiꝰ nepotis ⁊ totā hereditatē sibi aufert secus si adoptet̃ simpliciter in.l.gallꝰ.§.⁊ quid si.n.12.ff.de li.⁊ postbu.f.53.

Filiꝰ cuiꝰ nepos erat substitutꝰ si decesserit viuēte testatore fuerit deportatꝰ ⁊ sic factꝰ sit locꝰ substitutiōi nepotis postea restituat̃ in integrū per principē recuperat locū suum ⁊ deiȷ̃cit nepotem.ibi.nu.13.

5 Filios tres habens si disposuit in suo testamēto ꝙ primogenitus habeat dominiū terrarū solus ⁊ aliȷ̃s debeat ꝓuidere ſȝ cōdecētiā de vita ipsorū ⁊ post mortē isti fratres steterīt in cōcordia ⁊ simul per.xx.vel.xxx. annos ⁊ simul ponebāt officiales in illis terris an tūc primogenitus videat̃ renuntiasse iuri suo in.l.qui iure.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.51.

4 Filiȷ̃ qñ ponūtur in dispositiōe nō in cōditiōe an reqratur qđ sint heredes patris vt si qs reciperet pro se ⁊ filiȷ̃s feudum vel emphyteosim in.l.filiusfamilias.§.cū quis erat.nu.4.ff.de lega.i. fo.41.

8 Filiȷ̃ naturales illius qui est grauatus restituere post mortem an faciant deficere fideicōmissuȝ in.l.cū acutissimi.nu.2.3.⁊.4.C.de fideicom. fo.84.

3 Filius si vult expectare euētū conditionis mixte de qua in.l.si qs.ff.de cōdi.insti.vt habeat ex testamēto ⁊ nō vult dicere testamētū etiā de iure ciuili in.l.si quis.nu.4.ff.de condi.insti. fo.82.

8 Filius si plura lucratus est ⁊ tale lucrū ponit in cōi expēdēdo ⁊ sustētādo patrē ⁊ fratres si mortuo patre repetit illā pecuniā a fratribꝰ ꝑ rata dicēs qđ pr̃ habuit vsumfru.hoc mado expēdēdo sed salua dȝ eē sibi ꝓprietas ⁊ fratres dicūt qđ videtur ipse donasse patri sicut pater sibi quid iuris in aut̃.excipit̃.§.sinautē.nu.3.C.de bo.que lib. fol.104.

8 Filius si coluit fundum paternū medietas fructuū attribuit̃ operis suis ⁊ illa est aduentitia ⁊ post mortē patris non venit cōlcanda cū fratribus ⁊ quid in alia dimidia in.l.cū oportet.nu.5.C.de bo.que libe. fo.103.

Quid de lucro acquisito ex pecunia paterna ⁊ quid si sit illicitum an acqratur patri.ibi.nu.6.

3 Filiȷ̃ institutio vel exheredatio requiritur ad validitatem testamenti in.l.gallus.§.in oībus.nu.2.ff.de lib.⁊ postbu. fo.55.

3 Filius naturalis subsistente causa legitima ⁊ naturali non pōt institui nisi in vna vncia in.l.si is.nu.3.⁊.4.ff.de vulg.⁊ pup. fo.70.

3 Filius potest esse testis in testamento patris militantis sicut pōt pater in testamento filiȷ̃ militis militantis in.l.qui testamento.§.per contrarium nu.2.ff.de testa. fo.38.

Filius in quibus casibus non possit esse testis pro patre in.l.qui testamēto.§.quecunq̧.nu.2.ff.de testa. fo.41.

4 Filius si sit pupillus an patris consensus sufficiat ad adeundum in.l.seruo.nu.5.ff.ad treb. fo.118.

3 Filiusfa.qui recipit dotem sine iussu patris lȝ teneat̃ insolidū nec sit sui iuris habet tñ cōtra vxorem priuilegiū ne cōdēnet̃ vltra ꝙ̃ facere possit in l.si filio.nu.2.ff.so.matri. fo.30.

Quid in aliȷ̃s contractibus ꝙ̃ dotis.ibi.nu.3.4.5.⁊.6.

7 Filiȷ̃ sicut habēt querelā cōtra donationē factā a parēte ita ⁊ ecōuerso cū parētibꝰ debeat̃ legitima in.l.si filiꝰ.nu.3.C.de inoffici.dona. fo.141.

1 Filius qualiter ⁊ qñ possit agere sine patris cōsensu etiam presentis in.l.si longius.§.si filiusfa.nu.2.ff.de iudi. fo.118.

8 Filius lȝ sit mortuꝰ vxor eiꝰ eadēq̧ nurus quousq̧ est in viduitate dicit̃ esse de familia mariti quo ad effectū de quo in.l.si.nu.4.C.de ver.sig.f.78.

3 Filius si vult expectare euentū conditiōis ⁊ cōditio eueniat valet testamentū in.l.suus quoq̧.nu.8.ff.de here.insti. fo.63.

3 Filius an patre existente furioso possit adire ⁊ an sibi acquirat in.l.cū heres.nu.1.ff.de acqui.here. fo.97.

7 Filiusfa.minor in quibus casibus possit fideiubere ꝓ patre in.l.j.nu.2.C.de filiofa.mino. fo.79.

4 Filiorū quatuor gña in.l.ex facto.§.si quis.nu.2.ff.ad trebel. fo.105.

3 Filius qñ precedit tempore mortis patris siue sit preteritꝰ exheredatus licet iura suitatis non sint apud nepotē preteritū in testamento tñ qñ nepos est institutus bene sunt apud eū iura suitatis in.l.qui in aliena.§.interdū.nu.2.ff.de acqui.here. fo.87.

Quid si filius erat institutus in parte ⁊ nepes in alia parte.ibi.

7 Filios duos habēs vnū puberē alterū impuberem eos equaliter instituit ⁊ inuicē substituit vulgariter pupillariter ⁊ per fideicommissum ⁊ vltimo morienti substituit titiū ⁊ decessit primo impubes ⁊ successit pubes ex pupillari postea decessit pubes relicto sempronio herede si postea titius fideicōmissarius petat hereditatē a titio an possit semproniꝰ detrahere legitimā amborū filiorꝫ ⁊ ēt trebellianicā i.l.ex tribꝰ.n.6.C.de iof.test.f.134.

8 Filius si remāsit in domo paterna post mortē patris nec apparet ex qua cā suberat tñ cā qr sibi tanꝙ̃ heredi matris sue debebatur dos materna in bonis patris ꝑ qua oīa erant obligata ⁊ ipso dicebat se remansisse in domo ex illa cā nō qđ vellet esse heres ⁊ creditores dicant tu debuisti tibi facere per iudicē assignari ex illa cā nō aūt ꝓpria autoritate hoc facere potuisti nisi vt heres qđ iuris in.l.j.nu.2.⁊.3.C.de repu.here. fo.65.

3 Filius emācipatꝰ si preteread patrē an eius testamentū sit nullū in.l.filio.nu.2.⁊.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.test. fo.66.

Filius qñ dicat̃ preteritus ⁊ plura de filio preterito.ibi.nu.4.⁊.6.

5 Filius naturalis vel bastardus lȝ non sit capax bonorū paternorū est tñ capax bonorū aliunde prouenietiū ꝙ̃ a patre in.l.ꝙ conditione.nume.2.

ff.de

ff.de dona.⁊ mor.causa cap. fo.37.

1 Filius in potestate vel emãcipatus si habeat beneficiũ ecclesiasticũ ⁊ pater gerat eius negotia tenebit sibi ⁊ ipse patri actione nego.gest.in.l.litis cõtest.§.pater.nu.2.ff.de neg.gest. fo.110.

5 Filiussa.an possit donare causa mortis ipsi patri ꝯsentiẽte pr̃e ⁊ possit donare fatri suo in eiusdẽ patris potestate ꝯstituto.in.l.tam.is qui.§.filiussami.nu.5.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.36.

3 Filius an possit acceptare hereditatem vsqꝫ ad legitimã que est deducta alieno ere ⁊ residuũ repudiare qđ nõ nisi habeat substitutũ.in.l.j.nu.3.ff.de acqui.here. fo.86.

3 Filio instituto in aliqua parte vel re pro sua legitima nõ põt ꝓhiberi ius accrescẽdi vel supplẽdi in residuo si illa nõ sufficit sꝫ vltra legitimã idẽ esset in filio qđ in extraneo.in.l.quoties.§.si duo.nu.6.ff.de here.insti.fo.65.

4 Filio an videaꝛ data legitima abstinẽdi per dationẽ vulgaris substituti ⁊ sic an tollaꝛ suitas.in.l.debitor.nu.3.ff.ad trebel. fo.116.

3 Filius potest donare causa mortis ipsi patri.in.l.qui in potestate.nu.10.ff.de testa. fo.35.

1 Filioꝝ vnꝰ exheredatoꝝ si primo ꝑ parte sua ⁊ postea lite pendẽte alter repudiauit q̃relã nõ dabiꝛ sn̄ia in totũ tñ portio repudiãtis sibi accrescit et necessaria erit alia sn̄ia in.l.qui repudiãtis.nu.2.ff.de inoffi.testa.fo.138.

2 Filius qñ soluit ꝓ liberãdo se ⁊ patrẽ ab obligatiõe ⁊ pater tenebaꝛ principaliter ⁊ ipse accessorie diciꝛ versum in vtilitatẽ pr̃is id qđ soluit.secus ecõuerso.in.l.si pro pr̃e.§.idem tractat.nu.3.ff.de in remꝰverso. fo.94.

1 Filius ꝓpter delictũ pr̃is qñ nõ priueꝛ fiendo.in.l.adoptiuũ.§.patronũ.nu.4.ff.de in ius voc. fo.25.

Quid in dignitate remis.ibi.nu.5.

2 Filiusfamilias qui recepit mutuũ si soluat pecuniã paternã potest pater eam vẽdicare quousqꝫ extat sed secuta cõsumptione secus.nec etiã ipse filius poterit eam repetere.in.l.si filius.nu.2.ff.si cer.peta. fo.10.

3 Filius si fuit institutus dũtaxat in legitima ꝙ possit sibi fieri pupillaris substitutio nõ aũt fideicõmissaria substitutio nisi relicta sit a venientibus ab intestato impuberis ⁊ ipse mortuus sit in pupillari etate.in.l.j.nu.6.⁊ 7.ff.de vulg.⁊ pup. fo.86.

1 Filius sperãs hereditatẽ pr̃is si illo viuẽte facit se liberari a creditoribus paternis talis liberatio valet sibi post mortẽ pr̃is quantum ad doli exceptionem.in.l.iurisgentiũ.§.si ante.nume.2.ff.de pactis. fo.56.

1 Filius institutus si est grauatus de restituẽdo pure nõ detrahit nisi vnam quartã si sub conditione vel in diem duas ⁊ qualiter cõputanꝛ.in.l.papinianus.§.meminisse.nu.6.ff.de inoffi.testa. fo.136.

2 Filius si fuit defensus tunc si ferꝛ sentẽtia cõtra eum super eius obligatione potest executio fieri ꝯtra patrẽ in peculio ꝓfectitio.in.l.licet pretoris.§.si filiusfamilias.nu.5.ff.de pecu. fo.88.

1 Filius q est heres ab intestato si repudiet portio sua nõ accrescet ĩstituto in altera dimidia.in.l.nã ⁊ si pa.§.filius nu.5.ff.de inoffi.testa. fo.138.

1 Filius adoptionis adoptiõe finita põt patrẽ adoptãtẽ in ius vocare sine venia ⁊ an hodie etiã durãte adoptione cũ nõ sit in eiꝰ potestate.in.l.adoptiuũ.nu.2.⁊.3.ff.de in ius voc. fo.25.

8 Filiusfamilias quare possit donare causa mortis ꝯsentiẽte pr̃e sed nõ possit testari vel codicillari etiã patre cõsentiẽte.in.l.senium quidem.nu.3.C.qui testa.facere pos. fo.33.

Et plura de filiofamilias et que non possit sine consensu patris.ibidem.nume.4.6.7.8.⁊.9.

4 Filio nõ sufficit ꝓbare qđ pater vnũ quid fecerit in fraudẽ fideicõmissi quia per hoc nõ diceretꝛ dissipator sicut ex vnico actu nõ diciꝛ quis mercator sed requiriꝛ ꝓbare qđ multa ⁊ sic ad minꝰ tria vt cogaꝛ restituere filio etiã in potestate ante conditionis euentũ nisi vna vice dissipauerit multa bona ⁊ quid si postea filius moriaꝛ ante patrem.in.l.imperator.nume.2.ff.ad trebellia. fo.113.

Filiusfamilias quo casu de iure ffoꝝ habeat bona que pr̃i nõ q̃runꝛ licet re vera nõ essent castrensia vel quasi.ibi.

Filius an possit post mortem patris scrutari administrationem patris.ibidem.nu.9.

7 Filiussa.an restituaꝛ aduersus suã obligationem an vero ipse pater cõtra ꝯtractũ filij.in.l.si.nu.3.C.de filiofa.mino. fo.79.

7 Filius si nõ instituaꝛ in aliquo licet ei iure legati vel fideicõmissi relinquatur maior pars hereditatis testamentũ nõ valet in auꝛ.nouissima.nu.4.C.de inoffi.testa. fo.130.

2 Filiussa.ꝓpter mẽdaciũ perdit bñficiũ excipiendi ne cõueniaꝛ vltra q̃ facere potest.in.l.cum qui.nu.1.ff.quod cũ eo. fo.85.

1 Filius si repudiaret hereditatẽ sibi delatã hodie potest pater eam adire ⁊ qđ in querela.in.l.papinianus.nu.2.ff.de inoffi.testamen. fo.133.

4 Filius in potestate institutus sub cõditione potestatiua nõ est heres necessarius anteq̃ impleat sed postea sic.in.l.cõditionibꝰ.nu.3.ff.de cõdi.et demon. fo.69.

1 Filius exheredatꝰ qñ habet quartã integrã hereditatis paterne licet nõ titulo institutionis nõ habet querelã ⁊ qñ dicaꝛ qs habere quartam integrã.in.l.papinianus.§.quoniã.nu.2.ff.de inoffi.testamen. fo.134.

1 Filius exheredatus si est in bonorũ possessione quem modũ tenere debeat circa querelã.in.l.papinia.§.si filius.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.136.

2 Filius vel seruus qñ ex rebꝰ peculiaribꝰ exercet aliquã negotiationẽ manualem tũc pater vel dñs cõsentiens teneꝛ exercitoria ⁊ sic insolidũ.l.j.§.si is qui.nu.2.3.⁊.4.ff.de exerci.acti. fo.80.

5 Filius hodie in aduẽtitijs q̃rit pr̃i possessionẽ naturalẽ sicut acquirit pr̃i vsumfructũ in eis.in.l.possessio quoqꝫ.nu.2.ff.de acqui.posses. fo.52.

7 Filius si liberat debitores paternos viuẽte patre.⁊ postea succedat patri an possit venire cõtra liberationẽ.in.l.quidã in iure.§.donationẽ.nu.2.et 3.ff.de dona. fo.34.

7 Filius in testamento si fuit institutus in certa re pro sua legitima talis institutio nõ potest in codicillis reuocari.in.l.omnimodo.nu.7.C.de inoffi.testa. fo.135.

7 Filius exheredatus cui pater fecit relictũ quod est minus legitima nõ potest hodie intentare querelã sed agere ad supplemẽtum.in.l.cum queriꝛ.nu.3.C.de inoffi testa. fo.130.

5 Filius qđ remediũ habebit si rem in hereditate repertã tenuit longo tp̃e bona fide tanq̃ paternã ⁊ ab alio molestaꝛ.in.l.ij.§.filium quoqꝫ.nu.3.ff.pro here. fo.65.

5 Filiussa.ad hoc vt possit donare rem peculij ꝓfectitij cũ requiraꝛ specialis cõcessio satis diciꝛ specialis si cõcedit sibi qđ donet licet nõ dicaꝛ cui.in.l.filiussa.§.donare.nu.4.ff.de dona. fo.30.

8 Filij libertorũ vel libertarũ nõ sunt liberti.in.l.quod ex liberta.nu.3.C.de oper.liber. fo.13.

3 Filios suos instituens gñaliter vel simpliciter qđ videaꝛ instituisse illum quẽ ignorabat se habere.in.l.titius.nu.7.ff.de libe.⁊ posthu. fo.49.

5 Filiussa potest se obligare ciuiliter ⁊ naturaliter ex omni causa preterq̃ ex mutuo ⁊ voto ⁊ de quo possit soluere sine volũtate patris.in.l.ij.nu.2.ff.de donatio. fo.30.

8 Filiussa.potest in beneficialibꝰ esse in iudicio sine cõsensu patris.in.l.cuꝫ nõ solũ.§.necessitate.nu.4.C.de bo.que lib. fo.105.

8 Filius ⁊ legitimus naturalis an possit reuocare alienationes factas per patrẽ titulo oneroso in preiudiciũ sue legitime ⁊ quid si titulo lucratiuo.in.l.si.nu.5.6.⁊.8.C.si in frau.pa. fo.14.

5 Filiussa.põt donare cã mor.qñ donat p̃senti secus si absenti ⁊ nullo ꝓ eo recipiẽte.in.l.tam.is qui.§.filiussa.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.36.

Filiussa.si patre ꝯsentiẽte testaꝛ cũ clausula ꝙ si nõ valet iure testamenti valeat iure cuiuslibet vltime volũtatis an valeat saltem iure donationis causa mor.ibi.nu.2.

6 Filius si vellet a pr̃e recedere ⁊ vellet qđ pater daret sibi ⁊ familie sue alimẽta extra domũ ⁊ petat sibi restitui dotẽ vxoris an pater cogaꝛ ad hoc.

Et an pr̃ possit filiũ de domo expellere.i.l.qdã cũ.nu.6.ff.de vb.obl.f.39.

8 Filius si repudiauit bo.pos.vnde liberi an sit exclusus ab hr̃editate ex omni iure.in.l.vna.nu.2.C.quando nõ peten.par. fo.18.

Quid si dicat repudio portionem meam.ibi.

8 Filius preteritus si tacet per annũ ⁊ testm̃ nõ impugnat an videaꝛ ipsum approbare.in.l.j.nu.2.C.de suis ⁊ legi. fo.97.

7 Filius qñ possit reuocare alienata per patreꝫ titulo oneroso.in.l.j.nu.10.C.de inoffi dona. fo.140.

7 Filius licet per ingressum religionis exeat patriã potestatẽ nihilominus patre mortuo deferꝛ sibi hereditas iure suitatis ⁊ quid in religione mendicantiũ.in.l.si.§.hoc etiã.nu.3.C.de epis.⁊.cle. fo.21.

7 Filius institutꝰ in minori parte q̃ sit legitima adeũdo hereditatẽ nõ perdit ius agẽdi ad supplemẽtũ.in.l.parẽtibꝰ.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.131.

8 Filius accusando testm̃ pr̃is de falso ⁊ succũbẽdo ꝑdit eam legitimã suã.in.l.ij.nu.3.C.de his qui.vt indi. fo.70.

1 Filius exheredatꝰ vel p̃teritꝰ relictꝰ meus executor in testamẽto acceptãdo officiũ exequẽdo nõ videꝛ querele renũtiasse nec iuri dicendi nullũ.in l.si pars.§.illud etiã.nu.2.ff.de inoffi.testamen. fo.137.

7 Filius institutꝰ in legitima debet eam capere de manu heredis nisi sit institutus in certa ⁊ determinata re ⁊ tũc potest ꝓpria autoritate occupare sicut quilibet alius.in.l.si quis.nu.5.C.de inoffi.testa. fo.136.

7 Filius exheredatus si prestat patrociniũ heredi an perdat querelaꝫ.in.l.re tua.nu.3.C.de rei ven. fo.148.

7 Filius institutus in legitima an hodie possit grauari per viã legati vel fideicõmissi.in.l.ex tribꝰ.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.134.

7 Filiusfamilias si adiuit aliquã hereditatẽ sine ꝯsensu.patris ⁊ eam tenuit ꝑ longũ tẽpus sciẽte ⁊ patiẽte pr̃e an p̃sumaꝛ adiuisse cũ ꝯsensu patris vt filiusfamilias obligeꝛ ac si cõsensus pr̃is reqsitus ex forma statuti interuenerit.in.l.filiusfamilias.nu.5.C.de peti.heredi. fo.143.

1 Filij quousqꝫ possunt ad querelam admitti pater nullũ ius habet ꝯtra testamentũ filij emãcipati sed eis exclusis incipit habere an ei detur cõtra tab.in.l.pater filium.nu.6.ff.de inoffi.testa. fo.137.

1 Filius cui relictũ est minꝰ legitima si illud acceptat nõ ꝑdit ius agẽdi ad supplemẽtũ nisi hoc exp̃sse dicat.in.l.ij.nu.8.ff.de inoffi.testa. fo.132.

7 Filius si quis fuit appellatꝰ an per hoc cõstituaꝛ in quasi possessione filiationis.in.l.nõ nudus.nu.2.C.de proba. fo.166.

3 Filius si exheredaꝛ ab illa portione q̃ ipsuꝫ tãgeret ab intestato an valeat exheredatio.in.l.sub cõditione.nu.3.ff.de liberis ⁊ posthumis. fo.49.

1 Filio ⁊ omnibꝰ descendentibꝰ nõ solũ debeꝛ legitima sed etiã fructꝰ eiꝰ a tp̃e mortis defuncti nec possunt hodie de istis fructibꝰ fraudari.in.l.papinianus.§.vnde si quis.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.135.

7 Filius hodie si exhr̃daꝛ cũ exp̃ssione legitime cause licet nõ vere ⁊ aliqd

fit sibi relictũ ẽt iure legati nõ dicif nullũ lʒ nõ habeat iure institutiõis sʒ aget ad supplemẽtũ in.l.si marit⁹.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.133.

2 Filij plures vna cũ patre inter se habẽtur ꝓ eadẽ ꝑsona in. l.frater a fratre nu.7.ff.de condi.indebi. fo.48.

7 Filio dʒ hodie aliqd relinq iure institutiõis ⁊ qd deest suppleaf vel ex legatis vel ex fideicõmissis q̃ cõputanf in legitima vel ex alijs q̃ proueniũt ex facultate defuncti in auf.nouissima.nu.4.⁊.5.C.de inoffi.testa. fo.130.

8 Filiusfa.de iure.C ꝙ habeat heredẽ ab intestato in aduẽtitijs sec⁹ de iure ffor̃ũ.⁊ qd in castrẽsib⁹ in.l.sancim⁹.nu.2.C.cõia de succes. fo.101.

8 Filius an habeat hypotecã in bõis patris ꝓ mala administratiõe i.l.excipitur.§.sʒ cum.nu.2.C.de bo.que lib. fo.104.

8 Filiusfa.de iure veteri habebat integrã ꝑsonã stãdi in iudicio tãq̃ reus et poterat ex oĩ cã obligari ⁊ cõueniri ⁊ cõdẽnari sine patris cõsensu p̃terq̃ in mutuo ⁊ voto ⁊ qñ etiã in agẽdo ⁊ quid ꝑ ista iura.C.in.l.fi.§. necessitate.nu.2.3.4.⁊.16.C.de bo.q̃ lib. fo.105.⁊.106.

8 Filium si aliquẽ appellaui an alio non probato in contrarium presumaf filius in.l.neq; professio.nu.3.C.de testa. fo.36.

8 Filiusfa.an possit testari sine consensu patris in aduentitijs in quibus pater non habet vsumfru.in.l.fi.§.filius autem.nu.2.3.4.5.⁊.6.C.de bonis que libe. fo.107.

8 Filius si fuit institutus contẽplatiõe patris an tunc hereditas dicatur ꝓfectitia ⁊ nõ aduẽtitia in.l.fi.nu.2.C.de repu.bon.possessio. fo.23.

8 Filius si nõ sit solus heres sed vna cũ extraneo an tũc vsucapiat titulo ꝓ herede in.l.ij.nu.4.C.de vsuca.ꝓ here. fo.109.

1 Filio in potestate nõ est necessaria bono.pos.gratia litis agnoscende sed filio emãcipato sic vt ei detur querela in.l.posthumus.§.si quis in tenta.nu.6.ff.de inoffi.testa. fo.133.

Filio in potestate aditio hereditatis est supuacua vt sibi acquiratur hereditas cũ sibi etiã ignorãti acquiratur.ibi.nu.7.

8 Filiusfa.in quo casu de iure.C.habebat heredẽ ab intestato lʒ d̃ iure ffor̃.secus in.l.si quis vel §.sinautem.nu.3 C.ad tertul. fo.99.

1 Filiusfa.iure.ffor̃ũ.⁊ in castrensi peculio nõ habebat heredem ab intestato sed pater iure paterno occupabit nõ tanq̃ heres sed bene poterit testari in.l successori.nu.2.ff.de neg.gest. fo.106.

3 Filius qñ fuit institut⁹ sub cõditiõe potestatiua ꝙ anteq̃ sit impleat non sit suus heres ⁊ si decedat ea nõ impleta nepos ex eo nõ ꝓhibetur esse su⁹ heres ⁊ an vocetur nepos viuente filio in.l.si filius heres.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.48.

Qualiter iste nepos possit esse suus heres auo.ibi.nu.3.

7 Filius cui relictũ est minus q̃ sit legitima si sit substitutus legatario vel heredi an illd̃ qd̃ capit ex substitutiõe imputet sibi in legitimã in.l.scim⁹.nu.12.C.de inoffi.testa. fo.138.

Quid in eo quod capit ex iure accrescẽdi.ibi.

7 Filius qui aliqd habuit in vita a patre vel in vltima volũtate an mortuo patre possit agere querela an agere ad supplementum in.l.qñ.§.illud etiã nu.2.C.de inoffi.testa. fo.137.

3 Filium institui in re certa an sufficiat an debeat institui in aliqua quota.in.l.gall⁹.§.in oĩbus.nu.3.ff.de lib.⁊ posthu. fo.55.

1 Filius grauatus sub cõditiõe vel in diẽ primo detrabit legitimã ipso iure statim postea vero falcidiam vel trebellianicã adueniẽte conditiõe vel die in.l.papinianus.§.quarta.nu.5.ff.de inof.test. fo.134.

Filio instituto repudianti qualiter dari põt querela sed hodie non datur qꝛ fit suppletio ⁊ remouef grauamẽ.ibi.nu.13.

7 Filijs an p̃iudicet si aliqs submittat se alicui dño nõ faciẽdo se subditũ vel fidelem vel hominem suum seu vasallum in.l.j.nume.2.C.de pa.qui fil.distrare. fo.206.

8 Fili⁹ de restituẽdo grauatus an possit detrahere duas quartas i.l. quãq̃ pater.nu.3.C.ad.l.fal. fo.92.

7 Filior̃ũ vnus si est incapax an portio sua remaneat apud alios in auf.nouissima.nu.11.⁊.12.C.de inoffi.testa. fo.131.

3 Fili⁹ si cõueniaf tanq̃ fili⁹ ⁊ heres nõ hʒ necesse allegare se non immiscuisse nisi creditores ꝓbent illum se immiscuisse in.l.ei qui.nu. 2. ff. de acqui.here. fo.88.

8 Filius de restituẽdo grauatus sub cõditiõe an possit de iure ciuili detrahere nisi vnã quartã scʒ vel legitimã debitã iure nature vel trebellianicã ⁊ quid si est grauat⁹ pure in.l.iubemus.nu.2.⁊.3.C.ad treb. fo.90.

8 Filius grauatus de restituẽdo hereditatẽ an possit ꝓ expensis militie vel doctoratus vel alterius dignitatis diminuere de bonis restitutioni subiectis in auf.res que.nu.13.C.cõmu.de leg. fo.87.

8 Filij quo casu succedunt in locũ parentis ⁊ lʒ sint in remotiori gradu q̃ ali⁹ cũ quo voluit cõcurrere tñ concurrunt cũ ea sicut cõcurreret eor̃ũ pater si viueret hodie ⁊ qñ hoc ꝓcedat i auf.cessante.n.2.C.de legi.here.f.99.

Filij fratrũ qñ succedũt per se nõ cũ patruis aut amitis seu materteris an succedant in stirpem aut in capita.ibi.nu.3.

8 Filius si agat procuratorio noĩe an agat patris consensu in.l.fi.§.necessitate.nu.6.C.de bo.que libe. fo.105.

De eodẽ ibi.nu.8.9.10.13.⁊.14. fo.106.

2 Filius qñ est aptus ad discẽdũ tenef pater si potest ⁊ filius vult tenere eũ in studio ⁊ poterit cõpelli iudicis officio sicut ad dotandã filiam in. l. sed iulianus.§.quanq̃.nu.3.ff.ad mace. fo.87.

Vide latius.ibi.nu.5.6.7.8.9.⁊.10.

3 Filiũ impuberẽ instituere nolẽs ne bona ꝑ eũ aut ꝑ tutores eius dissipentur qualiter debeat instituere amicũ de quo cõfidit ⁊ filiũ exheredare ⁊ si filium non exheredaret an vitiaretur testamentum in.l.multi.nu.2. ff. de libe.⁊ posthu. fo.49.

3 Filius institutus testatore viuente si fingif mortuus vt quia tũc fuit captus ab hostibus ⁊ post mortẽ testatoris moriaf in captiuitate quod tũc nepos p̃terit⁹ rũpat testamẽtũ ac si vere fili⁹ mortu⁹ esset viuẽte testatore in.l.si quis.§.filium.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.45.

8 Filij repudiatio de hereditate aduẽtitia lʒ nõ nocet patri imo prodest qꝛ facit ipsum admitti ad proprietatẽ ⁊ vsumfructum:mors tñ filij hñ ei nocet:qꝛ eũ excludit ⁊ que sit ratio in.l.ij.nu.2.3.⁊.4.C.ad orfi. fo.99.

8 Filius q tenebat primũ locũ si nõ fuit institut⁹ sʒ exheredat⁹ ⁊ postea excluderef a q̃rela lapsu tp̃is vel repudiatiõe talis q̃rela defertur nepoti ex successorio edicto in.l.si auus tu⁹.nu.2.C.de libe.prete. fo.53.

3 Filiusfamilias q fecit testm̃ nõ sufficit ꝙ factus sui iuris appareat ꝙ voluerit decedere cũ eodẽ testamẽto nisi hoc declaret corã septẽ testibus vt testamẽtũ valeat sed tñ dicef nouũ testamẽtũ sʒ codicilli possunt recõualescere si hoc probaf ꝑ duos testes in.l.si filiusfamilias.n.3.ff.de testa.f.38.

2 Filiusfamilias sicut obligaf ex contractu vel quasi preterq̃ in mutuo et voto ita obligaf ex delicto in.l.si seruus.numero.3.ff.de condictione furtiua. fo.55.

4 Filiusfamilias licet isto iure ab intestato nõ habebat heredem etiã in castrẽsibus sed pater occupabat iure peculij ⁊ dicebaf vniuersalis successor ⁊ qd in testamẽto in.l.filiusfamilias.nu.2.ff.ad.l.falcidiam. fo.89.

4 Fili⁹ si cũ pecunia paterna lucrat⁹ est vsuras vel soci⁹ cũ pecunia cõi qd̃ nõ teneaf cõicare fratrib⁹ aut socio dictas vsuras quas lucrat⁹ est ex stultitia soluẽtiũ in.l.si heres.nu.4.ff.ad.l.falcidiam. fo.85.

3 Fili⁹ qñ ignorauit sibi delatam hereditatẽ paternã trãsmittit eã rõe suitatis tanq̃ sibi acqsitam per legẽ cũ beneficio repudiãdi ⁊ tã ad nepotem ex eo q̃ etiã ad quoscumq; extraneos heredes in.l.si quis filiũ.§.si fili⁹.nu.2.ff.de acqui.here. fo 84.

1 Filiusfamilias ꝙ possit cõdẽnari ⁊ carcerari ⁊ ꝙ in bõis castrẽsib⁹ possit executio fieri ⁊ an cõtra patrẽ fieri possit in peculio profectitio seu legitima in.l.tam ex contrac.nu.2.ff.de iudi. fo.128.

7 Filius põt pacisci cum creditoribus paternis quod ipsum non conuenient postq̃ erit heres patris ⁊ sic super hereditate paterna in.l.fi.nu. 3. C. de pactis. fo.48.

3 Filius si ingressus est monasterium cum desierit esse in potestate sui patris ⁊ ingressus sit potestatem monasterij an efficiatur suus ⁊ necessarius heres patri suo ⁊ sic acquiratur hereditas monasterio sine expressa aditione in.l.si sub conditione.nu.2.ff.de lib.⁊ posthu. fo.49.

3 Filius si non fuit exheredatus nec etiam institutus ⁊ testator instituit heredem extraneum an valeat institutio si filius viuo patre moriatur in. l. si ita.§.testamentum.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.47.

5 Filiusfamilias an possit facere testm̃ vel codicillos patre consentiente in l.tam is.§.filiusfamilias.nu.1.ff.de dona.cau.mor. fo.36.

3 Filij non legitimi possunt capere a matre ex vltima voluntate ⁊ ꝙ possit sibi ab intestato succedere vna cũ filijs legitimis ⁊ naturalibus nisi mater esset illustris vel nisi filij essent concepti ex damnato coitu in.l.cũ pater.§.mater.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

1 Filius datus in adoptionem hodie nõ trãsit in potestatẽ patris adoptiui in.l.aduersus.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.141.

3 Filiusfamilias que gerere possit sine voluntate patris in.l.qui in potestate.nu.2.5.6.⁊.8.ff.de testa. fo.35.

3 Filius si non sit in potestate patris ratione dignitatis adepte que liberat a patria potestate posset sibi substitui perinde ac si esset in potestate in. l. ij.nu.3.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.69.

3 Filium si quis tempore mortis habeat qui erat frater minor ⁊ sic erat incapax ⁊ hereditas fuerit delata proximioribus ⁊ postea ille frater minor efficiatur episcopus ⁊ sic absoluitur a regula ⁊ efficiatur capax qñ auferre possit hereditatem alijs in.l.gallus.§.⁊ quid si tantum.nu.20.ff.de libe.⁊ posthu. fo.53.

1 Filiusfamilias lʒ iure digestor̃ũ nõ haberet ꝓpriũ tñ ex suo cõtractu vel obligatione poterat conueniri vel condẽnari ⁊ qualiter etiam exigi in . l.si duo.§.item si nu.3.ff.si quis cau. fo.41.

7 Filius ꝓprietarius an possit obligare vel alienare ꝓprietatẽ sine cõsensu patris vsufructuarij in.l.ij.nu.6.C.de vsufru. fo.149.

4 Filius naturalis natus ex cõcubina nõ est a iure reprobatus sed spuri⁹ sic ex dãnato coitu natus in.l.ex facto.§.si quis.nu.2.ff.ad trebel. fo.104.

2 Filiusfamilias in castrensi peculio habef loco patrisfamilias quo ad oĩa ⁊ quid si mutuũ non sit factũ in causam castrensis peculij in.l.j.§.in filiofamilias.nu.3.ff.ad mace. fo.86.

Filiusfamilias qui habet castrense peculium an quo ad ipsum sit sui iuris vere an per fictionem.ibi.nu.5.⁊.6.

4 Filij primi gradus an imputent fructus in quartam trebellianicã ⁊ qd in alia in.l.mulier que.§.cũ ꝓponeref.nu.6.ff.ad treb. fo.107.

2 Filius si de pecunia mutuata ad hoc emerit libros vel possessionem creditorem repetentem pecuniam non repellet secus si ad hoc non sit mutuata in.l.sed ⁊ si.§.hoc senatus.nu.3 ff.ad macedo. fo.87.

Filius

3 Filius p captiuitatẽ patris efficit sui iuris ⁊ si postea pater reuertat fictio ne postliminij recuperabit patriã potestatẽ ⁊ fingek nunq̃ eã exiuisse. in.l. lex cornelia.nu.2.ff.de vulg.⁊ pul. fo.74.

3 Filius licet dicat se nolle hereditatẽ paternã non videt pꝑter hoc eã repudiare nisi post ista verba laberet annus.in.l.si seruũ.§.pretor.n.2.ff.de ac/qui.here. fo.100.

3 Filius cũ debeat habere iure institutionis si relinquat iure fideicommissi vniuersalis tantũdem valeat ⁊ quid si ei simpliciter reliquat ⁊ nõ dicatur iure istitutiõis.in.l.cũ ex filio.nu.3.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.76.

4 Filijs que cõpetũt vt filijs nõ imputantur filio in quartã in.l. si patroni nu.2.⁊.3.ad treb. fo.114.

3 Filius etiã sub ꝯditiõe grauatus nõ detrabit nisi vnã quartã ⁊ quid de iure canonico in.l.coheredi.§.cũ filie.nu.8.⁊.9.ff.de vulg.⁊ pup. fo.77.

3 Filius q fit dñs rerũ paternarũ patre viuẽte triplex effectus.i.l.in suis.n. 2.3.ff.de libe.⁊ posthu. fol.46.

3 Filiũ meũ lꝫ faciã mihi heredem voluntarium instituẽdo eũ sub cõditione potestatiua vel si voluerit si tamẽ ipsum substituã impuberi pure erit sibi necessarius heres in.l.sed si plures.§.quos possum nuṁ.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.71.

6 Filius si nõ fuit admissus ad defensionẽ cause patris absentis ⁊ lata sit cõtra eũ sña qualiter restituatur in integrũ sicut ille qui dimisit pcuratorẽ qui postea mortu⁹ esset in.l.exigẽdi.nu.2.C.de pcu. fo.66.

5 Filiũ quẽ nõ esse legitimũ ⁊ naturalẽ qualiter probet in.l.donationes .nu. 1.ff.de dona. fo.34.

8 Filius pupillus q sine alicui⁹ autoritate possit statim adire lꝫ sit in patria ptãte si pater eã ipsi pupillo delatã repudiauit ⁊ qd si pater adiuit an possit venire cõtra.in.l.si.§.si nuero.n.3.4.⁊.5.C.de bo.que lib. fo.107.

6 In his q̃ descẽdũt in filios vt filios nõ est necesse q adeãt hereditatẽ paternã in.l.quodcũq̃ si qs ita.nu.2.ff.de ver.obl. fo.16.

8 Filius q se abstinuit ab hereditate paterna lꝫ possit abstẽsionẽ reuocare ⁊ nihilominus adire non videt eam reuocare lꝫ faciat actum qui fieri nõ potest citra ius ⁊ nomẽ heredis sed requirit q expresse reuocet in.l.j.nu.2. C. de iure delib. fo.56.

4 Filius vel seruus cũ heres instituitur põt dominus vel pater onere fideicõmissi grauari in.l.questitũ.§.cũ seruus.nu.2.ff.de leg.j. fo.35.

4 Filius in potestate trãsmittit licet se nõ immiscuerit sꝫ emãcipatus nõ i.l. filio patre.nu.3.ff.de leg.j. fo.34.

1 Filiusfa.q bodie babeat heredẽ ⁊ pater sibi succedat vt heres ⁊ qualiter teneat i.l.tam ex.nu.7.ff.de iudi. fo.128.

1 Filius lꝫ trãseat i alienã familiam per adoptionẽ nõ desinit filius me⁹ esse nec perdit priuilegia que habebat vt filius meus.in.l.sed si hac.§.liberos. nu.6.ff.de i ius vo. fo.26.

Filius liberte ⁊ ecõtra illa mater liberta filio ex patrono qualiter debeãt sibi inuicem reuerẽtiam.ibi.

7 Filius si viuẽte patre vult ab eo recedere cũ vxore ⁊ viuere de perse ⁊ petat a pře vt ꝯsignet sibi dotẽ vxoris ⁊ př nõ vult sꝫ dicit nolo q recedas ⁊ volo ministrare vobis expẽsas qd iuris.i.l.ij.nu.3.C.fami.her. fo.154.

7 Filius si est i studio de volũtate patris q necesse hꝫ pater perseuare ⁊ administrare sibi expẽsas necessarias.i.l.macedoniani.numero.2.C. ad macedonia. fo.185.

7 An sit i arbitrio iudicis discernere an creditor habuerit iustã cãm credẽdi filiofa.vel nõ vt cesset exceptio macedo.in.l.j.nu.2.C.ad maced. fol.eo.

2 Filius cõstituit in quasi possessiõe filiatiõnis ex facto parẽtũ nec tñ sit preiudiciũ veritati quominus possit pbari cõtrarium.i.l.ait pretor.nu .7. ff.de iureiur. fo.20.

4 Filius si legitimã repudiat ⁊ accrescit vel venit ad substitutum vulgarem trãsit cũ onere iniũcto filio lꝫ si filius acceptasset debuisset onus reijci. i.l. cũ patronus.nu.2.ff.de leg.ij. fo.47.

7 Filij res vẽdita si nõ fuit tradita per matrẽ an emptor possit cõuenire filiũ heredẽ matris vt tradat.i.l.cũ a matre.nu.4.5.⁊.6.C.de rei vẽ. fo.147.

2 Filius accessorie obligatus lꝫ soluat p sua obligatione dicit vertere i vtilitatẽ patris ⁊ tenebit pater actiõe de in rẽ verso ei a quo fili⁹ recepit pecuniã mutuo vt solueret.i.l.si filius.nu.4.ff.de in rẽ verso. fo.95.

2 Filiusfa.q hodie habeat heredẽ ⁊ pater ei succedit vt heres.in.l.creditorẽ. nu.3.ff.ad macedo. fo.88.

7 Filius si nõ hꝫ peculiũ pfectitiũ debitũ cõtractũ pater eũ viuẽte patre nõ onerat fratres vt teneant soluere p eo sicut nec patrẽ etiã si cõiter viuerẽt ⁊ quid si fit cõtractum post mortem patris.in.l.certum.numero.3.⁊.4. C. famil.berci. fo.155.

3 Filius verus dicit ille q est legitimus ⁊ naturalis ⁊ cui cõuenit diffinito filij.in.l.fi.nu.2.ff.de iur.delib. fo.85.

2 Filius vt nõ possit cõueniri a creditoribus nisi inq̃tũ facere põt que requirant ⁊ qualiter ⁊ qñ cõueniat.in.l.ij.nu.2.ff.quod cũ eo. fo.85.

1 Filiusfa.de aduẽtitijs in quib⁹ př hꝫ vsum fructũ nõ potest disponere sine volũtate patris etiam in preiudiciũ suimet.in.l.⁊ heredi. §. filiusfa.nu. 4.ff.de pac. fol.60.

Quid si interueniat iuramẽtum ibi.⁊ nu.5.

4 Filius q nõ possit rũpere testamentũ patris ẽm q loquũtur idiote.in.l.si fundũ.nu.2.ff.de leg.j. fo.30.

4 Filio i his q̃ acqrunt vt filio nõ est necesse q sit heres patris vt ipe pater recipiat emphyteosim vel feudũ p se ⁊ filijs eius vel liberis si nõ dicat et heredibus.in.l.si post mortẽ.nu.3.ff.de leg.j. fo.26.

6 Filium si qs habeat ex concubina ⁊ postea recipiat vxorem ⁊ habeat similiter ex illa filium postea mortua vxore contrahat matrimonium cũ concubina an filius natus ex ea legitimetur.in.l.cum decem.§. itẽ si ignorans. nu.2.de solu. fo.73.

6 Filius si liberauit de facto debitorem paternũ per pactũ vel acceptilationem ⁊ postea patri succedit an poterit hoc nõ obstante ipsum cõuenire. in.l.filiusfa.nu.2.ff.de solu. fo.67.

7 Filius si postea successit patri an tenebitur obseruare pactum de non petendo q ipse fecit debitori paterno ⁊ an possit retractare venditionem. in l.filius.nu.2.C.de pact. fo.44.

4 Filius vel filia si excluditur a legitima nõ facto testatoris sed ex dispositione iuris cõis vel statuti q habeat p mortuo ⁊ nõ cõputetur i numero. in.l.plane.§.si duobus.nu.8.⁊.10.ff.de leg.j. fo.14.

4 Filius nõ obligatur ex voto in.l.seruo.nu.3.ff.ad trebel. fo.118.

1 Filij duorũ fratrũ appellant fratres in.l.tres fratres.nu.2.ff.de pac. f.65.

3 Filium occidere hodie nõ licet nisi reperiretur cum nouerca adulterari.in l.in suis.nu.4.⁊.6.ff.de libe.⁊ posthu. fo.46.

1 Filius potest facere conditionem patris meliorem sed nõ deteriorez. in.l. si quis.§.j. nu.2.ff.de calum. fo.112.

3 Filius si instituat sub conditione si voluerit an ista conditio reũciatur et an videatur continere ꝯgrauamen. in .l. suus quoq̃. numero.4.ff. de here. insti. fo.63.

4 Filius an possit testari de aduẽtitijs in quibus pater habet vsumfructum in.l.j.§.hoc autem.nu.3.ff.ad treb. fo.98.

3 Filius an possit institui in codicillis. in .l. institutio.nume.3.ff. de condi. insti. fo.82.

5 Filios ex cõcubina habẽs an possit ipsi cõcubine aliquid legare vel eam heredem instituere.in.l.donationes.nu.3.ff.de dona. fo.34.

6 Filius impubes qualiter possit obligari ⁊ an sufficiat autoritas patris et quid in iudicio in.l.si seruus.§.pupillus.nu.4.ff.de ver.obli. fo.48.

7 Filius abstinẽdo ab hereditate paterna an hodie remaneat heres nomine in.l.j.nu.3.C.si vt se ab here.absti. fo.86.

4 Filius dicitur preteritus si non est directo institutus licet per fideicõmissum sit sibi hereditas relicta ⁊ quid hodie.in.l.ita.§. qui rogatus. nu.2.ff. ad trebel. fo.109.

3 Filius in ptãte intentando contratab.non est deterioris ꝯditionis q̃ si diceret testamẽtũ nullũ in.l.si filius.nu.8.ff.de libe.⁊ posthu. fo.47.

3 Filius emancipatus an possit esse testis in testamento patris. in.l. qui testamento.nu.3.ff.de testa. fo.44.

8 Filius an mereatur premiari de emancipatione an vero pater.in.l. vt liberis.nu.10.C.de colla. fo.26.

3 Filia etiam si efficiatur sui iuris.solu.ma.locũ habet cõsolidatio si nõdum dos erat soluta.in.l.si marito.§.si voluntate.nu.4.ff.solu.ma. fo.22.

Filia postq̃ cõsensit patri agenti vel procuratorẽ cõstituenti an teneatur etiam cõsentire heredibus patris vt agere possint.ibi.nu.3.

4 Filia cõtra patrẽ vt eã dotet nõ habet actionẽ sed potest implorare iudicis officiũ.in.l.mulier que.§.cuꝫ proponeretur.nu.7.ff.ad treb. fo.107.

3 Filia hodie põt contrahere matrimonium sine consensu patris.in.l. quoties.nu.3.ff.sol.ma. fo.22.

1 Filia si paciscitur tpe quo est in potestate patris super dote ⁊ postea agẽs erit sui iuris obstat exceptio licet non patri. in.l. ⁊ heredi.§. filiusfa. nu.2. ff.de pact. fo.60.

4 Filiam in legitimam cũ quis instituisset ⁊ vltra aliud reliqsset ⁊ pupillariter filio masculo substituisset deinde mãdauit q nõ nuberet nisi mercatori ⁊ si cõtrafaceret ademit quicqd reliquit vltra legitimã ⁊ cõtrafecit an fratri possit succedere ex pupillari.in.l.peto luciũ.nu.3.ff.de leg.ij. fo.55.

4 Filia põt grauari in dote per speciale fideicommissum quatenus excedit legitimam.in.l.a filia.nu.2.ff.ad treb. fo.117.

Filia non dotata a patre lꝫ possit se dotare de bonis restitutioni subiectis non sic poterit dotare filiam suam cum sibi non incũbat onus dotandi sed patri ⁊ quid si esset casus in quo sibi incumberet ⁊ quid in filio grauato si haberet filiam.ibi.nu.3.4.⁊.5.

3 Filia si renũtiauit hereditati paterne cũ iuramẽto pꝑter masculos deinde decessit relictis filijs an illud iuramẽtũ ⁊ renũtiatio nocebit ei⁹ filijs vt nõ possint ad hereditatẽ aui venire.i.l.si supstitis.nu.3.ff.de acq.here.fo.103.

Filij isti⁹ filie si fuerint pteriti in testamẽto aui ⁊ filia mortua sit auo viuẽte poterunt dicere testamẽtũ nullũ de iure cõi:sec⁹ si mortua sit post mortẽ pris ⁊ qd si filia habuerit aliqd p legitima sua a pře puta dotẽ.ibi.n.4.

3 Filie qñ maritantur qualiter possint hodie cum iuramento renũtiare bonis paternis vt valeat testamentum de iure ciuili licet pretereatur. in.l. filio.nu.9.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.60.

8 Filia q̃ repudiauit hereditatem matris ex testamento an possit a substituto vulgari adeunte petere legitimam que sibi debebatur in hereditate materna ⁊ si non habeat substitutuꝫ an possit retinere legitimã in.l. heres instituta.nu.3.C.de impu. fo.48.

3 Filia licet non contradicendo censeatur patri cõsentire nõ sic ecõuerso qꝛ requirit expressus consensus patris vt filia possit agere ⁊ qñ possit agere sine voluntate patris.in.l.si cũ dotem.§.si post. nu.5.ff.solu.ma. fo.15.

Index singularium materiarum

3 Filie ſicut ꝓfertur pater in agēdo de dote ita ⁊ eius curator ⁊ ex modo ei⁹ ꝓcura.in.l.ſi cū dotē.§.ſi ſoluto.nu.2.⁊.4.ff.ſo.mat. fo.17.

3 Filie delictū in actiōe de dote nō nocet patri.i.l.filiuſfa.nuɱ̄.2.ff.de libe.⁊ poſthu. fo.50.

3 Filia vel vxor ſi abſente patre vel marito cōſenſit ꝯtractui facto p patrē vel maritū nō cēſetur cōſenſiſſe ob reuerētiam paternā vel maritalē:⁊ ſic nō reſcindit̃ officio iudicis ſicut ſi eo preſente.in.l.ſi cū dotē.§.eo autē.nu.3.⁊.4.ff.ſo.ma. fo.16.

Filia dicitur mutare volūtatem tacite eoipſo ꝙ eſt emācipata poſt ꝓſtitā volūtatē.ibi.nu.9. fo.17.

3 Filia an poſſit inſtitui in ſua dote q₂ dicit̃ ſua cū ſit ꝓprium ſuū patrimoniū ⁊ exiuit de patrimonio patris.in.l.itē ꝙ.nu.8.ff.de hered.inſti. fo.67.

3 Filie impuberi inſtitute ſi fiat ſubſtitutio cōpendioſa qñcumq₃ decederet anteꝗ̄ nuberet an intelligat̃.i.anteꝗ̄ nubilis ſit in.l.qui habebat.n.3.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.79.

Filiā naſciturā ſi qs inſtituit in mille ſi cōtingat eā nubere vel in ducētis ſi īgrediat̃ religionē ⁊ aliū inſtituit vniuerſal̃r ⁊ nata ſit filia que neq₃ nupſit nec eſt in greſſa religionē ſed ſeruauit ꝯtinētiā in domo vel eſt īgreſſa tertium ordinē ſancti franciſci an tāꝗ̄ preterita rumpat teſtamētum.in.l.cōmodiſſime.nu.3.ff.de libe.⁊ poſthu. fo.46.

3 Filia ſi cōmiſit adulteriū ꝗ̄ maritus h₃ lucrari dotem nō lucrabit̃ in preiudiciū patris ⁊ qualiter lucrabitur ſi filia efficitur ſui iuris.in.l.ij.§.item ſi.nu.2.ff.ſo.ma. fo.4.

Filia ſi renūtiauit iuri hypothece quod h₃ ī bonis mariti hoc nō nocebit patri.ibi.nu.4.

Filia l₃ facto ſuo ſit excluſa a iure agēdi nō tñ eſt excluſa a cōſentiēdo patri agēti ⁊ qd hoc ꝓſit.ibi.nu.6.

3 Filie factum nocet ipſi filie effecte ſui iuris vt agere nō poſſit.in.l.ij.§.itē ſi.nu.5.ff.ſol.mat. fo.4.

3 Caſus in quo iure veteri ffōrū filiafa.habebat ꝓprietatem in aduentitijs idem etiam in profectitijs per patrem donatis.i.l.ij.§.quod ſi.nu.4.⁊.7.ff.ſolu.mat. fo.2.

3 Filie legitimitas an poſſit probari corā iudice ſeculari.in.l.titia.nu.5.ff.ſolu.mat. fo.24.

4 Filie nōdum nubili ſi fuit relicta aliqua quātitas pro dote qñ poſſit ipſa vel tutor eā petere.in.l.titio cētum.§.titio genero.nuɱ̄.6.7.8.9.⁊.10.ff.de cōdic.⁊ demō. fo.77.

3 Filia que viuēte patre renūtiauit hereditati paterne cū iuramēto ⁊ peruenerint oīa bona ad maſculū q poſtea deceſſit ab inteſtato nō ꝓhibet̃ ī hereditate fratris vna cū alijs fratribus ſuccedere.in.l.paul⁹.§.idē reſpōdit.nu.2.ff.de acqui.here. fo.106.

8 Filie ſi pōt imputari cur dotē nō exigit ⁊ eſt ꝑdita imputat̃ in ſuā portionē.i aut̃.q² locum.nu.3.4.⁊.5.C.de colla. fo.25.

8 Filia mea ſi habuit dotē a matre ſua nō a me que dicit̃ aduentitia ſi venit ad ſucceſſionē meā vna cū filijs maſculis meis tenet̃ illā conſeruare ſi ipſi erāt ī ꝑtāte mea tempore mor.mee.in.l.filie dotem.nume.2.3.4.⁊.8.C.de colla.fo.24.⁊.25.

7 Filia ſi anteq₃ pater ſit negligēs ipſam maritare q₂ nō trāſiuit adhuc tp̄s xxv.anno.ſe maritet ſine cōſenſu patris an poſſit iuſte exheredari.in.l.ſi filiā.nu.2.C.de inoffi.teſta. fo.133.

4 Filia ſicut cenſet̃ ꝯſentire patri agēti ſi eſt preſens ⁊ nō cōtradicit ita ⁊ patri recipiēti dotē in.l.titia cū.§.qui īuita.nu.3.ff.de leg.ij. fol.48.

7 Filia ſi nō vult ꝯferre dotē an poſſit repudiare hereditatē paternā ⁊ retinere dotē.i aut̃.vnde ⁊ ſi.nu.5.C.de inoffi.teſt. fo.131.

7 Filia dotata ſi exheredet̃ vel alias excludat̃ a patrimonio nō tñ excludit̃ a dote quā h₃ in.l.quoniā nouella.nu.?.C.de inoffi.teſt. fo.135.

3 Filia patre abſente qñ admittat̃ ad agēdū de dote etiā preſtita cautiōe rati.in.l.ſi cū dotē.§.ſi patri.nu.5.ff.ſo.ma. fo.16.

8 Filia ſi ꝓpter reuerentiā paternā iurauit in caſu.l.pactū.C.de colla.ꝙ teneat iuramētum vt nō poſſit ꝓpria autoritate venire cōtra ſed poterit petere abſolutionē ab epiſcopo.in.l.pactū.nu.5.⁊.7.C.de colla. fo.24.

8 Pater ſi tēpore renūtiationis ⁊ iuramenti de nō ſuccedēdo ꝑp dotē habebat filios maſculos q poſtea eo viuēte mortui ſunt nō ꝓhibet̃ filia ſuccedere in.l.pactū.nu.6.C.de colla. fo.eo.

8 Filie nupte ſi teſtator legauit ſub ꝯditione ſi remanebit vidua ⁊ ipſa peruenit ad viduitatē tñ in ea nō ꝑmāſit an debeat cōſequi legatū.i.l.ſi.§.ſ₃ q₂ nu.3.C.de indic.vi.tol. fo.79.

7 Filia dotata veniēs ad ſucceſſionē patris cū alijs fratribus d₃ hodie dotē cōferre.i.l.ſi.nu.3.C.cōmu.vtri.iud.. fo.160.

8 Filia q̄ ex forma ſtatuti extāte maſculo nō ſuccedit ab inteſtato ſi preteratur vel exheredat̃ nō pōt venire cōtra teſtamētū cum ipſo expugnato ⁊ reducto ad cauſam inteſtati nihil eſſet habitura in.l.maximum.nu.4.C.de libe.prete. fo.53.

7 Filiatio naturalis qualiter cōtrahat̃ ⁊ qualiter filiatio ciuilis in.l.nō epiſtolis.nu 2.C.de ꝓba. fo.166.

8 **Fines** ſeu poſſeſſiōes finiū ſi variētur fiat articulus ꝙ poſſeſſio q̄ hodie eſt poſita infra tales fines ⁊ poſſeſſio q̄ erat olim poſita īter tales fines eſt vna ⁊ eadē in.l.j.n.3.C.ſi vnus ex plurib⁹. fol.133.

1 **Finiri** non pōt quod nōdum eſt in.l.ſi partē.numero.3.ff.quem ad.ſerui.amit. fo.171.

4 Finiti ad infinitū nulla eſt ꝓportio.in.l.plane ſi filium.§.qui teſtamento.nu.2.ff.de leg.j. fo.36.

4 **Fiſco** nō acquirunt̃ hodie caduca ſed quod accreſcāt cōiuncto i.l.qui quartā.§.ſi quis vnā.nu.3.ff.de leg.j. fol.8.

4 Fiſcus qñ in defectū veniētium ab inteſtato venit an ipſe dicat̃ heres defuncti i.l.ex facto.§.ſi qs ita.nu.3.ff.ad treb. fo.105.

4 Fiſcus pōt alienare partē ſocij ⁊ qd quantū ad diſpoſitionē ſup toto.i.l.ſerui.§.labeo ait.nu.2.ff.de leg.j. fo.4.

8 Fiſcalia an poſſint preſcribi in.l.iampridem.numero.2.C.commu.de vſucapio. fo.110.

4 Fiſcus q acceptauit bona tanꝗ̄ vacātia qualiter teneatur ad legata q̄ non fuerūt confirmata per aditionē heredis.in.l.quidā teſt.§.quoties.n.3.ff.de lega.j. fo.36.

3 Fiſco nō applicat̃ illud qd̄ relinquit̃ incapaci ſed ſit ꝓ non ſcriptum niſi qñ grauatus accōmodat fidē tacite de dādo incapaci in.l.ſi ſeru⁹ eius.nu.4.ff.de acqui.here. fo.102.

3 Fiſcus ſi noluit acceptare bona lucroſa deportati qd̄ deportatus habebit ī eis heredē ab inteſtato in.l.ei⁹ q.§.ſi cui.nu.5.ff.de teſta. fo.36.

7 Fiſcus ſi vēdidit rē minoris tanꝗ̄ debitoris an ille minor poterit ex priuilegio minoris etatis reſtitui ad reſcindēdā venditionē oblato debito ipſi fiſco.in.l.ſi.nu.4.C.ſi aduer.fiſci. fol.86.

8 Fiſcus pōt cōpellere vnum de conſortibus ad tātū tributū ſoluendū ſed in alijs ſecus cū non cogatur alter ſoluere pro altero.in.l.ſi.nu.4.C.de priuil.fiſc. fol.135.

1 Plura de priuilegijs fiſci.vide ibi.nu.3.4.5.6.7.8.⁊.9.

1 Fiſco acquirūtur bona vacātia ⁊ an ipſo iure ⁊ an ſit neceſſaria acceptatio fiſci.i.l.ſicut.§.ī decurionib⁹.nu.9.ff.ꝙ cuiuſq₃ vniuer. fo.101.

8 Fiſcus q occupauit bona vacātia vel ꝑ cōfiſcationē ratiōe delicti an teneatur vltra vires bonorū ſi nō cōficiat inuētariū vbi ꝙ nō in.l.ſi.nuɱ̄.2.C.de iure.delib. fo.62.

7 Fiſcus eccleſie prefert̃ fiſco imperij in bonis clericorū in.l.ſi quis preſbyter.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.15.

1 Fiſcus ꝓ functionibus fiſcalibus etiā tēporis preteriti quo res fuit apud autorē meū pōt venire contra me poſſeſſorem ⁊ qua actione ⁊ an etiā ꝯtra autorē.in.l.inter debitorē.nu.2.⁊.7.ff.de pac. fo.67.

7 Fiſcus pōt cōpellere emptorē poſſidentē l₃ res nō fuerit adhuc poſita ad ſuum eſtimū in.l.ſi negotiū.nu.3.C.de neg.geſt. fol.72.

8 Fiſcus agit petitione hereditatis qñ aufert hereditatē tanꝗ̄ ab indigno ⁊ tamē proprie loquēdo nō eſt heres ſed vniuerſalis fiſcus.in.l.j.nu.7.C.de his qui.vt indig.fo. fol.70.

Fiſco applicat̃ ablatū ab indigno qñ propter ſuū delictū eſt indignus.in l.papinianus.§.meminiſſe.nu.2.ff.de inoffi.teſta. fo.136.

1 Fiſco cōpetit actio in factū ad cōdēnationem mulcte.in.l.vna.§.is videt̃.nu.5.ff.ſi qs ius di.nō obtē. fo.24.

1 Fiſcus ex maleficijs h₃ hypothecā l₃ nō preferat̃ creditorib⁹ ⁊ qñ cōtrahatur iſta hypotheca.in.l.reſcriptū.nu.3.⁊.4.ff.de pact. fo.57.

Flumen publicū interueniēs inter prediū tuū ⁊ meū an impediat ſeruitutē ꝯſtitui.in.l.ſeruitutes prediorū.§.publico.nu.2.ff.de ſerui. fo.158.

5 Fluminū ꝓprietas an ſit cōis vel publica q̄ ſit differētia in.l.fluminū.n.

2 2.⁊.4.ff.de dā.infec. fo.20.

3 **Fodere** l₃ venas cotareas ſeu lapideas ſub fundis alienis ſine leſione ſuperficiei in.l.diuortio.§.ſi vis.n.4.ff.ſo.ma.f.10.

7 **Fons** non d₃ ire ad aſinum ſed ecōuerſo.in.l.iubemus.nu.5.C.de epiſ.⁊ cle. fo.19.

8 **Forma** omnis cenſet̃ inuēta propter publicā vtilitatē ⁊ an poſſit renūtiari iure dāti formam in.l.teſtādi cauſa.nume.3.C.teſtamen. fo.37.

1 Forma cōmiſſionis ⁊ ſcripti ꝙ ſit ſeruāda.in.l.ſolet.numero.2.ff.de iuriſ.om.iudi. fo.20.

4 Forma dat eſſe rei ⁊ nō dicit̃ data forma quouſq₃ opus ſit ꝯſummatū in l.ſi is qui.§.quedā.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.94.

1 Forme maior eſt defectus ꝗ̄ materie in.l.ſi vnus.§.ſi acceptilatio.nume.2.ff.de pac. fo.53.

1 Forma que ſit ſeruāda ad perpetuādā actionē vel interrūpendā preſcriptionē.in.l.ſi eū.§.qui iniuriarū.nu.4.ff.ſi qs cautio. fo.43.

8 **Fortilitium** qñ aliquis habet in cuſtodia ⁊ requiritur de perditiōe poteſt dare aures ⁊ facere tractatū duplicem ⁊ non delinquit ſed commendandus eſt in.l.ſi quis ſeruo.nume.2.C.de furtis. fo.11.

7 **Fortuna** dicitur iniuriari illis quib⁹ accidit infortunium in.l.vna.nu.5.C.qñ impera.inter pupil.⁊ vidu. fo.123.

6 **Forenſis** qui nō pōt acq̄rere immobilia ex forma ſtatuti ſi ſtipulet̃ a ciue rē immobilē an valeat ſtipulatio in eſtimatiōe ⁊ qd ſi ciuis ſtipulet̃ a forēſi i.l.multū ītereſt.n.2.ff.de ver.ob.f.13.

3 Forēſis ꝓhibitus ex forma ſtatuti acq̄rere immobilia ſub certa pena niſi primo faciat ſe allibrari ſi ei fuit delata hereditas ⁊ decedat anꝗ̄ allibret̃ an trāſmittat.in.l.vētre.nu.15.ff.de acq.here. fo.103.

4 Forēſis factus ciuis nō ꝑdit priuilegiū forēſis.in.l.falſa.§.ſed ⁊ ſi.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.72.

Forēſis cōmittēs

7 Forensis cõmittẽs aliquod maleficiũ in alieno territorio an debeat bãniri
ƀz formã statutor illiꝰ territorij ꝙ sic ĩ.l.j.n.5.C.vbi sena.vł claris. fo.127.
5 Forensibus quo casu nõ lz ignorare statutũ cõsuetudinis loci de gabellis
soluendis regulariter secus in.l.interdũ.§.lz.nu.1.ff.de pub.⁊ vect. fo.29.
5 Forensis an contra edificantem in loco publico possit intentare ĩterdi-
ctum ne quid in loco publico.in.l.prouinciali.§.si in publico.nume.3.ff.
de ope.no.nun. fo.4.
Forensis non potest aliquẽ ciuem accusare de aliquo maleficio quod esset
tantum de forma statuti nõ autem de iure communi.ibi.nu.4.
1 Forensis nõ dz astringi ad dandũ fideiussores qñ esset sibi difficile et tũc
saltez tenetur promittere penam.in.l.ij.§.sed si.nu.7.de iudi. fo.115.
1 Forenses ꝙ gaudeãt beneficio statutorũ sicut illi de illo populo si ibi habi
tant ⁊ subeũt onera alˀs secus.ĩ.l.omnes populi.nu.10.ff.de iusti.⁊ iu.fo.8.
5 Forenses ad que onera teneantur.in.l.j.§.hic titulus.ff.de publi.⁊ vecti.ibi.
nu.3.⁊.nu.4. fo.26.
7 Forensis aliquis si facit se ciuẽ alicuius ciuitatis ꝓpter qd astringitur one-
ribus personalibus ⁊ realibus an hoc preiudicet filijs iam natis si nolunt
illa onera subire.in.l.j.nu.3.C.de pat.qui fili.distra. fo.207.
7 **Forum** quis sortitur in loco vbi est res que petitur non soluz in actione mere reali sed etiam mixta.in.l.vna.nu.2.C.vbi
de here.agi. fo.126.
7 Forus qd dicatur in rub.nu.2.C.de iuris.om.iud. fo.121.
7 Forus principalis in criminibꝰ est locus delicti in ciuilibus.s.in actioni-
bus psonalibus est locus domicilij ⁊ in realibus est locus vbi est res que
vendicatur sed locus originis proprie vel paterne est accessorius.in.l.j.nu.
2.vbi de cri.agi.oportet. fo.123.
1 Forus est de iure positiuo.in.l.i.§.ius gentiũ.nu.7.ff.de iusti.⁊ iure. fo.3.
1 Fori mutatio cõtingens postꝙ quis est preuentus ab vno iudice per qd
priuilegium principis eximatur ab illo foro coram quo erat preuentus.in
l.si quis in iudicio.nu.2.ff.si quis cau. fo.43.
7 Forum quis sortitur ratione originis ꝓprie vel paterne ratione ꝯtractꝰ vel
quasi delicti vel quasi sortitur quis forũ ibi nisi reperiatur tanꝙ viator sed ꝑ
gulã habẽs vel armariũ.in.l.ij.nu.5.6.⁊.8.C.de iurisdi.om.iudi. fo.121.
1 Forũ ꝙ ratione ꝯtractus sortitur quis qualiter intelligatur in.l.j.nu.8.ff.
si quis in ius vo.non ierit. fo.28.
Forũ qui sortitur ratione cõtractus dũtaxat ita demum põt ibi conueniri
si ibi reperiatur tanꝙ viator ibi.nu.11.
7 Forũ sortitur in vtroqz existẽs qr in territorio paduano cũ balista percu-
tiat existentẽ in territorio vicentino ⁊ potest puniri in.l.vna.nu.2.C.vbi
de posses.agi opor. fo.124.
1 Forus qui sine pacto esset competens põt per pactum declinari in.l.he-
res.§.si quis.nu.4.ff.de iudi. fo.118.
7 Forum q sortitur in aliquo loco ratione contractus vel quasi vel ratione
rei q̃ est ibi non poterit tñ conueniri in eo loco nisi ibi reperiatur nec est ibi
remittendus ⁊ ꝙ tñ possit ibi citari ⁊ si non cõparet quõ procedatur in.l.
si.nu.2.C.vbi in rem act. fo.126.
1 Forũ quibꝰ modis sortiatur in.l.ij.§.legatis.nu.2.3.5.⁊.9.ff.de iudi. fo.114.
1 Forũ vnius iudicis declinãs non ipso iure sed ex priuilegio ⁊ petit se re-
mitti ad alium iudicem alterius territorij non aũt eiusdez debet cauere de
comparendo corã illo iudice in.l.ij.§.sed si.nu.6.ff.de iudi. fo.115.
1 Forũ non sortitur in loco in quo quis adit hereditatem sola ratione aditio
nis nec ibi potest conueniri ⁊ in quo loco debeat conueniri in.l.non alias.
nu.3.ff.de iudi. fo.120.
6 Fori priuilegio an intelligatur renuntiatum per satisdationẽ de iudi.soluẽ
do prestitã coram vno iudice in.l.si quis.nu.2.ff.iudi.sol. fo.83.
7 **Fossa** posita in cõfinibꝰ fundi mei ⁊ titij est cõmunis ꝑ diuiso et quarei.l.ij.§.apud labeonẽ.nu.2.ff.de aqua plu.arcẽ. fo.23.
7 **Si inter** duos fratres vna ⁊ eadẽ res fuit diuisa puta vnũ pre diũ ⁊ dimidia quã vnus habuit ex diuisiõe fuerit eui
cta qñ nõ teneatur alter de euictiõe in.l.si familie.nu.2.C.famil.hercis. f.155.
3 Frater minor effectꝰ epũs an auferat hereditatẽ delatam alijs proximiori
bus in.l.gallus.§.⁊ quid si tantum.nu.20.ff.de lib.⁊ posthu. fo.53.
8 Frater supstes si nõ poterat succedere fratri premorienti ab intestato qr
erãt ex diuersis matribꝰ ⁊ extabat mater primi moriẽtis q̃ pferebatur fratri
ex latere patris tantũ coniuncti an substitutus statim vocabitur ad heredi-
tatem primi morientis in.l.cum quidam nu.4.C.de impub. fo.51.
2 Fratres duo habentes bona cõia si possederũt ipsa separatim per longuz
tempus presumũtur bona diuisa si sunt quasi equalia.in.l.quã tuberonis.
§.sunt quidam.nu.4.ff.de pecu. fo.89.
7 Frater q instituit turpem personam ⁊ vult excludere fratrem a querela an
debeat allegare fratrẽ fuisse sibi ingratũ in.l.omnimodo.nu.4.C.de inoffi.
testa. fo.135.
7 Frater nõ admittitur in testẽ pro fratre sed ꝑ fratre ⁊ etiã altera parte bene
potest ⁊ qñ in.l.si quis.nu.2.C.de testi. fo.172.
5 Fratres duo si diuiserũt habitationes ⁊ pmiserũt ad inuicez nihil petere
in portione alteriꝰ ratione iuris de p̃senti vel de futuro postea ꝯtingat qd
alter ipsorum cadat a portione sua qr moritur infra annũ ⁊ sic nõ impleuit
voluntatẽ defuncti ⁊ deuoluitur ad coheredẽ ꝙ coheres poterit eã petere
non obstante pacto in.l.dãni infecti.§.sed qd.nu.2.ff.de dã.infec. fo.18.
8 Fratres vtrinqz coniunctos habens ⁊ etiã aliquos ex latere patris tantuz
⁊ quosdã ex latere matris si relinquat fratribus suis tũc ad hoc legatum
vocantur fratres vtrinqz coniuncti sed si non extant vocantur alij.in.l.si.
nu.6.C.de ver.sig. fo.78.
1 Fratres duo si sunt quorũ vnus hz familiã vidẽtur voluisse ꝙ familia al-
terius cõiter vixerit:nõ aũt ꝙ alter teneatur tẽpore diuisionis plus cõferre
propter expensas sue familie in.l.ex duobus nu.4.ff.de neg.gest. fo.108.
7 Fratrũ vnus si habeat filios ⁊ vxorem alter nõ ⁊ ille qui nõ habet liberos
recepit obsequialia seruitia a liberis alterius nõ põt in diuisione restaura-
ri quatenus ille q habebat vxorem ⁊ liberos plus expenderat de cõi in.l.
si paterno.nu.2.C.de nego.gest. fo.72.
7 Fratres si ꝑ longũ tempus tenuerunt hereditatẽ patris ꝓ diuiso licet ali-
ter nõ probetur diuisio censetur ꝑ hoc ꝓbari si nõ erat magnũ preiudiciũ
qr quasi equaliter tenuerunt in.l.si filiusfa.nu.:.C.de peti.here. fo.143.
4 Fratribus ordinis minorũ si legetur fundus qui nõ pñt possidere immobi-
lia debebitur eis estimatio in.l.idẽ iulianus.§.cõstat.nu.4.ff.de leg.i. fo.16.
8 Frater grauati si fuit substitutus an excludatur a filijs ipsius grauati in
l.cum acutissimi.nu.5.C.de fideicom. fo.84.
Quid si fuit substitutus vnus ex filijs ipsius grauati ibi.nu.6.
8 Fratres duo maior ⁊ minor si remãserũt in cõione post mortez p̃ris ⁊ si-
mul vixerũt ⁊ frater maior qui habebat ꝓpriũ patrimoniũ forte bona ma
terna illud ⁊ oẽs redditus consumpsit in cõibus expẽsis nec apparet qua
intẽtiõe fecit an alter frater teneatur.i.l.vt nemini.n.3.⁊.4.C.de colla. fo.28.
5 Fratres duo si diuiserũt bona paterna pacto apposito ꝙ nullus alienaret
partẽ suã ad hoc vt si decederet sine liberis ad superstitem ꝑueniret an ex
istis verbis possit superstes petere bona si aliꝰ decessit sine liberis relicto
herede extraneo in.l.ex hac scriptura.nu.4.ff.de dona. fo.32.
8 Frater matris tue lz nõ dicatur tibi patruus vel auũculus patruus tñ ma
tris tue.i.frater patris matris tue dicitur tibi patruus cum hac adiectiõe
magnus in.l.i.nu.2.C.de succes.edic. fo.22.
7 Cũ vnus de fratribus habẽtibus bona cõia emit aliquas res ⁊ sit dubiuz
quo noĩe videatur emisse an ꝓprio an cõi si scripsit emptionẽ in libro ĩ cuiꝰ
proemio dicetur iste est liber cõputor ⁊ rationũ cõiuz inter me ⁊ fratrẽ meũ
ꝙ ꝑ hoc cẽseatur emisse cõi noĩe i.l.si patruꝰ nu.4.C.cõmu.vtri.iud.fo.159.
7 Fratrũ vnus si faciat aliquas emptiones ⁊ instrumẽta cãtare suã tantum
personam ⁊ res empte fuerũt posite ad estimũ cõmune omniũ presumun
tur cõmunes in.l.solennibus.nu.3.C.de rei vendi. fo.148.
3 Frater meꝰ si me cõsentiẽte vxori sue donauit rẽ meã p̃sumitur animꝰ donã-
di ⁊ quantum ad me.in.l.que dotis.nu.6.ff.solu.matri. fo.24.
7 De duobus fratribus quorũ vnus habebat vxorez ⁊ filios alter nõ tamẽ
primus oĩa onera domus subibat qualiter fiet diuisio bonorum inter eos
in.l.si paterno.nu.2.C.de neg.gest. fo.72.
1 Frater qñ dat dotẽ pro sorore an videatur deesse aĩo donandi remis.in.l.
nesennius.nu.3.ff.de neg.gest. fo.110.
7 Fratres si sunt quor vnus vel duo maritãt sororẽ ⁊ illa eis renũtiat here
ditatẽ paternã ad quã vocabatur simul cũ masculis an ista renũtiatio ꝓsit
etiã alijs fratribus in.l.si actionem.nu.3.C.de pact. fo.44.
7 Frater si occidit fratrem vel vulnerauit an sibi succedat ab intestato.in.l.
fratris.nu.7.C.de inoffi.testa. fo.133.
Si frater instituit turpem personam ⁊ etiaz non turpẽ an agetur querela
contra turpem ⁊ non contra non turpem ibi.nu.8.
3 Frater nõ legitimus põt succedere fratri legitimo ⁊ naturali ex testõ sed
ab intestato nõ est si sit legitimatꝰ ꝑ traditionẽ curie ⁊ fratri nato ex eadez
matre etiã nõ legitimo potest succedere iure cognationis non agnationis
in.l.si is qui.nu.6.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.70.
3 Fratres heremitarũ seu predicatorũ licet non habeant in cõi ꝭm naturaz
regule possessiones habent tñ ex quibusdam priuilegijs apostolicis in.l.j.
nu.7.ff.de testa. fo.34.
3 Fratrũ vnus habẽtiũ domum cõem si vnus se absentat ⁊ alter inhabitet
totam domum per plures annos ꝙ nõ teneatur ad pensionem ꝑ parte al
terius fratris in.l.duo fratres.nu.4.ff.de acqui.here. fo.101.
4 Fraternitates fustigatorũ ꝙ faciant collegium licitum in.l.cum senatus
nu.2.ff.de reb.dub. fo.67.
8 Fraternitates battutor sunt approbate in.l.i.nu.2.C.d here.decu.fo.108.
1 Fraternitates verberatorum aut sint licite.in.l.j.numero.4.ff.de quod cu
iusqz vniuersi. fo.99.
1 **Fraus** aliud est ⁊ aliud simulatio in.l.contra legem.nume.5.ff. de legi. fo.12.
4 **Fructus** sati ⁊ percepti ꝑ heredem negligentia fideicommis- sarij quare cedãt lucro heredis in.l.postulante.§.sed
⁊ si.nu.3.ff.ad treb. fo.112.
7 Fructꝰ alicuiꝰ possessionis ab aliquo abbate si qs emit ad vitã suã dãdo
puta.cc.si vixit tanto tpe ꝙ fructꝰ ascẽdũt ad valorẽ cccc.an salua consciẽ
tia teneatur restituere tanꝙ sit vsura in.l.de fideicom.nume.3.C.de trans
actio. fo.51.
2 Fructus q vno tempore recipiuntur ex aliqua re siue mobili siue immobi-
li dicuntur fructꝰ totius temporis quo curantur in.l.diuortio.§.non solũ.
nu.2.ff.sol.ma. fo.9.
2 Fructus anteꝙ separentur a solo censentur esse dñi fundi ⁊ si separantur a solo
per colonũ vel aliũ eiꝰ noĩe statim efficiuntur coloni sed si ꝑ aliũ noĩe coloni
remanent dñi fundi in.l.cum in plures.§.messem.nu.2.ff.loca. fo.124

5 Fructus an videatur emere qui conducit in.l.cotem.§.qui maximos.nu. 4.ff.de publi. fo.28.
2 Fructus veri dñi qui peruenerunt ad manus predonum possunt ab eo cõdici in.l.si vrbana.nu.7.ff.de cõdi.indebi. fo.51.
5 Fructus preteriti qualiter debeãt peti in.l.si homo.nu.2.ff.de rei vẽd.f.69.
2 Fructus si cadant de arboribus tuis in fundũ meũ non tñ sunt mei sed veniunt tibi restituẽdi ⁊ si coligã vel faciã depasci datur tibi actio in factum ad estimationem eorũ ⁊ quid si culpa mea interuenit in.l.si seruũ.§.si glãs nu.6.ff.de prescrip.ver. fo.128.
7 Fructus alicuius possessiõis si aliquis emat ab aliquo monasterio ad vitam puta pro mille.⁊ ipsa postea tantũ superuixit q̃ pcepit duo milia an talis contractus dicatur illicitus ⁊ vsurarius in.l.si pater puelle.nu.2.C. de inoffi.testa. fo.131.
3 Fructus si per maritũ nulli potuerunt percipi infra annum matrimonij nõ ratione sterilitatis sꝫ alia ratione q̃ debeat habere de fructibus sequẽtis in.l.diuortio.nu.12.ff.solu.ma. fo.8.
2 Fructus qñ erant pendentes tpe venditiõis q̃ censeãtur venditi ꝓ eodeꝫ pretio nisi aliter sit actũ ⁊ qd si nõ erãt pẽdẽtes tẽpore cõtractus sed inceperunt ⁊ fuerũt recollecti per venditorẽ⁊ quid si pro illis debetur pensio in l.iulianus.§.si fructibus.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.109.
6 Fructus existentes in fundo tempore venditionis veniunt in venditione fundi ⁊ quid si in cõtractu venditionis fuit interposita stipulatio in.l.si filiusfamilias.§.cum fundum.nu.2.ff.de ver.obli. fo.22.
In stipulatione fundum dari an veniant fructus qui inceperunt postea pendere ibi.nu.3.
6 Fructus etiã percepti an veniant in actione reali in.l.si filiusfa.§.cum fundum.nu.6.ff.de ver.obli. fo.eo.
3 Pro fructibus debitis qui desierunt extare qñ debeatur quantitas ⁊ qñ pretium eorum ⁊ qñ possint condici ipsi vel estimatio in.l.diuortio.§.ob donationes.nu.6.ff.sol.ma. fo.9.
7 Fructus alicuius predij si quis emit ab ecclesia ad vitam ⁊ vixit tanto tẽpore q̃ percepit vltra pretium per eum solutum an illud qđ excedit sit vsura in.l.si ea pactione.nu.2.C.de vsu. fo.197.
4 Fructus qñ augeant hereditatem in.l.qđ de bonis.§.fructus.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.89.
Fructus quare debentur cuicunq̃ debetur quarta a tempore quo incepit quarta deberi vere vel interpretatiue ibi.nu.3.
4 Fructus ⁊ cõmoditates rei legate percepte viuo testatore nõ pertinent ad legatariũ sed ad heredem fallit in duobus casibus.in.l.quesitũ.§.si seruus mihi.nu.2.ff.de leg.j. fo.35.
4 Cum tractamus de fructibus percipiendis seu qui percipi potuerunt debemus nos referre ad illos qui potuerunt percipi ab actore si rem habuisset ⁊ qꝛ non habuit nõ percepit et quid si debentur ratione malefidei in.l. apud iulianum.§.fructus autem.nu.4.ff.de leg.j. fo.16.
4 Fructus percepti qñ veniant in fideicõmissum vniuersale in.l.in fideicõmissariam.nu.2.3.⁊.4.ff.ad treb. fo.106.
7 Fructus semper intelligantur deducti expensis factis in colendo ⁊ recolligendo eos.in.l.fruct⁹.nu.2.C.de act.emp.⁊ vendi. fo.212.
4 Fructus sicut cõputantur in quartã ita vsus habitus ex illis reb⁹ ex quibus nulli fructus percipiũtur vt sunt mancipia in.l.deducta.§.ante diem nu.3.ff.ad treb. fo.116.
6 Fructus percipiens ex re censetur eam in dubio tenere ⁊ possidere tanq̃ dominus in.l.titia cũ.nu.2.⁊.3.ff.de solu. fo.71.
3 Fructus in hereditate reperti qualiter veniãt in substitutionem militareꝫ in.l.centurio.nu.6.ff.de vul.⁊ pupil. fo.72.
4 Fructus rei legate percepti viuẽte testatore non pertinẽt ad legatariũ sed ad heredem in.l.grege legato.nu.2.3.⁊.4.ff.de leg.j. fo.10.
3 Fruct⁹ percepti ex fundo tradito ante q̃ matrimoniũ sit cõtractũ nõ ptinẽt ad virũ sed augẽt dotẽ in.l.de diuisiõe.nu.6.7.13.⁊.14.ff.so.ma. fo.6.
4 Fruct⁹ rei legate que erat testatoris percepti post aditã hereditatem pertinent ad legatariũ etiam non interueniente mora heredis in.l.si quis bonorum.nu.2.3.⁊.5.ff.de leg.j. fo.10.
7 Fruct⁹ oẽs ex quo tẽpore veniẽt si post litẽ cõtestatã instantia fuit perempta ⁊ sic ex ea nõ fuit secuta sñia postea iterũ actũ fuit ⁊ secuta est sñia pro actore ex quo tpe veniẽt oẽs fruct⁹ in.l.certũ est.nu.3.C.de rei ven.fo.148.
8 Fructus percepti per emancipatum de bonis aduẽtitijs an cõferantur in l.vt nemini.nu.2.C.de colla. fo.28.
1 Fructus post aditã hereditatẽ per heredẽ percepti nõ veniunt in fideicõmisso vniuersali si heres fuit grauat⁹ ad restituẽdũ qđ ad eũ peruenerit ex hereditate in.l.item veniũt.§.itẽ nõ solũ.nu.2.ff.de peti.here. fo.146.
Fructus industriales a bo.fi.possessore percepti nõ veniunt in rei vendicatiõne sed in.l.hac actione sic ibi.nu.3.
2 Fructus pendẽtes mihi vẽdis videt̃ actũ vt possim ipsos colligere ꝓpria autoritate ⁊ meis impẽsis in.l.qui pẽdẽtẽ.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.111.
5 In fetibus animaliũ an sit idẽ ius qđ in fructib⁹ industrialib⁹ vt statim fiant bonefidei possessoris in.l.sequit.§.fruct⁹.nu.5.ff.de vsucap. fo.54.
4 Fructus an pertineant ad heredes in legatarijs particularib⁹ vel fideicõmissarijs in.l.in fideicommissariam.nu.6.ff.ad trebel. fo.106.
2 Fruct⁹ in cõtractib⁹ bonefidei veniũt a tẽpore more idẽ in cõtractib⁹ stricti iuris habẽtib⁹ instar bonefidei sñ.l.vnũ qđ.nu.6.ff.si cer.peta. fo.13.
Fructus a tẽpore litis cõtestate veniũt in cõtractibus stricti iuris nõ habẽtibus instar bonefidei ibi.nu.7.
7 Quãdo nõ sit necesse petere aliquẽ condẽnari ad fruct⁹ sꝫ sufficiat ad estimatiõnẽ in.l.vna.nu.4.C.si aduer.vsuca. fo.85.
1 Fructus qui post mortẽ recipiunt̃ ex rebus hereditarijs nõ sunt ꝓprie hereditarij nec imputant̃ hodie in legitimã nec etiã in treb.quãtum ad liberos primi grad⁹ in.l.papinianus.§.vnde si quis.nu.2.ff.de inof.test.f.135.
3 Matrimoniũ qñ nõ dissoluit nõ perceptis fructibus a marito licet maritus debeat habere partẽ fructuũ nõ tamẽ potest retinere fũdũ quousq̃ fructus recolligat nisi de proximo fruct⁹ essent recolligendi in.l.diuortio.§. interdũ.nu.2.ff.sol.mat. fo.10.
3 Fructus vltimi anni quos maritus coluit succedũt loco fructuũ primi anni quos coluit vxor in.l.fructus.nu.11.⁊.12.ff.so.ma. fo.7.
4 Fructus percepti per grauatũ cõditione pẽdẽte licet cedãt lucro heredis nisi sit expresse rogatus restituere tamẽ si qua detractio fiẽda est aduersus legatarios nõ cedũt lucro heredis imo amputant̃ in eo q̃ erat ꝯtrahẽdũ nõ solum in falcidiã vel treb.vel in debitũ quasi naturale vt in dote sꝫ etiã in verũ debitũ ciuile ⁊ naturale ⁊ qd in quarta debita iure nature i.l.quod de bonis.§.quod autẽ.nu.3.ff.ad legẽ falcid. fol.88.
8 Fructus aduẽtitiorũ si pater de ipsis nõ disposuit an pertineãt ad oẽs filios.in aut.excipit̃.§.finautẽ.nu.2.C.de bo.que libe. fo.104.
3 **Frustra** fit per plura qđ potest fieri ꝑ pauciora i.l.gall⁹.§.qdã.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.51.
7 **Fugientibus** ad ecclesias eo casu quo nõ debẽt inde extrahi debẽt ministrari victualia per ministros ecclesie ⁊ etiã assignari loc⁹ vbi possint quiescere ⁊ dormire in.l.presenti.nu.3.C.de his qui ad eccle.cõfug. fo.23.
7 Fugator an ꝓbet maleficiũ in.l.raptores.nu.8.C.de epi.⁊ cle. fo.20.
1 Fuge ꝓpter suspicionẽ aliquid permittit̃ q̃ alias nõ permitteret̃ i.l.si longius.§.si filiusfa.nu.3.ff.de iudi. fol.118.
2 **Fullo** qui vestimẽta lauãda conduxit ⁊ amisit ⁊ soluit ⁊ postea domimus ea inuenit quot remedia cõtra dñm habeat ⁊ an censeatur emisse vestimẽta in.l.ij.nu.6.ff.de cõdi.sine causa. fo.54.
8 **Fundus** licet fuerit datus cũ instrumẽtis in dotẽ in pacto de lucrando nõ fiat mẽtio de instrumẽtis sꝫ tãtũ de fundo nõ veniũt instrumẽta in.l.si prediorũ.nu.2.C.ad leg.falc. fol.92.
4 Fundus.in ptãte alicui⁹ est de duob⁹ fundis facere vnũ vł de vno duos ⁊ qd in domib⁹ ⁊ qualiter i.l.q̃ in rerũ.§.si quis nu.2.⁊.3.ff.de leg. fo.10.
4 Fund⁹ totus si cõtinuabat̃ nulla facta diuisione tñ singule ptes habebãt singula nomina ⁊ testator legauit alicui ⁊ vocabulũ vnius partis tãtũ apposuit an veniat totus fund⁹ in.l.caius.§.titius.n.2.ff.de leg.ij. fol.60.
1 Fundũ petẽs an etiã videat̃ petere seruitutẽ sibi debitã in.l.via.nu.3.ff.si serui.rusti.predio. fol.164.
1 Fundi seruientis dñs facit cõtra debitam seruitutẽ tamẽ si per hoc nõ impedit vsus seruitutis sꝫ impeditur per alium nõ potest cõtra eum agi confessoria nec prohiberi faciendo in.l.loci corpus.§.si cui.numero.2.ff.si serui.vẽdi. fol.168.
4 Fundũ fructibus plenũ si tibi vẽdidi saluo ⁊ excepto iure coloni ad quem dixi ptinere ⁊ reperiat̃ q̃ nullus erat ibi colonus sꝫ egomet colui an talis exceptio nihil operetur in.l.si quis.nu.2.ff.de leg.j. fo.28.
4 Fundus pars etiã indiuisi vel ꝓ indiuiso potest appellari fundus in.l.plane.§.sed si qs.nu.2.ff.de leg.j. fo.14.
2 Fundũ tuũ te prohibẽte ingredi nõ possum causa venãdi sꝫ te tacẽte sic in l.dedi tibi.§.quãq̃.nu.4.ff.de cõdi.causa da. fo.36.
1 Fundus dominãs si est ꝯmunis inter te ⁊ me pro indiuiso ⁊ postea fund⁹ seruiẽs efficiat̃ cõmunis extinguit̃ seruitus in.l.si cõmuni.nu.2.ff.de ser.rusti.pred. fo.164.
Fundus ꝯmunis potest seruire fundo ꝓprio alterius ex socijs ⁊ qualiter procedat ibi.nu.3.
2 Fundũ communẽ si habeo tecũ pro ĩdiuiso si possit tibi locare partẽ meã lꝫ illa nõ sit demõstrabilis ad oculũ nec sit dare cespita terre in quo tu partẽ nõ habeas ⁊ an possim locare alteri debeo eam ⁊ quid in vrbanis in.l.⁊ hec distinctio.§.cũ fundũ.nu.2.ff.loca. fo.121.
4 Fundũ si emi tuo mãdato vel seruũ ⁊ mihi trahit̃ acquiritur dominium mihi licet per actionẽ mãdati tenear tibi tradere in.l.si seruus.nume.4.ff. de leg.j. fo.27.
2 Fundus habens colonũ vel laboratores qui colãt citius ⁊ meli⁹ vẽdit̃ q̃ si nõ haberet in.l.q per collusionẽ.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vẽdi. fo.114.
8 Fundus totus si fuit primo relictus ⁊ sic totũ integrale secundo vero fuit relictus vsusfructus ⁊ sic pars integralis an videat̃ adẽpta de toto in.l.cũ questio.nu.6.⁊.7.C.de lega. fol.77.
4 Fundũ si primo legaui titio postea in alia oratiõe eũdẽ fundũ legaui seio deinde in tertia oratione eundẽ fundũ legaui caio ⁊ sempronio qualiter diuidet̃ fund⁹ in tres partes.in.l.si pluribus.nu.5.ff.de leg.j. fo.13.
5 Fundi rustici licet nõ dicant̃ vicini adinuicẽ sꝫ cõfines tñ rusticorũ prediorũ dici possunt vicini in.l.tertius.nu.2.ff.de aqua plu.arcẽ. fo.24.
2 Fundũ si vendis simpliciter licet dicas vsumfructũ ad titium pertinere ⁊ nõ pertineat ex vi verborũ.totus fundus cẽsetur venditus in.l.fundũ.nu. 3.ff.de act.empt.⁊ vẽ. fo.107.
8 Fundũ si relinquo titio qui nõ erat in rerũ natura ⁊ ipsum grauo de dãdo eundem

eundē fundū vel.x.sempronio ꝙ substitutus vel coniunctus seu ille a quo relictus est fundus ⁊ apud quam remanet nō teneatur ad tale onus nisi in duobus casibus in.l.vna.§.in primo.nu.2.C.de caduc.tol. fo.93.

1 Fundos duos si habeo ⁊ vnū tibi trado hoc pacto ꝙ alter q mihi remanet debeat illi seruitutē vel econuerso statim est seruitꝰ ꝯstituta secus si anteq̃ traderet lꝫ tpe traditiōis hoc esset actū.i.l.via iter.nu.2.ff.ď serui. fo.156.

4 Fundus si legatꝰ ⁊ grauatur legatarius in annua ꝑstatione ꝙ debeant attendi redditus nō valor fundi an sufficiant ad onus in.l. maritū.§. a liberto.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.90.

2 Fundū aliquē qui erat titij si ꝓmisisti mihi ex causa donationis ⁊ sic tenebaris eū redimere ⁊ anteq̃ hoc facias titiꝰ ipsuꝫ mihi donat liberaris secꝰ si vendidisti in.l.iulianꝰ.§.si fundū.nu.2.ff.de ac.emp.⁊ vendi. fo.109.

3 Fundus pōt concedi in emphyteosim reseruato vsufructu vel vtilitate arborū vel certe arboris.in.l.si fundus.nu.3.ff.solu.matri. fo.10.

1 Fundi partē meā quare possum vendere ⁊ obligare pro indiuiso ⁊ non cōstituere seruitutē in.l.ij.nu.2.ff.de serui. fo.155.

3 Fundus nec cōsignari nec deponi potest sed debet fieri sequestratio in.l. si mora.nu.11.ff.sol.ma. fo.11.

1 Fundus ex quo relicta sunt alimenta nō solum est obligatꝰ imo etiam omnia bona testa.in.l.cum his.§.si vni.nu.6.ff.de transac. fo.73.

1 Fundus si relinquitꝰ ad alimenta videtꝰ relicta proprietas nec illa v̇ba ad alimēta restringunt legatū in.l.cum hi.§.si vni.nu.2.ff.de transac. fo.eo.

2 Fundū si mihi vendidisti ⁊ anteq̃ tradis sit tibi ablatꝰ ꝑ superiorē nō teneris nisi ad restitutionē pretij in.l.si fundus.nu.2.ff.loca. fo.120.

1 Fundū si vendidi tibi cū fructibꝰ pendētibus saluo iure coloni cū tñ nullus esset colonus sed per meipsum laborauerā an possim aliquid retinere de fructibus in.l.si in venditione.nu.5.ff.cōmu.predio. fo.166.

4 Fundus si legatur ⁊ rogatus dare titio.x.acceptaui legatū titius petit.x. ⁊ fundus non valet tantū an possim tradere fundū in.l. filiusfamil.§. apud.nu.2.ff.de leg.i. fo.40.

1 Fundū si quis ingrediatur animo retinēdi possessionē quā habet ⁊ nullaꝫ habebat an iste actus inducat acquisitioneꝫ de nouo in.l. si in venditione.nu.4.ff.cōmu.predio. fo.166.

2 **Furiosus** vel prodigus si soluunt naturale debitū quid iuris in.l.interdū.nu.5.ff.de condi.indebi. fo.46.

Si iste persone ⁊ etiā adultus soluerūt indebitū cū autoritate suorum administratorū an eis cōpetat cōdictio indebiti an beneficiū restitutionis in integrum.ibi.nu.6.

5 Furiosus censetur persistere in eo animo in quo erat ante furorē in.l. si is qui.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.48.

1 Furiosus licet non habeat intellectū tñ obligatur ciuiliter ⁊ naturaliter gestori negotiorū ⁊ qd ecōtra in.l.ait pretor.nu.7.⁊.9.ff.de neg.gest. fo.101.

7 Furiosus presumitur in eo proposito durare in quo erat anteq̃ in furoreꝫ in.l.ambiguitatem.nu.7.C.de vsufr. fo.150.

5 Furor quādo superuenit alicui existēti in peccato mortali ꝙ illud peccatū non aboleatur sed videatur in eo perseuerare in.l. nunq̃.§. si vi aut clam.nu.2.ff.de vsuca. fo.59.

3 Furiosus nō habetur pro consentiēte qñ si esset sane mētis posset cōtradicere.in.l.ij.§.voluntatē.nu.2.ff.solu.ma. fo.5.

3 Furiosus an possit sibi acquirere cōmodum hereditatis.in.l.antistiꝰ.§.in libris.nu.3.ff.de acqui.here. fo.99.

4 Furiosus vel fatuus cognoscitꝰ ex sermonibus ⁊ etiam ex gestis in.l. idē iulianus.§.constat.nu.7.ff.de leg.i. fo.17.

3 Furiosus nō gerit per se etiā cū autoritate curatoris sui sed ipse solus curator sed infans vel proximus infantie pōt per se cū autoritate tutoris in l.pupillus.nu.2.ff.de acqui.here. fo.88.

6 Furiosus statim ⁊ prodigus post interdictionē factā per iudicē sunt in curia proximi agnati ⁊ sic coruꝫ tutela est legitima in.l.is cui bonis.nu.7.ff.de ver.obli. fo.8.

3 Furioso an equiparetur pubes infans vel proximus infantie in.l. pupillus.nu.1.ff.de acqui.here. fo.88.

3 Furiosus ante conditū testamentū presumitur perseuerasse in furore tempore testamēti ⁊ etiā post nisi probetur ꝙ habebat dilucida interualla in l.qui testamento.§.nec furiosus nu.2.⁊.3.ff.de testa. fo.38.

3 Furiosus ⁊ fatuus qualiter et ex quibus actibus quis presumatur et q testes debeāt deponere remis. in.l.qui testamento.§. nec furiosus. nume.4.ff.de testa. fo.39.

2 Furiosus nō habet alienationē bonorū suorū in.l.si a furioso.nu.2.4.5.et 6.ff.si cer.pet. fo.9.

8 Furiosus ꝙ quis sit vel fuerit qualiter debeat deponere testis in.l. furiosum.nu.3.⁊.4.C.qui testa.fa.pos. fo.35.

3 Furiosus ⁊ absens equiparantur quando requiritur verus cōsensus ⁊ qd si sufficit nō cōtradicere. in.l.ij.§.voluntatē.nu.10.ff.so.mat. fo.5.

3 Furiosus vere nec in acquirēdo nec alienādo vel se obligando dicitꝰ habere voluntatem.in.l.mutū nec.nu.9.ff.de acqui.here. fo.86.

8 Tēpꝰ petēde bono.pos.an currat furioso i.l.i. nu.3.C.de success. edic.f.22.

5 Furiosus nullū actū potest gerere etiā cū curatoris autoritate sꝫ doꝫ actus geri ꝑ procuratorē in.l.i.§.adipiscimur.nu.4.ff.de acq.posses. fo.39.

3 Furor superueniēs in iubēte vel mandante re integra facit iussum vel mādatū finiri sicut mors in.l.qui seruū.nu.1.ff.de acqui.here. fo.97.

8 **In pena** furti dupli vel quadrupli non cōtinetur res ⁊ sic est mera pena in.l.ancille.nu.6.C.de furtis. fo.8.

8 Furtū an possit cōmitti sine animo lucrādi in.l.i.nu.5.C.de fur. fo.6.

Furti actiōe vel cōdictione furtiua si fuit actū tollitꝰ actiōe mādati ⁊ ideꝫ ecōuerso si agatꝰ actiōe mādati ⁊ an ipo iure an v̇o ope exceptiōis.ibi.n.7.

1 Furti dānatus si nō appellat habetꝰ ꝓ nō infame quousq̃ durat appellatio ⁊ poterit interim testificari in.l.furti.nu.3.4.5.⁊.9.ff.de infa. fo.78.

Furtū est delictū qd cōmittitꝰ in rem subtractā non in personaꝫ sed violētia cōmittitur in personam in.l.i.§.si predo.nu.2.ff.deposi. fo.102.

2 Furtū nouū sicut cōmittitur variato dominio ex parte eiꝰ cui fuit cōmissum furtū secuta noua contrectatione ita si cōtingat variatio circa rē furtiuā qr dissoluatꝰ totū ⁊ remaneāt partes diuerse a toto ⁊ cōtrectentꝰ cōmittitur furtū in partibus in.l.si seruus.§.boue.nu.2.ff.de ꝯdi.fur. fo.57.

Furti in actione noxa caput sequitur secus in condictione furtiua in.d.l.si seruus.§.celsus.nu.1. fo.eo.

2 Furto re subtractā si mutetur postea dominiū an ex noua contrectatione committatur nouū furtum ⁊ an oriatur noua actio ⁊ que.in.l.siue manifestus.§.tandiu.nu.11.ff.de condi.fur. fo.56.

5 Furtum qui committit alicui dicitꝰ sibi iniuriā facere in.l.licitatio.§.qd illicite.nu.4.ff.de publi.⁊ vecti. fo.27.

5 Furtū non committitur sine cōtrectatione in.l. possessori auteꝫ.§. si rem apud.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.43.

5 Furti vitiū ad hoc vt purgetur debet res reuerti in potestatē veri dñi nec sufficit ꝙ reuertatur in potestatē illius cui fuit surrepta si non erat verus dominus sed custos vel habeat ius in re in.l.sequitur.§.qd aūt.nu.1.2.3. et 4.ff.de vsucap. fo.54.

8 Filij ⁊ vxores qui habēt priuignos si furantur patri vel marito ⁊ tradunt res vicinis suis ad custodiēdū sciētibus furtū fieri tūc licet vxor nō teneatꝰ furti tamē vicinus vel vicina tenetꝰ in.l.eos qui.nu.2.C.de fur. fo.9.

8 Pro furto facto ꝑ seruū alteri potest dñs conueniri actione noxali vt vel dānum emendet vt soluat penā aut det seruum ꝓ noxa ⁊ an possit cōueniri de peculio.in.l.apud antiquos.nu.2.⁊.3.C.de fur. fo.11.

8 Furtum in quo differat a plagio.in.l.si abducta.nu.2.C.de furtis. fo.7.

Fur si cū re furtiua quā subtraxit bononie vadat paduā ⁊ ibi cū illa reperiatꝰ ꝙ possit suspēdi padue perinde ac si ibi fuisset furatꝰ ibi.nu.5. fo.8.

8 Furtū in casu.l.si is cui.C.de fur.cui committatur an filio qui mittebat pecuniam an matri cui mittebatꝰ.C.de fur.l.si is cui.nu.3. fo.7.

Quid in actione nego.gest.vel mandati ibi.

8 De iure cōmuni ꝓ furto nō imponitꝰ pena mortis ⁊ quid si pluries furatꝰ sit ⁊ si vnū esset excessiuum an equiualeat tribus vt suspendatꝰ fur.in auten. sed nouo iure.nu.6.7.8.⁊.9.C.de seruis fugiti. fo.4.

8 Furtiua res dicitur affecta vitio reali ꝙ impedit eam vsucapi etiā ꝑ bone fidei possessorē cū titulo quousq̃ vitiū furti sit purgatū ⁊ qñ dicatur purgari in.l.i.nu.2.4.6.⁊.10.C.de ser.fugiti. fo.2.

2 Furtiua res si sit per dñm ablata condictio furtiua dño non dabitur in.l. siue manifestus.nu.3.ff.de condi.fur. fo.56.

Fur quando dicatur in furto deprehensus.ibi.nu.4.

2 Que cōparatio sit de oblatione rei furtiue ad stipulationē animo nouādi interpositāq̃ tū ad tollēdū furtiuā seu morā furis ⁊ an fur liberatꝰ ab actione furti post purgationē more in.l.parui refert.nu.2.ff.de ꝯdi.fur. fo.57.

8 Furtiuam rem emens an possit condemnari de furto ad penam in.l. in ciuilem.nu.2.3.⁊.4.C.de fur. fo.6.

5 Furtiua res non potest dici nisi illa super qua furtum committitur seu ꝓ qua competit actio furti in.l.si homo.nu.2.ff.de vsuca. fo.60.

8 Furtiuā rē qui reperitur possidere presumitur fuisse furatus nisi certum venditorem ostendat.in.l.ciuile est.nu.2.C.de fur. fo.7.

6 An possit quis teneri tanq̃ fur ⁊ tanq̃ prestans opem furto in.l.reos promi.nu.4.ff.de duobus reis stipu. fo.47.

8 Furatꝰ si fuisti mihi rē ab ipso principio nata est mihi actio furti ⁊ licet postea millies contrectes nō cōmittis nouū furtū nec noua actio furti nascitꝰ si dñiū ex parte mea nō mutetꝰ in.l.si abducta.n.4.5.⁊.6.C.ď fur.fo.8.

2 Furatus rem aliquā hic si eam portet bononie ⁊ ibi eam contrectet ꝙ propter mutationē iurisditionis cōmittat nouū furtū ⁊ ꝙ ratione delicti ibi cōmissi possit ibidem suspendi in.l.siue manifestus.§.tam diu.nu.13.⁊.14.ff.de condi.fur. fo.56.

2 Remedia q̄ ⁊ quibus personis competāt ꝯtra eū qui rem furto subtraxit seu ad rē furtiuā.in.l.⁊ ideo.§.neratiꝰ.nu.2.ff.de condi.fur. fo.eo.

2 Furem nemo tenetur indicare alicui priuato nec etiā iudici ad instantiam priuati sed ex officio suo inquirenti sic in.l.idem ⁊ si.§.si tibi iudiciū.nu.3.⁊.5.ff.de condi.ob tur.cau. fo.41.

2 Fur cū semper in mora nō liberatur per interitū rei ⁊ pōt cōdici ipsa res vel ipsa estimatio re perēpta in.l.si cōdicatur.nu.2.ff.de cōdi.fur. fo.55.

2 Furem indicare nemo tenetꝰ in.l.solent qui.nu.2.ff.de preferi.ver. fo.128.

2 Re extāte apud furem potest dominus eam alienare ⁊ dominium in aliuꝫ transferre ⁊ qualiter possit hoc esse in.l.siue manifestus.§.tandiu.nu.4.ff.de condi.fur. fo.56.

1 Fur si rem subtractā restituat ex hoc solum nō efficitur infamis i.l.athletas.§.tem.si quis.nu.5.ff.de infa. fo.78.

8 Fur in foro cōsciētie nō tenetur nisi ad restitutionē rerū ablatarum nō autem ad penam legalem in.l.furti actiōe.nu.3.C.de furtis. fo.9.

3 Fur manifest⁹ dicit̃ ille q fuit deprehẽsus in furto etiã si furtiua res nõ fit per dominũ sibi ablata in.l.siue manifestũ.nu.2.ff.de cõdic.fur. fol.56.

7 **Fustigatio** an irroget infamiã in.l.fustibus.nu.1.C.ex qui.cau.infa.irroga. fo.64.

De litera.G.

5 **Gabellas** salis emẽtes a cõi an possint cõpellere cõe vt soluat gabellã de sale in.l.licitatio.§.fiscus.nu.1.ff.de pub.ꝛ vec. fo.28.

1 Gabella si de ꝯctu dz solui ex forma statuti ꝛ fuerit a cõtractu recessum ex interuallo ꝙ tñ debeat solui gabella i.l.iurisgẽ.§.adeo.nu.2.ꝛ.13.ff.de pact. fo.54.

3 Si recollecte fuerint cẽtũ corbes frumẽti ꝛ ex forma statuti dz aliquid solui ꝑ gabella ꝑ singula corbe vel deberet solui quarta pars fisco de omnibus que recolligunt̃ an prius deducatur impensa ꝛ quid in decimis in.l.fruct⁹.nu.7.ff.so.ma. fo.7.

3 Gabelle emptor si fecit aliquas ꝑmissiones qbusdã cõtẽplatiõe illius gabelle q̃ postea sibi cõferat̃ an tñ poterit cõueniri ex suis promissiõibus i.l.cũ mulier.nu.2.ff.sol.mat. fo.31.

2 Gabellã soluere nõ tenet̃ ꝑ annulis quos qs portat ĩ digitis vsus sui gratia in.l.si laborãte.§.cũ in eadẽ.nu.3.ff.ad leg.rhod.de iact. fo.81.

8 Gabella nõ dz solui ĩ cõi de vltimis volũtatib⁹ vel hẽditatib⁹ ꝛ statuta ꝯtrũ disponẽtia sunt exorbitãtia.in.l.fi.nu.4.C.de edic.diui.adri.tol.f.67.

5 Gabellã si quis soluit pro vino vel frumẽto tẽpore quo portauit in ciuitate si postea vendat nõ tenet̃ iterũ soluere in.l.interdũ.§.quoties.nu.1.ff.de publi.ꝛ vec. fo.29.

5 Gabellã qui tenuit anno precedẽti nõ admittitur ad offerẽdũ nec dz sua oblatio scribi vel admitti nisi reddiderit rationẽ anni precedẽtis ꝛ eodem modo si ex alia cã erat debitor cõis nisi det fideiussores idoneos de soluendo ꝛ officiales publici tenerent̃ reipu.si ꝯtrũ fecerint in.l.licitatio.§.ad cõducẽdum.nu.2.ff.de publ.ꝛ vect. fo.27.

5 Gabellã si qs soluit ꝑ promissione de vendẽdo aliquã rẽ qr statutũ ita disponit ꝙ nõ debeat iterũ solui cũ postea fit instrumẽtum vẽditionis in.l.interdũ.§.quoties quis nu.2.ff.de publ.ꝛ vecti. fo.29.

5 Gabella Si petĳ a gabellarĳs an sit gabella soluẽda ꝛ illi respõderũt ꝙ nõ ꝛ postea auferũt mihi salmã ꝑpter gabellã non solutam an teneantur restituere salmã cum altero duplo in.l.interdũ.§.diui quoq3.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti. fo.29.

5 Gabelle an possint induci in preiudiciũ forẽsiũ in.l.vectigalia.nume.2.ff.de publi. fo.28.

4 Gabella si est soluẽda pro pretio rei tantũ pro libra ꝛ res sit vẽdita cẽtuz sed expense proxenete vel sui bastationes vel notarĳ ascẽdãt ad.x.non dz solui nisi ꝑ nonaginta in.l.sed si hoc.§.quidam non.numero.3.ff.de condi.ꝛ demõ. fo.76.

5 An ꝑpter ignorãtiã minus puniat̃ qs vt nõ incidat res in cõmissum sed duplicet̃ vecti.in.l.interdũ.§.l3 quis.nu.1.ff.de publi. fo.29.

8 Gabellas iniustas est licitũ fraudare i.l.vna nu.4.C.de cad.tol. fo.93.

1 Gabellã an tenear soluere ex dispositione statuti de tota summa si debebas mihi mille ꝛ petĳ qnquaginta qr nõ eras soluẽdo nisi in qnquaginta in.l.cũ q̃dã.§.quoties.nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fo.20.

4 Gabella si ex forma statuti est soluẽda de legatis legatari⁹ nõ tenet̃ soluere si soluit quãtũ res valebat ꝑ implẽda cõditione vel onere fideicõ.i.l.ciuitatibus.§.eũ cui.nu.2.ff.de leg.i.fo. fol.43.

1 Gabellã si plures emerũt a cõi ꝛ sic sunt positi in loco cõis qlibet agit insolidũ i.l.si vnus.nu.7.ff.de pact. fol.61.

4 Gabella si soluẽda est de omni dispositione ex qua ius acquirit̃ ꝙ nõ erit soluẽda de electione de qua i.l.vnũ ex fami.§.si de falcidia.nume.4.ff.de leg.ĳ. fo.54.

7 Gabella si vigore statuti soluat̃ de quolibet ꝯctu an debeat solui de resolutiõe cõtractus in.l.i.nu.8.C.qñ lice.ab emp.vel vẽdi. fo.209.

4 Gabella si soluẽda est de legato vel donatiõe ad rationem tot denariorũ ꝑ libera vere estimatiõis rei legate vel donate qõ de illa estimatiõe deducat̃ id qõ soluit̃ causa cõditiõis implẽde vel notarĳs ꝛ omne onus i.l.non amplius.nu.2.ff.de leg.i.fo. fo.11.

7 Gabella si esset soluẽda per statutũ de quolibet cõtractu an habeat locuz i distractu i.l.1.nu.3.C.de pact.iter.emp.ꝛ vẽ. fo.213.

5 Gabella nõ adiudicat̃ plus offerẽti nisi prestet idoneos fideiussores s3 tẽpore quo plus offert nõ expedit ꝙ det fideiussores in.l.licitatio.nu.1.ff.de publi.ꝛ vect. fo.27.

4 Gabella si soluitur ex forma statuti de his q̃ quis acqrit ex causa lucratiua nõ de alĳs vel soluit̃ maior an talis proprietarius soluet i.l.nõ quocũq3.§.fundus.nu.3.ff.de leg.i. fo.31.

2 Gabellarĳ si ꝑpter vectigal nõ solutũ capiãt mulũ locatũ ꝛ exponunt ad vẽdẽdũ qualiter subueniat̃ dño muli ꝛ sic locatori i.l.colonus.§.nauẽ ꝯduxi.nu.2.ff.loca. fo.124.

4 **Gaius** falcidius auctor.l.falcidie fuit tribunus plebis i.l.i.nu.9.ff.ad leg.falc. fo.83.

4 **Gebellinus** aliquis si relinquat parti gebellinorũ cuz sint due partes ĩ ciuitate nõ v3 legatũ i.l.si quis a filio.§.si patri.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de leg.i. fo.12.

1 **Gentem** quot persone faciãt remissiue in.l.i.§.ius gentium.n.2.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.3.

7 **Generalitas** recipit restrictionẽ de idoneitate i.l.vna.n.3.C.vbi cõue.q cer.lo.ꝑmi. fol.124.

4 Generalitas ea que cõtinent̃ in generalitate perinde est acsi specialiter exprimerent̃ ꝛ sic tãtum valet generalitas respectu omniũ quantũ specialitas respectu vnius in.l.si qñ.nu.3.ff.de leg.i. fo.39.

Ea que nõ possunt fieri specialiter in generali dispositiõe nõ cadũt.in.d.l.si qñ.nu.4.ff.de leg.i. fo.eo

8 **Generatio** an necessario requirat cõcursum vtriusq3 secus.in.l.lege.xĳ.tabu.nu.2.C.de legiti.here. fo.101.

5 **Genitiuus** regulariter significat dominiũ tñ aliqñ significat cãm efficiẽtem aliqñ causam materialẽ ꝛ aliquãdo nudã possessionẽ in rub.nu.3.ff.de ope.no.nũti. fol.2.

1 **Generis** notitia dz ꝑcedere ad cognitionẽ particulariũ i.l.i.nu.6.ff.de iusti.ꝛ iu. fo.2.

4 Genus ꝛ species si cadat inter ꝑsonas grauatas ꝛ precedit species ꝛ sequtur genus alter alteri nõ derogat nisi genus possit ad speciẽ restringi.in.l.sa.tibi homo.§.si testamẽto.nu.4.ff.de leg.i. fo.34.

4 Genus sumit̃ tribus modis in.l.meui⁹.§.duob⁹.nu.2.ff.de leg.ĳ. fo.53.

2 Genus dz precedere speciẽ.in.l.i.nu.6.ff.si cer.pet. fo.2.

7 Genus a quo remouet̃ ꝛ ei⁹ species in.l.si causa.nu.5.C.de trãsac. fo.56.

2 Genus qũo capiat̃ apud dialecticos ꝛ qũo apud legistas.in.l.ĳ.§.mutui datio.nu.4.ff.si cer.pet. fo.3.

1 Generis nomẽ restringit̃ per adiectionẽ specierũ in repe.l.ex hoc iure nu.3.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.5.

6 Genus perire nõ põt i.l.si ex legati.nu.2.ff.de verb.obli. fol.11.

4 Genus generalissimũ ẽm dialecticos qd sit. Et quid subalterũ.in.l.legato generali.nu.2.ff.de leg.i. fo.15.

7 Ad positionẽ speciei sequit̃ positio generis affirmatiue sed nõ sequit̃ remotio generis negatiue i.l.nõ videt̃ nu.5.C.de in inte.rest.mino. fo.79.

6 **Gesta** per procuratorẽ reuocatũ an possint haberi rata in.l.dispẽsatorẽ.nu.6.ff.de so. fo.79.

6 Gesta noĩe prelati an poterũt rata haberi per successorẽ i.l.si quis.offer.§.si creditor.nu.2.ff.de solu. fo.eod.

Gesta nomine vnius canonici an possint haberi rata per aliũ qui postea ei successit.ibi.nu.3.

3 Gesta per procu.datũ hereditati iacẽti nõ censent̃ gesta cõtra pupillũ q repudiauit vel heredẽ absentẽ sed ꝯ maiorẽ ꝛ presentẽ.si hereditatem que representat personam defuncti.in.l.si quis.§.ꝛ ideo.numero.2.ff.de heredi.instit. fo.68.

4 Gesta ꝑ meũ autorẽ anteq̃ ab eo cãm haberẽ nocet mihi qñ habui cãm ex sua mera volũtate i.l.factã.§.si heres.nu.3.ff.ad treb. fo.117.

7 Gesta cõtra illũ qui nõ est ꝑcurator.nõ nocent dño ꝛ quid in gestis contra tutorẽ qui nõ h3 administrationẽ.in.l.si tutor tuus.nu.2.C.in qui.cau.in integ.resti.nõ est.nece. fo.87.

1 **Gestori** volũtario cõtra furiosum dat̃ cõtraria directa sed necessario vt curatori eius dat̃ cõtraria vtilis in.l.ait pretor.nu.8.ff.de neg.gest. fo.101.

7 Gestor negotiorũ qui se obligauit ꝑ dño an anteq̃ soluat possit agere vt liberet̃ in.l.si ꝑ ea.nu.2.C.manda. fo.202.

1 Gestor si indebitũ exegit ꝛ dñs ratũ habuerit tenebit̃ dñs soluẽti condictiõe indebiti: gestor vero nõ tenet̃ ꝛ quid si nõ ratificaret i.l.si quis.n.4.ff.de neg.gest. fo.108.

Gestor tenet̃ restituere indebitũ exactũ secuta ratihabitione in.l.si aũt is.§.Itẽ si.nu.2.ff.de neg.gest. fo.104.

1 Gestori mere voluntario datur actio cõtraria negotiorũ gestorũ ꝛ qd si est necessarius vel putabat se esse necessariũ in.l.ait pretor.§.hac actione.nu.2.ff.de neg.gest. fo.102.

1 Gestor licet possit gerere illud qõ vult ꝛ alia dimittere ꝙ tñ dñs negotiorũ gestor debeat oĩa approbare vel oĩa reprobare in.l.si negotia.nu.4.ff.d neg.gesto. fo.106.

1 Gestor tenet̃ cõplere que inchoauit indistincte tam viuẽte q̃ mortuo dño negotiorũ ꝛ siue alius fuisset gesturus siue nõ in.l.nã ꝛ seruius.§.si viro.n.2.ff.de neg.gest. fo.107.

An teneatur noua inchoare.ibi.nu.3.

7 Gestor etiã sine mãdato ꝛ fortius cũ mãdato legis vel hoĩs põt si expedit recipere pecuniã ad vsuras ꝑ gerendo negotia dñi ꝛ illas vsuras a domino repetere si soluit de suo i.l.ob nego.nu.2.C.de neg.gest. fo.73.

7 Gestor qñ teneatur de his que non gessit.in.l.tutor vel.numero.3.C.de nego.gesto. fo.eo.

1 Gestor si debuit a se exigere ꝛ nõ exegit debitũ in quo tenebat̃ cõuertitur in actionẽ gestorũ ꝛ põt peti illa actione ꝛ qd de vsuris in.l.si pupilli.§.videamus nu.2.8.9.ꝛ.10.ff.de neg.gest. fol.104.

3 Gerere pro herede est dicere.i.pro dño in.l.si is ad quem.numero.4.ff.de acqui.here. fo.91.

7 **Gerundium** quid denotet.in rubr.numero.4.C.de eden.folio.35.

1 Gerundium an importet necessitatẽ in rub.nu.1.ff.de eden. fo.46.

Gladius

1 **Gladius** quot modis capiatur in.l.imperium.nu.8.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.6.
8 **Gradus** qualiter sumatur in.l.fina. numero.3.C. de successio. edic. fo.22.
3 Gradus substitutionis vulgaris an habeat dependentiam a gradu institutionis in.l.z si perceperit.§.si ita.nu.2.ff.de libe.z posthu. fo.43.
4 Gradus succedētiū ab intestato qñ sunt plures solus primus videt habere volūtatē defuncti alij nō sed veniūt ex legis dispositione p successoriū edictū in.l.si titio.§.iulianus.nu.3.z.4.ff.de leg.ij. fo.51.
7 **Gratia** facta in vno nō extēdit ad aliud si est mera gratia. in.l.z si seuerior.nu.3.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.62.
4 Gratiam in vno qui facit non tenetur facere in altero in.l.lucius.§.testatore.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.
5 Gratia facta ab vno officiali publico nō est necessario fienda ab eius successore in.l.licitatio.§.carū rerū.nu.2.ff.de publi.z vecti. fo.30.
4 Gratiam faciens in vno non tenetur facere in alio z quando hoc fallat in l.heres.statu.nu.2.ff.de condi.z demon. fo.76.
8 Gratis facere aliquid si quis tenetur alicui si mercedem recipit turpiter recipit in.l.ciuile est.nu.3.C.de fur. fo.7.
1 Grauamen relictū ab heredibus pupilli vt a substituto pupillari vel ab alijs venientibus ab intestato non reijcitur de legitima pupilli sed durat vsq₃ quo egrediantur pupillarem etatem in.l.papinianus.§.si quis nu.2.z.3.ff.de inoffic.testamē. fo.134.
4 Grauamen iniunctum contemplatione certi emolumenti secuturi si non sequitur euanescit z quando idem si fuit secutum z fuit reuocatum in.l.titia cum.nu.2.ff.de leg.ij. fo.48.
7 Grauamina pꝑter q̄ olim nō dabat querela etiā si tēdebāt in piudiciū filij an remouent per.l.qm̄.C.de inoffi.testa.ibidē.nu.3. fo.136.
4 Grauamē nō valet si grauo te cui nihil relinquo etiā sub cōditione si successeris heredi meo etiā si sibi succedas secus si generaliter grauē heredē eius in.l.si fuerit municipio.§.si quis nō.nu.2.ff.de leg.iij. fo.63.
4 Grauamen in dubio intelligitur impositum heredi licet nō fuerit specificatum in.l.paulus.nu.2.ff.de reb.dub. fo.64.
4 Grauamen si est factū in oībus bonis relictis pluribus tūc nō vr testator voluisse q̄ puenīāt ad substitutū nisi deficiant in psona oim quibus primo fuerāt relicta in.l.testator.§.filiū.nu.2.z.3.ff.de leg.ij. fo.63.
8 Grauatus si fuit vnus ex pluribus dare titio talem fundum hereditariū cōmunem z titius petat talem fundum ab isto grauato an iste grauatus teneatur redimere a coheredibus portiones eorum in.l.vna.§.sed vt manifestetur.nu.2.C.de cadu.tol. fo.94.
4 Grauati per nomina cēsentur viriliter grauati licet sint heredes inequaliter nisi ex alijs cōiecturis hoc appareat z quid si per nomina appellatiua in.l.si heres no.nu.1.ff.de leg.j. fo.43.
1 Grauat⁹ sub cōdōne si decedat sine liberis masculis z decedat relictis nepotib⁹ masculis ex filia femina nō dr decessisse cū liberis masculis z loc⁹ est substitutioni in.l.3 si hac.§.liberos.nu.2.ff.de in ius voc. fo.26.
4 Grauatus an possit renuntiare suo cōmodo z quid in fideicōmissario in l.filiusfa.§.diuus seuerus.nu.2.ff.de leg.j. fo.40.
2 Grauari quem in vno sufficit nec debet grauari in altero.in.l.pcuratoris §.sed est.nu.2.ff.de tribu act. fo.84.
2 Obligata bona habētes pferunt alijs nō habētibus obligata nec illi pñt secū cōcurrere in.l.procuratoris.§.sed est.nu.3.ff.de tribu.ac. fo.eo.
4 Grauari an possit quis de adoptando aliquem in.l.filiusfa.§.secundum. nu.2.ff.de leg.j. fo.40.
4 Grauari an quis possit in plus q̄ commodum sentiat in.l.filiusf.§.apud marcellum.nu.3.ff.de leg.j. fo.40.
4 Grauari non pōt ille ad quē bona testatoris pueniūt potius ex fortuna q̄ ex cogitatu testatoris.in.l.cū filiusfa.nu.12.ff.de leg.j. fo.6.
6 Grauat⁹ in vno releuat in alio.in.l.si vsusfruct⁹.nu.4.ff.de noua. fo.61.
4 Grauatus si quis fuit si decesserit sine liberis an sit locus substitutioni si decessit cū liberis sed liberi postea decesserunt sine liberis dic q̄ non in l.ex facto.§.si quis autem.nu.6.ff.ad trebel. fo.105.
4 Grauari nō solū pōt sup eo qđ quis capit vt heres vel legatarius 3 etiā super eo quod quis capit ex mortis causa capione vel heres ex donatione causa mortis in.l.acceptis.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.97.
2 Grauatus in vno non potest conqueri si in alio releuetur. in.l.eum qui. nu.2.z.3.ff.de iureiur. fo.27.
8 Grauare an possim quem non honoro in.l.ab eo.nu.1.C.de fideic. fo.81.
4 **Grex** definit esse si remāsit nisi vnū caput z an illud debeat legatario gregis in.l.si grege.nu.6.ff.de leg.j. fo.10.
1 **Guerra** aliq̄ terra recōmēdata si dz pstare subsidiū tpe guerre z p lōgissimū tps nō pstitit q₃ nō occurrit casus,nō tñ supior pdit ius qđ h₃.in.l.iter sepulchro.nu.3.ff.quēad.ser.amit. fo.170.

¶ De litera.H.

Habere non videtur quis rem quam tenetur,alteri restituere.in.l.plane.§.quod si rem.nume. 4.ff.de leg.j. fo.13.
Habere a me q̄ dicat ille cui potui auferre z nō abstuli in l.quidā testa.§.cū statulibe.nume.2.ff.de leg.j. fo.36.
7 **Habitatio** an finiatur per mortem in.l.cum antiquitas. nu. 3.C.de vsufru. fo.150.
2 Habitationē gratuitam quādo concessi tibi mei fauore vt domus nō destrueretur quod non sit commodatum nec precarium in.l.si gratuitā.nu. 2.ff.de prescrip.verb. fo.128.
7 Habitatio in quo differat ab vsufructu z vsu.in rub. nume.3.C. de vsufruct. fo.149.
1 Habitatio inter pecuniā relictā p habitatione z ipsam habitationē ita censetur commoda similitudo q̄ qui recipit vnā ex eis censetur etiā recipere aliā in.l.cum hi.§.si cui.nu.2.ff.de transac. fo.74.
5 Habitatio vel facultas habitandi an finiatur morte eius cui cōpetit seu morte cōcedentis z quid in concessione precaria in.l.aquilius regulus.nume.3.ff.de do. fo.33.
2 Habitatio prout presumitur pro actu habitādi z sic pro cōmoditate qđ vsu cōsumatur in.l.j.nu.4.5.z.6.ff.cōmo. fo.66.
4 **Hereditas** Hereditas ascendētis tunc transmittitur ad descendentes qñ fuit pure delata licet non adita. in.l.heredes.§. cum ita.nu.3.ff.ad trebel. fo.115.
1 Hereditas si est caduca seu vacans vel aufertur ab indigno seu quod in casibus de quibus in.l.item veniūt.§.aptanda est.ff.de peti.here.quod fiscus habeat petitionem hereditatis vt heres z tamen non semper est heres:z quid in peculio ibidem.nu.2. fo.147.
3 Hereditas non delata q̄ non transmittatur in.l. qui habebat. nu.2.ff. de vulga.z pupil. fo.79.
8 Hereditatē in qua seruus est institutus dñs non potest acquirere nisi mediante aditione serui z qđ seruus potest de facto resistere dño z pmittere se expoliari vel occidi z tamen non adire in.l.cū proponas. nume.4.C. de heredi.insti. fo.43.
1 Hereditas patris debetur filijs etiā patre viuente non econuerso in.l.pater filium.nu.10.ff.de inoffi.testa. fo.137.
1 Hereditate repudiata ab intestato censetur repudiata ex testamento. in l.si domus.nu.2.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.
3 Hereditatē aliquā si aliquis possit consequi de ciuili z iure pretorio si repudiat alterum eorum an possit amplecti ex altero in.l.nec is.§.heres.nume.4.ff.de acqui.here. fo.89.
3 Hereditas profectitia nō differt ab aduētitia in hoc quia pater sine filio nec econtra filius sine patre pōt eā repudiare z in quibus alijs differant. in.l.is qui.§.neq₃.nu.2.z.3.ff.de acqui.here. fo.89.
3 Hereditatem delatam seruo an solus dominus possit repudiare in.l. is q §.neq₃.nu.4.ff.de acqui.here. fo.eo.
3 Hereditatem si adiui p parte mea postq̄ coheres meus repudiauit suā cogor acceptare portionē coheredis nec possum repudiare meā.in.l. cum hereditate.nu.5.z.6.ff.de acqui.here. fo.98.
3 Hereditas delata ex testō ei q potest succedere ab intestato infra qđ tēpus possit adire in l.q̄ diu.nu.3.ff.de acqui.here. fo.86.
3 Hereditas paterna non dicitur lucrum cum sit debita in.l.si quis. nume. 3.ff.de condi.insti. fo.82.
3 Hereditas 3 codicillis nō possit dari pōt tñ in eis institutio facta i testō declarari z purificari.in.l.institutio.nu.2.ff.de condi.insti. fo.82.
7 Hereditas patris si est delata filijs in potestate ex testamento vel ab intestato an anteq̄ se immisceat possit dici hereditas iacere.in.l.cum hereditas.nu.3.C.de po. fo.200.
8 Hereditas qñ aufertur alicui nō ex eo quod sit indignus q₃ nullā causā ingratitudinis cōmisit cōtra testatorē nō applicat fisco vel venientibus ab intestato in.l.si pater tuus.nu.4.C.de here.insti. fo.43.
7 Hereditas quare non potest per procuratorem sed bonorū possessio:sic in.l.si maritus.nu.2.C.de manda. fo.201.
3 Hereditas si ille cui est delata nō repudiat expresse sed dicit sibi non expedire hereditatē vel se velle eā repudiare an ista verba habeant vim repudiationis in.l.si quis.nu.4.5.z.6.ff.de iure deli. fo.85.
1 Hereditas iacens non representat viuētes sed mortuos.in.l.sicut.§.in decurionibus.nu.11.ff.qđ cuiusq₃ vniuersi. fo.101.
3 Hereditas delata monacho:pōt adiri per abbatem sine facto monachi qui nō h₃ velle vel nolle in.l.j.nu.2.ff.de iure deli. fo.84.
Hereditas si deferatur filiofa.tēpus ad deliberādum dz assignari simul patri z filio.ibi.nu.3.
4 Hereditas an diminuat p legata in.l.legatū est.nu.1.ff.de leg.j. fo.42.
3 Hereditas semel data qñ z qualiter possit adiri z qd in legatis. in.l.j.§. sed cōsulto.nu.2.z.4.ff.de his que in testa.delen. fo.61.
3 Hereditatem adire quando nō possit ille cui interdicitur bonis in.l. mutum nec.nu.6.ff.de acqui.here. fo.86.
4 Hereditas patris plus est debita filio quam ecōtra.in.l. si filiusfa. nume. 4.ff.ad leg.fal. fo.89.
3 Hereditas est qđā successio in vniuersum ius quod defunctus habuit tēpore mortis de iure ciuili in rub.nu.2.ff.de acqui.here. fo.85.
4 Hereditas q̄ reperit emptorem in dubio presumit esse soluēdo tā creditoribus q̄ legatarijs in.l.si heres.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.85.
3 Hereditas nō adita licet non transmittat tamen impeditus adire in triplici absentia trāsmittit beneficium restitutionis in integrum.in.l.pantonius.nu.2.z.4.ff.de acqui.here. fo.104.

Index ſingularium materiarum

3 Hereditatẽ qñcũq; quis eſt in omnẽ euentũ habiturus ſi ꝓpter aliqđ dubiũ impediatur adire interim decedẽs trãſmittit ad ſuos heredes.in.l.vẽtre.nu.8.ff.de acqui.here. fo.103.

De impedito adire hereditatẽ latius.ibi.nu.14.⁊.15. fo.104.

3 Hereditas vt poſſit adiri que requirantur in.l.is poteſt.nu.3.ff.de acqui.hered. fo.90.

Hereditas vt ſit delata que requirantur.ibi.nu.4.

3 Hereditatẽ adire per ꝓcuratorẽ an quis poſſit in.l.paulus.§.per procu.nu.5.ff.de acqui.here. fo.106.

1 Hereditarie res q̃ dicant̃ quãtũ ad hoc vt veniãt in hac actione.in.l.item vidẽdũ.§.nũc videamus.nu.2.⁊.3.ff.de pet.here. fo.145.

3 Hereditas põt hodie adiri clauſis tabulis in.l.ſi quis.§.ſciẽdũ eſt.nu.2.ff.de acqui.here. fo.91.

8 Hereditatis reſtõnẽ ſi qs petat ⁊ ponat ꝙ tales ⁊ tales res ſunt in hr̃ditate ⁊ heres neget de aliquibus ⁊ fuit ꝓbatũ ꝙ ita erat an ꝑ hoc heres ꝑdat quartã treb.in.l.fi.§.licẽtia danda.nu.6.C.de iure deli. fo.64.

4 Hereditas ſi poſt tp̃s rediret ad hr̃dẽ qꝛ fideicõmiſſarius grauatus eſſet poſt tp̃s reddere qualiter iura directa reuiuiſcerẽt ⁊ virtus vtiliũ cõſolidaretur cũ directis.in.l.j.nu.5.ff.ad treb. fo.98.

8 Hereditas qñ eſt ſoluẽdo tã creditoribus q̃ legatarijs ⁊ hr̃s tradidit legatarijs res legatas creditores nõ pñt moleſtare legatarios dicẽtes ꝙ in illis rebus debeãt eſſe potẽtiores ſ; debẽt agere ꝯ heredẽ.in.l.fi.§.licẽtia.creditoribus.nu.6.C.de iure delib. fo.63.

5 Hereditas vere iacens ꝙ nõ repreſentet ꝑſonã defuncti in omnibus.in.l.ſi is qui.nu.6.ff.de vſuca. fo.57.

5 Hereditatẽ iacẽs l; poſſit implere vſucapionẽ inchoatã ꝯ defunctũ non tñ põt nouã inchoare.in.l.fi.§.poſt mortẽ.nu.2.ff.de vſuca. fo.62.

3 Hereditas nõ deuoluitur ad cauſam inteſtati niſi ꝑempta ſit cã teſtati in l.nec is.§.heres.nu.6.ff.de acqui.here. fo.89.

Hereditas nondum delata an repudiari poſſit.ibi.nu.7.

1 Hereditatẽ emens a fiſco l; habeat titulũ põt hac actione cõueniri in.l.ci qui partes.nu.2.3.⁊.4.ff.de pe.here. fo.152.

1 Hereditatẽ ſi emiſti quã aſſero ad me pertinere nõ potero agere ꝯ te petitione hereditatis ad totã hereditatẽ ⁊ ad oĩa bona in.l.etiã.§.qđ ſi quis.nu.3.ff.de pet.here. fo.144.

5 Hereditas in hr̃ditate alicuius dꝛ eſſe res q̃ nõ erat ſua ſ; ꝑ eũ detinebat̃ iuſte in.l.ſi de eo.§.ſi forte.nu.3.ff.de acq.poſ. fo.51.

5 Here. Contra hereditatẽ iacentem nõ põt agi nec iudiciũ inchoari ⁊ conſilium eſt ꝙ detur curator hereditati in.l.dies cautioni.§.totius.num̃.3.ff.de dam.infec. fo.11.

3 Hereditaria res nõ dꝛ l; in hr̃ditate ſit reperta niſi dñiũ ꝑtineat ad hr̃ditatẽ ⁊ ꝑtineret ad defunctũ l; aliqđ ius reale hr̃ditas habeat in ea qđ infra dñiũ in.l.gerit.nu.2.3.⁊.5.ff.de acq.here. fo.105.

6 Hereditas ⁊ etiã vniuerſitas municipij ſeu collegij obtinẽt vicẽ ꝑſone viue in.l.mortuo reo.nu.2.ff.de fideiuſ. fo.52.

8 Hereditas nõ adita an trãſmittat̃ in deſcẽdẽtẽ nõ ſuũ hr̃dẽ vt qꝛ ſit emãcipatus in.l.emãcipata.nu.3.C.q admit. fo.17.

8 Hereditatem delatã ſeruo an dñs poſſit repudiare in.l.penitente.nu.2.C.de iure deli. fo.57.

8 Hereditas nõ adita ad hoc vt trãſmittatur que requirant̃ in.l.vna.nu.2.⁊.7.C.de his qui ante aper.tab. fo.95.

4 Hereditas etiã aliquo viuo pñt dici bona vel patrimoniũ eiꝰ inſpecto qđ futurũ eſt.in.l.q̃ſitũ.§.ſi ſeruus.nu.3.ff.de leg.j. fo.35.

3 In locatione vel cultura rerũ hereditariarũ ſtãdũ eſt declarationi gerentis cũ iuramẽto an hoc fecerit tanq̃ heres vel tanq̃ cuſtos.in.l.pro herede.nu.4.ff.de acqui.here. fo.90.

3 Hereditas cõfiſcatur ſi aliquis interfecit illum cui poterat ſuccedere non autem deuoluitur ad alium ſequentem in gradu in.l.ſi ab hoſtibus.§.ſi vir.nu.2.ff.ſol.ma. fo.11.

3 Hereditatẽ patris adire an videat̃ q ꝑſeuerat in inchoatis viuẽte patre in.l.iulianus.§.ſi in ſocietate.nu.1.ff.de acq.here. fo.96.

8 Hereditas nõ adita a iure ſuitatis nõ trãſmittit̃ ad extraneos hr̃des filij in.l.vna.§.in nouiſſimo.nu.2.C.de cadu.tol. fo.94.

7 In hereditate viuentis an poſſit quis habere ſpem probabilem in.l.fi.nu.2.C.de pact. fo.47.

8 Hereditas nõ adita ſicut nõ trãſmittit̃ quare nõ ita ſit in fideicommiſſo vniuerſali.in.l.cũ ſcđm voluntatẽ.nu.2.⁊.3.C.de fideicõ. fo.80.

8 Hereditas ſi cui eſt delata ſi ſoluat creditoribus hr̃ditarijs an efficiat̃ heres in.l.j.nu.3.C.de iure deli. fo.56.

8 Hereditaria bona ſi detinent̃ ꝑ tertiũ poſſeſſio vero q̃ eſt ius penes hr̃dẽ ex forma ſtatuti an talis hr̃s habeat interdictũ adipiſcẽde poſſeſſionis ꝯ detẽtatorẽ ex.l.edicto.C.de edic.di.adri.tol.vel interdictũ quorũ bonorũ.in.l.ſi ſorori.nu.4.C.de iure delib. fo.58.

8 Hereditas cui eſt delata ſi dicat volo eſſe dñs iſtius hereditatis vel iſtorũ bonorũ ꝙ ꝑ hoc inducatur aditio ſicut ſi diceret adeo vel agnoſco in.l.potuit pupil.nu.4.C.de iure delib. fo.57.

8 Hereditas nõ adita in quibus caſibus tranſmittatur in.l.quoniam.nu.1.C.de iure delib. fo.57.

Hereditatẽ paternã vr̃ qs repudiaſſe l; paſſus fuerit fratrẽ oĩa gerere in ſolidũ ac ſi eſſet ſolus heres in.l.l; incontinẽti.nu.2.3.⁊.5.C.eo.

7 Hereditas aliqua qñ deuoluit̃ in fiſcũ tanq̃ caduca vel tanq̃ bona vacantia vel ex eo ꝙ heres priuetur tanq̃ indignus cõpetit fiſco petitio hereditatis ꝯ poſſeſſores eius l; nõ ſit ꝓprie heres ſed vniuerſalis ſucceſſor in.l.j.nu.2.C.de pet.here. fo.142.

8 Hereditas filij eſt patri luctuoſa ſicut ⁊ matri in.l.ſancimus.nu.3.C.com.de ſucceſ. fo.101.

8 Hereditas nõ põt dari ex die in.l.extraneũ.nu.2.C.here.inſtit. fo.43.

8 Hereditatẽ delatã ſeruo q̃ eſt adeunda ꝑ ſeruũ ꝓcedẽte iuſſu dñi an ſolus dñs poſſit adire in.l.filiofa.nu.4.C.de iure deli. fo.53.

8 Hereditatis adeunde potẽtia dꝛ ius nõ facultas ⁊ q̃ ſit vtilitas ex hoc in l.ſi mater.nu.4.C.de inſti.⁊ ſubſti. fo.45.

8 Hereditas debita pupillo maiori infante dꝫ adiri ꝑ pupillũ cũ autoritate tutoris ſ; reſtõ hr̃ditatis ei vel ab eo fiẽda põt fieri ſoli tutori vel a ſolo tutore in.l.ſancimus.nu.2.C.ad treb. fo.91.

3 Hereditas aſcendẽtis ꝑ lineã maſculinã vel femininã trãſmittit̃ in deſcẽdẽtes ⁊ ꝙ illa trãſmiſſio nõ fiat ratione ſuitatis cũ fiat etiam de hr̃ditate materna ⁊ etiã ꝑ emãcipatũ ⁊ nõ ſit ĩ extraneos hr̃des ſ; ſolũ in deſcẽdẽtes ſecus in illa q̃ ſit ratione ſuitatis qꝛ ſit in quoſcũq; extraneos in.l.ventre.nu.16.ff.de acq.here. fo.104.

8 Hereditas ſi fuit delata monacho vnius monaſterij ⁊ anteq̃ adeat̃ tranſeat ad aliud monaſteriũ vel efficiat̃ ep̃s ⁊ poſtea adeat acqret ſcđo monaſterio vel epiſcopatui vel ſibi nõ aũt primo monaſterio in.l.nõ eſt dubiũ.nu.3.⁊.4.C.de iure delib. fo.58.

7 Hereditas an cenſeat̃ petita eo ipſo ꝙ qs đt teſtamẽtũ nullũ vel ruptũ.in.l.j.nu.5.C.de ordi.iudicio. fo.115.

7 Hereditas paterna vel hodie legitima ad quã reducit̃ lata hr̃ditas nõ eſt debita filio ſ; q̃ſi debita in.l.ſi emãcipata.nu.2.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.27.

8 Hereditatis reſtitutio an ſit fienda ſoli tutori in.l.potuit.nu.9.C.de iure deliberan. fo.57.

8 Hereditatẽ aſcendẽtis vel deſcendẽtis qui ꝑdidit an videat̃ recipere dãnum in.l.fi.nu.7.C.de codicil. fo.73.

Hereditatẽ qui petijt ex teſtamẽto ⁊ ſuccubuit an poſſit poſtea eã petere ab inteſtato.ibi.nu.9.

8 Hereditatẽ ſi non repudiaſti ſ; te immiſcuiſti ⁊ nihilominus a creditore hr̃ditario iure creditoris vendẽte rẽ hereditariã emiſti an poſſis cõueniri hypothecaria actione ad illã rẽ a ſequẽti creditore q habebat eã obligatã tanq̃ primo creditore dimiſſo ꝙ ſic ſ; alius extraneus qui emiſſet nõ in l.ij.nu.2.C.de repu.here. fo.66.

8 Hereditas pupilli an dicat̃ ſucceſſio ex teſtamẽto vel ab inteſtato in.l.cũ antiquioribus.nu.7.⁊.8.C.de iure delib. fo.60.

8 Hereditas qñ auferẽ hr̃di inſtituto cui debeat tũc applicari in.l.j.nu.5.C.de his qui.vt indig. fo.69.

2 Hereditas licet repudiet perſonam defuncti pro ea parte ꝓ qua quis eſt heres tamen peculium nõ reputat perſonam in.l.frater a fratre nu.26.ff.de condi.indebi. fo.49.

1 Hereditatem totam ſi poſſides ⁊ ego dicam me heredeꝫ pro parte debeo petere pro parte ſecundum ꝙ ius habeo in.l.j.§.is qui.nume.2.ff.ſi pars here.pet. fo.153.

7 Hereditas ſicut nõ põt dari ꝑ codicillos ita nec ꝑ donationẽ cauſa mortis in.l.l; inter.nu.4.C.de pac. fo.44.

3 Hereditas iacẽs dꝛ qñ dñiũ rerũ hr̃ditariarũ nõ eſt adhuc acquiſitũ alicui vere ꝑſone in.l.in ſuis.nu.2.ff.de lib.⁊ poſth. fo.46.

3 Hereditas patris adita ꝑ filiũ incipit eſſe patrimoniũ filij ipſo viuente ⁊ eo mortuo dicitur hereditas filij nõ patris in.l.ſ; ſi plures.§.filio.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.71.

3 Hereditatẽ pupilli q hꝫ ſi nõ hꝫ hr̃ditatẽ paternã nõ tenet̃ creditoribus paternis l; ex prouiſione patris habeat hr̃ditatẽ pupilli.in.l.iulianus.nu.5.ff.de acqui.here. fo.96.

8 Hereditas ſi non fuit adita per patrem infans decedens eam tranſmittit ad patrem ex priuilegio in.l.ſi infanti.numero.3.4.7.⁊.9.C.de iure deliberandi. fo.58.⁊.59.

3 Hereditas paterna etiã exp̃ſſe nõ adita trãſmittit̃ iure ſuitatis ad quoſcũq; hr̃des in.l.filius a patre.nu.2.ff.de lib.⁊ poſth. fo.50.

5 Hereditas quãdo legatur per heredẽ an legatarius teneatur ſubire onera in.l.hereditatem.nu.2.ff.de dona. fo.34.

3 Hereditatis pars ſicut reliquitur per viam legati vel fideicõmiſſi ſalteꝫ in hoc habeatur loco heredis vt teneatur ad onera illius hereditatis in l.cum ex filio.nu.4.ff.de vulg.⁊ pup. fo.76.

3 Hereditas aliqua ſi fuit mihi delata ⁊ anteq̃ eã adirẽ ꝓcurator meꝰ generalis ad lites egit cõtra debitorẽ hereditariũ ⁊ poſt lit.cõte.in calculo ferẽde ſñie opponat̃ qđ nõ eſt ꝓducta aditio hereditatis an potero geſta per ꝓcuratorẽ ratificare in.l.heres qñq;.nu.3.ff.de acqui.here. fo.97.

3 Hereditas quot modis ⁊ quibꝰ ⁊ ad quorum inſtantiã deferatur in rub.nu.2.ff.de iure deli. fo.84.

4 Hereditatem ſeruo delatam an ſolus dominus poſſit repudiare in.l.legatum.nu.2.ff.de leg.j. fo.5.

3 Hr̃ditas ꝓprie loquẽdo nõ dꝛ niſi anteq̃ ſit adita poſtea efficit̃ patrimoniũ hr̃dis viuẽtis q̃tenus eſt adita in.l.heres.nu.2.ff.de acq.here. fo.96.

1 Hereditatẽ qñ qs vendidit cenſet̃ actũ inter partes vt emptor in omnibus ſuſtineat vices hr̃dis vt vẽditor non habeatur pro herede quantum

ad omnia

ad omnia opera in.l.si ei cuius.nu.2.ff.cõmu.predio. fo.166.

3 Hereditatẽ repudiãs ex testamẽto nõ videtur impugnare iudiciũ defuncti vt perdat ex eo cõmodũ dũmodo sit aliqs qui eam adeat.in.l. q̃situm. nu.2.ff.de acqui.here. fo.95.

1 Hereditas quot modis ad nos pertineat de iure ciuili.i.l.j.nu.2.ff.de peti.heredi. fo.141.

3 Hereditas si cui auferť tanq̄ ab indigno nõ desinit heres esse ipso iure ʒ remanet sibi nomẽ qḋ sufficit ad cõfirmationẽ eorũ que in testamẽto sunt relicta ⁊ debenť a fisco in.l.ex facto.§.iulian⁹.nu.3.ff.de vul.⁊ pup. fo.79.

4 Hereditas qñ legať vel fideicõmissum relinquiť qualiter ⁊ qñ veniãt fructus in.l.si quis bonorum.nu.4.ff.de leg.j. fo.10.

4 Hereditas nõ adita nõ trãmittiť etiã si heres erat rogatus restituere et sic etiã nõ trãsmittiť ad cõmodũ fideicõmissarij in.l.ille a quo.§.si de testamento.nu.5.⁊.6.ff.ad trebel. fo.102.

2 Hereditas nõ dicitur iacere nisi qñ est heres volũtarius in.l.eius qui.nume.20.21.⁊.22.ff.si cer.peta. fo.19.

3 Si ago cõtra te petitiõe hereditatis ⁊ interrogo te an possideas ꝓ herede ⁊ respondeas quod sic ⁊ postea interrogo an tanq̄ ex testamento vel ab intestato an tenearis respõdere in.l.si is ad quẽ.nu.3.ff.de acq.here.fo.91.

8 Heres propter cõfectionem inuentarij non tenetur vltra vires hereditarias creditoribus hereditarijs olim secus in.l.fi.§.⁊ si prefatam. nu.2.C. de iure deli. fo.62.
Vide latius ibidem.nu.3.4.6.7.⁊.8.

3 Heredes quo casu simul adire nõ possunt in.l.seru⁹ in.§.si quis.nu.2.⁊.3. ff.de here.insti. fo.62.

4 Heres grauatus de restituẽdo post eius mortẽ teneť reddere rationem de gestis in eius vita.⁊ an veniat dolus vel leuis culpa.in.l.cuʒ tale.§.titius. nu.2.⁊.3.ff.condi.⁊ demon. fo.78.

3 Heres vnde dicať ⁊ quot modis sumať ⁊ quomodo viuẽs possit habere heredẽ in.l.gallus.§.etiam.nu.4.⁊.9.ff.de libe.⁊ posthu. fo.56.

4 Heres si nõ cõfecit inuentariũ infra tẽpus ꝙ hoc nõ noceat fideicõmissario quomin⁹ possit facere i.l.factã.§.si qs bonorũ.nu.4.ff.ad treb.f.118.

4 Heres si vnã rẽ nõ posuit in inuentario ⁊ celauit ac negauit se habere cuʒ interrogať perdit falcidiã tam de illa q̄ de alijs ⁊ sic perdit lucrũ ʒ q̄ tũ ad euitandũ damnũ ne teneať vltra vires hereditarias nõ perdit.in.l.paulus.respon.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.90.

6 De quib⁹ expẽsis factis ꝑ heredẽ gerẽdo negotia hereditaria debeat stari sacramẽto ipsi⁹ heredis.in.l.fi.§.in cõputatiõe.nu.2.C.de iur.deli.f.63.
De eodẽ vide latius ibidem.nu.3.4.5.6.⁊.7.

5 Heres si anteq̄ apprehẽderit ⁊ possessionẽ rerũ hereditariarũ dat licẽtiã ei cui legatus est vsusfructus qḋ possessionẽ apprehẽdat ⁊ vtať ⁊ fruatur sed ille hoc faciat ⁊ sic acquirat sibi naturalẽ nõ per hoc heres acqrit ciuilem q2 hoc nõ facit nomine heredis sed ꝓ suo tantũ iure in.l.si homo. nume.3.ff.de vsucap. fo.60.

8 Heredes plures qñ habenť loco vni⁹ ⁊ sic ad vnã portionẽ simul vocanť qualiter eam diuidant inter se.in.l.fi.nu.5.C.de impube. fo.52.

7 Heres vsurarij qui tenetur exhibere codices si dicat se nõ habere nec ad manus suas peruenisse ⁊ iuret amplius cogi non debet.in.l.fin.nu.7.C.de fide instru. fo.181.

4 Heres nõ põt expellere colonũ cui testator locauit ʒ teneť seruare sicut defunctus.in.l.nihil proponitur.§.fructus.nu.2.ff.de leg.i. fo.42.

8 Heres heredis an sit heres testatoris.in.l.fi.nu.4.C.de here.insti.fo.44.

4 Heres habebit soluere si in vita defuncti vel pendẽte cõditiõe on⁹ publicũ fuit indictũ nõ tñ venerat terminus solutiõis ʒ venit postq̄ ꝑuenit ad legatariũ in.l.idẽ iulianus.§.heres cogiť nu.2.ff.de leg.j. fo.16.

3 Heres proximus diciť qui succederet nõ nato posthumo in.l.cuʒ qdã.§. qḋ dicitur.nu.2.⁊.8.ff.de acqui.here. fo.93.

3 Heredis vnius cõpulsiõ nõ nocet alteri spõte adeunti quomin⁹ possit detrahere quartã aduersus fideicõmissariũ sed ipsi cõpulso bene nocet.i.l. si ita scriptum.nu.2.ff.de condi.insti. fo.83.

3 Heredes vsurarij qualiter teneanť ad vsuras extortas si nõ reperiunť illi a quibus fuerunt extorte.in.l.mulier.nu.4.ff.de condi.insti. fo.83.

3 Heres si promisit soluere omnia legata talis ꝓmissio restringiť ad licita. in.l.si quis.nu.4.ff.de condi.insti. fo.81.

8 Heres grauat⁹ fideicõmisso vniuersali cõuent⁹ a legatarijs vel creditoribus ante restitutã hereditatẽ an habeat iustã excusationẽ quomin⁹ soluat in.l.fi.nu.2.C.ad trebel. fo.91.

3 Heres cui adimiť hereditas ꝑ cancellationẽ poterit adire ⁊ effici heres ⁊ postea auferet sibi hereditas ⁊ applicabiť fisco si tanq̄ indign⁹ fuit reputatus.in.l.i.§.sed cõsulto.nu.5.ff.de his que in testa.delen. fo.61.

4 Heres an teneť ministrare sumptus litis q fierẽt ꝑ legatariũ in exigẽdo nomen debitoris in.l.seruũ filij.§.eum qui.nu.3.ff.de leg.i. fo.19.
Heres an poterit cogi ad agendum contra debitorẽ ⁊ ad exigendũ ⁊ tradendum legatario.ibi.nu.4.

4 Heres si emit rem hereditariã a creditore hereditario cũ teneať eã restituere fideicõmissario an fideicõmissarius nõ teneať soluere heredi qḋ heres soluit si heres perceperat fructus ex hereditate. in.l.lucius.§.titia ex asse.nu.2.ff.ad trebel. fo.122.

8 Heres institutus in vniuerso si repudiat hereditatẽ an accrescat instituto in re certa.in.l.quoties certi.nu.2.C.de here.insti. fo.44.

3 Qui agit vt heres teneť rñdere an sit hr̃s ex testamento vel ab intestato si reus petit eũ interrogari in.l.si is ad quẽ.nu.2.ff.de acq.her. fo.91.

1 Heres rei in qbus actiõibus possit ꝓprio noĩe cõdẽnari vt sic sit infamis in.l.furti.§.mãdati.nu.2.ff.de infa. fo.79.

4 Heres tenetur seruũ legatũ liberare a noxa in.l.quid ergo.§.heres.num̃. 3.ff.de leg.j. fo.23.
Heres cogiť esse ꝓcurator legatarij anteq̄ rẽ tradat vt ipsam liberet ⁊ defendat ab alio molestãte ⁊ adhibeat diligẽtiã quã adhiberet si esset sua nõ tñ tenebiť eã tradere legatario nisi refundat qḋ ipse soluit ꝓ ea ibi.nu.4.
Sic ⁊ venditor anteq̄ tradat ibi.

4 Heres si grauať dare vni ex liberis quẽ elegerit ꝑinde est ac si esset grauatus dare illi quẽ dignũ putauerit nõ illi quẽ voluerit in.l.cũ filius.§.pater cũ.nu.2.ff.de leg.ij. fo.56.

6 An ꝑ cõctũ poterit vni ex heredibus ꝓuidere actionẽ acqrẽdo in.l.cõtinuus.§.ꝑterea.nu.3.4.⁊.5.ff.de ver.obli. fo.42.

8 Heredi qñ nõ possit obijci exceptio quẽ de euictione tʒ actio ⁊c.nec ẽt qḋ veniat cõ factũ defuncti si petit reuocari alienata ꝑ testatorẽ in.l.fi.nu.2.C. si in frau.pa.alie.fac.fuit. fo.14.
Heres si promisit sub pena non contrauenire an tunc poterit obijci ⁊ an incidat in penam ibi.nu.3.

8 Heres teneť creditoribus hereditarijs etiã si nõ hʒ vltra quartã partẽ in l.i.nu.2.⁊.3.C.ad treb. fo.89.

8 Heres hodie possit adire etiam clausis tabulis in.l.vna.numero.6.C.de cadu.tol. fo.93.

3 Heredẽ meũ si grauo si decesserit sine liberis videor intellexisse de naturalibus nõ aũt de adoptiuis in.l.si qs.nu.4.ff.de libe.⁊ posth. fo.45.

7 Heres non põt improbare factum defuncti in.l.cum a matre.num̃.3.C.de rei vendi. fo.147.

8 Heres si nõ adeat ex eo qḋ ꝓhibitus est falcidiã detrahere ꝙ nihilomin⁹ legata valeãt in.l.ʒ cũ testator.nu.4.C.ad leg.fal. fo.93.

8 Heres etiã extraneus ꝙ hodie possit adire etiã clausis tabulis in.l.si fratris tui.nu.2.C.de iure deli. fo.56.

7 Heres nõ põt venire cõ iur̃m defuncti inde ipsum de periurio vel mãdato arguere.in.l.rationes ver.eiusdẽ.nu.3.C.de ꝓba. fo.165.

4 Heres postq̄ adiuit nõ põt repudiare lʒ hereditas sit dãnosa secus in fisco. nõ est proprie heres ʒ vniuersalis successor in.l. si seruus pluriũ.§. si quis autẽ.nu.4.ff.de leg.j. fo.22.

3 Heredes quo casu nõ possint adire seorsum ʒ simul.in.l.si ego.nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.61.

5 Heredi si fuit facta traditio simpliciter ab eo qui vendiderat defuncto ⁊ heres putabat rem fuisse donatã an acquirat dominiũ si tradẽs erat dñs vel vsucapiẽdi cõdictionẽ si non erat dñs in.l.nunq̄.§.si defunctus emit. nu.2.ff.de vsuca. fo.59.

4 Heres q coactus adit hr̃ditatẽ lʒ ꝑdat cõmodũ qḋ habiturus nõ fuisset si nõ fuisset institutus nõ tñ ꝑdit cõmodũ eius qḋ dať gr̃a cõditionis implende in.l.q hr̃di.§.cũ hr̃ditas.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.74.

8 Heres potest quis institui cũ testator morietur in.l. extraneũ.nu.3.C. de here.insti. fo.43.
Heres põt quis institui cũ tertius morietur ibi.nu.4. fo.44.

7 Heres q semel effect⁹ est ꝑ q̃relã põt desinere esse heres nõ sic ꝑ cõ tabulas in.l.cũ duobus.nu.3.C.de inoffic.test. fo.132.

1 Heredẽ si me assero insolidũ lʒ tu possideres rẽ minimã debeo totã petere ⁊ qualiter petã.in.l.j.§.is qui.nu.3.ff.si pars here.pet. fo.153.

8 Heres grauatus fideicõmisso vniuersali si decedat nõ adita hr̃ditate an fideicõmissarius poterit petere ab herede heredis ꝙ adeat ⁊ restituat.in.l. eã quã.nu.8.C.de fideicõ. fo.82.

6 Qñ qlibet ex hr̃dibus cõdẽnatus ꝓ parte nõ liberetur soluẽdo partẽ sed totũ in.l.in executione.nu.6.ff.de ver.ob. fo.27.
Heredi an liceat qḋ non licet defuncto ibi.nu.7.

8 Heredũ nullus põt venire ad partẽ repudiatã nisi ẽtiã adiuerit partẽ suã in.l.j.nu.2.C.de impub. fo.48.

5 Heres quibus casibus sit deterioris conditionis q̄ defunctus in.l.ij.§. si pecuniam.ff.de dona. fo.30.

7 Heres si ꝑueniat executorem ⁊ soluat legatarijs an libereť ⁊ an legatarij possint agere cõ executorẽ in.l.nulli licere.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.16.

7 Heres si fuit grauat⁹ restituere ptẽ hr̃ditatis ⁊ ita restituit an si actũ est cõtra fideicõmissariũ ⁊ obtẽtũ sn̄ia ꝑiudicabit heredi in parte que sibi remansit in.l.j.nu.4.C.de inoffi.test. fo.129.
Quid econuerso si actum est contra heredem ibi.

7 Heres vnus non tenetur alteri per actionem ex testamento dare partem suam cum quilibet accipiat a seipso non a coherede in.l. si mater.nu.8.C. de inoffi.testa. fo.130.

5 Heres extraneus quare vsucapiat titulo ꝓ herede rem que non erat defuncti sed bona fide per ipsuʒ possidebatur ⁊ nõ suus heres. in.l.ij.§.filiũ quẽq̄.nu.2.ff.pro here. fo.65.

8 Heredes duo non possunt esse eodẽ iure vnus insolidum in.l.vnica.nu.4. C.vnde libe. fo.20.

8 Heres non implens ꝑceptũ defuncti an possit detrahere trebellianicã in aut.hoc amplius.nu.3.C.de fideicõ. fo.84.

2 Heres mariti an possit obijcere exceptionẽ ne conueniatur vltraq̄ facere

possit qñ mulier iurauit sibi deberi decẽ nomine dotis in.l.eũ qui.§.si mulier.nu.4.ff.de iureiu. fo.27.

6 Heredũ vnus si agat p cõstituenda seruitute ⁊ obtineat an hoc psit coheredibus in.l.ij.§.ex his.nu.4.ff.de ver.ob. fo.5.

8 Heres vel legatarius cui aliqđ onus est iniunctũ si priuatur hr̃ditate vel legato in casu quo onus nõ impleat nec per testatorẽ disponitur ad quez debeat peruenire cui tunc applicabitur in.l.vna.nu.2.3.⁊.4.C.de his q̃ pene nomine relinquuntur. fo.79.

1 Heres verus si scit hr̃ditatẽ posse sibi auferri vt qr testm̃ inofficiosuz vel qr ipe indignus nõ dico incapax põt dici malefidei possessor in.l.sz ⁊ si.§.qđ autẽ.nu.3.ff.de pet.her. fo.148.

5 Heres adeũdo nõ solũ acqrit dñiũ sz etiã possessionẽ p seruos deseruientes res hr̃ditarias ⁊ sic etiã p colonos ⁊ inquilinos tpe quo aditur hr̃ditas in.l.qui fundũ.nu.2.ff.p emp. fo.64.

8 Heres si redemit rẽ alienã legatam ab eo quẽ putabat dñm ⁊ nõ erat an iterũ teneat reducere a dño in.l.cũ alienã.nu.7.C.de leg. fo.75.

2 Heres putatiuus bonafide soluẽs etiã de bonis hr̃ditarijs nõ tenet vero hr̃di ⁊ si soluit de suo an possit hoc imputari vero hr̃di ⁊ tãtũ retinere de hereditate in.l.ij.§.si qd.nu.4.ff.de cõdi.inde. fo.42.

7 Heres qui adiuit ⁊ necẽ defuncti nõ accusauit ⁊ cõuentus corã pcuratore cesaris si dicat se non fuisse negligentem quia defunctus non fuit interfectus sed sua morte quod erit officium procuratoris cesaris in.l.j.nu.3.C.vbi cau.fisc. fo.128.

Heres si non adiuit hereditatẽ an possit accusari de negligentia vt perdat hereditatem.vt.ibi.nu.4.

8 Heres si nõ adiuit metu pene ꝙ tũc hereditas trãsmittatur in.l.cũ silleianũ.nu.2.C.de his qui.vt indig. fo.72.

8 Si p creditores hr̃ditarios actũ sit ꝯ hr̃dẽ insolidũ ⁊ heres fuit cõdẽnatus ⁊ postea cũ petit executio sñie heres apponit bñficiũ inuentarij dicẽs bona nõ sufficere ⁊ executionẽ nõ esse fiẽdã nisi vsq ad vires an debeat audiri in.l.fi.§.donec.nu.2.⁊.4.C.de iure deli. fo.65.

1 Qñ penes scriptum remansit certa res vel quãtitas ⁊ oĩa alia bona peruenerunt ad legitimũ quis eorũ sit cõueniendus in.l.cõtrouersia.nu.7.⁊ 8.ff.de transac. fo.75.

1 Heres an altius edificãdo possit obseruare lumina ediũ legatarũ.in.l.binas edes.nu.1.⁊.5.ff.de serui.vrba.pre. fo.160.

3 In his q̃ nõ transmittuntur ad heredẽ gestũ noĩe defuncti nõ põt ratum haberi per heredem secus in his q̃ ad heredẽ trãsmittunt in.l.pantonius.nu.2.ff.de acqui.here. fo.104.

8 Heres q adiuit hr̃ditatẽ ⁊ cõfecit inuentariũ an hodie teneat vltra vires hereditatis in.l.si te bonis.nu.2.C.de iure deli. fo.57.

2 Heres q coactus ad instantiam fideicõmissarij vniuersalis adiuit hereditatẽ ⁊ restituit nec damnum nec vtilitatem debet sentire in.l.is cui heredi.nu.2.ff.de cõdi.inde. fo.47.

8 Heredi si fuit assignatus terminus ad deliberãdũ ad instãtiaz substituti vulgaris tũc lapsus tẽporis habet p repudiatiõe in.l.fi.§.finaũt h.nu.2.⁊.3.C.de iure deli. fo.65.

5 Heres tenet in inuẽtario ponere res cõmodatas aut depositas apud defunctũ aut ab eo cõductas cũ veniant in petitione hereditatis in.l.si de eo §.si forte.nu.4.ff.de acqui.pos. fo.51.

2 Heres nõ tenetur habere ratum factũ vel cõtractum defuncti celebratuz super re ipsi⁹ heredis ad hoc ex illo facto vel contractu detur actio contra heredem ⁊ quando teneatur habere ratum in.l.rem alienã.nu.4.ff.de pigno.act. fo.77.

7 Heres quando possit impugnare factum defuncti in.l.ij.nu.3.C.de inoff.dona. fo.140.

3 Heres qui deliberat de adeundo põt petere sibi ostẽdi instrumẽta hereditaria vt possit melius deliberare ⁊ non videtur per hoc adire in.l.aristo.nu.1.ff.de acqui.here. fo.93.

3 Heres q effectus est si postea pueniat in seruitutẽ hominis ꝙ desinat esse hr̃s ipso iure in tm̃ ꝙ sibi nõ remaneat etiã nomẽ heredis quantũ ad ius in.l.ex facto.§.iulianus.nu.5.ff.de vulg.⁊ pupilla. fo.79.

8 Heres scriptus si patit cõtrouersiã de hr̃ditate legatarij cõueniunt scriptũ sed creditores hereditarij pñt cõuenire vel scriptũ vel mouentẽ cõtrouersiã in.l.si in fraudẽ.nu.2.C.de lega. fo.74.

8 Heres scriptus missus in possessionẽ bonorũ hr̃ditariorũ ⁊ q hz tenutaz facti an possit petere ꝙ ꝯdictor q est in possessione expellat ⁊ dimitat possessionẽ liberã ⁊ expeditã in.l.ij.nu.2.C.de edic.diui adri.tol. fo.67.

8 Hr̃des si exõsse approbauerũt volũtatẽ minus solennẽ nõ tñ soluerũt an h sufficiat ad eã validãdã in.l.ij.nu.2.C.de fideicõ. fo.80.

3 Ex sola destinatione animi si nõ pcessit ad exteriora lz deliberauerit esse hr̃s nõ efficit heres in.l.gerit.nu.4.ff.de acq.here. fo.105.

4 Heres rogat⁹ ptẽ restituere si coactus adit pdit alterã sicut pderet quartã si rogatus esset restituere totũ ⁊ fideicõ.cõicat cũ fideicõmissario in.l.ex asse.nu.2.ff.ad treb. fo.110.

8 Heredẽ si grauo de restituẽdo si liberos non habuerit ipse autẽ habuit ⁊ mortui sunt eo viuente an habebit locũ substitutio in.l.cum vxori.nu.3.C.qñ dies lega.ce. fo.95.

3 Heres q nõ cõfecit inuentarium an in foro cõscientie nõ teneatur vltra vires hereditarias in rub.nu.3.ff.de acqui.her. fo.86.

Heres vsurarij tenetur ad vsuras vltra vires hereditarias si nõ cõfecit inuentarium.ibi.nu.4.

2 Heredes hodie etiam clausis tabulis possunt adire hr̃ditatẽ etiam extranei modo sint certi p relationẽ aliquorũ ꝙ sint instituti in.l.eius q.nu.4.⁊ 26.ff.si cer.pet. fo.18.⁊.19.

4 Heredẽ vnũ si grauo ꝙ pceptis cẽtũ a cohr̃de restituat sibi ptẽ suã ꝙ coheres q adiuit possit cõpelli dare cẽtũ ⁊ recipere ptẽ illius ⁊ qd si loquat p v̄bũ si dederit in.l.in ratione.§.tametsi ante.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.91.

4 Heres põt pacisci cũ eo cui vẽdidit hr̃ditatẽ qđ teneatur soluere integra legata sumine detractione falcidie ⁊ imputet sibi emptor.in.l.põt heres.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.94.

4 Heres nõ põt grauari vt rẽ suã in falcidiã vel treb.sibi computet in.l.pater filiam.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.87.

4 Heres si vẽdidit hr̃ditatẽ nõ lucrosam p ducẽtis an de istis tenebitur soluere legatarijs in.l.si hr̃s.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.85.

8 Heres an possit alienare de rebus subiectis substitutioni vsq ad quartã trebellianicã ⁊ an alienata per eũ cõputent in ipsam quartã in.l.si duob⁹ §.sz qr.nu.6.C.cõmu.de leg. fo.86.

2 Heres si de materia legata faciat speciẽ legatũ nõ extinguit ⁊ qualiter teneatur hr̃s in.l.si cõuenerit.§.si qs.nu.6.C.de pig.act. fo.74.

2 Heredũ vnus nõ cõuenitur nisi p hr̃ditaria portione in obligatione stricti iuris vt in actione ex testamẽto lz habeat facultatẽ rei restituẽde ⁊ qd in actione bonefidei vel si cõueniat offõ iudicis qđ secus fit in.l.sz mihi.§.heres.nu.4.ff.cõmodati. fo.67.

1 Heres qñ est iussus vẽdere in legato nõ est res sed actus vendẽdi nec res capere ex vltima volũtate ⁊ si dz solui gabella de legatis soluetur de actu vẽdendi ⁊ non de re que esset maioris estimationis.in.l.in estimationibus nu.2.ff.de pet.her. fo.152.

1 Heres ꝙ pro legatis ⁊ fideicõmissis nõ cõueniatur in loco in quo defunctus sortiebatur forum nisi ibi esset maior pars hereditatis.in.l.heres.numero.2.ff.de iudi. fo.118.

1 Heres lz possit cõueniri in pluribus locis vbi ipse sortit forũ p legato vel fideicõmisso semp tñ in executione hz exceptionẽ vt non cõpellat soluere nisi vbi est maior pars hr̃ditatis nisi testator mãdauerit alibi solui in.l.si fideicõmissum.nu.2.ff.de iudi. fo.126.

1 Heres eo ipso est in culpa qñ qs fuit ptestatus qđ alteri nõ tradat añq facta sit editio.in.l.qdã sunt.§.nihil interest.nu.9.ff.de edẽ. fo.50.

8 Heredi incũbit on⁹ pbandi ꝙ p errorẽ testator fuerit ꝯfessus.in.l.i.nu.2.C.de fal.cau.adiec.leg. fo.87.

7 Heres quãtũ ad petitionẽ legatorũ sortit domiciliũ vbi hz bona sua vel maiorẽ partẽ in.l.vna.nu.2.C.vbi fideicõ.peti opor. fo.124.

8 Inuentarij cõfectio nõ dz afferre lucrũ hr̃di sz defendet a dãnor qualiter intelligat in.l.fi.§.licẽtia dãda.nu.5.C.de iure deli. fo.64.

8 Heres si omisit aliquas res ponere in inuẽtario an vitiet inuẽtariũ ac si nõ fuisset actũ in.l.fi.§.licẽtia dãda.nu.5.C.de iure deli. fo.60.

1 Heres põt cõpelli in alio loco q̃ vbi est maior pars hr̃ditatis ad cautionẽ de soluẽdo legato adueniente die vel cõditione nõ aũt ad solutionẽ in.l.sz si susce.§.si libertis.nu.5.ff.de iudi. fo.127.

4 Heredum vni si legatur sub cõditione si nõ erit heres nõ videtur sibi data licẽtia p hec verba repudiandi in p̃iudiciũ fideicommissarij ⁊ eis nõ obstantibus põt cõpelli adire licet debeat cõseruari indemnis in.l.debitor.nu.3.ff.ad treb. fo.116.

4 Heres quando legatum est indiuiduum an debeat tradere insolidum ptestando de parte estimationis an vero nõ teneatur tradere nisi illa pars realiter soluatur vel offeratur in.l.si is qui.nume.4.§.quedam legata.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.94.

4 Heres si pmisit labi tẽpus actionum particulariũ hr̃ditariarũ ⁊ debitores sunt liberati ista negligẽtia nocet fideicommissario vt debitores non possint amplius cõueniri ⁊ ei cõsulatur cõtra hr̃dẽ in.l.factam.§.si quis bonorũ.nu.2.ff.ad treb. fo.118.

1 Heres cõuentus in vno loco vbi põt forũ declinare si soluit vni qñ cogat etiã soluere alijs in.l.si fideicõmissuz.§.quoties.nu.2.ff.de iud. fo.127.

4 Heredi põt legari a legatario vel fideicõmissario sicut a coherede in.l.si a me.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.91.

2 Heredũ vnus agẽs pro parte sua si succubuerit ⁊ successi coheredi potest iterum agere p parte illius hereditario nomine.in.l.si nõ sortẽ.§.si filiusfa.nu.3.ff.de cõdi.inde. fo.45.

4 Heredũ qlibet lz in actione bonefidei teneat p hr̃ditarijs partibus si tñ vnus põt in totũ soluere põt ille cõueniri insolidũ nõ ꝙ creditor cogat in l.si tibi homo.§.si fundus.nu.2.ff.de leg.i. fo.34.

4 Heres q cõfitet ptẽ fideicõmissi debitã põt fideicõmissariũ cõpellere ad illam recipiẽdã in.l.qui solidũ.nu.2.ff.de leg.ij. fo.59.

4 Heres an pdat deductionẽ eius qđ sibi debetur aduersus fideicõmissariũ vniuersalem per non confectionẽ inuentarij in.l.ab omnibus.§.si socero.nu.2.ff.de leg.i. fo.38.

1 Heredum vnus quãdo habet facultatẽ totius rei restituẽde ille solus potest insolidũ cõueniri ⁊ qñ istud non procedat in.l.si quis ex.§.cogantur.nu.2.ff.de edẽ. fo.48.

4 Heres coactus qñ adiuit etiam si nõdũ restituit hr̃ditatẽ nõ põt cõueniri lz secus si spõte in.l.si postulante.nu.1.ff.ad treb. fo.112.

Heres

4 Heres ante restitutionē pōt cōueniri a creditorib⁹ ꝛ legatarijs ꝛ etiā ipse pōt debitores cōuenire in.l.j.nu.4.ff.ad trebel. fo.97.

2 Heres an possit impedire quominus seruus possit implere cōditionem de pecunia peculiari vt consequatur libertatem in.l.dedi tibi.§.subtilius.nu.2.ff.de condi.causa da. fo.35.

3 Heres si est absens ex iusta causa creditores hereditarij petant missionē ꝛ vēditionem bonorum quando debeat differri ꝛ si non differtur quando possit postea heres in integrum restitui in.l.si quis.§.ꝛ ideo.nu.3.4.5.et 7.ff.de here.insti. fo.68.

8 Heredi an videatur data licentia repudiandi per dationē substituti vulgaris.in.l.nō iustam.nu.2.C.ad trebel. fo.101.

2 Heres facto inuētario ꝛ ignorās codicillos si soluit integraliter legata in testō relicta legatarij codicillorū si nihil supest ꝙ eis possint solui pn̄t agere ꝯ p̄mos vt ipsi ꝯtribuāt.in.l.ij.§.si qd.nu.10.ff.de cōdi.inde. fo.42.

7 Heres anteq̄ adeat potest implorare iudicis officium vt sibi satisfaciat de bonis hereditarijs vsq̄ ad quantitatem sibi debitam ꝛ postea adire.in.l.debitori.nu.10.C.de pac. fo.41.

4 Heres si transtulit rem legatam in alterum anteq̄ legatarius acceptet vel repudiet legatum nullum dominium transtulit inspecto presenti statu sed si legatarius repudiabit fingitur a principio trāslatum fuisse dominium.in.l.quedam sunt.nu.2.ff.de reb.dub. fo.66.

4 Heres quando teneatur legatario ad fructus.in.l.apud iulianum.§.fructus autem.nu.3.ff.de leg.j. fo.15.

4 Heres restituens fideicōmissum ante tempus an sit liberatus.in.l.filiusfa.§.diuus seuerus.nu.3.4.ꝛ.5.ff.de leg.j. fo.40.

4 Heres iussus dare vel dimittere certa bona pro certa estimatione quam tempore testamēti putabantur valere ipsis postea auctis nō cogitur dare vel dimittere nisi pro estimatione quam valent tempore mortis ꝛ quid si portio quam voluit dimitti pro mille valebat plus.in.l.testator.§.qui indiuisam.nu.1.ꝛ.4.ff.de leg.ij. fo.62.

4 Heres cui factum fuit prelegatū si adiuit hereditatē partem rei prelegate habet iure hereditario a seipso partem iure prelegati a coherede et qn̄ hoc fallat in.l.qui filiabus.§.si vni.nu.2.ꝛ.4.ff.de leg.j. fo.9.

4 Heredi vni quādo iniungit̄ onus si duo cōcurrāt quod portio sua nō sufficiat ad illud grauamen ꝛ verba sunt dubia partim relata ad personam partim impersonaliter prolata ꝙ ille non teneatur ad integrum onus sed videatur constitutus executor vt habeat solus curam facti ꝛ expensa sit cōmunis in.l.ab omnibus nu.6.ff.de leg.j. fo.37.

2 Heredes etiam extranei hodie presumuntur ignorare contenta in testamento.in.l.eius qui.nu.26.ff.si cer.pe. fo.19.

4 Heredū vnus si sit ius rē suā de hereditate nō deducere pinde est ac si iussus sit cōmunicare alijs.in.l.testator.§.lucius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.

2 Heres si mutuat pecuniam in specie alteri legataꝫ ꝛ legatarius repudiet legatum reconciliatur mutuum ab adita hereditate ꝛ quid si legatum acceptatur.in.l.omnia que.nu.4.ꝛ.5.ff.si cer.peta. fo.6.

4 Heredem si rogo de restituendo quicquid ad eum peruenerit ex hereditate vel bonis veniunt fructus post aditam hereditatem percepti.in.l.titius.nu.4.ff.ad trebel. fo.114.

4 Heres si rem legatam trāstulit in aliā speciē tunc legatum nō extinguit̄.in.l.seruum filij.§.si pocula.nu.2.ꝛ.7.ff.de leg.j. fo.19.

2 Heres qui seruo dedit libertatē sine cautione vel deductione ex h̄ suo dolo tenet̄ insolidū.in.l.qđ in herede.§.si seruo.nu.2.ff.de tribu.act. fo.84.

4 Heres ꝙ possit propria autoritate capere possessionem rerum hereditariarum si non sunt occupate per alium.in.l.titia cum.§.lucius filius.nu.3.ff.de lega.ij. fo.84.

4 Heredum vnus potest constitui executor.in.l.quidaꝫ testa.§.si scriptus nu.2.ff.de leg.j. fo.36.

4 Heres nō tenet̄ negotiari de pecunia hereditaria vel redigenda ex rebus hereditarijs ad cōmodū fideicōmissarij nec sibi pōt imputari quare non fecit.in.l.deducta.§.ante diem.nu.2.ff.ad trebel. fo.116.

3 Heres heredis testatoris est heres ꝛ an eodem modo heres.in.l.si filius nu.4.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.48.

4 Heres coactus adire ꝛ restituere qualiter perdat quartam.in.l.cogi poterit.§.metianus.nu.4.ff.ad trebel. fo.103.

4 Heres si traderet seruum debilitatum cui culpa durat actio ad eundem seruum vt consequatur legatarius pretium deteriorationis in.l.huiusmodi.§.edes.nu.3.ff.de leg.j. fo.32.

4 Heredum plurium legatarij vnus si repudiat partem suam legati quod illa portio repudiata non accrescat alijs heredibus legatarij.in.l.legatarius.nu.2.ff.de leg.j. fo.15.

4 Heres si est rogatus post eius mortem titio hereditatem restituere ꝛ interim titius emit ab herede aliquas res an conditione existente habere possit hereditatem ꝛ etiam pretium recuperare.in.l.huiusmodi.§.qui seruum.nu.2.ff.de leg.j. fo.32.

4 Heredis coactio de adeundo hereditatē ad instātiā fideicōmissarij quare fuit inuenta.in.l.ille a quo.§.si de testamēto.nu.4.ff.ad trebel. fo.102.

4 Heres ꝛ legatarius secuta aditione ꝛ acceptilatione equiparantur sed ea nō secuta secus.in.l.legatum nu.2.ff.de leg.ij. fo.60.

1 Heres verus post restitutum sibi predium cui debebat̄ seruitus si prohibetur vti seruitute habebit confessoriam.in.l.ꝛ non tantum.§.veniūt.nu.2.ff.de heti.here. fo.146.

1 Heres eo casu quo tenetur prestare aditum vel altius nō tollere an sit cōstituta seruitus predio legato vt sic legatarius possit intentare confessoriam contra quemlibet impedientem.in.l.binas edes.nu.7.ff.de serui.vrba.predio. fo.160.

4 Heredē si te instituo ꝛ postea grauo ꝙ bona tua restituas tali videor sensisse dūtaxat de bonis meis.in.l.cū pr̄.§.rogo.nu.2.ff.de leg.ij. fo.58.

1 Heres verus si eligat pretium ꝛ illud consequatur ꝙ non possit agere ad rem contra emptorem ꝛ quid si est malefidei possessor.in.l.sed ꝛ si.§.item si.nu.4.ff.de peti.here. fo.149.

4 Heredum vnus si sit grauatus in re sua: postea repudiauit coheres accrescit sua portio tenetur redimere a coherede ꝛ soluere.in.l.vnuꝫ ex fami.§.si rem tuam.nu.3.ꝛ.4.ff.de leg.ij. fo.55.

4 Heres tenetur legatarium facere possessorem ꝛ vacuam possessionem in eum transferre.in.l.meuius.§.fundo.nu.4.ff.de leg.ij. fo.54.

3 Heres pōt venire cōtra factū defuncti qn̄ ex facto defuncti nō dat̄ actio vel exceptio cōtra heredē in.l.lucius.nu.3.ff.solu.matri. fo.25.

3 Heres potest adire iudicem pendente termino ad deliberandum ꝛ petere licentiam vendendi res que seruando seruari non possunt ꝛ que alia.in l.aristo.nu.3.ff.de iure deli. fo.85.

1 Heres nō poterit declarare si proferens nō declarauit ꝛ mortuus est.in l.si quis intentione.nu.4.ff.de iudi. fo.129.

4 Heres quē modū debeat tenere qn̄ quis rogatur restituere incerte persone de certis cū morietur.in.l.vnum ex fami.nu.2.ff.de leg.ij. fo.54.

1 Heredis domiciliū inspicitur in debitis cōtractis occasione vltime volūtatis.in.l.si fideicōmissum.§.sed ꝛ rescrip.nu.1.ff.de iudicijs. fo.126.

Heres in quibus casibus non potest obijcere exceptionem ꝙ alibi sit maior pars hereditatis vt cōpellatur ad soluendum fideicōmissum vel legatum.in.d.l.fideicōmissum.§.quoties.nu.1. fo.eo.

3 Heres talis habeor qualis est is per quē heres efficior.in.l.qui in aliena.§.interdum.nu.5.ff.de acqui.here. fo.87.

Heres si tu es mihi ex testamēto ꝛ Titius est tibi heres ab intestato ꝙ per consequens sit etiam heres mihi.ibi.nu.6.

1 Heres vbi possit cōueniri.in.l.quod legatur.nu.2.ff.de iudicijs. fo.124.

4 Heredi quādo cōpetebat aliquod ius in re legata anteq̄ succederet testatori an possit sibi illud ius cōseruare aduersus legatariuꝫ si per successionē fuerat extinctum.in.l.si seruus.nu.3.ff.de lega.j. fo.27.

2 Heredum vnus emptoris si offert partem pretij ipsum tangentem non consequitur partem rei inuito venditore.in.l.iulianus.§.offerri.nu.3.ff.de act.emp.ꝛ vendi. fo.109.

4 Heres si nō fecit inuentarium an possit deducere aduersus fideicommissarium vniuersalem quod sibi debebatur.in.l.ita tamen.§.si ex trebelliano.nu.2.ꝛ.4.ff.ad trebel. fo.109.

1 Heres Seij si fuit Titius ꝛ ego sum heres Titij ꝙ ego sim heres Seij: ꝛ sic heres heredis est heres testatoris ꝛ quo iure.in.l.j.nu.3.4.ꝛ.5.ff.de peti.heredi. fo.141.

4 Heres qui nō detrahit quartam seruat fidem testatori.in.l.qui totaꝫ.nu.2.ff.ad trebel. fo.112.

4 Heres preterq̄ in duob⁹ casibus ante restitutā hereditatē pōt ꝯueniri a creditoribus ꝛ legatarijs.in.l.j.§.idē iulianus.nu.2.ꝛ.4.ff.ad treb.fo.99.

4 Heres qn̄ non teneat̄ prestare operā nec expensas in reducendo rē legatā existentē in partibus longinqs.in.l.cū seruus.nu.2.ff.de leg.j. fo.15.

4 Heres anteq̄ adeat ꝙ nulluꝫ ius habeat in bonis vel ad bona ꝙ in esse formatū licet habeat ius adeundi ꝛ ꝙ nō dicat̄ ex illa hereditate locupletior anteq̄ adeat.in.l.cū filiusfamilias.nu.23.ff.de leg.j. fo.7.

4 Heres licet teneatur in legato generis dare rem mediocrem qn̄ eius est electio tamen nō tenetur dare rem sanam.in.l.si a substituto.§.heres.nu.2.ff.de leg.j. fo.20.

4 Heredum vnus si soluat totā quātitatē an poterit petere a coherede partem actione neg.neg.in.l.si ex toto.§.si ita.nu.4.ff.de leg.j. fo.5.

4 Heres vel filius grauatus restituere hereditatē de singularibus legatis an possit falcidiā vel trebellianicā vel debitū iure nature ꝛ detinere in vna re.in.l.non amplius.§.cū bonorū.nu.8.ff.de leg.j. fo.11.

4 Heres quando legatur res aliena scienter non tenetur redimere nisi iusto pretio ꝛ quod sit iustum pretium iudex arbitrabitur.in.l.si domus.§.in pecuniam.nu.5.ꝛ.6.ff.de leg.j. fo.28.

4 Heres quando fuit in mora ꝛ postea res legata perijt an teneatur ꝓpter moram si eodem modo fuisset penes legatarium ꝙ sic.in.l.cum res legata.nu.9.ff.de leg.j. fo.20.

4 Heres si tradidit rē legatā nō prestita cautione an possit legatarius cautionē petere.in.l.si domus.§.de euictiōe.nu.3.4.5.6.ꝛ.7.ff.de leg.j.fo.27.

4 Heres creditoris ꝛ etiā cessionarius ꝙ nō possit petere executioneꝫ sicut creditor principalis.in.l.postulante.nu.6.ff.ad trebel. fo.112.

4 Heres anteq̄ restituat ꝙ possit facere compromissuꝫ super rebus vel iuribus hereditarijs ꝛ fideicōmissarius teneatur habere ratum tanq̄ bene fecerit sicut potest alia facere q̄ cōcernunt administrationem cum sit dn̄s pleno iure.in.l.cum hereditas.nu.2.ff.ad trebel. fo.111.

4 Heres quibus casibus teneatur luere rem legatam.in.l.si res.nume.7.ff.de lega.j. fo.25.

3 Heredem habere ex testamento vtilius est q̄ ab intestato et maior est

honor.in.l.iulianus.nu.2.ff.de acqui.here. fo.96.

4 Heres qñ possit peruenire ad executorē per seipsum executionē facere.in l.quidam.testamēto.§.si scriptus.nu.4.ff.de leg.i. fo.36.

Heres si tradidit executori an liberetur a legatariis.ibi.nu.5.

4 Heres quādo grauat dare diuersis alternatiue īter quos est dispar ratio disiuncta non ponitur pro coniuncta.in.l.cum pater.§.a te peto.nume.2.ff.de lega.ij. fo.59.

4 Heredē meū si rogo vt restituat tibi hereditatē Titij q̄ peruenit ad me nō autem hereditatē meam vel partē eius istud nō est vniuersale fideicōmissum lz illa hereditas sit vniuersitas nec ꝓpter hoc pōt cogi adire hereditatem meam.in.l.cogi poterit.§.si qs.nu.3.ff.ad trebel. fo.103.

4 Heres sicut si non restituisset nō teneretur iure digestorū legatariis vltra vires licet creditoribus insolidum teneretur ita fideicommissarius qui loco heredis succedit ⁊ quid hodie nō cōfecto inuētario.i.l.i.§.si is qui.nume.2.ff.ad trebel. fo.98.

Heres pōt detrahere falcidiā ⁊ trebellianicam de relictis a se ⁊ q secus sit in fideicommissario.ibi.nu.3.

8 Heres nō tenetur approbare factum defuncti in eo in quo illi nō succedit in.l.ij.nu.2.C.de his qui.vt indi. fo.70.

7 **Heretici** debēt a furore populi de ciuitate repelli ita ⁊ leprosi in.l.ij.nu.5.C.de sum.tri. fo.4.

7 Heretici sunt infames ⁊ an puniantur ⁊ quid in periuro.in.l.i.nu.15.C.de sum.trini. fo.eo.

7 **Hierusalem** appellat vrbs sacra lz facta ab iperatore nō christiano.in.l.i.nu.2.C.de nau.feno.fo.200.

7 **Hypothecaria** an possit cedi sine personali. i.l.si.nu.3.C.de here.vel actio.vendi. fo.206.

7 Hypothecaria actio an acquirat alteri per liberam personā.in.l.i.nu.10.C.per quas perso. fo.185.

7 Hypothecaria qualiter duret plus q̄ obligatio ꝑsonalis que est principalis.in.l.eos qui.nu.2.C.de vsur. fo.199.

4 Hypothecaria q solo pacto tollatur sicut inducitur.in.l.debitor.nu.4.ff.ad trebel. fo.116.

5 Hypothecaria est istius nature q nō tollit nisi creditori sit solutū vel satisfactum.in.l.ex sextante.§.latinus.nu.2.ff.de exce.rei iudi. fo.83.

8 Hypothecaria durat.xxx.an.⁊ qd si possessor habeat titulū ⁊ bonā fidē.in.l.cum sit.nu.2.C.de vsuca.pro emp. fo.108.

2 Hypothecaria agens si dicat alternatiue rē fuisse in bonis debitoris tpe obligatiōis vel q superuenit post poterit reus excipere q declaret super qua velit insistere.in.l.rem alienam.nu.8.⁊.9.ff.de pigno.actio. fo.78.

2 Hypothecaria tollitur ⁊ restituit per nouationē inefficacē eo modo quo tollitur ⁊ restituitur prima actio principalis.in.l.aliquādo.§.de pignoribus.nu.2.ff.ad velleia. fo.97.

Hypothecarie natura q sit vt duret quousq̧ solutum est vel satisfactū.ibidem.nu.2.

7 Hypothecaria si ago cōtra te tertium possessorem ⁊ allegas titulū a debitore quia vēdita ego dico q per prius erat mihi obligata ⁊ sic trāsiuit in te cū sua causa obligatiōis tu vero dicas q tibi prius fuerat vendita ⁊ tradita q̄ mihi obligata cui nostrum incumbit onus ꝓbandi.in.l.matrē.nu.3.C.de proba. fo.167.

4 Hypothecaria an possit remanere sine principali ⁊ quid in fideiussoria.in.l.si heres.nu.3.ff.ad trebel. fo.120.

7 Hypothecaria actio quid sit et cui ⁊ quādo competat.in rub.nu.2.C.de pigno.actio. fo.182.

4 Hypothecaria actio qñ competat pro legatis ⁊ qualiter formetur libellus.in.l.i.nu.17.ff.de leg.i. fo.2.

1 Hypothecaria sicut solo cōsensu contrahitur que requirant vt etiā eodē modo cōtrario cōsensu ipso iure tollat.in.l.si tibi decē.§.de pignore.nu.2.ff.de pactis. fo.58.

2 **Hypotheca** potest cōtrahi solo cōsensu sine traditiōe et si sequit postea traditio ⁊ res sit mobilis dicit proprie pignus.in.l.i.nu.2.ff.de pig.act. fo.71.

7 Hypotheca an detur sine personali obligatione.in.l.ij.nu.4.C.sine cen.vel reli. fo.209.

7 Hypothecam qui remittit non dicitur donare.in.l.etiam.nu.2.C.ad velleianum. fo.187.

7 **Homicida** quod fecit expectet.in.l.nemo.nu.5.C.de episco.audien. fo.21.

1 Homicidā aliquē fuisse si cōstat q: ita cōfessus est nō tamē cōstat quē occiderit tamen pōt vt homicida puniri idē in fure q posset suspēdi.in.l.i.§.interdum.nu.6.ff.si pars heredi.peta. fo.154.

7 **Homicidium** seu maleficium qui negauit commisisse et in mēdacio deprehēsus sit q nō ꝓhibeat postea dicere ⁊ ꝓbare q fecit ad defensionē sui.i.l.i.nu.6.C.de ꝓba.f.164.

8 Homicidium fieri mandās nō debet puniri tanq̄ homicida si ille qui interfecit erat alias factutus ⁊ quomodo presumat q erat alias facturus.i l.i.nu.8.de ser fugi. fo.2.

5 **Homo** inferioris gradus dz reuerentiā homini superioris gradus.in.l.i.§.sicut aūt.nu.2.ff.de aqua pluuia arcē. fo.23.

1 Homines plures si se iuicē ꝯgregarēt i aliquo loco ⁊ ꝯstituerēt aliqđ oppidū eo ipso cēset approbatū.in.l.i.nu.2.⁊.3.ff.qđ cuiusq̧ vniuer. fo.99.

3 Homines quantumcūq̧ deformes in corpore dicuntur homines postq̄ nati sunt sed anteq̄ nascatur quis nō dicitur esse homo sed sperat effici.in.l.qđ dicitur.nu.2.ff.de lib.⁊ posthu. fo.47.

1 Hoīes affectāt potius habere modicū de presenti quā sperare multum in futurū.in.l.cū hi.nu.3.ff.de transac. fo.73.

4 Hoīes ville si emunt solū pro edificando ibi domos ille qui plus contulit de pretio plus dz habere de solo ꝓ rata vt edificare possit.in.l.plane vbi.§.si duobus.nu.7.ff.de leg.i. fo.14.

8 **Honestas** prefert iuri patronatus.in.l.qđ ex liberta.nu.2.C.de ope.lib. fo.13.

1 Honorem omnem excludunt reus vel crimen.in.l.pleriq̧.nu.10.ff.de in ius vo. fo.27.

8 Honor prefertur lucro.in.l.reprehēdēda.nu.3.C.de insti.⁊ substi.fo.46.

8 Honor est in honorante ⁊ qui se humiliat exaltabitur.in.l.digna vox.nu.3.C.de legi. fo.24.

7 Honor ⁊ fama debet preferri omni lucro.in.l.si qui aduocatorum.num.2.C.de postu. fo.60.

2 **Horreorum** dñs si ꝓmisit custodiā de q̄ culpa seu periculo teneatur ⁊ si apposuit custodes ignorante conductore videtur in se custodiam recepisse ⁊ quid si eos nō apposuit.in l.dominus.nu.2.ff.loca. fo.122.

De eadem materia vide latius.ibi.nu.3.4.⁊.5.

7 **Hospes** si facit expēsas de suo circa infirmitates vel funus non tenet eorū bona restituere nisi rursus talib⁹ expēsis tñ hz hospes necesse ꝓbare q fecit de suo nec staret eius dicto cū iuramento sed tñ probatio poterit fieri per verisimiles coniecturas.in.l.in restituenda.nu.2.C.de pet.here. fo.142.

7 **Hospitale** priuatū nō cōstructū cū autoritate episcopi nō reputatur locus pius ⁊ relicta tali hospitali nō applicant sibi sz episcopus distribuere habebit inter pauperes nec in eo hz locū.aut.hoc ius.C.de sac.san.ec.ibi.nu.2. fo.10.

7 Hospitalarij se habent ad instar tutorum ⁊ curatorū ⁊ an in causis hospitalium possint constituere procuratorem ante litem contestatam ⁊ an prestent satisdationes iudiciarias.in.l.orphanotrophos.num.2.3.⁊.4.C.de episco.⁊ cleri. fo.16.

8 **Hostis** Transire ad hostes qualiter sit grauissimū crimē.in.l.si fugitiui.nu.5.ff.de ser.fugi. fo.3.

8 Hostes fidei reputantur pirate ⁊ possunt a quolibet capi.in aut.nauigia.nu.4.C.de fur. fo.9.

¶ De litera. I.

7 **Iconomus** qd sit ⁊ in quo differat ab actore ⁊ syndico.in.l.iubemus.nu.1.C.de sac.san.ecc. fo.9.

7 Iconomus ecclesie ē defensor pauperū.in.l.oēs qui.§.hoc nihilominus.nu.2.C.de epis.⁊ cle. fo.17.

7 Iconomus an possit venire ꝯ factū suū.in.l.iubemus.§.sane.nu.5.C.de sac.san.ecc. fo.9.

Quod idem sit in quocūq̧ alio administratore qui vendidisset vel alienasset contra ꝓhibitionem.ibi.

1 **Identitate** forme stante lz in substantia contingat mutatio intelligitur eadē res nō diuersa.in.l.proponebatur.nu.2.ff.de iudi. fo.131.

7 **Id** qđ nostrū est sine nostra volūtate nobis auferri non potest.in.l.ij.nu.2.C.de alcato. fo.162.

4 **Idem** iuris est de augmento qđ est de ipo principali.in.l.si ex toto.nu.4.ff.de leg.i. fo.5.

2 Idem iuris est in partu ancille qđ in ipsa ancilla.in.l.si cōuenerit.§.si qs.nu.8.ff.de pig.act. fo.74.

7 Idem iuris est in causa qđ in causato imo potentius.in.l.maritus.nu.4.C.de procu. fo.69.

7 Idem est de principio numeri ⁊ sic de vno qđ est de ipso numero.in.l.maritus.nu.6.C.de procu. fo.eo.

2 Idē est iudiciū de his q̄ veniūt in cōsequentiā vel sequelā qđ de ipso principali.in.l.quicūq̧.§.nō tñ.nu.7.ff.de insti.ac. fo.82.

2 Idē est iudiciū de aliquo accessorio q est de ꝑncipali cuius gr̄a illud fuit ꝑparatū.in.l.ꝓcuratoris.§.nō aūt.nu.2.ff.de tributo.act. fo.84.

8 Idem est iudicium de dependentibus.in.l.cum eorum.nu.5.C.de sen.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.

1 **Idoneus** facultatibus releuatur ab onere satisdandi etiā in satisdatione pretoria vel de iudicato soluēdo ⁊ qd si petat reuocari tenutā alteri concessam ꝓpter contumaciam.in.l.sciendum.nu.3.ff.qui satisd.cog. fo.35.

1 Idoneus facultatibus q: possidet immobilia qñ nō teneat dare fideiussores lz sufficiat q se obliget ꝑ instrumentū cū hypotheca suorū bonorum in.l.i.nu.4.ff.qui satisd.cog. fo.30.

5 **Ignorantia** est tolerabilis in facto alieno ⁊ aliqñ etiā in ꝓprio.in.l.si.nu.2.ff.pro suo. fo.66.

Ignorantia

5 Ignorantia iusta ⁊ obliuio cadit in facto ꝓprio ex lõginquitate tẽporis in.l.peregre.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.52.

5 Ignorãtia iusta cadit qñ negotiũ est intricatũ.in.l.cum fideicom.nu.3.ff. de confes. fo.77.

2 Ignorãtia iuris in dãnis vitandis ꝙ excuset.in.l.ꝓmissor.§.si fine.nu.4. ff.de cõsti.pecu. fo.65.

2 Ignorãtia non est tolerabilis in facto proprio:⁊ qñ sit tolerabilis.in.l. si fideiussores.nu.3.ff.ad velle. fo.96.

7 Ignorãtia iuris naturalis vel quasi iuris naturalis vt est istud ꝙ benefaciẽtibꝰ bñfaciamus ⁊ supioribꝰ nr̃is reuerẽtiaȝ adhibeamus nõ excusat a pena nec in dãnis vitãdis.in.l.ij.nu.3.C.de in ius voc. fo.39.

5 Ignorãs non dȝ puniri.in.l.cotem.in.§.dominus nauis.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.

1 Ignorãs nõ hȝ volũtatẽ.in.l.mater decedẽs.nu.2.ff.de inoff.test. fo.139.

3 Ignorãtia quote ptis qñ vitiet ĩstitutionem.in.l.si quis.§.sciẽdũ est.nu. 3.ff.de acquir.here. fo.91.

8 Ignorans an possit vsucapere vel prescribere.in.l.j.nume.5.C.de acquir. possessio. fo.110.

4 Ignorãtia iuris nõ ꝓdest in lucris nullo modo acquisitis.in.l.que fideicom.nu.2.ff.de leg.ij. fol.60.

1 Ignorans nõ delinquit nec punit̃.in.l.genero.nu.4.ff.de infa. fo.79.

Ignorãtiam allegare qñ liceat.ibi.nu.5

1 **Impedimentum** iustũ si superueniat in psona q sistere dȝ absq̧ culpa promissoris qualiter sit ei ꝓrogãdus terminus per iudicẽ.in.l.ij.§.si qs in iudicio.nu. 3.⁊.4.ff.si quis cau. fol.39.

1 Impedimẽtum qualiter ꝓbetur ꝑ obtinẽda secũda vel vlteriori dilatione.in.l.si.nu.11.ff.de fer. fo.46.

2 Impediẽs in pria dilatione ꝓducere duos tests si obtinuit secũdam non poterit ꝓducere duos testes nisi illos duos testes.in.l.admonẽdi.nu.9.ff. de iureiuran. fo.29.

4 Impediri non debet quis ire per stratam publicam ⁊ qualiter impeditus agere põt cõtra impediẽtem.in.l.quibus diebus.numero.4.ff.de cõdi.⁊ demon. fol.73.

4 Impeditus nõ cẽenset quis fuisse qñ potuit facere vt impedimẽtum cessaret ⁊ nõ faciat in.l.quibꝰ.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.eod.

2 Impedimẽtũ cõtingens in re locata si est tpale dȝ expectari ꝙ cesset.⁊ tũc poterit locator operas prestare ⁊ merces eis debebit̃ nisi ptes ad certũ tẽpus se restrinxerint.in.l.ex cõducto.§.itẽ cũ.nu.3.⁊.4.ff.locati. fo.117.

1 Impeditus a tertio lȝ habuerit iustã cãm nõ cõparendi tñ nõ habet excep.aduersus petitionẽ pene si põt illã recuperare ab illo tertio secꝰ si nõ posset in.l.j.§.si reus.nu.3.ff.de eo ꝑ quẽ fact.est. fol.38.

6 Impedimentũ si supuenit in personã ratũ habere debẽtis vel illius qui actũ gessit an impediat̃ ratihabitio.in.l.bonorũ.nu.4.ff.rẽ ra.ha. fo.90.

1 Impedimẽtuȝ vel casus fortuitꝰ cõtingẽs ei q nõ potuit venire in termino qualiter ꝓbet̃.in.l.ij.§.si qs tñ.nu.2.3.⁊.4.ff.si qs cau. fo.40.

1 Impediẽs si soluat an liberet̃ reus.in.l.si.§.si a fideiussore.nu.3.⁊.4.ff.de eo per quem fact.est. fol.39

1 Impediẽs vel eximẽs si erat soluẽdo tpe quo impediuit ⁊ postea effectus est nõ soluẽdo an actor poterit agere in subsidiũ cõtra reũ q lucrũ sensit. in.l.si.§.si a fideiussore.nu.5.ff.de eo ꝑ quẽ fac.est. fo.eo.

2 Impeditus fuisse qñ qs dicat̃ vt ei cõcedat̃ restitutio aduersus sniam ex clausula generali si qua mihi iusta cã ⁊c.si instrumẽta de nouo reperisse dicat.in.l.admonẽdi.nu.18.ff.de iureiur. fol.29.

8 **Imperator** an possit legitimare in terris ecclesie romane quo ad tẽporalẽ iurisdictionem vitiare in rubri.nu.4.C.de iu.annu.aureo. fo.16.

7 Imperator nõ põt facere legẽ generalẽ ꝙ spurij possint succedere sicut legitimi.in.l.si.nu.2.C.si cõtra ius vel vtilitatẽ publicã. fol.34.

7 Imperatori soli an liceat facere interpretationẽ inter rigorẽ ⁊ equitatem an etiã cuilibet iudici.in.l.j.nu.3.C.de legi. fol.23.

Imperator si cõcessit debitori meo ꝙ nõ posset cogi ad soluendũ ꝙ ideȝ nõ obseruabit̃ in alijs debitoribus.in.l.ij.nu.2.co.titu.

7 Imperator põt cõferre dignitates alicui nõ habẽti faciẽdo eũ comitẽ vel militẽ.in.l sacrilegij.nu.2.C.de diuer.rescr. fol.35.

7 Imperator se cõmendat ⁊ ꝑdecessoribus suis detrabit ⁊ an ⁊ qñ liceat se cõmẽdare vel alteri detrahere .in.j.cõstitutione.C.nu.3. fol.2.

7 Imperator solus ẽt sine cõsilio procerũ potest legẽ cõdere.in.l.fin.nu.2. C.de legi. fol.26.

7 Imperator diligit subditos tanq̃ filios ⁊ tãq̃ pr̃ dȝ se habere erga eos vt nihil seuũ nihil iniustũ nihil inhumanum faciat ꝯtra eos sic ⁊ iudex facere dȝ.in.l.si qs.la.ij.nu.2.C.de inoffi.test. fo..37.

8 Imperator docet nos allegare leges in casibꝰ similibus ad decisionẽ questionũ.in.l.si testm̃.nu.3.C.de institutio.⁊ substitutio. fo.47.

7 Imperator aliqñ appellat̃ sacratissimꝰ aliqñ sanctissimꝰ aliqñ religiosissimus ⁊ aliqñ deus in terris.in.rub.nu.5.C.de nouo codi.cõpo. fo.2.

8 Imperator dicit̃ de ordine commilitonum.in.l.fin.nu.2.C.de verborum significa. fo.78.

7 Imperator in locis in quibꝰ se reperiebat tpe paschali qualiter faciebat captiuos relaxari.in.l.nemo.nu.2.C.de episcopa.audien. fo.21.

1 Imperator ꝑ suum rescriptũ cũ clausula ex certa sciẽtia ⁊ an etiã cũ clausula nõ obstãte põt nihil debitori tollere exceptionẽ perẽptoriam q̃ habeo aduersus te sicut põt tollere actionẽ aduersus me.in.l.si qs.C.si is pro quo.nu.2.ff.qd̃ quisq̧ iuris. fol.23.

2 Imperaror qualiter sit dñs mundi.in.l.deprecatio.nu.6.ff.ad.l.rhodiã de iactu. fol.81.

Imperator an possit donare terras imperij.ibi.nu.6.

4 Imperator an sit dñs rerũ priuatarũ psonarũ cũ sit dñs totius mũdi in vniuerso.in.l.si heredis.nu.3.ff.de leg.j. fol.21.

1 Imperator ⁊ papa de ordinaria potestate possunt esse iudices in cã propria ⁊ qualiter se subijciãt.in.l.est receptũ.nu.4.ff.de iuris.om.iu. fo.19.

8 Imperator dicit̃ sanctissimus sicut papa ⁊ alibi dicit̃ religiosissimus.in l.cũ Iulleianũ.nu.4.C.de his qui.vt indi. fol.72.

4 Imperator legitimãdo post aditã hereditatẽ ꝑ alios in qua sunt fiẽda an possit vtile dominium auferre ab adeuntibus.in.l.si alienus.numer.2.ff. de.lega.ij. fo.51.

2 Imperator põt auferre que sunt de iure ciuili vt sunt actiones.in.l.elegãter.nu.4.ff.de pigno.ac. fol.75.

3 Imperator nõ põt auferre dñium acquisitũ de iuregentiũ sed iure ciuili sic.in.l.testamẽti.nu.4.ff.de testa. fol.34.

4 Imperator appellat̃ religiosissimꝰ vel sanctissimꝰ ⁊ nobilissimus dr̃ quasi deus in terris.in.l.vnũ ex fami.§.itẽ marcus.nu.3.ff.de leg.ij. fol.55.

7 Imperator vel aliquis dñs si maritat filiã suã vel vult aliqd facere pro honore suo nõ dȝ imponere talliaȝ suis subditis nec eos grauare sed facere de sua bursa fiscali ⁊ qd si dedit vxorẽ filio.in.l.in nostre.nu.2.C.de statuis ⁊ imagi. fo.35.

1 **Impetratio** rescripti lȝ requirat speciale mãdatũ cũ sit noĩe alterꝰ põt tñ ratificari in.l.si quis.§.si ꝓcurator.nu.3.ff.ꝙ quisq̧ iur. fo.22.

7 Impetratio qñ per legẽ expresse ꝓhibet̃ in quo differat iste casus ab alio qñ nõ prohibetur expresse tamẽ impetratio est cõtra tenorẽ legis ad hoc vt rescriptum videatur nullum.in.l.nec damnosa.nume.2.C.de preci.impe.offeren. fo.30.

7 Impetrãti rescriptũ an incũbat onus ꝓbãdi narrata in supplicatiõe eẽ vera an alteri parti ꝓbãdi cõtrariũ.in.l.2.5.C.de dila. fol.118.

1 Imperanti nõ obediẽs q̃ pena puniat̃:⁊ qua pena puniat̃ nõ obtẽperãs canoni.in.l.legis.nu.2.ff.de legi. fo.9.

7 Impetrãs an teneat̃ ꝓbare illud de quo facit mẽtionẽ in suo libello supplicatorio:an aũt ꝓbatio incũbat aduersario qui vult dicere impetrationem subreptitiã.in.l.ij.nu.3.C.de his qui ve.eta.impe. fo.89.

7 Impetrans rescriptũ dolose si expressit mẽdaciũ vel tacuit veritatem an rescriptũ sit ipso iure nullũ ⁊ qd si nõ per dolũ ⁊ an tribuat iurisdictionẽ. in.l.ij.nu.3.4.5.⁊.6.C.si cõtra ius vel vtili.publi. fol.32.

4 Impetrans a principe in mei fauorẽ aliquod rescriptũ cõcernẽs statum persone petat restitutionẽ ab infamia vel simile acqrit̃ mihi etiã ignorãti nõ sic in alia impetratione cõcernente patrimoniũ qr requirit̃ ratihabitio.in.l.paulus.nu.3.ff.de reb.dub. fol.64.

7 Impetratio venie etatis nõ ꝓdest nisi insinuet̃ corã iudice cõpetenti.i.ordinario loci ⁊ ab ipso rei incipiat̃ administratio bonorũ.in.l.ij.nu.2.C.de his qui ve.eta.impe. fo.89.

3 Imperator vel alia lex ciuilis lȝ referat ius pretoriũ ⁊ etiã approbat non tñ institutus põt adire de iure ciuili ⁊ sic etiã hodie filius repudiãs hr̃ditatem patris remanet heres nomine.in.l.posthumus.nume.3.ff.de iniust. rup.⁊ irri.testamẽ. fol.59.

8 Imperator hȝ oĩa iura in scrinio pectoris ⁊ ꝙ sumat̃ scriniũ ꝑ cõsiliarijs ⁊ adherẽtibus.in.l.omniũ testamẽto.nu.4.C.de testa. fo.38.

7 Imperator regit cunctos populos cũ sit mũdi dñs.in.l.j.nu.2.C.de summa trini. fol.3.

1 Impetrasti iudicẽ illũ qui acceptauerat meã aduocationẽ vel quẽ volebã ꝓducere in testẽ an possum petere ipsum remoueri vt habeã ipm in aduocatũ vel in testẽ.in.l.pretor sicut.nu.3.ff.de iuris.om.iudi. fol.20.

4 Impetrãtes duo si sunt in eadẽ ecclesia habentes eandẽ datam ⁊ in omnibus sunt pares capitulũ debet ⁊ tenet̃ alterũ eligere.in.l.si quis seruuȝ. §.si inter nos.nu.2.ff.de leg.ij. fol.44.

1 Impetrasti cõtra me iudicẽ delegatũ in cã tua possum te corã eodẽ in cã mea recõuenire ⁊ an possis renũtiare impetrationi ne possim te recõuenire ⁊ an possis lacerare rescriptũ.in.l.si qs iniqũ.nu.5.ff.ꝙ quisq̧ iu.f.22.

1 Impetrãs statuit iniquum ius licet nõ dolo nec vtatur si tamen illud obtineat ꝙ fiat cõtra eum retorquutio illius iuris.in.l.j.§.qui.nu.3.ff.quod quisq̧ iuris. fol.21.

1 **Imperium** nõ habet par in parẽ.in.l.vie itineris.nu.5.ff. de serui. fo.158.

1 Imperium meũ si quis prescripsit ꝑ vnũ modũ qr cõsueuit decapitare delinquẽtes põt mutare modum scȝ suspendere.in.l.imperiuȝ.nu.5.ff.de iurisd.om.iudi. fo.16.

1 Imperiũ merũ prescribitur tanto tẽpore cuius cõtrarij memoria nõ existit.in.l.imperium.nu.7.ff.de iuris.om.iu. fol.eod.

Que sunt de mero imperio.ibi.nu.8.

1 Imperiũ Romanum post aduentum Christi fuit a populo Romano translatum in ecclesiam ⁊ non remãsit nisi nomen ⁊ dicitur imperiũ Chri

sti vel ecclesie.in.l.nõ ambigitur.nu.6.ff.de legi. fo.10.

1 Imperia quatuor seu monarchie fuerũt scz orĩẽtale seu Babiloniců.meridionale seu Macedonicum:septentrionale seu Affricanũ ⁊ occidentale seu romanum.in repeti.l.ex hoc iure.nu.16.ff.de iustitia ⁊ iure. fo.5.

1 Imperium dicitur ab imperãdo ⁊ quare dicitur merum.in.l.imperium.nu.2.ff.de iuridi.om iudi. fo.16.

7 Imperium Romanum est a deo.in.l.j.nu.5.C.de sum.trini. fo.2.

1 Imperium nõ habet par in parem in eodem dñio.in.l.est receptum.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.19.

1 Imperium merum vel mistum quid sit.in.l.j.nu.3.ff.de offi.eius cui mãda.est iurisdi. fo.13.

1 **Imperitia** dolũ excludit.in.l.ij.numero.5.ff.quod quisqȝ iur. fo.22.

2 **Impersonalitas** circa verbum executiuum obligationis non vitiat stipulationem ⁊ tunc reum locupletem dãdo liberatur debitor ⁊ quando vitiet.in.l.si ego §.labeo.nu.1.ff.si cer.peta. fo.20.

6 **Impossibile** reputatur illud qđ nõ possit fieri nisi iussu principis ⁊ quid si princeps cõsueuit cõcedere.in.l.cõtinuus.§.cum quis.nu.1.ff.de ver.obli. fo.42.

7 Ad impossibile nõ põt quis cõpelli ⁊ excusaᷓ si nõ facit id qđ facere non põt sine suo dolo vel culpa.in.l.fi.nu.7.C.de fide instru. fo.181.

6 Impossibile est quod attẽto presenti statu an debeat reputari esse impossibile perpetuo.in.l.cõtinuus.§.cum quis.nu.2.ff.de ver.obli. fo.42.

1 Impossibilitas superueniẽs infra terminum quãdo excuset in lapsu termini.in.l.si decesserit.nu.6.ff.qui satisda.cog. fo.32.

4 Impossibilitas cõsistẽs circa substantiam rei legate vitiat non solũ legatum sed etiam cõtractum.in.l.si mihi.§.si quis.nu.2.ff.de leg.j. fo.7.

2 Impossibilitas circa solutionem nõ reijcitur de cõtractu stricti iuris sed vitiaᷓ.secus si est bonefidei vel habet instar bone fidei.l.l.nõ vtiqȝ.§.si gs ita.nu.4.ff.de eo quod cer.lo. fo.60.

Impossibilitas si cõcernit substantiã obligationis vitiat omnẽ ꝯtractũ etiam bone fidei ⁊ quid in vltimis volũtatibus.ibidem.nu.5.

1 **Impubes** in potestate patris an possit citari ⁊ qđ si est cõstitutus in potestate tutoris.in.l.neqȝ impu.nu.1.ff.de in ius vocan. fo.27.

1 Impuberẽ adoptãs tenetur relinquere eidem quartã.in.l.papinianus.§.si quis impubes.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.136.

4 Impuberes duo si sunt mortui vnus primo alter postea incontinenti an iste alter transmittat hereditatem primi ad substitutum heredem suum an beneficium restitutionis.in.l.qui duos.nu.2.ff.de re.dub. fo.65.

8 **Imputari** nõ debeat alicui si nõ fecit qđ facere non potuit.l.l.si ideo.nu.2.C.de his gbus vt indig. fo.71.

1 Imputandum nõ est alicui ꝙ intestatus nõ decessit.in.l.posthumus.nu.4.ff.de inoffi.testa. fo.133.

7 Imputare non potest quis alterius turpitudinem in qua ipse versatur ⁊ sic vsurarius non potest hoc imputare alteri vsurario.in.l.i arenaȝ.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.132.

4 Imputari nihil potest ei qui fecit quod potuit ⁊ nihil omisit de cõtingẽtibus.in.l.titio fundus.nu.4.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.79.

1 Imputaᷓ alicui cur nõ occupauit lȝ reprehendatur de occupatione aliarum rerum.in.l.sed ⁊ si.§.si ante.nu.3.ff.de peti.here. fo.149.

1 **Immitti** dicitur quando immissum gescit in meo ⁊ etiam in tuo ⁊ tunc si hoc facio sine tua voluntate ⁊ vltra debitã seruitutẽ põt ꝓpria autoritate destruere.l.l.fi.nu.2.ff.dẽ serui. fo.159.

4 **Immunitas** si est alicui cõcessa a collectis ⁊ post cõcessionem inducatur noua collecta propter guerram superuenientem an teneatur ad illam soluendam.in.l.si ex toto.nu.5.ff.de leg.j. fo.5.

4 Immunitate alicui cõcessa si cõmunitas imposuit vnam collectam quaȝ mãdauit solui per oẽs ⁊ quousqȝ nemine excepto an preiudicabit illi cui prius cõcesserat.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.5.ff.de le.i. fo.8.

7 Immunitas a muneribꝰ si est alicui cõcessa debet intelligi de his que tũc cõcurrebant.in.l.ad instructiones.nu.3.C.de sa.san.eccle. fo.6.

3 Immunitas si est alicui cõcessa a muneribꝰ personalibus ꝓpter infirmitatẽ de qua nõ erat spes salutis lȝ postea sanetur an finiatur immunitas.in.l.si cum dotem.§.si maritus.nu.3.ff.sol.ma. fo.17.

3 **Incertus** de statu suo non potest testari quãdo est incertus de statu presenti.in.l.si quis.§.hi autem.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.

1 Incertitudo admittitur ⁊ toleratur quando subest iusta causa.in.l.i.§.interdum.nu.7.ff.si pars here.peta. fo.154.

7 **Incestus** cõmittitur cũ eo qui est in sacris cõstitutus sicut cũ cõsanguineo.in.l.j.nu.10.C.de epi.⁊ cleri. fo.13.

1 **Inchoari** quedam prohibentur que incboata nõ prohibẽtur cõtinuari.in.l.flumine publico.nu.4.ff.de ser ui.rusti.predio.. fo.165.

7 **Incontinenti** dicitur fieri quod fit infra triduũ.in.l.fi.nu.3.C.de erro.aduo. fo.62.

4 Incontinenti non presumitur quis se velle corrigere etiam in actibus inter viuos.in.l.quod traditum.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.80.

7 Incõtinenti vno dato aliud sequitur.in.l.de cõtractu.numero.2.C.de rescinden.vendi. fo.208.

6 Incõtinenti nõ dicitur esse factum qñ interuenit extraneus actus.in.l.cõtinuus.nu.2.ff.de ver.obli. fo.41.

1 **Incorporalia** ꝙ accedãt corporalibus nõ est incõueniens ideo iurisditio põt accedere territorio.in.l.seruitutes prediorũ.nu.4.ff.de serui. fo.157.

1 In incorporalibus nõ est dare aliã quasi possessionẽ nisi vsuȝ cũ scientia ⁊ patiẽtia aduersarij.in.l.quoties via.nu.2.ff.de serui. fo.158.

4 **Indaginem** altiorẽ qñ dicatur requirere.in.l.ille a quo.§.si de testõ.nu.3.ff.ad trebel. fo.102.

2 **Indebitum** vt repeti possit que requiranᷓ.in.l.interduȝ.nu.3.ff.de cõdi.inde. fo.46.

7 Indebitum solũ per errorẽ iuris qñ possit repeti ⁊ an requiratur restitutio.in l.fi.nu.2.⁊.3.C.si aduer.solu. fo.85.

6 Indebito ꝓbato an videatur ꝓbatum ꝙ quis per errorẽ promisit.in.l.si diuortio.nu.2.ff.de ver.obli. fo.10.

2 Indebitũ recipiẽs per errorẽ soluẽtis sortitur forũ in loco vbi recipit ratione quasi cõtractus si sibi repetitur ⁊ in alijs locis poterit cõueniri vbi sortitur forũ.in.l.qui certo loco.nu.2.ff.de cõi.indeb. fo.46.

2 Indebiti soluti ꝓcuratori repetitiõe nõ refert an nũqȝ habuit mãdatũ vł habuit sed fuit reuocatũ.in.l.si ꝓcuratori.nu.6.ff.de cõdi.cau.da. fo.39.

7 Indebitum solutũ per sñiam nõ repetitur ⁊ quid si nõ per sñiam.in.l.3.nu.8.C.de procu. fo.70.

2 Indebitũ solutũ procuratori falso nõ habẽti ad hoc mandatum repetitur ab ipso procuratore si dominus nõ hacuit ratum.in.l.cũ indebituȝ.nu.2.ff.de condi.indeb. fo.51.

2 Indebitũ si tibi soluo sicut mihi cõpetit cõdictio indebiti ita ꝯdictio sine cã ⁊ quo respectu.in.l.dedi tibi.§.si qs qñ.nu.3.ff.de cõdi.cau.da. fo.35.

7 Indebitũ solutũ per errorẽ iuris qñ possit repeti ⁊ quid si per errorẽ facti in.l.cum quis.nu.2.⁊.5.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.29.

3 Indebitũ lȝ ex parte soluẽtis ñistinguaᷓ an soluerit per errorẽ vel ex certa sciẽtia ⁊ etiã ex parte ꝓmittẽtis tñ ex parte recipientis nõ distinguitur in.l.in.his.§.mulier.nu.2.ff.sol.ma. fo.33.

8 Indebitum solutum quãdo nõ repetatur.in.l.nec intentio.numero.2.C.de transac. fo.54.

2 Indebitum ꝙ vnus soluat ⁊ alius repetat nõ est nouum in.l.ij.§.si quid.nu.5.ff.de cõdi.indeb. fo.42.

2 Indebitum solutum per quem errorẽ repetatur.in.l.j.numero.1.ff.de cõdi.indebiti. fo.eo.

Indebiti quot sint species.ibi.nu.1.⁊.2.

4 **Indefinita** equipollet vniuersali.in.l.si cui serui.nume.3.ff.de lega.j. fo.22.

4 Indefinita equiparatus vniuersali.in.l.legatorũ.§.qui.plures.nu.2.ff.de lega.ij. fo.48.

4 Indefinita quando nõ equipolleat vniuersali.in.l.si pluribus.numero.2.ff.de lega.ij. fo.49.

1 Indefinita locutio equipollet vniuersali vbicũqȝ est eadẽ rõ oĩm sub diffinitiua cõprehẽsorũ.in.l.qui edificiũ.nu.4.ff.de ser.vrba.predio. fo.161.

2 Indefinita ꝙ equipolleat vniuersali ⁊ quãdo.l.l.si necessarias.§.si ãnua.nu.4.ff.de pig.act. fo.72.

7 **Indictionis** materia.remissiue in.ij.constitu.C.numero.9. fo.3.

1 **Indicia** per que peruenitur ad torturã nõ requiriᷓ ꝙ sint talia que faciãt semiplenã probationẽ.l.l.ij.§.si absens nu.5.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.

7 Indicium vt probetur requirũtur duo testes.in.l.inter omnes.nume.4.C.fami.herci. fo.156.

7 Indicia indubitata que dicãtur.in.l.fi.nu.5.C.de proba. fo.170.

7 Indicia per que potest probari dolus qualia esse debeant.in.l.dolum.nu.2.C.de dolo. fo.77.

3 **Indignitas** nõ reddit quẽ incapacẽ ipso iure sed in effectu quia põt adire ⁊ heres effici lȝ sibi auferatur hereditas.in.l.ex facto.§.iulia.nu.2.ff.de vul.⁊ pu. fo.79.

An poterit repudiare vel desinere adire vt fiscꝰ sibi nõ auferat sed veniat ad coheredem.ibidem.

4 **Inducta** in penam nõ debẽt redũdare in fauorem.in.l.si seruus.§.si quis.nu.5.ff.de leg.j. fo.22.

5 Inducta in fauorem alicuius nõ debet in eius odiũ retorqueri.in.l.intra dies.nu.2.ff.de re iudi. fo.75.

8 Inductum in fauorem vnius nõ debet redundare ĩb eius damnuȝ.in.l.si ruphinus.nu.2.C.de testa.mili. fo.29.

6 Illud qđ quis facit ad maiorẽ cautelã nõ debet inducere nocumẽtũ.in.l.si stichum.§.idẽ celsus.nu.2.ff.de noua. fo.62.

6 Inducta vel posita ad vnũ effectũ an possint operari contrarium.in.l.si duo rei.nu.4.ff.de ver.obli. fo.38.

8 Vbicũqȝ aliquid inducitur ad similitudinẽ alterius intelligitur cũ omnibus qualitatibus illius ad cuius similitudinẽ inducitur.in.l.j.nu.4.C.de bo.que libe. fo.102.

Infamis.

Domini Pauli Castrensis.

1 Infamis quibus casibus efficiat.in.l.j.nu.2.ff.de infa. fo.77.
Plura de infamia vide.ibi.nu.3.4.5.6.7.8.9.10.11.z.12.

3 Infamis quando quis possit testari.in.l.his cui.§.si qs.num.5.ff.de testamen. fol.37.

1 Infamis qñ sit piurus.in.l.lucius.nu.5.ff.de infa. fo.82.

3 Infamis dicit de facto ille cõtra quẽ pẽdet pcessus criminalis lz nõ sit intestabilis z ideo nec ad honores nec ad offm̃ debet assumi.i.l.si qs a latronibus.§.si qs.nu.5.ff.de testa. fol.37.

7 Infamis efficit tortus vel fustigatus post sniam z sic in penã.in.l.nullam nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.63.
Infamie fact' effectus z qualiter cõtrahat.ibi.nu.3.

4 Infamis liberat a munerib' psonalibus publicis de qbus nõ est capax.in.l.seruus pluriũ.§.si quis.nu.3.ff.de leg.j. fo.22.

1 Infamia grauissima qbus casibus cõtrahat ipso facto seu ipso iure z sic sine snia.remissiue.in.l.j.§.remouet.nu.2.ff.de postu. fo.76.

1 Infamis est furti dãnatus etiã nõ manifesti etiã infra tempus nõ appellandi.in l.furti.nu.2.ff.de infa. fo.78.

1 Qui mortuo genero cũ hoc sciret filiaz suã infra tps luctus alteri tradidit nuptui qd erat phibitũ z quare efficit infamis nõ filia z gd si ignorabat mortem generi.in.l.genero.nu.1.ff.de infa. fo.79.

7 Infamis infamia iuris vel facti nõ dz doctorari nec etiã incapaces dignitatũ vt iudei nec etiã nutritus malis moribus.in.j.cõsti.C nu.7. fo.2.

3 Infamis si adhibet testis i aliquo instrõ inter viuos ex hoc solẽnizat instrumẽto qp sine testibus esset nullũ si cõtrahentes sciebant ipsuz infamẽ.in.l.qui testõ.§.eũ qui.nu.2.ff.de testa. fol.39.

7 Infamis est indistincte dãnatus de publico crĩe sed dãnatus de priuato crimine nõ est infamis nisi in tribus.s.actione furti vi bonorũ raptorũ et iniuriarũ.in.l.ij.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fol.62.

1 Infamia superueniẽs nõ solũ repellit quẽ a dignitate futura sed etiã ab illa in qua est de presenti z ab omni officio publico vtilitate z autoritate z an a testimonio.in.l.ij.nu.4.ff.de infa. fo.78.

1 Infames mediocri infamia q sint z qp possint postulare etiã p aliĩs.remissiue.in.l.j.§.remouet.nu.ff.de postu. fo.76.

7 Defendẽs patriã suam sup actione famosa intentata cõtra eã z succumbẽs nõ est infamis.in.l.neminẽ.nu.3.C.ex q.cau.infa.irro. fo.63.

7 Infamiã an incurrat qui lege phibẽte de facto fuerit fustigatus.in.l.decuriones.nu.2.C.ex.qui.cau.infa.irro. fo.eod.

1 Infamia qñ tollatur per trãsactionẽ.in.l.quid ergo.§.pena.nu.10.z.16.ff.de infa. fo.81.

1 Delictum reputat minus vel leuius in antiquo vel iuuene quã in homine pfecto z commissum sine dolo q̃ cũ dolo.in.l.qd ergo.§.pena.nu.14.ff.de infa. fo 81.

7 Infamia iuris quid sit z quid infamia facti.in.l.j.nu.16.z.17.C.de summa trini. fol.4.

7 Infamis nõ efficit lz quis audiat male loqui de patria sua z nõ rñdeat p defensione eius.in.l.neminẽ.nu.2.C.ex qb.cau.infa.irrog. fo.63.

2 **Infans** quousqz lactatur cẽset vnũ corpus cũ matre z nõ exĩsse de vtero cũ eodẽ liquore lactet quo viuebat in vtero.l.sz addes.§.si quis mulierẽ.nu.3.ff.loca. fo.117.

8 Infans qualiter possit emãcipari.in.l.si infanti.nu.6.C.de iure deli.f.58.
Infante maior an possit adire cũ cõsensu patris solũ.ibi.nu.11.

7 Infans suus qũo z nõ possit ingratus a matre sua vocari.in.l.si qs.§.legis aũt.nu.2.C.de inoffi.testa. fol.136.

6 Infans an possit stipulari.in.l.j.nu.6.ff.de ver.oblig. fol.2.

8 Infans qñ nõ possit aquirere possessionẽ per se.in.l.donatarũ.nu.2.C.de acquir.pos. fo.111.

4 Infans qũo possit recipere fideicõmissum etiã cũ cõsensu tutoris z qd in furioso.in.l.si seruo.§.si pupillo.nu.3.ff.ad trebel. fo.119.

2 Infans etiã in sui fauorẽ nõ põt iurare cum nõ possit loqui.in.l.q iurasse.nu.2.z.3.ff.de iureiur. fol.25.

3 Infans qp hodie trãsmittat in patrem vt heredẽ.in.l.vẽtre.num.18.ff.de acquir.here. fo.103.

6 Infantie primus qs dicatur.in.l.j.nu.7.ff.de noua. fo.61.

3 **Inferior** a principe nõ põt ɔdẽnare decurionẽ vel filiũ eius vel alium cõstitutũ in dignitate.vt militẽ ad penã corporalẽ sed dz interloqui z pncipi scribere vt approbet z interim snia est suspensa.in.l si qs.§.eius.nu.2.ff.de iniu.rup.testa. fol.58.

7 Inferior a papa nõ põt dare speciale mãdatũ alicui de cõferẽdo bñficiuz vacaturum etiã incerti hominis sz põt dare mãdatum gñale puta suo vicario qp cõferat bñficia que vacabũt.in.l.si.nu.8.C.de pac. fol.48.

5 **Infinitas** an sit vitãda quãdo agitur de obligatione cõtrahẽda.in.l.qui bona.§.huic stipulationi.nu.2.ff.de dam.infect fo.14.

8 **Ingenui** licet etiã sint i dignitate militari si offendũt patronum patris eorũ possunt in seruitutem reduci sicut ipse pater nõ tamẽ propter delictum patris sed proprium.in.l.si.num.2.C.de lib.z eorum liber. fol.15.
Quid prosit eis ingenuitas.ibi.nu.3.

7 **Ingrediens** monasteriũ dicitur qui facit pfessionẽ expressam vel tacitam in manu abbatis vel alterius loco eius recipiẽtis in aut.ingressi.nu.1.C.de sac.sanc.eccle.fol.7.
Plura de ingressu monasteriĩ vide.ibi.a nu.7.vsqz ad.21.

7 Ingressus monasteriũ si nõ testat bona oĩa pertinẽt ad monasteriũ salua legitima filiorũ.in aut.nũc aũt.nu.2.C.de epis.z cleri. fol.15.

8 Ingredi fundum tuũ vel domum tuã pro inquirẽdo seruũ meũ fugitiuũ vel alias res an possim ppria autoritate.in.l.ij.nu.1.z.2.C.de ser.fu. fol.2.

3 Ingressus religionẽ põt ante pfessionẽ z sic infra annuz testari.in.l.si qs.§.hi aũt.nu.2.ff.de iniu.rup.z irri.testa. fol.58.

7 Ingressus monasteriũ si habeat filios quibus vellet relinquere quãtum plus põt qp debeat retinere sibi equalẽ portionẽ que cõpetet monasterio in aut.si qua mulier.nu.2.C.de sac.sanc.eccle. fol.8.
Si nõ vult disponere quid poterũt filiĩ petere.ibi.
Ingressus an possit mutare testamentũ qp prius fecerat.ibi.nu.5.

3 Ingrediẽtis monasteriũ bona nõ sunt lucrosa nõ tenet monasteriũ illa recipere lz recipit ingressum z sic nõ tenebit creditoribus illius ingressi.in l.eius qui.§.si cui.nu.4.ff.de testa. fo.36.

7 Ingressum religiõis si qd impediat metu pene est ɔ̃ dei timorẽ z sic reprobatur a iure.in.l.si.nu.4.C.de epis.z cler. fo.20.

3 **Inhabilitas** medio tpe superueniẽs post testamẽtum si fuit ex toto annihilat' statũs instituti annihilat institutionẽ.in.l.sed z si.§.solemus.nu.2.ff.de here.insti. fo.64.

1 Inhabiles admittunt ad allegandũ causas absentie que ɔsistunt in facto non ad plenam defensionem nisi sit filius vt est minor z poterat pater in absentia dãnari.in.l.neqz femina.nu.2.ff.de procur. fol.94.

7 **Inimicitia** qualiter probetur.in.l.liberi.nu.2.C.de inoffi.testamẽ. fo.134.

6 Inimicus fratris mei an dicat inimic' meus.in.l.si qs ita stipu.§.chrysogonus.nu.12.ff.de ver.obli. fo.41.

7 Inimicitia minor est q̃ cõtrahit ex causa criminali quaz ex ciuili causa.in aut.si testis.nu.3.C.de testi. fo.171.

7 Inimicitiam que puenit ex defectu vel culpa mea imputare tibi nõ possum.in.l.cum te.num.3.C.de inoffi.testa. fo.133.

1 **Iniuria** est diffamare aliquem de paupertate cum sit diues z potest agi actione iniuriarũ.in.l.si decesserit.§.si vero.num.3.ff.qui satisda.cog. fo.32.

1 Iniuriã inimico remittẽs in cõfessione corã sacerdote an censeat remisisse actionem iniuriarum ad penam.in.l.si tibi decem.§.quedam.numer.4.ff.de pac. fo.58.

1 Iniuria an videat dño illata si dixi tibi subdito alicui' dñi si ego nõ haberem respectum ad dñm tuũ darem tibi alapam vnã tu dicas nõ cures de dño meo experiamur simul z ego postea te verbero.in.l.q̃uis.nu.7.ff.de in ius vocan. fol.26.

8 Iniuria ita põt cõmitti defuncto sicut viuẽti z in cõsequẽtiam cõsanguineis defuncti in.l.sororẽ.nu.3.C.de his qui.vt indi. fo.72.

6 Iniuria facta vni an noceat alteri vt ille cui est facta aduersus alterũ agẽtem habeat exceptionẽ.in.l.exceptione.nu.2.ff.de fideius. fo.66.

3 Si quis dicat cũ reuerẽtia loquẽdo tu mẽtiris qp ppter primũ verbum nõ excuset a dolo in.l.si quis.nu.2.ff.de acqui.here. fo.91.

3 Iniuriaram cũ quis recepisset ab aliquo inimico suo si dixit famulo suo nõ reuertaris ad domũ quin sentiã nouũ z ille famul' iuit z terfecit inimicũ qp debeat ille puniri ac si mãdasset.in.l.si qs mihi.§.sed qd.nu.4.ff.de acqui.here. fol.92.

8 Iniuriã licet quis ab alio recipiat non dz tñ ipse alteri iniuriari.in.l.si te bonis.nu.5.C.de iu.deli. fo.57.

1 Iniuria facta pcuratori meo nocet mihi tãq̃ mihi facta qñ abest culpa pcuratoris.in.l.nõ cogẽdum.§.si pcuratori.nu.6.ff.de procu. fol.93.

8 Iniuria que infert a ɔiũcto grauior reputat q̃ ab extraneo.in.l.cũ oportet.nu.3.C.de bo.que libe. fol.103.

1 Iniurie ppulsatio seu defensio volũtaria que sit z que necessaria.in repe.l.ex hoc iure.nu.7.ff.de iusti.z iur. fo.5.

1 Iniuria dicit grauissima cũ qs fuit flagellis verberatus z multo forti' si ferro z cũ vulnere.i.l.sz si hac.§.ptor ait.nu.4.ff.de in ius.voc. fol.26.

1 Iniuria si est facta sacerdotibus aut ecclesiĩs aut magistratib' accusare põt qlibet p ea tãq̃ reipub.in.l.j.§.huius.nu.9.ff.de iusti.z iur. fo.2.
Iniuria si facta est sacerdoti vnius castri principaliter offendit respubl.illius castri z secũdario ciuitas cui subest illud castrũ.ibi.nu.11.

7 Iniuria facta ecclesiĩs z sacerdotibus cẽset facta toti ciuitati z populo.in l.si qs in hoc.nu.6.C.de epis.z cleri. fo.14.

7 Iniuria z offense cẽsent remitti tacite si partes postea familiariter z amicabiliter se tractẽt z ad inuicẽ sibi seruiãt.in.l.in ipsi'.n.2.C.fa.her.f.154.
Quid in iniuria reali.ibi.

3 Iniuria facta filio quo casu nõ põt remitti a patre lz regulariter secus.in l.lucius.nu.2.ff.sol.mat. fo.25.

1 Iniuria patris seqt ex iniuria facta filio z sic est duplex iniuria: z ex facta filio acqrit actio ipsi filio: sz pr̃ hz in illa exercitiũ nec cauet de rato lz pcurator pr̃is secus.in.l.nõ solũ.§.si pater.nu.2.ff.de procur. fol.91.

1 Iniuriosa verba si dicis mihi illicite possum dicere tu mẽtiris.i.l.q̃ oĩa nu.3.ff.de procu. fo.84.

1 Iniuriosa verba si aliqs dixit mihi vel testificatus est falsum cõtra me lz possim dicere ei quod mentitur nec tenear actione iniuriarum ipse tamẽ

nõ poterit retorquere cõtra me q ego mentior.in.l.illud eleganter.nu.4.
ff.quod quisq; iur. fo.23.
1 Iniuriosa verba si existẽs in strata publica dicat alicui existenti intra do mũ suã qui ex publico cõspicitur ista iniuria dicitur facta in domo illius ⁊ acrius punitur.in.l.plerisq;.nu.3.ff.de in ius vo. fo.27.
2 **Inquilinus** qui fenestras posuit in domo ⁊ etiã quedam alia edificio adiecit põt agere cõtra locatorem.ad expẽsas ⁊ que possint asportare ⁊ abradare si nõ vult agere ⁊ quid si dñs vellet expẽsas soluere ⁊ cõductor vult asportare.in.l.sed addes.§.si inquili.nu.2.ff.loca. fo.117.
6 **Inquisitus** postq; est cõfessus an possit renũtiare termino prefixo a statuto ad se defendẽdum.i.l.nõ tãtum.nu.4.ff.de appel. fo.93.
8 Inquisitio dicitur processus extraordinarius.i.l.j.nu.2.C.de libertis ⁊ eorum libe. fo.15.
5 Inquisitio si fuit formata super vulnere ⁊ interim sit mortu⁹ põt seq cõdẽnatio de homicidio.i.l.damni infecti.§.sabini.nu.4.ff.de dã.infe.fo.19.
2 Inquisitus de crimine capitali suspicãs oĩa bona publicãda si pẽdẽte inquisitione cõfessus sit se habere ab aliquo puta cẽtũ que pmisit restituere postea obtinuit gratiã q nõ poterit ille creditor illa cẽtũ conseq.i.l.summa.nu.5.ff.de pecu. fo.91.
4 Inquisitio scrupulosa q̃ dicatur.i.l.si seruus.nu.2.ff.de lega.j. fo.42.
5 **Insinuare** quid sit.in.l.acta apud.numero.4.ff.de re iudicata. fo.74.
8 Insinuatio donationis vel alterius cõtractus qualiter fiat.i.l.omnium.testamẽto.nu.5.C.de testa. fo.38.
5 Insinuatio que requiritur in donatione qualiter fiat.i.l.modestin⁹.nu.2.ff.de dona. fo.33.
5 **Inspicere** debemus qd verisimiliter euenire põt qñ p̃sens status rei tẽdit ad aliquid in futurum.i.l.q bona §.cum inter edes.nu.2.ff.de dam.infe. fo.14.
6 Inspici. Nõ inspicitur quod euenire põt qñ presens stat⁹ rei ad illud nõ tẽdit:secus si ad illud tẽderet.i.l.inter stipulantem.§.sacram rem.nu.2 ff.de verb.obli. fo.23.
2 Inspicitur potius id qd nocet:scz scientia vnius vt noceat sibi ⁊ alteri q̃ id qd pdest:scz ignorãtia alterius que nõ pdest sibi nec alteri q ignorat.i l.sed iulianus.§.nõ solũ.nu.2.ff.ad maced. fo.88.
4 Inspici qñ nõ possit qd euenire põt qñ presens status rei ad hoc nõ tẽdit in.l.penales.nu.2.ff.ad.le.fal. fo.91.
2 Inspicere nõ debemus qd euenire põt si res non est ad illud naturaliter destinata.i.l.j.nu.3.ff.de in li.iu. fo.32.
2 Inspici nõ debet quod euenire põt nõ de iure sed de facto iniuste.in.l.eo.tempore.nu.2.ff.de pecu. fo.93.
2 Inspicere debemus quod euenire potest.i.l.si quis domũ.§.hic subiungi.nu.2.ff.de loca. fo.115.
1 Inspicitur qd euenire põt qñ status de pñti ad illud tẽdebat.i.l.si idem cum.§.si vna.nu.2.ff.de iurisdi.om.iu. fo.19.
7 **Instantia** incipit a tẽpore litis contestate.in.l.pperãduz.nu.5.C.de iudi. fo.108.
De instãtia vide latius.i.d.l.properãdum a.nu.6.vsq; ad.12.
2 Instãtia incboata cũ filio super actione principali qua ipse tenebat ipsa filio mortuo trãsit in patrem vt condemnetur de peculio.i.l.creditorem.nu.2.ff.ad macedo. fo.88.
7 Instãtie an quis possit renũtiare saluo iure suo.in.l.si.§.qd si actor.nu.3.C.de iura.calum. fo.103.
1 Instãtie trãslatio qñ sit de dño in procuratorẽ ⁊ ecõuerso ad qd sit necessaria cessio seu psit.i.l.in cãe.§.si ex parte.nu.4.ff.de pcu. fo.85.
7 Instãtia cause criminalis regulariter durat biẽnio.in.aut.clericus.nu.3.C.de epi.⁊.cle. fo.17.
1 Instãtie trãslatio qualiter fiat de pcuratore in dñm.i.l.iulianus.nu.8.ff.qui satisda.cog. fo.35.
7 Instãtia an ipso iure finiatur per lapsum triẽnij.i.l.pperãdum.§.hec autem oĩa.nu.2.C.de iudi. fo.111.
1 Instãtia licet sit perempa poterit tamẽ iudex ab obseruatione iudicij absoluere ⁊ etiam in expẽsis cõdemnare.i.l.nõ.idcirco.§.cum postea.nu.3.⁊ 4.ff.de iudi. fo.125.
6 Instãtia cepta cũ defuncto trãsit ad heredẽ sicut ⁊ alia bona ⁊ iura ipsius defuncti ⁊ qualiter pcedatur.i.l.si eum hoiem.nu.2.ff.de fideius. fo.54.
1 Instãtijs in diuersis ⁊ cõtra diuersas psonas licita est variatio sed regulariter est prohibita.in.l.papinianus.§.nec.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo.134.
1 Instãtia sicut trãsit in heredẽ ita ⁊ in vniuersalẽ successorẽ lite cõtest.fallit in fisco q habet proprios iudices.i.l.tã ex.nu.3.ff.de iudi. fo.128.
Instãtia iudicij qñ incipiat ⁊ qñ lis ⁊ qñ iudicium.ibi.nu.4.
Instantie trãslatio per mortem fit ipso iure nec requirit cessionem.ibidẽ numero.5.⁊.7.
8 Instantia perempta an pereãt effectus iam cõsummati vt dicta testium seu cõfessiones vel vitium litigiosi ⁊ si actor incipiat nouam litem ⁊ feratur sententia an possit peti cõdẽnatio de fructibus cõsumptis vel nõ perceptis qui tñ percipi potuerunt a tempore prime instãtie.in.l.ij.nu.2.de fruc.⁊ li.expen. fo.121.
4 Instãtia defuncti sicut trãsit in heredem ita de herede in fideicõmissariũ vniuersalem sicut alia iura hereditaria sine alia cessione ipso iure ⁊ quid si esset cepta cũ herede.in.l.j.nu.2.ff.ad trebel. fo.97.
6 Instantia perempta quid cum ea pereat ⁊ quid remaneat.in.l.cum lite.nu.3.ff.iudi.so. fo.83.
3 Instantia incboata cũ defuncto vel cũ eo cuius bona cõfiscãtur an trãseat fiscum.in.l.si cõstante.§.si bona.nu.5.ff.solu.matri. fo.20.
7 Instãtia an finiat post lapsum triẽnij anteq; sit secuta absolutoria ab instãtia iudicij.in.l.pperãdũ.§.siue autẽ alte.nu.5.C.de iudicijs. fo.110.
2 Instãtia cause trãsit in heredem ⁊ acta cause dicunt agitari nomine heredis nõ defuncti.in.l.eius qui.nu.18.ff.si cer.pe. fo.18.
1 Instãtie tempus prefixũ dicit prefixuz causa publice vtilitatis nec ei põt renũtiari ⁊ quid in tpe prefixo iurisditioni per delegationẽ vel legẽ.in.l.ij.§.sed si.nu.7.ff.de iudi. fo.114.
Instãtia perempta cause appellationis perimitur ius partis secus si cause principalis ⁊ ideo illa potest de cõsensu partiũ prorogari.ibi.nu.8.
1 Instãtia iudicij trãsit in heredẽ.in.l.seruus.nu.2.ff.de infa. fo.81.
4 Instãtia incboata cum herede nõ trãsit in fideicõmissariũ sed cõtinuatur cum herede.in.l.si patroni.§.actiones.nu.4.ff.ad trebel. fo.114.
2 **Institor** vel pcurator gñalis habens mandatũ de vendendo potest facere fidem de pretio vsq; ad certũ terminũ ex soluẽdo ⁊ transferũt dominiũ secus in pcuratore speciali.in.l.quicũq;.§.nõ tamen.nu.5.ff.de inst.act. fo.82.
2 Institor debet referre pponenti omnia lucra que facit illa que facit magister nauis.in.l.j.nu.2.ff.de insti.act. fo.82.
2 Institor si scribat alicui epistolam in qua cõfiteatur se habere penes mensam domini sui tantam quantitatẽ illius cui scribebat ⁊ pollicet eam sibi reddere certo termino an ex hoc oriat aliqua obligatio in.l.si.nume.3.ff.de insti.act. fo.83.
2 Institor nõ dicit nisi sit prepositus tam pro dandis pecunijs q̃ pro eis recipiẽdis.in.l.in eum qui.§.si dominus.nu.2.ff.de insti.act. fo.eo.
Institor quando tenetur suo nomine etiam finito officio ex cõtractu per eum celebrato.in.l.si.nu.2.ff.eo.
8 **Institutio** nõ potest fieri nutu etiã inter liberos vel ad piã cãm.in.l.et in epistola.nu.1.C.de fideicõ. fo.83.
Et etiam in hoc miles nõ est priuilegiatus.ibi.
1 Institutio an valeat si dispono in aliquẽ tanq; meũ hrdẽ ⁊ videat ipsum heredẽ facere.in.l.tale pactũ.§.pater.nu.7.de pactis. fo.67.
4 Institutio est facta sic simplicieer instituo filiũ in sua legitima an dicatur institutio vniuersalis ⁊ sit perinde ac si esset institutus in quarta debita pro legitima.in.l.ita tamen.§.si patronus.nu.2.ff.ad treb. fo.109.
3 Institutio vt valeat requirit psona relinquẽs ⁊ psona cui relinquit ⁊ res que relinquit.in.l.quoties.§.sz si.nu.2.ff.de here.instit. fo.64.
3 Institutio ⁊ vulgaris substitutio potest fieri vnico verbo.in.l.gallus.§.quidam.nu.7.ff.de libe.⁊ posthu. fo.51.
Quod possit fieri verbis affirmatiuis.ibi.
3 Institutio facta de extraneo tanq; filio probato qd nõ sit filius vel de alio tanq; cõiuncto si nõ erat cõiunctus sicut nõ valet ita econuerso exheredatio facta tanq; de nõ filio nõ valet si apparet q erat filius.in.l.si posthumus.§.si quis.nu.2.ff.de lib.⁊ posthu. fo.47.
Quid si testator sciuit.ibi.
3 Institutio heredum non potest fieri nutu licet secus in legatis.in.l.heredes.nu.3.ff.de testa. fo.39.
8 Institutio si nõ valet per errorẽ testatoris legata ⁊ fideicõmissa ab intestato relicto debent a venientib⁹ ab intestato secus si fuissent ab eis relicta et repetita.in.l.eam quã.nu.2.C.de fideicõ. fo.82.
Institutio si est valida tunc si ex ea nõ adeat hereditas legata ⁊ fideicommissa ab eo relicta nõ valẽt nec debent a veniẽtib⁹ ab intestato si nõ fuerunt ab eis repetita.ibidem.nu.3.
3 Institutionem facere plus est licet nullam q̃ eam nullo modo facere.in.l.j.nu.7.ff.de vul.⁊ pup. fo.68.
4 Institutio heredis an sit alienatio ⁊ an phibitus alienare in aliquẽ phibeat ipsum instituere.in.l.peto lucium.§.fratre.nu.2.ff.de leg.ij. fo.56.
8 Institutio heredis in testamento nũcupatiuo ceci an debeat precedere legata.in.l.hac cõsultissima.nu.5.C.qui te.fa.pos. fo.34.
3 Institutio facta de seruo incapaci in casu.l.si seru⁹ eius.ff.de acqui.here.ad hoc vt recõualescat q oporteat q nõ fuerit nulla.ibidẽ.nu.2. fo.102.
8 Institutio an vitiet si in institutiõe deficiũt illa verba heres esto licet sit scriptũ nomen propriũ alicuius.in.l.errore.nu.5.C.de testamen. fo.36.
4 Institutio si fuit facta illo modo instituo filiũ aut filiã que nascetur tunc ex natura verboꝝ substitutio postea facta si filius aut filia nõ nascet exponitur.i.si neq; fili⁹ neq; filia.in.l.si is q.§.itẽ si.nu.2.ff.de reb.dub. fo.66.
Quid si precessit copulatiue concepta.ibi.nu.3.
7 Institutio facta nutu ad piam causam valet.in.l.j.nume.6.C.de sac.sanc.eccle. fo.5.
8 Institutio captatoria qualiter dicatur.in.l.captatorias.nu.2.C.de testa.mili. fo.32.
Institutio an possit cõmitti in liberã volũtatẽ alterius ⁊ quid si cõmittatur per verba denotantia arbitriũ boni viri.ibi.nu.2.⁊.3.
3 Institutio filij nõ euanescit p emãcipationẽ si nõ fuit facta substitutio vel

fuit facta

fuit facta sed de extraneo.in.l gallꝰ.§.⁊ qd si nu.3.ff.de libe.⁊posthu.f.52.

3 Institutioni vel exheredationi pōt per filiū renūtiari taʒ ex postfacto q̄ a principio ⁊ qualiter.in.l.inter cetera.nu.2.ff.de liberis ⁊ posthu. fo.57.

3 Institutio de filio capto an sit necessaria ⁊ si fiat sub cōditione si reuertatur ab hostibus an similiter substitutio nepotis cēseatur facta sub eadem cōditione si reuertatur ab hostibus ⁊ etiam sub alia.s.⁊ postea desinat esse suus heres.i.l.gallus.§.vidēdū.nu.3.⁊.4.ff.de liberis ⁊ posthu. fo.56.

3 Institutio de seruo cōi facta cū libertate vʒ secus si esset in totuʒ alienus. in.l.si seruus.nu.2.ff.de vul.⁊ pu. fo.73.

4 Institutio ad hoc vt valeat inspicitur tēpus testamēti ⁊ tēpus mortis ⁊ aditionis vt nullo istorum tēporū adsit aliquod impedimētum ꝓpter qō institutio nō posset valere lʒ aliquo tēpore medio superueniat ⁊ postea cesset in.l.j.nu.2.ff.de regu.cato. fo.68.

3 Institutio heredis est caput testamēti nec pōt dici testm̄ vbi nō est institutio heredis ⁊ an tunc sumatur pro codicillis.in.l.ꝓxime.nu.3.ff.de his que in testa.delen. fo.61.

4 Institutiones ⁊ substitutiones an debeāt expresse ⁊ specifice fieri. in. l.cū propones.nu.3.ff.de leg.ij. fo.52.

3 Institutio an valeat si filiusfa.vel impubes cōferat institutionē vel testm̄ in tp̄s quo erūt habiles.in.l.eius qui.nu.3.⁊.4.ff.de test. fo.36.

3 Institutio ad piā causam valet facta nutu ⁊ quid de legatis.in.l.ij.nu. 4. ff de testa. fo.34.

8 Institutio an sit fauorabilior q̄ legatum.in.l.cum serui.nu.2.C. de neces. seruis. fo.52.

8 Institutio an valeat si qs instituat aliquē vt filiū etiā si non sit filius. in.l. neqꝫ ꝓfessio.nu.2.C.de testa. fo.36.

8 Institutio qn̄ irritaꝛ ex postfacto vł esset nulla ex alia cā q̄ p̄teritiōis vel exheredationis tūc cetera ruūt in aut.ex cā.nu.2.C.de libe. prete. fo.54.

8 Institutio qn̄ valeat ⁊ qn̄ nō si quis instituat seruum heredem.in.l. cum proponas.nu.5.C.de here.insti. fo.43.

8 Institutio facta a pagano de aliquo vsqꝫ ad decēnium ⁊ post decēniū aliū instituit heredē an valeat.in.l.certi iuris.nu.5.C.de,testa.mili. fo.31.

4 Institutione facta post mortē oīm venit nō solū portio vltimi morientis sed etiā p̄cedentiū que ad ipsuʒ peruenerūt iure fideicōmissi ex recipocra substitutione.in.l.lucius.§.tres heredes.nu.2.ff.ad trebel. fo.121.

8 Institutio nō vʒ si quis instituat aliquē tāq̄ sacerdotē cum intentione q̄ debeat celebrare missas ꝑ aīa ⁊ nō sit sacerdos tn̄ valebunt legata nisi sit institutus cōtemplatione ecclesie.in.l.eam quā.nu.6.C.de fideicō. fo.82.

Institutus si erat oīno incapax vt deportatꝰ vel spurius testatoris ⁊ rogatus est de restituendo hereditatē alteri an saltē reputabiꝛ capax ad vtilitatē fideicōmissariā adire ⁊ sibi restituere.ibi.nu.9.

3 Institutio semel facta nō pōt reuocari nisi in alio testō nō per verba simpliciter adēptiua nisi mediāte cursu decēnij sed legata bene pn̄t adimi in tali volūtate corā quinqꝫ testibus ⁊ in quibus alijs differāt. in.l.heredes §.si quid.nu.10.11.⁊.12.ff.de testa. fo.40.

3 Institutio facta in re certa trahitur ad vniuersum quando nō fuit datus coheres vniuersalis qn̄ nō cognoscat de expressa cōtraria volūtate alias institutus in re certa loco legatarij habetur.in.l.quoties.§.si duo.nu.2.4.⁊.6.ff.de here.insti. fo.65.

8 Institutio heredis nō pōt fieri nutu vel per signa ⁊ quid in legatis. in.l. iubemus.nu.2.C.de testa. fo.40.

8 Institutio collata in vnū casum extēditur ad aliū sibi similē.in.l.si mater nu.2.C.de insti.⁊ substi. fo.45.

8 Institutio facta sub cōditione si alteri nupserit an valeat.in.l.j.nu.3.C.de insti.⁊ substi. fo.eo.

1 Instituti sub cōditione an ea pēdēte faciāt partē pure instituto.remis.in l.si ex pluribus.nu.2.ff.si pars here.pe. fo.154.

8 Institutio a milite in vncia vel in vncijs accrescūt cetere vncie nisi appareat de ꝯria volūtate militis.in.l.j.nu.2.C.de te.mili. fo.29.

4 Instituti si sunt plures ⁊ oēs adeūt q̄ in singulis ꝑsonis eorū habeaꝛ rō legis falcidie de perse.in.l.in.rōne.§.si filio suo.nu.2.ff.ad.le.fal.ci. fo.87.

8 Institutio qualiter videatur data licētia repudiādi per dationē substituti vulgaris.in.l.j.nu.2.C.si omis.sit cau.te. fo.78.

7 Institutio pōt fieri sub cōditione premij futuri.in.l.cuʒ donatiōis. nu.4. C.de transac. fo.56.

4 Institutus pure ⁊ de restituēdo grauatus sub cōditione si recusat hereditatē adire pōt pēdēte cōditione cogi adire ⁊ restituere si nō habeat coheredē ⁊ quare.in.l.apud iulianū.§.antistia.nu.2.ff. ad trebel. fo.102.

3 Institutus ad hoc vt possit adire nō est necesse q̄ interfuerit testamento vel q̄ viderit aut audiuerit ipsum legi sed sufficit q̄ relatu fide dignoruʒ audiuerit se institutū.in.l.si quis.§.sciendū est.nu.2.ff.de acq.here. fo.91.

8 Institutus si sum in diuersis portionibus eiusdē hereditatis ab codē testatore si vnā agnosco quare cogar ceteras agnoscere ⁊ accrescāt mihi sine noua aditione etiā inuito ⁊ si in illis eram substitutus nō solū iure accrescēdi eas habeam sed etiam iure substitutionis.in.l.quidam elogio.nu.2.⁊.5.C.de iu.deli. fo.60.

8 Institutus si fuisti mei cōtēplatione an possim te cōpellere ad adeūdum ⁊ restituēdū mihi hereditatē.in.l.nec emere.nu.3.C.de iu.deli. fo.58.

3 Institutus si sit vnus pure ⁊ alter sub cōditione vel post morteʒ illius an ille primus pēdēte cōditione habebit interim totam hereditatem an suā dimidiā tm̄.in.l.verbis.nu.5.ff.de vul.⁊ pup. fo.70.

5 Institutus in pluribus hereditatibus ⁊ a diuersis testatoribus pōt vnaʒ adire ⁊ alterā repudiare.in.l.quidā elogio.nu.5.C.de iure deli. fo.58.

4 Institutus si fuisti in vna vncia ⁊ ego in vndecim ⁊ fundus fuit nobis legatus ego habebo vncias vndeciʒ in fundo ⁊ tu vnam.in.l.plane.§.si duobus.nu.6.⁊.7.ff.de leg.j fo.14.

Institutus heres quando vnꝰ tātum est nō potest sibi ipsi ab ipso legari. ibidem.numero.7.

8 Instituēs aliquem coram testibus ⁊ dicat velle valere illud iure codicillorum nō iure testamēti an nihilominus valebit iure testamēti.in.l.si.nu.2. C.de codi. fo.73.

3 Instituti si tu ⁊ ego fuissemus ⁊ si heredes nō essemꝰ meuius fuisset nobis vulgariter substitutus an inter nos habeat locū ius accrescēdi si vnus repudiat.in.l.si.nu.ij.ff.de vul.⁊ pup. fo.79.

8 Institutus a patre nō pōt intētare cōtratab.⁊ an ex beneficio fratris preteriti possit.i.l.ij.nu.4.C.de cōtratab. fo.19.

8 Institui te heredē ⁊ reliq Titio fundū ⁊ ipsum Titiū grauaui de restituēdo Sempronio an tūc dn̄iuʒ istius fundi recta via trāseat in Semproniū in.l.omne verbū.nu.3.C.cō.de lega. fo.85.

3 Institutus de iure cōi ex sua ꝑsona nō pōt intētare ꝯtratab.ʒ de iure speciali ex ꝑsona preteriti pōt ⁊ an trāsmittere scd̄m tabu.in.l. vētre. nu.11.⁊ 12.ff.de acqui.here. fo.103.

8 Si instituo seruū vel filiū tuū possum te grauare lʒ tibi directo nihil relinquā.in.l.ab eo qui nu.2.C.de fideicō. fo.81

8 Institutus in re certa an habeatur loco heredis quo ad oīa.in.l. quoties certi.nu.3.⁊.4.C.de here.insti. fo.44.

3 Institutus si repudiauit hereditatē ⁊ postea rōne minoris etatis ꝑ bn̄ficiū restitutionis in integrū fuit restitutus ad adeūdū an ista aditio cōfirmeꝛ tab.pupil.i.l.ij.§.interdū.nu.2.ff.de vul.⁊ pup. fo.69.

Institutū cōpellere ī paterno an sit necesse vt adeat ad hoc vt confirmeꝛ pupillaris substitutio ⁊ fideicōmissum vniuersale in eo relictū. ibi.nu.3.

Institutus iste qui fuit cōpulsus adire ꝓpter cōpulsionē perdat hereditatē paternā ⁊ teneatur eā restituere fideicōmissario cui relicta erat dūtaxat pupillaris.ibi.nu.4.

Institutio lʒ sit caput testamēti ⁊ legata pēdeāt ab ea tn̄ pōt testator incipere a legatis ⁊ vltimo loco ponere institutionē cum oīa videanꝛ facta eodē instāti ⁊ scd̄m ordinē intellectus.in.d.l.ij.§.prius.nu.2.eo.ti.

3 Institutus sub cōditiōe potestatiua lʒ dicat eaʒ se nolle implere nō tn̄ dr cōditio defecta quousqꝫ mutādo volūtatē pōt eā adhuc implere. i.l. is q nu.4.ff.de acqui.here. fo.83.

3 Institutus qs sit sub cōditione potestatiua ⁊ nō potestatiua se cōueniāt vt in.l.si qs.§.sʒ si.ff.de here.insti.⁊ in quo differāt.ibi.nu.2. fo.67.

8 Institutus si adeat post cōtratab.intētatā an valeat aditio.i.l.vt liberis. nu.6.C.de.colla fo.26.

6 Instituēs seruū quē putat suū cū sit meus nō tn̄ institutio vitiaꝛ sed vʒ ⁊ iussu meo pōt adire hereditatē ⁊ mihi acqrere ⁊ qd si credebat ipsum liberū.l.si eū hoīem.nu.5.ff.de fideius. fo.54.

3 Institutus qn̄ fuit vnus pure alter sub cōditiōe an institutus pure possit cōueniri insolidū a creditoribus hereditarijs vel ipse debitores hereditarios insolidū cōueniri.i.l.si marito.§.cū pr̄i.nu.3.ff.sol.mat. fo.22.

4 Institutus si adit hereditatē de iure pretorio tm̄ excluditur substitutus vulgaris facta per hec verba si heres nō erit.i.l.in cōditio.nu.3. ff.de cōdi.⁊ demon. fo.70.

4 Institutus qn̄ est vnus pure alter sub cōditione disiūctim qō pure institutus interim habeat totū.i.l.plane.§.si cōiūctim.nu.2.ff.de leg.j. fo.13.

Quid in legatarijs si sunt re cōiuncti.ibi.nu.2.⁊.3.

3 Institutus hʒ cōtratab.ex persona preteriti cōmisso sibi edicto per preteritū.i.si.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.57.

3 Instituit qs titiū ⁊ seiū sub hac cōditione expressa si eis ptes ascripsero ⁊ postea nō ascribat an valeat instō.i.circa.nu.2.⁊.3.ff.de here.insti. f.62.

3 Instituere possum illum q est apud hostes sub cōditiōe si redierit lʒ tpe testamēti sit incapax.i.l.gallus.§.qs si is.nu.5.ff.delibe.⁊.posthu. fo.53.

Institutio facta de spurio ꝑ patrē sub cōditione vel qn̄ legitimabiꝛ si postea legitimatio sequatur valet.ibi.

3 Instituo titiū extraneū ⁊ grauo ipsuʒ si decesserit sine liberis q̄ restituat hereditatē tibi ⁊ heredibus tuis qualiter sumatur illud verbū heredibꝰ. in.l.gallus.§.etiam.nu.5.ff.de libe.⁊ posthu. fo.56.

1 Institutus in legitima nō pōt a creditoribꝰ ⁊ legatarijs cōueniri ʒ cōuenitur hr̄s vniuersalis.i.l.papinianꝰ.§.quarta.nu.2.ff.de ioffi.testa.f.134.

7 Differētia an qs promittat aliquē instituere vel ꝓmittat sibi suā hereditatem qr nō vʒ promissio an autem promittat bona sua etiam oīa.in.l.si. nu.9.C.de pac. fo.48.

2 Instrumēta fundi nō veniūt in legato fundi nisi legetur fundus instructꝰ seu in integro statu ⁊ qd in locatione fundi.in l.iulianꝰ.§.edibus.nu.2.ff.de act.empt.⁊ vēdi. fo.110.

8 Instrumēta an possint ꝓduci corā notario bāchi lʒ iudex nō sit presens in.l.eos qui.§.super his.nu.4.C.de appella fo.127.

2 Instrumētorum produccio pōt fieri corā notario cause apud bānituʒ in die iuridico licet iudex non sit presens.in.l.iusiurandum.§.pupillus.nu. 8.ff.de iureiur. fo.25.

Index singularium materiarum

1 Instrumēti traditio non hꝫ vim traditionis rei sed iuris qđ quis habet in re.in.l.ab emptione.nu.19.ff.de pact. fo.71.

2 Instrumentum dicens ꝙ debitor detulit iuramentum ⁊ creditor iurauit omnia in instrumēto cōtēta esse vera instrumentū habebit executionē paratam lꝫ nullum super hoc esset statutum.in.l.nam ⁊ postea.§.si petitor.nu.4.ff.de iureiur. fol.22.

1 Instrm̄ aliquod si dꝫ cancellari ex forma pacti vel de mādato principis etiā anq̄ cācelletur est inefficax ad agēdū.in.l.si intra.nu.3.ff.de pac.f.67

7 Instrm̄ si cōfectū est de duplo vere sortis in fraudē vsurarū pōt qs in eodem loco in quo cōspectū est instrumētum adire iudicē ⁊ de hoc cōqueri in.l.in cōtractibus.§.in omni.nu.2.C.de nō nu.pec. fol.193.

5 Si cōtinet in instrō ꝙ talis mutuauit titio centum in presentia testium ⁊ testes interrogati dicāt ꝙ tempore instrumēti nulla interuenit numeratio ⁊ ꝙ nō potuisset interuenire quin vidissent an ex hoc reprobet instrumentum.in.l.predia.nu.5.ff.de acquir.pos. fo.52.

3 Instrumentum nō valet nisi cōtineat subscriptio notarij ⁊ signū.in.l.ad testium.§.si quis.nu.3.ff.de testa. fo.41.

7 Instrm̄ fuisse simulatū an possit qs ꝓbare ⁊ ꝑ alīs cōiecturas q̄ sufficiūt ad ꝓbandū simulationē.in.l.testiū.nu.7.C.de testi. fo.172.

2 Instrumēta ꝙ sint de nouo reperta ꝓbat ꝑ iuramentum.in.l.admonendi nu.8.ff.de iureiur. fol.28.

2 Instrm̄ dotis cōtinēs cōfessionē mariti de recepto qn̄ ꝓsit vxori agēti hypothecaria cōtra tertiū possessorem.in.l.duobus reis.§.quod si reus.numero.3.ff.de iureiur. fo.26.

2 Iuramēto prestito aduersario deferēte standū est quo ad ipsos litigātes nō quo ad extraneos.in.l.ait pretor.nu.1.ff.de iureiur. fol.20.

Iuramētum calumnie excusat a presumpta calumnia ⁊ an ab expensis li. ibi.nu.3.

Iuramentum vnius nō facit p̄iudiciū alteri q in llo nō ꝯsensit.ibi.nu.4.

Iuramentum decisoriū an possit deferri in criminali.ibi.nu.8.⁊.10.

Contra iuramentum decisoriū volūtarie prestitū nō admittitur ꝓbatio.ibidem.nu.9.

1 Instrumentū de cōtractu celebrato inter alios sibi exhiberi an possit petere quilibet cuius interest ⁊ an etiā ab alio priuato.in.l.quedā sunt.nu.2.ff.de eden. fo.49.

Instrumēti publicatio ex protocollo notarij defuncti nō pōt fieri ꝑ filiū etiā heredē notarij nisi cōmittatur a iudice.in.l.quidā sunt.§.nihil interest numero.2.ff.eo. fo.50.

7 Instrumētum vt reprobari possit quot testes requirant.in.l.in exercendis.nume.4.⁊.5.C.de fid.instru. fo.176.

7 Instrumēti cōmodū ꝑdit qs ꝓpter culpā nō tn̄ punit criminaliter si careat dolo.in.l.si.nu.9.C.de fide instru. fol.181.

8 Instrumēta cause possunt produci coram notarijs absq̄ presentia iudicis.in.l.precipimus.nu.5.C.de appel. fol.129.

7 Instrumentū factum in lōginquis partibus qn̄ faciat fidē lꝫ neget scriptum de manu illius notarij.in aut.⁊ si.nu.4.C.de fid.instru. fol.180.

Instrumētum ad hoc vt faciat fidē quot testes requirat ibi.nu.3.⁊.6.

7 Instrumētum q semel ꝓduxit in iudicio pōt post ꝓductionem reportare secum originale nec tenet dimittere apud notariū nec aduersario tenetur dare originale sed copiā eius sine die ⁊ cōsule ⁊ qđ si velit instrumētū accusare de falso in.l.si.nu.2.3.4.5.6.⁊.15.C.de fid.instru. fo.190.

4 Instrumētū Si in instrumēto dicatur solū ꝙ talis in actione quā hꝫ cōtra talē ponit talē in locū suū ꝙ licet nō dicat ꝙ cedit videatur cedere.in.l.ij.nu.3.ff.ad treb. fol.99.

1 Instrumētū lꝫ qs nō corrūpat si tamē tollit perinde punit ac si corrūperet occultans instrumētum ne videat veritas ꝙ ita cōmittat falsum sicut si verba eius corrumperet ⁊ mutaret quando in.si quis id.numer.11.ff.de iurisd.om.iudi. fo.18.

3 Instrumētum an vitietur licet habeat subscriptionē notarij ⁊ signū ⁊ testes si reperit scriptū ꝙ titius vēdidit talē rē ꝓ tanto pretio his pactis ū cōditionibus ⁊c.postea nihil sequebat vel dimissum erat spatium.in.l.si is qui.nu.7.ff.de testa. fo.42.

Quid in testamento.ibi.

7 Instrumētis pōt qs renūtiare etiam postq̄ ipsa ꝓduxit si hoc dicat expresse ⁊ qđ si simplr̄ renūtiat.in aut.iubemus.nu.5.C.de iudi. fo.107.

6 Instrumēti tenor vel cōtract⁹ dꝫ inspici ⁊ cōsiderari cū occurrit aliqua dubitatio circa illud.in.l.si qs stipulatus.nu.3.ff.de ver.obl. fo.30.

7 In instrumēto si cōtinet ꝙ cessi tibi actionem ꝯ titiū ꝓ centū ⁊ nō dixi titulo vēditionis an valeat.in.l.ꝑ diuersas.nu.11.C.mandati. fo.203.

1 Instrm̄ restitutū si posset cōtinere aliquam aliā vtilitatē nō videret creditor fecisse pactū de nō petendo.in.l.ij.nu.3.ff.de pac. fo.51.

Instrumenta duo si habeāt de eodem debito an restitutio vnius aliquid operetur.ibi.nu.4.

Instrumētum debiti si penes debitorē reperit cancellatū vel nō cancellatū lꝫ nō apparet ꝙ creditor ipē sibi tradiderit an sit fundata intētio debitoris asserentis se liberatū.ibi.nu.5.

7 Instrumētum cū ꝓducerē cōtra te si ipsum repulisti de manibus meis ⁊ lacerasti ꝙ de tenore stabit iuramēto meo ⁊ an tenearis de falso.in.l.j.numero.4.C.de fid.instru. fol.174.

Si facto meo instrumētū ꝙ habebā ꝯtra te ꝓieci in ignē ex iracūdia an perdo debitum.ibi.nu.5.

7 Instrm̄.Cum in instrumētis vēditionū apponat ꝙ vēdēs cedit oīa iura sua ⁊ actiōes q̄ vel quas hꝫ in re vēdita an emptor habeat rei vēdicationē anq̄ fuerit sibi res tradita.in.l.vna.nu.5.C.de alie iud.mu.cau.fac. fo.96.

5 Instrumētum.Si fuit actū ꝙ instrm̄ fiat ad sensū sapiētis ꝙ sapiēs possit apponere ea que sunt de cōsuetudine instrumētorū.in.l.si prius.§.placuit.nu.5.ff.de aqua plu.arcen. fol.25.

8 Instrumēti falsitatē an sufficiat ꝓbare lꝫ de corruptela notarij nō appareat.in.l.j.nu.6.C.si ex fal.instru. fo.124.

5 Instrm̄ guarētigiatū cōfectū in vno loco in quo est statutum ꝙ instrumēta guarētigiata mittātur executioni an possit mitti executioni ꝑ iudicem alterius loci sine alia requisitione.in.l.a diuo pio.§.sn̄iam rome.nu.4.ff.de re.iudi. fol.70.

8 Instrumētū an valeat si ꝓpter imperitiā notarij vel simplicitatē fuerit omissum aliquid de solēnitate requisita in instrumēto vel testamēto vt q adhibuerit septē testes.in.l.errore.nu.2.C.de testa. fo.36.

Cuius presumat error an notarij an testatoris.ibi.nu.3.

8 Instrumēta qn̄ ꝓducunt nimis in fine tēporis possunt repelli.in.l.nemo nu.2.C.de temp.appel. fol.130.

8 Instrumētum manumissionis dꝫ esse penes manumissum.in.l.instrumēta.nu.4.C.de fideicō. fo.83.

Instrumētum quietationis ⁊ liberationis an solū pertineat ad liberatū an etiā ad liberātem.ibi.

7 Instrumēta duo si ꝓducātur facta vna ⁊ eadē die de vna ⁊ eadē re an neutrū valeat in.l.scripture.nu.5.C.de fid.instru. fo.176.

5 Instrumēta possunt cācellari soluto verbo dicēdo ꝙ habeātur ꝓ cassis ⁊ irritis.in.l.auūculo suo.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.37.

An isto modo videatur fieri pactum de nō petēdo.ibidem.

7 Instrumētum an sit totū vitiosum ratiōe partis.in.l.si ex falsis.nu.12.C.de transac. fo.59.

Quid in teste.ibidem.nu.13.

7 Instrumētum depositi habet executionem paratā.in.l.qui depositum.nume.2.C.deposi. fo.270.

7 Instrm̄ quot testes cōtinere debeat.in.l.testiū.nu.11.C.de testi. fo.173.

Instrumētum si est ꝑditū an sufficiat ꝙ eius ꝓbet solā ꝑditionē an etiā eius tenorē ⁊ veritatem ei.ibi.nu.14.

In instrumēto si reperit ꝙ vxor alicuius suo noīe emit aliquā rem de pecunia cui acquiratur dn̄ium an sibi an marito.i.l.multum.nume.2.3.⁊.4.C.si quis alter.vel sibi. fo.212.

8 Instrumēta in iudicio producta si fuerint in actis registrata de verbo ad verbū de mādato iudicis ꝙ illud registrū faciat fidē sicut originalis scriptura.in.l.ij.nu.5.C.de testa. fo.63

8 Iudex si mādat notario ꝙ det alteri parti copiā instrumēti ꝑ me ꝓducti ꝙ illa copia faciat fidē sicut originalis.in.l.ij.nu.6.C.de testa. fo.60.

1 Instrumētum nō dicit redargui de falso qn̄ ꝓbatur aliqđ cōtra presumptionē iuris resultātem ex instrumēto nō tn̄ cōtra tenorem instrumēti seu cōtra ea de quibus notarius attestatur.in.l.iurisgentium.§.quod fere.nu.5.8.⁊.9.ff.de pac. fo.55.

6 Instrumēto si dicatur talis vēdidit ⁊ tradidit tibi presenti ⁊ stipulāti qđ operetur istud verbum stipulāti.in.l.stipulationum.§.stipulatio.num.5.ff.de verbo.oblig. fo.7.

5 Si in fine instrumēti cōtinet ꝙ debitor detulit creditori iuramētū q iurauit oīa ⁊ singula supradicta esse vera an tale instrm̄ de iure cōi habeat executionē paratā.in.l.post rē iudicatā.nu.2.⁊.3.ff.de re iudi. fo.75.

2 Instrumētū cōtinēs mutuū ⁊ numerationem nō reprobat de falso lꝫ testes dicerēt nullā numerationē interuenisse tpe cōtractus cum possit intelligi de numeratione:secus si cōtinet verā numerationē.in.l.singularia.nu.8.ff.si cert.pet. fol.10.

7 Accusari pōt quis de falso ⁊ etiam puniri ex solo vsu falsi instrumenti lꝫ ipse falsum nō cōmiserit nec cōmitti fecit:⁊ quid si abstineat:⁊ qđ in testibus.in l.ij.nu.3.4.⁊.5.C.de fid.instru. fo.174.

8 Instrumētis diuersis cōtētis in eadē charta si vnū est falsum an censeat etiā aliud esse falsum.in.l.ij.nu.6.7.⁊.8.C.de fi.instru. fo.174.

2 Instrumēta nō p̄nt ꝓduci nisi vsq̄ ad cōclusionē in causa nisi sint de nouo reperta.i.l.admonēdi.nu.24.25.26.27.⁊.29.ff.de iureiur.fo.29.⁊.30.

4 In instrumēto si reperitur ꝙ talis mutuauit tali cētum sup tali possessione lꝫ aliter nō ꝯtineat ꝙ post fuerit obligata ꝙ ꝑ hec verba erit obligata.in.l.codicilis.§.instituto.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.

7 Instrumēto qđ qs hꝫ renūtiare pōt ⁊ eo amplius vti nō poterit ⁊ quid si extra iudiciū renūtiet ⁊ ꝙ talis renūtiatio nō extēdat ad cām appellationis.in.l.si aduersarius.nu.2.3.⁊.4.C.de fid.instru. fo.175

7 Instrumēta de iure cōi nō habēt executionē paratā:sed dꝫ super eis sn̄ia diffinitiua ferri.in.l.si pacto.nu.2.C.de pac. fo.43.

7 Instrumēta per que legitimant ꝑsone vt ꝓcurationis vel tutele seu cure debēt edi ante lit cōtest.⁊ sic agēs vel cōparens vt talis debet ante oīa ꝓbare se talem.in.l.si.nu.2.C.de eden. fo.39.

Instrumēta pertinētia ad decisionē cause nō sunt producēda an̄ litē contestatam sicut nec testes nisi actor de illis faceret mētionem in libello vel reus in exceptionibus.ibi.nu.3.

8 Instrumētum aliquod si quis produxit in iudicio per quod videtur approbare

bare cōtēta in eo: an possit postea contrauenire ⁊ ipsum impugnare in.l. alia causa.nu.4.C.de his qui.vt indig. fo.71.

7 Si reperit in instrumento ꝙ talis talem constituit procuratorem suū presentem ⁊ intelligentem nisi dicatur ⁊ acceptantē non tenetur prosequi litē ⁊ si acceptasset nec faceret diligentiam suam an teneatur domino ad interesse in.l.inuitus.nu.2.C.de procura. fo.68.

7 Instrumenta quibus modis possint dici communia ⁊ edenda sint remis. in.l.procurator.nu.2.C.de eden. fo.38.

Instrumētū meuz qd ego recollegi a notario si est apud te possum petere ipsuz mihi edi p actionē ad exhibēdū ⁊ ētiā ipm a te vēdicare.ibi.n.3.4.⁊.5.

1 Instrumēti cōfectio nō est sufficiēs cā faciēdi quē sortiri forū si sit de contractu alibi celebrato in.l.exigere dotē.nu.3.ff.de iudi. fo.129.

1 Instrumentum continens ꝙ omnes de consilio vel capitulo consenserūt intelligit de presentibus neqꝫ notarius redarguit de falso in.l.inter oēs. nu.4.ff.qui satisda.cog. fo.39.

4 Si in instrumento dicatur si decesserit sine liberis talem substituo vel eos inuicem vulgariter ⁊ pupillariter ⁊ per fideicommissuz quod tunc erit in electione substituti ex qua istarum velit habere hereditatem in.l.recusare autem.§.titius heres.nu.3.ff.ad treb. fo.101.

8 Instrumenta publica non habent executionem paratam contra negantē nisi per statutum contrarium disponat in.l.j.nu.2.C.de execu.rei iu.f.122.

8 In quacunqꝫ parte instrumēti recipiatur aliqua modificatio perinde est ac si fuisset apposita ab ipso pncipio i.l.si test.n.4.C.d insti.⁊ substi. f.47.

7 Instrumentum quando produco si protestor ꝙ produco in his que faciunt pro me tantum ⁊ non in his que contra an ista protestatio prosit an vero possit iudex ferre sententiam pro reo si continetur aliquid in instrumento in eius fauorē.in.l.vna.nu.5.C.vt que desunt aduo. fo.62.

2 Instrā vt cācellentur agi pōt quatenus de facto extant lꝫ sint cassa de iure in.l.ex empto.§.redhibitionem.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.108.

1 Instrumenti forma in litem contra dolosum in.l.non a iudice.nume.2.ff. de iudi. fo.129.

1 Instrumentum qualiter concipiatur de contractu celebrato per nutum in.l.item.nu.3.ff.de pac. fo.54.

7 Pars qñ petit sibi fieri copiam instrumenti a parte ꝙ continet diuersa capitula nō debet fieri nisi de eo quod pertinet ad petentem ⁊ idem si peteret a notario in.l.fi.nu.3.C.de preci.impe.offe. fo.31.

Iudici debet totum instrumentum exhiberi.ibidem.

3 Instrumēta orginalia qñ pducūtur seu exhibētur in termino dato ꝙ illa nō debeāt remanere penes heredē lꝫ debeat ea videre: sꝫ dabit.copia sine die ⁊ cōsule ⁊ originalia reportabūt in.l.aristo.nu.2.ff.de iure delib. f. 85.

2 In instrumēto si reperit ꝙ aliqs mutuauit mihi decē sup tali re ista verba importēt vt videar rē illā obligasse in.l.j.nu.9.ff.de pigno.act. fo.71.

1 Instrumēti perditio quando probatur per soluz iuramentum nō admittitur publicatio nisi semel post primam vicem in.l.veluti.§.hec vox.nu.2. ff.de eden. fo.49.

7 Instrumentum aliquod si produxi manu talis notarij ⁊ tu nihil apposuisti ⁊ postea producas aliud instrumentum manu eiusdem ꝙ non possim obijcere ꝙ ille non est notarius in.l.si quis.nu.5.C.de testi. fo.172.

1 Instrumentum in quo continetur ꝙ tales conuenerunt adinuicem de faciendo hoc vel illud si reperiatur tunc istud verbum cōuenerūt importat pactum nudum: nec per tale instrumentum probatur stipulatio in.l.iurisgentium.§.sed cum.nu.5.ff.de pac. fo.53.

Secus in verbo promisit etiam in scriptura priuata ⁊ de ratione diuersitatis inter scripturam ⁊ testes.ibi.

7 Instrumentum si est perditum qualiter poterit fieri probatio ⁊ quid si facto aduersarij fuit perditum in.l.j.nu.3.C.de fi.instru. fo.174.

7 Instrumentum non prodest ei qui notarium non rogauit in.l.ad probationem domi.nu.2.3.⁊.4.C.de proba. f.169.

7 Si reperitur in instrumēto ꝙ iudex talem legitimū tutorem dedit pupillo non vitiatur datio licet legitimus tutor non detur a iudice sed a lege.in l.j.nu.4.C.de neg.gest. fo.71.

2 Instrumentū si ex forma statuti habet executionē paratā ⁊ ꝙ cōtra ipsuz nō possit opponi facit rem liquidā sicut sentētia que trāsiuit in rē iudicatam.in.l.eleganter.nu.3.ff.de condi.inde. fo.44.

1 Instrumētū aliquod si pduco cōtra te ⁊ cōtinet aliquid per te, stādū est ei pro te sicut pro me.in.l.j.§.editiones.nu.7.ff.de eden. fo.45.

6 Instrumētū facere qui promisit ad sensum sapientis ⁊ nō facit tenet ad interesse.in.l.ex ea parte.nu.2.ff.de ver.obli. fo.33.

6 Instrumētum legitimationis producens an videat fateri se illegitime natum in.l.decem.nu.4.ff.de ver.obli. fo.32.

7 In instrumento notarij si narratur aliquid aliud ꝙ tenor alterius instrumenti an stetur tali narrationi in aut.si quis.nu.6.C.de eden. fo.38.

Instrumentum sententie si faciat mentionem de alio instrumento ei non statur nisi totus tenor illius instrumenti sit descript⁹ in actis.ibi.nu.7.

Quid si instrumentum sententie faciat mentionem de actis an stabit verbis sententie.ibi.nu.7.

7 Instrumētum debiti incisum vel cancellatum quādo probet debiti remissionē in.l.si de possessione.nu.7.C.de proba. fo.169.

7 Instrumētū vel scriptura an sit de substātia contractus in.l.cum res.nu. 3.C.de proba. fo.166.

7 Instrumēto facto in longinquis partib⁹ per illū qui ignoratur an sit notarius non datur fides sed de cōsuetudine portantur litere testimoniales in.l.vnica.nu.4.C.vbi de ratioci.agi opor. fo.126.

4 Instrumenta debent esse liquida anteqꝫ mandentur executioni in.l.j.nu. 10.ff.de leg.ij. fo.44.

7 Instrumētū vēditiōis si fuit factū de reb⁹ datis pignori occasione mutui ⁊ re vera erat pignus quid requirat ad probandū hanc fictionem vt creditor cōputet fruct⁹ in sortē in.l.pacta nouissima.nu.7.C.de pac. fo.42.

7 Instrumētū perditū an sufficiat probare per testes qui non interfuerunt contractui sed viderūt ⁊ legerūt instrumētū ⁊ deponāt de ius tenore in.l. sicut iniquum.nu.2.C.de fi.instru. fo.175.

Instrumenti perditiōis probatio absqꝫ debiti probatione pdest in duobus casibus vt ibi.nu.3.

7 Instrumentum publicum quomodo per testes redarguatur de falso in.l. cum precibus.nu.3.C.de proba. fo.167.

Quid si negatur illū qui scripsit esse notarium.ibi.nu.4.

3 Instrumentū si cōtinet ꝙ talis veniens ad mortē nolens decedere intestatus presens testamentum fecit ⁊ postea non contineantur nisi legata particularia ⁊ non institutio heredis nō tamen illa dispositio est inualida qr exponitur.i.codicillos in.l.j.nu.8.ff.de testa. fo.34.

2 Instrumenta an valeant si aliquis non notarius reputatus pro notario conficiat instru.tanqꝫ notarius in.l.j.§.in filiofa.n.11.ff.ad macedo. fo.86.

7 Instrumentū an reddat falsum si in eo dicat actū tali die ⁊ probet ꝙ fuit factū de nocte in.l.nō minorem.nu.2.C.de transactionibus. fo.53.

3 Instrumenta debitoris mei si reperiuntur penes te non tamen apparet ꝙ ea tibi tradidi hoc non sufficit ad plenam probationem ⁊ videaris constitutus a me procurator sed facit aliqualem presumptionem vt admittaris cum cautione rati.in.l.meuia marito.nu.3.ff.sol.ma. fo.29.

Instrumentum si penes te reperitur in quo constitui titium procuratorē ad agendum contra seium ⁊ seius negat te esse illum titium ꝙ presumaris esse ille eoipso ꝙ habes penes te instrumentum.ibi.

7 Probare an possit quis contra publicum instrumentū qñ confitet ipsuz fuisse scriptum de voluntate sua in.l.antique.nu.4.C.ad velleianū.fo.188.

7 Instrumentū si est perditum an possit quis petere a notario ꝙ iterū conficiat ⁊ an notarius possit sine mandato ⁊ autoritate iudicis in.l.contractus.nu.16.C.de fi.instru. fo.178.

1 **Integra** quando dicātur esse omnia.i.l.ab emptiōe.numero 3.ff.de pact. fo.70.

8 **Insul** si quis aliquē aggressus fuerit vel insultauerit ⁊ percusserit an puniat tm̄ de percussione ⁊ non de insultu posito ꝙ statutū imponat aliam penā pro insultu ⁊ etiam pro percussione.in.l.quicunqꝫ.nu.4.C.de ser.fugi. fo.4.

Quid in eo qui primo vulneraret ⁊ postea occideret.ibi.

1 **Intellectus** legis si est obscurus ⁊ vn⁹ intellectus caret vitio alter nō debemus assumere illū intellectū qui caret vitio ⁊ si lex est per cōsuetudinē certo mō interpretata stam⁹ illi interpretationi.in.l.neqꝫ leges.nu.3.ff.de legi. fo.10.

Intellectus quilibet si esset bon⁹ quid fiēdū est ⁊ in diuersis opinionib⁹ si iudex eligat malā qualiter teneatur.ibi.nu.4.

4 Intellectus ad.l.ex filio pterio.ff.de leg.iij.in d.l.ex filio.nu.3. fo.63.

8 **Intentio** illius qui asserit nō esse plura bona hereditaria ꝙ ista vel talia est eoipso fundata ⁊ pbata: qñ in.l.fi. §.licētia dāda.nu.2.C.de iure deli. fo.64.

8 Intētio alicuius si sit fundata de iure cōi si tamē ad maiorē cautelaz vult eam probare per testes vel alio modo debet admitti.in.l.cum virū. nu.2. C.de fideicom. fo.82.

Si nō vult aliter probare an teneatur saltem iurare ꝙ nō.ibi.

7 **Intercessor** quis dicatur ⁊ ꝙ plures sint modi intercedēdi.i.l.j.nu.2.C.de reputa.q̄ fi.in.iudi. fo.91.

1 Intercedēdi p alio modi quinqꝫ ⁊ ꝙ in tribus modis remaneāt obligati ⁊ principalis intercessor ⁊ in alijs duob⁹ remaneat obligatus solus intercessor.i.l.in persona.§.q pecuniā.nu.2.ff.de pact. fo.64.

Quod illi duo modi differāt a primis tribus in multis.ibi.nu.3.

7 Intercedere nō debet quis apud principē pro eo qui est in indignatione eius quia eandem indignationē incurret.in.l.quicūqꝫ nume.2.C.de epis.⁊ clericis. fo.14.

6 Intercedendi modi quot sint.in.l.stichum autem.§.aditio.numero.3.ff. de solu. fo.76.

2 Intercessio dicitur etiam illa que sit quasi contrahēdo.in.l.si mulier. nu. 2.ff.ad velleia. fo.98.

2 **Interdicta** regulariter dātur ad possessionē rerū immobilium ⁊ rerum mobilium actiones in.l.indebiti. §.sed ⁊ si.nu.7.ff.de condi.indebi. fo.43.

5 Interdicto agitur ad demoliēdū ⁊ an sit necessari⁹ libellus ⁊ litis cōtestatio ⁊ snīa diffinitiua.in.l.j.§.sed ⁊ si.nu.4.ff.de ope.no.nūti. fo.2.

1 Interdicta possessoria pro quibus seruitutibus possint competere in.l. quoties via.nu.4.ff.de seruitu. fo.158.

1 Interdictū ecclesiasticū positū in vniuersitate nō extinguit licet mutētur persone secus in sentētia excōicatiōis in.l.proponebat.n.7.ff.de iud.f.131.

2 Interdicto seruiano agens dicit rem sibi obligatam ⁊ est interdictum

adipiscende possessionis ꝛ qualiter formet libellus.in.l.rem alienam.nu.11.ff.de pigno.act. fo.78.

6 Interdictio bonorũ reddit quẽ inhabilem ad testandũ ꝛ etiã in testamento testificãdũ.in.l.is cui bonis.nu.2.ff.de verb.oblig. fo.8.
De interdictione bonorũ vide latius ibidẽ.a nu.2.vsq; ad.10.

1 Interdictũ de itinere actuq; ꝓuato cõpetit alicui postq̃ ꝑ triginta dies in anno iuerit ꝑ fundũ alienũ quousq; actũ sit ꝯfessoria vel negatoria ꝛ fuerit ꝓnuntietũ.in.l.diuus.nu.2.ff.de seruitu.rusti.prediorũ. fo.163.

4 Interdictũ adipiscende cum petitorio an possit accumulari.in.l.lineam marga.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.90.

1 Interdictũ de precario non datur mihi pro eo qd̃ est apud me sed pro eo qd̃ est apud aliũ.in.l.si ꝓcario.nu.2.ff.cõmu.predi. fo.167.

7 Interdicto retinende si agit ꝛ vterq; litigãtiũ assereret se possessorẽ ꝛ pariter de possessione ꝓbarẽt q̃ tũc ille qui ꝓbat de ꝓprietate preferat.in.l.momentanee.nu.9.C.qui legitimã perso.in iudi. fo.115.

1 Interdictũ de itinere actuq; priuat quãdo cõpetat.in.l.seruitutes prediorum.nu.8.ff.de serui. fo.157.

2 Interdictũ vtile ꝛ iniuriarũ actio datur mihi cõtra te si turbas colonum vel inquilinũ meũ.in.l.qui pendentẽ.nu.7.ff.de acti.empti et vendi.fo.111.

5 Interdictũ vnde vi nõ datur pro recuperãda possessione rei mobilis nisi existat in re immobili:ꝛ quid in aliis interdictis possessoriis.in.l.rem que nobis.nu.4.ff.de acqui.posses. fo.46.

7 Interdictũ fuit alicui bonis tanq̃ prodigo ꝛ datus fuit sibi curator licet postea assumatur ad officiũ publicũ ꝛ efficiat decurio vel de prioribꝰ non tamẽ cessat interdictio vel datio curatoris.in.l.j.nu.3.C.qui ꝛ aduer.quos in integ.resti. fo.88.

7 Interdictio extraiudicialis an interrũpat ꝓscriptionẽ longi tp̃is seu seruitutẽ cõtinuã.in.l.ij.nu.5.C.de serui.ꝛ aqua. fo.152.

5 Interdictũ ne vis fiat ei qui intẽtat põt dici actor ꝛ reus diuersis respectibus.in.l.de pupillo.§.si ꝓcurator.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.7.

6 De interdicto fraudatorio q̃ nõ habeamꝰ specialẽ titulũ sed solũ incidẽter in.l.pupilli debitor.ff.de solu.fit mentio de eo.ibidẽ nu.3. fo.77.

5 Interdictũ vnde vi nõ datur ad recuperandã detentationẽ etiã licitã sed officiũ iudicis sicut pro ipsa detẽtatione.in.l.damni infecti.§.si pupillus.nu.2.ff.de dam.infec. fo.28.

5 Eo casu quo quis potest intẽtare interdictũ vti possi.nomine solius ciuilis quã habet an possit cũ illo cumulari etiã rei vẽdicatione ratione naturalis quã habet aduersarius.in.l.clam possidere.§.qui ad nũdinas.nu.8.ff.de acqui.pos. fo.44.
Interdictũ vnde vi sicut datur nõ solum ad recuperandã possessionẽ sed etiam ad interesse an ita interdictũ vti possidetis.ibi.nu.9.

4 **Interesse** dicit nõ solũ damni sed etiã lucri ꝛ qui ꝓmittit aliquem indemnẽ cõseruare:debet etiã conseruare ne lucrũ perdat.in.l.apud iulianũ.nu.2.ff.ad treb. fo.101.

1 Interesse nõ ꝓbatur per iuramentũ cõtra illũ qui originaliter nõ tenebit iure actionis sed officio iudicis.in.l.argentarius.§.cum autem.nu.6.ff.de eden. fo.50.

4 Interesse licet ille qui petit pro termino dato ad ꝓbandũ nõ probet quãtitatem eius nihilominus reus nõ absoluit sed potest implorare iudicis officium vt estimet interesse quod non est regulariter in aliis.in.l.si quod ex.nu.3.ff.de lega.ij. fo.56.

1 Quãdo vnus tenet ex cõtractu ad rem vel interesse:alter vero ad penã similiter ex cõtractu illo soluẽte penã liberat alter quatenus desinit interesse etiã ipso iure:ꝛ quid ecõtra:ꝛ quid si tũc alter tenet ad penã legalẽ.in.l.si per aliũ.§.hoc iudiciũ.nu.2.ff.ne quis eum qui. fo.30.

1 Casus in quo agit insolidũ ꝛ fit condẽnatio pro parte ad interesse:ꝛ quid ecõuerso.in.l.loci corpus.§.si fundus.nume.4.ff.si serui.vendi. fo.168.

6 Interesse lucri venit qñ est certum ꝛ qñ dicat esse certũ ꝛ quomodo possit certificari in.l.cõtinuus.§.cum ita.nu.5.ff.de verborũ obliga. fo.41.

2 Interesse intra rem quid sit.in.l.nũmis.nu.7.ff.de in lit.iur. fo.33.
Interesse sicut in cõtractu depositi ꝓbat per iuramentũ contra dolosum vel morosum:an ita in aliis stricti iuris.ibi.nu.8.

6 Interesse intrinsecũ vbi non est dare vt est pena propter morã debitoris potest peti interesse etiã extrinsecum.in.l.liber homo.§.decem.nu.2.ff.de verbo.oblig. fo.33.

1 Interesse licet desinat si tñ nõ desinit damnũ de preterito nõ desinit actio ad interesse cõpetere ꝛ quando procedat.in.l.qui autem.§.illud.nu.2.ff.si quis cautio. fo.43.

1 Interesse singulare quid sit ꝛ quid cõmune.in.l.vna.§.hoc iudicium.nu.6.ff.si quis ius di.nõ obtempe. fo.24.

2 Interesse dicitur pena ex parte soluentis.in.l.si.nume.3.ff.de eo quod cer.loco. fo.62.

2 Interesse deteriorationis rei cõmodate que redditur deteriorata q̃ possit peti de per se si actor vult q̃ etiã peti possit officio iudicis cũ ipsa re.in.l.sed mihi.§.si reddita.nu.5.ff.cõmo. fo.66.

2 Quãdo agitur in loco destinato solutioni cuius vtilitatis seu interesse ratione temporis debeat haberi cõsideratio.in.l.quod si ephesi.nu.2.ff.de eo quod cer.lo. fo.61.

2 Interesse lucri cessantis ꝓuenientis ex negotiatione q̃ veniat in arbitrariis:ꝛ in quibꝰ aliis habeat locũ ꝛ quomodo probet.in.l.nõ vtiq;.§.nũc de officio.nu.3.ff.de eo quod cer.lo. fo.60.

2 Interesse verũ ꝛ cõmune venit ꝓbandũ per testes cõtra nõ dolosum sed cu[l]posum.in.l.ij.nu.3.ff.de in lit.iur. fo.33.

8 **Interiora** cognoscunt ex interioribꝰ.in.l.nõ codicillũ.nu.3.C.de testa. fo.37.

1 **Interlocutoria** vocat sentẽtia sed nõ ꝓprie.in.l.ob hec verba.nu.3.ff.de infa. fo.81.

5 Interlocutoria an possit ferri ꝯtra absentẽ.ꝛ nõ citatũ.i.l.de vnoquoq;.nu.2.ff.de re iudi. fo.74.
Quid ex rescriptis.ibidem.nu.3.

8 Interlocutoria que cõtinet aliquid dari vel fieri ꝓducit actionẽ in factum sicut diffinitiua.in.l.si.§.necessitate.nu.9.C.de bo.que lib. fo.106.

5 Interlocutoria an ꝛ quãdo ꝛ per quẽ possit reuocari.in.l.quod iussit.nu.5.ff.de re iudi. fo.69.

6 Interlocutoria que dicatur.in.l.ante sentẽtiam.nu.3.ff.de appel.reci.vel non. fo.96.
Quãdo ab aliqua interlocutoria nõ potest appellari que fuit ꝯsideratio iuris ciuilis ꝛ iuris canonici.ibi.nu.4.

5 Interlocutoria potest ferri sub cõditione:ꝛ quid in diffinitiua.in.l.a diuo pio.§.in venditione.nu.2.ff.de re iudi. fo.70.

7 Interlocutoria quid sit.in.l.cũ clericus.§.memorati.nume.3.C.de epis.ꝛ cleri. fo.15.

1 Interlocutoria licet trãseat in rem iudicatã quo ad partẽ nõ tamen quo ad iudicem quominus eam semper possit reuocare.in.l.filiusfamilias.§.veterani.nu.5.ff.de procu. fo.83.

1 **Interrogationes** si fiũt in iudicio quãdo debeat fieri dño ꝛ non ꝓcuratori.in.l.nõ solum.nu.3.ꝛ.5.ff.de procura. fo.89.

6 Interrogatio quãdo procedit de vna specie ꝛ sequitur respõsio de duabꝰ copulatiue an valeat stipulatio in vtraq;.in.l.j.§.si stipulanti.nu.6.ff.de verbo.obliga. fo.7.

7 Interrogatus si respõdere recusat qua pena puniatur ꝛ quid si recusat respondere libello:ꝛ quid si positionibus.in.l.si.§.quid si actor.nume.5.C.de iura.calum. fo.103.

2 Interrogatoria imꝑtinẽtia debẽt reiici.in.l.j.nu.16.ff.si cer.peta. fo.2.

1 Interrogatio quare ꝛ qualiter fiat ꝯuẽto in petitione hereditatis:an possideat ꝛ an pro herede vel pro possessore ꝛ qualiter respõdeat.in.l.regulariter.nu.11.ff.de peti.heredi. fo.143.

7 Quod pars per modũ interrogatorii nõ debeat audiri nisi suꝑ ꝓparatoriis iudiciorũ ꝛ qñ ĩterrogat nihil ponit.l.l.iudices.nu.7.C.de iudi.fo.107
Interrogatoria tangẽtia negotiũ principale si dãtur tibi dicas nõ teneor respõdere sed da tua capitula vel positiones.ibi.nu.8.

7 Interrogatio qualr̃ debeat fieri in petitione hereditatis ꝛ si nõ vult rñdere an cõdẽnet in expẽsis.in.l.cogi.nu.10.et.11.C.de peti.heredi. fo.144.
Si respõdeat se possidere ti.ꝛ vult hoc ꝓbare:an ista exceptio impediat processum.ibi.nu.11.

6 Interrogatio de minori summa si precessit ꝛ sequitur respõsio de maiori an cõtrahatur obligatio in tota summa maiori.in.l.j.§.si stipulãti.nu.2.ff.de verbo.oblig. fo.3.
Quid ecõuerso si precessit interrogatio de maiori.ibi.nu.3.

3 **Interpellatio** vnica quãdo sufficiat ad ꝯstituendũ debitorem in mora.in.l.semel.mora.nu.3.ff.solu.matri. fo.21.

2 Interpellatus ante moram q̃ soluat si offert se paratũ stare liti nõ constituitur in mora si habeat iustam causam litigandi.in.l.si.nume.2.ff.de condi.furti. fo.58.

7 **Interpretari** quid sit ꝛ an statuta recipiant interpretationẽ.remissiue in.j.cõsti.C.nu.2. fo.2.

3 Interpretationẽ facere debemꝰ in dubio ꝓ sustẽtatione testamẽtorũ propter publicã vtilitatẽ.i.l.gallus.§.qd si is.nu.3.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.53.

1 Interpretatio honesta nõ est fiẽda quãdo ex ea quis inhoneste lucraret.in.l.si possessor.nu.2.ff.de peti.heredi. fo.152.

4 Interpretatio qñ occurrit circa verba testatoris obscura vide an ꝯgruat verbis ꝛ ꝓprietati verborũ ꝛ nõ repugnet intentioni sed sit verisimile q̃ ita voluerit.in.l.ab omnibus.nu.4.ff.de leg.j. fo.37.

5 Non debemus facere id ex quo resultat presumptio fraudis nec etiã interpretari aliquã legẽ vel statutũ ꝓ ea parte ex qua posset resultare fraus seu captio.in.l.cũ vir.nu.2.ff.de vsuca. fo.61.

4 Interpretari eius est cuius est cõdere.in.l.si quis a filio.§.si quis plures.nu.7.ff.de leg.j. fo.12.

6 Interpretari an ꝛ quis possit sñiam suam vel alienã:ꝛ quid sit interpretatio.in.l.ab executore.nu.5.ff.de appel fo.92.
Interpretatio que omnino est cõtraria nõ est admittẽda significatui verborum.ibi.nu.7.

2 Interpretationẽ talẽ facere nõ debemus vt que facta sunt ad cautelã nõ proficiant.in.l.si ego.nu.3.ff.si cer.peta. fo.19.

3 Interpretari eius est cuius est condere.in.l.ex facto.nume.3.ff.de vulga.ꝛ pupil. fo.78.

6 **Interruptio** an cadat in prescriptione cõpleta.in.l.cũ quis.§.si quis.nu.3.ff.de solu. fo.70.

Interruptio facta

Interruptio facta cōtra vnū ex duobus reis debendi an cēseatur facta cō tra alterum.ibi.nu.4.
Interruptiōe facta cōtra principalem an cēseatur facta cōtra fideiussorē in.d.l.cum quis.§.si quis nu.4.ff.de solu. fo.eo.
6 **Interuenire** pro altero dicitur quis nō solum fideiussorio noīe sʒ etiā mādatorio in l.luciꝰ titiꝰ.n. 2.ff.de fideius. fo.52.
Interueniēdi ⁊ intercedēdi pro alia plures modi.ibi.
3 **Interusurium** medij tēporis dotis restituēde qñ pertineat ad maritū ⁊ qualiter intelligat̄ in l.si cōstāte.§.quoties.nu.4.ff.sol.ma. fo.19.
3 **Intestabili** qñ nō possit dici testimoniū in.l.cū lege. nu.2. ff.de testa. fo.42.
3 Intestatus si quis decessit ⁊ nō hʒ cōsanguineos ⁊ sit de aliquo collegio vł corpore honesto bōa eiꝰ deuoluunt̄ ad tale collegiū ⁊ pferat̄ fisco ⁊ an preferat̄ vxori in.l.si quis.§.eius.nu.7.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.
3 Intestabilis lʒ qs sit effectus ꝓpter sui culpā ⁊ defectū si tñ nō cadat in delictū ex quo perdiderit statū nō vitiat̄ testamētū qđ prius fecerat in.l.is cui.nu.5.ff.de testa. fo.37.
8 **Inuentarium** si hodie nō cōficiat̄ an milites habeant aliquod priuilegiū ne teneāt̄ vltra vires hereditatis in.l.fi.nu.2.C.de iure deli. fo.62.
8 Inuētariū dʒ cōfici post hereditatē aditā ⁊ qualiter possit etiaʒ fieri ante in.l.fi.§.sin vero.nu.2.3.⁊.4.C.de iure deli. fo.65.
8 Inuētariū an debeat fieri coram iudice in.l.fi.§.cum igitur.nu.8.C.de iure deli. fo.62.
8 Si in instrumēto aditiōis cōtineret̄ talis sciēs talē hereditatē sibi delatā ⁊ eā esse lucrosam potiꝰ ꝙ̄ dānosam eā adiuit tñ cū bñficio inuētarij ⁊ ipm inuētariū postea cōficiat an sibi proderit in.l.fi.§.cū igitur.nu.2. C.de iure deli. fo.62.
8 Inuētarij in cōfectiōe que sint necessaria in.l.fi.§.cū igitur.nu.3.4.5.6.7. de iure deli. fo.eo.
4 Inuētario nō cōfecto legatarij nō differūt a creditorībꝰ quia ad omnia tenet̄ heres etiam vltra vires sʒ ipso cōfecto nō tenet̄ vltra vires ⁊ in quo sit differētia inter legatarios ⁊ creditores in.l.in rōe.§.quod vulgo dicitur nu.6.ff.ad le.falci. fo.86.
3 Inuētariū cōfectū per heredē an prosit fideicōmissario remis.in.l.j.§.ait pretor.nu.9.ff.de iure deli. fo.85.
8 Inuētariū cōfectū ꝑ heredē grauatū de restituēdo hereditateʒ verbaliter an prosit fideicōmissario in.l.fi.§.⁊ si prefatā.nu.9.C.de iure deli. fo.63.
Inuentarium quod fecit pupillus heres institutus an prosit substituto pupillari.ibi.nu.10.
Inuētariū quod cōfecit tutor pro se vt sibi decernat̄ administratio an prosit pupillo ne teneat̄ vltra vires hereditatis.ibi.nu.11.
5 **Inuenta** in his que fiūt nostra per inuētionē vt est thesaurus an eoipso ꝙ sunt inuēta acquirātur nobis in.l.possideri aūt.§.neratius.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.45.
5 Inuenta in his que acqrunt̄ per inuentionē vt est thesaurꝰ an sufficiat solꝰ aspectꝰ in.l.j.nu.18.ff.de acqui.pos. fo.39.
Inuētus nō dicit̄ qui nō fuit apprehensus ⁊ quid in statuto si dicat ꝙ qui fuerit inuētꝰ de nocte portare arma puniat̄ tāta pena.ibidē.nu.10.
7 Inuidia seu blasphemiū apud vulgares interdū inducit necessitatē que a iure nō inducit̄ in.l.militis.nu.3.C.de reli.⁊ sump.fune. fo 163.
2 **Inuestit** quis alique de feudo ꝯm ꝙ añcessores sui cōsueuerūt inuestire lʒ nō appareat de inuestitura antecessorū tñ valebit in.l.cū qui.§.julianꝰ.nu.5.ff.de consti.pecu. fo.63.
7 **Inuocatio** nominis iesu christi nō est de substātialibus instrumēti ⁊ reputat̄ leuis solēnitas cuiꝰ omissio non vitiat in rubri.nu.2.C.de no.co.compo. fo.2.
1 Inuocatio dñi non est de necessitate instrumēti postꝙ̄ potest incipere ab annis dñi licet quasi vbiqꝫ seruetur cōtrariū in.l.iurisgentium.§.quod fere.nu.6.ff.de pac. fo.55.
Idem de signo crucis in inuentario.ibi.
6 **Iocalia** muliebria si quis legat quid veniat in hoc legato in.l.si stipulatus fuero.nu.3.ff.de ver.obli. fo.29.
7 Ipso iure licet aliquid fiat nihilominꝰ debet allegari in.l.scimꝰ.n.2.C.de inoffi.testa. fo.138.
7 **Italia** nō est prouincia sʒ domina prouinciarū ⁊ an predia italica sint tributaria ⁊ predia prouincialia in.l.fi.num.2.C.de tempo.mili. fo.95.
1 Italie insule dicuntur que vltra centum miliaria non distant ab italia et an etiam vltra si non sit propinquior alteri prouincie vel alteri insule alterius prouincie ⁊ dicuntur pars italie in.l.insule.nume.2.ff.de iudi. f.116.
7 Italia prouinciarum domina quod hodie sit ancilla ⁊ multis tribulationibus supposita propter bella ciuilia ⁊ vnde hoc procedit in.l.fi.nu.2.C. fine cen.vel reli.fun. fo.210.
5 **Itineris** acceptio cū protestatione habet vim nuntiatiōis secuta postea nuntiatione in.l.de pupillo.§.si quis ipsi nu.5.ff.de ope.no.nunti. fo.5.
Itineris acceptio habet vim appellationis vt reuocētur interim attentata ac si facta essent post inhibitionē superioris.ibi.nu.6.
1 Itineris vel actus latitudo quāta esse debeat.in.l.certo generi.§.si totus nu.2.ff.de ser.rusti.predi. fo.16.
2 **Judeo** potest christianus iurm deferre ꝑ deū in quē credit.in.l ait pretor.§.iurari aūt.nu.2.ff.de iureiu. fol.21.
1 **Judex** appellationis si male ꝓnūtiat appellatū ⁊ bene iudicatum ipse debet sniam suam exequi sed si pronūtiauit appellationem desertam tūc iudex prime sententie exequitur suaʒ.in.l.furti. nu.6.ff.de infa. fo.79.
2 Judices si ponūt aliquē ad torturā non bene ligatum que postea rūpit̄ ⁊ tortus perijt qualiter teneant̄.in.l.si vt certo.§.nūc videndum.numero 11.ff.commo. fol.67.
6 Judex dr̄ bonꝰ vir in.l.continuꝰ.§.cū ita.nu.3.ff.de verb.oblig. fo.45.
7 Judex nō pōt abbreuiare vel elōgare tps.x.dierum datū ad appellandū nec tēpus datū ad appellationē ꝓsequēdaʒ ⁊ an patres hoc possint ī aut. offerat̄.nu.10.11.12.⁊.13.C.de lit.cōtest. fo.117.
7 Judex an debeat ꝓnūtiare reū esse dñm si hoc ipe probauerit ⁊ licet hoc nō petierit in.l.ij.nu.2.C.de proba. fo.164.
7 Judex potest quēlibet eius officialē in officio sibi cōmisso delinquētem punire.in.l.nullū.nu.2.C.de testi. fo.172.
Quid si officialis fateret̄ se extra officium delinquisse.ibi.
1 Judex an possit se excusare a suscipienda delegatione ex eo ꝙ ipse esset in famis.in.l.cū pretor.§.nō aūt.nu.4.ff.de iudi. fol.117.
1 Judex si pronūtiauit procuratorē serui eē legitimū cū nō sit nō ꝑ hoc preiudicat dño sʒ aduersario sic vt nō possit postea in tota lite allegare ipm nō esse legitimū nisi assumat̄ in se onus ꝓbandi.in.l.nō idcirco.§.cū postea.nu.2.ff.de iudi. fo.125.
2 Judex maleficioru ꝙ in casu accusationis possit ex officio suo inducere testes ⁊ examinare eos etiā per accusatoreʒ inductos ⁊ ꝓsequi processuʒ inchoatū si accusator ex toto desisteret.in.l.idem.⁊.§.si tibi.num.5.⁊.6.ff.de cōdi.ob tur.cau. fo.41.
2 Judici datū vt ferat sniam iustam pro se potest repeti secus iniustam vel simpliciter fuit datum.in.l.j.§.rem igitur.numero.5.ff.de condi.ob turpem causam. fol.41.
Quod in oībus illis casibꝰ snīa sit ipso iure nulla ⁊ iudex puniat̄ ⁊ an possit pars q̄ dedit purgare per penitētiam.ibi.nu.6.
1 Judex qui est minister iustitie nō pōt aliqd immutare in causis q̄ agitantur coram eo de his q̄ sunt disposita ⁊ determinata a iure.in.l.j.§.sʒ si.nu. 5.ff.de ferijs. fo.44.
5 Judex si cōmisit executionē ⁊ añ eam factā finitū sit offm̄ iudicis nō est finita cōmissio secus si talis cōmissio esset facta pro executione aliciuꝰ sniē late in.l.fundi.§.itē si amicus.nu.3.ff.de acqr.pos. fol.50.
7 Judex cuius iurisdictio prorogat̄ si est talis ꝙ ab eiꝰ sentētia nō appellatur ad idē erit in prorogata iurisdictione.in.l.episcopale.numero.2.C.de episco audi. fol.22.
Judex ecclesiasticus pōt implorare auxiliū iudicis secularis sic ⁊ ecōuerso ⁊ qd in delegato.ibi.nu.4.
4 Judex si ignoret citationem factā an valeat ꝓcessus.in.l.multuʒ.nu.7.ff. de cōdi.⁊ demon. fo.71.
Judex sicut pōt ꝓhibere offm̄ aduocationis ⁊ ciuitatē vel ꝓuinciā ⁊ alia similia.in.l.puto.§.si quis.nu.3.ff.de postul. fol.77.
Judex pronūtiando simplr rē meā esse vr̄ de tota re ꝓnūtiare licet de tota nō exprimat.in.l.pōponius.§.sʒ ⁊.nu.10.ff.de ꝓcur. fo.90.
6 Judex si dicat in snia se nō videre cur nō debeat cōdēnari an videat̄ condēnare: ⁊ quid si dicat credo ipm ꝯdēnanduʒ in.l.j.§.si quis numero.6.ff. de verbo.obli. fol.33
7 Judex si post recusationē ꝓpriā procedat in cā spreta recusatione an valeat ꝓcessus.in.l.apertissimi.nu.4.C.de iudi. fol.112.
5 Judex vnus qñ petit ab alio iudice ꝙ sibi remittat malefactorē quia deliquit in territorio suo qđ ille non teneatur remittere nisi primo habita cognitione an illud sit verū ꝙ allegat petens remitti.in.l.interduʒ.nu.4. ff.de publi.⁊ vecti fo.29.
7 Judex rei nō dʒ mutari ꝓpter dignitatē actoris sed iudex ipsius cōsistētis in dignitate qñ retinet partes rei immutat̄.in.l.si in possessione.nu.3. C.vbi cau.sta.agi debe. fol.127.
5 Judex pōt in cā principali ꝓcedere nō obstante apppellatione ab interlocutoria si nō est sibi inhibitū per superiorē.in.l.cū procurator.§.si dñs nu.3.ff.de ope.no.nūtia. fol.8.
7 Judex nō pōt esse quis in causa ꝓpria ⁊ ꝙ in ea nō possit sibi ius dicere ꝙ sint diuersa.in.l.vna.nu.2.⁊.3.C.ne qs in sua cā iudicet. fo.114.
7 Judex an possit ex officio suo cōpellere ꝓcuratorē ad ostēdēdum mandatum.in.l.licet.nu.6.C.de ꝓcura. fo.69.
7 Judex pōt de facto supplere in his q̄ constāt iudici vt iudici.in.l.age.nu. 4.C.de transactio. fo.49.
1 Judices pares qñ sunt in cā ⁊ ferunt̄ diuerse sniē que snia sit preferenda in.l.si pars.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.136.
1 Judex ordinarius vel delegatus nō pōt quem precise cōpellere ad trāsigendū vel cōtrahendū vel ad faciēdum pacē cū aduersario sed pōt suadere ⁊ quid si inimicitia eorū esset scādalosa reipu.in.l.furti.§.qui iussu.nu. 3.ff.de infa. fol.79.

Index singularium materiarum

1 Iudex loci cõtractus an possit ꝓnũtiare vt fiat missio bõis alibi sitis cõtra nõ defendẽtem se si in loco suo nõ reperiũtur bõa in.l.heres absens.§.si quis.nu.11.ff.de iudi. fo.119.

1 Iudex remotꝰ ab officio in dubio cẽsef remotꝰ ꝓpter culpã officialiũ: et ideo datur cautela officialibꝰ vt i.l.diẽ functo.nu.8.ff.de offi.asses. fo.15.

2 Iudex inuito opponẽte nõ potest reseruare post litẽ contestatã exceptionẽ litis finite si nõ requirit altiorẽ indaginem in.l.ait pretor.la.ij.nu.9.ff.de iureiuran. fo.21.

1 Iudicis in potestate vbicũqʒ est aliquẽ citari facere verbaliter vel realiter an teneaf hoc facere ad istãtiã partis in.l.pleriqʒ.nu.11.⁊.12.ff.de in ius vo. fo.27.

7 Iudex qñ possit procedere cõtra suum subditum delinquentẽ extra territorium in.l.si quis in hoc.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.14.

De duobus iudicibus habẽtibus cognitionẽ alicuiꝰ delicti.ibi.numero 4.5.⁊.7.

2 Iudices plures diuersorũ locorũ vel etiã eiusdẽ si habeo corã quibus te possum cõuenire in electiõe mea est corã quo velim agere.fallit in scholaribus ⁊ idem si habeo plures actiones in.l.non vtiqʒ.nu.6.ff.de eo qđ cer.loco. fo.60.

2 Iudex dʒ partes ad concordiã reducere ⁊ formare pũctũ qñ est discordia inter partes ipsas de puncti formatione in.l.iurisiurandi.§.qui iusiurandum.nu.7.ff.de iureiur. fo.31.

1 Iudex qualiter ⁊ aduersus quos possit iurisditionẽ suã defendere ⁊ qualiter possit defendere iurisditionẽ alterius iudicis ipsuʒ regrẽtis in.l.vna.nu.7.ff.si quis ius di.non obtempe. fo.23.

Iudex potest mulctare extraneum in principio litis in.l.predicta.§.is videtur.nu.2.ff.eo. fo.24.

1 Iudex sicut põt vnam causam ex toto delegare:ita ⁊ vnũ illius cause articulum licet transferat iurisditionẽ in delegatum si est ordinarius in.l.arbitro.nu.6.ff.qui satisda.cog. fo.34.

3 Iudex postꝙ̃ tulit sentẽtiam an possit aliquid immutare in.l.heredes.§.si quid.nu.14.ff.de testa. fo.40.

3 Iudex nõ dʒ habere cõsiliũ cum aduocatis partiũ:nec est eis cõmittẽda causa consulenda ex forma statuti in.l.proxime.nu.5.ff.de hisque in testa.delen. fo.61.

1 Iudex secularis ꝙ in multis casibꝰ possit ꝓcedere cõtra clericũ sed in criminali nõ in.l.cũ quedã.nu.8.⁊.9.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.20.

7 Iudici qñ cõstat actorẽ nullam actionem habere vel accusatorem nõ habere ius accusandi potest eos ex officio suo repellere etiam reo nõ opponente ⁊ si iudex nõ repellit an teneatur reo in syndicatu in.l.vbi pactũ.nu.7.C.de transac. fo.57.

3 Iudex competẽs an quis fuerit prius videri debet postea de ipsa sententia in.l.si queramus.nu.2.ff.de testa. fo.35.

7 Iudex qui indebite absoluit partẽ ab instantia iudicij que absolutio est interlocutoria ita facit litẽ suã sicut quãdo profert iniquã sententiam diffinitiuã in.l.si quis.nu.8.⁊.10.C.de pac. fo.47.

2 Iudicis verbis asserentis se dedisse sentẽtiam per pecuniam ⁊ ad preiudicium eius pro quo est lata nõ statur in.l.seia.nu.6.ff.ad velleia. fo.99.

3 Iudex si in sententia cum reum condemnasset vel absoluisset postea dixit ⁊ victum victori in expensis ⁊ omisit condemnamus:an debeat suppleri.in.l.i.§.sin autem.nu.3.ff.de here.insti. fo.62.

1 Iudex nouus si datur an censeatur primus reuocatus in.l.si quis.§.iulianus.nu.2.ff.de procura. fo.86.

7 Iudex postꝙ̃ aliquem condemnauit ad certam penam nõ potest post sententiam illam tollere vel minuere ⁊ si pronuntiauit illum deliquisse nec aliquam penaʒ imposuit non est in eius potestate eam imponere in.l.⁊ si seuerior.nu.7.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.63.

1 Iudex nisi iubeat subdito tũc eius compulsio idem operatur qđ compulsio priuati in.l.ij.nu.8.ff.de iudi. fo.114.

Iudex si credat se iudicem ⁊ nõ est tamen ex illo capite ex quo putat se esse sed ex alio vt si putat se esse ordinariũ cũ sit delegatus vel econuerso ⁊ procedat ex iurisditione putatiua valet nihilominus processus ex vera iurisditione in.l.ij.§.conuenire.nu.2.eo.titu.

7 Iudex põt amouere ab administratione illum qui contumaciter abest ⁊ dominũ nõ defendit ⁊ quid in ꝓcuratore in.l.cũ qui.nu.3.C.de ꝓcu.fo.65.

1 Iudex nullus preoccupat viam alteri in crimine heresis in.l.si quis postea.nu.7.ff.de iudi. fo.116.

1 Iudices qui ⁊ qualiter possint mulctare in.l.ij.§.his daf.numero.2.ff.de iudi. fo.116.

Iudex qñ aliquem condemnat an possit apponere tempus intra quod si non soluat loco pene condemnat in quanto pluri.ibi.nu.3.

1 Iudex qñ remittit partẽ ad aliũ iudicem cõpetẽtẽ põt assignare sibi terminum intra quem compareat coram illo sic in iudice a quo ad iudicẽ appellationis vt si pars non compareat intra terminum appellatio habef pro deserta in.l.ij.§.sed si.nu.4.ff.de iudi. fo.115.

Sic qñ iudex secularis remittit ad curiam ecclesiasticam propter aliqueʒ articulum spiritualem.ibi.nu.5.

1 Iudici a quo si constat de vera contumacia potest nõ deferre appellatiõi ⁊ ꝓcedere contra eum ad executionem quousqʒ per iudicem appellatiõis sibi inhibeaf in.l.⁊ post.§.sciẽdũ.n.2.ff.de iudi. fo.130.

1 Iudici a quo si nõ cõstat sed iudici ad quem de tali contumacia ꝙ pronũtabit appellationẽ non tenere ⁊ remittet appellationem ad primum iudicem in.l.⁊ post.§.sciendũ.nu.3.ff.de iudi. fo.eo.

6 Iudex semper in dubio debet facere cõdemnationem in minori quantitate in.l.si.nu.2.ff.de preto.stipu. fo.82.

7 Iudex qui cognouit de cã ciuili potest incidẽter reperto crimine circa cõtingentia cause ex officio suo ⁊ extra ordineʒ delinquentẽ punire in.l.quos retrahi.nu.2.C.si aduer.liber. fo.84.

Iudex maleficiorũ põt incidenter de cã ciuili cognoscere.ibidẽ.

6 Iudex in his q̃ cõcernũt vtilitatẽ partiũ nõ dʒ interponere officiũ suũ nisi ad partis petitionẽ vel postulationẽ:secꝰ in his q̃ cõcernũt vtilitatẽ publicã vel decorem in.l.iam tamen.§.si tamẽ.numero.2.ff.iudi.solui.fo.85.

6 Iudex dicitur vir bonus in.l.vir bonus.nu.2.ff.iudi.sol. fo.eod.

6 Iudex in his que sunt commissa arbitrio suo non debet iudicare de proprio capite pro libito voluntatis in.l.continuus.§.cum ita.nume.4.ff.de verbo.obliga. fo.41.

3 Ad iudicem appellationis deuoluuntur ea que fuerunt coram primo iudice non alia penitus diuersa in.l.si is ad quem.nu.10.11.⁊.12.ff.de acquirẽ.hereditate. fo.91.

6 Iudex si compellit aliquem ad cauendũ de aliquo nõ offendẽdo qđ põt fieri qñ subest suspicio potest apponere longum tempus puta decenniuʒ in.l.valerianus.nu.3.ff.de preto.stipu. fo.82.

1 Iudex quãdo parte presente monet quod tali die compareat ad audiẽdã sententiam etiam si nõ dicat peremptorie nec aliam condemnationem faciat tñ hec monitio habet vim peremptorij fieri in.l.ad peremptoriũ.nu.2.ff.de iudi. fo.129.

1 Iudex si daret secundam dilationem eo casu quo dare nõ deberet ꝙ non valeat nec etiã probatiões facte intra illam in.l.si.n.6.ff.de ferijs.fo.46.

1 Iudicis dolus plus afficit ꝓcessum ꝙ̃ dolus partis in.l.si ꝓcuratorẽ.nu.8.ff.de procu. fo.96.

1 Iudex qui cognouit de pena ciuili potest incidenter punire criminaliter sicut si cognouit principaliter de criminali põt incidẽter cõdẽnare reũ ad restitutionem ablatorũ in.l.si ab.nu.2.ff.de calũniatoribus. fo.112.

3 Iudex an censeatur expresse exceptionem reprobasse si pronuntiet totam quantitatem deberi licet non dicat non obstante tali exceptione in.l.ex diuiso.§.si in iudicio.nu.2.ff.sol.ma. fo.13.

4 Iudex si dixit admitto appellationem vel scripturã si ⁊ inquantũ de iure debeo ꝙ ista verba nihil operãtur in.l.si quãdo.nu.4.ff.de legatis.i.f.39.

1 Iudex vnus ex tribꝰ iudicibꝰ si mutatur an sit necesse ꝙ etiã alijs duobꝰ denuo def potestas vel iurisditio in.l.proponebatur.nu.4.ff.de iudi.f.131.

7 Iudex in causis criminalibus etiã in quibꝰ admittif ꝓcurator si nõ vult procuratorem admittere potest citare principalẽ tanqʒ melius informatũ de veritate ⁊ que sit practica si compareat vel non in.l.si.nu.2.C.de procura. fo.70.

1 Iudex qñ nõ habet certũ tribunal quilibet locus honestus dicitur cõpetens si ipsum eligat dummodo ad illum locum pars sit citata.in.l.ius pluribus.nu.9.ff.de iusti.⁊ iure. fo.9.

1 Iudex nõ dʒ iubere alicui aliquid impossibile nec etiã lex hoc facit ⁊ quid si nõ est oĩno impossibile sʒ difficile in.l.si decesserit.n.3.ff.q satis.cog.f.32.

6 Iudicẽ se ignorãs an videaf facere vt iudex lʒ sit iudex in.l.si quis.§.si stipulationẽ nu.8.ff.iudi.solui. fo.84.

1 Iudex potest libellum ineptum reijcere reo nõ petẽte ⁊ qualiter dicatur ineptus in.l.j.nu.2.ff.de offi.asses. fo.15.

2 Iudex vel testator an possit mãdare vt soluaf in certo termino al's nomine pene vel vsurarũ soluaf tãtũ pro quolibet mẽse.in.l.iulianꝰ.§.idẽ papi.nu.6.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.110.

1 Iudex in quibꝰ casibus nõ possit cognoscere nec pronũtiare an sua sit iurisditio.in.l.ij.nu.8.ff.si quis in ius vo.nõ ierit. fo.28.

1 Iudex põt ex officio suo in criminalibꝰ querere defensiões ⁊ probatiões rei vel accusatoris ⁊ prosequi processum in.l.si.nu.11.ff.de ferijs. fo.46.

2 Iudex an possit supplere de facto pro parte nõ opponẽte de pacto cõtra agẽtem añ cõditiõis euẽtum ⁊ quomodo feratur sentẽtia in.l.lecta.nu.18.⁊.19.ff.si cer.pet. fo.17.

Iudex nõ debet appõere exceptionẽ competẽtem reo nisi forte reus esset absens.ibi.nu.19.

1 Iudex vnus etiam maior qualiter dicatur se subijcere iurisditiõi ordinarie alterius in.l.est receptum nu.2.ff.de iuris.om.iudi. fo.19.

2 Iudex si cõdemnat te ad interesse nõ specificãdo certã quãtitatẽ nõ valet sententia in.l.certi cõdictio.nu.24.ff.si cer.pe. fo.7.

1 Iudex loci domicilij an possit facere aliquẽ capi in alieno territorio existẽte per familiam iudicis illius loci ⁊ an debeat fieri remissio in.l.j.nu.12.ff.si quis in ius vo.nõ ierit. fo.28.

1 Iudex habẽs administrationẽ bonorum cõis potest mittere bannum ꝙ quicunqʒ ceperit male factorem aut hãnitum aliquẽ habeat tãtũ premiũ a cõitate in.l.j.nu.11.ff.de iusti.⁊ iure. fo.2.

Iudex sciens citandum non esse de sua iurisditiõe non potest eum inuituʒ compellere ad comparendum ⁊ quid si dubitat in.l.ij.nume.3.ff.si quis in ius vo.non ierit. fo.31.

2 Iudex qui detulit iuramentum necessarium reo ex eo quod actor nõ probauit qualiter feret sententiam ne possit postea retractari in.l.admonendi.nu.

ci.nu.20.ff.de iureiur. fo.29.

1 Iudicē adire principaliter potest quis ꝛ petere declarari se esse maiorem xxv.annis vt sic possit libere cōtrahere ꝛ an hoc possit fieri tpe feriato. in l.i.§.sed excipiunt.nu.4.ff.de ferijs. fo.44.

1 Iudex repellit facilius a iudicando ꝙ testis a testificando.in.l.ij.nu.8.ff. si quis in ius voc.non ierit. fo.28.

Iudex si dubitat de sua potestate cū possit ad vlteriora procedere tutius est ꝙ pronūtiet se esse cōpetentē.ibi.nu.10.

6 Iudex prim⁹ qñ absoluit reū ꝛ iudex appellationis reuocat et ꝓnuntiat male iudicatū ꝛ bene appellatū nō sufficit hoc solū dicere sed debet vltra predicta verba cōdemnare.in.l.cum apud.nu.2.ff.iudi.solui. fo.86.

1 Iudex si dando curatorē liti inchoate per filiūfa.si accipiat ṽba in psonā filij cum non debeat dari persone an valeat datio.l.ij.numero.3.ff.si seruit. vendi. fo.167.

2 Iudicis in cognitione stat vtrū cōmode possit agi cōtra illū qui sensit lucrum vel nō.in.l.cū in plures.§.vestimēta.nu.4.ff.locati. fo.123.

1 Iudex retinens in carceribus pro pena pecuniaria illum qui vult idonee satisdare tenetur in syndicatu de iniuria.in.l.si decesserit.§.si vero.nu.3.ff. qui satisda cogan. fo.33.

Item cum aliquem capit qui vult dare fideiussorem de cōparendo et inuitum ducit nisi causa sit criminalis.ibidem.

2 Iudex nō debet admittere ꝓbationes sup articulo imptinēte vel sup eo qđ est iam decisum.in.l.si duo.§.idē iulianus.nu.2.ꝛ.9.ff.de iureiur. fo.23.

1 Iudex habēs aliquā iurisditionē licet nō inter partes q̄ corā eo litigant si ꝓnuntiauerit se iudicē cōpetentē illa ꝓnuntiatio trāsit in rem iudicatam si nō appellatur.in.l.si per errorē.nu.3.ff.de iuris.om.iudi. fo.19.

6 Iudex postq̄ tulit sententiā diffinitiuā an possit eam reuocare vel mutare.in.l.i.§.sed ꝛ si.nu.2.et.3.ff.de preto.stipu. fo.81.

1 Iudex potest supplere de facto etiā parte nō petēte vel ꝯtradicēte in cōcernentib⁹ publicā vtilitatē vel honorē ꝛ decorem reipu.ꝛ in quib⁹ alijs possit.in.l.filiusfa.§.veterani.nu.2.ff.de procuratoribus. fo.83.

1 Iudex debet eligere ꝛ deputare magistros in arte expertos dato iuramento quādo recurreret ad arbitriū boni viri ꝛ nō debet eligere vnum tantū si possunt haberi plures sed saltem duos.in.l.qui luminib⁹.nu.3.ff.de serui.vrba.predi. fo.160.

6 Iudex qui dat iniquā sententiā ad postulationē alterius si fecit sibi caueri de cōseruando eū indemnem tpe syndicatus an talis cautio valeat.in.l. si a reo.§.illud.nu.5.ff.de fideius. fo.60.

1 Iudex potest imponere grauiorē penā pro delicto quā lex vel statutum dicat ꝛ eodē modo potest imponere minorem ex causa iusta.in.l.quid ergo.§.pena grauior.nu.2.ff.de infa. fo.81.

2 Iudex si in sentētia te cōdemnauit ad dandū mihi quolibet anno tantū secundū ꝙ tui antecessores dederūt licet nō appareat ꝙ vnq̄ dederūt:nihilominus teneris.in.l.admonendi.nu.15.ff.de iureiurando. fo.29.

1 Iudex quis dicatur maior ꝛ que causa dicaꝛ maior.in.l.ij.§.si quis.nu.5. ff.si quis cautio. fo.39.

1 Iudicis arbitrio qui debet sequi equiorem partē relinquitur inter dissentientes.in.l.et suū.§.hodie.nu.4.ff.de pact. fo.56.

2 Iudex.que fiunt coram iudice possunt dici fieri per ipsum.in.l.vnum qđ. nu.3.ff.si cer.peta. fo.12.

1 Iudex potest cōdemnare ad penā corporalem licet quis egerit ad penā applicandam sibi ꝛ sic preiudicare parti ꝛ quando ꝓcedat.in.l.quid ergo.pena.nu.6.7.ꝛ.12.ff.de infa. fo.81.

7 Iudex superior si vetat inferiori ꝙ de tali causa amplius nō se impediat an finiaꝛ instantia.in.l.properandum.§.finautem in medio.nu.2.ꝛ.3.C.de iudi. fo.110.

7 Iudex nō potest supplere defectū administratoris qñ requiritur vtraq3 autoritas ꝛ iudicis ꝛ administratoris ꝛ quid si sufficiat autoritas administratoris.in.l.fi.nu.3.C.de fideius.mino. fo.80.

4 Iudex in dubijs casibus potest dare sententiā ex argumentis ꝛ similibus casib⁹ quando nō reperitur expressa determinatio ꝛ in dubio potest fauore paupertatis dare sententiā pro paupere.in.l.qui filiū.§.sabinus. nu.3. ff.ad treb. fo.120.

3 Iudex in quibus casib⁹ potest supplere de facto suum officium interponendo etiam nō requisitus in causa priuate persone.in.l.si cū dotem.C.eo autem.nu.10.ff.solu.ma. fo.17.

8 Iudices duo ordinarij si sunt discordātes debēt eligere tertiū ꝛ stabiꝛ sententie illius tertij.in.l.in offerēdis.nu.4.C.de appellationib⁹. fo.129.

7 Iudicis interrogatio si partes aliquid noui dicere velint debet fieri ante conclusionem in causa.in.l.iudices.nu.5.C.de iudi. fo.106.

Iudex potest quandoq3 interrogare partes super negotio principali de quo agitur ad informationem.ibi.nu.6.

1 Iudex si dedit sententiā ꝯtra subditū ꝛ nō reperiātur bona in suo territorio nō potest facere executionē in bonis eiusdem positis in alio territorio sed debet scribere literas iudici illius territorij ꝙ hoc faciat.in.l.extra territoriū.nu.3.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.21.

De eodem ibidem nu.5.8.9.ꝛ.10.

8 Iudices ex forma statuti nō possunt cognoscere nisi ad certā summā si tēpore sententie reperiaꝛ maior summa q̄ a principio an impediaꝛ pronūtiare super toto.in.l.fi.§.sed cum.nu.2.C.de appel. fo.130.

1 Iudex nō obstantib⁹ causis absenti allegatis potest ꝯtra absentē ꝓcedere ꝛ sententiā ferre si tñ causa absentie allegata erat vera ꝛ hoc ꝓbet vel allegās obtulit se eam ꝓbaturum ꝛ iudex noluit audire sententia erit ipso iure nulla.in.l.liberto.§.litem.nu.3.ff.de negotijs gestis. fo.109.

5 Iudex si tulit iniquā sentētiam a qua nō fuit appellatū an excuseꝛ quominus faciat litem suā si potuerit appellari.in.l.dies cautioni.§.si tam vicinum.nu.3.ff.de dam.infec. fo.12.

5 Iudex quādo vult procedere cōtra aliquē ratione cōtumacie ad impositionem alicuius pene vel mulcte requiriꝛ ꝙ iterū ipsum citet ad dicēdū causam quare ipse nō deberet puniri ratione dicte contumacie.in.l.cōtumacia.nu.3.ff.de re iudi. fo.75.

5 Iudex licet mādauerit nūtio ꝙ mittat me in possessionē nō possum ingredi ꝓpria autoritate sine nūtio:secus si mādasset mihi.in.l.fundi vēditor. nu.2.ff.de acqui.pos. fo.50.

8 Iudices qui mittūt causas cōsulēdas debēt omnia acta mittere ad ꝯsultorē ꝛ si aliqui nō mittūt ꝛ ꝓpter hoc altera pars ledaꝛ iudex qui malitiose fecit infamaꝛ.in.l.ne causas.nu.2.C.de appellationibus. fo.128.

5 Iudex si expssit duas causas quarū vna erat magis dānosa actori q̄ altera attēditur magis dānosa.in.l.si rem.nu.3.ff.de exceptio.rei iudi. fo.82.

5 Iudex q ꝓnūtiauit se nō esse iudicē cōpetentē an possit causam reassumere.in.l.iudex.nu.4.ff.de re iudi. fo.75.

5 Iudex potest alicui inhibere ne trāseat per talem locū ex iusta causa.in.l. quod iussit.nu.4.ff.de re iudi. fo.69.

Iudex quando tulit vnā interlocutoriam ꝛ postea tulit aliā cōtrariā illi an censeatur primam reuocare.ibi.nu.6.

4 Iudex si ꝓcedit in aliqua causa ignorās an possit cum vere possit an valeat ꝓcessus.in.l.multū.nu.3.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.71.

Quid si ignorantia est circa exercitiū iurisditionis nō circa substantiā. ibidem.nu.4.

7 Iudici permissum est ex iusta causa ꝛ aū sententiā minuere vel augere penas:ꝛ si sine iusta causa minuit puniꝛ illa pena quā debuisset imponere.in l.ꝛ si seuerior.nu.2.C.ex quib⁹ cau.infa.irrog. fo.62.

8 Iudex potest supplere defectū tutoris quādo pupillus tutorem nō habet:secus si haberet ꝛ quid in aditione hereditatis. in.l. bonorū quidem. nu.3.C.qui admit. fo.17.

8 Iudex potest transferre iura fiscalia in priuatū subsistente iusta causa et hoc ex priuilegio fisci:alias fit ab eo qui habet iura nō a iudice.in.l.fi.nu. 2.et.4.C.de priuile.fisci. fo.135.

7 Iudicis instructio ac modus quē tenere debeat iudex in causis que corā eo vertūtur.in.l.iudices.nu.2.C.de iudi. fo.106.

5 Iudex potest ꝯdemnare aliud quā sit petitū si illud includiꝛ in petitione. in.l.paulus respondit eos.nu.2.ff.de re iudi. fo.74.

8 Iudex maleficiorū si cōdemnat fideiussores datos a criminoso ad instantiā fisci pōt etiā cōdemnare criminosum ad reddendū fideiussorib⁹ rōne mādati.in.l.cū eorū.nu.4.C.de senten.et interlo.om.iudi. fo.118.

Iudex in cause cognitione si cognouit inter duos et vnū cōdemnauit potest ad illius cōdemnati instantiā cognoscere ꝛ cōdemnare ꝯtra alterum: licet nō sit de sua iurisditione.ibi.nu.5.

5 Iudex negligens facere iustitiā qñ puniaꝛ corporaliter extra ordinē ꝛ ad interesse partis.in.l.dies cautioni.§.in eū.nu.3.ff.de dam.infec. fo.11.

Iudex nō requisit⁹ a parte an possit aliquid facere ex suo officio. in dicta l.dies cautioni.§.hoc autē.nu.2.ff.eodem.

Eo casu quo potest facere aliquid etiā nō requisitus si nō facit an teneaꝛ ad interesse vel ad penam.ibi.nu.2.et.3.

Eo casu quo non pōt si tñ facit an valeat qđ facit remissiue.ibi.nu.2.et.3.

7 Iudex sicut assignat terminū ad allegandū postq̄ vna pars renuntiauit allegationibus an ꝛ anteq̄ renūtiauerit possit assignare terminū ad exceptiones dilatorias vel peremptorias ꝓponēdum vtriq3 parti.in auc. iubemus.nu.6.C.de iudi. fo.107.

Quid in ꝓbationib⁹ ꝛ ꝓductione instrumētorū q̄ possunt ꝓduci vsq3 ad cōclusionem in causa an possit assignari alius terminus ita ꝙ post lapsū nō possint instrumēta ꝓduci licet nō sit cōclusum in causa.ibi.nu.7.

7 Iudex maleficior debet facere tradi inquisito vel accusato copiam inquisitionis vel accusationis ꝛ omniū actor cōtra eū ꝛ etiā copiā iudiciorum ꝓpter que iudex vult ad torturā deuenire.in.l.ij.nu.4.C.de eden. fo.36.

8 Iudex qñ deliberauit referre ad superiorē pro cōsilio habendo ꝙ debeat mittere causam plene instructā in facto.i.l.i.nu.3.C.de relationib⁹. fo.126

8 Partiū altera an possit corā ꝯsultore ꝓducere instrumēta vel testes q̄ vel quos nō ꝓduxisset corā iudice.in.l.i.nu.3.C.de relationibus. fo.eo.

5 Iudex secularis qñ remittit articulū spiritualem ad curiā nō potest apponere terminū infra quē episcopus habeat ipsum terminare.in.l.ij.nu. 2.3.ꝛ.4.ff.de re iudi. fo.67.

8 Iudex causarū ciuiliū an possit se impedire de causa criminali incidēter. in.l.quicūq3.nu.10.C.de seruis fugi. fo.5.

8 Iudex corruptus prece vel pretio si nō dedit sententiam an puniaꝛ.in.l. fi.nu.2.C.de pe.iudi.qui male iudi. fo.120.

8 Iudex si assignat terminū vnius mensis de quot dieb⁹ debeat intelligi.in l.ij.nu.2.C.de tempo.appel. fo.130.

8 Iudex nō potest seruo fugienti ad hostes penā pecuniariā imponere sed corporalem.in.l.si fugitiui.nu.10.C.de ser.fugi. fo.3

Index singularium materiarum

8 Judex ad quē si in cā appellationis ab interlocutoria pronūtiauit male appellatū ꝙ teneat remittere causam principalē ad iudicē a quo vt eā terminet: secus si pronuntiauit bene appellatum in.l.eos qui.nu.2.3.5.6.7.⁊ 9.C.de appella. fo.127.

8 Judex nō pōt appellare partes ad trāsigēdū vel cōcordandū vel cōpromittēdū in.l.ex stipulatiōe.nu.2.C.de sentē.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.

8 Judex cū mittit cāz cōsulēdā pōt in cōmissiōe ponere ⁊ declarare opinionem suā si vult sed nō tenet in.l.iubemꝰ.nu.2.C.de appel. fo.129.

8 Judex a quo nō pōt assignare terminū appellāti ad inchoādū psecutionē ⁊ sic ad cōparādū cū actis ⁊ litera ipsius iudicis dimissoria seu apostolis coram iudice ad quē nisi qñ detulit appellationi in.l.preses num.2.C. de appel. fo.127.

5 Judices plures si sunt in vna causa an vnus eorum vel duo poterunt ferre interlocutoriā sine aliīs in.l.si vni.nu.7.⁊.8.ff.de re iudi. fo.73.

7 Judex si dedit sniam sub cōditiōe probatoria si iuraueris vel pbabis sicut post sentētiā tu potes facere probatiōes ad sentētiā validandā ⁊ purificandam an ita ⁊ ego ad ipsam impugnandam in.l.petende.nu.8.C.de tēpo.in inte. fo.95.

5 Judex sine causa pōt tps legale qd datur iudicatis pꝛogare sz nō abbreuiare in.l.se nō obtulit.§.si quis.nu.2.⁊.3.ff.de re iudi. fo.67.

8 Judici vnicuiqz seruāda est sua iurisditio ⁊ ꝙ nullus iudex debet se impedire de eo qd pertinet ad iurisditionem alterius in.l.testamenta oīa.nu.3.⁊.5.C.de testa. fo.38.

8 Judex qñ procedit cōtra pōt ex officio suo supplere de facto etiā nemine petente in aut.qui semel.nu.11.C.quomodo ⁊ quando iu. fo.116.

8 Judex vnus si est deputatus in causis dānorū datorū an potestas qui est iudex generalis in ciuitate poterit se impedire de illis causis in.l.testamēta oīa.nu.6.C.de testa. fo.38.

8 Judex qñ dicat negligēs in.l.mācipia.nu.7.C.de ser.fugi. fo.5.

1 Judices seculares cōpellūtur per cēsurā ecclesiasticā facere laicos precise iuramēta seruare in.l.si conuenerit.nu.8.ff.de iurisdi.om.iud. fo.20.

3 Judex a quo appellat licet nolit appellationē recipe tñ nō dz sniaz executiōi mādare sz dz rescribere iudici ad quē quare appellationē nō admisit ⁊ quare nō sit admittēda ⁊ expectare respōsum ⁊ qd si cōtrafaciat qualiter puniat in.l.si quis.§.hi aūt.nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.

3 Judex si reseruat militi potestatē testādi videt reseruasse vt possit testari iure militari ⁊ ex priuilegio in.l.si quis.§.irritū.nu.3.⁊.6.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.eodē

1 Judex ille est cōpetens ad dādū curatorē liti corā quo lis agitat lz actor in cuius lite dat non sibi sit suppositꝰ qꝛ clericus in.l.cū hi.§.trāsactiōes nu.3.ff.de trāsact. fo.73.

3 Judex an possit pꝛogare tps pfixum a lege vel statuto puta decē dies datos ad appellādū in.l.in pupilla.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.72.

6 Judex si grauat nō faciēdo illud de quo est reqsitꝰ vt faciat an possit appellari in.l.ante sniam.nu.8.ff.de appel.reci.vel nō. fo.96.

8 Judices qui nō habēt certū tribunal possunt eligere locū quē volunt pro reddēdo iure dūmodo honestū in.l.cū sentētiā.nu.2.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.

8 Judex si mādat alicui ꝙ nō recedat de palatio sub tali pena non incurrit penā licet recedat cū pceptū sit nullū in.l.j.nu.2.C.cōmi.vel epi. fo.124.

1 Judex adiunctus an habeat eandē iurisditionē quā hz ille cui adiungit in.l.cū furiosus.nu.2.ff.de iudi. fo.124.

8 Judex qcquid in potestate iudicis permittit iuris necessitate nō subijcitur in.l.j.nu.2.C.quomodo ⁊ quando iudex. fo.114.

Judex qualiter tripliciter cōpellat causas expedire.ibi.nu.3.

1 Judici vel magistratui qñ liceat de facto resistere in.l.j.§.ius gētium.nu.6.ff.de insti.⁊ iure. fo.3.

1 Judex si nō stetit ad syndicatū poterit p extortis ⁊ ablatis in patria sua conueniri in.l.si filiussa.nu.6.ff.de iudi. fo.117.

Vide latius ibidem a nu.6.vsqz ad.12.

1 Judex que possit facere ex arbitrio suo nec ad ea teneat si nō vult in.l.nō quicquid.nu.2.⁊.3.ff.de iudi. fo.125.

1 Judex nominatim petitus si detur ꝙ non possit appellari sed bene possit recusari in.l.obseruādū.nu.2.ff.de iudi. fo.126.

7 Judex negligēs in reddēdo iustitiā quādo perdat iurisditionē in aut.statuimꝰ.nu.6.C.de epi.⁊ cle. fo.18.

7 Judex nō dz personaliter accedere ad partē sed econuerso in.l.iubemꝰ.n.3 C.de epi.et cle. fo.19.

8 ¶Prorogatio iurisditiōis de vno iudice ad aliū nō hz locū in actibꝰ volūtarie iurisditiōis in quibus nō est dare nisi vnā partē: secꝰ in actibꝰ cōtētiose iurisditiōis in quibꝰ est dare partē actricē ⁊ partē reā ⁊ tūc fit de volūtate vtriusqz in.l.testā oīa.nu.4.C.de testa. fo.33.

8 Judex ad hoc vt possit aliquem realiter citare per capturā psone requiritur ꝙ sit administrator ⁊ iudex ordinariꝰ ⁊ habeat imperiū.in.l.cum proponas.nu.3 C.de bo.auto.iudi.pos. fo.135.

7 Judex pōt facere aliquas experiētias ex suo officio ad reperiendū crimē.in.l.verbū.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.64.

8 Judex nō dz deferre iuramētū suspecto de periurio etiā si sit casus in quo sit de iure deferēdū in.l.ij.nu.3 C.de indic.vidui.tol. fo.79.

1 Judex maleficiorū an possit cognoscere de causa ciuili ⁊ qñ in.l.solemus.§.latrunculator.nu.1.ff.de iudi. fo.128.

1 Judex prime cause si succedat loco iudicis appellatiōis an possit cognoscere de iniquitate vel equitate sue sententie in.l.filius non.nume.4.ff.de inoffi.testa. fo.140.

1 Judex qñ ex iusta cā prorogat dilationem debet recipere iuramentum a parte ꝙ nō petit tantam dilationem per calumniam ⁊ quid aliud requiratur in.l.interdū nu.2.⁊.3.ff.de iudi. fo.122.

1 Judex talis loci an possit de directo mittere nuntiū suū ad citandū illum existentē in alio loco sibi nō subdito an debeat scribere iudici illiꝰ loci ꝙ ipsum citet ex parte sua in.l.heres.§.si quis.nu.7.ff.de iudi. fo.119.

7 Judex aliquis si a seipso adiungit sibi alium ⁊ cuz illo procedit an valeat processus in aut.si vero.nu.3.C.de iudi. fo.112.

1 Judices diuersi si sunt dati in eadē causa in diuersis rescriptis eiusdē date nō pōt alter alteri inhibere ne procedat nisi requisitus a parte et cessat suspicio in.l.que omnia.nu.5.ff.de procur. fo.84.

1 Judex nō dz nec potest preiudicare de ocultis sed de his que sunt verisimilia ⁊ esse possunt in.l.sed ⁊ si.§.sed si.nu.4.ff.de iudi. fo.121.

1 Judex ex officio an possit repellere tertiū mouētē iudiciuz particulare in l.si quis libertatē.nu.8.ff.de peti.here. fo.143.

4 Judex debet concordare quando plures discordant ⁊ quando repellat in l.huiusmodi.§.si ita.nu.3.ff.de leg.j. fo.33.

1 Judex vnꝰ an in eodē territorio possit exequi sniam alteriꝰ sine illius reqsitiōe in.l.cū quedā.nu.5.ff.de iuris.om.iudi. fo.20.

1 Judex si cōpleto numero citationū ad sentētiā audiendā delegauit ⁊ cōmisit prolationem sentētie alteri an ille possit eā ferre alia citatione nō facta in.l.edictū.nu.2.3.⁊.4.ff.de iudi. fo.127.

5 Judex si statuit tibi certū terminū vt mihi caueas ⁊ infra illū terminū nō caues sine alia citatiōe vel cōtumacia pōt mittere me in possessionē rei ruinose si pceptū fuit factū tibi psenti ⁊ quid si eras absens in.l.dies cautioni.§.si intra.nu.2.ff.de dam.infec. fo.10.

1 Judex nō dz statim credere parti allegante aduersariū suspectū et petenti ꝙ capiatur sed debet moueri ex iustis causis ⁊ rationibus assignatis in.l.si fideiussor.§.si satisdatū.nu.2.⁊.4.ff.qui satis.cog. fo.33.

5 Judex qñ incipit a precepto ⁊ sic a via executiua dz preceptū iustificare p clausulā si senserit se grauatum compareat recepturus iustitie cōplementū ⁊ quid si nō sit apposita illa clausula in.l.de pupillo.§ meminisse.n.4.ff.de ope.no.nun. fo.5.

7 Judex quis possit mittere executioni suam sententiam in.l.properandū §.si autē reus.nu.3.4.⁊.5.C.de iudi. fo.110.

7 Judex qui tulit sententiam debet admittere appellationē licet dicatur p alteram partem non admittendam in.l.properandum.§.cum autem.nu.4.C.de iudi. fo.eo.

6 Judex si peto a te.lx.ex vna cā item.lx.ex altera cā ⁊ sic de singulis an possit in sententia facere cumulū de omnibus ⁊ cōdemnare in vna summa que comprehendat omnes in.l.j.§.item si.nume.2.ff.que sententie sine appel.rescin. fo.97.

6 Judex si misit causam ad cōsilium sapientis ⁊ consultor tardauit reddere cōsiliū ⁊ instātia pibat ⁊ pronūtiauit in omnibus ⁊ per omnia secundū consilium reddendum an valeat hec sententia in.l.j.§.biduum.nu.8.ff.qñ appel.sit. fo.95.

7 Judices habētes simplices assessores qualiter debeāt eis vti ⁊ an possint eis cōmittere audientiā causarū ⁊ quid aliud ⁊ quid si nō est assessor sed iudex appellationis in autē ad hec.nu.2.C.de iudi. fo.106.

Judices ordinarij proprijs expensis ⁊ delegati a principe expensis partium habent assessores.ibi.nu.4.

3 Judex si hz iurisditionē pcedēdi ꝯ aliquē nō subditū qꝛ prorogauit eius iurisditionē ⁊ iudex credat se posse pcedere ex ordinaria iurisditiōe tñ valebit processus in.l.qd si dubitet.nu.3.ff.de acqui.here. fo.04.

6 Judex si pronūtiat articulos nō esse vel esse admittēdos ⁊ postea admittit ⁊ nō fuit appellatū a pronuntiatione an poterit appellari ab admissione in.l.ab executore.nu.2.ff.de appel. fo.92.

Judex quando aggrauat de facto an semper possit appellari etiam post decem dies.ibi.

7 Judex qui nō audet cam expedire dicitur habere miserrimum animum in.l.properandum.§.siue autē vltra.nu.2.C.de iudi. fo.10.

5 Judex pōt cōpelle illū qui agit procuratorio nomine ad ostendendū instrumentū mandati licet aduersarius non petat in.l.de pupillo.§.q opus.nu.6.ff.de no.ope. fo.6.

5 Judex aliqñ pōt capere aliquē ex officio ad mei vtilitatē ⁊ non cōpellit si non vult in.l.qui bona.§.de illo queritur.nu.5.ff.de dam.infec. fo.14.

7 Judex ex officio etiā nemine petēte postqȝ concessit restitutionē aduersus aditionem ⁊ hereditas est repudiata debet prouidere ne bona hereditaria dissipētur dādo curatorē bonis ⁊ faciendo inuentarium apud acta.in auten.si oēs.nu.6.C.si se vt ab here.absti. fo.86.

7 Judex vbicūqz videt aliqd fieri ad protelationē litis dz illud amouere et ex officio prouidere etiam parte non petente in.l.properandum.nu.7.C.de iudi. fo.108.

7 Judex qui restituit minorē aduersus sententiā non decidit litem que vertebatur inter minorem ⁊ eius aduersarium sed eam restaurat in.l.j.nu.2.C.si aduer.liber. fo.84.

Judex

1 Iudex superior pōt reuocare iurisditionē inferioris qui est eiusdem tribunalis ⁊ sibi inhibere ne in aliqua causa ꝓcedat ⁊ quid si inferior nō est eiusdem tribunalis.in.l.iudicium.nu.6.ff.de iudi. fo.128.

7 Iudicis autoritas an possit supplere defectum tutoris vel curatoris.in.l.si curatorem.nu.7.C.de in integ.resti.mino. fo.78.

1 Iudex si est presens ⁊ partes se expresse submittunt iurisditioni illius tūc statim ille acquirit iurisditionem absq; eo ꝙ sit processum ad lit. contest. vel ad alium actum litis.in.l.i.nu.7.8.⁊.9.ff.de iudi. fo.113.

1 Iudex vnus ordinari⁹ ꝙ possit inter subditos suos consentientes reddere ius in territorio alteri⁹ iudicis nisi ille prohibeat.in.l.diuus.nume.3.ff.de serui.rusti.predio. fo.163.

2 Iudex si facit aliquem locumtenentem quoties eum abesse contigerit et contingat casus ꝙ iudex vna die sit absens alia die p̄ns ꝙ valeant acta coram illo locūtenente etiaʒ illo die quo fuit presens.in.l.sed ⁊ si.§.conditio.nu.3.ff.de insti.act. fo.82.

2 Iudex potest immoderatā affectionē añ ⁊ post iuramētū taxare qñ iurat in litē scd̄m affectionē.in.l.videmus.§.deferre.nu.7.ff.de in lit.iur.fo.33.

2 Iudex si dicat condemno te ad dandum quolibet anno tali vnū par caponum scd̄m ꝙ tui antecessores soluerunt quare tenearis lʒ nō ꝯtest ꝙ antecessores dederint.in.l.eū q.§.iulianus.nu.4.ff.de consti.pecu. fo.63.

7 Iudex qd possit facere contra pupillū vel adultum nō habētem tutorem vel curatorem.in.l.i.nu.5.C.qui legi.perso.in iudi. fo.114.

1 Iudices qui possint suam voluntateʒ verbis tm̄ declarare ⁊ q' possint executionem realem facere ⁊ punire personaliter.in.l.de quib⁹.numero.16.ff.de legi. fo.13.

2 Iudex ordinarius vnius territorij nō pōt reddere ius inter suos subditos in alieno territorio prohibente iudice illius territorij secus ipso tacente.in l.dedi tibi.§.ꝙꝙ.nu.3.ff.de condi.cā da. fo.36.

7 Iudex si pars non opponit contra personā an iudex ex officio possit ip̄m testem interrogare de q̄litate sue persone an sit amicus vel inimicus producentis vel eius cōsanguine⁹.in aut.si.testis.5.C.de testi. fo.171.

7 Iudex in preparatorijs an debeat etiā esse in decisorijs.in.l.ordinarij.nu.3.C.de rei vendi. fo.147

Quid si cōuēt⁹ corā iudice seculari obijcat de simulatione contract⁹ ibidē

7 Iudices ordinarij hodie iurant in ingressu officij ⁊ vlterius ab eo nō exigitur iuramentum in singulis causis ⁊ iurāt seruare leges ⁊ statuta intellige de honestis.in.l.rem non nouam.nu.2.C.de iudi. fo.111.

7 Iudex appellatiōis qñ cōfirmat sn̄iam debet eā mittere executiōi nō p̄m⁹ iudex ⁊ qd si appellatio remaneret deserta in.l.si.nu.5.C.de iudi. fo.113.

4 Iudex an possit eligere queʒ vult ⁊ facere executionem si reperiantur duo eiusdem nominis ⁊ ambo capiantur ⁊ quid in cā ciuili.in.l.demonstratio.nu.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.70.

4 Iudex an dicat habere iurisditionē vel mandatū ante p̄sentationē rescripti vel instrumenti.in.l.multum.nu.8.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.71.

7 Iudex non potest in diffinitiua procedere nisi causa plene cognita vel instructa in.l.i.nu.2.C.de dila. fo.118.

Iudex an possit moderari tempus dilationis.ibi.nu.5.⁊.8.

4 Iudex si aliquid tibi pure ⁊ simpliciter adiudicat ⁊ in eadē sn̄ia apponit conditionem vel onus an valeat.in.l.i.nu.7.ff.ad leg.fal. fo.83.

7 Iudex si cōdemnat aliquem ad dandū mihi quolibet anno tale quid sicut meis antecessoribus dedit lʒ non appareat de preterita datione valet sn̄ia in.l.i.nu.4.C.de epi.⁊ cle. fo.13.

7 Iudex si credat bene iudicare ⁊ tñ iudicat duct⁹ errore iuris an in foro conscientie teneat parti quā lesit.in aut.hodie.nu.2.C.de iudi. fo.111.

7 Iudex secularis qñ fecit aliquem capi pro maleficio ⁊ ipse dicit se clericuʒ ⁊ petit se remitti ad curiā epi que sint partes iudicis secularis.in.l.si qua.nu.5.C.de epi.⁊ cle. fo.15.

2 Iudex actorē nolentem recipere partem debiti cōfessatam sʒ potius litigare nō audiet sed reū absoluet ab obseruatiōe iudicij ⁊ pecuniā oblatā deponet i loco tuto piculo actoris tanq̄ moro si.i.l.qdā.n.5.ff.si cer.pe.f.12.

Iudex qñ possit compellere partem ad compromittendum.ibi.nu.6.

1 Iudices tres si sunt dati cū clausula ꝙ si non oēs poterūt interesse duo ex eis possint iudicare ⁊ alter ipsorū impediat impedimēto paruʒ duraturo nō debebūt alij iudicare sed expectare.in.l.si lōgius nu.2.ff.de iud. fo.118.

7 Iudex potest cōpellere filios vel heredes ad accusandū occisores de morte patris lʒ ali⁹ nō possit ad hoc ꝯpelli.i.l.vna.nu.3.C.vt nemo inui.fo.115.

7 Iudex qñ videt homines venire ad occupādū aliquē possessionē cū armis vel aliquos rixantes debet illis obuiare.in.l.ij.nu.2.C.de sum.tri. fo.4.

7 Iudex appellationis qñ confirmat sententiā an debeat eā executioni mandare ⁊ nō primus.in auten.si quis.nu.4.C.de epi.audi. fo.22.

7 Iudex qui admittit nō admittendum facit litē suā ⁊ idē in executore qui non diligenter exequitur.in.l.sancimus.nu.9.C.de iudi. fo.111.

Iudex plus punitur si non facit quod facere debet q̄ si ferat iniustam sententiam.ibi.

7 Iudicis recusatio ex cā suspicionis dʒ fieri ante litem ceptam postea non nisi ex noua cā vel de nouo ad notitiam perueniente.in.l.apertissimi.nu.2.C.de iudicijs. fo.112.

7 Iudex an ⁊ qñ possit supplere de facto ⁊ qñ videat supplere de facto que sint illa que debeat facere ad instantiam partis.in.l.vna.numero.3.C.vt que desunt aduo. fo.62.

7 Iudices plures quādo qs hʒ coram quibus potest conueniri electio est actoris corā quo cōueniat.in.l.fi.nu.4.C.vbi in rē act. fo.126.

7 Iudex secularis pōt capere clericum nō habētem insignia clericalia in.l.si quis curialis.nu.2.C.epi.⁊ cle. fol.14.

7 Iudex pōt ex officio criminosum testē vel infamē repellere etiā parte nō petēte.in.l.in arenā.nu.4.C.de inoffi.testa. fol.132.

6 **Iudicatum** solui vel soluere iudicatum seu prestare qđ iudex iudicauerit an sint idē.in.l.cū apud nu.3.ff.iudi.solui. fo.86.

8 **In iudicijs** seruāda est equalitas inter litigantes vt id qđ lʒ actori liceat reo sʒ nō ecōtra.in aut.q semel.nu.13.C.qūo ⁊ quādo iu. fo.116.

1 Iudiciū ceptum a patre an trāsferat in filiū nō heredē in his que sibi cōpetūt vt filio.in.l.tam ex.nu.8.ff.de iudi. fo.128.

1 Iudiciū particulare potest hodie moueri per tertiū nec pōt alter ex litigātibus in iudicio vniuersali de hereditate illud impedire.in.l.si bonefidei.nu.2.⁊.3.ff.de peti.here. fo.152.

5 Iudiciū licet sit inchoatum super actione directa si ipso pēdente definit directa ⁊ incipit vtilis fit cōdēnatio in vtili.in.l.ꝙꝙ.§.iulianus.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.

5 Iudiciū nō cogit subire qui vult facere plusq̄ teneat.in.l.is cū quo.nu.2.ff.de aqua plu.arcē. fol.eo.

7 Iudiciū nō admittitur super futuro ⁊ quid si fundat sup obligatione de presenti.in.l.i.nu.7.C.de iudi. fo.104.

5 Iudicium an possit esse inter maritū ⁊ vxorē cōstante matr.in.l.nō tātuʒ nu.1.ff.de re iudi. fo.71

7 Iudiciū i quo casu claudicat.in.l.i.nu.4.C.qui legit.p̄so.in iudi. fo.114.

1 Iudiciū agitatū per procuratorē reuocatū qñ valeat ⁊ qñ debeat reuocatio notificari.in.l.si procuratorē.nu.8.ff.de procura. fol.96.

7 Iudicium tres personas de substantia requirit.in.l.licet.numero.3.C.de procura. fol.69.

1 Iudiciū particulare qñ non differat propter questionē hereditatis.in.l.si quis libertatē.nu.12.ff.de peti.here. fol.143.

3 Iudicio. Qui aliquid dixit in iudicio ex quo altera pars pretēdit aliquā vtilitatē nō potest postea penitere inuita altera parte.in.l.si constante.§.quoties.nu.6.ff.sol.mat. fol.19.

1 Iudicium familie hercis.habet locum etiam inter heredeʒ ex testamento ⁊ heredem ab intestato.in.l.nam ⁊ si pa.§.filius.numero.5.ff.de inofficio.testamen. fo.138.

1 Iudiciū qualiter agitatur in bono.pos.cōtrata.⁊ obtineat hereditas.in.l.filio qui.§.cōtrata.nu.4.ff.de inoffi.testa. fol.138.

6 Iudiciū non vitiat si reus in litigādo senserit de alia re q̄ senserit actor.i l.inter stipulātē.§.si stichū.nu.3.ff.de verb.obl. fol.23.

Quid si apparet de dissensu in ipsa cōtestatione.ibi.

Iudiciū reddit in inuitum ⁊ qualiter possit quis compelli ad litem contestandum.ibi.nu.4.

1 Iudicium non debet fundari super iure de futuro seu qđ ius de presenti possum petere te condemnari ad dandū adueniēte conditione.in.l.nō potest.nu.3.ff.de iudi. fo.120.

8 Iudicia duo qñ sunt q̄ habēt inter se ordinē vt possessionis ⁊ proprietatis ⁊ peruertatur ordo an processus reddatur nullus.in.l.i.numero.2.C.de appel fo.126.

1 Iudiciū vniuersale seu vniuersalis qđ mota super hereditate que iudicia particularia hodie nō impediebat vt legatarios interim agere i.l.si testa.nu.2.ff.de peti.here. fo.142.

1 Iudiciū ⁊ instātia corā delegato cepta nō soluit nec finit licet iurisditio sit reuocata sʒ trāsit in ipsum delegātem vel subrogatum.in.l.iudicium.nu.5.ff.de iudi. fol.128.

4 Iudiciū agitatū sup officio est ordinariū nisi misericorditer iplerct in.l.is cui legatū.nu.2.ff.de condi.⁊ demō. fo.81.

8 Iudicij vnius ad aliud peruersio nō reddit iudiciū nullū nec sn̄iam ⁊ qd si peruertatur ordo seruandus in vno iudicio.in.l.prolatam.nu.2.⁊.3.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.17.

5 Iudiciū si fuit agitatū cū pupillo autoritate tutoris debet condēnatio cōcipi in personam ipsius pupilli cū quo fuit lis cōtestata ⁊ an possit concipi in personam tutoris qui non fuit litem contestatus.in.l.ex contractu.nu.2.ff.de re iudi. fo.74.

Quid in persona domini si lis fuit contestata cum procuratore.ibi.nu.3.

5 Iudicium vbi agitur inter aliquos ꝙ posset iudicare tertio pretendenti aliqđ interesse an sufficiat ꝙ ille tertius q scit cām agitari veniat ad iudiciū ⁊ protestetur ꝙ illud iudicium vel sn̄ia non habeat sibi nocere.in.l.sepe.nu.6.ff.de re iudi. fo.76.

5 Iudiciū lʒ ceperim ꝯtra te corā vno iudice ⁊ sic debeat ibi finiri tñ si es cōtumax possum accedere ad aliū iudicē nō obstāte pendētia litis in.l.hoc amplius.§.celsus recte.nu.8.ff.de dā.infe. fo.13.

7 In iudicijs non est habenda discretio personarum.in rubri.nume.3.C.de iudi. fo.103.

Iudicia duo qñ sunt que sic se habēt ꝙ sn̄ia absolutoria lata sup vno potest parere exceptionē rei iudicate super alio: an nō possint eodem tp̄e cumulari.in.l.i.nu.2.C.eo.

Index singularium materiarum

7 Judicium habet partes ꝛ an contineat sñiam.in.l.j.numero.5.C.si aduer. rem iudi. fo.81.

Judicium interdum ponitur pro sententia diffinitiua interdum pro vltima voluntate.ibi.

5 Judiciũ rei vẽdi.qui primo intẽtauit ꝛ postea eo pendẽte iudiciũ sup confessoria ꝙ repellatur ꝛ quid si prius egit cõfessoria. in.l. fundũ titianum. nu.2.ff.de excep. 79.

Quid si deducant in eo dem libello.ibi.nu.3.

7 Judiciũ nõ incipit a citatione sed quasi ꝛ primo vt citatio dicat actus iudiciarius ꝛ nõ potest cõmitti die feriato ꝛ per cã preoccupet iurisditio ꝛ interrumpat prescriptio.xxx.anno.in.l.j.nu.4.C.de iudi. fo.104.

1 Judiciũ nõ fundat in aduocatis:sed in principalibus ꝛ in ꝓcuratoribus: sꝫ per aduocatos adiuuent proponẽtes actiones ꝛ excipiẽtes.in rub.nu.1.ff. de postu. fol.76.

2 In iudicijs quasi cõtrahitur ꝛ sunt duo quasi cõtractus ꝛ ex lit. contesta. obligatur vtraqꝫ pars in instantia iudicij ꝛ ꝙ ceteri actus fieri possint cõtra absentẽ ꝛ contumacẽ vsqꝫ ad sententiam inclusiue.in.l.lꝫ pretoris. §.si filiussa.nu.3.ff.de pecu. fo.88.

Judicij origo.i.actio super qua agitatũ est nõ inspicit:sed titulus actionis oriẽtis ex iudicio puta iudicati.ibi.nu.4.

1 In iudicijs si aliqui casus specificentur ꝛ postea subijciat clausula generalis nõ obstantibus quibuscũqꝫ alijs casibus talis generis renũtiatio nihil operat etiã in similibus specificatis secus in ꝯtractibus.in.l.sed ꝛ si.§. quesitũ.nu.5.ꝛ.6.ff.si quis cau. fo.40.

7 Judiciũ suscipere qñ quis nõ cogatur nec respondere libello.in.l.vir bonus nu.2.ꝛ.3.ff.iudi.solui. fo.85.

4 Judiciũ quo casu possit esse inter patrẽ ꝛ filium.in.l.imperator.nu.3.ff.ad trebel. fo.113.

1 Judiciũ si agitat noĩe dñi nõ dicit negotiũ procuratoris cõstitui ad iudicia nisi post litẽ.cõtest.ideo prius nõ potest aliũ substituere suo noĩe.in.l. mandasti.nu.5.ff.de neg.gest. fo.111.

7 Judiciũ ciuile lꝫ nõ possit esse cũ seruo tñ põt esse iudiciũ criminale ad penã corporalẽ imponẽdã.in.l.si seruũ.nu.2.C.de noxa. fo.161.

7 Judiciũ incipit a litis cõtestatione perfecte vt partes obligent instãtie q̃ incipit currere a tpe litis cõtest.in rub.nu.2.C.de in ius voc. fo.39.

4 Judiciũ an possit esse inter patrem ꝛ filium.in.l. cogi poterit.§. si pater. nu.2.ff.ad treb. fo.104.

7 Judiciũ agitatũ per adultũ etiã si curatorẽ nõ habeat nõ vꝫ.in.l.si curatorẽ.nu.2.C.de in integ.resti. fo.78.

1 Judiciũ lꝫ quis nõ cõpellatur suscipere in cã sua tñ si est presens etiã põt cõpelli causatiue si nõ vult pati missionẽ ex primo vel secundo decreto.in l.filiusfami.§.procu.nu.9.ff.de procu. fo.84.

3 Judiciũ põt esse inter maritũ ꝛ vxorẽ cõstante matrimonio ex causa dotis ꝛ an etiã ex alia causa.in.l.rei iudicate.§.socero.nu.2.ff.sol.ma. fo.13.

7 Judiciũ an possint declinare nominãdo dñm emphyteota feudatarius vel vsufructuarius cõuẽti actiõe reali.in.l.ij.nu.12.C.vbi in rẽ act. fo.125.

3 Judiciũ iure actionis nõ potest esse inter patrẽ ꝛ filiũ vel filiam in potestate sed potest filius implorare officiũ iudicis cõtra patrem.in .l. si socer. nu.3.ff.sol.ma. fo.27.

7 Judiciũ diuisoriũ debet intentari cõtra nouũ dñm qui rẽ tenet ꝛ possidet in.l.j.nu.4.C.cõmu.diui. fol.158.

1 Judicia diuisoria quare dicunt duplicia.in.l.in his.nu.3.ff.de iudi.fol.117.

In istis iudicijs diuisorijs si ego te prouocaui dando libellum ꝛ tu vis postea alium libellũ dare ꝛ petere diuisionem fieri sicut ꝛ ego petij vel nõ fieri ꝛ sic vis esse actor sicut ꝛ ego an debeat libellus tuus admitti ꝛ qd in rei vẽdicatione.ibi.nu.6.

2 **Juramentum** intelligitur ſm cõditionẽ rei super qua interponitur.in.l.eum qui.§.si libertus. nu.2.ff.de iureiur. fo.28.

Juraui te teneri mihi ad vsumfructũ poteris mihi obijcere excep.de cautione nõ prestita ꝛ impedire executionẽ quousqꝫ prestet.ibi.nu.3.

1 Juramẽto in omni intelligit excepta autoritas legis vl superioris ꝛ si est prestitũ super cõtractu reprobato an firmet cõtractũ si possit seruari sine peccato.in.l.si.nu.2.ꝛ.4.ff.qui satisd.cog. fo.36.

Jurãs seruare laudũ ꝛ nõ reducere ad arbitriũ boni viri intelligit si laudũ erit equũ ꝛ alia iusta causa nõ superueniat.ibi.nu.3.

2 Juramentũ cõtra iuramẽtũ valet nõ sic sñia cõtra sñiam ꝛ vltimum iuramẽtum preualet primo.in.l.duobus reis.§.item pomponius.nu.1.3.ꝛ.4. ff.de iureiur. fol.27.

Post iuramentũ decisiuum non queritur an sit verum qđ sit iuratum sed an sit iuratum.ibi.nu.4.

Per vltimũ iuramentũ nõ cõuenit primus iurãs de piurio.ibi.nu.5.

2 Juramentũ qbus ex causis possit recusari.in.l.iusiurandũ.§.procurator. nu.5.ff.de iureiur. fo.25.

2 Juramentũ fideiussoris qui iurat principalẽ nihil debere ꝓdest principali.in.l.q iurasse.§.si pater.nu.2.ff.de iureiur. fo.26.

7 Jura.postq̃ pars iurauit de calũnia si dent positiones ꝛ petitur ꝙ eis respõdeat p verbũ credit vel nõ credit nõ expedit ꝙ iterũ iuret.ꝛ qd si calũniose rñdeat.in auc.hoc sacramẽtũ.nu.3.ꝛ.4.C.de iura.cal. fo.100.

2 Juramẽtũ actoris quare habeat vim nouatiõis ꝛ litis cõtestationis. in.l. qui iurasse.§.iurisiurandi.nu.2.ff.de iureiur. fo.26.

2 Juramenti decisiui litis tres sunt species.in rubri.numero.2.3.4.ꝛ.5.ff.de iureiur. fo.20.

2 Juramentum fuit inuentuꝫ ad lites expediendas.in.l.1. numero.1.ff.de iureiur. fo.eo.

Uide latius de iuramento ibidem.nu.2.3.4.5.ꝛ.6.

2 Juramentuꝫ an possit deferri in causa matrimoniali.in.l.ait pretor. nu.11. ꝛ.12.ff.de iureiur. fo.20.ꝛ.21.

2 Jurari debet eo modo quo defertur ad hoc vt profit iuramentum dũmodo sit licitus modus ꝛ postq̃ est iuratuꝫ habetur pro veritate.in.l. ait pretor.§.iurari.nu.1.ff.eo. fo.21.

2 Juramentũ si simplr defertur intelligit actũ ꝙ iuretur per deum vel per euangelia si representant.in.l.qui per salutem.nu.2.ꝛ.3.ff.de iureiur.fo.30.

2 Juramenti delatio facta ab vno ex pluribus procuratoribus vnius habẽtibus mandatum preiudicat dño ꝛ repellit alios procuratores ab agendo nisi doceatur de preuaricatione deferentis.in.l. eum qui.§. in popularibus. nu.3.et.4.ff.de iureiur. fo.28.

7 Juramentũ calumnie si prestat dñs an etiã eius procurator teneatur iurare.in.l.si.§.sin autem.nu.3.C.de iura.cal. fo.102.

Quid si est procurator in rem suam.ibi.nu.4.

2 Juramentum actoris in actione reali vel mixta parit actionem in factũ ꝛ etiam vtilem in rem contra deferentem ꝛ contra quoscũqꝫ alios. in.l. nam ꝛ postea.§.si petitor.nu.1.ff.de iureiur. fo.22.

De eodem ibidem nu.2.6.et.7.

2 Juramentũ ad hoc vt deferat actori in supplemẽtũ ꝓbationis ad ipsam supplendã q̃ requirant.i.l.admonẽdi.nu.2.et.17.ff.de iureiur. fo.28.ꝛ.29.

Juramentũ necessariũ seu purgationis a iudice reo delatum non potest a reo recusari nec referri.ibi.nu.3.ꝛ.17.

Juramentũ necessariũ defert reo qñ actor deficit in probando nisi concurrant requisita ad hoc vt deferatur actori ꝛ que sint.ibi.nu.2.ꝛ.17.

7 Juramentum de vsuris prestandis an valeat.in auc.ad hec.nume.4.C.de vsur. fo.198.

4 Juramento gestoris pro quibus expensis stetur.in.l. qui sub condi. nu.3. ff.de condi.ꝛ demon. fo.82.

2 Juramentum litis decisiuũ maiorem habet autoritatem q̃ res iudicata ꝛ quare.in.l.iusiurandum.nu.5.ff.de iureiur. fo.20.

Juramentum transactio ꝛ sententia se habent vt excedentia ꝛ excessa.ibidem numero.7.

3 Juramentum generaliter prestitũ a minore ꝙ nõ veniet cõtra aliquem cõtractum quẽ postea faciet ꝙ non valeat. in.l. si quis mihi.§. iussum.nu.2. ff.de acqui.here. fo.92.

3 Juramento gerentis statur in his que dependent animo. in.l. pro herede. nu.5.ff.de acqui.here. fo.90.

1 Juramentũ in litẽ nõ defertur super re non extãte ꝛ quare.in.l.si possessor. §.restituere.nu.2.ff.de peti.here. fo.147.

7 Juramentũ de calũnia nõ excusat ab expensis victorie.in.l.properandũ. §.siue autem.nu.5.C.de iudi. fo.110.

7 Juramentũ a minore prestitum.de quo in auc.sacramenta puberum.C.si aduer.vendi.in quo differat a iuramẽto de quo in.l.si alterius.§.si tamen. C.si minor se ma.dixe.ibi.in.l.j.nu.3.C.eo. fo.88.

2 Juramentũ in litem affectionis qñ habeat locũ in actionibus arbitrarijs. in.l.in actionibus.nu.2.ꝛ.3.ff.de in lit.iur. fo.33.

De iuramento in litem vide latius ibidem nu.5.6.7.9.10.11.ꝛ.12.

7 Juramẽtum ꝙ faciat valere ꝓmissionẽ omni meliori modo quo potest in l.si.nu.2.3.ꝛ.4.C.de non nu.pecu. fo.194.

2 In iuramẽto quasi ꝯhitur nõ vere.in.l.depositi.nu.3.ff.de pecu. fo.89.

Juramentum deferre an possit filius vel seruus habens administrationẽ peculij.ibi.

7 Juramentũ qñ continet religionem ꝙ magis vitietur per metum ꝛ an debeat peti absolutio ab epo anteq̃ quis contraueniat. in auc. sacramenta. nu.5.C.si aduer.ven. fo.82.

De eodem ibidem nu.6.7.8.9.10.ꝛ.11.

5 Juramẽtum de calũnia an sit de veritate ꝛ qualiter iuret procurator.in.l. qui bona.§.si alieno nomine.nu.2.ff.de dam.infec. fo.14.

7 Juramentũ de iure ciuili qualiter debeat prestari corporaliter ꝛ sic tactis scripturis de iure canonico verbaliter exceptis quibusdam casibus. in.l.j. nu.2.C.si aduer.vendi. fo.82.

Juramentũ an tollat beneficium retractandi contractum in quo interuenit dolus aduersarij.ibi.nu.3.

8 Juramentũ de operis prestandis cum prestatur intelligitur conditio nisi superueniat casus in quo per legem liberetur ab obligatione operarum.in l.nec patronus.nu.3.C.de oper.liber. fo.13.

7 Juramentũ quando deferatur in supplementum probationis et quando non illi qui semiplene ꝓbauit.i.l.j.nu.5.C.q ꝛ aduer.quos ĩ inte.rest.f.88.

6 Juramentũ requirit solennitatẽ verborum ꝛ an sufficiat ponere manum supra librum.in.l.j.nu.4.ff.de ver.obli. fo.2.

8 Juramentũ purgationis nõ prestans habet pro cõfesso ꝛ perinde condẽnatur acsi de crimine constaret contra eum. in auc. nouo iure. nu.4.C.de pe.iudi.qui ma.iudi. fo.120.

Casus in quo post iuramentũ veritatis prestitum queritur adhuc de veritate

tate ⁊ reperta in contrarium iuramentum annihilatur. ibi. nu. 5.
5 Iuramētū calūnie in quibus casib⁹ etiā debeat hodie prestari. in. l. pretor ait. nu. 3. ff. de dam. infec. fo. 12.
7 Iuramentū calūnie si non prestet: an valeat processus in. l. vniuersa. nu. 7. C. de preci. impera. offe. fo. 50.
7 Iuramentū testium potest de consensu partiū remitti. in. l. solam. nu. 3. C. de testi. fo. 170.
6 Iuramentū vel scripture cōfectio nō dicit act⁹ extraneus sicut nec datio fideiussoris. in. l. duos reos. §. duo rei. nu. 2. ff. de duob⁹ reis stipu. fo. 46.
6 Actio vel obligatio an oriatur ex iuramēto de futuro informiter prestito. i. nullo precedente contractu vel promissione. in. l. si quis pro eo. nume. 3. 4. ⁊. 5. ff. de fideius. fo. 57.
An transeat ad heredem iurantis. ibi. nu. 5.
2 Iuramentū si deferat creditori vnus ex reis debendi nō nocet alteri et qn̄ factum vnius noceat alteri. in. l. duobus reis. §. ex duobus. nume. 2. ⁊. 3. ff. de iureiur. fo. 27.
1 Iuramentū subire non cogitur quis ex quo de facili possit incurrere periurium. in. l. de die. §. tutor. nu. 8. ff. qui satisda. cog. fo. 34.
2 Iuramenti affectionis prestandi per tutorem que sit forma. in. l. videam⁹ nu. 4. ff. de iureiur. fo. 33.
2 Iuramenti delatio intelligit vt incōtinēti iuretur vel remittat ⁊ qn̄ possit iurari ex interuallo. in. l. nō ierit. §. si neqꝫ. nu. 1. 2. 3. ⁊. 4. ff. de iureiur. fo. 21.
7 Iuramenta testiū vel partis an possint prestari in ecclesijs. in. l. nemo apostolorum. nu. 2. C. de sacrosan. eccle. fo. 5.
2 Iuramentū in litem affectionis nō defertur nisi propter dolum aduersarij in actione bonefidei. in. l. sed mihi videtur. §. in hac actione. nu. 1. 2. 3. et 4. ff. commo. fo. 66.
7 Iuramentū daretur in causa ciuili in defectū probationis sed non in causa criminali. in. l. fi. nu. 3. C. de proba. fo. 170.
2 Iuramentum ex quibus causis possit recusari. in. l. manifeste. nume. 2. ff. de iureiur. fo. 31.
2 Iuramentū procuratoris prodest dn̄o quo ad actionem ⁊ ad exceptionē. in. l. nā ⁊ postea. §. iusiurandum. nu. 1. ff. de iureiur. fo. 22.
Iuramentum habet vim iudicij. ibi. nu. 3.
Iuramentum necessarium qd̄ defertur a iudice non producit actionē vel exceptionem. ibi. nu. 4.
2 Iuramentū cadit in eo q potest naturaliter obligari ſꝫ nō periurium ⁊ qn̄ in eo nō cadat. in. l. qui iurasse. nu. 4. ff. de iureiur. fo. 26.
2 Iuramentū referens honestius facit ꝙ qui iurat ⁊ ꝙ non multū; honestū nec ad grauem virum pertineat iurare. in. l. illud. autem. §. si iureiurando. nu. 2. ff. de consti. pecu. fo. 65.
4 Iuramentū facit rem valere meliori modo quo valere poterit. in. l. cuꝫ pater. §. filius. nu. 2. ff. de lega. ij. fo. 58.
2 Iuramentū si est dubiū cogit iurans declarare ⁊ stat sue declarationi qn̄ queritur an ꝓsit alteri. in. l. duob⁹ reis. §. qd̄ si reus. nu. 6. ff. de iureiur. fo. 26.
Iuramentum fideiussoris in dubio censetur in rem prestitum non in personam ⁊ qn̄ istud procedat. ibi. nu. 9.
1 Iuramentum in litem an habeat locum in iudicis officio. in. l. harū actio. nu. 3. ff. si serui. vendi. fo. 168.
2 Iuramentū in litem qd̄ est affectionis non defert in oībus rebus que pondere numero vel mensura consistūt in quib⁹ non cadit affectio. in. l. nummis. nu. 2. ff. de in lit. iur. fo. 33.
Iuratur in litem contra cōdēnatum ad nūmorum restitutionem in bonefidei actione pro singulari interesse extra rem. ibi. nu. 1. ⁊. 4.
2 Iuramētū cui defert potest petere terminū ad deliberādū ⁊ informanduꝫ se de veritate. in. l. iurisiurandi. nu. 1. 2. ⁊. 4. ff. de iureiur. fo. 30.
Iuramentū de quo in hoc ti. nō est credulitatis ſꝫ veritatis. ibi. nu. 3.
2 Iuramētū si est formiter sup cōtractu prestitū tunc ex illo ꝯtractu oritur actio vtilis ⁊ etiā actio i factū. i. l. si duo. §. si qs. n. 1. ⁊. 2. ff. de iureiur. f. 24
Vide latius ibidem nu. 4. 5. 6. ⁊. 7.
2 Iuramentū in litē in quib⁹ differat a iuramento qd̄ defertur a parte parti ⁊ quotuplex sit. in rub. nu. 1. et. 2. ff. de in lit. iuran. fo. 32.
2 Iuramentū si cui defertur quo casu possit ipsum recusare ⁊ an possit deferri pupillo. in. l. iusiurādi. §. pupillo. nu. 1. 2. ⁊. 3. ff. de iureiur. fo. 31.
4 Iuramentū contra bonos mores etiā de iure canonico non est obligatoriū in. l. si quis. §. si quis. nu. 4. ff. de leg. i. fo. 40.
1 Iuramētū in litē an detur ꝯ dolo desinentē possidere an cōtra possessorē. in. l. sed si. §. si ante litem. nu. 4. ff. de peti. heredita. fo. 149.
7 Iuramētū an habeat seruare contractū ſꝫ nō faciat iurantē incidere in penā ⁊ qn̄ faciat quē incidere in penā in. l. si quis. C. de trāsac. ibi. nu. 5. fo. 58.
2 Iuramentū iudiciale in iudicio prestādū potest prestari in ecclesia ⁊ non reddit ex hoc nullū secus in alijs actibus iudiciarijs nō cōcernentibus religionem. in. l. iurisiurādi. §. q iusiurandum. nu. 6. ff. de iureiur. fo. 31.
2 Iuramentū tollit naturalē obligationem ⁊ in dubio presumitur iuratum in rem non in personam. in. l. fi. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 32.
Iuramentuꝫ a sn̄ia in dubio videtur lata ex causa vel super causa de qua erat contentio inter partes. ibi. nu. 3.
2 Iuramento a tutore delato non potest aduersarius ipsum recusare ex eo quod pupillus posset aduersus ipsum restitui. in. l. tutor pupilli. nume. 3. ff. de iureiur. fo. 31.
Iuramētū si fuit delatū super primo cōtractu tollit actio de ꝯstituta ꝗest accessoria sed nō ecōtra. in. l. si actor. nu. 1. ⁊. 2. ff. eo.
Iuramētū fideiussoris in rē prestitū tollit nō solū suam obligatiōnē principalis debitoris. ibi. nu. 4.
2 Iuramētū calūnie remittitur parēti ⁊ patrono. in. l. iurisiurādi. §. q iusiurādū. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 31.
De iuramēto vide latius ibidē nu. 3. 4. ⁊. 5.
4 Iuramētū quātum ad penā periurij cū sit personale nō trāsit ad heredeꝫ. in. l. si grege. nu. 5. ff. de leg. j. fo. 10.
2 Iuramētū nō potest haberi ꝓ remisso anteꝗ acceptatū est. in. l. si nō fuerit. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 31.
2 Iuramētū si tibi defero teneris alterū de tribus facere vel iurare vel referre vel soluere. in. l. quoties. nu. 2. ff. de iureiur. fol. 24.
Iuramentum calumnie remittitur parenti vel patrono: sed iuramentum veritatis nō. ibi. nu. 1. ⁊. 3.
2 Iuramētū in litē ⁊ iuramētū necessariū in defectū probationis totū depēdet ex arbitrio iudicis. in. l. videamus. §. deferre. nu. 4. ff. de in lit. iur. f. 33.
2 Iuramētū qn̄ nō prodest iurāti nō cogit illud recipere. in. l. iusiurādum. §. pupillus. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 24.
2 Iuramētū remittere volēs absenti sufficit ꝙ habeat testes ⁊ notariū ⁊ in presentia eorū dicat remitto ⁊ statim acquirit ius absenti ⁊ ignorāti. in. l. labeo etiā. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 32.
Iuramētum qn̄ remittitur absenti per nūtiū per epistolā dicitur remissio fieri scieti. ibi. nu. 3.
2 Iurās falsuꝫ an ꝓsumat periurus ⁊ dolose iurasse ⁊ an ꝓcedat accusatio. in. l. qui iurasse. nu. 7. ⁊. 8. ff. de iureiur. fo. 26.
7 Iurare dꝫ testis de veritate ⁊ qn̄ etiā de credulitate. in. l. fi. §. quod obseruari. nu. 12. C. de iura. calū. fo. 101.
Iurās de calūnia debet iurare quatuor. ibi. nu. 13.
3 Iurans non venire contra contractum vēditionis nō potest preterea agere condictione ex. l. ij. C. de rescin. vēdi. in. l. que sub condi. nume. 4. ff. de cōdic. insti. fol. 81.
7 Non iurat de calūnia nisi in his q̄ sunt de cōtentiosa iurisditiōe: secus in his q̄ sunt volūtarie iurisdi. in. l. j. nu. 4. C. de iuramē. calū. fol. 99.
7 Iurare nolle nec iuramētū deferre qn̄ sit manifeste turpitudinis. i. l. in cōtractibus. §. ille. veꝫ. nu. 3. C. de nō nu. pecu. fo. 193
3 Iurādo lꝫ qs obliget deo principaliter pars tamen in cuius fauorē iuramentū illud prestat pōt ipsum remittere ⁊ illā obligationē dissoluere etiā absente ⁊ ignorāte debitore q iurauit soluere infra certū tp̄s. in. l. que sub cōdi. §. hoc iure. nu. 6. ff. de cōdi. insti. fol. 81.
5 Licet qs iurauerit semel de calūnia si tn̄ ex interuallo petit sibi caueri debet iterū iurare. i. l. q bona. §. si qs stipulaturus. nu. 1. ff. de dā. infec. fo. 14.
5 Iurari an debeat iterū de calūnia in causa appellationis. in. l. q bona. §. si quis stipulaturus. nu. 2. ff. de dā. infec. fol. eo.
Iuramentum testis: an debeat repeti si iterum ex interuallo producatur. ibidem.
Et quātum sit istud interuallum. ibi. nu. 3.
7 Iurari an debeat de calūnia qn̄ disceptat: an minor vel maior: an sit cōuētus qn̄ disceptatur ⁊ sic an sit dādus curator: an debeat iurari de calūnia. in. l. fi. §. qd̄ obseruari. nu. 9. C. de iura. calū. fo. 101.
Quid si disceptat de iurisditione. ibi.
2 Iurat in litem in actiōe cōtraria qn̄ agitur de fide rupta sicut in directa. in. l. si pignore. §. si post distra. nu. 2. ff. de pig. act. fo. 75.
8 Iurās nō solum obligat parti cui iurat: sed etiā deo per quē iurauit. in. l. pactū. nu. 4. C. de colla. fo. 24.
2 Iurauit quis de facto suo: an talis possit cōueniri ex facto defuncti. i. l. si duo patroni. §. idē iulianus. nu. 1. ff. de iureiur. fo. 23.
2 Iurās rem valere cētum taxatiue cū valeat plus ꝙ sit periurus. i. l. cū furti. nu. 2. ff. de in lit. iur. fol. 34.
2 Iurās soluere vsuras dꝫ iuramētū executioni mādare: sed postea nō ꝓhibet eas repetere. in. l. ij. nu. 11. ff. de cōdi. sine cau. fo. 55.
2 Iurari pōt in litem veritatis propter contumaciā rei ⁊ difficultatē ꝓbationis si agitur ciuiliter ad penā ⁊ an possit iurari fm̄ affectionē in. l. cum furti. nu. 3. ⁊. 4. ff. de in lit. iur. fol. 34.
Iuramētum in litē nō defertur in criminalibus. ibi. nu. 4.
Iuramētum in litē qualiter dicat necessariū. in. l. fi. nu. 2. ff. eo.
1 Iurās seruare statuta: an iuramētū extēdatur ad statuta: postea facta. in. l. qui edificiū. nu. 5. ff. de ser. vrba. pre. fo. 161.
7 Iurandum nō est pluries da calūnia. in auf. hoc sacramentum. nu. 1. C. de iura. calū. fo. 100.
2 Iuratur in litē in actione depositi directa q̄ datur deponēti si depositari⁹ nō restituit ⁊ sic rumpat fidē ⁊ quid in actione cōtraria. in. l. ci apud. nu. 2. ff. depo. fo. 103.
2 Iurat in litem cōtra dolosum fm̄ affectionē agentis. in. l. siue qd nostrū. nu. 2. ff. de in lit. iur. fo. 33.
7 Iurandū non est sepius sup codē ⁊ quid si precessit iuramētū generale. in. l. j. nu. 2. C. de iura. cal. fol. 99.
1 Iurādi in litē facultatē habens eā trāsmittit ad suos heredes nō ꝯtra heredes. in. l. si per alium. §. heredib⁹. nu. 3. ff. ne quis eū qui. fo. 30.
Iuramentum de futuro est personale ⁊ nō transit ad heredem vt efficiat

periurus si non detur vel fiat tamen heres compellitur illud facere vel dare si contractus super quo iuratum fuit non erat a iure prohibitus licet non approbatus.ibi.nu.4.
4 Jurat in litẽ in actionib⁹ bonefidei.in.l.si heres.nu.2.ff.de le.j. fo.39.
5 **Jurisconsulti** qui condiderũt has leges fuerant etiam post aduentuz christi non tamen receperant fidem.in rubri.mercu.ff.de ope.no.nun. fo.2.
1 **Jurisditio** que est ius incorporale est indiuisibilis ꝛ qd de ei⁹ exercitio.i.l.vie itineris.n.4.ff.d̃ fui.fo.158.
4 Jurisditionis preuentio inducitur per cõfessionem factam coram etiam non animo litigãdi vt alius iudex se nõ possit impedire ꝛ qd in causa criminali.in.l.si domus.§.in pecunia.nu.4.ff.de leg.j. fo.28.
6 Jurisditiõis prorogatio potest fieri de loco ad locũ ꝛ an de re ad rẽ vel de persona ad p̃sonã seu de tpe ad tẽp⁹.in.l.quero an.nu.2.ff.de solu. fo.79.
1 Jurisditionẽ si prorogauerunt partes ꝛ postea fuit inepta noua instantia an actor iterum poterit reum conuenire coram eodẽ iudice.in.l.si conuenerit.nu.6.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.20.
Quid si partes a principio errauerunt:postea scienter continuauerũt processum coram eodem.ibi.nu.7.
1 Jurisditionis preuentio qualiter fiat.in.l.cum quedam.nu.2.ff. de iurisdi.om.iudi. fo.20.
1 Jurisditio etiam delegata ꝙ prorogetur de re ad rem ꝛ de tempore ad tẽpus.in.l.est receptum.nu.5.ff.de iurisdi.om.iudi fo.19.
Jurisditionis prorogatio quando fiat etiam si expresse non appareat de consensu actoris ꝛ rei.in.l.si per errorem.nu.2.ff.eo.
In ꝓgatione iurisditionis ꝙ nõ reqraꝛ cõsensus iudicis.ibi.nu.4.
Jurisditio prorogatur interdũ circa contestationem in causa.ibi.nu.6.
1 Jurisditio ordinaria est apud personam iudicis ꝛ ipso mortuo remanet apud territorium ꝛ etiam territorio terminatur iudice existente et ꝙ eam habeat pleno iure delegatus vero vsu tantum.in.l.more maiorum.nu.2.3.4.ꝛ.5.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.17.
Jurisditionẽ plenam habens ex concessione principis cum mero ꝛ misto imperio licet nõ fuerit vsus nisi vno gradu iurisditionis puta simplicis si sciebat se habere alias species iurisdi.retinet ius suũ etiam in aliĳs secus si ignorabat.in.l.imperiũ.nu.6.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.16.
Jurisditio potest prescribi.ibi.nu.7.
3 Jurisditiones due quãdo sunt pares altera contra alteram nihil potest.in l.heres.nu.3.ff.de acqui.here. fo.96.
Ad fundandã iurisditionẽ iudicis inspicitur qd̃ est deductuz in libello.in l.cum quedam.§.quoties.nu.2.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.20.
5 Jurisditionem plenam si aliquis habet cum mero ꝛ misto imperio ꝛ non fuit vsus nisi simplici iurisditione per longum tẽpus an retineat imperiũ.in.l.si prius.nu.3.ff.de aqua plu.arcen. fo.25.
7 Jurisditionis ꝓgatio de p̃sona in personã non hꝫ locũ in iudice delegato:sed in ordinario tantũ.in.l.si qui ex.nu.2.C.de epis.audien. fo.22.
7 Presumiꝛ pro iurisditione ordinaria nec est necessario probanda licet secus in delegata.in.l.j.nu.4.C.qui ꝛ aduer.quos in inte.resti. fo.88.
1 Jurisditio dicitur potestas de publico introducta cũ necessitate iuris dicendi ꝛ equitatis statuende ꝛ cõtinet imperiũ merũ ꝛ mistũ ꝛ simplicẽ iurisditionẽ.in.l.j.nu.2.ff.de offi.eius cui man.est iurisdi. fo.13.
Jurisditio simplex quid sit.ibidem.nu.3.
3 Jurisditionem cognoscẽdi vsqꝫ in decem libras si vnus habet ꝛ alius vsqꝫ in centũ ꝙ iste secundus non possit cognoscere de causa decem librarũ.in l.ex facto.§.item quero.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.78.
1 Jurisditio coheret persone sed terminatur territorio.in.l.extra territoriũ.nu.10.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.21.
1 Jurisditio acquiritur absenti ꝛ ignoranti a tẽpore dati rescripti licet non acquiratur sibi exercitium nisi post presentationẽ rescripti ꝛ quid si delegatio fiat non subdito delegantis ꝛ quid in arbitro.in.l. cum furiosus.nu.3.ꝛ.5.ff.de iudi. fo.124.
1 Jurisditio sicut acquiritur ignoranti quando conferꝛ a superiore ita ꝛ aufertur ab ignorãte ꝛ qd de iure canonico.in.l.iudex.nu.2.ff.de iud. fo.126.
1 Jurisditio qñ confertur iure proprietatis vt est illa quã habent reges et principes in eorum regno tunc in illa succedit furiosus ꝛ impubes ꝛ datur coadiutor.in.l.cum pretor.§.non autem.nu.6.ff.de iud. fo.117.
1 Jurisditionis prorogatio qñ fit de tpe ad tẽpus requiritur expressus consensus partium qñ fit de loco ad locũ vel de re ad rem: sed expressus consensus iudicis nõ requiritur:sed tacitus qui colligitur si scit; partes prorogasse.in.l.ĳ.§.sed si.nu.2.ff.de iudi. fo.114.
1 Jurisditionis duo extrema.in.l.vna.§.is videtur. nu.3.ff. si quis ius dicẽ.non obtempe. fo.24.
1 Jurisditio ordinaria an possit prorogari de tempore ad tp̃s. in.l.ĳ.§. sed si.nu.6.ff.de iudi. fo.114.
1 Jurisditio delegata potest prorogari de tpe ad tempus requiritur tamẽ tunc consensus litigantium ꝛ etiam iudicis ꝛ de ratione.in.l. consensisse.§.sed si iudex.nu.1.ff.de iudi. fo.114.
1 Jurisditionẽ prorogare in iudicem nõ suum:an possint tam clerici ꝙ laici.in.l.j.nu.10.ꝛ.11.ff.de iudi. fo.113.
1 Jurisditio omnis ordinaria datur per legem.in.l.j.§.qui mandatam.nu.2.ff.de offi.eius cui manda.est iurisdi. fo.14.
1 Jurisditio vel aliqua potestas qualiter cognoscaꝛ:an ille cui cõcessa est dicaꝛ eam habere iure suo ꝛ ordinario:an iure cõmittẽtis ꝛ sic delegato.in l.more maiorũ.nu.2.ff.de iurisdi.om.iud. fol.17.
1 Jurisditio delegata prorogaꝛ ad extraneas personas accessorias.in.l.j.n.13.ff.si quis in ius vo.nõ ierit. fo.28.
1 Jurisditio delegata põt ꝓgari sicut ordinaria de tẽpore ad tp̃s ꝛ de re ad rem ꝛ de loco ad locum non de persona ad personã ꝛ quare.in.l.j.nu.16.ff.de iudi. fo.113.
Uide de eadẽ materia.ibid.nu.17.18.19.20.ꝛ.21.
1 Jurisditionẽ de re ad rẽ si partes ꝓgauerũt qꝛ iudex nõ poterit cognoscere vltra cẽtũ libras ꝛ partes prorogauerũt vsqꝫ ad.cc.ꝛ iudex hoc ignoret ꝙ acta nõ corã eo gesta nõ valeãt.i.l.ĳ.§.cõuenire.n.3.ff.de iud.f.114.
1 Jurisditionis diuerse cũ tres sint species in genere si quis p̃scripserit vnã speciẽ nõ acqrit alias.in.l.imperiũ.nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fol.16.
1 Jurisditio sicut daꝛ per cõsuetudinẽ nõ habẽti ita ꝛ potestas delegãdi nõ habẽti.in.l.cũ pretor.§.iudices.nu.2.ff.de iudi. fo.117.
1 Jurisditio qualiter de po.ro.ꝛ postea de eius principe fuit cõicata cũ aliĳs magistratib⁹.in.l.j.nu.3.ff.de offi.eius cui mã.est iurisdi. fo.13.
Jurisditio que daꝛ per legẽ aliqñ potest etiã dici delegata lꝫ regulariter dicatur ordinaria ꝛ qñ.ibi.nu.7.
7 Jurisditio ordinaria põt ꝓgari de personã ad p̃sonã ꝛ an etiã de loco ad locũ vel de tpe ad tp̃s.in.l.j.nu.2.3.ꝛ.5.C.de iuris.om.iud. fo.121.
1 Jurisditio nõ pepetuaꝛ per solã oblationem libelli nec litis pendẽtia inducitꝛ ꝛ quid aliud requiraꝛ.in.l.si qs.nu.2.3.ꝛ.5.ff.de iud. fol.116.
1 Jurisditionis prorogatio quib⁹ casibus fiat.in.l.ĳ.§.sed si. nume.10.ff.de iudici. fo.114.
2 Jurisditio prorogata ꝙ sit eadẽ cũ prima.in.l.si cõuenerit.§.si nuda.n.2.ff.de pigno.act. fo.74.
4 Jurisditionẽ que sint ea que eã suspẽdũt nec eã perimãt.in.l.qꝛ poterat.n.6.ff.ad treb. fol.101.
7 **Jura** scripta lꝫ nõ sint ꝓducenda nec probãda qꝛ sunt notoria cõsuetudo tñ est ꝓbãda ꝛ sup ea põt fieri articulus.in.l.ĳ.nu.8.si cõ.ius vel vti.publi. fo.32.
4 Jure datoris resoluto resoluiꝛ ius acceptoris ex cã precedẽti.in.l.si patroni.§.actiones.nu.6.ff.ad treb. fol.114.
1 Juris iniqui retorquutio qualiter etiã trãseat cõtra heredẽ.in.l.si qs.§.qd̃ autẽ.nu.4.ff.qd̃ quisqꝫ.iur. fo.23.
3 Juris determinatione qñ sumus certi nõ est curandũ vnde ꝓueniat.in.l.gallus.§.si eius.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fol.54.
3 Jura incorporalia lꝫ regulariter sint indiuisibilia tñ hoc fallit i iure hereditatis ꝛ vsuffructus.in.l.quoties.§.hr̃des.nu.2.ff.de here.insti. fo.65.
7 Jura loquẽtia in fisco qñ habeãt etiam locum in aliĳs.in.l.j.nume.3.C.de peti.here. fol.142.
1 Jura incorporalia aliqñ proprie possidẽtur aliqñ improprie ꝛ aliqñ impropriĳssime.in.l.regulariter.nu.8.ff.de peti.here. fo.145.
3 Juri de futuro seu cõditionali potest corã iudice renuntiari.in.l.pluriũ.n.2.ff.de acqui.here. fo.100.
1 Jura diuersa qñ sunt ꝛ inuicẽ non depẽdentia lꝫ tollatur vnum non tollitur aliud secus si depẽderẽt adinuicẽ.in.l.si domus tua.nu.2.ff.de serui.vrba.predi. fol.161.
1 Jura titĳ si promittis mihi cedere si tibi dedero.x.nõ videtur fieri ex causa emptionis ꝛ qñ dicaꝛ tñ subesse iusta causa cessionis.in.l.etiã.§.ꝙ si qs nu.5.ff.de peti.here. fo.144.
1 Jura nõ dicunt ꝙ qui negligit vti tanto tẽpore perdat seruitutẽ:qꝛ tũc nõ perderet impeditus vti:sꝫ dicũt qui nõ vtiꝛ.in.l.vnus ex sociĳs.§. si fons.nu.4.ff.de serui.rusti.predio. fol.165.
4 Juri accrescẽdi locus nõ est inter legatariũ ꝛ fideicõmissariũ.in.l.imperator.nu.2.ff.de leg.ĳ. fo.56.
2 Juri offerẽdi quod hꝫ debitor pro recuperatuone rei sue pignorate nõ p̃scribiꝛ ꝛ quid in iure offerẽdi qd̃ hꝫ secũdus creditor aduersus primũ.in l.si rẽ alienã.§.omnis.nu.5.ff.de pigno.act. fo.72.
4 Jura totius hereditatis quo casu transferanꝛ insolidũ in fideicõmissariũ partis cogentẽ.in.l.cogi poterit.§.metianus.nu.2.ff.ad treb. fo.103.
4 Jura vtilia ille in quẽ transferunꝛ cẽsetur loco illius positus q hꝫ directa in.l.ĳ.nu.3.ff.ad treb. fo.99.
5 Jure suo ꝙ quis fuerit vsus qualiter appareat.in.l.pignori rem.nu.2.ff.de vsucap. fo.56.
1 Juri operã daturus dꝫ scire:vnde hoc nomẽ ius descẽdat:ꝛ sic etymologiã vocabuli in qua cõsistit substãtia.in.l.j.nu.1.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.2.
Jus ꝙ descẽdat a iustitia:ꝛ plura alia vide ibi.nu.2.3.4.5.8.ꝛ.10.
1 Juri nõ cẽsetur renũtiasse per actũ quẽ quis facit qd̃ ignorat sibi cõpetere vel cõpetere posse.in.l.pater decedẽs.nu.2.ff.de inoffi.testa. fol.139.
3 Juri qd̃ est mere de futuro nõ põt renuntiari per se principaliter.in.l.qui superstitis.nu.2.ff.de acqui.here. fo.106.
3 Juri cõi qui põt vti etiã priuilegio in dubio videꝛ vsus iure cõi.i.l.cẽturio.nu.4.ff.de vulga.a pupil. fo.72.
8 Juri suo ꝙ quis possit renũtiare publice est vtilitatis. in.l. ipsis rerũ.nu.2.C.vt in pos.lega. fo.96.
5 Jure donationis resoluto ex causa necessaria soluiꝛ ius acceptionis.in.l.in cõcedẽdo.nu.4.ff.de aqua.plu.arcẽ. fo.24.

7 Jura directa habẽs ꝙ interdũ ex iusta causa admittaꝛ ad ꝓtestandũ alicui debitori nec soluat habẽti vtilia vel ecõuerso habẽs vtilia nec soluaꝛ habẽti directa.in aut.sed iã.nu.2.C.de depo. fo.201.

4 Jura que dicũt ꝙ alter alteri dꝫ stipulari nõ potest dꝫ intelligi qñ simpliciter stipulaꝛ ⁊ nõ vꝫ nisi stipulãtis intersit ⁊ tũc qñ interest stipulato. in l.hmõi.nu.6.ff.de leg.j. fo.32.

4 Jura dicẽtia quem admitti cũ cautione quando dubitatur de mãdato ꝓcedunt nisi agaꝛ de magno preiudicio.in.l.qui ita.§.etiam absentis. nuñ. 5.ff.ad treb. fol.119.

6 Jura loquẽtia de seruis ⁊ dñis:an locũ habeãt in monachis ⁊ abbatibus in.l.stichum.§.vsumfructũ.nu.2.ff.de solu. fo.77.

7 Jura incorporalia an acquiranꝛ sine traditione.in.l.seruum.nu.5.C.de rei vendica. fo.149.

1 Jura reali trãseunt ad quẽcũqꝫ transit res cui coheret.in.l.via.nu.2. ff. de serui.rusti.predio. fo.164.

7 Jura sua si quis cessit ex causa vẽditionis vel donationis an hoc non obstãte re integra agere directa actione que apud eũ remãsit nec potuit per cessionẽ ab ei⁹ ossib⁹ separari.in.l.si pater.nu.2.C.de mãda. fo.201.

3 Jura dicẽtia ꝙ quãdo non stat per me quominus cõditionẽ impleam : sꝫ per illum in cuius personam debeo implere non habeatur conditio pro impleta intelliguntur nisi de volũtate defuncti cõstet ex aliquibus cõiecturis.in.l.vter.nu.2.ff.de condi.insti. fo.83.

1 Jura que dicunt ꝙ ex parte rei debitoris põt cõstitui procurator in rẽ suã debent intelligi nõ in preiudicium creditoris.in.l. inter debitorem. nume. 6.ff.de pact. fo.67.

2 Jura omnia q̃ de subscriptione testiũ loquuntur in instrumẽtis publicis per cõtrariã cõsuetudinẽ sunt abolita ⁊ sufficit notariũ attestari de corũ interuẽtu.in.l.si mulier.§.si mulier ꝓ eo.nu.7.ff.ad velleia. fo.100.

7 Juri pro se introducto in quibus casibus qs renuntiare possit.in.l.si quis in cõscribẽdo.nu.12.C.de pact. fo.47.

8 Juris deliberãdi transmissio vt fiat quatuor necessaria.in.l.cũ antiquioribus.nu.4.C.de iure deli. fo.60.

2 Jura plura cõueniunt in personã vnius idẽ dꝫ censeri de vno qȯ de pluribus.in.l.id quod.nu.2.ff.de cõpẽsa. fo.101.

7 Jura ignorare non lꝫ qñ non habẽt locũ ⁊ qñ iuris ignorãtia excuset.in.l. leges sacratissime.nu.2.C.de legi. fo.26.

4 Jura cõditionalia an veniãt in cõfiscatione.in.l.qȯ traditũ.nu.8.ff.de cõdit.⁊ demon. fo.80.

1 In iure cõi nõ potest alter aliquid facere in preiudiciũ alterius illo nõ cõsentiẽte.in l.ij.nu.3.ff.de serui. fo.155.

4 Jus acquirendũ facilius perdit q̃ acquisitũ.in.l.cum pater.§. libertis.n. 7.ff.de lega.ij. fo.59.

1 Juris propriȷ̃ in defectũ qualiter recurriꝛ ad ius cõe romanorũ.i.l.oẽs populi.nu.3.ff.de iusti.⁊ iure. fo.8.

Jusgentiũ est instinctus nature ex ratiõe proueniẽs:sed naturale proueniens ex sensualitate.ibi.

2 Jus excipiẽdi si superueniat reo lite pẽdente ꝙ veniat absoluẽdus. in.l.si rem.§.qui ante.nu.5.ff.de pigno.act. fo.72.

3 Jus cõditionale per simplicẽ renũtiationẽ seu repudiationeꝫ nõ potest remitti ⁊ quid ꝑ pactũ ⁊ quid si repudiatio facta sit parte p̃sente.in.l. is q. nu.5.ff.de acqui.here. fol.88.

1 Jus ciuile siue positiuũ lꝫ non semper sit bonũ ⁊ iustũ ius tamẽ naturale semper est bonũ ⁊ equũ ⁊ quid de iuregẽtiũ ⁊ qualiter hoc intelligaꝛ. in.l. ius pluribus.nu.2.ff.de iusti.⁊ iure. fo.8.

1 Jus tẽporale habẽs in aliqua re si aliqd acquirit illi rei illud acquisitum perpetuo durat lꝫ ius suũ tpe finiaꝛ.in.l.si is cui.§.heres.nu.2.ff.quemad. serui.amit. fol.171.

1 Jus faciẽdi aliquid in re tua si nõ habebã asserẽs eam esse meam nisi magistros qui inciderũt nemus tuum vel aliquid aliud qȯ illi magistri non puniãtur si erãt bonefidei ⁊ actus nõ erat illicitus.in.l.refectionis.nu.5.ff. cõmu.predio. fo.166.

3 Si aliqs infra annũ decessit relictis pluribus herebib⁹ lꝫ ipse nõ viueret nõ posset adire ꝓ parte:heredes tamẽ poterũt diuersis tẽporis qlibet adire ꝓ parte sua.in.l.cũ solus.nu.2.ff.de acqui.here. fo.99.

2 Jus superueniẽs actori lite pẽdente nõ inducit cõdemnationẽ nisi supueniat ex ea cã de preterito:sed superueniẽs reo etiã ex causa de presenti bene inducit absolutionẽ.in.l.si seruus.nu.3.⁊.4.ff.de cõdi.fur. fol.57.

6 Jus aliquod si deficit:an agaꝛ ad illud qȯ deficit:an ad totũ vt illud qȯ deficit cõsequaꝛ.in.l.iulianus.§.qui fundũ.nu.2.ff.de ver.obl. fo.42.

7 Jus omne potẽtius est in causa q̃ in causato.in.l.j.nu.4.C.quib⁹ ex cau. maio.fo.95. Et in.l.digna vox.nu.2.C.de legi. fol.24.

5 Jus nullũ habẽs in re in qua edificaꝛ qñ ⁊ ad quẽ finẽ possit nũtiare. in.l. j.§.iuris nostri.nu.2.ff.de ope.no.nũ. fo.3.

7 Jus qualiter sumatur.in.l.post q̃ liti.C.de pact.duobus modis. ibidem nume.5. fo.41

5 Jus presumit rẽ durare in eo statu in quo semel fuit nisi probeꝛ cõtrariũ in.l.si prius.nu.5.ff.de ope.no.nũ. fol.8.

4 Jus in re habẽs si eã legat censeꝛ illud tm̃ legasse nõ autẽ qȯ nõ habebat. limita duobus modis vt i.l.si domus.§.si fundus.nu.1.ff.de leg.j. fo.28.

3 Jus galli dicitur ius antiquum ⁊ sic ius velleȷ̃ nouũ.in.l.gallus.§. ei⁹.n. 2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.54.

1 Jure ciuili ꝙ fuerũt quasi inuẽta oĩa que inter hoĩes geruntur.in repe.l.ex hoc iure.nu.15.ff.de iusti.⁊ iure. fo.6.

Jus ciuile quot modis sumaꝛ.in.l.ius ciuile.nu.1.⁊.2.ff.eo.

8 Jus adeundi qui habet in quo sit ei vtile habere etiã ius petendi bo. pos. in facto.in.l.quãdiu.nu.3.C.qui admit. fo.17.

4 Jus meũ confirmaꝛ ex iure superueniẽte autori meo ⁊ qñ.in.l.seruum filiȷ̃ nu.2.ff.de leg.j. fo.18.

4 Jus eligendi in alternatiua est personale ⁊ personam non egreditur viuo stipulatore:sed eo mortuo trãsit electio ad heredem:⁊ stipulator licet possit actionem cedere:deberet tamen ipse eligere. in .l. si sic.§. si quis.nume. 4.ff.de lega.j. fo.29.

7 Jus omne potentius est in causa q̃ in causato.in.l.digna vox.nume.2.C. de legi. fo.24.

5 Jus acceptoris resoluitur ex causa necessaria in resoluto iure datoris in.l. in concedendo.nu.4.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.

3 Jus adeundi durat triginta annis ⁊ nõ est facultas sed ius.in.l. q̃diu.nu. 2.ff.de acqui.here. fo.86.

3 Jus deliberandi qualiter ⁊ quando possit transmitti.in.l. vẽtre. nume.17. ff.de acqui.here. fo.104.

2 Jus suũ remittere censetur velle qui patitur rem sibi obligataꝫ alteri obligari tanq̃ non obligatam nisi sit mulier ⁊ creditor sciat.in.l.vir vxori.§.si mulier.nu.2.ff.ad velleia. fo.97.

5 Jus facilius descẽdit ex persona autoris ad successorem singulareꝫ q̃ ecõuerso ascendat de persona successoris ad autorem.in .l. si a te.§. iulianus. nu.3.ff.de excep.rei iudi. fo.80.

8 Jus extraordinariũ minus potens est q̃ ordinarium.in.l. pecuniaꝫ.nu.3. C.de priui.fis. fo.135.

2 Jus de presenti habens lꝫ speretur tolli in cõditionis euentum ad cõmodum tertiȷ̃ potest nihilominus illud in iudiciũ deducere ⁊ qñ istud procedat.in.l.si seruus.nu.2.ff.de condi.fur. fo.57.

5 Jus pignoris non extinguiꝛ in effectu quando creditor efficiꝛ dñs rei pignorate reuocabiliter.in.l.extãte.§.latin⁹.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.82.

7 Jus omne qȯ quis habet vel qȯ habere sperat super bonis suis vel alterius si remittat alicui ista remissio non extenditur ad hereditatem:postea directo ad ipsum deuoluendam nec ad illam spem que orietur ex causa de nouo superueniente.in.l.si.nu.2.C.de pac. fo.48.

Quot modis dicatur esse contra bonos mores.ibi.nu.3.

4 Jus qȯ habemus ex nostra prouisione ⁊ prudẽtia ⁊ diligẽtia fortius ⁊ potentius ⁊ difficilius a nobis abdicatur q̃ illud qȯ habemus aliunde. in.l. iulianus.nu.2.ff.de leg.j. fo.5.

3 Jus pretorium censetur pars iuris ciuilis.in.l.si filius.nu.7.ff. de vulg. et pupil. fo.72.

3 Jus coniunctionis ⁊ ius accrescendi ꝙ transeat in substitutum vnius ex cõiunctis ⁊ qñ.in.l.cũ ex filio.§.quidã.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.76.

Quid in legatis.ibi.nu.3.

8 Jus pretoriũ dicitur viua vox iuris ciuilis ⁊ sic eius pars cum multe sint partes eius.super rub.nu.2.C.qui admit. fo.16.

1 Jusgentiũ secũdarium nõ potest ex toto tollere ius naturale. in.l. manumissiones.nu.8.ff.de iusti.⁊ iure. fo.4.

2 Jusgentium duplex.s.primeuum ⁊ secundariũ.in.l.si id qȯ.nu.3.ff. de cõdi.indebi. fo.54.

1 Jus meũ non efficereꝛ dubium propter negationem tuam si habeo cõtra te sniam vel confessionem tuã instrumentũ habens parataꝫ executionem. in.l.j.nu.5.ff.de transac. fo.71.

8 Jus agnationis an tollitur hodie inter patrem ⁊ filium per emancipationem.in.l.ij.nu.8.C.vnde libe. fo.20.

5 Jus in beneficiȷ̃s acquiriꝛ sine traditiõe.in.l.cũ vir.nu.8.ff.de vsuc. fo.61.

4 Jus aliquod qñ in re soluta deficit qȯ nõ est pars rei nõ debet directo peti illud ius:sed dꝫ agi ad eandem rẽ solutam tanq̃ nõ solutã vt consequaꝛ agens qȯ deficit.in.l.meuius.§.fundo.nu.3.ff.de leg.ij. fo.54.

2 Jus obligatũ lꝫ non sit directum:sed vtile tempore quo debitor obligauit competit tamẽ creditori hypothecaria directa : sed si debitor nõ habebat tale ius:sed postea superuenit competet vtilis tm̃.in.l. tutor.§. etiam. nu. 4.ff.de pigno.act. fo.74.

1 Jus omne ciuile sicut pertinet vel ad personas vel ad res vel ad actiones ita ⁊ inuentiones iurisgentiũ sunt tripartite. in.l. ex hoc iure.nume.2.ff. de iusti.⁊ iure. fo.4.

5 Jus ciuile lꝫ impugnet donationem inter virũ ⁊ vxorẽ ⁊ facit ꝙ ipso iure non valeat nec transferatur dominium nec resultet obligatio nõ tamen facit nec facere potest quominus que facta sunt interuenerunt.in.l.j.§. si vir vxori.nu.2.3.⁊.4.ff.de acqui.pos. fo.39.

7 Jus alteri⁹ totũ tollere nõ pertinet nisi ad supremũ principalẽ q nõ recognoscit superiorẽ.in.l.quoties.nu.2.C.de preci.impera.offe. fo.29.

2 Jus meũ cõfirmaꝛ ex iure superueniẽte autori meo quãtũ ad vtilẽ actionẽ ⁊ qd quo ad directã.i.l.rẽ alienã.nu.2.4.5.⁊.7.ff.di pigno.act. fo.77.⁊.78.

1 Jus omne ciuile quo vtimur vel ꝑtinet ad ꝑsonas vel ad res vel ad actiones.ita etiam operationes iurisgentiuꝫ sunt hoc modo tripartite. in repe. l.ex hoc iure.nu.2.ff.de iusti.⁊ iure. fo.5.

3 Jus non censetur quis repudiare quod ignorat sibi cõpetere.in.l.nec is.§.

heres.nu.7.ff.de acqui.here. fo.89.
2 Ius agẽdi vel facultas an oriaẽ ex lege ⁊ qñ oritur ius agẽdi:an sit actio vel officiũ iudicis ⁊ qñ est actio in factũ prescriptis verbis remis.in.l.j.n. 3.ff.de cõdi.ex lege. fo.58.
1 Ius cõe in trãsactione remittẽs qd habere sperat:puta occasione admini strationis tutele qñ intelligaẽ ex causa de presenti ⁊ probabili.in.l. q cum tutoribus.nu.4.ff.de trãsac. fo.74.
7 Ius offerendi qd hz secũdus creditor cõtra primũ vt cõfirmet sibi pign⁹ ꝙ possit prescribi.in.l.nec creditores.nu.3.C.de pig.act. fo.183.
1 Ius nõ prouidet mihi pro eo qd facere possum ꝓpria autoritate de actio ne tñ de honestate possum ⁊ debeo adire iudicẽ vt mihi cõcedat licẽtiam. in.l.si precario.nu.5.ff.cõmu.predio. fo.167.
2 Ius eligẽdi habẽtes iure ꝓprio ⁊ ordinario si faciant electionẽ nullã non prohibenẽ iterũ eligere nisi ex alia causa priuarenẽ iure eligẽdi.in.l. qui ꝑ salutẽ.nu.5.ff.de iureiur. fol.30.
7 Ius agẽdi ad supplementũ an solũ cõpetat respectu bonorũ que erãt tem pore mortis:an etiã respectu inofficiose donationis antea facte.in.l.j.nu.3. C.de inoffi.dona. fo.139.
3 Ius dicẽdi nullũ cui nõ datur:eo casu quo est in potestate nõ datur etiam cõtratab.in.l.gallus.§.⁊ quid si.nu.11.ff.de liber.⁊ posthu. fo.52.
1 Ius naturale vbicũqꝫ referẽ ad actus qui nõ possunt cõuenire nisi homi nibus exponiẽ ius naturale.i.gentiũ.in.l.j.nu.2.ff.de pactis. fo.50.
4 Ius ciuile succumbit iuri canonico in his que tangunt animam vel pecca tum ⁊ iudex ecclesiasticus superior est seculari.in.l.si quis.§.si quis. nu.3. ff.de leg.j. fo.40.
7 Ius retractandi an possit alteri cedi.in.l.ad officium.numero.7.C.cõmu. diui. fo.158.
7 Ius agendi ad supplementum quãto tempore tollaẽ.in rub.nume.3.C.de inoffi.dona. fo.139.
2 Ius ꝯductoris resoluitur resoluto iure locatoris.in.l.si quis domũ.§. hic subiungi.nu.2.ff.loca. fol.115.
8 Iuspatronatus ecclesie non transit in fiscum.in.l.j.numero.6.C.de bon.li ber. fo.14.
1 Ius naturale ꝙ semꝑ sit bonũ ⁊ equũ ⁊ ꝙ sit instinctus nature.in.l.j.§.ius naturale.nu.10.ff.de iusti.⁊ iure. fol.3.
1 Ius omne aut est publicũ aut priuatũ ⁊ vt in principio decreti aut est di uinum aut humanũ ⁊ humanũ in quot species subdiuidaẽ.in.l.j.§.huius. nu.1.ff.de iusti.⁊ iure. fol.2.
Ius priuatum quotuplex sit:⁊ quotuplex ius publicum.vide ibidem nu mero.2.3.⁊.12.
1 Ius eligẽdi prelatũ habẽtes si per longissimũ tẽpus non occurrit casus electionis:q: prelatus viuit nõ perdunt illud ius.in.l.iter sepulchro.nu.2. ff.quẽad.serui.amit. fol.170.
4 Ius causatũ in personam actoris mei post ius mihi quesitum non nocet mihi:sed põt prodesse si tendit in eius fauorem.in.l.factam.§.si heres.nu. 2.ff.ad treb. fo.117.
4 Ius superueniẽs autori conseruat ius successori.in.l.filiam.nume.3. ff. ad trebel. fol.114.
7 Ius vel fideicõmissum de futuro seu cõditionale põt per pactũ remitti ⁊ talis remissio duo operaẽ:vt in.l.j.C.de pact.ibi.nu.2. fol.39.
4 Ius implẽdi cõditionem potestatiuã seu que ex facto legatarij dependet nõ trãsmittitur ad heredem in vltimis voluntatibus.in.l.a testatore.nu.3. ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.82.
1 Ius nostrum omnes virtutes continet.in.l.iustitia est.nume.2.ff.de iusti. ⁊ iure. fo.8.
1 Iusgẽtium primeuum diciẽ ius naturale.in.l.manumissiones.nume.6. ff. de iusti.⁊ iure. fo.4.
7 Ius hypothece nõ diciẽ augere patrimoniũ illius cui cõpetit.in.l.etiam nu.3.C.ad velleia. fol.187.
4 Ius qd venit per ius accrescẽdi censeẽ venire ex quadã substitutione vul gari.in.l.si titio.§.iulianus.nu.2.ff.de leg.ij. fo.51.
8 Ius accrescẽdi in hereditate hz etiam locum inter disiunctos.in.l. seruus cõis.nu.2.ff.de acqui.here. fol.99.
1 Ius accrescendi non habet locum in contractibus:vel actibus inter vi uos:sed ius non decrescendi sic.in.l.aquam.numero.2.ff.quemadmo. ser ui.amit. fo.171.
4 Ius accrescendi nõ habet locum inter desunctos in legatis.in.l.⁊ procu lo.nu.2.ff.de leg.ij. fo.46.
Ius accrescẽdi nõ habet locũ in legitima. ibi.nu.3.
4 Ius accrescẽdi nõ habet locũ in legatis inter omnino disiunctos. in.l. si duobus.§.si titio.nu.2.ff.de leg.j. fo.9.
Et quid in hereditate.ibi.
3 Ius accrescẽdi nõ habet locũ post aditam hereditatem de portione adi ta.in.l.si minor.nu.2.ff.de acqui.here. fo.99.
3 Ius accrescẽdi. Illud qd prouenit ex iure accrescẽdi diciẽ prouenire di spositione cũ qua etiam cõcurrit tacita volũtas defuncti.in.l.si in testamẽ to.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. 70.
8 Ius accrescẽdi in quo casu preferẽ vulgari substitutioni.in.l.cũ quidam, nu.5.C.de insti.⁊ substi. fo.48.
1 Ius accrescẽdi non habet locũ post agnitum commodum ⁊ deinde repu diatũ fallit in vsufru.⁊ in querela.in.l.si proponas.§.si duo sunt. nume.2. ff.de inoffi.testa. fo.140.
8 Ius accrescendi an habeat locũ si miles dixit instituo quem in bonis itali cis ⁊ aliũ in bonis gallicis.in.l.j.nu.6.C.de testa.mili. fo.29.
3 Ius accrescendi potest ꝓhiberi in legatis.in.l.quoties.§.si duo. nume.6. ff.de here.insti. fo.65.
1 Ius accrescendi habet locũ qñ aliquod ius deficit ab initio ante acquisi tionem perfecte factam nõ post secus in vsufruc.in.l.aquam.nu.3.ff. quẽ admo.serui.amit. fo.171.
3 Ius accrescendi habet locũ etiã inter coniunctos coniunctione legali dũta xat.in.l.seruus cõis.nu.1.ff.de acqui.here. fo.102.
3 Ius accrescendi transmittiẽ ad heredem ⁊ si est cõiunctum cum pup.sub stitutione trahit ad ea duplicẽ naturam contra suam propriam scꝫ vt ha beat locum post aditam hereditatẽ vt trahatur ad omnia bona impube ris.in.l.qui patri.nu.1.⁊.2.ff.de acqui.here. fo.98.
2 Ius accrescẽdi an habeat locum inter cõiunctos cõiunctione legali. in.l.si duo patroni.nu.5.ff.de iureiuran. fo.23.
3 Ius accrescendi an censeatur prohiberi per substitutionẽ vulgarem. in.l. si ego.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.61.
Ius accrescendi nõ facit gradũ de per se lz ille venit ex iure accrescendi vi detur venire ex tacita substitutione.ibi.nu.5.
3 Ius accrescendi an habeat locũ post emolumẽtũ semel acqsitũ si acqsitio resoluaẽ.in.l.q̃ neptis.nu.2.ff.de acquiren.here. fo.107.
Quid si portio nõ deficiat ipso iure:sed ope exceptiõis ĩ legatis.ibi.nu.3.
8 Qui venit per ius accrescendi ad portionẽ coniuncti deficientem dicitur venire ad lucem ⁊ non debet recusare onus ⁊ hoc in coniunctis verbo tan tum in.l.vna.§.pro secundo.nu.3.C.de cadu.tol. fo.94.
Quid in coniunctis re tantum.ibi.
4 Ius accrescendi habet quis in hereditate licet veniat de iure speciali ⁊ cõ tra voluntatem defuncti ad partem suam.in.l.mulieri ⁊ titio.nu.2.ff.de cõ di.⁊ demon. fo.79.
Si ex forma statuti extãte masculo nõ succedit femina ⁊ vn⁹ puta ex duo bus masculis repudiat partem suam an accrescet in totuz alteri masculo. ibi.nume.4.
6 Ius accrescendi quando habeat locũ in contractibus. in.l. si mihi ⁊ titio. nu.2.ff.de ver.obli. fo.29.
8 Ius accrescendi nõ habet locum in diuersis testamentis seu hereditatib⁹. in.l.j.nu.2.C.de testa.mili. fo.29.
Ius substitutionis vulgaris potentius est quã ius accrescendi.ibi.nu.5.
4 Ex iurepatronat⁹ nõ dr quis locupletior vt ꝓpter ipsum possit onere pe cuniario grauari in.l.plane si filium.§.q testõ.nu.2.ff.de leg.j. fo.36.
2 Iuspatronatus licet ille qui habet nõ dicatur ex hoc locupletior nec pro pter hoc possit grauari onere pecuniario si tamen sibi auferẽ censetur fieri pauperior vt sic possit agere de euictione.in.l.titius.nu.2.ff. de act. empt. ⁊ vendi. fo.113.
1 Iuspatronatus ꝑ deportationẽ perditur ⁊ in cõsequentiã reuerẽtia ⁊ que non pardanẽ.in.l.sed si hac.§.liberos.nu.3.ff.de in ius vo. fo.26.
7 Iuspatronat⁹ ecclesie trãsit ad heredes extraneos ⁊ ad vnuz ex eis tñ ex diuisione nõ põt ꝑtinere.in.l.si sepulchrũ.nu.2.C.de reli.⁊ sump.fu. fo.163.
1 Iuspatronatus ecclesie site in castro quod vẽditor habebat in ea trãsit in venditione castri lz illud de per se vendere non poterat.in.l.j.nu.12.ff.de of fi.eius cui manda.est iurisdi. fo.14.
2 Iuspatronatus habẽs nõ dicitur ex hoc esse locupletior:sed si careret vbi nõ deberet carere diceretur ex hoc pauperior.in.l. naturalis.§.si ergo.nu. 3.ff.de prescrip.ver. fo.127.
Qd in vltima voluntate ratione huius cõmodi non possit onerari onere pecuniario.ibi.nu.4.
8 Iuspatronatus cũ quis perdit propter delictũ nullus honor vel reueren tia remanet ei.in.l.fi.nu.3.C.de bo.liber. fo.14.
Iura patronatus que sint ⁊ quomodo tollantur remis.ibi.nu.4.
5 **Iussus** iudicis excusat a delicto.in.l.quãquam.nu.2.ff. de aqua plu.arcen. fo.24.
3 Iussu nõ determinato q: nõ dixit ꝙ adiret ꝑ parte vel ex testamẽto sim pliciter lz iubens putaret vnũ ⁊ esset alterũ sufficit ꝙ mandatarius faciat meliorẽ cõditionẽ iubentis vel nõ faciat deteriorẽ ⁊ valebit actus secus si deteriorẽ.in.l.si qs mihi.§.sed si mandauit.nu.2.ff.de acquir.here. fo.93.
Quid in mandato non determinato.ibi.nu.3.
4 Iussus facere ẜm dignitatẽ testatoris ⁊ facultatem bonoruz quod facere debet nõ fecit infra tp̃s nulla causa subsistente ⁊ sic fuit in mora an incidat in penam.in.l.in testamento.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.
8 Iussus fideiubere pro alio an videaẽ iussus soluere pro eo gratis.in.l.vna §.ne autẽ.nu.4.ff.de cadu.tol. fo.94.
2 Iussus proprie nõ cadit circa personas subiectas potestati iubentis ⁊ per que verba fiat.in.l.j.nu.6.ff.quod iussu. fo.95.
1 Iussus iudicis excusat a crimine in leuibus ⁊ quid in iussu iudicis delega ti.in.l.furti.§.qui iussu.nu.2.ff.de infa. fo.79.
5 Iussus mitti in possessionem lz adhuc non sit missus per nuntium tamen habetur ꝓ misso si per eum immissum non stetit quominus mittereẽ.in.l. si finita.§.item videamus.nu.4.ff.de dam.infec. fo.17.
5 Iussus pretoris de cauendo habet vim cautionis vt si postea dãnũ cõtin gat

gat possit peti emendatio licet non fuerit prestita cautio.in.l. cum postu-lassem.nu.3.ff.de dam.infec. fo.22.
1 Jussus arbitri non excusat a crimine sed arbitratoris sic.in.l.furti.§. qui iussu.nu.4.ff.de insa. fo.79.
5 Jussus natura que sit.in.l.in cocedēdo.nu.6.ff.de aqua plu.arcē. fo.24.
3 Jussus patris vel dñi ad hoc vt valeat tria reqsita.s.q̄ pcedat aditionez z q̄ fiat spāliter puta de hereditate talis z qd̄ fiat sup hereditate iā mortui.in.l.si qs mihi.§.iussum.nu.2.ff.de acqui.here. fo.92.
7 **Justitia** quid sit z que sint precepta iuris.in rub.nume.1.C. de summa trini. fo.3.
7 **Juuare** se quādo potest quis ex eo q̄ ipse impugnet.in.l. siue possidetis.nu.5.de proba. fo.167.

¶ De litera L.

7 **Laboratores** an debeant ali. in.l.qm̄.nu. 3.C.de testi. fo.171.
7 **Laicus** sine licentia sui iudicis pōt prorogare iurisditionem iudicis non sui per pactum dummodo fiat coram iudice cuius iurisditio prorogatur.in.l.si quis nume.5.C.de pac. fo.47.
6 Laicus condemnatus in maleficio si fiat clericus post condemnationem an eximaẗ a iurisditione iudicis secularis quo ad solutionem pene.in.l.si quis.§.si plures.nu.3.ff.iudi.solui. fo.84.
7 Laicus postq̄ fuit preuētus a iudice seculari sup crimine faciēs se clericū an effugiat iurisditionē illius.in.l.addictos.nu.6.C.de epi.audi. fo.22.
7 Laicus ꝑpter delictū cōmissum in ecclesiam vel in ecclesiasticas ꝑsonas efficitur de foro ecclesiastico.in.l.i.nu.8.C.de epi.z cle. fo.13.
8 Laicus si fundat ecclesiā acqrit iura patronat⁹ vt possit pñtare epo recto rē infra quatuor mēses z eps nō pōt aliū instituere q̄ ꝑsentatū nec poterit tali pñtato z instituto aliqd exigere si ꝑsona ecclesiastica vt abbas fundet ecclīā pōt pñtare ifra sex mēses.in.l.ij.nu.6.C.de his q.vt idi. fo.70.
Quid si laicus fundauit z postea illud ius transfert in abbatē.ibi.
4 Laici qui mutant habitum vt illi de tertio ordine sancti Frācisci an sint exempti a iurisditione seculari z ab oneribus secularium.in.l. cū senatus. nu.2.3.z.4.ff.de rebus dub. fo.67.
1 Laici possunt iurisditionē prorogare sine ꝯsensu proprij iudicis nisi por iudex pretēdat interesse sportularū: vel nisi sit iudex perpetuus vel nisi sit statutum in ꝯrīū.in.l.ij.§.sed si.nu.4.ff.de iudi. fo.114.
3 Laici sicut non possunt statuere super iuramento q̄ nō debeat seruari di recto statuendo an eodem modo nec per indirectum statuendo q̄ presumatur dolose prestitum nisi interuenerit talis solēnitas.in.l.que sub condi.nu.6.ff.de condi.insti. fo.81.
7 Laicus in cā quā hz cū alio laico si petat absolutionē a iuramēto corā vicario epi ad effectū agendi z ille cōcedat z absoluat q̄ efficiaẗ iudex inter eos etiā in cā pncipali.in.l.qm̄.nu.2.C.vbi z apud quē cog. fo.90.
3 **Lapidicinarum** cōmodum existentiū in fundo dotali qn̄ non pertineant ad maritum in.l.si fundus.nu.4.ff.solu.matri. fo.10.
7 **Latitare** quis dicatur z q̄ adiudicationem que sit ex secundo decreto debito perdat dominium.in.l.ignorare. nu. 2.C.de resti.mili. fo.93.
8 **Latro** quis dicatur z qn̄ dicaẗ famosus latro.in aut. sed nouo iure.nu.10.C.de ser.fugi. fo.4.
3 **Laudandus** est ille q potest facere aliquod turpe vel inhonestum illicitum etiam impune si nō facit fortius quando facit honeste z diligenter.in.l. quidam in suo.nu.4.ff. de condi.insti. fo.84.
1 **Laudum** si promiserūt partes non reducere ad arbitrium boni viri sub certa pena z vnus dixerit iniquum z petit ipsuz reduci lz fuerit ꝓnūtiatū equū tamē aduersus petitionē pene habebit exceptionē doli si erat iniqū z poterit ostēdere q̄ iniuste succubuit idem nō potest ostendere de iniquitate sed iustam causam habuit credendi qd̄ esset iniquū lz nō esset.in.l.tres fratres.nu.7.ff.de pac. fo.65.
4 Laudū arbitratoris si petitum est reduci z arbitrator cōdemnauit in qnquaginta bonus vir in.c.reformādo laudū si pars soluat illa quinquaginta non incidit in penam cōpromissi:secus si nihi solueret. in.l. mulcta in testa.nu.2.ff.de condi.z demon. fo.69.
2 Laudo si ꝓmiserūt partes stare z nō reducere ad arbitrium boni viri sub certa pena z pena petaẗ a parte q̄ petijt reduci z succubuit an poterit ꝓbare q̄ iniuste succubuit.in.l.iulianus.nu.13.ff.de cōdi.inde. fo.52.
Laudū si fuit ꝓ parte reformatū tanq̄ iniquū: z ꝓ parte confirmatū tanq̄ equū an cōmittaẗ pena in cōpromisso apposita.ibi.nu.15.
6 Laudo si qs promiserit stare sub pena z laudū fuit petitū reduci ad arbitrium boni viri qui reduxit z ille non stat reductioni an poterit ab eo peti pena.in.l.stipulatus.nu.3.ff.de fideius. fo.55.
6 Laudum an possit ferri parte absente non citata.in.l.si quis arbitratu.nume.3.ff.de verbo.obli. fo.16.
Quid si partibus presentibus fuit negotium examinatū.ibi.nu.4.
7 Laudū arbitratoris si est petitum reduci ad arbitrium boni viri z ille bonus vir reduxit z correxit an pena cōpromissi cōmittaẗ si non pareẗ snīe boni viri.i.iudicis corrigentis.in.l.fi.nu.3.C.de excep.arbi. fo.99.
Quid si pro parte fuit correctum z pro parte confirmatum an petens reduci incidat in penam cōpromissi.ibi.nu.4.
1 Laudi reductio si petitur ad arbitrium boni viri in quo loco z coraz quo iudice debeat peti.in.l.si suspecta.§.in ea.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.141.
1 Laudum arbitratoris q̄ non sit proprie transanctio.in.l.furti.§. qui iussu.nu.5.ff.de insa. fo.79.
7 Si pro obseruantia laudi fuit datū pignus licet nulla stipulatio interuenit an tunc per emologationem oriatur actio z exceptio. in.l. cum antea. nu.2.3.z.8.C.de recep.arbi. fo.98.
1 **Legalior em** quem esse z altero qualiter probatur. in.l. si actor.nu.3.ff.de procur. fo.85.
3 **Legatarius** in quibus casibus possit testari.in l. q testamento.nu.4.5.z.6.ff.de testa. fo.38.
6 Legatarij an debeāt agere cōtra heredē scriptū qui perdit hereditatem: an vero cōtra illū q obtinuit.in.l.si perlusorio.nu.4.ff.de app. fo.106.
3 Legatarius si decedat anteq̄ impleat q̄ nihilominus heredē trāsmittat cum onere adimplendi illa ztacitam.in.l.que sub cōdi.§.quoties.nu.2.ff. de condi.insti. fo.81.
8 Legatarijs superueniētibus an succurraẗ ꝯ legatarios q habuerūt corū legata.in.l.fi.§.licētia.creditoribus.nu.3.C.de iur.deli. fo.63.
4 Legatarij persone plus nocet incertitudo q̄ rei legate.in.l.si quis seruum §.si inter.nu.4.ff.de leg.ij. fo.44.
4 Legatarius potest vnū legatū acceptare z aliud repudiare si sint plura legata z plures res.in.l.neminē.nu.2.ff.de leg.ij. fo.44.
Quid in heredibus legatarij si est vnū legatum.ibi.
4 Legatarius si emit rem alicuius tertij sibi legatam plusq̄ valeat non cogitur heres prestare nisi iustam estimationē.in.l.plane.§.qd̄ si rem.nu.6. ff.de leg.i. fo.13.
2 Litigatorū vnus qn̄ defert alteri iuramentū per qd̄ lis decidiẗ dr̄ cedere vel confidere de aduersario qz facit cum iudicem z testem in causa. in rub. nu.1.ff.de iureiur. fo.20.
4 Legatario qn̄ fit copia de pticula testamēti in qua cōtineẗ legatū suum dz etiā fieri de alia particula in qua cōtineẗ aliud ex quo suū legatū declareẗ si sua interest.in.l.qui filiabus.nu.5.ff.de leg.i. fo.9.
7 Legatarij cōtra quē agāt qn̄ est cōtrouersia de hereditate.in.l.fi.nu.3. cū seq.C.de peti.here. fo.144.
4 Legatarij si sunt re cōiuncti z verbis disiuncti faciunt sibi partes per cōcursum z si vnus repudiat legatum alter habet totam rez iure suo per ius non decrescendi nec tenetur ad onus qd̄ erat alteri iniunctum.in.l. si mihi z tibi.nu.3.ff.de lega.i. fo.7.
Quid si sunt cōiuncti verbis z disiuncti re.ibi.nu.4.
4 Legatarius ptis bonorū in genere nō pōt cōpellere heredē ad adeundū hereditatē.in.l.nō amplius.§.cū bonor.nu.6.z.7.ff.de lega.i. fo.11.
8 Legatarius sicut cadit a iure suo si occupat rē legatā ꝑpria autoritate ita etiā si celat testamētū.in.l.si legatarius.nu 2.C.de leg. fo.76.
4 Legatarius non tenetur ex contractu defuncti heres sic.in.l. nihil.§. fructus.nu.2.ff.de leg.i. fo.42.
2 Legatarius emendo ab herede rem sibi pure legatam videtur legatum repudiasse z quid si emat ab alio z quid si emit a testatore.in.l.cui res.nu.2. ff.de act.emp.z ven. fo.112.
4 Legatarius minor si repudiauit partem suam legati postea restituitur ad eundē q̄ sibi accrescat portio cōiuncti deficiens.in.l.mulieri z viro. nu.3. ff.de condi.z demon. fo.79.
4 Legatarius si interueniat tāq̄ testis in diuisione rei sibi sub cōditione relicte nō ꝑiudicat sibi.in.l.titia cum.§.lucia titia.nu.1.ff.de lega.ij. fo.48.
4 Legatarius qn̄ rogatus est restituere partē legati detractio semp censeẗ facta ꝓ rata.in.l.penales.§.si titio.nu.2.ff.ad leg.fal fo.92.
4 Legatarij singulares z fideicommissarius vniuersalis qn̄ cōtribuant ad quartā.in.l.ita tn̄.§.heres ex asse.nu.2.ff.ad treb. fo.109.
3 Legatario si est appositum aliquod onus per modū cōditionis q̄ nō est inhonestū tn̄ nō pōt formaliter impleri dz fieri cōmutatio in aliā causaz. in.l.que sub con.§.de hoc iure.nu.7.ff.de cōdi.insti. fo.81.
4 Legatarius si non pōt capere legatū propter qualitatē sue persone vel rei legate qd̄ impedimētū cessaret in ꝑsonā alterius debeẗ sibi estimatio intellige qn̄ preter sui culpā z defectū al's secus.in.l.filiusfami.§. si alicui. nu.1.ff.de leg.i. fo.40.
2 Legatario fundi an debeant tradi instrumēta ꝑ q̄ declaranẗ iura ipsius. in.l.titius heres.nu.2.ff.de actio.emp.z vendi. fo.114.
1 Legatarius si petit legatū z heres fuit absolutus qz testamētū nō fuit ꝓductū postea appareat testamētū an dicetur snīa nulla:qz lata nō cognitis verbis testamenti.in.l.de his.nu.6.z.7.ff.de transac. fo.72.
4 Legatarius si legat illud qd̄ sibi legatū est sub cōditione an valeat legatū tanq̄ de re aliena.in.l.legata.nu.2.ff.de condi.z demon. fo.74.
4 Legatarij an debeant agere ꝯ heredē q succubuit an cōtra illū q obtinuit in.l.si seruus pluriū.§.si hereditatis.nu.4.ff.de leg.i. fo.22.
8 Legatarius nō dicitur occupare rem legatā cū vitio quādo eam occupat ante hereditatē nō aditam vel possessionē non apprehensam per heredē nec per hoc cadit a iure suo:sz solū tenetur restituere heredi si imminebat

falcidiã.in.l.non est dubium.nu.2.C.de lega. fo.74.

4 Legatarius pendẽte cõditione nõ põt preoccupare legata ꝛ si hoc facit tenet restituere cum fructibus ꝛ an cadat a iure suo.in.l.omnia que.nume.2.ff.de lega.ij. fo.47.

4 Legatarij mors põt facere vt obligatio que nõdũ nata est nõ nascat: sed postq̃ est data nõ posset mors legatarij facere vt ipso iure finiat. in.l. nemo potest.nu.8.ff.de leg.j. fo.24.

1 Legatarius nõ põt repudiare legatũ in preiudiciũ alteri⁹ ĩ quẽ ius suuz trãsmittit.in.l.si partẽ.§.si per fundũ.nu.4.ff.quẽadma.ser.amit. fo.171.

4 Legatarij quãdo possint cõuenire executorẽ ꝓ legatis.in.l.si a pluribus.nu.2.ff.de lega.j. fo.38.

8 Legatarij quibus relicta fuit res q̃ fuerat empta ꝑ testatorẽ vel fuerat ei donata:an possint petere a notario qui fuit rogat⁹ de ipsa emptiõe vł donatione ipsa instrumẽta acquisitionis rei legate.in.l.instrumẽta.nu.2.C.de fideicom. fo.83.

8 Legatarius qñ mortu⁹ est ciuiliter tm̃:an extinguat legatũ penitus vt sic applicet cõiuncto vel substituto vel remaneat apud eũ a quo fuit relictũ.in.l.vna.§.finautẽ.nu.3.C.de cadu.tol. fo.94.

5 Legatarius in re legata an vtat accessiõe ꝛ ꝑsona heredis ꝛ qñ.i.l.põponius.§.sed ꝛ legatario.nu.1.ff.de acqui.pos. fo.46.

4 Legatarius edium põt aduenĩete cõditione ex testamẽto agere ad easdẽ edes nõ vt eas cõsequat cũ habeat sed vt consequat qd deficit scz seruitutem nec aliter absoluit heres nisi reintegret.in.l.huiusmodi.§.edes.nu.2.ff.de lega.j. fo.32.

1 Legatarij vł debitores hereditarij si nõ appellauerũt a sñia lata sup querela possunt excipere q̃ sit lata ꝑ collusionẽ si nõ interfuerũt ĩ cã nec fuerũt citati si ꝓbẽt collusionẽ ꝛ impedient executionẽ quatenus agit de eoꝝ preiudicio in.l.si suspecta.nu.8.ff.de inoffi.testa. fo.141.

4 Legatari⁹ si est infra etatẽ.lx.annorũ cũ tractat de defalcatiõe legati non presumit illã excedere postq̃ aũt excessit in quacũq̃ etate sit presumit adhuc viuere quinq̃ annis.in.l.hereditatũ.nu.4.ff.ad leg.falci. fo.94.

3 Legatario an det tẽpus ad deliberãdũ ꝛ qd in fideicõmissario vniuersali in.l.j.§.ait pretor.nu.8.ꝛ.9.ff.de iure delibe. fo.85.

2 Legatarius rẽ sibi legatam furto subtractã q̃ possit vẽdicare ꝛ an ei cõpetat cõdictio furtiua ꝛ qd de actiõe furti.in.l.siue manifestus.§.taz diu.nu.6.ꝛ.11.ff.de condi.fur. fo.56.

4 Legatarius qui ante aditã hereditatẽ elegit põt secuta aditiõe iterũ variare.in.l.serui.nu.3.ff.de lega.j. fo.4.

4 Legatarius si decedat cõditione nõ impleta an trãsmittat ad heredẽ tã legatũ q̃ facultatẽ implẽdi cõditionẽ:lz ab aliquo ipsorũ ꝓ parte nõ posset impleri.in.l.cui fundus.nu.4.ff.de cõdi.ꝛ demon. fo.76.

4 Legatarius vnus si cõsecutus est estimationẽ partis rei legate ita facit partẽ cũ legatario sicut si esset rez cõsecurus.in.huiusmodi.§.si ita.nu.4.ff.de lega.j. fo.33.

1 Legatarij cõparẽtes in causa querele intẽtate ꝑ exheredatũ ꝛ dicũt suspicari de collusione si solũ petũt se admitti ꝑ defensione sua nõ habẽt necesse exprimere causam ꝑpter quã suspicant.secus si petũt aliqd fieri in preiudicium alterius.in.l.si suspecta.nu.6.ff.de inoffi.testa. fo.141.

8 Legarius si moriat anteq̃ agnoscat legatũ vel repudiet an trãsmittat ad heredem suum an autem locus sit substitutioni.in.l.si legata.nume.2.C.de lega. fo.74.

6 Legatarius nõ põt variare acceptãdo partẽ legati ꝛ partẽ repudiãdo.in l.ij.§.ex his ergo.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.5.

Quid in heredibus legatarij.ibidem.

8 Legatarius si vult facere opus qd iussus est ꝛ petat ab herede vel heredibus q̃ sibi ministret expensas ꝛ ipsi recusant qd iuris.in.l.vna.§.ne aũt.nu.2.C.de cadu.tol. fo.94.

4 Legatario dat optio qñ sunt plures ꝛ diuerse forme ex qua forma velit legatũ nõ aũt heredi sic in legato alternatiuo vel gñeris qñ species reperiunt in patrimonio.ĩ.l.qd traditũ.nu.4.5.6.ꝛ.8.ff.de cõdi.ꝛ demõ.f.80.

4 **Legatum** quãdo est in diem certã nõ trãsit dñium ante diez in.l.huiusmodi.§.q̃ seruũ.nu.4.ff.de lega.j.fo.32.

4 Legatũm inutile a principio mixta cõsideratione legantis ꝛ legatarij ex postfacto nõ reconualescit lz cesset causa inualiditatis.in.l.si minor.nume.4.ff.de leg.j. fo.37.

8 Legatũ si cõsistat in quãtiatte vel in genere ꝛ legatarius subtraxit aliquã rem heredi que nõ erat legata sed ꝓ legato erat obligata an cadat a legato.in.l.nõ est dubium.nu.3.C.de lega. fo.74.

8 Legatum optionis nõ est cõditionale ꝛ trãsmittit ad heredes.in.l.si duobus.nu.2.C.cõmu.de lega. fo.85.

8 Legata si est tibi species puta fundus mihi autẽ quãtitas:an ꝓ legato meo fundus ille sit mihi obligatus.in.l.j.nu.3.C.cõmu.delega. fo.85.

8 Legata nominatiz relicta ab vno ex institutis vel a ꝑmo gradu an ꝛ a quo debeantur si ille nõ est heres.in.l.nõ iustam.nu.3.C.ad trebel. fo.90.

8 Plura specialia in legato libertatis.in.l.fi.nu.2.C.de cõdi.inser. fo.89.

8 Legatum factum sub modo an sit purũ.in.l.j.nu.2.C.de his que sub modo lega. fo.88.

Legare aliud est sub mõ aliud legare in vim modi.in.l.ij.nu.2.ꝛ.3.C.eod.

8 Legata pura vel in diẽ an trãsmittant ad quoscũq̃ hẽdes postq̃ dies eorũ cessit ꝛ qd in fideicõmissis.ĩ.l.j.nu.4.ꝛ.7.C.de his q ante aper.ta.f.95.

4 Legata facta tempore militie quando non patiantur falcidiã.in.l.si post mihi.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.89.

8 Legatum annuum an censeatur fieri pro alimentis.in.l.in annalibus.nu.2.C.de lega.fo. fo.76.

4 Legata indiuidua relicta ab eo quẽ testator insolidũ putabat successurũ nullo modo debentur qñ succedit pro parte. fallit in libertate.in.l.cũ pater.§.cum estimaret.nu.2.ff.de leg.ij. fo.59.

Quid si talis non successit in aliquo sed alius an habeat locum.§.predictus.ibidem.nu.3.

1 Ad reuocandũ legatũ licet requirant quinq̃ testes: tamẽ ad ꝓbãdũ inimicitiã interuenisse inter defunctum ꝛ legatariũ ex qua resultat tacita reuocatio sufficiũt duo testes.ĩ.l.iurisgẽtiũ.§.qd fere.nu.8.ff.de pac. fo.55.

4 Legati primi post moram fit trãsfusio ipso iure in legatum penale.in.l.j.§.item si ita.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.84.

8 Legata an cõseruent virtute aut.ex causa.C.de libe.prete.quando testm̃ esset nullũ vel annullatũ ratione preteritionis filij quẽ testator ignorabat habere.in.l.sicut certi iuris.nu.2.ꝛ.3.C.de testa.mili. fo.31.

1 Legata repetita ab intestato possunt peti tam ab herede legitimo cui data est quota pars hereditatis per scriptum heredẽ saltẽ in illa quota sicut ab herede scripto in.l.cõtrouersia.nu.2.de transa. fo.75.

3 Legata relicta a substituto ĩpuberis etiã si testm̃ fuit expugnatũ ꝑ ꝯtab. intentatã ab ĩpubere bñficio ꝑteriti valẽt ꝛ debent oĩbus etiã extraneis.in.l.ex duobus.§.etiã.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.75.

8 Legatũ si fuit factũ sub cõditione si legatarius daret.x.heredi vel alteri ꝛ datus fuit substitutus vulgaris huic legatario ꝛ ipse moriat viuẽte testatore q̃ nõ possit substitutus habere nisi det illa decẽ:ꝛ an expiret substitutio.in.l.vna.§.ꝑ scdo.nu.2.ꝛ.3.C.de cadu.tol. fo.94.

8 Legatum si fuerit factũ alicui sub conditione si intrauerit monasterium ꝛ ipse intrauit ꝛ postea exiuit an debeat habere legatũ.in.l.si quis heredem.nu.3.C.de insti.ꝛ substi. fo.47.

8 Legatũ factuz seruo proprio sine libertate an valeat: ꝛ an heres teneatur ipsum soluere.in.l.quidam cum.§.illo.nu.1.C.de neces.ser. fo.52.

4 Legatũ nõ valebit si tibi centũ debebam actione stricti iuris ꝛ ea tibi lego.in.l.si creditori.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de leg.j. fo.11.

4 Legatũ alternatiuũ consideratum respectu vtriusq̃ extremi an sit vnum vel plura.in.l.si ex toto.§.si ita legatũ.nu.4.ff.de leg.j. fo.5.

4 Legata dicunt illa q̃ relinquunt verbis directis ad legatariũ ꝛ q̃ dicant fideicõmissa ꝛ qualiter relinquãtur.in.l.j.nu.3.ꝛ.5.ff.de lega.j. fo.2.

2 Legata vniuersalia eq̃parant fideicõmissis vniuersalibus sz nõ ecõuerso fideicõmissa vniuersalia sortiunt naturã legatorũ.ibi.nu.12.ꝛ.14.

4 Legatũ vniuersale in plus se habet q̃ generale ꝛ qd dicatur esse vniuersale ꝛ qd generale.in.l.peculiũ.nu.2.ff.de leg.ij. fo.52.

Legatum quadrige an pereat mortuo postea equo.in.d.l.peculiũ.§.quadrige.nu.2.ff.de leg.ij. fo.eo.

Legata si sunt facta post mortẽ heredis scripti ꝛ institutio nõ valeat propter preteritionẽ vel exheredationẽ ꝛ sic legata debent a venientib⁹ ab intestato ad quos peruenit hereditas:an debeant post mortẽ eorũ an heredis licet ab eo non prestentur.in.d.l.peculiũ.§.titio.nu.2.ff.eo.

4 Legatũ factũ posthume q̃ sperat nasci si postea spes deficit dr effectũ caducũ:sed si fieret legatũ ei q nõ est in rerũ natura nec esse sperat dicet pro nõ scriptũ.in.l.q quartã.§.si qs vnã.nu.3.ff.de lega.j. fo.8.

4 Legatum quãdo valeat ꝛ quã vtilitatẽ afferat si legatur id quod tibi debeo.in.l.si cui.§.titio.nu.5.ff.de lega.j. fo.22.

4 Legatũ quo casu afferat incõmodũ ꝑpter naturã rei legate vt si legatur vniuersitas iuris.in.l.cum pater.§.mense.numero.2.ff.de lega.ij. fo.57.

4 Legatũ pure factũ si adiuuat sub cõditione censet sub cõtraria conditione factũ.in.l.si post.§.si pure.nu.2.ff.de leg.j. fo.26.

8 Legatũ si fuit factũ cuilibet ex fratribus priori vero fuit relicta biblia an prior debeat habere legatũ ex prima nominatione ꝛ etiã ex scda.in.l.cuz questio.§.sed ꝛ aliam.nu.2.C.de lega. fo.77.

4 Legatũ quare nõ valeret si legaui tibi rẽ tuã sub cõditione si me viuo eaz alienaueris ꝛ nunc morerer.in.l.j.nu.5.ff.de regu.cato. fo.68.

4 Legatũ factũ in genere qñ valet:quis habeat eligere.in.l.legato generali.nu.4.5.ꝛ.6.de leg.j. fo.15.

8 Legata ꝛ fideicõmissa possunt fieri nutu ꝛ sic sine verbis ꝛ qualiter intelligatur remissiue.in.l.ꝛ in epistola.nu.1.C.de fideicõ. fo.83.

4 Legatũ cum ab vno heredũ esset mulieri pro dote animo cõpensandi q̃ ipsa possit agere contra quẽlibet heredem repudiato legato.in.l.cum ab vno.nu.2.ff.de leg.ij. fo.51.

4 Legata parte bonorum non facta mentione de hereditate q̃ legatarius nõ diceret fideicõmissarius vniuersalis nec posset heredem compellere ad eundum quia intelligeret deducto ere alieno.in.l.mulier que.§.vt trebelliano.nu.2.ff.ad trebel. fo.107.

7 Legatũ si est factũ impuberi cũ peruenerit in suã etatẽ q̃ ĩtelligat.i.post q̃ fuerit effect⁹ pubes.in.l.si quis.nu.2.C.de his qui ve.eta.impe. fo.90.

4 Legatũ sicut extinguit qñ pure relinquitur libertas seruo legato idez qñ in diem certũ.in.l.si post.§.si pure.nu.3.ff.de leg.j. fo.26.

4 Legatũ nauis in genere nõ valet si testator nullã habebat in patrimonio in.l.qd in rerũ.§.si nauẽ.nu.2.ff.de leg.j. fo.10.

Legata inutilia cum remaneant apud heredem iure hereditario falcidiã diminuũt

diminuunt vel impediunt.in.l.a filio.nu.2.ff.eo.

4 Legatū primo ademptū pure si postea adimatꝛ sub cōditione an sequēs ademptio valeat.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.3.ff.de leg.j. fo.8.

8 Legatum si fiat familie de qbus intelligatꝛ.in.l.fi.nu.1.C.de ver.sig. fo.78.

6 Legatā rē q sibi emit anteq̄ eā cōsequatꝛ ex cā lagati an p hoc videatꝛ legatū repudiasse.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.8.ff.de ver.obli. fo.36.

4 Legata parte bonorū partes in singulis rebus dicuntꝛ legate ꝛ sunt obligate.in.l.nō amplius.§.cū bonorū.nu.2.ff.de leg.j. fo.11.

An dominium in singulis rebus pro illa parte acquiratur legatario ab adita.hereditate.ibi.nu.3.

4 Legatū licet nō valet factū mihi de re mea si erat mea tamē si tpe testamēti nō erat mea valet legatū nec efficitꝛ inutile lꝫ postea efficiatꝛ mea ex alia cā q̄ legati.in.l.plane.§.qđ si rem.nu.2.ff.de leg.j. fo.13.

4 Legatū qn̄ legatꝛ disiūctim verbis ꝛ cōiunctim re ꝙ partes nō dicantꝛ fieri ab initio sed ex postfacto.in.l.si pluribus.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j. fo.12.

4 Legatum nō valet pro parte quam quis erat habiturus iure hereditario si adiuisset etiam si non adiuit morte preuētus.in.l.miles.§.heres.nume.3.ff.de leg.ij. fo.56.

4 Legata ad pias causas que sortiuntur fauorem libertatis ante omnia deducuntur tanq̄ es alienū si hereditas nō est soluendo alijs non tamē ante verū es alienuꝫ sed respectu aliorum legatorum sic.in.l.si quis seruum.§.si cui.nu.2.ff.de leg.ij. fo.45.

Legatarius habetꝛ loco fideicōmissarij vniuersalis quādo legātur omnia bona vel mandantur restitui.ibi.nu.4.

4 Legati ademptio qn̄ fit in alia volūtate legatum dicitur semel datum sed ademptum.in.l.si ita scriptum.nu.3.ff.de leg.j. fo.8.

4 In legato generis nulla species est in obligatione:sed in alternatiuo vtraq̄.in.l.cum incertus.nu.2.ff.de leg.j. fo.co.

In legato generis generalissimi electio est heredis dum tamen eligat meliorem ꝛ quid in genere subalterno.ibi.nu.3.

4 Legatū si fiat epō vel abbati talis loci vel alia cōmissio lꝫ moriatꝛ q tunc erat ante legati diē cedentis vel re integra legatū vel cōmissio nō expirat in.l.qđ principi.nume.2.3.ꝛ.4.ff.de leg.ij. fo.51.

6 Legatū factum pro dote futura:an sit conditionale si matrimoniū sequatur:an autē sit purū.in.l.si diuortio.nu.4.ff.de ver.obli. fo.11.

3 Legata quādo prestari debeāt lꝫ preteritus sit filius in testamēto.in.l.filio.nu.5.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.testa. fo.66.

4 Legata relicta ab instituto an cēseantꝛ repetita a substituto vulgari si non fuerūt expsse repetita.in.l.si cui serui.§.si a filio.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j. fo.23.

4 Legata vel fideicōmissa possunt tantum fieri illis qui possunt heredes institui ꝛ qui sunt capaces institutionis similiter ꝛ fideicōmissorum ꝛ legatorum.in.l.sciendum.nu.10.ff.de leg.j. fo.3.

4 Legatū obscurum per quot coniecturas declaretꝛ.in.l.si seruus plurium.§.si numerus.nu.1.3.4.ꝛ.6.ff.de leg.j. fo.22.

8 Legata ꝛ fideicōmissa qua actione peti debeāt in casu autꝛ. ex causa.C. de libe.prete.nu.12.13.ꝛ.14. fo.55.

4 Legatū quātitatis factū duobus vel etiā vni qn̄ censeatur multiplicatū.in.l.si quis testamento.nu.2.ff.de leg.j. fo.30.

4 Legatum relictū cōditione si legatarius cauerit de aliquo dando vel faciēdo assimilatur legato cui in vim modi vel fideicōmissi onus iniūgitur.in l.huiusmodi.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de leg.j. fo.32.

4 Legata si relinquuntꝛ generaliter per hec verba quisquis mihi heres erit vel simpliciter:tūc a quolibet gradu censentꝛ relicta ꝛ nō est locus legi.l. lꝫ imperator.ff.de leg.j.ibi.nu.2.3.4.ꝛ.5. fo.29.

8 Legata facta filio preterito vel exheredato an conseruentꝛ p autꝛ. ex causa.C.de libe.prete.in.l.maximū.nu.5. fo.53.

4 Legata oia qn̄ consistant in quantitate ꝛ transcendunt vires hereditatis oēs legatarij sunt pares lꝫ vnus sit primo noiatus q̄ alter.in.l.si qs testamēto.§.apud iulianum.nu.2.ff.de leg.j. fo.30.

4 Legatū domus non valet si testator non habebat nisi vnam ꝛ habebat filios.in.l.si domus.nu.2.3.ꝛ.9.ff.de leg.j. fo.27.

4 Legatū factū alicui cum quatuordecim annorum erit ꝛ ingressus sit vltimam diem.xiiij.anni non tamen eam compleuit ꝛ mortuus est qđ transmittat ad heredem.in.l.si cui.nu.2.ff.de leg.j. fo.21.

4 Legato toto vel parte illa pars non continetur in toto.in.l.j.num̄.3.ff. de reb.dub. fo.64.

4 Legata res quando videatur talis qualis est.in.l. si res. numero.8.ꝛ.9.ff. de leg.j. fo.25.

4 Legatū nō vꝫ si lego simpliciter qđ debeo ꝛ sum tutus exceptione nisi dixissem qđ debeo ex tali;cā.in.l.si creditori.nu.7.ꝛ.9.ff.de leg.j. fo.11.

1 Legata libertatū cōfirmantꝛ p solā existētiā sui hr̄dis ꝛ reqrūt solū nomē hr̄dis nō effectū nisi substitutus vulgaris adeat ꝛ quid si testamētum rescindatur per querelam.in.l.papinianus.§.quarta.nume.10.ff.de inoffic.testamen. fo.135.

4 Legatā rē mihi si ignorās tibi legauerim ꝛ decesserim anteq̄ acceptarem vel repudiarē an transmittam dn̄iū qđ habebā ex cā legati in te legatariū vt nec heres meus possit repudiare in tui p̄iudiciū. in.l.seruū filij.§. si qs rem.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de leg.j. fo.18.

4 Legatum vꝫ si debeo tibi aliquam rem certā pure ꝛ ipsam tibi lego.in.l.si mulier.§.si rem.nu.2.ff.de leg.iij. fo.63.

Legans rem debitam videtur legare sumptus qui fient pro ea petenda.ibidem.nu.3.

5 In legatis annuis cum tot sint legata quot anni an etiā requirantꝛ tot prescriptiones ꝛ quid in stipulatione annua.in.l.de pupillo.§.si in pluribus.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.6.

4 Nomina debitorū videntꝛ legata si legatur kalendarium liber siue codex rationis in quo sint descripta nomina debitorum.in.l.seruum filij.§. cum qui.nu.2.ff.de leg.j. fo.19.

8 Legatum factum de re alie qn̄ valeat ꝛ quando non.in.l.cum alienā.num̄.4.C.de leg. fo.75.

4 Legata res qn̄ erat in loco vbi fuit actū ꝛ vbi hr̄s fuit cōdemnatus ꝛ vbi ipse heres erat tūc tenetꝛ eā sibi tradere ꝛ nisi tradat est in mora ꝛ tenetꝛ ad omnē vtilitatē ꝛ an etiā ad vsuras.in.l.cū res.nu.2.ff.de leg.j. fo.20.

De eadē materia vide ibi.nu.3.4.5.6.7.ꝛ.8.

3 Qualiter sit duplex acqsitio i legatis.scꝫ primaria ꝛ secūdaria ꝛ q̄ sit irrepudiabilis.in.l.si quis.nu.2.ff.de condi.insti. fo.82.

1 Legata ꝙ irritentur ꝓpter posthumi natiuitatē de quo testator nō cogitauit nec conseruentur.per autꝛ.ex causa.C.de libe.prete.in.l. tale pactum.§.pater.nu.6.ff.de pac. fo.67.

4 Legati translatio facta de vna ꝑsona in alteram censetur facta cum eisdē oneribus secus si fiat de eadem persona in eādem.in.l.recusare autem.§.titius heres.nu.4.ff.ad treb. fo.101.

8 Legatū si fuit factū in testō coram septem testibus ꝛ reuocatur in codicillis coram quinq̄ꝫ an illa sit perfecta voluntas ꝛ reuocet ipso iure.in.l.datū legatū.nu.3.C.de leg. fo.76.

4 Legatū dotis dr̄ cōditionale an possit peti si nō sequatꝛ matrimoniū.in.l. titio centum.§.titio genero.nu.3.ff.de conditio.ꝛ demon. fo.77.

Et qn̄ heres soluit genero an possit ipsum astringere ad aliquā cautionē.vt in.d.§.titio genero.ibi.nu.4.

1 Legatū rei quā heres possidet vt suā cū sua non sit sed vsucapiat debetꝛ legatario vsucapione completa ꝛ quid ante.in.l.j.§.si plures.num̄.4.ff.de eo per quem fac.est. fo.38.

8 Legata ꝛ fideicōmissa in testō relicta nō valent si ex eo non aditur hereditas.in.l.eam quam.nu.5.C.de fideicō. fo.82.

Legatorum repetitio ab intestato quotuplex sit.ibi.

Plures casus in quibus debentꝛ legata ꝛ fideicōmissa lꝫ non adeatꝛ hereditas ex testō vel qꝛ non valeat institutio.ibi.nu.6.

4 Legatum expressum si est factum de re vel de seruitute eunc ius seruitutis transit ipso iure in legatarium sine noua constitutione.in.l. seruum filij.§.si duos.nu.3.ff.de leg.j. fo.19.

In legato tacito nō trāsit dn̄iuꝫ ipso iure in legatariū.ibidē.nu.4.fo.20.

8 Legatum an reddatur conditionale si tempus certe etatis apponatur ad substantiam legati vt si dicatur lego cum peruenerit ad talem etatem. in l.ex his verbis.nu.3.ꝛ.4.C.qn̄ dies lega. fo.96.

4 Si vni legatur species alteri totum genus vel lego tibi stichum ꝛ seruos meos tali ꝛ in genere non comprehenditur stichus. in.l. si domino.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j. fo.36.

4 Legata quo casu valeant si non adeatur hereditas.in.l.quod de bonis.§.frater.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.88.

4 Legatum alimētorū patitꝛ falcidiā nisi esset relictū pauperi quia tūc ad piam causam dicitꝛ.in.l.hereditatum.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.94.

5 Legata si sint facta certis pauperibus ꝛ ipsi non petant nō tenetur iudex licet possit procedere ex inquisitione. in.l.dies cautioni.§.hoc autem.nu.4.ff.de dam.infec. fo.12.

4 Legatum si consistit in genere generalissimo ad quem pertineat electio.in.l.qui duos.nu.3.ff.de leg.j. fo.10.

4 Quid si constat in genere subalterno.ibi.nu.4.

Quid si est alternatiuum.ibi.nu.5.

1 Legata libertatum fauorabilia sunt quasi legitima. in.l. papinianus.§.quarta.nu.4.ff.de inoffi.testa. fo.134.

1 Legatum qn̄ consistit in specie certa existente in alio loco ꝙ vbi est maior pars hereditatis videtꝛ testator voluisse ꝙ ibi soluatur vbi est.in.l.sed si.§.si libertis.nu.4.ff.de iudi. fo.127.

4 Legata facta in testamēto qualiter assumant vim institutionis.in.l.j.§. sꝫ si.nu.2.ff.de leg.iij. fo.63.

Legata facta in testamento coram sepem testibus an possint reuocari coram quinq̄ꝫ.ibi.nu.3.

4 Legatū rei q̄ nō est in rerū natura sꝫ esse speratꝛ dr̄ conditionale quātū ad obligationē ꝛ actionē.in.l.qđ in rerū.nu.2.ff.de leg.j. fo.10.

Legatū fundi in quo teestator vsumfructū habebat nō vꝫ ꝛ qd si legauit ꝓprietatē.in.d.l.qđ rerū.§.si vsumfruc.nu.2.ff.de leg.j. fo.10.

4 Legatum certe quantitatis collatum in arbitrium tertij suspēditur qꝛ est conditionale si ille arbitretꝛ: ꝛ si non arbitretur non valet nec trāsmittitur.in.l.j.nu.2.ff.de leg.ij. fo.43.

De eodē vide latius.ibi.nu.3.4.5.6.ꝛ.7.

4 Quando res mea alteri obligata mihi legatur ꝛ heres eam luit an possit repetere qđ soluit actione negotiorū gestorum ꝙ nō.in.l. si tibi homo.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de leg.j. fo.33.

8 Legatū inualidum qn̄ precedit non valet ademptio vel pene impositio ꝛ qn̄.in.l.vna.nu.6.C.de his que pe.no. fo.79.

8 In legat⁊ vniuersitatis vt gregis veniũt ante morã percepti.in.l.j.nu. 2.C.de vsur. fo.89.

Quid in re singulari.ibi.nu.1.⁊.2.

8 Legata an possint cõmitti in alterius voluntatem vel arbitrium.in.l.captatorias.nu.5.C.de test.mili. fo.32.

4 Legatũ si est factũ si nupserit etiã virgini ⁊ si nupserit trãslatum fit in ecclesiam vel hospitale tũc nõ habebit legatum si cõtingat eã nubere.in.l.titio.§.serui.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.81.

6 Legatũ factũ illi filie q̃ vidua fuerit an cõprehẽdat illã q̃ erat vidua tpe testamẽti.in.l.cũ stipulamur.nu.4.ff.de ver.ob. fo.37.

8 Legatũ cõditionale relictũ filiofami.si tpe cõditionis euenientis reperiat sui iuris acqrit sibi.in.l.nõ est dubiũ.nu.2.C.de iure deli. fo.58.

Quid in stipulationibus vel in cõtractibus conditionalibus.ibi.

7 Legata cõputant in legitimã etiã si nõ sit dictũ dũmõ filius aliqd habeat iure institutionis.in.l.si qñ.§.⁊ generaliter.nu.3.C.de inoffi.test. fo.138.

5 Legatum an restringat causa legati.in.l.donationes.§.si species.num̃.5.ff.de dona. fo.34.

4 Legatũ factum seruo heredis nõ vꝫ sicut si factũ esset heredi a seipso.in.l.plautius ser.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.92.

4 Legatũ si cõferat in voluntatem heredis vel extranei qñ valeat.in.l.senatus.§.legatum.nu.2.ff.de leg.j. fo.18.

4 Legata simpliciter relicta an estimant de fideicõmisso vniuersali tanq̃ species a gñe ⁊ tanq̃ pars a toto ⁊ remaneat fideicõmissum in residuo.in.l.ij.nu.4.ff.ad treb. fo.99.

Legata qñ dicãtur scripta fuisse ad onus heredis trahitur falcidia vel per heredem vel per fideicõmissarium si heres coactus adiuit ⁊ totã restituit si vero nominatim a fideicõmissario debentur in eius psona ⁊ falcidia nõ detrahitur.ibi.nu.8. fo.100.

Legatarij an debeant agere contra heredem an contra fideicõmissariũ et quid de creditoribus hereditarijs ⁊ quãdo possit heres legata retinere fideicommissario.ibi.nu.9.

3 Legata sicut p edictũ si qs omis.cau.test.cõseruant si institutus repudiat ex testamẽto in fraudẽ legatorũ ⁊ amplectit ab intestato ita etiã cõseruat substitutio pupillaris.in.l.ij.nu.7.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.69.

8 Legata ⁊ fideicõmissa in testamẽto relicta si ex testõ nõ adeat hereditas an debeant a veniẽtibus ab intestato.in rub.nu.1.C.si omi.cau.test.fo.78.

4 Legata si transcendunt vires qualiter falcidia.in.l.j.numero.14.ff.ad legem falci. fo.83.

4 Legatũ nõ extinguit morte grauati sꝫ morte legatarij sic.in.l.sub diuersis §.heredi.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.75.

7 Legatum non conferens vtilitatem non valet.in.l.antiquitas,nume.3.C.de vsufru. fo.150.

4 Legatũ si cõferat in arbitriũ hr̃dis cõditionaliter ⁊ heres nõ vult arbitrari pinde est ac si esset arbitratũ deberi sꝫ si esset cõmissuꝫ in arbitriũ tertij cõditionaliter nõ recedit a psona ⁊ si nõ cõditionaliter in arbitrium tertij nõ deficeret legatũ sꝫ recurreret ad arbitriũ boni viri in vltimis voluntatibus.in.l si sic.nu.3.ff.de leg.j. fo.29.

Quid in contractibus.ibi.

3 Legata nõ possunt fieri a substituto exheredati.in.l.si filius.nume.5.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.72.

4 Legatum factum tibi cum titius morietur ꝙ sit cõditionale ⁊ quid in institutione facta si titius morietur.in.l.ab omnibus.§.cum quidam.nu.2.ff.de leg.j. fo.37.

3 Legatũ factũ seruo deportati post deportationẽ quesitũ nõ acquirit deportato sed fisco.in.l.eius qui.§.si cui.nu.3.ff.de test. fo.36.

4 Legatũ qñ cõsistit in genere generalissimo vt si testator legauit in genere tm̃ põdus argẽti ⁊ habebat argẽtũ in patrimonio qd perierit qualiter teneatur heres.in.l.in ratione.§.prorsus.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.91.

4 Legatum an sit quoddam commerciũ.in.l.cetera igitur.§.sed ⁊ si.nu.4.ff.de leg.j. fo.17.

4 Legata vltra vires hr̃ditarias lꝫ facto inuentario nõ valeãt si tñ sint facta sub cõdõne dãdi aliquid heredi ex quo posset satisfieri creditoribus valent ⁊ pñt peti.in.l.seruũ filij.§.si idẽ.nu.4.ff.de leg.j. fo.19.

Legatum rei pprie testatoris et aliene an valeat ⁊ quid in re aliena.ibi.nume.5.⁊.7.

Legatum an ⁊ quando reuocetur si facto mei testatoris desijt esse dominus.ibi.nu.6.

4 Qñ quis nõ admittitur ad partẽ legati qꝛ nõ vꝫ an faciat partẽ collegatario.in.l.huiusmodi.§.si titio.nu.3.ff.de leg.j. fo.33.

2 Legata indebite soluta in qbus casibus repetant p verũ hr̃dẽ ⁊ nõ p putatiuum heredẽ soluẽtẽ.in.l.ij.§.si qd.nu.2.ff.de cõdi.inde. fo.42.

Legatarij ꝙ tũc teneat quatenus sint facti locupletiores ⁊ non vltra nisi malafide receperint qꝛ tunc tenentur insolidum.ibi.nu.3.

Legatum in codicillis reuocatum repetitur per ipsum heredem qui soluit vt sibi retineat.ibi.nu.9.

4 Legatum quasi caducum per mortem legatarij contingentẽ viuo testatore an remaneat apud heredem cum onere.in.l.si res.§.seruus ab.nu.2.ff.ad treb. fo.113.

4 Legata aliqua si sunt facta ad piam causam ad nõ piã ⁊ bona sufficiũt ad piã nihil vltra restat illa soluentur integraliter ⁊ alij nihil habebuunt.in l.eius serui.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.92.

4 Filie vel alteri si legatur cum nupserit quanto tpe expectanda qd nubat ⁊ an post illud tps si non nubat dicat cõditio defecta.in.l.hec cõditio.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.70.

8 Legatũ eo casu quo cẽset reuocatũ p alienationẽ si postea testator rẽ redimat an legatũ recõualescat.in.l.q post.nu.4.C.de leg. fo.74.

4 Legatum an valeat si testator legauit spurio suo ⁊ in casu quo heres faceret controuersiam legauit cuidam alteri.in.l.lucius.§.tres heredes.nu.4.ff.ad treb. fo.121.

4 Legata aliqñ nõ fiũt pncipaliter cõtẽplatione legatarij nec vt sibi puideatur sꝫ in odiũ hr̃dis vel alterius grauati ⁊ tũc dicunt fieri noĩe pene ⁊ valent hodie ⁊ qñ nõ teneãt.in rub.nu.2.ff.de his q̃ pe.cau.relin. fo.67.

4 Legata qñ sunt nominatim relicta a cohr̃de vel substituto lꝫ de pprietate vborũ nõ debeant a substituto vel alio cohr̃de tñ debeant ex eqtate.in.l.j.§.id qd ex.nu.2.ff.ad legem falci. fo.84.

1 Legata ad pias causas q̃ dicant ⁊ que sortiant priuilegia pie cause.in.l.pater filium.nu.12.ff.de inoffi.test. fo.137.

3 Legata cõseruantur p aut.ex cã.C.de lib.⁊ posth.etiã qñ institutio valuit a principio sed ex postfacto fuit irritata.in.l.⁊ si perceperit.§.si ita.nu.4.ff.de libe.⁊ posth. fo.43.

3 Legata facta nutu an valeãt.in.l.ij.nu.4.ff.de test. fo.34.

4 Legatum an valeat si habẽs decem seruos in patrimonio quos legauerit titio postea legauit seio aliquos seruos in genere.in.l.si ita legatũ.nu.2.ff.de leg.j. fo.25.

8 Legatũ vt cẽseat reuocatũ quot testes reqrant ad pbãdũ inimicitias inter testatorẽ ⁊ legatariũ.in.l.fideicõmissum.nu.5.C.de fideicõ. fo.83.

6 Legatum annuum an sit vnum.in.l.si stichum.§.stipulatio.num̃.1.⁊.2.ff.de ver.ob. fo.10.

8 Legatũ an valeat si legaui tibi rẽ meã tanq̃ tuã.in.l.ij.n.2.3.⁊.4.C.de fal.cau.adiec.lega. fo.87.

4 Legatũ an valeat si leget titio ⁊ seruo pprio sine libertate.in.l.plane.§.si coniunctum.nu.4.ff.de leg.j. fo.13.

4 Legata res si erat testatoris qꝛ tũc transit dñiũ si vnus heredũ eã possideret forte ex diuisione posset ille insolidum cõueniri non solum rei vendicatione sed etiam actione personali ex testõ.in.l.si tibi homo.§.si fundus.nu.4.ff.de leg.j. fo.34.

4 Legatũ nõ dꝫ extingui ppter factũ hr̃dis lꝫ cõtrariet nature legati.in.l.cetera igit.§.sed si parauit.nu.5.ff.de leg.j. fo.17.

4 Legatum omne presumitur purum sine conditione vel die.in.l.j.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.68.

4 Legatũ si est factũ filiofa.sub conditione si in patris ptãte mãsisset ⁊ postea pater filiũ emãcipauit nõ põt filius legatũ petere ⁊ an pater petere poterit.in.l.filiofa.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

8 Legatũ an extinguatur si tpe testamẽti res nõ erat legatarij sꝫ postea efficitur.in.l.pprias res.nu.2.⁊.3.C.de leg. fo.75.

4 Legatũ cõditionale si est semel extinctum p mortẽ legatarij ⁊ legatarius miraculose resuscitaret ante cõditionis euentũ an recuperet legatũ.in.l.intercidit.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.76.

Legatarius si fiat religiosus pendente conditione legati an legatum extinguatur.ibi.nu.3.

4 Legata nominatim relicta ab instituto debent a substituto vulgari.i.l.debitor.§.si primo.nu.2.ff.de leg.ij. fo.60.

4 Legatũ nõ reddit nullũ lꝫ nõ exprimentur cõfinia rei legate si res legata alio mõ est certa.in.l.cũ pater.§.vicos.nu.2.ff.de leg.ij. fo.59.

4 Legatũ lꝫ nõ valeat si legat res aliena ignorãter extraneo tñ si testator q credebat rẽ suã qꝛ emerat a dño bonafide hꝫ ius ad recuperadum ptiũ an saltẽ illud pretiũ debeat legatario ⁊ sic debeat sibi cedi actio.in.l.q solidũ §.cũ post.nu.2.⁊.3.ff.de leg.ij. fo.59.

8 Legatũ an valeat si testator habebat bona immobilia valẽtia cẽtũ ⁊ erat alicui obligatus in cẽtũ vt legauit illa bona tibi si dederis hr̃di cẽtũ an legatum valeat.in.l.si vniuersale.nu.2.C.de leg. fo.75.

8 Legati ademptio an tollat legatũ ipso iure an ope exceptionis.in.l.datũ legatum.nu.2.C.de leg. fo.76.

4 Legata re aliena sciẽter nõ tenet heres redimere maiori ptio q̃ valeat ⁊ si dñs nõ vult vendere liberat soluẽdo legatario iustã estimationẽ.in.l.cum pater.§.legato.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.93.

4 Legatorum duplicatio an trahatur ad legata consistẽtia in genere.in.l.lucius.§.impuberem.nu.2.⁊.3.ff.de leg.ij. fo.61.

8 In legato massaritiarũ quas qs hꝫ veniunt trãsportate in villã q̃ ad tps absunt.in.l.j.nu.3.C.de ver.sig. fo.77.

In legato fundi simpliciter non veniunt instrumẽta fundi vel domus nisi que sunt affixa.ibi.nu.4.

4 Legatũ qñ cõfert in mortẽ tertij ita est cõditionale sicut qñ in mortẽ heredis.in.l.qbus.§.quidã titio.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.73.

8 Legatũ vnũ si soluat nõ detracta falcidia an tũc sit etiã phibita detrahi de alijs.in.l.sed cũ testator.nu.5.C.ad leg.fa. fo.93.

4 Legata ad pias causas ꝙ non possint fieri caduca.in.l.hereditatũ.nu.6.ff.ad leg.fal. fo.94.

4 Legari mihi quo casu possit res mea.in.l.non quocunq̃.§.si ex bonis.nu.2.ff.de leg.j. fo.31.

Si sum

5 Si sum dñs fundi p dimidia & lego tibi fundũ videor legare dũtaxat meã dimidiã.in.l.plures earũdẽ.nu.2.ff.de damno infec. fo.21.

4 Si lego tibi decẽ annua ex his que percipiuntur ex tali fundo & inde nõ percipiuntur tot vel aliquo anno vel nunq̃ an debeat suppleri de alijs.in l.quidam testa.nu.2.ff.de leg.i. fo.36.

4 Legans quis quod sibi debetur a legatario si nihil debetur non valet legatum in.l.si sic.§.si mihi.nu.2.&.4.ff.de leg.i. fo.29.

4 Legans quis rem suã tanq̃ alienã inspicit qd erat in veritate nec inspicitur an sciret vel ignoraret sed indistincte valet legatũ tanq̃ factũ de re ppria & qd ecõuerso.in.l.titio fundũ.§.si titius.nu.2.ff.de leg.i. fo.31.

4 Lagans quis equum suum album cum nõ habeat album sed nigrum valet legatum in nigro & si haberet plures & nullus esset albus nullus debetur.in.l.si quis in fundi.nu.7.ff.de leg.i. fo.3.

4 Legans rem videtur legare proprietatem & vsumfructum.in.l. is cuius. nu.2.ff.de leg.ij. fo.47.

4 Legari potest mihi res mea sub conditione si desierit esse mea sed si legatur simpliciter non valet legatum nec postea reconualescit.in.l. quod apud.nu.2.ff.de leg.i. fo.5.

6 Lego fundum cum emolumentis in legatum veniunt fructus qui me viuo percipientur.in.l.lucius titius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.46.

4 Legans genero aliud q̃ pmisit p dote qr pmisit speciẽ & legauit quãtitatẽ vel ecõuerso qd vtrũq3 debeat solui genero & quid si dixit se legare p dote in.l.huiusmodi.§.cũ pater.nu.2.ff.de leg.i. fo.32.

4 Legans sortem debitam videt legare vsuras que cucurrerũt viuo testatore.in.l.tibi homo.§.cum seruus.nu.3.ff.de leg.i. fo.34.

8 Legaui tibi decẽ q̃ tibi debeo sed mihi dedisti in dotẽ:an videar legare tãtũdẽ in genere.in.l.si nõ de.nu.4.C.de fal.cau.adiec.lega. fo.88.

4 Legare quod non possum tibi:nec etiam seruo tuo.in.l.si mihi.§.regula. nume.2.ff.de lega i. fo.7.

4 Legans talia bona que habet in tali loco vel communia cũ tali.in hoc legato nõ cõtinerent illa q̃ post testamentũ essent acquisita in eodẽ loco vel postea facta cõia.in.l.testator.§.q indiuisam.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.

2 Legans emptiones videtur legasse res emptas per eum.in.l.i. nume.7.ff. commoda. fo.66.

4 Legaui tibi centũ si nauis ex asia venerit soluẽda tibi infra annũ a tpe q̃ venerit ex asia & tpe testamẽti iã venerat & lapsus erat terminus qd legatũ sit purũ & si lapsus nõ sit totus dicit habere terminum tẽporis qd restat.in.l.si cui legetur.§.ergo.nu.8.&.9.ff.de leg.i. fo.21.

8 Lego tibi rẽ tuã obligatã mihi tũc videor tibi legasse liberationẽ a debito s3 dũtaxat liberasse ab hypotheca.in.l.creditor.nu.2.&.3.C.de le. f.76.

4 Legans rem alienam quam suam putabat animo compensandi cum debito naturali tñ q censeatur velle sibi deberi estimationem si res euincatur.in.l.heres per.nu.2.ff.ad trebel. fo.120.

4 Legando quis fundum titianum veniet totus fundus l3 sit diuisus & qd si diuisio esset facta causa faciendi duos in.l.quod in rerũ.§.si quis post. nu.3.ff.de leg.i. fo.10.

4 Lego titio seruos meos cũ haberẽ quosdã meos insolidũ & quosdã cões qd veniãt cõmunes.in.l.serui.§.labeo ait.nu.3.&.4.ff.de leg.i. fo.4.

4 Legat tibi fundus si dederis decẽ l3 nõ specificet psona nec cõferat declaratio in aliquẽ futurũ euentũ tamẽ nõ vitiatur legatum & intelligit heredi a quo cõsequeris legatũ.in.l.paulus.nu.2.ff.de reb.dub. fo.64.

7 Litigauit quis temerarie si postea cedet liti condemnatur in expensis. in aut.contra.nu.4.C.de non nume.pecu. fo.189.

4 Legans fundũ quẽ cõem habet cũ alio si post testamẽtũ redimat partez socij & tẽpore mortis reperiat fundus insolidũ suus quãdo totus debeat legatario.in.l.serui.§.fundus.nu.2.&.8.ff.de leg.i. fo.4.

Uide de materia legatorum latius ibidẽ nu.4.5.6.&.7.

7 Legauit quis religiosis alicuius loci tantã quantitatẽ quolibet anno tñ pro quolibet & auget numerus an debeat augeri prestatatio.in.l.non modus.nu.2.C.de serui.& aqua. fo.153.

4 Legans rem alienam si habeat aliquod ius saltẽ in spe & que poterat deficere censetur habuisse respectũ ad illã spem & ad illius contemplationẽ censetur legasse non legaturus nisi spes deueniat ad effectum in.l.seruum filij.nu.3.ff.de leg.i. fo.18.

6 Legari an possit res hostium.in.l.liber homo.nu.2.ff.de ver.ob. fo 28.

4 Lego tibi cẽtum a pupillo instituto & ab eius substituto lego centum qnquaginga intelligitur computatis illis centum.in.l.si cui serui.§.si a filio. nume.6.&.7.ff.de leg.i. fo.23.

4 Legantur mille pro captiuis redimendis & oportuit expendere quinquaginta in mittendo ad locum an deducant de dicta summa an fiat ad onꝰ heredis.in.l.quantitas.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.94.

4 Lego tibi decem annua vsq3 ad.xxv.annum & tpe testamẽti eras.xv. annorum non intelligitur vsq3 ad.xxv.etatis tue sed a tẽpore mortis mee.in l.si cui.§.hoc autem.nu.3.ff.de leg.i. fo.21.

Si lego tibi decẽ annua quousq3 filius meus peruenerit ad.xv. annum l3 non perueniat sed moriatur durat legatum vsq3 ad illud tempus quo si vixisset peruenisset.ibi.nu.4.

Quid si legaui per dictionem si.ibi.nu.5.

4 Legans apothecam pannorum non veniunt panni nisi dicatur.in.l.cum pater.§.mense.nu.3.ff.de leg.ij. fo.58.

Legans vxori cameram suam an censeatur sensisse de rebus existentibus in camera.ibi.nu.4.

Si legauit scrinia an censeatur sensisse de rebus ibi existentibus.ibi.

4 Legans vel actionem faciens credendum est q voluerit valere & facere efficacem non inutilem.in.l.meuius.nu.3.ff.de leg.ij. fo.52.

4 Lego tibi centũ & grauo te vt titio des rẽ tuã que similiter valet centũ et res sit tua quousq3 viuas & post mortẽ debeat ad aliũ peruenire & tunc te mortuo tradidisti rem titio & euincit cõtra quẽ habebit titius regressum. in.l.vnum ex fami.§.sed si fundum.nu.4.ff.de leg.ij. fo.55.

4 Legans rem alienam sibi non debitam quando ipsa res sit in obligatione & quãdo sola estimatio & qualiter formetur libellus.in.l.idem iulianus nu.4.&.5.ff.de leg.i. fo.16.

Legatum q possit quis cedere tot plaustra lignorum & sic determinatũ transmittitur ad heredem secus si sit indeterminatum vel annuũ in.l.predicta.§.si quis.nu.2.ff.eo.

4 Si res mea testatori debita mihi legatur quando & ad quid agam. in.l. apud iulianum.§.si titius.nu.2.ff.de leg.i. fo.16.

4 Legare aliud est & aliud possessionem legare.in.l.si domus.§.de euic. nume.6.ff.de leg.i. fo.27.

4 Legatur duobus extraneis l3 alter ipsorum succedat heredi non pertinet tota res ad collegatariũ & alter facit sibi partẽ.in.l.plane.§.si duobus.nume.2.ff.de leg.i. fo.14.

4 Legãs oẽs seruos suos cũ peculio videt etiã legare seruos nõ habẽtes peculium.in.l.si cui serui.nu.2.ff.de leg.i. fo.22.

Quid si nõ dixit oẽs sed simpliciter seruos meos.ibi.nu.2.

8 Legãs vel instituens sibi cippum domus sue.i.stipitem q primo vocent agnati.in.l.fi.nu.7.C.de verb.sig. fo.78.

4 Cum legatur res aliena fructus & accessiones veniunt a tempore more sed qñ res testatoris veniunt ab adita hereditate.in.l.quesitum.§.cum homo nu.1.&.2.ff.de lega.i. fo.35.

3 **Legi** posse non dicit illud qd non potest percipi oculis corporeis l3 possit intelligi & percipi oculis mẽtis.in.l.i.nu.2.ff. de his que in testa.delen. fo.61.

1 **Legiste** melius cognoscunt quid sit equitas q̃ idiote mercatores que faciunt se magistros equitatis cognoscãt quid sit rigor & habent notitiam per naturam tñ legiste vero etiam per artem in.l.i.nu.9.ff.de iusti.& iure. fo.2.

7 **Legati** de latere cõstitutio cũ dictet q appellatio nõ intelligat deserta l3 apostoli nõ fuerũt petiti & alias delegatus a papa dedit sniã in terra sue delegatiõis a q̃ fuit appellatũ & apostoli nõ fuerũt petiti an appel.erit dẽserta.i.l.aduersus.n.4.C.si aduer.rẽ iu. fo.81.

2 Legatus sui municipij si repertus sit i alio loco ibi cõueniatur qñ habeat ius reuocandi domum ne impediatur legatio.in.l.eu3 qui.§.iulianus.nu. 2.ff.de consti.pecu. fo.63.

1 Legatus pconsulis q nullã iurisditionem habeat vel potestatem anteq̃ proconsul cõmittat ei vices suas.in.l.i.§.qui mãdatã.nu.5.ff.de offi.eius cui man.est iuri. fo.14

1 Legatus pconsulis punire nõ põt sed ipse proconsul nec etiã ptor vrbis. l3 sit de maioribus magistratibus sed remittit ad prefectũ vrbis.in.l.cognitio.nu.2.ff.de offi.eius cui mand.est iuris. fo.14.

1 **Legitima** iure ffor erat quarta pars hereditatis hodie vero est triens vel si liberi sunt quinq3 vel plures est semis.in.l papinianus.§.qm̃.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.134.

1 Legi.de legitima filij hodie reijcitur omne grauamẽ & q debeat relinqui iure institutionis.in.l.ij.nu.8.&.9.ff.de inoffi.testa. fo.132.

3 Quid in patre q tenet dare legitimã filio si ei reliquat legatũ an cõputet in legitimã.in.l.si cũ dotẽ.§.si pater.nu.5.ff.sol.ma. fo.16.

3 De legitima filij reijcitur omne grauamẽ & an dos computet in legitimã in.l.si cũ dotẽ.§.si pater.nu 6.ff.sol.mat. fo.eo.

4 Legitima relicta filio põt p totũ alteri relinq̃re & multomagis alteri filio nisi resultaret inuidia & scãdalũ.i.l.si ita legatũ.n.2.ff.de cdi.& demõ.f.60.

7 Que debeant cõputari in legitimã iure nature.in.l.filius quẽ.nu.7.C. famil.hercis. fo.157.

1 Legitima debita iure nature põt appellari falcidia. in.l. papinianus.§. vnde si quis.nu.4.ff.de inoffi.testa. fo.135.

7 Legitima q̃ debetur ascendẽtibus an debeat relinqui iure institutionis.in aut.nouissima.nu.6.C.de inoffi.testa. fo.130.

De eodem vide latius.ibi.nu.7.8.9.&.10.

4 Legitime filij exheredati portio q nõ accrescat fratribus institutis in legitima vel insolidũ s3 grauatis de restituẽdo hereditatẽ extraneo s3 remanet penes extraneũ scriptũ heredẽ vel trãsit in fideicõmissariu3.in.l.plane §.si duobus.nu.4.&.5.ff.de leg.i. fo.14.

7 Legitima l3 succedat loco alimentorũ tñ in eius petitione pceditur ordinarie l3 in petitione alimentorum procedatur summaria.in.l. si quis.nu. 6.C.de inoffi.testa. fo.136.

2 Legitima patroni hodie est triens.in.l.si duo patroni.numero.2.ff.de in reiuran. fo.23.

8 Legitima an possit in totũ tolli per statutum. in.l. si vt allegas. nume 2. C.ad leg.fal. fo.92.

7 Legitima quomodo possit augeri vel minui per statutum in aut. nouis-

sima.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.130.

7 Jus agendi ad supplemẽtũ legitime quãto tpe tollaꝛ.in.l.ij.nu.2.C.ĩ qui. cau.in inte.resti.non est necessaria. fo.87.

7 Legitime supplementũ dꝫ fieri arbitrio boni viri.in.l.scimus.nu.3.ꝛ.11.C. de inoffi.testa. fo.138.

7 Legitima filiorũ quanta sit in legitima an habeat locũ ius accrescẽdi.ĩ.l. parentibus.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.131.

1 Legitima aliorũ liberorũ an minuat exclusio vnius ex liberis a legitima an vero erit etiã tanta lꝫ nõ ad cõmodũ exclusi sed aliorũ liberorũ.in.l.pa ter filium.nu.8.ꝛ.15.ff.de inoffi.testa. fo.137.

4 Legitima filiorũ quãta sit.in.l.titia seio imperator.nu.2.ff.de le.ij. fo.61.
An filius possit excludi a legitima per venditionem omnium bonorum ibi.ꝛ nu.4.

7 Legitima an possit tolli p statutũ.in.l.cũ lege.nu.6.C.de epis.ꝛ cle.fo.19.

7 Legitima an debeaꝛ fratri.in.l.si filius.nu.3.C.de inoffi.dona. fo.141.

4 Legitima an possit per statutũ minui vel auferri in totũ ꝛ an etiã p testa torẽ.in.l.qđ de bonis.§.fi.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.89.

4 Legitima an debeatur deducto ere alieno.in.l.ita tamen.§.si patronus. nu3.ff.ad trebel. fo.109.

4 Legitima que debeꝛ de iure naturali an possit p statutũ auferri vł minui in.l.titio centũ.§.titio genero.nu.8.ff.de cõdi.ꝛ demon. fo.78.

1 Legitime supplementum quo iure petaꝛ.in.l.papinianus.§.si conditiõi. nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.135.

1 Legitima est debita de iure nature ꝛ pater nõ põt eã auferre sine iusta cã. in.l.papinianus.§.quarta.nu.4.ff.de inoffi.testa. fo.135.
Legitima hodie nõ minuiꝛ ppter libertates ꝛ filius dꝫ habere vsumfructum saltem legitime incontinenti.ibi.nu.8.

8 Legitimam quando perdat filius.in.auꝛ.hoc amplius.numero.4.C.de fideicom. fo.84.

1 Legitimam dedisse filio nõ sufficit p donationẽ inter viuos vt excludaꝛ a querela nisi sit exheredatus cũ insertiõe cause legitime lꝫ nõ sit vera. in.l. si nõ mortis.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.140.

3 Legitima reiecta cõditione de legitima filij quid erit de residuo.in.l.suus quoqꝫ.nu.3.ff.de here.insti. fo.63.

1 Legitima filiorum sicut hodie est aucta de quarta ad tertiã ita ꝛ legitima parentũ.in.l.pater filiũ.nu.13.ff.de inoffi.testa. fo.137.

7 Legitime supplemẽtum qua actione petatur.in.l.omnimodo.nu.5.C.de inoffi.testa. fo.135.
In legitima an possit prohiberi ius accrescendi.ibi

3 **Legitimatio** põt impetrari per patrẽ vel per filiũ absentem per pcuratorẽ.in.l.gallus.§.forsitã.nume.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.55.

8 Legitimatio si reperitur facta p comitẽ palatinũ cũ aliqua reseruatiõe vt ꝙ legitimatus nõ succedat cũ legitimis an ista reseruatio habeat legitimationẽ vitiare.in rubri.nu.5.C.de iu.annu.aure. fo.16.

3 Legitimatio que fit per subseques matrimoniũ ꝙ minuat legitimã.in.l. gallus.§.ꝛ quid si.nu.17.18.19.ꝛ.20.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.53.

3 Legitimatio facta post mortẽ patris vt legitimatus possit succedere patri etiam si per alium sit adita hereditas eius an valeat.in.l.testamẽti.nume.4.ff.de testa. fo.34.

4 Legitimationis status est verus in legitimatis.in.l.si ita.§.is cui. nu.3. ff.de lega.ij. fo.50.

6 Legitimandi adulterinos ꝛ etiã incestuosos potestatem habẽs an poterit legitimare aliquẽ qui sit adulterinus ꝛ etiam incestuosus. in.l.ij.nu.3. ff.de verbo.obli. fo.4.

3 Legitimare an possint in terris ecclesie romane comes palatinus creatus ab imperatore vel etiam imperator.in.l.duo fratres.nume.3.ff.de acqui. hereditate. fo.101.

3 Legitimari filiũ nõ legitimum si fecit pater vt sibi succedat ꝛ postea cepit vxorẽ ex qua suscepit naturales ꝛ legitimos ꝙ talis legitimatio facta p rescriptũ principis nõ cẽseaꝛ preiudicare filiõs naturalibꝰ ꝛ legitimis ꝛ qđ quo ad alios effectus ꝛ qđ si ille legitimaꝛ p subseques matrimoniũ vł dationẽ curie.in.l.ex facto.nu.7.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.78.

8 Legitimari an possit qs quo ad quedã ꝛ quo ad quedam nõ.in.l. si ab eo. nu.3.C.de leg.here. fo.100.

8 Legitimare si qs fecit filiũ suũ bastardũ tanq̃ legitimũ ꝛ ipsuꝫ istituit cũ tamẽ legitimatio esset inualida nõ valet institutio ꝛ hereditas ptinet ad venientes ab intestato ꝛ an legata ꝛ fideicõmissa valeant.in.l.eam quam. nu.4.C.de fideicom. fo.82.

2 Legitimare nõ põt qui non est legitimus a se sed indiget ab alio legitimari.in.l.filium habeo.nu.4.ff.ad mace. fo.88.

3 Legitimãdi spurios potestatẽ habẽs si instituat suũ spuriũ cõferendo in tẽpus quo erit legitimatus ꝙ nõ valeat istitutio nec recõualescat lꝫ postea legitimetur.in.l.seruus.nu.4.ff.de condi.insti. fo.83.

3 Filios naturales si quis habuit ex cõcubina postea contraxit matrimonium cum alia et etiam concubina cuꝫ alio deinde solutis illis matrimonijs cõtraxit matrimonium cũ eadeꝫ concubina ꝙ filij primo nati legitimentur nõ obstãtibus matrimonijs intermedijs.in.l.in his.§.vxor.nu.2. ff.solu.matri. fo.33.

5 Filium naturalẽ si qs habet ꝛ ex illo suscipiat nepotẽ legitimũ ꝛ naturalẽ respectu filij patrisqꝫ sui lꝫ nõ respectu avi ꝛ postea mortuo filio naturali ꝫ hat mrĩmoniũ cũ illa cõcubina ex qua habuit filiũ naturalẽ an ille nepos legitimeꝛ.in.l.i.§.ceterũ ꝛ ille.nu.2.ff.de acq.pos. fo.40.

3 Legitimãdi potestas cõcessa comiti palatino in dubio nõ censeꝛ data nisi eo mõ quo princeps esset legitimaturus ex ordinaria potestate in.l.gallꝰ §.ꝛ quid si tantũ.nu.20.ff.de lib.ꝛ posth. fo.53.

8 Legitimatus an sit vere legitimus ac si fuisset legitime natus ꝛ qđ in statutis.in rub.nu.3.C.de iure annu.aureo. fo.15.

8 Legitimus an succedat equaliter cũ legitimis ꝛ naturalibus.in.l.si te parens.nu.2.C.de suis ꝛ legi. fo.97.

7 Legitimus quis dicaꝛ ꝛ quis legitimus ꝛ naturalis.in.l.fi.nu.6.C.de his qui ve.eta.impe. fo.90.

7 Legitimus vel nõ legitimus si qs fuerit pnũtiatus respectu vnius an snĩa psit vel noceat respectu alterius quominus iterato possit allegari legitimus vel nõ legitimus.in.l.ij.nu.2.C.de fide instru. fo.174.

3 **Lenocinium** cõmittiꝛ inducẽdo vxorẽ ad delinquẽdũ in approbãdo adulteriũ cõmissum sine inductione sua.in.l.cũ mulier.nu.7.ff.sol.ma. fo.29.

7 **Lesio** enormis que dicatur.in.l.in cõtractibus.nu.2.C.qui.ex cau. maio. fo.95.

7 Lesio enormis que dicatur in diuisione in.l.maioribus.nu.2.C.cõia vtriusqꝫ iudi. fo.159.

1 Lesio qñ abstulit solã possessionẽ tũc in restõne in integ.põt in eo libello intẽtari vtrũqꝫ iudiciũ vnũ sub ꝯdõne alterius.ꝛ qñ nõ.ĩ.l.q pprio.§.itẽ queriꝛ nu.3.ff.de procu. fo.93.

7 Lesio qñ sufficiat in sexta parte p̃tij ad hoc vt cõtractus rescindaꝛ.in.l.ij. nu.5.C.de rescin.ven. fo.207.
Lesio si interueniat vltra dimidiã iusti p̃tij quãto tpe duret facultas emptori supplendi pretiũ ꝛ retinendi.ibi.nu.6.
Lesio qñ est tanta ꝛ sic vltra dimidiã iusti pretij ꝙ p̃sumatur potius ignorasse verum pretium q̃ sciuisse.ibi.nu.8.

5 **Lex** vel statutũ lꝫ dicat ab aliqua snĩa nõ posse appellari nõ tñ tolliꝛ quominus possit peti restit.in integ.in.l.si finita.§.postea antẽ nu.2.ff.de dam.infec. fo.17.

4 Lex hꝫ odio ꝙ qs diffamet illũ cui legat vel relinqt ꝛ ppter hoc irritat eius voluntatẽ odio ipsius.in.l.turpia.nu.2.ff.de leg.i. fo.23.

2 Lex qñ dt ex aliquo ꝯctu quẽ obligari dꝫ intelligi dũmõ sit habilis ad se obligãdũ.in.l.j.nu.5.ff.de cõsti.pec. fo.62.

7 Lex vel statutũ qñ mãdat fideiussores p̃stari alˀs annullat actũ intelligiꝛ si petanꝛ.in.l.vniuersa.nu.6.C.de preci.impe.offe. fo.30.

4 Lex plata in personã vnius censetur generalis in psonis oĩm.in.l.si pluribus.nu.2.ff.de leg.ij. fo.49.

2 Lex vel statutũ si diceret ex aliquo ꝯctu actionẽ nõ dari nõ tñ impeditur oriri ciuilis ꝛ naturalis obligatio ꝛ etiã actio sed solũ paratur exceptio.in l.j.nu.3.4.ꝛ.5.ff.ad mace. fo.86.

7 Factũ ꝯ leges est ipso iure nullũ q̃tũ ad pducẽdũ iuris effectũ lꝫ ĩ legeƀ exp̃sse nõ cõtineaꝛ sꝫ tacite cẽseꝛ cõtineri.ĩ.l.nõ dubiũ.n.2.C.de legi.f.24.
Uide de hac materia latius.ibi.nu.3.4.7.8.9.ꝛ.10.

3 Lex vel statutũ qñcũqꝫ requirit aliquẽ cõsentire alicui agẽti debet intelligi ꝙ consentiat tempore litis contestate.in.l. si cum dotem.§.eo autem. nu.5.ff.sol.ma. fo.16.

3 Lex p̃toria vel ciuilis loquẽs de vltimis volũtatibus cõprehẽdit etiã donationẽ cã mortis lꝫ accedat magis cõtractui q̃ vltime volũtati.in.l.que sub.nu.3.ff.de cõdi.insti. fo.81.

1 Lex sic semp est strigenda vel ampliãda vt nõ sequaꝛ inhumanitas in.l. furti.§.pactus.nu.3.ff.de infa. fo.79.

1 Lex quare nõ pmisit vt ea q̃ sunt de imperio possint de iure canonico alteri cõmitti.in.l.j.§.q mãdatã.nu.4.ff.de offi.eius cui mãda.est iuris.fo.14.

7 Lex noua simplr̃ ꝛ indistincte loquẽs dꝫ intelligi ꝛ distingui p legẽ veterẽ si cõgrue fieri põt.in auꝛ.offeraꝛ.nu.8.C.de lit.cõtest. fo.117.

1 Lex scripta ꝛ cõsuetudo qualiter cõueniãt in cã materiali ꝛ differãt in formali ꝛ qualiter cõsuetudo aliqñ redigaꝛ in scripturã ꝛ p quẽ cõsensum inducanꝛ vel extinguanꝛ.in.l.de qbus.nu.7.ff.de legi. fo.12.

1 Lex vel statutũ vbi vult aliqđ fieri cũ autoritate vel cõsensu iudicis dꝫ intelligi cã cognita nec sufficit ꝙ reperiaꝛ autoritas interposita.in.l.sed si hac.§.pretor ait.nu.2.ff.de in ius voc. fo.26.

2 Lex vel statutũ in his q̃ sunt de iure positiuo si dicat aliquẽ haberi pro tali tunc nõ habetur ƀm fictionẽ sed ƀm veritatem. in.l.j.§. in filiofami.nu. 6.ff.ad mace. fo.86.

1 Lex ponẽs exceptionẽ ꝯ rationẽ vel regulã iuris nõ extẽdiꝛ ad aliũ casuꝫ q̃ sit ille de quo loquiꝛ exceptio.in.l.neqꝫ leges.nu.2.ff.de leg. fo.10.

1 Lex loquẽs p vba p̃teriti tẽporis extẽditur etiã ad futura nisi dareꝛ materia delinquẽdi.in.l.cũ lex.nu.2.ff.de legi. fo.11.

3 Lex vel statutũ disponens aliquid contra regulas iuris cõis an extendatur de vna persona ad alteram.in.l.si vero.§.de viro.numero.3.ff.soluto. matrimo. fo.32.

4 Lex vel statutũ cũ loquiꝛ de aliquo actu q põt sortiri iuris effectũ dꝫ intelligi de actu valido.in.l.hec cõditio.nu.3.ff.de cõdi.ꝛ demon fo.70.

4 Lex facta fauore reipu.recipit largaꝫ interpretationem ꝛ ꝙ nõ recuperat restrictionem de habilitate personarũ lꝫ regulariter secus.in.l.sed si hoc. §.cum

§.cum vir.nu.8.ff.de condi.⁊ demon. fo.76.

1 Lex quid sit:⁊ que sint de natura eius:⁊ qualiter fiat.in.l.j.nu.1.4.⁊.5.ff. de legi. fo.11.

1 Lex dicitur esse certa de oī eo qd̄ est certū in rerū nā ⁊ scdm̄ illud opatur effect⁹ suos legales.in.l.sed ⁊ si.§.sed si.nu.3.ff.de iudi. fo.121.

1 Lex vna si cōcedit aliquid in priuilegiū puta militi ꝙ possit testari qualitercūq; vult nō tollit alia lex prohibitiua sui fauore inducta.in.l.nulla iuris.nu.2.ff.de legi. fo.11.

7 Leges veteres ⁊ correctas licitum est allegare ad decisionem preteritorum negotiorum ad que lex noua ⁊ corrigens nō trahitur.in.l.leges.nu.1.C.de legi. fo.25.

1 Lex qñ requirit actū qualificatū nō sufficit actū ꝓbare sine qualitate.in l.si per alium.§.docere.nu.3.⁊.4.ff.ne quis eū qui. fo.30.

1 Lex cōis imperialis vel pape ligat post duos mēses ⁊ etiam ignorātes ⁊ quid de speciali.in.j.nu.8.ff.de legi. fo.9.

4 Lex ciuilis vel imperialis pōt annullare iuramentū ⁊ sic hʒ vim apostolici.⁊ quid hodie.in.l.si quis.§.si quis.nu.2.ff. de leg.j. fo.39.

1 Lex non est circumuenienda.in.l.cum hi.§.transactiones.numero.6.ff. de transac. fo.73.

7 Lex vel statutū fauorabile extenditur ad casum similem etiā si in eis dicatur ꝙ non fiat extensio ad alios casus q: debet intelligi ad dissimiles.in.l.illud.nu.4.C.de sac.san.eccle. fo.11.

1 Lex si non reperitur interpretata p aliā qñ debeamus sequi ꝓprium significatū verborū ⁊ quando mētē ⁊ qñ restringat̄ ⁊ qualiter cognoscatur mens vel intentio legis.l.scire leges.nu.3.⁊.4.ff.de legi. fo.10.

2 Lex quo casu pmittat aliquem locupletari cum aliena iactura.in.l.sed ⁊ si.§.hoc senatus.nu.2.ff.ad mace. fo.87.

4 Lex lʒ non faciat mentionē de herede ꝙ tñ statuit̄ in psona principalis vł statutū in personam heredis.in.l.ꝗuis.nuꝫ.2.ff.ad trebel fo.112.

6 Lex aliqua vel statutū si dicat ī aliqua cā sūmatī eē cognoscēdū vel summarie qualiter h̄ intelligat̄.in.l.j.§.qd̄ si sit.nu.3.ff.de preto.stipu. fo.80.

1 Lex aliqua lʒ simpl'r dicat esse idē in tali casu ꝙ in tali non est incōgruū supplere nō tñ p oīa.in.l.princeps.nu.5.ff.de leg. fo.12.

1 Lex noua generaliter vł simpliciter loquēs recipit limitationē ⁊ distinctionez per leges veteres specialiter ⁊ cum distinctione loquentes in.l. sciendum.nu.5.ff.qui satisd.cog. fo.35.

Quid si in reformationibus statutorū dicat̄ nō obstante aliquo statuto generaliter vel specialiter loquente.ibi.

4 Lex vel statutū si dicit ex aliquo cōtractu cū alio celebrato actionē non dari hoc intelligit̄ cū effectu nō ipso iure sed ope exceptionis ⁊ quid in criminalibus.in.l.j.nu.6.ff.ad treb. fo.97.

1 Lex condita a populo ro.sicut facit ius quo ad oēs in defectum ꝓprie ⁊ specialis legis municipalis ita ⁊ cōsuetudo po.ro.in defectuʒ specialis consuetudinis ⁊ quid hodie.in.l.de quibus.nu.3.ff.de leg. fo.12.

3 Lex cōsciētie obligat ad omne illud ad quod obligat.l.positiua quādo facta ē habēte ptātē.in rubri.nu.3.⁊.5.ff.de acqrē.here. fo.86.

3 Lex qñ ꝓhibet aliquē testari videtur ꝓhibere etiam codicillari.in.l.qui testamento.§.mulier.nu.6.ff.de testa. fo.39.

1 Lex qualiter possit facere vt pactum de sui natura nudū ⁊ non aptum actionē ꝓducere tñ ꝓducat ⁊ si fiat ad eā tollēdam lʒ de sui natura non possit eam tollere eludere tñ possit ⁊ possit lex facere quod eaʒ tollat ipso iure.in.l.legitima.nu.2.ff.de pac. fo.54.

7 Lex vel statutū qñ per lapsum dilationis aliquid statueret de nouo vt ꝙ bānit⁹ habeat̄ ꝓ cōfesso si nō cōparuerit ⁊ defensiones suas nō fecerit tūc ad illū effectū inducendū vel tollēdū iudex nullū habet arbitriū sed debet seruari forma a statuto tradita.in.l.fi.nu.2.C.de dila. fo.120.

5 Lex indistincte loquens indistincte debet intelligi.in.l.pretor ait.§.ait pretor.nu.1.ff.de no.ope.nun. fo.9.

7 Lex noua potest extendi ad preterita pendentia qñ hoc in ea expresse cauetur et quid in pertinentibus ad ordinem iudicij.in.l.sancimus nemini.nu.6.C.de sac.san.eccle. fo.12.

1 Lex vel statutum si prohibet quem obligari sine certa solennitate non poterit etiam pactum de non petendo facere sine illa solennitate.in.l.si vnus.§.pactus.nu.11.ff.de pac. fo.62.

5 Lex licet indistincte loquat̄ dʒ tñ distīcte recipi ex mēte ei⁹ q̄ colligit̄ ex rōne verborū.in.l.qui bona.§.qui damni.nu.2.ff.de dam.infec. fo.14.

8 Lex aliqua iuris cōis quādo facit mētionē de solido sumit̄ solidus pro aureo ⁊ tanti ponderis ꝙ septuagintaduo faciunt libram.in.l. quicūq;.nu.8.C.de ser.fugi. fo.5.

7 Lex quantuncūq; penalis ⁊ sic odiosa ⁊ restringenda loquens in marito in his que ab eo transeunt ad vxorem extēdit̄ ad vxorem.in.l.j.nu.2.C.de in ius voc. fo.39.

7 Illa que reperiūtur clausa in corpore iuris habentur ꝓ legibus generalibus dūmodo ꝓprietas verborū hoc patiat̄.⁊ qd de sententijs non cōprehensus in corpore iuris.in.l.leges.nu.4.C.de legi. fo.24.

3 Lex noua declaratiua veteris trahit̄ ad preterita negotia.in.l.heredes.§.si quid.nu.3.ff.de.testa. fo.40.

7 Lex qñ cōtrariat̄ canoni in his q̄ cōcernūt specialia vel periculum anime ⁊ quid in alijs.in.l.priuilegia.nu.3.C.de sac.san.eccle. fo.6.

3 Lex vel statutū lʒ dicat ꝙ quis nō possit testari vel testamentum facere ista verba non important quominus possit esse testis in testamento.in l.is cui.§.si quis.nu.4.ff.de testa. fo.37.

1 Lex tripliciter dī pmittere.in.l.legis virtus.nu.3.ff.de legibus. fo.9.

8 Lex vel statutum pro aliquo delicto si imponit penā centum aureorum debet intelligi de illis aureis qui currunt tempore delicti commissi.in.l. si duobus.nu.3.⁊.4.C.cōia de leg. fo.85.

7 Lex noua tollit ⁊ corrigit precedentem cui cōtrariatur licet in ipsa noua non contineatur clausula non obstāte exceptis duob⁹ casibus.in.l. fi.nu.4.C.si con.ius vel vti.pub. fo.34.

Quid in rescriptis.ibi.nume.5.

5 Lex vel statutum quoties dicit aliquē puniri pena dupli tripli vel quadrupli in dubio in illo computatur semper simplum.in.l. hoc edicto.§. querentibus.nu.1.ff.de pub.⁊ vec. fo.27.

1 Lex licet precise loquat̄ ī dilatiōe expectatoria vt ꝙ qs nō habeat min⁹. x.dierū pōt tñ iudex abbreuiare.in.l.nōnūꝗ.nu.3.⁊.4.ff.de iudi.fo.130.

2 Lex vel statutum si dicat ꝙ contra instrumentum nulla possit obijci exceptio quominus executioni mandetur tñ poterunt opponi exceptiones q̄ ex alijs statutis vel capitulis statutorū oriunt̄.in.l.ait pretor.§.iurari aūt.nu.5.ff.de iurein. fo.21.

2 Lex non supplet factum hominis nisi quando illud debet explicari.in l.si pecuniam.§.si seruum.nu.7.ff.de condi.cau.da. fo.37.

Lex semper est certa.ibi.nu.8.

5 Lex vel statutū si dicat aliquē haberi ꝓ cōfesso ista ficta cōfessio nō ē minoris virtutis ꝙ̄ esset vera.in.l.si finita.§.si quis.nu.2.ff.de dā.infec.f.18.

3 Lex que priuat aliquē beneficio obtinēdo nō priuat eū beneficio.in.l. si seruum.§.pretor.nu.8.ff.de acqui.here. fo.100.

3 Lex scripta vbi aliqd concedit non est necesse adire iudicē vt amplius illud concedat.in.l.que sub conditione.§.de hoc iureiurando.nuꝫ.2.ff. de condi.insti. fo.81.

1 Lex seu legum presumptiones aliquando extenduntur ad casus de raro contingentes causa vitandi turpem presumptionem.in.l.iura consti tui.nu.5.ff.de legi. fo.9.

1 Lex potest abrogari per desuetudinem ⁊ sic consuetudo vincit legem.in l.de quibus.nu. 10.ff.de leg. fo.12.

8 Lex statuēs aliquid in vno de correlatiuis censetur etiaʒ in alio statuere.in.l.fi.nu.3.C.de indic.vi.tol. fo.79.

7 Lex faciens mentionē de mense intelligitur.xxx.diebus ⁊ an debeat intelligi ſm qd̄ occurrit.in aut̄.iubemus.nu.2.C.de iudi. fo.107.

1 Lex nō reddit̄ nulla pp duritiē vel dolū legislatoris ⁊ qd si lata sit p gratiam vel inimicitiam iudicis.in.l.ij.numero.4.ff.quod quisq; iur.fo.22.

1 Lex non debet fieri ex qua posset resultare derisio.in.l.j.numero .14.ff. de postu. fo.76.

4 Lex aliqua qñ hʒ plures lecturas ⁊ quelibet approbat̄ p doctores non tñ est dicēdū qd̄ legislator senserit de oībus sʒ de vna tm̄ ⁊ alie per alias leges approbant̄.in.l.in ambiguo.nu.2.ff.de reb.dub. fo.64.

1 Legi prohibitiue renuntiari nō potest.in.l.de his.nume.5. ff. de transact. fo.72.

1 In vno capitulo legis qd̄ tacite subaudit̄ nō subaudit̄ vel censet̄ repetitū in sequenti capitulo etiā cōnexo vel cōiuncto secus in eo dicitur expresse.in.l.j.§.qui.nu.4.ff.qd̄ quisq; iur. fo.21.

7 Leges que requirūt in alienatione rei minoris decretum vel curatoris autoritatē ꝙ hodie intelligatur nisi fuerit iuratū de nō veniendo cōtra in aut̄.sacramenta.nu.2.C.si aduer.ven. fo.82.

Heredes minoris iurantis poterunt venire contra tale instrumentum ibi.numero.3.

8 Leges penales exorbitantes a iure cōmuni si aliqd disponūt qd̄ sit publice vtile extendunt̄ ad alias psonas in quibus sit eadē ratio lʒ regulariter contra.in.l.si quis seruo.nu.5.C.de fur. fo.11.

1 Lex vna qñ est gñalis altera specialis ⁊ statuūt diuersa circa idē si in secūda spāli sit apposita clā non obstante quacūq; alia lege an tunc generalis.in.l.nō est nouū.nu.4.5.⁊.6.ff.de legi. fo.11.

2 Legis prohibitione quis cōtrahat qñ non impediat nasci obligationē ⁊ actionē.in.l.j.nu.3.ff.ad velleia. fo.95.

5 Legis dispositio deficit vbi deficiunt verba legis.in.l.dies cautioni.§.toties.nu.1.ff.de dam.infec. fo.11.

7 Actus est nullus si factus est contra legis ꝓhibitionē sed confirmatio postea subsequuta p principē ex certa sciētia valet ⁊ reddit ipsum validum.in.l.non dubium.nu.10.C.de legi. fo.25.

Lex ciuilis an possit annullare iuramentum.ibi.nu.12.

4 Legis auxiliū frustra inuocat qui committit in.l.cum pater.§.libertis. nu.5.ff.de leg.ij. fo.58.

7 Faciens contra legē q̄ non contineat aliquā penam punit̄ saltem extra ordinem officio iudicis.eodē modo faciens cōtra canonem.in. l. nemo martyres.nu.2.C.de sac.san.eccle. fo.5.

1 Leges vel statuta condendi ptās an possit cōmitti:⁊ an illi commissarij possint oīa q̄ poterūt statuētes.in.l.j.nu.7.ff.de legi. fo.9.

1 Legis interpretationi potest fieri fraus.in.l.contra legem . nume . 4.ff. de legi. fo.12.

8 Legem correctam nō debemus dicere in dubio si pōt dari alius intellectus.in.l.sancimus.nu.4.C.de testa. fo.39.

7 Si aliquis faciat contra legem an videatur in dubio scienter fecisse ꝛ sic presumatur in dolo an autē ignoranter ꝛ sic presumat esse in lata culpa. in.l.leges sacratissime.nu.4.C.de legi. fo.26.

7 Legis vel statuti correctio dicitur nō solum qñ ex toto tollitur sed etiā quādo aliquid additur vel detrahitur vel etiam obscuritas declaratur in prima consti.C.nume.1. fo.2.

2 Legis prohibitio ne cōtrahatur impedit naturalem obligationem ori ri in.l.si non sortem.nu.2.ff.de condi.indebi. fo.45.

8 Leges quare non extendantur ad preterita etiam pendentia.in.l.iube mus.nume.5.C.de testa. fo.45.

7 Leges correctas allegans qñ incidat in crimen falsi.remissiue.in.ij.con stitu.C.nume.4. fo.3.

4 Leges que dicunt ꝙ accōmodans fidem tacitam priuatur hereditate debet intelligi qñ accommodat se obligando secus si simpliciter pollicē do.in.l.in tacitis.nu.2.ff.de leg.j. fo.37.

8 Lege vna correcta alie que veniunt ad interpretationem ꝛ declaratio nē illi⁹ corrigunt ex toto etiā si cōtineāt aliquid qđ sit extra declaratio nem vel limitationē.in.l.si.nume.3.C.de edic.diui.adri.tol. fol.67.

8 Leges male positas ꝛ gabellas iniustas ꝙ licitum sit fraudare et circū uenire.in.l.vna.nu.3.C.de cadu.tol. fo.93.

8 Leges erāt diuinitus promulgate.in.l.si.nu.3.C.de prescrip.lon.temp. decem vel.xx.anno. fo.113.

2 Leges ꝛ statuta dñi alicuius ꝓuincie vel territorij coherentis mari sunt seruanda in illo mari coherenti cum sit pars illius territorij.in.l.de pre cario.nu.3.ff.ad leg.rho.de iac. fo.81.

7 Legum correctio non debet induci per idētitatem vel maioritatem ra tionis.ꝛ quid in correlatiuis.ꝛ quid si ipsa lege exprimat ratio motiua ipsius.in auť.quas actiones.nu.8.C.de sac.san.eccle. fo.13.

8 Causa que dedit materiam legis cōdende lz cesset nō cessat ipsa lex nisi expresse reuocetur.in.l.vna.nu.3.C.de cad.tol. fol.93.

1 Legis verbis sufficit esse satisfactū nec vlteri⁹ est querendū cū nō debe mus esse dementiores lege.in.l.ij.§.conuenire.nu.6.ff.de indi. fo.114.

1 Disputatio est adhibenda in condendis legibus an sic debeant condi sed postꝙ sunt condite non est querendū an bene vel male sed ꝺm ipsas est iudicandum.in.l.non oīm.nu.4.ff.de legi. fol.10.

1 Leges de qb⁹ nō potest alia rō assignari si sunt ꝯ ius cōe nunꝙ recipiūt interpretationē extensiuam.in.l.nō omnium.nu.2.ff.de legi. fo.10.

7 Legē patere quā tu ipse tuleris.in.l.digna vox.nu.4.C.de legi. fo.24.

3 Lex velleia non inducit rupturam testamenti sed abstulit.in.l.gallus.§. si is.nu.4.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.54.

2 **Legislatori** referēti tenorē alteri⁹ legis credit lz de illa lege nō cōstet nec reperiat.ꝛ qđ idē sit in statutis re ferētib⁹ aliud statutū.in.l.admonēdi.nu.14.de iureiur. fo.29.

7 **Libellus** in remedio.l.ij.C.de rescin.vendi.qualiter formetur. ibi.nume.7. fol.207.

1 Libell⁹ ī quo actor cōcludit ꝙ petit hereditatē talis q̄ ad se ꝑtinet ꝙ ꝓ cedit ꝛ quał intelligat.in.l.si hereditatē.nu.2.ff.de peti.here. fo.142.

5 Si qs in libello suo petat ꝑ iudicē ꝓnūtiari sup petitis actionē sibi cō petere ꝓcedit libell⁹.in.l.si finita.§.elegāter.nu.3.ff.de dā.infec. fo.17.

1 Libelli narratio non veritas inspici debet quo ad ordinem proceden di vel ordinarie vel summarie.in.l.cuz quedam.§.quoties.nume.5.ff.de iurisdi.om.iud. fo.20.

2 Libelli forma qñ conditur res vel possessio a iure vel violēto possessore. in.l.j.nume.8.ff.de condi.tritica. fol.58.

2 Libell⁹ est dand⁹ in vulgari vel literali sermone ꝺm stilū ꝛ ꝯsuetudinem curie.in.l.sed ꝛ si.§.de quo palā.nu.5.ff.de insti.act. fo.82.

2 Libell⁹ iste peto vt restituas mihi boues meos vel eque bonos an ꝓce dat an aūt petā boues si extāt ꝛ si nō extāt tui culpa vel mora te ad esti mationē eoꝝ ꝯdēnari.in.l.q aūt.§.sed ꝛ si.nu.3.ff.de consti.pecu. fo.64.

3 Si aliqs in suo libello refert verba alicui⁹ instrumēti nō ꝓpterea videt ipsa approbare sed referre dūtaxat secus si nō referēdo sed a seipso dicē do.in.l.gallus.§.idem credendum.nu.4.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.52.

2 Libellus si offertur cōtra principalem ꝛ procurator respondeat an fiat lit.contest.in.l.licet pretoris.§.si filiusfa.nu.7.ff.de pecu. fo.88.

1 Libelli ꝛ sententie forma in seruitute predij.in.l.qui aliena.§.vno defen dente.nume.2.ff.de neg.gest. fo.109.

7 Si in libello supplicatorio narrē principi me fuisse tibi ꝯdēnatū in cētū cum tñ hoc nō esset verū ꝛ petij mihi iudicē cōcedi qui me restituat i in tegrum an hoc mihi preiudicet.in.l.ij.nu.4.C.de erro.aduo. fo.61.

1 Libelli forma ꝛ ꝓnūtiandi in rei vēdicatione ꝛ in alijs actionibus rea libus.in.l.pomponius.§.sed ꝛ is.nu.5.ff.de procu. fo.90.

7 Qñcūꝙ quis in libello asserit ꝛ allegat aliquid qđ nō sit necessarium ad fundādā intētionē suam nunꝙ cēsetur se astringere ad illud ꝓbādū sed solum illud quod sufficit.in.l.cum te.nume.2.C.de proba. fo.165.

5 Libellus offertur in causa damni infecti ꝛ an eius copia mittatur cū ci tatorio in.l.dies cautioni.§.toties.nume.4.ff.de dam.infec. fo.11.

3 Libellus requirit expressionem cause nullitatis quando agitur actione personali vel mixta.in.l.que sub conditione.§.de hoc iureiurando.nu mero.10.ff.de condi.insti. fo.31.

2 Libellus procedit si egi ad decem dies te mihi obligatū nō exprimēdo ex qua causa quo casu non opponis ꝛ prosequendo vnam causam eam non probo succumbam.in.l.habebat.nu.2.ꝛ.3.ff.de insti.act. fo.83.

2 Libellus an detur ꝛ cōtestetur lis in his que sunt in officio iudicis no bili quod datur loco actionis.in.l.qui per collusionem.§.pretij.nu.5.ff. de act.emp.ꝛ vendi. fo.114.

1 Libello dato contra vnū si cōpareat alius tanꝙ procurator in rem suā pro suo interesse pōt talis opponere exceptionē cōpetentē ex sua perso na nisi actor dicat ꝙ persona dñi sit legalior:ꝛ quare:ꝛ qñ procedat.in.l. si actor.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de procur. fo.85.

2 Libellus qualiter formabitur qñ nihil est in peculio.in.l.quesitum est. nu.2.ff.de ꝛ pecu. fo.92.

3 Libelli verba debent intelligi prout mihi magis expedit.in.l.paterfa. nu.3.ff.de vulg.et pup. fo.79.

7 Libellus debet continere narrationem ꝛ conclusionem in ciuilibus vt possit perueniri ad diffinitiuā:licet secus in criminalibus.in.l.j.nu.3.C. de lite.contesta. fo.117.

7 Potest quis dicere in libello hoc modo dico testamentum falsum vel nullum ꝛ si reperiretur verum ꝛ validum dico ipsum inofficiosum.in.l. eum qui.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.132.

1 In eodem libello non possum agere contra plures ex diuersis causis sicut possum plures diuersas actiones intentare:et quādo agi possit contra plures.in.l.si idem cum.nu.3.ff.de iur.om.iud. fo.18.

7 Libellus in quo quis petit aduersarium cōdēnari ad restitutionem rei quam actor asserit esse suā lz nō petat declarari se dñm.in.l.j.nu.6.C. vbi rem act. fo.125.

6 Si quis in libello dicat se numerasse centum ex causa mutui ꝛ ideo pe tat aduersarium condēnari ꝛ producat instrumentum in quo continet numeratio ꝛ etiam stipulatio an debeat succumbere.in.l.si quis ita sti pul.§.chrysogonus.nu.9.ff.de verb.obli. fo.37.
Quid si in illo instrumento continetur tantum tua confessio non aūt at testatio notarij ibidem.nu.10.

6 Plures an possint in eodē libello cōueniri vel accusari ꝛ si cōueniat se paratim an tūc possit cogi ad instātiā creditorū vnū tm̄ libellū dare.in l.in duobus.§.vbi duo.nu.6.ff.de duobus reis stipu. fo.46.

1 Libellans si dicit rem quam possides ad se pertinere videtur intētasse tam petitorium ꝙ possessoriū ꝛ qualiter ꝓcedat libellus.in.l.solemus. nu.2.3.ꝛ.5.ff.de indi. fo.128.

2 Libellus non vitiatur lz in libello appelletur contractus venditionis cum ex forma eius appareat ꝙ sit alius.in.l.insulam.nume.4.ff.de pre scrip.ver. fo.127.

4 Libellus iste peto rem sitam in tali loco ꝓcedit lz non exprimantur cō finia dūmodo reus ex forma libelli possit reddi certus de re petita alᷓs secus.in.l.cum pater.§.vicos.nu.3.ff.de leg.ij. fo.59.

1 Libelli forma contra debitorem.in.l.quidam iberus.nu.2.ff.de serui.vr ba.predio. fo.160.

3 Libelli mutatio de qua in.l.edita.C.de eden.nō pōt fieri post litem con testa.in.l.heredes.§.si quid.nu.3.ff.de testa. fo.40.

5 Qui in libello expressit vnā cām puta intestati.ꝛ succubuit an ꝓhibeat agere ex alia:scz testati.in.l.ex sextāte.nu.2.ff.de excep.rei iud. fo.83.

7 Libell⁹ an erit inept⁹ cū deuenitur ad estimationē officio iudicis q cō uētus desijt dolo possidere qualiter possit ꝯdēnari ad estimationē rei.ꝛ qd si estimatio petatur.in.l.cōpēsationis.nu.7.ꝛ.8.C.de cōpensa.fo.195.

7 Libellus in quo quis diceret se minorē ꝛ lesum ꝛ peteret se restitui non concludit.in.l.si.nu.2.ꝛ.3.C.de in integ.resti.mino. fo.79.

1 Libellus conceptus tanꝙ sup debito puro cū sit conditionale qualiter admittat in.l.non quemadmodū.nu.3.ff.de iudi. fo.121.

1 Libellus iste an ꝓcedat peto a te omnes res quas possides i tali castro nullam earum specificando.in.l.j.nu.6.ff.de eden. fo.46.
Uide latius de libellis.ibi.nu.2.7.8.10.ꝛ.12.

7 Libelli forma in actione in factum que dat loco actionis de dolo cōtra patrem.in.l.si superstite.nu.2.C.de dolo. fo.77.

4 Libellus incertus admittitur qñ incertitudo ꝓuenit ex parte cōuenti in.l.qui fundū.§.si tu.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.95.

2 Libelli forma qñ agitur contra eū qui cōfessus est se teneri puta ad cen tum.in.l.publia.§.titius.nu.3.ff.deposi. fo.105.

6 Libellus nouus an dicetur si petij decē in libello ꝛ postea ante lit.con test.volo addere qnꝙ an sit soluenda noua gabella.in.l. scire debemus. nu.4.ff.de verb.oblig. fo.12.

1 Si in libello meo facio mentionem de aliquo instrumento pōt aduersa rius meus petere ꝙ edam sibi illud instrumentum anteꝙ respondeat li bello.in.l.j.§.editiones.nu.9.ff.de eden. fo.47.

7 Libelli forma qñ petitur restitutio aduersus sententiam.in.l.j.nume.4. C.qui.ex cau.maio. fo.95.

7 Libellus vt detur in scriptis cuius fauore sit introductum an actoris. vel rei.in auť.offeratur.nu.2.C.de lit.cōtest. fo.117.
De libellis vide plura ibidem.nu.4.5.6.7.9.14.ꝛ.15.

8 Libellus pōt cōcludere presumptiue.in.l.nō hoc.nu.4.C.vñ legi.fo.21.

5 Libellus qualiter debeat formari in actione de publi.in.l.j.numero.3. ff.de publi.ꝛ vecti g. fo.26.

1 Libello qñ aliquid additur vel de eo detrahitur circa substantiā dicitur libellus

libellus nouus ⁊ hoc nõ admittitur post lit.cõtest.in.l.ius ciuile.nume.4.ff.de iusti.⁊ iur. fo.8.
2 Libellus incertus in quo petam te cõdẽnari ad interesse admittitur in certi condictione licet quantitatem non exprimã.in.l.certi cõdictio.nu.22.ff.si cer.peta. fo.7.
Qd̃ tũc quãtũ ad media iudicij debeat ꝓbari certa quãtitas.ibi.nu.23.
2 Libelli forma in actione prescriptis verbis.in.l.naturalis.§.⁊ si quidez.nu.7.ff.de prescrip.ver. fo.125.
7 In libello non debet exprimi nomen actionis ⁊ si exprimatur ⁊ inepte non vitiatur libellus sed sufficit exprimere causam que si inepta sit vitiatur libellus ⁊ quid si libellus deficiat in alijs solennitatibus.in.l.edita actio.nu.2.C.de eden. fo.37.
De eadem materia vide latius ibi.a nu.5.vsq; ad nu.15.
2 Si peto a te.x.⁊ cõfiteris de quinq; q̃ offero me paratum recipere ⁊ de alijs quinq; litigare teneris soluere illa qnq; lz noliz te liberare ab alijs qnq; als es in mora.in.l.quidã.nu.7.8.9.⁊.10.ff.si cer.peta. fo.13.
5 Libellus non põt ꝯcipi in obligatione rẽ dari si debitor perdidit facultatẽ dãdi nisi sup ipsa re ⁊ si quis peteret ꝓtiũ an libell⁹ sit inept⁹.in.l.illud generaliter.§.iulianus ait.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.37.
Quid in obligatione rem restitui.ibi.nu.3.
3 Si in libello peto duas partes talis rei videor petere duas de duodeciz ⁊ si peto partẽ simpl'r videor petere dimidiã toti⁹ sz si peto simpliciter videor petere totum.in.l.interdũ.§.paterfa.nu.3.ff.de here.insti. fo.66.
Quid si expressi in libello noia denotãtia quotã.ibi.nu.4.
7 An in vno libello possim petere ꝙ hereditas patris vel matris q̃ sunt cões inter se ⁊ me diuidãt.in.l.bona.nu.2.C.fa.herci. fo.154.
5 Pro vno libello in quo quis accusat de pluribus diuersis criminibus an requirantur plures abolitiones ⁊ si aliquid debet solui pro qualibet accusatione an soluatur pro vna vel pro pluribus.in.l.de pupillo.§.si pluribus.nu.4.ff.de ope.no.nuntia. fo.6.
8 Librũ scribere qui promisit ⁊ postea factus sit rector medicorum an sit liberatus a promissione.in.l.nec patronis.nu.2.C.de oper.lib. fo.13.
7 Libellus datur coram arbitris ⁊ lis cõtestatur quando.in.l.j.num̃.6.C.de arbi. fo.97.
3 Libellum licet ille qui vult dare habeat necesse facere citari aduersariũ si tũ nõ fecit citari sed reperit ipsum in palatio ob aliam causam põt sibi offerre libellũ ⁊ si recipiat ⁊ respondeat valebit litis cõtesta.sed si non vult non cogitur respondere ⁊ quando tunc rogatur.in.l.heredes.§.in testamentis.nu.4.ff.de testa. fo.40.
7 Libellus nõ est ineptus si qs dicat in libello se esse in possessione quorũdam iurium incorporaliũ.in.l.j.nu.3.C.de vsufru. fo.149.
Libellus an possit dici fuisse ineptus si quis dicat rẽ ad se pertinere iure dñij ⁊ postea non probet de dominio directo sed vtili.ibi.
3 Si peto rem tãq̃ meã ⁊ postea ex processu apparet ꝙ vsusfructus non est me⁹ sz ad aliũ ꝑtinet sz ꝓprietas mea sit dz ꝑ me ferri snĩa in ꝓprietate nec videt̃ libell⁹ fuisse ineptus.in.l.ij.nu.2.ff.de condi.insti. fo.80.
7 Libelli forma qñ agit̃ ad rescissionẽ vẽditiõis pp lesionẽ vltra dimidiã iusti pretij.in.l.ad rescindendam.nu.2.C.de rescin.vendi. fo.208.
7 Quando ex tenore libelli apparet aliquid contra ipsum actorem propter ꝙ reus vere vel ficte confiteatur cõtẽta in libello nõ debet cõdemnari sed absolui.in.l.fi.§.quod si actor.nume.8.C.de iura.cal. fo.103.
7 Libelli conclusio in iudicio diuisorio.in.l.j.nu.5.C.cõmu.diui. fo.158.
5 Libellus conuentionalis ad hoc vt procedat et admittatur an sufficit exprimere talẽ causam que si esset vera cõcluderet intẽtionẽ agentis.in l.j.§.iuris nostri.nu.3.ff.de ope.no.nuntia. fo.3.
5 Libellus talis peto rem vel eius pretium an procedat in obligationib⁹ dandi.in.l.si filiofa.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau. fo.36.
7 Libelli singuli sunt dandi contra singulos ⁊ quid si haberes res communes cum pluribus.in.l.ad officium.nu.4.C.cõmu.diui. fo.158.
Libelli forma in iudicio commu.diuidun.ibi.nu.5.
7 Libellus appellatorius in quo petitur pronuntiari bene appellatum ⁊ male iudicatum ꝙ possit produci die feriato ⁊ an dicatur actus iudiciarius ⁊ quid de libello prime cause.in.l.j.nu.2.C.de fer. fo.120.
8 Libellus in quo quis petat aduersariũ suum cõpelli ad soluẽdũ aliquid ⁊ non dicat de cognitione cause vel de condemnatione fienda nõ procedit.in.l.j.nu.3.C.de execu.rei iudi. fo.123.
7 Libello actoris sicut statur in eo qd̃ cõtinet cõtra eũ ita statur scripture quam dat reus per modum exceptionis si aliquid cõtinet contra eum in.l.vna.nu.2.C.de his qui poten.no. fo.70.
7 Quando narrantur plura in libello an requiratur oĩm probatio.in.l.interpositas.nu.7.C.de transac. fo.51.
1 Libellũ vitiat ⁊ exceptionẽ dubietas vel obscuritas cadens in ineptitudinem.in.l.si quis.nu.3.ff.de iudi. fo.129.
8 Libelli forma cum quis agit pro annua prestatione in futurũ fiẽda.in.l.j.nu.3.C.de fideicõ. fo.80.
2 Libello si respondeo negando vel cõfitẽdo ꝙ nõ intẽdo respondere vz responsio ⁊ vitiatur protestatio secus si dicatur non respondeo aio contestãdi litẽ.in.l.cum in plures.§.locator.nu.4.ff.loca. fo.124.
2 Libelli forma quando agitur conditione ob causam.in.l.dedi tibi.§.sed ⁊ si.nu.3.ff.de condi.cau.da. fo.35.
8 Si in libello supplicatorio vel cõditionali ponat quis aliquid ꝙ faciat contra libellantem ⁊ in fauorem partis aduerse.in.l.conditioni.nume.4.C.de insti.⁊ substi. fo.45.
1 Libelli forma in petitione hereditatis.in.l.regulariter.numero.3.ff.de peti.here. fo.143.
7 In libello in quo quis agit vt dñs si vult vti hac presumptione debet asserere se hodie dñm ⁊ tunc sufficit ꝓbare ꝙ semel fuerit.in.l.si minorem.nu.5.C.de in integ.resti.mino. fo.78.
1 Libellus non requirit de necessitate expressionem actionis sed causam ex qua colligitur nomen.in.l.in re communi.numero.2.ff.de serui.vrba.prediorum. fo.161.
1 Libellus si est ineptus ⁊ probationes apte an valeat snĩa superiori delata in fauorem agentis.in.l.j.nu.3.ff.de offi.asses. fo.15.
3 Libellus in quo mulier petat fructus an admittat̃ si nõ specificat quantitatẽ.in.l.si marito.§.si fundum.nu.4.ff.sol.ma. fo.23.
1 Si aliquis in suo libello facit mẽtionẽ de aliquo instrumẽto dz illud reddere parti ꝯ petẽti añq̃ ille cogatur respõdere libello vt possit se istruere an cedat vel contendat.in.l.inciuile.nu.2.ff.de legi. fo.11.
2 Libelli ex tenore quãdo apparet ꝙ quis petit aliud q̃ quod sibi debet̃ non cogetur reus subire iudicium nec respondere libello.in.l.si ego.§.labeo ait.nu.5.ff.si cer.peta. fo.20.
1 Libelli copiam petens videtur a iudice petere ꝙ partem compellat et si petit sibi dari terminum ad deliberandum non videtur in iudicẽ consentire.in.l.non videtur.nu.2.ff.de iudi. fo.121.
2 Excipiens de incõpetentia iudicis si protestatur ꝙ in eum iudicem consentire non intendit caut⁹ sit vt addat nisi quaten⁹ teneor de iure⁊ quare.in.l.non videtur.numero.3.ff.de iudi. fo.eo.
4 Cum agitur ad rem possunt in libello etiam fructus eius deduci.in.l.apud iulianum.§.fructus.numero.2.ff.de leg.j. fo.15.
5 Plures an possint simul in eodem libello agere vel conueniri.in.l.supra iter.§.cassius.nume.2.⁊.3.ff.de aqua plu.arcẽ. fo.25.
5 Actiones plures an possint cumulari in eodẽ libello ꝯ eundẽ qñ nõ obstat aliqua de regulis impediẽtibus cumulationẽ ⁊ an possit dici ꝙ dentur libelli diuersi.i.l.supra iter.§.cassius.nu.3.ff.de aqua plu.arcen.f.eo.
1 Libellus in quo quis dicit contractum simulatum non procedit nisi dicatur species simulationis idem in exceptione.in.l.iurisgentium.§.dolo malo.numero.2.ff.de pac. fo.55.
1 Libelli forma in actione confessoria.in.l.sicuti.§.sed si.nume.2.ff.si seruiuendi. fo.169.
6 Libellus qualis detur iudici qui sententiã tulit ⁊ qualis iudici ad quez fuit appellatum.in.l.j.§.libelli.numero.5.ff.de appella. fo.92.
5 **Liberatio** an teneat si dñs anteq̃ sibi cedat̃ actio liberet debitorẽ.in.l.possessio quoq;.§.⁊ si possessio.nume.4.ff.de acqui.pos. fo.53.
7 Liberatio si fuit facta per acceptilationem precedente acquiliana stipulatione que habet vim solutionis an extendatur ad tertium.in.l.j.num̃.6.C.de transac. fo.49.
2 Liberatio an competat vel det̃ repetitio si soluat̃ pars ex reb⁹ alternatiue debitis.in.l.si nõ sortem.§.libertus.nu.12.ff.de cõdi.indebi. fo.46.
7 Liberatio facta ex eo ꝙ reus subtraxit instrumenta vel testes actori an sit nulla.in.l.cũ donationis.nu.2.C.de transac. fo.56.
2 Liberatione legata debitori per creditorem quib⁹ remedijs liberetur debitor.in.l.si non sortem.§.adeo autem.nu.2.ff.de cõdi.indebi. fo.45.
8 Liberatio facta ex causa transactionis si nõ valet vt trãsactio an valeat vt pactũ gratuitũ.in.l.suus heres.nu.2.C.de repu.here. fo.66.
5 Liberari ꝓprie nõ dicit̃ ꝑ solutionem qui liberat̃ ꝑ acceptilationẽ sz per satisfactionẽ.in.l.solutã.nu.3.ff.de solu. fo.72.
5 Liberatus pacto vel acceptilatione amplius non liberat̃ tp̃e.in.l.quod debitori.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.36.
2 Liberatus ob causam.s.vt nomen debitoris mihi delegaret si non delegat an possim agere vt faciat qd̃ promissum est ⁊ vt se reponat in pristinam obligationem.in.l.ob eam causam.nu.4.ff.de prescrip.ver. fo.127.
6 Liberatus an sis a me si debes mihi centum ⁊ mandas alicui campsori ꝙ mihi soluat vel ꝓmittat pro te ⁊ ipse promisit ⁊ sic an sit facta nouatio.in.l.qui vsumfructum.nu.3.ff.de verb.obli. fo.20.
Quid si mandasti ꝙ mihi solueret ipse aũt promisit et non soluit ⁊ erat debitor tutus an fiat nouatio.ibi.nu.4.
1 **Liber** factus ex gestis in seruitute nõ cõuenit̃ actione negotiorũ gestorum ⁊ quid ꝯtinuauerit post libertatẽ adeptam.in.l.cum actum.nu.2.ff.de neg.gest. fo.107.
1 Liberi hoies non debent poni ad torturam non precedentibus indicijs ⁊ quid in seruo ⁊ si calũniose accusat⁹ sit qualiter prouideatur dño.in.l.si.nu.3.ff.de neg.gest. fo.113.
7 Liber homo an possit locare operas suas in perpetuũ.in.l.antiquitas.nu.4.C.de vsufru. fo.150.
7 Liber homo non põt possideri.in.l.j.nu.1.C.de rei vendi. fo.145.
7 Liber homo non potest mandare alicui vt ipsuz emat a tertio.in.l.vna.nu.3.C.si ser.exte. fo.204.
3 Liber homo ꝑ me non possessus vel etiam seruus tuus non possessus ꝑ me si fuit institutus contemplatione mei nõ possũ ipsum cõpellere adi-

re ꝛ mihi restituere.in.l.aditio.nu.3.ꝛ.4.ff.de acquir.here. fo.96.
8 Liberi grauati restituere hereditatē sub ꝯditione quos fruct⁹ interim perceptos cōputant in quartā.in.l.iubemus.nu.3.C.ad treb. fo.90.
1 Liberi vt succedant parentibus de iure naturali introductum fuit.in l.j.§.ius naturale.nu.4.ff.de insti.ꝛ iur. fol.3.
Item oīa erant cōia nec dn̄ia rerum fuerāt illo iure inuenta sed iure gē-tium quod etiam dicitur naturale secundarium ꝛ quare.ibi.nu.5.
Liberi nascebanꝛ oēs hoīes de iure naturali.ibi.nu.6.
7 **Libri** empti ꝑ patrē noīe vni⁹ ex filijs an ī diuisione q̄ fit inter fratres debeāt cōicari.in.l.filie cui⁹.nu.3.C.fami.hercis. f.156.
8 Libros quos habeo padue vel bononie si tibi lego veniunt vtriqꝫ.in.l.cum quidam.nu.2.ꝛ.C.de verb.signi. fo.78.
1 Liber actorum vel protocollorum si reperitur penes aliquē priuatum non reputatur suus sed eorum quorum negotia ibi continētur.in.l.j.§.editiones.nu.6.ff.de eden. fo.47.
1 Libri protocollorum dominium est ipsius notarij ꝛ potest ipsum legare cui vult vt habeat vtilitatem instrumentorum que inde publicabuntur.in.l.pretor.nu.5.ff.de eden. fo.48.
2 Libro statur si quis scribit in libro suo se esse debitorē talis licet illo absente.in.l.publia.§.titius.nu.6.ff.deposi. fol.105.
7 Liber protocollorum seu imbreuiaturarum an faciat fidem sicut instrumentum.in.l.contractus.nu.5.C.de fide instru. fo.177.
2 Liber rationum defuncti qui erat persona fide digna inducit magnam presumptionem pro herede.secus in simplici scriptura.in.l.admonēdi.nume.43.ff.de iureiur. fo.30.
7 In libro rationū qui cōsueuit esse penes debitorem an sufficiat sola cōparatio sine testibus.in.l.cōparationes.nu.6.C.de fid.instru. fo.179.
4 Libro rationum administratoris asserētis se aliud expēdisse nō statur si negetur nisi fiat fides de hoc ꝛ qualiter poterit fieri fides per coniecturas.in.l.cum seruus.nu.6.ff.de condi.ꝛ demon. fo.80.
1 Libris mercatorum vel campsorū an hodie stetur cum non habeat officium hodie de publico sed quilibet pro suo libito eligit sibi bancū.in.l.quedam sunt.§.nummularios.nu.3.ff.de eden. fo.50.
2 Liberalis non censetur quis in necessitatibus.in.l.si ego.numero.4.ff.si cer.peta. fo.19.
1 Liberare se volens pro euitando aliquod periculum in futurum nec sit persona saltem legitima que recipiat quem modum seruare debeat.in.l.si reus.numero.5.ff.de procur. fo.97.
1 Liberum est omne quod non est seruum.in.l.manumissiones.nume.5.ff.de insti.ꝛ iure. fo.4.
1 Libera censetur commissa per ista verba plenam administrationem.in l.procurator cui.numero.3.4.ꝛ.5.ff.de procur. fo.95.
8 **Libertatem** relinquere directo aliud est ꝛ aliud per fideicōmissum.in.l.oē vbū.nu.2.C.cōia de lega.f.85.
1 Libertas si sit relicta pluribus seruis ꝛ filius non habebat integram legitimam quem de istis seruis poterit retinere pro supplemento.in.l.papinianus.§.quarta.nume.9.ff.de inoffi.testa. fo.135.
7 Libertas semel data non reuocatur nisi ex causa ingratitudinis.in.l.cū proponas.numero.3.C.de dolo. fo.77.
4 Libertatem dare quis compellendus non est contra volūtatem defuncti sed si vult pōt si est dn̄s serui.in.l.si cui pure.nu.3.ff.ad trebel. fo.111.
1 Libertas interdum appellatur seruitus ꝑpter aliquā similitudinē quā habet cum seruitute.in.l.j.numero.2.ff.de serui.vrb.predio. fo.159.
4 Libertas fideicommissaria an hodie differat a libertate legata.in.l.j.numero.10.ff.de leg.j. fo.2.
4 Libertas si fuit relicta seruo pure valet legatū factū seruo siue purum: siue sub conditione.in.l.quesitum.§.presenti.nume.3.ff.de leg.j. fo.35.
Quid si libertas sit relicta sub conditione ꝛ fuit dictum ꝙ legatum debetur pure.ibi.numero.4.
1 Libertas potest prescribi sine titulo sicut seruitus.in.l.si edes.numero 2.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.
2 Libertus ad quas operas teneatur naturaliter patrono.ꝛ que sint opere obsequiales.remis.ꝛ que officiales seu fabriles vel artificiales.in.l.si non sortem.§.libertus.nume.5.ff.de condi.indebi. fo.45.
1 Libertus qui est soluendo si libentius vellet pati penam personalem q̄ soluere non auditur.in.l.in eum.numero.3.ff.de in ius voc. fo.27.
Quid in statuto si in defectum pene pecuniarie imponat penam personalem ꝙ sit idem.ibi.numero.4.
8 Liberto decedēte sine liberis qḋ patron⁹ preferatur in successione omnibus attinētib⁹ liberti.in.l.fina.nu.4.C.si ī frau.pa.ali.facta fuit. f.14.
7 Libertus orcinus quis dicatur.in.l.cum testamentum.numero.2.C.de iur.ꝛ fac.igno. fo.28.
8 Libertus nō habēs vltra cētū aureos si decedat intestat⁹ ꝙ nulla legitima debeaꝛ patrono ꝛ an possit reuocare alienationes factas vt patronus nō habeat legitimā.ī rubri.nu.2.C.si ī frau.patro.alie.fac.fuit.f.14.
8 Libertorū filij non sunt liberti ꝛ contra eos patronus nullum ius habet.in.l.filium habere.nume.2.C.de suis ꝛ legi. fo.97.
8 **Licentiatus** postq̄ aliquis fuit ab aliqua religione potest ire quo vult nec ad illam religionem vel eius superiorem pertinet amplius requirere de legitimatione illius.in.l.qui manumittuntur.nu.2.C.de oper.liber. fo.13.
4 Licentia si data est vt qs de territorio possit extrahere bladū vel libros sine pena deuehi ꝛ ipse multa blada vel libros emit post licentiā vt ipsa venderet ꝑtextu licentie ꝙ licētia sibi nō prosit.in.l.cum ita.nume.3.ff.de lega.ij. fo.47.
4 Licētia sicut pōt dari parti vt propria autoritate capiat rē venditā vel pignoratā ita in testamento pōt testator hanc licentiam dare legatario in.l.titia cum.§.lucius titius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.48.
5 **Licitant** duo successiue vectigal:an ꝑ licitationē scd̄i nō idonei libereꝛ prim⁹.in.l.licitatio.nu.3.ff.de publi. fo.27.
7 Licitator extraneus an debeat admitti ad licitandum ꝛ ad plus offerēdum.in.l.ad officium.nu.6.C.cōmu.diui. fo.158.
7 **Ligna** incidere q ꝯsueuerāt ī syluis cōitatis ꝛ nemorib⁹ ꝛ ꝑmittunꝛ armēta pascere in pascuis cōis ꝙ poti⁹ dicanꝛ esse in p̄rimonio priuato.in.l.si manifeste.nu.2.C.de serui.ꝛ aqua. fo.152.
3 **Limitatio** ad.ll.dicētes valere testamentum in quo filius in potestate est institut⁹ sub conditione casuali vel mista ꝛ in eius defectū exheredatus dato coherede ꝛ pure in.l.fili⁹.nu.3.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.50.
7 Limitatio ad leges dicentes creditorē vel soluētē pecuniā minori habere necesse probare eā versam in vtilitatē minoris ad hoc vt excludat illū ab agēdo.in.l.j.nu.6.C.qui.ꝛ aduer.quos in integ.resti. fo.88.
7 Limitatio legū que dicunt ꝑ seruū posse acquiri dn̄o.in.l.vna.nu.2.C.si ser.exte. fo.204.
4 Limitatio ad iura dicētia ꝙ alteri ꝑ alterū nō pōt actio ꝑsonalis acqri si nō est in ei⁹ potestate nec est legitim⁹ administrator etiā si illi⁹ noīe stipulatur.in.l.q ita.§.etiā absentis.nu.7.ff.ad treb. fo.119.
6 Limitata causa limitatū producit effectum.in.l.lucius titius.nu.5.ff.de fideius. fo.52.
5 Limitatio ad iura dicentia ꝙ post didicita testificata super eisdem capitulis vel directo cōtrarijs testes non admittantur.in.l.diuus adrianus.nu.2.ff.de re iudi. fo.72.
6 Limitatio ad iura dicētia ꝙ ipso iure inducebaꝛ nouatio si scd̄a stipulatio continebat plus.in.l.si diuortio.nu.3.ff.de ver.obli. fo.10.
4 **Lingue** oīm non possunt retinere ꝙ vnusquisqꝫ non loquaꝛ vt vult in.l.luci⁹.§.in testō.nu.2.ff.de leg.j. fo.43.
7 **Linee** masculine plus prouideꝛ q̄ feminine.in.l.fratris vel.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.133.
6 **Lite** pendente contra mandatorē an poterit agi cōtra principalem debitorem.in.l.si mādato.nu.3.ff.de fideius. fo.50.
7 Casus in quo etiā citra ꝯtestationē litis fit ꝑpetuatio sed regulariter sola interruptio.in.l.si intra.nu.2.C.de non nu.pecu. fo.190.
7 Lite pendente corā vno iudice in quibus casibus pōt quis conueniri coram alio.in.l.nulli prorsus.nu.3.C.de iudi. fo.107.
1 Litis cōtestatio qn̄ fit ꝑ cōfessum nō est necessariū iuramentum calūnie et qualiter contra confessum possit ferri sn̄ia.in.l.at qui natura.§.cū me.nu.7.ff.de neg.gest. fo.107.
1 Litis contestatio non potest fieri nisi dato libello.in.l.si debitori.nu.2.ff.de iudi. fo.119.
1 Litis contestatio precludit viam parti non iudici.in.l.filiussa.§.veterani.nu.4.ff.de procur. fo.83.
1 Lite finita per sentētiam si cōdēnatus vult gaudere dilatione legali que datur miserationis gratia ad soluendum necesse habet satisdare.in.l.si debitori.nu.9.ff.de iudi. fo.119.
7 Litis contestatio que dicatur ꝛ que stipulatio.in rub.nu.2.C.de lit.contesta. fo.116.
In contestatione an requiratur presentia vtriusqꝫ partis:ꝛ an requirantur verba hincinde.nu.3.
7 Qn̄ possit ad diffinitiuaꝫ perueniri lite non contestata.in auꝛ.si omnes.nu.5.C.si se ab here.absti. fo.86.
2 Litis euentus dubius est:qꝛ potest sequi sententia iniusta.in.l.in tempore.nu.3.ff.de pecu. fo.93.
7 Litis vel instātie dn̄s qs dicaꝛ.in.l.lꝫ.nu.2.ꝛ.4.C.de procurato. fo.69.
7 Per lit.contestationē res deduciꝛ in iudiciū ꝛ sup re que nō fuit in iudiciū deducta nō pōt ferri sn̄ia.in.l.j.nu.2.C.de lit.contesta. fo.117.
De litis cōtestatione plura ibidem.nu.1.5.6.7.9.ꝛ.10.
7 Liti mote renūtiās vr etiā renūtiare iuri qḋ hꝫ:ꝛ qḋ in iudiciū deduxit: cū vbū lis ponaꝛ solū pro instātia.in.l.postq̄ liti.nu.3.C.de pac.fo.40.
5 Litis estimationē soluens an efficiaꝛ dn̄s rei si ille cui soluit erat dn̄s vel acquirat vsucapiendi conditionem si neuter ipsorum erat dominus.in l.j.nu.2.ff.pro empto. fo.62.
7 Litis contestatio legitimat personam ꝑcuratoris sicut cautio rati.in.l.j.nu.2.C.de procur. fo.64.
1 Litē si primo moui tibi super vna hereditate vel re asserēs ad me pertinere deinde alius sibi asserēs ad se ꝑtinere nō potest ipm repellere ratione litis pēdētis mecū.in.l.cū idē.nu.2.ff.de peti.here. fo.153.
4 Litē cōtestari an possit quis inuitus cōpelli.in.l.si domus.§.in pecunia.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j. fo.28.
2 Litis dubi⁹ est euentus ꝛ ille q teneꝛ ꝑ hoc solū qḋ hꝫ actionem cōtra aliū liberaꝛ eā cedendo.in.l.quod debeꝛ.nu.2.ff.de pecu. fo.93.

7 Que ꝯtigũt añ litẽ ꝯtestatã nõ ptinent ad officiũ iudicis nisi petãt.⁊ qd in his q̃ cõtingũt post.in aut.ꝫ.nu.9.C.de nõ nu.pecu. fo.190.

1 Litis contestatio inducitur ꝑ cõfessionẽ factã ad libellũ nisi vltra cõfessionem offeratͣ solutio vel nisi fiat nõ aĩo litẽ contestandi.⁊ quid si ei fiat preceptum de soluendo.in.l.si reus.nu.6.ff.de procura. fo.97.

7 Lite cõtestata ꝑ ꝓcuratorẽ cũ dñs nõ possit eũ inuitũ reuocare qd poterit facere dñs.in.l.procuratoribus.nu.2.C.de procur. fo.69.

Lis in causis in quibus non contestatͣ ꝙ ꝑ primũ actũ quẽ facit ꝓcurator contradictoriũ efficiatͣ dñs litis sicut per cõtestationẽ.ibi.nu.4.

1 Litis contestatio non fit nisi inter presentes ⁊ dicitur simul attestatio et habet vim stipulationis.in.l.j.nu.10.ff.de procur. fo.82.

1 Litẽ qui ꝓsequut⁹ est ⁊ succubuit presumitͣ habuisse improbã litẽ ⁊ iuste succubuisse etiã si tpe ferẽde sententie se absentauit qꝛ tũc etiã hꝫ locũ.§.meminisse.in.l.papinianus.ff.de inoffi.testa.ibi.nu.4.⁊.5. fo.136.

1 Litis contest.sicut nõ interrũpit vsucapionẽ triẽnij ita non interrũpit presciptionẽ libertatis cõtra seruitutem lꝫ sit lõgi tpis secus in alia prescrip.in.l.sicuti aũt.§.sed si.nu.5.ff.si serui.vendi. fo.169.

Lite pẽdente si tecum ius meũ pro quo ago extinguitur tempore vel p̃scriptiõe qꝛ hoc cõtingit facto tuo dꝫ mihi reintegrari.ibidem.nu.6.

7 Lites computare pertinet ad publicã vtilitatẽ.in.j.cõsti.C.nu.4. fo.2.

8 Lite nõ cõtestata quo casu possit procedi ad diffinitiuam parte absente et contumace:scꝫ super declaratione an falcidia immineat vel non.in l.aduersus.nu.2.C.de vsur. fo.89.

1 Lite cõtestata qualiter reo absente vel actore possit ferri diffinitiua.in l.⁊ post.§.quod si is.nu.4.ff.de iudi. fo.130.

7 Litem cum potentiori habẽs põt aduocare patrocinium eque potentioris.in.l.j.nu.2.C.ne lice.po. fo.70.

1 Litẽ si vnus preoccupauit an poterit dñs eã in alium transferre.in.l.pluribus.nu.3.ff.de procur. fo.86.

1 Lite non contestata non peruenitur ad sententiam ⁊ qñ possit.in.l.⁊ si post edictum.nu.2.ff.de iudi. fo.130.

8 Lis inchoatur per contestationẽ ⁊ qñ a citatiõe.in aut.qui semel.nu.9.C.quomodo iud. fo.116.

1 Lis seu iudicium qñ possit esse inter patrem ⁊ filium.in.l.lis nulla.nu.2.ff.de iudi. fo.116.

1 Lis inchoata corã potestate cõtra mercatorem si deinde vacat officium potestatis poterit trahi coram consulibus mercatorum si non speratur de proximo successore.in.l.vbi receptum.nu.5.ff.de iudi. fo.121.

8 Lite pẽdente super vno articulo nõ dꝫ altera pars ꝯpelli ad faciẽdũ aliquid qd̃ tendat in preiudiciũ litis ⁊ si compellatͣ debet fieri protestatio qd̃ illud fiat sine p̃iudicio litis.in.l.cũ aliqs.nu.3.C.de iure delibe.fo.61.

1 Lis si fuit contestata cũ ꝓcuratore ⁊ postea fuit trãslata in dñm cõdẽnabitur ipse dñs.in.l.plautius.nu.3.ff.de ꝓcur. fo.95.

8 Lis cõtestatͣ in cã appellationis si ambe partes sint presentes.in.l.vna.nu.3.C.ne liceat in vna eadẽꝗ cau. fo.134.

3 Lis contestatur in actione de dote ⁊ sic nõ est causa summaria lꝫ termini in ea abbreuientur.in.l.si cũ dotẽ.§.eo aũt.nu.2.ff.sol.mat. fo.16.

3 Actio de dote an consolidabatur in filiã per emancipationem.in.l.si cũ dotem.§.eo aũt.nu.2.ff.sol.mat. fo.eod.

1 Lis licet sit contestata per dñm:condẽnat ꝓcurator postea interueniẽs:⁊ qd̃ translatio litis fiat per solã cõtest.ꝓcuratoris sine cessione iuris instantie.in.l.qui proprio.nu.2.ff.de procu. fo.93.

1 Lis qñ incipiat ab in ius vocãdo.i.a citatione.in.l.si suspecta.nume.4.ff.de inoffi.testa. fo.141.

1 Lis qñ nõ agitatͣ cũ istis legatarijs sed inter filiũ exheredatũ ⁊ heredem scriptum ꝙ isti legatarij possint facere actus iudiciarios in personam eorum.in.l.si suspecta.nu.7.ff.de inoffi.testa. fo.eo.

1 Lis contestatur in querela lꝫ nõ sit actio.in.l.q repudiãtis.§.cum cõtra.nu.3.ff.de inoffi.test. fo.139.

1 Si dicatur ꝙ talis respondet libello affirmando vel negando nõ tñ aĩo ꝯtestãdi possit tñ iudex cõpellere ipꝫ ad cõtestãdũ si esset cã in q̃ necessario lis esset cõtestãda.in.l.iurisgẽtiũ.§.qd̃ fere.nu.3.ff.de pac. fo.55.

3 Litis cõtestatio facta corã iudice incõpetente nõ interrũpit p̃scriptionẽ.in.l.si qs.§.qd̃ siquis.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.

1 Lis vna qñ est ⁊ est personarũ vnitas vt si agis contra me ad decem non possum dare duos ꝓcuratores quorũ vnus defendat in quinꝗ alius in alijs quinꝗ.in.l.oĩm aũt.nu.5.ff.de procur. fo.88.

7 Lis an cõtestetur in restitutione in integrũ.in aut.si omnes.numero.5.C.si vt ab here.se absti. fo.86.

1 Lis seu res ꝙ multis modis finiatͣ.in.l.j.nu.2.ff.de transac. fo.71.

6 Lis dicitͣ pẽdere ꝑ solã citationẽ.in.l.si quis.nu.2.ff.iud.solui. fo.83.

3 Lis si reperitur in ꝓcessu ꝙ est contestata lꝫ non reperiatur an per confessionem an per negationẽ qꝛ tñ vtroꝗ modo põt fieri non nocet hec incertitudo.in.l.quod si dubitet.nu.2.ff.de acqui.here. fo.94.

1 Lis ficta habetur pro non lite.in.l.cum hi.§.transactiones.nume.5.ff.de transac. fo.73.

4 Litigandi iustam causam habẽs non condemnatur in expẽsis si habuit in tota lite ⁊ si in parte litis quatenus habuit nõ cõdemnatur ⁊ quatenus non habuit sic.in.l.qui solidum.§.etiam.nu.3.ff.de leg.ij. fo.59.

Litigandi iusta causa an excuset a pena legali.ibi.

1 **Litigare** cũ alio nõ dꝫ quis nisi prius ipsum alloquatͣ.in.l.quidam iberus.nu.2.ff.de seruitu.vrba.predio. fo.160.

1 Litigandi iustam causam habẽs si postꝙ superuenit sciẽtia ꝙ non fouet iustitiam vt per ostensionẽ instrumẽtorũ vel per testes ⁊ statim cedat liti non condemnatur in expensis ⁊ si hoc nõ faceret cõdẽnabitur in expẽsis q̃ postea fierẽt.in.l.destitisse.nu.4.ff.de iudi. fo.116.

1j Litigans cuꝫ monasterio si lite pendente efficiatur monachus illius soluitur iudiciũ.in.l.si a me fuerit.nu.2.ff.de iudi. fo.117.

1 Litigare ꝑ seipsum nullus põt compelli sed procuratorẽ mittere nisi ex iusta causa in citatorio exprimenda ⁊ an idem in causis criminalibus.in l.j.nu.12.⁊.15.ff.de ꝓcur. fo.82.

1 Litigare nõ cogitͣ qs inuit⁹ si vult liti cedere.in.l.j.nu.3.ff.de edẽ.fo.46.

7 Litigare ꝑiculosũ ẽ sub suspecto iudice.i.l.aptissimi.nu.2.C.d̃ iudi.f.112.

7 Litigauerũt duo coram vno iudice incõpetẽti ignoranter ⁊ sic non fuit prorogata iurisditio ⁊ acta erant nulla ⁊ deinde pendente lite peruenit ad eorũ scientiam de incompetẽtia ⁊ tñ perseuerauerũt ꝙ acta prius in sta recõualescant ⁊ consensus retrotrahatur a principio.in.l.j.num̃.7.C.vbi de crimine agi opor. fo.123.

6 Litigaui cũ titio lꝫ eo mortuo transeat instantia cõtra heredẽ ⁊ nõ fuit processum cõtra heredem sed cõtra ipsuꝫ iam defunctũ ⁊ lata est snia cõtra eũ ꝙ nõ valeat quicquid cõtra eũ factũ est.in.l.paulus respon.nu.2.ff.que sen.sine ap.rescin. fo.98.

2 Litigans vsꝗ ad fidem factam de iure agentis potest habere iustã causam litigandi ⁊ condemnabitur in expensis factis post probationẽ nõ ante.in.l.si quis in si.nu.5.ff.deposi. fo.104.

5 Litigare aliquẽ noĩe meo seu procuratorio noĩe meo si scio cũ non sit an snia lata ꝯ eũ mihi p̃iudicet.in.l.sepe.nu.7.ff.de re iudi. fo.76.

7 Litigãdi iusta cã excusat ab expẽsis ⁊ gd si fuit iusta cã litigãdi in partẽ iudicij tm̃.in.l.properãdũ.§.siue aũt.nu.4.C.de iudi. fo.110.

7 Litigia generant inimicitias inter litigantes.in aut.l.si testis.nume.3.C.de testi. fo.171.

7 Litigiũ si est inter te ⁊ me põt aliqs tertius cõparere nõ solũ ꝓ suo interesse sed etiã pro interesse tuo vel meo ⁊ allegare illud qd̃ ꝓdest sibi si ꝑ te non allegantur ⁊ qualiter.in.l.contra.nu.2.C.de neg.gest. fo.71.

7 Litigiosa res non fit iudicium diuisoriuꝫ nisi post litem contestatam:et quid si agatur rei vendicatione.in.l.j.nu.6.C.cõmu.diui. fo.158.

5 Litigio durante super vno põt ꝯ eundẽ dari libellus per eãdẽ ꝑsonã super alio.in.l.qui bona.§.si quis opus.nu.2.ff.de dã.infec. fo.14.

7 **Literas** portans in quibus fit mẽtio de ꝑsona sua presumitͣ esse ille de quo fit mentio in literis nisi ꝓbetur contrariuꝫ.in.l.si qua.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.15.

8 Litere iudicis vł superioris directe alicui vt debeat tali suo creditori soluere sub certa pena infra tot dies non valent nisi opponatͣ clã qd̃ si senserit se grauari cõpareat iustitiã recepturus:⁊ tunc resoluuntur in vim petitionis.in.l.j.nu.4.C.de execu.rei iudi. fo.123.

1 Litere quando probent mandatum procuratoris.in.l.si procuratorem.nu.5.ff.de procur. fo.96.

6 Quid per literas cõmendauit alicui puta fratrem suum de bonitate et legalitate ⁊ ꝙ seruat promissa an per hoc tenebitur actione mandati si ille mutuauit sibi pecunias confisus de tali litera.in.l.lucius titius.nu.3.⁊.4.ff.de fideius. fo.52.

6 Litere que sint dãde qñ appellatͣ extra iudicium vel nõ in p̃sentia iudicis sed honestarũ ꝑsonarũ.in.l.vna.nu.2.ff.de libel.dimisso. fo.96.

Litere dimissorie quid debeant continere.ibi.nu.3.

Quod onus succumbat actori circa tales literas seu apostolos.⁊ quod quatuor requirantur.ibi.nu.4.

7 Si aliquis vltramõtan⁹ portãs literas sui episcopi que notificẽt qualr̃ sit cleric⁹ vł in tali dignitate qd̃ debeat credi illis literis ꝑꝑ sigillũ autẽticũ lꝫ nõ sint in publica scriptura.in.l.pacta.nu.8.C.de pac. fo.42.

7 Litere cõquestus que veniunt de curia romana lꝫ incipiãt ab executiõe si tamẽ pars cõtradicat poterit executor cognoscere de veritate.in.l.⁊ si non.nu.2.C.si contra ius vel vti.pub. fo.33.

5 Literis alicuius officialis publici qñ credatͣ.in.l.si publicanus.nu.2.ff.de publi.⁊ vecti. fo.27.

2 Litere credentie qñ p̃iudicẽt dño.in.l.institor.nu.3.ff.de insti.act.fo.82.

7 **Liuellarius** quid sit.in aut.ingressi.nu.18.C.de sacrosan.eccle. fo.8.

2 **Locatio** interdum ponitur pro ꝯductione ⁊ ecõuerso.in.l.j.nume.1.ff.ad.l.rho.de iac. fo.80.

1 Locatio predij si est facta causa fructuuꝫ colligendorum ꝙ in diuisione fructuum nõ deducantur expense.in.l.si a domino.§.fructus.nume.3.ff de peti.here. fo.151.

2 Locatio precarij ve rogatio ita facta quoad is qui locauit deditꝗ vellet:morte locantis tollatur.in.l.locatio.nu.3.ff.loca. fo.115.

2 Locatio ⁊ ꝯductio aliqñ valet sine cõuentione mercedis qñ fundus cõsueuit locari certã mercedem.in.l.j.nu.2.ff.loca. fo.115.

5 Locatio facta vno nuntio an valeat.in.l.si quis ante.num̃.5.ff.de acqui.posses. fo.44.

5 Factũ qñ miscetur in locatione cum trãslatione dominij si illud factum venit principaliter in cõtractu dicitur locatio ⁊ si principalr̃ venit dñij

translatio dicit emptio ⁊ vēditio.in.l.q saxū.nu.2.ff.de dona. fol.30.

7 Locatio an finiatur morte conductoris.in.l.si domina.numero.3.C.de vsufruc. fo.150.

4 Locatio ad longum tp̄s habet vim alienationis cum ex ea trāsferatur vtile dn̄ium.⁊ dicit ad longum tp̄s qn̄ ad decenniū vel vltra.in.l.codicil lis.§.initio.nu.4.ff.de leg.ij. fol.62.

3 Locatio facta ad quinquennium si dicitur facta ad magnum tp̄s:et qn̄ fit ad magnum tempus ꝙ colonus habeat vtile dominium in re in.l.si filio.§.si vir.nu.2.ff.solu.mat. fo.21.

Ex locatione facta ꝑ maritū nō dat actio vxori etiā ꝓ tpe post solutum matrimoniū ꝓ quo ꝑtinet pensio ad vxorē:⁊ an sine cessione.ibi.nu.5.

3 Locatio si nō fuit facta ꝑ maritū nihil hꝫ de fructibꝰ ꝑceptis extra annum quo soluit matrimoniū.in.l.diuortio.nu.3.⁊.4.ff.sol.mat. fol.7.

2 Locator primus quare habeat obligata bona inuecta per scdm̄ conductorem pro pensione secunde cōductionis ⁊ non personam.in.l.solutū.§.solutam.nume.4.ff.de pig.act. fo.73.

2 Locator non restituit mercedem qn̄ cōductor impeditus fuit vti re conducta sui culpe.in.l.si vno anno.§.item cum.nu.2.ff.loca. fo.117.

5 Locator an dicatur possidere inuecta et illata in domum locatam.in.l.inquilino.nume.3.ff.de dam.infec. fo.21.

2 Locator tenetur reficere domū ⁊ oīa facere sine quibꝰ cōductor frui nō potest.⁊ quid si cōductor ea faciat.in.l.ex conducto.nu.2.ff.loca. fo.116.

5 Locator qui possidet per colonū si tradat vel spolietur an perdat suam ciuilem.in.l.si colonus.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.49.

5 Locator quo casu ꝑ locationē inutilē nō retinet possessionē qn̄ est inutilis ex eo q: locator ē dn̄s ⁊ hoc ignorabat.i.l.si a quo.nu.2.ff.de vsuca.f.57.

7 Si locaui tibi fundū cū pacto ꝙ debeā tibi cōsignare quedā intra mensem alis possis recedere a cōuētione ⁊ ego nō cōsignaui nec tu recessisti ⁊ petijsti ꝙ tibi cōsignē ꝓmissa ⁊ ego attuli me paratū ⁊ nūc tu vis a petitione recedere an possis.in.l.j.nu.12.C.de pac.inter emp.⁊ ven. fo.214.

2 Locatore mortuo si appareat eius heres ⁊ patiatur colonum remanere in fundo ꝙ etiam habeat locum tacita reconductio.in.l.item queritur.§.qui impleto.nume.5.ff.loca. fo.116.

Locatio sicut tacito consensu renouatur ita ⁊ dissoluitur.ibi.nu.6.

2 Locator operis de qua culpa ⁊ quando de periculo teneatur:⁊ quid in locatore operarum.in.l.opus quod.nu.2.ff.loca. fo.121.

2 Locator tenet restituere mercedē nō aūt ad interesse ꝓpter casum constringentē in re locatoris.in.l.si vno anno.§.itē cū.nu.5.ff.loca. fo.117.

Locator quare ita non debeat retinere mercedem sicut vēditor retinet pretium si res vendita ante traditionem periret casu fortuito.ibi.nu.6.

Locās rem vel operam vel rem ⁊ operam vel opus qn̄ teneatur ad interesse ⁊ qn̄ ad remissionem mercedis.ibi.nu.13.

2 Locator pōt inuito cōductore ex cā necessitatis reficere domū ⁊ incōmodare cōductorē:⁊ si incōmoditas est parua nō dꝫ cōductor recedere nec fit sibi remissio mercedis:secꝰ si magna.i.l.habitatores.n.2.ff.loca.f.119.

Locator si nō reficiat ex necessitate sꝫ ex volūtate posset inquilinus resistere vel agere ad interesse.ibi.nume.3.

2 Locator rei sue retinet ciuilem possessionem per se ⁊ eiꝰ animo naturalem corpore coloni ⁊ hoc si ad modicum tempus vt intra decennium.in l.non solet.nu.2.ff.loca. fol.121.

Locans ad decennium vel vltra et sic ad longum tempus transfert dominium vtile.ibi.nu.3.

2 Locator horreorū tenetur de leui culpa nisi expresse recepisset in se periculum et tunc teneretur de leuissima.in.l.cum in plures.§.locator.numero.6.ff.loca. fo.124.

5 Locatorem si non admitterent colonus ⁊ inquilinus volentem rem recuperare vel alium eius noie interuenientē dicerētur interuertere possessionem ⁊ fierent possessores volēti ⁊ cōtra eos daret interdictū vnde vi.in.l.possideri aūt.§.si rem apud te.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.43.

5 Domū meā si quis inhabitauit nō ꝑcedēte locatione tenet mihi ad pensionē ꝯsuetā ac si locatio ꝑcessisset.in.l.in edibꝰ.nu.3.ff.de dona. fo.30.

5 Loco tibi fundū lꝫ respectu fundi dicat locatio ipsi tn̄ fructꝰ videt vēditi ⁊ merces dr̄ pretiū fructuū.in.l.in edibus.nu.3.ff.de dona. fo.30.

2 Locans operas si ꝓhibetur eas prestare sine sui culpa ⁊ ex casu contingente ex parte cōductoris vel rei sue debet habere mercedē ac si operas prestitisset.in.l.si vehenda.nu.3.ff.ad leg.rho.de iac. fo.81.

Locātis opas suas infirmitas dꝫ sibi nocere ⁊ nō cōductori.ibi.nu.4.

2 Locati operis approbatio pōt cōmitti in arbitriū locatoris sed quātitas mercedis nō pōt cōmitti i arbitriū cōductoris sicut nec emptoris sꝫ in arbitriū tertij certi ⁊ determinati sic.in.l.si in lege.nu.2.ff.loca. fo.118.

2 Si loco tibi insulā fabricādā ego dicor locator ⁊ etiā tu diceris locator tn̄ diuersis respectibꝰ.in.l.itē si pretio.§.cū insulā.nu.2.ff.loca. fo.eo.

2 Locās rem tanq̄ fructuariꝰ finito vsufructu ante tp̄s locationis nō tenetur ad aliud nisi ad remissionē mercedis ꝓ rata tpis cōductor nō frui tur re.in.l.si quis domū.§.hoc subiungi.nu.4.ff.loca. fo.115.

1 Locaui tibi fundum in quinquēnium postea q: nō soluis cōferam tibi illum teneris tn̄ mihi ad integram mercedē licet illū eque bene alteri locauerim.in.l.diem functo.nu.9.ff.de offi.asses. fol.15.

2 **Loca** plura qn̄ apponunt copulatiue ad solutionem nō cōmittit electio reo vel actori sed ex ipsa declarat.in.l.non vtiqꝫ.§.si quis ita.nu.4.ff.de eo quod cer.loc. fo.60.

1 Locus sacer si est medius seruitus itineris constitui nō pōt.in.l.seruitutes.§.publico.nu.4.ff.de serui. fo.158.

An per loca sacra liceat transire.ibi.

7 Locus destinatus ad vsum alterius loci censetur esse portio illius.in.l.si sepulchrum.nu.3.C.de reli.⁊ sump.fu. fo.163.

7 Locus religiosus an possit vendi.in.l.locum.nu.1.C.de relig.et sump.fune. fo.eo.

7 Loco certo adesse debens ex forma statuti debet se ꝓbare affuisse.in.l.si quando.nu.2.C.de statu.⁊ imagi. fo.35.

1 Locus publicus medius inter fundū tuū ⁊ meū lꝫ nō impediat seruitutē itineris de meo ad tuū tn̄ flumē publicū ꝙ nō trāsit nisi nauiculis vel in pōtibꝰ impedit.in.l.flumine publico.nu.3.ff.de serui.rust.p̄di.fo.165.

4 Locus cui interdicitur in quo actꝰ dꝫ celebrari intelligit etiā actus interdictus.in.l.sed si hoc.§.cū vir.nu.6.ff.de condi.⁊ demō. fo.76.

1 Locus vbi iudex solet cedere pro tribunali dicit ius ⁊ actus q sibi fit dr factus iure si iudex est presens ⁊ sedeat pro tribunali si actꝰ reqrit cause cognitionem.in.l.ius pluribꝰ.nu.7.ff.de iusti.⁊ iure. fo.9.

Idem in actu voluntario iurisditionis.ibi.nu.8.

4 Locus exceptus de totalitate fundi cēset facere fundū ꝑ se nō cōprehēdi in totalitate.in.l.si fundū.§.q fundū.nu.6.ff.de leg.j. fo.30.

4 **Locūtenēs** alicuius ordinarij dr ordinariꝰ qn̄ fuit positus ordinariꝰ ⁊ qd si esset positꝰ ab ip̄o ordinario.in.l.j.§.his quibus.nu.2.ff.de leg.iij. fo.63.

7 Locūtenens qualiter cognoscatur a delegato ad vniuersitatē causarū in.l.a iudice.nu.4.C.de iudi. fo.105.

1 **Locuples** regulariter nō tenet dare fideiussores.in.l.qui pro prio.§.q aliū.nu.2.ff.de ꝓcu. fo.93.

1 Locupletior vt quis dicatur factus qd̄ tempus inspiciatur.in.l.si a domino.§.quo tempore.nu.2.ff.de pet.here. fo.150.

2 Locupletior si efficieris ex facto alterius ex re mea ⁊ mihi contra aliū non datur regressus habeo contra te actionē in factum in subsidium nisi iste in tantundem sit debitor tuus.in.l.si pro parte.§.si domini.nu.2.ff.de in rem verso. fo.94.

1 Locupletior dicitur quis fieri tribꝰ modis.in.l.si pupilli.§.sed ⁊ si.nu.2.ff.de neg.gest. fo.103.

5 Locupletari pōt qs cū aliena iactura qn̄ cōcurrit titulus bonafides et cōtinuata possessio per legitimū in.l.i.nu.3.ff.de vsucap. fo.53.

2 **Lucratur** satis qui volūtatē suā adimplet.in.l.cū seruus.nu.12.ff.de condi.cau.da. fo.40.

7 Lucrum acquisitum per filium de pecunia paterna an sit patris.in.l.j.nu.4.C.si quis alteri vel sibi. fo.212.

2 Lucrum intra rem qd̄ dicat ⁊ qd̄ istius lucri habeat consideratio etiā de iure veteri ⁊ etiam in non arbitrarijs.in.l.non vtiqꝫ.§.nūc de officio.nu.4.5.⁊.6.ff.de eo quod cer.loco. fo.60.

8 Lucrū qd̄ dicat acquisitum ex re patris vel dicitur acquisitum contēplatione patris.in.l.cum oportet.nu.4.C.de bo.que libe. fo.103.

7 Lucrū ex qua persona qs sentit eius factū improbare nō dꝫ ⁊ an ista rā semp habeat locū.in.l.cū a matre.nu.2.⁊.3.C.de rei vendi. fo.147.

8 Lucrum perdere an sit recipere damnum.in.l.reprehendenda.nu.4.C.de insti.⁊ substi. fo.47.

7 Lucrum acquisitū ꝑ filiū ex peculio profectitio an mortuo patre diuidi debeat inter oēs.in.l.certū.nu.2.C.fami.her. fo.155.

1 Lucrū vel cōmodū cōsequi nō debet ex eo ex quo quis venit puniendꝰ.in.l.siue hereditaria.nu.4.ff.de neg.gest. fo.108.

2 Presens si fui qn̄ deposuisti annulum tuū penes tertiū cum pacto ꝙ restituatur mihi si vincam te in ludo ⁊ ecōtra si fuisti presens quando deposui annulū meum sub eadem conditione que actio oriatur.in.l.si rem.§.si quis.nu.2.ff.de prescrip.ver. fo.128.

Ludus alearum ad magidē.i.ad statum nō est licitus si luditur ad pecuniam sed illi ludi dicunt liciti vbi exercentur vires corporales.in.l.si rē.§.si quis.nu.3.ff.de prescrip.ver. fo.eo.

Quod hoc expediat reipu.vt exerceant se in talibus vt sint apti rempublicam defendere.ibi.nu.4.

1 Luere qui non potest in ere an luat in corpus.in.l.si quis id quod.nu.9.ff.de iur.om.iudi. fo.18.

De litera M.

1 **Magistratus** magni durante officio nec agere nec conueniri possunt.in.l.pars literarum.nu.1.ff.de iudi. fo.126.

Et quid de familia ipsorum.ibi.

1 Magistratꝰ maiores qui dicāt ⁊ qd̄ habeāt merū vel mistū iperiū.in.l.j.nu.4.ff.de offi.eius cui man.est.iur. fo.13.

1 Magistratus non dicuntur nisi iudices ordinarij.in.l.vna.nu.2.ff.si qs ius dicen.non obtem. fo.23.

Magistratꝰ mūicipales an possint paruas mulctas idicere.ibi.n.3.⁊.6.

1 Magistratꝰ municipalis pōt criminosuꝫ capere⁊ ad p̄sidē remittere nō aūt cognoscere de crie.i.l.magistratibꝰ.nu.2.ff.de iurisd.om.iudi. fo.19.

Magistratus vel

2 Magistrat⁹ vel respub. ꝑ aliqua executiōe fienda pōt recipere res ꝑua torū inuitis dominis vt animal ꝑ mittendo aliquem ad iustitiā vel annorū ad exercitū.in.l.pignori.§.titius.nume.2.ff.de pigno.actio.fol.78.

5 Magistratus plures qui possunt cognoscere de aliqua causa si sunt in aliqua ciuitate ⁊ aliquis adiuit vnum magistratuȝ qui neglexerit facere ius: tunc potuit adire potestatem qui est iudex generalis omnium causarum ⁊ si adiuit an illi excusentur vt non teneātur sibi ad interesse.in.l. dies cautioni.§.si tam vicinum.nume.2.ff.de dam.infec. fo.12.

1 Magistratus qualiter sumatur.in.l.j.§.qui.quod quisq; iur.⁊ an cōtra eum fiat retorquutio noui iuris iniqui si aliquid statuerit per modū precepti vel legis vel statuti seu sententie.ibi.numero.2.⁊.4. fo.21.

1 Magistratus perpetui sine consiliarijs ciuitatis ⁊ temporales cum consiliarijs ⁊ proceribus ciuitatis possunt facere statuta perpetua sed temporales sine consiliarijs possunt ea facere super pertinentibus ad eorū officium quousq; eorum officium durat.ibi.numero.8.⁊.9.

1 Magistratus quantuncunq; imperitus literarum facit litem suam si facit in iustitiam.in.l.ij.numero.7.ff.quod quisq; iur. fo.22.
Quid in messore electo partibus.ibi.
Quid in arbitris vel in consultore electis a partibus.ibi.

1 **Maior** pars vt preiudicet minori quando absentes sint citādi. in.l.rescriptum.numero.2.ff.de pac. fo.56.

7 Maior plus punitur ꝙ minor.in.l.properandum.§.sine autē vltra.numero.3.C.de iudi. fo.110.

7 Maior si consentiat alteri maiori rem ipsius cōsentientis vēdenti an ꝑdat ipse consentiens dñiū.in.l.fi.nu.4.C.si aduer.dona. fol.83.

1 In his q̄ sunt cōia plurib⁹ vt singulis nō sufficit maioris partis ſȝ regritur oīm cōsensus.in.l.ꝑ fundū q.nu.5.6.ff.de serui.rust.ꝑdio. fo.163.

1 Delictū maioris partis nocet minori nō cōsentiēti vel absenti ēt in actibus collegialib⁹.in.l.⁊ suū heredē.§.hodie.nume.6.ff.de pac. fo.56.

1 **Maleficium** commissum per plures in doub⁹ casibus reputatur vnum vt in furto vnius rei ⁊ in mādato facto a familia seruorum vni⁹ domini alteri ꝙ delinquat.in.l.si familia.numero.3.ff.de iurisd.om.iud. fo.18.

1 Maleficia quedam sunt noīata ⁊ quedam innominata ⁊ q̄ fieri non possint sine dolo ⁊ q̄ nō dicāt maleficia.i.l.j.nu.3.ff.de ser.rusti.predi. fo.162.

8 In maleficijs negatiuis ad h̄ vt dicant̄ cōmissa requirit̄ vel monitio iudicis vel qd̄ cōmode facere potuerit vel non fecerit nō tñ expectat̄ ꝙ deficiat posse facere.in.l.j.nu.6.C.de his qui.vt indig. fo.69.

5 Qualiter sufficiat pronuntiare super maleficio ꝙ talis ipsum commisit. in.l.exitus.numero.3.ff.de acqui.pos. fo.50.

2 Maleficia puniri publice vtile est ⁊ criminosos egestate laborare.in.l. bonafides.numero.2.ff.depo. fo.105.

7 Maleficium an possit probari per instrumentum.in.l.fi.numero.5.et.6. C.de proba. fo.170.

7 Malefactor ille qui dicit̄ si fuerit cōprehensus non pōt cōdēnari vel puniri nisi legitime cōuincat̄.in.l.raptores.nume.8.C.de epis.⁊ cler.fo.20.

7 Malefactor vel alius quem iudex mandat capi si iuste se defenderet et in defensione occideretur a familia non puniretur occidens.in.l.si quis in hoc.numero.8.C.de episc.⁊ cle. fo.14.

1 **Malafides** defuncti ꝙ d̄ iure canonico nō noceat hr̄di bonefidei.i.l.nerati⁹.nu.3.ff.de peti here. fo.144.

5 Malafides autoris an noceat singulari successori.in.l.pomponius.§. cum quis.numero.2.ff.de acqui.pos. fol.46.
Quid in successore vniuersali.ibi.numero.3.

5 Malafides superueniens an interrumpat vsucapionem.in.l.qui fundum.§.qui bona.numero.2.ff.pro empto. fol.64.

1 Malafides superueniens quando non faciat possessorem teneri ad fructus.in.l.sed ⁊ si.§.quod autem.numero.6.ff.de peti.here. fo.148.

5 Malafides heredis an noceat quando defunctus cepit possidere ⁊ ꝓscribere.in.l.pomponius.§.quesitum est.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.46.

7 Malafides superueniens an impediat acq̄sitionem.in.l.j.numero.3.C. de rei ven. folio.145.

5 In quibus casibus malafides non impedit vsucapionem inchoari.in l.iusto.§.⁊ si possessionis.numero.2.ff.de vsuca. fo.62.

5 Malafides videtur induci per solam denuntiationem extraiudicialem ꝙ hereditas ad eū non pertinet.in.l.alienā areā.nu.3.ff.pro emp. fo.65.

5 Malafides qualiter inducatur ⁊ malefidei reputatur ille qui emit sciēs ꝙ venditor in certum malum vsum sit consumpturus pretium quod est no.in.l.si quis eum.numero.2.ff.pro emp. fol.64.

8 Malefidei possessor quis ꝓprie dicatur.in.l.j.numero.2.C.de his quibus vt indig. fo.69.

7 Malefidei possessor de quibus fructibus teneatur.in.l.certum est.numero.2.C.de rei vendi. fol.148.

1 Malefidei possessor qui vendidit ⁊ res est perempta quare non liberaretur a restitutiōe pretij si res eodem modo fuisset peritura penes actorem.in.l.si possessor.§.restituere.numero.3.ff.de peti.here. fo.148.

5 Malefidei pos.licet non faciat fructus suos nec vsucapiat ille tamē qui ab eo conduxit si est bonefi.licet non faciat sola ꝑceptione suos facit tñ suos vsucapione.in.l.sequitur.§.fructus.numero.4.ff.de vsuca. fol.54.

5 Malefidei non solū dicit̄ qui scit vel scire debet rē non esse vēdentis sed etiā qui credit eā esse vendentis tamē scit vel scire debet venditionē vel contractum non valere.in.l.nunꝙ.numero.2.ff.de vsucap. fol.59.

1 Malefidei possessor tenet̄ quaten⁹ res hereditarie sine negligentia sunt effecte deteriores.in.l.ei q partes.§.cū predia.nu.1.ff.de peti.here.f.152.

1 Malefidei pos.licet quis sit non imputatur sibi si non conuenit debitores hereditarios.cū conuenire non posset de iure.in.l.si quid.§.sicut autem.numero.3.ff.de peti.here. fo.150.

1 Malefidei possessor in petitione hereditatis condemnatus ad restitutionem rerum ante fructus recollectos potest petere expensas operarū suarum ⁊ familie sue sicut posset retinere fructus si iam essent recollecti. in.l.si a domino.§.fructus.numero.4.ff.de peti.here. fo.151.

7 Malefidei possessor de quibus fructibus non teneatur.in.l.domū.numero.2.C.de rei vendi. fo.146.
Si faciat aliquam impensam de nouo an videatur donare.ibi.nume.3.

1 Malefidei possessor ficte qui est post motam cōtrouersiam tenetur etiā ad vsuras pecuniarum perceptarum etiam si res vendite sint perempte. in.l.item veniunt.§.preter hec.nume.2.ff.de peti.here. fo.146.
Malefidei possessor vere tenetur non solum ad res quas habet sed etiā ad illas quas desijt habere.ibi.numero.3.

1 Malefidei possessor qui alienauit ad quid possit conueniri an ad res cū fructibus an ad pretium etiam cū vsuris ⁊ quid si pretendit se bo.possessorem.de iure preto.vel fideicōmissarium vniuersalem.in.l.item veniūt. §.aptanda est.numero.6.ff.de peti.here. fo.147.
Malefidei possessor dicitur post petitam hereditatem.ibi.numero.7.

3 Malefidei possessor an recuperet expensas factas gratia fructuum.in l.diuortio.§.impendia.numero.3.⁊.4.ff.so.ma. fo.10.

1 Malefidei possessor hereditatis qñ teneat̄ de dolo.licet nō desierit possidere.in.l.sed ⁊ si.§.qd̄ aūt ait.nume.2.ff.de peti.here. fo.148.

1 Malefidei possessor si vendidit rem hereditariam cum iusta causa quod non possit verus heres repetere pretium nisi fuerit in culpa.in.l.item veniunt.§.simili modo.numero.2.ff.de peti.here. fo.146.

8 **Malitia** supplet etatem in matrimonijs contrahendis ⁊ idē in contrahenda obligatione naturali.i.l.si frater.numero.3.C.qui testa.fa.pos. fo.34.

8 Malum minus de duob⁹ malis est eligendū ⁊ tolerat̄ minor iniquitas vt effugiat̄ maior.in.l.fi.nu.3.C.de fruc.⁊ lit.expen. fo.121.

5 **Mandatum** in rem suam an possit reuocari.in.l.fi.numero.3.ff.de dona. fo.38.

4 Mandatum superioris excusat in his que non sunt de genere atrociū in.l.si tacitam.numero.2.ff.ad leg.fal. fo.87.

1 Mandatum ad edificandum ad quid extendatur.in.l.non cogendum. §.si procuratori.numero.5.ff.de procur. fo.92.

3 Mandatū speciale in casib⁹ in quib⁹ requirat̄ vt ad petendaȝ restitutionē in integrū an sufficit gñal'r dici ꝙ possit petere resti.in integ.in oī causa i qua cōstitut⁹ est.i.l.si qs mihi.§.iussum.nu.3.ff.de acqui.here.fo.92.

3 Sufficit dicere constituo te procuratorem ad petendam restitutionem in integrum absq; eo quod dicatur in qua causa ⁊ contra quem.in.l.titi⁹ numero.3.⁊.4.ff.de libe.⁊ posthu. fo.49.

6 Mandatum generale ad negotia quid importet.in.l.vero procu.numero.2.ff.de solu. fo.65.

1 Mandatum si repetitur in eadem persona quando censeatur recessum a primo mandato.in.l.si quis cū.§.iulianus.nu.3.ff.de procur. fo.86.

8 Mādatum an ex lōgitudine temporis presumatur reuocatum.in.l.sancimus.numero.3.C.de testa. fo.39.

7 Si in mandato dicatur talis constituit talem procuratorem ⁊ nuntium specialem an poterit procurator concipere verba contractus prout vult vel in personam suam tanꝙ procurator talis vel in personam domini tāꝙ nuntius.in.l.cum per eos.nu.2.C.si quis alte.vel sibi. fo.213.

1 Mandatum si dedi coniuncte persone in quibusdam in reliquis videor prohibere ⁊ non admittitur etiam cum cautione rati.⁊ quid ad defendādum in.l.pomponius.§.in his autem.nume.4.ff.de procur. fo.91.

1 Mandatū generale ad agendū in oībus litibus ⁊ causis ipsi⁹ dñi an extendat̄ ad causas de futuro.in.l.omniū aūt.nu.6.ff.de procur. fo.89.

1 Mandatum procuratoris ⁊ iurisditionis cum equiparentur in multis ꝙ iudex poterit delegari ex die ⁊ ad diem ⁊ imperpetuum.in.l.j.numero 22.ff.de procura. fo.83.

1 Mandatū habens ad defendēdū censet̄ illud habere ad oē aliud qd̄ ad talē defensionē pertineat.in.l.qui absentem.nu.3.ff.de procur. fo.98.

1 Mandatum iurisditionis potest quandocunq; reuocari sed delegatus principis qui subdelegauit in totum reuocare non potest nec etiam iudex ordinarius excommunicatus post delegationem.in.l.iudicium.numuro.3.ff.de iudi. fo.128.

2 Mandati generalis seu societatis reuocatio qualiter fieri debeat.in.l. sed ⁊ si pupillus.§.de quo palam.nume.2.⁊.4.ff.de insti.act. fo.82.
Mandati reuocationem ignorantes iusta ignorantia sicut liberantur soluendo vel ipso iure vel ope exceptionis ita ⁊ si contrahunt actionem contra dominum.ibi.numero.3.

1 Mandatū lȝ trāsmittat̄ ad heredē mādantis nec reuocet̄ morte tñ pōt reuocari per heredē expresse.in.l.ante litem.nume.7.ff.de ꝑcur. fo.84.

5 Mandatum vbicunq; reperitur non finiri morte mandantis poterit ta

men reuocari per heredem.in.l.fundi venditor.§.item si amicus.nu.2. ff.de acqui.pos. fo.50.

In quibus casibus non possit heres tale mandatum reuocare.ibi.

2 Mādati reuocatio vel iussus facta ignorāte mādatario sortit effectū q̄ tū ad hoc qd̄ mādatarius nō possit rei mādantis dn̄iū trāsferre ⁊ in quo non habeat effectum.in.l.j.nu.7.ff.qd̄ iussu. fo.95.

2 Mandatum habens ad emendum videtur habere mandatum ad recipiendum pecuniam mutuo necessariam pro pretio.in.l.quicunq̧.§.non tamen.nu.3.⁊.4.ff.de insti.act. fo.82.

1 Mandatū speciale habēs sup aliquo negotio cū libera vel sup aliqua causa poterit trāsigere ⁊ etiā cōpromittere de illa cā de iure ⁊ facto dūmō habeat liberā sup tota cā ⁊ si diceret sup lite tūc solū haberet sup instātia.in.l.procurator cui.nu.6.ff.de procura. fo.95.

7 In gn̄ali mādato nō venit vt ꝓcurator aliqd illicite faciat:⁊ an tūc ipse ꝓcurator teneat.in aut.q̄ in ꝓuincia.n.2.C.vbi de crie agi.opor.f.124.

2 Mandatū etiā nō gratuitū dr̄ mādatū respectu illi⁹ q agit ⁊ illi⁹ ꝯ quē agit lz inter dn̄m ⁊ mādatariū potius sit cōtractus locationis ⁊ cōductionis.in.l.naturalis.§.sed si facio.nu.4.ff.de prescrip.verb. fo.127.

Mandati de natura est vt si aliquid mādatarius impendat de suo repetat per actionem mandati.ibi.nu.5.

7 Videt qs gessisse de mādato alicui⁹ q ipso sciēte ⁊ patiēte gessit sz si ipo ignorāte hz locū actio neg.gest.nō mādati ⁊ si dn̄o ꝓhibēte neutra istorū habet locū.in.l.j.nu.2.C.manda. fo.201.

6 Mandatum generale an finiat per mortē dn̄i vel mutationē status.in l.dispensatorem.nu.3.ff.de sol. fo.72.

6 Mandati generalis reuocatio qualiter fiat.in.l.qui hominē.§.si titium. nu.2.ff.de solu. fo.68.

2 Mandatum proprie cadit in eo qui nō est subiectus potestati alterius .etquid in iussu.in.l.j.nu.2.ff.quod iussu. fo.95.

2 Mandatum procuratoris non dicit insufficiens licet in instrumento non cōtineat ꝙ possit iurare si sibi deferat iuramentū dummodo contineat alia necessaria ⁊ de more apponi solita.in.l.iurisiurandi.§.pupillo.nu.4.ff.de iureiur. fo.31.

Dominus qui ipsum ꝓcuratorē cōstituit nō pōt eum cōuenire actione mandati ex eo ꝙ noluit iurare pro ipso.ibi.nu.5.

6 Mandatū datū seruo censet ꝑ dn̄m tacite reuocatū eoipso ꝙ seru⁹ manumittitur.in.l.si quis seruo.nu.4.ff.de solu. fo.66.

Si mādo tibi ꝙ soluas titio ꝙ mihi debes ⁊ postea mādato titio ꝙ nō recipiat lz tibi nō inhibeam ꝙ non soluas ⁊ tn̄ scias me inhibuisse titio ꝙ nō libereris soluendo.ibi.nu.6.

3 Mandatū qn̄ est factū a legitimo administratore finito morte eius re integra lz viuat ille cui⁹ negotia administrant:⁊ qn̄ nō finiat.in.l.si per epistolā.nu.2.ff.de acqui.vend. fo.97.

6 Mandatum ⁊ effectus mādati si cōfert in vita an ⁊ qn̄ re integra morte non finiatur.in.l.ei qui mandato.nu.3.ff.de solu. fo.79.

7 Mandatum q accepit de fideiubendo videt accipere de soluendo.in.l. si pro ea.nu.3.C.manda. fo.202.

1 Mādatū speciale requirit in causa famosa ⁊ in quibus alijs casibus requiratur.in.l.nō solū.§.itē ait.nu.3.ff.de ꝓcur. fo.90.

1 Mādatū ꝙ videat hr̄e ad solutionē recipiēdā aliqs vt filiusfa.vel seruus q de mādato patris vel dn̄i mutauit pecuniā patris vel dn̄i ⁊ tn̄ ꝙ nō possit remittere nec nouare.in.l.si vnus.nu.3.ff.de pac. fo.61.

1 Mandatum si tibi dedi de ꝓsequenda lite quā meo noīe inchoasti sine mādato videor ratificare quiqd gesseras si sciebā te inchoasse iudicium. ⁊ modus est vt in instrumēto mādati ratificent expresse que prius gesta sunt.in.l.iulianus.nu.3.ff.qui satis.cog. fo.34.

1 Mandatum de soluēdo illud ad qd̄ mādans est obligat⁹ nō finit morte mandātis.in.l.si quis.nu.3.ff.de ꝓcur. fo.86.

7 In mandato generali iurisditionis vt si delegant oēs cause que vertentur inter tales hoīes puta talis parochie veniūt etiā cause restitutionis in integrū nō sic in mādato generali procuratoris.in.l.fi.nume.5.C. vbi ⁊ apud quem cog. fo.91.

1 Mandatū habēs ad opponēdū crimina ⁊ defectus censet habere mādatū ad ipsa ꝓbanda.in.l.qui ꝓcuratorē.nu.4.ff.de ꝓcu. fo.95.

1 Mādatū generale habēs ad negotia pōt etiā agere lz in instr̄o de hoc nihil dicatur.in.l.rescriptum.§.plerumq̧.nu.5.ff.de pac. fo.57.

2 Mandatum factum debitori de soluendo alteri qn̄ possit reuocari.in l.singularia.nu.22.ff.si cer.pet. fo.10.

2 Mandatū speciale lz requirat ad soluendum indebitū.qn̄ nō precessit aliud mandatum in cuius cōsequentia istud veniat tn̄ qn̄ precessit mandatum de fideiubendo nō requirit aliud speciale mandatū.in.l.indebitam.nu.5.ff.de condi.indebi. fo.50.

Mandatum habēs ad agendū videt habere in cōsequētiā ad oīa que occasione litis euenerint incidenter.ibi.nu.6.

2 Mandatum institoris per mortē dn̄i reuocatur quando de morte mutatur status eius etiam in melius ⁊ quando non reuocetur in.l.eius q. nu.1.⁊.9.ff.si cer.peta. fo.18.

Mandatum ad lites post litē cōtest.nō finit morte mādātis.ibi.nu.10.

Mandatū suū reuocatū ignorans quādo possit actum gerere ac si non esset reuocatum.ibi.nu.13.

2 Mandatum generale cum libera tantum valet quantum speciale excepta potestate donandi ⁊ delinquendi.in.l.iusiurandum.§.procurator. nu.3.ff.de iureiur. fo.25.

2 Mandato in generali ad negotia venit vt possit exigere debita sec⁹ si ad iudicia.in.l.si ꝓcurator.nu.8.ff.de condi.indebi. fo.42.

Mandato in generali non veniunt illicita nec ea que de iure fieri non debent.ibi.nu.9.

5 Mandatum an possit reuocari anteq̄ ad absentem perueniat.in.l.absenti fine.nu.5.ff.de dona. fo.31.

2 Mādatū lz ꝑ solā mortē nō finiat heres tn̄ pōt reuocare exp̄sse sicut poterat defunctus.in.l.si qs.§.si impubes.nu.3.ff.de instit.act. fo.83.

5 Mandatum vbi requiritur ad petendū restitutionē in integrū sufficit ꝙ hoc dicatur in instrumento lz non dicatur in qua causa vel cōtra qd̄ in.l.filiusfa.donare.nu.4.ff.de dona. fo.30.

7 Mandatū qui habet ad vnū censetur etiam habere ad aliud sine quo illud explicare nō posset vel quod venit in consequentiā.in.l.maritus. nu.3.C.de procur. fo.69.

1 Mandatum generale regulariter sufficit ⁊ in quibus casibus requirat speciale.in.l.j.nu.4.ff.de procur. fo.82.

1 Mandatuz si datur alicui de vendendo censet esse datū sup oībus que sunt de consuetudine contractus.in.l.ij.nu.3.ff.de iur.om.iud. fo.16.

4 Mandatū de soluendo morte mandātis finit etiaz si mandatari⁹ mortē ignorauit sz fingit nō finitū.in.l.cū pr̄.§.meuio.n.3.ff.de leg.ij. fo.57.

An soluēs liberetur an transferat dn̄ium pecunie solute.ibi.numero.5.

8 Mandatū iniustū qui exequitur plus peccat q̄ qui mandat.in.l.reprehendenda.nu.4.C.de insti.⁊ substi. fo.47.

1 Mandato in generali non veniunt ea que sunt de genere prohibitorū nec etiaz illa q̄ sunt de genere permissorum si sunt talia ex quibus dn̄s posset incidere in penā vel aliud dānum cōsequi.in.l.si quis.§.si procurator.nu.4.ff.quod quisq̧ iur. fo.22.

7 Mandatum generale habēs cū libera pōt vendere.in.l.procuratorem. nu.2.C.de procur. fo.67.

7 Mandatum qui fatetur se nō habere nisi sit coniuncta persona nō admittitur ad agendum etiam si velit cauere de rato sed si dicit se habere admittitur cum cautione dūmodo hoc probet semiplene vel presumptiue.in.l.exigendi.nu.5.⁊.7.C.de procur. fo.67.

7 Nō admittit qs ad agēdū pro alio etiā cū cautione rati qn̄ cōstat ꝙ nullū hz mādatū nisi sit cōiuncta persona vel nisi asserat se mandatū habere sed est dubium an habeat vel nō qr semiplene ꝓbat mandatum.in.l. fin.nu.2.C.de consor.eiusdem litis. fo.161.

6 Mandatū lz nō fuerit reuocatū expresse si tn̄ superuenit noua causa ꝓpter quā verisimile est ꝙ si mandās eā sciret mandatū reuocaret habet pro reuocato.in.l.si cum cor.nu.2.ff.de solu. fo.74.

3 Mandatum speciale in quibus casibus requiratur.remis.in.l.titius. nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.49.

3 Mandatum habens ad exigendum pōt petere executionē.in.l.non solum.nu.5.ff.sol.ma. fo.5.

2 Mandatū habens ad contrahendum videt habere etiā ad solutionem recipiendam ⁊ si nō habebat mandatū ad contrahendum ⁊ cōtraxit super aliena ꝙ debitor ex tali cōtractu sibi soluēdo liberet.in.l.si vrbana. nu.3.ff.de condi.inde. fo.51.

1 Mādatū iurisditionis seu iurisditio delegati re integra morte delegantis expirat ipso iure nō ope exceptiōis lz partes mortē delegātis ignorauerint seu sciuerint.in.l.more maiorum.nu.11.ff.de iuris.om.iud.fo.17.

Mandatum procuratoris sicut pōt fieri in diē vel sub conditione ⁊ ad lites presentes ⁊ futuras ita ⁊ mādatū iurisditionis ꝙ ⁊ in reuocatione expressa differant.ibi.nu.12.

1 Mandans quo casu puniatur qr infamatur ⁊ mandatarius non.in.l. qd̄ ergo.§.si quis.nu.2.ff.de infa. fo.80.

1 Mandaui tibi debitori meo vt id qd̄ mihi debes soluas titio creditori meo ⁊ tu acceptasti mandatū ⁊ scripsisti in libro tuo te debitorē titij absentis ⁊ ignorantis predicta an potero reuocare mandatum iubēdo ꝙ nō soluas.in.l.si cum fundū.nu.6.ff.de pact. fo.66.

3 Mandaui tibi ꝙ occideres titium ⁊ tu non occidisti sed vulnerasti vel aliam iniuriam fecisti ꝙ tenear ac si illud tibi specialiter mādassem.in.l. si quis mihi.§.sed si mandauit.nu.4.ff.de acquir.here. fo.93.

Quid econtra si mandatur ꝙ percuteres ⁊ occidisti.ibi.nu.5.

1 Mandatarius si erat facturus etiam sine mandato an mādans teneatur.in.l.j.§.fecisse.nu.2.ff.de eo per quem fac.est. fo.37.

2 Mandatarius quādo teneatur de leuissima culpa ⁊ qn̄ dicit leuissima vel de dolo ⁊ lata culpa.in.l.in rebus.nu.6.ff.cōmo. fo.70.

1 Mandans maleficiū cōmitti tenet etiā si nō sit presens tpe quo cōmittitur.in.l.per alium.nu.1.ff.ne quis eum qui. fo.30.

1 Mādaui tibi ꝙ rem mihi emeres pro decē ⁊ emisti pro.xv.qr tantū valebat ⁊ etiā plus ꝙ nō possit repetere qd̄ vltra soluisti.in.l.qui aliena.§. libertos.nu.3.ff.de neg.gest. fo.109.

6 Sicut qlibet ex plurib⁹ fideiubentib⁹ tenet insolidū ita ⁊ qlibet ex plurib⁹ mādatorib⁹.in.l.si fideiussores.§.si insolidū.nu.2.ff.de fideius.f.55.

6 Mandatores habēt inter se illa bn̄ficia q̄ habēt fideiussores.s.cessiōis ⁊ etiā diuisionis.in.d.l.si fideiussores.§.si insolidū.nu.3.ff.de fideius.fo.55.

Si aliquis

6 Si aliquis existens florẽtie mãdet titio qđ aliquẽ interficiat ⁊ ille interficit eũ padue an ipse mãdator padue repertꝰ poterit ibi puniri sicut ipse principalis occisor.in.l.si vt proponitur.numero.2.ff.de fideius. fo.58.

7 Mando tibi vt rem meã emas a me istud mãdatũ nihil valet ⁊ quid si sequatur emptio.in.l.vna.nume.3.⁊.4.C.si seruus extero emi. fo.204.

Mandatum quod fuit a principio nullum an possit ex postfacto reconualescere.ibi.numero.4.

1 Mandator in plus se hꝫ ꝙ̃ exhortator vel monitor vel cõmẽdator vel consultor seu promissor.in.l.ob hec verba.nu.5.ff.de infa. fo.81.

1 Mandans ita tenetur hoc edicto sicut faciens.in.l.si quis id.nume.12.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.18.

Quid in statutis.ibidem.

Quid si faciens non fuit in loco sed mandans sic.ibi.numero.13.

1 Mãdo heredi meo ꝙ emat tibi aliquã rẽ videor velle de suo vł de bonis hꝛ̃ditarijs nõ de pecunia tua.i.l.ꝫ si.§.si libertis.n.6.⁊.7.ff.de iudi.f.127.

7 Si mandatur aliquid in quo quasi nulla industria vertitur tunc non venit nisi lata culpa.in.l.procuratorem.nu.2.C.manda. fo.202.

6 Mandans ante solutionem factam potest reuocare mandatum de soluendo non obstante ꝙ mandatarius promiserit soluere creditori mandantis.in.l.si debitorem.numero.2.4.⁊.5.ff.de noua. fo.63.

4 Manifestum põt dici qđ colligiť ex ꝯiecturis legalibꝰ in l.cum ꝓpone.nu.3.ff.de leg.ij. fo.52.

1 Manumissio est datio libertatis.in.l.manumissiões.numero.5.ff.de insti.⁊ iure. fo.3.

3 Maritus per viã exceptiõis adulterij põt cõseq lucrũ dotis si replicatio lenocinij non fuisset opposita ⁊ q̃liter hodie possit hoc fieri. in.l.cum mulier.nu.6.ff.solu.matrimonio. fo.29.

3 Maritus si recepit in dotem fundum vbi erat aliquod fortilicium ⁊ fecit impensam in custodiendo non dicitur facta causa fructuum sed rei nisi talis custodia esset necessaria pro fructibus recolligendis ⁊ conseruandis.in.l.fructus.numero.6.ff.sol.ma. fol.7.

3 Maritus an in casu.l.meuia.§.fundus.ff.sol.ma.possit vti duplici remedio.s.excipere contra mulierem ⁊ agere cõtra heredes patris de euictione.in.l.meuia.§.fundus.numero.5.ff.sol.mat. fo.30.

4 Maritus quatenus lucratur ex pacto vel statuto tenetur ad expensas funeris sed quatenus reuertitur ad patrem vel transit ad heredes mulieris tenetur pr̃ vel heredes.in.l.si vir vxori.nu.2.ff.ad le.fal. fo.85.

3 Maritus si deferat iuramentum vxori vel eius heredi ⁊ iurat sibi deberi centum ꝙ nõ possit postea maritus opponere beneficium de quo in.l.ex diuerso.§.si in iudicio.numero.2.ff.sol.mat. fo.13.

3 Maritus tenetur seruos dotales induere sicut et alere quousq; sunt in vsu eius ⁊ vsu finito qualiter potest vestes auferre vel repetere.i.l.in his.§.seruus vxoris.numero.2.ff.sol.ma. fo.33.

8 Maritus si vsuceperit titulo dotis ⁊ postea soluatur matrimonium an illa res debebit remanere penes eum vel heredes suos an restitui vxori sue vel heredibus.in.l.vnica.nume.2.⁊.3.C.de vsuc.pro dote. fo.109.

3 Matrimonium ⁊ ĩcepisse sustinere onera ⁊ dotem fuisse promissam ad hoc vt maritus lucretur fructus nisi etiã dos sit tradita vel fundus factꝰ sit dotalis ⁊ extunc computatur annus ⁊ quid si mulier fuit in mora tradendi.in.l.de diuisione.numero.2.4.7.⁊.12.ff.sol.mat. fo.6.

3 Maritus qualr̃ cõstãte matrimonio possit ꝯueniri ad restitutionẽ dotis ꝓpter pauperatem ⁊ de quãta paupertate intelligatur ⁊ quid in donatione propter nuptias ⁊ quid in rebus paraphernalibus ⁊ an mulier habeat priuilegium prioritatis in hypotheca bonorum mariti.in.l.si cõstante.numero.2.3.⁊.7.ff.sol.mat. fo.18.

6 Maritus ⁊ vxor si vendant simul rem dotalem ⁊ confiteantur in instrumento pretium recepisse ꝙ censeatur ad quemlibet eorum peruenisse ꝓ dimidia.in.l.reos promi.§.cum in tab.nu.3.ff.de duo.reis stipu. fo.48.

1 Maritus si habet instrumẽtum quod ex forma statuti habet executionem paratam ⁊ contra quod nulla exceptio potest opponi quid iuris.in.l.item quia.numero.5.ff.de pac. fo.51.

3 Maritus ꝙ pro illa rata temporis lucreť fructꝰ qua fundꝰ durauit dotalis non qua sustinuit onera matrimonij ⁊ quare ⁊ qualiter fiat ista diuisio fructuum.in.l.de diuisione.numero.5.⁊.6.ff.sol.ma. fol.6.

3 Maritus interficiẽs vxorẽ an ꝑdat lucrũ dotis ⁊ quid de donatiõe ꝑꝑ nuptias.in.l.si ab hostibus.§.si vir.nu.2.⁊ nu.5.ff.sol.matrimo. fo.11.

Et quid si non adhibuit medicum vxori mortue.ibi.numero.3. fo.12.

5 Maritus solus an possit alienare rem dotalem sine consensu mulieris in.l.cum vir.numero.2.5.ff.vsuca. fo.61.

1 Maritus licet non sit lugendus propter delictum suum nec vestes mutari tamen vxor debet abstinere a nubendo intra annum.in.l.liberorũ.numero.2.ff.de infa. fo.80.

3 Maritus in eo qđ sibi relinquẽdũ est ꝓ vita nõ dꝫ attẽdi prior dignitas eius q̃ fuerat anteq̃ veniret ad paupertatẽ sed relinquitur iudicis arbitrio quãdo vtiť priuilegio de quo in.l.si maritꝰ.nu.2.ff.solu.mat. fo.27.

3 Maritus ne conueniatur in dotem vltra q̃ facere potest non debet ꝓbare se esse pauperem.in.l.maritum.nume.2.ff.sol.mat. fo.12.

Maritus non gaudet priuilegio.d.l.maritum.si constante matrimonio agitur actione de dote ad consignationem dotis propter paupertatem mariti ⁊ quid si agatur alia actione.ibi.numero.9.

4 Maritꝰ ꝯcto matrimonio si egit ⁊ succubuit an noceat mulieri vt non possit petere.in.l.titio cẽtũ.§.titio genero.nu.5.ff.de cõdi.⁊ demõ.f.77.

7 Maritus quando nulla precedente promissione de dote sibi danda confitetur se recepisse aliquam quantitatem in dotem tunc habet exceptionem non nu.dot.secus si promissio precedat.in.l.in contractibus.§.sed quoniam.numero.2.C.de non nu.pecu. fo.193.

7 Maritus an possit obijcere compensationem de rebus amotis contra vxorẽ petẽtẽ dotẽ.in.l.neq; scriptura.nume.2.C.de compensa. fo.194.

3 Maritus licet habeat dilationem legalem anni ad restituẽdam dotem debet tamen facere expensas funeris cum de ipsa dote sit sepelienda.in l.si filia.numero.2.ff.solu.mat. fol.32.

1 Maritus statim mortua vxore potest accipere aliam absq; metu infamie licet econuerso tamen in vestibus secundum consuetudinem debet lugere.in.l.vxoris.numero.2.ff.de infa. fo.80.

5 Maritus si est cõdemnatus an possit capi fundꝰ dotalis in causam pignoris.in.l.a diuo pio.§.in venditione.nu.3.ff.de re indi. fo.70.

3 Maritus qualiter recuperet expensas factas gratia fructuum.in.l.diuortio.§.impendia.numero.4.ff.so.mat. fo.10.

4 Maritum si reliquit vsumfru.vxori quousq; staret vidua ⁊ post eiꝰ mortẽ voluit ipsum ꝑuenire ad titiũ ⁊ quẽdã aliũ heredẽ ĩstituit ⁊ vxor trãsiuit ad scđa vota ⁊ sic ꝑdidit vsumfru.an añ mortẽ eius remanebit apud titiũ an apud heredem.in.l.mulier que.numero.2.ff.ad treb. fo.106.

8 Maritus si interfecit vxorem vel non adhibuit medicum in infirmitate sua cum posset ⁊ propter hoc mortua est perdit lucrum dotis ex forma statuti.in.l.sororem.numero.3.C.de his quib.vt indig. fo.73.

5 Maritus in dote dicitur habere causam onerosam propter onera matrimonij.in.l.nesennius.nume.2.ff.de re iudi. fo.73.

3 Maritus potest rem dotatem mobilem alienare inuita muliere non sic in re immobili.in.l.dotalem.numero.3.ff.solu.mat. fo.32.

7 Maritus si emat nomine vxoris ⁊ soluat pecuniam de suo an videatur donata.in.l.si pecunia.nu.2.C.si quis alteri vel sibi. 212.

3 Maritus si expulit vxorẽ vel se absentauit ⁊ de alimẽtis sibi nõ ꝓuidit ⁊ mortua est mulier marito nõ sustinẽte onera mr̃imonij sui culpa nõ dꝫ lucrari dotẽ ex forma statuti.i.l.si ab hostibꝰ.§.si vir.n.4.ff.sol.mat.f.12.

4 Maritꝰ ⁊ vxor si fecerũt simul donationẽ alicui ecclesie de bonis eorũ post eorũ mortẽ ⁊ alter moriať alio superstite an ecclesia statim veniet ad bona illius.iu.l.lucius.§.caio seio.numero.4.⁊.5.ff.ad trebel. fo.122.

3 Maritus si recepit vxorem sine promissione dotis non potest eũ repellere sed tenetur eam alere sicut si dotem habuisset.in.l.in insulam.§.vsuras.numero.3.ff.solu.mat. fo.27.

3 Maritus non habet priuilegium.l.maritum.ff.sol.mat.si constãte mat. agitur actione de dote ad consignationem dotis propter paupertatem mariti.in.d.l.maritum.numero.9. fo.12.

Et quid si agatur alia actione.ibi.

7 Maritꝰ nõ põt acquirere vxori actionẽ nisi qñ recipit emphyteosim ꝓ se ⁊ vxore.in.l.cũ per eos.nu.5.C.si quis alteri vel sibi. fo.213.

7 Maritus ꝓpter morã in soluendo dotẽ põt vxorẽ expellere ⁊ alimenta denegare ⁊ requiritur prius interpellatio licet secus q̃tum ad soluẽdas vsuras.in.l.iubemus.§.sane.nume.4.C.de sac.san.eccle. fo.9.

3 Maritꝰ si plꝰ impẽdisset in cultura vltimi anni q̃ mulier ĩ cultura p̃mi an habeať cõsideratio huiꝰ pluris.in.l.fructꝰ.nu.10.ff.sol.mat. fo.7.

1 Maritꝰ a quo dos repetiť diuortio facto qualiter ⁊ inq̃tũ teneať ⁊ conueniri possit.in.l.diuortio.nu.2.ff.de neg.gest. fo.110.

4 Maritus si in dotem recepit fundum estimatum estimatione que facit emptionem quod presumitur in dubio ⁊ sic in dote est estimatio non fundus si postea legat fundum simpliciter non censeť legasse animo cõpensandi cum estimatione.in.l.licinius.numero.2.ff.de leg.ij. fo.50.

7 Maritus qui recepit vxorem sine dotis promissione non potest postea compellere eã ad se dotandum.in.l.si.nume.2.C.ad vel. fo.188.

3 Maritus licet sit emancipatus ꝙ socer etiam habeatur loco parentis quo ad vxorẽ.in.l.rei iudicate.§.socero.nume.5.ff.sol.mat. fo.13.

3 Marito lꝫ auferať res dotalis sol.mat.tñ remanet obligatꝰ ex ꝓmissione quã fecit occasione illius rei.in.l.cũ mulier.nume.2.ff.so.mat. fo.31.

3 Maritꝰ si cõmisit simplicẽ fornicationẽ cũ non nupta non põt accusare vxorẽ de adulterio ad finẽ lucrãdi dotẽ in.l.viro.nu.7.ff.so.ma. fo.25.

3 Maritus cuiꝰ expẽsis debet exigere nomẽ debitoris sibi datũ in dotẽ an ꝓprijs an mulieris.in.l.meuia marito.nu.3.ff.sol.ma. fo.29.

8 Maritꝰ si ĩcipit dissipare bona ꝙ vxor possit petere sibi cõsignari dotẽ de qua vterq; viuat.in.l.si.nu.7.C.si in frau.pat.alie.fact.fuit. fo.14.

7 Honor qui debetur marito debetur etiam vxori eius et non econuerso.in.l.j.numero.2.C.de in ius voc. fo.39.

7 Maritus licet sit dominus rei dotalis que est res corporalis vxor tamẽ est domina dotis que consistit in iure sicut hereditas est sine aliquo corpore.in.l.doce ancillam.numero.3.C.de rei ven. fol.146.

8 Maritus si occidit vxorem an poterit ei succedere.in.l.j.numero.4.C.vnde vir ⁊ vxor. fo.23.

An etiam habeat locum in sponsa nondum traducta ad domum.ibi.

Quid si ante mortem diuertissent an poterint alter alteri succedere.ibi.

3 Maritus an possit arbores vi ventorum euulsas ex fundo in vsum suũ assumere.in.l.diuortio.§.si fundum.numeo.4.ff.sol.mat. fo.9.

Si ſunt vetuſtate corrupte poteſt eas excidere dũmodo al's eorum loco ſubroget.ibi.

Maritus lꝫ ſit dñs rei dotalis qꝛ tñ habet neceſſe reſtituere.ſolu.mat. cenſetur non dominus ⁊ ſi theſaurum in ea reinueniat perinde eſt ac ſi reperiſſet in re aliena.ibi.nu.5.

3 Maritus durante matrimonio ſi nihil peteret tunc eo mortuo heres hoc petere non poſſet.in.l.ij.§.item ſi.nu.3.ff.ſol.mat. fo.4.

Quid ſi vxor premortua fuit an poſſit maritus poſtea agere ad lucrum dotis ſi prius non egerit.ibi.nu.4.

3 Maritꝰ ſicut nõ põt rẽ dotalẽ alienare ↄhẽdo ita nec patiẽdo eã ꝑſcribi ſi preſcriptio incipit ab eo.in.l.ſi filio.§.maritũ.nu.3.ff.ſol.mat. fo.21.

3 Maritus ꝙ ſol.mat.non habeat dilationem legalem anni in mobilibꝰ niſi conſiſtant in pondere numero vel menſura.in.l.diuortio.§.interdũ.nu.6.ff.ſo.mat. fo.10.

3 Maritus ſi debet lucrari dotem ex forma ſtatuti ⁊ mulier ſibi facit aliquod legatum cenſetur feciſſe animo compenſandi vt ſi vir lucrum acceptet teneatur dotem reſtituere ſi equiualet lucro ſtatuti.in.l.ſi cũ dotem.§.ſi pater.nu.4.ff.ſol.mat. fo.16.

4 Maritꝰ ſi aliõ ꝙ̃ ꝓtiũ dũtaxat legauit mulieri cuiꝰ ꝓdiũ dotale indebite vẽdidit nõ cenſeť legaſſe aĩo cõpenſandi ⁊ qd ſi legauit ꝓtiũ tm̃ ⁊ qd ſi pretiũ ⁊ etiã aliud.in.l.cum pater.§.quidotale.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

3 Maritus qualiter teneať de leui culpa etiã ſi cõmittať in nõ faciẽdo.in l.ſi conſtante.§.ſi maritus.nu.3.ff.ſolu.mat. fol.20.

3 Maritus ſoluẽdo dotem patri qñ non ſit liberatꝰ a filia vel vxore ſua.in.l.ij.§.quod ſi in.nu.9.ff.ſolu.mat. fo.4.

4 Domũculam paruã factam in re dotali põt deſtruere etiã inuita vxore ſecus in domo magna etiam ſi vellet ſibi reſtituere ſumptus.in.l.ſenatus.§.marcellus.nu.2.ff.de leg.j. fo.18.

8 Maritus ⁊ vxor ſimul ſi donauerũt oĩa bona eorũ monaſterio poſt eorũ mortẽ ⁊ cõtingat aliquẽ eorũ primo mori an ſtatim monaſteriũ vocabiť an expecteť mors alterius in.l.cũ quidã.nu.10.C.de impu. fo.52.

8 Maritus an vtitur ⁊ fruitur bonis vxoris etiaꝫ paraphernalibus.in.l.ſi viua matre.nu.2.C.de bo.mat. fo.102.

3 Maritus ſi reliquit vxorẽ vſufructuariã toto tẽpore vite ſue dũmodo vidua ſteterit ⁊ poſt eius mortẽ reliquit alteri ⁊ mulier ſe maritauit ⁊ ſic perdidit vſumfru.an vſufru.debeat remanere penes heredem quouſqꝫ illa viuat.in.l.ſi qs heres.nu.6.ff.de acquir.here. fo.101.

4 Maritus veſtes quotidiane quas facit vxori ipſa remanẽte vidua penes eam debent remanere vltra dotem.in.l.ſi vſuſfru.§.dos legata.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.94.

Maritus tenetur ad oĩa onera nõ ſolũ que cõſiſtunt in cibo ⁊ potu ſed etiam in veſtibus non pretioſis.ibi.nu.4.

8 Mariti bona ſunt tacite obligata vxori pro dote etiã ſi non fuerunt expreſſe obligata.in.l.ij.nu.2.⁊.3.C.de priui.fiſ. fo.135.

3 Maritus ſi timet aliquod incõmodũ nõ cogiť ꝓmittere vel ſe obligare de reſtituendo dotem alteri ꝙ̃ mulieri ⁊ ſic non poteſt inuitus delegari.in.l.ij.nu.4.5.8.11.⁊.13.ff.ſol.mat. fo.3.

3 Maritus ſi nõ liberauit ſocerũ ꝑ pactũ vel acceptilationẽ ſed fuit confeſſus ſe habuiſſe ⁊ recepiſſe cũ tñ nõ recepit ⁊ poſtea conficiť aliud inſtrumentũ incontinẽti in quo nõ obſtante dicta confeſſione pater vxoris ꝓmittit dotẽ nõ tñ eã recepit ⁊ ſol.mat.repetat mulier ab heredibꝰ viri vel heredes mulieris ab ipſo viro quid iuris.in.l.in his.§.ſi vir.nu.2.⁊.4.ff.ſolu.mat. fo.34.

7 Maritus an teneatur expendere in vxorẽ egram.in.l.quod in.nu.2.3.⁊ 6.C.de neg.geſt. fo.72.

Mulier vel alius ſi expulit vxorem pro ea ꝓmiſit dotẽ ⁊ eã nõ ſolueret integraliter poſſet maritus vxorem expellere ⁊ remittere ad domuꝫ patris.in.l.quod in.nu.C.de neg.geſt. fo.eo.

3 Maritus ſi vult gaudere priuilegio ꝙ debeat cauere de ſoluendo ſolidum cum venerit ad pinguiorẽ fortunã.de quo in.l.alia cauſa.§.eleganter.nu.5.ff.ſolu.mat. fo.13.

Maritus quatenus facere poteſt quod tempus inſpiciatur.in.l.rei iudicate.nu.1.ff.eo.

Maritus ad qd ⁊ qualiter agere poſſit ꝓpter adulteriũ vxoris ⁊ qñ mulier perdat dotem.in.d.l.rei iudi.§.heredi.nu.2.⁊.4.ff.ſolu.mat. fo.eo.

2 **Maſculinum** genus concipit femininũ ſi eſt eadẽ ratio ⁊ verba ꝓferunť a lege etiã in materia penali vel etiam ab homine in materia fauorabili.in.l.j.numero.4.ff.de conſti.pecu. fo.62.

7 Maſculus lꝫ inquãtũ ad etatẽ pupillarẽ differat a femina in etate tamen non differt.in.l.j.nu.2.C.ſi minor ſe ma.dix. fo.88.

7 Maſculus differt a femina in etate neceſſaria ad impetrationeꝫ venie qꝛ debet habere duos annos vltra feminam ſed nõ differũt in infantili vel virili etate.in.l.ij.nu.5.C.de his qui vete.eta.impe. fo.89.

3 Maſculus ⁊ mulier qñ paribus paſſibus ambulent.in.l.qua etate.nu.5.ff.de teſta. fo.35.

3 **Mater** que per ignorantiã iuris non petijt tutorem filijs infra tempus debitũ nõ excuſať a ꝑditione lucri etiam ſi non potuit ↄſulere peritiores in.l.clodius.nu.5.ff.de acqui.here. fo.107.

Quid in muliere ruſtica.ibi.nu.6.

7 Mater.Illud qđ dꝛ ꝙ mater negligẽs petere tutorẽ filio intra annũ a morte mariti priueť hereditate filij ſi decedat in pupillari etate ſi ipſa mater erat minor an idem annus incipiat currere niſi a tꝑe quo effecta eſt maior.in.l.j.nu.3.C.in qui.cau.in integ.reſti.nõ eſt neceſ. fo.87.

6 Maior ſi neglexit petere tutorẽ vel tutelã aſſumere vſqꝫ quaſi ad finem anni ita ꝙ nõ reſtabãt tot dies intra quos non poſſint ſeruari ſolẽnitates requiſite ex forma ſtatuti an poterit habere hereditatem pupilli.in l.cum ſtipulatus.nu.6.ff.de verb.oblig. fo.30.

7 Mater ſi faciat impenſas petendo tutorẽ filio nõ habẽti qñ poſſit eas repetere.in.l.j.nu.5.C.de neg.geſt. fo.71.

7 Mater ſi emat noĩe filiorũ an cenſeatur ei donare.in.l.j.nu.3.C.ſi quis alteri vel ſibi. fo.212.

7 Mater ſi male gerat tutelam filiorũ nõ iuuat velleiano.in.l.ſi mater.nume.2.C.ad vellela. fo.186.

7 Mater minor negligẽs intra annũ petere tutorẽ filijs pupillis nõ priuať eorũ ſucceſſiõe ſi moriaňť ĩfra pupillarẽ etatẽ ⁊ qd añꝙ̃ labať annꝰ facta eſt maior ⁊ qd ſi poſt annũ.in.l.ſi.nu.3.C.ſi aduer.delic. fo.85.

3 Mater qñ fecit ſubſtitutionem pupillarẽ ⁊ etiã vulgarẽ pupillaris eſt nulla ſed vulgaris valet ⁊ dicitur facta in pupillaribus tabulis.i.vna cum pupillari.in.l.ſi mater.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.75.

8 Matris tutela an dicať legitima an extraordinaria vel anormala.in.l.omnem.nu.4.C.ad tertul. fo.98.

2 Matris factũ nõ põt nocere filijs in his q̃ ſunt magni ꝑiudicij nec ꝓdeſſe in preiudiciũ alterius.in.l.ait ꝑtor.nu.5.⁊.6.ff.de iureiuran. fo.20.

8 Mater qualiter propter nõ petitũ tutorẽ priueť hereditate filij.remiſ.in.l.precibus.nu.7.C.de impub. fo.50.

4 Mater minor.xxv.annis que ratione minoris etatis excuſatur a petẽdo tutorem filio intra annum ſi facta eſt maior an duret excuſatio.in.l.caius.§.vſuras.nu.4.ff de leg.ij. fo.60.

8 Mater q̃ geſſit de facto ⁊ nõ ſuſcepta tutela an teneať reddere rationẽ.in.l.excipitur.§.ſed cũ.nu.4.C.de bo.que libe. fo.104.

7 Mater que ſcđo nupſit lꝫ nõ poſſit ſcđo marito donare vľ relinq̃re pluſ ꝙ̃ vni ex liberis ꝓmi matrimonij an poterit donare filijs ſcđi matrimonij pluſqꝫ filijs primi.in auť.vñ.nu.3.C.de inoffic.teſtamen. fo.131.

1 Mater ſi neglexit petere filio tutorẽ intra annũ priuatur hereditate eiꝰ ⁊ deuolniť ad ſequentẽ in gradu ⁊ tunc ſi pater matris ⁊ proximior non deuolnetur hereditas ad eum cum paſſus ſit matrem negligere.in.l.qd ergo.§.ſi quis.nu.4.ff.de infa. fo.80.

8 Mater ſi relinquat filio legitimã quã tenetur relinquere an poſſit apponere hanc conditionẽ ꝙ filio nihil acquiratur.in auť.excipitur.nu.2.C.de bo.que libe. fo.104.

8 Mater ſi tꝑe mortis mariti erat minor excuſať ſi intra annũ non petat tutorem filijs impuberibus ⁊ quid ſi intra illũ annũ facta ſit maior.in.l.minoribus.nu.8.C.de his qui.vt indig. fo.71.

7 Mater qñ poſſit repetere quod expẽdit in alimẽtando filiũ viuẽte patre.in.l.alimenta.nu.2.3.⁊.5.C.de neg.geſt. fo.72.

8 Mater lꝫ priueť ꝓprietate ꝑ trãſitũ ad ſcđa vota nõ tñ exoneratur ab onere legatorum.in.l.mater que.nu.4.C.ad tertul. fo.98.

8 Mater licet poſt ſuſceptam tutelam filij non trãſeat ad ſecũda vota ſꝫ aliter luxurietur an priuetur ſucceſſione filij moriẽtis in pupillari etate.in.l.omnem.nu.2.5.⁊.6.C.eo. fo.eo.

8 Mater ad hoc vt excludať a ſucceſſione filij ꝓpter non petitũ tutorẽ q̃ requirant.in.l.matreſqꝫ.nu.2.C.ad tertul. fo.98.

8 Filius ſi hꝫ aliũ legitimũ tutorẽ an tunc mater excuſeť ſi ipſa non aſſumat tutelam intra annũ.vt in.d.l.matreſqꝫ.nu.3.C.ad tertul. fo.eo.

1 Mater hñs annũ ad petẽdũ tutorẽ ſi añ lapſum anni filiꝰ moriať ⁊ ſuperat tm̃ tꝑs ꝙ ſi nõ fuiſſet mortuꝰ potuiſſet tutorẽ petere nõ incidit in penã legalẽ.in.l.ſi deceſſerit.nu.8.⁊ nu.11.ff.qui ſatiſd.cog. fo.32.

7 Mater ſi preterijt filiũ iam natũ quẽ credebat ſe nõ habere ſꝫ fore mortuum an habeat locum.in.l.ſi mater.C.de inoffi.teſta.vt habeatur pro inſtituto ſi inſtituit alios filios.ibi.nu.3.6.⁊.7. fo.129.

2 Mater propter non petitum tutorem an poſſit ſuccedere filio.in.l.non omnis.nu.10.ff.ſi cer.pe. fo.11.

1 Mater hodie poteſt eſſe nutrix filij ſui ⁊ qualiter poſſit actorẽ ↄſtituere.in.l.qui aliena.§.ꝙ̃ꝙ̃.nu.6.⁊.7.ff.de neg. fo.109.

4 Mater qñ iubetur morari cũ liberis cenſeť ſibi a patre attributa cura liberorũ ⁊ ſic adminiſtratio perſonarũ ⁊ bonorum.in.l.ſed ſi hoc.§.cum vir.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.76.

An per hoc videatur relicta tutrix.ibi.

7 Mater ſi inſtituat filiũ ſub conditione ſi emancipeť a pr̃e an tñ ea cõditione pẽdẽte poterit pater petere bonorũ poſ.ſcđm tabu.⁊ habere adminiſtrationẽ bonorũ.in.l.filijs matrẽ.nu.3.C.de inoffi.teſta. fo.134.

2 **Materia** excíſa de ſylua obligata tãꝙ̃ fructꝰ ſylue obligate.in.l.ſi cõuenerit.§.ſi qs.n.2.ff.de pign.actio. fo.74.

8 **Licet** ad matrimonium contrahenduꝫ poſſit quis induci ſub ſpe premij ad ipſum tñ dirimendũ induci non poteſt.in.l.reprehendenda.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſti. fo.46.

3 Matrimoniũ valet etiã ↄctũ in mortis articulo lꝫ nõ ſit aliqua ſpes prolis procreande.in.l.ſi cũ dotẽ.§.ſi maritus.nu.5.ff.ſolu.mat. fo.17.

7 Matrimonium nõ eſt inter liberã ⁊ ſeruũ ſicut inter ſeruum ⁊ liberam ⁊ quid

et quid de iure canonico.in.l.cum proponas.nu.2.C.de dolo. fo.77.
Matrimonium hodie regulatur secundum ius diuinum.ibi.
3 Matrimonium contractum cum puella impubere per verba de presenti resoluitur in verba de futuro nisi sequuta sit copula carnalis.in.l.de diuisione.numero.14.ff.solu.mat. fo.7.
7 Matrimonium contraxisse cum muliere libera presumitur qui habuit conuersationem aliquo tempore cum illa sed potest probari contrariũ.in.l.siue possidetis.numero.11.C.de proba. fo.167.
8 Matrimonium si sit sine dote ⁊ coniunx premoriens sit locuples quare debeat superstes habere quartã seu virilem portionẽ.de qua in aut. preterea.numero.5.C.vnde vir ⁊ vxor. fo.23.
7 Matrimonialis causa est speritualis.in.l.omni nouatione.numero.2.⁊.3.C.de sacrosan.eccle. fol.6.
1 Matrimonio subsequenti non legitimatur proles nisi consentiat vel ratũ habeat si potest consentire.in.l.scire leges.nu.5.C.de legi. fo.10.
1 Matrimonium factum inter coniunctos vsq; ad quartũ gratũ si declaratur nullum nõ diceretur diuortiũ sed separatio facti.in.l.diuortio.§.illum autem.numero.7.ff.de neg.gest. fo.110.
6 Matrimoniũ requirit solennitatem verborum quando contrahentes loqui possunt.in.l.j.numero.4.ff.de verb.oblig. fol.2.
2 Matrimonium contractum per verba de presenti non validum ꝓpter etatẽ an habeat vim sponsaliorũ de futuro.in.l.qd̃ seruius.numero.2.3.4.5.⁊.7.ff.de condi.causa da. fo.38.
2 Matrimonium illicitum quando per iudicem ecclesiasticũ debeat pronuntiari nullum.in.l.fi.numero.3.4.⁊.7.ff.de condi.sine cau. fo.55.
7 Matrimonio contracto per verba de presenti si sequuta sit copula carnalis non potest alter ex coniugibus inuito altero religionẽ ingredi et quid si alter consentiat.in.l.fi.nu.2.⁊.3.C.de epis.⁊.cler. fol.20.
6 Non debet quis compelli vel induci ad matrimonium cõtrahendũ vel ad persistendum in eo metu pene conuentionalis ⁊ quid in matrimonio spirituali.in.l.titia que.numero.2.ff.de verb.obli. fo.39.
7 Matrimonium an possit cõtrahi per procuratorem.in.l.cum per eos.numero.4.C.si quis alte.vel sibi. fo.213.
2 Matrimoniũ nec dos nec actio de dote potest esse cũ seruo ⁊ qd si de facto ꝯhat ⁊ tradatur dos.in.l.publia.§.lucius.nume.2.ff.depo si. fo.105.
8 Põt qs induci ad ꝯtrahendũ matrimoniũ sub spe p̃mij si instituat vel sibi relinquat sub conditione si matrimoniũ ꝯxerit sed ꝓmissio pene nõ valet si matrimoniũ non ꝯxerit.in.l.j.nume.2.C.de insti.⁊ substi. fo.45.
Matrimonium non potest esse hodie inter consobrinos.ibi.numero.3.
2 Matrimonium si duo contraxerunt de facto quia erant consanguinei ⁊ alter ipsorum sciebat impedimentum alter non an filij nati q̃tum ad ignorantem erunt legitimi.in.l.j.nume.9.ff.de tribu.actio. fo.84.
1 Matrimoniũ ꝓut est cõiunctio corpoꝝ est de iure natu.sꝫ ꝓut est ꝯiunctio aĩorũ est de iure gen.in repe.l.ex hoc iure.nu.30.ff.de iu.⁊ iu. fo.7.
1 Matrimonium quo iure sit.in.l.j.§.ius naturale.nu.11.ff.de iu.⁊ iu.fol.3.
3 Matrimonium sicut debet esse liberum a timore pene an ita etiam adoptio in.l.si quis.numero.2.ff.de condi.insti. fo.82.
5 Matrimoniũ si qs ꝯxerit cũ cõcubina an legitimeꝛ ꝓles si fuit aliđ mrĩmoniũ inter mediũ inter natiuitatẽ ꝓlis ⁊ ꝯtũ matrimoniũ cũ cõcubina.in.l.pomponius.§.quesitum est.numero.2.ff.de acqui.pos. fo.46.
1 Matrimonio ꝓhibito ꝑpetua ꝓhibitione ꝓhibenꝛ etiã sponsalia per que peruenitur ad ipsum.in.l.vxores viri.nume.9.ff.de infa. fo.80.
4 Matrimoniũ non est inter seruũ ⁊ seruam sed cõtuberniũ ⁊ quid de iure canonico.in.l.iulius paul.nume.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.80.
6 Matrimoniũ nõ debet ꝯhi ꝓpter pecuniã sꝫ iustis affectionibus nec ẽt metu pene.i.l.si ita stipulat⁹.§.si tibi nupsero.n.2.3.ff.de v̾b.ob.f.27.
Quid si tertia persona leget vel promittat si tali nupsero.ibi.numero.3.
8 Matrimo.Qui non nubit secundo censetur in primo matrimonio remanere licet dissoluto.in.l.fi.numero.2.C.de bo.mater. fo.102.
3 Matrimonium de iure diuino ⁊ canonico sola morte naturali alterius coniugum dissoluitur nec posset papa illud dissoluere si consummata fuisset copula carnalis.in rub.numero.3.ff.sol.mat. fo.2.
2 **Medicus** nõ teneꝛ iterũ curare egrotãtẽ ꝓ eadẽ mercede et qñ.in.l.marit⁹ domum.numero.2.ff.loca. fo.123.
7 Medicus imperitus non excusaretur propter ignorantiam.in aut.hodie.numero.2.C.de indi. fo.111.
1 **Medium** inhabile impedit extrema cõiungi.in.l.tria p̃dia.numero.3.ff.de ser.rusti.predi. fo.164.
2 Medium est inter consentire et dissentire.§.scientia cum patientia.in.l.j.numero.5.ff.de tribu.act. folio.84.
6 Medium tenuere beati.in.l.cõtinuus.§.cum ita.numero.4.ff.de v̾borum oblig. fo.41.
7 Medium dare non est inter successionẽ filij in potestate ⁊ mortẽ patris in.l.cum hereditas.numero.2.C.depo si. fo.200.
8 Medium est dare inter bonam fidem et malam fidem.in.l.venditioni.nu.3.in fi.C.de vsuc.pro emp. fo.108.
8 **Membrum** manus dicitur:digitus autem officium membri.in aut.si fugitiui.nu.2.C.de ser.fug. fo.3.
Membrum vnde dicatur.ibi.
Membri amputatio an sit pena corporalis.ib
8 Pes non debilitatur per amputationem pedis sed penitus abscinditur ⁊ debilitaꝛ totũ corpus.in.l.si fugitiui.numero.3.C.de ser.fugi. fo.3.
Per amputationem digiti non debilitatur digitus sed tota man⁹.ibi.
5 **Memoria** hominum est labilis in.l.peregre.nume.2.ff.de acqui.pos. fo.52.
6 Mendax quo casu priuatur iure suo.in.l.si dubitet.§.ita demum.numero.3.ff.de fideius. fo.50.
8 Conuictus de mendacio an cadat a iure suo ⁊ qualiter reus conuentus debeat respondere.in.l.questionem.numero.4.C.de fideicom. fo.84.
7 De mendacio quando ⁊ qualiter quis puniatur.in aut.contra qui propriam.numero.2.3.⁊.5.⁊.8.C.de non nu.pecu. fo.189.
7 **Mendicantes** qui dicantur.in aut.ingressi.numero.5.C.de sacrosan.eccle. fo.7.
1 **Mensuratio** intelligitur per itinera cõsueta ⁊ non per rectam lineam eundo per campos ⁊ agros.in l.j.numero.5.ff.si quis cau. fol.39.
8 **Mens** ⁊ intentio loquentis quando de ipsa constat pl⁹ debet attendi q̃ proprietas verborum ab eo prolatorum.in.l.si quis filium.numero.3.C.de lib.prete. fo.53.
6 Mens testatoris sicut in vltimis voluntatibus plus attenditur q̃ proprietas verborum an idem sit in contractibus.in.l.ita stipu.sum.§.sabinus.numero.2.ff.de verb.oblig. fo.44.
7 Mentẽ offendere dicitur ⁊ non verba legis q fraudẽ facit legi ⁊ qd̃ multis modis possit ꝯtingere.in.l.nõ dubiũ.nu.2.C.de legi. fo.24.
4 Mens ⁊ intentio statutorum magis est inspicienda q̃ verba.i.l.vbi pure.§.te rogo.numero.2.ff.ad treb. fo.106.
3 Mens legis habetur pro lege.in.l.cum mulier.nume.8.ff.sol.ma.fo.29.
Mens legis colligitur ex ratione assignata per legem.ibi.nume.9.
4 Mens loquentis colligitur ex ratione ⁊ cã loquendi ⁊ mens nih aliud est q̃ ratio.in.l.cum pater.§.dulcissimus.nume.2.ff.de leg.j. fo.58.
5 Mens iudicis attenditur in sententia et interpretatione verborũ eius et si de ea constat non debet vltra illam vel aliter extendi.in.l.si ex testamento.numero.2.ff.de excep. fo.82.
2 **Merces** quando dñs tradidit naute si est incertum.vt vna cũ alijs in naui portet an ei competat actio ex cõducto an ex locato si se restringat ad vnum istorum in libello ⁊ non ꝓbet illud debet succumbere.in.l.j.nume.2.⁊.3.ff.de prescrip.verb. fo.125.
3 Merces suas si quis vẽdidit alicui mercatori ⁊ anteq̃ ille solueret se fallit ipse emptor preferatur alijs creditoribus in rebus venditis.in.l.si cũ dotem.§.si mulier.numero.5.ff.sol.mat. fo.18.
2 Si ex mercibus pluriũ mercatorũ abscõditis manifestate sint a ꝯductore res vni⁹ tãtũ ei q volebat oẽs merces auferre ⁊ alie salue remãserunt an ablate debẽt per alios resarciri.l.l.j.nu.4.ff.ad legẽ rho.de iac.fo.80.
5 Merces in contractu locationis dicitur pretium sicut in contractu emptionis ⁊ ven.in.l.si quis ante.numero.6.ff.de acqui.pos. fo.44.
2 Merces qñ promittiꝛ ꝓ his que portabuntur censeꝛ ꝓmissio cõditionalis si deportabunꝛ.in.l.si vehenda.nu.5.ff.ad legẽ rhod.de iac. fo.81.
2 **Mercatoris** fugitiui ĩ apotheca si reperiũꝛ res empte de pecunia vni⁹ mercatoris nõ tñ ille est potior alijs in illis reb⁹ sed distribuiꝛ equalr inter oẽs et qñ p̃feraꝛ.in.l.ꝓcuratoris.§.si plures.numero.2.3.4.⁊.6.ff.de trib.act. fo.84.
1 Mercator florẽtin⁹ si cõueniaꝛ florentie ꝓ negotiatiõe hic gesta ⁊ habet libros suos hic nõ teneꝛ eos illuc reducere nec ibi edere nisi expẽsis ⁊ periculo ipsius petentis.in.l.pretor.§.sed est.nu.2.3.⁊.4.ff.de eden.fo.48.
7 Si inter duos mecatores pluries fuerit saldata ratio ⁊ sũmata si tamen alter ipsorum dicat fuisse commissum errorem in calculo iterum debet calculari.in.l.vna.numero.2.C.de erro.calcu. fo.59.
7 Error calculi vsq; ad quantum tempus possit allegari.in.l.vna.numero.2.C.de erro.calcu. folio.eo.
Quid si error non fuit expressus in sententia.ibi.numero.4.
7 Sententia in qua est expressus error calculi vel summe an sit nulla.in.l.vna.numero.3.C.de erro.calcu. folio.59.
2 Mercator si conueniatur non coram consulibus mercatorum sꝫ coram potestate qui est iudex gneralis an ibi debeant seruari statuta mercatorum.in.l.eum qui.§.quod exigimus.numero.4.ff.de consti.pecu.fo.63.
6 Mercator si cessauit ⁊ creditores stati oĩa bona capiũt an ipe p̃ncipalis libereꝛ vel fideiussor.i.l.heres.§.quod si.numero.3.ff.de fideius. fo.52.
7 Mercatores hodierni vel illi qui publicam artem faciunt et conficiunt ⁊ retinent libros in quibus scribunt omnia que habent agere cum alijs quando teneãtur illos edere.in.l.j.numero.5.C.de eden. fo.36.
3 Mercatores qui sunt inter infideles causa mercantiarum possunt ibi testari ⁊ quam solennitatem debeant seruare.in.l.quia latronibus.numero.2.ff.de testa. fo.37.
1 Mercator pannorum tenens apothecam alienam ad pensionem si legat alicui suam apothecam videtur legare pannos seu illud ius qd̃ habet.in.l.certo generi.numero.2.ff.de ser.rusti.predio. fo.163.
1 Mercator cum quo fuit factum saldum de partitis hincinde ⁊ remãsit debitor in.xx.⁊ posuit istam particulam ĩ aliquo folio libri an possit cogi vt istud saldum ostendat licet non contineat partitas hincinde.in.l.pretor.§.rationem.numero.2.ff.de eden. fo.48.

8 Mercator si fecit mihi literas cābij de pecunijs quas sibi solui ꝛ ego in itinere eas pdidi possum petere pecuniā lȝ lr̃as sibi nō restituā si possuȝ ostendere ꝙ perdidi.in.l.instrumēta.nu.7.C.de fideicō. fo.83.

7 Mercator qui desijt esse pōt p gestis tpe quo erat cōueniri in curia mercatorum.in.l.j.nu.3.C.vbi de ratioci.agi opor. fo.126.

1 Mercatores ꝛ cāpsores moderni tenēt libros rationū quos tenēt i loco publico edere ꝯ seipsos cū die ꝛ cōsule.in.l.ptor.n.3.ff.de edē.fo.48.
Quod non debeat edi nisi particula que pertinet ad petentem ꝛ ibi vide cautelam vt.s.ibi.

2 Mercatores plures si tradiderūt frumentum naulculario vt ad certum locum portaret ꝛ cumulatum fuerit simul tūc dn̄iū translatū est in nauicularium ꝛ tenetur ad tantundem in gn̄e si promisit restituere ꝛ quid si non fuerit cumulatum simul.in.l.in naue.nu.7.ff.loca. fo.120.

2 Mercator si in aliqua balla pannorū posuit aliquas gemmas vel annulos ꝛ nō nuntiauit gabellario ꝙ eas nō perdat.in.l.si laborante.§.cum in eadem.nu.2.ff.ad le.rho.de iac. fo.81.

2 Mercatores plures socij si exercēt negotiationē p istitorē qlibet ex ꝯ ctu institoris obligat insolidū.in.l.eius q.nu.27.ꝛ.28.ff.si cer.pet.fo.19.

7 Milites aliqs si esset de arte mercātie nō pōt rōne militie declinare iurisdictionē cōsulū mercātie.in.l.fi.nu.5.C.de iuris.om.iudi. fo.123.

7 Mercator esse lȝ aliquis desierit pro his tamen que gessit tēpore quo erat potest conueniri coram consulibus mercatorum.in.l.per iniquum.nu.2.C.de iurisdi.om.iud. fo.eo.
Quid in his que non pertinent ad artem mercantie.ibi.

2 Mercator si habet res in diuersis locis ꝛ aliqs ꝯxit Bononie vbi habebat apothecā qd possit ire Florātiā ꝛ facere ibi solui si ꝯctus nō respicit mercantiā.in.l.hinc queritur.§.potest.nu.5.ff.de pecu. fo.91.

2 Meretrix que publice se exhibet oībus quod recipit suū efficit ꝛ de illo pōt eleemosynā facere ꝛ quicqd vult secus si nō publice oībus se exhibeat qꝛ tūc pōt sibi auferri a fisco.in.l.j.§.ob rem igitur.nu.8.ff.de condi.ob tur.cau. fo.41.
Meretrici promissum an possit peti ꝛ quid ecōtra si mulier pmittat ex causa libidinis.ibi.nu.13.

7 Meretricē rapiēs q̄ est nupta dȝ puniri pena.l.raptores.C.de epi.ꝛ cle. ꝛ in ea cōmittit adulteriū sicut i honesta:ꝛ qd si nō erat nupta.ibi.n.20.

4 Merentes dicuntur qui non apparēt demerētes.in.l.cū pater.§.rogo.nu.2.ff.de leg.ij. fo.58.

1 Merum dicitur illud quod est abstractum ab omni cōpositione.in.l.vna.§.hoc iudicium.nu.2.ff.si quis ius dicen.non obtempe. fo.24.

2 Mensor tenet de dolo ꝛ lata culpa non de leui qn̄ bonafide se habuit.in.l.cū in plures.§.mādaui.n.5.ff.loca.fo.124.

7 Metuȝ licet appareat in primo cōtractu vel promissione interuenisse ꝛ aliquid aliud postea fiat pro executione vel confirmatione illius contractus ex interuallo an presumatur idem metus interuenisse.in.l.interpositas.nu.8.C.de transa. fo.51.

7 Metum inferens an sit deterioris conditionis anteq̄ condemnetur q̄ post.in.l.j.nu.5.C.qd me.cau. fo.74.

3 Metus solus an remoueat voluntatem ab actu ꝛ vide plures species coactionis.in.l.qui in aliena.§.celsus.nu.4.ff.de acqui.here. fo.87.

7 Quandocunqȝ subest aliqua coniectura ꝙ metum passus non fecit aīo probandi contractum sed ꝙ per aliam non resultat approbatio.in.l.ij.nu.7.C.quod met.cau. fo.75.

7 Metum inferens an sit deterioris conditionis anteq̄ condemnetur q̄ post.in.l.psecutionē.nu.5.C.quod me.cau. fo.74.

7 Metum mortis inferre quādo quis dicatur.in.l.si donationis.nu.2.C.quod me.cau. fo.76.

7 Metus vel dolus per que indicia probetur.in.l.interpositas.nu.4.C.de transac. fol.51.

1 Meum est melius q̄ nostrum ꝛ propriū q̄ ꝯmune.in.l.mutus.§.si procurator.nu.3.ff.de procu. fo.92.

8 Meum nō est quod cōmune est nisi quo ad dispositionem partis mee de qua possum disponere tam in vltima voluntate q̄ inter viuos.in.l.j.nu.3.C.qui test.fa.pos. fo.33.

4 Milites gaudentes an sint exēpti a iurisdictione seculari et ab oneribus seculariū.in.l.cum senatus.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de reb.dub. fo.67.

7 Miles si omisit peremptoriam scienter ei non subuenitur.in.l.j.nu.3.C.de iur.ꝛ fac.igno. fo.26.
Militibus licitum est ignorare iura.ibi.

1 Miles condemnatus.l.iulia.ff.de adul.efficitur infamis etiam si non fuit missus ab exercitu ꝛ talis infamia soluit eum iuramento militie.in l.ij.nu.3.ff.de infa. fo.78.

7 Milites nō possunt capere panem vinū pullos nec alia animalia rusticorum ad comedendum quando subditi grauantur in soluendo fisco onera sua annualia que propter hoc soluūtur nisi in casu necessitatis.in l.neminem.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.6.

1 Militem licet post litem contestatam pars nō possit repellere iudex tamen bene potest.in.l.filiusfa.§.veterani.nu.4.ff.de procu. fo.83.

7 Milites quando proferantur doctoribus in cessionibus ꝛ in accessu.in.ij.consti.C.nu.3. fo.3.

1 Miles pōt esse pcurator p toto numero in quo est nō p parte vt p vna banderia.in.l.filiussa.§.veterani.nu.6.ff.de pcu. fo.83.

8 In milite non dispensatur circa defectū naturalem vt est carentia intellectus licet dispensatur circa defectus ciuiles.in.l.licet antiquis.nume.4.C.de testa.mili. fo.33.

5 Miles nō potest aliquid donare vel relinquere concubine.in.l.donationes.nu.2.ff.de dona. fo.34.

8 Miles ex priuilegio militari potest substituere directo post aditam hereditatem.in.l.in testamento.nu.7.ꝛ.8.C.de testa.mili. fo.32.

8 Miles si dicat lego fundū Sticho liberto meo cū sit seruꝰ ꝛ hoc sciat vult sibi relinquere libertatē ꝛ vȝ legatū fundi secꝰ in testō pagani nisi cōcurrat publica vtilitas.in.l.ex his verbis.nu.2.C.de testa.mili. fo.31.

3 Miles sicut pōt decedere p parte testatus ꝛ pro parte intestatus ita ꝛ potest facere filium suum pupillum eodeȝ modo decedere.in.l.sed si plures.§.ad substitutos.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.71.

7 Milites nostri temporis qui non occupantur pro repu.sed vadunt per plateas propria negotia gerunt ꝛ honorantur in cessionibus ꝙ non habeant priuilegia militum.in.l.fi.nu.2.C.de resti.mili. fo.93.

8 Militū puilegia circa testm̄ remis.i.l.si a fratre.n.2.C.de test.mili.fo.32.

8 Miles non militans an gaudeat priuilegio militari.in.l.ne quidam.nu.1.C.de testa.mili. fo.32.

8 Miles nō potest hodie grauare sine causa filium in legitima.in.l.precibus.nu.20.C.de impu. fo.51.

8 Miles si faciat heredē ad tempus trāsacto illo tempore quis erit heres.in.l.certi iuris.nu.2.3.4.ꝛ.5.C.de testa.mili. fo.31.

5 Milites legalis militie ꝛ celestis an habeant eadē priuilegia que habebant olim.in.l.miles qui.nu.2.ff.de re iudi. fo.68.

8 Militum notarij si exerceāt in actu militari gaudent priuilegio militū.in.l.scriniarius.nu.2.C.de testa.mili. fo.32.
Militum priuilegijs qui gaudeant.ibi.nu.4.5.ꝛ.6.

1 Miliare hodie sumitur prout sumit vulgariter.in.l.j.nu.5.ff.si quis cau. fo.39.

1 Miliare legale continet mille passus ꝛ quilibet passus continet quinqȝ pedes.in.l.j.nu.2.ff.si quis cau.sisten. fo.eod.

7 Minor vigintiquinqȝ annis existēs in etate viginti annorū ꝯxit ꝛ fuit lesus ꝛ sic tp̄s restitutiōis petēde si viueret incipiat sibi currere post qnqȝ ānos tn̄ si moriat tūc relicto herede qn̄ incipiāt currere illi qnqȝ anni ꝯ heredē q est minor ꝛ qd si erat maior.in.l.ea que.§.si qn̄.nu.2.3.6.C.de tempo.in inte. fo.94.

7 Minor qui decessit hereditate nō adita an transmittat beneficium restitutionis in integrū.in.l.j.nu.7.C.de resti.mili. fo.92.

7 Minor eoipso ꝙ renūtiat iuri suo videtur lesus nec hȝ probare aliam lesionem.in.l.si intra.nu.2.C.de in inte.resti.mi. fo.79.

7 Minor restituto q erat reꝰ restituit aduersariꝰ eiꝰ ad p̄stinā actionē ꝛ qn̄ aduersariꝰ nō restituat.in.l.j.nu.2.3.ꝛ.4.C.si aduer.transac. fo.84.

7 Minor si est lesus in non prosequendo appellationem vel in nō appellando coram quo iudice petet restitutionē an coram iudice a quo vel coram iudice ad quē in.l.quoniā.nu.4.C.vbi ꝛ apud quem. fo.90.

4 Minor sicut sine decreto immobilia nō poterat alienare ita nec dare libertatē ꝛ quid hodie.in.l.si minor.nu.3.ff.de leg.j. fo.37.

7 Minor qn̄ dixit se maiorē dolo aduersarij ꝛ nō minoris ꝯcedit restitutio etiā si minor iurauit corporaliter tactis scripturis ꝙ erat maior vel etiā si nō fuit dolus aduersarij si tn̄ fuit falsitas instrumētorū vel testiū pductorū p aduersariū.in.l.j.nu.5.6.ꝛ.7.C.si minor se maio.dixe.fo.89.

7 Minor q vēdidit rē minori p̄tio q̄ valeret ꝛ sic fuit lesus tn̄ itererat sua vendere sed iusto pretio ꝛ petat se restitui an debebit agere vt suppleatur pretiū vel restituatur res an simpliciter ad rescindendum venditionem. in.l.non interest.nu.4.C.qd met.cau. fo.75.
Minor.xxv.annis si decedat hereditate nō adita an transmittat beneficiū restitutionis in integrū.in.l.pātoniꝰ.nu.8.ff.de acq.here. fo.104.

4 Minor si recipit dotē bona sua obligātur pro restitutiōe de dotis licet nō interueniat autoritas tutoris vel decretū iudicis in receptione dotis.in.l.conditionibus.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demon. fo.69.
Quid in inuectis ꝛ inductis in domum conductam.ibidem.

5 Minor lesus sicut anteq̄ restituatur in integrū non habet actionem rescissoriā que incipit competere post restitutionem cōcessam an ita non habeat exceptionē.in.l.exceptiones.nu.2.ff.de excep. fo.78.

7 Minor an possit donare res suas.in.l.fi.nu.6.C.si aduer.dona.fo. 83.

7 Minor cōseruat ipso iure illesus a dolo in preteritū presumpto.in.l.fin.nu.2.C.si aduer.deli. fo.85.
Minor an post didicita testificata admittat ad pducendum testes.ibi.

7 Minor si vēdidit rem immobilē sine decreto ꝛ fuit deceptus vltra dimidiam iusti pretij cum tanq̄ minor possit dicere contractū nullum ꝛ tanq̄ deceptus etiam si esset maior posset petere ipsum rescindi si iurauit simpliciter nō venire contra an expellat ab vtraqȝ expugnatiōe.in aut.sacramenta.nu.10.C.si aduer.vendi. fo.83.
Minor vel mulier qn̄ iurant de nō veniendo cōtra an sit necesse ꝙ certiorentur de modis per quos possunt venire contra.ibi.nu.12.

7 Minor hodie non potest alienare res mobiles cum autoritate tutoris vel cura

vel curatoris sine decreto iudicis nisi sint tales que seruando seruari nõ possunt.in.l.si curatorem.nu.3.C.de in integ.resti. fo.78.
7 Minor an restituat aduersus vẽditionẽ rei sue factã a creditore iure creditoris ⁊ possit rẽ ab ẽptore auocare.in.l.si.nu.3.C.si aduer.vendi.fo.83.
1 Minor sine decreto nõ põt renũtiare iuri hypothece in re ĩmobili sicut nec rẽ alienare ⁊ qd in muliere.in.l.cũ hi.§.si vni.nu.5.ff.de trãsac.fo.73.
1 Minor lesus in pditione rei sue vel sue actiõis duplex iudiciũ hʒ intentare:scʒ rescindẽs q̃ dr restitutio in integrũ ⁊ rescissoriũ et qñ p ipsam restitutionẽ cõsequat ipsam rẽ ⁊ qñ sufficiat vnũ iudiciũ tãtum.in.l.qui p prio.§.item queritur.nu.2.ff.de procu. fo.93.
1 Minor põt ꝯstituere pcuratorẽ ad petẽdũ sibi dari curatorẽ sic in cã bñficiali ⁊ matrimoniali.in.l.mutus.§.is qui.nu.5.ff.de procu. fo.92.
Minor vel ille qui petit curatorẽ dari debet etiam nominare personã quam vult dari.ibi.nu.6.
1 Minor potest petere restitutionẽ ad naturalem obligationem qñ talis erat que poterat nocere.in.l.ait pretor.nu.9.ff.de nego.gest. fo.101.
4 Minor.xxv.annis põt renũtiare cũ curatore fauori suo qñ ex hoc ꝯsequtur maiorẽ vtilitatẽ.in.l.cũ pater.§.curatoris.nu.3.ff.de lega.ij. fo.57.
2 Minor si iurauit non venire contra contractum an perdat beneficium ristitutionis si nõ fuerit de illo certioratus.in.l.si duo.§.idem iulianus.nu.12.ff.de iureiu. fo.23.
7 Minor si restituatur aduersus lapsum dilationis vt possit probare similr ⁊ aduersa pars poterit probare etiã si fuit publicatus processus ⁊ dedicita testificata.in.l.petende.nu.9.de tẽpo.in integ. fo.95.
7 Minor qui iure cõi vsus est faciendo aliquẽ actũ nõ propter hoc videt circũscriptus.in.l.nõ videt.nu.4.C.de in inte.resti. fo.79.
7 Minor ⁊ mulier an possint opponere declinatoriã vel dilatoriam etiã post litem contestatam.in.l.ita demũ.nu.3.⁊.4.C.de procu. fo.67.
8 Minor semel restitutus ad repudiandũ quo casu non põt iterũ restitui ad adeundũ.in.l.si.§.vbi autẽ.nu.6.C.de bo.que libe. fo.107.
8 Minor licet nõ teneat accusare de morte defuncti si tñ vult potest.in.l.minoribus.nu.3.⁊.4.C.de his quib.vt indig. fo.71.
7 Minor.xxv.an admittatur ad defensionẽ patris absentis contra queʒ potest perueniri ad diffinitiuam et eodem modo ad defensionem matris vel fratris admittitur ⁊ sic q̃ duo requirantur vt admittatur ⁊ sit litis cõte.in.l.exigendi.nu.6.⁊.8.C.de procu. fo.67.
Plura de minore.vide ibidem.nu.9.⁊.10.
8 Minor si nõ fuit psecutus appellationẽ in termino ⁊ sic indiget restitutione in integrũ an ista institutio debeat cõcedi per iudicẽ appellationis.in.l.preses.nu.3.C.de appel. fo.127.
7 Minore restituto non restituit eius aduersarius qui fuit in dolo.in.l.j.nu.6.C.de repu.que fiunt in iudi. fo.91.
7 Minor contra quẽ est lata sententia an ⁊ qñ possit petere resti.in integrum.in.l.momẽtanee.nu.1.⁊.2.C.qui leg.perso.in iu. fo.114.
7 Minor qñ in totũ excusetur in delictis ⁊ qñ iuuet per restitutionem.in l.j.nu.2.C.si aduer.deli. fo.85.
7 Minor petens restitutionem aduersus aditionem hereditatis qualr necesse habeat probare se lesuʒ ex aditione.in aut.si omnes.nu.3.C.si vt se ab here.absti. fo.86.
1 Minor sine curatore quem habet licet non possit se obligare si tamen fideiubet pro suo procuratore in causa sua valet obligatio etiã sine curatore si pcurator erat cõstitutus cum autoritate curatoris.in.l.de die.§.qui mulierem.nu.2.ff.qui satisda.cog. fo.33.
2 Minor.xxv.an.deferens iuramentũ sine tutoris vel curatoris autoritate potest in integrũ cõtra talem delationem venire ⁊ replicare etiam sine aliqua restitutione ⁊ quando contra pupillũ non detur exceptio iurisiurandi.in.l.iusiurãdũ.§.pupillus.nu.4.ff.de iureiu. fo.24.
1 Minor excusatur a dolo presumpto de preterito ⁊ qd in dolo presumpto in futurũ vt si vellet producere testes post didicita testificata.in.l.j.§.editiones.nu.10.ff.de eden. fo.47.
1 Minor ⁊ mulier si nõ opponãt exceptionẽ dilatoriã ante litẽ cõtestatã nõ phibẽt opponere post ⁊ idẽ in rustico secus in alijs quos ignorãtia iuris nõ excusat.in.l.de die.§.si seruus.nu.3.ff.qui satis.cog. fo.33.
1 Minor sicut non potest alienare rem immobilẽ sine decreto iudicis ita nec transigere sup lite que agitat de re immobili.in.l.cũ hi.§.transactiones.nu.4.ff.de transac. fo.73.
6 Minor sicut posset restitui in integrũ aduersus soluentẽ an ita poterit restitui curator noĩe hereditatis.in.l.filius qui.nu.2.ff.de solu. fo.85.
7 Minor restitutus ad rem venditã si non vult vti restitutione nõ poterit emptor eũ inuitũ cõpellere vt rem recipiat ⁊ restituat pretium.in.l.j.nu.4.C.de repu.que fi.in iudi. fo.91.
1 Minores predia non possunt alienari etiam in vtilitatẽ minoris nisi cã eris alieni secus in re ecclesie vel dotali.in.l.mandata.nu.2.ff.de offi.ei9 cui man.est iuris. fo.14.
7 Minor qui dispensatur ad defendendum alium nõ iuuatur per restitutionem in integrũ.in.l.alienam.nu.2.C.de procu. fo.68.
7 Minoris aduersarius an possit minorem nõ legitime comparentẽ vel ei9 pcuratorẽ nõ legitĩe cõstitutũ repellere a iudicio nisi legitime ꝯpareat cũ si feratur sñia pro se nõ valeret sed cõtra se valeret ⁊ an ista exceptio possit opponi quandocũqʒ.in.l.nõ eo.nu.2.C.de procu. fo.67.
4 Minor est defectus impersonalitatis ex parte persone honorate q̃ ex parte persone grauate.in.l.peto.nu.5.ff.de leg.ij. fo.55.
6 Minor non potest renuntiare beneficio restitutionis in integrũ.in.l.doli mali.nu.3.ff.de noua. fo.63.
1 Minor.xxv.admittit ad defensionẽ patris absentis contra quẽ potest ferri sententia diffinitiua vel ad defensionẽ matris seu aliorũ ascẽdẽtiũ.in.l.minor.nu.2.ff.de procu. fo.94.
De minore vide latius.ibid.nu.3.4.⁊.5.
7 Minor si aliqs est ⁊ ẽt pdig9 ⁊ dat9 fuit sibi curator an iste poterit obligari nãlr sine curatore tãq̃ minor nõ prodig9 ⁊ ẽt testari an neutrũ possit tãq̃ pdigus.in.l.si curatorẽ.nu.5.C.de in integ.resti.mi. fo.78.
3 Minor si conducat domũ vel ducat vxorem ⁊ recipiat dotẽ an inuecta ⁊ illata in primo casu ⁊ eius bona mobilia in secundo obligentur pro pẽsione vel restitutione dotis si non interuenit autoritas curatoris vel iudicis.in.l.more.nu.5.ff.de acqui.here. fo.88.
7 Minor si fuit lesus in contractu in quo interuenit autoritas tutoris vel curatoris habet etiã actionẽ ordinariam tutele vel negotiorũ gestorum contra ipsum tutorem vel curatorẽ ad recuperationeʒ damni sui qñ fuerunt in culpa.in.l.j.nu.2.C.si tut.vel cura. fo.80.
7 Minor eoipso q̃ renuntiat querele inofficiosi testamenti dicitur lesus absqʒ eo q̃ probet lesionẽ.in.l.j.nu.4.C.de in integ.resti.mi. fo.78.
6 Minor.xxv.annis ratificando gesta per falsum procuratorẽ nõ perdit beneficium restitutionis in integrũ ⁊ operet talis ratihabitio.in.l.cum minor.nu.2.3.5.⁊.6.ff.rem ra.hab. fo.86.
7 Minor an eoipso q̃ constat de lesione conseruet ipso iure illesus.in.l.fi.nu.4.C.in qui.cau.in inte.resti.non est ne. fo.88.
2 Minor aduersus delationẽ iuramenti restituitur ⁊ potest agere actiõe prima ⁊ si excipiatur de iuramento potest replicare phabita tñ in integrum restitutione eo modo ⁊ intra ea tempora intra que posset pncipaliter agendo.in.l.nã ⁊.§.si minor.nu.1.ff.de iureiu. fo.21.
Minor qñ restituendus in integ.vide ibi.nu.3.4.5.7.⁊.8. fo.22.
7 Minatur qs alicui qd ipm interficiet si vadat p quãcũqʒ viã vult qd ille possit puenire ⁊ illũ impune occidere si erat talis qui ꝯsueuerat minas suas mãdare executioni.in.l.j.nu.5.C.vbi vel qñ liceat vni. fo.129.
7 **Minister** nudus dicitur ille qui ꝯstituit ad articulũ solũ cause nec in eo substantiat iudiciũ ⁊ an admittat procurator constitutus ad proponendũ exceptionẽ dũtaxat.in.l.si procurator.nu.6.C.de procur. fo.66.
7 **Miserabiles** persone possũt omissis ordinarijs iudicib9 adire principẽ per viã querele.in.l.vna.nu.4.C.quando impe.inter pup.⁊ vid. fo.123.
Miserabiles persone que dicantur.ibi.nu.6.
7 Miserabiles persone possũt adire superiorẽ per viã querele omisso inferiore si sperãt habere faciliorem expeditionẽ.in.l.nemo post.nu.2.C.de iurisd.om.iudi. fo.122.
2 **Misericordiam** exercere in alieno nõ est licitum vltra intentionẽ domini.in.l.si hominem.nu.2.ff.deposi. fo.103.
8 **Missio** ex primo decreto nõ fit hodie in oĩa bona lʒ olim sec9 si habebat actione psonali ⁊ qd etiã hodie ppter nimiã cõtumaciã.in.l.cũ pponas.nu.4.C.de bo.au.iu.pos. fo.135.
5 Missio an possit fieri pro dãno iam facto ex primo decreto ex hoc edicto.in.l.si finita.§.eum tñ.nu.6.ff.de dã.infe. fo.18.
8 Missio de qua.in.l.fi.C.de edi.di.adri.tol.per quẽ iudicem expediat et an possit delegari ⁊ quid si bona sint in alieno territorio.in.d.l.fina.nu.10.11.⁊.15. fo.68.⁊.69.
1 Missio re ipsa an transeat in consequentiam delegate iurisditionis.in l.ij.nu.7.ff.de iur.om.iudi. fo.16.
3 Missio ex primo decreto an sit pindicialis ⁊ an aduersus eam detur restitutio ⁊ an possit fieri contra pupillum ⁊ cõtra absentem causa reipublice.in.l.si qs.nu.6.ff.de here.insti. fo.67.
5 Missio in possessionem ex primo decreto facta de vno an prosit alijs.in.l.si finita.§.si plures.nu.2.ff.de dam.infec. fo.15.
1 Missio in possessionẽ qr nõ cauet de dãno infecto põt fieri p magistruʒ municipalẽ ex delegatiõe pretoris mortui ⁊ est de imperio nõ tñ est delegabilis per ipsum magistratum vel presidem alteri iurisditionem non habẽti.in.l.iubere.nu.2.⁊.3.ff.de iur.om.iud. fo.17.
5 Missio ex secundo decreto an debeat fieri statim post missionẽ ex prio decreto.in.l.si finita.§.non autem.nu.1.ff.de dam.infec. fo.16.
7 Missiones in possessionem ex primo vel secundo decreto sunt interloqutorie ⁊ qualiter fieri possint contra minorem indefensum.in.l.cum ⁊ minores.nu.3.C.si aduer.rem iudi. fo.81.
8 Missio de nomine debitoris quando ⁊ qualiter fiat.in.l.etiam.nu.2.C.de execu.rei iudi. fo.123.
7 Missio in possessionẽ ex primo vel secundo decreto ad hoc vt fiat non sufficit prima nuntiatio seu assignatio termini ad cõparẽdũ sʒ requirit pemptoriũ.in.l.ij.nu.9.⁊.10.C.vbi in rem act. fo.125.
Missio in possessionem ex primo decreto an sit sufficiẽs titul9 ad pscribendum.ibi.nu.14.
Missioni ex secũdo decreto nõ est locus in actione reali.ibi.nu.11.

8 Missio ex primo decreto an habeat locũ contra presentem ⁊ cõtumacem in non parendo iudici sicut cõtra absentem cõtumacẽ in non cõparendo.in aut.qui semel.nu.15.C.quõ ⁊ quando iu. fo.116.

8 Missio in possessionẽ que hodie fit an sit fienda ex edicto diui adriani an ex.l.fi.C.de edi.di.adri.ibi.nu.4. fo.67.

Que requirant ad hoc vt fiat ista missio i bonis hereditariis.ibi.n.5.⁊.6.

1 Missio quibus casibus fiat ex primo decreto.in.l.cognitio.§.vt possessio.nu.2.ff.de offi.eius cui mand.est iurisdi. fo.15.

Missio in possessionem ex secundo decreto ꝙ non possit delegari etiam ꝙtum ad cognitionem.ibi.nu.3.

2 Missio nuntij in possessionem non requiritur in secundo decreto si creditor erat immissus in primo decreto ⁊ quid aliud requirat̃.in.l.non est mirum.nu.3.ff.de pig.act. fo.76.

Quantum duret facultas petendi se immitti per nuntium ei qui ꝓnuntiatus est mittendus.ibi.nu.4.

8 Missus in possessionem ex primo decreto an requiratur ꝓnũz.in.l.in possessionem.nu.1.C.de bo.au.iudi.pos. fo.135.

5 Agere lz non possit ille qui facit se mitti in tenutam si tamen aduersarius ipsum non admittit bene potest agere.in.l.finita.§.si quis.nu.1.⁊.3.ff.de dam.infec. fo.18.

1 Misso vno ex creditoribus ex interlocutoria de mittẽdo in posses.ista immissio prodest aliis.in.l.filio qui.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.138.

3 Mitti in possessionẽ bonoꝝ hereditarioꝝ licet possit quis si diu incertum est quis erit heres non tñ per hoc dicitur agere.in.l.si constante.§.si exheredato.nu.3.ff.sol.mat. fo.19.

5 Mittendi forma ex secundo decreto.in.l.si finita.§.vbi autem quis.nu.2.ff.de dam.infe. fo.16.

Missus si fui ex primo decreto contra verum dominum citato ⁊ requisito tertio qui habebat ius in domo ruinosa tunc consequor dñium illi⁹ domus liberũ.in.d.l.si finita.§.si qua sint.nu.2.ff.de dam.infe. fo.16.

Quid si fui immissus illo nõ citato et quid si fui immissus solum contra illum tertium.ibi.

5 Missus in possessionẽ ex causa iudicati possidet sicut creditor conuentionalis.in.l.a diuo pio.§.si sup rebus.nu.8.ff.de re iudi. fo.70.

Qd̃ p talem immissionem interrumpatur vsucapio naturaliter.ibi.

5 Victor si vellet immitti ꝓ iure cõdẽnati salua possessiõe possessoris: an hoc possit fieri ita ꝙ ius ꝓprietatis in ipsum trãsferatur remanẽte possessione.in.l.a diuo pio.§.si sup rebus.nu.9.ff.de re iudic. fo.eo.

8 Missus in tenutam an efficiatur possessor.in.l.cõsentaneum.nu.2.C.quomodo ⁊ quando iudex. fo.116.

5 Missus qñ qs est ex p͂io decreto ⁊ sic nõ posset si iudici videt̃ vtile priuare aduersariũ hoc posset ⁊ trãsferre missum.in.l.dies cautioni.§.si intro.nu.5.ff.de dam.infec. fo.11.

1 Missus in possessionẽ rei alterius si fecit impẽsas quã dñs nõ erat facturus tñ erat vtilis respectu rei ꝙ possit eã repetere q: fecit ob suspicionẽ necessitatis.in.l.sed an vltro.§.is autẽ.nu.2.ff.de neg.gest. fo.105.

3 Missus in possessionem bonorũ si facit impensam etiam circa culturaz fundi facit tanꝙ in re aliena ⁊ si nõ recolligit fructus vel si recolligit ⁊ restituit non facta deductione ꝙ habeat actionẽ in factũ: vt in.l.diuortio.§.impendia.nu.3.ff.sol.mat. fo.10.

8 Missus in possessionẽ ex p͂io decreto ꝙ fiat post litẽ ꝯtestatã sicut añ ⁊ an tũc sit maioris virtutis.in.l.cõsentaneũ.n.7.C.quõ ⁊ qñ iudex. fo.116.

5 Mitti iussus tñ nõdũ realiter immissus quãto tp̃e priuet̃ facultate faciẽdi se realiter immitti.in.l.si finita.§.eũ tamẽ.nu.8.ff.de dã.infec. fo.18.

7 Misso actore in possessionẽ ex p͂io decreto an teneat̃ colon⁹ vel inquilinus rem dimittere.in.l.ij.vbi in rem act.ibi.nu.3. fo.125.

7 Jus quod acquirat̃ per missionẽ in possessionẽ ex primo decreto.in.l.ij.nu.2.13.⁊.15.C.vbi in rem act. fo.125.⁊.126.

5 Missus ex primo decreto si est paratus incõtinẽti ꝓbare de iure suo excludit reum volẽtẽ recuperare tenutã etiã si offerat illa tria de quibus.in.l.si finita.§.si plures.nu.13.ff.de dam.infec. fo.16.

5 Missus ex primo decreto in actione reali an possideat.in.l.possideri autem.§.genera possessionũ.nu.2.3.4.ff.de acqui.pos. fo.43.

5 Missus in possessionẽ realẽ qñ qs fuit ꝯcedit̃ aduersario contumaci vt intra annũ possit venire ⁊ ꝯtumaciã purgare ⁊ audit̃ de ꝓprietate ⁊ de possessione nisi processum sit contra eũ ad sc͂dm decretũ ⁊ qualiter fieri possit.in.l.a quo fundus.nu.2.ff.de dã.infec. fo.22.

1 Missus in possessionẽ ex carbo.edicto si satisdedit ⁊ vt esset peritura vł deterior futura agere potest cõtra debitores hereditarios.in.l.qui de inofficioso.nu.6.ff.de inoffi.testa. fo.139.

1 Missus ex carboniano statim possidet nõ autẽ detinet licet regulariter missus in possessionẽ ex primo decreto detineat ⁊ non possideat.in.l.qui de inofficioso.nu.4.ff.de inoffi.testa. fo.eo.

5 Missus in possessionẽ ex p͂io decreto licet nõ fuerit admissus p debito rẽ nec fuerit data tenuta.realiter tñ potest ꝓcedi ad sc͂dm decretũ ⁊ fieri vẽditio bonorum.in.l.si quis dolo.§.si quis.nu.2.ff.de re iudi. fo.74.

1 Missus ab exercitu dicit̃ nõ solũ qui a toto exercitu qui est collectio oĩz militum sed etiam qui a parte exercitus.in.l.ij.nu.1.ff.de.infa. fo.78.

1 Modicum additũ paritati reducit pares ad imparitatẽ.in.l.maiorẽ.nu.2.ff.de pac. fo.56.

3 Moderni gaudent breuitate.in.l.gallus.§.quidam.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fol.51.

4 Mod⁹ nõ reddit legatũ ꝯditionale nec impedit obligationẽ ⁊ actionẽ oriri nec legatũ transmitti sed solũ faciat obstare exceptionẽ anteꝙ caueatur.in.l.qbus dieb⁹.§.termilius.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fol.73.

4 Modus largo modo appellatur conditio.in.l.titio centum.§.titio.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.77.

3 Modus fit per vt,cõditio vero per si,⁊ modus interdũ pro cõditione sumitur.in.l.si quis.nu.2.ff.de condi.insti. fo.83.

5 Molendina an possit quis facere supra aquã fluminis ex cõcatenatione nauium sine autoritate publica.in.l.fluminum.nu.3.ff.de dam.infec. fol.20.

1 Molẽdinũ cõe habẽtes in quo vnus vult ꝙ ponant̃ mole meliores qs eoꝝ teneat̃ soluere expẽsas.in.l.parietẽ.nu.2.ff.de ser.pred.vrb. fo.159.

7 Molẽdinũ si qs hʒ in flumine publico an ali⁹ in superiori parte possit cõstituere aliud molendinũ qd̃ haberet nocere sequẽti molẽdino ꝓpter aduersionẽ aque.in.l.si manifeste.nu.3.C.de serui.⁊ aqua. fo.152.

5 Molendinum si aliquis edificauit in flumine publico nauigabili et sic occupauit aquam ad vsum suũ ⁊ fuit per consequens effecta sua saltem quantum ad vsum an poterit alius edificare molendinum in parte superiori.in.l.si.nu.2.⁊.3.ff.de vsuca. fol.62.

1 Molendinũ si habeo in flumine ⁊ supra eũ facias clusam ⁊ aliud molẽdinũ ꝓpter qd̃ me impedis qualiter longo tp̃e nõ perdam ius prohibẽdi si clusa tua fuit per flumẽ pluries interrupta ⁊ destructa licet reparata esset pluries.in.l.hec autẽ.nu.7.ff.de ser.vrba.predio. fo.159.

4 Monachus factus ep̃s nõ desinit esse monach⁹.in.l.falsa.§.sed ⁊ si.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.72.

4 Monacho si relinquitur cum hac adiectione ꝙ abbas permittat ipsum habere nec faciat sibi controuersiam alias illud relinquat extraneo an nihilominus tale relictum applicetur monasterio an vero legatum sit nullum.in.l.lucius.§.tres heredes.nu.3.ff.ad treb. fo.121.

7 Monachus vnius monasterij si eligitur ad regimen alterius nõ debet ad illud transire nisi obtenta licẽtia sui superioris.in.l.qui sub pretextu.nume.2.C.de sac.san.eccle. fo.6.

Monachus an possit transire de vna religione ad alteram ⁊ quãdo nõ sufficiat licentia sui superioris sed debeat obtinere a papa.ibi.

8 Monacho an possit relinqui cum hac adiectione ꝙ nihil acquirat̃ monasterio.in aut.excipitur.nu.5.C.de bo.que libe. fol.104.

8 Monachus institutus an equiparetur seruo.in.l.cum ꝓponas.nuñ.4.C.de heredi.insti. fo.43.

1 Monachus si de mãdato abbatis mutuauit tũc debitor reddendo eidem monacho liberatur.in.l.si vnus.nu.3.ff.de pac. fo.61.

7 Monachus sine licentia abbatis non habet legitimam personam standi in iudicio ⁊ fideiussores ab eo dati non obligant̃.in.l.j.nume.3.C.qui legi.perso.in iudi. fo.114.

7 Monachus potest quis esse absꝗ eo ꝙ habeat aliquem ordinem clericalem.in.l.generaliter.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fol.20.

7 Monachus per ingressum religionis non patitur capitis diminutionem.in aut.causa que.nu.3.C.de epis.⁊ cleri. fol.17.

1 Monachus in casibus in quibus potest in iudicio consistere cum abbate abbas ministrat expensas monacho sic dominus seruo.in.l.vix certie.nu.2.ff.de iudi. fol.127.

5 Monachus vnius monasterij si de facto detinetur ab alio monasterio an acquirat primo.in.l.quicquid filius.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.43.

Monacho si delatum est legatum an solus abbas possit repudiare vel acceptare.in.l.legatum.nu.4.ff.de leg.j. fo.4.

2 Monacho si aliquid donatur cum hac conditione vt in alium transferat nõ acquiritur monasterio secus si simpliciter.in.l.sed ⁊ si.§.si ab alio.nume.2.ff.ad mace. fo.87.

6 Monachus vnius monasterij qui detinetur per aliud monasteriũ cui acquirat.in.l.seruus.nu.2.ff.de ver.obli. fol.20.

7 Monachi fugitiui vbicunꝗ reperiant̃ possunt capi ꝓpria autoritate p abbatẽ ⁊ duci ad ep̃m loci qui hoc cõperto statim sibi restituet ⁊ qd si dicat se nõ esse monachũ.in.l.j.nu.2.C.vbi quis decurio.vel coar. fo.127.

Quid in vxore alicuius fugiente.ibi.nu.3.

8 Monachus aliquis si instituitur tanꝙ non monachus ꝙ valeat institutio et per eum acquiratur hereditas monasterio preter intentionem testatoris.in.l.cum aliquis.nu.2.C.de iure deli. fo.61.

2 Monachus cui delata est hereditas si moriatur anteꝙ adeat ꝙ potestas adeundi remaneat penes monasterium ⁊ ꝙ secus sit in seruo vel filiofami.in.l.si condicatur.nu.1.⁊.3.ff.de condi.fur. fo.55.

3 Monacho hereditate delata si abbas iussit sibi ꝙ adiret ⁊ transiuit ad aliud monasterium de licentia superioris ꝙ abbas secundi monasterij poterit iubere ⁊ acquiretur sibi non primo ⁊ quando.in.l.antistius.§.si seruus.nu.2.ff.de acqui.here. fo.99.

8 Monasterium quare habeatur loco liberorum ⁊ quando non habeat.in aut.nisi rogati.nu.1.⁊.2.C.ad trebel. fol.90.

7 Monasterium facit deficere conditionem appositam grauato si decesserit sine liberis et excludit substitut̃ si grauatus ingrediatur monasterium.in aut.si qua mulier.nu.3.C.de sac.sanc.eccle. fo.81.

Monasteria dicũt illa in qb⁹ sũt monachi q hñt in cõi & nõ in particulari sed illa in qb⁹ sunt religiosi mendicãtes appellant loca pia seu religiosorum.in aut.ingressi.nu.3.C.de sac.sanc.eccle. fo.7.
Monasteriũ tenetur ex persona ingressi vsq; ad quantitatem seu vires bonorum & non vltra sicut nec fiscus ex persona deportati & cõtra quem dabitur libellus.ibi.nu.18.
4 Monasterio si quis relinquat sub conditione vel modo vt aliquẽ recipiat an valeat legatũ & sit implenda conditio vel modus.in.l.titio centum.§.titio.nu.4.5.6.&.7.ff.de condi.& demon. fo.77.
7 Monasteriũ non habet bona ingressi tanq̃ heres & quid sequatur ex hoc & qualiter ea habeat.in aut.causa que.nu.2.C.de epi.& cle. fo.17.
5 Monasterio nõ acquiritur per monachum putatiuum etiam si sit in quasi possessione superioritatis.in.l.per eũ.nu.2.ff.de acq.pos. fo.53.
7 Monasterio si p monachũ sint quesita bona & transeat ad aliaz religionem an talia bona remaneant penes primum monasteriũ.in.l.inter antiquam.nu.2.C.de vsufru. fo.150.
8 **Monete** valor quo tpe debeat cõsiderari in contractibus inter viuos & vltimis volũtatib⁹.in.l.si duobus.nu.3.& 4.C.cõmu.de lega. fo.85.
6 Obligatio contracta de qua pecunia seu moneta intelligatur.in.l.paulus respondit.nu.2.3.&.4.ff.de solu. fo.79.
7 **Monumenta** etiam dicuntur fines & termini diuidentes duo predia vicina.in.l.si sepulchrum. nu. 7.C.de reli.& sum.fune. fo.163.
8 Monumentum dicitur anteq̃ corpus humanũ ibi sepeliatur & tũc nõ est locus sacer sed profanus.& in quo differat a sepulchro & an possit legari.in.l.monumenta.nu.2.C.de lega. fo.75.
6 **More** omnis purgatio fit de equitate nõ de rigore.in.l.si seruuz.§.sequitur.nu.2.ff.de ver.obli. fo.26.
6 Mora si non erat cõmissa tempore secunde stipulationis conditionalis nõ potest cõmitti post per non fieri sed per malefieri sic & an purgetur hoc casu per secundam stipula.& an cõmittat secũda adueniente conditione.in.l.si rem aliquam.nu.5.&.6.ff.de noua. fo.64.
6 Mora vltima an noceat.in.l.si seruũ.§.sequit.nu.3.ff.de ver.ob. fo.26.
Mora que cõmittitur per malefieri an possit purgari.ibi.nu.4.
5 More purgatio admittit in delictis in quibus orit actio ad interesse an teq̃ intersit ad euitandum illam actionem.in.l.si finita.§.si quis.nu.5.ff. de dam.infe. fo.18.
4 Mora illa est regularis que 9hit p interpellationẽ sed irregularis q̃ sine interpellatione vera vel ficta 9hit & dicit cõtrahi re ipsa & qualr hoc contingat.in.l.titia.§.vsuras.nu.2.ff.de lega.ij. fo.60.
2 Mora nõ contrahitur per solã interpellationẽ extraiudicialẽ in his q̃ sunt in officio iudicis nobili sed requirit litis cõtestatio.in.l.qui per collusionem.§.pretij.nu.4.ff.de act.emp.& ven. fo.114.
2 Mora qñ cõmittat.in.l.vinũ quod.nu.9.ff.si cer.peta. fo.13.
4 Mora heredis de legato conditionali facit purũ.in.l.cũ quidam. nu.8. ff.de lega.ij. fo.46.
6 Mora pncipalis debitoris an ppetuet obligationẽ fideiussoris dati a suo fideiussore.i.l.si seruũ.§.nũc videam⁹.nu.2.&.3.ff.de ver.obli. fo.26.
5 Mora vltima nocet.in.l.pretor ait.§.si aliquando.nu.1.ff.de no.oper. nuntia. fo.9.
6 More purgatio an debeat locũ ex parte actoris ad actionem cõsequendam sicut ex parte rei ad consequendum exceptionem.in.l.si ita quis.§. seia.nu.3.ff.de ver.obli. fo.40.
Quid in maleficiendo an possit purgari intra modicũ temps.ibi.nu.4.
6 Res debita si pereat post morã tñ intra tp̃s quo põt mora purgari perit periculo debitoris.in.l.si seruũ.§.sequitur.nu.4.ff.de verb.obl.fo.26.
7 More purgatio non habet locũ vbi est dies & pena.in.l.si maior annis. nu.2.&.3.C.de transac. fo.57.
6 Mora vnius an noceat alteri.remissi.in.l.ex duobus.numẽ.6.ff.de duo. reis stipu. fo.48.
1 More purgatio regulariter nõ admittit nisi refuso interesse.in.l.si re⁹. nu.3.ff.de procu. fo.97.
2 Mora perpetuat obligationẽ.in.l.qd te mihi.nu.2.ff.si cer.pet. fo.6.
1 More purgatio an admittat in extraiudicialibus & iudicialibus decisorijs iudiciorũ & quid in iudicialibus & preparatorijs iudiciorũ.in.l.& si post tres.nu.4.&.5.ff.si quis cau. fo.41.
Quid in contractibus bone bonefidei.ibi.nu.6.
4 Mora cõmissa in prima actione extinguit cũ ipsa actione.in.l.deducta. nu.2.ff.ad trebel. fo.115.
7 Mora potest purgari ante executionem factam a lege vel ab homine. in.l.j.nu.2.C.de iur.& fac.igno. fo.26.
6 Moram purgare vel non an & quando possit reus.in.l.si insulam.nu.4. &.5.ff.de ver.obli. fo.24.
An possit purgare eam in preiudiciũ fisci vel cõmunis.ibidem.nu.5.
2 Mora rei principalis qñ noceat fideiussori & ad quas vsuras teneatur fideiussor.in.l.centum capue.nu.8.ff.de eo qd cer.lo. fo.61.
4 Mora committitur per interpellationẽ extraiudicialem.in.l. quisituz. §.cum homo.nu.3.ff.de leg.j. fo.35.
2 Qui recipit aliquid ob causam implendã qñ dicatur in mora & qñ cã dicat defecta.in.l.dedi tibi.§.sed si.nu.2.&.3.ff.de cõdi.cau.da. fo.35.
6 Mora 9missa p nõ fieri sicut tollit p oblationẽ verã vel fictam ita & per male fieri.in.l.qui decẽ.§.si cũ stichum.nu.3.ff.de solutio. fo.74.
3 Mora vltima nocet.in.l.semel mora.nu.3.ff.solu.ma. fo.21.
6 Ad cõstituendũ quẽ in mora sufficit interpellatio etiam extraiudicialis.in.l.qui rome.§.coheredes.nu.5.ff.de verb.obli. fo.35.
3 Morã purgare volens an audiat post lapsum termini.in.l.q̃diu.nu.11. ff.de acqui.here. fo.100.
1 Moram purgare potest intra sex menses qui promisit alium sistere.in.l. & si post.nu.2.ff.si quis cau. fo.41.
4 Moram qui cõmittit in precedenti videtur cõmittere etiam in cõsequẽti ad quod illo mediante peruenitur.in.l.si cui legatum.nu.4.ff.de cõdi. & demon. fo.81.
2 More purgatio admittitur in contractibus bonefidei vbi est apposita dies & pena.in.l.lucius titius.nu.4.ff.de act.emp.& ven. fo.113.
6 Propter moram cõmissam in inchoãdo an possit statim agi ad particulare interesse.in.l.continuus.§.item qui.nu.3.ff.de verb.obli. fo.41.
6 Mora principalis nocet ei qui tenet accessorie non sic ecõuerso.in.l.cũ filius.nu.2.ff.de verb.obl. fo.17.
7 More purgatio sicut non hz locũ ex parte debitoris qñ est dies & pena. ita ex parte actoris q pmisit dare.in.l.si super.nu.3.C.de transac. fo.51.
Quid si non est dies & pena sed dies tm̃ vel pena tm̃.ibidem.
2 More vel culpe rõ an habeat vt q: actor accessit ad locũ vel misit vt re⁹ nõ accessit cũ posset:& quid ecõtra.in.l.ij.nu.7.ff.de eo qd cer.loc. fo.59.
5 In his que nõ possunt peti iure actionis sed officio iudicis nobili non cõstituitur quis in mora per interpellationẽ extraiudicialem.in.l.cum postulassem.nu.2.ff.de dam.infe. fo.22.
4 Mora 9missa in antecedenti videtur commissa in subsequẽti.in.l.si qs. nu.2.ff.de leg.ij. fo.60.
8 Tres modi per quos purgat mora debitoris q̃tuz ad hoc vt postea nõ teneatur de interitu rei debite cõtingente sine facto dolo vel culpa sua. in.l.subtracto.nu.2.C.de fur. fo.7.
6 Mora an possit contrahi sine interpellatione vel tolli.in.l.qui rome.§. seia.nu.4.ff.de verb.obl. fo.35.
2 Mora etiã cõmissa in faciẽdo põt purgari re integra & ĩtra modicũ tp̃s lite tñ nõ cõtestata.in.l.si in lege.§.colonus.nu.2.ff.loca. fo.118.
3 Mora irregularis que contrahitur re ipsa ex eo q: implet contractus ex altera parte:facit morosum teneri de fructibus perceptis nõ autẽ de non perceptis etiam si pcipi potuerũt exceptis duob⁹ casibus secus in vera mora q̃ cõtrahit per interpellationẽ veram q: facit teneri de preceptis & percipiendis.in.l.de diuisione.nu.10.ff.solu.mat. fo.6.
1 More purgatio q̃ requirat.in.l.& si post.nu.6.ff.si qs cau. fo.42.
Plura de more purgatione.vide ibi.nu.7.8.9.10.11.&.12.
3 De mora creditoris vide late in.l.si mora.nu.1.2.5.8.9.&.12. fo.11.
7 Mora qualiter cõmittat & qs sit eius effectus & materia more.remissiue.in.l.in minorum.nu.2.C.in qui.cau.in integ.resti.nõ est.ne. fo.87.
5 **Mortis** causa capio est verbuz generale & comprehendit donationẽ causa mortis que proficiscit ab ipso mortuo & de bonis eius & quid aliud comprehendat.in.l.qui pretio. nu. 2. ff.de do.& mor.cau.ca. fo.35.
4 Mortui si sunt duo vno ĩpetu vel vno casu puta vna ruina vel vno naufragio vel vno bello tamen non constat quis eorum primo emiserit spiritum nec q̃ simul emiserint in quo casu presumat vnus premortuus alteri vt quando est pater vel mater & filius & quando nõ presumitur hoc. in.l.si inter.nu.4.ff.de re.du. fo.65.
1 Mors dicit casus fortuitus.in.l.interdum.nu.6.ff.de iudi. fo.122.
6 Morosus & fur equiparantur.in.l.inter stipulantem.§.stichum q.numẽ. 2.ff.de verb.ob. fo.24.
2 Mors omnia soluit & an penes hereditatem sit possessio.in.l.eius qui. nu.3.&.5.ff.si cer.pe. fo.18.
7 Persone priuate interdum licitum est mortem inferre & quando.in.l.accusationis.nu.3.C.quod me.cau. fo.76.
8 Mors cõputatur inter casus fortuitos.in.l.vna.nu.5.C.de his qui ante aper.tab. fo.95.
3 Mors ciuilis est multiplex & quando irritet testamentũ vel confirmet. in.l.j.nu.6.ff.de testa. fo.34.
2 Morosus qñ teneat ad interesse intra rẽ & quando extra rem.in.l.nummis.nu.3.ff.&.7.de in lit.iu. fo.33.
1 **Motus** proprius superioris facit q̃ censeat aduersus omnez legem dispensare.in.l.& quis.§.si is pro.nu.3.ff.quod quisq; iur. fo.23.
1 Motus pprius superioris effectus quos habet quia tollit retorquntionem iniqui iuris & tollit surreptionem & facit vt censeat derogatũ omni iuri cõtrarium disponenti.in.l.si quis.nu.2.ff.qd quisq; iu. fo.22.
1 Motus proprius superioris non presumitur quando indultum nõ cõtinet in corpore iuris scripti nisi in ipso adulto fiat mẽtio de hoc.secus in legibus vel statutis.in.l.si quis iniquũ.nu.3.ff.qd quisq; iu. fo.eo.
1 **Mulctari** nõ solũ põt pars qñ nõ obtẽperat iudici sed etiaz aduocatus in causa.in.l.j.nu.13.ff.de postu. f.76.
1 Mulcta proprie dicitur quando venit applicãda fisco non parti.in.l.ij.

§.his datur.nu.4.ff.de indi. fol.116.

1 Mulcta ad hoc vt possit indici ꝑ contumacia quatuor sunt necessaria. in.l.vna.§.is videtur.nu.4.⁊.5.ff.si quis ius di.nō obtē. fol.24.

4 Multa sunt possibilia que non sunt credibilia.in.l.menius.nume.2.ff. de lega.ij. folio.52.

4 Multa dicuntur tria.in.l.licet imperator.nu.9.ff.de leg.i. fol.29.

1 Multa remanent facta ex postfacto que a principio non essent fienda. in.l.j.nu.15.ff.de postu. fo.76.

4 Multa indirecto conceduntur que non directo.in.l.si titio.§.si eo herede.nu.2.ff.de lega.ij. folio.51

3 Mulier si dedit in dotem equum ⁊ maritus emit frenū vel sellam potest maritus.solu.matri.repetere quod emit.in l.in his.§.seruus vxoris.nu.3.ff.sol.ma. fol.33.

8 Mulier ſm cōem cursū postq̃ excessit quinquagesimū annū nō pōt cōcipere ⁊ q̃ aliqñ ista regula fallat.in.l.si maior.n.2.C.de legi.here.f.100.

2 Mulier si renuntiat hypothece quam habet in bonis mariti qui nō est soluendo non valet renuntiatio quia habet vim donationis.in.l.rogasti.§.si fugitiuus.nu.4.ff.si cer.pe. fo.9.

4 Mulieri est melius non nubere q̃ nubere indigno nuptijs suis.in.l.sed si hoc.§.cum vir.nu.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.76.

2 Mulier ad hoc vt iuuetur velleiano qñ requirat̃ q̃ creditor participauerit fraudē ⁊ qñ regrat̃ solū scientia creditoris q̃ mulier intercedat ad cōmodū alteri⁹.in.l.si mulier.§.si mulier ne.nu.2.ff.ad velleia. fol.99.

4 Mulier si tradidit viro instrumēta debitoꝝ q̄ erāt vltra dotē ⁊ vir rōne taciti mādati dbita illa exegit ⁊ ex illa pecunia pcepit vsuras ⁊ lucrat⁹ ē an teneat̃ de illis reddere rōnē vxori.in.l.marit⁹.nu.3.ff.ad.l.fal. fo.97.
Quid de fructibus rerum paraphernalium.ibi.nu.4.

2 Mulier intercedēs obligatur mero iure ciuiliter ⁊ naturaliter et oritur actio sed iuuat̃ exceptione.in.l.si mulier.nu.3.ff.ad velleia. fol.98.

3 Mulier si diuertit sine cā ⁊ pdidit dotē qualiter videat̃ postea talis iniuria remissa vt recuperet dotē.in.l.lucius.nu.2.ff.solu.mat. fo.25.
Mulieris culpa probatur eoipso q̃ nō apparet causa quare mulier diuertit si ipsa libellum repudij misit ⁊ si maritus eam repudiauit propter adulterium iudicio ecclesiastico q̃ tūc lucretur dotem ⁊ quid si propria autoritate repudiauit.ibi.nu.6.

3 Mulier an habeat heredem in dote profectitia.in.l.nupta.§.quoties. nume.3.ff.solu.mat. fol.22.

3 Mulier in dote data ꝑ mrīmonio putatiuo ꝑfert̃ alijs creditorib⁹ peculiarib⁹ ⁊ res empte ex tali pecunia quasi dotali efficiunt̃ quasi dotales ⁊ q̄ alia priuilegia habeat.in.l.si cū dotē.§.si mulier.nu.2.ff.sol.ma. fo.18.

8 Mulier in qbus casibus excusetur propter ignorantiā iuris et in quib⁹ non.in.l.iuris ignorantia.nu.2.C.qui admit.pos. fo.17.

8 Mulier si post mortem viri statim nupsit ⁊ intra nouem mēses peperit ita q̃ potest esse filius primi viri ⁊ filius secundi cuius reputabit̃ vt sciamus cui succedat.in.l.si matre.nu.2.C.de suis ⁊ legi. fol.97.

2 Mulier qñ intercessit qualiter dicatur decepisse vt non iuuet̃ velleiano. in.l.si decipiendi.nu.2.ff.ad velleia. fo.99.
Mulier qb⁹ casib⁹ nō iuuet̃ velleiano principalr̄ cōtrahēs ad cōmodū alienum licet sit inducta per creditorem.in.l.si mulier.nu.2.ff.eo.

4 Mulier secūdo nubens q̃ prohibeatur plus tradere secūdo viro in dotem cum pacto de lucrando q̃ relinquat vni ex filijs primi matrimonij. in.l.codicillis.§.matre.nu.3.ff.de leg.ij. fol.62.
Quid si dedit in dotē sine illo pacto ⁊ tñ erat ibi statutū de lucrādo.ibi.

3 Mulier si fuit instituta ⁊ venter preteritus si scit se nō esse pregnantē potest adire.in.l.cum quidā.§.qd̄ dicitur.nu.3.ff.de acqui.here. fo.93.

2 Mulier qñ obligatur pro alio ex dispositione legali cessat senatuscon. velleia.in.l.si domina.nu.2.ff.ad velleia. fo.99.

3 Mulier hodie nō potest renuntiare iuri hypothece qd̄ habet in bonis mariti cum videatur se obligare ꝑ viro nisi supersint alia bona sufficientia ad dotem.in.l.meuia.§.fundus.nu.3.ff.sol.mat. fol.30.
Si agit hypothecaria cōtra emptorem excipientē de renūtiatione hypothece ⁊ q̃ sint alia bona sufficiētia ad dotem q̃ teneatur mulier probare q̃ renūtiatio non valuit q̃ illa essent vltima bona.ibi.nu.4.

2 Mulier q̄ indēnitatē ꝑmittit si allogt̃ debitorē nō iuuat̃ velleiano sec⁹ si creditorē ⁊ qualiter hoc fit.in.l.tutor pupilli.nu.2.ff.ad velleia.fo.98.

2 Mulier si propter inopiam mariti egit vt sibi consignetur dos et consignata fuit et postea perit an soluto matrimonio iterum possit agere.in l.si noxali.§.est autem.nu.2.ff.de pecu. fo.90.

7 Mulierē honestā si qs stuprauit ꝑ vim nō tñ traxit eā de loco ad locum qua pena puniat̃.in.l.raptores.nu.4.C.de epis.⁊ cle. fol.20.

7 Mulier si dispensatiue admittitur in procuratricem filij non iuuat̃ velleiano.in.l.alienam.nu.2.C.de procu. folio.68.

1 Mulier propter matrimonium mutat forum domicilij ⁊ sequitur forum viri ⁊ desinit esse ciuis sue ciuitatis ⁊ efficitur alterius sed regulariter cōtra ⁊ quid si adhuc non est dn̄cta ad domum mariti.in.l.cum quedam. nu.3.⁊.4.ff.de iurisd.om.iudi. fo.20.

1 Mulier si nubat intra annū luctus ⁊ nascatur puer post septē menses ⁊ dubitetur an sit ex primo viro vel ex secundo cui succedet iste natus.in l.liberorum.nu.5.ff.de infa. fo.80.

7 Mulier qñ renūtiat velleiano ad hoc vt renūtiatio valeat dz certificari quid cōtineat velleianū in fauorē eius nec presumit̃ certificata nisi hoc appareat in instrumēto ⁊ si renūtiatio facta sit cū iuramēto an extendatur ad ignorata.in.l.si.nu.5.C.ad velle. fo.188.

2 Mulier dans dotē ꝑ filia vel aliā impensam faciēs ꝑ ea qñ possit repetere.in.l.cū is qui.§.si mulier.nu.2.3.⁊.4.ff.de cōdi.inde. fo.47.

8 Mulier vidua que non potest repetere dotē ante lapsum annū a morte mariti ⁊ ꝑpterea interim alimentat̃ ab heredib⁹ viri ad quas operas teneatur.in.l.j.nu.5.C.de lega. fo.73.
Quid si ex dispositione testatoris teneret̃ habitare cū herede.ibi.

8 Mulieri alicui si relinquo si monasteriū nō ingrediat̃ ⁊ ipsa ingrediatur an perdat relictū.in aut.nisi rogati.nu.6.C.ad trebel. fo.91.

7 Mulier si dedit dotē marito ⁊ nō fuerit stipulata eam sibi reddi sol.ma. tñ intelligit̃ tacita substitutio.in.l.ad ꝑbationē.nu.4.C.de ꝑba.fo.169.

3 Mulier que dotis noīe si certā pecuniā ꝑmisit ⁊ quosdā adhibuit q̃ stipulati sint partē dotis distracto matrimonio eis soluit ⁊ ea nulla data dote obijt marito hr̄de relicto q̃ hodie si marit⁹ ꝯficeret inētariū q̃ poderit sibi ꝯ tales stipulatores quātū ad hoc vt nō teneat̃ cū illo debito ꝯpēsare ipaꝫ hr̄ditatē nec videat̃ recepisse.i.l.q̄ dot̄.n.4.ff.so.ma.f.23.

5 Mulier si est filiafa.pro qua pater dedit dotē.qñ ipsa possit petere dotis consignationē.de qua in.l.si cōstante.ff.sol.matri.sine voluntate patris.ibi.nu.4.⁊.nu.9. fo.18.
Plura de muliere vide ibi.nu.5.6.11.12.⁊.13. fo.19.

8 Mulier an generet an autem vir habita nominatione ab agente.in.l.j. nu.5.C.de condi.inser. fo.88.

1 Mulier postq̃ venit ad maritū si peperit in septimo mēse vel in.xi.post mortē viri q̃ ꝑsumat̃ ꝯcept⁹ ex marito.i.l.iura ꝯstitui.n.3.ff.de legi.f.9.

1 Mulier minor ⁊ rusticus a quo dolo excusentur et qñ.in.l.vbi exigitur. nu.3.ff.de eden. fo.49.
An admittātur ad producendum testes post didicita testificata.ibi.
An excusentur a vera contumacia.ibi.

3 Mulier potest contrahere societatē conuentionalem.in.l.rei iudicate.§. socero.nu.3.ff.sol.matri. fo.13.
Mulier nupta in alia ciuitate desinit esse ciuis ⁊ habere domicilium in propria ciuitate in his que concernunt obsequia matrimonij non quo ad onera realia imposita a propria ciuitate.ibi.nu.7.

8 Mulier extranea de restituēdo grauata an possit se dotare de bonis restitutioni subiectis.in aut.res que.nu.4.C.cōia deleg. fo 86.

7 Mulier si renūtiauit rebus specialiter obligatis pro dote iuuatur velleiano.in.l.etiā.nu.4.C.ad velleia. fo.187.

7 Modi duo intercedēdi pro alio ⁊ in quo iuuet̃ mulier exceptione velleiani.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.ad velle. fo.186.
Mulier si intercedat pro creditore suo vltra quātitatē quā debet q̃ ꝑ illo pluri iuuet̃ exceptione velleiani.in.l.frustra.nu.2.C.eo. fo.186.

7 Mulier sicut dicitur intercedere quando obligat se ⁊ personam suaꝫ ꝑ alio ita etiam quando obligat vel patit̃ obligari rem sibi obligataꝫ.in.l. senatus.nu.2.C.ad velleia. fo.eo.

7 Mulier decepta in estimatione rei date in dotē estimate an post ipsam rē ꝑēptā possit petere suppleri ꝑtiū.i.l.ij.nu.16.C.de rescidē.vēdi.f.207.

3 Mulier interficiens virū perdit dotem ⁊ dicitur sic pati damnū sed quādo maritus perdit dotē quia interfecit vxorem dicitur perdere lucrum. in.l.si ab hostibus.§.si vir.nu.6.ff.solu.ma. fo.12.

3 Mulier si dedit in dotē rem propriam mariti an contra mulierem repetentem detur marito exceptio proprij dominij ⁊ quid si ageret rei vendicatione.in.l.si alienam.nu.2.ff.solu.matri. fo.12.

8 Mulier an vtatur priuilegio prioritatis cōtra fiscum priorem in tempore.in.l.ij.nu.3.C.de priui.fis. fo.135.

7 Mulier minor nō habens curatorē si promittat in dotem vltra patrimonium suū an valebit promissio ⁊ quid si habebat curatorē.in.l.vna. nu.6.C.si aduer.dotē. fo.85.

2 Mulier que iam intercesserat si delegauit aliquem non debitorem suū talis delegatus anteq̃ soluat habet exceptionem velleia.⁊ postq̃ soluit repetit ab eo cui soluit ⁊ qd si delegat⁹ sit a muliere que erat intercessura.in.l.tutor pupilli.§.cū haberes.nu.2.ff.ad velleianū. fo.98.

2 Mulier iuuatur velleiano aduersus ꝑmū creditorem ⁊ aduersus eum cui est delega.⁊ an hoc recipiat distinctionē.in.l.quamuis.§.si mulier.nume.2.ff.ad velleia. fo.96.

8 Mulieri vidue magis ꝯuenit abstinere a secundis nuptijs q̃ viro.in.l. si.nu.5.C.de indi.vidui.tol. fo.79.

7 Mulier si recepit premiū pro intercessione ⁊ contingat q̃ soluat ꝑ alio pro quo intercessit repetit solutū nec debet sibi imputare illud qd̄ recepit cū sit pretiū periculi.in.l.antique.nu.2.C.ad velleia. fo.188.
Quid si talis pecunia fuit data pro securitate.ibi.
Si non apparet per testes sed per cōfessionē ipsius mulieris q̃ recepit pretiū pro intercessione an hoc sufficiat ad probationē vt excludatur a beneficio velleiani.ibi.nu.3.⁊.4.

5 Mulier si nubit viro inopi an poterit postea petere dotē sibi cōsignari propter inopiā.in.l.qui bona.§.de illo.nu.3.ff.de dā.infec. fo.14.

3 Mulieris fauorem plures sunt rationes cōcernentes propter fragilitatem sexus ⁊ onera matrimonij.in.l.j.nu.3.ff.sol.matri. fo.2.
Mulierū fauor priuatus cum dicat̃ pncipali ⁊ publicus secundarius potest

põt mulier cũ iuramẽto renũtiare fauori dotis secus si fauor publicus esset principalis.ibi.nu.4.

2 Mulier quãdo accepit pecuniam mutuo pro sua vtilitate lz postea vertat eam in rẽ viri vel alterius non iuuabit velleiano.in.l.seia.§.fundum.nu.2.ff.ad velle. fo.99.

Mulier lz fuerit secuta ab illo pro quo intercessit taliter ꝙ non reciperet damnum etiã per dationem pignorũ tamẽ habet exceptionẽ velleiani.in.l.quidam voluit.nu.2.ff.eo.

1 Mulier potest capi in causis criminalib⁹.in.l.pleriqꝫ.nu.10.ff.de in ius vocan. fo.27.

7 Mulier maior oĩa que habet põt dare in dotẽ et qd in minore.in.l.j.nu.4.C.si aduer.do. fo.85.

7 Mulier põt esse procuratrix in rẽ suam.in.l.qui stipendia.nuꝫ.2.C.de procu. fo.65.

4 Mulier cõsumendo lz possit viro preiudicare nõ sic heres eius.in.l.j.qđ de bonis.§.ex donationibus.nu.2.ff.ad.l.fal. fo.89.

8 Mulier habens bona vel largũ patrimoniũ nubens nõ facta mẽtione de dote an videat bona sua in dotẽ dedisse.in auẽ.preterea.nu.2.C.vnde vir ꝛ vxo. fo.23.

1 Mulier si facit sibi cõsignari dotẽ qꝛ vir vergebat ad iopiã lz postea vir sit factus diues ꝛ sic cessat causa nõ propterea finitur ꝯsignatio.in.l.sciẽdũ.§.possessor.nu.4.ff.qui satisda.cog. fo.36.

1 Mulier excusat a dolo presumpto de preterito ꝛ quid in dolo presumpto in futurũ vt si vellet producere testes post didicita testificata.in.l.j.§.editiones.nu.10.ff.de edẽ. fo.47.

3 Mulier que tradit secũdo marito vestes ꝛ iocalia estimata q̃ habuit a primo marito si tales res sint deteriorate an sol.ma.maritus vel eius heres liberet restituẽdo easdẽ res.in.l.estimate.nu.1.ff.so.ma. fo.30.

6 Mulier intercedens non põt renũtiare exceptioni velleiani ꝛ qd ex interuallo.in.l.doli mali.nu.2.de noua. fo.63.

4 Mulier põt esse procuratrix ad recipiendũ restitutionẽ.in.l.quãuis nume.3.ff.ad treb. fo.112.

2 Mulier si iurauerit sibi deberi decem noĩe dotis nõ põt opponi exceptio aliqua ꝑ quã minuat dos sec⁹ si iurauit se dedisse dotẽ noĩe dotis.in.l.cũ qui.§.si mulier.nu.3.ff.de iureiu. fo.27.

3 Mulier põt cõmittere violẽtiam.in.l.si constante.§.si bona.nu.3.ff.solu.ma. fo.20.

8 Mulier ꝙ in dote habeat plura priuilegia.remis.in.l.vna.nume.2.C.de priui.do. fo.136.

Mulier si cedat alicui extraneo ius qđ hꝫ ad recuperadũ dotẽ an tũc priuilegiũ qđ ꝯpetebat ad eã recuperãdũ transeat in cessionariũ.ibi.nu.3.

7 Mulier an possit renuntiare velleiano.in.l.si mulier.numero.2.ad velleia. fo.187.

2 Mulier succedẽs pro aliquo alio q̃ pro marito si renuntiet exceptioni velleiani cũ iuramento vt obliget quid aliud requirat ꝛ ꝙ talis renũtiatio nihil ei noceat si intercedat ꝑ marito.in.l.j.nu.2.ff.ad velle. fo.95.

1 Mulier intra annũ luct⁹ põt ꝯhere spõsalia per verba de futuro absqꝫ metu infamie ꝛ an etiam possit cõtrahere matrimoniũ per verba de presenti dũmõ nõ cõsumet.in.l.vxores.nu.6.ff.de infa. fo.80.

Mulier que gessit tutelam filij si non reddita ratione contrahit sponsalia cũ alio nõ incurrit penas de quibus.C.de secũ.nup.auẽ.eisdẽ ꝛ ꝙ statim priuetur tutela.ibi.nu.7.

3 Mulier an possit post primũ cõceptũ intra sexaginta dies iterũ cõcipere.in.l.cũ quidã.§.suum heredẽ.nu.3.ff.de acqui.here. fo.94.

2 Mulier tuta exceptione velleiani soluens per errorẽ iuris an repetat in.l.qui exceptionẽ.nu.6.ff.de cõdi.inde. fo.49.

2 Mulier si principaliter cõtraxit recipiendo pecuniã mutuo ꝛ vir fideiussit postea vir asserat re vera se esse pricipalẽ nõ tñ iuuabit mulier velleiano nisi creditor participasset fraudẽ.i.l.seia.nu.4.ff.ad velleia.f.99.

8 In mulieribus maxima cupiditas eis a natura cõstituta est vt partus cõcipiant ꝛ edant.in.l.ij.nu.2.C.de indi.vid.tol. fo.79.

7 Mulier soluto matri.nõ põt occupare bona mariti pro debito dotis nisi cum autoritate iudicis vel nisi fuit sibi data licentia a marito.in.l.si cui nõ.nu.2.C.de nõ nu.pecu. fo.193.

4 Mulier sicut nõ põt obligare se sub pena de ꝯtrahendo matrimonium cũ aliquo ita nec pater vel alius cõsanguineus strictus.in.l.heres me⁹.§.qđ in fraudem.nu.3.ff.de cõdi.ꝛ demõ. fo.79.

4 Mulier nõ põt dare tutorẽ filio vt teneat datio ipso iure sed dꝫ cõfirmari ꝛ si ipsũ instituit dꝫ cõfirmari cũ modica cause cognitione si nõ instituit cũ magna.in.l.peto luciũ.§.mater.nu.5.ff.de lega.ij. fo.56.

4 Mulieri alicui si relinquit sub cõditione si nupserit arbitratu talis:talis cõditio reijcietur ꝛ põt nubere sine arbitratu illius ꝛ cõsequitur legatum nõ tamen nisi nubat.in.l.turpia.§.si titie.nu.2.ff.de leg.j. fo.23.

Quid si relinquit sub cõditione si nupserit de cõsilio talis.ibi.nu.3.

4 Mulier si dedit in dote fundũ ꝛ pecuniam ꝛ in eo fundo erãt expense necessario faciende quas maritus fecit nõ videt pecunia prouenisse.in l.meuio.§.a me herede.nu.3.ff.de lega.ij. fo.49.

7 Mulier si solu.ma.confiteretur dotem sibi restitutã an habeat exceptionem nõ nume.pecu.in.l.in cõtractibus.§.sed quoniã.nu.7.C.de non nume.pecu. fo.193.

2 Mulier intercedens si soluat quãdo ei subueniatur in repetẽdo ꝛ qd in delegato ab ea.in.l.quãuis.§.interdũ.nu.2.ff.ad velle. fo.96.

1 Mulier nõ admittit ad agendũ pro alio tanq̃ procuratrix nisi tribus cõcurrẽtib⁹ de quibus in.l.feminis.nu.1.ff.de procu. fo.91.

2 Mulier dãs dotẽ pro seipsa põt pacisci eã reddi filio vel nepoti ꝛ queritur illi vtilis actio.in.l.publia.nu.3.ff.depo. fo.105.

4 Mulier presumit potius decepta a viro quando cũ eo facit aliquid ꝓhibitum q̃ ꝙ videat dolo fecisse.in.l.si.nu.2.ff.de leg.j. fo.43.

7 Mulier inhonesta veniẽs ad habitãdũ i aliqua vicinantia possunt alij vicini illã expellere.in.l.ij.nu.5.de sum.trini. fo.4.

7 Mulieri si aliquid relinquat sub cõditione si nupserit ꝛ ipsa non nubat sed ingrediat monasteriũ ꝙ consequat relictum ac si nupsisset.in.l.si.nu.4.C.de epis.ꝛ cle. fo.20.

4 Mulier nubendo dicit pudice viuere caste ꝛ honeste.in.l.mulier que.§.cum proponeret.nu.5.ff.ad treb. fo.107.

1 Mulieres non vocant pro legibus vel statutis condendis.in.l.j.nu.4.ff.de legi. fo.9.

3 Mulier si percepit fructus nõ est in mora si obtulit fundum marito ꝛ ille recusauit recipere ꝛ si fuisset eã purgasset ꝛ quid si non obtulit ꝛ maritus sustineat onera ꝛ quid in extraneo qui promisit dotẽ.in.l.de diuisione.nu.12.ff.solu.ma. fo.6.

3 Mulier põt obijcere cõpẽsationẽ vel retẽtionẽ viro agẽti ꝯ eã de eo ꝙ vir sibi dꝫ.in.l.diuortio.§.ob donationes.nu.4.ff.so.matri. fo.9.

An vir possit obijcere vxori repetenti.ibidem.

7 Mulier si suscipiat in se obligationẽ debitoris mei aĩo donãdi eodẽ instãti debitor me⁹ primo liberat ipso iure sed qꝛ in eodẽ instãti icipit mulieri cõponere exceptio velleiani ꝯ me absqꝫ aliqua restitutione petita ꝑ eã eodẽ instanti restituit mihi actio pristina vtilis cõtra pristinũ debitorem.in.l.j.nu.5.de repu.que fiunt in iudi. fo.91.

8 Mulier nupta ꝙ nõ exeat de potestate patris lz transeat in ptãtẽ mariti q̃ ad obsequia matrimonij.in.l.si vxor tua.nu.2.C.de ꝯdi.inser. fo.89.

Mulier in quibus casibus sit deterioris cõditionis q̃ masculus.in.l.feminas.nu.2.ff.de procu. fo.91.

3 Mulier nõ põt cõmodare rẽ viri sine viri licẽtia alias tenet ad estimationem nisi vir sciat ꝛ taceat vel nisi sit modici pretij ꝛ cõmissa gubernatioi vxoris.in.l.si cõstante.§.si vxor.nu.3.ꝛ.4.ff.so.ma. fo.20.

1 Mulier si liberat virũ a debito principali animo donãdi lz liberatio sit inutilis ꝙ tamen remaneat liberatũ pignus.in.l.si tibi decẽ.§.de pignore.nu.3.ff.de pac. fo.58.

8 Mulier vidua an sit alẽdã de bonis mariti sui.in.l.si.nuꝫ.2.C.de bo.mater. fo.102.

Mulier si repetat dotem an poterit etiã vsuras petere sicut econuerso posset maritus passus morã ab vxore petere.ibi.nu.3.

3 Mulier si nõ replicat de lenocinio sꝫ de alio adulterio mariti commisso cũ alia muliere ꝙ possit ipsum repellere a lucro dotis lz mulier non possit ipsum accusare nec ipse dicit violasse torum mulieris qꝛ mulier nõ habet torum.in.l.viro.nu.6.ff.solu.ma. fo.25.

2 Mulieri intercedenti nõ solũ succurritur sed etiaꝫ fideiussori ipsius intercedenti.in.l.si fideiussores.nu.2.ff.ad velleia. fo.96.

3 Mulier si delato iuramento per maritum iurat centum sibi deberi an maritus poterit vti exceptione ne cõueniatur vltra q̃ facere possit.in.l.si prior.nu.4.ff.sol.ma. fo.23.

3 Mulier citius pubescit q̃ mascul⁹.in.l.qua etate.nu.4.ff.de testa.fo.35.

Mulier naturaliter citius deficit q̃ vir.ibi.

5 Mulier an possit alienare rem dotalem sine consensu mariti.in.l.cũ vir.nu.3.ff.de vsuca. fo.61.

2 Mulier que scienter cõtraxit matrimonium incestuosum cũ ignorante ꝛ tradidit dotem sub titulo depositi ꝛ cõfirmauit matrimonium ꝙ debeat perdere ac si nõ tradidisset nomine depositi.in.l.publia.§.lucius.nu.3.ff.depo. fo.105.

1 Mulier grauida nõ tenet ꝑsonaliter cõparere in iudicio ꝛ qñ dicatur in firma.in.l.nõ exigimus.§.si non propter.nu.1.ff.si qs cau. fo.40.

3 Mulier habens rem tertij in emphyteosim potest eã in dotem dare sine consensu domini ꝛ etiam eidem põt fieri restitutio vel eius heredib⁹ sine cõsensu dñi.in.l.vsufructu.nu.6.ff.sol.matr. fo.32.

Quid in feudo.ibidem.

3 Mulier de cuius vtero post eius mortẽ partus extrahitur viuus nõ dicitur parere sed ipse extractus bene dicit natus licet nõ ſm cursum nature.in.l.qđ dicit.nu.3.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.47.

3 Mulier potest esse testis in testamento inter liberos.in.l.qui testamento.§.mulier.nu.6.ꝛ.8.ff.de testa. fo.39.

2 Mulier si recepit pretiũ pro intercessione qualiter perdat exceptionẽ velleiani.in.l.si mulieri.nu.3.ff.ad velle. fo.97.

6 Mulier quot liberos possit habere in vtero.in.l.si pater.nu.2.ff.de solu.matri. fo.69.

3 Mulier repetẽs dotẽ si solu.matrimo.passa ẽ morã ab heredib⁹ viri vel etiã heredes mulieris ab ipso viro an possit pp hãc morã aliqd petere noĩe vsurarũ.in.l.in insulã.§.vsuras.nu.5.ff.sol.ma. fo.27.

3 Mulier quando reuersa est incõtinẽti fingit poti⁹ iurgiũ q̃ diuortiũ.in dicta.l.in insulã.§.ad virum.nu.2.ff.soluto matri. fo.27.

Index singularium materiarum

2 Mulier si consentiat rem viri sibi obligatã alteri vendi vel donari nõ videtur per hoc remittere iuri hypothece nisi iuri hypothece renuntiet. in.l.vir vxori.§.si mulier.numero.3.ff.ad velleia. fol.97.

Mulier licet ex intercessione sentiat lucrum si tñ non immediate ex intercessione sed mediante sua intercessione tamen iuuatur velleiano.in l.vir vxori.§.mulier.nu.2.ff.eo.

2 Mulier quot modis dicatur intercedere pro alio ⁊ in quibus subueniatur ei.in.l.j.nu.5.⁊.8.ff.ad velleia. fol.96.

Mulier soluens pro alio non iuuatur velleiano nec ei subuenitur.in.l. sed si eum.nu.2.ff.eo,

3 Mulier si soluto matrimonio morte viri non habet vnde se alat debet ali ab heredibus viri et propter hoc onus etiam fructus rerũ dotalium dicuntur ad heredes mariti pertinere.⁊ quid si nõ alimentaꝛ.in.l.diuortio.nu.5.⁊.6.ff.solu.mat. folio.8.

3 Mulier qñ recepit alimẽta in domo heredũ teneꝛ eis operari de omni opere ꝙ scit facere vt filare texere ⁊ suere ⁊ similia secus si relicta sunt in tentõ ⁊ ad q̃ seruitia teneaꝛ.in.l.diuortio.nu.10.ff.solu.mat. fo.eo.

7 Mulier renũtiãdo iuri hypothece an iuuetur velleiano.in.l.iubemus. nu.2.C.ad velleia. fo.187.

7 Mulier si cõsentit viro alienãti rem q̃ fuit sua ⁊ nũc nõ est mariti sed vxoris q̃ sibi fuit data donatio ꝓpter nuptias quo casu trãsiuit dominium in mulierẽ an ꝑ istũ ꝯsensum perdat dñiũ qd̃ habet ⁊ etiã ius hypothece.in aut.siue a me.nu.1.⁊.2.C.ad velleia. fo.187.

7 Mulier qualiter habeat triplex patrimonium ⁊ si feratur sententia cõtra maritũ an noceat vxori.in.l.maritus.nu.2.C.de procu. fo.69.

7 Mulieribus an succurratur propter iuris ignorãtiam.in.l.quãuis,nu. 1.C.de iur.⁊ fac.igno, fo.28,

Et vide in.l.seq.nu.1, fo.eodem.

8 **Munera** que priꝰ erãt extraordinaria si fiãt ordinaria ꝑ leges vel statutũ ꝙ debeãt ꝑ omnia iudicari ac si a principio fuissent ordinaria.in.l.lege.xij.nu.4.C.de legi.heredi. fo.101.

2 **Mutus** põt ꝯstringi ad iurandũ si habet intellectũ cũ habeat cõsensum.in.l.q iurasse.nu.3.ff.de iureiu. fol.25.

6 Mutus an possit contrahere vel vltimas voluntates facere seu stipulari vel stipulatione obligari.in.l.j.nu.5.C.de ver.obli. fol.2.

8 Mutus ⁊ surdus naturaliter nullo modo potest testari ⁊ quid si accidẽtaliter.in.l.discretis,nu.1,⁊.2.C.qui testa.face.pos. fo.35.

De eodem vide ibi.nu.3.4.5.⁊.6.

3 Mutus potest contrahere matrimonium nec tunc sunt necessaria verba.in.l.ex facto.nu.3.ff.de vulg.⁊ pup. fo.78,

1 Mutus potest pacisci tam tacite ꝙ̃ expresse non verbis sed signis.in.l. item quia.nu.3.ff.de pac. fo.51,

Mutus non potest iurare.ibi.

4 Mutus quãdo equiparatur furioso ⁊ infanti.in.l.seruo.§.si pupillo numero.2.ff.ad trebel, fo.119.

2 **Mutuans** nummos alienos potest ante consumptionem secutam eorum possessionem cõdicere.in.l.indebiti.§.sed ⁊ si.nu.3.ff.de condi.inde. fo.43,

2 Mutui naturalis singularia contra regulas mutui.in.l.singularia.nu. 1.⁊.11.ff.si cer.peta. fo.10,

2 Mutuum naturale nunꝙ̃ contrahitur nisi dominium pecunie in accipientem transferatur nec contrahitur etiam obligatio accessoria pignorum.in.l.eius qui.nu.2.ff.si cert.pet. fol.18,

2 Mutuũ req̃rit vltra rem ꝯsensum vtriusq̃ partis in idẽ ꝯcurrere ⁊ qd̃ si nõ cõcurrat vtriusq̃ cõsensus.in.l.si me ⁊ titiũ.nu.5.ff.si cer.pet. fo.16,

3 Mutuũ si fuit factũ filiofa.sine volũtate paterna licet pater possit ratificare quousq̃ est in eiusdẽ potestate tñ postꝙ̃ ipm̃ emancipauit non põt ratificare quãtũ ad hoc vt faciat cessare exceptionẽ que filio incepit cõpetere.in.l.pantonius.nu.11.ff.de acqui.heredi. fo.104,

7 Mutuasti nomine meo ⁊ fuisti stipulatꝰ pecuniã vel vsuras an sicut acquiritur mihi certi condictio ad restitutionem pecunie ita ⁊ actio personalis ad penam vel vsuras.in.l.ij.nu.4.C.per quas perso. fo.185,

Quid si recepisti fideiussores an mihi contra eos acquiratur obligatio, ibidem numero.5.

2 Mutuum si recepisti vsq̃ ad certũ tempus sub vsuris et vis ante tẽpus restituere non cogitur creditor recipere nisi soluas vsuras pro toto tp̃e. in.l.qui pecuniam.nu.4.ff.si cer.peta. fo.15.

2 Mutuans persone inhabili ad restituendum videtur donare.in.l.rogasti.§.si fugitiuus.nu.3.ff.si cer.peta. fo.9.

Mutuum non reconciliatur consumptione qñ cõsumens sciebat pecuniam fore alienam non mutuantis.ibi.nu.8.

Quod tunc competat dño actio ad exhibendum vel vtilis rei vendicatio contra eum qui consumpsit tanꝙ̃ dolo desierit possidere,in.d.l.rogasti.§.si fugitiuus.nu.8.⁊.9.ff.si cer.pet. fo.9.

2 Mutuum requiritur ꝙ agatur vt non restituatur idem corpus qd̃ traditur sed aliud ⁊ ꝙ illud aliud sit in eodem genere.⁊ que sint alia requisita.in.l.ij.nu.2.⁊.4.ff.si cer.peta. fo.3.

Mutuum an sit an depositum quis resultet effectus.ibi.nu.5.

Si reddis mihi illud idem quod tibi mutuaui cũ non postea indigeas et sit in eadem bonitate cogor illud recipere.ibi.nu.7.

2 Mutuum an possit consistere inter patrẽ ⁊ filiũ.in.l.frater a fratre.nu, 31.ff.de condi.indebi. fo.49,

2 Mutuaui tibi cẽtũ ⁊ tu restituisti mihi cẽtũ ⁊ decẽ an ⁊ qñ illa decẽ videris dedisse vt vsuras vel vt donũ.i.l.rogasti.§.si tibi.nu.7.ff.si cer.pe.f.9.

2 Mutuũ erit si tradidi tibi rẽ meã vt aliã mihi restituas ⁊ cõcurrũt illa q̃ sunt necessaria ad mutuũ.in.l.ij.nu.14.15.⁊.16.ff.si cer.pet. fo.3.

2 Mutum reconciliatur nõ solum cõsumptione sed etiã vsucapione.in.l. indebiti.§.sed ⁊ si.nu.10.ff.de cõdi.indebi. fo.43.

2 Mutuum naturale requirit translationem dominij incõtinenti in accipientem.in.l.ij.§.appellata.nu.1.2.3.4.ff.si cer.pet. fo.4.

8 Mutuaui tibi cẽtũ ⁊ tu ꝑ publicũ instrumẽtũ ꝓmisisti rñdere in quolibet loco te inuenero ꝙ videaris ꝓmisisse soluere nõ aũt ꝙ sumaꝛ ꝑ rñsione iudiciali.in.l.eã quã.nu.7.C.de fideicõ. fo.82.

6 Mutuaui tibi certã ꝗ̃titatẽ frumẽti ⁊ postea ꝯficitur instrumẽtũ ex interuallo in quo cõtinetur ꝙ ꝓmittis mihi reddere.x.corbes frumẽti ꝙ tibi mutuaui intelligitur de illo de quo apparet instrumẽtũ primum instrumentum.in.l.triticũ.nu.4.ff.de verb.obli. fo.26.

2 Mutuans qui nõ mouetur principaliter ad mutãdum propter vsuras habendas vt quia posset ad hoc compelli non dicitur vsurarius.in.l.si quis nec.nu.6.ff.si cer.peta. fo.5.

2 Ex mutuo facto administratori ciuitatis ville vel collegij obligatur ciuitas vel villa collegiũ si fuit cõuersum in vtilitatẽ eoꝝ.in.l.ciuitas mutui.nu.1.ff.si cer.pet. fo.14.

2 Mutuans institori in causam ad quã ꝓpositus est lʒ nõ appareat ipm̃ conuertisse in vtilitatẽ preponẽtis q̃ debeãt cõcurrere vt habeat preponentem obligatũ.in.l.si.nu.2.ff.de exercitoria actio. fo.80.

2 Mutuum cõsistit in his rebus que pondere numero ⁊ mensura consistunt q̃ in illis potest contrahi obligatio secundum ea que sunt de natura mutui vt restituatur aliud corpus in eodem tamen genere.in.l.ij.§. mutui datio.nu.2.ff.si cer.peta. fo.3.

De mutuo vide plura.ibi.nu.5.6.8.9.10.11.12.⁊.15.

2 Mutui datio potest suspendi in euentum cõditionis expresse vel tacite.in.l.omnia que.nu.1.ff.si cer.pet. fo.6.

2 In mutuo videtur actum tacite ab vtraq̃ parte vt eque bonum reddatur.in.l.cum quid.nu.1.⁊.3.ff.si cer.pet. fo.5.

Mutuo accipiens.x.corbes vini in mense iulij si vult reddere decẽ corbes musti non cogitur creditor recipere ⁊ quid econtra.ibi.nu.3.⁊.7.

2 Mutuũ factũ administratori ciuitatis si fuit factũ cũ pacto ꝙ administrator ꝓprio noie nõ teneaꝛ nec pecunia sit cõuersa in vtilitatẽ ciuitatis tale pactũ habeꝛ ꝓ nõ facto.in.l.ciuitas mutui.nu.9.ff.si cer.pe.f.14.

2 Mutui in actione oportet ꝙ tradens sit dominus vel ꝙ tradat de voluntate domini.in.l.ij.§.creditũ.nu.3.⁊.4.ff.si cer.peta. fo.4.

Mutuum efficitur si tuam pecuniã mutuas nomine meo ⁊ acquiraꝛ mihi actio si ratum habeo.ibi.nu.4.⁊.5.

2 Mutuum vel donatio vel depositũ qñ presumatur si dixero tolle pecuniam istam.in.l.cum quid.nu.11.⁊.13.ff.si cer.pet. fo.5.

2 Mutuum naturale nõ potest esse nisi proficiscatur pecunia.in.l.ij.§.verbis.nu.1.ff.si cer.pet. fo.4.

De mutuo ciuili ⁊ naturali.vide latius ibi.nu.2.6.7.⁊.9.

2 Mutuans in refectionem edificij super illo edificio habet priuilegium vt preferatur omnibus alijs creditoribus etiã anterioribus tempore.in l.creditor qui.nu.1.2.⁊.3.ff.si cer.pet. fo.14.

7 Mutuum an possit repeti ante vsum expletũ ad quem fuit factum.in.l. ij.nu.7.C.commo. fo.182.

De litera N.

1 **Nasci** debere ex vẽtre quot presumantur ⁊ iam natus ad quantã partem interim admittaꝛ.in.l.j.§.interdũ.nu.5.ff.si pars here.pet. fo.154.

7 Natꝰ ex libera quãtũ ad honores ⁊ dignitates seqꝛ ꝯditionẽ pr̃is ⁊ nõ matris.in.l.partũ.nu.2.C.de rei vẽdi.fo.146.

1 Exceptus si quis fuit de mortua matre ꝙ idẽ iudicatur de eo ac si foret natus .in.l.postumus.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.132.

8 Nati ex femina an dicantur de generatiõe ipsius an vero generatio denominetur a masculo.in.l.lege.xij.nume. .C.de legi.here. fo.101.

7 Nata ex matre que semel fuit serua lʒ postea manumissa quare presumatur potius serua ꝙ̃ libera.in.l.matrẽ.nu.2.C.de proba. fo.167.

3 **Natura** potius inspicitur ꝙ̃ accidens aliquãdo econtra.in.l.si quis.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.45.

1 Natura rerũ dicitur esse certa de omni eo quod est in substãtia licet nullus homo hoc sciat.in.l.sed ⁊ si.§.sed si .nu.3.ff.de iudi. fo.121.

7 **Nauis** aliena nõ cõfiscatur propter delictum gubernatoris nauis si dominus in hoc non consensit.in.l.iubemus. nume.5.C.de sacrosan.eccle. fo.6.

8 Nauicularij quando dicantur habere collegium.in.l.j.nu.3 . C. de here. decu. fo.108.

2 Naute an debeaꝛ merces pro onere imposito naui:an vero ꝓ deportato qñ nihil aliud actũ esset ⁊ quid si eueniat impedimẽtũ vel casus ĩ ꝑsonã locatoris operantẽ.in.l.si vehenda.nu.6.ff.ad legẽ rhodiã de iac. fo.81.

Nauem

2 Nauē propriā vel conductā cū qua negotiatꝛ si pponit aliquē illi naui et negotiationi r dat coadiutores pponens dicitur exercitor ppositus dicitur magister vel factor.in.l.j.nume.1.ff.de exerci.actio. fo.78.

4 Nauicularius si promisit aliquē ponere in naui r in tali loco ille pmisit sibi certā quātitatē aut nauicularius possit petere pecuniā pmissam si nō probat illum posuisse cum potuit esse facto positus:r quid de reb9 inanimatis.in.l.conditionū.numero.6.ff.de condi.r demon. fol.68.

3 **Necessitas** an transmittatꝛ ad heredem substitutum.i.l.qui patri.nume.6.ff.de acqui.here fo.98.

8 Necessitas nō habet legem.in.l.j.nume.3.C.de ope.liber. fo.12.

5 Necessitas nō hz legē.i.l.interesse puto.nu.2.ff.de acqui.posses. fo.51.

1 Necessaria que sunt in construendo sunt etiā necessaria in destruēdo.in l.tria predia.numero.5.ff.de serui.rusti.predio. fo.164.

4 Necessitas est indiuisibilis.in.l.j.§.si vsufru.nu.3.ff.ad legē.falci. fo.84.

1 Necessitatis causa illud quod fit eatenus fit quatenus necessitas vrget r non vltra.in.l.non alias.numero.7.ff.de iudi. folio.120.

1 **Negatiua** plus importat q̄ affirmatiua.in.l.luminū.numero.2.ff.de ser.vrba.predio. fo.159.

3 Negatiua probatur per inspectionem libri vel chedule.in.l.si bine.numero.2.ff.de iniusto rup.r irri.testa. fo.58.

3 Pōt quis esse certus de negatiua nō coarctata loco vel tpe qn̄ affirmatiua pēdebat ex facto suo.in.l.nec is.nu.2.ff.de acqui.heredi. fo.89.

1 Negatiua scripture pbatur per inspectionem actoris.in.l.si per alium.§.docere.numero.5.ff.ne quis eum qui. fo.30.

2 Negatiuam probandi vnus modus vt non potuisset talis contrahere quin ego testis sciuissem.in.l.j.numero.22.ff.si cer.pet. fo.3.

1 Negatiua postposita signo vniuersali facit equipollere suo contrario.in l.si seruus.§.si plurium.numero.2.ff.si quis cau. fo.42.

7 Negatiua alicuius scripture probatur per eius inspectionem.in aut.si quis.numero.7.C.de eden. folio.38.

7 Negatiua an possit probari r quotuplex sit negatiua.in.l.actor q.numero.3.C.de proba. fo.170.

3 Negatiua coarctata loco r tpe cadere potest in sensum verū r potest probari.in.l.pantonius.§.rei.nume.6.ff.de.acqui.here. fo.105.

6 Negatiua totum destruit quod reperit.in.l.quicquid.§.si stipulat9.numero.2.ff.de verbo.obli. fo.28.

Negatio plus negat q̄ affirmat affirmatio.ibi.

6 Negatiua qn̄ est causa actiōis tūc ille qui agit r in negatiua se fundat necesse habet eam probare.in.l.i illa stipula.nu.3.ff.de verbo.obli. fo.9.

Negatiua qualiter pbetꝛ eo casu quo incūbit onus pbandi.ibi.nume.4.

8 Negatio preposita signo vniuersali facit equipollere suo contradictorio.in.l.j.numero.3.C.quomodo r quando iudex. fo.114.

7 Negationis penā euitat q semel negauit intentionem aduersarij si ante q̄ conuincatur de mendacio confiteatur.i aut.ꝫ qui ppriā.nu.3.fo.189.

Quid si statutum dicat q negans maleficium condemnetur in quanto pluri vel q confitenti maleficium remittatur quarta pars pene r primo negauit r postea confitetur ibidem.

1 Negationem factam per calumniam qualiter appareat.in.l.post rez iudicatam.numero.4.ff.de transac, fol.74.

4 Negatio plus negat q affirmatio.in.l.hoc genus.numero.3.ff.de condi.et demon. fo.82.

7 Negans an admittatꝛ si vult confiteri et actorē releuare ab onere pbādi vt euitet cōdēnationē dupli.in.l.cōtra.nu.2.C.de leg.aquilia. fo.153.

7 Negatoria quāto tpe tollatꝛ.i.l.si aquā.nu.4.C.de seruitu.r aqua. fo.152.

4 Negatio postposita signo vniuersali facit equipollere contrario.in.l.meuius.§.eum qui.numero.3.ff.de lega.ij. fo.53.

2 Negatio preposita signo vniuersali facit equipollere suo contradictorio in.l.si necessarias.§.si annua.numero.5.ff.de pigno.act. fo.72.

5 **Negligens** vt quis dicatꝛ quātū tps requiratur r perdat.in l.si de eo.§.si forte.nu.2.ff.de acquir.pos. fo.51.

4 Negligentia commissa circa vnum censetur cōmissa i altero.in.l.si quis.numero.2.ff.de lega.ij. fol.60.

7 Negligētia administratoris seu p̄lati plus p̄t nocere dn̄o seu ciuitati vel ecclesie q̄ ipsius cōtractus.in.l.preses.nume.4.C.de transact. fo.51.

1 **Negotium** dubium potest dirimi sorte non reprobata nisi sit facti vel nisi tendat in magnum preiudicium alterius.in.l.in his.numero.7.ff.de iudi. fo.117.

7 Negotia aliena gerens r in eis impendit potest repetere a domino qd̄ fallit in duobus casibus.in.l.j.nume.2.C.de nego.gest. fo.71.

1 Negotium inimici sui gerere quis non compellitur.in.l.filiussa.§.procutorem.numero.6.ff.de procu. fo.84.

1 Negotia hereditaria nō p̄nt dici negotia defuncti nec heredis q nondū hereditatē adiuit.in.l.ait pretor.§.hec verba.nu.1.ff.de neg.gestis.f.101.

1 Negotium si pertinet ad aliquem ratihabitionē ea ratihabitione secuta parit hanc actionem secus si non habeat ratum si vero pertinet ad eum re ipsa licet non ratificet dabitur gestori hec actio nego.gest.in.l.que vtiliter.numerro.3.ff.de nego.gest. fo.111.

1 Negotiū iudiciariū qui aliquid dedit vt fiat per calūniā tenetꝛ ēt ipse ad quadruplū sicut ille qui recepit.in.l.j.nu.3.ff.de calum. fo.112.

1 Negotia aliena q gesserūt possunt petere calculationē r reuisionē rōnis vt absoluentur ab administratione.in.l.vix certis.nu.4.ff.de iudi.f.127.

7 Negotia alicuius feneratoris si aliqs gerat nō tenebitꝛ fenerari p eo r si p illo exerceat tenebitꝛ ipe ad restititionē.i.l.si mr̄.n.2.C.de vsur. fo.199.

2 Negotiorum gestor qui nō habet mandatum protestando vel interpellando nomine domini constituit quem in mora vel culpa si dn̄s postea ratificat.in.l.si quis.in fi.numero.3.ff.deposi. fol.104.

1 Negotia tui absentis si gessi et me obligaui pro te ad aliquid dandum vel soluendum reuerso possum contra te agere vt mihi soluas etiam anteq̄ ego soluam licet si fideiussissem pro te nō agerem prius vl' vt facias me liberari.in.l.j.ff.de nego.gest. fo.101.

1 Negotia mea si gessisti sed non bene vt qr rē valentē.xv.vēdidisti pro decem r ego hoc sciens ratificaui gesta p te an potero petere gesta tantum an vero.xv.in.l.pomponius.nu.8.9.r.10.ff.de neg.gest. fo.105.

1 Negotiū ex quo aliquid exactū fuit si gestū est nomine ei9 ad quē nō spectat cui acquiratur actio r si gestor impendit quis teneatꝛ si ratū habeat.in.l.si pupilli.§.itē queritur.nu.2.3.4.r.5.ff.de neg.gestis. fol.104.

1 Negotia hereditaria non possunt dici alicuius viuentis nec etiā defuncti qui nihil habet nec etiam heredis futuri sed hereditas.in.l.siue hereditaria.nu.2.r.3.ff.de nego.gest. fo.108.

1 Negotia illius qui putabatur seruus si gessi sed non erat contemplatione possessoris quem eorum habeo obligatum.in.l.si pupilli.§.sz r si.numero.1.ff.de neg.gest. fo.103.

1 Negotia mea de mandato alterus si gessisti quod etiam tenearis mihi actione neg.gest.r quid si ignorabas negotia esse mea.in.l.si quis.numero.2.ff.de neg.gest. fo.108.

1 Negotiorum gestionis octo sunt species.remis.r si quis gerat negotium alterius non principaliter:licet ratione cuiusdam consequentie q nō detur hec actio nisi cedatur.in.l.ex facto.nu.5.ff.de neg.gest. fo.109.

1 Negotiorum gestor hodie nō tenetur pecunias domini ponere ad vsuras:licet dominus consueuit fenerari.in.l.at qui natura.§.non tantum.numero.2.r.3.ff.de neg.gest. fo.107.

2 Negotium non suo nomine gestum potest quis ratificare ad sui damnū non vt actionem consequatur r in quo casu consequatur directā actionem neg.gest.que respectiue dicitur vtilis:prout distinguitur a contraria que datur gestori.in.l.si eum seruum.nu.11.ff.si cer.petat. fo.13.

7 Negotiū alicui9 si gessisti an r qn̄ habeas contra ipsum actionem negotiorum gestorum r ipse ꝫ te.in.l.si mādatū.nu.2.C.de nego.gest. fo.72.

2 Negotia tua gerendo:lz possum p te soluere r te mihi psonalr obligare non tn̄ possum p negotio tuo gerēdo rē tuā obligare sine tuo mandato.in.l.sed iulian9.§.sed r si.numero.2.ff.ad macedo. fo.86.

1 Negotiū non meo nomine gestum ratum habere non possum vt efficiatur meum taliter q possim agere vel conueniri.in.l.si pupilli.§.sz si ego.numero.2.ff.de neg.gest. fo.103.

De negotio alterius nomine gesto.vide latius.ibi.numero.3.4.r.5.

1 Negotia filijfa.r eo liberato a patria potestate cōtinuā gestionē qd̄ pro gestis post nō teneatꝛ nisi inquantū facere pōt sicut durante patria potestate ea tn̄ durante poterat insolidum conueniri r condemnari.in.l.pōponius.numero.3.8.r.9.ff.de neg.gest. fo.106.

Negotia licet sint plura tn̄ si vno aīo fuerunt gesta dicitꝛ vna gestio non plures:si aūt animo diuerso tot sunt gestiones quot animi.ibidē.nu.6.

1 Negotiū gestū noīe alicuius an possit ad eum pertinere ratahabitione si ad eū re ipsa non pertinet r an possit ad alium pertinere ratihabitione.in.l.si pupilli.§.si titij.numero.3.ff.de neg.gest. fo.104.

7 Negotiū dicitꝛ nostrū quatuor modis:scz ipso gestu re ipsa cura r solicitudine r ratihabitione.in.l.si pecuniā.nu.2.C.de neg.gestis. fo.72.

7 Negotia aliena gerens potest recipere pecuniam sub vsuris si expedit p vtilitate domini r dominus tenetur sibi pecuniam r vsuras solutas restituere.in.l.j.numero.3.C.manda. fo.201.

7 **Nemo** dat quod non habet nisi det de voluntate habentis.in.l.si liberam.nume.2.C.quod cum eo. fo 184.

3 **Nepos** habens bona materna cum sit in mea potestate an possim sibi pupillariter substituere.in.l.j.nume.5.ff.de vulga.r pupil. fol.68.

3 Nepotes an admittantur ex substitutione filio adhuc viuente an demū eo mortuo q̄ vtilitas resultet.i.l.si fili9.nu.10.ff.de cōditio.istitu. fo.84.

8 Nepos quis dicatur.in.l.fi.numero.4.C.de succes.edic. fo.22.

8 Nepotes r vlteriores an possint instituti sub conditione casuali vl' mixta etiam si in defectum conditionis non exheredentur.in.l.si pater filium.numero.7.C.de insti.r substi. fo.46.

1 Nepos de propria natura vocabuli non dicitur filius filij sed filius fratris:licet communiter vocetur nepos proprie tamen loquendo q non sit nepos.i.l.si īstituta.§.de īofficioso.el.ij.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.140.

8 Nepos si negat se heredem patris an istud negare sit repudiare r quid si dicat nolo adire.in.l.fi.numero.2.C.vnde libe. fo.20.

Vide latius de eodem.ibi.numero.1.3.6.7.r.9.

4 Nepotes ex filia quibus fuit ab auo aliquid relictum iure institutionis si agant ad supplementum legitime debeant sibi computare dotem maternam quam mater sibi computaret si viueret r que dos remāsit apud generum propter liberos de consuetudine generali:licet de iure ad patrem reuertit deberet.in.l.in quartam.nu.9.ff.ad leg.falc. fo.97.

Index singularium materiarum

3 Nepos quare vocetur per successorium edictum ad querelã.in.l.si quis.§.si filium.nu.8.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.46.

8 Nepotes ex filia an dotẽ maternam debeant sibi in legitimam computare sicut debẽt eam cõferre patruis ꝛ amicis auunculis ꝛ materteris.in.l.illam merito.nu.10.C.de colla. fo.27.

3 Nepos preteritus ex filio exheredato quare põt venire ad querelam p successoriũ edictũ ex sua ppria persona si pater est a querela exclusus repudiatione vel tpe.in.l.in suis.nu.7.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.46.

8 Nepotes nõ debent esse melioris conditionis ꝙ filij.in.l.si viua matre.nu.6.C.de bo.mater. fo.102.

1 Nepotes ex filijs sublatis patribus de medio viuente auo:licet veniãt ad successionem aui suo iure ꝛ ex propria persona tamen non habebũt pro legitima nisi tantum quantum patres eorum.in.l.papinian9.§.quoniam.nu.5.ff.de inoffi.testa. fo.134.

3 Nepotes nascituri post mortẽ testatoris possunt ex prouisione galli institui:licet tempore testamenti essent posthumi alieni ꝛ per.l.velle.si nati sint viuente testatore nõ rũpunt testamentũ si sunt instituti.in.l.gallus.§.nunc de lege.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.55.

8 Nepos vel neptis ex filia an dicatur de generatione aui materni.in.l.j.nu.5.C.de condi.inser. fo.88.

Nepos ex filia si nõ fuit heres institutus vel noluit vel nõ potuit esse heres an faciat deficere cõditionẽ si decesserit sine liberis.ibi.nu.7.

Quid in conditione si decesserit sine liberis.ibi.nu.8.

3 Nepos natus ex filio spurio vel incestuoso an possit heres institui ab auo ꝛ quid si natus est ex filio naturali.in.l.gallus.§.quid si is.nu.6.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.53.

Quid in nepote bastardo nato ex filio legitimo.ibi.nu.7. fo.54.

Quid in auia que testatur ꝛ quid in nepote bastardo ex filia qd̃ possit succedere auie materne vel auo materno sicut ꝛ matri.ibi.nu.8.

7 Nepos in quibus casibus excluditur a querela si eius pater fuit exheredatus in testamento patris eiusdẽqꝫ aui.in.l.si quis filium.nu.4.ꝛ.6.C.de inoffi.testa. fo.137.

Nepos an possit venire ad rũpẽdũ testamẽtũ aui qñ fili9 paterqꝫ suus exheredatus ipsum precedebãt tempore mortis aui.ibi.nu.6.

1 Nepotes ex filio bastardo habens si mortuo filio contrahat matrimonium cum cõcubina illa auia istoꝝ nepotum non legitimantur nepotes quo ad eum.in.l.scire leges.nu.6.ff.de legi. fa.10.

1 In casu.§.si eius.in.l.gall9.ff.de libe.ꝛ posth.an potuerit heres institui ꝛ ex quo capite an ex consilio galli vel vellej.ibi.nu.5.

1 **Nihil** infertur ex particularibus.in.l.secunda.nume.2.ff.de pactis. fo.51.

7 **Nobilitas** prouenit a principe.in.l.fin.nu.6.C.vbi sena.vel claris.ciuili. fo.128.

8 Nobilis dicitur ignobilis mixta in domo nobilis ꝛ quid ecõuerso.in.l.fi.nu.3.C.de verbo.signi. fo.78.

4 Nobiles si exequanť pupillaribus ex forma statuti vel aliqui forenses: puta scholares exequãtur ciuibus:tũc scholares adipiscunť priuilegia ciuium non ecõtra:secus si diceret ꝙ scholares ꝛ ciues exequantur vel nobiles ꝛ populares.in.l.j.nu.8.ff.de leg.j. fo.2.

1 **Nocti** attribuunť aurora ꝛ crepusculũ qd̃ est post solis occasum.in.l.more.nu.3.ff.de ferijs. fo.45.

Quid sit si in statutis acrius puniant delicta cõmissa de nocte.ibi.

5 Noctes de mẽse ianuarij:lꝫ habeãt.xv.vel.xvj.horas tñ dies p̃cedẽs dr finiri in.vj.hora noctis.in.l.in vsucapionibus.nu.2.ff.de vsucap.fo.56.

Et quid si fiat instrumentum post sextã horam noctis an debeat dici factum in ista die non in precedenti.ibidem.

1 Ire de nocte non est licitum per ciuitatem nec per domos alienas.in.l.iter nihil.nu.2.ff.communia predio. fo.167.

8 **Nolenti** non nocet qui velle non potest.in.l.ab administratione.nu.2.C.de lega. fo.74.

2 **Nomina** debitoꝝ pprie loquẽdo nec dicunť mobilia nec immobilia sꝫ tertia species:ꝛ an ĩ eis habeat locũ dispositio que fit in rebus mobilibus et immobilibus.in.l.quam tuberoni.§.in peculio.nu.2.ff.de pecu. fo.89.

5 Nomina debitoꝝ condẽnati non sunt liquida qualiter erit procedẽdũ.in.l.a diuo pio.§.sic quoqꝫ.nu.2.ff.de re iudi. fo.71.

6 Nomina debitorum cadunt in generali obligatione omnium bonorũ.in.l.cum pupillus.nu.2.ff.rem pupil.sal. fo.83.

8 Nomina debitoꝝ ꝙ veniãt in generali obligatione omniũ bonoꝝ.in.l.etiam nomen.nu.2.C.de execu.rei iudi. fo.123.

2 Noĩa debitoꝝ an veniãt in generali obligatione bonoꝝ ꝛ an presentia ꝛ futura.in.l.si conuenerit.nu.4.ff.de pig.act. fo.74.

8 Nomen debitoris quãdo dicatur legatum.in.l.ex legato.numero.4.C.de lega. fol.76.

Quis effectus resultet an legeť nomẽ debitoris an res debita.ibi.

3 Nomẽ debitoris recipiẽs an teneatur de periculo.in.l.meuia marito.nume.4.ff.solu.matri. fo.29.

5 Nomẽ debitoris tui si habeo obligatũ ꝛ ille postea liberatur a te tui culpa vel delicto etiã ex forma statuti:qꝛ illud debitũ nõ posuisti in memorialib9 an hoc noceat mihi.in.l.in cõcedẽdo.n.5.ff.de aqua plu.ar.f.24.

4 Nomina heredũ in testamẽto nuncupatiuo debent palam nũcupari.in.l.si ita.nu.3.ff.de condi.ꝛ demon. fo.72.

3 Nomẽ heredis nudũ ꝙ remanet post restitutionẽ in integruꝫ aduersus aditionem an ita sufficiat ad ꝯfirmãdas tabu.pupil.ꝛ tutelas ꝛ fideicõ.vniuersale ꝛ legata ad pias causas sicut existẽtia sui heredis ꝛ nõ sic ad legata particularia.in.l.si fili9.nu.6.ff.de vul.ꝛ pup. fo.72.

4 Nomen propriũ expressum a testatore si non discordat cum appellatiuo sed concordat cui sit magis standum si posset operari diuersos effectus.in.l.qui habebat.nu.4.ff.de reb.dub. fo.67.

8 Nomina appellatiua posita in substitutione qualiter faciãt vocari substitutos pro hereditarijs portionibus:ꝛ quid de nominibus pprijs.in l.j.nu.2.C.de impub. fo.48.

3 Nomẽ appellatiuũ prolatum in singulari numero in materia odiosa nõ comprehendit nisi vnum:secus in materia fauorabili.in.l.ij.nume.3.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.43.

4 Nomine rerum continentur serui ꝛ ancille.in.l.omnia que.nu.3.ff.de lega.ij. fo.47.

8 Nomine actoꝝ que veniant.in.l.fi.nu.5.C.de re iudi. fo.122.

3 Nomine alienationis continetur vsucapio vel prescriptio.in.l.si filio.§.maritum.nu.2.ff.solu.mat. fo.21.

8 Nomine heredum intelligitur de omnibus in infinitum.in.l.in annalibus.nu.1.C.de lega. fo.76.

7 Nomine familie qui contineantur.in.l.ius familiarium.nu.1.C.de reli.ꝛ sump.fune. fo.163.

3 Nomine filij cõtinetur naturalis in seruitute conceptus ꝛ in figura matrimonij.in.l.qui filium.nu.1.ff.de iure delibe. fo.85.

3 Nomine alimentoꝝ non cõtinentur medecine.in.l.si cũ dotẽ.§.si autem.nu.2.ff.solu.matri. fo.17.

4 Nomine filioꝝ comprehenduntur etiam nondum nati qui tamẽ sperantur nasci.in.l.qui filiabus.nu.2.ff.de leg.j. fo.9.

5 Nomine actorum an contineatur sententia.in.l.actorum.nu.3.ff.de re iudicata. fo.74.

4 Nomine superficiei an in dubio excludatur solũ.in.l.si fundũ.§.qui fundum.nu.7.ff.de leg.j. fo.70.

Quid appellatione vinee.ibidem.

7 Nomine actorum an contineatur sententia.in.l.j.nu.5.C.si aduer.rem iudicatam. fo.81.

Nomine iudicij an comprehendatur sententia.ibidem.

4 Nomine falcidie cõtinetur trebellianica ꝛ quid de legitima debita iure nature.in.l.cum filiofa.nu.16.ff.de leg.j. fo.6.

7 Nomine actorũ cõtineť etiã interlocutorie ꝛ decreta que interponunť ꝛ q̃ alia cõtineanť.in.l.ij.nu.2.ꝛ.4.C.vt lite pendẽte. fo.31.

4 Nomine simplicium continentur mixta.in.l.titie textores.nume.4.ff.de lega.j. fo.15.

3 Nomine alimentoꝝ continenť etiã vestimenta ꝛ quid nomine cibariorum.in.l.si cum dotem.§.si autem.nu.3.ff.sol.ma. fol.17.

4 Nomine filioꝝ naturaliũ ꝛ legitimorũ an cõtineanť filij legitimati vt faciãt existere vel deficere ꝯditionẽ.in.l.si ita.§.is cui.nu.3.ff.de leg.ij.f.50.

3 Nomine bonorũ continẽtur actiones actiue ꝛ quid de passiuis.in.l.si cõstante.§.si bona.nu.2.ff.solu.ma. fo.20.

3 Nomine nepotũ an cõprehẽdantur nepotes ex fratre an solũ nepotes ex filio.in.l.si dotali.nu.2.ff.solu.ma. fo.29.

Nomine patrui an contineatur patruus magnus.ibi.

Nomine fratris an contineatur patruelis an solum carnalis.in.d.l.si dotalis.nume.3.

4 Nomine redditũ an veniãt partus ancillarũ.in.l.deducta.§.hereditatem.nu.2.ff.ad treb. fo.116.

8 Nomine partis totũ ꝯtineť qñ nõ reperitur certa pars in qua illud vbũ possit verificari.in.l.ij.nu.2.C.de heredibus instituendis. fo.42.

7 Appellatio heredis data ad id quod de sui natura ad heredem trãsit comprehẽdit omnes heredes in infinitum etiam extraneos.in.l.antiquitas.nu.2.C.de vsufru. fo.150.

1 Nomine humani generis significãtur animalia rationalia nõ irrationalia:lꝫ sint humana.i.ab humo seu terra dicta.in.l.j.§.ius naturale.nu.2.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.3.

8 Nomine residui cõtinetur illud quod frater defunctus poterat detrahere aduersus fratrem quem heredem institueram.in.l.irrituꝫ.nume.2.C.ad leg.falc. fo.92.

6 Nomine residui an cõtineať totũ.in.l.amissi.nu.2.ff.de fideius. fo.56.

7 Nomine pauperũ etiam ecclesie cõtinentur.in.l.id quod pauperibus.nu.2.C.de epi.ꝛ cle. fo.15.

1 Noĩe parentũ q cõprehendanť.in.l.quiqꝫ.nu.2.ff.de in ius vo. fo.25.

Nomine filij an comprehendatur naturalis.ibi.nu.3.

2 Nomine periculi cõtinetur leuissima culpa non solum casus fortuitus eueniẽs sine aliqua culpa.in.l.j.§.sepe euenit.nu.3.ff.de posi. fo.102.

7 Nomine alimentoꝝ cum contineãtur vestes ꝛ etiam habitatio ꝙ possit imponi certa taxa in pensionibus domoꝝ ꝛ in venditionibus pannoruꝫ in.l.j.nu.4.C.de epi.audiẽ. fo.21.

8 Si fiat mẽtio de liberis ex proprio corpore pcreatis veniũt nõ solũ filij primi grad9 q sunt immediate pcreati:sꝫ etiam nepotes qui mediate

filio

filio sunt secundi gradus.in.l.p procuratorē.nu.3.C.de acqui.pos.fo.112.
8 Noīe liberorū cōtinetur etiā nepos ex filia ⁊ quid appellatione filiorū. in.l.j.numero.3.⁊.6.C.de condi.inser. fo.88.
Nomine liberorum masculorum an comprehendatur si dicatur si decesserit sine liberis masculis.ibi.
Nomine liberorum sicut comprehēditur nepos vel neptis ex filia an ita etiam dicatur de generatione illius.ibi.numero.4.
8 Nomine mariti vel vxoris an comprehendantur sponsus vel sponsa.in l.non sine.numero.2.C.de bo.que libe. fo.103.
4 Nomine liberorum vel filiorū an aliquādo comprehendantur extranei heredes.in.l.ex facto.§.si quis ita.numero.2.ff.ad treb. fo.105.
8 Nomine rerum que contineantur.in.l.j.nu.3.C.de verb.signi. fo.77.
2 Nomine mercatorum an veniant feneratores ⁊ an campsores.in.l.in eū. numero.2.ff.de insti.act. fol.83.
2 Noīe glandis cōtinenť quicūq3 fruct⁹ etiā domestici cadētes ex arboribus.in.l.si seruū.§.si glās.nu.5.ff.de prescrip.ver. fol.128.
4 Nomine liberorum q᷑ contineatur etiam nepos ex filia seu neptis.in.l. cum auus.numero.3.ff.de condi.⁊ demon. fol.83.
4 Nomine familie agnati tantum comprehenduntur.in.l.cum ita.§.in fideicommisso.numero.2.ff.de leg.ij. fo.47.
8 Noīe familie qui veniāt.in.l.fi.nume.2.3.⁊.4.C.de verb.signi. fol.78.
Nomine curie romane continentur etiam cardinales.ibi.
4 Noīe eo᷑ que sunt vel erunt in loco continentur etiā illa que nō sūt ſi tamē esse cōsueuerūt ⁊ alibi casualiter sunt nō vt ibi ꝑpetuo sint sed ad tēpus.in.l.hmōi.§.legatū.nume.2.ff.de lega.j. fo.33.
5 Nomine domini comprehenditur etiam dominus vtilis.in.l.quod principis.§.hec actio.numero.1.ff.de aqua plu.ar. fo.25.
1 Nomine successorum in dubio continentur successores vniuersales qui dicuntur successores iuris vt sunt heredes ⁊ bonorum possessores in.l. quedam sunt.§.nihil.numero.5.ff.de eden. fo.50.
Item pater ⁊ dominus in gestis per filium vel seruum.ibidem.
7 Noīe potentiorū an cōtineātur dn̄i ꝑores etiā si scribāt literas inferioribus iudicib⁹.in.l.j.nume.3.C.ne lice.poten. fo.70.
7 Nomine instrumentorum quid contineatur.in.l.instrumenta.numero 2.C.de probatio. fo.165.
4 Nomine domus continentur porticus.in.l.cetera.§.hoc senatus .nume ro.1.ff.de lega.j. fo.17.
5 Nomine sententie simpliciter prolate intelligiť de diffinitiua.in.l.quod iussit.numero.2.ff.de re iudi. fol.69.
8 Nomine substituti in dubio venit vulgaris nō fideicōmissarius.in auť. hoc amplius.numero.5.C.de fideicom. fo.85.
4 Nomine falcidie comprehēditur etiam trebellianica.in.l.acceptis.numero.4.ff.ad leg.falci. fo.97.
7 Nomine instrumēto᷑ cōtinenť testes ⁊ quid in dilationib⁹ q̄ dātur a iudice.in.l.si ex falsis.nume.5.C.de transac. fo.58.
7 Nomine charte membrane continentur.in.l.sacri affatus.numero.2.C. de diuer.rescrip. fo.35.
7 Nomine pauperum continetur etiam ecclesia.in.l.omnes qui.§.hoc nihilominus.numero.2.C.de epis.⁊ cleri. fo.17.
8 Nomine vsucapionis comprehenditur prescriptio temporis.i.l.si patrem.numero.3.C.de vsucap.pro emp. fol.108.
3 Nomine filiorum de proprio significatu non comprehenduntur nepotes.in.l.etiam.numero.5.ff.solu.matri. folio.14.
8 Nomine vsucapionis quid contineatur.in rubri.numero.2.C.de vsuca. pro empt. fol.108.
6 Nomine litis quid cōtineať.in.l.cū.lite.nu.2.ff.indi.solui. fol.83.
1 Nomine pluralis numeri cōꝑhendiť singularis q̄n eadē ratio vertiť in vtroq3.in.l.ait ptor.nu.4.ff.de neg.ge. fol.101.
7 Appellatione fratris vel sororis simpliciter ꝓlata nō cōꝑhendunť nisi fratres carnales q obtinēt ꝑmū gradū de iure canonico:ſ3 de iure ciuili scdm ⁊ q᷑ nō cōprehendanť nisi cōsanguinei.i.ex eodē patre nati nisi cōmunis vsus loquēdi sit i ꝯtrariū.i.l.fratris vľ.nu.2.C.de inoffi.testa.fo.133.
1 Noīe affinis cōprehendunť etiā illi quib⁹ dicto pro adijcit:⁊ sic ꝓnurus appellatione nurus.in.l.j.§.ait pretor.nu.7.ff.de postulā. folio.77.
7 Nomine persone non continetur vniuersitas que dicitur persona ficta. in.l.fi.§.hoc etiam.numero.4.C.de iura.calum. fo.102.
1 Nomine alieno qui dicatur agere.in.l.non solum.§.qui alieno.numero 3.ff.de procura. fo.89.
3 Nomine nasciturí aliquando continetur iam natus.in.l.titiue.§.lucius numero.3.ff.de libe.⁊ posthu. fo.50.
8 Nomine venditionis an contineatur omnis alienatio.in.l.si contra.nu mero.2.C.de vsuca.pro emp. folio.108.
1 Noīe fratrū cōtineť soror.in.l.tres fratres.nume.2.ff.de pac. fo.65.
8 Nomine familie an comprehendantur bastardi.in.l.fi.numero.7.C.de verbo.signifi. fo.78.
3 Nomine nepotis quando contineať pronepos.in.l.gallus.§.institnēs. numero.4.ff.de libe.⁊ posthu. fo.54.
7 Nomine instrumentorum an comprehendantur scripture priuate.in.l. j.numero.8.C.de iura.calum. fo.99.
4 Nomine damnorum non continentur expense.in.l.quibus.§.quidā ita. numero.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.73.
7 Nomine que carent effectu carent et que sunt nulla nec nomen habere merentur.in.l.a nullo.numero.2.C.de ferijs. fo.120.
8 Noiate p̄ſes sub expressione noīs collectiui loco vni⁹ regulariter habētur vt habeant vnam portionem.in.l.fi.nu.2.C.de impub. fo.52.
Quinq3 casus in quib⁹ p̄ſes simul noīati per nomē collectiuū vna cū tertio habenť loco pluriū ⁊ non vnius vt habeāt plures portiones nō vnā ⁊ q᷑ extra istos casus loco vnius habeantur ⁊ vnicam tantum portionē habeant equalem cum disiuncto.ibi.numero.4.
7 Noiatio q̄n ꝑualeat iussui.in.l.si duo.nu.3.C.p quas perso. fo.185.
7 Nominatione facta in quo differat processus.l.ij.C.vbi in rem act.⁊ nominatio de qua habetur in auť.qua in prouincia.C.vbi de cri.agi opor. in.d.l.ij.numero.4.C.vbi in rem act. fo.125.
3 Nominatim fieri quando quid dicatur.in.l.posthumi.§.noīatim.numero.1.ff.de iniust.rup.⁊ irri.testa. fo.57.
4 Nominatus primo an censeatur plus dilectus.remissiue.in.l.publi⁹.§. titia.numero.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.72.
1 Non refert an quis acceptet relictū factū sibi an factū filio suo vel seruo:q2 vtrobiq3 censeť approbare testamētū ⁊ q̄n referat. in.l.nihil interest.nume.2.ff.de inoffi.testa. fo.137.
Idem si exheredatus contrahat cum instituto.ibidem.
4 Non refert quid ex equipollentibus fiat dummodo habeamus effectū ad quem tēdimus nec refert quomodo fiat dummodo fiat qd̄ intendimus.in.l.mulier que.numero.3.ff.ad trebel. fol.106.
7 Non ꝓbat hoc esse qd̄ ab eo contingat abesse:⁊ quid si frequenter contingat adesse.in.l.neq3 natales.nume.2.C.de proba. fo.165.
7 Notarius negās se fuisse rogatū de instrumēto cū fuerit an puniať.in.l.p̄ſbyteri.nu.2.C.de epi.⁊ cleri. fo.14.
3 Notarius si fuit coactus cōficere vel rogare instrumentum ⁊ hoc potest probari q᷑ tale instrumētum ipso iure nō valeat.in.l.qui testamēto.§.et veteres.numero.5.ff.de testa. fo.39.
1 Notariū qui nō rogauit nō potest ab eo petere q᷑ det sibi instrumētū in publica forma ⁊ q̄n hoc nō ꝓcedat ⁊ qd̄ si alicuius interest que instrumēta possit petere vel acta.in.l.pretor ait.nu.6.⁊.10.ff.de eden. fo.48.
Plura de notario.vide.ibidem numero.7.8.⁊.10.
7 Notari⁹ si accusať de falso in criminali an sufficiat ꝓbare q᷑ alia instrumēta falsa fabricauit.in.l.fi.nu.4.C.de proba. fol.170.
3 Notari⁹ si cancellat instrumentum de bastardello poterit tū instrumentū probari per magnum librum si ipsum posuit in libro magno.in.l.fi.nu mero.2.ff.de his que in testa.delen. fo.62.
7 Notarius cause nō potest a seipso examinare testes sine commissione sibi facta ꝑ iudicē:sed pertinet examinatio ad iudicem quā tū potest notario committere.in.l.solam.nume.3.C.de testi. fo.171.
6 Notarius si est cōdēnat⁹ ex delicto nō cōcernēte officiū notariat⁹ an interdicatur sibi officiū vt non valeant postea instrumenta per eum confecta.in.l.quamuis.§.item frontoni.nume.2.ff.de solu. fol.71.
Si est remotus ab officio ⁊ hoc ignorabatur ⁊ publice tenebatur ꝓ notario an instrumenta valeant.ibi.numero.3.
7 Notari⁹ si dicat instrumētū nō esse scriptū de manu sua ⁊ ꝑducēs dicat contrariū an iste possit petere fieri cōparationē ad alia instrumenta scripta de manu sua.in auť.⁊ si.nume.4.C.de fi.instrumento. fo.180.
3 Notari⁹ qd̄ fecit nō d3 attēdi si ꝯ volūtatē testatoris vľ partiū fecit:ſ3 ꝑualet voluntas illorum.in.l.quoties.§.tantundem.numero.2.⁊.3.ff.de here.insti. folio.65.
7 Notarius si venit ꝑuādus offō notariat⁹an anq̄ ꝑueť valeāt instrumēta ꝑ ipsum confecta.in.l.iubemus.§.sane.nu.9.C.de sacrosan.ecle. fo.9.
Quādo idē possit esse notarius ⁊ iudex ⁊ scribere acta tanq̄ notari⁹ facta coram se tanq̄ coram iudice.ibi.numero.10.
4 Notarius factus doctor non desinit esse notarius in.l.falsa.§.sed ⁊ si.nu mero.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.72.
3 Notarius si confecit vnum ꝓthocollum falsum l3 inde plura instrumenta publica sumpserit nō dicit cōmisisse nisi vnū falsum idē si testis sup eodē pluries testificareť falsum.in.l.vnū testiū.nu.2.3.⁊.5.ff.de testa.fo.41.
8 Notarius quaľr de testō in scriptis possit rogari ⁊ tū ignorabit cōtēta in eo sicut ⁊ testes.in.l.iubem⁹.nu.7.⁊.8.C.de testamen. fo.41.
3 Notarius ⁊ testes a quo debeant rogari.in.l.heredes.§.in testa.numero 5.ff.de testamen. fo.40.
1 Notarius si facit aliquam donationem ⁊ ipsemet cōficit instrumentum tenebitur edere mihil instrumentum in publica forma etiā ad intentionem fundatam.in.l.pretor.nume.2.ff.de eden. fo.48.
7 Notarij an dicantur habere dignitatem.in.l.vna.numero.3.C.de manda.principum. fol.26.
1 Notarius cōtractus q̄n cōcernit vtilitatem alterius cōtrahētiū vt donatio l3 notarius fuerit rogatus ab vtroq3 non tamē debet ipsum tradere in publica forma nisi donatario.in.l.pretor.nu.9.ff.de eden. fo.48.
2 Notarij verbis asserentis instrumentum per eum confectū esse falsum seu vitiosum non creditur.in.l.seia mancipia.nu.2.ff.ad velleia. fo.99.
7 Notarius si scripsit tal s produxit instrumentum nō abolitum nec cancellatū nec in aliqua sui parte vitiatū in quo sic ⁊ sic ꝯtineť qd̄ ita incipit ⁊ ita finit ⁊ hoc parte p̄ſente ⁊ tacēte ⁊ postea reperiť qd̄ in aliq̄ parte ēt

est vitiatū an nocebit.in.l.fi.nu.12.C.de fide instrumentorum. fo.181.

3 Notarius si dicat ꝙ talis fecit testamentū suum cum ad esse testamenti requiratur rogatio testium videt̄ dixisse hoc ⁊ omne illud sine quo non pōt dici testm̄.in.l.heredes.§.in testamētis.nu.2.ff.de testa. fo.40.

7 Notarius dʒ scire iura ⁊ an imputet̄ sibi si faciat instrumētū cōtra prohibitionem legis.in.l.vnica.nu.4.C.de eunuchis. fo.106.

7 Notariꝰ aliqs si sit electus ad scribēdū in oibus causis q̄ ventilant̄ corā potestate vel corā tali iudice ⁊ contingat ptātē aliquā causam delegare alicui doctori ꝙ ille doctor nō poterit assumere aliū notariū ad scribēdū coram se.in.l.fi.nu.3.C.si vbi ⁊ apud quē cog. fo.91.

3 Notarius quādo rogatur de conditione mutui qualiter cōcipiet instrumentum.in.l.mutuū nec.nu.5.ff.de acqui.here. fo.86.

4 Notarius si omisit indictionē posuit tñ annos domini ex qbus pōt colligi que indictio:tūc currebat ꝙ instrumētū non reddat̄ vitiosum.in.l.vnū ex fami.§.si omissa.nume.2.ff.de leg.ij. fo.55.

8 Notarius an possit alteri cōmittere cōfectionem instrumēti.in.l.vna.§.ne autem.nu.5.C.de cadu.tol. fo.94.

7 Notarius actoꝝ nō dʒ dare copiā eoꝝ nisi de mādato iudicis sic etiā nō posset aliquā productionē recipere q̄ fieret partibus nisi in p̄sentia vel de commissione iudicis.in.l.ij.nu.2.C.de eden. fo.36.

Notarij qñ dimittūt officiū nō portāt secū librū actorū sʒ dimittūt in camera cōis sub custodia officialis ad hoc deputati q vocat̄ cōmētariēsis ⁊ vnicuiqʒ petenti copiā pro suo interesse tenetur eam facere.ibi.nu.4.

8 Notarius si condēnatur de falso commisso in officio notariatus nō potest iudex in sententia reseruare sibi confectionem instrumentorum.in l.⁊ militibus.nu.4.C.de testa.mili. fo.32.

Quid si esset condemnatus de alio delicto.ibi.nu.5.

1 Notariꝰ tāq̄ p̄sona publica stipulādo alteri sicut acqrit actionē sine cessione:ita ⁊ officialis publicꝰ vt iudex in pertinētibꝰ ad suū offm̄ ⁊ qñ acqrat̄ parti iudicis officiū tantū.in.l.eū p quo.nu.2.ff.de in ius vo.f.26.

7 Notarius si est rogatꝰ de solutione quā fecit mihi debitor meus sicut tenetur tradere sibi instrumentū:qr principaliter concernit eius fauorem quare ita ⁊ mihi.in.l.plures.nu.4.C.de fi.instru. fo.178.

1 Notarius propter instrumentū non redditū nō tenetur nisi ratione doli vel late culpe sicut in alijs publicis assumptis de consensu partium.in.l.vbi exigitur.nu.1.ff.de eden. fo.49.

8 Notarius an possit rogari de testamento in scriptis ⁊ quomodo.in.l.j.nu.9.C.de testa. fo.35.

7 Notarius si nō ponit indictionē in instrumēto nō valet instrumentum sed si ponit ⁊ falsum nō vitiat̄ ex falsitate:sʒ debet corrigi ex appositione anni domini.in.ij.consti.C.nu.9. fo.3.

7 Notarius si dicat talis testis iuratus sic deposuit an credetur notario de iuramento.in.l.iurisiurandi.nu.3.C.de testi. fo.171.

8 Notariꝰ q scripsit dicta testiū an possit abbreuiādo scribere talis dixit p oia idē qd̄ alius.in.l.fi.§.in refutatorijs.nu.3.C.de appella. fo.129.

1 Notarij ꝙ apponāt in instrumētis venditionum ꝙ venditor promittit defendere ⁊ disbrigare ⁊ qñcūqʒ lis mouebit̄ emptori ipsam in se suscipere ⁊ defendere proprijs sumptibus ⁊ expensis ad euitandū opiniones.in.l.qui absentem.nu.12.ff.de procura. fo.98.

7 Notarius si in instrumēto attestat̄ de numeratione facta in p̄sentia sui ⁊ testiū an possit pbari ɔ̄riū ⁊ sic falsitas instrumēti p testes in eo descriptos qui dicāt nullā numerationē interuenisse nec potuisse interuenire qn ipsi vidissent.in.l.si ex cautione.nu.5.C.de non nume.pecu. fo.189.

8 Notarius in instrumentis an habeatur loco testis.in.l.hac consultissima.§.sed qr.nu.2.C.qui testa.fa.pos. fo.35.

8 Notarius qui fuit rogatus de testamento si ipsum scripsit in libro suo postea publicauit ⁊ dedit testatori ⁊ postea testator illud testm̄ scripsit vel lacerauit si tamen fecit cācellari de libro notarij an istud testamētū erit reuocatū.in.l.nostrā prouisionē.nu.7.C.de testa. fo.42.

1 Notarius si perdidit librū protocolloꝝ pōt petere ꝙ ab illis quibus restituit instrumenta in publica forma ꝙ ei tradant vt reficiant librū de nouo.in.l.si qs ex argen.§.p̄tor ait.nu.2.3.⁊.4.ff.de eden. fo.49.

8 Notariꝰ rogatꝰ de testō nūcupatiuo ⁊ qualiter possit cogi ostēdere alicui tenorē testamēti vt si aliqd cōtineat̄ qd̄ ptineat ad illiꝰ vtilitatē ⁊ dare ei copiā particule ad eū ptinētis dūmō soluat̄ sibi de labore suo ⁊ dūmō iuret ꝙ putat sua interesse.in.l.j.nu.2.C.quēad.testa.aper. fo.67.

3 Notarius qui recepit testamētū de nocte potest apponere diē sequētem si post mediam noctem recipit vel si ante potest apponere dicit precedētem.in.l.qua etate.nu.2.ff.de testa. fo.35.

3 Notariꝰ si cōiter reputabat̄ notariꝰ ⁊ habilis tñ re vera nō erat an valeant eiꝰ testamēta.in.l.ad testiū.§.cōditionē.nu.3.ff.de testa. fo.41.

Notariatus officium decernitur tantum a principe.ibi.nu.4.

6 Notarius non intelligens idioma contrahētiū an ⁊ qualiter possit conficere instrumentum.in.l.j.§.eadē an.nu.4.ff.de verb.obli. fo.3.

8 Notarius si attestatur se fecisse an stetur eius attestationi.in.l.si vnus.nu.5.C.de testa. fo.37.

Quid si talis attestatio sit facta post appositionē signi vl̄ i margine.ibi.

8 Notariꝰ pōt suā scripturā originalē exēplificare dicēdo hoc est exēpluʒ cuiusdam testamēti scripti manu mei notarij q fuit rogatꝰ ⁊ hoc etiam sine iudice ⁊ dabitur ei fides.in.l.ij.nu.4.C.de testamentis. fo.4.

7 Notarium quem esse qualiter probetur.in.l.si solēnibus.nu.4.⁊.5.C.de fide instru. fo.175.

3 Notarij qui vtuntur multitudine verboꝝ in instrumētis vt res sit magis data ꝙ non possunt reprehendi de superfluitate.in.l.gallꝰ.§.institutēs.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.54.

8 Notarius qui rogatus fuit de instrumēto ⁊ postea negauit se rogatum incidit in crimen falsi.in.l.nō idcirco.nu.2.C.de testa. fo.37.

3 Notarius si reliquit vsumfructum omniū bonoꝝ suorum vxori sue qd̄ vxor debeat habere cōmodum protocollorū defuncti.in.l.diuortio.§.si vir.nu.3.ff.sol.matri. fo.9.

3 Notariꝰ an cōputet̄ in numero testiū.in.l.domitiꝰ.nu.2.ff.de test.fo.42.

Notarius an ipsemet possit conficere instrumētū publicū de suo testō ⁊ quid si cōstituat aliquē pcuratorem.in.l.seruus.nu.2.ff.eo.

4 Notarium potest quis compellere ꝙ sibi det in publica forma testamētum de quo fuit rogatus licet viuat adhuc sed alius nō pōt.in.l.sempronius.nu.4.⁊.5.ff.de leg.ij. fo.50.

6 Notarius quare dicatur seruus publicus.in.l.ij.nume.2.ff.rem.pupil.sal.fore. fo.82.

5 Notarius an debeat in instrumento facere mētionē de loco loci.in.l.de pupillo.§.qui nuntiat.nu.2.ff.de ope.no.nutia. fo.6.

1 Notarius si per imperitiam vel dolū fecit malū instrumentū ita facit litem sicut iudex.in.l.si filiusfa.nu.5.ff.de iudi. fo.117.

7 Notariꝰ creatꝰ ab aliqua cōitate vel ab aliquo dño ꝙ possit conficere instrumēta territoriū inter subditos illius cōitatis vel dñi ⁊ de rebus positis infra territoriū in.l.fi.nu.4.C.de tempo.mili. fo.95.

8 Notarius vnus si incepit scribere in aliqua causa ꝙ possit mutari pro libito voluntatis iudicis de consuetudine.in.l.cum sententiam.nu.3.C.de senten.⁊ inter.om.iudi. fo.118.

Quod idem sit in nuntio qui incepit citare.ibi.

7 Notariū an possim rogare de magna inūdatiōe q̄ aliqd destruxisset certa die vl̄ tpe qr forte mea interest.in.l.neqʒ natales.n.6.C.de pba.f.155.

1 Notariꝰ priuatꝰ offō notariatꝰ adhuc est sub iurisditione cōsultū notariorū quātū ad veteres rogitꝰ.in.l.pretor.§.etiā is.n.2.ff.de edē.fo.48.

7 Notarius qui fuit rogatus de instrumento de quo ab eo petitur editio: tenetur publicare illud ad instantiam rogantis ⁊ non alterius.in.l.j.nume.4.C.de eden. fo.35.

1 Notariꝰ cū publicat instrumētū si pars vult ꝙ faciat plura instrumēta eiusdē tenoris qr vnū forte vult portare secū aliud dimittere tenetur notarius hoc facere nec reqrit̄ alia cause cognitio nec iudicis autoritas.in l.veluti.§.hec vox.nu.4.ff.de eden. fo.49.

1 Notariꝰ eo casu quo ex cā cogit̄ iterū publicare instrumētū poterit publicare etiā imbreuiaturā cancellatā ⁊ debebit publicare in eadē forma qua primo.in.l.si qs ex argen.§.nam ⁊ ipsi.nu.2.ff.de eden. fo.49.

Notariꝰ q publicauit instrumentū si in aliquo minus plene publicauit pōt cōpelli iterum publicare:aliter tenetur ad interesse.ibi.nu.4.

1 Notarius potest legare sua protocolla ad vtilitatē legatarij similiter et donare.in.l.quedam sunt.§.nihil.interest.nu.4.ff.de eden. fol.50.

1 Notarius si conficiat instrumentum de nocte tunc post mediam noctem apponit in eo diem sequentem sed ante mediam ponit diem precedentem.in.l.more.nu.8.ff.de ferijs fo.45.

3 Notarius qui fuit rogatus de instrumento licet posset facere scribi per alium tenorem instrumenti prout ipse dictauerit:nō tamen potest alteri committere dictamen nec etiam subscriptionem nec signum.in.l.singulos.nu.2.ff.de testa. fo.42.

3 Notariꝰ si dixit testatori q poterat loq vis ꝙ tales sint heredes tui ⁊ ipse respōdit ꝙ sic:an valeat institutio.in.l.heredes.nu.4.ff.de testa. fo.39.

7 Notario an possit cōmitti dilatio iuramēti fienda testibꝰ ⁊ examinatio articuloꝝ sine ɔ̄sensu partiū.in.l.iudices.nu.2.C.de fi.instru. fo.178.

8 Notarius si legauit sua pzocolla detrahetur falcidia.in.l.si prediorum.nu.3.C.ad legē fal. fo.52.

3 Notarius rogatus de testamento corā septeʒ testibꝰ scripsit qualiter talis in presentia sui notarij ⁊ titij ⁊ seij ⁊ etiam quinqʒ alioꝝ testium quos nō nominauit fecit testamētū in hac forma ⁊c.an istud instrumētū pbet testm̄.in.l.heredes.nu.8.9.⁊.10.ff.de testa. fo.39.

7 Notarius si attestatur in actis quem fuisse citatū prout constat ex relatione talis nuntij:⁊ ille nuntius dicat se nunq̄ citasse nec retulisse an faciat vacillare scripturam notarij.in.l.in exercēdis.nu.5.⁊.6.C.de fide instrumentorum. fo.176.

Notarij imbreuiatura in quo differat a protocollo ⁊ ab instrumēto ⁊ a minuta seu scheda.in.l.contractus.nu.2.⁊.5.C.de fi.instru. fo.177.

1 Notarij nō tenentur edere instrumēta non data pecunia ⁊ si ediderint an possint petere sibi solui de labore et qua actiōe.in.l.argētarius.§.edi autem.nu.3.ff.de eden. fo.50.

1 Notariꝰ vel alius q tenet̄ mihi edere ad probādū intētionē meā cōtra te:lʒ nō ediderit si tñ poterā pbare aliter vt per testes vel instra tenet̄ mihi ad interesse:lʒ malefecerit ⁊ deliquerit ⁊ quare.in.l.argētarius.§.cum autem.nu.2.⁊.3.ff.de eden. fo.50.

7 Notarius si in instrumēto facto p eum faciat mētionē de alio instrumēto non ponēdo tenorem de verbo ad verbum sed attestatur in suo se illud vidisse ⁊ legisse prout communiter facere solent dicendo vt constat tali instrō

tali instrumento per me notarium infrascriptum viso et lecto ei non cre ditur.in aut.si quis.numero.2.4.z.5.C.de eden. fol.38.
8 Notari⁹ sp psumit in dubio apposuisse vba importātia volūtatem de functi vel contrahentium.in.l.errore.nume.4.C.de testa. fo.36.
Notario plus creditur ꝙ testibus qui dicāt notarium aliter scripsisse di ctum eorum ꝙ ipsi dixerint.ibidem.
7 Notari⁹ cōficiens instrumētū inter iudeos pōt inuocare nomen domi ni iesu christi.in rubri.numero.1.C.de no.co.compo. fo.2.
2 Probatio vel sñia nō requiritur in notorijs z manifestis qñ hoc proce det.in.l.emptorem.nume.3.ff.de act.empt.z ven. fo.108.
1 Notoria z manifesta nō indigent probatione.in.l.si decesserit.§.si vero. numero.2.ff.qui satisda.cog. fol.32.
7 Nouatio an fiat per litis cōtestationem z quid per citationē. in.l.j.numero.3.4.z.5.C.de iudi. fo.103.
Plura de nouatione.ibidem numero.9.10.11.z.13.
1 Nouū nō dicit quid quādo illud quod erat in potētia reducit ad actum in.l.si seruum.nume.4.ff.si ex noxa.can.aga. fol.37.
2 Nouatio hodie non fit interuentu noue persone nisi interueniat delega tio vt si facio debitorem meum tibi promittere tanꝙ debitorem tuum. in.l.singularia.numero.21.ff.si cer.peta. fo.17.
7 Nouatio an fiat ipso iure per commissionē stipulationis penalis an ita demū si pena petitur.in.l.quāuis.nume.2.C.de vsu. fo.196.
6 Nouatio denominatur ab obligatione nouāte que dignior z potentior est ꝙ nouata.in.l.j.numero.2.ff.de noua. fo.60.
6 Licet per acceptilationem non possit tolli nisi oblatio que erat verbis contracta tamen per nouationem potest tolli qualitercunqȝ fuerit con tracta.in.l.j.numero.3.ff.de noua. fo.61.
1 Nouatio quando etiam hodie fiat.in.l.si.numero.2.ff.si quis in ius vo. non ierit. fo.29.
6 Nouatio qualiter olim vel hodie fiat per stipulationem.remissiue.in.l. omnes res.numero.2.ff.de noua. fo.61.
2 Nouatio actionis prime non fit ex interuentu noue persone iure dige storum per secundam conuentionem stipulatione nō vallatam nec etiā hodie etiam si interuenit stipulatio nisi sit expresse actum.in.l.item illa. §.vetus fuit.numero.4.ff.de consti.pecu. fo.95.
2 Nouatio non fiebat de iure digestorum per interuentum noue persone si nō iteruenieбat stipulatio ʒ pactū.i.l.si fili⁹.n.2.ff.de in rē vsō. fo.93.
1 Nouerce presumūtur inimice priuignorum vt quicquid facit pater contra filios habentes nouercas presumatur facere suasionibus nouercalibus z sic non debet tolerari.i.l.hoc colore. numero.6.ff.de inoffi.testa. fo.132.
7 Noxa caput sequitur.in.l.prima.numero.3.C.de noxalibus.fo lio.161.
2 Nullum quicquid est:quia factum contra dispositionem legis dicitur largo modo iniustum.in.l.cum seruus.nume ro.9.ff.de condi.cau.da. fo.40.
3 Nullum quod est a principio tractu temporis non firmatur.in.l.filio.nu mero.8.ff.de iniu.rub.z irri.testa. fo.60.
Nullum quod est ratione solennitatis publice non potest per approba tionem reconualescere.ibi.
2 Numerationem in libello deducēs pōt eā pbare per instrumentū confessionis ʒ ɔtineat stipulationē inutilē.in.l.certi cōdictio.§.qm.nu.26.ff.si cer.peta. fo.8.
2 Numeratio non obligat nisi quatenus est de intentione numerantis.in l.non omnis.numero.1.ff.si cer.peta. folio.11.
4 Numerus singularis quādoqȝ importat pluralitatem quando non cō stat ꝙ possit referri potius ad vnum ꝙ ad alium.in.l.ab omnibus.§.a titio.numero.5.ff.de leg.j. fol.37.
8 Numerus pluralis verificatur in singulari z quando procedat.in.l.j.nu mero.2.C.de condi.inser. fo.88.
3 Numerus singularis non extenditur ad plures in materia odiosa nu merus tamen pluralis bene potest restringi ad vnum.in.l.ij.numero.4. ff.de libe.z posthu. fo.43.
2 Numerans decem ex causa mutui si ex interuallo stipulatur illa sibi red di tollit actio ex numeratione que erat nata.in.l.certi condictio.§.quo niam.numero.2.ff.si cer.peta. folio.7.
Numeratio si facta est simpliciter z incontinenti stipulatus fui reddi ti tio videor nomine titij numerasse.ibi.numero.11. fol.8.
Numeratio si est facta ex interuallo cēsentur facta noie mutuantis.ibi. numero.12. fol.eo.
5 Nuntiatio noui operis non refert per que verba fiat.in.l.si procurator.nume.2.ff.de.ope.no.nūtia. fo.9.
5 Nūtiare an tibi possim si edificās ī solo nō possesso p me nec per te et qd nec ē meū nec tuū.i.l.ð pupillo.§.meminisse.nu.2.ff.ð ope.no.nūtia. f.5.
Nuntiandi modus triplex circa nuntiationē que fit a pretore.ibi.nu.3.
Nuntiatio quando fit per iactum lapilli an etiam sint necessaria verba. ibidem.numero.6.
In nuntiatione non refert qualia verba sint:dum tamen tendat ad effe ctum prohibendi.ibi.numero.7.
Nuntianti an sufficiat repromittere quando edificatur in publico.in.l. pretor ait.§.hoc phibitoriū interdictū.nu.2.ff.de ope.no.nūtia. fo.9.
5 Nūtiationis remissionē petēs noie alteri⁹:ʒ puocet nūtiatorē ad iudi ciū:tū non dicitur actor sed defensor.in.l.de pupillo.§.que remissionē. numero.3.ff.de ope.no.nuntia. fo.6.
5 Nuntiatio quando fit debet esse presens aliquis qui possit nuntiare do mino z si dominus est furiosus vel infans ꝙ possit nuntiare tutori vl cu ratori:qz tunc non sufficit furioso vel infanti nuntiare.in.l.creditori.nu. 2.ff.de ope.no.nuntia. fol.7.
5 Nuntiare nouum opus potest habens vtile dominium.in.l.in puincia li.numero.1.ff.de ope.no.nuntia. fol.3.
Nuntiationis noui operis forma.in.l.pretor ait.nume.1.ff.de noui ope ris nuntiatione. fo.9.
Et an ex illo edicto oriatur interdictum.ibidem.
5 Opus factū ante nuntiationē qñ non destruatur per hoc edictū.in.l.de pupillo.§.si quis ipsi.nume.5.ff.de ope.no.nuntia. fo.5.
5 Nūtianti qñ nō esset consultū in accedendo ad locū vt ibi nūtiet pp ter distantiam loci:qz interim forte fieret opus cōsulitur sibi vt possit nūtia re etiā nō in loco ei qui fieri facit z valet et a quo tpe ligat dominiū.in.l. de pupillo.§.si quis ipsi.nume.7.ff.de operis noui nuntia. fo.5.
5 Nuntiatio nulli reficienti fieri potest.in.l.de pupillo.§.si quis riuos.nu. 1.ff.de ope.no.nuntia. fo.5.
Nuntiationē an possit spernere ille cui fit nuntiatio receptur⁹ sit dam num z periculum abstinendo ab opere.ibi.numero.5.
5 Nūtiatio cui est facta si vult fideiussionē dare de opere demoliēdo si ap parebit ipm nō iuste edificasse statim fit ei remissio p edictū ptoris absqȝ eo ꝙ vadat ad iudicē z quousqȝ duret ista remissio et qd si nūtiās n vult satisdationē recipere sed dicat velle se icōtinenti pbare de iure suo.in l.j.§.z post operis.numero.2.ff.de ope noui nuntia. fo.3.
5 Nūtiatio si fuit facta in ipsa re tūc ɔ singularē successorē edificātē nō so lū dat hoc interdū demolitoriū:sed etiam quod vi aut clā.z quid si fuit facta non in re ipsa.in.l.si.nu.1.ff.de ope.no.nuntia. fo.10.
5 In quilin⁹ an possit nuntiare nouū opus z petere sibi caueri:z quid in vsufructuario.in.l.si filiusfa.nume.2.ff.de dam.infec. fol.20.
5 Dñium directū habēs pōt suo pprio nomine nuntiare.in.l.in prouin ciali.§.si ego superficiarius.nu.2.ff.de ope.no.nuntia. fo.4.
5 Seruitutē personalē si habeo possum procuratorio noie domini nūtia re z non meo.in.l.in puinciali.§.si ego.nu.2.z.13.ff.de ope.no.nun. fo.4.
5 Nuntiatio trāsit cōtra singularē successorem:z quid de interdicto de molitorio.in.l.j.§.nouum opus.nu.5.ff.de ope.no.nuntia. fo.3.
5 Nuntiationis remissionem:licet quis petierit z succubuerit nō impedit postea agere cōfessoria vel negatoria.in.l.de pupillo.§.si is cui.numero 4.ff.de ope.no.nuntia. fo.6.
Sicut ille qui procuratorio noie alterius venit ad actum nuntiandi de bet cauere de rato si dubitetur de mādato:ita z si venit ad actū remissio nis z idem si vellet prosequi nuntiationem factam per dominum.in.d.l. de pupillo.§.qui procuratorio.numero.3.eo.ti.
Quid si veniat ad defendēdū dñm ab interdicto ne vis fiat ei.ibi.nu.4.
5 Nuntiatio noui operis potest fieri etiam ei qui iure edificat:sed hoc re perto debet nuntiatio remitti quatenus iure edificat.in.l.j.nu.1.et.2.ff. de ope.no.nuntia. folio.2.
5 Propter distantiā loci vbi opus fit si nūtiatori non esset puisum si iret ad ipm locū pōt tūc nūtiare dño existenti alibi z an statim afficiat.in.l. de pupillo.§.nuntiationem.nu.3.ff.de ope.no.nuntia. fo.4.
Demolitio operis quando non dicatur pena.ibi.numero.4.
5 Nuntius si fuit constitutus ad contrahendū z anteꝙ contra hat dominus reuocat:an contractus postea fact⁹ valeat.in.l.absenti siue.numero.6.ff.de dona. fo.31.
1 Que fiūt p nuntiū ex cōmissione iudicis dicūtur fieri p ipsum iudicē mi nisterio nūtij:z quid in delegato.in.l.j.nu.3.ff.de iurisdi.om.indi. fo.16.
8 Nūtius q incepit citare an possit mutari pro libito volūtatis iudicis.in l.cū sñiam.nume.3.C.de senten.z interlo.om.iudi. fo.118.
2 Nūtius si non exequitur mādatū vel facit ɔ fidē mandati tenet actione mādati sicut pcurator.in.l.j.§.si te rogauero.nu.2.ff.de depositi. fo.102.
1 Nūtij ꝙ nō possint citari aliquē sine cōmissione nisi ex statuto seu cōsue tudine cōtrariū inducatur.in.l.si quis.nume.3.ff.de iudi. fo.116.
Nuntij relatio requiritur vt iudex possit procedere contra aliquem tan ꝙ citatum.ibi.numero.4.
Quod talis relatio fieri possit etiam vtraqȝ parte absente.ibi.nume.5.
3 Nuntium constituens ad vendendum rem suam si anteꝙ vendatur mo riatur vel efficiatur furiosus non perficitur venditio:tribuit tamen cau sam vsucapiendi.in.l.qui seruum.nu.2.ff.de acqui.vendi. fo.97.
1 Nūtius nō dicit nisi habeat mandatū:ʒ nō cōis pcurator est nūti⁹.in.l. si pupilli.§.item si procurator.nu.3.ff.de neg.gest. fo.102.
5 Nuntij relatio qui citauit an debeat fieri iudice pro tribunali sedente.z an possit fieri notario cause iudicis absentis.in.l.si finita.§.si plures.nu mero.7.ff.de dam.infec. fol.15.
Quid de productione instrumentorum.ibidem.
1 Nūtius si recepit rē alteri pferendā z nō pfert qualr etiā cōtra eū detur actio furti z cōditio furtiua:z an etiā cum illis cōcurrit actio nego.gest. vel mandati.in.l.si pupilli.§.si quis.nume.2.ff.de nego.gest. fo.102.

Index singularium materiarum

¶ De litera O.

7 OBlatio sola an sufficiat ad hoc vt qs possit agere ex ƺctu: ꝛ sic ad actionē cōsequēdā. in. l. j. nu. 7. C. de pac. inter emp. ꝛ ven. fo. 214.

6 Oblatio debitoris purgat morā p̄cedētē ꝛ cōstituit creditorē ī mora ꝛ liberat a p̄iculo. i. l. q decē. n. 2. ff. de sol. fo. 73.

Si creditor postea petit ꝛ debitor nō soluit an tollantur omnes isti effectus. ibidem.

3 Oblatio verbalis impedit venditionē pignoris ꝛ facit eam retractari. in. l. si mora. nu. 9. ff. solu. matri. fo. 11.

7 Oblatione sola res non est liberata a nexu pignoris nec etiam debitor ab obligatione personali. in. l. nec creditores. nu. 5. C. de pig. ac. fo. 183.

1 Oblatio sola sufficit ex stipulatione de permutādo vt nō habeat locum penitētia. in. l. iurisgentiū. nu. 8. ff. de pact. fo. 53.

8 Oblatio licet non fuerit facta in libello ꝙ tamen possit fieri post. in. l. filie licet. nu. 2. C. de colla. fo. 25.

2 Oblatio sola facta in iudicio ita liberat sicut consignatio ꝛ depositio facta extra iudicium excepta personali obligatione a qua sola oblatio in iudicio non liberat: ꝛ quid si dies erat obligationi appositus. in. l. si rē quam. §. qui ante. nu. 6. ff. de pig. act. fo. 73.

6 Oblatio tertij vera vel ficta purgat morā debitoris etiam ipso ignorante. in. l. qui decē. §. si cū stichū. nu. 2. ff. de solu. fo. 73.

6 Oblatio verbalis recusata facta congruo loco ꝛ tēpore ꝙ sufficiat. in. l. qui rome. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 34.

5 Oblationē pecunie vel rei debite vbicūq; lex dicit sufficere an sufficiat dicere verbo sum paratus soluere. in. l. pretor ait. §. si quis paratus. nu. 2. ff. de ope. no. nuntia. fo. 9.

7 Oblatio totius sortis debite qualiter debeat fieri ꝛ penes quem vt liberet quis in obligatione sortis ꝛ vsurarū ꝛ qn̄ sola oblatio sufficiat sine depositione. in. l. acceptā. nu. 2. 3. ꝛ. 10. C. de vsur. fo. 198.

6 Oblatio facta non congruo loco vel tempore non prodest: sed habetur perinde ac si facta nō esset ꝛ creditor habet iustam causam recusandi. in l. si soluturus. nu. 2. ff. de solu. fo. 70.

3 Oblatio sola nō sufficit qn̄ quis offert alteri ad istum finē vt statim liberet ab ea obligatione qua sibi tenetur: sed requirit cōsignatio ꝛ depositio. in. l. si ita. nu. 2. 3. ꝛ. 4. ff. de condi. insti. fo. 80.

7 Oblatio sola in iudicio ad parandū pignoratitiam sufficit sine cōsignatione ꝛ depositione: secus si extra iudicium. in. l. inuicem. nu. 2. C. de compensationibus. fo. 195.

7 Oblatio quid operet cū quis portat rem secum quā offert itē consignatio ꝛ depositio. in. l. acceptā. nu. 10. ꝛ. 12. C. de vsur. fo. 198.

Uide latius de oblatione. ibi. nu. 12. 13. 14. 15. ꝛ. 16. fo. 199.

4 Obligatio naturalis sola cedi pōt sicut ciuilis ꝛ naturalis ꝛ p̄ talē cessionē tota obligatio trāseat in cessionariū ꝛ nihil remaneat apd̄ cedētē. in. l. si ei⁹ pupilli. n. 2. ꝛ. 3. ff. ad treb. f. 118.

1 Obligationis naturalis ꝛ ciuilis cōcursus: lƺ ad p̄ducendum actionē requiratur tamen postq̄ est in esse producta pōt sustentari in naturali tantū. in. l. si vnus. §. pactus. nu. 8. ꝛ. 9. ff. de pac. fo. 62.

6 Obligatio principalis minus potens quousq; est in rerū natura: licet iam non tollat accessoriā magis potentem si tamen non durat sed extinguitur ipso iure per confusionē bene tollitur accessoria ꝛ quare. in. l. heres. §. quod si. nu. 1. ff. de fideiuss. fo. 52.

Licet perempta principali pereat accessoria nō tn̄ sic ecōuerso. ibi. nu. 3.

6 Obligatio noua debet verbis contrahi ꝛ an non fiat nouatio nisi per stipulationem. in. l. j. nu. 4. ff. de noua. fo. 61.

Obligatio naturalis sola sufficiens est ad tollendum primā iure nouationis que esset ciuilis ꝛ naturalis. ibi. nu. 5.

2 Obligatiōe p̄ncipali sublata qua tenet fili⁹ tollit actio de peculio accessoria qua tenet pater. in. l. q iurasse. §. si pater. nu. 3. ff. de iureiurā. fo. 26.

2 Obligatione in alternatiua vtraq; species est in obligatione ꝛ quid in obligatione generis. in. l. illud autem. nu. 3. ff. de consti. pecu. fo. 65.

Qd̄ tam in alternatiua q̄ in obligatione generis res q̄ postea soluitur fingat ab ipso principio fuisse in obligatione ꝛ nulla alia. ibi. nu. 4.

2 Obligatio qua qs obligat per suū factorē vel eius filiū vel seruum dicit accessoria: q2 principaliter obligat ipse factor filius vel seruus secundario ip̄e dn̄s ex edictis pretoris. in rub. nu. 1. ff. de pig. act. fo. 78.

2 Obligatio pura que speratur tolli in conditionis euentū interim nō hƺ euentum vt possit in iudicium deduci sed cōditione defecta poterit. in l. pecuniam. nu. 2. ff. si cer. peta. fo. 16.

7 Obligatio tacita nō est incōueniēs ꝙ nascat ex postfacto extra id quod actum est inter partes. in. l. vna. nu. 4. C. si ser. exte. fo. 204.

6 Obligatio pōt eodē tp̄e nasci p̄ pri⁹ ꝛ tolli per posteri⁹ ꝛ sic scd̄m ordinē intellectus: licet nō temporis. in. l. sub condi. nu. 3. ff. de solu. fo. 66.

6 Obligatio an valeat ꝛ cui acqratur cū quis stipulatur alteri dari vel fieri. in. l. stipulatio ista. §. alteri. nu. 6. ff. de verbo. obli. fo. 15.

2 Obligatio ad antidora nō impedit repetitionē soluti quando soluitur. illud ad quod non erat contracta. in. l. si non sortem. §. libertus. nu. 8. ff. de condi. indebi. fo. 46.

2 Obligationē est dare in actione de peculio ꝛ sic ꝙ sit natiua. in. l. licet p̄pretoris. §. si filiusfamilias. nu. 6. ff. de pecu. fo. 89.

6 Obligatio fideiussoria nō potest stare sine principali. in. l. j. §. si quis. nu. 6. ff. de verbo. obli. fo. 3.

2 Obligatione principali extincta extinguitur officiū iudicis mercenariū quod per seipsum principaliter in iudicio deduci nō pōt nisi per protestationem esset reseruatū ius. in. l. qui per collusionē. §. pretij. nu. 3. ff. de act. empt. ꝛ vendi. fo. 114.

3 Casus in quo in obligatione rē restitui succedit obligatio ad estimationem etiā re extāte. in. l. in his. §. seruus vxoris. nu. 3. ff. sol. ma. fo. 33.

6 Obligatio generis ꝛ alternatiua diuiditur inter heredes pro portionibus hereditarijs: sed in diuidue sunt respectu solutionis. in. l. ij. §. ꝛ harum. nu. 3. ff. de verbo. obli. fo. 4.

Plura de obligatiōe gn̄is alternatiua ꝛ simplici. vide ibi. nu. 6. 7. 8. ꝛ. 9.

2 Obligatio quando habet diē ꝛ locum creditor tenetur accedere ad locū illa die an vero non. in. l. itē illa. nu. 4. ff. de cōsti. pecu. fo. 64.

2 Obligatio naturalis quādo oriatur ex stipulatiōe. in. l. si fideiussor. nu. 2. ff. de condi. inde. fo. 52.

6 Diuersitas in qualitate obligationis diuersificat substātiam. in. l. j. §. si quis simpliciter. nu. 4. ff. de verbo. obli. fo. 3.

4 Quādo finis facti est datio potius in obligatione reputat dari q̄ fieri. in. l. cum seruus. nu. 2. ff. de condi. ꝛ demon. fo. 80.

1 Obligationes ꝛ actiones quo iure fuerint introducte. in repe. l. ex hoc iure. nu. 32. 33. ꝛ. 38. ff. de iusti. ꝛ iur. fo. 7.

Obligatio ex maleficio ꝙ si tam de iure naturali q̄ gentium. ibi. nu. 34.

Quid de obligationibus ex quasi maleficio. ibi. nu. 35.

Quid in obligatione antidorali vt benefacientibus benefaciamus et quid in alijs naturalibus ꝛ quando impediant repetitionem soluti per errorem. ibi. nu. 36. ꝛ. 37.

Obligatio ciuilis in quibus consistat. ibi. nu. 38.

Obligatio naturalis sicut non solum inest in contractibus iurisgentiū: sed etiam ciuilis per modū substātie ꝙ etiā in cōtractibus iuris ciuilis sit naturalis obligatio. ibi. nu. 40.

1 Obligatio ad interesse succedit in obligationibus facti post morā nō in obligationibus dādi: sƺ pōt venire estimatio iudicis officio merce. si nō pōt dari. in. l. si. nu. 4. ff. si quis in ius voc. non ierit. fo. 29.

1 Indiuiduum factum si est in obligatione vt facere domū: tunc stipulatio dicitur indiuidua nec diuidit inter heredes p̄missoris: sed ad quēlibet transit insolidum. in. l. si seruus. ff. si quis cau. fo. 42.

1 Solutio si fit pro parte non contingit liberatio pro illa parte. in. l. si seruus. §. si plurium. nume. 3. ff. si quis cau. fo. 60.

1 Quātitas vel certa species si est in obligatione ꝛ nō est alternatiua: sed simplex diuidit obligatio inter heredes tn̄ creditor nō tenet recipere solutionem partis: sed si recipit contingit liberatio. in. l. si seruus. §. si plurium. nu. 4. ff. si quis cau. fo. 43.

4 Si quis tenetur mihi in genere ad hominem ex legato vel stipulatione potest soluere quemlibet fallit in homine qui tempore stipulatiōis esset meus idem si nō erat meus: sed postea fact⁹ est meus. in. l. meuius. §. duobus. nu. 6. 8. ꝛ. 9. ff. de leg. ij. fo. 53.

1 Obligationes iurisgentium non tolluntur per acceptilationem nisi prius trasferantur in aquilianam stipulationem. in. l. aquiliana. nume. 2. ff. de transac. fo. 72.

2 Obligatio de aliquo dando vel faciendo vbicūq; precedit ꝛ postea sequantur verba negatiua legis vel hoīs si nō dederit alias fecerit debēt intelligi ꝙ fuerit in mora soluendi vel faciendi. in. l. si duo. §. ait pretor. nu. 3. 4. ꝛ. 5. ff. de consti. pecu. fo. 64.

7 Obligatio principalis vel cōtractus quo ad personā minoris rescindit quomodo pōt dare fideiussoriā que sine principali stare non pōt nec a principio nec ex postfacto: licet hypothecariā possit ex postfacto nō a principio. in. l. si. nu. 2. C. de fideiuss. mino. fo. 80.

2 Obligatio naturalis non impedit repetitionem soluti per errorem facti. in. l. naturaliter. nu. 2. ff. de condi. indebi. fo. 43.

2 Obligatio quando precedit ex causa lucratiua in vltimis voluntatib⁹: tunc per commissionem pene seu legati facti nomine pene recessum est a primo legato ꝛ sola pena peti pōt. in. l. predia. nu. 7. 8. 9. ꝛ. 13. ff. de act. empt. ꝛ vendi. fo. 112.

2 Obligatio naturalis qd̄ sit de iuregentium. in. l. si id quod. nu. 2. ff. de cōdi. indebi. fo. 54.

2 Obligatio q̄ a principio fuit nulla sicut cōfirmat qn̄ obligo rē tuā noīe meo ꝛ tanq̄ meā si tibi succedo ita si obligaui noīe tuo ꝛ tāq̄ tuā ꝛ postea succedo. in. l. sed iulian⁹. §. sed ꝛ si. nu. 3. ff. ad macedo. fo. 86.

7 Obligatio rei vel hypothecata qd̄ possit fieri nudo pacto sine traditiōe si subsistat debitū cui coheret. in. l. cū falsa. nu. 3. C. de iur. ꝛ fac. igno. f. 27.

6 Obligatio principalis siue tollat iure solutionis siue iure confusionis accessorie tn̄ obligationes que in illa fundabant tolluntur indistincte sicut ꝛ ipsa principalis. l. vranniuus. nu. 3. ff. de fideiuss. fo. 60.

6 Obligatio lƺ succedat ad interesse an tn̄ factū non desinat esse in obligatione. in. l. ij. §. item si in facto. nu. 7. ff. de ver. obli. fo. 5.

3 Obligatio ad estimationē sicut re perempta succedit in obligatione rē restitui qualiter etiam ita sit si nō est perempta: sed non apparet nec reperitur. in. l. si constāte. §. si vxor. nu. 2. ff. sol. ma. fo 20.

Obligatio

4 Obligatio precedens an nouetur ipso iure per stipulationez penalē secuta mora.in.l.j.§.itē si legatum ita.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.84.

7 Obligatio naturalis q̃ nūq̃ fuit iūcta cū ciuili nec vnq̃ peperit actionē nō est ita efficax vt impediat repetitionē soluti ꝑ errorē facti sicut illa q̃ semel fuit iūcta cū ciuili ⁊ ꝓduxit actionē ⁊ postea fuit sublata ciuilis ꝑ sententiā.in.l.cū quis.nu.4.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.29.

4 In obligatione personali ex cōtractu si res debita pereat post moram an debeat distingui an fuisset eodē modo peritura penes actorē vel nō. in.l.cum res.nu.10.ff.de lega.j. fo.20.

6 Obligatio.In obligatione alternatiua que sit differētia inter actorem ⁊ reum circa facultatem eligendi.in.l.eū qui certarum.§.cum pure.nume.2.ff.de verbo.obl. fo.43.

6 Que censeantur repetita in obligatione nouāte remis.in.l.ij.nu.2.C.de execu.rei iudi. fo.123.

7 Confessio sola sine promissione quo casu actio ⁊ obligatio oriaꝛ.in.l.si ex cautione.nu.2.3.⁊.4.C.de non nume.pecu. fo.189.

2 Obligatio quo casu alicui acquiratur perfecte sine suo consensu.in.l.si a furioso.nu.3.ff.si cer.pet. fo.9.

2 Obligatio rē restitui est diuidua quo ad obligationē:sꝫ indiuidua quo ad solutionē nisi actū sit ꝯtrū obligatio vero rē tradi est idiuidua etiā q̃ ad obligationē.in.l.si vt certo.§.si duob⁹.nu.13.ff.cōmo. fo.69.

Obligati qñ duo sunt mihi ad idē si alter ipsorū sentit totā vtilitatē alter nihil ⁊ ego cōuenio illū q vtilitatē nō sentit pōt excipere q̄ pri⁹ ꝯueniaꝛ alter periculo excipiētis ⁊ an subministrabit expēsas litis.ibi.n.17.

7 Obligatio ciuilis ⁊ naturalis oritur ex mutuo facto filiofami. sꝫ obstat exceptio mace.in.l.j.nu.2.C.ad macedo. fo.185.

2 Obligatio primitiua que contrahitur ad restitutionē rei est diuidua ⁊ quod quantum ad solutionem dicatur indiuidua.in.l.sed mihi.§.heres. nu.2.ff.cōmo. fo.67.

Obligaꝛ quilibet pro parte ad restitutionē rei si res deponiꝛ apud plures nisi sit actum q̄ quilibet teneatur insolidum.ibi.nu.3.

5 Obligatio naturalis an oriatur ex sentētia.in.l.si in stipulatū.nu.2.ff.de dona. fo.32.

6 Obligatio naturalis solo cōsensu tolliꝛ.in.l.stichum.§. naturalis. nu.1. ff.de solu. fo.77.

2 Obligatio accessoria:sꝫ nō possit in plus contrahi q̄ principalis pōt tamen efficacius contrahi ibi.in.l.si eum.nu.2.ff.de exerci.act. fo.80.

1 Obligatio fideiussoria non pōt stare sine principali.in.l.qui ꝓprio.§.qui alium.nu.4.ff.de procura. fo.93.

6 In obligatione rē restitui an possit quis precise compelli ad restitutionē ⁊ quid in obligatione rē tradi.in.l.stipulationes nō.§.celsus.nu. 2.3. ⁊.4.ff.de verbo.obli. fo.31.

6 Obligatio sola naturalis an producat actionem.in.l.fideiussor. §.fideiussor.nu.2.ff.de fid.ius. fo.51.

2 Obligatio tacita resultat frequēter extra id quod agitur.in.l.si is qui.§. si libero.nu.2.ff.commodati. fo.70.

6 In obligatione alternatiua si creditoris est electio nō habet necesse formare libellum alternatiue:sꝫ pōt alterū de alternatiua petere.in.l.vbi autem.§.qui id quod.nu.2.ff.de verb.obli. fo.21.

1 Obligatio generis habet similitudinem cum obligatione quantitatis. in.l.j.§.item si.nu.3.ff.si pars here.pe. fo.153.

2 Obligatio q̃ re ꝯhitur pōt de cōsensu partium cōtrahi in minus q̄ peruenerit res:sed in plus non.in.l.rogasti.§.si tibi.nu.1.ff.si cer.pet. fo.9.

6 Obligationez iam contractam id qđ impedit fortius impedit eā cōtrahendam.in.l.inter stipulantem.§.sacrā rem.nu.3.ff.de ver.obl. fo.23.

Obligatio semel extincta propter aliquam causam nō reconualescit: licet cesset causam annullationis.ibi.nu.4.

6 Obligationes due eque principales tendētes ad idem sicut pñt cōcurrere in eadē ꝑsona ⁊ neutra per alterā tolliꝛ ita ⁊ due accessorie ad idem tendentes.in.l.heres a debitore.§.nō est.nu.2.ff.de fideius. fo.51.

2 Obligatio naturalis solū inter duos fratres in eiusdē patris potestate constitutos mutui datione contrahitur ⁊ primo acquiritur filio mutuāti ⁊ eodē instāti patri nisi mutuū factū sit nomine patris.in.l.frater a fratre. nu.2.3.⁊.6.ff.de condi.inde. fo.48.

1 Obligatio an tollaꝛ quo ad alteram rē vna perēpta in obligatiōe alternatiua.in.l.si vnus.§.sed si gñaliter.nu.2.⁊.3.ff.de pac. fo.63.

5 Obligatio ⁊ actio:licet ex sententia videantur de iure ciuili:q꞉ omne iudicium est de iure ciuili:tamen talis obligatio non potest tolli per acceptilationem nisi primo deducatur in aquilianam stipulationem. in. l.si in stipulatum.nu.2.ff.de dona. fo.32.

6 Obligationes tot oriunꝛ quot sunt persone in pluribus reis debendi vel credēdi.in.l.si reus.nu.2.ff.de duobus reis stipu. fo.48.

1 Obligatio ad interesse:sꝫ succedat in obligationibus post morā tamen debitor habet facultatem soluendi factū quousq꞉ pōt mora purgari. in l.item veniunt.§.idē recte.nu.3.⁊.4.ff.de peti.here. fo.147.

7 Obligatio ciuilis:sꝫ nō tollaꝛ per pactum de nō petēdo sed dumtaxat naturalis:tñ in solutum per errorē tam facti q̄ iuris reperitur.in.l. creditori.nu.3.C.de pac. fo.41.

5 Obligationes nō debent fieri ex obligationibus nec ex lite lites oriri. in.l.si se non obtulit.§.ait pretor.nu.6.ff.de re iudi. fo.67.

2 Obligatio pignoris vel hypothece nō pōt cōstitui nisi in certo ⁊ determinato corpore.in.l.j.nu.5.⁊.6.ff.de pigno.act. fo.71.

2 Obligatio ⁊ pignoris contractus quare finiatur per dationem insolutum.in.l.eleganter.nu.6.ff.de pigno.act. fo.75.

1 Obligatio naturalis quare in seruo cadit actiue ⁊ passiue.in.l.j.§.ius naturale.nu.8.ff.de insti.⁊ iure. fo.3.

8 Obligatio naturalis an oriatur ex sententia propter cōsensum.in.l. j.§. fi.nu.4.C.de sen.que sine cer.quanti. fo.119.

3 In obligatione nouante nō intelliguntur repetita priuilegia prime. in l.ij.nu.15.ff.solu.matri. fo.4.

2 Obligationes vtiles actiue ⁊ passiue transferuntur in fideicommissarium.in.l.certi condictio.nu.2.ff.si cer.pe. fo.7.

8 Obligatio an inducatur cursu temporis vel ipso iure tolli possit ⁊ quātum tempus requiraꝛ.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.de fideicōmis. fo.80.

2 Obligatio extinguitur in.v.si de peculio fratris debentis. x.alteri fratri illa peruenerūt ad fratrem creditorē ex diuisione mortuo patre ⁊ an etiam ipsa obligatio extinguaꝛ iure solutionis.in.l.frater a fratre.num. 28.ff.de condi.inde. fo.49.

6 Obligatio ad interesse succedit qñ dādū est alteri q̄ stipulatori sicut in obligationibus facti.in.l.liber hō.§.decē.el.ij.nu.2.ff.de vb.obl. fo.33.

4 Obligatio naturalis directa ⁊ vtilis nō reperitur.in.l.si alienus. nume. 2.ff.de lega.ij. fo.51.

6 Obligatio an succedat ad estimationē vel ad interesse in obligatione dandi post moram ⁊ etiam post interitū rei.in.l.si seruū.§. effectus. nume.2.ff.de verbo.obl. fol.26.

8 Obligatio naturalis an tollatur vel oriaꝛ ex sententia a qua fuit apellatū.in.l.hi qui.nu.3.C.de appel. fo.128.

2 Obligatio naturalis nec ciuilis tolliꝛ ꝑ senatuscōsul.mace.nec actio impediꝛ nasci.in.l.tñ si.nu.6.ff.ad mace. fo.88.

4 Obligationis alternatiue extremū vnum quando cōtineat vnum ⁊ qñ plura ⁊ quando cōtinet plura an tunc dicaꝛ cōtinere plura legata.in.l.si ex toto.§.si ita legatū.nu.4.ff.de lega.j. fo.5.

9 Sicut in obligatione generis generalissimi qñ stipulor incertū de incertis nulla species est in obligatione:sꝫ q̃libet in solutione ita ⁊ in obligatione gñis subalterni.in.l.q decē.§.stichū.nu.3.ff.de sol. fo.74.

1 Species incerta vel obligatio alternatiua si est in obligatione: tunc est diuidua respectu obligationis:sed indiuidua respectu solutionis.in.l.si seruus.§.si plurium.nu.5.ff.si quis cau. fo.43.

1 Indiuiduū factū est in obligatione principali nisi fiat totū cōmittiꝛ et exigiꝛ tota pena etiā ex facto vnius ex heredibus ⁊ quid in facto diuiduo.in.l.si seruus.§.si plurīū.nu.9.ff.si quis cautio. fo.43.

1 Obligatio est mater actionis ⁊ actio ꝑsonalis nā non pōt eē sine obligatiōe ꝑcedēte.in.l.sꝫ.in.§.ea obligatio.nu.5.ff.de procura. fo.91.

3 Obligationes que inceperūt in personam heredū q fuerūt restituti in integrū ⁊ repudiauerūt an trāsferanꝛ in coheredē q portiones repudiatas sponte acceptauit.in.l.q̃ neptis.nu.4.ff.de aqui.here. fo.107.

2 Obligatio vtraq꞉ tollitur ipso iure qñ vnus teneꝛ ꝑicipaliter alter accessorie soluēte ꝑncipali ⁊ qđ si soluat ille q teneꝛ accessorie ⁊ an ex interuallo possit ei fieri cessio.in.l.j.§.hec actio.nu.9.ff.de exerci.act. fo.80.

1 Obligatio naturalis oritur ex stipulatiōe postq̄ inest cōsensus.in.l.j.§. conuentionis.nu.3.ff.de pac. fo.51.

7 Obligatio naturalis an oriaꝛ ex sententia condēnatoria.in.l.j.numero 2.C.de postu. fo.60.

Obligatio nālis oriꝛ ex ꝯctib⁹ ex delictis ⁊ ex sentētia cōdēnatoria de iure gētiū.in.l.ex hoc iure.nu.8.ff.de insti.⁊ iure. fo.4.

Obligatio ciuilis qđ oriaꝛ ex contractibus iurisgentiū.ibi.nu.15.

Obligatio ad antidora vt benefacientibus nobis benefaciamus est de iure naturali ⁊ an impediat repetitionē soluti per errorē ⁊ quid in aliis obligationibus naturalibus.ibi.nu.16.

1 Obligatio an possit constitui ex tempore certo.in.l.seruitutes ipso.nume.7.ff.de serui. fo.156.

2 Obligationem nō presupponunt q̃ sunt in officio iudicis sicut nec rei vēdicationē.in.l.q p collusionē.§.ꝑcij sortē.nu.2.ff.de act.ēp.⁊ vē.f.114.

6 Obligatio ⁊ actio an possit esse pro sorte in vna persona.in.l. qs stip.§. chrysogonus.nu.11.ff.de verbo.obli. fo.37.

2 Obligatio fideiussoria nō solum potest accedere alteri obligationi: sed etiam officio iudicis mercenario ⁊ fortius nobili.in.l.quero an fide.nu. 4.ff.loca. fo.122.

2 Obligatio re perempta qđ succedit ad estimationem in obligatione rē restitui ⁊ an debeat peti ipsa res vel estimatio.in.l.in re furtiua.nu.2. et 3.ff.de condi.fur. fo.56.

2 Obligatio naturalis nō solū oritur inter patrem ⁊ filium hodie in aduentitiis:sed etiam ciuilis casu quo pater nō habet vsumfructum. in.l. frater a fratre.nu.15.⁊.16.ff.de cōdi.inde. fo.48.

2 Obligatus ex instrumento guarētigie cōtra qđ ex forma statuti nō pōt probari solutio nisi ꝑ instrumentū publicū si soluat ⁊ nō fuit cōfectū instrumentum ⁊ sic fuit coactus iterū soluere pōt repetere primo solutū ꝑ cōdictionem sine causa.in.l.iulianus.nu.11.ff.de cōdi.indebi. fo.52.

Obligatio naturalis qñ tollaꝛ ⁊ qñ non.ibi.nu.11.18.23.⁊.27.

Obligatio naturalis oritur etiam vbi deest cōsensus si tñ subsit. aliqua

equitas iurisgentium.ibi.nu.26. fo.53.
2 Ex quibus causis aliquis mihi acquirit ex eisdem põt iure obligare.in l.j.§.si cum impub.nu.2.ff.de pecu. fo.88.
6 Obligare se põt quis alicui ad tractandum aliquem tanq̃ filium etiam extraneo ⁊ an possit se obligare ad recipiendum eum in filiũ adoptiuũ. in.l.quidam cum.nu.7.ff.de verb.obl. fo.39.
3 Obligare se qui non potest sine certa solẽnitate nec etiam potest hereditatẽ adire sine eadem solennitate quãdo adeundo obligaret.in.l.more. nu.4.⁊.5.ff.de acqui.here. fo.88.
8 Obligati si sunt mihi duo qlibet insolidũ ita q̃ vna solutio sufficiat an possit iudex eodẽ modo quẽlibet insolidũ condẽnare cũ hoc q̃ sufficiat vna solutio.in.l.j.nu.2.C.si plu.vna sen.condẽ.sunt. fo.124.
5 Obligans se cõtẽplatione alicuius emolumenti qd̃ sperat in futurum si illud nõ cõsequitur qñ teneat.in.l.cũ mulier.nu.3.ff.solu.ma. fo.31.
1 Obligans se ad satisfaciẽdũ vt si est venditor dz intelligi q̃ det in loco vbi facit venditionẽ ⁊ de hoĩb⁹ illius loci.in.l.fideiussor.§.si necessaria. nume.4.ff.qui satis.cog. fo.33.
2 Obligatus mihi actione bonefidei ad aliquã rem tradens post moram mihi ignorãti deterioratã nõ liberat ab obligatiõe qua tenebat tradere vel dare vel restituere ⁊ ꝯsequat tũc nisi qd̃ mea ĩterest:⁊ qd si ex ꝯtractu stricti iuris.in.l.in hac actione.nu.2.ff.de condi.tritica. fo.58.
7 Obligatus ad aliquid dandũ pro re q̃ perit an liberet ab illa obligatione.in.l.si creditor.nu.3.C.de pigno.act. fo.183.
2 Obligatur facili⁹ alter per alterũ de voluntate sua q̃ sibi per alterum liberum hominem acquiratur.in.l.j.nu.3.ff.de institoria. fo.82.
1 Obligata ad hoc q̃ sint inuecta ⁊ illata per conductorem que sint necessaria.in.l.item.nu.1.ff.de pac. fo.51.
1 Obligati plures ex eadem causa possunt eodem libello conueniri.in.l. non idcirco.nu.5.ff.de iudi. fo.125.
1 Obligatus ad dandũ:lz tradiderit ⁊ nõ trãstulit dñium põt conueniri ac si non tradidisset ⁊ eodẽ modo procurator suus q satisdedit iudi.sol. in.l.pomponius.§.sed ⁊ is.nu.9.ff.de pro. fo.90.
1 Obligati qñ remaneãt satisdationes vel fideiussores dati ex mutatione ꝓcuratoris de nõ mãdato ad mandatũ vel mutatione instantie etiã de persona in ꝑsonam.in.l.iulianus.nu.3.⁊.8.ff.qui satisda.cog. fo.35.
8 Obligans bona sua non videtur obligare illa que habet venalia.in.l.j. nume.2.C.de verb.signi. fo.77.
Ea que sunt in loco ad tp̃s nõ censent tibi esse nec veniũt appellatione rerum que sunt in loco nisi ratione alicuius signi vniuersalis.ibi.3.
6 Obligare te potes ad dandũ mihi id qd̃ alius tibi debet cũ debitor esse desierit.in.l.huiusmodi.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.10.
2 Obligatus tibi ex causa donationis si postea ex illa cã soluat neq̃ hoc expresse dicat tu vero alia intentione accepisti vt esset mutua transfertur dominium.in.l.si ego.nu.8.ff.si cer.pet. fo.11.
2 Obligatus ad genus etiã ex ꝯtractu emptionis tenetur dñiũ trãsferre non aũt simpliciter tradere.in.l.ij.nu.17.ff.si cer.peta. fo.3.
2 Obligatus ad quantitatem respectu certe speciei perempta specie liberatur.in.l.in naue.nu.2.ff.de loca. fo.120.
7 Obligari rem suam qui patitur an sibi preiudicet.in.l.si fine.nume.2.C. ad velleia. fo.186.
4 Obligatus in genere ex causa legati vel ex cõtractu inter viuos obligatus est etiã ad trãslationẽ dñij ex natura obligationis talr̃ q̃ nõ possit auferri ⁊ tenetur se obligare de euictione.in.l.si a substituto.§.heres seruum.nume.5.6.7.⁊.8.ff.de lega.j. fo.20.
5 Qui acceptat vnũ videtur se obligare omnibus legibus loquẽtibus de illo.in.l.si duo.nu.2.ff.de acqui.here. fo.95.
2 Obligatus in specie soluens nuntio portanti literas falsas vel famulo consueto creditoris ⁊ sic habens iustam causam credendi liberatur ope exceptionis:secus si est obligatus in genere vel in quantitate.in.l.eum qui rem.§.sed si.nu.3.ff.cõmo. fo.70.
1 Obligatio ad interesse succedit si quis tenetur mihi inspicit tẽpus more ad aliquid iure actionis et illud nõ facit.in.l.vbi exigitur.§.is autem. nume.2.ff.de eden. fo.49.
Quid si potest compelli officio iudicis.ibi.
1 Obligati si sunt mihi plures ex eadẽ causa ad vnam quãtitatẽ quilibet pro parte an possum omnes conuenire vno libello.in.l.cum hi.§.vult ergo.nume.5.ff.de transac. fo.73.
4 Obligatus qs vbicunq̃ pecuniã illi⁹ cuius negotia administrat ponere ad vsuras erat vt erãt tutores vel ꝓpter moram tenebat ad vsuras ⁊ ad quid hodie teneatur.in.l.diui.nume.3.ff.ad leg.falci. fo.96.
2 Obligauit quis bona sua presentia ⁊ futura diuersis temporibus quis preferat in postea acquisitis.in.l.in operis.nu.7.ff.loca. fo.119.
6 Obligare an poterit quis vnum ex heredibus suis per contractum insolidum ⁊ non alios:ita quod in eum solum descẽdat obligatio passiua. in.l.cum qui ita.§.te ⁊ titium.nu.2.ff.de ver.obli. fo.18.
5 Obligatus mihi cum fideiussoribus si postea dat mihi nouos fideiussores an obligatio nouetur.in.l.si se non obtulit.§.si ex conuentione.numero.4.ff.de re iudi. fo.67.
2 Obligat⁹ qñ nõ sum ex pria volũtate mea nec est alicui ius q̃sitũ si possuz ad libitũ eam mutare.in.l.j.§.si sic deposuero.nu.2.ff.deposi. fo.103.
6 Obligasse se per stipulationẽ qñ quis presumat ⁊ an admittatur ꝓbatio in cõtrarium in.l.sciendum.nume.2.ff.de verbo.obli. fo.12.
2 Obligatus ad dandum rem si tradidit eam:sed non transtulit dominiũ potest conueniri vt det ac si non tradidisset etiaz anteq̃ euincatur.in.l. si.nu.8.ff.de condi.cau.da. fo.40.
8 Obligare an possit non dominus rem alienam.in.l.cum sit.nu.3.C.de vsuca.pro empt. fo.108.
4 Obligatus ex testamento dicitur obligatus ad dandum non simpliciter ad tradendum:ideo si non dederit:lz tradiderit preteritũ conueniri vt det quod regulare est in omni qui est obligatus ad dãdum.in.l.huiusmodi.§.qui seruum.nume.3.ff.de leg.j. fo.32.
4 Obligata res alicui si legat ⁊ testator expresse cauit vt heres eã liberaret:an tũc legatari⁹ volẽs eã liberare possit petere a creditore vt actionẽ sibi crederet ꝯ heredẽ.in.l.si res.nu.2.ff de lega.j. fo.24.
2 Obligari quod non possit res aliena.in.l.si debitor.nume.3.ff.de pign. acti. fo.71.
4 Obligata res pro minori quantitate q̃ valeat non dicitur exiuisse patrimonium testatoris:secus quando est obligata pro tanto quantum valet.in.l.si res.nu.8.ff.de lega.j. fo.25.
2 Obligans se vt principalis quando tamen habeatur vt fideiussor.in.l. sed iulianus.nu.3.ff.ad macedo. fo.86.
7 Obligari possunt plures in exceptione que re contrahitur:licet pecunia non potuit ad quẽlibet peruenire insolidum.in.l.cuz vltra.nu.3.C. de non nume.pecu. fo.191.
1 Obligati duo si sunt insolidum ⁊ fieret restitutio vni qd̃ censeat factum pactum vtriq̃.in.l.ij.nu.4.ff.de pact. fol.51.
8 Obligat⁹ si eras ꝓ me ⁊ ego ꝓmisi te extrahere de obligatiõe sub certa pena ⁊ creditor a me reqsit⁹ nõ vult te liberare nec cõpellet qd facere potero ne incidã in penam.in.l.si pater.nume.3.C.de colla. fo.24.
2 Obligatus accessione pro altero simpliciter soluendo censetur soluere pro sua obligatione non autem principalis ⁊ quis effectus resultet.in l.si filius.nu.3.⁊.5.ff.de in rem verso. fo.95.
5 **Obliuioni** tradere non debet quis illud de quo semel notitiam vel scientiam habuit ⁊ quid si interuenerit longinquitas temporis vel negotiũ sit amplexũ.in.l.qui fundum.§.seruus meus.nu.2.ff.pro empt. fo.64.
4 **Obscuritas** quando est circa incertum de certis non habet vitiare legatum:sed declaratio committitur heredi:secus si esset circa incertum de incertis.in.l.si quis a filio.§.si quis plures.nume.2.ff.de leg.j. fo.2.
4 Obscuritas circa verba legis vel statuti committitur iudici declarãda. in.l.si quis a filio.§.si quis.nu.7.ff.de lega.j. fo.60.
7 **Occisores** si nõ possunt accusari:q2 mortui an possit auferri hereditas ab herede tanq̃ ab indigno si non vẽdicauit necem defuncti.in.l.j.nu.3.⁊.4.C.vbi cau.fisc. fo.128.
7 Occisus aliqs si est reptus in domo sua ⁊ nõ reperiat aliqs testis q viderit ip̃m occidi:sz reperiãt testes q viderũt illũ exire de illa domo cũ gladio euaginato ⁊ sanguinolẽto ⁊ qui erat inimicus illi⁹ interfecti an hoc sufficiat ad cõdẽnandũ.in.l.fina.nu.5.C.de proba. fo.170.
8 Qui aliquẽ intefecit vel necauit nõ põt sibi succedere ex testõ vel ab intestato cũ effectu.in.l.sororẽ.nu.2.C.de his qui.vt indig. fo.72.
1 Occisus si fuit perusin⁹ florẽtie a florẽtino an debeat florẽtinus decapitari:lz si ipse florẽtinus fuisset interfectus perusij ab ipso perusino non debuisset perusinus decapitari:sed in pecuniaria pena cõdẽnari ex forma statuti.in.l.j.§.qui.nu.12.ff.quod quisq̃ iur. fo.21.
4 Occidens filiũ alicuius nõ prohibet illi patri succedere ab intestato et cũ effectu.sed ei quẽ qs occidit bene ꝓhibet succedere cũ effectu nõ ipo iure.in.l.codicillis.§.matre.nu.4.ff.de leg.ij. fo.62.
1 Occidentes aliquẽ in bello licito qñ delinquant vel nõ nec teneãtur in foro cõsciẽtie.in repe.l.ex hoc iure.nu.6.ff.de insti.⁊ iure. fo.5.
3 Occidens seipsum ob cõsciẽtiã criminis cõmissi habet pro cõdẽnato ⁊ qualiter videatur hoc fecisse in cõsciẽtiã criminis.in.l.si qs.§.eius.nu.6. ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.
6 Occidens qs aliquẽ meo noĩe an possim ratũ habere vt tenear perinde ac si interfecissem.in.l.bonoꝝ.nu.3.ff.rem ra.habe. fo.90.
7 Occidens hominem an debeat etiã ipse occidi.in.l.ex morte.nu.2.C.de leg.acqui. fo.153.
7 Occidens occidatur sine redemptione ⁊ quid si nõ dolo occidit.in.l.nemo.nu.5.C.de epi.audi. fo.21.
7 Si in inquisitione vel accusatione dicit q̃ spiritu diabolico ĩstigãte dolose ⁊ mala intẽtiõe titiũ occidisti ⁊ tu negasti occidisse an cõuict⁹ de occisione poteris dicere qd̃ nõ dolose nec mala intentione:sz ad tui defensionẽ.in autẽtica.contra.nu.7.C.de non nume.pecu. fo.190.
8 Si aliquis q recipit iniuriam dicat famulo nõ redeas domũ nisi feceris vindictã vel ipsemet dicat ego faciam vindictã de illa iniuria:⁊ postea reperiatur occisus ille qui iniuriã intulit an presumat occisus ab illo ꝓpter dicta verba.in.l.j.nu.4.C.de his qui.vt indig. fo.69.
8 Occidi dubitãs a familia publica si seipsũ interficiat ne ab ea interficiat ex hoc hr̃ pro cõfesso ⁊ cõdẽnato sicut si alium interfecisset ⁊ de hoc fuisset cõdẽnatus ad mortem.in.l.ij.nu.2.C.qui testa.fa.pos. fo.33.

Ille qui sepisum interfecit qñ non presumatur hoc fecisse metu criminis nisi probetur contrariũ per fiscum ⁊ qñ sic ⁊ qñ requiratur cõdemnatio post eius mortem vt testamentum eius irritet.ibi.nu.4.5.⁊.7.

2 **Oculus** obscuratus habetur pro nõ oculo sicut nec scriptura obscurata habetur pro scriptura ⁊ an effodiens talẽ oculuz puniatur pena statuti de effodiente oculũ.in.l.sed ⁊ si.§.de quo.nu.8.ff.de insti.act. fo.82.

1 **Occupare** locuz dicitur qui tenet hastã in manibus.in.l.qui in sella.nu.2.ff.de serui. fo.162.

1 Occupare solum publicuz sicut non possum aliquid in eo faciendo sine licentia principis ita nec celum quod est supra publicum vel priuatũ.in l.si intercedat.nu.4.ff.de serui. fo.159.

8 Occupans aliquam rem suam propriam autoritate an per hoc cadat a iure suo.in.l.non est dubium.nu.4.C.de leg. fo.74.

2 Occupasse dicitur ille qui primo ad sententiam peruenit cũ tractat̃ de iure acquisito preferendo si vero de iure querendo ille qui primo litẽ cõtesta.est in.l.peculium.§.item deducitur.nu.4.ff.de pecu. fo.90.

3 **Odia** restringi fauores conuenit ampliari.in.l.cũ quidã.numero 2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.49.

7 **Offensa** dicitur etiam illa quam quis reuocat sibi ad animum: licet non iuste ⁊ non est punibilis.in.l.cum te.nume.2.C.de inoffi.testa. fo.133.

1 Offensa vbicũq; est a iure permissa ibi defensa est denegata sicut econuerso.in.l.j.§.ius gentium.nu.5.ff.de iusti.⁊ iure. fo.3.

5 Offensa personalis dicitur duobus modis.in.l.licitatio.§.quod illate.nu.4.ff.de publi.⁊ vecti. fo.30.

7 Offensa quando est impunita ex forma statuti non debet recipi accusatio nec formari inquisitio super ea.in.l.si seruus.nu.2.C.de his qui ad ecclẽ.confug. fo.23.

8 Offensa leuis reputatur grauis in illo qui tenetur ad reuerentiam ⁊ qui recipit beneficium ab eo quem offendit propter ingratitudinem q̃ ex offensa incurritur.in.l.ij.nu.2.C.de liber.⁊ eo.libe. fo.15.

5 Offensa an possit alicui graui⁹ delictũ cõmitti vel grauior offensa q̃ corrumpere ei vxorẽ.in.l.interdũ.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.

1 Offendi si video te qñ tenear si te nõ defendo cũ possum.in.l.j.§.ius gentium.nu.12.ff.de iusti.⁊ iure. fo.3.

5 Offendens aliũ vel circa aliquem delinquens nõ solũ offendit illum sed etiã rẽpub.cuius interest pacatos esse hoĩes.in.l.licitatio.§.qđ illicite.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.27.

5 Si te offendi indebite ⁊ postea peto q̃ caueas mihi de nõ offendendo an debeã audiri.in.l.q bona.§.de illo q̃rit.nu.4.ff.de dã.infec. fo.14.

1 Offensa tanto maior fit sibi quanto minus hz si illud offuscat̃ in.l.inter seruitutes.nu.2.ff.de serui.vrba.predi. fo.160.

4 **Offerens** pecuniam debitã nõ sufficit ei dicere q̃ ibi erat tanta pecunia nisi numeretur.in.l.cũ seruus.nu.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.80.

1 **Officialis** nouus si cõstituatur sup dãnis datis vtrum cẽset adẽpta iurisditio potestati sup illis q habẽt generalẽ in oĩbus.in.l.cũ ptor.nu.5.ff.de iudi. fo.117.

4 Officialis idẽ si ppter aliquẽ casum exercet officiũ duorũ debet̃ sibi duplex salariũ.in.l.q duobus.nu.2.ff.de condi.⁊ demõ. fo.71.

8 Officiales q̃ puniant̃ si patiũtur rectorẽ facere qđ facere nõ debet.in.l.iudicibus.nu.3.C.de appella. fo.129.

8 Officialium electiones.i.extractiones q̃ fiunt ad officia publica de bursa communi debent fieri in consilio publico.in.l.nominationes.nu.2.C.de apella. fo.129.

Quod idem fit in quibuslibet officijs alicuius vniuersitatis.ibidem.

4 Officiales publici pp debitũ publicum nõ põt destruere domũ debitoris nec recipere tigna vel tegulas sine alia iniũcta vt vẽdãt p debito publico.in.l.cetera igitur.§.hoc si senatus.nu.2.ff.de leg.j. fo.17.

Quid si debitor abest ⁊ non reperitur qui emat domum sed qui emeret tigna.ibi.nu.3.

7 Officialis publicus si vendat aliquã possessionẽ p pensitationib⁹ nõ solutis emptor nõ põt conueniri vt soluat pẽsitatiões pteritas.in.l.fi.nu.3.C.sine cen.vel reli. fo.210.

2 Officiales qui ⁊ qñ possint cõtrahere cũ subditis in loco officij.in.l.principalibus.nu.1.ff.si cer.peta. fo.16.

2 Officialis qñ mittit̃ ad masculos egregias psonas dz altera pars moneri nõ qñ mittitur ad mulierẽ.in.l.ad psonas.nu.2.ff.de iureiur.fo.24.

Cuius expensis fiat ista missio.remisiibi.nu.3.

2 Officialis an teneatur de culpa vel dolo familie sue.in.l.videamus.nu.4.ff.loca. fo.116.

4 Officiales nõ syndicantur de omni malo gesto si p errorem nõ p malitiã.in.l.quãuis.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.

8 Officiales curie an debeãt esse psentes qñ fert̃ sñia diffinitiua.in.l.cum sñiam.nu.3.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.

8 Officialis cõdẽnatus a syndicatoribus an possit appellare.in.l.nulli officialiũ.nu.2.C.quo.appel.reci. fo.132.

1 Officiales oẽs mortuo pretore vel rectore statim sunt liberi ⁊ absoluti a cõtractu facto cum illo ⁊ possunt sic cum alijs locare.in.l.diem functo.nu.6.ff.de offi.asses. fo.15.

4 Officialis nouus si est creat⁹ super certis causis puta dãnis datis an videantur iste cause detracte ad iurisditionẽ potestatis q habebat eam generalẽ.in.l.quod in rerũ.§.si qs post.nu.5.ff.de leg.j. fo.10.

8 Officialis si est mihi condẽnatus in sindicatu qr denegauit mihi facere iustitiã ꝯ titiũ ⁊ soluit mihi nõ succedit in iure meo ꝯ titiũ nec teneor ei cedere ⁊ remanet mihi ius saluũ ꝯ titiũ.in.l.mãcipia.n.4.C.d ser fug.f.5.

7 Officiales qui nõ possunt capere clericos pro impositionibus eis factis non poterũt etiã capere eorũ colonos vel familiares.in.l.j.nu.7.C.de epi.⁊ cle. fo.13.

Quid in alijs priuilegiatis an eorũ priuilegia extendantur ad familiares.ibi.nume.8.

1 **Officio** iudicis nobili agens an possit recõueniri.in.l.nõ alias.nu.10.ff.de iudi. fo.120.

8 Officiũ publicũ q̃ velat maleficiũ qualiter itelligatur.in.l.etiã furti.nume.2.C.de furtis. fo.7.

8 Remotus ab officio propter crimen per eũ cõmissum nõ põt amplius ad illud vocari nisi cum autoritate principis scientis ⁊ dispensantis.in l.ij.nu.4.C.de liber.⁊ eorũ.lib. fo.15.

8 Officio iudicis quod fit dicitur fieri extraordinarie.in.l.j.nu.2.C.de liber.⁊ eorum libe. fo.15.

7 Officiũ iudicis orit̃ ex pacto nudo ĩ iudicio facto seu corã iudice ⁊ an habeat executionẽ paratã.in autẽ.gñaliter.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.16.

6 Offm̃ videtur interdictũ alicui eoipso q̃ subrogat⁹ est alius.in.l.quod si forte.§.sunt quidam.nu.4.ff.de solu. fo.66.

2 Officiũ iudicis nõ habet vim actionis bonefidei nec arbitrarie.in.l.in actionibus.nu.9.ff.de lit.iur. fo.34.

1 Officiũ iudicis executiuũ nõ põt implorari ꝯ tutorẽ vel curatorem sed actio in factũ sic.in.l.argẽtariũ.§.noĩe pupilli.nu.3.ff.de iudi. fo.125.

2 Officio iudicis nobili qđ peti põt nõ finito principali sed id qđ officio iudicis mercenario peti dz finit̃ finito principali.in.l.stichus.§.lucius titius.nu.2.ff.de condi.indebi. fo.54.

1 Officio inofficioso publico cõmisso plurib⁹ q̃ quibusdã pbibet̃ ceteris videt̃ esse permissum ⁊ qñ debeat vnus subrogari loco alterius.in.l.cum pretor.nu.2.ff.de iudi. fo.117.

Officij in priuatis vt in pluribus procuratoribus vel executorib⁹ vltime volũtatis non hz locum subrogatio si vnus remoueatur vel decedat in.l.cum pretor.nu.2.

7 Officiũ iudicis implorare possum si video forensem transeuntẽ in ciuitate cũ equo meo q̃ satisdet vel deponat ⁊ consignet equum.vt in.l.acceptã.nu.11.C.de vsur. fo.198.

8 Officio iudicis mercenario q̃ veniũt nõ pñt in iudiciũ deduci finito negotio principali.in.l.terminato.nu.2.C.de fruc.⁊ lit.expen. fo.121.

4 Officiũ vnũ põt dari aliud per quod non distrahit̃ a primo.in.l.si legatus.nu.2.ff.ad treb. fo.110.

2 Officiũ si aliqs sciẽte ⁊ patiẽte superiore exerceat tanq̃ locum tenens eius lz non appareat q̃ fuerit deputatus ad illud valent gesta corã eo.in.l.j.§.magistrũ.nu.3.ff.de exerci.act. fo.79.

2 Officia qñ sũt diuisa inter plures in eo q̃ est cõmissum vni alter hr̃ tãq̃ puat⁹ ac si nõ eẽt officialis.l.j.§.si plures.nu.9.ff.de exerci.act. fo.80.

6 Officiũ iudicis nobile proponit̃ loco actionis ⁊ tũc dat̃ libellus lis contestat̃ ⁊ ordinarie pcedit̃ sicut in actionibus.in.l.j.§.iudiciales.nu.2.ff.de preto.stipu. fo.80.

4 Offm̃ iudicis dr̃ remediũ extraordinariũ sed actionis dr̃ ordinariũ.in.l.si cui legatũ.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.80.

1 Officiũ iudicis est indiuiduũ ⁊ ratione partis impedit̃ totum.in.l.iulianus ait.nu.2.ff.de iudi. fo.118.

1 Offm̃ iudicis ex hoc edicto de edẽdo partim hz naturã psonalis actionis partim realis.in.l.quedã sunt.§.nihil.nu.7.ff.de eden. fo.50.

8 Officiũ qñ est publicũ autoritate sed vtilitate priuatũ non appellatur a nominatione ⁊ infra quantũ tempus fiat excusatio.in.l.si ad scribatum.nu.2.C.de appel. fo.126.

7 Officiũ rõne cuius debet alter alteri prodesse ⁊ nõ nocere inducat prestãdi necessitatẽ ⁊ an ipediat actionẽ neg.gest.⁊ qd ĩ obsequio ⁊ qd ĩ pietate paterna vel materna.in.l.officio.nu.2.C.de nego.gest. fo.71.

7 Offm̃ tutoris ⁊ curatoris quare nõ trãseat ad eox heredes ⁊ si gerãt negotia minoris de q̃ culpa teneãt.i.l.curatoris.nu.2.C.de neg.gest. fo.73.

8 Offm̃ actoris generalis ad oĩa negotia tantum durat quãtũ offm̃ tutoris vel curatoris.in.l.si actor.nu.4.C.de appel. fo.128.

1 Offm̃ iudicis nobile in quibus casib⁹ possit implorari pncipalr̃ ⁊ quot modis possit pponi offm̃ iudicis ⁊ qualiter pcedat ⁊ vbi requirit̃ libellus qualiter debeat concipi.in.l.j.nu.2.ff.de iuris.om.iudi. fo.16.

8 Officiũ iudicis aliqñ proponitur loco actionis.in.l.liberti non.nu.2.C.de liber.⁊ eo.libe. fo.15.

7 Officio qui venit priuandus põt anteq̃ priuet̃ ipm exercere.in.l.iubemus.§.sane.nu.8.C.de sacrosan.eccle. fo.9.

1 Officiũ necessarium gerens põt ratione ipsius officij postulare p eo p quo officium gerit lz al's phibeat̃.in.l.puto.nu.1.ff.de postu. fo.77.

1 Offm̃ publicũ vt quis acceptet potest inuitus de domo extrahi.in.l.plerix.nu.9.ff.de in ius vo. fo.27.

Index singularium materiarum

7 Ille qui remouetur ab officio nūq̄ amplius ad illud reddire potest.intellige propter aliquod crimen.in.l.properandum.§.sin autem vltra.numero.4.C.de indi. fo.110.

7 Offm̄ pcuratoris an debeat esse gratuitū.in.l.j.nu.4.C.māda. fo.201.

7 Offm̄ iudicis implorare pōt de plano absq̄ libello ille qui est in possessione si ab aliquo turbatur vel dubitat turbari vel inquietari vt illum phibeat vel vim fieri vetet.in.l.si sup.nu.4.C.de transac. fo.51.

1 Officia duo contraria non possunt esse in persona eiusdē in.l.licet.in.§.si plures.nu.2.ff.de procur. fo.91.

7 Officio iudicis vtiliꝰ est defendi q̄ agere interdicto vti possidetis ⁊ quare,in.l.si seruus.nu.2.C.quod cum eo. fo.184.

4 Officijs in officijs secularibus q̄ tres actus interueniant.s.electio acceptatio ⁊ ingressus in officiū ⁊ qn̄ dicet quis officialis ⁊ quid in spiritualibus.in.l.publius.nu.4.de condi.⁊ demon. fo.72.

3 **Oldradus** pater legum.in.l.is qui putat.nume.8.ff.de acq. here. fo.89.

4 **Oleum** an dicatur fructus naturalis an industrialis.in.l.maritus.nu.5.ff.ad leg.falc. fo.97.

4 **Omittere** illud quod omitti non debet dr error;proprie tamen error est qn̄ quis credit quod non est,in.l.cuz propone.nu.5.ff.de leg.ij. fo.52.

4 Omissio notarij vel scriptoris non vitiat actū qn̄ pōt colligi quid erat dicendū in.l.cum pater.§.cū imperfecta.nu.2.ff.de leg.ij. fo.58.

7 **Onus** capitationis qd̄ olim imponebat capitibꝰ puta masculis vnꝰ aureꝰ ⁊ feminis dimidiꝰ vocabat tributū ⁊ ab isto erāt imunes psone ecclīastice i.l.sacrosancta.n.2.C.de sac.san.eccl.fo.6.

4 Onus qn̄ iniungit sup re legata appellat onus intrinsecū,sed si sup alia re appellat extrinsecū in.l.si mihi stichus.nu.2.ff.de leg.j. fo.36.

1 Onus probādi qn̄ nō incumbat ei q dicit aliquem esse mortuū.in.l.iura constitui.nu.2.ff.de legi. fo.9.

4 Onus iniunctū per modum cōditionis sicut nō scindit vt possit impleri pro parte vt qs cōsequatur partē legati ita nec iniunctū per modum dispositionis vel modi.in.l.etiam.nu.2.ff.de leg.j. fo.39.

4 Onus qñcūq̄ apponitur post emolumentū acquisitum facit modū potius q̄ conditionē sed si esset implendum ante tūc faceret conditionem in.l.cum pater.§.titio in.nu.5.ff.de leg.ij. fo.59.

4 Onus legatorum vel fideicōmissorum simpliciter vel gn̄aliter iniunctū si cuilibet gradui institutorum censetur appositum ita ⁊ onꝰ cōditiōis.in.l.que conditio.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.72.

7 Onus probandi etatem maiorem vel minorem cui incumbat.in.l.cū te,nu.6.C.de proba. fo.165.

7 Onus probandi qn̄ incūbat ei qui dicit alium nulluz habere mandatū.in.l.licet,nu.2.C.de procu. fo.69.

8 Onus soluendi adiectum heredi p modum conditionis defalcat si excedat dodrantē hereditatis.in.l.si quis.nu.2.C.ad leg.fal. fo.92.

4 Onus qn̄ est iniūctū emolumēto sicut ignorāti acqrit emolumētū ita ⁊ ignorās obligatur.in.l.cum pater.§.surdo.⁊ nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

4 Onus nominatim iniunctum licet nō transeat interdum ad coniunctū vel substitutuz scd̄m cōem opi.bn̄ transit ad heredem grauati.in.l.cum ita.§.quod a legatario.nu.1.ff.de leg.ij. fo.47.

4 Que sit rō diuersitatis inter onus appositum per modum conditionis ⁊ onus iniunctum per viam modi vel fideicōmissi.in.l.plautius.nu.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

4 Onus legati censet cuilibet heredum appositum pro parte hereditaria nisi aliqs excipiat.in.l.ab omnibus.nu.2.ff.de leg.j. fo.37.

1 Onus tributi est mere reale qr imponit rei ⁊ non persone ⁊ an idem in onere collecte ⁊ an res transeat in ecclesiā cū illis oneribꝰ,in.l.inter debitorem.nu.4.ff.de pac. fo.67.

7 Onera que hodie imponunt per ciuitates ⁊ dn̄os sunt onera noua lz inuenta ad similitudinē predictoꝝ ⁊ vt plurimū imponuntur personis pp̄ter res.in.l.placet.nu.5.C.de sacrosan.eccle. fo.5.

1 Onus probandi causas expressas in exheredatione vel preteritione filij esse veras incumbit heredi nō autē filio probandi se gratū vel merentem.in.l.hoc colere.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.132.

2 Onꝰ publicū si imponit alicui certe quātitatis scd̄m estimationē suarū facultatū ⁊ desciptus sit puta decē q̄ inspiciat tp̄s impositionis quousq̄ fiat aliud estimū lz diminuant facultates vt qr aliqd vēdat nisi aliud actū sit cū emptor.in.l.id qd̄.§.si pr̄.nu.2.⁊.3.ff.de cōstitu.pecu. fo.65.

2 **Operas** fabriles.x.si tibi indebite presto credēs me teneri nō possum repetere totidē operas fabriles tuas sz repetere estimationē earū quia tantū es effectus locupletior ex meis.in.l.si operas.nu.2.ff.de prescrip.ver. fo.129.

2 Operas promittens non specificando quas intelligitur promittere illas q̄s scit facere.i.l.si nō sortē.§.libertus.nu.4.ff.de cōdi.indebi. fo.45.

Opere diuersarū psonarū q̄ nō possint dici eedez neq̄ similes ⁊ an hoc sit verum.ibi.nu.11.

6 Opere vnius an censeant eedē cum operis alterius.in.l.nemo est,nu.2.ff.de duobus reis.stipu. fo.46.

3 Opere liberti cōcernentes patrimoniū vt scriptorie vel pictorie transeunt ad quoslibet heredes etiam extraneos,in.l.pro herede.§.si qd.nu.2.⁊.4.ff.de acqui.here. fo.90.

De operis officialibꝰ:obsequialibus ⁊c.vide ibid̄.nu.3.4.5.⁊.6.

1 Operas suas locans ad pugnandum cum bestijs feris cum effectu est infamis ipso iure ⁊ pro alijs postulare non potest.in.l.j.§.bestias.nu.2.3.4.⁊.7.ff.de postu. fo.76.

3 Opera est diurnū officiū.in.l.aditio.nu.2.ff.de acqui.here. fo.96.

1 Opera est diurnum officium.in.l.si debitor.nu.2.ff.de pac. fol.70.

7 Operari dz quis vbi alimēta recipit.in.l.j.nu.2.C.de rei vendi. fo.145.

4 Operarios plures si qs misit in vineā suā postea misit vnū ⁊ promisit sibi dare quantū vnus de alijs hz quod tūc debeat habere tantū quantū aliꝰ qui tantūdē fecit vel nō plus arbitrio boni viri nō aūt q̄tum ille q minus hz si plus fecit.in.l.si ita relictū.nu.2.ff.de leg.ij. fo.49.

7 **Qualiter** possit dici quem prestare opem post maleficium cōmissum.in.l.raptores.nu.5.C.de epi.⁊ cle. fo.20.

5 **Opinio** an preferatur veritati.in.l.si fur rem.§.si quis.nu.2.ff.de vsuca. fo.59.

7 Opinio ꝯsistit in p̄sumptione hoīs q̄ resultat ex his q̄ faciūt semiplenā probationē.i.vnius testis de veritate.in rub.nu.4.C.de pba. fo.163.

3 Inspicitur magis id quod est in opinione q̄ id quod est in veritate posito quod id quod est in opinione tendat ad reddendum actum nullum et id quod est in veritate tendat in oppositum vt valeat.in.l.is qui putat.nume.3.ff.de acqui.here. fo.89.

5 In his que dependent ex mera voluntate alicuius vt est vsucapere vel dn̄m effici inspicit potius id quod est in veritate q̄ id qd̄ est in opiniōe falsa.in.l.ij.§.si sub cōditione.nu.2.ff.pro empto. fol.63.

3 Opinio mea vel veritas an debeat inspici in his que dependent ex mera voluntate mea si nō sum certus de veritate per sensum corporeū sed opinor inclinando animū meum ad vnā partem.in.l.cum quidam.§.qd̄ dicitur.nume.4.ff.de acqui.here. fol.93.

3 In his in quibus non possum habere certitudinem per propriam et veram scientiam seu sensum corporeum puta an aliqua mulier sit pregnans debeo potius stare opinioni eorum qui possunt melius scire q̄ ego vt dicto mulieris vel obstetricum.in.l.cum quidam.§.quod dicitur.nume.5.ff.de acqui.here. fo.60.

1 **Opponens** de beneficio pacti non habet necesse allegare aliquid q̄ cōsistat in iure sed sufficit q̄ alleget pactum sibi factum ⁊ ipsum probet ⁊ quid in stipulatiōe.in.l.si vnus.§.pactus.nume.12.ff.de pact. fo.62.

5 Opponens de litis pendentia debet eam probare.in.l.generaliter.nu.2.ff.de excep. fo.78.

1 Oppositum in opposito dz operari quod operat p̄positum in proposito.in.l.si quis.nu.2.ff.de neg.gest. fo.108.

8 **Oratio** que sumitur ex vniuerso si ī vno est falsa tota redditur falsa.in.l.cum quidam.nu.7.C.de impu. fo.52.

3 Oratio quando est imperfecta et ex pluribus verbis necessarijs plura fuerūnt scripta q̄ omissa tūc sufficit q̄ possit intelligi.in.l.j.§.si autem.nume.2.ff.de here.institu. fo.62.

1 Oratio vniuersalis vel dictio restringitur interdum ad euitandum absurditatem,in.l.inter oēs.nu.4.ff.qui satis.cog. fo.35.

4 Orationes due singulares quarum vna sit affirmatiua altera negatiua vt quidam homo currit ⁊ quidā homo nō currit dicunt orōnes subcontrarie quorū natura est vt possint esse simul vere sz nō possunt esse simul false.in.l.si is qui.§.vtrum.nu.2.ff.de reb.dub. fo.66.

Oratio si sumatur ex vniuerso tunc vniuersalis affirmatiua ⁊ vniuersalis negatiua dicunt orationes recte contrarie ⁊ earum natura est vt nō possint esse simul vere sed simul false.ibi.nu.3.

4 **Ordinarius** index potest apponere decretum annullatiuum actus in his que pertinent ad suam iurisd.in.l.codicillis.§.instituto.nu.3.ff.de leg.ij. fo.62.

4 Ordinarius vnus nisi sit princeps non pōt facere alium ordinariū.in.l.j.§.his quibus.nu.3.ff.de leg.iij. fo.63.

Ordinario si ꝯcederet aliquod priuilegiū ⁊ eius locūtenēti dz intelligi de illo locūtenēte q esset ordinariꝰ ⁊ positꝰ ab eo q posuit ordinariū ibi.

8 Ordinariꝰ si in aliqua cā q̄ versat inter te ⁊ me dedit iudicē delegatū cū clausula q̄ neuter nostrū possit appellare vel iudicē recusare an̄ diffinitiuam sententiam an nihilominus poterit appellari vt delegatus recusari.in.l.si.numero.2.de senten.⁊ interlo.om.iud. fo.118.

1 Ordinarius si in cā sibi delegata in qua poterat p̄cedere vt ordinariꝰ ⁊ p̄cessit vt delegatꝰ ⁊ delegatio nō tenebat an valebit sn̄ia ⁊ p̄cessꝰ ex iurisditiōe ordinaria.i.l.⁊.si p̄tor.nu.2.ff.de offi.eiꝰ cui māda.ē iuris.fo.14.

1 Superior si scribat ordinario in cā spectāte ad iurisditionē ordinarij nō facit illū delegatū in illa cā si nō mutat modū p̄cedēdi sed potiꝰ eius iurisditionē videt excitasse ⁊ quis effectus resultet.in.l.⁊ si p̄tor.nu.3.ff.de offi.eius cui manda.est iuris. fo.eod.

1 Ordinarius vniꝰ territorij nō potest facere citari nō sibi subditū etiā existētē in suo territorio nec ille tenet sibi obedire ⁊ quid si erat dubiū an esset subditus.in.l.ex territoriū.nu.2.ff.de iuris.om.iudi. fo.21.

1 Ordinarius potest recusari vt suspectus ad hūc finē vt causam alteri deleget nō vt ex toto repellat ⁊ q̄ talis exceptio nō obstet delegato.in.l.pretor sicut.nu.2.ff.de.iuris.om.iud. fo.20.

1 Ordinarius licet nō possit recusari vt suspectus tamen in casib⁹ poterit ⁊ tūc debebit cāz alteri delegare q nō sit suspect⁹ ⁊ si recusat⁹ ꝓcedat ꝙ nō valeat ꝓcessus.in.l.qui iurisditioni.nu.2.ff.de iuris.om.iud. fo.18.
Quid si pars non opponat ⁊ quid si persone de quibus in predicta lege nō agerent sed conuenirentur.ibi.nu.3.

1 Ordinari⁹ delegās iferior a ṗncipe an possit inhibere ꝓrogationē iurisditionis de tpe ad tp̄s.in.l.ij.§.sed si.nu.3.ff.de iudi. fo.114.

7 Ordinarius pōt aduersus suā sniam restituere s; appellatio dz interponi ad superiorē.in.l.aduersus.nu.2.C.si aduer.rem iudi. fo.81.
Quid in delegato.ibi.nu.3.

2 Ordinari⁹ vr eū delegare qui cognoscit de aliqua cā tāq̄ delegat⁹ sciēte ⁊ patiēte.in.l.j.§.magistrū.nu.4.ff.de exerci.act. fo.79.

7 Ordinari⁹ si delegauit cū ptāte subdelegādi an tūc subdelegat⁹ poterit subdelegare.in.l.a iudice.nu.6.C.de iudi. fo.105.

7 Ordinarius an possit recusari.in.l.aptissimi.nu.6.C.de iudi. fo.112.
Ordinario adiunctus an sit ordinari⁹ vel delegatus.in aut.si vero.nu.2.⁊.4.C.de iudi.ibidem.

1 Ordinarius si nō pōt cognoscere nisi vsq; ad certā summā an ei⁹ iurisditio prorogari possit ad maiorē ⁊ ꝙ ꝓgatio fieri nō possit p ꝓcuratorē sine speciali mādato.in.l.de qua re.§.iudex.nu.3.ff.de iudi. fo.130.

5 Ordinarius hn̄s imperium quandocūq; vult pōt facere aliquē capi ꝑsonaliter ⁊ ad se duci nō tn̄ pōt facere ipsuz extrahi de domo.in.l.dies cautioni.§.si intra.nu.4.ff.de dam.infec. fo.11.

7 Ordinarius qui delegauit audientiam cause reseruata sibi sentētia tenetur ipse adesse in principio medio ⁊ fine ⁊ ꝙ debeant ei exhiberi acta gesta coram illo cōmissario.in.l.ij.nu.8.C.de eden. fo.36.

4 Ordo scripture preponderat ordini affectionis.in.l.cū pr̄.§.a tepeto.nu.3.ff.de leg.ij. fo.59.

7 Ordinis iudiciarij missio qui non esset de iure naturali nō vitiat processum vel sniam principis.in.l.fi.nu.4.C.de leg. fo.26.

3 Ordo affectionis an inspiciēdus sit quo ad testatorē.in.l.gallus.§.quidam.nu.10.ff.de libe.⁊ posthu. fo.51.

6 Ordinis peruersio de vno iudicio ad aliud non reddit sniam vel ꝓcessūz nullum ⁊ quid in peruersione de seipso ad seipsum.in.l.j.§.si apud eūdē.nu.2.ff.que sen.sine appel.rescin. fo.98.

7 Ordinis peruersio de vno iudicio ad aliud nō reddit processum nullum sed peruersio ordinis in eodē iudicio bene redderet processum nullum.in.l.ij.nu.2.C.cōmu.diui. fo.158.

3 Ordo scripture vel tēporis vel rei geste an sit attēdendus remis.in.l.ij.§.sed ⁊ si quis.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupilla. fo.69.

3 Si ꝓbaṫ quē fuisse promotū ad p̄sbyteratum nō sequiṫ p hoc ꝙ fuerit ꝓmotus ad priores ordines.in.l.illud.nu.3.ff.de acqui.here. fo.101.

De litera P.

1 Pactū nudū iuxta ɔctū vestitū ⁊ incōtinēti appositū nō inest actioni sed ɔctui tn̄ informat actionē ⁊ etiā ɔctu ⁊ de alio effectu remis.in.l.iurisgētiū.§.qnimo.nu.2.ff.de pac. fo.53.
De hoc vide plura ibidem.a nu.3.vsq;.ad.20.

2 Pactū de non petendo nisi adueniente cōditione appositum incontinenti vel ex interuallo iuxta stipulationē purā quando preiudicet stipulāti.in.l.lecta.nu.17.ff.si cer.peta. fo.17.

1 Pactū quare nō sufficit ad inducēdā nouationē p̄cedētis obligationis sed reqraṫ stipulatio.in.l.si vnus.§.pactus.nu.4.ff.de pact. fo.62.
Vide latius ibidem.nu.5.vsq;.ad.14.

2 Pactū incōtinēti appositum iuxta stipulationem continens maiorem terminū q̄ stipulatio sibi inest vt videaṫ ipso iure recessum a tertio in stipulatione cōtēto.in.l.lecta.nu.1.ff.si cer.pet. fo.16.
Vide latius de hoc ibidē.a nu.7.vsq; ad.nu.16.

1 Paciscor nō agere ɔ te cōmodati videor remittere leuissimā ⁊ leuē culpā ⁊ an etiā dolū.in.l.si vnus.§.illud nulla.nu.5.ff.de pact. fo.63.
Pactum ꝙ si ingrediaris vineam meam liceat mihi te vulnerare nō valet ibi.nu.6.
Pactū de nō petēdo nō eludit actionē vel obligationē ciuilē nisi postq̄ fuerit apposita exceptio pacti.in.l.si cū mihi.nu.2.ff.de pact. fo.63.
Pactum quo casu habeat vim solutionis.in.d.l.si vnus.§.sed si stipu.nu.2.ff.eodem.
Pactum factum super vna re non extenditur ad alterā nisi due res debite fingantur vna.ibi.nu.3.

7 Pactū de quota litis qd dicaṫ.in.l.si contra.nu.2.C.manda. fo.202.

1 Pactū si fiat simpliciter cōcipiendo verba in rē vt promitto non petere quod mihi debes intelligiṫ nec a te nec ab herede tuo vel tuo ꝓcuratore.in.l.si tibi.x.§.si qs.nu.2.4.5.⁊.8.ff.de pact. fo.59.

7 Si cum esses dn̄s alicuius fundi ⁊ possessor paciscor tecum ne illum facias religiosum vel ne alienes an tale pactum valeat.in.l.fi.nu.2.3.4.et 5.C.de pac.inter empt.⁊ vēdi. fo.214.

1 Limitationes quatuor in quibus pactū factum principali nō prodest fideiussori.in.l.⁊ heredi.§.in his.nu.2.⁊.6.ff.de patc. fo.60.
Pactum dicitur personalissimum propter dictionē taxatiuā ⁊ nō extēditur ad aliā personā etiaz accessoriam.in.l.⁊ heredi.§.in his.num̄.3.4.⁊.5.ff.de pact. fo.eo.
Paciscēs noīe extranei ne ab eo ex̄neo petaṫ si habebat mādatū statiz acqurere illi ⁊ si non habebat tunc secuta ratihabitione.in.l.idem.§.pactum.nu.2.ff.eo.

3 Pactū lucrande dotis qn̄ habeat locū ⁊ tunc si extant liberi ex vxore p̄defuncta ⁊ maritus transeat ad alia vota teneṫ eā dotē reseruare filius illius matrimonij ex quo lucratus est ⁊ quid si ista tutum dicat ꝙ vir lucretur dotem vxoris premortue.in.l.ij.nu.7.ff.sol.ma. fo.3.

2 Pactū in venditione appositū ꝙ nō soluto p̄tio ad terminū vēditio sit nulla ⁊ quicqd soluūt noīe arrharū vel pretij emptor perdat qd̄ sit licitum.in.l.iulianus.§.idē papi.nu.4.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.110.

1 Pactū ne agaṫ depositi nō importat vt res deposita remaneat penes depositariū sed solū ne cōueniatur rōne doli vel late culpe cōmisse in illa re.in.l.si vnus.§.illud nulla.nu.4.ff.de pac. fo.63.

2 Pactum de non petēdo si fit a principio tempore contractus impedit ipso iure ortū vtriusq; obligationis ⁊ sic actionis naturalis ⁊ ciuilis.in l.rogasti.§.si tibi.nu.3.ff.si cer.pet. fo.8.

7 Pactum legis ɔmissorie sicut dr̄ qn̄ agitur vt non soluto pretio per emptorem res sit inempta ita qn̄ agitur vt restituto pretio per venditorez res sit inempta ⁊ qua cautela vti debeat venditor.in.l.si a te.nu.3.C.de pac.inter emp.⁊ vendi. fo.214.

5 Pactum vel sta.de dote lucranda habet locum etiam in dote nō soluta constante matri.in.l.nō tantum.nu.3.ff.de re iudi. fo.71.

1 Pactum factū in instr̄o ꝙ debitor possit capi nō extenditur ad heredes debitoris secus in statuto dicente ꝙ debitor possit capi.in.l.si decesserit nu.10.ff.qui.sat.cog. fo.32.

1 Pactū inter officialē ⁊ cōitatem qr in syndicatu debeat cōitas dare sibi honorantias.i.arma seu banderiam cum armis nō vz lz hoc possit fieri gratis.in.l.iurisgētiū.§.pretor ait.nu.3.ff.de pact. fo.55.
Pactum inter ludentes ꝙ nullus eoruz recedat de ludo quousq; perdiderit tantam pecuniam non valet ibi.

1 Paciscor de non petendo fundum tanq̄ meū an exclusus sum si peterē ex alia causa vt qr mihi debitum actione personali.in.l.si vnus.§.item si.nu.2.ff.de pact. fo.63.

2 Pactum de transferendo dominiū an sit contra naturā emptionis ⁊ vēditionis ⁊ quod aliqn̄ transferatur in aliū contractum.in.l.fi.nu.3.et.4.ff.de cōdi.cau.da. fo.40.

1 Pactum tacitum de non petendo in quibus casibus resultet.in.l.qui in futurum.nu.2.ff.de pact. fo.70.

2 Pactū nudū si fiat sup debito precedenti ꝙ tunc oriatur actio que est p̄toria.in.l.j.nu.2.ff.de cōsti.pecu. fo.62.
Pactum nuduz non producit actionem de iure ciuili.ibi.nu.1.

3 Pactum de restituendo vel lucrando dotem si dissoluatur matrimoniū sine liberis qualiter distinguaṫ ⁊ qualiter videatur paciscēs donasse ipsis liberis.in.l.si cum dotem.nu.9.ff.so.ma. fo.15.

3 Pactum ꝙ debitor non possit cedere bonis non valet.in.l.alia causa.§.eleganter.nu.3.ff.sol.matri. fo.13.

7 Pacti de nō petendo vires ⁊ pacti de petendo.in.l.pacta nouissima.nume.2.4.⁊.5.C.de pac. fo.42.

2 Pactum appositum in cōtractu quod de dāno ⁊ interesse steṫ iuramēto actoris.in.l.videamus.§.deferre.nu.3.ff.de in lit.iur. fo.33.

1 Pactum nudum an producat actionem de iure canonico.in.l.iurisgentium.§.sed cū.nu.3.ff.de pac. fo.53.

2 Pactum de futura successione valet qn̄ fit ex necessitate precedentis cōtractus.in.l.si quis seruum.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.111.

1 Pactum de liberando in futurū producit exceptionem de p̄senti.in.l.si intra.nu.2.ff.de pac. fo.67.

1 Pactum de sui natura nudū qualiter iuuetur lege ciuili vel pretoria ⁊ senatusconsulto.vt pariat actionem si fiat ad agendum.in.l.etiam.nu.6.7.8.9.ff.de pact. fo.54.
Per pactum de non petendo quando tollatur actio ipso iure ibi.nu.5.

1 Pactum seu mandatum de soluendo alteri ꝙ possit reuocari.in.l.j.§.pactum.nu.5.ff.de pac. fo.51.

7 Pactum vel statutum de dote lucranda an habeat locum si mulier que dotem dedit vel promisit moriatur anteq̄ ad domum mariti traducaṫ vel ante copulam carnalem.in.l.fi.nu.7.C.de epi.⁊ cle. fo.20.

1 Pactū qd̄ non possit probari debitum nisi per instrumentum publicū ⁊ nō p testes non valet.in.l.pactū inter.nu.5.ff.de pac. fo.68.
Pactum quod scriptura priuata fidē faciat non valet nec ꝙ stetur sacramento partis de damnis ⁊ interesse.ibi.nu.6.

1 Pactū incōtinēti appositū qd sit ⁊ qualiter dicaṫ inesse cōtractui ⁊ qd opereṫ.in.l.⁊ iā.§.itē a debitore.nu.5.ff.de peti.here. fo.145.

1 Pactū factum in diuisione vel venditione ꝙ vnus fratrum cui obuenit curtis non possit ibi edificare sub certa pena promissa fratri ꝙ sit seruitus predialis ⁊ transitoria in singularem successorē lz pena nō transeat.in.l.cum fundo.nu.2.ff.de ser.rusti.predi. fo.165.

2 Pactū ne venditor teneatur de euictione in tribus casibus nō ꝓdest et qui sunt ⁊ quid si etiam dicatur qd̄ nō teneaṫ ad restitutionē pretij.⁊ in l.emptorē.§.qui autem.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.108.

Index singularium materiarum

1 Pactorũ quedã fiunt inter presentes quedam inter absentes per nuntium vel epistolã.in.l.j.§.sed cõuentionũ.nu.2.ff.de pac. fol.51.

Pactorum quedam sunt expressa ⁊ quedam tacita.ibidem.nu.3.

1 Pactum gratuitum non inspectis verbis testamenti non valet.in.l.de his.nu.4.ff.de transac. fo.72.

1 Pactum factum vni ex reis debendi an prosit alij.in.l.ij.nume.4.ff.de pact. fo.51.

3 Pactum vel statutum de dote lucranda habet etiã locum in dote nõ soluta si cõtractum est matrimonium per verba de presenti.in.l.si marito.§.si pater.nu.2.ff.sol.ma. fo.22.

Quid si statutum diceret ꝙ vir lucretur dotem datam.ibi.nu.3.

2 Pacta qñ dicuntur pars contractus ⁊ sic dare legem contractui.in.l.lecta.nu.25.ff.si cer.pet. fol.18.

4 Pactum vel statutũ de lucrando dotem vxore premortua hꝫ locũ etiã in dote non soluta.in.l.mutiane.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.69.

6 Si donaui tibi aliquam rem cũ pacto qđ post mortẽ tuã perueniat ad ecclesiam an potero istud pactum reuocare te viuente.in.l.qui rome.§.flauius.nu.3.ff.de verb.oblig. fo.34.

7 Pactum factum putatiuo heredi contẽplatione ipsius nõ prodest vero heredi.in.l.si actionem.nu.3.C.de pact. fol.44.

1 Pactũ qñ fit ab eo qui habet vtiles actiones an preiudicet habenti directas ⁊ quid econtra.in.l.si cũ emptore.nu.4.ff.de pac. fo.58.

7 Pactum de quota litis an sit reprobatum in procuratore in rem suã et quid si actio erat inutilis cedenti vel cedẽs sit pauper.in.l.per diuersas.nuñ.2.C.manda. fo.202.

1 Pactũ ꝑsonale an prosit heredi paciscentis post eius mortem ⁊ an successori singulari.in.l.si tibi decẽ.§.pactũ cõuentũ.nu.3.ff.de pact. fo.59.

1 Pactum habet vim confessionis sicut econtra.in.l.tale pactũ.§.qui ꝓuocauit.nu.2.ff.de pact. fol.66.

4 Pactum an valeat inter contrahentes ꝙ debitor possit capi.in.l.titio centum.§.titio centum ⁊ seio.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fol.77.

7 Qualiter deducat̃ in stipulationẽ id qđ deuenit in pacto ⁊ qualr̃ possit etiam pactũ sequi stipulationẽ vt possit agi ex illa stipulatione ad id qđ postea deductum est in pacto.in.l.petens.nu.2.C.de pac. fo.44.

Uide latius de hoc ibidem.nu.3.5.6.7.⁊.8.

2 Pactum per naturã ꝙ valeat ⁊ ꝙ non teneatur quis de lata culpa.in.l.j.§.si conueniat.nu.2.ff.deposi. fo.101.

7 Pactũ de retrouendẽdo pro eodem pretio non est improbatum a iure tanq̃ faciat presumi contractũ pignoratitiũ ⁊ factum in fraudem vsurarum.in.l.j.nu.5.6.⁊.8.C.de pact.inter emp.⁊ vendi. fo.213.

2 Pactum factum ab vno ex duobus reis credendi alteri nõ nocet secus in iuramento.in.l.duobus reis.nu.1.ff.de iureiurã. fo.26.

2 Pactum a principio contractus ꝙ si nõ soluero intra talem terminum res tibi pignorata sit insolutum pro pecunia data quare non valeat et quid si pro pretio estimando seu vt illud habeat fideiussor que soluit.in l.titius.nume.2.ff.de pigno.act. fo.77.

2 Pactum vt soluatur frumentũ pro certa estimatione valet.in.l.sed addes.§.si dñs.nu.3.ff.loca. fol.117.

Pactum ꝙ obligatus ad certam summam librarũ soluat.in.l.florenis sub certa estimatione valet.ibi.nu.4.

2 Pactum appositũ iuxta traditionẽ rei nõ dr̃ nudum qr̃ vestitur coherẽtia traditionis.in.l.se dominus.nu.3.ff.de prescrip.ver. fo.127.

Quod ex tali pacto oriatur actio prescriptis verbis.ibi.nu.4.

1 Pactum negatiuum qñ dicatur personale.in.l.qui in futurum.§.si ex altera.nu.2.ff.de pact. fol.70.

1 Pactũ vnius ex socijs remissiuum debiti ꝙ valeat in preiudicium paciscentis non alterius socij.in.l.si vnus.nu.4.ff.de pact. fo.61.

1 Per pactũ liberatoriũ põt vni ex heredibꝰ tãtũ ꝓuideri sed per pactũ obligatoriũ ⁊ acquisitoriũ secus qr̃ tũc cuilibet ex heredibꝰ ꝓ hereditaria portione acquiritur.in.l.auus nepotis.nu.2.⁊.3.ff.de pact. fo.65.

Pactũ valet in preiudiciũ mariti ne dotẽ sibi promissam petat ⁊ quando nõ valeat.in.l.si socer.§.lucius.nu.2.⁊.3.ff.solu.ma. fo.28.

4 Pactum factum cum vno ex reis credendi an noceat alijs.in.l.in lege falc.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.93.

2 Pacto non cogitur quis vti in eius fauorem apposito.in.l.quãuis.nu.2.ff.de pigno.act. fol.72.

1 Pacisci possum ne petat̃ a me vel ab herede meo nõ nominãdo ꝑsonã ꝓprio noĩe.in.l.si tibi decẽ.§.si quis.nu.4.5.7.⁊.8.ff.de pac. fo.59.

1 Pacisci põt quis ne petat̃ ab illo q habet causam ab eo.⁊ querit illi directam exceptionem pacti qua interest sua ꝙ causa illi nõ moueatur.in l.si tibi decem.§.pactum.nu.2.ff.de pact. fo.eo.

Pactum personale facilius trãsit autore viuente in singularem successorem q̃ eo mortuo transeat in vniuersalem.ibi.nu.3.

Pactum factum falso prelato vel intruso ꝙ non prosit vero prelato.in d.l.si tibi decem.§.cum possessor.nu.2.ff.eo.

Paciscens si concipiat verba in personam alterius vel suam aut in rem vt est filius vel seruus quare hoc casu prosit patri vel dño.in.d.l.si tibi.§.filius.nu.2.4.5.⁊.6.ff.eo.

1 Pactum de quota litis ꝙ nõ valeat ⁊ qui illud facit dr̃ litis redemptor ⁊ debet sibi interdici officium aduocationis vel procurationis ⁊ perdit actionẽ mandati quã habebat ad id quod soluit ꝓ clientulo.in.l.sumptus.nu.2.ff.de pact. fo.69.

1 Pactum plus põt q̃ lapsus tẽporis in perdẽda seruitute.in.l.nã satis.§.si ego.nu.2.ff.quemad.serui.amit. fo.170.

7 Pactũ vel cõuentio an valeat sup iure successionis future conseruãdo ꝙ perderetur si pactũ nõ fieret.in.l.fi.nu.11.C.de pact. fo.48.

1 Pactũ de non petendo si tenebaris mihi vltra quingentos aureos an valeat sine insinuatione.in.l.tale pactum.nu.6.ff.de pac. fo.66.

8 Pactũ reprobatũ a iure põt ꝑ cõsuetudinẽ approbari qñ nõ est contra bonos mores.in.l.pactum.nu.8.C.de colla. fo.24.

5 Pacta apposita in ꝯctu principis vel alteriꝰ hñtis potestatẽ legis condende an habeãt vim legis non solum quo ad ipsos cõtrahẽtes sꝫ etiã quo ad alios subditos.in.l.cesar.nu.6.ff.de publ.⁊ vect. fo.28.

1 Pactum põt fieri vt creditor non petat sortem quousqꝫ debitor soluat vsuras.in.l.item.nu.6.ff.de pact. fo.51.

1 Actum si sit qđ sors nunq̃ petatur an illud qđ pro ea soluitur annuatiꝫ sit vsura.in.l.itẽ quia.nu.6.ff.de pac. fo.eo.

1 Pactũ hoc si qs cõcedat mihi solũ iure libellario vel emphyteoticario ⁊ edificiũ iure ꝓprio an aliqd operet̃ vt edificiũ nõ cedat solo finita emphyteosi.in.l.seruitutes.nu.7.ff.de seruitu. fo.155.

1 Pactum factũ putatiuo heredi vt adeat hereditatẽ ꝙ prosit vero heredi.in.l.imperator.nu.2.ff.de pact. fo.71.

Pactum de non alienãdo rem propriam qñ valeat vt si prohibitꝰ alienat non valeat alienatio et si alienatio tenet qñ teneatur alienans ad interesse.in.l.nemo.nu.2.ff.eod.

1 Pactum qđ quis possit pro debito capi ⁊ incarcerari aliter q̃ de iure liceat an valeat.in.l.si quis.nu.2.ff.de pact. fo.69.

1 Pacto priuatorũ qđ nõ põt fieri an possit fieri per legẽ.in.l.non impossibile.nu.3.⁊.4.ff.de pact. fo.eo.

1 Pactũ gñale vel quietatiuũ ꝙ nõ possunt restringi salua rõne recti sermonis nõ tñ extẽdunt̃ ad occultata dolo alteriꝰ partis nec etiã ad ignorata nec ad supueniẽtia de nouo.in.l.ẽptor.§.luciꝰ.n.2.ff.de pact. fo.68.

Quid si fuit dictũ ꝙ quietatio ista esset plena ⁊ plenissima.ibi.nume.3.

Pactũ nõ vestit traditio que fit ex causa necessaria nec vestimẽto coherentie nec vestimento rei interuentu.in.l.in traditionibus.nu.3.ff.eod.

1 Pactum nõ omne de nõ petendo continet donationem.in.l.contra iuris.§.si filiusfa.nu.3.de pact. fo.64.

Pactum factum a filio vel seruo tempore cõtractus celebrati per eos plus potest nocere q̃ dudum post.ibi.nu.4.

1 Paciscẽs ꝙ videat̃ ꝯfiteri si in iudicio tũc illa cõfessio est sufficiẽs ad cõdẽnationẽ etiã in delictis ⁊ qñ infamet sed si extraiudiciũ secus sed sufficit ad torturam.in.l.athletas.§.item si quis.nu.4.ff.de infa. fo.78.

2 Pactum fideiussoris an prosit reo.in.l.duobus reis.§.ꝙ si reꝰ.nu.4.ff.de iureiur. fo.26.

7 Pactũ ꝙ creditor retineat rem insolutum pro debito si non soluatur intra certum tp̃s non valet sed reprobatur in pignore nisi fuit appositum ex postfacto vel nisi fuisset actum ꝙ pro iusto pretio retineat.in.l.pactũ.nu.2.C.de pigno.act. fo.182.

6 Pactum ꝙ non liceat ante terminũ soluere an valeat.in.l.qui rome.nume.6.ff.de verbo.obli. fo.34.

1 Pactum de non petendo potest etiam fieri incontinẽti anteq̃ partes diuertant ad alios actus ⁊ tunc facit videri cõtractũ nõ fuisse celebratũ.in.l.ab emptione.nu.8.ff.de pac. fo.70.

Quid in pacto resolutiuo.ibi.

An tunc debeat solui gabella ex forma statuti.ibi.nu.10.

2 Pactum de nõ agendo impedit litem contest.licet nõ sic in pacto de nõ petẽdo.in.l.si postea.nu.3.ff.de pecu. fo.92.

1 Pactum vt valeat tria necessaria.in.l.iurisgentium.§.pretor ait.nu.1.ff.de pact. fo.55.

2 Paciscens ad meã vtilitatem si actionẽ quã ex pacto acqrit tenetur mihi cedere tenetur etiam debitorem ad instãtiã mei liberare.in.l.si cũ venderet.nu.2.ff.de pigno.act. fo.74.

8 Pactũ in dote non valet vt maritus eam lucretur solu.ma.ꝑ eius mortẽ supstite vxore sed dꝫ ad eam redire ⁊ quid in donatione propter nuptias.in.l.iij.§.finañt.nu.2.C.de bo.que libe. fo.103.

7 Pactum interdum dicitur personale respectu fideiussoris vt sibi non ꝓsit non respectu heredis interdum respectu vtriusqꝫ.in.l.j.nu.2.C.de fideius.mino. fo.80.

5 Pactum legis commissorie vel adiectionis in diem qualiter dicatur vt eo transferat̃ dominiũ ipso iure in venditorẽ sine noua traditione.in.l.j.nu.6.ff.de dona. fo.29.

6 Pactũ de nõ petẽdo factũ ab vno ex correis debendi an alteri noceat sicut nocet acceptilatio.in.l.ij.nu.5.ff.de duobus reis. fo.45.

3 Pactũ vel statutũ de lucrãda dote locũ hꝫ etiam in dote nõ soluta marito sed promissa.in.l.mulier.nu.2.ff.de cõdi.insti. fo.83.

Quid si statutum dicat ꝙ lucretur dotẽ datam.ibi.

7 Pactum incõtinẽti appositum de vsuris prestandis quare non valeat in mutuo pecunie et quid in mutuo frumenti vini vel olei.in.l.quãuis.nu.4.C.de vsur. fo.196.

7 Pacta nuda q̃ sint ⁊ que vestita.in.l.legẽ quã.nu.2.C.de pac. fo.42.

Pactũ vnius

6 Pactũ vnius ex correis qñ sũt socij an pactũ vniꝰ minꝰ noceat socio ꝙ̃ qñ nõ sunt.in.l.ex duobꝰ.nu.3.ff.de duobꝰ reis stip. fo.48.

7 Pactũ de nõ succedẽdo lꝫ sit inualidũ de iure ciuili an tñ nõ sit ꝯ̃ bonos mores ⁊ an firmet̃ iuramento.in.l.pacta q̃.nu.2.⁊.3.C.de pact. fo.41.
De iure canonico non dicitur contra bonos mores nisi illud qđ inducit ad peccandum.ibi.numero.3.

1 Pactum filijfa.non nocet patri etiam in actionibus vel iuribus illi quesitis per ipsum filium sed in querendis bene potest preiudicare.in.l.si qs iniquum.§.si filius.numero.1.ff.quod quisqꝫ iu. fo.23.

7 Pactũ incõtinẽti appositũ iuxta contractũ vestitũ qual̃r recipiat fomẽtũ ab eo ⁊ vestiat vt pariat actionẽ ⁊ quam actionem et quãdo informet actionem veterem.in.l.in bonefidei.numero.2.C.de pac. fo.42.

7 Per pactũ extiudiciale nõ põt qs ꝓrogare iurisditionẽ iudicis nõ sui et cui nullo modo subest ⁊ si in instr̃o cõsentiat se posse vbiqꝫ cõueniri vbicũqꝫ fuerit repertꝰ ꝑ hoc nõ tribuit̃ iurisditio iudici non suo ⁊ si corã eo cõueniat̃ põt forũ declinare añ litis ꝯtest.i.l.si qs.nu.3.C.de pact.fo.47.

2 Pactũ de nõ vẽdẽdo appositũ ab eo q hꝫ ius in re ꝙ ĩpediat vẽditionẽ fieri.in.l.si merces.§.qui fundum.nu.2.ff.loca. fo.119.

7 Pactũ incõtinẽti appositũ qñ dicat̃.in.l.fi.nu.3.C.de erro.aduo.fo.62.

3 Pactum non valet vt liceat creditori propria autoritate suũ capere.in l.alia causa.§.eleganter.numero.2.ff.sol.mat. folio.13.

5 Pactum appositum contra naturam contractus non vitiat contractũ in aliam speciem si hoc potest fieri salua ratione recti sermonis.in.l.vbi ita donatur.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.37.
Pactum appositum non contra substantiam cõtractus sed contra accidẽtalia vel naturalia valet ibi.numero.3.
Quid si apponatur contra naturam rei in contractũ deducte ibi.

4 Pactũ.l.cõmissorie nõ est si vẽdo ⁊ trado cũ hoc ꝙ nisi soluas intra terminũ res ad me reuertat̃ ⁊ dñium nõ reuertitur ipso iure sed requiritur traditio.in.l.lucius.§.tres heredes.numero.6.ff.ad trebel. fo.122.

1 Papa vel ĩperator nõ indiget ꝓrogatiõe cũ sit iudex cõpetẽs in omni cã.in.l.ij.§.sed si.numero.12.ff.de iudi. fol.114.

7 Papa potest tollere constitutiones factas in concilio dummodo hoc dicat expresse.in.l.humanum.nume.2.C.de leg. fol.25.

1 Papa solus ꝙ possit ĩperatorẽ ꝓ̇uare sicut ⁊ cõfirmare ⁊ coronare ⁊ iurat sibi fidelitatẽ.in.l.non ambigitur.nume.6.ff.de leg. fo.10.

4 Papa si mandat conferri beneficium alicui si est idoneus istud mandatum non est conditionale secus si exprimatur conditio que non inerat.in.l.hec verba.numero.3.ff.de leg.j. fo.3.

3 Papa non dispensat cum monacho existente monacho ꝙ teneat proprium vel capiat vxorem sed bene potest facere ipsum nõ esse monachũ ⁊ tenebit.in.l.is qui putat.numero 5.ff.de acqui.here. fo.89.

1 Papa vel ꝓ̇nceps dando alicui iudicẽ delegatũ nõ videt̃ ipsum habilitare ad agendũ nec excõicatũ absoluere sed rescriptuꝫ est ipso iure nullum.in.l.libertus.nu.2.ff.de in ius vo. fo.26.

3 Papa si cõcessit alicui bñficiũ tanꝙ̃ vacaturũ ⁊ iam tpe cõcessionis vacet an debeat̃ ĩpetrãti.i.l.titiꝰ.§.luciꝰ.nume.3.ff.de libe.⁊ posthu.fo.50.

1 Papa an de consilio cardinalium facere debeat negotia ponderosa.in l.j.numero.5.ff.de legib. fol.9.

4 Papa si cassauit omnes religiones fratrum minorum ⁊ predicatorum an videatur cassata illa que partim viuebat de eleemosynis ⁊ partim de redditibꝰ.in.l.titie textores.numero.4.ff.de leg.j. fo.15.

4 Papa si pro debito ecclesie grauat prĩo clerũ totiꝰ ciuitatis vt illđ soluat deinde grauat totũ clerũ ꝓuincie in potestate ecclesie est exigere totũ a clero ciuitatis vel a clero totius prouincie ⁊ tũc ꝑ rata computabitur clerus ciuitatis.in.l.si tibi homo.§.si testõ.nu.4.ff.de leg.j. fo.34.

4 Papa si mãdat p̃lato alicuiꝰ ecclesie ꝙ aliquid faciat sub noĩe dignitatis tale mãdatũ tanquã factũ dignitati potius ꝙ̃ ꝑsone ligat successorẽ licet non fuerit legitime cõstitutus et postea declaratus non fuisse tunc prelatus.in.l.peto lucium.§.mater.numero.3.ff.de leg.ij. fo.56.

3 Papa si mandat aliquibus ad instantiam alterius ꝙ debeant se informare de aliquo ⁊ si reperiatur ita esse vt sibi fuit narratũ faciant ⁊c.qualiter tunc isti commissarij debeant procedere ⁊ pronuntiare.in.l.eũ qui.§.filiusfa.numero.2.⁊.3.ff.de acqui.here. fol.97.

4 Papa si concessit episcopo vt mense sue possit vnire aliquam cappellã deficiente vel mortuo patrono non faciunt concessionem cõditionalẽ.in.l.hereditatũ.numero.7.ff.ad leg.falc. fo.94.

8 Papam fallit interdum obliuio in his que consistũt in iure.i.l.omniũ testamento.numero.4.C.de testa. fo.38.

7 Papa an debeat omnia facere cum cõsilio cardinalium.in.l.humanũ.numero.6.C.de legi. fo.26.

4 Papa si mãdauit cõferri tali p̃bendã quã duxerit acceptãdã in tota ꝓuincia vel diocesi ⁊ alteri mãdauit cõferri p̃bẽdã quã duxerit acceptãdã in tali ecclesia eiusdẽ prouincie ⁊ vacet p̃bẽda illius ecclesie in qua ꝓ̇mꝰ vult p̃ferri ꝙ ipse ꝓ̇mꝰ p̃ferat̃.in.l.si dño.nu.4.⁊.5.ff.de leg.j.fo.36.⁊.37.

8 Parapbernalia qualiter sint melioris conditionis ꝙ̃ dotalia et ꝙ presumant̃ esse mariti si per eũ possident̃ nisi vxor ꝓbet ea eẽ sua.i.l.j.nu.2.C.de ꝓ̇ui.fisc. fo.135.

6 Parentes qui aliquid hñt magis curant̃ ⁊ timẽtur a filijs.in l.verum.nume.3.ff.de verb.obli. fo.29.

5 Paries communis quando est vitiosus ⁊ datur damnum an debeat inuiceꝫ prestari cautio.in.l.dãni infecti quidã.§.cum parietem.numero.2.ff.de dam.infec. fol.22.
An et qualiter seu quando committatur ibi.numero.3.

1 Partes possunt facere vt actus earum nõ sortiatur illum effectum qui sibi datur a iure.in.l.emptor.numero.2.ff.de pact. fo.68.

1 Paries quando liceat facere ignem vel caminum iuxta parietem communem.in.l.quidam hiberus.nu.3.ff.de serui.vrba.predio. fo.160.

4 Paria sunt non ponere vel ponere sed non clare.in.l.titie textores.nume.3.ff.de leg.j. fol.15.

4 Paria sunt relinq̃re vniuersitati vel cõi talis loci et relinq̃re ciuibꝰ vel municipibus eiusdẽ.l.municipibꝰ.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fol.81.

7 Paria sunt aliquẽ nõ esse tutorẽ vel esse ⁊ nõ habere administrationẽ.in.l.si tutor tuꝰ.nu.2.C.in quib.caus.in integ.restitu.nõ est neces. fo.87.

4 Paria sunt nõ habere mãdatũ vel habere sed tale qđ se nõ extendit ad causam de qua agit̃.in.l.j.§.fuit quesitũ.nume.3.ff.ad trebel. fol.98.

2 Paria sunt cogitasse de aliquo in specie vel genere.in.l.quã tuberonis.§.sunt quidam.numero.8.ff.de pecu. fol.89.

1 Paria sunt non esse vel esse inutile.in.l.j.§.quibus.numero.6.ff.qđ cuiusqꝫ vniuer. fo.99.

1 Paria sunt quem non esse vel esse inutilẽ.in.l.quoties.nume.2.ff.quib.satis.cog. fo.32.
Satisdatio si non est idonea qualiter agetur.i.l.quoties.nume.2.ff.qui.satis.cog. fol.eo.

1 Paria sunt non habere mẽbrum vel ipsum debilitatum habere ⁊ inutile.in.l.de quibus.numero.13.ff.de legi. fo.12.

2 Paria sunt conditionem non fore secutam vel secutam esse non tamen propter dationem vt concedatur repetitio.i.l.dedi tibi.§.si liber.numero.2.ff.de condi.cau.da. fol.35.

4 Paria sunt aliquid esse de presenti vel sperari ꝙ incontinenti fiat.in.l.mulier que.§.non est.numero.2.ff.ad treb. fol.106.

3 Paria sunt scire et scire potuisse facta diligenti inquisitione.in.l.si duo.numero.5.ff.de acqui.here. fol.95.

8 Paria an sint relinquere libertatem directo ⁊ aliud per fideicõmissum.in.l.omne verbum.numero.2.C.commu.de lega. fol.85.

4 Paria sunt dicere lego dimidiam ⁊ lego portionem dimidie.in.l.luciꝰ.§.filiam.numero.2.ff.de leg.ij. fol 61.

6 Paria sunt dicere ꝓmitto tibi tale qd sub pena centuꝫ ⁊ dicere si nõ soluero promitto centum.in.l.ad diem.numero.2.ff.de ver.obli. fol.22.

4 Paria sunt relinquere sub modo vt tale quid facias vel sub conditiõe si canebis te aliquid facturũ vt neutro casu legatũ sit conditionale.in.l.quibus.§.termilius.numero.4.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

1 Paria sunt defectum esse in substantia obligationis vel esse in facilitate conueniendi ad hoc vt alius fideiussor dari debeat.in.l.j.numero.2.ff.si quis in ius vo.non ierit. fol.28.

3 Paria sunt substituere vltĩo moriẽti vel substituere cuilibet cũ exp̃ssiõe nomis collectiui qr vtroqꝫ casu si moriãt̃ simul succedit substitutꝰ vtriqꝫ ex substitutione.in.l.qui duos.numero.4.ff.de vulga.⁊ pupil. fol.78.

8 Paria sunt soluere et promittere.in.l.cum certum.numero.2.C.ad leg.falc. fol.92.

4 Paria sunt limitatum disponere vel dispositum limitare.in.l.plane.§.sed ⁊ si quis.numero.2.ff.de leg.j. fol.14.

7 Paria an sint dicere relinquo tibi habitationem talis domus ⁊ dicere relinquo tibi vsumfruc.habitationis ⁊ an differat ab vsufruct.in.l.cum antiquitas.numero.2.⁊.3.C.de vsufr. fol.150.

7 Paria sunt nõ habere mãdatũ vel habere tale ꝙ nõ extenditur ad articulũ de quo querit̃.in.l.si procurator.nume.2.C.de ꝓcur. fol.66.

4 Paria sunt promittere per se vel facere per alium promitti.in.l.cũ pater.§.meuio.numero.7.ff.de leg.ij. fol.57.

4 Paria sunt aliquid nõ esse factũ ⁊ factũ esse inutiliter.in.l.si minor.nu.2.ff.de leg.j. fo.37.

4 Paria sũt ignorare iurisditionem habere vel scire ⁊ ignorare posse exercere.in.l.multum.numero.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.

4 Paria sunt limitata disponere vel simpliciter disposita limitare.in.l.j.numero.8.ff.ad leg.falc. fol.83.

4 Paria sunt legare nomen debitoris vel legare quod exigitur ab eo ⁊ sicut primũ legatũ est purũ ⁊ heres liberatur cedẽdo actionem ita ⁊ scđm ⁊ si esset cõditionale nõ posset agi vt sibi actio cedatur sed tantũ post factam ⁊ actionem.in.l.si titius.§.cũ ita.numero.2.ff.de leg.ij. fo.50.

1 Paria sunt a ꝓ̇ncipio vnũ tantũ acquirere vl̃ acquirere duo ⁊ ꝑdere vnũ in.l.si mihi.numero.2.ff.de serui.rusti.predio. fol.163.
Paria sunt a principio limitare disponere vel ex postfacto disposita limitare.ibi.

8 Paria an sint fiscus et respub.romanorum.in.l.mancipia.numero.5.C.de serui.fugi. fol.5.

4 Paria sunt noluisse vel de volũtate non apparere.in.l.qui quartã numero.2.ff.de leg.j. fol.8.

1 Paria sunt filios non extitisse vel extitisse ⁊ postea fuisse exclusos.in.l.pater filium.numero.7.ff.de inoffi.testa. fo.137.

2 Pares qui sunt in tempore sunt pares in iure.in.l.aliena res.§.si plu-

ribus.nu.1.ff.de pig.act. fo.74.

1 ¶Partem an faciat qui nō admittitur ad partem.in.l.papinianus.§.qm̄.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.134.

8 Qui non admittuntur ad partem non faciut alijs partem ꝛ quando.in l.ij.nu.2.C.ad orfi. fo.99.

1 ¶Partē nō facit qui nō admittit̄ ad partē nec admitti sperat̄ secus si admitti speratur.in.l.qui repudiantis.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.138.

2 ¶Pars rei quando peti possit.in.l.si seruus.§.boue surrepto.nu.5.ff.de condi.furti. fo.57.

1 ¶Partes discordantes qualiter reducat iudex ꝛ cogat ad concordiā.in l.itinere.nu.4.ff.de ser.rusti.predio. fo.164.

6 ¶Partes an possint cōuenire ad inuicē ꝙ ferat̄ sn̄ia etiā parte nō citata in.l.j.§.item cū ex edicto.nu.3.ff.que sen.sine appel.rescin. fo.98.

5 ¶Pars subiectiua que dicatur ꝛ que integralis.in.l.si mater.§.si quis inter.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

4 ¶Pars iuncta cum toto plus valet q̄ꝫ separata.in.l.meuius.§.in fundo.nu.2.ff.de leg.ij. fo.53.

4 ¶Partes sicut non possunt prorogare tempus prime cause ita nō possunt pacisci ꝙ non liceat opponere de perēptione instantie sub certa pena.in.l.seius.nu.3.ff.ad leg.falc. fo.90.

8 ¶Partem facit si pōt admitti alio iure qui non admittitur ad partem vno iure.in.l.vna.nu.2.C.qn̄ non peten.par. fo.18.

4 ¶Partes plures qn̄ diuerso iure deferuntur pōt vna acceptari alia repudiari si sic tota res deferat̄ diuerso iure ex persona mea ꝛ ex persona filij vel serui.in.l.si titio.nu.3.ff.de leg.ij. fo.51.

3 ¶Partem illam per quam vtriqꝫ parti consulitur debemus capere in dubio.in.l.seruus.nu.3.ff.so.ma. fo.32.

1 ¶Particula vna legis vel statuti dubia dꝫ declarari per aliam particulā.in.l.vtrum autem.nu.2.ff.de pet.here. fo.148.

4 ¶Particula vna sicut in dispositione testatoris declaratur per alteram ita in legibus vel statutis.in.l.si seruus plurium.§.si numerus.numero 7.ff.de leg.j. fo.22.

4 ¶Patria ptās quare nō curat̄ in his que sunt publici iuris.in.l.ille a quo.§.si qs.nu.2.ff.ad treb. fo.102.

8 ¶Partus naturaliter potest stare in vtero per decem menses et nasci viuus ꝛ quid in vndecimo.in.l.fi.nu.2.C.de posthu.here.insti. fo.56.

8 ¶Partus monstruosus dicit̄ ꝯ formā humanā vt qꝛ habeat duo capita vel quatuor manus ꝛ nō reputat̄ partus nec homo.sec⁹ si nasceretur cū sex digitis in vna manu quia digitus non est mēbrū sed offm̄ membri.in.l.vxoris.nu.4.C.de posthu.here.insti. fo.56.

7 ¶Part⁹ seqt̄ vētrem quo ad statū libertatis vel seruitutis sꝫ quo ad honores sequit̄ patrē.in.l.neqꝫ natales.nume.7.C.de pba. fo.165.

3 ¶Partus ancillarum ꝙ nō sint in fructu.in.l.si marito.§.fundum.nume.3.ff.sol.ma. fo.23.

4 ¶Partus fingit̄ ibi editus vbi mater fingit̄ esse lꝫ casualr̄ mater sit alibi.in.l.huiusmodi.§.legatum.nu.3.ff.de leg.j. fo.33.

3 ¶Partus an sit in vtero formatus ꝛ aīa inclusa ante cōpletos sexaginta dies.in.l.cum quidā.§.suum.nu.2.ff.de acqui.here. fo.94.

Qđ ante transactum illud tempus ex vno cōcepti possint formari plures partus etiam vsqꝫ ad septem ibi.

8 ¶Part⁹ ancille furtiue edit⁹ penes furē est furtiu⁹ ꝛ p ipso ꝯpetit actio furti nec pōt vsucapi.in.l.ancille.nu.2.ꝛ.8.C.de furtis. fo.8.

5 ¶Partus ancille furtiue an possit vsucapi.in.l.sequitur.§.heres.nu.2.ꝛ 3.ff.de vsuca. fo.54.

7 Tenens equū in pascuis reqsit⁹ ab aliquo vt illū sibi cōmodaret si dixit sibi ꝙ iret ad pascua ꝛ ip̄m reciperet ꝛ ita fecit ꝛ postea expleto vsu reposuit in eisdē pascuis ꝛ inde fuit subtractus vel lup⁹ comedit an ꝯmodatari⁹ teneat̄.i.l.nemo.n.5.C.đ epi.aud.f.21.

4 ¶Pater vel dn̄s quare pōt recipere restitutionez delatam filio vel seruo etiā sine volūtate filij vel serui ꝛ hereditatē vel bonorū possessionē delatā filio vel seruo nō possint adire vel acquirere sine voluntate filij vel serui.in.l.seruo.nume.4.ff.ad treb. fo.118.

3 ¶Pater si tradidit filio aliquas res ꝛ postea patre mortuo filius interrogatus ancillas res habeat ꝛ negauerit se habere in totuz vel pro parte perdit beneficiū abstinēdi ꝛ implicatur oībus oneribus hereditarijs.in.l.si seruū.§.pretor.nu.5.ff.de acqui.here. fo.100.

7 ¶Patri an magis credatur contra filium q̄ꝫ econuerso.in.l.liberi.nu.1.C.de inoffi.testa. fo.134.

8 ¶Pater bonorū pos.delatā filio an possit agnoscere sine filio ꝛ qd i filio sine patre ꝛ qd si appareat ꝯdictor sed cui acquirat̄ emolumētū ꝛ an requirat̄ iussus patris ꝛ qd in repudiatione.in.l.j.nu.3.C.q admi. fo.16.

5 ¶Pater vel dn̄s quare obliget̄ de peculio ex cōtractu filij vel serui.in.l.j.§.item acquirimus.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.39.

4 ¶Pater si reliquit filie que vidua fuerit an admittatur illa que tunc erat vidua an tantum illa que postea viduabitur.in.l.solemus.numero.2.ff.de condi.ꝛ demon. fo.69.

6 ¶Pater ex ꝯctu filij de peculio accessorie ad similitudinē fideiussoris ꝛ ip̄e filius habet̄ vt principalis.in.l.cū filius.nume.2.ff.de verbo.obli.fo.17.

7 ¶Pater turpi psona instituta a filio an possit totū testm̄ impugnare ꝛ hereditatē aduocare ꝛ qd in filijs qb⁹ aliqd est relictū ꝛ turpis psona sit instituta a patre.l.in.l.omnimodo.nu.3.C.de inof.testamento. fo.135.

4 ¶Pater hn̄s diuersos filios ex diuersis vxoribus qui dederunt diuersas dotes si eos instituit equaliter ꝛ mādauit ꝙ oīa bona equalr̄ diuiderēt inter se an illa cuius mater dederat maiorem dotē possit illā an̄ partem detrahere.in.l.lucius.nu.2.ff.ad treb. fo.121.

3 ¶Pater rō q̄re si tenebat ꝛ possidebat aliquam rē alienā sine titulo ꝛ sic non poterat vsucapere vel p̄scribere lōgo tpe ꝛ eo mortuo fili⁹ sibi succedat ꝙ nec etiā ipse possit prescribere titulo pro herede longo tpe ꝛ extraneus sic.in.l.in suis.nu.5.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.46.

6 ¶Pater qn̄ stipulat̄ sibi aut filio an possit solui filio tā q̄ꝫ adiecto ꝛ qd si stipuletur filio tantū.in.l.stichū.§.quesitū est.nu.2.ff.de solu. fo.77.

1 ¶Pater quando est vilis persona quod exercitiū actionis de dote competat filie ꝛ pater nō admittatur sine cautione de rato.in.l.non solū.§.si de dote.nu.2.ff.de procu. fo.90.

1 ¶Pater p̄teritus in testamēto filij emācipati hꝫ contratab.ppter legitimā que sibi debet̄.in.l.filio.§.cōtratab.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.138.

Contra testamentum talis emancipati defuncti prima causa est liberorum non patri ibi.nu.3.

6 ¶Pater an possit factū pcuratoris filij vt nō sit necesse caueri de ratihabitione filij.in.l.si sine iudice.§.qui patris.nu.2.ff.rem ra.habe. fo.90.

4 ¶Pater doctor si reliquit filiū heredē ꝛ legat alteri libros filius etiā doctor non audit̄ volens soluere estimationē ne libri ab eo separentur.in l.si domus.§.in pecunia.nu.7.ff.de leg.j. fo.28.

6 ¶Pater qui filiū emācipauit vel exheredat etiā iniuste dicit̄ ipsum tractare vt filiū.in.l.quidam cū.nu.8.ff.de verbo.obli. fo.39.

7 ¶Pater si cōuenit̄ ex facto ꝛ noīe filij an filius qui melius est informatus de veritate an ipse filius possit interrogari de veritate ꝛ iurare teneat̄.in.l.fi.§.quod obseruari.nu.8.C.de iura.calū. fo.101.

3 ¶Pater qn̄ fuit stipulatus a principio sine consensu filie vel ex postfacto cum eius cōsensu sibi soli patri dotē reddi nō cōsolidat̄ actio in filiā effectam sui iuris.l.in his.§.filia.nu.2.ff.sol.ma. fo.33.

4 ¶Pater an possit emancipare filiū ad vnū actum tantum.in.l.j.§.hoc autem.nu.2.ff.ad treb. fo.98.

8 ¶Pater non pōt dotare filiam in preiudicium creditorū ꝛ ꝙ dicit̄ patrē teneri dotare filiaz intelligitur de bonis suis ꝛ sic deducto ere alieno.in l.ij.nu.2.ꝛ.3.C.de reuo.his que per frau. fo.136.

3 ¶Patri succedere prohibitus an etiam phibeatur succedere fratri ex patris dispositione ꝛ substitutus sit vulgariter vel per fideicōmissum.in.l.si is qui.nu.4.ꝛ.5.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.70.

5 ¶Pater si tradit filio studēti libros ꝛ non apparet ꝙ donauerit postea ipsum emācipat si nō adimit vr̄ sibi donare ꝛ nō tenet̄ cōferre fratribus ꝛ qd si nō emācipat.in.l.donationes.§.pr̄.nu.2.ff.de dona. fo.34.

4 ¶Pater pōt filio suo consignare legitimaz suam ꝛ actualiter tradere hoc acto ꝙ non possit plus petere ꝛ computatur licet non capiatur ex vltima voluntate ꝛ quid si non diceret̄ expresse sed donauit.in.l.cum quode.§.sepius.nu.2.ff.ad leg.falc. fol.93.

3 ¶Pater si hꝫ regressum cōtra maritum qui male soluit ꝛ maritus est soluendo tenebit̄ iterū dotare in secundo matrimonio ꝛ quid si non haberet regressum.in.l.cū dotem.§.si post.nu.6.ꝛ.7.ff.sol.ma. fo.15.

1 ¶Patri in bonis filij emancipati ꝛ non habentis liberos debet̄ legitima sicut ecōtrario filio emācipato debet̄ in bonis patris.in.l.pater filium.nu.2.ꝛ.4.ff.de inoffi.testa. fo.137.

8 ¶Pater si grauauit filiū in testō ꝙ liberet seruū vel aliquem subditūꝫ dꝫ ipsum liberare simpliciter sine aliqua reseruatione aliquorū seruitiorū.in.l.manumissionis.nu.3.C.de oper.liber. fo.13.

4 ¶Pater ad quem puenit hereditas mediante filio instituto rogat⁹ restituere filio an censeat̄ rogatus restituere post mortē patris non ante.in l.epistolam.§.mulier.nu.2.ff.ad treb. fo.120.

5 ¶Pater mariti an sit magis priuilegiatus respectu vxoris q̄ꝫ pr̄ vxoris respectu mariti.in.l.non tantum.nu.2.ff.de re iudi. fo.71.

7 ¶Pater habēs vnicū filiū si donauit alicui extraneo dodrātē ꝛ sic nō fuit donatio inofficiosa ꝛ postea in alijs tribus vntijs remanētib⁹ filiū heredē instituit et legatis ꝛ fideicōmissis grauauit an habeat aliquod remediū cōtra illum donatarium.in.l.j.nu.5.ꝛ.6.C.de inoffi.dona. fo.140.

8 ¶Pater qui vendidit rē peculij aduentitij filij sui non trāstulit dn̄iū ꝛ fili⁹ qn̄cūqꝫ efficiet̄ sui iuris poterit rē vēdicare ab emptore si nō est heres patris.in.l.fi.§.in cōputatione.nu.8.ꝛ.9.C.de iur.deli. fo.64.

6 ¶Pater meus si decessit ab intestato me relicto ꝛ etiam vxore pregnante lex facit me heredē etiam ignorantem in ea portione que apparebit ex postfacto ad me pertinere secūdū numerū liberorū qui sunt in vtero.in.l.si pater.nu.2.ff.de solu. fo.69.

1 ¶Pater interdū datur cognosci per filium qn̄ filius est maioris virtutis ꝛ fame.in.l.j.nu.14.ff.de postu. fo.76.

8 ¶Pater lꝫ dādo dotē ꝛ donationē ppter nuptias dicat̄ exoluere debitū naturale ad qđ poterat cōpelli iudicis officio tn̄ đr exercere munificentiam ꝛ liberalitatē.in.l.ij.nu.3.C.de bo.que lib. fo.103.

8 ¶Pater lꝫ possit adire pro filio instante ꝛ ip̄m obligare nō sic pōt repudiare hereditatem delatam infanti in preiudicium infantis.in.l.fi.§.fin vero.nu.2.C.de bo.que libe. fo.107.

Pater

8 Pater est legitimus administrator de casu quo habet vsumfructum.in l.j.numero.2.C.de bo.mater. fol.102.

7 Pater si instituat filium vniuersaliter in omnibus bonis ⁊ vxori sue legat vsumfructum oim bonoꝝ ꝙ vxor nõ debeat habere vsumfructũ nisi pro duabus tertijs.in aut.nouissima.nume.13.C.de inoffi.testa.fo.131.

6 Pr̃ an possit cogi emãcipare filiũ.in.l.vtrũ.nume.1.ff.de ver.ob. fo.29.

7 Pr̃ si fuit stipulatꝰ sibi dotẽ restitui ⁊ moriaẗ añꝙ eã recupet an ista stipulatio inter oẽs heredes diuidaẗ ꝑ hereditarijs portionibꝰ an trãsibit ad illã solã filiã viduã.in si.nume.7.C.cõmu.l.vtriusq; iudi. fo.160.

3 Pr̃ si hz necesse ꝓbare filiã q̃ negat esse natã ex vxore sua cõstãte matrimonio vt ꝓbeẗ patria ptãs ⁊ sic necesse sit ꝓbare mr̃imoniũ poterit hoc fieri corã iudice seculari.in.l.titia.nu.5.ff.so.ma. fo.24.

7 Pr̃ an possit testari sine solẽnitate in alijs testamentis ĩter liberos nãles natos ex cõcubina qbꝰ põt relinquere quicqd vult si nõ extãt ligitimi ⁊ naturales.in.l.inter oẽs.nume.2.⁊.4.C.fami.hercis. fo.156.

8 Pr̃ in his qbꝰ ei nõ requiriẗ vsusfructꝰ nõ est legitimꝰ administrator filij.in aut.excipiẗ.nu.3.4.5.7.⁊.8.C.de bo.que.libe. fo.104.

7 Pr̃ si volebat instituere filiũ ⁊ dixit filiꝰ ꝙ nõ ĩstitueret qr nõ intẽdebat habere suã hereditatẽ an si ipm nõ instituat sz ꝑtereat vel exheredet poterit dicere primo casu testm̃ nullũ ⁊ secũdo casu querelare.in.l.si quando.§.generaliter.numero.4.C.de inoff.testamento. fo.138.

Pater si bona sua donauit cũ consensu filij an possit filius mortem venire contra.ibi.numero.5.

Pater quando relinquit aliquid filio pro legitima ꝙ ad eam non sufficit licet dicat ꝙ si non sufficit debeat suppleri tamen ipso iure ꝙ tamen debeat allegari.in.l.scimus.numero.2.C.de inoffi.testa. fo.138.

Uide de hoc latius ibi.numero.4.5.7.⁊.10.

7 Pater an teneatur filium mittere ad studium.in.l.macedoniani.nu.2.C.ad macedo. fol.185.

Pater sicut tenetur dotare filiam ⁊ dare donationem filio propter nuptias ita ⁊ dare filio aliquam artem ex qua viuere possit.ibi.numero.3.

Pater licet saltem quãdo filius est in studio de voluntate sua teneatur sibi emere libros non tñ teneẗ eos sibi donare ⁊ sic ꝙ post mortem patris erunt communes inter fratres.ibi.numero.4.

7 Pater si donat filio in potestate licet dicat se donare pro benemeritis et seruitijs nisi de illis appareat non dicitur donatio facta propter benemerita.in.l.illud.numero.5.C.de sacrosan.eccle. fol.11.

8 Pater si incepit vsucapere quia habeat titulum non tamen compleuerat ⁊ filius compleat tempus an procedat vsucapio.in.l.nihil pro.nu.2.C.de vsuca.pro here. fo.109.

4 Pater si reliquit filio expẽsas quas fecit ĩ studio an videaẗ reliquere pretia librorũ.in.l.quibꝰ.§.qdã ita.numero.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.73.

8 Pater si instrtuit filium in potestate in sua legitima ⁊ filinm emancipatum in residuo cessat ratio collationis.in.l.j.nu.2.C.de colla. fo.24.

8 Pr̃ qñ hz vsumfructum est legitimus administrator filij ĩ quacũq; etate sit filins.in.l.si.§.vbi autem.nu.2.3.4.⁊.7.C.de bo.que libe. fo.106.

8 Pater licet ꝑ mortẽ filij in potestate desinat esse legitimus administrator tñ nõ extinguitur vsusfructus quẽ habebat in bonis aduẽtitijs ⁊ qñ hoc non procedat.in.l.si quis vel.§.sinaũt.nume.2.C.ad tertul. fo.99.

3 Pater lz teneatur filiam dotare tamen filia dicitur habere in dote cãm lucratiuam ⁊ an requiratur insinuatio respectu filie sicut in donatione.in.l.meuia.§.fundus.numero.6.ff.sol.ma. fo.30.

8 Patris delictum nocet filijs postea natis non ante.in.l.ij.numero.3.et 8.C.de liber.⁊.eorum libe. fo.15.

8 Pater lz adiuerit noĩe infantis si tñ infans ⁊ filiꝰ fuit restitutus aduersus eius aditionẽ remanet pater obligatus proprio noĩe ac si sibi fuisset hereditas delata.ĩ.l.si.§.vbi aũt puerilis.nu.5.C.de bo.que libe.fo.107.

4 Cum hodie filio queratur proprietas ⁊ patri vsusfructus potest pater illum vsumfructũ repudiare in sui preiudiciũ filij ⁊ sua repudiatio proderit filio.in.l.legatum.numero.4.ff.de leg.j. fo.5.

3 Pater si instituit filium spurium sub conditione si faciat se legitimari ꝙ anteꝙ legitimeẗ possit si vult administrare bona petẽdo bonorũ posses. scd̃m teb.in.l.si quis instituatur.numero.4.ff.de here.insti. fo.67.

1 Patrem debet quis potius iuuare ꝙ̃ patriam.in.l.j.§.ius gentium.numero.3.ff.de iusti.⁊ iure. folio.3.

4 Pater si inter liberos facit testamentum non solenne licet valeat quo ad eos si tamen dat in eo tutorem non valet datio sicut non valeret ad commodum alterius.in.l.peto luciũ.§.mater.nu.6.ff.de leg.ij. fo.56.

7 Pater si emat libros pro filio studente an videatur ei donare.in.l.j.nu.3.C.si quis alteri vel sibi. fo.212.

7 Pater tuus si per simoniã faciat tibi conferri beneficium ecclesiasticum licet tu ignores non tamen licite detines ⁊ potest a te auferri.in.l.non interest.numero.5.C.quod met.cau. fo.76.

1 Pater nõ tenetur defendere filium precise si non vult.in.l.si tibi decem.§.si filius.numero.5.ff.de pact. fol.59.

3 Pr̃ vel ext̃neus si cõsentiat in reintegratione mr̃imonij cẽseẗ cõsentire in reintegratione dotis.in.l.si mulier.nume.3.⁊.4.ff.solu.matri. fol.14.

2 Pater si longo tempore passus est filium tenere aliquam hereditatem presumitur sibi consensisse adeundo et econuerso.in.l.quam tuberonis.§.sunt quidam.numero.8.ff.de pecu. fol.89.

3 Pater an possit agere adiuncta ꝑsona filie ⁊ si agat qualr̃ teneaẗ eã defendere in cã recõuẽtionis.in.l.ij.§.itẽ si.nume.8.ff.solu.matri. fol.4.

8 Pater si reliquit filio centum ⁊ duibtatur an iure institutionis an valeat testamentum.in.l.ij.nume.5.C.de bo.pos.secundum tab. fo.19.

7 Pater si in casu necessitatis famis vendat filium non tamen filius efficitur seruus ita ꝙ perdat libertatẽ sed efficitur seruiens sicut cliens ⁊ famulus in.l.si.nume.2.C.de pa.qui fil.distrax. fol.207.

4 Pater si in emãcipatione donat filio ⁊ dicat ꝙ donat ꝓ parte que ipm contingit ꝙ videatur dicere pro legitima et vt in legitima computetur.in.l.peto lucium.numero.4.ff.de leg.ij. fol.55.

8 Pater ꝑ quos actꝰ videaẗ adire hereditatẽ delatã filio ⁊ an debeat ꝓcedere volũtas filij.in.l.filiofa.nume.2.C.de iure delibe. fol.56.

6 Pater an ⁊ qñ cogatur emãcipare filiũ ⁊ econtra si pater velit filiũ emãcipare ⁊ ipse non vult.in.l.vtrũ.nume.2.⁊.4.ff.de ver.obli. fo.29.

3 Pater si permitteret filio ꝙ posset donare intelligitur inter viuos non causa mortis.in.l.qui in potestate.nume.8.ff.de testa. fol.35.

4 Pater si recipit feudum vel emphyteosim pro se ⁊ liberis suis ꝙ in persone liberorũ erit nouũ feudũ diuersum a paterno nec pater põt illi renũtiare.in.l.idem iulianus.§.si quis.nume.4.ff.de leg.j. fol.16.

3 Pater cum teneatur dotare filiam an etiam eius heredes extranei teneantur.in.l.si marito.§.si voluntate.nume.4.ff.sol.ma. fo.22.

Pater qui dotẽ ꝑcepit decessit relicto filio ⁊ pluribus alijs heredibus cõstante matrimonio põt filiꝰ ante partẽ recipere dotẽ ⁊ coheredes cogunẗ ꝑ iudiciũ.fa.hercis.sibi ꝯsignare prestita cautione de defendendo ipsos aduersus mulierẽ.in.l.si marito.§.cũ patri.nu.2.ff.solu.matri.f.eo.

2 Pater iurando pro filio tanꝙ filio acquiritur filio vtilis exceptio ⁊ an possit iurare pro filio tanꝙ̃ pro extraneo.in.l.qui iurasse.§.si pater.nu.4.5.6.7.⁊.8.ff.de iureiur. fol.26.

7 Pater si relinquat filie mille si nupserit et si ingrediatur monasterium relinquat.cccc.si ingrediatur monasterium an consequetur mille ac si nupsisset.in.l.si.nume.5.C.de epi.⁊ cle. fol.20.

4 Pater vel dominus quorũ filius vel seruꝰ fuerũt instituti si grauati sint restituere eidẽ seruo vel filio vt cũ esset sui iuris ꝙ istud grauamẽ cẽseaẗ ꝑ priꝰ iniunctũ soli pr̃i vel dño.in.l.cũ filiof.nume.4.ff.de le.j. folio.6.

Uide latius de hoc ibi.nume.5.8.11.12.13.14.15.19.⁊.27. folio.6.⁊.7.

2 Pater dotans in potestate an aliquo casu presumatur voluisse donare.in.l.si extraneus.nume.4.ff.de condi.cau.da. fol.38.

4 Pater quibus casibus cogatur filium emancipare.in.l.filiusfa.§.secundum.numero.3.ff.de leg.j. fo.40.

4 Pater institutus si grauatur simpliciter restituere filio ꝙ hodie valeat fideicommissum licet non sit collatũ in tempus quo erit sui iuris.in.l.cogi poterit.§.si pater.nume.3.ff.ad treb. fo.104.

8 Pater nõ potest autorari filio in beneficialibus vel in causa criminali.in.l.si infanti.nume.12.C.de iure deli. fol.59.

4 Pr̃ si instituit filiũ ⁊ si decesserit sine liberis mãdauit hereditatẽ ext̃neo restitui ⁊ fecit plura legata pura ⁊ legatarij petãt ea ĩtegra ⁊ filiꝰ dicat ꝙ si ꝯtingat cõditionẽ existere hz ius detrahẽdi legitimã ⁊ trebel.⁊ ꝙ ista quarta ita est detrahenda de legatis sicut de fideicommisso quid iuris.in.l.ij.numero.10.ff.ad trebellia. fo.100.

8 Pater si leganit filie simpliciter cẽtũ deinde in dotẽ dedisset cẽtũ an eo mortuo possit adhuc peti legatũ.ĩ.l.filia.nu.2.⁊.3.C.de lega. fo.75.

3 Pater si primo instituat filium ⁊ postea in eodẽ testõ ipm que istarum preualeat.in.l.si filium.nume.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.49.

4 Pater si instituitur ⁊ ab eo legatur filio an valeat legatũ.in.l.a filio.nu.3.ff.de leg.j. fol.10.

4 Pater licet eo casu quo decedit intestatus non possit facere filio testamentum vel pupillarẽ substõnẽ potest tamen pro filio facere codicillos sicut pro se ⁊ quando.in.l.si fundum.§.sicuti.nu.6.ff.de leg.j. fo.36.

3 Pater si consentit filio vt agere possit ꝑ instr̃m publicũ anteꝙ incipiat agere vel ꝑ nuntiũ aut epistolã an hoc sufficiat si tpe litis cõte.nõ est pñs ⁊ consentiens.in.l.si cum dotẽ.§.eo autẽ.nume.7.ff.solu.ma. fol.17.

2 Pater si ratificat cõtractũ post effectꝰ est sui iuris ꝑ emãcipationẽ facit cessare senatuscõ.quãtũ ad se si cõueniaẗ actiõe de peculio nõ quãtũ ad filium si vero tẽpore quo erat in potestate facit cessare quo ad vtrumq;.in.l.sed iulianus.§.ꝙ̃ꝙ̃.numero.7.ff.ad mace. fol.87.

3 Pater non potest emancipare filium ad hunc actum solum vt possit testari.in.l.qui in potestate.nume.4.ff.de testa. fol.35.

3 Pater si instituit vniuersalr̃ filios masculos ⁊ filiabꝰ reliquit certã quãtitatẽ ꝓ dotibꝰ si postea filios masculos ⁊ feminas inuicẽ substituit ⁊ deficiat portio vniꝰ ex masculis qualr̃ veniant ad istã portionẽ deficientẽ.in.l.coheredi.§.qui discretas.numero.3.ff.de vulga.⁊ pupil. fol.77.

3 Pater si instituat filium in legitima in certa re que non sit rerum natura institutio habetur pro non facta idem si in re ipsius filij.in.l.item quod.nume.7.ff.de here.insti. fol.67.

3 Pater si exegit dotem sine volũtate filie ⁊ postea ei minꝰ relinquat ⁊ expsse dixit ꝙ deberet esse cõtẽta legato ⁊ maritũ nõ molestare tũc acceptãdo vr̃ acceptasse cũ sua cã.in.l.si cũ dotem.§.si pater.nu.3.ff.so.ma.fo.16.

Pater si non reliquit filie nisi legitimam an ipsa poterit agere cõtra maritum ad dotem quam restituit patri sine voluntate filie:ibi.numero.6.

8 Pr̃ turpis ꝑsona ⁊ dilapidator an possit filio ĩpuberi vel furioso facere

institutionē pupillarē vel exēplariā.in.l.cū qdā.nu.2.C.de lega. fo.76.

Pater substituēdo principalr ostēdit affectionē erga filium ⁊ si apparet ꝙ affectionē nō hꝫ ex eo ꝙ eū exheredat dr̄ affectio simulata ⁊ nihilominus talis substō de sui natura reputatur fauorabilis.ibi.numero.3.

3 Pater lꝫ qñ agit absente filia teneatur cauere de rato tamen quādo filia est furiosa non caueat de rato.in.l.si cum dotem.§.si soluto.nu.4.ff.solu.matrimo. fo 17.

1 Pater administrator bonorū filij an teneatur satisdare.in.l.filiusfa.nume.5.ff.qui satisda.cog. fo.35.

3 Pater qñ dedit dotē ꝓ filia ⁊ sic actio erat cōis ꝙ ipse pater possit petere cōsignationē dotis sine voluntate filie ⁊ qd si pr̄ fuisset stipulatus sibi reddi.in.l.si constante.nu.9.10.⁊.11.ff.so.ma. fo.19.

7 Pater si ingressus est monasteriū ꝙ filij possint statim etiā viuo prē petere legitimā de iure canonico.in aut.nūc aūt.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.15.

4 Pater si substituit filio per hec verba si aliquid sibi cōtingat vel si deus de ipso aliquid fecerit intelligit̄ facta substitutio post eius mortem.in.l.quidam ita.nu.2.ff.ad treb. fo.107.

7 Pr̄is fidelitas nō nocet filijs.in.l.j.nu.2.C.de pa.q fil.distrax. fo.206.

4 Pater si relinquat mille filie si nupserit ⁊ si monasterium ingrediat̄.cc.⁊ ⁊ ingressa est monasterium an possit petere mille.in.l.titie si nupserit.nume.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.81.

2 Pater vel dominus qñ nō teneatur ex cōtractu filij vel serui.in.l.j.nu.2.ff.quod cum eo. fo.85.

2 Pater vel dñs ipso iure nō tenetur vltra ꝙ̄ sit in peculio.in.l.quoties.nu.2.ff.de pecu. fo.92.

3 Pater lꝫ agere possit consentiēte filia expresse vel tacite tamen filia nō potest agere nisi patre expresse consentiente.in.l.ij.§.volūtatē.nu.6.8.⁊ 10.ff.solu.matri. fo.5.

8 Patris vsusfructus nō finit̄ capitis diminutione pr̄is nec rei mutatione sicut finit̄ alter vsufru.sed tantum morte pr̄is ⁊ an finiat̄ sed incipiat nouus.in.l.fi.§.hoc proculdubio.nu.2.C.de bo.que libe. fo.107.

8 Pr̄ qñ vendit bona hereditaria ꝓ exoluēdo debita vel legata ꝙ nō debeat interuenire decretū iudicis vel subhastatio ⁊ sic si fili⁹ esset minor posset fieri venditio sine istis licet si nō haberet patrē sed tutorem sec⁹.in.l.fi.§.sin autem es.nu.2.C.de bo.que libe. fo.107.

8 Pater interpellatus si nō cōsentit ⁊ iudex ꝓcedit in cā an valeat iudiciū vt qr̄ sit cōtumax in cōponēdo videat̄ renuntiare vsufructui.in.l.fi.§.necessitate.nu.5.C.de bo.que libe. fo.106.

8 Pater qñ perdit ptātē suo facto perdit etiam dimidiā vsufruct⁹ secus si non suo facto vt ꝑ mortē filij qr̄ tunc nihil ꝑdit.in.l.cū opꝫ.§.cum autē nu.2.C.de bo.que lib. fo.104.

Pater debet habere premium emancipationis non filius.ibi.nu.3.

8 Pr̄ si nō cōsentit tpe litis ꝯtestationis an possit postea cōpelli ꝯsentire.in.l.fi.§.necessitate.nu.11.⁊.12.C.de bo.que libe. fo.106.

1 Pater qui hꝫ in ptāte filiū vel filiam quare potius punitur ꝙ̄ extrane⁹ vt si passus sit contrahi bona sponsalia eodē tpe vel binas nuptias.in l.quid ergo.§.si quis.nu.4.ff.de infa. fo.80.

8 Pater hodie pōt noīe infantis adire quālibet hereditatē delatā ipi infanti ad vtilitatē īfantis quo ad ꝓprietatē tāꝙ̄ legitim⁹ administrator ⁊ qd si infans est sui iuris.in.l.si infanti.nu.2.6.⁊.10.C.de iure deli.fo.59.

3 Pater si dat dotē ꝓ filia emancipata etiā iure ffor actio non erit cōis sed solius filie.in.l.ij.§.qd si in.nu.4.ff.so.ma. fo.4.

Pr̄ si stipulatus sit sibi soli dotē reddi tūc actio nō erit cōis sꝫ soli⁹ patris nec fiet cōsolidatio in filiā lꝫ efficiatur sui iuris ibi.nume.8.

8 Pater si relinquat filie mille si nupserit ⁊ si ingrederet̄ monasterium reliquit.cc.ipsaꝗ ingressa est an monasterium poterit petere mille sicut si nupsisset in seculo.in aut.nisi rogati.nu.3.C.ad treb. fo.91.

1 Pr̄ si renūtiat vsufructui ī aduētitijs bonis filij ipuberis ꝙ possit fili⁹ cōueniri ⁊ dabit̄ curator liti.in.l.neꝗ imp.nu.2.ff.de in ius vo. fo.27.

3 Pater vxoris qñ nō habeat beneficiū ne cōueniat̄ vltra ꝙ̄ facere possit in.l.rei iudicate.§.socero.no.8.ff.sol.ma. fo.13.

4 Pater si instituit filios ⁊ oīa bona diuidit inter eos assignādo cuilibet certā partē ꝓ parte sua lꝫ iste assignatiōes habeāt vim ꝑlegatorū idē iuris est cēsendū de istis assignationib⁹ qd de portione hereditatis magis ꝙ̄ de ꝑlegatis.in.l.filio patre.nu.5.ff.de leg.j. fo.34.

8 Pater si emācipauit filiū ⁊ postea suscepit eius tutelā an teneat̄ ei reddere administrationē plenā etiā de neglectis culpabiliter.in.l.cū opꝫ.§.sed cum.nu.3.C.de bo.que libe. fo.104.

8 Pater quare hereditatē delatā filiofa.nō pōt repudiare nec adire sed requiratur repudiatio vel aditio ipsius filij cū consensu patris.in.l.non est dubium.nu.2.C.de iure deli. fo.58.

8 Pater q successit vni ex filijs primi matrimonij si trāseat ad scdās nuptias an habeat locū qd dicit̄.in.l.mater q.C.ad tertu.ibidē.nu.3.fo.98.

8 Pater qñ ignorabat se filiū habere ⁊ ipsum ꝑterijt an tūc testm̄ sit nullum ex cā preteritionis an ꝓpter defectum voluntatis defuncti.in.l.si cut certi.nu.7.C.de testa.mili. fo.31.

4 Pater si reliquit filie.cc.pro ipsa maritāda vel pro dote ⁊ postea ipse viuus maritauit eā.c.⁊ non vltra an filia post mortem pr̄is possit petere alia cētū.in.l.lucius titius.nu.4.⁊.5.ff.de leg.ij. fo.46.

8 Pater an teneat̄ de mala administratione ⁊ an ⁊ qñ possit ab ea remoueri.in.l.excipitur.nu.2.C.de bo.que lib. fo.104.

4 Pater si legauit filie mācipia q̄ sibi donauerat an ex cā legati debeant etiam partus.in.l.cū pater.§.pater.nu.2.⁊.3.ff.de leg.ij. fo.58.

7 Pater si reliquit filie mille pro dote sua que non excedebāt legitimam ⁊ si decederet sine liberis voluit ꝙ distribuant̄ inter pauperes ⁊ decessit in pupillari etate an istud fideicōmissum relictum pauperib⁹ valeat.in l.ex tribus.nu.5.C.de inoffi.testa. fo.134.

7 Pater si redimat filiū an illō qd expēdit pro redemptione debeat filio cōputari in legitimā.in aut.si captiui.nu.3.C.de epi.⁊ eccle. fo.19.

7 Pater nō pōt auferre filio legitimā etiam si velit testari ad piā causam. in aut.si dissipat bona sua an ipso viuente possit fili⁹ petere assignari legitimam.ibi.nu.8. fo.9.

8 Pater emancipans filiū quando possit sibi retinere dimidiam partem vsusfructus bonorū acquisitorum tēpore quo erat in potestate ⁊ ꝙ aliā dimidiam perdat nisi per pactum eam sibi reseruet.in.l.si viua matre.nu.3.C.de bon.mater. fo.102.

4 Pater postꝙ̄ dedit dotē pro filia in ptāte lꝫ actio sit cōis inter patrem ⁊ filiam tamen dos dicit̄ exiuisse patrimonium patris ⁊ esse patrimoniū filie.in.l.pater filiam.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.87.

8 Pater nō hꝫ vsumfructū in bonis q̄sitis ꝑ emācipatū post emācipationē ⁊ hoc fallit in bonis maternis.in.l.j.nu.2.C.de bo.q̄ libe. fo.102.

8 Pater vel mater dicunt̄ esse in primo matrimonio ⁊ in eadem dignitate ⁊ toro si est vidua quousꝗ stant in viduitate.in.l.de emancipatis.nu.2.3.⁊.4.C.de legi.here. fo.100.

4 Pater si relinquit aliquid pro legitima qd non sufficiat ⁊ iubeat filium stare contentū licet filius acceptet relictum non censetur onus acceptare sed potest petere eam suppleri.in.l.quod de bonis.§.cum fideicōmissum.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.89.

4 Pater si erexit banchum noīe filij ⁊ oīa credita eius noīe sint cōtracta an per hoc solum videatur pater sibi donasse vt sic esset eius precipuum etiam si in testō non legasset.in.l.lucius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.

8 Pater si accessit ante pupillū an heres eius in quē transmisit paternā aditam cogatur acceptare pupillarem que postea defertur.in.l.quidam elogio.nu.4.C.de iur.deli. fo.61.

3 Pater cōpellit̄ dotare filiā iure actionis sed officio iudicis nobili quod transit contra heredes patris ⁊ quid si fuit maritata sine dote ⁊ an tunc possit incedere vna cum alijs filijs stante statuto ꝙ non succedat stantibus masculis.in.l.si socer.nu.4.ff.sol.ma. fo.27.

8 Pater si dedit filio pecuniā ꝓ studio ⁊ ipse consumpsit in malos vsus an debebit in suam portionem computari cum fratrib⁹ in autē.qd locū.nu.3.4.6.⁊.7.C.de colla. fo.25.

4 Pater si dissipat bona filij aduentitia vt materna in quibus hꝫ vsumfructū ⁊ administrationem aufert̄ patri administratio ⁊ dat̄ filio ⁊ quid de vsufru.in.l.imperator.nu.4.5.6.⁊.7.ff.ad treb. fo.113.

3 Pater si fecit aliquē actū q nō pōt fieri citra ius ⁊ nomē hereditatis vel ecōuerso fili⁹ an ex solo actu siue cursu tēporis presumat̄ aditio ⁊ qd in bono.pos.in.l.q in aliena.§.sed ⁊ si non.nu.2.ff.de acqui.here. fo.87.

4 Pater quādo presumatur prius decessisse ꝙ̄ filius.in.l.ex facto.§.si qs autem.nu.3.ff.ad treb. fo.108.

3 Pater dotat filiam ex necessitate etiā si est emācipata.in.l.quoties.nu.2.ff.sol.ma. fo.21.

Pater quando stipulatur incōtinēti qd ipsius solius sit actio de dote licet filia efficiatur sui iuris morte patris vel emācipatione non consolidatur in ipsam.ibi.nu.4. fo.22.

4 Pater si simpliciter relinquat puelle nubili vel alter ꝙ attēta qualitate persone censeatur reliquisse pro dote.in.l.titio centum.§.titio genero.nu.9.ff.de condi.⁊ demon. fo.78.

3 Pater si dedit dotē ꝓ filia ⁊ stipulat⁹ est alternatiue sibi aut filie nō hꝫ locū.l.caius.ff.solu.ma.sed vtriꝗ acqrit̄ actio.in.d.l.caius.nu.7.fo.28. Quid si pater fuit stipulatus soli filie ibi.

3 Pater qñ stipulat⁹ est dotē sibi soli restitui actio est ipsi⁹ soli⁹ ⁊ filia perdit ius cōe ⁊ etiā cōsolidationis ⁊ qd si filia ꝯdiceret expresse ⁊ haberet cām ꝯdicendi ⁊ ꝑtendetet interesse.in.l.post dotē.nu.3.ff.so.ma.fo.26.

4 Pater si instituit duos filios ⁊ inuicē substituit si cōtingat aliquē eorū sine liberis decedere ⁊ postea in cōdicillis dixit cōditionem quam apposui filijs meis adimo quid importet hec ademptio.in.l.si quis.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.75.

7 Pater an possit pacisci super hereditate filij viuentis.in.l.fin.nu.5.C.de pact. fo.48.

3 Pater mariti qñ recepit dotē qualiter ipse pr̄ teneat̄ ⁊ qualr̄ filius.in.l.si cū dotē.§.transgrediamur.nu.4.5.6.8.9.⁊.10.ff.sol.ma. fo.18.

8 Pater si tradidit filio libros ad studendū qui postea venit ad diuisionē cum fratribus an debeat eos habere precipuos tanꝙ̄ sibi donatos.in l.si donatione.nu.4.C.de colla. fo.25.

3 Pater vel dñs quibus acquiritur per filiū vel seruū lꝫ acqsitio fiat ex legali dispōne non tñ videntur venire ex volūtate defuncti.in.l.si in testō.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.70.

1 Pater si posuit filiū ad offm̄ notariatus in palatio an poterit cōueniri pater vt edat librū cōfectū ꝑ filiū si forte filius nō reperit̄ ⁊ an teneatur ad interesse.in.l.pretor.§.sed ⁊ filiusfa.nu.2.ff.de eden. fo.48.

Patris

5 Patris intentio an sit fundata ꝙ sit eius filius si quis fatetur se emancipatum.in.l.titia.nu.3.ff.sol.ma. fo.24.

4 Pater quo casu cogatur emancipare filium.in.l.si cui legatū.nu.3.ff.de condi.ꝛ demon. fo.80.

5 Pater qui fuit stipulatus in casum mortis an possit agere in casum diuortij.in.l.si cum dotem.nu.7.ꝛ.8.ff.sol.ma. fo.15.

7 Pater qn̄ administrat bona filij tāꝙ tutor teneť sibi reddere ratione nō sic quādo vt pater ꝛ legitim⁹ administrator rōne vsufruct⁹ q2 fili⁹ sit in eius potestate.in.l.si superstite.nume.3.C.de dolo. folio.77.

8 Pater an possit filium emancipare quantū ad hunc actū solū vt testetur.in.l.senium.nu.9.C.qui testa.fa.pos. folio.34.

8 Pater quando emancipat filium non potest ei imponere operas etiā stipulationem.in.l.j.nume.3.C.de oper.liber. folio.12.

8 Pater in successione filij emācipati decedentis ab intestato an habeat bo.pos.vnde liberi.in.l.ij.nu.12.C.vnde liberi. fo.21.

1 Pater preteritus habetur pro exheredato.qn̄ nepotes ex filio ipsum precedebant in ordine ꝛ habet tunc querelam non contratab.in.l.si nō mortis.§.si quis cum.nu.2.ff.de inoffi.testa. fol.140.

3 Pater in quibus casibus non possit esse testis pro filio.in.l.qui testamento.§.quecunq3.nume.3.ꝛ.4.ff.de testa. fol.38.

4 Pater grauatus de restituendo:restituendo plus transfert ꝙ sit apud eum.in.l.filiusfa.nume.4.ff.ad leg.falci. fo.89.

2 Pater vel dn̄s couent⁹ ab extraneo de peculio vni⁹ ex seruis vel vni⁹ filij pōt deducere nō solū qd̄ debeť ab eodē fratre suo vel conseruo ex contractu cu3 eis celebrato quantū ad nomē nō obligationem.in.l.frater a fratre.nume.20.ff.de condi.inde. fol.48.

Pater obligans se filio ꝙ non potest pro illa obligatione dare fideiussorem ibi.numero.21.

Pater an ex persona filij recipientis mutuum teneatur naturaliter de peculio alteri filio mutuenti sicut econuerso ex persona ipsius mutuantis sibi acquiritur naturalis ibi.numero.24.ꝛ.25.

4 Pater qui dederat dotem pro filia si eam istituit ꝛ grauet restituere hereditatem ꝙ in fideicommisso non veniat dos.in.l.lucius.§.maritus.numero.2.3.ꝛ.4.ff.ad treb. fol.122.

5 **Pati** an qs cogať vt faciā in suo id qd̄ sibi nō nocet ꝛ mihi ꝓdest.in.l.ij.§.itē varijs.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fol.23.

7 Patientia ꝛ modestia debet esse tam in clericis ꝙ in regentibus rempublicam.in.l.decernimus.nume.2.C.de epi.ꝛ ecle. folio.16.

2 Patientia informis que dicatur ꝛ que formis.in.l.quam tuberonis.§.sunt quidam.numero.2.ff.de pac. folio.89.

1 Patiens aliquid fieri suo nomine qualiter censeatur facientem proponere ad illud ꝛ mādatū dare.in.l.in cause.§.s3 ita B.n.2.ff.de ꝓcur.fo.85.

2 Patientia si non prestatur vt conductor vtatur ꝛ fruatur neq3 prestatur eque bona habitatio ad quid teneatur locator.in.l.si quis domum.numero.5.ff.loca. folio.115.

1 **Patria** potestas nō cōsideratur in his que sunt publici iuris vľ ratio sanguinis l3 regulariter sec⁹.in.l.nulli permittitur.numero.11.ff.quod cuiusq3 vniuer. fol.99.

8 Patria alicui⁹ que dicať.in.l.si non speciali.nu.4.C.de testa. fol.37.

6 Patria potestas quare fuit inuenta.in.l.si seruus.§.pupillus.numero 3.ff.de verb.ob. folio.43.

2 **Patrimonium** eius qui se gerit pro libero cum sit seruus pro peculio reputatur vt domin⁹ pro illo teneatur.in.l.ex facto.numero.2.ff.de pecu. folio.93.

7 Patrimonij sui vires an quis presumatur scire.in.l.quisquis.nu.2.C.de rescin.vendi. fo.208.

8 Quādo agiť de ꝓbādo secreta patrimonij sunt duo spālia primū quod admittantur serui qui regulariter sunt inhabiles ad testificandum item quod actor assumit probationes de domo rei sed regulariter secus.in.l.si.§.licentia danda.numero.3.C.de iur.deli. folio.64.

8 Patrimonij sui vires an quis presumatur scire.in.l.sed cum testator.numero.3.C.ad leg.falc. fol.93.

4 Patrimonium si post mortē testatoris sit tātum diminutum quod nō sufficit ad legata an hoc hodie noceat heredi.in.l.i ratione.nūme.2.ꝛ.3.ff.ad leg.falc. folio.91.

4 Patrimonium si augeať post mortem testatoris an augeatur legitima ꝛ quid si diminuatur.in.l.in ratione.nume.4.ff.ad leg.falc. fol.eo.

8 **Patroni** duo vnius ecclesie possunt iter se alter alteri cedere partem suā sine consensu episcopi quod facere non posset alteri extraneo.in.l.voluntas.nu.5.C.de fideicom. fol.81.

1 Patronus vocatus in ius sine venia an debeat esse contentus pena vľ exceptione vt non ꝓcedatur.in.l.j.nume.3.ff.ne quis eū qui. fo.29.

1 Patronus si cōpulit libertū ad iurādum ne ducat vxorem qualiř talis actus puniatur.in.l.adoptiuū.§.patronū.nu.3.ff.de in ius voc. fo.25.

2 Patronorū vn⁹ si excludiť a iure patronat⁹ p iuramēta libelli ab ipso delatū nō ꝓdest alteri nō deferēti sed facit p̄sumptionē ꝓ eo qui dicit se insolidū esse patronū.in.l.si duo patroni.nu.1.ꝛ.nu.6.ff.de iureiur.fo.23.

8 Patronus non pōt inhibere liberto ne aliquam negotiationem faciat q2 forte aufert lucrū eidem exercendo negotiationē quam patronus exercet.in.l.qui manumittuntur.numero.3.C.de ope.liber. fol.13.

1 Patroni p̄tes vni⁹ ecclesie an possint facere cōpromissum ī p̄sentatiōe alicuius.in.l.per fundum qui.nume.4.ff.de serui.rusti.predio. fol.163.

8 Patronus non solum potest libertum reuocare in seruitutem propter offensam sed etiam eius heres consanguineus non autem extraneus.in l.libertine.numero.2.C.de libe.ꝛ eorum libe. fol.15.

8 Patronus an sit melioris conditionis in tali legitima ꝙ pater in legitima quam filius sibi debet ratione emancipationis.in rub.numero.2.C.si in frau.pa.alie.fac.fuit. fol.14.

8 Patrono ad hoc vt debeatur legitima in bonis liberti que sint necessaria.in.l.j.numero.2.C.de contratab.liber. fo.20.

8 Patron⁹ ecclesie si donet ecclesiā alicui clerico vel loco ecclesiastico vel ēt laico cū consensu epi v3 donatio ꝛ intelligiť donasse ius patronat⁹ non aūt ꝓprietatis ecclesie quā nō h3.in.l.monumēta.nu.3.C.de lega.fol.75.

Si petat ecclesiam an libellus sit ineptus ibi.

1 **Pauper** fundans se in paupertate d3 illā probare.in.l.si decesserit.§.si vero.nu.5.ff.qui sat.cog. fo.32.

Pauperem quem esse vel diuitem qualiter probatur ibi.remiss.

7 Paup diciť ille q parū h3 s3 inops qui nihil h3 ꝛ q̄ sit differētia īter penuriā ꝛ pauptatē.in.l.id quod pauperibus.nu.3.C.de epi.ꝛ cle. fo.15.

7 Paupertas an excuset fideiussorē si nō appellauit vel appellationē nō fuit ꝓsecut⁹.in.l.si ꝓ ea.§.fideiussorem.nume.2.C.man. fo.202.

7 Pauper q nō est soluēdo ꝓmittendo soluere intra mēsem cū iuramēto an sit piurus si in termino nō soluat.i.l.si.nu.3.C.de nō nu.pecu.fo.194.

Quod tunc non possit liberari cedendo bonis ibi.

4 Paupertas seu necessitas illi⁹ cui tradiť facit p̄sumi animū donādi in eo q trahit si est modicū id qd̄ datur.in.l.si fundū.nu.3.ff.de leg.j. fo.35.

7 Pauperes qn̄ instituūť heredes vř institut⁹ ipse eps q est př pauperū et executor legitim⁹.in.l.si quis ad decli.nu.3.C.de epi.ꝛ cle. fo.19.

1 Pauperi parcitur si interpellatus nō soluet vt non constituatur in mora vel in culpa ꝛ an difficultas soluendi excuset quem a mora vel ab excōicatione.in.l.si reus.numero.9.ff.de procur. fol.97.

3 **Par** si est facta inter duos de se inuicem nō offendendo ꝛ vnus eorum primo offendat ꝙ alter postea offendens non teneť sed primus.in.l.semel mora.numero.2.ff.so.ma. folio.21.

4 Pacem si aliquis fecit cu3 alio ꝛ promisit ipsum non offendere sub certa pena postea ille fuit bannitus ꝛ ex forma statuti potest impune offendi si ille ipsum offendat non incidit in penam pacis fracte.in.l.quid ergo.§.si heres.numero.2.ff.de leg.j. fol.23.

1 Pace facta cū clausula rato manēte pacto si vn⁹ postea offendat tunc alter ꝓuocat⁹ offendēs non incidit in pena3 pacis rupte ꝛ an incidat in alias penas legis vel statuti.in.l.qui fidē.nume.6.ff.de trāsact. fo.75.

6 Pacem inuicem si duo fecerunt ꝛ promiserunt se non offendere sub certa pena ꝛ alter postea committat aliquā causam propter quam offendatur poterit offendi vt non teneatur offendens de pace rupta.in.l.q seruum.numero.3.ꝛ.4.ff.de ver.ob. fol.27.

1 Pacem si fecit aliqua cōitas vel dn̄s pro se ꝛ suis subditis ꝛ coherētib⁹ extenditur ad illos qui post pacem inceperunt esse subditi vel coherentes.in.l.qui edificium.nume.6.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.

6 Pacem inuicem si fecerunt due familie ꝛ promiserunt se inuicem non offendere sub pena ꝛ dederūt fideiussores postea aliqui de vna familia interfecerūt aliquos de alia familia ꝛ illi de familia offensa accusauerūt occisores et fecerunt eos decapitari et bona confiscari an postea possit peti pena a fideiussoribus.in.l.capitis rei.nume.2.ff.de fideius. fo.57.

1 Pacem an sufficiat habere ab vno tantum ex pluribus heredibus alicuius interfecti ad diminuendum penam statuti.in.l.communis.nume.3.ff.de in ius vo. folio.27.

4 Pacem si duo fecerunt ꝛ promiserunt se non offendere sub pena ꝛ postea se inuicem offendunt ꝛ non apparet quis primo inceperit quod neuter possit ab altero penam petere et quid si apparet.in.l.cum pater.§.libertis.numero.6.ff.de leg.ij. folio.58.

7 Pax non potest fieri inter absentes vel absenti nemine recipiente pro ipso.in.l.illud.numero.8.C.de sacrosan.eccle. folio.11.

Quid in cessione actionum.ibi.numero.9.

3 Pacem si duo fecerunt inuicem ꝛ promiserunt se nō offendere sub certa pena fisco applicanda postea alter alterum offendit ꝛ sic pena est cōmissa deinde pacem iterato faciunt ꝛ remittunt omnem penam ꝙ non preiudicent fisco.in.l.insulam.§.ad virum.nu.3.ff.sol.ma. fo.27.

1 Pax facta pecunia an prosit ad euitandum vel minuendum penā statuti.in.l.furti.§.pactus.numero.4.ff.de infa. folio.79.

1 Pacē facere possūt tutor ꝛ curator de morte patris pupilli ꝛ remittere iniuriam.in.l.rescriptum.§.plerunq3.numero.6.ff.de pact. folio.57.

1 In pacto dicitur esse actus pacis ꝛ concordie.in.l.j.§.pactum.numero 2.ff.de pact. fol.50.

1 Tactus palmarum significat pacem ꝛ concordiam ꝛ per quos actus remittantur inimicitie.in.l.j.§.pactum.numero.3.ff.de pact. fol.eo.

7 Pacē si aliqs fecit cū inimico ꝛ ꝓmisit eū nō offēdere sub pena ꝛ postea ille fuit bannitus an poterit eū impune offendere ex forma statuti vt nō teneať de pace rupta.in.l.j.numero.3.C.vbi qn̄ lice.vni. fo.129.

6 Pacem si plures cum pluribus faciunt de eadem iniuria ꝛ promittūt se non offendere sub certa pena quilibet insolidum an possint dici plu-

dici plures rei debendi vel credendi.in.l.si id quod.nume.4.ff.de duobus reis stipu. fo.48.

7 ¶Pax quãdo fit inter cõitates ⁊ fiunt remissiões hincinde qd hoc nõ noceat singularib⁹ psonis.in.l.venia edicti.num.2.C.de in ius voc. fo.39.

6 ¶Pacem si cõitas fecit pro se ⁊ suis adherentibus cũ promissione de nõ offendendo sub pena ⁊ anteq̃ adherentes ratificent offenduntur per alteram partem postea ratificant an videatur fregisse pacem.in.l.bonorum.nume.5.ff.rem ra.haberi. fo.90.

7 ¶Pacẽ si duo fecerũt inuicẽ ⁊ ꝓmiserũt se nõ offendere sub certa pena ⁊ alter eorũ icepit offendere qd alter poterit offendere etiã ex interuallo nec icidit ille in penã pacis rupte.i.l.cũ ꝓponas.nu.5.C.de pact.fo.44.

7 ¶Pacẽ facere an possit tutor vel curator de iniuria illata patri pupilli vl' adulti ⁊ remittere penã.in.l.pactum curatoris.nume.2.C.de pac.fo.eo.

1 ¶Pax an possit dici nisi inter vnam rempu.⁊ alterã.in.l.conuentionum.nu.3.ff.de pac. fo.54.

5 ¶Pacem si duo fecerunt adinuicem ⁊ promiserunt se non offendere ⁊ alter fecit furtũ alteri an videatur rupisse pacem.in.l.licitatio.§.qd illicite.nu.4.ff.de publica.⁊ vectiga. fo.27.

7 **Maius** gaudiũ est in celo super vno peccatore penitentiã agẽte q̃ sup nonaginta nouẽ iustis nõ egentibus penitẽtia.in.l.si frater tuus.nu.2.C.de filiofa.mi. fo.79.

5 Existens in peccato mortali si incidat in furorem an moriens damnet in.l.si is qui.nu2.ff.de acqui.pos. fo.48.

6 **Peculiũ** dicit deducto eo q̃ seruus debet domino.in.l.dispensatorem.nu.2.ff.de solu. fo.72.

2 ¶Peculiũ si trãsit ad aliũ titulo vniuersali dr trãsire cũ illo onere ⁊ qd si titulo singulari.in.l.frater a fratre.nu.9.⁊.29.ff.de ꝯdi.ĩde.fo.48.⁊.49.

8 ¶Peculia quasi castrensia que dicãtur.in.l.nemo ex lege.nu.2.C.qui testa.fa.pos. fo.35.

3 Quod petit in psona filij lz nõ debebat occasione rerũ peculiariũ sed ex alia causa tamen in peculio cõputatur.in.l.si filio.nu.2.ff.sol.ma.fo.20.

8 ¶Peculium castrense vel quasi nõ confertur nec diuiditur sed est propriũ illius filij qui habet.in.l.filie licet.nu.3.C.de col. fo.25.

2 ¶Peculium cõsistit in rebus quarũ dominium nõ est apud seruũ vel dominum sed apud tertium.in.l.deposui.nu.4.ff.de pecu. fo.92.

7 ¶Peculium filijfa.triplex.⁊ de quo possit testari ⁊ an tunc subiaceat querele.in.l.cũ antiquis.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.139.

2 ¶Peculij nomen vnde deriuatur ⁊ que potius sit inspiciẽda diffinitio q̃ allusio.in.l.depositi.§.peculium.nu.1.ff.de pecu. fo.89.

2 ¶Peculium quid sit.in.l.peculium est.nu.2.ff.de pecu. fo.89.

8 ¶Peculium profectitium non confertur sed diuiditur.in.l.vt liberis.nu.8.C.de colla. fo.26.

2 Ex peculio serui qualiter deducatur id qd debet dñs alteri pio seruo.in.l.peculium.§.item deducitur.nu.2.ff.de pecu. fo.90.

2 ¶Peculium quid sit.in.l.j.nu.2.ff.de pecu. fo.88.

3 ¶Peculium profectitium non publicatur publicatis bonis filijfa.in criminalibus.in.l.filio.nu.4.ff.so.ma. fo.31.

2 **Pecuniã** alienã si mutuaui tibi ⁊ eã stipulatus sim mihi reddi etiã anteq̃ cõsumpta sit cõtrahitur mutuũ ⁊ obligaris.in.l.si a furioso.nu.7.8.⁊.9.ff.si cer.peta. fo.9.

2 ¶Pecuniam meam si numero nomine tuo ⁊ tanq̃ tuã acquirit tibi certi condictio etiam absenti ⁊ ignoranti.in.l.certi condictio.§.si nummos.nu.2.4.5.⁊.6.ff.si cer.pet. fo.8.

2 ¶Pecunia soluta si est pdita nõ dr cõsumpta ad hoc vt recipiẽs obliget vel soluẽs ab eo liberet nisi interueniat factũ recipiẽtis vel esset soluẽs pupillus.in.l.nõ omnis.§.si pupillus.nu.4.ff.si cer.peta. fo.12.

¶Pecunia nõ dr cõsumpta quousq̃ potest ad oculum demonstrari lz p mille manus transierit secus si commixta sit cũ alia pena ibi.numero.5.

2 ¶Pecunia mutuata debet in eadem forma reddi licet nunc plus valeat.in.l.cum quid.nu.6.ff.si cer.pet. fo.5.

2 ¶Pecuniam si dedi alicui q̃ testificaretur pro me etiã in bona cã ⁊ secundum veritatem talis testis dicitur corruptus ⁊ falsarius etiam in statutis.in.l.j.§.ob rem.nu.7.ff.de condi.ob.turp.cau. fo.41.

2 ¶Pecuniam mutuans filiofa.si cedat iura sua alteri qui ignorat esse filiũfami.an isti cessionario obstet exceptio macedo.in.l.sed iulianus.§.non solum.nu.3.ff.ad maced. fo.87.

2 ¶Pecunia mihi debita si ad te ex cã lucratiua ⁊ mihi ꝯ aliũ nõ det regressus possum a te condicere p cõdictionẽ sine cã ⁊ certi cõdictionẽ gñalẽ de equitate naturali.in.l.si me ⁊ titiũ.nu.1.ff.si cer.pe. fo.16.

6 ¶Potest quis teneri ad eandem pecuniam vt principalis ⁊ vt fideiussor ex diuersis personis.in.l.heres.§.cum tu.nu.2.ff.de fideiuss. fo.52.

7 ¶Pecunie relicte pauperib⁹ an possint cõuerti in fabricã ecclesie si indiget reparatione.in.l.id qd pauperib⁹.nume.3.C.de epi.⁊ cle. fo.15.

7 ¶Pecunia an debeat credi vel numerari p literis credentie lz dicat sibi sub credẽtia fuisse ꝯmissum.in.l.dñs.nu.2.C.qd cum eo. fo.184.

7 ¶Pecuniã accipiens mutuo de mãdato alterius qualiter obligetur mãdati soluat an sibi sit fienda cessio contra accipientem.in.l.si literas.nu.2.C.manda. fo.201.

2 ¶Pecunia data ob causam ⁊ sic ex contractu innominato vt vadas pro me romam si per te non stat quominus vadas sed p casum contingentẽ in personã tuam non repetitur ex capite cause non implete sed ex capite penitẽtie sic.in.l.si vno anno.§.itẽ cũ.nu.9.ff.loca. fo.117.

1 ¶Pecunia datur pro honore habendo inhoneste.in.l.que vtiliter.nu.4.ff.de neg.gest. fo.111.

2 ¶Pecuniam recipere nemo cogitur per quã obligetur.in.l.promissor.§.constituto.nu.5.ff.de consti.pecu. fo.65.

2 ¶Pecunia redacta ex venditione rei mee de partiũ voluntate statim cõuertitur in causam mutui nisi actum esset vt primo ad me portares.in.l.rogasti.nu.1.⁊.2.ff.si cer.pe. fo.8.

7 ¶Pecunia mutuata filiofa.si est salua nec dũ mutata in cãm necessariam an cesset exceptio macedoniani.in.l.si filius.nu.2.C.ad mace. fo.185.

2 ¶Pecunia debita ex cã depositi põt ꝯuerti in cãm mutui sola ꝯsentiuz voluntate.in.l.certi conditio.§.deposui.nume.1.ff.si cer.pet. fo.8.

2 ¶Pecunie consumptio tantum operatur quantum translatio dominij a principio.in.l.si filius.nu.2.ff.si cer.pet. fo.9.

2 ¶Pecuniã ꝓpriã põt quis mutuare licet sit talis quã teneat alteri cõicare secus in pecunia aliena.in.l.si socius.nume.1.ff.si cer.pet. fo.11.

1 ¶Pecuniam exigere que alij debetur in quibus casibus possit quis.in.l.soluendo.nu.4.C.de neg.gest. fo.111.

2 ¶Pecuniã accipiẽtis qui debuit facere ⁊ soluit pecuniã ipsi⁹ accipiẽtis nõ liberat nec etiã liberat ab actione depositi qui soluit tãq̃ ex cã alterius debiti ignoranti.in.l.j.§.eleganter.nume.2.ff.depositi. fo.102.

2 ¶Pecuniam argenteam quando poterit reddere accipiens argentũ ad pondus.in.l.ij.§.mutui datio.nu.7.ff.si cer.peta. fo.3.

2 ¶Pecunia cõis diuidit numero non per corpora propter vtilitatem cõmunem.in.l.nam ⁊ si fur.§.si seruus.nu.1.ff.si cer.pet. fo.9.

2 ¶Pecunia indebita quando soluit alij nomine meo ita demum facit furtũ q recipit si in mea presentia soluit si vero sum absens videt furtũ facere illi soluẽti.in.l.singularia.nume.18.⁊.19.ff.si cer.pet. fo.10.

¶Pecunia debita ex cã depositi sp p̃sumit parata solutioni.nu.4.⁊.25.

8 ¶Pecunia si debet legatarijs vel creditoribus ⁊ in hereditate nõ reperiatur pecunia qualiter tunc possit illos compellere heres ad recipiendũ insolutum res hereditarias ⁊ sic aliud pro alio.in.l.fin.§.⁊ si prefatam.nu.5.C.de iure delib. fo.63.

2 ¶Pecunia si datur alicui vt det speciẽ in quibus differat iste contractus ab emptione ⁊ venditione.in.l.si.nu.11.⁊.12.ff.de condi.cã da. fo.40.

2 ¶Pecunia quando datur pro vsu rei qd indistincte dicatur locatio etiã si non cõsueuit locari si tñ sit ad hoc res apta.in.l.rogasti me.§.si prediũ.nume.3.ff.de prescrip.ver. fo.129.

2 ¶Pecuniam meam si mutuo nomine tuo teneris mihi actionẽ neg.gest.a qua liberaris edendo mihi actionem contra illum ⁊ an presumat tũc animus donandi de ascendente in descendentem vel econuerso.in.l.frater a fratre.nu.13.ff.de condi.inde. fo.48.

2 ¶Pecunia concessa estimatur per minutam sed alie res estimantur p pecuniam.in.l.nummis.nu.5.ff.de in lit.iuran. fo.33.

7 ¶Pecuniam si soluit tibi tanq̃ debitam cum non esset ⁊ repeto eam p cõdictionẽ idebiti ⁊ dico qd erat idebita tpe quo solui quã p̃sumptionẽ inducã ad hoc pbãdũ.in.l.si minorẽ.nu.6.C.de i integ.resti.mino.fo.78.

4 ¶Pecunia quando dicatur de rebus que seruando seruari possunt.in.l.j.§.fuit quesitum.nu.5.ff.ad treb. fo.98.

2 ¶Pecunia alteri tradẽs si recipiat vtrũq̃ periculũ tã sortis q̃ lucri vt si lucret habeat ptẽ si nõ lucret nihil ⁊ si perdat dãnũ sit cõe qd tũc sit ꝯtract⁹ licit⁹ societatis.in.l.si is q.§.si quem.nu.3.ff.commo. fo.70.

2 ¶Pecunia per debitorem soluta simpliciter conuertitur prius in vsuras q̃ in sortẽ si vsure sint ciuiliter ⁊ naturaliter debite ⁊ p illis erat pignus obligatum.in.l.cũ ⁊ sortis.nu.2.⁊.3.ff.de pigno.acti. fo.77.

In q̊ differat iste casus a pecunia redacta ex vẽditiõe pignoris.ibi.n.3.

2 ¶Pecunia quando datur signata in sacculis non videtur data licentia videndi.secus si non signata.in primo casu non transfertur dominium nec possessio ⁊ sic est periculo deponentis ⁊ quid in secundo casu.in.l.si sacculum.nu.2.ff.deposi. fo.105.

2 ¶Pecunia qñ traditur alicui ⁊ an sit depositũ an mutuum qñ non apparet quid actum sit.in.l.lucius titius.nu.2.ff.depositi. fo.eo.

2 ¶Pecunia qñ mutuatur debet fieri stipulatio de alia pecunia eiusdem pbitatis quantum ad bonitatem intrinsecam ⁊ quid in debito alterius generis.in.l.lecta.nu.4.ff.si cer.peta. fo.16.

2 ¶Pecunia qñ datur pro te in specie dicitur contractus nominatus emptionis ⁊ venditionis nisi fuisset expresse actum vt ille qui debet tradere rem transferat dominiũ ⁊ erit cõtractus innominatus do vt des in.l.naturalis.§.⁊ si quidem.nu.2.⁊.3.ff.de prescrip.verb. fo.125.

2 ¶Pecunia non presumitur conuersa in vtilitatem ciuitatis nisi probet ⁊ qualiter probabitur.in.l.ciuitas mutui.nu.10.ff.si cer.pet. fo.14.

2 ¶Pecunia qñ est cõuersa in vtilitatẽ ciuitatis ipsi administratores finito officio nõ cõueniunt sicut nec tutor nec curator etiã si eorũ ꝯtẽplatione factum fuit mutuũ.in.l.ciuitas mutui.nu.2.⁊.3.ff.si cer.peta. fo.eo.

1 **Pedagia** colligẽdi si habebas ius in aliq̊ territorio an illo p das p non vsum ita etiã vt acquirat alteri et quãto tpe.in.l.si quis diuturno.nume.4.ff.si serui.vendi. fo.169.

4 **Pena** quando auferat immunitatem.in.l.si seruus plurium.§.si quis.nu.2.ff.de leg.j. fo.21.

Pena

7 ¶Pena promissa per pactũ nudũ incõtinenti appositũ an vestiatur coherẽtia cõtractus.in.l.quamuis.nu.3.C.de vsuris. fo.196.

4 ¶Pena non debet esse vbi delictum nõ est nec vltra q̃ sit delictum.in.l.fi.nu.3.ff.de leg.i. fo.43.

6 ¶Pene nomine si ꝓmissum est aliquid indiuiduum vt domuz fabricare an vno ex heredibus promissoris cõtrafaciẽte possit stipulator a quocũq; ipsorum petere totam penam.in.l.eadem,dicemus.§.cato libro.num.2.ꝛ.5.ff.de verb.ob. fo.6.

¶Penã in quibus casibus compellitur quis promittere.i.l.fi.nu.3.ff.de preto.stipu. fo.82.

7 ¶Pena an sit annullatio actus.in.l.nõ dubium.nu.6.C.de legi. fo.25.

1 ¶Pena de qua.in.l.q̃uis.ff.de in ius voc.incurrit mero iure per solã citationẽ ꝛ an habeat locũ penitentia.in dicta.l.q̃uis.nu.2. fo.26.

¶Pena maleficij consummati per penitentiam non tollitur.ibi.nu.2.

¶Pena que incurritur ꝓpter male litigare an ꝛ qñ remittatur p penitentiaz vel purgationem more.ibi.nu.4.

6 ¶Pena adiecta obligationi quantitatis qñ presumat adiecta in fraudẽ vsurarum.in.l.cum stipulati.nu.3.ff.de ver.ob. fo.25.

¶Pena adiecta obligationi facti an dicatur vsura.ibi.nu.5.

7 ¶Pena pecuniaria que applicatur parti dicitur ciuilis, sed que applicatur fisco criminalis,ꝛ qñ dicat etiã ciuilis.in.l.si qua.nu.2.C.de epis.ꝛ cle. fo.15.

1 ¶Pena qñ est pecuniaria lz admittatur procurator ex parte accusati,tñ non admittitur ex parte accusatoris nisi sequatur propriũ interesse.in.l.seruum.§.publice.nu.12.ff.de procur. fo.87.

1 ¶Pena ꝑsonalis grauior est omni pecuniaria:ꝛ quid in vili persona.in.l.qd ergo.§.pena grauior.nu.4.ff.de infa. fo.81.

¶Pena duplex quando possit pro delicto imponi.ibi.nu.8.

¶Pena postq̃ est imposita per sñiam diffinitiuã iudicis poterit solũ a principe augeri vel minui.ibi.nu.11.

¶Pena aucta vel diminuta qñ tollatur infamia.ibi.nu.15.

7 ¶Pena in vltimis voluntatibus apposita dationi an censeatur apposita in fraudem vsurarũ ꝛ si fuit apposita sub nomine vsurarum an valeat dispositio.in.l.cum allegas.nu.7.C.de vsur. fo.197.

4 ¶Pena qõ non egrediatur delictum ꝛ nõ debeat quis puniri vltra id in quo deliquit.in.l.paulus.nu.2.ff.ad treb. fo.112.

6 ¶Pena conuentionalis cõmittit mero iure ante lapsum termini qñ incepit esse certũ infra terminũ fieri vel dari nõ posse id qõ erat fiendum vel dandũ pro euitatiõe pene ꝛ an possit peti ante lapsum termini.in.l.cum stipulatus nu.4.ꝛ.6.ff.de ver.ob. fo.30.

Quid in pena legali ꝛ que dicat pena legalis ꝛ q̃ cõuentionalis.ibidẽ.nu.5.

7 ¶Penis pluribus qñ possit quis puniri ex eodẽ delicto.in.l.i.nu.6.7.8.ꝛ.9.C.de sum.tri. fo.3.

1 ¶Pena ꝑtij nõ soluti qñ non sit restituenda petitori.in.l.vtrum autem.nu.2.ff.de peti.here. fo.148.

¶Pena quam possessor hereditatis fuit consecutus rõne iniurie facte sibi vł contumacie ꝯtra ipsum commisse nõ venit restituenda petitori hereditatis.ibi.nu.3.

1 ¶Pena maior si ꝑ interesse promittat q̃ sit interesse seu q̃ sit quãtitas debita ex certa scientia presumit ꝓmissio facta in fraudem vsurarum,ꝛ quid si stipulatio penalis fuit adiecta obligationi facti.in.l.sed ꝛ si.§.item querit.nu.3.ff.si quis cautio. fo.41.

¶Pena exacta ꝑ vnũ ex socijs cõmunicatur cũ altero.in.l.si duo.nu.3.ff.eo.

5 ¶Pena ciuilis applicanda parti,licet imponatur ex aliquo crimine imponit etiam criminalis pecuniaria applicanda fisco vel etiã corporalis arbitrio iudicis ꝛ per exactũ prime nõ tollitur secunda.in.l.si licitatio.§.qõ illicite.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti. fo.27.

4 ¶Pena mendacij que fit.in.l.hereditatum.§.si quis ex.nu.2.ff.ad legẽ falcidiam. fo.94.

2 ¶Pena qñ apponit obligationi facti vł speci non presumatur vsura.in.l.iul.§.idem papi.nu.5 ff.de acti.emp. fo.110.

7 Cause propter quas põt minui pena delicti.in.l.ꝛ si seuerior.nu.4.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.62.

An etiam sint iuste cause minuendi penas statutorum.ibi.nu.5.

7 ¶Pena si fuit aucta qñ non cẽseat cũ infamia dispensatuz.in.l.si possidoniũ.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.63.

1 ¶Pene imposite mulieribus nubẽtibus infra annum luctus,qualiter hodie sunt correcte.in.l.liberorum.nu.6.ff.de infa. fo.80.

1 ¶Pena qñ ꝯmittatur si actor venit cõtra trãsactionem.in.l.qui fidẽ.nu.2.ff.de transac. fo.75.

¶Penã an possit qs euadere ꝑ pñiam ꝛ vsq; ad quantũ tẽpus.ibi.nu.3.ꝛ.4.

1 ¶Pena certa vel stipulatio debet opponi vbicũq; agit de re inestimabili semper in cautione rati vel alia iudiciali,aľs non posset cõmitti.in.l.non solum.§.si status.nu.4.ff.de procur. fo.90.

2 ¶Pena qñ possit peti cum principali.in.l.lucius titius.nu.2.ff.de acti.emp.ꝛ vendi. fo.113.

7 ¶Pena qua puniantur crimẽtes aliquẽ de manibus familie remissi.in.l.adictos.nu.3.C.de epis.audi. fo.21.

7 ¶Pene que imponunt clericis ꝓpter eorum delicta per curiã episcopalem an debeãt erogari pauperibus vel applicari curie episcopali,ꝛ quid in male ablatis.in.l.ij.nu.3.C.de epis.audi. fo.21.

¶Pena an committatur ex actu nullo.ibi.nu.4.

8 ¶Pena alia si imponat per statutũ ꝓ crimine q̃ sit imposita a iure cõmuni an sit recessum a pena legali.in.l.fi.§.ꝛ hoc qdẽ.nu.2.C.de iure.delib.fo.65.

1 ¶Pene que exigunt per actiões populares applicant parti seu agenti nõ fisco.in.l.si quis id.nu.3.ff.de iuris.om.iudi. fo.17.

Idẽ in penis statutarijs si statutũ produceret actionem pro ipsis exigendis si vero accusationẽ applicatur fisco.ibi.

6 ¶Pena qñ apponit loco ꝯtemptus ꝯmittitur etiã si stipulatoris nihil intersit.in.l.stipulatio ista.§.alteri.nu.3.ff.de verb.obligatio. fo.15.

¶Pena adiecta obligatiõi quantitatis presumitur adiecta in fraudẽ vsurarum:ꝛ quid si stipulator nõ sit vsurarius.ibi.nu.4.

¶Pena conuentionalis an possit excedere duplum.ibi.nu.5.

7 ¶Pena vna quando imponit vni ex pluribus simul copulatiue,puta capitaneo ꝛ ancianis dimidia tangit capitaneum altera dimidia omnes ancianos.in aut.causa que.nu.6.C.de epis.ꝛ cle. fo.17.

Quid in vocibus.ibi.

7 ¶Pena capitalis que dicatur.in.l.trãsige.nu.3.C.de transac. fo.52.

¶Pena sanguinis licet nõ imponat in crimine falsi,tñ ita vituperatur homo cõdemnatus de falso q̧ vix audet cõparere inter homines.ideo assimilatur pene mortis.ibi.nu.6.

8 ¶Pene imposite mulieri nubẽti infra annũ luctus qualiter hodie de iure canono.sint sublate.in.l.si qua mulier.nu.2.C.ad tertullia. fo.98.

1 ¶Pene nõ imposite per legẽ,sed per iudicez imponẽde vel pro quibus competit actio nõ transeunt ad heredes ante litẽ cõte.in.l.si quis.§.qõ aũt.nu.3.ff.qõ quisq; iuris. fo.23.

7 ¶Pene legales imposite mulieri nubẽti alteri viro ĩfra annũ luctus mortuo primo an hodie sint sublate.in.l.decreto.nu.2.C.ex q.cau.infa.irroga.fo.64.

1 ¶Penã statuti nõ incurrit sequẽtis de eo qui excecat aliũ ille qui nõ excecauit in totũ,sed aliquãtulũ obscurauit visum.in.l.binas.edes.nu.2.3.ꝛ.4.ff.de serui.vrba.predi. fo.160.

2 ¶Pene q̃stio si sit inter diuersas ꝑsonas q̧ inter quas datũ fuit laudũ etiã si fuit pronuntiatũ equũ qõ possit allegari ꝛ ꝓbari iniquũ ad euitandum penam per aliã personã.in.l.iul.nu.14.ff.de condi.inde. fo.52.

3 ¶Pena capitalis qõ aliqñ imponat pro crimine famosi libelli.in.l.is cui.§.si quis.nu.2.ff.de testa. fo.37.

1 ¶Pena pecuniaria qñ ex causa cõuertitur in personã remittitur condemnatus ad prefectum vrbis vel iudicem maleficiorũ.in.l.in eũ.nu.5.ff.de in ius voc. fo.27.

7 ¶Pena si venit applicanda parti dicitur cã ciuilis,sed si fisco dicitur criminalis,ꝛ an in ea possit interuenire procurator.in.l.ij.nu.2.C.de ꝓcur. fo.65.

7 ¶Pena capitalis põt esse sine pene mortis ꝛ dz intelligi de minori pena.ꝛ sic de illa que equiparatur deportationi nisi de morte aliter exprimatur.in.l.ꝑsenti.nu.2.C.de his qui ad eccle.confugi. fo.23.

7 ¶Pene conuentionales applicantur parti seruanti contractuz:ꝛ quid in pena legali,ꝛ quid in testamẽtis.in.l.si quis maior.nu.4.C.de trãsactio. fo.58.

1 ¶Penam non meret qõ licite factũ est iure permittẽte.in.l.illud.num.2.ff.q̧ quisq; iur. fo.23.

6 ¶Pena non est inferenda mortuo.in.l.vna.nume.2.ff.si pen.appel.mors.interue. fo.98.

8 ¶Pena priuationis.de qua aut.hoc amplius.C.de fideicom.vt imponat tria necessaria in dicta aut.nu.2. fo.84.

6 ¶Pena adiecta solutiõi quantitatis an possit hodie peti cũ videatur adiecta in fraudem vsurarum,ꝛ an soluta parte sortis committatur pena in totum.in.l.stipulationũ.§.si sortem.nu.2.ꝛ.4.ff de verb.oblig. fo.7.

5 ¶Pena furti vel vi bo.rap.an euitetur per restitutionem rei ante latã sententiã.in.l.hoc edicto.nu.2.ff.de publi. fo.27.

7 ¶Pena poterit peti vsq; in mille si fuerunt mutuata mille.in.l.cum allegas.nu.1.2.3.4.5.ꝛ.6.C.de vsur. fo.197.

3 ¶Pena quedam est esse incapacẽ hereditatis.in.l.si is qui.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.71.

6 ¶Pena adiecta solutioni quãtitatis censet adiecta in fraudem vsurarũ ꝛ non põt hodie peti,sed adiecta obligationi facti secus.in.l.qui res.§.mihi reme.nu.2.ff.de solutio. fo.78.

5 ¶Penã non meretur q aliqd facit non malo animo,sed per errorẽ iuris vel facti.in.l.si seruum.§.ꝑtor.nu.7.ff.de acquirenda heredita. fo.100.

8 ¶Pena legalis que imponitur ꝑp iniuriam alicui factaz debetur applicari ei qui accepit iniuriam.in.l.si legatarius.nu.2.C.de lega. fo.76.

7 ¶Pena legalis omnis applicatur illi qui ledit ex actu propter quẽ pena imponitur:ꝛ quid in pena testatoris.in.l.iubemus.§.sane.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.9.

4 ¶Pena apposita obligationi quantitatis presumit apposita in fraudẽ vsurarum.secus si apponitur obligationi facti.in.l.cum seruus.nu.4.ff.de cendi.ꝛ demon. fo.80.

2 ¶**Penitentia** nõ habet locũ in contractu locatiõis ꝛ cõductionis etiã re omnino integra nec ex parte dantis nec ex parte recipientis.in.l.si pecuniã.nu.2.ff.de cõdi.causa da. fo.36.

De penitentia latius ibidem.nu.6.12.13.14.ꝛ.18.

7 ¶Penitentie locus nõ est in contractibus nominatis.in.l.ĩ contractu.nu.2.C.de rescinden.vendi. fo.203.

6 ¶Penitere nõ est licituz in facultate declarãdi rẽ obscurã postq̃ declaratio

semel est facta.in.l.quicquid.nu.7.ff.de ver.ob. fo.28.

7 Penitentia an habeat locũ in casu.l.vbi pactũ.C.de trãsac.qñ actor incepit venire cõtra,ꝛ sic incidit in penam vt possit ei penam euadere,ꝛ etiam restitutionẽ datorũ desistendo ab agẽdo.in.l.vbi pcm̃.nu.10.C.de trãsac.fo.58.

1 Penitenti ꝛ desistenti parcitur in pena legali non in conuentionali ꝛ quid si delictum est consummatum.in.l.papinianus.§.meminisse.nu.5.ff.de inof si.testa. fo.136.

2 Penitentia in cõtractu innominato licita est ꝓpter mendaciũ alterius partis.in.l.cũ in plures.§.mãdaui.nu.4.ff.loca. fo.123.

2 Penitenti in ꝯtractu innominato do tibi vt facias nõ potest auferre actionem mihi acq̃sitã mihi perfecte ex penitẽtia implẽda postea cãm vel etiam acquisitam ex mora tua.in.l.si pecuniam.§.si seruũ.num.4.ꝛ.10.ff.de condi.causa da. fo.37.

2 Penitere nõ põt qui recipit aliquid ob cãm implendã ꝛ põt ꝯpelli vt impleat per actionẽ prescriptis verbis.in.l.j.§.si parendi.nu.3.ff.de condi.causa da. fo.34.

2 **Pensio** domus qñ ꝯmittit arbitrio incerte ꝑsone ꝛ sic nõ valet cõtractus ꝛ tñ stetit in fundo pro toto tpe cõductionis nõ facta declaratione ꝑ tertiũ,tunc requirit ad arbitriũ boni viri. in.l.si merces,nu.3.ff.loca. fo.119.

5 Pensio ꝛ census in quo differant inter se,in.l.j.§.hic titulus.nume.5.ff.de publi. fo.26.

2 Annus si fuit valde fertilis q2 colonꝰ recollegit in duplo plus q̃ esset solitꝰ an debeat duplari pẽsio.in.l.si merces.§.vis maior.nu.6.ff.loca. fo.119.

2 Pensio non est soluenda in principio.in.l.sed addes.§.si quis eũ.nu.2.ff.locati. fo.117.

8 **Peregrinis** ꝛ aduenis receptis in hospitio ꝛ ibi decedentibus quis succedat.in.l.nutritoribꝰ.nu.3.ꝛ.5.C.commu.de succes. fo.101.

Peregrini an possint capi pro represalijs.ibi.nu.4.ꝛ.5.

7 **Peremptio** nõ cadit in eo qd̃ nõ est in rerũ natura.in.l.j.num.6.C.de iudi. fo.104.

7 **Peremptorium** recurrit in tribus casibus ꝛ extra istos casus q̃libet citatio dicit ꝑemptoria ẽt si in ea nõ apponat verbũ peremptorie.in.l.ij.nu.9.C.vbi in rẽ acti. fo.125.

5 Peremptoriũ põt dici quatuor modis.in.l.si finita.§.si plures.nu.9.ff.de dam.infec. fo.16.

1 Peremptorij forma in prima vel secunda citatione.in.l.nonnunq̃.nu.2.ff.de iudi. fo.130.

2 **Periculum** pecunie date alicui vt faciat ꝛ det qñ ꝑtineat ad dantẽ,ꝛ qñ ad recipientẽ.in.l.titius.nu.2.ff.de ꝑscrip.verb. fo.129.

4 Periculũ rei legate in specie ꝑtinet ad legatariũ si non interuenit mora heredis.in.l.nõ amplius.§.si certum.nu.2.ff.de leg.j. fo.11.

2 Periculũ rei dãde pertinet ad debentẽ recipere ꝛ qñ.in.l.naturalis.§.ꝛ si q dẽ.nu.9.ff.de prescrip.ver. fo.125.

2 Periculũ vbi est in mora vl' in actibus qui nõ recipiũt dilationẽ si quis gerat tales actus in loco vbi nõ est copia peritorum facilius sibi subuenitur si errauit in iure.in.l.j.nu.5.ff.de exerci.acti. fo.78.

7 Periculum rei vendite qñ pertineat ad emptorẽ,ꝛ qñ ad venditorem.in.l.j.nu.2.C.de pericu.ꝛ commo.rei vendi. fo.210.

8 Periculũ rei vbi est ibi debet esse lucrũ.in.l.manifestissimi.§.sed querebat.nu.2.C.de furtis. fo.12.

2 Periculũ rei tradite ad vendendũ qñ ꝑtineat ad accipientẽ ꝛ qñ ad tradentem.in.l.rogasti me.nu.1.ꝛ.3.ff.si cer.pe. fo.8.

2 Periculũ in cõtractu loca.quare ꝑtineat ad locatorẽ ꝛ in vẽditione ad emptorẽ.in.l.ex conducto.§.si vis.nu.3.ff.loca. fo.116.

7 Periculũ cõtingens post venditionẽ ꝑfectã qñ ꝑtineat ad vẽditorẽ non ex cã de preterito.in.l.dolũ.nu.2.C.de peri.ꝛ ꝯmo.rei ven. fo.201.

2 Periculum interitus post morã pertinet ad debitorẽ.in.l.qd̃ te mihi.nu.1.5.ꝛ.7.ff.si cer.pe. fo.5.

2 Periculũ lꝫ subsit valde timẽdũ si tñ nõ timuit ꝑinde est acsi nõ fuisset.in.l.habitatores.§.item interrogatus.nu.3.ff.locati. fo.120.

3 Periculum qñ est in mora iudex q appellationẽ admisit ex aliqua iusta cã,põt ad executionẽ ꝓcedere nõ expectato respõso superioris,ꝛ postea scribere supiori ꝛ qd debeat scribere ꝛ qd si ꝑiculũ nõ sit in mora,lꝫ subsit iusta cã in.l.si qs.§.hi aũt.nu.4.ff.de iniusto rup.irritoq; testa. fo.58.

2 Periculũ operis ꝑtinet ad dñm seu conductorẽ si suscepit in se casum fortuitum etiam si opus veniebat approbãdũ ꝛ locator nõ sit in culpa.in.l.opꝰ qd̃.nu.3.ff.loca. fo.121.

Periculum non semper importat casum fortuitum.ibi.nu.4.

7 Periculuꝫ vini vẽditi qñ pertineat ad emptorẽ,ꝛ qñ ad vẽditorẽ.in.l.ij.nu.2.C.de peri.ꝛ cõmo.rei vendi. fo.210.

Quid in alijs rebus cõsistentibus pondere numero vel mensura.ibi.

7 Periculũ interitus ꝑtinet ad furẽ ꝛ etiã ad metũ inferentẽ etiã si res subtracta vel per metũ ablata pereat sine dolo vel culpa subtrahentis vel metum inferentis.in.l.j.nu.1.C.de his que vi metusue. fo.74.

1 Periculũ esse non põt in mora modici tpis nisi cõtrariũ cõstaret vt in fugitiuis.in.l.si debitori.nu.12.ff.de iudi. fo.120.

7 Periculũ cõtingẽs post vẽditionẽ ꝑfectã nõ ex cã de ꝑterito an ꝑtineat ad emptorẽ.in.l.dolũ.nu.1.C.de peri.ꝛ cõ.rei ven. fo.210.

5 **Peritis** in arte qñ aliquid committitur vti iudicẽt ꝑm qd̃ eis videtur an debeat eis dari iuramentũ ꝛ quid si iudicant nõ de ipsorũ cõscientia vel arte:sed de facto alieno.in.l.de pupillo.§.qui opus.nu.3.ff.de ope.no.nun. fo.6.

2 **Periurium** anceps qs subire nõ dꝫ.in.l.videamus.nu.3.ff.de in lit.iur. fo.33.

7 Periurus qñ sit infamis ꝛ qñ nõ.in.l.si qs maior.nu.6.C.de trãsac. fo.58.

1 Periuriũ nõ est sine dolo nec requirit absolutio episcopi qñ iuramẽtũ non seruat ex causis positis.in.l.si.nu.4.ff.q satis.cog. fo.36.

8 Periurijs aperienda nõ est via.in.l.ij.nu.3.C.de indic.vidui.tollen. fo.78.

2 Periurus quando sit infamis.in.l.iusiurandum.§.procurator.nu.15.ff.de iureiur. fo.25.

2 Periuriũ nõ cõmittit sine dolo.in.l.qui iurasse.nu.7.ff.de iureiur. fo.26.

2 Deierasse quis qñ presumatur nisi probet contrariũ.in.l.qui iurasse.§.si pater.nu.9.ff.de iureiur. fo.26.

3 Periurij via auferenda est in.l.que sub.nu.2.ff.de cõdi.insti. fo.81.

3 Iudex si perpendit aliquẽ esse ꝓnũ ad iurãdũ nõ debet sibi deferre in casibꝰ in quibus deuenitur ad iuramẽtũ.in.l.que sub.nu.2.ff.de cõdi.insti. fo.80.

8 **Peregrinantes** bene faciunt si portant signũ peregrinorum.in.l. nutritoribus. nu.5.C.commu.de succes. fo.101.

1 **Permissum** vni vr alteri probibituꝫ ꝛ econuerso.in.l.cognitio.nu.4.ff.de offi.eius cui mã.est iurisdi. fo.14.

7 Permissa omnia censentur que nõ reperiunt probibita.in.l.statuas.nu.2.C.de reali.ꝛ sump.fune. fo.163.

4 Permissum ad tempus post tempus videtur prohibitum.in.l.statuliberũ §.stichum aut.nu.2.ff.de leg.ij. fo.45.

2 **Permutatio** fit de specie certa ad aliã certã ꝛ vterq; ꝯtrahẽtium dicit permutans.in.l.j.nu.2.ff.de rerum permu. fo.125.

De permutatione latius ibidem.nu.6.7.8.ꝛ.9.

1 Permutatio non est cõtractus nominatus ꝛ quis dicatur contractus nominatus.in.l.iurisgentiũ.nu.5.ff.de pactis. fo.54.

2 Permutatio operis facta locatore volente petitionẽ mercedis nõ impedit ei seu formã cõtractus non immutare censetur.in.l.cum in plures.§.lege dicta.nu.2.ff.loca. fo.123.

7 Permutatio est nomem generale ꝛ videtur interuenire in quolibet ꝯtractu in.l.j.nu.4.C.commu.vtri.iudi. fo.159.

3 **Perplexitatis** materia remis.in.l.si titius.nu.3.ff.de cõdi.insti. fo.82.

6 Perplex.i perplexis fallit regula legistarũ ꝛ dialecticorũ.in.l.si titius.nu.4.ff.de ver.ob. fo.9.

4 Perplexitas resultãs ex verbis testatoris dissoluitur scd̃m mentẽ.in.l.qui quadringenta.nu.2.ff.ad.l.falci. fo.96.

7 **Personarum** pluralitas facit vt vxores possint dari procuratores in cadẽ lite vt q̃libet suũ dominium defendat,ꝛ qd si sit vna lis ꝛ vna persona:ꝛ quid ĩ pluribus heredibꝰ vnius.in.l.si qs cũ.§.vnius aũt.nu.4.ff.de procura. fo.86.

4 Persone diuerse possunt esse mihi obligate ad eãdem rẽ ex duabus causis lucratiuis,sed nõ quantum ad executionẽ.in.l.si seruus.§.stichum quẽ.nu.2.ff.de leg.j. fo.38.

3 Persona redditur certa ꝑ expssionẽ nõis matris sicut per expssionẽ nõis patris.in.l.ꝛ si pepercerit.nu.2.ff.de lib.ꝛ posthu. fo.43.

4 Personam vnius concernentia illam nõ egrediuntur.in.l.licet imperator.nu.11.ff.de leg.j. fo.29.

4 Persõe mutatiõe ꝯtingit mutatio rei.l.l.cũ patronꝰ.n.2.ff.de leg.ij.f.47.

1 Persone pro quibus infames possunt postulare.in.l.j.§.ait pretor.nu.5.ff.de postu. fo.76.

7 Persone viles puniunt plus in pena corporali ꝛ acrius q̃ in dignitate cõstituti,secus in pena pecuniaria.in.l.nemo.nu.5.C.de summa trini. fo.4.

1 Persona inhabilis adiũcta quod noceat.in.l.si qs ex a rgeñ.§.cogant.nu.5.ff.de eden. fo.48.

8 Personarũ tria genera scꝫ serui liberti ꝛ ingenui,tñ hodie nõ sunt nisi duo scꝫ serui ꝛ ingenui.in rub.nu.6.C.de iur.an.aureo. fo.16.

1 Persone quibus iurisdictio dlegari nõ potest ne possunt iurisdictionẽ exercere ꝛ quid in ceco si cecitas post iurisdictionem acquisitã superuenit ꝛ quãdo debeat talis exceptio opponi.in.l.cum pretor.§.non autem.numer.2.ff.de iudi. fo.117.

1 Persone quot faciant populũ quot gentẽ ꝛ quot multitudinẽ remis.in.l.sicut.§.in decurionibus.nu.5.ff.q cuiusq; vniuer. fo.101.

8 Persona loquentis non comprehendit in generali sermone.in.l.cũ acutissimi.nu.8.C.de fideicõ. fo.84.

6 Persone q̃ sint que agere possunt ꝓ alio sine mãdato.in.l.si qs.§.si stipulationem.nu.3.4.ꝛ.5.ff.iudi.sol. fo.84.

6 Persone illustres an debeãt litigare ꝑ procuratorẽ.in.l.nu.5.ff.an ꝑ alium cau.appel. fo.98.

1 **Petitorium** in quibus casibus detur possidenti in repetitio l.si de vi.nu.3.ff.de iudi. fo.123.

De petitorio vide latius ibidem.nu.6.9.10.11.12.ꝛ.19.

Petitorium ⁊ possessorium retinẽdẽ potest in iuribus incorporalibus cumulari in eodem libello, secus in corporalibus. in. l. ⁊ si forte. §. sciẽdum. nu. 2. ff. si serui. vendi. fo. 168.

5 Petitoriũ ⁊ possessoriũ concursus an admittatur, ⁊ qñ, ⁊ vtrũ eorũ prius terminare debeat. in. l. naturaliter. §. nihil cõmune. nu. 6. ff. de acq. pos. fo. 45.

5 Petitorium ⁊ possessorium an habeant aliquid commune inter se, ⁊ an possint eodem tempore intentari. in. l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 2. 5. ⁊. 7. de acqui. pos. fo. eo.

5 Petitorio si qs egit ⁊ possessorio ⁊ obtinuit i vtroq; ⁊ fiat appellatio in petitorio ⁊ nõ in possessorio nõ prohibetur fieri executio in possessorio in quo transiuit sentẽtia in rem iudi. in. l. permisceri. nu. 3. ⁊. 4. ff. de acqui. pos. fo. 53.

5 Petitorium ⁊ possessorium quãdo deducitur in iudicium ⁊ pro vna parte constat de iustitia in possessorio pro altera in petitorio pronuntiatur super vtroq; ⁊ preualet sententia in petitorio. in. l. qui bona. §. qui stipulationi. nu. 5. ff. de dam. infec. fo. 15.

1 **Petitio** hereditatis ad hoc vt ɔtra aliquẽ def que requirant. in. l. regulariter. nu. 2. ⁊. 6. ff. de petitio. here. fo. 143.

7 Petitio hereditatis in casibus in qb' daf cõtra titulo possidentẽ quod tollatur longo tempore. in. l. hereditatis. nu. 4. C. de peti. heredi. fo. eo.

7 Petitio hereditatis datur heredi non contra heredem. in. l. si putas. nu. 2. C. de peti. here. fo. eo.

5 Petitio hereditatis sicut daf ɔtra illũ qui possidet ꝓ herede, ita ⁊ cõtra illum qui emit vniuersitatẽ a tali ⁊ quid si qs emisset ab herede vnã rem singularem. in. l. ij. §. si bona eius. nu. 2. ff. pro empto. fo. 62.

1 Petitio hereditatis est bonefidei. in. l. item veniunt. §. aptanda est. nu. 8. ff. de peti. here. fo. 147.

1 Petitio hereditatis que datur pro tota hereditate ⁊ illa que datur pro parte qõ sit vna ⁊ eadem actio, sed tractatus sunt diuersi ⁊ qõ sit ciuilis introducta a senatu. in. l. j. nu. 1. ff. si pars heredi. peta. fo. 153.

1 Petitio hereditatis est actio in rem in qua nõ est dare obligationẽ nisi dare f ad ꝑsonales ꝓstatiões. i. l. si a dño. §. si possessor. nu. 3. ff. de peti. hẽ. fo. 150.

7 Petitor hereditatis qui non possidebat si fuit cõuentus a creditoribus hereditariis, qr se heredem asserat ⁊ eis soluit ⁊ postea succumbat qr possessor absoluitur qualiter sibi succurratur in recuperando qõ soluit ab illo possessore ⁊ victore. in. l. si. nu. 7. C. de peti. here. fo. 144.

8 Petitio hereditatis an tollatur longo tẽpore. in. l. si. num. 18. C. de edic. diui adri. tol. fo. 69.

3 Petitiõe hereditatis si egi asserẽs me heredẽ titij postea ꝓbo qõ ego sim heres sempronij ⁊ qõ sempronius fuit heres titij sufficit mihi ad intentionem meam. in. l. paterfami. nu. 3. ff. de vulg. ⁊ pupil. fo. 79.

7 Petitio hereditatis quare non detur contra titulo possidẽtem. in. l. ij. nu. 3. C. de peti. here. fo. 142.

7 Petitio hereditatis est actio bonefidei, ⁊ sic habet amplam naturam ⁊ in ea veniũt omnia que est equum venire. in. l. si. nu. 2. C. de peti. heredi. fo. 144.

8 Petitio hereditatis quare nõ tollatur longo tempore. in. l. hereditatẽ. nu. 2. 3. ⁊. 4. C. in qui. cau. cessat longi temp. prescri. fo. 114.

7 Petitio hereditatis directa contra quem detur ⁊ quid de vtili. in. l. j. nu. 2. C. de inoffi. testa. fo. 129.

Petitio hereditatis directa vel vtilis an sit idem quod querela. ibi.

7 **Petenti** licite non est denegãdus assensus. in. l. cum debitoris. nu. 2. C. de iudi. fo. 106.

7 Petens plus debito quando puniaf. vt in. l. si. nu. 3. C. de plus peti. fo. 118.

8 Petit quis frustra quod restituere tenetur. in. l. ab administratiõe. nu. 3. C. de lega. fo. 74.

1 Petitio nõ est inepta si peto annullari vel infirmari aliquem actum qui sit ipso iure nullus ⁊ intelligitur. i. infirmum pronuntiari ⁊ reuocari quatenus de facto processit. in. l. i. §. sed si. nu. 8. ff. de fer. fol. 44.

8 Peti an possit res ⁊ pena. in. l. si pecuniã. nu. secundo. C. de re iudica. fo. 122.

2 Petẽs a te cẽtum in libello que cõfessus fuisti ab eo habuisse mutuo ⁊ trãsactum est biennium deinde produxit illud instrumentum confessionis ⁊ de numeratione qõ eam fecerit nihil dixit debet succumbere. in. l. certi ɔdictio. §. quoniam. nu. 24. ff. si cer. peta. fol. 8.

8 Petitio ista peto mihi bona dari in solutum procedit si non reperiref emptor. in. l. pro debitor. nu. 2. C. de bonis auf. iudi. possef. fo. 134.

1 Petens vno casu aliquid contrariũ nõ esset postulaturus in casu contrario non est audiendus. in. l. si ⁊ rem. nu. 4. ff. de peti. here. fo. 148.

1 Petere potest quis plus a possessore q̃ ipse fuisset ꝑcepturus si hereditas apud eũ fuisset ne possessor lucref. in. l. si possessor. n. 3. ff. de peti. here. fo. 152.

7 Petitio qñ est generalis ⁊ trãsactio specialis an non preiudicet nisi in his de quibus est transactum. in. l. age. nu. 2. C. de transac. fo. 49.

1 Petitio que non habuit effectum sine culpa petentis non nocet. in. l. nihil interest. nu. 5. ff. de inoffi. test. fo. 137.

Petitio si fuit inefficax facto testatoris vel heredis non censetur quis approbare testamentum. ibidem.

8 Petitio non acquiritur hodie, sed sufficit quod coram pretore agnoscatur. in. l. i. nu. 4. C. qui admit. fo. 16.

7 Petitio q̃ nõ fulcitur ratione non est admittẽda per superiorẽ ⁊ contra qñ est rationabilis non est respuenda. in. l. ij. nu. 2. C. quod met. cau. fo. 74.

7 Petitio olim fiebat in voce vel in scriptis per se vel per alium. hodie vero debet dari in scriptis. in. l. edita actio. nu. 3. C. de eden. fo. 37.

8 Petitio ꝑpostere facta nõ valet. in. l. si. §. eo addito. nu. 5. C. q admit. fo. 18.

5 Petens aliquã rem videtur eã petere totã si de parte nõ faciat mentionem. de loco loci. in. l. de pupillo. §. q nũtiat. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 6.

2 **Pignus** restituẽs sub spe statim ꝑcipiendi debitũ si non percepit habere actionẽ ad exhibendũ ⁊ etiam hypothecariam ⁊ actionẽ furti ad penam ac pignoratitiã contrariam ad interesse. in. l. si quasi. nu. 3. ff. de pigno. acti. fo. 71.

Si inter debitorem ⁊ creditorem actum sit q̃ possit pignus vendere ad nihil actũ sit q̃ ante venditionem requiratur vna denuntiatio ⁊ etiam lapsus certi temporis si aliud non apparet actum. in. l. si conuenerit. nu. 2. 3. 4. ⁊. 10. ff. eodem. fo. 7 . ⁊. 72.

7 Pignus quotuplex sit in rubrica. nu. 1. C. si aduer. vendi. pigno. fo. 83.

7 Pignus conuentionale ⁊ etiam pretorium potest concurrere super eadem re. in. l. cum debitoris. nu. 4. C. de iudi. fo. 106.

6 Pignora an possint dari pro dote restituenda. in. l. quãuis. nu. 2. ff. de solutio. fo. 71.

8 Pignora que capiunf pro executiõe sentẽtie non debent statim adiudicari parti, sed debent prius poni ad incantum ⁊ vendi iusto ꝓtio, ⁊ in subsidium dari parti. in. l. ordo rei. nu. 3. C. de execu. rei iudi. fo. 123.

5 Pignus cõuẽtionale habens prius ꝓferf habẽti pretoriũ posterius. in. l. cũ postulassem. §. dãni infecti. nu. ff. de dam. infec. fo. 22.

2 Pignus ꝓtoriũ ad hoc vt ɔstituaf qualiter fiẽda sit missio in possessionẽ ex primo decreto. in. l. nõ est mirũ. nu. 2. ⁊. 3. ff. de pigno. actio. fo. 76.

6 Pignus vnũ si fuit obligatũ diuersis ꝑsonis ꝓ diuersis debitis qualiter intelligaf obligatũ an cuilibet insolidũ an ꝓ parte ⁊ quis ꝓferaf. in. l. pupilli debitor. §. cum in eodem. nu. 3. ff. de solutio. fo. 78.

7 Pignus q dedit sub spe future numeratiõis ea nõ secuta qualiter agere debeat ⁊ qd debeat ꝓbare. in. l. j. nu. 2. C. de nõ numerata pecunia. fo. 188.

6 Pignora licet principalis non dederit, tamẽ fideiussor poterit ea dare. in. l. paulus respondit. nu. 2. ff. de fideius. fo. 58.

7 Pignora an constituantur traditione vel sola conuentione. in. l. ij. nu. 3. C. ꝑ quas perso. fo. 185.

5 Pignus cõuentionale teneſ reficere si põt ⁊ si non facit imputatur sibi dolus lata culpa ⁊ leuis ⁊ an repetat omnẽ impensam quam facit. in l. si finita. §. si quis damni. nu. 2. ff. de dam. infec. fo. 17.

2 Pignus licet non fuerit contractum nec quantũ ad dñium nec quantũ ad procuratorem, tñ potest agi pignoratitia pro restitutiõe rei ⁊ quare. in. l. solutum. §. per liberam. nu. 4. ff. de pigno. acti. fo. 73.

8 Pignus bonũ lz si quis habeat de debito suo vel habeat tenutã bonorum nõ prohibef debitũ petere nec debitor põt se defendere dicẽdo tu es secur' vel vẽde pignus qõ habes. in. l. qui legati. nu. 2. C. vt in pos. lega. fo. 96.

2 Pignus datũ ob turpem causam qualiter possit repeti. ⁊ an debeat probari dñium. in. l. i. §. ob rem. nu. 10. ff. de condi. ob. tur. cau. fo. 41.

5 Pignus ꝓtoriũ si acqsiui per primũ decretũ an nihilominus possis alienare ⁊ dñiũ trãsferre. in. l. si qs missum. §. iudex qui. nu. 2. ff. de dam. infec. fo. 18.

7 Pignus datũ ꝓ vna obligatiõe qñ possit retineri etiã pro alia pro qua nõ fuit datum. in. l. per retentionẽ. nu. 3. C. de vsuris. fo. 196.

1 Pignus censef obligatum si dico mutuo tibi centum sub hoc pignore. in. l. rescriptum. §. si pacto. nu. 3. ff. de pac. fo. 57.

2 Pignori habens aliqõ castrũ põt homines illius castri punire de maleficijs cõmissis ꝑ eos ⁊ non teneſ debitori tanq̃ male eos tractauerit. in. l. eleganter. §. ⁊ si res. nu. 2. ff. de pigno. actio. fo. 76.

5 Pignus ꝓtoriũ an ita possit adiudicari creditori qñ non reperitur emptor sicut pignus iudiciale. i. l. a diuo pio. §. si pignora. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 70.

1 Pignus datum defuncto põt peti hac actione. in. l. ei q partes. §. heres. nu. 1. ff. de peti. here. fo. 152.

2 Pignori si qs recepit rem alienã a nõ dño quã dñs petat qñ nõ teneaf dñs restituere pecuniã. in. l. seruus cuiusdã. nu. 2. ff. de cõdi. indebi. fo. 47.

4 Pignora possidẽs ⁊ a creditore molestatus an possit offerre creditori ⁊ petere sibi cedi actiõem personalem vel realem ⁊ tradi pignora. in. l. si res. nu. 4. 5. ⁊. 6. ff. de leg. i. fo. 24.

7 Pignoratã rẽ si vẽdo iure creditoris q̃ transeat dominium, licet non sit penes me. in. l. ex nominis. nu. 2. C. de here. vel act. vendi. fo. 206.

2 Pignorare possunt tutor vl' curator rẽ pupilli vel adulti mobilẽ vl' immobilem cũ decreto iudicis ⁊ pro cõtractu ɔuerso in vtilitatẽ pupilli vel adulti seu ꝓ debito eorũ efficaci. in. l. solutũ. §. sed si. nu. 2. ff. de pigno. acti. fo. 83.

2 Pignoratio valet si habẽs quasi dominium in re aliena. ⁊ sic titulum ⁊ bonam fidem pignori dederit. ⁊ tũc creditor videtur possidere noie debitoris. in. l. si rem alienam. nu. 2. ff. de pigno. acti. fo. 76.

2 Pignoratitia quare possit agi pro inuectis ⁊ illatis per scõm conductorẽ soluta mercede primo locatori ⁊ quid econtra si cõductor recedat cum illis rebus non soluta pensione qualiter agatur. in. l. solutum. §. solutam. nu. 5. ff. de pigno. acti. fo. 73.

2 Pignorata res lz sit perempta tñ creditor non perdit ius qõ hz ad repetẽdum expensas necessarias in ea factas. idẽ in ɔmodatario. in. l. si necessarias. nu. 2. ff. de pigno. acti. fo. 72.

2 Pignorata res si est apud debitorem tunc non valet pactum vel stipulatio qõ detur insolutũ vt ex illa possit compelli ad dandum dummodo velit soluere debitum. in. l. titius. nu. 4. ff. de pigno. acti. fo. 77.

2 Pignorans rem alteri pignoratam tanq̃ nõ pignoratã quare nõ teneatur

de crimine falsi sicut vendens rem alteri prius venditam.in.l.si quis.§.sed ⁊ si.nu.2.de pigno.acti. fo.77.

2 ¶Pignoratitia directa eo casu tutor aut curator vel procurator tradant rem domini pignori ⁊ valet pignoratio qd eis acquirat ⁊ etiam dño vtilis in.l. solutum.§.sed si.nu.4.⁊.5.ff.de pigno.acti. fo.73.

5 ¶**Piscari** ⁊ nauigare an possit quilibet sine autoritate publica. in.l. fluminum.nu.3.ff.de dam.infec. fo.20.

1 ¶**Pyrrhus** q obsedit Romã ⁊ pp magnitudinẽ animorũ ipsorũ romanorum q nolueru͂t redimere captiuos ppter seuerissimam sniam Appij ceci recessit desperatus non potuit dominium vrbis habere.in.l.j.nu.17.ff.de postu. fol.76.

¶**Plures** quãdo tenent ad idẽ debitũ diuersis actionibus si actum est contra vnũ ⁊ exactum alter liberatur.in.l.j.§.hec actio. nu.8.ff.de exerci.acti. fo.80.

2 ¶Plures qñ agunt simul ex diuersis causis contra vnũ ex facto alterius ille prefertur cuius pecunia in vtilitatẽ conuenti conuersa est in.l.j.nu.3. ff. de in rem verso. fo.94.

2 ¶Plures si sunt eandẽ negotiationẽ exercentes an ⁊ quando ex contractibus celebratis cum vno quilibet obliget insolidum.in.l.j.§.si plures. nu.4.ff. de exerci.actio. fo.79.

1 ¶Plures quãdo tenent ad vnum interesse vno soluente alter liberatur.in.l.si duo.§.item si.nu.4.ff.si quis cautio. fo.41.
Quid si est mere pena ex parte conuenti.ibi.

1 ¶Pluralitas psonarũ nõ inspicitur qñ nõ pretendunt nisi vnũ debitum vel nõ representãt nisi vnã personã.in.l.si plures.nu. .ff.de pactis. fo.56.

4 ¶Pluralitas non verificatur in vno.in.l.qui quartã.§.si quis vnã.nu.2.ff.de leg.i. fo.8.

4 ¶Pluralitas nõ presumitur nisi probetur.in.l.si quis seruum.§.si inter.nu.3. ff.de leg.ij. fo.44.

7 ¶Pluralitas non presumitur.in.l.ij.nu.6.C.de erro.aduo. fo.61.

3 ¶Pluralis numerus interdũ ponitur pro singulari.in.l.gallus.§. quid si is. nu. .ff.de libe.⁊ posthu. fol.53.

4 ¶Pluralitas geminat plures singularitates.in.l.falsa.§.si qs.nu.2.ff. de cõdi.⁊ demon. fo.72.

4 ¶Pluralis locutio non verificatur in vno.in.l.lucius.§.caio seio.nu.2. ff.ad treb. fo.122.

5 ¶Pluralitas priuationum requiritur ad pluralitatem habituũ. in.l. de pupillo.§.si in pluribus.nu.2.ff.de no. ope.nun. fo.6.

8 ¶Pluralis locutio verificatur in singulari.in.l.cũ vxor.nu.2.C.quando dies lega. fo.95.

7 ¶**Populi** subditi licet possint cõdere statuta si tñ supior est psens requirit eius ɔfirmatio.in.l.humanum.nu.3.C.de legi. fo.26.

1 ¶Populus quilibet siue subditus romano imperio siue nõ habet facultatem cõdendi propria statuta ⁊ quare valeant etiã si contraria sint iuri scripto.in l.omnes populi.nu.4.⁊.5.ff.de iusti.⁊ iure. fo.8.

1 ¶Populus romanus poterat reuocare añ aduentũ christi legẽ regiã:⁊ ea reuocata priuare iperatorẽ ⁊ quare.in.l.nõ ambigit.nu.4.⁊.5.ff.de legi. fo.10.

1 ¶Populus romanus nõ a se abdicauit imperiũ.s3 vsum cõcessit que ɔcessio alio respectu dicit trãslatio vsus.in.l.i.nu.3.ff.de constitu. fo.13.

1 ¶Populus quilibet liber potest de iuregentiũ sibi eligere regẽ vel dñm vel perpetuum magistratum vel cũ licentia superioris si superior est recognoscat.in.l.ex hoc iure.nu. .ff.de iusti.⁊ iur. fo.4.

1 ¶Populus qñ cõdit statuta an requiratur potestatis autoritas illius loci. in l.omnes populi.nu.6.ff.de iusti.⁊ iur. fo.8.

7 ¶Populus seu adunantia vel consilium loco dñi habent ⁊ possunt etiã debitum liquidum donare.in.l.prefes.nu.3.C.de transac. fo.51.
Quid in prioribus seu ancianis.ibi.nu.4.

1 ¶Populi qui possint sibi rege3 eligere in repe.l.ex hoc iure.nu.17.ff. de iusti. ⁊ iur. fo.6.

1 ¶Populus idem censetur hodie qui fuit iam centum annis.in.l.proponebatur.nu.3.ff.de iudi. fo.131.

5 Qui est in portu vel exit de portu licet, sit in aqua vel exeat de qua tamen videt esse vel exire de insula vel territorio cuius est ille portus.in.l.cesar.nu.3. ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.

1 ¶Portus insule dr pars insule.in.l.insule.nu.4.ff.de iudi.fo. fo.116.

4 ¶**Porticus** dicit qui h3 tectũ ⁊ nõ parietẽ hincinde.in.l.cetera.§. hoc senatus.nu.1.ff.de leg.j. fo.17.

4 ¶**Portio** pueniẽs ex diuisiõe cadit in fideicõmisso ac si illa sola fuisset relicta.in.l.cũ pater.§.hereditatẽ.nu.3.ff.de leg.ij.fo.58.

8 ¶Portio deficiẽs ad hoc vt crescat cum onere tria reqrunt.in.l.vna.§. si autẽ disiũctim.nu.3.C.de cadu.tollen. fo.95.

3 ¶Portio non grauata si accedit grauate qñ adinuicem contribuant.in.l. qui duos.nu.5.ff.de vul.⁊ pupil. fo.78.

4 ¶Portio cui accedit etiã emolumẽtũ obueniẽs occasiõe illius partis sic cui accedit labor.in.l.q duobus.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demonstra. fo.71.

4 ¶Portio nõ grauata si accedit nõ grauate quando non cõfundant.in.l.i.§. id qd.ex.nu.3.ff.ad leg.falci. fo.84.

8 ¶Portio vnius ex heredib9 deficiẽs coheredibus etiã inuitis accrescit p hereditarijs portionibus siue oẽs sint cõiuncti siue disiũcti, s3 si qdã coniũcti ⁊ quidã disiũcti portio cõiuncti accrescit ɔiuncto, s3 portio disiuncti accrescit omnibus cũ onere.in.l.vna.§.is ita.nu.4.⁊.6.C.de cadu.tol. fo.95.

2 ¶Portio deficiẽs ad hoc vt accrescat debet omnino ⁊ ipso iure deficere ⁊ nõ ope exceptiõis.in.l.si duo patro.nu.3.⁊.4.ff.de iureiurando. fo.23.

8 ¶Portio hereditatis pro nõ scripta accrescit alijs coniunctis vel disiunctis cũ onere ⁊ an secus in legato pro nõ scripto.in.l.vna.§.in primo.nu.6.de cadu.tol. fo.93.

3 ¶Portiões plures qñ sunt mihi delate p meipsum vna pure alia sub ɔditione ⁊ habebã substitutũ vel coheredẽ adeũdo ex pura qd efficiar heres in cõditiõali,⁊ sic sufficit vna aditio ⁊ qd si deferantur mihi p alium.in.l.si sol9. §.itẽ si.nu.2.⁊.3.ff.de acq.here. fo.102.

4 ¶Portio hereditatis p nõ scripta vt qñ vn9 ex institutis erat mortuus tpe testamẽti accrescit cũ onere.in.l.si duobus.§.heres.nu.3.ff.de leg.j. fo.9.

3 ¶Portionẽ mei coheredis si possu3 habere iure accrescẽdi ⁊ iure substitutionis qua fui sibi substitut9 an possim repudiare ex vno ⁊ amplecti ex altero.in l.nec is.§.heres.nu.4.ff.de acqrenda hereditate. fo.89.

3 ¶Portionẽ hereditatis in qua qs est institutus cõsequit a seipso nõ a coherede nec tenet alteri p illa in.l.ex parte.nu.2.ff.de acqui.here. fo.98.

4 ¶Portio hereditatis p nõ scripta accrescit sine onere illi nominatim iniuncto, sec9 si esset ɔmuniter iniũctũ.i.l.celsus.§.qd alicui9.n.4.ff.d leg.ij.fo.47.

4 ¶Portio minus grauata si accrescat pl9 grauate an fiat cõtributio vt augeantur legata ⁊ quid si nullo modo accresceret grauate:⁊ quid ecõuerso si grauata non grauate.in lege titio.nu. .ff.de lega.ij. fo.51.

3 ¶Portio vnius ex disiũctis in substitutiõe reciproca an pueniat dũtaxat ad aliũ disiũctim.in.l.coheredi.§.q discretas.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.77.

3 ¶Portiões plures eiusdem hereditatis vel a principio vel vna a principio altera postfacto iure accrescẽdi vel substitutiõis vulgaris si qs acceptauit vnã quãdo alicui preferuntur quando efficiatur heres in alijs inuitus ⁊ quid in pluribus hereditatibus, scilicet testatoris ⁊ pupilli.in.l.si.nu.4.ff. de acqui. here. fo.103.
Decedẽs anteq̃ portioni coheredis repudiantis se immisceat an trãsmittat ad heredes suos illam portionem.ibi.nu.2.

3 ¶Portio grauata si accedit non grauate quãdo tribuantur ad inuicẽ nisi accedat ex substitutiõe vulgari tacita vl' expssa in.l.coheredi.§.coheres.nu.2. ff.de vul.⁊ pupil. fo.77.

5 ¶**Possessio** more ciuilis sicut retinet solo animo ⁊ etiam possessio naturalis qñ est abstracta a ciuili ita etiam simplex tenuta seu detentatio qñ est iure ciuili suffulta.in.l.si finita.§.si quis.nu.2.ff.de dam.infec. fo.17.

1 ¶Possessio defuncti põt fieri p legẽ vel cõsuetudinẽ qd continet ipso iure in heredem ⁊ possessio defuncti extinguatur cum persona, licet non extinguat dominium ⁊ si heres apprehendat qd erit noua possessio.in.l.sicut.§. in decurionibus.nu.10.ff.qd cuiusq3 vniuer. fo.10.

5 ¶Possessionẽ dicere debemus potius alicui acquiri q̃ quod nulli acquiratur ⁊ quod tradens perdat ⁊ remaneat vacãs non tamẽ est semper verum.in.l.i. §.per procuratorem.nu.2.ff.de acquirẽ.posses. fo.40.

5 ¶Per solutionem mercedis factam vni an probetur possessio illius.in.l.quãuis pupillus.§.si conductor.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.30.

5 ¶Pedes sunt instrumentũ aptum ad acquirendã possessionẽ naturalem rerum immobiliũ, sed mobilium manus sunt instrumentũ.in.l.j.nu.2.ff.de acqui. posses. fo.38.
Que reqrant ad acquirendã possessio.vide latius ibi.a nu.4.v.sq3 ad nu.12.

2 ¶Possessiones ambe ⁊ ciuilis ⁊ naturalis qualiter penes eandẽ personã eodem tpe possint esse:⁊ qualiter pdat naturalem.in.l.si vt certo. §.si duobus. nu.9.⁊.10.ff.commo. fo.68.
¶Possidens naturaliter non prescribit nec incipit vsucapere donec adeptus sit ciuilem.ibi.nu.9.⁊.10.

5 Licet excluso colono vel inquilino dñs perdat non solũ naturalẽ quam tenebat corpore illius, sed etiam ciuilẽ que illi naturali videbat adherere expulso tamen vsufructuario vel vsuario a naturali proprietarius non perdit suã ciuilem.in.l.naturaliter videtur.nu.1.⁊.2.ff.de acqui.posses. fo.45.

2 ¶Possessio ciuilis ⁊ naturalis rei pignorate trãsit i creditorẽ ⁊ qd videat possidere nomine debitoris.in.l.cũ ⁊ sortis.nu.4.ff.de pigno.acti. fo.77.

4 ¶Possessio vacua dicit tradita, licet res alteri debeat seruitutẽ predialẽ,in.l. meuius.§.fundo.nu.5.⁊.6.ff.de leg.ij. fo.14.

5 ¶Possessionem naturalẽ an perdat ille qui se absentauit a domo nemine relicto dimisit domũ clausam ⁊ bene firmatã.in.l.clam possidere.§.qui ad nũdinas.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.44.
¶Possessionẽ quã habeat ingressus a prin.anteq̃ absens reuersus nõ fuerit admissus vel suspicatus fuerit se posse repelli.ibi.nu. .
Qd remediũ detur pro recuperanda naturali clandestine acqsita. ibi.nu.7.
¶Possessionẽ ciuilẽ vbi perdidit quod non possit intentare interdictum vti possidetis nisi primo ciuilẽ recuperasset p interdictũ vnde vi.ibi.nume.8.

2 ¶Possessio transfertur per sequestru3 quando fit de volũtate partiũ secus si fit per solũ iudicem.in.l.l3.nu.2.ff.deposi. fo.104.

2 ¶Possessio vera acquiri potest ⁊ dominium in quolibet contractu quando interuenit traditio vel voluntas domini ⁊ possessoris ex solo aspectu absq3 corporali apprehensione.in.l.singularia.nu.6.ff.si certũ peta. fo.10.

4 ¶Possessio nec fideicõmissario acquiritur sine apprehensione nec etiã heredi ⁊ morte extinguitur ⁊ qd p aditionem non acquiratur, sed acquirantur ea q̃ in hereditate reperiuntur.in.l.factã.nu.2.ff.ad trebel. fo.117.

Possessionem

5 Possessionem quis perdit per inundationē fluminis qđ mutauit alueū. in l.possideri.§.labeo.nu.1.ff.de acqui.pos. fo.43.

3 Possessio qualiter possit trāsferri ex actu facto nō interueniēte actu corporali.in.l.heres.nu.3.ff.de acqui.here. fo.95.

2 Si quis a possessione alicui⁹ rei cecidit ⁊ nō pōt probare dominiū nec spoliationem qualiter sibi subueniaꝛ: ⁊ quid in rebus ecclesiasticis,in.l.⁊ id.§.neratius.nu.5.⁊.6.ff.de condi.furti. fo.56.

7 Qualiter quis cōstituatur in possessiōe consanguinitatis.in.l.nō epistolis. nu.1.3.⁊.4.C.de ꝓba. fo.166.

1 Possessio rei q̄ est in cōtrouersia qñ releuet reum ab onere satisdādi.in.l. de die.§.qui mulierē.nu.4.ff.qui satisdare cogan. fo.33.

8 Possessio tam ciuilis q̄ naturalis est iuris,sed detentatio est facti.in.l.j.nu. 2.C.commu.de vsuca. fo.110.

8 Ille qui est in possessione pōt eam petere sibi confirmari.in.l.j,num.2.C.de carbo.edic. fo.22.

2 Possessio ⁊ dominiū quare potius acquiraꝛ per procuratorē q̄ obligatio in.l.solutū.§.per liberā.nu.6.ff.de pig.acti. fo.73.

2 Possessionem rei sine dolo ⁊ culpa habere desinens quam indebite recepit ⁊ restituere tenetur an sit liberatus,in.l. indebiti. §. sed ⁊ si.nu.5.ff.de condi. inde. fo.43.

Possessionē vel pecuniā rei debite recipiēs ⁊ sciēter si habet bonā fidē aduersus dominū non aduersus tradētē pōt vsucapere vel p̄scribere.ibi.nu.8.

1 De possessiōe per que interdicta vel aliter agatur ⁊ in quibus possessorijs necesse habeat agens probare se habere ius in proprietate.in repe.l.si d vi.nu. 7.ff.de iudi. fo.123.

5 Possessionē non pōt acquirere qui p alium possidetur vt seruus nisi ei qui ipsum possidet etiā si ille ex aliqua causa nō possit acquirere.in.l.j.§.sed.⁊ p eum.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.40.

3 Si nō possum ꝓbare nisi possessionē p̄teritā mei ⁊ antecessorū meorum qualiter mihi ꝓuidebiꝛ si tu hodie reperiris possidere ⁊ nō allegas aliquā iustā cām.in.l.quidā in suo,nu.7.ff.de cōdi.insti. fo.84.

Possessio vt acquiraꝛ sine apprehensione corporali pōt induci p statutū vł cōsuetudinem.in.l.,seruū.nu.4.C.de rei vendi. fo.149.

5 Possessio duplex est scȝ naturalis ⁊ ciuilis.in.l.ij.§.qđ vulg.nume,2.ff.pro here. fo.65.

5 Possessione priuare nō pōt nos ille qui acquirit vt filius vel seruus in.l.rē que nobis.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.46.

8 Possessio an sit duplex:an autē sit duplex ratio possessiōis ⁊ an duplex sit modus retinēdi possessionē naturalē.in.l.nemo.nu.nu.2.C.acqui.po.fo.112.

8 Possessio quare magis acquiratur mihi ignoranti q̄ vsucapiēdi cōditio. in.l.j.nu.2.⁊.4.C.de acqui.posses. fo.110.

Possessio non acquiritur statim dño ignoranti per neg.gest.sȝ sciēti ⁊ ratū habenti.ibi.nu.3.

8 Possessio an mihi acq̄raꝛ p seruū meū.in.l.j.n.4.⁊.6.C.de acq.pos.fo.110.

7 Possessiones allibrate laicis,an transeant in ecclesiam cum onere allibrationis.in.l.placet.nu.8.C.de sacrosan.eccle. fo.5.

5 Possessio iniusta appellatur possessio corporalis ⁊ pōt etiā dici naturalis ⁊ ciuilis.in.l.qđ seruus.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.53.

7 Possessio vacua q̄ sit.in.l.cum res.nu.5.C.de ꝓba. fo.166.

Possessio libera que sit ibi.nu.6.

8 An possit fieri p statutū q̄ possessio que erat penes defunctum continuetur in personam heredis vt nō requiraꝛ noua apprehensio.in.l.si sorori.num.3. C.de iure delib. fo.58.

5 Possessio est fragilior ⁊ debilior q̄ dominium.in.l.si quis.§.differētia.nu. 2.ff.de acqui.pos. fo.47.

Possessio defuncti an transeat in heredem.ibi.

8 Possessio ciuilis in quibus casibus acquiratur sine naturali.⁊ sic sine actu corporali.in.l.licet possessio.nu.2.C.de acqui.pos. fo.1.1.

Possessio naturalis an possit solo animo retineri;⁊ quid si est iūcta cū ciuili ⁊ an possint esse apud diuersas personas ⁊ an sit dare nisi vnā possessionem in substantia.ibi.nu.3.

5 Possessio est ius,sed detentio est factū habēs aliqñ aliquid iuris ad mixtū in.l.peregre.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.52.

5 Solus aspectus non interueniente traditione possessionis nō sufficit ad acqui.posses.rei etiam vacantem.in.l.possideri aūt.§. neratius.nu.2.ff. de acq. pos. fo.41.

5 Possessionem an perdat ille qui recessit de fundo audiens aliquos armatos venire nec expectant se deijci:⁊ an videaꝛ violenter diectus vt habeat interdictum vnde vi,contra venientes in.l.non solū.§. si dominus. nu. 2. ff.de vsuca. fo.60.

An tunc res fiat vitiosa vitio violentie.⁊ sic inusucapibilis.ibi.nu.3.

8 Possessio naturalis sola qñ sufficiat ad p̄scribēdū lōgissimo t̄pe anq̄ sit cōiūcta cū ciuili cū qua spatio decē annoꝝ ꝯiūgiꝛ.in.l.j,n.12.C.de ser.fugi.fo.2.

7 Possessio translata per modū fictū diciꝛ vera possessio.in.l.vt interdū. nu. 9.C.de sacrosan.eccle. fo.12.

5 Possessionē ciuilē si habeo p me ⁊ naturalē p aliū an ⁊ qñ ⁊ quomodo perdā naturalē vel ciuilē.in.l.possideri.§.qđ si seruus.nu.3.ff.de acq.pos.fo.42.

5 Possessio eadem qñ nō possit haberi ex pluribus causis.in.l.possideri.§.ex pluribus.nu.2.⁊.3.ff.de acqui.pos. fo.41.

Quid in dominio.ibi.nu.3.

5 Possessio an aliqñ transferaꝛ ipso iure sine aliquo actu corporali sicut dñiū in.l.cōmissa.nu.2.ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.

5 Possessio ciuilis adeo coheret naturali p seruū vel colonū petente qđ etiā si in aīo disponam⁹ nolle possidere,tñ eā retinem⁹ nisi colonus expellaꝛ.in.l. possideri,§.saltus hybernos.nu.2.⁊.3.ff.de acq.pos. fo.42.

7 Possessio ⁊ eius cā possunt nobis acquiri p p̄sonā liberā nostro iuri nō subiectā ⁊ nil aliud ⁊ qđ duplex sit causa.in.l.j.nu.4.C.p quas p̄so. fo.184.

5 Possessio ciuilis sola est sufficiēs ad vsucapiendū vel prescribendū.in. l.j.§. per seruum.nu.2.3.⁊.4.ff.de acqui.pos. fo.40.

5 Possessionis acquisitio que fit p nosmetipsos diciꝛ potius ꝯsistere in facto q̄ in iure quo ad actū ⁊ modū acquirēdi.in.l.j.§. adipiscimur.nu,3.ff.d acq. pos. fo.39.

7 Possessiōe ciuili an seruus tradēdo priuet dñm:⁊ quid in colono vł inqlino seu ꝓcuratore,in.l.si seruus.nu.3.C.qđ cū eo, fo.184.

2 Possessiōes quot sint.in.l,si vt certo.§.si duob⁹.nu.7,8.⁊.10.ff.ꝯmo.fo.68.

5 Possessiōis causam qualiter quis mutare dicatur,in.l,qđ meo,num.2.ff.de acqui.pos. fo.47.

Possidere simpliciter dicitur ille qui possidet noīe meo.ibi.nu.3.

5 Possessio q̄sita aīo ⁊ corpore ⁊ sic ciuilis ⁊ naturalis p̄diꝛ solo aīo sine corpore ⁊ an p̄daꝛ sine aīo.in.l.possideri.§.in amittēda.n.2.ff.de acq.pos.fo.42.

Quid in naturali.ibi.nu.3.

5 Casus in quo per heredē coloni mei vel ꝓcuratoris retineo naturalem possessionē,lȝ ipsa hereditas per se possideri nō possit.in.l.possideri.§. q̄ si seruus,nu.2.ff.de acqui.pos. fo.42.

6 Si essem in possessione alicui⁹ rei in qua nō haberē ius ⁊ dubitarē in ea molestari a te quē etiā scio nullū ius habere in ea an possim agere ad declarandū te nullū ius habere in illa re.in.l.si ꝯtendat.nu.2.ff.de fideius. fo. 3.

7 Possessio an possit isto mō ꝓbari q̄ feci arari,seminari,⁊ coli tale p̄diū per tot annos lȝ non dicam vel nō ꝓbē q̄ fructus pceperiȝ,⁊ an in possessiōe domus sufficiat ꝓbare receptionē pēsiōis.in.l.si qs.nu.3.C.si.regun. fo.161.

5 Possessionē vtrāq̄ habet q exiuit de fundo an p̄dat naturalē si fuit ingressus alius.in.l.j.nu.13.14.15.16.17.⁊.18.ff.de acqui.poss. fo.38.

8 Possessio aliqua si reperiatur d̄scripta in estimo meo an presumaꝛ in.l.scrinarios.nu.4.C.de testa.mili. fo.32.

5 Possessio ciuilis sola est sufficiēs ad vsucapiēdū ⁊ ad acquisitionē fructuū sed naturalis nō est sufficiens ad vsucapiendū,⁊ qñ hoc procedat in.l.possideri aūt.§.econtrario.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.42.

8 Possessionē alterius occupans sine iusta cā an possit prescribere in.l. si nulla.nu.2.C.de acqui.pos, fo.112.

Si talis vendat que actio dabitur dño contra possessorē.ibi.nu.3.

5 Si tu reperiris in possessiōe rei quā ꝯstat me aliqñ possedisse ⁊ nō doceas d aliquo titulo quē a me habueris vel ab alio p̄sumeris hr̄e iniuste ⁊ clādestine ⁊ qualiter agere possim.in.l.si ex stipulatiōe.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.43.

5 Possessio ad hoc vt sit clandestina q̄ requiranꝛ tria ⁊ que sint.in.l.clā possidere.nu.2.3.4.⁊.5.ff.de acqui.pos. fo.60.

5 Possessionē si spōte trado alteri,tūc trāsfero ī illā ciuilē quā tenebā animo meo ⁊ etiā naturalē quā tenebā corpore coloni etiā ignorante vel inuito colono.in.l.peregre.§.quibus.nu.3.ff.de acquirē.posses, fo.52.

5 Ratio diuersitatis inter istos duos casus qñ cōstituo in animo me nole possidere qđ nō p̄do possessionē quā tenebā p colonū,⁊ tñ secus sit qñ alteri trado.in.d.l.peregre.§.q̄bus.nu.3.4.⁊.5.ff.de acquirē.posses, fo.52.

5 Possessio an trāseat in aliū sine apprehensione.in.l.qui vniuersas,§.possessionem.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.49.

5 Possessio probaꝛ per solutionē mercedis.in.d.l,qui vniuersas.§. qđ per colonum,nu.2.ff.eodem.

An probatur per solam locationem.ibidem.nu.3.

Quo ad possessionē retinēdā vł p̄dendā nō inspiciꝛ anim⁹ secūdi ꝯductoris seu cōmodatarij vel depositarij.sȝ anim⁹ primi.in.d.l.q vniuersas.§.si ego. nu.2.ff.eo.

1 Possessor an caueat lite pendente in iudicio particulari.in.l.diuus pius.§. diuus.nu.3.ff.de peti.here. fo.142.

7 Possessor si post litē ꝯtesta.acq̄siuit titulū an excludit agentē vt sic debeat absolui ab obseruatione iudicij.in.l.cogi.nu.12.C.de peti.heredi. fol.144.

5 Possessor teneꝛ actiōe directa quousq̄ possidet ⁊ si dolo desijt possidere defuncti teneri directa ⁊ incipit teneri vtili.in.l.q̄ q̄.§.iulian⁹.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.

1 Possessor hereditatis si soluit creditoribus hereditarijs,⁊ postea verus heres ab ipsis creditoribus conueniaꝛ qualiter possit contra eos excipere.in.l. si quid possessor.nu.3.ff.de peti.here. fo.150.

Possessor talis qui soluit si erat malefidei ⁊ sic sciēter soluit an solutū repetat per condictionē indebiti.ibidē.nu.5.

1 Possessor si nō colit nec gubernat possessiōes hr̄ditarias eo mō q̊ defunct⁹ colebat ⁊ facte sint deteriores cēseꝛ sui culpa deteriores facte sec⁹ si cōsuetudinē defuncti seruauit.in.l.ei q partes.§.cū p̄dia.nu.2.ff.de peti.here,fo.152.

1 Possessor hereditatis de qua fuit sibi mota cōtrouersia nō sī pōt alienare absq̄ necessitate īminente ⁊ absq̄ autoritate iudicis nisi p̄stitit satisdationē cū fideiussoribus ⁊ quas res poterit tūc alienare.in.l.diuus pius.nu.2.ff.de peti.here. fo.142.

1 Possessor vt dicaꝛ malefidei sufficit q̄ scit rē ad se nō ptinere licet ei nō sit denuntiatū.in.l.itē veniunt.§.aptanda est.nu.4.ff. de peti.here. fo.147.

5 Possessor si fecit expẽsas in re possessa q̃ auocat ab eo an debeat ei restitui omnis impẽsa: et quid in ptio qd ipse possessor soluit vẽditori.in.l.cũ postulas sem.§.dãni infecti.nu.4.ff.de dam.infec. fo.22.

7 Possessoris sciẽtia et patientia nõ sufficit vt super re possessa possim acquirere ius seruitutis,sed requirit scientia et patiẽtia dñi.in.l.j.nu.6.C.de serui tu.et aqua. fo.151.

1 Possessor sine titulo dubitans conueniri hac actiõe si acquirat titulum ab aliquo tertio nõ tamen euitat actionẽ que iam nata erat,licet ad aliud.in.l.si et rem.nu.3.ff.de peti.here. fo.148.

5 Possessor hereditatis an possit cogi ad soluendũ legata,licet nõ sit heres. in.l.cũ emptor.§.si dominus.nu.2.ff.de dam.infec. fo.22.

2 Possidere nõ possunt duo eandẽ rẽ insolidũ respectu eiusdẽ possessionis:sed econuersarũ sic et qualiter.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.3.7.8.et.9.ff.commodati. fo.68.

5 Possidere pro herede quis dicatur.in.l.interdum eius.nume.2.ff.de acqui. posses. fo.47.

5 Possidens agens rei vẽdicatiõe ɔtra aliũ tanq̃ possessorẽ pdit possessionem et eã trãsferat in aduersariũ,sed si nõ diceret aduersariũ possessorẽ repelleret ab agẽdo.in.l.j.§.in operis autẽ noui.nu.1.ff.de noui ope.nun. fol.2.

1 Possidens vnã rẽ immobilẽ de qua conuenit a me non releuat ab onere satisdãdi, secus si etiã per alium mota fuerit ɔtrouersia de pecunia qñtũ ad illũ.in.l.sciẽdũ.nu.7.ff.qui satisda.cog. fo.36.

1 Possidere p hẽr de dr ille q credit se heredem et ita allegat siue nõ sit siue sit ad hoc vt possit cõueniri.in.l.regulariter.nu.4.ff.de pe.here. fo.143.

1 Possidens alieno noie si ɔueniat rei vẽdicatione proprio nomine quia habet facultatẽ restituendi et nominat aliũ in iudicio quomodo debeat pcedi. in.l.et iam.§.si quis.nu.2.ff.de peti.here. fo.145.

Possidere dolo qui desinit si soluat estimationẽ an et qñ liberet possessor.in d.l.et iam.§.itẽ si quis.nu.2.eo.ti.

8 Possedisse me semel rẽ quã hodie possides si pbo nec apparet ex qua cã tu possideas an tua possessio dicat iproba et psumat clãdestina pp meã q̃ pcessit et qualiter agere possum.in.l.improba.nu.2.C.de acq.pos. fo.112.

8 Possedisse te aliqñ rẽ meã si pbo an et qñ habeã intentionẽ meã fundatam qd etiã hodie habeas,et quid in dominio.in.l.ij.nu.7.C.de testa. fo.36.

7 Possidere qui incepit rem meã in aliquo loco possum ipsum ibi conuenire etiã si alia ratiõe non sortiat ibi forum etiam si res nõ erat ibi mansura neq̃ hoc casu legatus cõuentus habet ius reuocãdi ad domũ.in.l.fin.nu.3.C.vbi in rem acti. fo.126.

2 Possidere qui dolo desijt ɔ eũ dat dño rei vendicatio vtilis est actio ad exhibendũ.in.l.cũ seruus.nu.6.de condi.cã da. fo.40.

7 Possidere vel possessionẽ cõtinuasse an hodie presumat qui semel possedit in.l.siue possidetis.nu.9.C.de proba. fo.167.

7 Possidens noie alieno et cõuentus rei vendicatione si opposuit qd possidet alieno noie an ante lit.cõte.peniteret et dicere se possidere noie suo et velle iudiciũ suscipe.in.l.ij.nu.6.7.et.8.C.vbi i rẽ act. fo.125.

1 Possidere qui dolo desijt si in petitiõe hereditatis fuit condẽnatus et soluit estimationẽ non liberatur possessor:secus ecõtra.in.l.nec vllã aliã.§.is autem. nu.2.et.3.ff.de peti.here. fo.144.

2 Possidere bonafide non dicitur qui non habet animum possidendi.in.l.eius qui.nu.24.ff.si cer.peta. fo.19.

Possessorium filiationis et paternitatis sicut reperit an ita et possessoriũ fraternitatis vel sororitatis vel alterius cõsanguinitatis.in.l.nõ epistolis.nu.4.C.de pba. fo.182.

7 Possessorio retinẽde agẽs in quo casu põt reconueniri petitorio dũmodo legitime compareat qñ agens esset maior.in.l.momẽtanee.nu.5.C.qui legi. perso.in iudi. fo.115.

7 Possessoriũ adipiscende an possit intentari p seruũ et qd in minore sine curatore.in.l.momẽtanee.nu.5.C.qui legi.perso.in iudi. fo.60.

1 Possessoriũ est dare etiam vbi nõ est petitoriũ.in.l.ij.§.pomponius.nu.2. ff.si serui.vendi. fo.168.

7 Possessoriũ si quis intentat post litis cantesta.sup petitorio an pcedat sup vtroq̃.in.l.naturaliter.§.nihil cõmune.nu.9.ff.de acq.re.posses. fo.45.

8 Possessoriũ.l.edicto.C.de edic.diui adria.tol.si quis allegat cẽset elegisse petitionẽ hereditatis directã q̃ illi correspõdet.in.l.fi.nu.6.C.de codicil. fo.73.

1 Possessorium prefert petitorio quo ad ordinẽ et de ipso prius cognoscendũ est.in repe.l.si de vi.nu.4.ff.de iudi. fo.123.

Possessoriũ iudiciũ etiã retinende possessionis potest cũ petitorio ab eodẽ intentari qñ cessat ratio contrarietatis.ibi.nu.5.

7 Possessorio si agat hz loci pulsio.l.ij.C.de in rẽ act.ibidẽ.nu.5. fo.125.

7 Possessorio agens sicut nõ põt ratiõe illius accumulare petitoriũ si agit sine tutore vel curatore ita testis inductus in causa possessionis qd non debeat interrogari p pprietate.in.l.momẽtanee.nu.8.C.qui legi.pso.in iudi. fo.115.

7 Possessorium an possit currere cum petitorio.in.l.ordinarij.nu.3.C.de rei vendi. fo.147.

8 Possessoriũ.l.fi.C.de edic.di.adri.tol.in quo differat ab interdicto quorum bonorũ qd est etiam possessorium adipiscẽde et an in isto requiratur libellus ibidẽ.nu.14. fo.68.

In quo differat a petitione hereditatis.ibidem.nu.15.

An in isto possessorio admittatur appellatio.ibidem.nu.6.

5 Possessorio agens et succũbẽs an phibeat agere petitorio et qd ecõuerso.in l.naturaliter.§.nihil cõe.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.45.

Et qd si lis esset finita et succubuisset agẽs an obstaret exceptio in possessorio.ibidem.

1 Possessoriũ retinẽde si intẽto ɔtra te et tu postea cõtra me petitoriũ vel ecõtra,an admittatur ɔcursus et qd iudex pnũtiabit prius in possessorio meo,et inhibebit tibi ne me turbes et postea procedet in petitorio tuo.in.l.si de vi. nu.2.3.et.4.ff.de iudi. fo.122.

1 Possessoriũ si pponit p modũ actiõis vt interdictũ adipiscẽde petitoriũ p modũ exceptionis qd exceptio dñij excludat agẽtẽ possessorio.in repetitio. l.si de vi.nu.13.14.et.15.ff.de iudi. fo.124.

Positio põt fieri negatiua ad extorquẽdũ confessionẽ et sic ad releuãdũ ab onere probãdi.in rubrica.n.10.C.de pba.fo.163.

1 Positio casus.in.l.itẽ veniũt.§.pter hec.nu.3.ff.de peti.here. fo.147.

7 Positionibus qbus casib9 tenet qs respõdere p verbũ,credit vel nõ,credit, vel nõ tenet respõdere et si respõdeat spõte qd valeat respõsio in.l.fi.§.qd obseruari.nu.15.16.19.et.29.C.de iuramẽ.calũ. fo.101.

Plura de positionibus.vide ibidẽ.nu.17.18.19.et.20. fo.102.

7 Positiões et earũ respõsiones quomodo fiant.in aut.in isto iuramẽto.nu. 2.C.de iuramẽ.calum. fo.100.

1 Positio casus in terminis.in.l.pater filium.nume.4.ff.de inofficioso testamento. fo.137.

6 Positio habitus an sequat ad positionẽ priuatiõis.in.l.decẽ.num.2.ff.de verbo.obli. fo.32.

7 Positio rñdẽdo si quis dicat qd credit pnt continet in tali instrumẽto inspecto nõ ɔtinet illud qd ɔtinet positio,sed alio modo talis positio nõ dicit cõfessata.in.l.ij.nu.5.C.de erro.aduo. fo.61.

Positio si fieret post ɔclusionẽ vel renũtiationẽ et peteret pars compelli ad respõdendũ non teneret admittere pbationes q̃ postea fierẽt.in rubri.num. 10.C.de proba. fo.163.

2 Positiõi criminose vel captiose nõ est rñdẽdũ.in.l.q iurasse.§.si pater.nu. 8.ff.de iureiuran. fo.26.

6 Positio alterius facti nõ seqtur ad positionẽ facti.in.l.sciẽdum.nu.5.ff.de verbo.obli. fo.12.

7 Possessionẽ ɔtriã faciẽs cũ iuramẽto qd eo ipso cẽseat periur9 nisi talis cõtrarietas possit cum distinctione iuuari.in.l.scripture.num.6.C.de fide.instru. fo.176.

1 Positioni captiose nõ est respõdẽdũ et dr captiosa qñ in quacũq̃ parte rñdeat diceret cõtra se.in.l.controuersia.nu.3.ff.de trãsac. fo.79.

6 Positionẽ totã an possit qs negare sine metu piurij rñne vni9 nummi nõ debiti.in.l.j.§.stipulanti.nu.5.ff.de verbo.obliga. fo.3.

1 Positiõibus vel libello dubitando põt qs respondere et fit litis cõtestatio sicut si respondere negando vel confitendo.in.l.si debitor.nume.4.de peti. here. fo.151.

2 Positionẽ tuam si fui confessus per errorem cũ esset talis qd possim errorẽ corrigere etiam post sententiam.in.l.j.§.quesitũ est.nu.4.ff.quando de pec. anna.est acti. fo.93.

1 Qui non admittit ad probandũ ita nec ad ponendũ.in.l.fin.numero.6.ff.de ferijs. fo.46.

1 Positio nõ dicit affirmatiua vel negatiua respectu verbor,sed habet respectus ad sensum.in.l.ij.nu.5.ff.si serui.vendi. fo.168.

1 Positionẽ falsam si qs fecit et tu ipsam p errorẽ fuisti ɔfessus qd etiam post sententiã poteris petere restitutionẽ aduersus hanc ɔfessionẽ et qd in interrogatione.in.l.j.§.dolum.nu.3.ff.de eo per quem factũ est. fo.37.

7 Positiõi q semel respõderit p verbũ,credit,an postea si iterũ interrogetur poterit respondere p verbũ,non credit.in.l.de tutela.nu.3.C.de in integ.resti.mino. fo.79.

7 Positio negatiua an admittat.in.l.in cõtractibus.§.illo videlicet.nu.2.C. de non nu.pe. fo.193.

8 Positio iuris quare nõ admittat.in.l.vna.nu.9.C.de cõfes. fo.125.

7 Positio generis seqt ad positionẽ speciei affirmatiue, sed nõ seqt remotio gñis negatiue.in.l.nõ vr.nu.5.C.de in integrũ resti.mino. fo.79.

6 Positionẽ meã si negasti et postea vides te nõ posse ex ea iuuare postq̃ negasti eam an possis eam confiteri vt habeas beneficiũ cõfessionis.in.l.j.§.si qs simpliciter.nu.3.ff.de verbo.obli. fo.3.

3 Positiõi impertinenti q̃ confessata nõ releuat,non tenet qs respõdere.in.l. gerit.nu.6.ff.de acq.here. fo.105.

Quid si positio comprehenderet etiam aliqd extrinsecũ vltra animũ per qd animus declaret.ibidem.

4 Posthumo si qs legaret nõ solũ admittet ad istud legatũ qui nascet ex vxore q̃ erat tẽpore testamẽti,sz etiam q nascet ex alia vxore.in.l.si cognatis.nu.2.ff.de reb.dubijs. fo.67.

8 Posthum9 si nascat viuus tñ certũ est qd viuere non põt,quia natus est in sexto mense an rumpatur testamentũ.in.l.vxoris.num.3.C.de posthu.here. insti. fo.55.

8 Posthumus an possit exhrẽdari,lz nullã cãm ingratitudinis potuerit ɔmittere.in.l.ij.nu.6.C.de cõtratab. fo.19.

7 Posthumus pteritus quo iure petere poterit suam virilẽ portionem.in.l. si mater.nu.8.C.de inoffi.testa. fo.130.

3 Posthumi plures si nascantur et testator in exheredatione fuit locutus in singulari,an censeantur omnes exheredati an nullus.in.l.posthumi. §.nominatim.

§.nominatim.nu.3.ff.de iniust.rup.testa. fo.57.
3 Posthumus abortiuus preteritus an rūpat testamētū.in.l.cū qdā.§.suum beredem.nu.4.ff.de acqui.here. fo.94.
5 Posthumi exheredatio qualiter fieri debeat.i.l.posthumi.nu.1.ff.de iniust.rup.testa. fo.57.
Posthumus in qbus differat a iam nato circa institutionē vel preteritionē seu exheredationē.ibidem.
3 Posthumus si fuit preteritus qđ bñficiū habeat suus institutus ⁊ qđ emācipatus.in.l.ventre.nu.10.ff.de acq.here. fo.103.
3 Posthumus quādo impediat aliū succedere.in.l.cū qdā.§.qđ dicit.nu.2.ff.de acq.here. fo.93.
1 Posthumus si est exheredatus potest institutus adire ⁊ effici heres insolidū si vero posthumus fuit preteritus non poterit institutus ex testamento dire ⁊ que sit ratio differentie.in.l.antiqui libero.numero.2.ff.si pars here.pe. fo.154.
3 Posthumi natiuitatis pendentia equiparat conditioni que vltimo vite spiritu nō pōt impleri qñ fili⁹ institutus vt sub cōditione potestatiua nō babet coheredem vel substitutū ⁊ qđ tūc deuoluat hđitas ad causam intestati.l.si filius heres.nu.5.⁊.7.ff.de libe.⁊ posthu. fo.48.
1 Posthumus habet pro nato in bis q̄ cōcernūt suā vtilitatē.in.l.cū pater.nu.2.ff.de nego.gest. fo.108.
4 Posthumo alieno qualiter iure ffoꝝ poterat relinq ⁊ qualiter bodie.in.l.heredi.po.nu.1.ff.de lega.j. fo.43.
8 Posthumum nasciturum post mortem si quis instituat ⁊ nascat in vita testatoris,tamē post decē mēses a tpe testamēti cōditi,an ille videat institutus.in.l.finali.nu.6.C.de posthu.heredi.insti. fo.56.
3 Posthumus oīno preteritus in qbus casibus babeat ꝓ instituto.in.l.commodissime.nu.6.ff.de libe.⁊ posthu. fo.46.
1 Posthumus alienus qđ bodie possit institui ⁊ qualiter intelligat alienus.in.l.posthumus.nu.3.ff.de inofficioso testamēto. fo.133.
1 Posthumus nō pōt bodie exhđdari.in.l.ij.nu.9.ff.de inof.testamen.fo.132.
3 Posthumus ciuilis dicit ille quem quis post factū testamētū adoptat naturalis qñ post testamētū nascit.in.l.filius a patre.§.filiusfamilias.nu.ff.de libe.⁊ posthu. fo.50.
Posthumus alienus ꝙ possit heres institui ⁊ potest etiā sibi legari ⁊ qualiter dicat alienus.in.l.gallus.nu.2.ff.eo.
3 **Possumus** illud qđ de iure possumus.in.l.cōditiones.nu.2.ff.de condi.insti. fo.82.
Posse aliqđ facere vt dicamur q̄ sint reqsita.ibidem.
7 **Postulare** probibitus si quis fuit per sententiam diffinitiuam perpetuo vel ad tempus vel simpliciter ab vno iudice ordinario,puta potestate Padue an possit postulare in alia ciuitate vel etiam in eadem corā alio iudice.in.l.j.nume.3.C.de postulando. fo.60.
1 Postulare quilibet admittit si non reperiatur probibitus.in.l.j.nu.1.2.⁊.3.ff.de postu. fo.76.
8 **Potentia** adeundi vꝫ immiscēdi nō est actio,sꝫ quoddā ius acqrendi ⁊ qđ nō cōputat in bonis.in.l.licet incōtinenti.nu.4.C.de iure deli. fo.57.
7 Potentius vel magis dignū trabit ad se minus potens ⁊ minus dignū.in.l.si qs.nu.2.C.de rei vendica. fo.146.
8 Potentia adeundi hereditatem vel petendi bonorum possessionem dicitur ius non mera facultas.in.l.heres instituta.nume.2.C.de impuberum ⁊ alijs substi. fo.49.
5 **Potestas** si conducit aliquē iudicē cū certo salario an intelligat quod etiā ipsuꝫ remoueat cū reb⁹ suis de loco vbi est suis ipēsis ad locū officij.i.l.si pri⁹.§.placuit.nu.4.ff.de aqua plu.arc. fo.25.
1 Potestati reseruata si ꝑ ipm cōmittant vicario tūc in illis vicarius esset delegatus.in rubri.nu.3.ff.de offi.asses. fo.15.
7 Potestati qñ liberū arbitriū dat sup aliquo an possit aliqđ facere cōtra dispositionē iuris.in.l.si qñ.nu.2.C.de inoffi.testamen. fo.137.
1 Potestas paduanus lꝫ acqrat iurisdictionē supra illos qui in eū cōsenserūt puta vicentinos ac si essent sibi q ad ius subditi nō tñ poterit cogere alios vicentinos ad testificādū si inducerent in testes vel patrē alteri⁹ ex litigantib⁹ ad cōsentiēdū filio.in.l.j.nu.2.3.4.⁊.6.ff.de iudi. fo.113.
5 Potestati si concessum est liberū arbitriū nō potest tamen ius alterius cedere vel tollere ⁊ qđ veniat ab istis verbis vel non.in.l.filiusfami.donare.nu.5.ff.de dona. fo.30.
7 Potestas paduan⁹ si vult citare vnū paduanū existētē Verone,lꝫ Padue bꝫ domiciliū an poterit directo mittere nuntiū ad eū cū literis an debeat requirere potestatē Verone ꝙ illi mādet vt corā eo cōpareat.i.l.omnes qui.§.hoc nihilominus.nu.3.C.de episco.⁊ cle. fo.4.
Quid in executione personali.ibidem.nu.4.
8 Potestas vel vicarius alicuius ciuitatis castri vel ville qñ possit puniri in syndicatu.in.l.mancipia.nu.7.C.de ser.fugi. fo.5.
7 Potestas pōt episcopo delegare aliquā causam inter laicos.in aut.si quis.nu.5.C.de epi.audi. fo.23.
1 Potestas alicuius ciuitatis vel terre potest creare administratorem bonorum illi⁹ terre vel ciuitatis similiter ⁊ ordo decurionū.in.l.cum alicui nu.2.ff.de negō.gest. fo.108.
2 Potestas si moritur ante finitum officium iudicibus et assessoribus eius debetur integrum salarium ab heredibus potestatis pro toto tempore nisi pro eodem tempore vadant in officio cum alio,an ⁊ quid si officiaus potuit se locare cum alio potestate ⁊ non fecit.in.l.sed addes.§.cum quidam.nu.2.⁊.3.ff.locati. fo.116.
2 Potestas si posuit vnū i carcerib⁹ ⁊ nō cōfidēs de custode posuit aliū custodem a principio ⁊ nihilomin⁹ aufugit nō tenebit custos carceris.i.l.si vt certo.§.si de me.nu.3.ff.cōmodati. fo.68.
5 Potestas q iurauit seruare statuta an tenebit seruare futura.in.l.dāni infecti.§.si is qui.nu.3.ff.de dā.infe. fo.19.
1 Potestas alicui⁹ terre nō pōt dici nisi qñ bꝫ merū imperium tñ bodie isto vocabulo abutimur.in.l.eū qui.nu.2.⁊.3.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.19.
1 Potestas si cōcessit titio saluū cōductū qđ nō possit capi ꝑ debitis vsqꝫ ad quatuor mēses inbibēdo creditorib⁹ ne cotra eū aliquā nouitatē faciāt ⁊ fuerit de facto seruatū retorquet ꝯ eū si babebat debitores illos creditores ⁊ nō durat vltra tps officij sui.in.l.j.§.qui.nu.9.ꝙ quisqꝫ iur. fo.21.
3 Potestas vbi deficit nō pōt adesse volūtas vel nolle.in.l.nolle.nume.2.ff.de acqui.here. fo.86.
1 Potestas si fecit aliquē decapitari pro homicidio quē debebat punire solū in pecunia ex forma statuti qđ ipse in syndicatu debeat decapitari.in.l.j.§.q.nu.5.ff.qđ quisqꝫ iur. fo.21.
1 Potestas an cōferat ex mādato ꝓcuratoris in absentem ⁊ ignorantem.in l.cū furiosus.nu.4.ff.de iudi. fo.125.
2 Potestas babēs arbitriū in maleficijs circa cōdēnationē ⁊ punitionē nō pt prorogare tēpus prefixum ex forma statutorū ad accusanduꝫ vel inquirēdū de maleficio.in.l.si in lege.nume.4.ff.loca. fo.118.
6 Potestas si indebite relaxauit debitorē meū pro debito carceratū an in syndicatu debeat mihi cōdēnari ad pecuniā debitam ⁊ ego debeam sibi cedere actionem contra debitorem meum.in.l.stichum autem.§.si si mandato meo.nu.2.ff.de solu. fo.77.
1 Potestas si cōmittit militi suo vel notario ꝙ ducat me in tenutā seu possessionē aliquoꝝ bonoꝝ ⁊ non sit cā magne importantie ⁊ subsit necessitas pōt cōmittere sibi ꝙ si cōparebit aliqs cōtradictor possit audire cōtradictionē suā ⁊ habere cōsiliū opportunū ⁊ illā ꝯtradictionē decidere ⁊ examinare.in.l.si.nu.2.ff.de iudi. fo.132.
1 Potestas si ibibuit alicui aduocato ne āplius corā eo possit auocare poterit tñ corā successore vł alijs iudicib⁹ aduocare ⁊ qđ si inhibitio fiat ꝑ sniam diffinitiuā.i.l.puto.§.si qs.nu.2.ff.de postu. fo.77.
8 Ptās hñs ex forma statuti arbitriū de iponēdo penā corporalē ꝑ aliq crie vsqꝫ ad āputationem membri ꝙ mēbrū faciet tūc abscindi si crimen mereat abscissionē membri.in aut.sed nouo iure.nu.2.C.de ser.fu. fo.3.
1 Potestas vnius territorij nō pōt quē facere capi in alieno territorio.in.l.si cuti.§.aristo.nu.4.ff.si serui.ven. fo.169.
1 Potestas vel magistratus nō solū potest creare curatorē bonis ciuitatis,sꝫ etiā ordo decurionū.i.consilium ciuitatis.in.l.ex facto.numero.4.ff.de neg.gestis. fo.109.
1 Ptās si mittit bānimēta ꝑ ciuitatem ꝙ qcūqꝫ vult aliqđ petere a tali notario suo q vult recedere cōpareat infra tot dies alš nō audit ꝙ istō bānimētū nō liget aliquē creditorē.i.l.pars.nu.2.ff.de iudi. fo.126.
7 **Prebende** non vacantis concessio an valeat.in.l.finali.nume.7.C.de pac. fo.48.
1 Prebende integre vel nō integre si sunt in ecclesia ⁊ aliqs impetrauit pbēdaꝫ vacātē de qua intelligat.in.l.nulla iuris.nu.5.ff.de legi. fo.11.
7 **Precarius** quid sit.in aut.ingressi.nume.18.C.de sacrosanctis.eccle. fo.8.
5 Precariū an mortuo cōcedente si hđes ei⁹ nō mutāt volūtatē sit nouū precariū ⁊ an sit necessaria noua concessio.in.l.lucius titius.numero.2.ff.de dona. fo.34.
5 Precario tenēs si expellat a naturali possessione an priuet cōcedēs sua ciuili.in.l.peregre.§.quibus.nu.6.ff.de acqui.pos. fo.52.
2 Precarium est si tradidi tibi rem meā ad vsum indeterminatū.in.l.ij.nu.13.ff.si cer.pe. fo.3.
2 In precario licet fiat gratia recipiētis tantū nō venit nisi dolus ⁊ lata culpa in.l.si vt certo.§.nunc videndū.nu.6.ff.cōmo. fo.67.
2 Precaria possessio dupliciter dicit.in.l.iulian⁹.§.ex vendito.nu.6.⁊.7.ff.de acti.empti.⁊ ven. fo.110.
2 Precariū ꝙ nō fiat ad certū vsum ⁊ ꝙ ideo possit qñcunqꝫ reuocari.in.l.in cōmodato.§.sicut autē.nu.6.ff.cōmo. fo.70.
7 Precarium potest reuocari ad nutum concedentis,⁊ qđ in cōmodato.in.l.ij.nu.5.C.cōmo. fo.182.
Precarium non finitur morte cōcedentis,sed morte eius cui fit concessio ⁊ quid in cōmodato.ibidem.
In precario venit lata ⁊ leuis culpa dūtaxat.ibidem.nu.6.
8 **Preceptum** impossibile nō ligat nec dꝫ iniūgi.in.l.si iō.nu.2.C.de his qui.vt indi. fo.71.
3 Preceptum vel permissio an debeant actū precedere.in.l.si qs mihi.§.iussum.nu.8.ff.de acqui.here. fo.92.
5 Preceptū iudicis nō debet fieri nisi ad istātiā eius cuius in.l.de pupillo.§.meminisse autē.nu.3.ff.de ope.no.nū. fo.5.
8 Iudex si post litis contestationeꝫ precipiat reo quod soluat tale preceptum habet vim sententie diffinitiue si factum est in scriptis ⁊ iudice sedente pro

tribunali.in.l.fina.§.necessitate.nu.9.C.de bonis q̄ liberis. fo.196.

5 ¶Preceptum si fiat vel preconiū quod nullus decetero possit extrahere frumentū de terriorio sub certa pena ⁊ alius ante hoc preconiū onerat quandā nauim que adhuc erat in portu qđ nō possit postea de portu exire alias incidat in penā.in.l.cesar.nume.4.ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.

3 ¶Preceptum de nō alienādo si nō h3 coherede est nullū tanq̄ nudū nec cēsef factū in fauorē venietū abintestato.in.l.si qui.§.idem iul.nu.2.ff.de condi.institu. fo.80.

1 ¶Preceptū legis vel cōcernēs ꝓpriā vtilitatē illi⁹ q precipit qđ potius sit cōsiliū q̄ preceptū.in.l.legis virtus.nu.6.ff.de legi. fo.9.

8 ¶Preceptum iudicis an sit sententia diffinitiua.in.l.si pecuniam.nume.3.C.de re iudi. fo.122.

1 ¶Preceptum factum in confessum est interlocutoria,⁊ potest cōtrario imperio reuocari,licet secus in diffinitiua.in.l.si debitori.nu.3.ff.de iudi. fo.119.

6 ¶Preceptum iudicis si mādat aliqd fieri sub pena an videaf cōdēnare ad penā si nō fiat.in.l.ad diem.nu.2.ff.de verborū.obliga. fo.22.

4 ¶Preceptum iudicis nudu3 nō est seruādū.in.l.filiusfamilias.§.diui seuerus.nu.6.ff.de lega.j. fo.41.

1 ¶Preceptū penale de faciendo aliquid infra certū terminū censef habere in se tacitā cōditionē si erit possibile in termino illud fieri.i.l.si decesserit.nu.7.ff.qui satisda.cogan. fo.32.

1 **Precipitare** se quis non debet nec est ei imputandum si hoc nō facit.i.l.diuortio.nu.3.ff.de neg.gest. fo.110.

2 **Pretium** in particularib⁹ nō succedit loco rei sec⁹ i vniuersalib⁹.in.l.si eū seruū.nu.10.ff.si certū peta. fo.13.

3 ¶Pretium succedit loco rei in vniuersalibus.in.l.diuortio.§.fundum.nu.4.ff.solu.matri. fo.9.

7 ¶Pretium potest dici longe minus iusto,l3 nō sit vltra dimidiam iusti.in.l.j.nu.5.C.si aduer.fisco. fo.86.

2 ¶Pretiū succedit loco rei in particularibus iudicijs.in.l.iulian⁹.§.idē celsus.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.109.

7 ¶Pretium est pars cōtractus ⁊ qđ arrha sit contractus de p se.in.l.j.nu.7.C.q̄n liceat ab emp. fo.209.

2 ¶Pretiū explorandi gratia si quis rē alicui tradat neq3 depositu3 neq3 cōmodatum erit,sed contract⁹ innominatus.in.l.j.nu.5.ff.de p̄scrip.ver. fo.125.

4 ¶Pretium vnū q̄n soluif pro duabus rebus tantum pro qualibet re censetur solutum quantū cuiq3 earum conuenit scđm valorem earum.in.l.si quod ex.nu.2.ff.de lega.ij. fo.56.

4 ¶Pretiū succedit loco rei in vniuersalib⁹ ⁊ vna res loco alteri⁹.in.l.imperator.§.cū autē.nu.2.ff.de lega.ij. fo.36.

4 ¶Pretiū instū ꝓbaf ex p̄senti emptiōe nō ex p̄terita.in.l.in lege aquil.§.corpora.nu.2.ff.ad.le.fal. fo.93.

1 ¶Pretium in vniuersalibus succedit loco rei,l3 sec⁹ in particularibus ⁊ qd in actiōe familie erciscū.in.l.si ⁊ rē.nu.2.ff.de peti.heredita. fo.148.

7 ¶Pretiū qui soluit p tali re cōmuniter empta presumatur soluisse de ꝓpria pecunia non de cōmuni nisi contrarium appareat.in.l.cum proponas.nu.2.C.pro socio. fo.204.

7 ¶Pretium vel res an possit cōmitti in arbitrium emere volentis seu alterius ex contrahentibus ⁊ quid in arbitrium tertij.in.l.in vendentis.nu.2.C.de cōtrahen.emp.⁊ vendi. fo.205.
Quid in vltimis voluntatibus.ibidem.

4 ¶Pretiū succedit loco rei in vniuersalib⁹,sec⁹ in particularib⁹,nisi in casu.l.plane si filium.§.qui rogatus.ibi.nume.2. fo.36.

2 ¶Pretiū seu estimatio rei perempte post moram q̄ est in officio iudicis ⁊ sic in solutione potest in constitutum deduci tanq̄ accessorium rei, licet nō debeatur iure actiōis.in.l.ꝓmissor.nu.2.ff.de consti.pecu. fo.65.

1 ¶Pretium redactum ex vēditiōe rei h̄rditarie,l3 veniat in hac actione tñ res empta ex pecunia h̄rditaria.noīe ipsius possessoris non venit.in.l.sed ⁊ si.§.item.nu.2.ff.de peti.here. fo.143.

7 ¶Pretiū succedit loco rei in vniuersalibus ⁊ aliq̄n etiam in particularib⁹.in l.mater tua.nu.3.C.de rei vendi. fo.145.

7 ¶Pretium veru3 ꝓbaf ex qualitate rei ⁊ q̄ntitate redituum.in.l.si quos.nu.2.C.de rescin.ven. fo.203.

4 ¶Pretium quo casu succedat loco rei in particularib⁹.in.l.qui solidū.§.cum post.nu.4.ff.de lega.ij. fo.59.

1 **Preco** dum vadit p ciuitatē faciēdo hāna q̄ nō possit capi p debitis.in.l.ij.nu.4.ff.de in ius vo. fo.25.

7 **Predicatores** nō debēt mouere dubia ardua in theologia que nesciūt soluere vł etiā si veritatē scire nō expediat p necessitate salutis.in.l.nemo.nu.2.C.de summa tri. fo.4.

5 ¶Predicari quedā possunt disiunctim q̄ nō l3 cōtingere ꝓpter fallaciā accidentis.in.l.possideri autē.§.incertā.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.41.

7 **Predium** quodlibet vrbanum vel rusticum presumitur liberu3 a seruitute nisi seruitus ꝓbetur.in.l.altius.nu.2.⁊.3.C.de serui.⁊ aqua. fo.152.

1 ¶Predia tributaria nō cōmittunf in fiscū ꝓpter nō solutū tributū,l3 possint vēdi.sec⁹ in emphyteoticis in.l.debitor.nu.5.ff.de nego.gest. fo.106.

1 ¶Predium nō p̄sumif debere seruitutem nisi ꝓbef etiā si vicinus sit in quasi possessione,sec⁹ in possessione rerum corporalium vel hominu3 nisi possessio sit violenta.in rub.nu.3.ff.de serui. fo.155.

2 ¶Predium dotale non dicitur nec trāsferf dñiū ante q̄ sit traditu3 etiā si mulier oīa bona in dotē dederit.in.l.de diuisione.nu.3.ff.sol.ma. fo.6.

1 ¶Prediū meu3 quo casu possit seruire alteri p̄dio meo.in.l.tria predia.nu.4.ff.de serui.rusti.p̄dio. fo.164.

1 ¶Prediū meū si vēdidi tibi ad qđ non poteras transire nisi per aliud mediū predium nō vr̄ actum vt illud debeat tibi seruitutē nisi illud fuerit dictū expresse ⁊ quid in legatis.in.l.in tradendis.§.interpositis.nume.2.ff.commu.predio. fo.166.

7 ¶Predia an possint dari in dotē a minore.i.l.vna.nu.3.C.si aduer.dotē. fo.85.

1 ¶Predio alieno puta vendito ⁊ tradito nō potest quis seruitutem cōstituere.in.l.pro parte.nu.2.⁊.3.ff.de serui. fo.157.

1 **Predo** nō liberaf p interitum rei etiā sine culpa cōtingentē.in.l.si a dño.§.si p̄do.nu.2.ff.de peti.here. fo.150.

2 ¶Predo si dedit pignus creditori bonefidei tūc creditor fruct⁹ p̄ceptos ⁊ cōsumptos cōputat in sortem si vero malefidei eos restituet vero dño.in.l.si pignore.§.si predo.nu.2.ff.de pignor.actio. fo.75.

3 **Prefatio** declarat animū loquētis.i.l.si posthumus.§.si qs nu.3.ff.de libe.⁊ posthu. fo.48.

2 ¶Prefectus vigilū an possit imponere penam mortis p crimine priuato.in.l.cū seruus.nu.10.ff.de cōdi.causa da. fo.40.

1 ¶Prefecti in legationem vel aliā causam dū p̄starent recessum dicunf abesse ibi ex causa necessaria.in.l.ij.§.plane.⁊ si.nu.2.ff.de iudi. fo.115.

4 **Prelati** inferiorum ecclesiarum possunt earum res alienare cum consensu immediati superioris suadente vtilitate ecclesie ⁊ quid in rebus episcopalibus.in.l.idem iulianus.§.constat.numero.5.ff.de lega.primo. fo.17.

7 ¶Prelatus tutor vel curator habent liberā administrationē etiā si eis nō cōcedaf.in.l.preses.nu.4.C.de trāsac. fo.51.

8 ¶Prelatus trāslatus ab vno gradu in alterū petif iure illius gradus ad quē fuit translatus per omnia sicut illi qui originaliter erant de eo.in.l.lege.xij.nu.4.C.de legi.here. fo.101.

7 ¶Prelatus etiam sine solennitate requisita potest remunerare bene merētes de bonis ecclesiasticis propter seruitia illata ecclesie vel sibi si de talibus beneficijs appareat ⁊ de quibus bonis intelligatur hoc.in.l.iubemus.nume.6.C.de sac.sanc.eccle. fo.9.

3 ¶Prelatus si locauit fruct⁹ sue p̄lature ad decēniu3 vel aliud tēpus q̄ cōductori nō debeaf illud q̄ cōsueuit dari p̄lato in ei⁹ aduētu.in.l.diuortio.§.qđ in anno.nu.4.ff.solu.ma. fo.9.

1 ¶Prelatus delinquēdo pōt facere conditionē ecclesie deteriorē.in.l.si qs.§.si is p quo.nu.4.ff.qđ quisq3 iuris. fo.23.

1 ¶Prelatus vel beneficiatus qui ex aliqua iusta cā posset priuari si fuit priuatus tenetur restituere omnes fructus quos ꝑcepit tp̄e quo affuit causa priuationis.in.l.predonis.nu.2.ff.de petitio.heredi. fo.151.

7 ¶Prelati ecclesiarū parochialiū an teneanf cōficere inuētariū ⁊ reddere rōnē episcopo.in.l.orphanotrophos.nu.5.C.de episco.⁊ cleri. fo.16.

2 ¶Prelatus ecclesie si recipit a me centum mutuo vt emat aliquā rē p ecclesia ⁊ emit eam pro octoginta hñ tamē valet cētum ⁊ reliqua.xx.sibi imbursauit ecclesia nō tenetur mihi nisi in octoginta ⁊ quando insolidum.in.l.si fundū.nu.2.ff.de in re3 verso. fo.94.

3 Gesta p prelatū licet postea priuetur p̄latura firma remanēt,secus si nō erat verus prelatus,l3 putaretur esse si postea declaretur non fuisse.in.l.quoties.nu.2.ff.de acqui.here. fo.96.

2 Ex contractu locationis celebrato cum falso prelato intruso quando conductores sibi soluentes liberētur.in.l.si vrbana.nu.5.ff.de cōdi.indebi. fo.51.

7 An id quod dicitur in minore habeat locum quando prelatus iurat nō venire contra contractum damnosum ecclesie.in auf.sacramenta.numero.4.C.si aduer.venditionem. fo.82.

1 ¶Prelatus quilibet qui dicitur administrator potest mouere actiones cōpetētes collegio vel vniuersitati seu capitulo vł cōuētui sine ꝯsensu capituli sicut ⁊ tutor sine pupillo.in.l.constitui.nu.2.ff. qđ cuiusq3 vniuer. fo.101.

4 ¶Prelato si aliquid relinquif sicut censef relictū ecclesie si est legitime cōstitutus ita si nō erat legitime constitutus ⁊ erat in possessione de facto.in.l.peto lucium.§.mater.nu.3.⁊.4.ff.de leg.ij. fo.56.

2 ¶Prelatus ecclesie si recipiat pecuniam ad cambiū pro soluendo creditorib⁹ ecclesie ⁊ soluit cum illa pecunia conuersa sit in vtilitatem ecclesie ipsa tenebitur ad illum pecuniam ⁊ etiam ad cambiū.in.l.si pro patre.§.in rem.nu.2.ff.de in rem.ver. fo.94.

1 Cōmissio vel indulgētia facte papā sub noīe prelature qđ post eius mortem transeat in successorem tanq̄ facta potius prelature ⁊ dignitati q̄ p̄sone.in.l.tale pactū.§.pater.nu.4.ff.de pac. fo.67.

7 ¶Prelati an possint concedere res ecclesie consanguineis suis pauperib⁹ ⁊ bone fame.in auf.quibuscunq3.nu.2.3.⁊.4.C.de sacrosanc.eccle. fo.10.

4 **Prelegata** licet nō impatenf in falcidiā aduersus extraneos a quibus percipiuntur,tamē non augent falcidiam.in l.nesennius.nu.2.ff.ad le.falci. fo.90.

4 ¶Prelegata quando non veniāt in fideicommisso vniuersali.in.l.marcellus.§.quidam.nu.2.ff.ad trebel. fo.100.
An veniant in substitutione vulgari.ibidem.nu.3.

8 ¶Prelegatum factū coheredi de re aliena si euincaf an possit agi ꝯ coheredes de euictione.in.l.cū alienā.nu.8.C.de lega. fo.75.

4 Prelegata non veniunt in vulgari substitutione.in.l.miles.§.heres.nu.2.ff.de lega.ij. fo.56.
8 Prelegatũ i duob⁹ casib⁹ venit in fideicõmisso vniuersali indistincte ⁊ duo alij in qb⁹ omnino nõ venit.in.l.cũ virũ.nu.6.C.de fideicõ. fo.83.
Prelegatũ an cõputet in trebellianicam.ibidem.nu.7.
4 Prelegata an cadãt i fideicõmisso vli.i.l.filio p̃re.nu.6.ff.d leg.j. fo.34.
4 Prelegatum factum omnibus heredibus equaliter institutis valet quo ad illũ qui non adiuit vt tunc possit suam portionẽ petere.in.l.testator.§.quatuor.nu.2.ff.de lega.j. fo.62.
Quid si essent inequaliter instituti.ibidem.
4 Si facta est ordinatio qd̃ qui primo ceperit bãderiã inimicorũ vel prio ascẽderit muros habeat tantũ,⁊ duo simul ceperũt vel ascenderũt an vterq̃ habebit integram summã.in.l.cũ qui.nu.4.ff.ad trebel. fo.111.
4 **Preoccupatio** qualr̃ iducat ⁊ qd i iurisdictiõe ⁊ qd i alijs officijs.i.l.si plurib⁹.nu.7.ff.de lega.j,fo.12.
1 Preoccupatio qualr̃ dicat fieri.i.l.plurib⁹.nu.5.ff.de pcuratori. fo.86.
1 **Preparatio** dicitur qualitercũq̃ de intentione habentis eam possit apponere qd̃ velit eã intentare.in.l.posthumus.§.si qs instituta.nu.4.ff.de inoffi.testamen. fo.133.
2 Preparata vt ponant in aliquo loco qd̃ habeant ꝓ appositis anteq̃ ponãtur.in.l.iulianus.§.edib⁹.nu.4.ff.de acti.emp.⁊ vẽdi. fo.110.
3 Preparatio lʒ qs cõsentiat in preparatorijs ad actũ nõ ꝓpterea cẽset cõsentire in actũ.in.l.si quis.nu.2.ff.de cõdi.institu. fo.82.
2 **Propositum** principale inspicitur.in.l. si quis nec causam.nu.7.ff.si cer.peta. fo.5.
5 Propositũ hominis est mutabile ⁊ qui semel est bon⁹ põt effici mal⁹ ⁊ ecõso.i.l.q hõa.§.si qs stipulaturus.nu.3.ff.de dam.infec. fo.14.
7 **Prepositi** collegiorũ vl' artiũ habẽt iurisdictionẽ:⁊ an possint facere statuta.i.l.final.nu.3.C.de iurisdi.om.iudi. fo.123.
2 Preposit⁹ negotiatiõi si cõtrahit in cã in qua fuit prepositus expresse vel tacite si pecunia nõ fuit in illã cãm cõuersa qñ nõ teneatur exercitor.in.l.prima.§.nõ autem.nu.4.ff.de exerci.acti. fo.79.
2 Ex cõtractibus celebratis p famulos apothece qb⁹ nõ est cõmissa tota administratio si sunt positi tanq̃ coadiutores nõ tenet ꝑponẽs sec⁹ qñ cũ pñci pali institore.in.l.j.nu.7.ff.de exerci.actio. fo.78.
2 Prepositus negotiationi terrestri vocat institor ex cui⁹ cõtractib⁹ obligat preponens.in.l.j.nu.4.ff.de exerci.acti. fo.78.
2 Prepositus negotiatiõi nauali põt aliũ substituere inuito dño sec⁹ in institore ꝑposito negotiatiõi terrestri.i.l.j.§.magistrũ.nu.6.ff.d exerci.act.fo.79.
Prepositus negotiationi si cõtrahat extra causam ad quã fuit ꝑpositus.qñ obliget preponens.in.l.j.§.nõ autem.nu.2.ff.eo.
Preponens aliquẽ alicui negotiatiõi obligat etiã si contrahẽtes ignorauerint talẽ esse prepositũ.in.l.seruus.nu.2.C.de exerci.acti. fo.183.
8 Preposteratio an vitiat in.l. ambiguitates. numero.4.C. de testamentis. fo.40.
7 **Presbyteri** habentes curam animarũ tenentur scire explicite singulos articulos fidei ⁊ itelligere que habentur in symbolo Athanasij quod incipit, Quicũq̃ vult saluus esse.in rubri.nu.3.C.de sum.trini. fo.3.
7 Presbyter si decedat abintestato ⁊ cõsanguinei dicũt bona sua ad se ptinere quasi q̃sita aliunde q̃ ab ecclesia dicat oppositũ cui incũbet on⁹ ꝓbãdi.in l.si quis presbyter.nume.4.C.de episco.⁊ cleri. fo.15.
7 Bona si auferant ab herede ꝑsbyteri tanq̃ ab indigno qr tacite accõmodãt fidem de restituendo incapaci,puta spurio presbyteri an applicent fisco ecclesie vel fisco temporali.in.l,si qs ꝑsbyter.nu.3.C.de epi.⁊ cle. fo.eo.
7 **Prescriptionis** interruptio nõ inducitur per solum compromissum.in.l.cum antea.numero.9.C.de receptis.arbi. fo.98.
Quid per solam citationem.ibidem.
Quid si talis citatio fiat corã arbitro, ⁊ qd si coraʒ arbitratore.ibidẽ.nu.10.
7 Prescriptio incipit in ꝑstatiõe annua quolibet anno ꝓ solutione fiẽda illo anno nõ ꝓ futuris.in.l.eos qui.nu.3.C.de vsur. fo.19.
8 Prescriptio nulla currit contra filios in bonis aduentitijs alienatis per patrẽ durãte p̃ria ptãte,sʒ finita p̃ria ptãte incipit currere ⁊ de q̃ ꝑscriptione intelligatur in.l.quicũq̃.nume.2.C.de bo.que libe. fo.103.
8 Prescriptio postq̃ incepit currere in quibus casib⁹ de iure ciuili si desinat currere ⁊ dormiat aliquo tẽpore ⁊ postea reuiuiscat.in.l.fin.§.donec.nume,3.C.de iur.delibe, fo.61.
7 Prescriptio longi tp̃is quare opponat ante litẽ cõtestatã ⁊ ꝓbet post.in.l.exceptionem.nu.2.C.de probatio. fo.108.
7 Prescriptiõis tp̃s q patit cõtra se labi censet cõsentire qd̃ debitor sit liberatus ⁊ tollitur ei⁹ ciuilis obligatio.in.l.si sub specie.nu.3.C.de postb. fo.60.
1 Prescriptio debet soluʒ prodesse prescribenti non alteri.in.l.aquam.nu.3.ff.quẽdamo.serui.amit. fo.171.
1 Prescriptio interrumpit p citationeʒ ⁊ qñ p solam contestationem.in.l.fin.nu.5.ff.de eo per quem.fac. fo.38.
1 Prescriptio longi vel longissimi temporis cũ currit contra ignorantes tũc datur eis restitutio in integ.infra quadriennium a die scientie cũ fuerit propter iustam ignorantiaʒ impedit⁹ agere.in.l.vnus ex socijs.§.si fons.nu.2.3.⁊.5.ff.de serui.rusti.predi. fo.165.
1 Prescriptio non potest incipere contra pupillum licet inchoata contra defunctum contineat contra eũ ⁊ quid in prescriptiõe longissimi temporis.in.l.si communem.nu.3.ff.quẽad.serui.amit. fo.171.
1 Prescriptio anteq̃ sit completa in seruitute habente causaʒ continuam qd̃ non possim dici quod quasi possideam ius seruitutis,sed sum in quasi possessione actuum acquirendi seruitutes prediorum in.l.seruitutes prediorum.nume.7.ff.de serui. fo.157.
8 Prescriptio an interrumpat per solam citationem per quam fit interpellatio,in.l.nemo.nu.3.C.de acqui.pos. fo.112.
An per solam controuersiam extraiudicialem interrumpatur.ibidem.
5 Prescriptio longissimi tp̃is que currit sine titulo ⁊ bonafide de iure ciuili tam in realibus q̃ in personalibus actionibus interrumpitur per solam citationem.in.l.ij.§.si rem alienã.nu.2.⁊.3.ff.pro empto. fo.63.
8 Prescriptio nulla currit de iure nõ valenti agere ⁊ quid si nõ valeat agere de facto.in aut.nisi.nu.2.C.de bonis mater. fo.102.
Ex prescriptione longissimi temporis an ⁊ quando prescribẽs acquirat dominium.ibidem.nu.3.
7 Prescriptio que nõ est inchoata ꝯ defunctũ nõ currit ipso iure contra minorem.in.l,vna.nu.2.⁊.3.C.si aduer.vsuca. fo.85.
7 Prescriptiones iudiciales q̃ etiam hodie currant ipso iure minori.in.l.j.nu.2.C.si sepius in inte.postu.resti. fo.89.
7 Prescriptio longi tp̃is quãtum tempus requirat ⁊ an procedat cum malafide,⁊ an etiam requirat titulũ,⁊ quid in prescriptione longissimi temporis.in.l.nullo iusto.nu.2.C.de rei vendi. fo.148.
1 Prescriptio potest qd̃ nõ põt ⁊ pactũ.in.l.sed si inter.nume.3.⁊.4.ff.de seruitu.vrba.predio. fo.161.
7 Prescriptio decẽ vel viginti anno.qñ contra quẽ ⁊ in qbus actionibus currat.in aut.quas actiones.nu.2.3.4.⁊.11.C.de sac.san.ecc. fo.13.
5 Prescriptio lõgissimi tp̃is interrũpit p citationẽ iudicialiter ⁊ an etiã p nũtiationẽ noui operis,in.l.alienã rem.nu.2.ff.pro empto. fo.65.
5 Prescriptio si hodie cõpleta est super fundo meo ⁊ heri percepisti fructus ex eo an potero te ad illos fructus cõuenire.in.l.sequitur.§.fructus.nume.3.ff.de vsuca. fo.54.
1 Prescriptio in actionibus ꝑsonalibus vbi currit ꝓpter solam negligentiaʒ non petentis absq̃ aliquo facto debitoris ꝑscribentis currit prescriptio etiã si debitor sit malefidei an vero malafides noceat prescriptioni.in.l.hec autẽ.nume.4.ff.de serui.vrb.predio. fo.159.
7 Prescriptiõis tp̃s qui pmittit labi seu intra qd̃ potest actuʒ facere censetur tacite renũtiare q̃ taciturnitas hʒ in se consensum in iure nõdũ q̃sito ⁊ qd in querendo.in.l.j.nume.3.C.de in inte.resti.mino. fo.78.
7 Prescriptio longissimi tẽporis interrumpit p solã nuntij missionem ⁊ ꝑpetuat ad triginta annos.in.l.more litis.nu.2.3.⁊.4.C.de rei vendi. fo.148.
4 Prescriptio plus nocet q̃ pactum.in.l.factam.§.si quis bonorum.num.4.ff.ad trebel. fo.118.
7 Prescriptio semel incboata qñ desinat currere ⁊ postea excitet.in.l.ea que.§.si qñ.nu.4.⁊.5.C.de tempo.mino. fo.94.
7 Prescriptionem allegans si possedit vi clam vel precario ab alio nõ aduersario an hec sibi noceat vt contra aduersarium non potuerit prescribere.in.l.j.nume.5.C.de serui.⁊ aqua. fo.151.
3 Prescriptio nulla incipit currere cõtra hereditatem iacentẽ nec hereditas iacens incipit cõtra aliquẽ prescribere,sed incepta bene cõpletur eã vel contra eam ⁊ in quibus casibus hoc fallat.in.l.si constante.§.exheredato.nu.4.2.5.ff.solu.matri. fo.19.
7 Prescriptio maioris tp̃is qñ p legẽ nouã redigit ad minus tp̃s qd̃ tũc omnia que habent locũ in prima vendicẽt etiam sibi locũ in scd̃a ⁊ quid in statutis.in.l.in contractibus.nu.3.C.de nõ nu.pe. fo.192.
Prescriptio longissimi tp̃is an hodie currat minori,⁊ quid in prescriptione statutaria que loco eius incepit.ibidem.nu.4.
7 Prescriptiones an hodie currant cõtra maiorem ⁊ restituat an autem ipso iure non currant.in.l.si,nume.2.C.in quibus cau.in integ.restitu.non est necessa. fo.87.
7 Prescriptio longi temporis non potest esse nisi adsit titulus.in.l.hereditatis.nu.4.C.de peti.here. fo.143.
8 Casus in quo ad prescriptionem longi temporis requirat scientia eius contra quẽ prescribitur scilicet cum prescribens habet causaʒ a malefidei possessore secus si a bonefidei.in aut.malefidei.numero.2.C.de prescript.longi tempo.x.vel,xx.anno. fo.113.
Prescriptio decennij an procedat si prescribẽs non fuit ꝑsens toto tempore decenni,⁊ de qua absentia intelligat.ibidem.⁊ nu.4.
5 Tempus regulariter est continuum in omni prescriptione legali vel statutaria nisi expresse reperiatur contrarium,in.l.nunq̃.§.vsucapionibus.nu.2.ff.de vsuca.
5 Prescriptio an interrumpatur naturaliter si quis incepit habere tituluʒ ⁊ postea deficiat ⁊ icepit habere bonam fidẽ ⁊ post ea deficiat in.l.naturaliter.nu.2.ff.de vsuca. fo.55.
1 Prescriptio sicut interrumpit agendo ⁊ litem cõtestando ⁊ aliquando sine contestatione ita ⁊ si non agatur, sed excipiatur.in.l.si autẽ is.§.si quomodocũq̃.nu.4.ff.de nego.gest. fo.105.
2 Prescriptionis interruptio facta contra vnum, puta exercitorem non censetur facta contra alterum, puta magistrum nec econtra. in.l.j.§. hec

actio.nu.4.ff.de exerci.actio. fo.80.

5 ¶Prescriptio an interrumpat͛ si res debita perueniat ad creditorē sine vitio. in.l.naturaliter.nu.3.ff.de vsuca. fo.56.

1 ¶Prescribēs rē meā bonafide ⁊ post cōpletā p̄scriptionē ꝑuenit ad ei⁹ notitiā ꝙ res erat mea nō tenet͛ eam mihi restituere etiā si erat gestor negotiorū meorū: ⁊ qd in foro cōscientie.in.l.at q natura.§.cū me absente.nu.2.⁊.3.ff.de nego.gest. fo.107.

2 ¶Prescribens nō est similis soluēti quo ad oīa,s3 quo ad qd sic.in.l.ite3 illa.§.qd adijcit͛.nu.3.ff.de cōsti.pecu. fo.69.

1 ¶Prescribens longo tp̄e rē immobilē alteri⁹ dr̄ prioris dn̄ij dn̄m occidere sicut qui prescribit libertatē occidit seruitutē.in.l.si edes.§.libertas.nu.3.ff.de serui.vrb.predi. fo.162.

7 ¶Prescribi qn̄ possit cōtra ciuitate3 vel fiscum.in.l.vt inter.nu.7.C.de sacrosanc.eccle. fo.12.

Quid in fisco ecclesie.ibidem.nume.8.

1 ¶Prescribi ad hoc vt possit in seruitutib⁹ habētib⁹ cām continuā vel quasi quot requirant͛.i.l.seruitutes p̄diorū.nu.9.ff.de serui. fo.157.

Quid in habētib⁹ discōtinuā cām in quatuor casib⁹ ⁊ q̄ sit seruitus habens causam continuā.ibidem.nu.10.

8 Ad hoc vt quis prescribat longo tp̄e an requirat͛ sciētia dn̄i toto longo tp̄e in in aut.malefidei.nu.4.C.de prescrip.lon.tempo.x.vel.xx.anno. fo.113.

5 ¶Prescribi an possit exactio vectigalis ⁊ qd de liberatione a vectigalib⁹.in.l.licitatio.§.earū rerū.nu.1.ff.de publi.⁊ vec. fo.28.

5 ¶Prescribere an possit quis ius exigēdi vectigal.in.l.si publicanus.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.27.

8 ¶Prescribit etiā de iure canonico si quis rem meam per.xxx.annos possederit errando in iure ⁊ credendo esse suam.in.l.vēditioni.nu.4.C.de vsucap.pro empto. fo.103.

2 **Presens** ⁊ non contradicens qn̄ videatur consentire ⁊ quid si non sit presens,sed scit ⁊ patitur actum geri.in.l.caius.nu.2.⁊.4.ff.de pigno.actio. fo.77.

6 ¶Presentia an in dubio presumat͛.in.l.titia que.§.idem respōdit.el.ij.nu.3.ff.de verbo.obli. fo.40.

1 ¶Presentia partis non requiritur in his que dependent ex voluntate vnius tantū.in.l.pomponius.nu.7.ff.de nego.gest. fo.105.

2 ¶Presens ⁊ non cōtradicens facilius sibi p̄iudicat in iure acqrēdo vel qd de presenti incipit q̄ri q̄ in iam q̄sito.in.l.j.nu.8.ff.de tribu.actiōe. fo.84.

7 ¶Presentia an possit dici sine itelligētia.i.l.j.nu.4.C.de erro.aduo. fo.61.

7 ¶Presentia an presumat͛ si reperitur in scriptura ꝙ titi⁹ ꝓmisit mihi centū.in.l.j.nu.4.C.de vsuris. fo.195.

Qn̄ reperit͛ in instrumēto ꝙ talis inuestiuit talē de tali feudo vel de tali bn̄ficio an p̄sumatur presentia illius.ibidem.

5 **Preses** vel pretor vnus qn̄ est aditus ꝓ cautiōe de qua.in.l.dies cautioni.§.si intra.ff.de dam.infec.potest causa3 delegare.ibidem.nu.5. fo.11.

2 **Prestare** idem est quod tradere.in.l.ex empto.nume.4.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

7 Si teneris mihi ad annuam prestationem ⁊ stetisti ꝑ annos.xxx.qd nihil soluisti an prescripsisti pro preteritis prestationibus ⁊ etia3 futuris.in.l.plures nu.6.C.de fide instru. fo.178.

7 ¶Prestatiōe diuturna an quis obligetur in futurum.in.l.si certis annis.nu.2.C.de pac. fo.46.

Quid in obligatione personali.ibidem.nu.3. fo.47.

¶Prestatio diuturna sicut inducit probationē tituli allegati an ita ⁊ diuturnum silentium cum patientia.ibidem.nu.4.

Presumptio vna tollit alteram.in.l.cum qui.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.15.

4 ¶Presumptio vna tollit aliam.in.l.licet imperator.nu.10.ff.de leg.j. fo.29.

5 ¶Presumptio iuris ⁊ de iure recipit probationem in contrariū ꝑ cōfessione3 partis in.l.qui in alienā.§.sed ⁊ si nō.nu.3.ff.de acq.heredi. fo.87.

7 ¶Presumptio iuris que sit et que iuris ⁊ de iure ⁊ quando recipiant ꝓbationem in 9triū.in.l.siue possidetis.nu.12.C.de probatio. fo.167.

5 ¶Presumptio iuris recipit probationem in contrarium.in.l.siue possidetis.nu.6.C.de probatio. fo.60.

¶Presumptio iuris ⁊ de iure non recipit probationem in contrarium nisi per confessionem partis.ibidem.

7 ¶Presumptio iuris admittit probationē in contrariu3,secus in p̄sumptione iuris ⁊ de iure.in.l.ij.nu.3.C.quod me.cau. fo.74.

7 ¶Presumptio iuris facit plena3 probationem ⁊ euidentem.in rubri.nu.4.C.de probatio. fo.163.

7 ¶Presumptio legis cū de rē verso.ff.de vsuris.q̄ vendicat sibi scd̄3 l.cū in eo qui prestitit per longum tempus habet etiam locu3 in eo qui nō prestitit,sed passus est ī his q̄ sunt modici p̄iudicij.i.l.si filiusf.nu.5.C.de peti.her.fo.143.

7 ¶Presumitur quilibet esse vel fuisse bon⁹ nisi contrarium probet͛.in.l.si solēnibus.nu.2.C.de fide instru. fo.175.

7 ¶Presumitur quis fuisset alis in quali habitu nūc reperitur.in.l.ex persona.nu.4.C.de proba. fo.164.

An ex preterito presumatur in presens ibidem.nu.5.

4 ¶Presumit͛ quis putare vl' credere qd actus quem facit valeat ⁊ sit efficax de iure.in.l.titia cum.§.qui inuita.nu.4.ff.de leg.ij. fo.48.

3 ¶Presumitur in preteritum ex presenti.in.l.ad testium.§.cōditionem.nu.2.ff.de testamen. fo.41.

4 ¶Presumitur hodie memor eius qd quis olim sciuit.in.l.lucius titius nu.7.ff.de lega.ij. fo.46.

7 ¶Presumitur quis bonus ex bona conuersatione.in.l.cum qui.nume.3.C.de episco.⁊ cleri. fo.15.

7 ¶Presumitur quilibet scire valorem rerum suarū.in.l.quisquis.nume.2.C.de rescin.vendi. fo.208.

1 ¶Presumendum est contra illum qui interpellatus nō soluit ⁊ postea cū non est qui recipiat offert vt oblatio sibi nō ꝓsit.i.l.si re⁹.nu.7.ff.de ꝑcu. fo.97.

7 ¶Presumit͛ quis semꝑ debuisse durare si plus vixisset in eo statu in quo moritur.l.ambiguitatem.nu.6.C.de vsufruc. fo.150.

4 ¶Presumunt͛ omnia legitime acta si aliqua ducta est vt vxor.in.l.cum fuerit.nu.2.ff.de condi.⁊ demō. fo.70.

3 **Preteritio.** fratris etiā turpi persona instituta herede non reddit testamentum nullum,licet ipsum subijciat querele.in.l.filio.nu.4.ff.de iniust.rup.⁊ irri.testa. fo.10.

¶Plura de preteritione vide ibidem.nu.7.8.9.⁊.12.

3 ¶Preteritio posthumi nō reddit testm̄ nullū anteq̄ nascat͛ ⁊ postq̄ est natus idē iuris est in eo qd in iā nato.in.l.si a prio.nu.3.ff.de libe.⁊ posthu. fo.45.

7 ¶Preteritio materna sine causa hodie non habet͛ ꝓ exheredatiōe,sed reddit testm̄ nullū.in.l.si mater.nu.2.⁊.5.C.de inoffi.testa. fo.129.

8 ¶Preteritus postq̄ est exclusus a cōtratabu.per lapsum anni an ex tūc institutus possit petere scd̄m tabul.in.l.ij.nu.3.C.de contratabul. fo.19.

3 ¶Preteritio matris sine causa hodie reddit testm̄ nullū sicut p̄teritio patris ⁊ qn̄.in.l.si mater.nu.3.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.75.

3 ¶Preteritio militis q̄ h3 vim exheredationis tacite sicut nō cōprehēdit filiū quē ignorabat se habere ita nec exp̄ssa exhr̄datio fcā de filijs tn̄ iste error debet allegari ⁊ ꝓbari corā iudice.in.l.titi⁹.nu.6.ff.de libe.⁊ posth. fo.49.

1 ¶Preteritio matris qualiter etiā hodie habeatur pro exheredatiōe.in.l.imperatores.nu.2.ff.de transac. fo.72.

8 ¶Preterit⁹ an possit approbare testm̄ in p̄iudiciū fratris īstituti vel exhr̄dati ⁊ an tūc testm̄ reconualescat de eqtate ciuili an p̄toria vt sit necesse petere bon.pos.infra.c.dies.in.l.ij.nume.5.⁊.11.C.de contratab. fo.19.

7 ¶Preteritus dicitur hodie ille cui non fuit factum relictū iure institutiōis,l3 iure legati vel fideicōmissi.in.l.oīmodo.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.135.

3 ¶Preterit⁹ qs dicat͛.in.l.suus quoq3.nu.2.ff.de heredi.insti. fo.63.

1 ¶Preteritus qd quis dicat͛.in.l.ij.nu.7.ff.de inoffi.testa. fo.132.

8 ¶Preteritus quis dicat͛.l.ij.nu.2.C.de contratab. fo.19.

7 ¶Preteritio filij infamis nō reddit testm̄ nullū ⁊ habet͛ ꝓ exheredatione.in.l.in arenam.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.132.

3 ¶Preteritio nō damnosa nec iniuriosa nō vitiat testm̄.in.l.gallus.nu.4.ff.de libe.⁊ posthu. fo.50.

3 ¶Preteritio filij quare reddit testamentum nullum.in.l.in suis.nume.6.ff.de libe.⁊ posthu. fo.46.

1 ¶Preteritus nō h3 querelā,s3 solū cōtratab.nec preteritio patris habet͛ pro exheredatione.in.l.si ꝓponas.nu.2.ff.de inoffi.testamen. fo.140.

8 ¶Preteritus quis ꝓprie dicat͛.in.l.quidā.nu.2.ff.de fideicō. fo.84.

1 **Pretor** si perquisiuit de omnibus ⁊ reperit trāsactionē nō expedire ⁊ nihilominus decretū interposuit trāsactio non v3.in.l.cibi.§.si pretor.nu.6.ff.de transac. fo.73.

1 **Preuaricator** quis dicatur nec efficitur īfamis nisi postq̄ est cōdēnatus.in.l.athletas.§.calumniator.nu.3.ff.de infa. fo.78.

7 **Preuentioni** locus sicut est īter plures ordinarios ita inter ordinariū ⁊ delegatū.in aut.qua in prouincia.nu.6.C.vbi de cri.agi oportet. fo.124.

1 ¶Preuētus in foro seculari si postea efficit͛ clericus ⁊ causa de sit ciuilis tenetur coram primo iudice respondere.in.l.cum quedam.nume.8.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.20.

1 ¶Preuentio potest allegari per preuentum ad sui commodu3 ne coram alio iudice trahatur inuitus,sed interdum nocet preuentio vt coram alio trahatur inuitus,licet postea mutuauerit forum.in.l.vbi ceptum est.numero.2.ff.de iudi. fo.121.

8 **Primogeni.** in successione regni vel alterius baronie in qua vnus solus potest succedere,scil3 primogenitus si extat nepos ex primogenito ⁊ extat scd̄ogenitus qs eoru3 preferat͛.in.l.vt intestato.nu.2.C.de suis ⁊ legi. fo.97.

8 An in regno in quo primogenit⁹ succedit si rex decedit relicto filio ex primogenito ⁊ relicto filio ex secūdogenito quis eoꝝ preferatur.in aut.post fratres.nu.2.C.de legi.here. fo.100.

8 ¶Primogenitus est consuetudo ꝙ succedat in regno seu dominio an excludat͛ nepos ex p̄mogenito defuncto.in.l.maximū.nu.3.C.de lib.prete. fo.53.

3 ¶Primogenitus si ex consuetudine succedat in rego ⁊ cōtingat ꝙ primogenitus decedat viuente nepote ex eo postea decedat.in.l.is potest.numero.2.ff.de acqui.here. fo.90.

8 ¶Primogeniti filius non excludit secundogenitum in regno.in.l.si viua matre.nu.6.C.de bo.mater. fo.102.

4 **Princeps** vel superior si mandat hominib⁹ castri sibi subditis vt in omnibus obediāt cuidā militi an per hoc acquiratur superiori

raꝛ superioritas supra eos cũ ad ipsum nõ sint verba directa, in.l.peto luciũ, nu.6.ff.de lega.ij. fo.55.
1 ¶Princeps qñ possit de plenitudine ptãtis cõferre alicui dñium.in.l.ex hoc iure.nu.13.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.4.
3 ¶Princeps potest esse iudex in cã ppria cõiter tñ solet habere spãles iudices in.l.prime.nu.4.ff.de his que in testa.delen. fo.61.
7 ¶Princeps an possit tollere ius disponens.in.l.fin.numero.2.C.si con.ius vel vtili.pub. fo.34.
1 ¶Princeps dicitur superillustris.in.l.j.nume.4.ff.de offi.eius cui manda.est iuris. fo.13.
¶Principi vel pape reseruata que sint.ibidem.nu.5.
7 ¶Princeps concedit id qd ab eo non fuit petitũ.in.l.j.nume.3.C.si sepi.in integ.resti.postu. fo.89.
8 ¶Princeps.in actib⁹ gestis p principem si illi pñt valere de iure cõi nõ est psumendũ ꝙ princeps voluerit vti suprema ptãte ꝛ ꝙ voluerit dispẽsare circa aliquẽ defectũ.i.l.ex imperfecto.nu.2.C.de testa. fo.36.
7 ¶Princeps dꝫ oĩa facere cũ ꝯsilio suoꝝ baronũ ꝛ sapientum: ꝛ quid in causis iudicialibus.in.l.p.acet.nu.2.C.de sac.san.eccle. fo.5.
3 ¶Principis rescriptũ nõ vꝫ qd tendit in p̃iudiciũ alterius tertij nisi spãliter de hoc fiat mẽtio.in.l.titius.nu.5.ff.de lib.ꝛ posthu. fo.49.
¶Princeps si cõcedit alicui vt possit edificare in publico ẽt cũ p̃iudicio tertie psone an h̃ sufficiat si nõ exprimaꝛ psona cui fit p̃iudiciũ.ibidẽ.
1 ¶Princeps ꝯhens cũ aliquo teneꝛ ꝯctũ seruare sicut priuatus.in.l.princeps, nu.4.ff.de legi. fo.12.
5 ¶Princeps qñ ex certa scia cõcedit aliqd alicui ĩhabili cẽseꝛ ipm habilitare ꝛ secũ dispẽsare.in.l.quidã cõsulebat.nu.3.ff.de re iudi. fo.75.
1 ¶Princeps solus põt cõcedere licẽtiã nubẽdi infra annũ ꝛ ꝙ in rescripto debeat esse clausula nõ obstãte aliqua lege in ꝯtrariũ nisi diceret ex vera sciẽtia.in l.vxores.nu.5.ff.de infa. fo.80.
8 ¶Principis largitas omnis erga filiũfa.diciꝛ esse castrẽse peculiũ i.l.cũ multa.nu.2.C.de bo.que libe. fo.104.
7 ¶Princeps nõ põt imponere legẽ successori suo a qua nõ liceat recedere sicut nec sibi.in.l.digna vox.nu.4.C.de legi. fo.24.
8 ¶Princeps est plenus philosophia legali ꝛ oĩa iura hꝫ in scrinio pectoris.in l.cũ filleianũ.nu.3.C.de his quib.vt indig. fo.72.
4 ¶Princeps.illud qd est ex volũtate p̃ncipis tm̃ dr̃ q̃si ĩpossibile sic ꝛ p̃ncipi reseruata.in.l.idẽ iulian⁹.§.cõstat.nu.3.ꝛ.7.ff.de leg.j. fo.16.
Et que sint de reseruatis pape vel imperatori.ibidem.nu.7.
7 ¶Princeps si vult maritare filiã vel aliqd facere ad suũ honorẽ qd nõ dꝫ propter h̃ ĩponere grauamẽ subditis.in.l.neminẽ.nu.3.C.de sac.san.eccl. fo.6.
7 ¶Princeps nõ p̃sumiꝛ habere notitiã de cõsuetudine specialiũ locorum sicut nec de statuto ꝛ in dubio nõ videꝛ velle eis derogari nisi de ipsis facta sit mẽtio expressa.in.l.ij.nu.8.C.si cõ.vti.publi. fo.32.
7 Apud principem non est acceptio personarum.in.l.si quis filiũ.numero.2.C.de inoffi.testa. fo.137.
8 ¶Princeps in dubio nõ p̃sumiꝛ voluisse vti suprema ptãte qñ ei⁹ ṽba pñt intelligi de iure cõmuni.in.l.in testamẽto.nu.8.C.de testa.mili. fo.30.
2 ¶Principis factũ plus reputaꝛ factũ partis q̃ factũ iudicis ꝛ qñ factũ iudicis reputeꝛ factũ partis.in.l.eleganter.nu.9.ff.de pig.act. fo.75.
8 ¶Princeps an illa q̃ testator disposuit ad vnũ vsum possit disponere ad aliũ.in.l.si testm̃.nu.3.C.de testa. fo.37.
5 ¶Princeps si concedit vni qd tẽdit in p̃iudiciũ alteri⁹ an requiraꝛ cõsensus illius.in.l.de vno quoqꝫ.nu.3.ff.de re iudi. fo.74.
8 ¶Principis p̃sentia si reddit testamẽtũ alteri⁹ solẽne forti⁹ suũ dummodo si dubitetur an sit princeps p duos testes probetur.in.l.omnium testamento.nu.2.C.de testa. fo.38.
4 ¶Princeps si cõcedit alicui inhabili ad testãdũ ꝛ talis tẽpore cõditionis cessionis fecerat testamentum an validabitur.in.l.si iam facta.nume.2.ff.de cõdi.ꝛ demonstra. fo.70.
¶Princeps si cõcedat vasallo qd possit alienare fundũ an ista cõcessio extendatur ad alienationem iam factã ibidem.nu.3.
1 ¶Princeps qb⁹ modis faciat cõstitutionem.in.l.j.nu.4.ff.de consti. fo.13.
7 ¶Princeps sol⁹ restituit si ali⁹ ĩferior a sñia vicarij p̃ncipis seu pcuratoris cesaris ꝛ an ip̃e idẽ vicari⁹.i.l.j.nu.2.C.vbi ꝛ apd quẽ cog.ĩ integ.resti. fo.90.
8 ¶Princeps si mãdet iudici vt aliquem cõpellat ad soluẽdũ tali qui conquestus est de eo qd teneaꝛ sibi in certa quãtitate tales litere intelliguntꝛ si ille cõfitetur vel si negat fuerit cognitũ ꝛ pbatũ.ꝛ lata sentẽtia.in.l.si vt proponis.nu.2.C.de executio.rei.iudi. fo.123.
1 ¶Princeps si alicui ordinario rescribat qd in tali causa q̃ pertinet ad ipsuꝫ ex ordinaria iurisdictiõe pcedat summarie ꝛ de plano qd iste in pcedendo erit delegatus.l.qui pcuratorẽ.nu.8.ff.de pcura. fo.95.
Si tunc appellatur ab interlocutoria qd appellabiꝛ ad principẽ delegantẽꝫ ꝛ si a sententia appellabitur ad proximum superioreꝫ ꝛ an in omnibus sit delegatus.ibidem.nu.9.
3 ¶Pronepos omnis dicitur nepos.in.l.gallus.§.idẽ credendũ.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.52.
7 ¶Princeps secularis vt ĩperator, an possit annullare iuramẽtũ ꝛ ei⁹ vires.in l.si ex falsis.nu.2.C.de transac. fo.58.
8 ¶Principiũ rescripta seu ṽba eorũ an inducãt necessitatẽ.in.l.j.nu.2.C.quomodo ꝛ qñ iud. fo.114.
¶Principes qd subscribebãt se in suis rescriptis ꝛ quod hodie non fit ĩ vsu ibidem.nu.4.
7 ¶Princeps in literis q̃ diriguntꝛ in psonã supplicantis solet p seipsum gratiã facere nõ autẽ mandare qd p aliũ fiat ꝛ q̃ bulla impenaꝛ tunc ꝛ qd sigillum.in.l.si.nu.3.C.de diuer.rescrip. fo.35.
7 ¶Princeps delegat cãm meri imperij, sꝫ ali⁹ ĩferior sec⁹ nisi post q̃ effecta est semel delegabilis.i.l.si.nu.4.C.vbi sena.vel clariss.ciuilẽ. fo.128.
3 ¶Princeps si cõcedit alicui ꝙ possit facere molendinũ in flumine publico ꝛ ille habebat iaꝫ factũ poterit virtute illi⁹ cõcessiõis illd retinere.in.l.si qs.§.irritum.nu.5.ff.de inju.rup.test. fo.58.
7 ¶Principes delinquẽtes q nõ recognoscũt superiorẽ plus punientꝛ a deo.i.l.properandũ.§.siue autẽ vtra.nu.3.C.de iudi. fo.10.
1 ¶Princeps põt alicui p̃uato rẽ suã auferre ex cã pub.vtilitatis soluto tñ ptio vel aliquo noĩe ptij ita ꝛ statutũ sic ẽt cõsuetudo etiã sine cã publi.vtilitatis.in.l.venditor.§.si cõstat.nu.2.ff.cõmu.predio. fo.167.
7 ¶Princeps si scribat iudici ordinario sup aliqua cã ptinẽte ad iurisdictionẽ ipsi⁹ ordinarij mutãdo ordinẽ vl̃ statũ iurisdictiõis ordinarie vt diciꝛ.in.l.j.§.opus nouũ.ff.de ope.no.nun.iurisdictio dl̃egata ꝛ appellabiꝛ ad delegãtẽ.ꝛ qd si nihil immutareꝛ de iurisditione ordinaria.ibidẽ.nu.2. fo.3.
1 **Principium** vel caput alicui⁹ rei durat vsqꝫ ad mediũ ꝛ a medio infra dr̃ finis etiaꝫ in statutis.in.l.vna.§.is videꝛ.nu.7.ff.si qs ius di.nõ obtem. fo.24.
1 **Principale** si remittiꝛ ꝙ videaꝛ remitti pena ꝛ qñ.i.l.ij.nu.2.ff.si quis cautio. fo.39.
4 ¶Principale est qd si nõ vꝫ dilatio in eo apposita etiã nõ vꝫ.in.l.cũ pater.§.curatoris.nu.2.de leg.ij. fo.57.
1 ¶Principalis qd cõpareat qñ est necesse qꝛ pcurator nõ hꝫ mãdatũ speciale tunc procurator debet facere ipm cõparere ꝛ venire suis expẽsis.in.l.si actor.nu.6.ff.de pcu. fo.86.
1 **Priores** electi etiã anteqꝫ ingrediantꝛ officiũ sunt vocandi ad ea q̃ sunt peragenda in ciuitatibus q̃ reguntꝛ p cõsilia.in.l.iteꝫ veniũt.§.preter hec.nu.6.ff.de peti.here. fo.147.
1 ¶Priores lꝫ nõ possint remittere si tñ cõfitentꝛ solutũ esse reipu.ꝛ sunt tales q positi sunt ad recipiendũ solutionẽ talis ꝯfessio p̃iudicat reipu.ꝛ ei staꝛ.in.l.imperatores.nu.3.ff.de pactis. fo.66.
1 **Priuatio** nõ daꝛ vbi non est habit⁹.in.l.manumissiones.nume.7.ff.de iusti.ꝛ iur. fo.4.
1 ¶Priuatio non potest esse vbi nec habitus.in.l.si edes mee.nume.2.ff.de ser.vrba.piedio. fo.162.
6 ¶Priuatio non potest esse nisi precedat habitus.in.l.sub cõditione.nume.2.ff.de solu. fo.66.
1 ¶Priuatorũ consensus reqriꝛ in iurisdictione pogãda ꝛ si erraꝛ in iure vel in facto nõ progaꝛ qñ agiꝛ de progatiõe iurisdictionis penitus incõpetẽtis, sꝫ si nõ erat penitus incõpetẽs tñ progaꝛ iurisdictio, de habitu ad actũ, ꝫ exceptio declaratiõis iurisdictiõis omittaꝛ p ignorantiã vl̃ errorẽ.in.l.ij.§.cõuenire.nu.4.ff.de iudi. fo.114.
4 ¶Priuari non potest quis ex facto alterius.in.l.lucius.§.tres heredes.nu.4.ff.ad treb. fo.121.
4 **Priuilegium** cõcessum ciuib⁹ an extẽdaꝛ ad comitatiuos.in l.si heres.§.vicis.nu.2.ff.de leg.j. fo.28.
7 ¶Priuilegia clericorũ cõpetũt etiã habẽtib⁹ primã tonsuram.in.l.presbyteros.nu.1.C.de epi.ꝛ cle. fo.14.
8 ¶Priuilegiũ reale scꝫ hypothece p̃ferꝛ omni priuilegio psonaliũ actionum.in.l.vna.nume.6.C.de priuile.do.inter nõ priuilegiatos prefertur primo occupans.ibidem. fo.136.
4 ¶Priuilegiũ concessum ep̃o ꝛ familiaribus suis cõprehendit nõ solum familiares quos habebat t̃pe cõcessionis, sed etiã postea substitutos ꝛ etiaꝫ additos.in.l.si cognatis.nu.3.ff.de reb.du. fo.67.
3 ¶Priuilegiũ mereꝛ amittere qui concessa sibi abutitur potestate.in.l.si seruũ.§.pretor.nu.2.ff.de acq.here. fo.100.
7 ¶Priuilegia concessa ecclesijs sup eorũ bonis per leges imperiales trahuntꝛ ecclesias edificatas post illas leges vel ad bona postea quasita.in.l.iubem⁹.nu.8.C.de sac.san. fo.9.
8 ¶Priuilegiũ illud qd qs facit ex priuilegio censetur extraordinarie facere.i.l.pecunia.nu.3.C.de priui.fis. fo.135.
3 ¶Priuilegium personale an trãsmittaꝛ ad extraneos heredes.in.l.etiã.nu.2.ff.solu.matri. fo.14.
3 ¶Priuilegio ne cõdẽnentꝛ vltra q̃ facere possint gaudent aduocati ꝛ clerici ꝛ qualiter intelligaꝛ illud ne maritus conueniaꝛ vltra q̃ facere possit.in.l.maritũ.nu.3.ff.solu.ma. fo.12.
1 ¶Priuilegiũ ppriũ diciꝛ si nõ est clausuꝫ in iure cõi, sed illa q̃ sunt clausa dicuntur cõia.in.l.heres.nu.3.ff.de iudi. fo.13.
Quod istis priuilegijs cõib⁹ poterit vti heres vt non sequaꝛ foruꝫ defuncti nisi lis erat cepta cũ defuncto, qꝛ tũc etiã si clericus succedat laico tenebiꝛ defendere coram iudice seculari.ibidem.nu.4.
8 ¶Priuilegiũ. Qd electio valet vel etiã sententia lata contra priuilegiũ principis.in.l.hi qui.nu.5.C.de appel. fo.128.
Si oriatur contentio de valore priuilegij ꝙ solus princeps possit cognoscere.ibidem.nu.6.
1 ¶Priuilegium tibi concessum motu proprio concedentis si tendat in iniuriã

alterius vel ad tui postulationē ꝛ nō tendat in alterius iniuriam non retorqueš contra te.in.l.j.§.qui.nu.15.ff.qd quisqz iur. fo.22.

7 An sufficiat alicui esse in quasi possessiōe priuilegiorum nisi probet si negat ipsum habere.in.l.si solēnibus.nu.3.C.de fide instru. fo.175.

3 Priuilegiū qñ qs hʒ ne conueniat vltra ꝙ facere possit si hʒ artem de qua possit viuere,lʒ nihil aliud hʒ in bonis nō pōt vti illo priuilegio.in.l.si maritus.nu.4.ff.solu.ma. fo.27.

1 Priuilegia q̄ dant veris ciuib⁹ dant etiā illis q habent ꝓ ciuib⁹,lʒ nō sint ꝛ qñ nō dent.in.l.adoptiuū.§.patronū.nu.2.ff.de in ius vo. fo.25.

7 Priuilegiū principis late dʒ interpretari in preiudiciū ei⁹ nō alteri⁹ qui ex eo ledit.in.l.ij.nu.2.C.de in ius vo. fo.39.

7 Priuilegia tria q̄ habent clerici in bonis per eos acqsitis in.l.cū lege.nu.3.C.de epi.ꝛ cle. fo.19.

3 Priuilegia psonalia regulariter nō transeūt etiā ad filios heredes post mortē patris nisi qñ concedunt occasione matrimonij vnde nati sunt.in.l.etiam.nu.7.ff.solu.matri. fo.14.

7 Priuilegia concessa singularibus psonis etiā non cōprehēsa in corpore iuris vel statuto nō cēsentur reuocata p nouā legē vel statutū.

Et quid si addatur clausula non obstante quocunqz priuilegio in secūda cōsti.C.numero.5. fo.3.

Priuilegia nō possunt reuocari per cōcedentē si aliquid percipit vel cōcessit per viam contractus.ibidem.nu.6.

7 Priuilegia oīa existentia in eodē territorio ꝙ faciant vnū forū.in aut.qua in pūincia.nu.4.C.vbi de cri.agi opor. fo.124.

Quid si statutū dicat vt florētie ꝙ null⁹ florētin⁹ sub pena capitis possit trahere aliū florētinū corā episcopo florētino.in cā speciali vel vsuraria.ibidē.

1 Priuilegiū vnius ex socijs in re indiuisibili ꝙ prosit alteri,sed in damnis factum seu pactum vnius ex socijs non noceat alteri.in.l.si duo rei.numero.2.ff.si quis cautio. fo.41.

7 Priuilegia cōcessa clericis cēsent cōcessa vel fauore ordinis clericalis vel fauore ecclesie nec possunt eis renūtiare.i.l.si plures.nu.2.C.d sa.san.eccle.fo.5.

Priuilegia concessa filijs cēsent cōcessa cōtemplatiōe pr̄is,ꝛ remanēte priuilegio paterno remanet etiā priuilegiū ipsorum.ibidem.

7 Priuilegia cōcessa subditis p modū gratie potest princeps reuocare secus si per viā ꝯtractus.in.l.si qs curialis.nu.6.C.de epi.ꝛ cle. fo.5.

7 Priuilegio ecclesiarū preferetur necessitas,ꝛ vtilitas publica.in.l.iubemus.nume.2.C.de sacrosan.eccle. fo.5.

In gnāli priuilegio imunitatis censet exceptuata necessitas pub.ibidem.

7 Priuilegiū vnū trahit ad se aliud p̄uilegiū.i.l.si.nu.5.C.de inof.test.fo.139.

3 Priuilegiū nunqz debet sic intelligi vt operet contra significatū vbi seu vocabuli.in.l.si cū dotem.§.si mulier.nu.3.ff.sol.ma. fo.18.

8 Priuilegiū fisci potest transferri per cessionem,sec⁹ in priuilegio pupilli.in l.si.no.2.C.de priui. fo.21.

7 Priuilegia alicui cōcessa transeunt ad familiam ipsius.s.liberos ꝛ vxorē ꝛ qualiter intelligat.in.l.j.nu.6.C.de epi.ꝛ cle. fo.13.

8 Priuilegia cōcessa subditis an possint per superiorem qñcūqz reuocari.in.l.j.nu.2.C.de liber.ꝛ eorū libe. fo.15.

4 Priuilegiū cōcessum castro an extendat ad villas sibi coherentem in.l.si heres.§.vicis.nu.4.ff.de lega.j. fo.28.

8 Priuilegium cum impetrat a principe nō est necesse partē alterā citari nisi inferret sibi preiudiciū.in.l.ij.nu.4.C.de tēpo.appel. fo.130.

1 Priuilegia ꝛ beneficia sunt interpretanda in dubio contra ipsum cōcedentē.in.l.anus.nu.5.ff.de pa c. fo.45.

4 Priuilegiū quod conceditur ratione minoris etatis finit illa finita si habebat causam successiuam,secus si instantaneam.in.l.titia seio.§.vsuras.nu.3.ff.de lega.ij. fo.60.

1 Priuilegium reuocandi domū p̄dit qs etiā ratione quasi cōtractus sicut ratione cōtractus.in.l.interdum.§.senator.nu.2.ff.de iudi. fo.122.

3 Priuilegiū cōcessuʒ psone extēdit ad filios vel vxorē viuēte eo cui cōcessuʒ est si sunt tales q pn̄t ꝑticipare d p̄uilegio.in.l.maritū.nu.6.ff.sol.ma.fo.12.

5 Priuilegiū.l.si.C.de sacrosan.eccle.§.ꝙ nō currat prescriptio vsqz ad cētū in bonis ciuitatis in quatuor casibus nō hʒ locum in castris nec in bonis eorū in.l.si finita.§.si de vectigalibus.nume.2.ff.de dā.infec. fo.16.

7 Priuilegiatus vtit priuilegio suo cōtra aliū priuilegiatū si sunt p̄uilegiati diuersis priuilegijs.in.l.neqz reipub.nu.2.C.de resti.mili. fo.93.

1 Priuilegiatus non vtit priuilegio suo cōtra priuilegiatū.in.l.si instituto.§.de inofficioso.el.j.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.140.

7 Priuilegiatus vtitur suo priuilegio contra priuilegiatum.in.l.j.nume.2.C.si aduer.fis. fo.85.

Quid in priuilegiatis eodem priuilegio.ibidem.nu.3.

7 Priuilegiat⁹ qñ cōcurrit cū p̄uilegiato p̄uilegia ꝯfundunt ꝛ habent ambo pro nō priuilegiatis ꝛ qd si vn⁹ tractat de dāno vitādo alter de lucro.i aut.quas actiones.nu.6.C.de sac.sanc.eccle. fo.13.

3 Priuilegiatus vtitur suo priuilegio contra alium priuilegiatum.in.l.si maritus.nu.2.ff.solu.ma. fo.24.

8 Priuilegiatus concurrens cum nō priuilegiato prefert priuilegiatus si inter se prefert habēs potius priuilegiū si par concurrunt ad inuicem.in.l.vna no.6.C.de priuile.do. fo.136.

2 **Probasse** plene qualiter quis dicatur.in.l.admonendi.nume.38.ff.de iureiurā. fo.30.

Probatio quid sit ꝛ ꝙ sit arbitraria ꝛ dependeat ex mero iudicis arbitrio ibidem nume.39.

Probatio per argumēta ꝛ verisimiles cōiecturas fit in his que de sui natura tāgūt ꝓbari nō pn̄t ꝛ difficilis est ꝓbatio.ibidē.nu.40.

Probatio semiplena ex qb⁹ resultet.ibidem.nu.41.ꝛ.42.

2 Probationes false si extāt ꝛetiā vere pōt s̄nia fundari in vero nec poterit retractari.in.l.admonēdi.nu.19.ff.de iureiurā. fo.29.

7 Probare qs teneat amissionē rei ꝛ qs culpā interuenisse vel non ꝛ qualiter.in.l.si creditor.nu.5.ꝛ.7.C.de pigno.act. fo.183.

2 Probationes facte in cā restitutiōis in integ.nō faciunt fideʒ in cā q̄ postea agitabitur post habitā restitutionē,lʒ testes poterūt iterū examinari.in.l.nā ꝛ postea.§.si minor.nume.6.ff.de iureiurā. fo.21.

2 Probatio ꝯ confessionē mutui seu stipulationē qñ admittat debitori post biēniū ꝙ nulla interuenit pecunia.in.l.ij.§.vbis.nu.5.ff.si cer.pe. fo.4.

1 Probatio dubia nō releuat ꝓbātē.in.l.nō potest.nu.5.ff.de iudi. fo.120.

4 Probatio ad ꝓbādū cōiecturas ex qb⁹ resultat pfecta ꝓbatio tot testes requirunt quot requirerent si fieret directa ꝓbatio de expressa dispositione.in l.cū propone.nu.6.ff.de lega.ij. fo.52.

1 Probatio p cōiecturas sufficit in his q̄ memoriā hominū excedūt in repe.l.ex hoc iure.nu.27.ff.de insti.ꝛ iure. fo.6.

7 Probatiōes in quo casu possunt fieri sine termino.in.l.ij.numero.4.C.de dila. fo.118.

7 Probatio in qb⁹ casib⁹ meli⁹ fiat p testes ꝙ p scripturā ꝛ in qb⁹ fit melius per scripturā ꝙ p testes.in.l.in exercēdis.nu.2.C.de fide instru. fo.176.

7 Probationum renuntiatio an extendatur ad ignorata.in aut.at qui.nu.3.C.de proba. fo.168.

8 Probatio debet necessario cōcludere ꝛ an etiā sufficiat ꝙ presumptiue.in.l.nō hoc.nu.3.ꝛ.4.vnde legi. fo.21.

2 Probationes facte in iudicio nō habēt efficaciam nisi sup illis sequat s̄nia qualr debeat h̄ intelligi.i.l.nā ꝛ postea.§.si petitor.nu.13.ff.de iureiu.fo.23.

7 Probatiōis species sunt euidētia facti ꝛ notorietas,ꝛ an sint de re dubia.in rub.nu.1.2.ꝛ.9.C.de proba. fo.163.

Probare est iudici fidē facere de eo ꝙ coram eo disceptatur et ad eam peruenitur per tres gradus.s.per suspicionem per opinioneʒ ꝛ per credulitatē.ibidem.nu.3.

4 Probationes clare que sint in.l.cum ita.§.species.numero.3.ff.de legatis.ij. fo.47.

7 Non admittit quis ad probandum id quod probatū non releuat:sed hodie in palatijs admittuntur articuli saluo iure impertinentium.in.l.ad probationem.nu.5.C.de proba. fo.169.

7 Probatio dubia non releuat probantem.in.l.ad probationeʒ.la.ij.nume.2.C.de proba. fo.60.

Ad probandū quem esse hominem meum non sufficit mihi probare ꝙ seruiuit mihi per.x.annos nisi ꝓbem ꝙ tanqz homo meus,ꝛ qui sint homines mei.ibidem.nume.3.

7 Probatio dubia nō releuat ꝓbātē.in.l.j.nu.3.C.de vsu. fo.195.

7 Probatio an possit geri parte absente.in.l.generaliter.numero.7.C.de non nu.pecu. fo.191.

7 Probationū species quot sint remis.in.l.cū res.nu.2.C.de pba. fo.166.

An ad ꝓbationē dn̄ij sufficiant ista quatuor.s.titulus,traditio trāslatio possessionis vacue ꝛ solutio pretij.ibidem.nu.10.

7 In probādo ea q̄ sunt de longinquo tpe ꝛ de facili possunt exire de memoria melior est ꝓbatio p instrumētū ꝙ p testes ꝛ i alijs par ꝓbatio est ꝛ aliqn melior per testes.in.l.j.nu.8.C.si minor se maio.dix. fo.89.

1 Probationes facte nō data dilatiōe per iudicem qñ valeant ꝛ an tūc valeat s̄nia ꝛ quid si termino dato ad probandū nulle probationes fiant.in.l.oratiōe.nume.5.ff.de ferijs. fo.45.

1 Probatio debet esse clara ꝛ concludens necessario vel presumptiue presumptione a iure approbata alias non releuat probantem.in.l.veteribus.nu.2.ff.de pac. fo.66.

5 Qñcūqz plura requirunt ad probationeʒ ꝙ alterum nō sufficiat.in.l.diuus adrianus.nu.3.ff.de re iudi. fo.72.

5 Probatio de auditu auditus qñ audiatur.in.l.in summa.§.idē labeo.nu.1.ff.de aqua plu.ar. fo.23.

2 Probatio non admittit contra iuramentū decisoriū volūtarie pstitū.i.l.ait pretor.nu.9.ff.de iureiur. fo.20.

1 Probās se legitime fuisse impeditū quominus posset cōpetere nō dicit verus cōtumax.in.l.ꝛ post.§.sciendū.nu.6.ff.de iudi. fo.130.

7 Probationes facte non data dilatione an valeant.in.l.petende.num.3.C.de temp.resti.tā minno. fo.94.

4 Probatio filiationis est impossibilis vt vere probetur ꝛ qualiter fiat indirecte.in.l.lucius.nu.2.ff.de condi.ꝛ demon. fo.80.

2 Probatio licet contra iuramentum nō admittat p testes vel instrumēta tn̄ debet admitti p confessionē partis idem contra presumptionem iuris ꝛ de iure.in.l.qui iurasse.§.si pater.numero.7.ff.de iureiuran. fo.26.

1 Probare necesse habet perditionem qui dicit se perdidisse rem quam cōstat apud se fuisse et si non constaret apud eum fuisse crederetur verbo eius asserentis se non habere nisi aliqua presumptio esset contra eum quia staretur eius vbo cum iuramento.in.l.si quis ex argen.§.pretor ait.numero.5.ff.de eden. fo.49.

1 Probare non sufficit se perdidisse nisi etiam probet ꝙ per casum fortuitum. ibidem.nu.6.

7 Probationũ plures sunt species ⁊ quomodo sit reperire probationem mixtam per instrumentum interuenientibus testibus.in rubri.nu. 6. 8.et 9.C.de probat. fo.163.

8 **Processus** dicitur summarius quantuncunqȝ plene cognoscatur vbicunqȝ proceditur cõtra absentem. in. l. j.nu.4.C.quo.appel.reci. fo.132.

1 Processus agitatus corã iudice delegato reuocato nõ valet, licet ignoret reuocationem etiam si partes scienter coram eo litigauerunt.in.l.iudex datus.nu.3.ff.de iudi. fo.126.

7 Processus an irritetur ⁊ an annihiletur per trãsactionem vel pactionem factam in criminibus.in.l.transigere.nu.10.C.de trãsac. fo.53.

1 Processus agitatus p monachũ, vel eius pcuratorẽ nõ vȝ nec preiudicat monasterio.in.l.nõ idcirco.§.cum postea.nume.5.ff.de iudi. fo.125.

1 Processus nõ dicitur initiatus, licet inquisitio sit posita in actis si non facta sit ei ratio ⁊ qñ non possit iudex talem inquisitionem retrahere et abolere.in.l.libertus.nu.3.ff.de in ius vo. fo. 26.

7 Processus an sit nullus si ago contra fideiussorem vel pignorum possessorem non excusso principali debitore si nõ fuit opposita exceptio.in.l.ij. nu.3.C.commu.diui. fo.158.

1 Processus factus post recusationem propositam an valeat.in.l.pretor. sicut.nu.4.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.20

7 Processus an valeat si partes scienter litigauerunt coram delegato a iudice incõpetẽte.in.l.j.nu.2.C.de peda.iudi. fo.113.
Quid si delegans erat competens ad cognoscendum de causa tamen non poterat delegari.ibidem.nu.3.

4 Processus an valeat si pposita est causa recusationis corã iudice ⁊ iudex ea nõ obstãte pcedit in causa.in.l.qꝛ poterat.nu.5.ff.ad treb. fo. 101.

1 Processus quando valeat venia non petita ⁊ quando non.in.l.quamuis. nu.6.ff.de in ius vo. fo.26.

1 Processus licet sit nullus durat tamen officium iudicis in absoluẽdo ab obseruatione iudicij.in.l.nõ idcirco.§.postea.nu.3.ff.ð iudi. fo.125.

1 Processus agitatus contra caceratum non valet si iudex sciebat alias vale, sed restituitur in intergrum: ⁊ quid si possit mittere procuratorem.in.l. ij.nume.6.ff.de in ius.voca. fo. 25.

1 Processum cãcellarie tantũ valet ad finiendũ litem quantũ diffiniri per sniam diffinitiuã si cãcellatio sit causa cognita ⁊ ex causa cõcernẽte merito cãe al's nõ finit lis, sȝ instãtia.i.l.si qs libertatẽ.n.6.ff.ð pet.bere.fo. 143.

7 **Proclama** generale an sufficiat ꝙ quicũqȝ voluerit contradicere ne talis restituatur cõpareat infra talem terminum, an autem necesse sit singulos citari personaliter vel ad domũ. in aut.si omnes.nu.4.C.si vt se ab bere.absti. fo. 86.

1 **Procurator** etiam postqȝ acceptauit officiũ nõ cõpellitur precise exercere ⁊ ad quid teneat tũc ⁊ quando compellat precise.in.l.si filiusfa.§.inuitus.nu.2.ff.de pcura. fo.83.

7 Procurator qñ possit trasigere.in.l.trãsactionis.nu.2.C.ð trãsac.fo. 50.

1 Procurator non efficitur dominus litis etiam p legitimationem persone.in.l.ante litem.nu.2.ff.de procura. fo.84.
Uide de hoc latius ibidem, a nu.3.vsqȝ ad nu.10.

6 Procurator falsus quod exegit soluat domino an ipse dominus recipiẽdo videatur approbare quod ille fecerat.in.l.procurator.§. si procur.nu. 2.3.4.5.⁊.7.ff.rem ra.habe. fo.87.

2 Procurator cõstitutus a pupillo cũ autoritate tutoris p mortẽ tutoris re integra nõ finit.in.l.si qs.§.si impubes.nu.4.ff.de insti.act. fo.83.
Procurator cõstitutus a plato per eius mortẽ cẽsetur reuocatus etiam re non integra.ibidem.nume.6.

6 Procurator si habeat generale mandatũ cũ libera in aliqua causa an poterit cõpromittere ⁊ transigere, lȝ de istis nõ sit facta mẽtio specialis.in.l. qui rome.§.callimachus.nu.3.ff.de verbo.oblig. fo.34.
Quid operatur ista libera circa instantiam ibidẽ.nu.4.

1 Procurator actoris an teneatur satisdare de defendendo in causa reconuentionis. in.l.seruũ quoqȝ.§.preter.nu.2.ff.de procur. fo. 83.

1 Procurator impetrãs iniqnũ ius p dño cũ spãli mãdato poterit ẽt ipse illud retorquere ꝯ dñm.in.l.si qs.§.si pcurator.nu.6.qð qsqȝ iur. fo. 22.

6 Procurator reuocatus qñ recipit solutionẽ bona fide, an si soluẽs sciebat reuocationẽ videat dõare.i.l.cũ qs.§.si ðbitorẽ.n.2.3.4.⁊.6.ff.ð so.fo.69.

6 Procurator constitutus ad exigendum, ⁊ postea ignorante dño effectus est vnus lusor, ⁊ vnus ribaldus, an debitores hoc scientes liberentur sibi soluendo.in.l.cũ quis.nu.3.⁊.4.ff.de solu. fo.eo.

7 Procurator cesaris, licet regulariter sit iudex iudex inter fiscũ ⁊ priuatũ qñ tñ agit causa status illius qui asserit se nunqȝ fuisse seruũ nõ est iudex cõpetẽs, sȝ ĩ causa pecuniaria sic.ĩ.l.ij.nu.2.C.vbi cau.sta.agi.debe.fo.126

6 Procurator si est constitutus ad recipiendam pecuniam mutuo in negotijs dominian ego qui mutuo debeam esse curiosus vt conuertatur in vtilitem illus ad hoc vt dominus mihi obligetur.in.l.doli.mali. numero.6. ff.de noua. fo.63.

3 Procuratoris cõstitutio facta a prelato finitur morte constituentis quantum ad ea que restant fienda.in.l.si per epistolam.numer.3.ff.de. acquirẽ. heredi. fo.97.

1 Procuratorẽ si constituo cũ potestate substituẽdi, an talis postea substitutus censeat a me substitut⁹, an a pcuratore, ⁊ quis effect⁹ ex hoc resultet in.l.cũ essent.§.per pluriũ.nu.3.ff.de serui.rusti.predio. fo.164

1 Procuratorũ tria genera, ⁊ quis eorũ iuret de calumnia, ⁊ debeat interrogari.in.l.non solũ.nu.4.5.⁊.6.ff.de pcura. fo.89

6 Procurator meus si soluat pecuniã meã in cã que me nõ cõcernebat, nec cadebat in mãdato sibi dato, si tñ iusto errore duct⁹ putabat cadere in mãdato ꝙ transferat domininiũ.in.l.si seruus.nu.2.ff.de fideius. fo.51

1 Procurator non solũ põt ꝯdicere qñ post litẽ contestatã dñs vult ipsum reuocare, sed etiã aduersarius.in.l.que oĩa.nu. 2.ff.de procu. fo.84

5 Procurator licet per actum fictum nobis nõ acquirat tanqȝ sit actus mere ciuilis, si tamen non est omnino fictus bene acquirit.in.l. quarundã rerum.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.53

7 Differentia an procurator constituat a principio litis, an post litẽ cõtestatam.in.l.nihil.nu.2.C.de procu. fo.68

1 Procurator qui fuit in iudicio condemnat ⁊ non dñs.in.l.plautius.nu. 2.ff.de procura. fo.95

6 Procuratorio noĩe titij, si quis incipit agere lȝ postea in sequentib⁹ actibus non repetat illa verba pcuratorio noĩe, an tñ censeant repetita.in.l.si quis ita stipu.§.chrysogonus.nu.12.ff.de verbo.obli. fo.37

4 Procurator vel executor testamenti si faciant actionẽ anteqȝ sciant se habere potestatem cum vere habeant, an talis actus valeat.in.l.multũ.nu.8. ff.de condi.⁊ demon. fo.71

7 Procurator meus, si me inscio impetrauit mihi iudicem delegatum in casu in quo licitum est impetrare, ⁊ ego ignorans contestatus sum litem coram ordinario non potero postea ordinarium declinare vna impetratiõe. l.j.nu.4.C.vt lit.penden. fo.31

6 Procurator falsus, si recipiat solutionẽ ⁊ promittat de rato ad quas expensas teneatur, si dñs nõ vult habere ratum.in.l.si sine iudice.§.quod si. nu.3.ff.rem ra.habe. fo.89

Procurator si succubuit, ⁊ dñs postea egit ⁊ obtinuit, an ⁊ ad quid cõmittatur hec stipulatio.in.d.l.si sine iudice.§.cũ aũt.nu.2.⁊.3.ff.eo.tit.

1 Procurator primus qñ videat reuocatus per constitutionẽ secũdi.in.l.si quis cũ.§.iulianus.nu.1.ff.de procu. fo.86

1 Procuratores plures si simul constituant, quis solus insolidũ censeatur constitutus.in.l.pluribus.nu.1.eo.tit. fo.eo.

1 Etiam procurator in rem suã, qñ teneat in cã recõuentionis defendere dominum.in.l.si quis in rem.nu.1.ff.eo. fo.87

1 Procurator ĩteruenit indistincte, qñ de crĩe agit ciuil'r ẽt si ĩponat pena capitalis.cũ p̃iudicio libertatis.in.l.sed ⁊ he.§.patron⁹.nu.1.ff.ð pc.f.88

1 Procurator an teneatur defendere dñm in quocũqȝ genere agendi.ibidẽ. §.non solum.nu.1.

1 Procuratoris conditio, an sit deterior qȝ cõditio dñi.in.d.l.sed ⁊ he.§.defendere.nu.1.ff.de procu. fo.88

1 Procurator actoris in cã recõuentiõis, an cogat p̃cise iudiciũ suscipere.in d.l.sed ⁊ he.§.preter.nu.1.⁊.§.defendere aũt.nu.1.ff.de procu. fo.eo.

5 Procuratoris persona qñ dicatur legitimata, ⁊ an iudex possit ex officio obijcere exceptionem, tu non es procurator.in.l.inter quos.§.alieno noĩe. nu.3.ff.de dam.infec. fo.22

7 Procurator si dãnificauit dñm in.xx.sui culpa, sed in alia manu meliorauit conditionẽ dñi in.x.an ista.x.debeant detrahi de illis.xx.vt non possit dñs repetere nisi.x.in.l.etiã si.nu.2.C.manda. fo.201

3 Procurator ad agendum nõ põt solutionẽ recipere, qꝛ aliud est agere et aliud exigere.in.l.nõ solũ.nu.5.ff.solu.mat. fo.4

1 Procurator ad negotia statim ꝙ acceptat mãdatũ censet eẽ negotiũ suũ cura ⁊ sollicitudine ⁊ potest tunc alium substituere.in.l.mandasti.nu.4.ff. de nego.gest. fo.111

5 Procurator de cui⁹ mãdato dubitat si scit se verũ pcuratorẽ, põt cauere de rato cũ habeat exceptionẽ ꝙ qñcunqȝ apparebit ipm esse verũ procuratorẽ.fideiussores non teneant, ⁊ quid si hoc nõ esset appositũ in cautione.in.l.qui vias.nu.2.ff.de dam.infec. fo.21

1 Procurator admittit ex vtraqȝ parte vbi agit de crimine ciuil'r ad cõmodum agentis, seu accusatoris ad penã sibi applicandã.in.l.seruũ.§.publice.nu.6.7.⁊.5.ff.de procu. fo.87

4 Procuratori cõstituto ad matrimoniũ non acquirit obligatio matrimonij, sed recta via acquirit dño, sicut cũ quis cõtrahit per nuntiũ vel epistolam.in.l.qui ita.§.etiã absentis.nu.8.ff.ad treb. fo.119

2 Procurator cõstitutus ad ꝯhendum vt ad vendendũ, censet etiã habere mandatũ de solutione pretij recipiẽdi, ⁊ an videat habere mandatum ad ipsum pretiũ petendũ in iudicio.in.l.ꝙ seru⁹.nu.2.⁊.3.ff.deposi. fo.104

1 Procuratoris ꝯtumacia dr qñ ipse pcurator fuit citat⁹, si vo dñs, lȝ mittat procuratorẽ qui nõ cõpareat dr dñi, ⁊ qñ tũc excuset dñs.in.l. vna.§.si pcurator.nu.2.3.⁊.4.ff.si quis ius di.non obtempe. fo.24

8 Procurator si emat simpl'r vel noĩe suo non tanqȝ pcurator, an acquirat dñium ipsi pcuratori, ⁊ nõ dño.in.l.j.nu.3.C.de acqui.pos. fo.110

1 Procurator cõstitutus censet cõstitutus ab eo qui põt procuratorẽ constituere, licet ille dicat constituo te in syndicum meũ vel actorem aut factorem.in.l.j.nu.33.ff.de procu. fo.83

5 Procuratorem te feci ad vendendũ rem meã ⁊ eam vendis, nõ vt procurator meus, sed tuo noĩe ⁊ tanqȝ tuã non transfers dñium.in.l.si tibi dede-

rim.nu.2.ff.de dona. fo.33.

1 Procuratorē si te absentē ↄstitui, ⁊ mitto tibi istr̄m ꝓcuratiōis ⁊ recipiē do nō ↄdicis cēseris recepisse offm̄.in.l.si filiussa. nu.2.ff.ad maced.fo.88.

4 Procurator nō grauat̄ in satisdando de rato qñ cōstat de mādato si man datū est sufficiēs.in.l.qui ita.§.etiā absentis.nu.4.ff.ad treb. fo.119.

2 Procurator ver⁹ ꝗ̃tū ad id qd̄ nō cadit in suo mādato nō hr̄ ꝓ ꝓcurato re.in.l.iusiurandū.§.ꝓcurator.nu.4.ff.de iureiuran. fo.25.

Procurator de cui⁹ mādato dubitat̄ nō admittit̄ cū cautione rati qñ per illā nō esset reo plene succursum ⁊ quare.ibidē.nu.6.

2 Procurator ↄstitut⁹ ad recipiēdū centū mutuo, si cōfitet̄ ea recepisse nec appet de numeratiōe nō obligat dn̄m.i.l.ij.§.vbis.nu.10.ff.si cer.pe.fo.5.

Uide latius de eodem ibidem.nu.11.12.⁊.13.

4 Procurator fideicōmissarij si nullo mō ꝓbaret de mandato, nō admittit̄ ad petendū restitutionē etiā cū cautione rati, ⁊ quid si esset cōiuncta perso na.in.l.qui ita.§.etiā absentis.nu.2.⁊.3.ff.ad trebel. fo.119.

5 Procurator excedens fines mādati, lꝫ nō transferat vsucapiēdi cōditio nem etiā in re que erat mandātis, si emptor erat bonefidei.in.l. qui fundū. §.ꝓcurator tuus.nu.2.ff.pro empto. fo.64.

3 Procuratorē si qs ↄstituit ꝑ epl'am, ⁊ lr̄a ei⁹ sit notoria iudici pōt sigil lari cū alieno sigillo.in.l.ad testiū.§.si ab ipso.nu.2.ff.de testa. fo.41.

5 Quod trib⁹ cōcurrentib⁹ id qd̄ tradit̄ ꝓcuratori falso statim acquirat̄ do mino.in.l.qui mihi dona.nu.2.ff.de dona. fo.31.

7 Procurator fisci ⁊ procurator cesaris in quo differant.in.l.j.nu.2. C. vbi cau.fis. fo.128.

Procurator cesaris an possit ꝓcedere executiue lata sn̄ia ↄ occisores per presidem ⁊ auferre bona heredis.ibidē.nu.

1 Procurator ↄstitut⁹ ad negotia ⁊ etiā tutor ⁊ curator pn̄t indistincte ꝓ curatorē ad negotia cōstituere ⁊ talis ꝓcurator possit etiā litigare ⁊ cōsti tut⁹ ad iudicia nō possit ante lit.cōtesta.in.l.j.nu.32.ff.de procu. fo.83.

Procurator qñ dicat̄ ⁊ qñ syndic⁹ ↄstitutus ab vniuersitate, ⁊ an tūc mer cede interueniēte erit ↄtus locatiōis ⁊ ꝙ inter ↄstituētes ⁊ cōstitutū tūc nō oriatur actio mādati.ibidē.nu.34.

1 Procurator si saltē semiplene ꝓbauit de mādato, tūc si lit.cōtest.re⁹ vel let assumere in se onus ꝓbādi ꝙ ipse nō esset ꝓcurator deberet audiri ⁊ eo ꝓbato repelleret ꝓcuratorē ⁊ absolueret̄ ab obseruatione iudicij.in.l.pō ponius.§.ratihabitionis.nu.3.⁊.8.ff.de ꝓcu. fo.91.

De hac eadē materia lege plene ibidē, a nu.4.vsqꝫ ad nu.12.

2 Procurator nō solū pōt facere que consueuit facere dn̄s, sed etiā illa q̄ ꝑ alios cōiter fieri cōsueuerūt in actu ad quē hꝫ mandatū.in.l.si pignore.§. si creditor.nu.2.3.⁊.4.ff.de pigno.act. fo.75.

2 Procurator gn̄alis soluēs debitū de pecunia, ⁊ noīe ipsius dn̄i tenet̄ ip sam rescindere dn̄o, si dn̄s nō ratificat nisi habuisset iustissimā cām soluē di.in.l.si ꝓcurator.nu.2.3.4.9.10.⁊.11.ff.de cōdi.inde. fo.42.

6 Procurator ad lites nō pōt solutionē recipere etiā si habeat gn̄ale man tum.in.l.vero ꝓcuratori.nu.3.ff.de solu. fo.65.

2 Procurator militis ↄhendo acquirit illi actionē vtilem sine cessione sicut tutor vel curator acquirūt pupillo vel adulto, sed ꝓcurator priuati sine ces sione eā nō querit.in.l.si pecuniā.nu.1.2.3.⁊.4.ff.si cer.peta. fo.14.

5 Contra ꝓcuratorē qui se nō obtulit liti, nec est in rē suā in quib⁹ expensis possit fieri executio.in.l.si se nō obtulit.nu.2.ff.de re iudi. fo.67.

1 Procuratores duo simul insolidū ↄstituti, si simul cōcurrāt in preoccu pando officiū iudex eliget alterū eoꝝ vel ratificabit eū qui sibi placuerit. in.l.pluribus.nu.2.ff.de procu. fo.86.

2 Procurator fisci vel ecclesie vel minoris vēdens nō pōt hr̄e fidē de ꝑtio ⁊ qd in alio ꝓcuratore.in.l.elegāter.§.si vēdiderit.nu.3.ff.de pig.act.fo.76.

7 Procurator qñ ante litem contestatā possit aliū substituere.in.l. ꝙ quis sibi.nu.2.3.4.⁊.5.C.de procu. fo.65.

1 Procurator actoris ⁊ rei in eadē cā quis esse non pōt, ⁊ quare.in.l.lꝫ.§.si plures.nu.1.ff.de procu. fo.91.

1 Procurator in quibus possit facere conditionē dn̄i deteriorē.in.l.ignorā tis.nu.1.ff.de procu.nu.1. fo.94.

7 Procurator si fuit cōstitut⁹ post litē contestatā, an ↄdēnatio fieri debeat in ꝑsonā ꝓcuratoris, an dn̄i.in.l.nihil.nu.2.§.de ꝓcura. fo.68.

2 Procurator in rē suā ꝙ nō possit reuocari, ⁊ quid ante lit.contest.in.l.rē suam.nu.2.ff.de compensa. fo.101.

6 Procurator actoris falsus si efficiat̄ verus, an impediat̄ cōmitti stipula tio de iud.soluēdo.in.l.si ante accep.nu.3.ff.iudi.sol. fo.85.

1 Licet ex tenore instr̄i ꝓcuratoris ꝑma facie nō appareat ꝙ quis sit ꝓcura tor in rē suā, sed simplex tn̄ admittet̄ ad ꝓbandū ↄtrium si vult vt nō pos sit inuitus remoueri.in.l.que oīa.§.plane.nu.2.3.4.⁊.5.ff.de ꝓcu. fo.85.

1 Procuratoris reuocatio ↄtingēs ꝑ mortē dn̄i nō est necessario intimāda parti, ⁊ ꝙ iudiciū postea agitatū cū ꝓcuratore ñ noceat heredi qui nō fuit in aliqua culpa.in.l.de qua re.§.cū absentē.nu.2.ff.de iudi. fo.131.

1 Procurator in rē suā in casu in quo nō tenet̄ defendere dn̄m in cā recōuen tionis, an saltē possit sibi obijci cōpensatio ex ꝑsona cedētis si cedens erat debitor cōuenti ex cā liquida.in.l.si quis in rē.nu. .ff.de ꝓcura. fo.88.

5 Procurator generalis si constituitur, videtur data potestas faciendi ge nerales ⁊ consuetas renuntiationes.in.l.post venditionem.§.placuit.nu. 5.ff.de aqua plu.arcen. fo.25.

7 Procuratoris factum in eo in quo mandatum non extenditur non potest domino nocere quomodo sicut si nullum mandatum haberet.in.l.si ꝓcu rator.nu.3.4.⁊.5.C.de procura. fo.66.

7 Procuratoris persona qualiter etiā legitimetur per interlocutoriā ꝓcu ratoris, ⁊ non cōpellatur cauere de rato et quid si probet̄ ↄtrium.in.l.j.nu. 2.C.de procura. fo.64.

Uide plura de procuratore ibidē.nu.4.5.6.7.⁊.8.

1 Procurator agēs actiōe directa quā ipe acqsiuit, tenet̄ tn̄ cauere de rato nisi ostendat mandatū.in.l.nō solū.§.qui alieno.nu.4.ff.de ꝓcura.fo.89.

Uide latius ibidem nu.5.6.9.⁊.10.

1 Procurator qñ finito officio etiā teneat̄, ⁊ quid in administratore neces sario.in.l.ꝓcurator qui.nu.2.3.⁊.4.ff.de ꝓcura. fo.96.

1 Procurator meus si emat rem nomine meo, an acquirat mihi vtilē actio nem sine cessione ante traditionē rei. ⁊ etiam de euictione.in.l.ꝙ procura tor.nu.2.3.⁊.4.ff.eo. fo.97.

7 Procurator cōstitutus apud acta, an possit reuocari extra acta.in.l.vna. nu.2.⁊.4.C.de satisdan. fo.99.

5 Procurator rei seu defensoris qñ teneat̄ cauere de rato.in.l.de pupillo.§. qui remissionē.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.6.

7 Procuratoris contumacia qñ noceat domino.in.l.eum qui.num̄.4.C.de procura. fo.65.

Procurator actoris, an possit repelli ab agēdo, si nō hꝫ etiā mādatū ad defendendū in cā recōuentionis.in.l.actionē.nu.2.C.eo.

5 Procurator si fecit actū, ⁊ nō dixit ꝓcuratorio noīe, an videat̄ fecisse illꝫ suo noīe vel ꝓcuratorio.in.l.j.§.nūtiatio.nu.4.ff.de ope.no.nun. fo.2.

6 Procurator cōstitut⁹ ad exigendū, an poterit recipere solutionē a spōte soluentib⁹.in.l.si quis seruo.nu.3.ff.de solu. fo.66.

1 Procurator pōt cōstitui in absentia secus in curatore ad litē ⁊ quare.l.l. j.nu.5.ff.de procura. fo.82.

Plura de hoc vide ibidē a nu.6.vsqꝫ ad nu.31.

7 Procurator in rē suā quare nō pōt fieri ex pacto debitoris inuito credito re.in.l.debitorū.nu.2. C.de pac. fo.44.

3 Procurator institut⁹ contēplatione dn̄i, qualr̄ teneat̄ dn̄o restituere here ditatē nec detrahat quartā trebellianicā.in.l.paulus.§.per ꝓcurat.nu.1.et 2.ff.de acqui.here. fo.106.

Procuratorē si cōstituo ad adeundū, an videar adire.ibi.nu.3.4.⁊.

7 Procurator si cōtestat⁹ est litē, ⁊ aduersarius cū ꝓducit testes vel instr̄a nō facit citari ꝓcuratorē, sed dn̄m nō valet receptio seu ꝓductio tanq̄ fa cta non citata parte, ⁊ quid si dn̄s sponte compareret. in.l.ꝓcuratoribus. nu.3.C.de procura. fo.69.

1 Procuratores partiū possunt renūtiare ferijs, si hoc nō tēdit in ꝑiudiciū dn̄i.in.l.j.§.sed si pretor.nu. .ff.de ferijs. fo.44.

7 Procurator qñ ↄstituit̄ post litē cōtest. ⁊ dubitat̄ de eius mādato qñ de beat ꝑstari cautio de rato.in.l.fi.§.sic em̄.nu.3.C.de iura.calū. fo.103.

Quid in causis in quib⁹ nō contestat̄ lis.ibidē.nu.4.

6 Procurator nō dr̄ nisi ille qui hꝫ mandatū a dn̄o.in.l. si quis.§.stipula tionē.nu.4.ff.iudi.solui. fo.84.

Procurator actoris q nō plene ꝓbauit de mādato, si cauit d̄ rato an pos sit cōpellere aduersariū ad ꝑstandū hāc satisdationē iudi. solui.ibidē.n.5.

2 Procurator in tribus casibus ⁊ quib⁹ possit obligare rem dn̄i, ⁊ licet nō valeat obligatio tn̄ creditor possidēs ꝙ habeat ius retētionis.in.l.solutū. §.sed si.nu.3.ff.de pigno.act. fo.73.

Procurator ad litē ea finita nō pōt actionē acquisitā ex sn̄ia in iudicium deducere.ibidem.nu.6.

Ex cōtractu per ꝓcuratorē celebrato sicut pōt ei solui, ita pōt ex illo agere prestita cautione de rato.ibidem.nu.7.

1 Que sint iuste cause ex quib⁹ ꝓcurator postq̄ acceptauit offm̄ possit illud recusare exercere q̄ tn̄ si suberāt qñ acceptauit censet̄ eis renūtiasse.in.l.si liussa.§.ꝓcuratorē.nu.3.ff.de procura. fo.83.

Procurator quando ⁊ in quibus casibus cōpellatur precise litigare.ibi dem.nu.4.⁊.9.

Si in ꝓcuratorio dr̄ ꝙ qs aliquē ↄstituit ꝓcuratorē ad defendendū et ad soluēdū de satisdatiōe de iudicato soluēdo data. ⁊ ꝓcurator recipiat istr̄m sine ꝓtestatione cōpellit̄ ꝑcise defendere nō aūt soluere.ibidē.nu.10.

7 Procuratores palatij qui consueuerunt operas suas ad hoc locare pos sunt cogi ex iusta cā officium procurationis acceptare.in.l.inuitus.nu.2. C.de procu. fo.68.

Uide latius ibidem.nu.5.6.7.8.9.⁊.10.

1 Procuratorē inhabilē vel testes inhabiles ad ferendum testimoniū pōt iudex ex officio repellere.in.l.quos ꝓhibet.nu.2.ff.de postu. fo.77.

5 Procurator lꝫ ignoret reuocationē mādati nō tn̄ transfert dn̄ium rei dn̄i sui.in.l.ij.§.sed si quis.nu.2.ff.de dona. fo.30.

1 Procurator rei si satisdedit de iudi.sol. ⁊ nō fit per hoc cōsultū actori qua re etiā tenebat̄ cauere de rato, ⁊ quid operet̄ talis cautio.in.l. pōponi⁹.§. sed ⁊ is.nu.2.3.4.⁊.7.ff.de procura. fo.90.

8 Procurator falsus eo casu quo recepit debitum non mala fide, ⁊ sic furtū nō commisit qua actione tenebitur ad restitutionē ei qui soluit, si dn̄s pre tensus recipere noluit.in.l.falsus.nu.2.C.de furtis. fo.10.

Uide latius ibidem a nu.3.vsqꝫ ad nu.9.

8 Procurator fisci videtur ditatus de bonis eius.in.l.si.nume.7.C.de priui leg.fis. fo.136.

Procura-

1 Procurator post litē cōte. sicut pōt ɔstituere ꝓcuratorē quēlibet ex̄neū, ita ꝛ ipsum dnm. in. l. lʒ. in. §. is cui. nu. 2. ff. de procu. fo. 91.

7 Procurator si plene ꝓbat de mādato nō est necessaria cautio rati ꝛ si nul lo mō ꝓbaret nō admittit etiā cū cautiōe rati, nisi sit ɔiuncta psona. in. l. si. §. hoc etiā. nu. 2. C. de iura. calum. fo. 102.

6 Procuratori ɔstituto ad exigēdū poterit solui spōte extra iudiciū. in. l. si fine iudice. nu. 2. ff. rem ra. ba. fo. 89.

1 Procurator in criminalib⁹ etiā vbi venit iponēda pena pecuniaria ex p te accusatoris nō pōt interuenire, lʒ ex pte rei possit nisi accusator prose quaĸ ꝓpriū interesse. in. l. lʒ. nu. 2. ff. de ꝓcura. fo. 91.

1 Procuratores duos si ɔstitui, an ꝛ qñ alter possit ɔ alterū debitorem dñi agere. in. l. qui ꝓprio. §. si duob⁹. nu. 5. ff. de ꝓcu. fo. 94.

1 Procurator specifice ɔstitut⁹ ad litē ɔtestandā, an virtute istius mandati poterit ꝓsequi ꝛ finire. in. l. qui ꝓcuratorē. nu. 3. ff. de ꝓcu. fo. 95.

6 Procurator ad lites, an possit appellare ꝛ appellationē ꝓsequi. in. l. fina. nu. 2. ff. an per aliū cau. appel. fo. 98.

Procurator lʒ assignauerit rōnes dño, si tñ adhuc durat mādatū dʒ ꝓse qui litē, ꝛ qd si expiraret officiū vt in tutore. ibidē. nu. 4.

8 Procurator pōt interuenire qñ de crimine agiĸ ciuiliter ad penā applicā dam parti. in. l. aduersus. nu. 3. C. de furtis. fo. 7.

6 Procuratorē si feceras ad agendū ɔ me, postea venis ad transactionem mecum ꝛ promittis amplius non agere vel me nō molestare, ꝛ ꝓcurator tuus agat ꝛ me molestet, an cōmittaĸ ɔ te pena. in. l. in illa stipulatiōe. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 18.

8 Procurator cesaris qñ possit cognoscere inter priuatos. in. l. cū eorū. nu. 3. C. de sentē. ꝛ interlo. om. iudi. fo. 117.

7 Procurator si vedidit rē ꝓ maiori pretio ꝙ̄ haberet in mādatis, an vi deaĸ gessisse sine mādato. in. l. cū mādati. nu. 2. C. māda. fo. 202.

7 Procurator cesaris de quibus causis cognoscat. in. l. j. numer. 4. C. si ad uer. fis. fo. 86.

2 Procurator in rem suā ɔstitui pōt ex parte rei, nō tñ in ꝑiudiciū actoris: sed ex parte actoris pōt etiā reo inuito ɔstitui ꝛ qūo. in. l. stich⁹. §. titi⁹ cū. nu. 2. ff. de condi. inde. fo. 54.

6 Procurator si est ɔstitutus ad exigendū, tūc tā exercitiū litis ꝙ̄ etiā exe cutio censeĸ sibi cōmissa, ꝛ an poterit recipere a spōte soluēte. in. l. hoc iu re. nu. 2. ff. de solu. fo. 75.

1 Procurator ad agendū ꝙ nō possit petere executionē snie sine nouo mā dato, nisi sit ɔstitutus in rē suā, vel ad exigendū vel etiā ad lites futuras, vel ꝓ expensis factis in lite agat. in. l. si ꝓcu. nu. 5. ff. de ꝓcu. fo. 85.

5 Procuratorē aliquē absentē si ɔstitui, an statim sit ꝓcurator anteꝙ̄ susci piat instr̄m mādati. in. l. absenti fine. nu. 4. ff. de dona. fo. 31.

1 Procurator singul'r pōt ɔstitui in qualibet cā, nisi reperiaĸ expsse ɔtrium in iure. in. l. mut⁹. §. cū queriĸ. nu. 2. ff. de pcur. fo. 92.

1 Procurator actoris ita pōt a dño releuari a satisdatiōe rati sicut ꝓcura tor rei a satisdatiōe de iudicato solu. qñ dñs possidet imobilia, et an suffi ciat si dñs est in carcerib⁹. in. l. si ꝓcuratorē. nu. 2. ff. de ꝓcu. fo. 96.

Procuratoris instr̄m dʒ cōtinere nomen ꝓcuratoris, ꝛ etiā casum in quo constituiĸ ꝛ que alia ibidē. nu. 3.

Procuratoris mādatū ad lites pōt ꝓbari p testes, sed cōis vsus iudicio rum requirit publicū instr̄m. ibidē. nu. 6.

2 Procurator qñ presumaĸ recepisse mala fide solutionē, ꝛ qual'r tūc ɔ eū agiĸ. in. l. si ꝓcuratori. nu. 1. 2. ꝛ. 11. ff. de cōdi. cau. data. fo. 59.

5 Procurator si est litē cōtestatus, ꝛ sic acquisiuit sibi directū ius instātie, tuncan dñs poterit aliquē actū facere in iudicio sine ꝓcuratore. in. l. cū ꝓ curator. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo. 7.

1 Procurator pōt interuenire ex parte tutoris, qñ agiĸ ad remotionē tuto ris tanꝙ̄ suspecti, nisi agaĸ ad puniendū eū criminaliter. in. l. nō solum. §. item ait. nu. 1. ff. de ꝓcu. fo. 90.

Procurator talis ɔ̄re debeat cauere de rato, lʒ sit ꝓcurator rei ibidē. n. 2.

1 Procurator si cauit de rato, an re⁹ possit postea litigare cū ꝑstatione ꝙ si appareat ipm nō habere mādatū vult ꝙ oīa gesta habeanĸ ꝓ nō ge stis. in. l. pōponius. §. in his. nu. 5. ff. de ꝓcura. fo. 901.

7 Procurator si emit ꝛ vēditor ɔstituit se noīe ꝓcuratoris possidere, an ex ficta traditiōe sit dño quesita possessio. in. l. j. nu. 3. C. p quas pso. fo. 134.

1 Procurator in quib⁹ possit facere cōditionē dñi deteriorē. in. l. ignoran tis. nu. 1. ff. de ꝓcu. fo. 94.

2 Procuratoris ex ɔtu qñ ipse teneaĸ ꝓprio noīe vel nō, ꝛ qñ possit age re vel dñs. in. l. solutū. §. per liberā. nu. 5. ff. de pig. act. fo. 73.

8 Procurator q ꝓduxit instr̄m ꝓcurationis in iudicio non teneĸ originale dimittere penes notariū, sed pōt secū portare ꝛ ꝑmittere de eo ostenden do cū opus fuerit. in. l. instrumēta. nu. 5. C. de fideicō. fo. 83.

1 Procurator pōt etiā in cā status interuenire si agiĸ ciuiliter. in. l. nō solū. §. si status. nu. 2. ff. de ꝓcura. fo. 90.

7 Procuratoris psona, an legitimeĸ p ꝓnuntiationē iudicis etiā si vere es set falsus ꝓcurator. in. l. lʒ. nu. 7. ꝛ. 9. C. de ꝓcu. fo. 70.

7 Procuratorē potentiorē in rē suā ɔstituens perdit ius crediti sui. in. l. si. nu. 2. C. ne lice. poten. fo. 70.

1 Procurator nō dr̄ nisi q hʒ mādatū etiā si de iure possit agere sine man dato, vt est cōiuncta psona. in. l. j. nu. 2. ff. de ꝓcu. fo. 82.

6 Procurator si fuit vetus contumax, an dñs poterit appellare. in. l. j. §. si aduersus. nu. 6. 7. ꝛ. 8. ff. qñ appel. sit. fo. 95.

1 Procurator hñs mandatū ad ɔhendū vel ad vēdendū, ꝙ possit habere fidē de pretio, vel dare terminū ad soluendū pretiūꝫ, itē vt possit ꝑmittere duplā. in. l. cōtra iuris. §. si illiusa. nu. 5. ff. de pac. fo. 64.

1 Procuratorē si ɔstituo ad cām quā habeo cū titio, ꝛ ɔ̄naliter ad omnes alias, an ista clausula ɔ̄nalis restringaĸ ad alias. s. cū titio, an etiā cū alijs psonis. in. l. oīm aūt. nu. 7. ff. de ꝓcu. fo. 89.

6 Procuratores plures, an possint dari ab vno in vna cā, ꝛ quid in ei⁹ here dibus. in. l. iā tñ. §. si tñ. nu. 3. ff. iudi. solui. fo. 85.

1 Procurator actoris quo casu possit agere iudicati, vel petere executionē snie, lʒ nō habeat nouū mādatū, nec sit procurator in rē suā. in. l. actoris. nu. 2. ff. de procura. fo. 86.

1 Procurator rei quare cauet de rato. vt in. l. non solum. §. est. ꝛ nume. 1. ff. de procura. fo. 90.

1 Procurator in rem suā vt est venditor in cā euictionis, ꝙ habeat declina toriā fori ex psona ꝓpria, si est fiscus vel clericus, ꝛ quid in alijs ex perso na principalis cōuenti, ꝛ quas exceptiones possint obijcere. in. l. venditor. nu. 3. ff. de iudi. fo. 126.

7 Procurator q colludit cū aduersario, vel patiĸ ipm vincere, an dicaĸ ꝑua ricator, ꝛ qual'r agaĸ ɔ ipm. in. l. nu. 3. C. da aduo. diuer. iudicū. fo. 61.

1 Contra psonā ꝓcuratoris pōt obijci, tu nō es idoneus, qr es electus am basiator, vel potestas castri vel vrbis, vel es forensis, vel qr es clericus. in l. neꝗ femina. nu. 3. ff. de ꝓcu. fo. 94.

Procurator in rē suā, seu cessionari⁹ intentās vtilē actionē intentat eā suo nomine nō cedentis, secus si intentaret exercitiū directe ꝛ qualiter cogno scatur, an intentet vtilē, an directā, ꝛ an possit cōpelli declarare quā inten tet. in. l. ꝓcuratorē. nu. 2. ff. eo.

Procurator de cui⁹ mādato dubitaĸ vbicunꝗ dʒ admitti cū cautiōe rati intelligiĸ ꝛ limitaĸ nisi dñs sit intra ciuitatē vel ꝓpe. in. l. mutus. §. is qui. nu. 2. ff. de procu. fo. 92.

1 Procuratores duo si constituanĸ nō insolidū ad petendū. x. que debētur nō poterit vnus sine altero agere. in. l. plurib⁹. nu. 6. ff. de ꝓcu. fo. 86.

1 Procurator dr̄ me defendere, lʒ per seipsum nō defendat. in. l. oīm autē. nu. 2. ff. de ꝓcura. fo. 88.

3 **Prodigus** cui bonis est interdictū, quare nō possit testari. in l. is cui. nu. 3. de testa. fo. 37.

Quod equiparetur pupillo ꝛ furioso, qui testari non possunt non minori xxv. ann. ibidem.

6 Prodigus cui bonis est interdictū, an obligeĸ ex delictis. in. l. is cui bo nis. nu. 12. ff. de verb. obli. fo. 8.

7 Prodigus cui fuit bonis interdictū habens curatorē, in quib⁹ equiparaĸ adulto curatorē habēti, ꝛ ꝙ talis ꝓdigus nō possit testari. in. l. si curatorē. nu. 4. C. de in integ. resti. mino. fo. 78.

2 Prodig⁹ cui bonis ē interdictū equiparaĸ pupillo, nec pōt obligari sine autoritate curatoris, ꝛ an ipse ꝓdig⁹ ꝛ pupill⁹ obligenĸ naturalr̄. in. l. cer ti cōdictio. §. qm̄. nu. 4. ff. si certū petaĸ. fo. 7.

6 Prodigus si ɔhat sine curatoris autoritate, an obligeĸ, ꝛ an valeat fide iussio. in. l. marcell⁹. nu. 3. ff. de fideius. fo. 2.

7 **Productio** verbalis quando sufficiat. in. l. ij. numero. 7. C. de eden. fo. 36.

7 **Professio** expressa dr̄ qñ ingrediēs promittit tria substātialia religionis. s. obedientiā, castitatē, ꝛ paupertatem. in auĸ. ingressi. nu. 1. C. de sacrosan. eccle. fo. 7.

Professio tacita que dicatur. ibidē. nu. 2.

4 **Prohibitum** ad tp̄s censeĸ post tp̄s ꝑmissum. in. l. statuli berū. §. stichū ant. nu. 2. ff. de leg. ij. fo. 45.

8 Prohibitū fieri p viā dispositiōis si fiat per viā cōditionis censeĸ fieri in fraudā. in. l. si quis. nu. 4. C. ad le. fal. fo. 92.

2 Prohibitio expressa plus operaĸ ꝙ̄ tacita. in. l. dedi tibi. §. ꝙ̄ꝙ̄. nu. 2. ff. de cōdi. causa da. fo. 36.

1 Prohibitio facta ad tp̄s, ꝙ eo finito sit finita, ꝛ qñ nō. in. l. imperator. nu me. 3. ff. de postu. fo. 77.

1 Prohibitio quantūcunꝗ sit precisa, tñ subsistente iusta ꝛ legitima causa ꝛ cum autoritate iudicis pōt cōtra eam fieri. in. l. diuus pius. nu. 5. ff. de pe ti. here. fo. 142.

6 Prohibitio ɔhentium non est tante potentie ꝙ reddat alienationē nul lam, sicut prohibitio legis vel testatoris. in. l. si ita quis. §. ea lege. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 40.

Promissio de nō delinquēdo erga me vel rē meā nō continet turpitudinē imo honestatē, ꝛ est valida, sed ꝑmis sio de dando tibi premiū si nō delinquas hñ cōtinet turpitudinem ex pte tua. in. l. nō impossibile. nu. 4. 6. ꝛ. 7. ff. de pac. fo. 69.

1 Promissio de satisfaciēdo intelligitur de vera solutione, vel de faciendo ꝙ creditor remaneat cōtentus. in. l. j. nu. 2. ff. qui satisda. cog. fo. 50.

Promittēs facere me cautū ꝛ securū, qñ non liberaĸ nisi det fideiussorē, lʒ paratus sit per instr̄m se obligare. ibidē. nu. 3.

2 Promissio soluēdi certo loco hʒ in se nō solū locū, sed etiā tp̄s quo ꝑmis sor possit cōmode accedere ad illū locū, ꝛ si nō fuit in mora ex eo qd nō po tuit accedere nō hr̄ ratio interesse actoris, sed interesse rei si alibi cōuenir. in. l. j. nu. 2. de eo qd cer. lo. fo. 59.

Index singularium materiarum

1 ¶Promissio vel donatio facta absenti etiā in presentia testiū, vel etiā si sequat ratificatio nō valet, nisi notarius recipiat noīe absentis. in. l. j. §. pactū. nu. 4. ff. de pac. fo. 50.

6 ¶Promissio facta p venditorē de soluēdis expēsis factis in lite, cui⁹ vtilitatis sit. in. l. vēditores. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 28.

6 ¶Promissio facta patri per filiū de aliquo dādo sub cōditione, si ipm emācipet, an valeat. in. l. vtrū. nu. 1. ff. de verb. ob. fo. 29.

6 ¶Promissio pene q̄ fit inter eos q faciūt pacē ī iuicē, ꝛ pmittūt se nō offendere sub certa pena, cū talis offensa puniat p leges vel statuta, an valeat. in. l. si facta stipulatio. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 10.

6 ¶Promissio de dādo aliquid alicui, si illi nupserit, an valeat. in. l. si ita stipulatio. nu. 4. ff. de verb. obli. fo. 10.

6 ¶Promissio facta alicui qñ valeat, ꝛ qñ nō. in. l. inter stipulantē. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 23.

1 ¶Promissio facta p dote, noīe dotis hz in se tacitā cōditionē, si matrimoniū ꝯbatur. in. l. itē qꝛ. nu. 4. ff. de pac. fo. 51.

6 ¶Promissio ista vz, pmittis mihi. x. si hodie pulsabit ad vesperas, ꝛ secuta pulsatiōe debent. in. l. a titio. nu. 3. ff. de verb. ob. fo. 29.

1 ¶Promissio nuda, an vestiat a stipulatiōe penali. in. l. iurisgentiū. §. quinimo. nu. 10. ff. de pac. fol. 54.

2 ¶Promissio facta ex turpi cā ex pte pmissoris tantū vz cū effectu ex parte stipulatoris, quātū vz mero iure, sed dat exceptio ex pte vero vtriusq; est ipso iure nulla. in. l. si ob turpē. nu. 5. ff. de cōdi. ob tur. cau. fo. 41.

2 ¶Promissio siue nauis ex Asia venerit siue nō, an sit pura vel cōditionalis. in. l. iulian⁹. nu. 34. ff. de cōdi. inde. fo. 53.

6 ¶Promissio penalis d nō petēdo reduci laudū ad arbitriū boni viri, an intelligat si laudū erit equū. i. l. q rome. §. duo frēs. nu. 5. ff. de vbo. ob. fo. 35.

2 ¶Promissio an valeat si pmisi tibi decē sub ꝯditiōe, si iurabis te aliqd fecisse. in. l. si quis cū. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 32.
Si tūc iuras q actio oriat ex ꝯuētione nō ex iuramēto. ibidē. nu. 3.
An talis cōuentio sit ꝯctus innominatus. ibidē. nu. 4. ꝛ. 5.

6 ¶Promissio de iudicato soluēdo, ꝛ pmissio de soluēdo iudicatum, an sint idē. in. l. ij. nu. 3. ff. de preto. stipu. fo. 81.

2 ¶Promissio oīs alteri facta censet hrē in se tacitā ꝯditionē vel modū, si ille cui facta est seruet pmissa. i. l. q̄ro an. §. inter locatorē. nu. 3. ff. loca. f. 122.

6 ¶Promissio ista, si dico pmitto tibi qd do. an valeat nisi ꝯtineat aliqd in futurū prestādū. in. l. stipulationū. §. stipulatio aūt ē. nu. 4. ff. de v. ob. f. 7.

7 ¶Promissio de nō agēdo in his q̄ nō trāsmittunt ad heredes restringit solū ad personā pmittētis, nō aūt heredū, nisi fuerit expresse dictū de heredibus. in. l. cū mota. nu. 3. C. de transac. fo. 50.

4 ¶Promissio facta a viro de dādo aliqd mulieri si nubat pmittenti, an valeat, ꝛ qd si terti⁹ pmittat. in. l. titio cētū. §. titio. nu. 3. ff. de ꝯdi. ꝛ de. f. 77.

2 ¶Promissio indemnitatis qualiter intelligat. in. l. tutor pupilli. nu. 3. ff. ad velleia. fo. 98.

2 ¶Promissio de nō vtendo exceptione velleiani q possit fieri extra iudiciū ꝛ an valeat sicut simplex renuntiatio. in. l. si mulier. §. si mulier pro eo. nu. 5. ff. ad velleia. fo. 100.

7 ¶Promissio de dādo sextantē de p̄senti p remissione talis spei etiā datiōe subsecuta nō reuocat nec tractat, lz ꝯditio fideicōmissi defecerit. in. l. j. nu. 4. C. de pac. fo. 39.

2 ¶Promisisti mihi dare infra terminū certū sub pena, postea progaui terminū ꝛ de pena nihil fuit dictū, si non soluas infra primū terminū nō incidis in penā, ꝛ quid si non soluis in termino prorogato. in. l. insulā. §. in operis. nu. 3. ff. loca. fo. 123.

2 ¶Promittēs alicui vēdere, an ille cui facta est pmissio si aliquid soluit pro venditione futura possit non emere ꝛ repetere datū. in. l. in bonefidei. §. si tamē. nu. 3. ff. de eo quod cer. lo. fo. 61.

6 ¶Promittēs p se, an videat etiā pmittere pro herede. in. l. si sic stipulat⁹. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 9.

6 ¶Promittens facere q habeā decē, an teneat dare. in. l. illa stipulatio. §. eum qui. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 20.

6 ¶Promittēs sub pena aliquē nō offendere, ꝛ postea offendit fratrē illius, an icidat i penā. i. l. si qs ita stipu. §. chrysogon⁹. nu. 12. ff. de vb. ob. fo. 37.

2 ¶Promittis mihi sub ꝯdōne aīo nouādi qd mihi debebas pure, q interiz agere nō possim. in. l. aliqñ. §. si sub cōditione. nu. 3. ff. ad velleia. fo. 97.

2 ¶Promisisti mihi centū capue, ꝛ qꝛ fuisti in mora accedēdi capuā conuenio te hic vbi sortiris forū, ꝛ interest mea poti⁹ habuisse ibi q̄ hic in decē possum petere centū, ꝛ. x. licet tua intersit potius ibi soluisse q̄ hic in quinq; que cū deducant de meis decē condēnaberis i centū quinq;. in. l. ij. nu. 4. 5. 6. ꝛ. 7. ff. de eo quod cer. lo. fo. 59.

6 ¶Promisisti mihi aliquid si te vicero ad brachia vel in ludo schacorum ꝛ per te stet quomin⁹ ludam⁹, an habeat perinde ac si te vicerim. in. l. in executione. §. quicunq;. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 25.

2 ¶Promisisti simplr tūc vr actū vt soluat vbi petitū fuerit dūmō petat in loco vbi sortiris forū. in. l. in bonefidei. §. si tñ. nu. 5. ff. de eo qd cer. lo. f. 61.

1 ¶Promittēs soluere in quocūq; loco, si fuerit repert⁹ pōt vbiq; cōueniri. in. l. si cōuenerit. nu. 5. ff. de iurisdi. om. iudi. fo. 20.

1 ¶Promittis q talis cōsentiat vel ratū habeat intelligit ita ꝛ taliter q valeat de iure. in. l. inuitū. nu. 4. ff. de ser. vrb. predi. fo. 159.

6 ¶Promisisti aliquid fieri ante kalendas debet intelligi. s. finitas. in. l. stipulationes nō. §. si quis. nu. 1. ff. de verbo. obli. fo. 32.

1 ¶Promisisti sistere certa die in cā quā habebas mecū, ꝛ postea illa die vocaris ꝛ cōpareas corā alio tribunali maiori rōne iudicis vel cause excusaris si nō cōpares corā q̄ pmisisti. i. l. ij. §. si qs. nu. 4. ff. si qs cautio. fo. 39.

2 ¶Promittēs vsuras sub spe mutui recipiēdi nō cogit recipere, nec vsuras soluere. in. l. qui pecuniā. nu. 3. ff. si cer. peta. fo. 15.

1 ¶Promittens aliquē defendere tenet iudiciū suscipere, ꝛ an precise. in. l. recte defendi. nu. 1. ff. de iudi. fo. 129.

2 ¶Promitto dare intelligit me: si vero pmitto dari, tūc solū fcm̄ meū est in obligatiōe quo curē. in. l. si ego. §. labeo. nu. 2. ff. si cer. pe. fo. 20.

2 ¶Promittens p metū si postea tpe solutionis subsit eadē cā, met⁹ poterit solutū repetere, ꝛ quid si nō suberat cā met⁹. in. l. si ob turpē. nu. 2. ff. de cōdi. ob turpem cau. fo. 41.

2 ¶Promisisti mihi. x. ephesi aut capue hoīem, ꝛ ego ephesi debeo in libello narrare qualiter pmisisti mihi. x. ephesi, ꝛ qualis debeat esse cōclusio. in. l. ij. §. si quis. nu. 2. ꝛ. 3. ff. de eo qd cer. lo. fo. 59.

6 ¶Promittens alienū factū in quibus casibus obliget. in. l. stipulatio ista. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 13.

2 ¶Promittēs in aliquo loco rñdere q videat pmittere soluere. i. l. nō vtiq;. §. si quis. nu. 3. ff. de eo qd cer. lo. fo. 60.

2 ¶Promittens stichū censet pmittere dare, ꝛ nō tradere. in. l. pmissor. nu. 3. ff. de consti. pe. fo. 65.

2 ¶Promisisti ephesi vel capue, an intelligat q misit tm̄ tps qd possis ad vtrūq; accedere. in. l. nō vtiq;. §. si quis ita. nu. 3. ff. de eo qd cer. lo. fo. 60.

2 ¶Promittēs rē incertā dz maiorē diligentiam adhibere q̄ ille q pmittit certā ꝛ quare. in. l. cū in plures. §. seruū meū. nu. 2. ff. loca. fo. 124.

6 ¶Promittens ante mensem ianuarij prime futuri intelligit. s. finitū. in. l. q ante kalendas. nu. 1. ff. de verb. obli. fo. 9.

6 ¶Promittēs qs dare añ kalēdas pōt dare qñ vult, ꝛ quid si pmisit dare Kalendis. in. l. qui ante Kalendas. nu. 3. ff. de verbo. obli. fo. 9.

6 ¶Promittis mihi quolibet anno dare decē, an in principio cuiuslibet anni potero petere. in. l. q hoc anno. nu. 2. ff. de verb. obli. fo. 16.

4 ¶Promittēs qs alteri vēdere vel facere instrm̄ de aliq̄ re dz talr facere q valeat, ꝛ cū debitis ꝛ vsitatis solēnitatib⁹. in. l. hmōi. nu. 5. de leg. j. fo. 32.

4 ¶Promittens dare scachū mattū cū pedona, ꝛ illa sit facta regina ꝛ cū illa sit datum, an videatur datum cū pedona. in. l. falsa demō. §. sed ꝛ si. nu. 4. ff. de cōdi. ꝛ demon. fo. 72.

2 ¶Promittēs qs in defectū alteri⁹, ꝛ creditor elegit vnū qñ tūc possit redire ad aliū, ꝛ qd in fideiussore. in. l. si ego decē. nu. 10. ff. si cer. pe. fo. 19.

6 ¶Promittēs aliquid facere ꝛ nō pōt facere p se, an poterit facere p aliū. in. l. inter artifices. nu. 2. ff. de solu. fo. 68.

2 ¶Promittēs in trib⁹ terminis, si dedit pignus cū hoc vt sit sua quaq; die pecunia soluta nō sit liceat creditori illud vēdere ꝛ nō soluit in primo termino, quare nō liceat creditori pign⁹ vendere nisi elapsis alijs terminis. in. l. si necessarias. §. si annua. nu. 2. ff. de pigno. act. fo. 72.

2 ¶Promittēs fabricare insulā in vno loco ꝛ fabricauit alibi, quare nō ita cōsequit liberationē sicut ille q pmisit rē dare in vno loco ꝛ dedit alibi. in. l. nō vtiq;. §. itē iulianus. nu. 2. ff. de eo qd certo loco. fo. 60.

2 ¶Promittēs in defectū alteri⁹ petitiōe facta a primo nō liberat, sz ex actione sic. in. l. si ego. nu. 1. ꝛ. 2. ff. si cer. pet. fo. 19.

2 ¶Promittēs aliquē defendere vel iudicatū solui, que pmissio cōtinet clausulā de defendendo si nō defendit, incidit in penā pmissam vel in stipulationē ad interesse, sed reintegra pōt morā purgare. in. l. qui ob rē. nu. 2. ꝛ 3. ff. de condi. inde. fo. 47.

7 ¶Promisisti tenere rē tuā quā possidebas ꝛ ciuiliter ꝛ naturaliter, ꝛ te absente occupaui naturalē, an perdas ciuilē quā aīo retinebas. in. l. si certis annis. nu. 5. C. de pac. fo. 47.

8 ¶Promittēs qs dare vel ꝯcedere turrim ꝯ oēm psonā, restringit pmissio preter q̄ ꝯ se vel suos. in. l. cū acutissimi. nu. 8. C. de fideicom. fo. 84.

6 ¶Promittēs mihi centū libras in florenis auri, an possim petere aurū. i. l. si stipulatus. nu. 1. ff. de solu. fo. 72.

6 ¶Promittens facere me cautū ꝛ securū, an teneat dare fideiussores. in. l. j. §. iudiciales. nu. 3. ff. de preto. stipu. fo. 30.

6 ¶Promittere amplius nō agere, an sit idē qd pmittere nō petere. in. l. amplius. nō. nu. 3. ff. rem ra. habe. fo. 88.

4 ¶Promittēs simpliciter talē fundū, an videat pmittere dare vel tradere. in. l. si a substituto. §. heres. nu. 8. ff. de lega. j. fo. 20.

2 ¶Promisisti mihi dare librū postq̄ scripseris vel si scripseris q possim agere vt scribas, ꝛ postq̄ scripseris mihi des. in. l. tenet ex empto. §. si vendidi. nu. 3. ff. de act. emp. ꝛ vendi. fo. 107.

2 ¶Promittere mihi ad certā diem vel pmittere simplr, ꝛ postea facere pactum de nō petendo vsq; ad certam diem, an sint paria. in. l. sufficit. nu. 4. ff. de condi. inde. fo. 1.

2 ¶Promittens sub spe future numerationis nō hz necesse recipere. in. l. qui pecuniam. nu. 1. ff. si cer. peta. fo. 14.
Quando tunc ꝛ que actio oriatur in bienniū, ꝛ que exceptiones competāt. ibidem. nu. 2.

2 ¶Promittēs ꝛ soluēs indebitā pecuniā p errorē p dote iussu mulieris futuro spōso secutis nuptijs nō repetit a marito, sz a muliere, ꝛ quid soluto mrimonio. in. l. si donatur⁹. §. si quis. nu. 2. ff. de cōdi. cā da. fo. 39.

¶Promittēs mi-

2 Promittens mihi tradere ꝛ trãsferre ius qđ habet in tali re, si postea vẽdat eã alteri cũ pacto de retrouẽdendo ꝙ teneaꝛ cedere mihi actionẽ. in. l. j. §. qđ aũt. nu. 3. ff. depo.si. fo.107.

1 Promittẽs scribere textũ vel lecturã, teneꝛ etiã scribere rubricas. in. l. nõ idcirco. nu. 3. ff. de iudi. fo.125.

2 Promittẽs certũ fideiussorẽ vel dare pign⁹ põt dare aliũ vel aliud eque bonũ. in. l. si quis domũ. nu. 4. ff. loca. fo.115.

2 Promittẽs aliquẽ repñtare corã iudice ad ipsi⁹ iudicis mãdatũ semel representãdo liberaꝛ, nisi ꝓmiserit repñtare quoties opus fuerit. in. l. duobus reis. §. ꝙ si reus. nu. 8. ff. de iureiuran. fo.27.

1 Promittens ꝑ stipulationẽ lз nõ possit apponere pactũ in sui favorẽ ꝙ vestiaꝛ coherẽtia ꝓmissionis, tñ q tradit lз nõ ad sui cõmodũ, sз recipientis bene põt apponere, ꝛ vestiꝛ. in. l. in traditionib⁹. nu. 2. ff. de pac. fo.68.

1 Promittẽs aliũ sistere ĩ iudicio, si videt se nõ posse sistere, qꝛ ille aufugit vel se absentauit ne cõmittaꝛ stipulatio ꝯ eũ põt se offerre paratũ suscipe defensionẽ ꝓ illo cũ satisdatiõe de iudi. solu. in. l. si eũ iudicio. nu. 2. ff. si qs cautio. fo.43.

5 Promittere videris vsqз ad biduũ si ꝓmittis mihi decẽ in dieb⁹ illis. ĩ. l. cum qui. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo.16.

6 Promittẽs mihi decẽ vsqз ad tres Kalendas vel vsqз ad finẽ illi⁹ anni, an tenearis nisi vsqз ad illas Kalendas vel finẽ anni, ꝛ postea nõ. in. l. cuз qui ita. §. qui ita stipulaꝛ. nu. 3. ff. de verb. obli. fo.18.

Si promisisti mihi fundũ simpliciter pleno iure ꝓprietatis ꝛ vsusfru. et postea fundũ tradas detracto vsufructu, an liberaris in aliquo. in. l. cũ qui ita. §. si a te. nu. 3. ff. eo. fo.19.

2 Promittens certo loco soluere ꝙ in loco destinate solutionis dicaꝛ sortiri forum, ꝛ si ibi nõ reperiaꝛ, an poterit ibidem citari. in. l. j. nu. 3. ꝛ. 4. ff. de eo quod cer. lo. fo.59.

6 Promissor si tpe ꝯditionis aduenietis reperiaꝛ deportat⁹ ꝛ bona ꝯfiscata, an tñ stipulatio cõditionalis cõmittatur ꝛ ꝓducat actionẽ. i. l. quoties. nu. 3. ff. de noua. fo.63.

2 Promissum ob cãm implendã si cã nõ põt impleri ex casu supueniente sine dolo mora vel culpa implere debẽtis põt peti per actionẽ prescriptis verbis casu quo si datum esset nõ posset repeti. in. l. si pecuniã. §. sed si nu. 4. ff. de condi. causa da. fo.37.

2 Promissum factũ est si certũ infra tp̃s fieri nõ posse cõmissa est pena mero iure, sed nõ põt exigi nisi toto tpe elapso, ꝛ quid de interesse particulari. in. l. nõ oĩs. nu. 7. 8. ꝛ. 10. ff. si cer. peta. fo.11.

6 Promissum ob turpem causam, an possit repeti. in. l. si plagij. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo.36.

7 Promissa nõ seruans negligẽdo ita rũpit fidẽ, sicut si nõ seruaret agendo. in. l. cũ proponas. nu. 3. C. de dolo. fo.77.

7 **Pronuntiatio** iudicis qñ nõ sit necessaria sup q̃one emergẽti. in rubꝛ. nu. 4. C. de lit. contest. fo.117.

7 Pronũtiandũ est sup emergẽti, ꝛ qd si nõ fuit ꝓnuntiatũ, sз ad vlteriora ꝓcessum. in. l. a ꝓcedẽte. nu. 4. C. de dila. fo.119.

1 Pronuntiatũ qñ fit aliter q̃ fuerit petitũ. ĩ. l. sicuti. §. sed si. nu. 7. ff. si serui. vendi. fo.1?9.

1 Pronũtiatio sup cõpetentia iurisditiõis vз, ꝛ qualiter fiat, ꝛ qñ nõ sit necessaria. in. l. ij. nu. 10. ff. si qs in ius vo. nõ ierit. fo.29.

1 Pronũtiare quẽ liberũ aliud est aliud ꝓnuntiare esse liberandũ. in. l. qui se dicit. nu. 2. ff. de iudi. fo.129.

2 Pronũtiatio facta sup aliquo iudicio summario ꝛ executiuo non preiudicat si illud idẽ deducaꝛ in alio ordinario. in. l. qđ in diẽ. §. si rationẽ. nu. 5. ff. de compensa. fo.100.

5 Pronuntiare sup maleficio sufficit ꝙ talis ipsum cõmisit, ꝛ sic sup facto nec est opus ꝓnuntiare sup pena qñ est statuta a iure cõi vel municipali. in. l. exitus. nu. 3. ff. de acqui. pos. fo.?0.

5 Pronũtiatio facta in cã summaria sup aliquo incidẽti nõ preiudicet quominus illud idẽ possit refricari ĩ ordinario iudicio principaliter. in. l. a diuo pio. §. si sup reb⁹. nu. 6. ꝛ. 7. ff. de re iudi. fo.70.

5 Pronũtiatũ si fuit executionẽ nõ esse fiendã pp nullitatẽ sñie si fuit ꝓnũtiatũ non ꝓhibeꝛ victor agere ordinario iudicio ꝛ petere declarari sñiam esse validã. in. l. a diuo pio. §. si sup rebus. nu. 6. ff. de re iudi. fo.co.

7 Pronũtiatione facta principali cã, an censeaꝛ facta sup incidẽti. in. l. j. nu. 7. 8. ꝛ. 9. C. de ordi. iudi. fo.116.

2 **Propositum** primum inspicitur. in. l. ij. nu. 8. ꝛ. 9. ff. si certum peta. fo.3.

4 Propositum qđ operaꝛ in ꝓposito hoc operaꝛ oppositũ in opposito. in l. si ex toto. nu. 3. ꝛ. 4. ff. de leg. j. fo.5.

3 Propositio illa. s. duo ꝛ tria sunt quinqз qualiter reprobeꝛ. in. l. ij. nu. 5. ff. de condi. insti. fo.80.

4 Propositũ primũ inspiciꝛ qñ fuit licitũ ꝛ ex illo reddiꝛ licitũ id qđ sequitur. in. l. cetera igiꝛ. §. sed si parauit. nu. 3. de lega. j. fo.17.

1 Proposita debẽt fieri ꝑ illũ qui preest ꝯsilio vel collegio ꝑ ꝯsules ꝛ per principẽ. in. l. itẽ veniũt. §. preter hec. nu. 4. ff. de peti. here. fo.147.

8 **Propter** vnum quodqз tale ꝛ illud magis. in. l. j. nu. 3. C. vñ vir ꝛ vxor. fo.23.

2 **Proprietatem** nudã fundi si in te trãstulisti indebite cum vsufructu q ꝑtinebat ad titiũ, sed ego vtebar ꝛ fruebar de facto possum cõdicere ꝓprietatẽ rõne dñij, ꝛ vsumfructũ rõne quasi possessionis. in. l. indebiti. §. sed ꝛ si. nu. 11. ff. de ꝯdi. inde. fo.43.

4 Proprietas rei dꝛ esse apud illũ q hз directũ dñiũ nõ apud illũ q habet vtile. in. l. si dom⁹. §. si fund⁹. nu. 3. ff. de lega. j. fo.28.

7 Proprietas quid sit. in. l. ꝓprietatis. nu. 2. C. de ꝓba. fo.164.

5 Proprietatẽ qñ vn⁹ hз in domũ ruinosam, ꝛ alter vsumfructuз, qualiter teneanꝛ cauere cũ fideiussore vel sine. in. l. hoc amplius. §. celsus recte. nu. 2. ꝛ. 3. ff. de dam. infec. fo.13.

4 Proprietas dom⁹ qñ legaꝛ, an erit ĩ libera optiõe hr̃dis si domos testõr religt ĩ pr̃imonio vt possit dare dteriorẽ. ĩ. l. si dom⁹. nu. 5. ff. de leg. j. f. 27.

5 Proprietari⁹ si haberet ciuilẽ ꝛ fructuari⁹ expelleret a naturali, an proprietarius ꝑderet ciuilẽ. in. l. si homo. nu. 4. ff. de vsuca. fo.66.

7 Proprietari⁹ qñ alienat ex mera volũtate dз interuenire ꝯsensus vsufru. nec cogaꝛ habere malũ proprietariũ, ꝛ an debeat habere laudemiũ. in. l. ij. nu. 2. C. de vsufru. fo.149.

1 Proprietari⁹ nõ põt imponere seruitutẽ in p̃iudiciũ fructuarij vel habẽtis aliã seruitutẽ realẽ. in. l. seruitutes. nu. 4. ff. de serui. fo.155.

8 Proprietarius quo casu sine cõsensu vsufru. nõ põt suã ꝓprietatẽ alienare. in. l. si. §. filius aũt. nu. 2. C. de bo. que libe. fo.107.

5 Proprietari⁹ teneꝛ repromittere tã de vitio soli q̃ superficiei, sз superficiari⁹ teneꝛ de vtroqз vitio satisdare. i. l. h amplius. §. q̃sitũ. nu. 2. ff. de dã. ife. f. 13.

5 Proprietari⁹ sol⁹ si fuit requisit⁹ ꝛ noluit cauere, ꝛ in ei⁹ ꝯtumaciã actũ est ꝯ fructuariũ ꝛ satisdedit, an eodẽ mõ ꝓcedaꝛ, ꝛ qd si ꝓprietari⁹ nõ fuit requisit⁹. in. l. hoc amplius. §. celsus recte. nu. 10. ff. de dã. infec. fo.co.

4 **Prorogatio** iurisdictionis de vno iudice ad alium nõ hз locum in cã criminali. in. l. si seruus plurium. §. si quis. nu. 6. ff. de lega. j. fo.22.

5 Prorogatio termini intelligiꝛ facta cũ oĩ qualitate q̃ inerat in primo termino. in. l. j. §. ꝛ post operis. nu. 5. ff. de ope. no. nun. fo.3.

Prorogare iurisdictionẽ, an possit quis in iudicẽ alteri⁹ territorij sine voluntate sui iudicis, ꝛ quis in clericis. ibidẽ. nu. 6.

5 **Protestatio** qui alieno noĩe aliquid tibi protestaꝛ vel inhibet nõ teneris sibi credere, ꝛ põt spernere ꝓtestationẽ, ꝛ quid si ostendat mandatũ. in. l. de pupillo. §. qui procuratorio. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo.6.

3 Protestatio est vtilis in depẽdentib⁹ ab aĩo ad declarandũ aĩm ꝛ dꝛ ꝓtestatio declaratoria. in. l. ꝓ herede. nu. 9. ff. de acqui. here. fo.90.

1 Protestatiõi sibi facte q nõ ꝯdicit censeꝛ ei acqescere, ꝛ qñ hoc ꝓcedat et remediũ est semp ꝙ ꝯdicat. in. l. si fideiussor. nu. 2. ff. q satisda. cog. fo.33.

7 Protestatio nõ ꝓdest in his q̃ nõ dependẽt a volũtate ꝓtestãtis. in. l. alimenta. nu. 2. C. de neg. gest. fo.72.

3 Protestatio clandestine facta nõ sufficit in actu q depẽdet ex volũtate ꝓtestantis ꝛ alteri⁹ vt est ꝯctus si aliter nõ apparet de metu ꝛ violẽtia subsecuta. in. l. q in aliena. §. celsus. nu. 3. ff. de acqui. here. fo.87.

4 Protestatio nõ prodest si factis cõtrariaꝛ. in. l. demõstratio. nu. 9. ff. de cõdi. ꝛ demon. fo. ?0.

2 Protestatio ꝙ nõ prosit in his que nõ dependẽt a volũtate ꝓtestantis. in. l. si. nu. 7. ff. de eo qđ cer. lo. fo.?2.

5 Protestatio, si ꝓtestor tibi ꝙ nõ soluas ei cui teneris soluere, an tenearis obedire. in. l. si opus nouũ. nu. 2. ff. de ope. no. nun. fo.8.

2 Protestatio facta ꝑ ꝓcuratorẽ nõ arctat ꝓtestantẽ nisi oñdat instr̃m mãdati. in. l. si quis. in si. nu. 2. ff. deposi. fo.104.

7 Protestatio quo casu non finiꝛ morte, sed trãsit in heredẽ, sed regulariter secus. in. l. si intra. nu. ?. C. de nõ nu. pecu. fo.190.

7 Protestatio qua põt vti volẽs agere ꝯ minorẽ nõ obstãte exceptiõe minoris etatis. in. l. in isto iur̃o. §. qđ obseruari. nu. 11. C. de iura. calũ. fo.101.

7 Protestatio facta ꝑ aliquẽ corã vicinis ꝙ intẽtio sua nõ est ꝯhere ꝛ si cõtingat ipsum ꝯhere hoc facit coact⁹, ꝛ ꝑ vim nõ ꝓbat violentiã si postea contrahat. in. l. solã. nu. 4. C. de testi. fo.170.

1 Protestatio facta a me tibi ꝙ nõ emas talẽ rem. qꝛ non est vendẽtis, sed mea si postea emas facit te malefidei possess. in. l. sed ꝛ si. §. si ante litẽ. nu. 6. ff. de peti. here. fo.149.

4 Protestari an possim debitorib⁹ debitoris mei ꝙ sibi nõ soluãt in. l. heres. nu. 2. ff. ad treb. fo.106.

6 Protestatio an debeat fieri dño si est presens ꝛ nõ ꝓcuratori. in. l. si procuratori. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo.22.

2 Protestatio facta alicui ꝙ nõ faciat illud ad qđ faciẽdũ teneꝛ non vз nec teneꝛ ille sibi obedire. in. l. vtrũ presente. nu. 2. ff. de cõsti. pecu. fo.66.

8 Nõ sufficit habuisse timorẽ nisi ꝓtestatio sequaꝛ, ꝛ ꝙ ꝓtestatio debeat fieri publice ꝛ corã honestis ꝑsonis. in. l. j. nu. 2. C. de his q ꝑ met. iud. fo.133.

Protestatio qualiter tũc succedat loco appellatiõis. ibidẽ. nu. 1. 2. ꝛ. 3.

7 Protestatus si est aliquis tibi vt nõ recipias eũ in fideiussorẽ, qꝛ si fideiubebit nõ intẽdit tibi obligari, ꝛ postea tu ipsum recipias, an obligabiꝛ. in l. pacta nouissima. nu. 6. C. de pac. fo.42

Protestatio in actu necessario nõ prodest ꝓtestanti, nisi aduersari⁹ ei cõsentiat secus in voluntario. ibidem.

7 Protestatio nõ operaꝛ nisi ꝓ tpe futuro post factã ꝓtestationẽ. in. l. si qs nolente. nu. 3. 5. ꝛ. 6. C. de neg. gest. fo.74.

2 Protestatio facta parte absente ꝛ ignorante qñ nõ prosit protestãti. in. l. cum in plures. §. locator. nu. 2. 3. ꝛ. 5. ff. loc. fo.124.

2 **Prothocollum** ſi reperitur cancellatũ ⁊ notariꝰ in margine ſcripſit cancellatum per errorẽ, an iſta ſcriptura notarij faciat vt habeat pro non cancellato remiſſiue. in. l. ſi vnus. nu. 6. C. de teſta. fo. 37.

4 Prothocollũ ſi nõ reperit, an deroget fidei inſtrumẽti. in. l. ſempronius. nu. 3. ff. de lega. ij. fo. 50.

4 Cum de fide inſtrumenti dubitat recurritur ad prothocollũ. in. l. ſempronius. nu. 2. ff. de lega. ij. fo. eo.

5 Prothocolla notarij ſi reperiant penes aliquẽ teſtiũ, qñ iſte tertiꝰ poſſit cõpelli edere ſicut ipſe notariꝰ. i. l. quedã ſunt. §. nihil. nu. 8. ff. de edẽ. f. 50.

3 **Prouiſio.** Prouiſio legis extraordinarie vel diſponẽtis aliquid cõtra ius cõe, an extendit de pſona ad perſonã. in. l. ſi vero. §. de viro. nu. 1. ff. ſolu. matri. fo. 32.

3 Prouidens ſibi in vnũ caſum cenſet in alio renũtiaſſe ꝓuiſioni legali. i. l. ſi cum dotẽ. nu. 3. ff. ſolu. matri. fo. 12.

Per prouiſionẽ hoĩs plenã in vno caſu cenſet receſſum a prouiſione legali ſemiplena in duobus caſibus. ibi. nu. 4.

3 Prouiſio facta in vno caſu ad aliũ non extenditur. in. l. ſi cũ dotẽ. nu. 2. ff. ſolu. matri. fo. eo.

3 Prouiſio facta in vnũ caſum extenditur ad ſimilem in quo ꝓuidens prouidere potuit, ſed facta in vna perſona nõ extendit ad aliã. in. l. gallus. §. ⁊ quid ſi. nu. 5. ff. de libe. ⁊ poſthu. fo. 52.

3 Prouiſio expreſſa qñ requirit qui prouidet in vnum caſum nõ cenſet in alio prouidiſſe. in. l. cõmodiſſime. nu. 4. ff. de libe. ⁊ poſthu. fo. 46.

5 Prouiſio ſpecialis cõcurrit cũ gñali, ⁊ ecõuerſo, qñ emanãt a diuerſis legibus ſecus qñ ab eadẽ. in. l. j. §. dixerit. nu. 3. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 26.

5 Prouiſum gñaliter, lȝ ſit in aliquo caſu ſi tñ eſt nota dignꝰ vtile eſt ſuper illo ſpecialiter ꝓuidere. in. l. j. §. dixerit. nu. 2. ff. de publi. fo. eo.

2 Prouidere nõ intelligit quis illis qui habẽt ab eo cãm lucratiuã quibꝰ nõ tenet, ſed habẽtibꝰ onerosam ſic. in. l. ſi mercedẽ. §. ſi habitatoribꝰ. nu. 5. ff. de act. emp. ⁊ vendi. fo. 114.

8 Prouiſio facta in vnũ caſum quẽ quis putabat deuẽturũ trahit ad aliũ qui preter ꝓpoſitũ euenit. in. l. ſi. nu. 3. C. de poſthu. here. inſti. fo. 76.

1 Prouiſio hoĩs nõ tollit prouiſionẽ legalẽ pleniorẽ. in. l. ſi. §. ſi a fideiuſſore. nu. 2. ff. de eo ꝑ quẽ fac. eſt. fo. 38.

8 Prouiſio iuris veteris minꝰ plena nõ tollit ꝑ nouã ꝓuiſionẽ ⁊ meliorẽ. l. ſi. §. ⁊ hoc quidẽ. nu. 2. C. de iure deli. fo. 65.

3 Prouidere q põt circa aliquẽ defectũ q hȝ vitiare diſpoſitionẽ ſuam dȝ prouidere, nõ aũt dȝ cõferre diſpoſitionẽ in tps quo ꝑ aliũ ꝓuideat, ⁊ an talis diſpoſitio ſit nulla. in. l. ſeruꝰ. nu. 2. ff. de cõdi. inſti. fo. 83.

3 Prouiſio generalis nõ refert ad ſpecificata. in. l. coheredi. §. qui patrem. nu. 2. ff. de vulga. ⁊ pupil. fo. 77.

Quid ſi generalis ⁊ ſpecialis prouiſio contineat in diuerſis diſpoſitionibus. ibidem. nu. 3.

1 **Prouinciarum** diſtinctio ꝙ ſit quadruplex et illa q̃ ſit per idiomata penitꝰ diuerſa fuit introducta de iure gentiũ, ⁊ an due ex illis poſſint vniri i repe. l. ex hoc iure. nu. 11. 12. ⁊. 13. ff. de iuſti. ⁊ iure. fo. 5.

1 Prouincia illa vel ciuitas dr ſua in qua qs hȝ domiciliũ, nõ in illa i qua natus eſt ſi domiciliũ ibi nõ hȝ. in. l. ij. §. itẽ ſi. nu. 2. ff. de iudi. fo. 115.

8 Prouincia q̃ dicat. in. l. ſi. nu. 2. C. de pſcrip. long. temp. x. vel. xx. an. fo. 113.

7 **Pubertati** proximus dr qs poſt annũ decimũ cũ dimidio. in aut. ſacra. nu. 6. C. ſi aduer. vendi. fo. 82.

3 Pubertati ꝓximus ſi nõ eſt cepta vltima dies teſtari nõ põt quãtũcũqȝ malitia ſuppleat etatẽ, ſecus in matrimonijs, ⁊ quid in cõtractibꝰ. i. l. qua etate. nu. 5. ff. de teſta. fo. 35.

7 Pubertati proximus qñ dicat quis. in. l. properandũ. §. ⁊ ſi quidẽ. nu. 2. C. de iudi. fo. 108.

3 Pubes minor. xxv. an. põt ſine curatoris autoritate facere teſtm̃. i. l. qua etate. nu. 3. ff. de teſta. fo. 35.

7 **In** publiciana q̃ dat preſcribẽti, an iura vetera ſint correcta vt nõ detur ei qui hȝ cãm a malefidei poſſeſſore. in aut. malefidei. nu. 3. C. de preſcrip. long. temp. x. vel. xx. an. fo. 113.

7 Publiciana cõuentus que nõ dat cõtra titulo poſſidentẽ a diuerſis autoribus, an debeat interrogari, an poſſideat cũ titulo vel ſine. in. l. cogi. nu. 13. C. de peti. here. fo. 144.

5 Publiciana ſi egi vel etiã triticaria ꝑ re que nõ erat mea ⁊ obtinui, an acquirã dñiũ ſi erat illis ꝯ quẽ obtinui ⁊ vſucapiẽdi cõdictionẽ ſi nõ erat illius. in. l. pomponius. §. ſi iuſſu. nu. 2. ff. de acqui. poſ. fo. 46.

8 **Publicatio** de actis geſtis in iudicio qñ ⁊ per quẽ ⁊ ad cuiꝰ iſtantiã ſit ⁊ qualiter. in. l. ſi. nu. 2. 3. ⁊. 4. C. de re iudi. fo. 122.

7 Publicatio inſtrumẽti vel teſtiũ facit fidẽ in preiudiciũ nõ citati, ⁊ qualis debeat eſſe citatio. in aut. ſed ſi quis. nu. 3. C. de teſti. fo. 173.

7 **Publicani** ſi exigant a trãſeuntibꝰ vltra q̃ȝ debeant ad qd teneant. in. l. ij. nu. 3. C. ex quib. cau. infa. irro. f. 62.

5 Publicanus ſicut grauat propter maximos fructus quos recepit vt teneatur cõducere pro ſequenti tẽpore, an ita exoneret ſi nullos vel paucos fructus vel reditus recepit. in. l. cotem. in. §. qui maximos. nu. 3. ff. de publi. ⁊ vecti. fo. 28.

1 **Pueritia** põt dici vſqȝ ad decimũſeptimũ annũ cõpletũ, ſȝ regulaliter puerilis etas dr vſqȝ ad. xiiij. in maſculo, et xij. in femina poſtea dicunt adulti ⁊ ꝙ in certis caſibꝰ diuerſimode capiat remiſ. in. l. j. nu. 9. ff. de poſtu. fo. 76.

8 Pueros expoſitos q ſuſcipiũt ⁊ nutriũt, an illis ſuccedãt ſi deficiant alij conſanguinei. in. l. nutritoribꝰ. nu. 3. C. cõmu. de ſucceſ. fo. 101.

1 **Puniri** nõ dȝ quis pro eadẽ cõtumacia. in. l. vna. §. is vẽ. nu. 6. ſi quis ius di. nõ obtempe. fo. 24.

4 Puniri plus qñ poſſit qui palã facit q̃ȝ qui clam. in. l. in tacitis. num. 3. ff. de lega. j. fo. 37.

3 Puniri dȝ qs in eo in quo deliquit aliqñ tñ punit in plus ex cã legitima. in. l. ex facto. §. iulianus. nu. 5. de vulg. ⁊ pup. fo. 79.

7 Puniri qñ quis poſſit extraordinarie ſine ꝓceſſu accuſationis vel inquiſitionis. in. l. nullũ. nu. 2. C. de teſti. fo. 172.

6 Puniri qñ poſſit in ꝑditione cauſe ille qui aliqñ trahit ad aliũ iudicẽ. in l. ſi quis. nu. 3. ff. iudi. ſolui. fo. 83.

1 Puniri nõ põt qs de vno delicto criminaliter diuerſis legibꝰ ⁊ ſic diuerſis penis. in. l. j. nu. 6. ff. de calũ. fo. 112.

7 Puniri vt qs poſſit etiã pena capitali ſufficit alterũ de duobꝰ ꝙ ſit cõuictus teſtibꝰ etiã ſi ad torturã poſitꝰ nũq̃ȝ voluerit cõfiteri vel ſola cõfeſſio ipſius ſine teſtibꝰ. in. l. ſi quis in hoc. nu. 2. C. de epi. ⁊ cleri. fo. 14.

7 Punit plus ſi delinquat ille cui plus cõcedit tanq̃ȝ magis ingratꝰ. in. l. preſbyteri. nu. 2. C. de epi. ⁊ cle. fo. eo.

7 Punitus pecuniariter de vno delicto ſi nõ eſt ſufficiẽter punitus, qr exigit penã corporalẽ iterato punit per aliũ iudicẽ. in. l. j. nu. 2. C. de ſportu. ⁊ ſumpti. in diuer. iudi. fo. 113.

8 **Pupillus** an dicatur decedere inteſtatus. in. l. ij. nume. 2. C. de impube. fo. 48.

3 Pupillus ſi fuit exheredatus ⁊ extraneus inſtitutus ⁊ ſibi ſubſtitutꝰ, an fauore pupilli vt habeat heredem hereditas eius fingat eſſe portio hereditatis paterne, ⁊ ſic an habeat locũ. l. qui patri. ff. de acqui. here. ibidem. nu. 7. 8. 9. ⁊. 10. fo. 98. ⁊. 99.

4 Pupillus ſi fuit inſtitutꝰ in hereditate valẽte. cccc. ⁊ titiꝰ ⁊ ſeius pupillariter ſubſtituti, ⁊ a titio tm̃ fuerũt legata. cc. an ſi extitit cõditio pupil. ſubſtitutionis ⁊ ſic quelibet eorũ ſucceſſit in dimidia titiꝰ de legatis a ſe relictis poſſit ex pſona ꝓpria falcidiã detrahere, ⁊ qd ſi titiꝰ ſolus fuiſſet ſubſtitutꝰ. in. l. in rõne. §. ſi filio ſuo. nu. 3. 4. ⁊. 6. ff. ad le. fal. fo. 67.

6 Pupillus ſine tutoris autoritate nõ põt alienare etiã ſi vtilitatẽ ꝯſequatur. in. l. qđ forte. §. pupillũ. nu. 2. 3. ⁊. 4. ff. de ſolu. fo. 66.

2 Pupillus qui nõ eſt proximus pubertati vel eſt proximus, ſed cõtrahit cum tutore etiam naturaliter nõ tenetur. in. l. quod pupillus. nume. 2. ff. de condi. inde. fo. 50.

8 Pupillus an dicat decedere inteſtatus, lȝ teſtari nõ poſſit. in. l. oẽm. nu. 3. C. ad tertul. fo. 98.

2 Pupillus nõ doli capax vel etiã furioſus ex cõmodato facto ſine tutoris autoritate vel curatoris nõ obligat ciuiliter nec naturaliter nec etiã poſtea factus pubes vel ſane mẽtis, ſed tũc cõuenit actiõe ad exhibendũ vel rei vendicationẽ. in. l. j. § impuberes. nu. 2. 3. ⁊. 4. C. cõmoda. fo. 66.

6 Pupillũ afficit interpellatio ſeu proteſtatio facta tutori. in. l. qui rome. §. coheredes. nu. 6. ff. de verb. obli. fo. 35.

7 Pupillus q ꝓmiſit cũ tutore, an poſſit ꝓſequi litẽ corã arbitro ſine tutore. in. l. j. nu. 2. C. qui legi. perſo. in iudi. ha. vel nõ. fo. 114.

3 Pupillus ſi repudiauit hereditatẽ cũ autoritate tutoris, an ſubſtitutus poſſit adire ex tacita vulgari vt cõfirmet paternũ ꝙ ſic. in. l. ex pupillari. nu. 2. ff. de vulg. ⁊ pupil. fo. 79.

3 Pupillꝰ lȝ nõ poſſit adire lucroſam vel locupletã hereditatẽ ſine tutore ꝙ tñ poterit adire opulẽtã. i. l. ſi qs mihi. §. ſi ſeruꝰ. n. 2. ff. đ acq. her. f. 92.

5 Defenſio reipub. nõ pertinet ad pupillũ, ⁊ ſic nõ debẽt vocari ad conſilia nec habere officia etiã quid ſi eſt maior pupillo. in. l. in prouinciali. §. ſi in publico. nu. 6. ff. de ope. no. nun. fo. 4.

Pupillꝰ qñ nõ p̃tẽdit ꝓpriũ intereſſe, ſed tñ publicũ nõ põt nũtiare etiã cũ tutoris autoritate ⁊ quid ſi p̃tendãt ꝓpriũ intereſſe. ibidẽ. nu. 7. ⁊. 8.

7 In his q̃ poſſunt expediri per ipſum pupillũ vel adultũ qr pupillꝰ hȝ intellectũ debet actus geri per ipſum adultũ vel pupillũ cũ autoritate tutoris vel curatoris nõ per ipſum tutorem vel curatorẽ. in. l. neqȝ tutores. nu. 5. C. de procu. fo. 66.

6 Pupillus ⁊ impubes, an ⁊ qualiter differãt. in. l. ſi ſeruus. §. pupillꝰ. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 43.

5 Pupillꝰ euadit penã cõmiſſi ipo iure ſi. j. xxx. dies ſoluat, ſȝ ſi ñ ſoluat nõ euitat niſi mediãte reſti. i inte. l. iperatores. §. itẽ. nu. 1. ff. de pub. ⁊ vec. f. 27.

1 Pupillus vel maior ſine tutore vel curatore, an poſſint facere pacem de morte patris, ⁊ ꝙ faciẽdo non videant hereditatẽ adire ſicut nec faciendo vindictã. in. l. cõuentionũ. nu. 4. ff. de pac. fo. 52.

2 Pupillꝰ ꝓmittẽdo ſine tutoris autoritate obligat naturalr̃ ſi factꝰ eſt locupletior ex qua obligatione naturali dat actio, ⁊ an obliget etiã ciuiliter. in. l. certi cõdictio. §. qm̃. nu. 16. ff. ſi cer peta. fo. 3.

Pupillus quare ex numeratione tm̃ teneat ſi factus eſt locupletior et nõ ex ſtipulatione. ibidem. nu. 17.

5 Pupillꝰ an poſſit gerere aliqđ negotiũ cũ tutoris autoritate, an đo actꝰ debeat ſemꝑ geri ꝑ tutorẽ. in. l. j. §. adipiſcimur. nu. 4. ff. de acq. poſ. fo. 39.

Pupillus q̃

8 Pupillus qui hȝ substitutū pupillarē pōt cū solēnitate debita bona sua alienare iusta subsistēte cā, nec pupillariter substitutus adueniēte cōditio ne poterit retractare vēditionē tanq̄ factā de bonis restitutioni subiectis. in aut. res que sub. nu. 2. C. cōmu. de lega. fo. 86.

2 Pupillus vel minor qñ cōducit domū vel recepit vxorē ⁊ dotē ꝙ inuecta ⁊ illata vel etiā sua bona immobilia tacite obligent̄ ex dispositione. l. non interueniēte tutore vel curatore vel decreto iudicis. ī l. licet. p̄toris. §. par ui. nu. 2. ff. de pecu. fo. 88.

8 Pupillus qñ nō hȝ tutorē iudex pōt implere defectū tutoris, ⁊ cū autoritate iudicis pōt pupillus adire hereditatē sicut ⁊ bo. pos. in. l. si infanti. nu. 3. C. de iure deli. fo. 59.

Qualiter pater vel alius ascēdens ex linea paterna possit habere istam hereditatē delatam infanti, ⁊ per eum non aditam post mortem infantis. ibidem. nu. 9. ⁊. 12.

6 Pupillus si est doli capax, quare obliget̄ naturaliter ⁊ prodig⁹ nō. in. l. is cui bonis. nu. 11. ff. de verbo. obli. fo. 8.

3 Pupill⁹ nō pōt obligari sine autoritate tutoris ⁊ si daretur sibi curator nō sufficeret autoritas curatoris, lȝ in adulto sufficeret ⁊ p̄xim⁹ pubertati naturaliter obligat̄. in. l. more. nu. 2. de acquirē. heredi. fo. 88.

Pupillus qñ ɔ̄hit vel quasi cōtrahit ad vtilitatē alterius iussu vel mādato illi⁹ no requirit̄ tutoris autoritas, sec⁹ si tractaretur de eius incommodo. ibidem. nu. 6.

4 Pupill⁹ grauat⁹ onere fideicō. si decedat post pupillarē etatē in qb⁹ bonis habeat locū fideicōmissum. in. l. si fundū. §. sicuti. nu. 4. ff. de le. i. f. 36.

2 Pupillus soluēs debitū efficax sine tutore, lȝ pecuniā extantē possit vēdicare postq̄ tñ est cōsumpta nec vēdicare pōt nec cōdicere cū cedat insolutū ⁊ ipsum liberet. in. l. interdū. nu. 2. ff. de cōdi. inde. fo. 46.

Pupillus si soluat debitū naturale tñ, an poterit illud repetere nō preshabita restitutione in integrū. ibidē. nu. 4. ⁊. 5.

Quid in furioso vel prodigo. ibidē. nu. 5.

2 Pupillus in quib⁹ casib⁹, ⁊ qualiter possit cōueniri. in. l. i. §. an in pupillum. nu. 2. ff. deposi. fo. 102.

3 Pupill⁹ institut⁹ si mācipet̄ vel det̄ alteri nō euanescit institutio, sed pupillaris substō sic. i. l. coheredis. §. cū filie. n. 3. 5. ⁊. 6. ff. de vulg. ⁊ pu. f. 76.

8 Pupillus solus, an possit adire hereditatē lucrosam sine tutoris autoritate. in. l. potuit. nu. 5. 6. ⁊. 7. C. de iure deli. fo. 57.

8 Pupill⁹ ⁊ adult⁹ q̄ casu pñt repudiare ⁊ adire hr̄ditatē sine ɔ̄sensu tutoris vel curatoris. i. l. fi. §. sinaūt in secūda. nu. 3. 4. ⁊. 6. C. de bo. q̄ lib. f. 106.

4 Pupilli hr̄ditas quā grauat⁹ ex substōne pupillari est adept⁹, an veniat in fideicōmisso vniuersali. in. l. ita. §. qui suspectā. nu. 4. ff. ab treb. fo. 108.

2 Pupillus sine tutore naturaliter obligat̄ in eo in quo factus est locupletior, ⁊ an etiā ciuiliter. in. l. naturaliter. nu. . ff. de cōdi. inde. fo. 43.

1 Pupillis nō habētib⁹ tutorē quilibet amic⁹ pōt facere sibi dari, ⁊ si habet quilibet pōt ipsum accusare de suspecto ⁊ facere ipsum remoueri. in. l. is q. nu. 1. ff. de nego. test. fo. 111.

1 Pupillus heres non tenet̄ explere incerta p̄ defunctū. in. l. qui aliena. §. tutoris. nu. 2. ff. de nego. gest. fo. 109.

2 Pupill⁹ nō p̄t trāsferre dn̄iū pecunie sue in alterū sine tutoris autoritate etiā fauore liberatiōis. in. l. nō ois. §. si pupill⁹. nu. 2. ff. si cer. peta. fo. 12.

8 Pupillus vel pupilla, an dicat̄ decedere intestat⁹ vel intestata. in. l. in testamento. nu. 5. C. de testa. mili. fo. 30.

8 Pupillus si nō hȝ tutorē, an possit repudiare cū autoritate iudicis sicut pōt adire. in. l. pupillorū. nu. 2. C. de repu. here. fo. 66.

2 Pupillus lȝ nō cogat̄ recipere iuramētū ei delatū, si tñ defert̄ tutori hñ cogit̄ iurare vel deferre vel soluere. in. l. videam⁹. nu. 2. ff. de in lit. iur. f. 33.

2 Pupillus pōt esse institor, lȝ nō procurator ad negotia nisi habeat decem ⁊ septē annos, nec in iudicia nisi habeat. xxv. annos. in. l. quicūq̄. §. si ab alio. nu. 3. ff. de insti. act. fo. 82.

7 Pupillus habēs prediū cōe cū alio nō pōt illū p̄uocare ad diuisionē iuris, nisi ex iusta cā, sed ad diuisionē gratia cōmodioris culture sic. in. l. iubemus. nu. 4. C. de sacrosan. eccle. fo. 9.

7 Pupilli negotia gerēs sine mādato tutoris, an habeat ipsum tutorē obligatū. in. l. qui pupille. nu. 3. C. de neg. gest. fo. 71.

7 Pupillus si ɔ̄hit sine tutoris autoritate ɔ̄ctus est ipso iure nullus etiā si tutorē nō habeat, ⁊ quid in prodigo cui bonis interdictū fuit. in. l. si curatorē. nu. 2. C. de in integ. resti. fo. 78.

7 Pupillus vel pupilla possunt emācipari ⁊ pater tūc erit eorū legitimus tutor. in. l. si superstite. nu. 3. C. de dolo. fo. 77.

7 Pupill⁹ si iurat se adultū ⁊ postea iurat sup̄ ɔ̄ctu de nō veniēdo ɔ̄, an excludet̄ a restitutione in integrū. in. l. i. nu. 4. C. si mi. se maio. dix. fo. 89.

8 Pupillus adoptiu⁹ cui debet̄ quarta in bonis arrogatoris ꝙ possit reuocare alienata per patrē arrogatorē in fraudē sue quarte. in rubric. nu. 3. C. si in frau. pa. ali. fac. fuit. fo. 14.

1 Pupilli negotiū si gessi sine contēplatione tutoris principaliter sine pupilli ⁊ durāte gestione fact⁹ sum adult⁹, ⁊ continuaui gestionē ꝙ p̄ gestis post pupillarē etatē nō possim eū cōuenire nisi quaten⁹ est locupletior si cut in pupillari etate. in. l. pōponi⁹. nu. 2. ff. de neg. gest. fo. 106.

5 Pupill⁹ lȝ sitoñs nō trāsfert dn̄ium vēdēdo sine tutoris autoritate nec vsucapiēdi cōdictionē. in. l. ij. §. si a pupillo. nu. 2. 3. ⁊. 4. ff. p̄ empto. fo. 65.

1 Pupillus gerēs sine tutore obligat̄ ciuiliter ⁊ naturaliter domino negotiorum in eo in quo factus est locupletior obligatur naturaliter tantum. in l. ait pretor. nu. . 6. 8. ⁊. 9. ff. de nego. gest. fo. 101.

7 Pupillus in quo differat ab orphano. in rubri. nume. 1. C. quando impe. inter pupillum ⁊ viduam. fo. 123.

1 Pupilli priuilegium an trahat ad se socium. in. l. si communem. nu. 3. ff quemadmo. serui. amit. fo. 171.

6 Pupillus contrahēs sine tutoris autoritate an obligetur naturaliter tm̄ an aūt nullo modo obliget̄. in. l. j. nu. 5. 6. ⁊. 7. ff. de nouationibus. fol. 61.

Pupillus quando dicatur proximus pubertati. ibidem. nu. 6. ⁊. 7.

8 Pupillus ratione sui priuilegij non potest rem deducere ad iniquū cōpendiū ⁊ lucrari cū aliena iactura, sȝ sufficit ꝙ ɔ̄seruetur indemnis absq̄ eo quod debeat lucrari. in. l. fi. nu. 2. C. de vsuc. pro emptore. fo. 109.

1 Pupilli duo si contra inuicem agant non potest tutor vtriusq̄ agere nomine vnius contra seipsum nomine alterius ⁊ qualiter fiet condemnatio. in. l. licet. in. §. si plures. nu. 5. ff. de procu. fo. 92.

2 Pupillus proximus pubertati iurās in cōtractu se esse puberē ⁊ nō venire cōtra cōtractū habet̄ p̄ pubere ⁊ minor adultus asserēs se maiorem habetur pro maiore. in. l. qui iurasse. nume. 5. ff. de iureiurā. fo. 20.

Pupillus ex delicto obligat̄ cū est doli capax ibidem. nu. 6.

2 Pupillus nō cogit̄ recipere iurm̄ sibi delatū nec tutor in hoc sibi autorizare ñ tñ iurat si p̄dest. i. l. iusiurādū. §. pupill⁹. nu. 5. ff. d iureiur. fo. 24.

1 Pupilli debitor vel creditor ei detur tutor nō valet datio vel decretum, ⁊ quid si est testamētarius. in. l. pater filio. nu. 3. de procur. fo. 99.

Si detur de facto et de facto administrat, et erat creditor an cadat a iure suo. ibidem. numero. 4.

6 Pupillus proximus pubertati naturaliter obligatur, ⁊ an tūc indigeat restitutione. in. l. puberes. nume. 2. ff. de verbo. oblig. fo. 28.

8 Pupillus. si in pupillo malitia suppleat etatem, q̄ȝ videat̄ prudēs ⁊ sagax an tūc possit testari. in. l. si frater. nu. 2. C. qui testa. fac. pos. fo. 34.

Pupillus si post factum testamentum efficiatur maior, an testamentum reconualescat. ibidem. numero. 4.

2 Pupillus si iuramentum alicui remisit, potest talis ex interuallo iurare cum remissio non teneat. in. l. iurisiurandi. nu. 2. ff. de iureiur. fo. 30.

Pupill⁹ ēt cū tutoris autoritate nō pōt iurm̄ remittere. ibidē. nu. 1. ⁊. 3.

2 Pupillus obligat̄ sine autoritate ex actu celebrato per defunctum cuius ipse est heres, lȝ obligatio nō fuit inchoata in p̄sonā defuncti, sed pupilli ex facto tamē defuncti. in. l. si quis. §. si impubes. nu. 2. ff. de insti. act. fo. 83.

1 Pupillus cum non possit facere testamentū non dicit̄ proprie intestatus decedere. in. l. scire leges. nume. 4. ff. de leg. fo. 10.

1 Pupillus si erat defunctus ⁊ heres est maior pupillo ⁊ gesta sunt negotia hereditatis iacentis ꝙ obligabit̄ hereditas insolidum. in. l. nam ⁊ seruius. §. qui negotia. nu. 2. ff. de nego. gest. fo. 107.

8 Pupillus potest esse miles in militia hodierni temporis que est dignitas sine administratione ⁊ qualiter possit etiā effici capitaneus gentiū armorum ⁊ ꝙ de iure cōmuni non possit habere dignitatē publicā cum administratione. in. l. fi. nu. 2. C. de testa. mili. fo. 32.

Pupillus licet de iure canonico possit esse canonicus nō tamen habet vocem in capitulo. ibidem. nume. 3.

2 Pupillus non agit contra emptorem ad p̄ctiū potest repelli nisi tradat rem. in. l. iulianus. §. si quis. nu. 5. ff. de act. emp. ⁊ vendi. fo. 110.

5 Pupillus citatus si non compareat an constituat̄ in cōtumacia ⁊ an valeat citatio. in. l. contra pupillum. nu. 2. ff. de re iudi. fo. 75.

3 Pupillo soluēs sine tutoris autoritate ⁊ pecunia est salua ꝙ liberet̄ ope exceptionis. in. l. si cū dotem. §. si post. nu. 2. ff. solu. mat. fo. 15.

2 Pupillus deferendo iuramentū cū tutoris autoritate si appareat lesus potest in integrum restitui, lȝ p̄pter hoc nō potest aduersarius iuramētū recusare ⁊ qñ. in. l. iusiurandū. §. pupillus. nu. 1. 3. ⁊. 5. ff. de iureiurā. fo. 24.

De litera. Q.

Qualitas nō necessaria sub qua fuit quis vocatus, lȝ deficiat non tñ deficit vocatio in. l. ex facto. §. iulianus. nu. 4. ff. de vulga. ⁊ pupil. fo. 79.

2 Qualitas esse non potest vbi non est substātia. in. l. si seruum. §. si modus. nu. 3. ff. de act. emp. ⁊ ven. fo. fo. 107.

5 Qualitates due ɔ̄trarie nō possunt esse in eodē subiecto. in. l. si ancillam. nu. 3. ff. pro suo. fo. 66.

1 Qualitas furti manifesti licet in libello non fuit expressa nec etiā p̄bata, sed simpliciter dictum ꝙ rem subtraxerat valet tamen sententia que condemnat in quadruplo tanq̄ sit manifestum, sit iniusta. in. l. quid ergo. §. pena. nu. 5. ff. de infa. fo. 81.

3 Qualitas aliqua habēs contractū successiuū qñ est alicuius dispositionis catenus durat dispositio quaten⁹ durat qualitas illa, ⁊ qd si qualitas est mere voluntaria. in. l. ex facto. nu. 4. ff. de vulg. ⁊ pupil. fo. 78.

7 Qualitas. qñ nō possum agere cōtra te simpl'r, sed ratione alicui⁹ qualitatis necesse est ꝙ de illa qualitate appareat. in. l. cogi possessorem. nu. . C. de pet. here. fo. 143.

4 Qualitas aliqua qñ apparet ꝙ est apposita ad qualificandū vnū capitulum an censeat̄ repetita in sequenti. in. l. fi. nu. 4. ff. de reb. dub. fo. 67.

4 Qualitas si mihi abest pro re quā consecutus sum, non videor illam ha-

bere & hoc quantũ ad effectũ vt possim adhuc eandem rem petere, licet eã habeam non vt iterũ habeam, sed vt consequar quod mihi abest. in. l. plane. §. quod si rem. nu. 5. ff. de lega. j. fo. 13.

4 Qualitas adiuncta verbo intelligitur secundũ temp⁹ verbi. in. l. ex facto. §. si qs autem. nume. 5. ff. ad treb. fo. 105.

3 Qualitas apposita in expressa institutiõe qñ nõ censeat repetita in tacita que resultat ex illa. in. l. quoties. §. si duo. nu. 3. ff. de here. insti. fo. 65.

1 **Quantitas** modica vel magna dicit inspecta qualitate persone non inspecta quantitate. in. l. sed si susce. §. si libertis. nume. 8. ff. de iudi. fo. 127.

4 Quantitas si fuit alicui legata pro dote a quodam tertio & ipsa viuo testatore se dotauit vel alius eam dotauit, q̄ tamen possit legatum petere mortuo testatore. in. l. publius. nu. 2. ff. de condi. & demon. fo. 72.

4 Quãtitas certa si relinquit p̄ picturis fiendis in eccl'ia an de tali relicto possit detrahi falcidia. in. l. lineam marga. nume. 6. ad legem falci. fo. 90.

4 Quantitas si legat, puta centũ duobus in duab⁹ orationibus separatim non inducit coniũctio realis, sed quilibet habebit centũ nisi aliter testator expresserit. in. l. si pluribus. nu. 6. ff. de lega. j. fo. 13.

2 Quantitas quãdo hincinde debet ex diuersis causis nec sit casus in quo admittat compensatio quando solutum non repetit idem si admittat compensatio non tamen erat facta ipso iure, & quando repetatur in. l. qui inuicem. nume. 2. ff. de condi. indebi. fo. 46.

1 Quãtitas certa si relinqt vt ex cõmodo ipsi⁹ se alat nõ põt heres dicere volo retinere quãtitatẽ & dare tibi ꝯmodũ. i. l. cũ his. n. 9. ff. d. trãsa. fo. 73.

Licet diminuatur tibi commodum si hoc contingit facto non diminuitur tibi onus. in. l. cum hi. nume. 10. ff. de transactio. fo. eo.

4 Qui tenet ad quãtitatẽ respectu certe speciei qñ interim illius speciei nõ liberet a quãtitate. in. l. quidam testa. §. si tibi. nume. 2. ff. de lega. j. fo. 6.

2 Quantitas legata pro certo vsu nõ debet prestari anteq̄ immineat tempus vtendi. in. l. insulam vno. §. quidem. nu. 2. ff. loca. fo. 123.

4 Quantitas si fuit legata cũ onere q̄ debeat facere aliquid infra tantum tempus, alias sit priuatus legato & perueniat ad talem cũ eodem onere si non ponit ab herede consequi quatitatem non currit sibi tempus nec tenetur ante implere. in. l. fideicommissum. nume. 2. ff. leg. j. fo. 30.

8 **Quarta** que debet arrogato an trãsmittat ad heredẽ idistincte et nõ adita. i. l. cũ antiquorib⁹. nu. 6. C. d iure deli. fo. 60.

7 Quarta trebellianica vel quarta falcidia quare de fideicommisso vniuersali sit detrahenda de fideicõmisso particulari seu de legatis. in. l. filium quem. nu. 2. C. fami. ercis. fo. 156.

4 Quarte plures que debentur de iure ciuili & plures de iure canonico. in. l. in quartam. nu. 2. ff. ad leg. falc. fo. 9[illegible].

4 Quartam retinere an sit in electione heredis grauati de fructib⁹ vel de rebus & de fructibus supplere fideicommissum. in. l. ita tamen. §. heres ex asse. nume. 3. ad treb. fo. 110.

7 Quarta multiplex. in. l. filium quem. nu. 7. C. fami. ercis. fo. 157.

1 **Quasi** possessio quando non releuet ab onere probãdi proprietatem. in. l. sicuti. §. sed si. nu. 3. ff. si serui. vendi. fo. 169.

4 Quasi possessio gñalis alicuius territorij apprehenditur per vnũ actum iurisdictionis quem facit quantũ ad omnes alios si eo animo facit vt oẽs acquirat. in. l. restituta. nu. 2. ff. ad trebel. fo. 111.

1 Quasi possessio tñ operat in reb⁹ incorporalib⁹ quantã vera possessio in rebus corporalibus. in. l. seruitutes prediorũ. nu. 6. & 7. ff. de serui. fo. 157.

1 Quasi possessoriũ qualiter reperiatur in actionib⁹ personalibus ad aliquid annuum vel menstruum prestandum competentibus. in. l. regulariter. nume. 9. ff. de peti. here. fo. 143.

5 Quasi possessio in iuribus incorporalibus an distinguat in ciuilem & naturalem. in. l. possideri autem. nu. 2. ff. de acqri. poss. fo. 41.

1 Sicut ad acquirendũ quasi pos. seruitutis requirit q̄ act⁹ fiat sciẽte et patiẽte aduersario ita & ad acqrendã q̄si possessionẽ libertatis qñ est necesse eã p̄scribere. in. l. & si forte. §. sciendũ. nu. 4. ff. si serui. vendi. fo. 168.

7 Que non prosunt singula multa iuuant. in. l. instrumenta. numero. 7. C. de probatio. fo. 165.

1 **Querela** remissa per transactionem si trãsactio non seruat non transmittit ad heredem si exheredatus morte anteq̄ ad querelam redeat. in. l. si instituta nu 2. ff. de inoffi. testa. fo. 140.

1 Querela interdum datur preterito quãdo preteritio habetur pro exheredatione & qñ preteritio patris habeatur pro exheredatione. in. l. pater filium. nu. 5. ff. de inoffi. testa. fo. 137.

7 Querelam exponere sufficit coram iudice & redigi in actis quãdo vt perpetuetur actio etiam aduersario non citato vel debet denuntiari ad domũ suam vel mitti copia querele quando pars nõ est. in. l. in contractibus. §. in omni. nu. 3. C. de non nume. pecu. fo. 193.

7 Querela non nume. pec. põt proponi per modum agendi & per modum excipiendi. in. l. si quasi. nu. 2. C. de non nume. pecu. fo. 190.

1 Querelam delatam filio monacho non potest monasteriũ intentare eo inuito. in. l. papinianus. nu. 2. ff. de inoffi. test. fo. 133.

7 Querela licet nõ transmittat ad heredes extraneos nisi p̄parata ex parte tñ illius cõtra quem cõpetit bene transmittitur cõtra heredem eius vel vniuersalem successorẽ in fine. in. l. si hr̃dũ. nu. 2. C. de inoffi. testa. fo. 132.

1 Querela i q̄ loco sit intẽtãda. i. l. si suspecta. §. i ca. nu. 1. ff. d ioffi. tes. fo. 141.

1 Querela nõ cõpetit ei q de iure ciuili vel p̄torio succedere nõ põt cũ possit repelli. in. l. posthum⁹. nu. ff. de inoffi. test. fo. 133.

7 Querela nõ est actio nec accusatio: sed tenet medium. in. l. contra maiores. nu. 2. C. de inoffi. test. fo. 133.

1 Querela dat ei qui nõ hʒ integrã licentia: secus si eã hʒ. in. l. papinian⁹. §. qui aũt. nu. 3. ff. de inoffi. test. fo. 134.

1 Querela si qs egit adhuc est in sua electione, an velit esse heres. in. l. papinianus. §. si ex cã. nu. 3. ff. de inoffi. testa. fo. 136.

1 Querelans si anteq̄ agat repudiat, & in q̄rela postea succũbat: tũc illud qd ex testõ perceptur⁹ erat ad sui cõmodũ remanet penes heredẽ. in. l. papinian⁹. §. meminisse. nu. 3. ff. de inoffi. testa. fo. eo.

1 Querela etiã preparata nõ trãsmittit ad heredẽ si fuit a preparatiõe recessum. in. l. nã & si pa. §. heredi. nu. 1. ff. de inoffi. testa. fo. 138.

Per querelam põt testm̃ rũpi pro parte & pro alia parte nõ & qñ. ibi. §. filius. nu. 1. ibi.

1 Querela agẽs, an videat intẽtare petitionẽ hr̃ditatis & snia lata in q̄rela nõ statim fit executio in peti. here. in. l. qui de. nu. 7. ff. de inoffi. testa. f. 139.

1 Querela nõ preparata q̄ hodie nõ trãsmittat ad suos descẽdentes. in. l. posthum⁹. §. si quis. nu. 7. ff. de inoffi. testa. fo. 133.

1 Querela inof. test. an hodie habeat locũ. i. l. ij. nu. 10. ff. d inoff. testa. fo. 132.

7 Querela qñ dicat p̄parata. i. l. si pater tu⁹. nu. 2. & 3. C. de inoff. test. f. 130.

7 Querela inofficiose donationis quare & a quib⁹ fuerit introducta. in rubri. nu. 2. C. de inoffi. dona. fo. 139.

8 Querela est remediũ subsidiariũ & nõ hʒ locũ vbi cõpetit aliud remediũ in. l. maximũ. nu. 4. C. de libe. prete. fo. 53.

7 Querela qñ nõ solũ nõ p̄parata: sʒ etiã nec nata q̄ tñ sperabat nasci trãsmittit ad heredes. in. l. si quis filiũ. nu. 3. C. de inoffi. testa. fo. 137.

7 Querela qñ dat ꝯ fideicõmissariũ vniuersalẽ post restitutam hereditatẽ si fertur snia sup querela ꝯ testm̃ & sic rescindit. & nũc vult exheredat⁹ intẽtare petitionẽ hereditatis ꝯ fideicõmissariũ possidẽtem, an illa petitio erit vtilis vel directa. in. l. j. nu. . C. de inoffi. testa. fo. 129.

7 Querela inofficiosi testi & querela inofficiose donatiõis in quib⁹ differãt. in. l. j. nu. 2. C. de inoffi. dona. fo. 139.

1 Querela aliqñ est actio & aliqñ accusatio, & aliqñ est officium iudicis. in. l. nã & si pa. §. fili⁹. nu. 2. ff. de inoffi. testa. fo. 138.

1 Querela dat patri vel alijs ascẽdenti p̄ lineã paternã si est exheredat⁹ vel cõtratab. si preterit⁹. in. l. j. nu. 7. 8. & 9. ff. de inoffi. test. fo. 132.

1 Querelandi materia hodie in multis casibus sublata est. in. l. j. nu. 3. ff. de inoffi. testa. fo. eo.

1 Querela nõ est actio & an sit accusatio & an tñ sit aliqñ actio an quoddam ius diuersum, & qd sit officiũ iudicis. in. l. posthum⁹. §. si quis. nu. 6. ff. de inoffi. testa. fo. 133.

Querela qui agit nõ intentat petitionẽ hereditatis. ibi. nu. 7.

1 Querela aliqñ appellat actio aliqñ accusatio. in. l. posthumus. §. si quis instituta. nu. 2. & 3. ff. eo. fo. 133.

1 De natura querele est vt detur cõtra successurũ abintestato & qui nõ habet vltra q̄ sibi tangat abintestato. in. l. mater decedẽs. numero. 5. ff. de inoffi. testa. fo. 139.

7 Querelã cõpetere que infamia faciat ꝯ testm̃ fratris. in. l. fratris. nu. 3. 4. 5. & 6. C. de inoffi. testa. fo. 133.

7 **Querimonia** dicitur mota per solã libelli porrectionẽ: sed questio nõ dicitur nisi post litẽ contestatã. in. l. si quis. nu. 2. C. si. regun. fo. 161.

7 **Questio** criminis si absorbet ciuilẽ poterit expediri ciuilis anteq̄ criminalis. in. l. si. nu. 2. C. de ordi. iudi. fo. 116.

1 Questio si est inter duos de bonis p̄ nullũ possessis & alter prior peruenit ad sniam supersedet in executiõe quousq̄ finiat petitio alteri⁹. in. l. cũ idem. nu. nu. 2. ff. de peti. here. fo. 152.

1 Questio hereditatis differt quousq̄ questio de falso testõ expedit & qualiter possessor hereditatis debeat satisdare. in. l. diuus pius. §. diuus. nu. 2. & 3. ff. de peti. here. fo. 142.

7 Questione ciuili mota si accusat mouens de falso, & sic non possit interim procedi in cã ciuili, an currat tempus instantie, et an snia lata in criminali mota per viã accusationis ad penã criminalẽ faciat preiudiciũ in ciuili. in. l. si. nu. 4. C. de ordi. iudi. fo. 116.

1 Questio criminalis si p̄ponit p̄ modũ exceptiõis & ciuilis p̄ modũ actionis & in ciuili disceptat in p̄prietate cognoscet de his simul & sola ciuilis terminabit. in repe. l. si de vi. nu. 2. & 3. ff. de iudi. fo. 123.

1 Questio incidens que sit & q̄ super ea & de illa est cognoscendũ nõ p̄nuntiandum, & si pronũtiatur q̄ possit ab ea appellari. in. l. de qua re. nu. 2. et 3. ff. de iudi. fo. 130.

8 Questio est dubitabilis p̄positio. in. l. ancille. nu. 6. C. de furtis. fo. 8.

7 Questio principalis que dicatur que incidens & que emergens. in. l. j. nu. 2. C. de ordi. iudi. fo. 115.

6 **Qui** cito dat, bis dat. in. l. solidum. numero. 2. ff. de solutionibus. fo. 75.

8 Qui omne dicit, nihil excludit. in. l. j. nu. 2. C. de bo. liber. fo. 13.

7 **Quietatio** generalis facta ex cã transactionis, an extendat ad omnia etiam ignorata & de quibus non fuit cogitatum. in. l. sub pretextu. nu. 2. C. de transac. fo. 53.

Quilibet

7 **Quilibet** debet stare ꝯtentꝰ suo ⁊ non expetere alienũ nec etiã ꝯcupiscere. in.l. si ꝯstiterit.nu.3.C.finiũ regũ.fo.16.
7 **Quod** non licet principaliter an ⁊ qñ liceat in cõsequentiam.in.l. quoties.nu.9.C.de iudi. fo.105.
7 Quod potui nolui qđ nolui implere nequiui.in.l.cum per eos.nume.5.C. si quis alteri vel sibi. fo.213.
5 Quod quis nõ põt p se an possit per aliũ.in.l.labeo.nu.2.ff. đ vsu. fo.56.
4 Quod necessario fiendum est pro facto habet.in.l.quod de bonis.§ ex do nationibus.nu.3.ff.ad leg.falc. fo.89.
1 Quod iuris est in vna persona, est in duabus.in.l.si communi.nu.2.ff.de serui.rusti.predio. fo.164.
4 Quod vix fit, tñ fit.in.l.si seruus.§.qui quinq̈.nu.3.ff.de leg.j. fo.38.
2 Quod iuris est de numero, idem de principio numeri.in.l.si quis.nume. 2.ff.loca. fo.121.

¶ De litera. R.

7 **Rapiens** vxorem suã forte de domo patris nõ punitur pena.l.raptores. C.de episc. et cle.ibi.nu.2.3.⁊.5. fo 20.
1 Rapere est proprie de manibus alterius auferre. in.l. sed eximendi.numero primo.ff.ne quis eum qui. folio 30.
1 **Rarum** dicitur illud quod semel fit aut bis.in.l.iura constitui. nu.5.ff.de legi. fo.9.
8 **Rasura** vel interlineatura fcã in instrumẽto an vitiet.i.l.si vnꝰ. numero.4.C.de testa. fo.37.
5 **Ratificare** an videar gesta illius qui sine mandato egit noĩe meo vel defendit cãm si postea ꝯstituam eũ procuratorem in eadẽ causa.in.l.si is.nume.2.ff.de excep.rei iudi. fo.83.
1 Ratificatio facta ex postfacto in quibus casibus nihil operatur.in.l.licet. nu.3.ff.de iudi. fo.127.
1 Ratificatio debet fieri.j.p̃fixũ tp̃s acgrẽdi.i.l.si ego.n.8.ff.đ neg.ge.f.108.
6 **Ratihabitio** quibus casibus nõ trahit retro.in.l.bonorũ. nu.6.ff.de rem ra.habe. fo.91.
1 Ratihabitio an retrotrahat qñ fit ex parte agentis an etiã ex parte rei vl' vtriusq̈.in.l.iulianus.nu.7.ff.qui satisda.cog. fo.35.
1 Ratihabitio equiparat speciali mandato.in.l.si quis iniquũ.§.si procurator.nu.3.ff.quod quisq̈ iur. fo.22.
Ratihabitio potest etiam fieri in delictis factis nomine alterius ⁊ si ratũ habeat incidit in penam.ibi.
2 Ratihabitio sicut trahitur retro ⁊ comparatur mandato q' ita cõparet iussum.in.l.j.nume.5.ff.quod iussu. fo.95.
6 Ratihabitio an trahit retro si nõ fiat rebus stantibꝰ in eisdẽ terminis in quibꝰ erãt tẽpore actus gesti.in.l.cũ decẽ.§.fideiussor.nu.2.ff.de sol.fo.73.
1 Ratihabitio domini de male gestis qđ possit fieri gestore nõ presente nec aliquo pro eo recipiente ⁊ an liberetur tunc gestor ipso iure.in.l.pomponius.numero.6.ff.de neg.gest. fo.105.
7 Ratihabitio an faciat dominũ teneri si mutuũ non fuit acceptũ nomine domini.in.l.ei qui.ver.alioquin.nu.2.C.quod cum eo. fo.184.
3 Ratihabitio que fit ad validandũ actum gestũ importat mandatum super actu gerendo.in.l.si quis mihi.§.sed quid.nu.3.ff.de acq.here. fo.92.
1 Ratihabitio non expectatur quando de mandato constat.in.l.si procuratorem.nume.4.ff.de procura. fo.96.
2 Ratihabitio domini non requiritur ad ea que cadunt in mãdato.in. l.indebitam.nu.7.ff.de condi.indebi. fo.50.
7 Ratihabitio retrotrahit ⁊ mãdato ꝯparat.i.l.fi.n.2.C.ad maced.fo.185.
Quid si contractus nõ fuit celebratꝰ noĩe ratum habentis ⁊ quando non trahatur retro.ibi.numero.2.⁊.3.
2 Ratihabitio non requiritur vbi precessit iussus.in.l.q se debere.nu.9.ff. de condi.cau.da. fo.38.
2 Ratihabitio non est necessaria in his que cadunt in mandato.in.l.si procurator.nume.6.ff.de condi.indebi. fo.42.
2 Ratum habere potest quis non gestum nomine suo quantum ad sui preiudicium.in.l.aliena res.nume.2.ff.de pigno.actio. fa.74.
7 Ratum habere potest quis non suo nomine gestum quantum ad sui preiudicium vt non possit actũ retractare nõ in sui vtilitatem nisi in subsidiũ. in.l.vna.nume.2.C.si in cõ.eadẽq̈ cau. fo.80.
1 Ratificatio facta post minorem etatem preiudicat.ibi.numero.4.
1 **Ratio** quid sit.in.l.non omnium.nu.4.ff.de legi. fo.10.
8 Ratio vna sona quando reddi potest: licet illa non fuerit expressa tñ p expressa habet.in.l.quamuis.nume.4.C.de fideicom.fo.82.
1 Ratio non dicitur bona quando continet idem cum dicto: sed debet continere diuersum.in.l.regulariter.nu.ff.de peti.here. fo.143.
5 Ratio nõ debet esse eadem cũ dicto.l.labeo.nume.3.ff.de vsuca. fo.56.
4 Ratio alterat naturã verbor.i.l.cũ pater.§.mãdo.nu.2.ff.đ leg.ij. fo.58.
1 Ratio non potest semper reddi in legatus mere positiuis vel in his que sunt de iustitia positiua nisi q̄ ita visum est legislatori ⁊ sic sufficit pro ratione voluntas.in.l.j.nume.10.⁊.11.ff.de postu. fo.76.
5 Ratio debet esse diuersa a dicto.in.l.j.nu. .ff.de excep. fo.77.
6 Ratio vbi est eadẽ idẽ ius est.in.l.a titio.nu.4.ff.de verbo.obli. fo.32.
1 Ratio qñ est eadem cũ dicto vt scio: q2 scio nihil valet.in.l.non omnium nu.6.ff.de leg. fo.11.
7 **Recedens** de ordine fratrũ minor dicẽs se nunq̃ fecisse professionẽ, nec velle facere, ⁊ conuentus illiꝰ loci asserat ꝯtrium, an vẽdicabit ipsum corã ep̃o, an corã suo iudice quẽ habent ex priuilegio.in.l.ij.nu.3.C.vbi cau.sta.agi.debe. fo.126.
1 **Recepisse** videt qui in fraudẽ recipit.in.l.nihil interest. nu.3. ff.de inoffi.testa. fo.137.
Recipiẽs sicut excludit a querela, ita si non recepit, tñ petit ⁊ ille a q̊ petit paratꝰ est soluere: lꝫ petẽs mutauerit ꝓpositũ, ⁊ nolit recipere. ibi.nu.4.
2 **Reconductio** tacita q̄ habeat locũ etiã in predijs reipu. dũmodo illi q regũt vniuersitatẽ, et primã locationẽ fecerũt, sciãt ⁊ patiant conductorẽ remanere in fundo.in.l.item querit.§.qui impleto.nu.4.ff.loca. fo.116.
1 **Reconuentionis** cã đr qñ ante litẽ ꝯtestatã vel etiam post incontinenti det libellꝰ in ea si ex interuallo đr cã principalis cõuentionis: ⁊ q̄ tũc dicat mutue petitio.in l.qui prior.nu.2.ff.de iudi. fo.121.
Recõuentio qñ ⁊ corã quo possit fieri.in.l.seruũ quoq̈.§.nõ solũ.nu.2.ff. de procura. fo.86.
1 Conuenio te corã magistratu ad q̃ntitatẽ certã iure actiõis, q̄ possis me recõuenire officio iudicis mobili petẽdo declarari aliquam sñiam esse nullam me inuito.in.l.si idem cum.§.quod si mutue.nu.2.⁊.3.ff.de iurisd.om. indi. fo.19.
1 Recõuentio põt fieri corã iudice q ꝓcedit iurisditiõe ꝓrogata.in.l.est receptum.nu.5.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.19.
8 Si cõueniat me ad pecuniã, an possim te recõuenire de cã statꝰ corã eodẽ iudice: lꝫ nõ sit talis q possit de ista cã statꝰ cognoscere.in authẽ.et consequenter.nu.2.3.⁊.6.C.de sentẽ.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.
4 **Rector** parochialis ecclesie, an possit ꝓponere rei vend.ꝯ parochianos ꝓ decima quã habere đꝫ ex fructibꝰ.in.l.lineam marga.nu.4.ff.ad leg.falc. fo.90.
2 Rector ecclie si accipiat pecuniã mutuo vt faciat aliqđ festũ ĩ ecclia q̃si in eiꝰ vtilitatẽ sit versum.ĩ.l.⁊ ideo.§.illud plane.nu. 2.ff.de in rẽ v̊so.fo.94.
7 Rectores terrarũ p̃nt esse illiterati si habẽt penes se literatos p quos possunt ꝓferre sentẽtias.in.l.certi iuris.nu.2.C.de iudi. fo.112.
7 Rectores electi ab vniuersitate statiꝫ acqrũt iurisditionẽ, ⁊ an ẽt exercitiũ: lꝫ nõ sint ꝯfirmati a supiore.in.l.priuatorũ.nu.5.C.de iuris.om.iud.f.122.
1 Rector in dubio censet remotꝰ ab offõ ꝓpter culpã officialiũ, ⁊ qua cautela vtendũ sit añ culpã cõmissam.in.l.diẽ functo.nu.8.ff.de offi.asses.fo.15.
Rector si remotus est ꝓpter suã culpã, an teneat suis officialibꝰ etiam si locent se cum alijs.ibi.nu.9.
4 **Recusans** iudicẽ tãq̈ suspectũ, an teneat dicere cãm suspicionis.in.l.q2 poterat.nu.4.ff.ad trebel. fo.101.
4 **Redimo** aliquẽ ab hostibꝰ q añ captiuitatẽ erat liber homo, et postea fuit effectꝰ seruus hostiũ cũ redit ad ciuitatem recuperat libertatẽ oĩm me excepto quousq̈ restituat mihi pecunia quaꝫ pro eo dedi.in.l.senatus.§.q ab hostibus.nu.2.ff.de lega.j. fo.18.
7 Redimens aliquẽ de captiuitate ꝓ parua quãtitate non põt ei magnã taliam imponere.in.l.j.nu.2.C.de epi.audi. fo.21.
7 **Redditus** annui computant inter immobilia, ⁊ an valeat legatũ annuum factũ fratribus minoribus.in.l.iubemus.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.9.
An ĩ tali iure pcipiẽdi ãnuos redditꝰ sit dare petitoriũ ⁊ possessoriũ, ⁊ an spoliatꝰ ĩ q̃si possessiõe talis iuris restituat añ oĩa p interdictũ vñ vi.ibi.
7 **Reductioni** ad arbitriũ boni viri, an possit renuntiari.in.l. cũ antea.nu.5.C.de recep.arb. fo.98.
6 Reductionis ad arbitriũ boni viri petitio si debet fieri coram iudice ordinario, quis erit iudex competens an actoris an rei.in.l.cõtinuus.§.cũ ita. nu.3.ff.de verbo.obli. fo.41.
6 **Reficere** si nauis resoluitur ea intentione q̄ reficiat ex eadẽ materia perinde est ac si nõ esset resoluta, si postea reficiatur, nec eius obligatio extinguitur.in.l.inter stipulantem. §. sacram rem, nu.6.⁊.7.ff.de verbo.obli. fo.23.
4 **Reformatio** si est facta q̄ quicũq̈ acceperit banderiã hostiũ vel qcunq̈ primo ascẽderit muros hostiũ habeat centũ, ⁊ ꝯtingat q̄ duo simul accipiãt vel ascendãt, an qlibet habebit centũ.in.l.si qs in fundi.§.si qs heredes.nu.6.ff.de lega.j. fo.4.
3 Reformatio nõ cadit qñ ꝓcessus vel sententia est nulla.in.l.si is ad quẽ. nu.9.ff.de acqui.here. fo.91.
7 Reformatio vna vel statutum si est facta cum clausula quod ab eo vel ab ea non possit recedi per aliã reformationẽ nisi seruata certa forma ⁊ postea fiat alia reformatio contraria non seruata illa forma, an valebit.in.l.humanum.nu.5.C.de leg. fo.26.
4 Reformatio q̄ dicat anteq̃ in volumine statutorũ includatur.in.l.j.nu. 4.5.⁊.6.ff.ad leg.falc. fo.83.
4 **Regula** q̄ due cause nõ possint in eadẽ re cõcurrere qñ non habeat locũ.in.l.si mihi ⁊ tibi.nu.2 ff de leg.j. fo.7.
4 Regula de duabus causis lucratiuis nõ habet locũ qñ primo quis cõse-

cutus eſt eſtimationem.in.l.cũ pater.§.pater.nu.4.ff.de leg.ij. fo.58.

4 Regula catoniana in quibus caſibus nõ habeat locum.in.l.cetera igitur.nume.2.ff.de leg.j. fo.17.

An habeat locum etiam in legatis que non ſunt omnino inutilia ⁊ an debeatur ſaltem eſtimatio.ibi.nume.3.

Regula iſta ꝙ nõ habeat locũ in legatis cõditionalibus.ibi.nu.4.

3 Regula comprehẽdit oẽs caſus qui poſſunt includi ſub regula ⁊ ſub verbis eius.in.l.ſi quis.nu.2.ff.de ſolu.matri. fo.31.

Dotem dans pro muliere ſtipulatus eſt eam ſibi reddi ſol.mat.per mortem videt voluiſſe ꝙ ſi ſoluatur diuortio ꝙ ſit ipſius mulieris ꝙ hodie non procedit.in.l.ſi quis.nu.nu.3.ff.ſolu.matri. fo.eo.

1 Regula,q prior appellat,prior agat nõ hʒ locũ qñ vnũ iudiciũ eſt particulare ⁊ aliud vniuerſale.in.l.ſi qs libertatẽ.nu.11.ff.de pet.here. fo.143.

4 Regula catonis quare nõ hʒ locũ in legatis cõditionalib⁹ vel quoꝝ dies nõ cedit ab adita hereditate.in.l.j.nu.3.ff.de regu.cato. fo.68.

Regula catoniana ad hoc vt habeat locũ ſex requirunt.ibi.nu.4.5.6.⁊.7.

6 Regula ceſſante cauſa ceſſat effectus.nõ hʒ locũ i cauſa inductiua annullationis.in.l.inter ſtipulantẽ.§.ſacrã rẽ.nu.4.ff.de verb.oblig. fo.23.

1 Regule tres que impediunt concurſum poſſeſſoriȷ̃ cum petitorio.in repe.l.ſi de vi.nume.6.ff.iudi. fo.123.

1 Regna qualiter fuerint condita.in repetitio,l.ex hoc iure.numer.15.⁊.16.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.6.

1 Regula,qui prior appellat,prior agat quando procedat.in.l.qui prior.nu.3.ff.de iudi. fo.121.

7 Regula qua dr̃ ꝙ que nõ poſſunt alienari nõ poſſunt pſcribi an ſit ſemp vera.in.ſi.nu.3.C.in qui.cau.in integ.reſti.nõ eſt neceſ. fo.87.

5 Regula ꝙ quis nõ põt ſibi mutare cauſam poſſidendi in quibus caſibus habeat locũ.in.l.nõ ſolũ.§.qd̃ vulgo.nu.2.ff.de vſuca. fo.60.

7 Regula ꝙ fauore alicui⁹ introductũ eſt nõ debet in eius odiũ retorquer.in.d.quod fauore.nu.2.C.de legi. fo.25.

4 Regula ꝙ due cauſe lucratiue non poſſunt circa idem concurrere locũ hʒ qñ fui conſecutus ex vna cauſa lucratiua ⁊ cõſecutio eſt duratura: alias ſecus.in.l.plane.§.qd̃ ſi rem.nu.4.ff.de leg. fo.13.

4 Regula de duabus cauſis lucratiuis non procedit niſi in vna re.in.l.nõ quocunqȝ.§.cũ mihi.nu.2.ff.de leg.j. fo.31.

1 Regula qd̃ oẽs tãgit dʒ ab omnibus approbari qñ habeat locũ.in.l.per fundum.nu.6.ff.de ſerui.ruſti.predio. fo.163.

4 Regula de duabus cauſis lucratiuis vt circa eandẽ rẽ nõ poſſint cõcurrere vertit circa tria primo quantũ ad impediendũ initiũ obligationis ſecũdo circa extinctionẽ obligationis tertio circa impediẽdã ſolutionẽ.in.l.meuius.§.duobus.nume.3.4.5.⁊.7.ff.de leg.ij. fo.53.

7 **Relatiuum** facit ſimplicem relationẽ qñqȝ nõ propriã.in.l ſiue pro fratre.nu.2.C.de neg.geſt. fo.71.

4 Relatiuũ quis vel qui,ſignificat ſecũdum tempus verbi ad quod refert.in.l.meuio.§.a me herede.nu.2.ff.de leg.ij. fo.49.

4 Relatiuum quis vel qui,cũ verbo futuri temporis facit conditionem tacitam non expreſſam.in.l.j.nu.5.ff.de condi.⁊ demon. fo.68.

1 Relatiuum preſupponit interdum antecedẽs diuerſe qualitatis.in.l.nõ ſolum.§.queritur.nu.3.ff.de procur. fo.89.

3 Relatiuum quis vel qui eſt retatiuũ ſubſtãtie,⁊ ſi faceret relationem ſimplicem potius eſſet relatiuũ qualitatis ꝙ non eſt fiendũ niſi ſubeſt neceſſitas.in.l.iulianus.nu.2.ff.de here.inſti. fo.66.

1 Relatiuum quis vel qui qñ ponat expoſitiue qñ reſtrictiue ⁊ limitatiue ⁊ qñ ampliatiue.in.l.oẽs populi.nu.2.ff.de iuſti.⁊ iure. fo.8.

4 Relatiuum quantitatis iunctum futuro tempori an faciat cõditionem et quid in relatiuo ſubſtantie.in.l.ſi titius.§.cum ita legatũ numero.1.ff.de legat.ij. fo.50.

3 Relatiuum quis vel qui:licet ſit diſtributiuum ⁊ de ſui natura referat ad vnũ:licet ſit in ſingulari numero tamen ex preſumpta mente defuncti trahit ad plures.in.l.ex duobus.nu.2.ff.de vulga.pup. fo.75.

4 Relatiuum quis vel qui,non diſtribuit niſi de vno.in.l.ſi fuerit legatum.nume.3.ff.de reb.dub. fo.65.

Relatiuum qui quando non diſtribuat de vno tãtum.in.l.quoties.libertis numero.2.ff.eo.

7 Relatiuum qui quando ponatur demonſtratiue ⁊ quãdo reſtrictiue.in.l.j.numero.2.de ſumma trinit. fo.3.

4 Relatiuum quis vel qui iunctũ futuro tempori reddit cõditionale ſuum antecedens ⁊ nõ alius.in.l.ſtichũ qui.nume.2.3.⁊.4.ff.leg.j. fo.4.⁊.5.

4 **Relatio** ſit facilius ad id qd̃ concernit qualitatẽ ꝗ̃ ad id qd̃ cõcernit ſubſtantiam ſi tendit ad ꝯfirmandũ ſubſtantiam inualidam.in.l.talis ſcriptura.nume.7.ff.de leg.j. fo.12.

7 Relatio quando poſſit fieri ad ſuperiorem.in.l.ij.nu.4.C.de leg. fo.24.

3 **Relegatus** licet nõ ſit habilis ad agendũ:qr nõ poteſt ſtare in ciuitate,tamen eſt habilis ad conſentiendum ſilie agenti,non tamen poteſt agere per procuratorem.in.l.ſi cum dotem.§.ſi patri.nu.4.ff.ſolut.matrimo. fo.16.

1 Relegatus poteſt eſſe in iudicio per procuratorem.in.l.ſed ⁊ ſi quis.nu.2.ff.ſi quis cautio. fo.40.

2 **Relictum** in vltima volũtate ſub modo ſicut poteſt peti preſtita cautione de implendo modum ita ⁊ debitum ex contractu ſub modo qñ modus de illo debet impleri.in.l.inſulã.§.quidam.nu.1.ff.loca. fo.123.

3 Relictũ in re q̃ nõ eſt in rerũ natura,nõ vʒ etiã quantũ ad eſtimationẽ.in l.itẽ ꝙ.nu.7.ff.de here.inſti. fo.67.

4 Relictũ noĩe pene valebat iure ffoꝝ.ſi ꝓcedebat preceptũ honeſtũ ⁊ poſſibile.in.l.in teſtõ.nu.4.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.

4 Relinquo rẽ ad vſumfructũ vel ad alimẽta:videor etiã relinquere ꝓprietatem.in.l.titia cũ.§.titia.nu.2.ff.de leg.ij. fo.49.

Relinquere vſumfructũ aliud eſt,⁊ aliud ad vſumfructum.ibi.

7 Relictum factũ clerico,an cenſeat factũ contẽplatiõe eccleſie,⁊ nõ ſue perſone.in.l.nõ plures.nu.3.C.de ſacroſan.eccle. fo.5.

8 Relictum alicui virgini ſi monaſteriũ ingrediat,an illa ꝯditio remittatur vt ſic poſſit nubere ⁊ legatum conſequi.in auth ẽ.qui relictum.nu.6.C.de indi.vidui. fo.79.

7 Relictum deo cenſet ꝙ relinquit eccleſie vel pauperib⁹.in.l.generali lege.nu.3.C.de ſacroſan.eccle. fo.7.

4 Relictum pro monumẽto,an dicat ad piã cauſam.in.l.j.§.de impẽſa.nu.4.ff.ad leg.falc. fo.85.

Si relinqueret certa ſumma ꝓ ꝯſtructione capelle vel altaris,⁊ illa non fuiſſet ꝑ executores tota expẽſa,an reſiduũ debeat reſtitui hr̃di.ibi.nu.5.

4 Relictũ factũ ſi aliquid deſinat nõ hʒ locũ ſi non incipiat.in.l.titio.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.81.

4 Relictũ ſi tibi eſt aliquid cũ onere dãdi:lʒ diminuat cõmodũ non diminuit onus iniunctum,ſi illud qd̃ remanet facta diminutiõe ſufficit ad integrũ onus.in.l.plautius.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

Si alicui relinquit res ⁊ grauat in maiori quantitate quã res valeat tenet ad totã ſi acceptauit.ibi.nu.3.

4 Relictũ factũ poſt mortẽ tertij quo caſu reputet poti⁹ in diẽ ꝗ̃ cõditionale.in.l.ſi poſt.§.ſi pure.nu.4.ff.de leg.j. fo.26.

4 Quicquid relinquit ꝓ aĩa vr̃ relictũ deo,ſicut qd̃ relinquit eccl̃ie vel pauperib⁹.in.l.ſi quis titio.nu.3.ff.de leg.ij. fo.45.

6 Relictũ an valeat ſi qs mãdaret fabricari eccleſiã vel capellã vel hoſpitale:lʒ nõ exprimat ea de qb⁹.in.l.q inſulã.ff.de vb.ob.ibi.nu.2. fo.27.

4 Relictũ ſi eſt aliqd eſtimabile nõ põt grauari in re ineſtimabili,ſic ecõuerſo.in.l.filiuſſa.§.ſcd̃m.nu.2.ff.de leg.j. fo.40.

4 Si relinquat alicui ſub hac cõditiõe,ſi talẽ religionẽ nõ ingrediat cũ alie ſint quas põt ingredi,an hec cõditio reijciat.in.l.ſed ſi hoc.§.cũ vir.nu.9.ff.de condi.⁊ demon. fo.76.

4 Relictũ a principio nullũ per regulã catonianã ex poſt facto nõ recõualeſcit que regula nõ hʒ locum in relictis cõditionalib⁹.in.l.cũ filioſa.nu.15.ff.de leg.j. fo.6.

8 Relictũ qñ videat relictũ a matre vel alio ei⁹ ꝯſanguineo ſub cõditiõe,ꝙ patri nihil acquirat.in auth ẽ.excipit.nu.2.C.de bo.q̃ libe. fo.104.

4 Quãdo aliquid ꝓ aliquo opere faciẽdo relinquit,ille põt petere anteq̃ faciat maxime ſi aliter facere nõ poſſet,⁊ quid ſi illud ꝓ tũc fieri nõ poſſet.in l.lucius.§.a te peto.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.

2 Relictũ libertatis qñ nõ tʒ,non põt ſeru⁹ ſoluere de ꝑecunia peculiari cã cõditionis implẽde.in.l.dñs teſtõ.nu.3.ff.de cõdi.inde. fo.50.

4 Relictũ ciuib⁹ indefinite,⁊ ſic oĩbus cenſet relictũ cõi ſeu vniuerſitati nõ ipſis tanqȝ ſingularib⁹:ſecus ſi eſſet relictũ quibuſdã ciuib⁹ noĩatis.i.l.ciuibus.nu.2.⁊.3.ff.de reb.dub. fo.64.

4 Relicta ad pias cauſas deducunt ante oĩa cũ de ipſis nõ detrahat falcidia.in.l.ſi quis teſtõ.§.apud iulianũ.nu.5.ff.de leg.j. fo.30.

4 Relictũ factũ filioſa.vel ſeruo ſimpliciter,an videat factũ contẽplatione patris vel dñi.in.l.filioſa.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.74.

3 Relictum nomine pene valebat de iure ffoꝝ.in.l.ſi is qui.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.75.

1 Relictũ factũ patri ſuo,an dicat ad piã cauſam.in.l.pater,filiũ.nu.12.ff.de inoffi.teſta. fo.137.

7 Relictũ annuũ factũ cõuẽtui fratrũ predicatorũ ꝓ coꝝ ſuſtentatiõe,an valeat.in.l.priuilegia.nu.4.C.de ſacroſan.eccle. fo.6.

7 Relictũ factũ eccleſie ſi non dicit cui debet eccleſie parochiali.in.l.j.nu.3.4.5.⁊.6.C.de ſacroſan.eccle. fo.5.

8 Relictũ in minus ſolẽni volũtate,qñ valeat,⁊ qñ nõ.in.l.queſtionẽ.nu.5.C.de fideicõ. fo.84.

4 Relictorum ab inſtituto ⁊ ab eius ſubſtituto tanquam ſupſtituto ſemper ſit contributio.in.l.in ratione.§.queſitum eſt.numero.2.3.et.4.ff.ad leg.fal. fo.87.

8 Relicta ſpecialia non continent niſi lucrum,⁊ quid in vniuerſalib⁹.in rubri.nu.2.C.ad trebel. fo.89.

4 Relicta a pupillo qui adiuit ſoluunt vt es alienũ.in.l.in rõne.§.qd̃ vulgo.nu.5.ff.ad leg.falci. fo.86.

1 Relicta in teſtõ inofficioſo quo iure poſſint peti.in.l.titia filia.nu.2.ff.de inoffi.teſta. fo.137.

8 Relicta facta ab executione vltime voluntatis ꝙ valeãt cũ videant relicta ab ipſa hereditate.in.l.ab eo qui.nu.3.C.de fideicõ. fo.81.

4 Relicta in primo teſtõ,an cenſeant repetita in ſecundo.in.l.lʒ imperator.nu.8.ff.de lega.j. fo.29.

8 Relicta ab inſtituto cẽſentur repetita a ſubſtituto vulgari in caſu quo inſtitutus non adeat exceptis certis caſibus,⁊ quid ecõuerſo.in.l.quoties.nume.2.

nume.2.C.de fideicom. fo.82.

7 **Religio** quo sit potior pars iustitie, et quare ista religio nõ pos sit haberi sine fide.in rubri.nume.2.C.de sum.tri. fo.3.

5 Religionem ingressus animo probandi et stetit per sex menses et postea exiuit deinde reingressus stetit per alios sex menses ꝙ nõ videatur tacite professus per lapsum anni: licet portauerit habitũ extra locum.in.l.interdum.§.quoties.nu.3.ff.de publi.et vecti. fo.29.

1 Religio erga deum est de iure gentium.in.l.j.§.ius gentium.nume.2.ff.de iusti.et iure. fo.3.

1 Religiosus exemptus executor testamenti potest conueniri coram epo vt reddat rationem administrationis nõ obstañ. exemptione.in.l.interdum §.senator.nu.j.ff.de iudi. fo.122.

4 Religiosus alterius religionis que potest habere in cõi põt esse arbitrator et quid si non põt habere in communi.in.l.ex facto.§.si quis rogatus.nume.2.ff.ad trebel. fo.109.

1 Religiosi debẽt citari coram prepositis et prioribus.in.l.ij.nu.4.ff.de in ius vocan. fo.25.

4 Religiosis mendicãtibus qui nõ possunt acquirere noua loca sine licentia pape fiat legatũ cum onere qd debeãt aliquẽ locũ acquirere et ibi construere monasteriũ valeat legatũ reiecto onere tanꝙ impossibili.in.l.idem iulianus.§.constat.nu.8.ff.de leg.j. fo.17

7 **Remedio** vno intẽtato an lite pendente poterit aliud intẽtari in.l.cũ qui.nu.3.et.4.C.de inoffi.test. fo.132.

1 Remedium a iure datur aduersus fraudem testatoris.in.l.papinian⁹.§.quarta.nu.7.ff.de inoffi.testa. fo.134.

7 Remedium quod competat ad retractandum venditionẽ secundum prouisionem.l.ij.C.de rescinden.vendi.ibi.nu.12. fo.207.

5 Remedium extraordinarium succedens loco ordinarij facit cessare remedium mere extraordinarium quod loco ordinarij non succedit.in.l.in prouinciali.§.si in loco.nu.1.7.et.8.ff.de ope.no.nuntia. fo.4.

4 Remedium legis vt perfectius.C.de anna.excep.proditum ad interrũpendam prescriptionem contra absentem pro quo nõ est aliquis qui respõdeat non habet locum nisi in debitore absente qui habeat certum domicilium: licet conueniri possit coram quocunꝗ tanꝗ vagus.in.l.cum hereditas.nume.2.ff.ad trebel. fo.113.

5 Remedium quod competat habenti nudam detentationẽ.in.l.aquilius.nu.9.ff.de dona. fo.33.

5 Remedium extraordinarium an concurrat cum alio extraordinario et an cum ordinario.in.l.qui bona.§.si quis.nu.1.ff.de dã.infec. fo.14.

5 Remedium extraordinariũ qñ cõsistit in facto vt ꝙ possit expellere propria autoritate vel deijcere põt cõcurrere cum ordinario.in.l.de pupillo.§.meminisse.nu.3.ff.de ope.no.nuntia. fo.6.

5 Remediũ extraordinariũ ɔcurrit cũ ordinario qñ est de iure cõi sicut illud ⁊ est factũ in adiutoriũ eius.in.l.j.§.dixerit.nu.3.ff.de publ.et vecti. fo.26.

5 Remediũ sibi cõpetẽs an sit necesse qd qs impetret a ptore vno ab edicto ptoris mortui.in.l.de pupillo.§.si is cui.nu.3.ff.de ope.no.nũtia. fo.6.

7 Remedium vnum extraordinarium concurrit cum alio extraordinario.in.l.cum circa.nu.3.C.fi.mi.se ma.dire. fo.89.

7 Remedia vbi concurrunt an alterum per alterum tollatur.in.l.filius.nu.2.C.de inoffi.dona. fo.141.

1 Remedia duo cõtraria possunt in eodẽ libello deduci conditionaliter.in l.qui de inofficioso.nu.9.de inoffi.testa. fo.139.

7 Remedia que cõpetant reo contra actorem veniẽtem cõtra transactionẽ.in.l.siue apud.nu.10.C.de transac. fo.55.

2 **Remissione** in generali ꝙ etiam veniant ignorata si remittens fuit huius propositi.in.l.quã tuberonis.§.sunt quedam.nu.9.ff.de pecu. fo.89.

1 Remissio vnius iuris nõ sequitur ad remionẽ alterius penitus separati.in.l.si edes.nu.3.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.

1 Remissio ad locum contractus vel quasi in quib⁹ casibus fiat.in.l.heres absens.§.si quis.nu.8.de iudi. fo.119.

Remissio an fiat in criminalibus.ibi.nu.10.

5 Gabelle vel passagia cum emuntur seu conducũtur an debeat fieri remissio mercedis si nihil fuit pceptũ.j.l.in edib⁹ sic.nu.4.ff.de don. fo.30.

3 Remissio qñ fit ad curiam ecclesiasticam nõ põt iudex secularis assignare terminum iudici ecclesiastico infra quẽ habeat terminare causam: licet possit assignare partibus infra quẽ se representent coram ecclesiastico.in l.titia.nu.8.ff.solu.matri. fo.24.

5 Remisso mercedis sicut fit propter sterilitatem an ita propter magnam fertilitatem fiat augmẽtatio mercedis.in.l.cotem.in.§.qui maximos.nu.2.ff.de publi.et vecti. fo.28.

Qñ dicat venditũ ius vel cõmoditas vt sic nõ fiat remissio.ibi.nu.5.

7 Remissionem petenti ad alia loca p examinandis testibus debet deferri iuramentũ ꝙ nõ petit calumniose nec causa differẽdi iudicium: sed credat postea per illos testes absentes probare vel per instrumentum cuius copia petitur.in.l.iudices.nu.3.C.de fi.instru. fo.178.

Remissio qñ fit ad aliũ locũ pars cõtra quã fit dz admoneri vt ad illum locũ accedat si vult et quis sit effectus huius citationis.ibi.nu.6.

1 Remissio pcessus de vno iudice ad aliũ.i.l.nõ al's.nu.3.ff.de iudi. fo.120.

7 Remissiones de vno iudice ad alium an fiant ex mera volũtate et quod in contractibus nõ fiat remissio.in.l.j.nu.6.C.vbi de crimine agi opz. fo.23.

1 Remitti ad domũ isti q põt se petere et actor hoc facere vel nõ dubitat: tũ si actio erat tpe peritura cõsulte petat actor ꝙ nõ remittat nisi lite prius cõtestata.in.l.ij.§.in oibus.nu.5.ff.de iudi. fo.115.

4 **Remotus** ab officio tanꝗ suspectus liberatur a periculo tutele.in.l.si seruus plurium.§.si quis.nume.3.ff.de lega.j. fo.22.

2 **Renuntiatio** nõ põt fieri de iure futuro et qd in pacto.i.l.insulã.nu.6.ff.de prescri.ver. fo.127.

2 Renuntiatio innititur consensui renũtiantis tñ: sed pactũ seu promissio cum sint contractus innitũtur cõsensui duorũ.in.l.si mulier.§.si mulier p eo.nu.4.ff.ad velleia. fo.100.

2 Renuntiatio senatuscon.vellei.dz fieri in scriptis presentibus trib⁹ testibus, et an requiratur eorum subscriptio.in.l. si mulier.§.si mulier pro eo.nu.6.ff.ad velleia. fo.eo.

7 Renuntiatio fori dz fieri specialr nec sufficit generaliter renuntiatio exceptionũ.in.l.si quis in cõscri.nu.3.C.de epis.et cle. fo.19.

3 Renũtiatio ꝙ cadat etiã in p fecte acquisitis, et in quib⁹ iurib⁹ cõsistat renũtiatio in sola volũtate renũtiãtis.in.l.si qs.nu.3.ff.de cõdi.insti. fo.82.

8 Renuntiatio si fuit facta post mortẽ patris vni ex fratrib⁹ sororẽ maritãti et dotãti, an portio talis sororis accrescat illi soli cui renũtiauit, an vero oibus p hereditarijs portionib⁹.in.l.pactũ.nu.8.C.de colla. fo.24.

7 Renuntiatio an videatur conditionalis cum quis renuntiat propter aliquid sibi dandum vel fiendum, si aliud non apparet.in.l.cum mota.nu.5.C.de transac. fo.50.

7 Renuntiatio nõ dr proprie que cõsistit in solo cõsensu renũtiantis tñ, nisi etiã adsit cõsensus alterius partis, et an talis cõsensus requirat.in.l.post ꝗ liti.nu.2.et.6.C.de pac. fo.40.

1 Renuntiatio talis non extenditur ad ignorata, si quis renuntiat expresse omnib⁹ exceptionib⁹ dilatorijs et procuratorijs.in.l.qui procuratorẽ.§.si quis.nu.3.ff.de procu. fo.95.

2 Certioratio qñ requirat in renũtiantib⁹, et sic qñ renũtiatio nõ extẽdatur ad ignorata.in.l.si mulier.§.si mulier p eo.nu.8.ff.ad velleia. fo.100.

1 Renuntiatio gñalis casuũ fortuitor vel oĩs periculi de futuro qd operet in iudicijs, et qd si precedat vn⁹ casus specificat⁹, et qd in extraiudicialib⁹.in.l.sed et si.§.quesitũ est.nu.6.et.7.ff.si quis cautio. fo.40.

7 Renũtiare vr qs p actũ ɔtrium iuri suo qd hz de iure cõi, et qd si habeat ex priuilegio.in.l.j.nu.10.C.de pac.inter emp.et vẽdi. fo.214.

2 Renuntians omni iuri quod hz vel habere sperat debet intelligi de eo qd sperat habere ex aliqua causa de presenti.in.l.quod seruus.nu.9.ff.de condi.causa da. fo.39.

7 Renuntians liti et cause mote super rei vendicatione non tñ transfert dominium in ipsum reum: sed solum a lite recedit nec dominiũ abdicat.in.l.si pro fundo.nu.7.C.de transac. fo.55.

1 Priuatus nõ põt etiã cũ iuramẽto ei qd est inductũ principaliter in fauorem vel vtilitatẽ publicam, et si secundario inductũ est põt cũ iuramento.in.l.ius publicum.nu.2.ff.de pac. fo.66.

7 Renũtiare põt qs fauori suo in ei⁹ fauorẽ itroductũ: sec⁹ si ob publicã vtilitatẽ itroductũ est.in.l.cũ et iudices.§.lz qz.nu.2.C.de iura.calũ. fo.102.

7 Renuntiare quis potest instrumentis que habet.in aut.at qui.num.14.C.de proba. fo.169.

7 Renuntiare potest quis ei quod pro se introductum est.in.l.si quis.num.2.et.4.C.de pac. fo.47.

8 Renuntiari an possit cum iuramento dispositioni.in.l.fin.C.de bo.que libe.ibi.nu.6. fo.105.

6 **Repetitio** que hz vitiare nũꝗ subintelligit et qd ĩ relatiõe.i.l.titia q.§.idẽ rñdit.nu.1.ff.de vb.obli. fo.40.

6 Repetitio que hz vitiare nunꝗ intelligitur.in.l.si quis ita stipu.§.chrysogonus.nu.11.ff.de verbo.obli. fo.37.

4 Repetitio tacita legalis intelligit cũ oĩbus suis qualitatibus.in.l.cũ pater.§.ab instituto.nu.2.ff.de leg.ij. fo.57.

7 **Replicatio** est inuenta ad coadiuuandã actionẽ elisam nõ autem ex toto sublata, sed qñ est sublata nõ prodest replicatio in.l.sub pretextu.nu.3.C.de transac. fo.53.

6 Replicare an possit agẽdo in alio iudicio illud in quo qs succubuit excipiendo.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.7.ff.de verb.obli. fo.36.

6 Replicare non põt cũ pena petit ille q succubuit in principali ꝙ iniuste succubuit.in.l.quidã cũ.nu.12.ff.de verb.obli. fo.39.

2 **Reprehendendi** sunt qui improperijs verbis loquuntur.in.l.si tibi pecuniam.nu.6.ff.si certpeta. fo.12.

1 **Represalie** si sunt cõcesse ɔ florẽtinos et aliqs oriũdus de florentia trãstulit domiciliũ suũ bonoñ, an ɔ ipsum poterũt exerceri represalie.in.l.si eadẽ.nu.6.ff.de offi.asses. fo.15.

Quid ecõuerso si bononiensis trãstulit se florentiã, an poterũt exerceri ɔ eum tanꝗ florentinum.ibi.nu.6.

2 Reprehensibilia in re aliena sunt etiã reprehẽsibilia ĩ re ppria alteri debita.in.l.si seruus quẽ.nu.2.ff.de act.emp.et ven. fo.14.

6 Si aliquis pter debitũ alterius fuit exactus per represalias, an ab illo recuperet.in.l.ij.§.itẽ si in facto.nu.4.ff.de verb.obli. fo.5.

2 Represalie cõcesse pure diuersis personis q p reformationẽ postea factã q oẽs debeant per quosdã reuideri et q̃ videbunt cassande cassent possint interim exerceri ⁊ quare.in.l.sufficit.nu.6.ff.de cõdi.indebi. fo.51

8 **Repudiare** nõ põt q adiuit ⁊ an q repudiauit possit adire.in l.sicut maior.nu.2.⁊.3.C.de repu.here. fo.66

3 Repudians ex testamẽto ⁊ amplectit̃ abintestato ꝑpter aliud q̃ cã fraudandi legatarios nõ incidit in edictũ si quis omis.cau.testa.in.l.iulianus.nu.4.ff.de acqui.here. fo.96

3 Repudiatio tanq̃ priuatio nõ recipit extensionẽ:lz secus in additione.in l.si solus.nu.2.⁊.3.ff.de acqui.here. fo.101

3 Repudiatio ꝓprie hz locũ in iuribus nondũ perfecte acquisitis ⁊ ex volũtate.in.l.si quis.nu.3.ff.de condi.insti. fo.82

3 Repudiatio an fiat sola volũtate in mente retẽta ⁊ quid in aditione.in.l.recusari.nu.1.ff.de acqui.here. fo.107

8 Repudiatio an valeat si incepi a repudiatiõe ⁊ repudiẽ vnã positionẽ:et sic attrabat ad se omnes alias.in.l.quidam elogio. nu.3.5.⁊.6.C.de iure deli. fo.60.⁊.61

8 Repudiãte filio suo herede an nepos ex eo possit venire ex ꝑsona sua ꝺ iure ciuili ante hereditatẽ aui.in.l.defunctis.nu.2.C.de legi.here. fo.100

8 Repudiare an possit quis paternã quã adiuit ne habeat pupillarẽ. in.l.quidam elogio.nu.6.C.de iure deli. fo.61

3 Repudians si referat verba ad hereditatẽ tollitur ius di.nullũ ⁊ etiã contratab.sed si ad solũ ius dicendi nullũ nõ tollitur contratab.in.l.si filiꝰ.nu me.6.ff.de libe.⁊ posthu. fo.44

8 Reputatio cõmunis facit quẽ haberi ꝓ idoneo ⁊ habili:lz non sit.in.l.si arbiter.nu.2.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.117

7 Repudiatio hr̃ditatis qꝺ sit stricti iuris.i.l.si maior.nu.3.C.de dolo.f.77

1 **Requisita** in constituẽdo videtur requisita i destruẽdo.inl.itẽ corũ.§.q̃ si.nume.2.ff.quod cuiusq̃ vniuer.fo.100

6 Requirere nõ debet q ab alio qꝺ ipse nollet per aliũ a se requiri.in.l.j.nu nu.3.ff.de solu. fo.65

7 **Rescissio** propter lesionem vltra dimidiam iusti pretij non solum habet locum in contractu emptionis ⁊ venditionis:sed etiam in omnibus contractibus bonefidei ẜm qualitates eorum: quinimo etiam in stricti iuris aliter tamen etiam aliter.in.l.maioribꝰ.nu.3.C.commu.vtri.iudi. fo.159

7 Rescissio que fit p.l.si ex falsis.C.de transac.rõne falsitatis instrõꝝ vel testium nõ requirit dolũ vel calumniã ꝓducentis ⁊ requirit̃ restitutio,et qd si probet̃ scientia ꝓducentis.in.l.si ex falsis.nu.8.C.de transac. fo.59

7 **Rescriptum** nõ valet sup remissione pene si impetrãs illud delictũ:alias cõmisit ⁊ in impetratione nõ fecit de hoc mentionẽ.in.l.nemo.nu.9.C.de epi.aud. fo.21

1 Rescriptũ principis vel dispẽsatio nõ extendit̃ ad defectꝰ suppressos et tacitos,nec censet̃ princeps illos voluisse tollere de quibꝰ nõ habuit notitiam.in.l.sed si hac.§.patronũ.nu.2.ff.de in ius voc. fo.25

1 Rescripta principis qualiter dicantur esse contra legem.in.l.pacisci.nu.4.ff.de pac. fo.64

1 Rescriptũ lz sit surreptitiũ,tenet̃ tamẽ citatus cõparere ⁊ excipere contra rescriptum:secus si est falsum vel ip iure nulluz.in.l.ij.nu.2.ff.si quis in ius voca.non ierit. fo.28

8 Rescriptũ principis per qꝺ rescindit̃ testm̃ rite factũ ad hoc vt valeat qd requirat̃.in.l.si testm̃.nu.2.C.de testa. fo.37

7 Rescriptum per qꝺ remittit̃ pena an valeat.in.l.rescripta.nu.2.3.et.4.C.de preci.impera.offe. fo.30

7 Rescriptũ põt impetrari pro alio ab eo q nõ hz mandatum nisi asserat se habere ⁊ nõ.in.l.vniuersis.nu.2.C.de preci.impe.offe. fo.eo.

1 Rescriptũ si impetraui cõtra hoĩes talis vniuersitatis possum oẽs cõuenire tanq̃ vnicam personã representãtes:sed p clausulã generalẽ positam in rescripto:puta cõtra titiũ et plures alios nõ possum cõuenire nisi quatuor.in.l.si municeps.nu.2.ff.quod cuiusq̃ vniuer. fo.99

1 Rescriptum si est impetratum ꝯ titium,⁊ sint plures titij non est nullum: sed ad impetrandũ pertinet declarare de quo titio senserit.in.l.si quis intentione.nu.7.ff.de iudi. fo.129

1 Rescriptum nõ redditur nullũ si ea q̃ ꝓbanda erãt ex postfacto nõ ꝓbentur:lz rescindat̃,sed esset nullũ,si illa que requirebãtur tp̃e impetrationis nõ fuissent adhibita.in.l.ij.nu.11.ff.de inoffi.testa. fo.132

8 Rescripto principis possit quis trahi in cã ad locũ longinquum.in.l.nõ ignorat.nu.5.C.de fruc.⁊ lit.expen. fo.121

7 Rescriptũ gratiosum subreptio reddit ipso iure nullũ:sed ad lites ope exceptionis,⁊ quid si in rescripto cõtineat̃ q motu proprio vel ex certa sciẽtia.in rub.nu.2.C.si con.ius vel vti.publi. fo.32

7 Rescriptũ ad lites nõ ꝓdest quousq̃ sit presentatũ,⁊ põt impetrãs illi renuntiare ⁊ ipsum lacerare inuito iudice ⁊ aduersario ante presentationem non post.in.l.ea que.nu.2.C.de tempo.in integ. fo.94

Rescriptum gratiosum põt prodesse ante presentationẽ.ibi.nu.3.

7 Rescriptum imperatoris ꝺr res diuina:qr est deus i terris.i.l.sacrilegij.nu.1.C.de diuer.rescrip. fo.35

7 Exceptio subreptionis si opponit̃ ꝯ rescriptũ,an excipiẽs debeat hoc ꝓbare,an vero impetrãs habeat necesse ꝓbare veritatẽ narratorũ ⁊ expressorum.in.l.puniri.nu.2.⁊.3.C.si con.ius vel vti.publi. fo.33

7 Rescriptũ qñ est ꝯ aliquam legẽ derogantẽ legi precedẽti,an valeat sine clausula derogatoria.in.l.fi.nu.2.C.si con.ius vel vtili.publi. fo.54

7 Rescriptũ concedens dilationẽ soluendi per quã aufertur ius aduersario non vz tanq̃ ascribens ius alterius,nisi dicatur nõ obstãte quacunq̃ lege in ꝯtrium disponente.in.l.si a te.nu.4.C.de pac.inter empt.⁊ vendi.fo.214

7 In rescripto dz fieri mẽtio de qualitate personarũ.in.l.vna.nu.3.C.quãdo impera.inter pupil.⁊ vidu. fo.123

7 Si continent̃ aliqua in rescripto q̃ nõ fuerũt narrata per partẽ,sed per principem,an illa sint ꝓbanda per impetrantẽ,vel stetur narratiõi principis.in.l.ij.nu.3.C.de his qui ve.eta.postu. fo.89

7 Rescriptum originale qualiter cognoscatur.in.l.sancimus.nu.3.C.de diuer.rescrip. fo.35

7 Rescriptũ impetratũ de facto, qñ nõ valeat ẽt si cõtineat clausulã nõ obstante aliqua lege in ꝯtrium disponẽte.in.l.ij.nu.3.C.de sum.trini. fo.4

7 Rescripta impetrata ꝯ publicã vtilitatẽ nõ valẽt,nec est eis obediendum etiam si contineãt clausulam nõ obstante aliqua lege vel statuto.in.l.iubemus.nu.4.C.de sacrosan.eccle. fo.6

8 An in rescriptis principis emanantibꝰ ꝯ.l.debeat fieri specialis ⁊ singularis mentio de illa.l.an aũt sufficiat generalis in aut.hoc inter liberos.nu me.7.C.de testa. fo.39

7 Si in rescripto continetur q iudex cognoscat non obstante transactione, q hoc non sufficiat,nisi dicatur nõ obstante aliqua lege cõtrarium disponente.in.l.causas.nu.2.C.de transac. fo.52

7 In rescriptis de gratia mendax precator penitus careat impetratis.in.l.ij.nu.4.C.si con.ius vel vti.publi. fo.32

In omni rescripto etiã de iustitia subintelligit̃ clausula,si preces veritate nitant̃,⁊ an ista cõditio referat̃ ad collationẽ iurisdictionis.ibi.nu.5.

Rescriptũ si ꝺr esse falsum,qr nunq̃ emanauit a ꝑncipe vel de eiꝰ cancellaria,an delegatꝰ in eo expressus possit sup hoc cognoscere.ibi.nu.14.

7 Rescriptũ non trahit̃ retro ad tp̃s date supplicatiõis:sed in eo ponit̃ tp̃s signate supplicatiõis.in.l.j.nu.2.C.qñ libel.princi.da.lit.cõte.facit.fol.31.

Rescriptum delegationis impetratũ ꝯ titium etiam si virtute ipsius titius nunq̃ fuit in ius vocatus,⁊ mortuus sit extenditur ꝯ heredes eius:lz in rescripto de herede nulla sit facta mentio.ibi.nu.3.

Quid si rescriptum nõ faceret actionẽ transitoriã ad heredẽ.ibi.nu.4.

Rescriptum non trahit̃ retro ad tempus supplicatiõis:sed habet vim ex tempore signature supplicationis ⁊ hoc in gratiosis,⁊ quid in contentiosis.in.l.j.nu.2.C.vt lit.penden. fo.31

7 Rescriptum delegationis principis ꝺr emanare a iuris obseruantia ⁊ dicitur de iustitia.in.l.ij.nu.2.C.de diuer.rescrip. fo.34

Rescriptum expirat morte principis delegantis re integra,vel etiam delegati re integra vel non nisi esset concessum contemplatione dignitatis,⁊ an etiam sublata actione expiret.ibi.nu.3.

Rescripta de gratia vt priuilegia de sui natura sunt perpetua,⁊ quando non sint perpetua.ibi.nu.4.

7 Aduersarius si impetrauit aliud rescriptum, et primus negligeret infra annum presentare secundum rescriptum assumit postea vires. in.l.ij.nu.2.C.de diuer.rescrip. fo.34

8 **Reseruatio** hoĩs vel ꝓstatiõis nõ est necessaria in his q̃ reseruant̃ a lege vel a statuto,⁊ qꝺ possit renũtiari dicte reseruationi.in.l.cũ oportet.§.cum aũt.nu.3.C.de bo.q̃ libe. fo.104

7 **Responsio** qualiter fieri debeat,si reus vult negare an debeat narrata prout narrantur negare,an etiam petita.in.l.j.nu.4.C.de lit.contesta. fo.117

4 Responsio in dubio intelligit̃ ẜm interrogationẽ precedentem.in.l.si cui serui.§.si a filio.nu.4.ff.de leg.j. fo.23

5 **Restitutio** coraz quo debeat peti.in.l.aduersus.nu.2.C.si aduer.rem iudi. fo.81

2 Restitutionem in integrum duplex modus petendi.in.l.nam ⁊ postea.§.si minor.nu.2.ff.de iureiuran. fo.22

6 Restitutio in integrum concessa vni,an prosit alteri consorti.in.l.si qui separatim.nu.2.ff.de appella. fo.93

5 Restitutio cadit in sola ciuili possessione sicut in naturali.in.l.permisceri.§.species inducendi.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.53

Restitutio quõ fiat qñ agitur rei ven.cõtra ciuilem tm̃ possidentem.ibi.

7 Actus quando est nullus,restitutio in integrum non est necessaria.in.l.si.nu.5.C.si aduer.dona. fo.83

7 Restitutio qñ petitur aduersus sententiã nõ petitur reformatio sententie: sed restauratio iudicij.in.l.j.nu.3.C.quib.ex cau.maio. fo.95

7 Restitutio qñ datur ad tempus lapsum in absentia,an semper detur quadriennium:licet fuerit absens minori tempore vt per decem dies tm̃.in.l.quod tempore.nu.4.C.de resti.mili. fo.92

Et an,⁊ qñ detur quadriennium ad petendũ restitutionem.ibi.nu.5.

6 Restitutio in integrum,an imploretur officio iudicis nobili.in.l.j.§.quod si fit.nu.2.ff.de preto.stipu. fo.80

3 Restitutio id ꝯcedit qꝺ abstulit lesio.in.l.cũ qdã.nu.2.ff.de acq.here.f.93

4 Restitutio si tractatur per restitutionẽ,an q̃ rata facta sunt retractabunt.in.l.si patroni.§.qui fideicõmissariam.nu.2.ff.ad trebel. fo.114

4 Restitutio,lz de restituendo rogatus sub conditione vel ad tẽpus lucret fructus tanq̃ perceptos iudicio testatoris,dz tm̃ illos cũ debito cõpensa-

re:idem

re:idem in bonefidei possessore q lucrat᷑ fructus ꝛ tñ eos compensat cum sumptibus.in.l.cū pater.§.titio nu.2.ff.de leg.ij, fo.59.
7 Restitutionē in integrū si qs vult petere cōtra sniam ex eo qd dicat eā la tam ex falsis instrumentis vel testibus an habeat primo necesse accusare criminaliter corā iudice maleficiorū notariū de falso vel eum q fuit vsus falso instrō vt sic cōstet de crimine.in.l.j.nu.8.C.vbi cau.fis. fo.128.
3 Restitutio in integrum in casu.l.pātonius.ff.de acqui.her.ex cuius persona debeat peti in.l.pātonius.nu.5.ff.de acq.here. fo.104.
7} Restitutio semel denegata qualiter superueniente cā iusta possit iterū peti.in.l.ꝙꝙ.nu.3.C.si sepi.in integrū postu.resti. fo.89.
7 Restō nō datur aduersus gesta cū maiore nisi haberent necessariā consequentiā ad gesta in minori etate.in.l.j.num.6.C.si aduer.rem iudi.fo.81.
1 Restitutio rei deposite vel cōmodate quare sit de iure naturali. in.l.j.§.ius naturale.nu.7.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.3.
3 Restitutio in integrū nō tollit ius alteri q̄situ perfecte sed quesitum nō pfecte sic.in.l.gallus.§.ꝛ quid si.nu.14.ff.de libe.ꝛ posth. fo.53.
Restitutio in integrū non trahit᷑ retro sz operat᷑ vt ex nūc cū fit.ibi.n.15.
1 Restō hr̄ditatis ex trebelliano idē opat᷑ q̊ad iura vtilia ī fideicōmissario ꝙ opat᷑ aditio q̊ ad iura directa ī hr̄de.in.l.nō al's.nu.4.ff.de iud.f.120.
1 Restitutio hereditatis ex trebelliano ꝙ petat᷑ actione ex testamēto ꝛ an officio iudicis.in.l.nō al's.nu.9.ff.de iudi. fo.eo.
1 Restō in integrū cū petitur ad fundū ꝛ petēs obtinet condēnat᷑ reus ad fundū ꝛ fruct⁹ pceptos.in.l.non solū.§.est ꝛ.nu.2.ff.de procu. fo.90.
1 Restitutio in integrū non denegatur si legat᷑ licet rei immobilis minoris in vendicatione interueniat autoritas iudicis.in.l.qui proprio.§.itē queritur.nu.4.ff.de procu. fo.93.
7 Restitutionē petēs aduersus venditionē rei sue vt rescindat᷑ vēditio vel prescriptio ꝛ qualiter hoc intelligat᷑.in.l.j.nu.3.C.de vxo.mili. fo.93.
7 Restitutio fit in pignore cōuentionali vēdito p creditorē minoris etiā p modico:lz nō pro minimo lz etiam non interuenerit fraus ꝛ qd in aliis cōtractibus.in.l.j.nu.2.C.si aduer.vendi.pigno. fo.83.
7 Restōnis petēde tpa si suffragant᷑ est in electiōe minoris an agat ꝯ tutorem vel curatorē an petat restōnē.in.l.j.nu.3.C.si tut.vel cura. fo.80.
4 Restō hereditatis pōt fieri procuratori habenti speciale mandatum et tunc iure recta via in fideicōmissarium transeunt nec momēta resident penes procuratorem.in.l.restituta.nu.4.ff.ad treb. fo.111.
Quid in procuratore in rem suam.ibi.
4 Restitutio verbalis an requira[illegible] semper in fideicommisso.in.l.factaz.nu.2.ff.ad treb. fo.117.
7 Restitutio in integrum an requ[illegible] i trāsactione rescindēda ppter instrumēta de nouo reperta.in.l.sub pretextu.nu.4.C.de transac. fo.53.
Quid in abitramento.ibi.
7 Restitutio q̄ semel est denegata p sentētiā que trāsiuit in rē indicatam an possit amplius peti.in.l.fi.nu.2.C.si mi.se maio.di. fo.89.
1 Restitutio ad famā ꝛ sic aduersus infamiā dz fieri a principe qn̄ querit᷑ de restōne gratiosa nō ab inferiori nisi qn̄ querit᷑ de non gratiosa,sed de iustitia.in.l.j.§.ait pretor.nu.3.ꝛ.4.ff.de posthu. fo.76.
8 Restitutio hereditatis an possit fieri procuratori simplici fideicōmissarij vlis vt recta via transeat in ipm dñm seu fideicōmissariū sine cessiōe ꝛ qd si est procurator in rem suā.in.l.sancimus.nu.2.C.ad treb. fo.91.
4 Restituere rem rogatus vni de familia post mortē potest eligere qn̄cūqz vult sed si pure ꝛ incōtinēti deberet eligere statim cum primum potest et nisi hoc faceret omnes admitterentur.in.l.vnum ex fami.nu.3.ꝛ.4.ff.de lega.ij. fo.54.
4 Restituere bona pauperib⁹ si aliqui sint rogati post mortē eorū ꝛ i vita eligant᷑ vel sint effecti diuites hr̄ electio p non fcā ꝛ posset eps̄ apponere manus ac si facta non fuisset.in.l.cū pater.§.a filia.nu.3.ff.de leg.ij.fo.57.
4 Restituere si grauo te ꝙ qn̄qz restituas titio videor grauare vt restituas post mortē.in.l.cū pater.§.rogo.nu.3.ꝛ.4.ff.de leg.ij. fo.58.
4 Restituens ei q habet iura directa tn̄ inutilia nihil transfert: sed directa iura vires reassumunt.in.l.cum filiofa.nu.17.ff.de leg.j. fo.7.
4 Restituere rogatus cui testator remisit cautionem legatorū si dilapidat bona qūo subuenit᷑ fideicommissario ꝯditione pendente.in.l.imperator.nu.6.ff.ad treb. fo.113.
4 Restituere grauatus si decesserit sine liberis si ingrediat᷑ monasterium deficit conditio. in.l.si ita.§.is cui.nu.2.ꝛ.4.ff.de leg.ij. fo.50.
8 Restituere rogatus id quod superit de hr̄ditate an possit interim alienare si res sunt subiecte restitntioni.in.l.si duobus.sz q.num.5.C.commu.de lega. fo.86.
4 Restituere hereditatem post mortē suam qn̄ quis est grauatus si deportatur vel in metallū dānatur:licet habeatur pro mortuo nō tn̄ dicitur extare cōditio fideicōmissi sed expectatur mors naturalis ꝛ interim bona sunt apud fiscum ꝛ an fiscus cum restituet detrahere possit trebellianicā.in.l.ex facto.§.ex facto.nu.2.ff.ad treb. fo.105.
8 Restituere rogat⁹ simplr̄ post mortē suā ꝛ rogat⁹ restituere qcqd superit ex hr̄ditate in quibus differāt.in auf.contra rogatus.n.2.C.ad tre.f.91.
4 Restituere p fideicōmissum si qs rogatus est si sine liberis decesserit an liberi appositi in ista conditione videant᷑ tacite substituti ꝛ sic an possint reuocare alienationem bonorum factā a patre tanq̄ subiacerent restitutioni.in.l.filiusfa.§.cum quis erat.nu.3.ff.de leg.j. fo.41.
4 Restituere hr̄di si qs fuit rogat⁹ siue fuit dictū acceptis.c.a cohr̄de siue retētis.c.sp illa.c.ꝯputāt᷑ i q̄rtā.i.l.deducta.§.acceptis.n.2.ff.ad treb.f.116.
4 Restituere regatus eo casu quo presumitur alienasse causa interuertendi fideicōmissum:tunc alienata reuocabuntur ꝛ venient in restitutionem ꝛ quid si bona fide.in.l.titius.nu.2.ff.ad treb. fo.114.
6 Restituere hereditatem rogati possunt eā inter se diuidere.in.l.qui rome §.duo fratres.nu.3.ff.de verbo.obli. fo.35.
Quid in duobus emphyteotis quib⁹ fuit res concessa cum hoc ꝙ altero premoriente portio sua perueniat ad superstitem.ibi.nu.4.
4 Restituere grauatus quicquid supererit tēpore mortis pōt interim consumere ꝛ in fideicōmisso nō veniet nisi illud qd reperit᷑ tēpore mortis ꝛ quid hodie retineat.in.l.imperator.§.cum autem.nu.2.ff.de lega.ij. fo.56.
4 **Restrictio** fit in dubio vt qs censeatur in minus grauatus ꝙ fieri pōt dūtamen restrictio fieri possit salua ratione recti sermonis.in.l.titia cū.§.lutius. nu.2.ff.de leg.ij. fo.49.
7 **Rei** vendicatio pōt competere ei qui habet vtile dominium.in.l.fi.nu.2.C.de here.vel act.vendi. fo.206.
7 Rei vēdicatiōe agēs nō vēdicat dominiū.in.l.j.n.6.C.vbi in rē act.fo.125.
2 Rei vendicatio si concurrat cum actione personali qd idem sit in actionibus stricti iuris qd si lis sit contestata cum defuncto.in.l.sed mihi.§.heres.nu.5.ff.commo. fo.67.
1 Rei vendicatione si ago contra illuz qui habet cām a me tanq̄ a dño nō habeo necesse probare dominium sed illam cām probare.in.l.qui.porprio.§.item queritur.nu.5.ff.de procu. fo.93.
7 Rei vēdi. in rei vēdicatione an res dicat᷑ esse in obligatione vel possessor dicatur aliquo modo obligatus.in.l.si velut.nu.8.C.de cōpensa.fo.195.
7 Rei vēdicatio non presupponit aduersarium obligatum ꝛ quid post litē cōtest.ꝛ an transeat cōtra heredes possessoris.in.l.vna.nu.2.C.de alie.indi.mu.cau.fac. fo.96.
Et plura de natura rei ven.remissiue.ibi.nu.9.
4 Rei vendicatio ad hoc vt competat pro re legata vel per fideicōmissum relicta que sint necessaria.in.l.j.nu.16.ff.de lega.j. fo.2.
Quid in hypothecaria actione ꝛ qualiter formet᷑ libellus. ibi. nu.17.
7 Rei vendicatione si ago contra te ad fundum terminatum per nomina vicinorum qui ei coherebant tempore quo pater meus emit ꝛ tu dicas ꝙ non est ille de quo loquitur instrumentum:q non habet illas coherētias quomodo mihi prouideatur.in.l.ij.nu.2.C.finium regun. fo.160.
5 Rei vendicatione si egi contra te dicendo me dominum ꝛ postea nō probaui nisi de dominio vtili an debeam obtinere.in.l.quod principis.§.hec actio.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.25.
7 Rei vēdicatione agens ꝛ succūbens nō prohibetur postea agere ad eandez rē actiōe publici ꝛ dicere se quasi dñm.in.l.ij.nu.4.C.de pba.fo.164.
7 Rei vendicatione conuentus licet non teneatur probare se dñm quousqz actor suam intentionem probauerit si tamen vult sponte probare potest ꝛ quid istud operabitur.in.l.ij.nu.2.C.de proba. fo.eo.
Si tunc feratur sententia absolutoria ꝛ postea reus caderet a possessione an virtute talis sententie poterit rem vendicare.ibi.
7 Rei vendicatione conuentus quare sufficit qd respondeat an possideat vel non.in.l.cogi.nu.9.C.de peti.here. fo.144.
1 Rei vendicatione agens non expressa aliqua causa dominij ꝙ videatur omnē causam dominij deducere in iudicium ꝙ ei sufficiat psequi quamcunqz velit ꝛ idē in causa nullitatis.in.l.solemus.nu.4.ff.de iudi.fo.128.
8 Rei vendicatione agens dicitur defendere rem suam.in.l.j.nu.2.C.quires iudi.non no. fo.124.
2 Rei vendicatio que est ciuilis si cōpetit pro re mobili que tenetur titulo ꝛ bona fide tollitur triēnio.in.l.certi cōdictio.nu.13.ff. si cer.pe. fo.7.
2 Rei vendicatione agēs contra spoliatorem probando spoliatorem habet intentionē suam fundataz in dominio.in.l.j.nu.2.ff.de cōdi.fur. fo.55.
1 Rei vendicatio que datur pro re ꝛ rei vendi.que datur pro fructibus tam industrialibus q̄ naturalibus nō est vna ꝛ eadem sed in peti.hereditatis vna ꝛ eadem actio potest proponi pro rebus ꝛ fructibus.in.l.item veniūt §.item non solum.nu.5.ff.de peti.here. fo.146.
1 Rei vendicatione si egisti contra me ex vna causa ꝛ trāsegimus super illa si postea agis ex alia causa vel simpliciter ꝙ debeat fieri protestatio ꝙ nō debeas deducere in nouo iudicio cām super qua transegimus, in.l.si qs libertatem.nu.10.ff.de peti.here. fo.143.
7 Rei vēdicatione si cōtra te ago afferens me tali tēpore fuisse dominum ꝛ ad hoc probo ꝙ tali tempore fui dñs ꝙ ista pbatio mihi nō psit nisi allegarē etiā ꝙ hodie sim dñs.in.l.siue possidetis.nu.8.C.de pba. fo.167.
5 Rei vendicationem si vnus intentauit pro aliquo fundo an poterit conuentus mouere iudicium sup seruitute per modum reconuentionis. in.l.fundum titianum.nu.5.ꝛ.6.ff.de excep. fo.79.
6 Rei vēdicatio si est cepta ꝯ defunctū an hr̄s virtute eiusdē libelli porrecti cōtra defunctum condenabitur.in.l.ij.§.sed si.nu.2.ff.de stipu. fo.81.
An aliij coheredes qui nō possident debeant etiam ipsi condemnari pro portionibus hereditarijs.in.d.l.ij.§.sed si.nu.3.ꝛ.nu.4.
Quid si defunctus tenebatur mihi ad dandum.ibi.nu.4.
7 Rei vēdicatio competens pro fructibus perceptis ex re mea tollitur triēnio cum sint res mobiles:licet rei vendicatio adhuc duret super fundo.in.l.eos qui nu.4.C.de vsur. fo.199.

Index singularium materiarum

4 Rem aliquam ad quem peruenisse postꝗ̄ constaret vel esset proba- tum etiam hodie presumeretur esse nisi contrariuꝫ probetur. in.l.cum ita.§.species.nu.2.ff.de leg.ij. fo.47.
7 Re perēpta vsꝗ̄ prescripta an possit qs eã ratificare i subsidiũ vt cõsequa tur actionem ad pretium.in.l.mater tua.nu.5.C.de rei vẽdica. fo.145. Uide latius de hoc.ibi.nu.7.8.⁊.9.
1 Re in cõmuni sicut possum te prohibere ne facias ita si fecisti possuꝫ pe- tere ꝙ tollas nisi me sciente ⁊ patiente fecisti.in.l.in re communi.nu.4.ff. de serui.vrba.predio. fo.161.
Res mea nõ potest mihi seruire:sed nec alteri rei mee.ibi.nu.5.
1 Res vna quando non potest accedere duobus accedit preciosiori. in.l. si partem.nu.2.ff.de serui.rusti.predio. fo.164.
7 Res laici aliq̃ q̄erat scripta i estimo ꝯmunis ad onera publica si ad ecclesi am ꝑuenit an poterint decetero onera iponi.i.l.j.n.9.C.de epi.⁊ cleri.f.13.
2 Res mea tibi non obligata si ad te peruenit occasione in q̃ teneor qñ pos sis eam retinere quousqꝫ soluam.in.l.petẽti.nu.3.ff.de pigno.act. fo.76.
2 Re perẽpta qñ agi debeat ad ipsam rẽ ⁊ qñ ad estimationem ⁊ qualiter fiet condẽnatio ⁊ executio.in.l.cũ seruus.nu.4.ff.de cõdi.causa da.fo.40.
2 Res mihi debita largo modo põt dici mea.i.l.ei' q.n.7.ff.si cer peta.f.18.
1 Res dicit' iudicata.licet sententia nondum transiuerit in rem iudicata. in.l.⁊ post.nu.2.ff.de transac. fo.72.
1 Res mea quo casu seruit alteri rei mee ⁊ que sit vtilitas.in.l.si cum.nu.2. ff.quemad.serui.amit. fo.171.
8 Res ad vsum publicum deputate non sunt fisci nec possunt prescribi ⁊ quid in fiscalibus.in.l. iam pridem.nu.2.C.conmu.de vsuca. fo.110.
8 Res dicit' iudicata etiã si appellet'.in.l.litigatorib'.n.2.C.de app.f.128.
4 Re debita perempta qualiter possit eius valor declarari seu probari.in.l. quidam testa.§.si tibi.nu.3.ff.de.leg.j. fo.36.
4 Res subiecta restitutioni sub cõditione põt interim alienari si nõ est alie natio ꝓhibita:al's sec' ⁊ qd hodie.i.l.fuo.§.si fuũ.nu.2.ff.de legat.j.f.27.
6 Res sacra an ⁊ iussu cuius possit effici profana.in.l.continuus.§.cuꝫ qs. nu.3.ff.de verbo.obli. fo.42.
1 Res quarum dominium acquiritur heredi non veniunt in hac actione cum habeat propriam actionem ⁊ quid si illam habuit a defuncto.in.l. item vidẽdum.§.nunc videamus.nu.6.ff.de peti.here. fo.145.
1 Res dicitur non dubia post confessionem sponte factam aduersus quaꝫ venire non potest.in.l.j.nu.3 ff.de transac. fo.71.
7 Res subtracta vel per violentiam ablata ⁊ postꝗ̄ est perẽta põt peti ac si esset in rerũ natura:licet re vera nõ sit ⁊ fiet condẽnatio in re ⁊ executio in estimatione potest etiam peti estimatio.in.l.j.nu.2.C.qd me.cau. fo.74.
8 Res empta ex pecunia paterna an erit propria ipsius filij.in.l.cum opor- tet.nu.7.C.de bo.que libe. fo.103.
4 Res subrogata loco alterius reputatur eadem. in.l.filie sue.§.titia vxor nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.
4 Res aliqua non dicitur esse apud aliquem nisi quando apud eũ est pos- sessio ciuilis vel naturalis.in.l.titia cum.§.caius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.48. Apud te minus importat ꝙ penes te.ibi
8 Res iter alios acta an alijs noceat.i.l.j.nu.4.C.q.res iudi.nõ no.fo.124.
7 Res subiecte restitutioni possunt alienari ꝓ saluãda vita grauati vel pro redimẽdo eum a carceribus vel tẽpore famis sicut in causam dotis ⁊ qd in rebus ecclesie.in.l:sancimus nemini.nu.5.C.de sacrosan.eccle. fo.12.
2 Res si datur in solutũ per iudicẽ vel per partem pro maiori debito ꝙ de- beatur per errorẽ vitiabitur datio in totum ⁊ obligatio propria remanet incorrupta.in.l.si non sortem.§.si centũ.nu.1.⁊.2.ff.de cõdi.indebi.fo.45.
1 Res qñ peruenit ad casum a quo nõ potuit incipere ante vltiman perfe- ctionem si ille casus tendit ad idem cum illa re non irritatur.in.l. sciendũ. §.possessor.nu.3.ff.qui satisda.cog. fo.36.
1 Res mobilis quando coheret rei immobili potest esse diuersorum domi- norum pro diuiso:secus quando non coheret:q2 tunc solum pro indiuiso possideri potest.in.l.binas quis.nu.2.ff.de serui.vrba.predio. fo.162.
2 Res iudicata dicit' cũ a sentẽtia nõ põt appellari sed anteꝗ̄ hoc sit dicit' sententia non res iudicata.in.l.eleganter.nu.5.ff.de condi.indebi.fo.44.
4 Res lꝫ deueniat ad casuꝫ a q̊ nõ poterat incipere ante cõsummationẽ ef- fectus nõ tamẽ actus irritatur.in.l.verbis legati.nu.3.ff.ad leg.fal.fo.85.
2 Res debita si perijt post moram quando pertineat periculum ad credi- torem.in.l.si plures.§.siue autem.nu.2.ff.depo. fo.104.
1 Res vna põt interdũ diuidi remanente tñ vnitate.in.l.si eadem.n.2.ff.de offi.asses. fo.15.
7 Qualiter intelligatur ꝙ quisqꝫ in re sua est legitimus moderator.in.l.in re manda.nu.2.C.manda. fo.202.
1 Res qñ dicatur esse integra in iudicijs:⁊ quid in contractibus innomina tis.in.l.ab emptione.nu.7.ff.de pac. fo.70.
4 Res si non fuit ab alio euicta sed a seipso:q2 emit ignoranter ⁊ fuit stipu latus duplam deinde successit venditori ꝙ tunc non possit agere ad du- plam.in.l.cum emptor.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.92.
4 Res imobilis lꝫ debeat demõstrari ꝑ duo cõfinia põt tñ demõstrari per aliã qualitatẽ absqꝫ appellatiõe cõfiniũ i.l.si qs in fũdi.n.3.ff.de leg.j.fo.3
1 Res qñ dicatur integra.in.l.si ego.nu.4.ff.de neg.gest. fo.108.
7 Res qd semper perit ei qui dñs eius est quomodo intelligatur.in.l.si cre- ditor.nu.3.C.de pigno.act. fo.183.
1 Res inter alios acta qñ alijs prosit.in.l.posthumus.§.si quis.num.5.ff. de inoffi.test. fo.133.
5 Res iudicata an dicat' illa q̃ ꝑ interlocutoriã fuit determinata incidẽter ⁊ qd si lata sit super aliquo emergenti.in.l.j.num.3.ff.de re iudi. fo.67.
2 Res indiuisibilis si det' partim ob turpẽ cãm ⁊ ꝑtim ob aliquã cãm ho- nestã an tota repetat'.in.l.j.§.ob rem.n.8.⁊.13.ff.de ꝯdi.ob tur.cau.f.41.
2 Res nõ dicit' esse cõis inter proprietarium ⁊ fructuarium:lꝫ vsusfructus sit pars dñij nec etiam inter duos fructuarios sed inter duos proprieta- rios.in.l.si noxali.§.non solum.nu.2.ff.de pecu. fo.90.
3 Res aliena si detur in dotem ⁊ repetat' a muliere ⁊ concurrat domin' rei quis preferatur.in.l.si alienam.nu.6.ff.so.ma. fo.12.
5 Res que occupant' ab aqua ⁊ ille que capiuntur ab hostibus ne equipa rentur vt sint in deperdito.in.l.interdũ eius.§.qui ex naufragio.nu.1.ff. de acqui.poss. fo.48.
2 Res ꝙ dicatur tantuꝫ valere quantum vendi põt qualiter intelligatur. remiss.in.l.si seruus.nu.7.ff.de condi.fur. fo.57.
Re in diem vel sub conditione legata ante euentum diei non transit do- minium in legatarium.ibi.nu.8.
Res si ante euentum diei fuit furto subtracta interim nõ competit lega- tario cõdictio furti sed heredi que extinguitur conditione existente nec transit in legatarium.ibi.nu.1.⁊.9.
4 Res vna cũ plurib' relinquit' nisi dicat' equis portiõib' an dicat' relicta cuilibet insolidũ.in.l.cui fundus.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fo.75.
1 Res mea quo casu seruiat alteri rei mee ⁊ que sit vtilitas.in.l.vt pomuꝫ. §.si predium.nu.3.ff.de serui. fo.156.
7 Res empta a tutore de pecunia pupilli est pupilli : lꝫ tutor noĩe suo pro- prio emerit si vero de pecunia cõi erit cõis priuilegio minoris etatis.in.l. si patruus.nu.2.C.comu.vtriusqꝫ iudi. fo.159.
Res empta de pecunia cõi ad hoc vt sit propria ementis ⁊ nõ cõis quod debeant tria concurrere.ibi.nu.3.
7 Res ecclesie si vendit' cũ pacto qd nisi soluatur pretiũ infra certuꝫ tps li- liceat venditori propria autoritate rem ingredi an poterit rem recupera- re qd sic.in auf.multomagis.nu.2.C.de sacrosanct.eccle. fo.10.
4 Res in qua vnus hꝫ dñium directum alter vtile simpliciter loquendo dr esse illius qui habet directum non illius qui hꝫ vtile. in.l.si domus.§.si fundus.nu.2.ff.de leg.j. fo.28.
Res mea quo casu potest mihi legari:scꝫ qñ legans habet in ea ius ali- quod reale ⁊ legatum importat vt tale ius videatur remissum : ⁊ quid si alius ꝙ legans habeat ius in re illa.ibi.
7 Res aliqua que locat' in ecclesia qñ contra te allegatur si non occurrit alia congrua responsio potes dicere speciale est in ecclesia. in.l.sancim'. nu.2.C.de sac.san.eccle. fo.12.
7 Res q̄liter dicat' deduci in notoriũ.in.l.vbi pactum.n.9.C.de trãsa.f.58.
2 Res vna si pierit ex duab' alternatiue debitis simul solutis cẽset' perijs- se illa q̃ fuit idebite soluta.in.l.cum is q.nu.2.⁊.3.ff.de cõd.indebi.f.46.
5 Res obligata si peruenit ad creditorem licite hꝫ ius retinẽdi pro debito. in.l.inquilino.nu.4.ff.de dam.infec. fo.21.
5 Res eadem nõ debet diuerso iure cẽseri.i.l.eũ q edes.n.2.ff.de vsuc.f.58.
2 Res an videat' in dubio vẽdita libera vt vẽditor teneat' si appareat ꝯui an talis qualis est.in.l.si quis fundũ.nu.3.ff.de acti.empt.⁊ vend.fo.112.
5 Res tantũ vꝫ quãtũ vẽdi potest attẽta qualitate rei ⁊ hoĩe sciẽte illã qua- litatẽ.in.l.mortis cã.§.qui hominem.nu.2.de dona.⁊ mor.cau.ca.fo.36.
7 Res si erat cõis inter plures ex causa societatis cõuentionalis vel ex cau sa hereditaria seu ex alia cã ⁊ vnus de socijs totam rem vendat quo iure teneatur alijs refundere partem pretij ⁊ an potuerit eam vendere.in.l.in familie her.nu.4.C.fami.her. fo.156.
6 Res vna ex alternatiue debitis si pereat aliquando sola superstes potest peti aliquando sola que perijt interduꝫ vtraqꝫ alternatiue ⁊ interdũ nul- la.in.l.stichum autem.nu.2.ff.de solu. fo.76.
5 Res mea si peruenit ad te ex voluntate mea:licet nõ eo modo quo volui: q2 non tanꝗ̄ mea non possum a te repetere si voluntas mea fuit a te nũꝗ̄ repetere.in.l.si tibi dederim.nu.3.ff.de dona. fo.33.
5 Res mobiles an ita proprie possidentur sicut immobiles in.l.j.n.3.ff.de acqui.pos. fo.38.
5 Res qñ peruenit ad casum a quo incipere non potest si iam perfecta nõ irritatur.in.l.donationes.nu.4.ff.de dona. fo.34.
2 Rem meam si tibi vendidi vel donaui anteꝗ̄ tradam eam a te conduco: tũc transfero dominiũ ⁊ omnẽ possessionẽ.i.l. nõ solet.nu.5.ff.loca.f.121.
4 Rei interitu ꝓbato nõ presumit' interijsse dolo vel culpa nisi ꝓbetur ⁊ qd si custodia ꝑtineret ad debitorẽ.in.l.cũ ita.§.species.n.3.ff.de leg.ij.fo.47.
8 Rem cõem quam habeo tecũ si vendo an videar vendisse partẽ meã tan tum.in.l.j.nu.5.C.qui testa.fa.pos. fo.33.
1 Rem quã defunctus propter malam suã fidẽ nõ poterat vsucapere vel prescribere nec etiam heres eius poterit:licet sit bonefidei non sic in alio successore singulari.in.l.neratius.nu.2.ff.de peti.here. fo.144.
7 Rem deterioratam recipiens an sibi preiudicet.in.l.exhibitionis.nu.4. C.ad exhiben. fo.162.
7 Rem non restituens ad mandatum iudicis cum possit vel presumitur posse,dicit' esse in dolo ⁊ qualiter iuretur in litem cõtra eum.in.l.nõ igno rabat.nu.2.C.ad exhiben. fo.eo.

Rem cõmunem

1 Rem cōem si tres habeant ⁊ inter duos istoꝝ oriaꝛ questio ratione dicte rei ꝙ tertius habēs rem cōem nō poterit esse iudex in hac causa.in.l. iulianus ait.nu.3.ff.de iudi. fo.118.

1 Rem suā pōt quis relinq̄re ⁊ ꝑmittere domū suaȝ ruere si est impotēs ad reficiēdū nec cogiꝛ reficere.in.l.sed an vltro.§.is aūt.nu.3.ff.de neg. fo.106.

6 Rem habere an dicaꝛ qs lȝ eā de facto nō teneat nec possideat.in.l.stipulatio ista.§.hi qui.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.14.

Quid in possessione.ibi.

1 Si facis aliqd indebite de re cōi in rē meā ꝓpriā qn̄ possim illud ꝓpria autoritate destruere.in.l.sȝ si inter.nu.3.ff.de serui.vrb.pdio. fo.161.

5 Rem ꝓpriā qualiter possit qs p̄cario rogare ⁊ etiā cōducere a vero possessore.in.l.qui pignoris.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.50.

2 Rem aliquā si mihi nō obligasti:lȝ eā tradas procuratori noīe meo recipiēte,tn̄ eius possessio mihi nō acquiritur.in.l.solutum.§.ꝑ liberam.nu.2.ff.de pigno.act. fo.73.

7 Rem cōem si tecū habeo ꝓ indiuiso potes alienare partē tuam me irrequisito,lȝ sim frater tuus.in.l.j.nu.2.C.cōmu.diui. fo.158.

Quid si statutū vel cōsuetudo locoꝝ inducat ꝙ si cōsanguineus vel socius meus alienauit debeat me requirere.ibi.nu.3.

5 Respublica habet triplex priuilegiū circa sentētiā.in.l.imperatores.nu.2.ff.de re iudi. fo.72.

1 Respublica sepe turbaꝛ ex cōgregationibus hoīm per cōiurationes.in.l.j.nu.6.ff.qd̄ cuiusq̄ vniuer. fo.99.

4 Respublica vel pupillus nō habēt priuilegiū quominus post moram teneanꝛ ad vsuras.in.l.qui solidū.§.etiā.nu.2.ff.de leg.ij. fo.59.

7 Respublica que dicaꝛ.in.l.j.nu.2.C.qui.ex cau.maio. fo.95.

3 Respublica apud quos dicaꝛ esse.in.l.pātonius.nu.3.ff.de acq.hr̄di. f.104.

5 Respublica si velit destruere domos aliquorū ꝓ faciēdo plateas vel foruȝ illi nō possunt resistere:sed debet eis solui p̄tiuȝ domorum.in.l.de pupillo.§.si qs riuos.nu.4.de ope.no.nuntia. fo.6.

1 Respublica est magis priuilegiata q̄ imperator.in.l.papinianus.§.si qs in militia.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.133.

7 Reipublice fauor nō minor est defensare vitā viuentiū q̄ sepelire mortuos ita si quis soluat pro aliquo etiam contradicēte qui erat in periculo perdendi personam nisi solueret:puta centū pōt solutum ab eo repetere.in.l.si qs.nu.9.C.de neg.gest. fo.74.

4 Respublica lȝ regulariter sit immortalis:qꝛ tn̄ pōt ꝯtingere ꝙ moriaꝛ vt si dānēꝛ ad aratrū vel vt destruaꝛ p̄sumiꝛ nō debere viuere vltra.xxx.annos ⁊ infra illos pōt capite minui.in.l.hereditatū.nu.5.ff.ad leg. fo.94.

2 Reus actore deferēte pōt iurare rē suā esse ⁊ etiā rē actoris nō esse:⁊ tūc actor nullā habet actionē ⁊ qn̄ iuramētū ꝓducat reo actionē.in.l.nā ⁊ postea.§.si petitor.nu.2.⁊ nu.8.ff.de iureiuran. fo.22.

Reo condēnato ⁊ facta executione sentētie si actor cecidit a possessiōe ⁊ res est reuersa ad reum an poterit iterū implorare officium iudicis ꝓ executiōe fienda quasi non videatur facta.ibi.nu.11. fo.22.

1 Reus cōstitutus in carceribus nō pōt in cā criminali ꝯstituere ꝓcuratorem ad respōdēdū inq̄sitioni vel accusationi vel positionibus vel ad sentētiā:sed debet personaliter duci ad banchum,sed ad alios actus sic.in.l.seruuȝ.§.publice.nu.9.ff.de procura. fo.87.

4 Reus si proponit aliquas exceptiones ⁊ postea protestetur ꝙ alie exceptiones si que sibi cōpetunt salue maneāt,an per hoc videantur posite ⁊ an dicātur proposite infra terminū datū ⁊ qd opereꝛ talis ꝓtestatio.in.l.titie textores.nu.2.⁊.3.ff.de leg.j. fo.15.

4 Reos duos si habeo eiusdē pecunie ⁊ vni eoꝝ credo actionē ꝯ alterū ꝙ statim cessionarius a me liberetur.in.l.qui duos.nu.2.ff.de leg.ij. fo.45.

1 Si cōuenio vnum ex reis debendi nec vendico mihi qd̄ debēt quātum ad alterum si ab illo sortē nō exegi qd̄ possuȝ eo dimisso ad alterū ire.in.l.si duo.§.itē si.nu.2.ff.si quis cautio. fo.41.

Quid in duobus reis credendi si vnus primo egit.ibi.

2 Reus cogiꝛ recipere iuramētū ei delatū ab vno ex pluribꝰ heredibus vnius creditoris.in.l.iusiurādū.§.procurator.nu.10.ff.de iureiuran. fo.25.

7 Reus si nō vult litē contestari quomodo procedaꝛ cōtra eum.in.l.j.nu.8.C.de lit.cōtesta. fo.117.

2 Reus non pōt deferre actori iuramētū in litē.in.l.videamus.§.deferre.nu.2.ff.de in lit.iur. fo.33.

6 Licet vnus ex duobus reis credēdi litē ꝯtestando totū debitū sibi p̄occupet ita vt postea soluereꝛ alteri indebite solueretur non sic preoccupat ꝑ patris receptionē.in.l.qui hoīem.§.si duo rei.nu.2.ff.de solu. fo.68.

7 Reus an̄ litē inchoatā pōt petere testes examinari ad eternā rei memoriaȝ etiā si nō timeaꝛ de eorū morte vel absentia:⁊ quid in actore ⁊ an possit tunc publicari ⁊ qualiter.in.l.sed si qs.nu.1.⁊.2.C.de testi. fo.73.

7 Reus pōt opponere de iure tertij qn̄ illud ē exclusiuū iuris agētis ipso iure in.l.fi.nu.2.C.de rei vendi. fo.149.

Quid si nō ipso iure,sed per sn̄iam est exclusiuū iuris agētis:⁊ qd si nō erat exclusiuū sed diminutiuū.ibi.nu.3.

8 Reus si abest lite nō cōtest.an actor poterit ꝑ aut.qui semel.C.quō ⁊ qn̄ iu. liqdare de iure suo ⁊ facere ferri diffinitiuā.ibi.nu.12. fo.116.

Reus si est presens ⁊ lis nō ꝯtestata an iudex possit eū ꝯpellere ad respondēdum libello ⁊ ad contestandū eo casu nō opponat aliquā exceptionem q̄ habeat impedire lit.cōtesta.ibi.nu.14.

Reus qn̄ absoluitur qꝛ actor non ꝓbauit talis absolutio est diffinitiua.ibi.nu.17. fo.17.

7 Reus si nō est liqdatū de iure suo an possit absente actore liqdari.in.l.ꝓperandū.§.⁊ si quidē.nu.10.C.de iudi. fo.109.

1 Reus lȝ eo casu quo fuit impeditus nō possit dari actio vtriq̄ tā actori q̄ reo,sed vel vni vel alteri tn̄ qn̄ vterq̄ fuit impeditꝰ pōt dari vtriq̄:⁊ quid si nō fuit prestita satisdatio de iudicio sisti.in.l.fi.§.sȝ ⁊ si.nu.2.ff.de eo per quē fac.est. fo.38.

2 Reus nō debet ꝯdēnari in integrā estimationē rei si res nō traditꝛ qn̄ pēdente dubio an ius agētis debeat extingui vl' nō ꝑueniꝛ ad sn̄iam ꝑ eo,sȝ in estimatione dubie litis.in.l.seruus.nu.6.ff.de condi.fur. fo.57.

7 Reus q nō cōparuit in termino ⁊ postea cōparet ⁊ ꝓducit suas exceptiōes ⁊ capitulat nō sint admittēda nisi refusis expēsis si pars altera hoc petijt ⁊ qd si nō petijt ⁊ fuerūt admissa.in.l.sancimus.nu.3.C.de iudi. fo.112.

2 Reꝰ pōt absolui duobꝰ modis.in.l.iulianus.nu.12.ff.de ꝯdi.indebi. fo.52.

1 Reus si agiꝛ de reddēda administratiōe priuata remittēdus ad locū cōtractus vl' quasi sicut pro reddēda ratione publica ⁊ an possit ꝓcedi vltra missionē ex primo decreto.in.l.heres.§.si quis.nu.2.ff.de iudi. fo.118.

6 Reus stipulādi quis dicaꝛ ⁊ quis reus promittēdi ⁊ an differāt in.l.ij.nu.2.ff.rem ratā habe. fo.86.

7 Reus stipulādi qn̄ succedit reo stipulādi vel reus promittendi reo promittēdi quare actio non extinguaꝛ.in.l.debitori.nu.4.C.de pac. fo.41.

7 Reus quare possit petere examinari testes ad eternā rei memoriā etiā si nō sint senes ⁊ valitudinarij vel de ꝓximo absfuturi ⁊ non sic actor.in.l.vna nu.2.C.vt nemo inui. fo.115.

2 Reū si ꝯfiteatur per torturā ꝙ nō habeat beneficiū statuti.vt in.l.eum qui.nu.7.ff.de iureiur. fo.22.

Reus qui detulit iuramentū perdit omnē exceptionem quā habebat nisi in iuramento cōtineaꝛ aliquid impossibile.in.l.eum q.§.si iurauero.nu.2.ff.de iureiur. fo.eo.

7 Reus an possit ꝓuocare actorē ⁊ illū trahere ad forū suum.in.l.in criminali nu.3.C.de iuris.om.iudi. fo.122.

Reus si nō ꝯparuit actor nō incidit in penā supradicte legis.ibi.nu.4.

Reū trahere an possit qs ꝑ rescriptū ad extraordinarium iudicē,nu.5.

5 Reus an possit excipere d̄ iure supueniēte post litē contestatū ⁊ qd in actore in.l.j.nu.4.ff.de excep. fo.77.

2 Reus si peto plusq̄ d̄beaꝛ mihi puta decē cū debeanꝛ qnq̄ ⁊ ꝓbo de quinq̄ debet in illis ꝯdēnari ⁊ a residuo absolui.in.l.si seruus.§.boue surrepto.nu.9.ff.de condi.fur. fo.57.

8 Reo accusato de crimine ⁊ eo nō ꝓbato qn̄ deferaꝛ iuramētū purgatiōis vt nisi se purget nō absoluiꝛ.in aut.nouo iure.n.3.C.d̄ pe.iudi.q ma.iudi.f.120.

7 Reus cōtra actorē gerentē d̄ facto pōt obijcere exceptionē trāsactionis dupliciter.in.l.vbi pactū.nu.4.C.de trāsa. fo.57.

Reus si ꝯsecutus est penā ⁊ restitutionē datoꝝ ex forma predicte.l.an actor admittaꝛ ad agendū de facto.ibi.nu.6.

2 Reo semiplene ꝓbauit exceptionē qn̄ debet d̄ferri iuramētū ad ipsam supplendā.in.l.admonēdi.nu.37.ff.de iureiur. fo.30.

1 Reus in cā ciuili debet habere dilationē ad deliberandū an velit cedere vel contēdere.in.l.j.nu.3.⁊.4.ff.de edē. fo.46.

1 Reus q ꝯ excōicatū vel bānitū agētē opposuit exceptionē bāni vel excōicationis si tn̄ fui ꝯpulsus fideiubere d̄ iudicio sisti illa datio fideiussor nō valet nec fideiussor obligaꝛ.in.l.fideiussor.§.si qs.nu.2.ff.q satis.cog. fo.31.

1 Reus citatus in aliqua excitationibus qn̄ nō cōparuit actor vero in qualibȝ cōparuit ⁊ cōtumaciam rei accusauit tūc reus patitur condēnationē expensarum ꝓpter cōtumaciā promissam in primis citationibus etiā si sn̄ia ꝓ eo postea feraꝛ.in.l.⁊ si post edictū.nu.4.ff.de iudi. fol.130.

De hoc vide plura.ibi.nu.5.6.7.⁊.8.

7 Reus si recolligit instrumentū de sua pecunia a notario lȝ in eo ꝯtineaꝛ cōtractus cōmuniter factus inter ipsum ⁊ actorē non tn̄ illud est cōmune sȝ ꝓprium ipsius rei sȝ prothocollū notarij est commune ratione contentorū in eo.in.l.qui accusare.nu.2.3.⁊.4.C.de eden. fo.38.

7 Reus in quibus casibus teneꝛ edere actori ad ꝯmodū actoris vl' ad eius intentionē fundandā.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.de edē. fo.35.

7 Reo nō incūbit onus probādi qn̄ tn̄ negat intētionē agētis ⁊ qn̄ ei incumbat.in.l.j.nu.2.⁊.4.C.de proba. fo.163.

An eo ipso ꝙ reus excepit dicēdo se soluisse vl' sibi fcm̄ pcm̄ de nō petendo videaꝛ fateri itētionē agētis vt sic teneaꝛ ꝓbare suā exceptionē.ibi.n.3.⁊.4.

Reus si primo negauit intētionē actoris ⁊ cū actor eam ꝓbauerit an possit reus recurrere ad exceptionē.ibi.nu.5.⁊.6. fo.164.

7 Reus quādo non obseruat trāsactionē ⁊ actor sic qualiter succurraꝛ actori ⁊ quid si actor non pōt plene obseruare,⁊ quid ecōuerso.in.l.actiōe.nu.2.C.de transac. fo.49.

1 Reus cōuētus pōt se iuuare iure tertij qn̄ est exclusiuū iuris agētis ipso iure ⁊ dicere hoc debitū quo ego teneor non debeꝛ tibi,sȝ alteri sicut in rei vēdi.ista res non est tua,sed euiusdam tertij.in.l.tale pactum.§.pater qui.nu.2.ff.de pac. fo.67.

Quid si esset exclusiuum ope exceptionis.ibi.

7 Reus ad hoc vt absoluaꝛ an requiraꝛ eius petitio.in.l.ꝓperandū.§.sin autē reus.nu.2.C.de iudi. fo.109.

7 Reus dȝ sortiri foꝝ vbi hȝ domiciliū.in.l.ij.n.3.C.de iuris.om.iudi. fo.121.

2 Reus qñ dicatur in mora in cõstituto.in.l.si duo.§.ait.nu.7.ff.de constitu. pecu. fo.64.

Reus si fuit in mora q: nõ soluit in die apposito in ꝯstituto põt per solã oblationẽ morã purgare vsq; ad lit.cõtest.si actor nõ habuit iustã cãm recusandi ⁊ an etiã post lit.ꝯtest.ibi.nu.8.

5 Reus an sit cõdẽnatus in decẽ si petij quinq; ⁊ probaui de decẽ.in.l.si quis cũ.nu.ij.ff.de excep.rei iudi. fo.79.

1 Reus qualiter possit metiri ius ⁊ ex persona aduersarij sui vt excipiendo ex ꝑsona actoris nõ hñtis ius.in.l.j.§.is q.nu.5.ff.si pars here.pe. fo.153.

1 Reus si añ terminũ citatiõis trãsigat cũ aduersario nõ arctaꝛ ad ꝯparendũ nec diceꝛ cõtumax ⁊ si postea capiaꝛ dꝫ relaxari vel in banno positus debet bãnũ cãcellari ⁊ qd in criminalibus ⁊ qñ ꝑdicta procedãt.in.l.neq;.§.qui in ius.nu.3.ff.de in ius vo. fo.27.

2 Reus nõ compellitur soluere alio loco ꝙ in loco destinate solutionis nisi habita ratiõe sui interesse ⁊ qualiter istud ꝓcedat.in.l.is q certo.nu.2.ff.de eo, quod cer.lo. fo.62.

7 Reus vel accusatus ⁊ trãsigẽdo vel paciscendo cũ accusatore an habeaꝛ ꝓ ꝯfessore au ꝓ ꝯdẽnato.in.l.trãsigere.nu.7.⁊.8.C.de transac. fo.73.

2 Reus cui delatũ est iuramẽtũ si nõ vult iurare nec referre dꝫ ꝯdemnari nisi soluat anteq̃ ꝯdẽnetur ⁊ tũc absoluitur ab obseruatiõe iudicij.in.l.iurisiurãdi.§.ait ꝑtor.nu.5.ff.de iureiur. fo.31.

7 Reus si impleuit transactiõẽ ex parte sua an possit restringere actorem ad cauendũ de nõ agendo in futurũ de iure vel de facto.in.l.siue apud.nu.6.C. de transac. fo.54.

7 Reus q renũtiat exceptiõi pacti de nõ petẽdo põt ꝯueniri prima actione q̃ nõ fuit ꝑ pactũ sublata ⁊ si excipiaꝛ de primo pcõ replicari põt de scdo quo vꝛ actũ vt petat eo ipso ꝙ renũtiauit exceptiõi vel dixit se nõ vsurũ pacto.in l.pacta nouissima.nu.2.C.de pac. fo.42.

7 Reus qui nõ soluit nec obtulit in termino ꝙ adhuc possit obijcere exceptionẽ trãsactiõis ⁊ dicere agas ad obseruantiã trãsactiõis ⁊ nõ actiõe prima.in l.si maior annis.nu.4.C.de transac. fo.57.

7 Reus an teneaꝛ ꝓbare.in.l.frustra.nu.1.C.de proba. fo.165.

8 Reus in quo casu actore nõ probãte nõ absoluiꝛ nisi iuret vt vocaꝛ iuramẽtũ purgatiõis ꝙ est de propria consciẽtia.in.l.fi.§.licẽtia danda.num.4.de iur.deli. fo.64.

7 Reo an sit vtili⁹ ꝙ ꝓcurator nõ faciat fidẽ plenã de mãdato ⁊ faciat sibi caueri de rato q̃ si plenã fidem faceret.in.l.si sine iudice.§.cũ aũt.nu.3.ff.rẽ ra. habe. fo.90.

1 Reũ esse ꝯmodius est q̃ actorẽ.in.l.inter.nu.3.ff.de iudi. fo.128.

7 Reus qñ teneaꝛ actori ⁊ ad eius ꝯmodũ dicere titulũ ⁊ causaꝫ sue possessionis,sꝫ regulariter secus.in.l.cogi.nu.4.⁊.6.C.de peti.heredi. fo.144.

Reus ꝯuentus rei vẽdi.⁊ interrogat⁹ an possideat si mẽtitus fuerit q: dixit se nõ possidere cũ possideret ꝑdit possessionẽ ⁊ trãsferꝛ in actorẽ.ibi.nu.7.

2 Reus qualiter debeat absolui vel ferri sñia cũ agitur ante diẽ.in.l.pecuniã. nu.6.ff.si cer.peta. fo.16.

7 Reus si fateꝛ intẽtionẽ actoris:an poterit obijcere cõpensationẽ de debito nõ liquido.in.l.si velut.nu.9.C.de cõpensa. fo.195.

8 Reus absolutus q: rem nõ possidebat si postea incepit possidere poterit iterum cõueniri.in.l.j.nu.3.C.de re iudi. fo.121.

4 Reos duos si habeo eiusdẽ pecunie possum legare qđ mihi dꝫ vn⁹ ex eis ⁊ ꝯtra illũ cedẽda est actio nõ ꝯtra aliũ ⁊ an facta cessione alter liberetur.in.l. nõ quocũq;.§.qui caiũ.nu.3.ff.de leg.j. fo.31.

5 Reus an acquirat dñium in sñia absolutoria q: actor non ꝓbauit.in.l.si mater.§.eandẽ causam.nu.5.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

2 Reus sub iuramẽto interrogatus si negat se teneri ad decẽ petita cũ re vera teneaꝛ ad quinq; nõ est piurus.in.l.qdã.nu.4.ff.si cer.pe. fo.12.

6 Reus an soluatur qñ lite pendẽte deficit ius actoris.in.l.inter stipulantem. §.si rem.nu.2.ff.de ver.obli. fo.24.

6 Reus si ꝓmisit alicui stipulanti de stando iuramẽto eius sup interesse an teneaꝛ stare huic pacto.in.l.fi.nu.4.ff.de preto.stipula. fo.82.

5 Reus si succũbat in vna exceptiõe ⁊ si ꝯprehendaꝛ in mẽdacio an debeat puniri vt ꝓhibeatur vti alijs.in.l.nemo.nu.2.ff.de excep. fo.78.

2 Reus q semel negauit si offerat iuramẽtũ actori i actionibus que crescunt ꝑ inficiationẽ poterit actor illud accusare ⁊ probare ꝑ testes ne minuatur condemnatio.in.l.eum qui.nu.4.ff.de iureiuran. fo.27.

7 Reus si fuit ꝯdẽnatus an illa ꝯdẽnatio seu ꝓbatio facta in vno iudicio ꝓsit agẽti in alio iudicio vt non teneaꝛ iterũ ꝓbare,sꝫ sufficit sibi ꝓducere illũ ꝓcessum vel acta.in.l.ex morte.nu.4.C.de leg.acq. fo.153.

1 Reus qñ edat actori ad intẽtionẽ actoris fundandã in.l.argentarius.nu.1.ff. de eden. fo.50.

8 Reus lꝫ semel cõparuerit in cã criminali ⁊ dederit fideiussores de se repsentando si postea citatus nõ ꝯparet nõ põt in bãno ex forma statuti sicut si nũq̃ ꝯparuisset,lꝫ statutũ loquaꝛ de eo q nõ ꝯparuit vt possit poni in bãno.in l.cõsentaneũ.nu.8.C.quõ ⁊ qñ iudex. fo.116.

2 Reus vl' actor qñ dicaꝛ in mora ex ꝓmissiõe facta certo loco ⁊ qñ veniat interesse actoris tãtũ vel rei tantum,sꝫ vtriusq; vl' nullius.in.l.nõ vtiq;.§.nũc, de officio.nu.2.ff.de eo qđ cer.lo. fo.60.

2 Reus cõuentus si fateꝛ se recepisse vsuras ꝙ poterit in curia seculari ꝯdemnari.in.l.si nõ sortem.nu.7.ff.de ꝯdi.indebi. fo.44.

1 Reus cõdemnatus in rei vẽdi.ad restitutionẽ statim ꝙ restituit est liberat⁹ a sñia lꝫ simplicẽ detẽtationẽ trãstulerit etiã si postea res ad ipm reum rediret ⁊ eodẽ modo procurator q satisdedit.de iudi.solũ.in.l.põponius.§.sꝫ ⁊ is. nu.8.ff.de procu. fo.90.

2 Reus detẽtus sub fideiussoribus dꝫ relaxari in causis maleficiorũ vbi imponitur pena pecunia nõ aũt qñ venit imponẽda pena corporalis.in.l.j.nu.4. ff.de in lit.iur. fo.32.

8 Reus põt opponere agẽti de iure tertij qñ illud ius est exclusiuũ ipso iure intẽtiõis agẽtis ⁊ qñ nõ possit obijci de iure tertij.i.l.cũ seruũ.n.2.C.de ser.fugi. f.5.

2 Reus si in sñia fuit simpl'r absolut⁹ an videaꝛ absolut⁹ solũ ab actiõe intẽtata an videaꝛ etiã pronũtiatum sup facto.in.l.si duo.§.itẽ iulianus.nu.3.ff. de iureiur. fo.23.

1 Reus in criminali cã nõ põt renũtiare defensioni sue ⁊ quid si fuit cõfessus maleficiũ.in.l.pactũ inter.nu.7.ff.de pac. fo.68.

1 Reus in iudicio vniuersali puta hereditatis si tpe sñie nõ possidet iudex declarabit actorẽ esse heredẽ ⁊ absoluet reũ ⁊ si postea icipiet possidere fiet executio contra eũ lꝫ fuerit absolutus.in.l.itẽ videndũ.§.si quis eum.nu.2.ff.de peti.here. fo.145.

8 Reus corrũpens iudicẽ vel ꝓcuratorẽ actoris per pecuniã an perdat defensionẽ.in.l.j.nu.4.C.de pe.iudi.qui ma.iudi. fo.120.

Quid in actore an amittat actionẽ ipso iure an per sententiã.ibi.nu.5.⁊.6.

2 Rei duo debẽdi lꝫ teneanꝛ insolidũ tñ si creditor vult ambos cõuenire nõ dꝫ ambos insolidũ sꝫ ꝓ parte ꝯuenire ⁊ si vnũ tñ ꝯueniat qualiter formabiꝛ libellus.in.l.⁊ ancillarũ.§.si seruus.nu.4.ff.de pecu. fo.91.

4 Rei debendi plures cõstituunꝛ per dictionem alternatiuã positã inter obligatos,sꝫ copulatiua tribuit actum cuilibet ꝓ parte.in.l.si ex toto.§.si ita.nu. 2.ff.de lega.j. fo.5.

Rei duo debẽdi pñt ẽt i testamẽtis ꝯstitui ⁊ eodẽ mõ duo rei credẽdi.ibi.n.5.

Rei debẽdi plures lꝫ sint obligati diuersis obligationibus tñ vno soluente liberatur alter.ibi.

1 Uno ex duob⁹ reis agẽte nõ põt ei oppõi exceptio de parte socij ⁊ q̃liter iste teneaꝛ cõicare cũ socio illud qđ receperit.in.l.si vn⁹.nu.2.ff.de pac. fo.61.

Sex casus in quibus vnus ex reis credendi vel ex socijs põt alteri preiudicare.ibi.nu.2.⁊.5.

4 Rei duo debendi sicut in vltima volũtate pñt cõstitui ita duo rei credendi ⁊ solutione facta vni liberatur ab alio ⁊ an teneaꝛ cõicare actionẽ.neg.gest.in l.si titio.nu.2.ff.de leg.ij. fo.45.

6 Ex pluribus reis debendi plures ⁊ diuerse sunt obligationes ⁊ actiões.in.l. eandẽ rem.§.cũ duos.nu.2.ff.de duo.res.stipu. fo.47.

6 Rei duo debẽdi an videanꝛ inuicem fideiubere.in.l.reos promi.nu.4.ff.de duo.reis stipu. fo.eo.

Si vnus de pluribus reis credendi totum exigat an teneaꝛ cõicare cum alio correo.ibi.nu.5.

2 Ex duobus reis debẽdi qui pariter ⁊ insolidũ obligantur an alter ꝓ altero dicatur intercessisse vt conueniaꝛ nõ solum ex sua ꝑsona tanq̃ principalis sꝫ etiã vt fideiussor ꝓ correo ⁊ qui effectus resultẽt.in.l.vir vxori.§.mulier.nu. 3.ff.ad velleia. fo.98.

6 Rei duo debendi vel credendi qualiter cõstituãtur.in.l.fi.nu.2.3.ff.de duobus reis stipu. fo.48.

Uide latius de hoc ibi.nu.3.4.⁊.5.

6 Rei debendi plures qualiter altero de tribus modis possint ꝯstitui in actione depositi vl' ꝯmodati.in.l.eãdẽ rẽ.nu.2.ff.de duobus reis stipu. fo.47.

6 Rei duo debẽdi si sunt socij an successio facta vni prosit alteri.in.l.vtriũ. nu.7.8.⁊.9.ff.de fideius. fo.60.

4 Si vnus ex duobus reis credendi tantũ egit ⁊ exegit totũ an teneaꝛ cõicare partẽ alteri.in.l.si ex toto.§.si ita scriptũ.nu.5.ff.de leg.j. fo.5.

6 Rei duo credendi qñ sunt,an due sint obligatiões diuerse.in.l.si duo rei.nu. 2.ff.de ver.obli. fo.38.

1 Rei credẽdi si sunt plures nõ tñ sunt plures actiões,sꝫ vnica q̃ ꝯpetit cuilibet insolidũ vel ꝙ sunt plures obligatiões ⁊ plures actiões,sed diciꝛ,vna q: sufficit vna solutio.in.l.si plures.nu.2.ff.de pac. fo.56.

6 Retentio ⁊ exceptio nitiꝛ eqtate.in.l.ij.§.⁊ hæꝫ.nu.4.ff.de ver. obli. fo.4.

4 Res in qua vel ꝓ qua ius habebã si ad me ꝑuenit cũ onere alteri restituẽdi possum ꝑ retẽtionẽ ꝯseruare mihi ius meũ qđ erat extinctũ quousq; reintegreꝛ vel indẽnis ꝯseruer.in.l.si seru⁹.nu.2.ff.de lega.j. fo.27.

2 Retentio nõ daꝛ sꝫ actio pro impensa necessaria facta in reficiẽdo edificium alterius ⁊ que actio detur ⁊ qd ꝓ impensa edificij de nouo facti.in.l.si in area. nu.1.2.⁊.3.ff.de condi.inde. fo.47.

5 Reuersi ⁊ occupãtes aliqua bona ⁊ animo cõtinuãdi possessionem cũ nõ possent ꝯtinuare q: iã ꝑdiderant vel q: colonus vel ꝓcurator diuiserãt aĩo relinquẽdi acquirũt de nouo possessionẽ si non est ꝑ aliũ occupata.in.d.l.possideri.nu.3.ff.de acqui.pos. fo.41.

4 Reuerti dr̃ ꝙ nũq̃ fuit.l.lucius.§.tres heredes.nu.5.ff.ad treb. fo.12.

4 Reuocatio que ꝑ titulũ de inoffic.dona.fit ex defectu potestatis donãtis q: voluit fraudare filiũ legitima ⁊ nõ potuit,sed illa q̃ fit ꝑ.l.si vnq̃.C.de reuo.dona.fit ex defectu voluntatis q: si cogitasset filiũ habiturũ nõ donasset ⁊ qualiter iste reuocatiões differãt.in.l. titia.§.imperator.nu.3.ff.de leg.ij. fo.61.

1 Reuocatio expressa plus operaꝛ q̃ tacita ꝯtingens per mortẽ.in.l.pomponius.§.in his aũt.nu.3.ff.de procu. fo.91.

7 **Rege** iusto melius est regi q̄ iusta lege, in.l.p̄nti, nu.1.C. de his q ad eccle.cōfu. fo.23.

8 Rex si cognoscit vt dux vel vt comes appellat ad supiorē ducat⁹ vel comitatus nō ad supiorē regalis dignitatis. in.l.si qn̄.nu.2.C.de appel. fo.129.

7 Rex si habeat filiū naturalē ex cōcubina ⁊ postea acqrat legitimū naturalē deinde ligitimet filiū naturalē ad scdo natū ptinebit regnū.in.l.qties.n.4.⁊.5.C.de rei vendi. fo.147.

8 Rex in regno vicē impatoris obtinet.i.l.cū multa.n.2.C.d bo.q̄ libe.f.104.

3 Casus in quo recedit a rigore iuris pp equitatē superueniētis casus incogitati.in.l.cū hereditate.nu.2.ff.de acq.here. fo.98.

2 **Roma** est cōis patria ⁊ qlibet ibi repertus pōt conueniri.in.l.eū q.§.iulianus.nu.3.ff.de ꝯsti.pecu. fo.63.

7 Reipub.tuitio fecit romanos antiqtus pcellere ⁊ dominari cūctis nationibus ⁊ in quo ꝯsistat hec tuitio reip.⁊ tria tpa romanorū destruxerunt ⁊ que sint.in.ij.cōsti.C.nu.2. fo.3.

1 Rome qualiter erāt quatuor ꝯsules, sz dic q̄ duo erāt in officio alij erāt electi vt eis succederēt.in.l.itē venīūt.§.pter.nu.5.ff.de peti.here. fo.147.

Rusticus excusat a dolo p̄sumpto de p̄terito ⁊ qd in dolo p̄sumpto in futurū vt si vellet pducere testes post didicita testificata.in.l.j.§.editiōes.nu.10.ff.de edē. fo.47.

1 Rustico sagaci nō parcit ⁊ si fruit rusticitate nō pōt remoueri ab appellando rōne vere ꝯtumacie.in.l.ij.nu.6.ff.si qs in ius vo.non ierit. fo.28.

1 Rusticitate ⁊ imperitia excusat qs a pena in delictis que cōmittuntur contra ius mere positiuū secus si cōtra ius naturale vel quasi.in.l.si qs id.num.10.ff.de iuris.om.iudi. fo.18.

5 Rusticus si tenet soluere militi quolibet anno iure seruitutis duo paria caponū ⁊ p decē annos nō soluit nisi vnū par, an prescripserit iuri nō soluendi aliud par.in.l.si prius nocturne.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.25.

5 Rubrica de operis noui nūtiatiōe est caput libri.xxxix.ffor.nō aūt voluminis.in rub.nu.1.ff.de ope.no.nūti. fo.2.

2 Rubrica debet cōtinuari ⁊ exponi antē q̄ perueniat ad nigrum.in.l.j.nu.2.ff.si cer.pet. fo.2.

Rubrica appellatur titulus.⁊ quod modis sumat titulus.ibi.nu.3.

Rubrica debet esse gn̄alis ad nigrū.ibi.nu.4.

¶ De litera.S.

1 **Sacerdos** si citat vt cōpareat cras in tertijs qn̄ hz dicere missaz populo citatio ipm nō arctat etiā corā episcopo ⁊ si nō ꝯparet nō pōt vt contumax puniri.in.l.ij.nu.3.ff.de in ius voc. fo.25.

2 Sacra non possunt vēdi, sed q̄ cedāt in vēditione alterius rei cui coheraeat ⁊ que poterat p se vēdi.in.l.si mercedē.§.si eū fundū.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vend. fo.114.

1 Sacerdos tanq̄ psona publica ⁊ etiam iudex in pertinētibus ad eorum officiū possunt stipulari alicui priuato sicut notarius. in.l.j.§. huius. nu.4.ff.de iusti.⁊ iur. fo.2.

Sacerdos pōt stipulari ecclesie sue tanq̄ administrator ⁊ etiā ecclesie ro.vel pape tanq̄ subditus.ibi.nu.5.

7 Sacrilegij crimen est disputare de potestate principis, an bene fecerit vel nō ⁊ q ponūt tales exceptiōes infamant ⁊ puniunt.in.l. sacrilegij,nu.3.C. de diuer.rescrip. fo.35.

8 Sacrilegium quot modis cōmittatur.in.l.si nondū.nu.3.C.de furtis. fo.6.

1 **Salariū** totū debet solui rectoribus terrarū in principio officij p toto tpe: assessori vō in fine officij ⁊ quare sed, de ꝯsuetudine aliter obseruat.in.l.diem functo.nu.3.ff.de offi.asses. fo.15.

Uide latius de hac materia ibidē nu.4.5.⁊.7.

2 Salariū debitū aduocato a cliētulis succedit in locum publici salarij.in.l.si vno.§.item eum.nu.8.ff.loca. fo.117.

7 **Sapiens** est qui nō petit illi cita.in.l.nō idcirco.nu.2.C.d rescin.ven. fo.208.

4 Sapientia qn̄q̄ ponitur pro calliditate.in.l.quesitum.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demon. fo.76.

1 Sapere plus noli q̄ opz.in.l.nō oīm.nu.3.ff.de legi. fo.10.

1 **Satisdedisti** de iud.sol.p aliquo quem defendebas ⁊ postea ille efficiatur nō soluendo, quia bona sua inceperunt possideri p creditores habere iustam causam recusandi defensionem ⁊ vlterius non litigādi p co.in.l.mutus.§.q nō cogit.nu,2.ff.de pcur.fo.92.

1 Satisdatio interdū petit a non suspecto pp naturā iudicij vniuersalis.in.l.si fideiussor.§.si satisdatū.nu.6.ff.qui satis.cog. fo.33.

7 Satisdatiōes iudiciarie q̄ hodie p̄stētur ⁊ qn̄ ⁊ a quo, in rub.num.1.C.de satisda. fo.99.

Satisdatio rati seu de defendēdo vel de iudicato soluēdo q̄ dbeāt peti a pcuratore ante litem cotestatā.in.l.vna.nu.3.C.eo.

5 Satisdationez si obtulisti ⁊ ego nolui eā recipere cū nuntiatio habeat p remissa ⁊ postea offero me paratū recipere an reqrat noua nuntiatio.in.l. p̄tor ait.§.si aliqn̄.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.9.

1 Satisdatio p̄stita p pcuratore ꝯsentiēte tacite vel exp̄sse nō facit rē esse integrā q̄tū ad exp̄ssam reuocationē añ lit.cōtest.etiā nulla causa subsistēte nec pcurator efficitur dn̄s litis.in.l.si defunctus.nu.2.ff.de procur. fo.84.

Quid operetur talis satisdatio, ibi, nu.3.

1 In satisdatiōe de iudicio sisti cū agit de actu sistēdi pōt pcedi executionem incipiēdo ab ipso fideiussore anteq̄ reus sit in mora nō sic quādo ab eo petit quātitas.in.l.si decesserit.nu.4,⁊.9.ff.q satis.cog. fo.32.

7 Satisdationes non prestantur corā arbitris.in aut.generaliter.nu. 3. C. de epi.⁊ cle. fo.16.

8 Satisdatio an prestet pro fideicōmisso vniuersali sicut pro particularibus relictis: ⁊ an substituto vulgari sit p̄standa.in.l.cum archimedoram.num.2.C.vt in pos.lega. fo.96.

8 Satisdatio vbicunq̄ remittit alicui cū fideiussoribus dz ille obligare bona sua.in aut.q relictū.nu.5.C.de indi.vid.tol. fo.79.

6 Satisdatio iudicatū solui ꝯmittit si cā nō defendat cū ꝯtineat cām de defendendo.in.l.si eū hoīem.nu.4.ff.de fideius. fo.54.

1 Satisdatio qlibet iudiciaria dz peti añ litē cōtest.nō post.in.l. pōponius. §. ratihabitionis.nu.7.ff.de pcur. fo.91.

1 Satisdatio qn̄ dicat volūtaria ⁊ qn̄ necessaria vt qs ad eā p̄standā teneat. in l.de die.§.tutor.nu.2.⁊.4.ff.qui satis.cog. fo.34.

1 Satisdatio de iudicio sisti vel de iudicato soluēdo dz peti ante litē cōtestatā a reo vel eius pcuratore sicut satisdatio rati a pcuratore actoris.in.l.iulianus.nu.2.ff.q satisd.cog. fo.34.

3 Satisdare necesse hñs cū fideiussore si non pōt qr nō reperit qn̄ nō releuet a satisdatiōe, sz ꝯpellat statim soluere.in.l.si ꝯstāte.§.quoties.n.3.ff.sol. fo.19.

1 Satisdatio q̄ nō debebat si est p̄stita an possit condici liberatio.in.l.sed ⁊ si.§.itē.nu.2.ff.si quis cautio. fo.41.

1 Satisdatio de iudicio sisti extinguitur extincta actione principali.in.l.fi.nu.4.ff.de eo p quē fa.est. fo.38.

7 Satisdare qui tenet cū fideiussoribus si iurat se nō reperire releuat ab eis dūmodo ⁊ sufficit q̄ pmittat cū iuramēto ⁊ q̄ obliget bona sua ⁊ pmittat penaz in aut.gn̄aliter.nu.2.C.de epis.⁊ cle. fo.16.

1 Satisdatio vel promissio sequēs que fit ex necessitate a iure imposita nunq̄ nouat precedentē.in.l.nō solum.nu.5.ff.de procu. fo.69.

5 Satisdare si quis tenet pro euitando penam vel aliquid cōsequēdo an sufficiat oblatio satisdatiōis recusata ab aduersario.in.l.in pluribus.§.si is cui nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.6.

6 Satisdatio d iudicato soluēdo qn̄ debeat p̄stari.i rub.n.2. ff.iudi.solui.f. 83.

Satisdatio de iudicato soluēdo a quo prestetur.ibi.nu.3.

2 **Scientia** ⁊ patiētia illud qd operat ēt operat ignorātia si erat tale qd q̄ vniuersaliter si sciuisset passus fuisset, in. l. nō solū.nu.2.ff.de pecu. fo.93.

2 Sciētia alicuius est qdā qualitas annexa persone q̄ nō trāsit in singularē successorē.in.l.de peculio.nu.3.ff.de tribu.act. fo.85.

1 Sciens ⁊ nō contradicens qn̄ dicatur inuitus, in.l,ante litem,numer. 4. ff.de procu. fo.84.

3 Scire quis dicit ⁊ etiam certus esse de quo vehemēter opinatur.in.l.si posthumus.§.si quis.nu.3.ff.de libe.⁊ posthu. fo.48.

7 Scia ⁊ patientia p longū tps operat cōsensum in his que sunt modici p̄iudicij.in.l.seruū cōem,nu.2.C.fami.ercis. fo.156.

7 Scire qd sit.in.l.fi.§.qd obseruari.nu. 4.C.de iura.calū. fo.101.

1 Scena quid sit ⁊ qn̄ in scenam prodeūtes sint infames.in.l.ij.§. ait p̄tor.nu.1.ff.de infa. fo.78.

2 **Scholaris** si ponit librū in camera alterius scholaris ipso sciēte ⁊ patiente nō est depositū ⁊ nō tenetur de custodia.in.l.j.nu.3.ff.depo. fo.101.

7 Scholaris si stetit in loco studij p.x.annos an sortiatur forum vt ibi possit cōueniri ratione contractus vel cause celebrati in alio loco.in.l.ij. nu.3. C.de iuris.om.iudi. fo.121.

6 Scholaris q ꝯduxit roncinum ad vecturā postea reducat ipm deterioratū ⁊ locator non vult ipsum recipere sine precio deteriorationis ⁊ scholaris in presentia testiū ligat equū ante domū locatoris ⁊ recessit, deinde aliquis tertius equū surripuit an scholaris teneatur.in.l.qui sibi.§.qui stichum. nu,3.ff.de solu. fo.68.

7 Scholaris si posuit librū suū in domo alicuius p̄nte ⁊ vidēte dn̄o domus ⁊ inde fuit accept⁹ an ille dn̄s teneat.in.l.inuitus.nu.3.C.de pcu. fo.68.

2 Scholaris qn̄ teneat de custodia eq ꝯducti si locans misit famulum.in.l.vt si certo.§.si de me.nu,4.ff.cōmo. fo.68.

7 Scholariū ꝯgregatio sup facto rectoris qn̄ dicatur legitime facta.in.l.vniuersis.nu.3.C.de p̄ci.impe.offe. fo.30.

1 Scholares plures si cā ꝯmodioris vite cōueniant se in vna domo licita erit societas.in.l.j.nu.8.ff.qd cuiusq̄ vniuer. fo.99.

1 Scholaris renūtiādo priuilegio qd habēt scholares vel q̄ dicat pmitto nō obstantibus qbuscūq̄ exceptionibus nō dr p hoc renūtiasse.priuilegio fori sp̄aliter.in.l.j.nu.2.ff.si qs in ius voc.ieri. fo.28.

1 Scholaris nō vr̄ habere domiciliū in loco in quo est cā studij ⁊ qd si ibi stetit p decēniū.in.l.heres.§.si qs.nu.12.ff.de iudi. fo.119.

3 Si ex duobus scholaribus qui cōduxerunt domū alter eorū recedat ⁊ alter vtatur tota domo non tn̄ tenetur ad totā pensionē.in.l.duo fratres. nu. 5.ff.de acqui.here. fo.102.

6 Scholaris cum haberet pecuniam penes campsorem ⁊ in infirmitate cōstitutus volebat ipsam legare qbusdā fratribus ⁊ fecit eam eis pmitti ipso viuente ⁊ postea conualuit ⁊ legatū reuocauit an fratres ex illa stipulatiōe po-

terũt agere.in.l.ei q mandato.nu.2.ff.de solu. fo.79.
2 Scholaris si pmisit ꝛ iurauit creditori suo nõ exire districtũ sine sua legitima ꝛ postea regsitus a patre absente vel episcopo a quo tenebat bñficiũ recessit sine legitima ꝙ nõ sit periurus.in.l.in operis.nu.4.ff.loca. fo.119.
3 Scholaris qui soluit matriculã ꝛ postea iuit p officia ꝛ stetit p quinquẽniũ anteꝗ rediret desijt esse de matricula ꝛ dz denuo matriculari.in.l.filio quẽ.nu.3.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.49.
7 Scholares an dicantur facere vniuersitatẽ approbatã.in.l.fi.nu.7.C.de iuris.om.iudi. fo.123.
7 Scholarũ rector si nõ admittat scholarẽ ad examẽ quid iuris.in aut.statuimus.nu.6.C.de epi.ꝛ cle. fo.18.
2 Scriptor an possit retinere qnternũ p ptio scripture.in.l.si nõ sortẽ.§.si cẽtũ.nu.6.ff.de ꝯdi.indebi. fo.45.
6 Scriptores si pmittũt scribere librũ ꝙ de pprio atramento ꝛ cum calamis suis teneanť scribere ꝛ etiã de die nõ aũt de nocte nec p substitutũ.in.l.stipulationes.nu.3.ff.de ver.obli. fo.18.
5 Scriptũ manu mea an videať si aliqd scripsisti de mandato meo.in.l.nuda ratio.nu.2.ff.de dona. fo.33.
7 Scripta que prius reperiunť presumũtur prius facta, sed põt probari ꝯtrarium.in.j.consti.C.nu.12. fo.2.
7 Scriptura q̃liter dicať suspecta.in.l.iubemus.nu.2.C.de proba. fo.170.
7 Scriptura priuata facta a parẽtibus quorũ interest qñ probet etatẽ in.l.neꝗ natales.nu.4.ꝛ.5.C.de proba. fo.165.
Scriptura in casibus in quibus requiriť si ꝯstat ꝙ semel fuit confecta ꝛ postea pdita est põt fieri pbatio p testes.in.l.j.§.lz consulto.nu.2.ꝛ.3.ff.de his que in testa.delen. fo.61.
4 Contẽta in scriptura ad quã fit relatio cẽseť cõtineri in scriptura se referẽte ad illam.in.l.si ita.nu.2.ff.de cõdi.ꝛ demon. fo.72.
1 Scripturis officialiũ publicoꝝ puta gabellarioꝝ an deť fides ꝛ qd in libris q teneнť in armario cõis.in.l.quidã.§.nũmularios.nu.1.ff.de edẽ. fo.50.
6 Scripture alicui se subscribẽs an cẽseť ꝯtenta in ea approbare.in.l.si ita stipulatus.§.chrysogonus.nu.2.ff.de ver.obli. fo.37.
Quid si qs prius se subscripsit in schedula vacua.ibi.
7 Scripture facte corã iudice vel magistratu etiã per modũ voluntarie iurisdictiõis dicunť acta ꝛ dz oibus fieri copia ipsarum.in.l.illud.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.11.
7 Scriptura qñ discordat a rei veritate statur veritati ꝛ nõ scripture ꝛ qñ steť scripture ꝛ nõ veritati.i.l.j.nu.2.C.plus vale.qð agi. fo.181.
4 Scriptura qñ de aliquo actu est confecta eatenus presumiť gestũ quatenus repeiť scriptũ ꝛ nihil vltra nec presumiť errore omissum nisi pbetur.in.l.cũ propone.nu.4.ff.de leg.ij. fo.52.
1 Scripturã falsam producens si aliquid obtinet virtute ipsius a iudice diciť obtinere per obreptionem ꝛ tenetur crimine falsi.in.l.si autẽ is.§.itẽ si.nu.3.ff.de neg.gest. fo.194.
1 Scriptura aliqua ꝙ possit cãcellari ꝛ cassari solo verbo ꝛ an sufficiat cãcellare verbo ꝛ qualiter dicať fieri cãcellatio ꝛ quid in bannis.in.l.emptor.§.lucius.nu.5.ff.de pac. fo.68.
7 Scripturã propriã negãs factã ad probationem si cõuincatur an puniatur.in aut.contra.nu.3.C.de nõ nu.pecu. fo.189.
7 Scriptura q̃ redigiť ex archiuo publico dr publica pp publicũ testimoniũ.s.illius qui preest archiuo sine cuius subscriptione non statur ei.in aut.ad hec.nu.2.3.ꝛ.4.C.de fi.instru. fo.180.
6 Scripture porrecte p aliquẽ in iudicio vel corã pricipe statur quo ad ipm porrigentẽ.in.l.de satisdatio.nu.2.ff.rẽ ra.habe. fo.89.
3 Contenta in scriptura ad quã fit relatio cẽseť cõtineri etiã in scriptura que ad illã refertur.in.l.institutio.nu.2.ff.de cõdi.insti. fo.81.
6 An possit agi ex scriptura priuata in qua aliquis cõfiteať se recepisse centũ a tali ꝛ pmittat restituere ad oẽm eius volũtatẽ.in.l.titia q.§.idẽ respondit el.ij.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.40.
8 Scriptura notarij cõtinẽs institutionẽ heredis ꝗ plura legata nec apparet ꝙ testator plus noluerit scribere ꝛ cõtinet etiã nomina testiũ, lz nõ subscriptionẽ notarij nec signum ꝛ repeiť inter imbreuiaturas notarij defuncti an poterit reduci in publicaz formã p illum cui cõmisse sunt imbreuiature defuncti.in.l.hac cõsultissima.nu.5.C.de testa. fo.39.
1 Scriptura reddiť suspecta ex qualitate psone scribẽtis si erat homo male fame nõ tñ omnino nulla.in.l.ptor.§.coguntur.nu.3.ff.de edẽ. fo.48.
7 Scriptura notarij an dicať publica si non continet testes.in.l.solã.nu.5.C.de testi. fo.171.
7 Pro scriptura q̃ habet formã debitã presumiť nisi probeť contrariũ.in.l.si post diuisionẽ.nu.2.C.de iur.ꝛ fac.igno. fo.27.
1 Scriptura illa põt dici autẽtica cui de ꝯsuetudine dať fides, licet nõ sit cõfecta a notario.in.l.qdã sunt.§.nũmularios.nu.2.ff.de edẽ. fo.50.
6 Scripture vel instrumẽti tenor semp debet inspici ad sciẽdũ qualiter ꝛ iquãtũ qs sit obligatus.i.l.fideiussores.§.p aurelio.nu. .ff.de fideius. fo.59.
8 Scriptura testamẽti si ñ est cõfecta de mãdato testatoris an valeat testamẽtũ.in.l.hac ꝯsultissima.§.at cũ humana.nu.2.C.qui testa.face.pos. fo.34.
Testator de cuius volũtate ꝯstať scripturã fuisse ꝯfectã si moriatur anteꝗ corã eo ꝛ testibus legať vel anteꝗ respõdeat ꝙ ita sibi placet ꝙ testamentũ non valeat.ibi.nu.3.ꝛ.4.
3 Scriptura in qbus casib⁹ regrať vt in sentẽtijs ꝛ appellatiõibus illud ꝙ nõ põt percipi oculis corporis, lz possit intelligi habeť pin de ac si de illo scriptura nõ esset cõfecta.in.l.j.nu.2.ff.de his q̃ in testa.delen. fo.61.
7 Scripturã aliquã si qs porrigit in iudicio in qua cõtineť aliquid cõtra se illud sibi nocet nisi pbet illud p errorẽ fuisse scrĩ ꝛ qualiter probetur error.in l.ij.nu.3.C.de erro.aduo. fo.61.
3 Si reperiť in scriptura notarij vnũ.c.p centũ ꝛ vnum.l.p quinquaginta cũ iste sint note cõsuete nõ vitiant scripturaz, sed habenť pro extensis.in.l.quoties.§.sed si.nu.6.ff.de here.insti. fo.64.
7 Scriptura publica notarij ꝙ nõ regrat subscriptionẽ partiũ nec testium sed ipsius notarij cũ signo suo cũ attestatiõe eius de testibus.in.l.cõtractus.nu.6.C.de fi.instru. fo.177.
Uide latius.ibi.nu.7.14.ꝛ.15.
7 Scripturã vnam pducẽs ꝯtinentẽ vnũ p se ꝛ aliud ꝯtra repellitur si ꝯtinet ꝯtrarietatem ꝛ qd si nõ ꝯtinet ꝯtrarietatem ꝛ qualiter dicať contrarietas ꝛ qñ stetur digniori.in.l.scripture.nu.2.3.4.ꝛ.6.C.de fi.instru. fo.175.
7 Scripturarũ genera duo ex qbus põt fieri ꝯparatio ꝛ ex qbus alijs scripturis fiat ꝯparatio.in.l.ꝯparationes.nu.2.C.de fi.instru. fo.179.
Uide plura de hoc.ibi.nu.3.4.7.ꝛ.9.
7 Scripturã aliquã vetitã pduci sub certa pena si qs pducat ꝙ ex eoipso possit ꝯdemnari ad penã sine alio pcessu.in.l.ij.nu.3.C.vt lit.pen. fo.31.
7 Scripture tenor est ille quẽ oculus ꝯprehendit p interpretationẽ eius.in.l.ad probationem.nu.4.de pba. fo.169.
7 Scriptura priuata an faciat plenã fidẽ.in rub.nu.4.C.de pba. fo.163.
7 Scriptura in quibus casibus habeat maiorẽ vim ꝗ testes remis.in.l.generaliter.nu.8.C.de nõ nu.pecu. fo.192.
7 Scriptura publica q̃ dicať.in.l.instrumẽta.nu.3.C.de pba. fo.165.
De scriptura priuata.ibi.nu.4.5.6.ꝛ.7.
7 Scriptura defuncti an faciat fidem.in.l.rationes.nu.2.ꝛ.3.C.de pba.ibi.
8 Scriptura publica si esset ꝯfecta ꝛ heres velit habere plures scripturas autẽticas qd erit.in.l.ij.nu.3.C.de testa. fo.36.
Scriptura originalis notarij qui fuit rogatus ꝙ faciat fidem contra nõ citatos.ibi.nu.4.
1 Qð quicquid reperitur in scriptura que est penes me presumať factũ de voluntate mea ꝛ qñ procedat.in.l.ij.nu.6.ff.de pac. fo.51.
7 Scripturarũ publicarũ seu autẽticarũ sex species quibus dať fides remis.in l.cũ pcibus.nu.2.C.de proba. fo.167.
4 Scriptura vltima qñ valeat ꝛ qñ inspici debeat in vltimis voluntatibus.in l.qð traditũ.nu.3.ff.de ꝯdi.ꝛ demon. fo.80.
7 Scripturã si qs negauit esse de manu sua cũ iuramẽto põt iudex ad ꝯuertẽdũ ipsum de periurio ꝛ falsitate cõpellere ipm ad scribendũ vt fiat ꝯparatio literarum.in.l.verbũ.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.64.
2 Scriptura priuata qñ faciat plenã ꝛ qñ semiplenam probationem.in.l.admonẽdi.nu.42.ꝛ.44.ff.de iureiu. fo.30.
Scriptura priuata alicuius officialis vel mercatoris seu artẽ publice exercẽtis quã fidem faciat inter alios.ibi.nu.44.
5 Semel voluisse sufficit qñio intelligať.in.l.in ꝯcedẽdo.num.3.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.
3 Semel talis possedit ergo nũc possidet nõ seqť.in.l.qui testõ.§.nec furiosus.nu.2.ff.de testa. fo.38.
7 Semel remotus ab aliquo officio nõ dz amplius ad illud vocari.in.l.placet nostre.nu.6.C.de epi.ꝛ cle. fo.6.
8 Semel q fuit repulsus ab officio vel in syndicatu ꝯdẽnatus amplius ad illũ nũquã debet eligi.in.l.mãcipia.nu.8.C.de ser.fugi. fo.5.
6 Semel ꝙ pbaui amplius approbare nõ possum ad mei ꝯmodũ vt ꝯsequar actionẽ vel exceptionez, ꝛ quid p indirectum.in.l.dispensatorem.nu.6.ff.de solu. fo.72.
4 Semel in volũtate qua quis fuit semper presumitur durare nisi ꝯriũ probetur.in.l.lucius.nu.6.ff.de lega.ij. fo.46.
8 Semel qð ruptũ est amplius rũpi nõ põt.in.l.ij.nu.2.C.de cõtratab. fo.19.
7 Senator q fuit vel pater eius certo tẽpore si postea finiť officiũ adhuc remanet in dignitate illustri ꝛ gaudet priuilegio.in.l.fi.nu.2.ꝛ.3.C.vbi sena.vel claris.ciuili. fo.127.
7 Senat⁹ populi romani an hodie possit ꝯdere legẽ.l.l.fi.nu.2.C.de legi.f. fo.26.
2 Senatuscõ.mace.cessat qñ aliqs fideiussit p filio de volũtate patris.in.l.sed ꝛ si.§.non solum.nu.3.ff.ad mace. fo.87.
8 Senatusconsul.trebellianũ nõ hz locũ nisi qñ quis ppriã suã hereditatem relinquit per fideicõmissum in rub.nu.2.C.ad trebel. fo.89.
2 Senatuscon.mace.loquens simpliciter de mutante filiofa.ꝛ sibi denegatur actio dz restringi ad illum qui mutuat scienter.in.l.j.§.in filiofa.nu.8.ff.ad macedo. fol.86.
2 Senatuscõsulto velleiano põt renũtiari in iudicio ꝛ in quib⁹ casibus ꝛ qualiter fiat.in.l.mulier.§.si mulier p eo.nu.3.5.6.7.ꝛ.8.ff.ad velleia. fo.100.
2 Senatusc.mace.quibus casibus esset in mutuo facto filiofa.in.l.sed iulianus.§.ꝗꝗ.nu.1.3.ꝛ.4.ff.ad mace. fo.87.
7 Senatusconsultũ velleianũ cessat fauore libertatis.in.l.antique.nu.5.C.ad velleia. fo.188.
7 Senatuscon.velleianũ ꝛ etiam macedonianum lz prohibeant mulierem intercedere vel filiofa.mutuari nõ tñ impeditur dari ciuilem ꝛ naturalem obligationem ꝛ per ꝯñs actionem, lz tribuant exceptionẽ.in rubrica.nu.3.C.de non nu.pecu. fo.188.

Senatuscon.tre

8 Senatuscō.trebelliani remedia.in.l.in testamēto.nu.2.C.ad legē fal. fo.92.
2 Senatuscō.mace.lз nō extendat de pecunia ad alias res muncrabiles nec de contractu mutui ad aliū ↄctū tñ extēdit de psona filij ad psonā nepotis.in.l. filiū habeo.nu.2.ff.ad mace. fo.88.
4 Senatuscōsulti trebelliani tria remedia.in.l.i.nu.7.⁊ nu.1.ff.ad trebel, fo.97.
7 Senatusconsultum velleianū quare fuerat introductū.in rub.nume.2.C.ad velleia. fo.186.
7 Senatuscō.velleianū qbꝰ casibꝰ cesset.in.l.fi.nu.4.C.ad velleia. fo.188.
4 **Senex** ita nō est aliqs qn adhuc possit separare viuere qncꝫ annis. in.l.hereditatū.nu.4.ff.ad leg.falci. fo.95.
6 In his q̄ pcipiunt p visum puta p scripturā an sufficiat pcipi solo intellectu si scriptura erat cācellata ⁊ poterat cōprehēdi qd volebat dicere ⁊ qd in his q̄ pcipiuntur gestu vel auditu.in.l.j.numero.2.ff.de verbo.obliga, fo.122.
In habentibus rōnē reddere p sensum corporeū an sufficiat reddere p vnū sensum si cōsueuit percipi per aliū.ibi.nu.3.
3 Sensus corporei sunt quincꝫ.in.l.q testō.§.⁊ veteres.nu.3.ff.de testa.fo.39.
In his que percipiunt sensu vз testimoniū sine redditione ⁊c.si non fuit testis interrogatus.ibi.nu.4.
7 **Sententia** iudicis q pducat actionez ante lapsum.x.diei ⁊ an ab ea appelletur vt impediatur eiꝰ natiuitas.in.l.j. nu.4.§.de arbi. fo.97.
1 Snīa iniqua ne det ↄ me licitū est mihi dare,sз nō est licitū dare vt det equa pro me si dedi nō repeto.in rubri.nu.2.ff.de calū. fo.12.
1 Snīa lata ↄ pcuratorē falsuз pōt ratificari a dño in sui preiudiciū ⁊ videtur eā approbare appellando ab ea ⁊ si fuit lata p ipso pcuratore an dñs possit eā ratificare in sui fauorem.in.l.lз.nu.2.ff.de iudi. fo.127.
7 Snīa diffinitiua pōt ferri lite nō contesta.ↄ officiales.de quibꝰ in.l.fi.nu.2, C.vbi quis de curia.vel coar. fo.127.
5 In snīa in qua pronuntiat nō esse pcedēdū ppter ineptitudinē libelli an iudex delegatus desinat p cā esse iudex.in.l.iudex.nu.2.ff.de re iudi. fo.75.
Quid si soluit partē ab instantia iudicij.ibi.nu.3.
7 Snīa lata ↄ adultum qui nō hз curatorem nō vз ⁊ quid in interlocutoria ⁊ quid si habuit curatorem qui postea defuit.in.l.cum ⁊ minores.numero.3.C. si aduer.rem iudi. fo.81.
8 Snīa diffinitiua vз in maioribꝰ iudicibus vt sunt potestates terrarum habentes sub se assessores recitatur per notarium coram iudice ⁊ iudex postea dicat ⁊ ita pronūtio.in.l.hac cōsultissima.§.at cum humana.nume.11.C.qui testa.fa.pos. fo.34.
5 Snīa lata in fauorē actoris absentis ⁊ nō citati non valet etiā si lata sit instātiam ⁊ petitionē rei petētis.in.l.furioso.nu.2.ff.de re iudi. fo.69.
8 Snīa in vno articulo reputat indiuidua vt nō possit valere p parte in.l.ij. nu.2.C.de re iudi. fo.122.
8 Snīa lata ↄ vnū qñ noceat alteri etiā nō mādati nec ratificanti nec sciēti litē motā nec citato.in.l.j.nu.3.C.qui,res iudi.nō no. fo.124.
8 Snīa nō pōt ferri sub cōditiōe extrinseca vt si nauis ex asia veniret si tñ feratur vз.in.l.cū iudex.nu.?.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.118.
1 Snīa si ex lata contra aliquē qui postea mutauit domiciliū non tenet talem snīam exequi nisi ad literas iudicis loci originis.in.l.cum quedā.nume.5.ff. de iuris.om.iudi. fo.20.
8 Snīa qñ est nulla pōt ex eisdem actis ferri noua snīa.in.l.j.nu.3.C.de sentē. ex peri.reci. fo.117.
Snīe nō dēbēt ferri subito sзcū deliberatiōe ⁊ qd si ↄtriū fiat an sit nulla.ibi.
Snīa nō valet si potest probari iudicem nō vidisse acta ⁊ sic nō adhuibuisse cause cognitioni.ibi.nu.4.
6 Snīa lata pro parte absente nō citata nō valet.in.l.j.§.itē cū ex edicto.nu.5. ff.que sen.siue appel.rescin. fo.98.
1 Snīa pōt ferri in pcuratorē veniētē cū mādato post litē cōtestatā ⁊ an etiā dñm.in.l.liberto.§.litē.nu.2.ff.de nego.gest. fo.109.
8 Snīa lata ↄ filiū dз ex forma statuti mitti executiōi ↄ patrē dз pater ad hoc reqri ⁊ citari.in.l.fi.§.necessitate.nu.1?.C.de bo.que libe. fo.106.
1 Snīa vbi pōt ferri ↄ absentē pōt qs cōparere ad ipm defendēdū sine mādato ēt si sit casus i q̄ reqreret speciale.i.l.ñ solū.§.itē ait.nu.5.ff.de pcu.fo.90.
7 Snīa lata de nocte an valeat.in.l.nō minorem.nu.3.C.de trāsac. fo.54.
7 Snīa si trāsiuit in rē iudicatā tūc cēsent oīa solēniter acta ⁊ stat illā snīe.in.l. emācipationē.nu.3.C.de fi.instru. fo.1?5.
Et quid si non transiuit in rem iudi.ibi.
1 Snīa iudicis incōpetētis sicut nō infamat ita nec alius actus gestus ab eo. in.l.j.nu.8.ff.de infa. fo.77.
8 Snīa scōa an ⁊ qñ valeat lз sit cōtraria prime ⁊ valide.in.l.j.nu.3.⁊.4.C.qñ prouo.non est neces. fo.131.
7 Snīa lata ↄ vnū qñ noceat vel ñ noceat alteri.i.l.ij.nu.9.C.de fi.istru.fo.174.
1 Snīa ab obseruatione iudicij interlocutoria est ⁊ an ab ea possit appellari.in l.harum actio.nu.2.ff.si serui.vendi. fo.168.
3 Sententiam declaratoriā sufficit declarare in criminibus ⁊ habet vim absolutionis vel condemnationis ⁊ quid in ciuili causa.in.l.viro.nume,8,ff.sol. matri. fo.25.
2 Snīa absolutoria lata p exercitore nō prodest magistro ⁊ qd in iureiurādo. in.l.j.§.hec actio.nu.5.ff.de exer.act. fo.80.
8 Sententie verba qñ cōferant in personam procuratoris ⁊ qñ in personam domini ⁊ quis eorum sit cōdemnandus ⁊ qñ vtercꝫ.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.de senten. interlo.om.iudi, fo.117.
Quis eorum debeat citari ad snīam.ibi.nu.3.
8 Snīa lata ex falsis pbationibꝰ quo iure petatur rescindi.in.l.j.numero.4.C. si ex fal.instru. fo.124.
Non sufficit probare ꝙ in causa fuit pductus falsus testis vel falsum instrumētū ad hoc vt snīa retractet horum virtute nisi etiam probet ꝙ iudex fuerit ea secutus.ibi.nu.5.
Quid si fuerunt producta alia instr̄a que nō probentur falsa.ibi.
5 Snīa si est lata contra tenorem alicuius reformatiōis que nō erat in volumine statutorū tradito iudici cū scōm illā deberet pronūtiare ꝙ nō reddat snīa nulla.in.l.cū prolatis.nu.2,ff.de re iudi. fo.72.
An dicte reformationes que nō sunt in volumine sint allegande ⁊ producēde ⁊ in termino daro ad producendum iura sicut instr̄a.ibi.nu.3.
1 Sententia diffinitiua qñ feratur in cōfessum in.l.si debitori .numer.6.ff.de iudi. fo.11?.
6 Snīa lata contra notoriū an valeat.in.l.j.§.item cum cōtra.nu.2.ff.que sen. sine appel.rescin. fo.97.
Quid si est lata per approbationes probata a iure.ibi.
1 Snīa lata in querela qñ faciat ius ⁊ preiudicet quo ad omnes quorum causa dependet ex testamento.in.l.qui repudiantis.§.cum contra.numero.6.ff.de inoffic.testa. fo.139.
2 Snīa lata sup exceptione parit exceptionē rei iudicate sicut lata sup actione ⁊ an prescriptio interrumpat p exceptionis obiectionē.in.l.qō in diē.§.si rōnem.nu.4.ff.de compensa. fo.100.
8 Snīa nō est itelligenda scōm naturā actiōis sup qua lata est sз scōm naturā verborū.in.l.j.nu.3.C.si plu.vna snīa cōdem.sunt. fo.124.
7 An possit recedi a prima sententia ⁊ ferri scōa que valeat iure sententie.in.l. si diuersa.nu.3.C.de transac. fo.52.
1 Snīa lata in cā status tunc facit preiudiciū oibꝰ qñ est lata cū legitima cōtradictione als secꝰ.in.l.nō solū.§.si status.nu.5.ff.de pcu. fo.90.
1 Snīa lata a iudice vniꝰ loci si nō imploratur officiū executiuum,sed actio in factū vel iudicati q̄ orit ex snīa intentatur pōt actor illam corā quocūcꝫ iudice intētare siue hs pmi iudicis.in.l.argētariū.§.noīe.nu.2.ff.de iudi. fo.125.
5 Snīa diffinitiua qñ possit reuocari.i.l.qō iussit.nu.3.ff.de re iudi. fo.69.
1 Snīa cōdēnatoria fert in actione psonali ⁊ in illa fit condēnatio iure actiōis nō officio iudicis mercen.⁊ pōt etiā ferri declaratoria q̄ habebit vim cōdēnatorie.in.l.sicuti.§.sed si.nu.4.ff.si serui.vendi. fo.169.
4 Snīa imperatoris preualet tanꝙ vltima.in.l.qui filiū.§.sabinus.nume.4. ff.ad treb. fo.120.
1 Snīa respectu pñtis status per appellationē rescindit sз fingit nō fuisse extincta si deferatur appellatio.in.l.tale pactum.§.qui prouocauit.numero.4.6. ⁊.7.ff.de pactis. fo.66.
1 Snīa qñ ⁊ vscꝫ ad quantum tps possit peti declarari nulla.in.l.j.§.sed.nu.9. ff.de ferijs. fo.44.
7 Snīam nullā si qs dixit ⁊ succubuit postea vult appellare ītra.x.dies an possit.in.l.contra maiores.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.133.
8 Snīa lata pretextu falsorū instrumētoꝝ si in alio iudicio fuit allegatū ⁊ examinatū de falsitate lз nō sit pronūtiatū expresse tñ lata sit snīa an possit vlterius de falsitate allegari.in.l.j.nu.2.C.si ex fal.instru.vel testa. fo.124.
6 Snīa iniusta q̄ trāsiuit in rē iudicatā an habet p iusta.in.l.qui rome.§.duo fratres.nu.2.ff.de ver.obli. fo.35.
6 Exclusus a vēdicādo p snīam poterit ex dominio supueniēte vēdicare.in.l. pactū dotali.nu.2.C.de colla. fo.24.
7 Snīa lata in actione depositi sup restitutione rei ꝙ sit diffinitiua.i.l.qui depositū.nu.2.C.depo. fo.200.
8 Snīa nulla saltē operat hunc effectū vt faciat finiri iurisdictionē iudicis delegati, secus in iurisdictiōe ordinarij.in.l.si vt pponis.nu.2.3.4.⁊.5.C.quomodo ⁊ qñ iudex. fo.115.
8 In snīa nō sunt danda originaria vel scipture alteri parti,sed copia tm̄ de cōmunibus vel productis per alteram partem.in.l.cos qui.§.super his.nu.3. C.de appel. fo.127.
6 Snīa si fert parte pñte ⁊ in eam dicat lite contestata furato de calumnia ⁊c. pars nō contradicat an possit postea dicere nō esse vera cōtenta in instrumēto snīe.in.l.illud.nu.4.ff.qñ appel.fit. fo.95.
6 Snīa lata ex falsa causa an valeat.in.l.qui rome.§.duo fratres.nume.9.ff.de verbo.obli. fo.36.
5 Snīa lata in petitorio p reo an pariat exceptionē rei iudicate in pos.retinēde postea intētādo per actorem.in.l.naturaliter.§.nihil commune.nume.7. ff.acqui.pos. fo.45.
2 Snīa lata sup accessorijs vt expensis vel fructibꝰ sine certa quātitate vз.i.l. certi condictio.nu.25.ff.si cer.pet. fo.7.
5 Snīa diffinitiua an possit ferri sub cōditione.in.l.a diuo pio.§.in vēditione. nu.2.ff.de re iudi. fo.70.
7 Snīa si sit lata pro falso procuratore an dñs possit eam habere ad sui vtilitatem.in.l.licet.nu.10.C.de procu. fo.69.
7 Snīa iudicis an reqrat vt actor vel reus patiatur penas.l.in criminali.C.de iuris.om.iudi.ibi.nu.6. fo.122.
8 Snīa principis vel imperatoris vel pape lata parte nō citata nō valet sicut nec snīa alteriꝰ iudicis.in.l.fi.nu.3.C.de legi. fo.26
7 Snīa quādo fertur p aliquē qui nō preest territorio nec habeat familiā mit-

Index singularium materiarum

titur executioni per iudicē ordinariū loci qui preest territorio ⁊ h₃ familiā ⁊ sic imperiū.in.l.episcopale.nu.3.C.de epi.audi. fo.22.

5 Sñia lata sup querela facit ius l₃ regulariter secus.i.l.papinianus,§.si ex cā nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.136.

Sñia lata in quibus casibus faciat ius ⁊ qñ preiudicet nuntiatis vel ignorātibus.ibi.nu.4.

Sñia si feratur contra aliquā reformationem nouiter factā an valeat.in.l.ij.nu.2.C.qñ prouo.nō est neces. fo.131.

Sñia vel act⁹ qñ nō v₃ appellatio est supflua.in.l.si vt ꝓponis.nu.2.C.eo.

4 Sentē.sicut nō pōt qs decedere cu₃ duobus testamētis validis ita sup eodē non possunt esse due diffinitiue sentētie valide virtute eiusdem instātie.in.l.si quis priore,nu.3.ff.ad treb. fo.110.

7 Sñia retractaꝛ detecto crīe ꝓcuratoris ⁊ aduocati ⁊ ipse ꝯdēnaꝛ ⁊ cā de nouo agitaꝛ ⁊ si lata est sñia an sit nulla ipso iure.in.l.j.nu.4.5.⁊.6.C.de aduo.diuer.iudi. fo.61.

8 Sñia diffinitiua non pōt ferri nec valet nisi interuenerit edictum vel citatio peremptoria.in.l.cessante.nu.3.C.quō ⁊ qñ iudex. fo.115.

7 Sñia nulla approbata a partibus v₃ iure cōtract⁹ ⁊ an oriaꝛ actio.in.l.etiā nu.2.⁊.3.C.cōmu.vtri.iudi. fo.159.

8 Sñia statim executioni mādatur post desertionē appellationis nec habet cōdēnatus tēpus quadrimestre nec aliud tp̄s legale ad solutionē in.l.ij.nu.5.C.de tēpo.appel. fo.130.

7 Sñia an possit rescindi per instr̄a de nouo reperta ⁊ an requiraꝛ restō in integrū.in.l.sub ṗtextu.nu.2.⁊.4.C.de transac. fo.53.

7 Sñia iudicis an cōpareꝛ ꝯctui vel vtime volūtati.in.l.cētesimis.§.si ita stipu.nu.5.ff.de ver.obli. fo.17.

5 Sñia lata cōtra defensorem vel pro eo an noceat vel prosit illi quem defendit nisi ipsam ratam habeat.⁊ an mittaꝛ executioni cōtra defensorem ⁊ quid in cōiūcta ꝑsona si agat vl' defenderet tāne mādato.in.l.si mater.§.hoc iure.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

Sñiam latam ꝑ suo falso ꝓcuratore pōt qs ratificare ad sui vtilitatem sicut latam cōtra eum ad dānū suū.ibi.nu.3.

7 Sñia lata post signaturam supplicationis ⁊ ante presentationem rescripti valet nec pōt irritari virtute rescripti postea ṗsentati.s₃ lata post ṗsentationem rescripti nō valet.in.l.j.nu.5.C.vt lit.pendē. fo.31.

Sñia diffinitiua ꝙ etiā appelleꝛ decretū s₃ stricte loquēdo decretū sumitur pro aliā interlocutoria vel ꝑ interpositione autoritatis.ibi.nu.6.

Sententia dꝫ esse de actis.in.l.ij.nu.2.eo.tit.

1 Sñia lata ꝑ reo an ꝓsit fideiussori ⁊ qd in iuramēto vel acceptilatiōe fcā vni eoꝝ ⁊ qd in aliȷ̄s exceptionib⁹.in.l.qd dictū.nu.3.ff.de pac. fo.64.

8 Sñia lata a iudice corrupto ꝑ pecuniā an sit ipso iure nulla ⁊ an sit necessaria appellatio.in.l.venales.nu.1.C.qñ ꝓuo.nō est neces. fo.132.

7 Sñiam si rex vel dñs ꝑ se sigillatā sigillo suo an tale sigillū faciat fidē ꝓ se.in rationes.nu.4.C.de proba. fo.165.

8 Sñia lata nō in termino perēptoriȷ̄ ad quē fuit quis citatus nō valet.in.l.cū nō eo.nu.2.C.qñ prouo.nō est neces. fo.132.

Quid si feratur die sequenti.ibi.

6 Sñie tenor d₃ rescindi in scriptura appellatiōis ⁊ an debeat rescribi de v̄bo ad verbū.in.l.j.§.libelli.nu.5.ff.de appel. fo.92.

1 Sñia declaratoria si fuit lata ꝙ seruit⁹ debeꝛ ⁊ tñ nō erat verū an ex hac sñia acqraꝛ de nouo,in.l.sicuti.§.s₃ si.nu.10.ff.si serui.vēdice. fo.169.

7 Sñia lata contra maritum noceat vxori.in.l.doce ancillam.numero.3.C.de rei ven. fo.146.

Sñia lata cōtra procuratorem an noceat dño.ibi.

1 Sñie inuicē cōtrarie valēt qñ sunt late ꝯ diuersas ꝑsonas etiā sup eodē ⁊ ad instātiā eiusdē.in.l.nā ⁊ si pa.§.fili⁹.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.138.

3 Sñia si nō fiat aliqua declaratio sup dote,s₃ solu₃ sup adulterio cōmisso per vxorē ⁊ separationē tori talis sñia habebit executionē in dote ad cōmodū viri si vxor efficiꝛ suis iuris.in.l.ij.nu.3.ff.sol.mat. fo.4.

5 Sñia lata ꝑ me an prosit illi q cām habuit a me titulo singulari.i.l.si mater.§.si egero.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.81.

2 Sñiam admittit probationē in ꝯriū ꝑ cōfessionē partis.in.l.iulianus.nu.16.⁊.22.ff.de cōdi.indebi. fo.53.

1 Sñie ꝑ quas cōiter diuiduntꝛ cōtētiōes amicorū ꝑ mediū nō fundate aliqua rōne reprobantꝛ.in.l.nesennius.nu.5.ff.de nego.gest. fo.110.

7 Sñia si feraꝛ ꝑ agēte ⁊ opponaꝛ an valeat ⁊ ꝓsit sibi vel alteri.in.l.j.nu.3.C.sine cen.vel reli.fun. fo.209.

1 Sñia lata cōtra mortuū,l₃ ignoreꝛ mortu⁹ an valeat si i ei⁹ fauorē.in.l.si decesserit.nu.7.⁊.8.ff.qui satis.cog. fo.32.

8 Sñia lata in alio loco ꝙ̄ debuerit ferri an sit ipso iure nulla.i.l.si vt ꝓponis.nu.1.C.quō ⁊ qñ iudex. fo.115.

8 Sñia diffinitiua quibus modis ferri possit sine scriptis.in.l.nisi breuiores.nu.1.C.de senten.ex peri.reci. fo.117.

8 Sñia lata cōtra manifestū v₃.in.l.ciues.⁊ nu.2.C.de appel. fo.128.

7 Sñia lata sup diuisiōe pretextu testamēti falsi potest rescindi ꝑ restitutionē in integrum:⁊ quid si testamētū erat nō solēne.in.l.si post diuisionē.nu.3.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.27.

7 Sñia lata sup principali an faciat preiudiciū vel ius in incidenti.in.l.j.nu.3.⁊.7.C.de ordi.iudi. fo.115.

1 Sñia que facit ius inter oēs nocet illis qui nō fuerunt citati ad cām nec etia₃ sciuerūt cām agitari:⁊ quid in aliȷ̄s que nō faciunt ius.in.l.si suspecta.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.141.

4 Sñie forma in cā appellatiōis.i.l.in rōne.§.cū qdā.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.86.

2 Sñia lata inter heredē veru₃ ⁊ eum qui mouit litem de hereditate facit ius quo ad oēs alios qui de hereditate non contendit.in.l.si,nō sortem.§.heredi.nu.2.ff.de cōdi.indebi. fo.45.

5 Sñia quid sit:⁊ quid sit res iudicata:⁊ quid effectus sententie.in rub.nu.2.ff.de re iudi. fo.66.

6 Sñia l₃ sit lata scōm cōsiliu₃ sapientis tñ potest appellari.in.l.j.numero.3.ff.de appel. fo.91.

1 Presumitur ꝑ sñia ꝙ̄uis sit appellatū.in.l.si instituta.§.de inofficioso.el.ij.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.140.

8 Sñia qñ est nulla,⁊ quis vult petere declarari de quo in.l.si vt proponis.C.quō ⁊ qñ iudex.an debeat adire eundem iudicem qui eā tulit an vero superiorē.ibi.nu.5.⁊.6. fo.115.

7 Sñia lata ꝑ falsa instrumenta vel testes sicut nō rescindiꝛ nisi mediante beneficio restitutionis in integrū ita nec trāsactio facta pretextu falsoru₃ instrumentorū vel testiu₃ ⁊ vnde procedat ista restō.in.l.si ex falsis.nume.7.⁊.9.C.de transac. fo.59.

4 Sñia lata contra heredem institutum an faciat ius cōtra alias ꝑsonas accessorias vt legatarios ⁊ fideicōmissarios.in.l.si patroni.§.actiones.nume.7.ff.ad trebel. fo.114.

1 Sñia lata super nullitate an dicaꝛ diffinitiua vel interlocutoria ⁊ quomodo possit ꝓnuntiari.in.l.j.§.sed si.nu.6.⁊.9.ff.de feriȷ̄s. fo.44.

8 Sñia lata a iudice incōpetenti an sit ipso iure nulla.in.l.j.nume.1.§.si a nō cōpe.iudi. fo.119.

1 Sñia absolutoria ꝙ actor nō ꝓbauit est diffinitiua ⁊ sic trāsit in rē iudicatā ⁊ impedit iterū agere.in.l.argentarius.§.cum autē.nu.4.ff.de eden. fo.50.

6 Sñia ꝯ sñiam an valeat.in.l.j.nu.2.ff.que sñie sine appel.rescin. fo.97.

5 Sñia intelligiꝛ scōm naturam actionis prime.in.l.miles qui.§.decem.nu.2.ff.de re iudi fo.68.

Quid in stipulatione.ibi.nu.3.

4 Heres cōtra quē fuit lata sñia nō fuit in culpa vel in dolo,s₃ fecit quicquid potuit ṗiudicat legatariȷ̄s ignorantib⁹ ⁊ nō citatis.in.l.si seruus plurū.§.si hereditatis.nu.2.3.⁊.5.ff.de leg.j. fo.22.

2 Sñia lata ꝑ fideiussore qñ ꝓsit reo ⁊ econuerso.in.l.duob⁹ reis.§.qd si reus nu.5.ff.de iureiur. fo.26.

7 Sñia lata ꝯ monachū nō nocet monasterio:⁊ qd in cōtractu celebrato cum monacho post ingressum.in aut.cā que.nu.3.C.de epi.⁊ cleri. fo.17.

8 Sñia v₃ si iudex ꝓnūtiat scōm consiliū sapientis redditum vel reddendum l₃ nō dicat condēno vel absoluto,in.l.preses.nu.2.C.de senten.⁊ interlo.om.iudi. fo.117.

Sñia nulla qualiter possit dici iniusta,ibi.nu.3.

8 Si esset condēnatus petrus ioannis de tali porta vl' ꝯtra ⁊ in illa porta essent duo vel tre ita vocati an valeat sñia.in.l.hac consultissima,numero.6.C.qui testa.fa.pos. fo.34.

3 Sñia ṗncipis facit ius ⁊ lata inter te ⁊ me potest allegari ꝑ lege in simili casu inter oēs,in.l.prime.ne.2.ff.de his que in testa.delen. fo.61.

7 Sñia si feratur cōtra procuratorem qui fuit litem contestatus vel quasi post mortem domini qualiter condemnabitur.in.l.procuratoribus.numer.5.C.de procura. fo.69.

7 Sñia lata q̄ trāsiuit in rē iudicatā an posset peti vt exhibeatur instrumentū etiā si dicat se velle de falso accusare.i.l.si.nu.10.⁊.11.C.de fide instru. fo.181.

8 Sñia qñ retracteꝛ per instrumenta de nouo reperta.in.l.sub specie.nume.2.C.de re iudi. fo.122.

7 Sñia ꝙ partes ꝑ eorū cōsensu possunt facere ꝙ pariat actionē vel exceptionē.in.l.cū antea.nume.6.C.de recep.arbi. fo.98.

Quid si est lata tp̄e feriato ꝓpter messes.ibidē.

8 Sñia an sit de actis.in.l.si.nu.5.C.de re iudi. fo.122.

Quid in datione libelli.ibi.

Quid in absolutoria ⁊ ab obseruatione iudiciȷ̄.ibi.

Quid in diffinitiua.ibi.

2 Sñia quādo prosit alteri eo modo prout iuramentū.in.l.fi.§.sed ⁊ si.nu.2.ff.de iureiuran. fo.32.

1 Sñia lata cōtra filiū si nō haberet peculiū an mittaꝛ executioni contra patrē saltem in eo quod tangeret filium pro legitima.in.l.si filiusfami.numero.13.ff.de iudi. fo.118.

5 Sñia agēs pos.⁊ succumbens sicut ista sñia nō ṗiudicat in ꝓprietate ⁊ quominus possit iterū agi rei ven.ita nec in vsufructu quominus possit agi consessoria ꝑ eo.in.l.permisceri.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.53.

1 Sñia rescissoria lata ꝑ minus legitimo petitore nō ꝓdest sibi,s₃ ꝓdest legitimo.in.l.posthumus.§.si qs.nu.1.ff.de inoffi.test. 133.

7 Sñia de indebito facit debitū si illud qd soluisti actiōe iudicati nō est a te debitū nec pt̄ ꝓbare qd sit indebitū.in.l.ij.nu.2.C.de cōpensa. 194.

7 Sñia ab obseruatiōe iudiciȷ̄ an sit interloquutoria.in.l.ꝓperādū.§.⁊ si quidem.nu.7.⁊.9.C.de iudi. fo.109.

5 Sñiam latā ꝑ te qñ petis cōtra me cōfirmari an ego ecōuerso possim dare alium libellum in quo petā infirmari.in.l.de pupillo.§.si procurator.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.6.

8 Sñia que ꝓnuntiaꝛ appellationē fore desertā est interloquutoria tñ h₃ vim diffinitiue.

diffinitiue.in.l.si preses.nu.2.⁊.4.C.quõ ⁊ qñ iud. fo.115.

1 Snia diffinitiua qñ possit ferri pro actore ex iure supueniẽte ipsi actori.in.l.nõ põt.nu.8.ff.de iudi. fo.120.

Quid si superueniat ex causa noua ⁊ quid si ex causa de preterito.ibi.nu.9.

1 Snia lata sub cõditiõe extrinseca lꝫ valeat mero iure ꝑpter hoc solũ põt appellari ⁊ rescindi:⁊ quid si sub cõditiõe intrinseca.in.l.nõ quẽadmodũ.nu.7.ff.de iudi. fo.122.

Snia põt ferri oibus ⁊ ꝑ oia ẽm formã cõsiliȷ̃ vẽturi.ibi.nu.8.

1 Snia lata ꝯ emptorẽ qualiter ⁊ ad quid mãdari possit executiõi in bonis vẽditoris.in.l.venditor.nu.7.ff.de iudi. fo.126.

4 Snia lata nõ viso ꝓcessu etiã si lata sit pro parte ꝓ qua erat dãda nõ vꝫ.in.l.multũ.nu.6.ff.de condi.⁊ demon. fo.71.

8 Snia continẽs incertam quantitatẽ nõ est valida fauore dotis qñ lata est ꝯ virũ sup dote recepta.in.l.fi.nu.2.C.de sen.que sine cer.quanti. fo.119.

Quid in ꝓmissione mulieris vel patris eiꝰ de dãdo dotem.ibi.

Snia qñ est nulla põt ipse idẽ iudex supplere vl' alter superior ꝓnũtiare sup negotio principali ac si illa snia non esset lata absqꝫ eo qd sup nullitate pronuntiet.ibi.numero.3.

Non appellãs a snia censet eã volũtarie cõfirmare.ibi.nu.4.

3 Snia q̃ nõ hꝫ in se vigorem sine cõfirmatione superioris trahit ad diẽ cõfirmationis.in.l.si quis.§.eius.nu.5.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.

4 Judicis solus dolus nõ reddit sniam nullã ⁊ qd in arbitrio ⁊ qualr ꝓbet dolus.in.l.seruo.§.cũ pretor.nu.2.ff.ad treb. fo.118.

Uide plura de snia qñ sit nulla ibi.nu.3.4.5.6.7.⁊.8.

Snia lata ꝯ absentem ⁊ indefensum an valeat vt nõ possit rescindi nisi mediãte appellatione.in.l.ab eo iudicato.nu.2.⁊.6.C.quõ ⁊ qñ iud. fo.115.

7 Snia lata contra procuratorem reuocatum quando noceat reuocatum ⁊ si feratur pro tali procuratore an poterit reuocatus ea vti.in.l.j.nume.5.C.de satisdan. fo.99.

6 Snia põt ferri sub cõditione intrinseca dũmodo illa conditio incõtinẽti impleatur.in.l.continuus.nu.4.ff.de verb.obli. fo.41.

7 Snia cõdẽnatoria an requirat adhuc vbicũqꝫ habet quis pro confesso.in.l.fi.§.qd si.nu.2.C.de iura cal. fo.102.

6 Snia lata cõtra vnũ ex heredibus ex cã hereditaria an preiudicet alteri.in.l.ab executore.§.alio.nu.3.de app. fo.105.

7 Pro snia an agatur via executiua an actione iudicati que sit differetia.in.l.j.nu.12.C.de iudi. fo.104.

1 Snia etiã iniusta si lata est seruato ordine iuris qualiter facit ius ⁊ valeat ac transeat in rem iudicatã ⁊ qñ sit nulla:⁊ quid si in libello vel rescripto petit vel dicat fiat ius vel iustitia.i.l.ius pluribꝰ.nu.5.⁊.6.ff.de iusti.⁊ iur. fo.9.

7 Judex si apponat hãc clãm in snia ꝙ si sit lata in minori vel maiori pena ꝙ̃ lex vel statutũ dicat ꝙ ex nũc reducit eã ad penã a lege statutam ⁊ imposuit minorẽ penã ꝙ nõ censeatur cũ infamia dispensatum in.l.⁊ si seuerior.nu.6.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.62.

5 Snia iniusta respectu partis valet ⁊ trãsit in rem iudicatã.in.l.preses ꝓuincie.nu.2.ff.de re iudi. fo.71.

6 Snia absolutoria si est lata ꝑ vno ex correis debẽdi sup facto an ꝓdeat correo.in.l.ex duobus.nu.2.ff.de duo.reis stipu. fo.48.

2 Snia condemnatoria nõ debet prodesse condemnato sed nocere ⁊ qñ condẽnatus habeat exceptionem rei iudicate.in.l.si seruus.§.boue surrepto.nu.7.ff.de condi. fo.57.

1 Snia qñ est nulla iudex nõ facit litem suã nec põt cõueniri tempore syndicatus.in.l.j.§.hec autem.nume.3.ff.quod quisqꝫ iuris. fo.22.

1 Snia lata ꝯ fideiussorẽ ꝙ nõ preiudicet principali,⁊ qd ecõuerso.in.l.⁊ post.nu.5.ff.de transac. fo.72.

5 Snia lata ꝑ falsos testes etiã pecunia corruptos valet mero iure,sed contra eam datur in integ.resti.⁊ corrũpẽs punit criminaliter.in.l.diuus adrianus.nu.1.ff.de re iudi. fo.72.

5 Snia lata cõtra defunctũ an valeat ⁊ an liget heredẽ.in.l.in summa.§.si qs nu.1.ff.de re iudi. fo.75.

5 Snia lata in possessorio non preiudicat in petitorio.in.l.⁊ an eandem.§.si qs.nu.1.ff.de re iudi. fo.82.

3 Snia an debeat pro me ferri si non ꝓbaui de directo dñio,sed de vtili.in.l.ȷ̃.nu.2.⁊.3.ff.de condi.insti. fo.30.

1 Snia arbitri nõ ꝓducit actionẽ in factũ nec executionẽ licet metu pene sibi pareatur ⁊ ideo nõ potest ab ea appellari.in.l.quid ergo.§.ex compromisso.nu.2.⁊.3.ff.de infa. fo.80.

8 Snia prima videt cõfirmari qñ pronuntiat appellationẽ fore desertã.in.l.si preses.nu.4.C.quõ ⁊ qñ iud. fo.115.

8 Sententia lata pro eo qui non fuit cõtumax an valeat.in.l.ea que.nume.2.s.eodem. fo.eo.

7 An illa que possunt fieri vsqꝫ ad sniam possint etiã fieri post,si a snia fuit appellatum.in.l.si.nu.2.C.de erro.aduo. fo.62.

3 Snia lꝫ ꝓducat nõ tñ sequit,ergo precesserũt acta nisi aliter ꝓbetur.i.l.illud.nu.3.ff.de acqui.here. fo.101.

7 Sententiam declaratoriã ferri absqꝫ condẽnatione pene sufficit in crimine etiam ciuiliter intẽtato.i.ad penam applicãdam parti.in.l.decuriones.nu.3.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.63.

1 Snia lata in petitorio pro vno an ⁊ qñ noceat alteri in possessio.in repe.l.si de vi.nu.17.ff.de iudi. fo.124.

1 Sentẽtie ex tenore si apparet manifeste de ipsius iniustitia vl' ex ꝓcessu tunc alius iudex qui debet eam exequi potest exceptionem de iniustitia admittere nec tenet illam sniam exequi,sed remittet ad illũ iudicẽ nõ autẽ pronũtiat illam esse iniustam.in.l.si pretor.nume.2.ff.de iudi. fo.131.

1 Snia cõtra quẽ est lata sup aliqua re lꝫ deserta sit appellatio nõ priuatur tñ possessione illiꝰ rei quousqꝫ facta sit executio si res est corporalis.in.l.sciendũ.§.si fundũ.nu.2.ff.qui satis.cog. fo.136.

5 Snia lata cõtra vnũ aliqñ preiudicat alteri etiã ignorãti ⁊ nõ citato.in.l.sepe.nu.5.ff.de re iudi. fo.76.

1 Snie in querela forma ⁊ etiã libelli.in.l.qui repudiantis.§.cũ cõtra.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.138.

2 Snia nõ põt dici lata ex falsis attestationibꝰ nisi qñ fuerũt recepti nisi falsi testes.in.l.j.§.pretor ait.nu.6.ff.deposi. fo.101.

1 Snia late ꝯ testes accusatos de falso nõ nocet parti que ipsos ꝓduxit,sed dꝫ alia snia ferri ꝯ partẽ vt snia infirmet.in.l.lucius.nu.2.ff.de infa. fo.81.

8 Ex snia que trãsiuit in rem iudicatã orit duplex remedium.in rub.nume.1.C.de execu.rei iudi. fo.122.

1 Snia diffinitiua lꝫ iniusta vꝫ si seruata est solennitas nisi sit expressa in snia falsa cã.in.l.cũ hi.§.si pretor.nu.6.ff.de transac. fo.73.

6 Snia si est lata contra absentem ad hoc vt sibi currat tempus appellandi an sufficiat ꝙ fiat notificatio ad domũ suam.in.l.j.§.si aduersus.nume.2.3.⁊.4.ff.qñ appel.sit. fo.95.

4 Snia lata cõtra heredẽ nocet fideicõmissario etiã non citato.in.l.si patroni.§.actiones.nu.5.ff.ad treb. fo.114.

6 Snia si est lata cõtra vnũ in cã ciuili an possit alius sine mãdato noie illius appellare.in.l.nõ tantũ.nu.3.ff.de app. fo.93.

Snia lata in causa capitali an possit mitti executiõi infra decem dies datos ad appellandum.ibi.nu.5.

8 Snia vbi nõ nocet an noceãt acta.in.l.j.nu.2.C.res.inter alios act.fo. 126.

Si ille cõtra quẽ lata est snia succedat alteri cõtra quem nõ est lata an possit agere vel excipere ex persona illius.ibi.

1 Snia iudicis q ꝑ imperitiã vel dolũ male iudicauit an sit nulla ⁊ an faciat litem suã.in.l.filiussa.nu.3.ff.de iudi. fo.117.

1 Snia lata in querela rũpit testm̃ ipso iure ⁊ facit haberi perinde ac si tactum nõ fuisset ⁊ reducit rem ad causã intestati.in.l.posthumus.§.si quis.nu.2.ff.de inoffi.test. fo.133.

Snia rescissoria lata pro eo cuiꝰ nõ interest vt ꝙ nõ prodest sibi sꝫ alteri ⁊ qd si aliquid petat.ibi.nu.3.

1 Snia absolutoria dꝫ ferri in dubio ⁊ sic ꝓ reo.i.l.bis.nu.2.ff.de iudi.fo.117.

5 Snia si est lata iniqua lꝫ fuerit appellatũ vl' fuerit snia ꝯfirmata ⁊ sic nõ possit amplius ꝯ partẽ allegari de iniquitate vel etiã de nullitate quousqꝫ fuerit fcã executio an tñ poterit ꝯ iudicẽ primum qui eã tulit allegari de ipsius iniqtate ⁊ peti ipm condemnari in syndicatu.in.l.dies cautioni.§.hec autem actio.nu.3.ff.de dã.infe. fo.12.

2 Snia lata pro defuncto vel ꝯ defunctũ qui putabat viuere nõ vꝫ nec ligat heredẽ.in.l.eius qui.nu.17.ff.si cer.pet. fo.19.

7 Snia si reperitur lata ꝓ me ꝯ te nec apparet ad cuius instãtiã lata fuerit an valeat.in.l.j.nu.4.C.vt que desunt aduo. fo.62.

3 Snia lata ex falsa cã in ea expressa nõ põt reformari ex vera ⁊ dꝫ retractari ⁊ ꝙ debeat appellari.in.l.si is ad quẽ.nu.6.7.⁊.8.ff.de acq.heredi. fo.91.

5 Snia ad hoc vt possit mitti executioni per iudicẽ alterius territoriȷ̃ ꝙ requirant litere ipsius iudicis qui eã tulit,in.l.a diuo pio.§.sententiã rome.nu.2.⁊.3.ff.de re iudi. fo.69.

1 Snia lata per gratiã an sit nulla.in.l.si pars.nu.3.ff.de inoffi.testa.fo. 137.

1 Snia declaratoria sicut in reali valet ita in personali lꝫ nõ contineat condẽnationẽ.in.l.si pretor.nu.7.ff.de iudi. fo.131.

5 Snia lata ꝯ autorem an ꝑiudicet singulari successori.in.l.iudicate.§.si debitori.nu.1.ff.de exceptione rei iudi. fo.83.

3 Si aliqs litigat meo noie me sciẽte ⁊ patiẽte an videar ꝯsentire ⁊ mãdatũ dare vt snia lata ꝯ eũ mihi noceat.in.l.ȷ̃.§.volũtatẽ.nu.4.ff.sol.mat. fo.5.

8 Snia lata super incidenti an faciat preiudiciũ si illud incidẽs ꝑ modũ agẽdi iterum deducatur in iudiciũ.in.l.ȷ̃.nu.4.C.sen.rescin.nõ pos. fo.120.

2 Snia lata post iuramentum valet ⁊ producit illum effectum quem produceret si esset lata per veras probationes.in.l.nam ⁊.§.si damnetur.numero.1.ff.de iureiur. fo.21.

Snia lata ꝯ sententiã non vꝫ ⁊ qñ valeat.ibi.nu.3.

1 Snia si lata est parte pñte an presumat pars citata.remis.in.l.j.nume.4.ff.de inius voc. fo.24.

1 Snia lata ꝯ maritum preiudicat mulieri si sciuit cãm agitari.in.l.de die.§.qui mulierem.nu.3.ff.qui satis.cog. fo.33.

2 Snia lata nõ propter defectum ꝓbationis,sꝫ solũ ꝑpter falsas ꝓbatiões iã factas vel ꝑpter falsum instrm̃ retractat etiã nõ ꝑ instrã de nouo reperta.in.l.admonendi.nu.21.22.⁊.23.ff.de iureiu. fo.29.

2 Snia lata ꝯ transactionem valet,non sic econuerso nec snia ꝯ sniam.in.l.eleganter.nu.6.ff.de cõdi.indebi. fo.44.

7 Snia diffinitiua põt dici decretũ.in.l.j.numero.2.C.si aduer.liber.fo. 84.

3 Snia scda etiã similis prime ꝙ tollat primam.in.l.eum qui.nu.3.ff.de acq.here. fo.97.

1 Sententia arbitratorum assumptorum de iure ⁊ de facto põt ferri de nocte.in.l.more.nu.7.ff.de ferijs. fo.45.

Index singularium materiarum

8 Snīa absolutoria lata ī ciuili qȯ faciat p̄iudiciū in criminali oriēte ex eodem delicto in.l.si duo.§.idē iulianus.nu.10.ff.de iureiu. fo.23.

Snīa lata ↄ priuatum in causa ciuili qualitercunq̄ lata sit nō facit preiudicium reip.in criminali.ibi.nu.11.

1 Snīa cōcipitur in personā p̄curatoris actiue ⁊ passiue,qr condēnatur qs p̄curatori.s.ad dādū dn̄o ⁊ eodē modo condēnatur procurator procuratorio nomine non autem dominus qui non fuit in iudicio.in.l.l3.§.si plures.nu.3.ff.de p̄cu. fo.92.

6 Snīa absolutoria lata p̄ vno ex fideiussorib⁹ an alījs p̄sit si vero est lata pro vno ex correis debendi an prosit alteri.in.l.j.numero.2.⁊.3.ff.rem ratam habe. fo.86.

1 Snīa lata de nocte qñ valeat.in.l.more.nu.7.ff.de ferījs. fo.45.

7 Si ille ↄ quē ferť snīa dicat cōtradico huic snīe qñ habeať p̄inde ac si diceret appello.in aut.si quis.nu.2.C.de epi.audi. fo.22.

A snīa cognoscētis inter laicos appellať ī potestatē si cognouit ex p̄rogata iurisdictiōe ⁊ qd si inter clericos.ibi.nu.3.⁊.5.

3 Snīa qualiter ferať in rei vendicatione si reus possidet pro parte tm̄ ⁊ quid si petȳ centum cum deberentur nisi quinquaginta.in.l.si cōstāte.§.si bona.nume.2.ff.solu.mat. fo.20.

2 Snīa nulla ex defectu iurisdictionis vel etiā alio pōt dici iniusta.in.l.cū seruus.nu.8.ff.de condi.cau.da. fo.40.

5 Snīam habēs p̄ se que trāsiuit in rem iudicatā vel etiā tenutā potest petere ipsam cōfirmari.in.l.de pupillo.§.qui opus.4.ff.de ope.no.nū. fo.5.

An aduersarius econuerso possit dare alium libellum in quo petat eā infirmari.ibi.nu.5.

7 Snīa si est lata pro actore desinunt currere vsure pendēte tp̄e qȯ dať iudicatis,sed eo finito currit vsura cētesima que est legalis ⁊ quid si feratur cōtra actorem.in.l.j.nu.5.C.de iudi. fo.104.

2 Snīa qñ est lata sub cōditiōe an pars admittať ad p̄bādū vsq̄ ad euētū cōditionis.in.l.admonēdi.nu.30.ff.de iureiurā. fo.29.

Añcūq̄ post sentētiā aliqua pars admittiť ad p̄bādū aliqd p̄ se similr̄ ⁊ altera dȝ admitti ad p̄bādū cōtrariū.ibi.nu.31.

8 Snīe tenor inspiciť cū q̄riť quāta sit quātitas q̄ petiť nō aūt inspiciť ei⁹ effectus.in.l.in offerendis.nu.2.C.de appel. fo.129.

2 Snīa si lata est prout debebat ferri nō tm̄ in ea fuit assignata bona cā,sȝ illa q̄ nō faciebat ad p̄positū cū tm̄ subesset alia melior p̄t iudex appellatiōis ipsaȝ snīam reformare allegādo cām meliorē.in.l.si.nu.2.ff.qȯ cū eo. fo.85.

7 Snīa oīs lata sup emergēti vl' incidēti dr̄ interlocutoria sed sup p̄ncipali dr̄ diffinitiua.in.l.quoties.nu.3.⁊.4.C.de iudi. fo.105.

1 Snīa qñ possit ferri in capitalibus ↄ absētem.in.l.seruū.§.publice.nu.2.⁊.8.ff.de procu. fo.87.

3 Snīa lata in crimine capitali trahit secū executionē quātū ad statum persone.in.l.si qs.§.irritū.nu.2.ff.de inin.rup.testa. fo.58.

1 Sententia diffinitiua lata in cā in qua fuit processum summarie ⁊ de plano sine strepitu ⁊ figura iudicȳ an possit dici mere diffinitiua ⁊ vnde denominetur ⁊ quid sit mera interlocutoria.in.l.imperium.numero.3.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.16.

5 Sentētiā p̄ se habēs ⁊ omittit viā executiuā ⁊ iterū agit ordinarie actiōe prima fatue facit in.l.si a te.§.si qs.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.80.

2 Sententia lata contra principalem quādo possit peti executioni mādari cōtra fideiussorem iudicatum solui.in.l.duobus reis.§.exceptio.numero.5.ff.de iureiurā. fo.27.

7 Snīa lata a iudice excōicato publice nō vȝ ⁊ ideȝ in alījs actibus.in.l.j.nu.6.C.de iur.⁊ fac.igno. fo.27.

5 Casus in quo snīa lata ad finē excipiendi inducit actionem.in.l.permisceri.§.species inducendi.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.53.

6 Snīa lata sub cōditiōe an valeat ⁊ a quo tp̄e incipiat tūc currere tp̄s appellādi.in.l.j.§.biduū.nu.7.ff.qñ appel.sit. fo.95.

Snīa potest ferri etiā suprema hora diei ⁊ an de nocte.ibidē.nu.13.

8 Snīas tres hñs ↄ se cōformes ⁊ succubuit ī duplici appellatiōe lȝ nō possit appellare tertio an possit dicere de nullitate alicuius illarū snīaruȝ.in.l.vna.nu.2.C.ne lice.in vna eadēq̄ cau. fo.133.

7 Snīa qualiter ex postfacto possit p̄ parte valere ⁊ p̄ parte rescindi sicut in testō.in.l.j.nu.2.C.si aduer.rē iudi. fo.81.

Snīa lata in parte tātū qñ valeat,lȝ regulariter debeat fieri super tota summa petita.ibi.nu.8.

8 Snīa si est lata sub cōditiōe valet lȝ nō debuit ferri.in.l.cum eorum.nu.2.C.de sen.⁊ inter.om.iudi. fo.117.

2 Snīa lata pretextu iuramēti necessarȳ ⁊ falsi ad hoc vt retractet q̄ debeāt cōcurre.in.l.admonēdi.nu.3.4.⁊.5.ff.de iureiur. fo.28.

Uide latius.ibi.nu.6,7,11.12.13.⁊.17.

3 Snīa lata sup querela rescindit testāmētū ipso iure ⁊ facit vt ille qui est effectus heres desinat esse heres ipso iure nō sic in lata sup ↄta.post aditā hereditatē.in.l.in substitutiōe.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.74.

2 Snīa absolutoria nō tollit naturalem obligationem nec etiam tollit ciuilem sed eā elidit nec tollit actionē,sed ea eliditur per exceptionem.in.l.iulianus.nu.19.ff.de cōdi.indebi. fo.53.

Latius de hac materia vide ibi.nu.20.21.22.⁊.24.

3 **Sepelire** defunctū vel pascere iumenta hereditaria vel claudere domū nō est adire,etiā si nō precedat p̄testatio.in.l.p̄ herede.nu.3.ff.de acqui.here. fo.90.

3 Sepeliri mādās corpus suū sine solēnitate si priuauit heredē hr̄ditate casu quo contrafaceret nō dȝ heres priuari hereditate si ip̄m sepeliuit honorifice.in.l.quidā in suo.nu.2.3.⁊.5.ff.de cōdi.insti. fo.84.

7 In sepulchro familie oēs de familia.i.de agnatiōe hñt ius sepeliendi,lȝ non sint heredes item etiā heredes lȝ nō sint originalr̄ de famila.i.de agnatiōe sȝ extranei.in.l.si pulchrū.nu.4.5.⁊.6.C.reli.⁊ sump.fune. fo.163.

1 **Separatorum** separata debet esse ratio ⁊ q̄ non sit bona argumentatio de vno ad aliud in.l.si.nu.2.ff.de caluniatorib⁹. fo.115.

7 Separatorū separata dȝ esse rō.in.l.si ex falsis.nu.3.C.de trāsac. fo.63.

7 **Sepulchrum** in ecclesia si religiosi concedāt tibi licituȝ est tibi facere sepulturā honorabilem cū statuis ⁊ figuris honorificis.in.l.statuas.nu.1.C.de relig.⁊ sump.fune. fo.163.

5 **Sequestrationis** materia remissiue.in.l.interesse p̄rio.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.51.

1 Sequestri materia remis.in.l.si fideiussor.§.si satisdat.nume.5.ff.qui satisda.cog. fo.33.

1 Sequester an dicatur officialis publicus ⁊ an possit quis ad hoc compelli ⁊ qualiter obligetur.in.l.si fideiussor.si satisdatum.numero.3.ff.qui satisda.cogun. fo.eo.

1 Sequestrari qñ debeāt res ⁊ qñ persona detineri vbicūq̄ petunť res ab aliquo suspecto vt qr agens cognouit res esse suas vl' aliter.in.l.si fideiussor.§.si satisdatū.nu.2.ff.qui satis.cog. fo.33.

7 Sequestrum est species depositi ⁊ in quibus differat a simplici deposito.i.l.propter.nu.2.C.depo. fo.200.

1 Sequestrum factum propter litem agitādā dȝ reuocari statim cū offerť satisdatio.in.l.si fideiussor.§.si satisdatū.nu.5.ff.qui satis.cog. fo.33.

2 **Sermone** generali ītelligiť excepta p̄sona loquētis.in.l.qui insulā.§.colonus.nu.2.ff.loca. fo.120.

2 Et vide in.l.si mercedē.§.si habitatoribus.nu.2.ff.de act.emp. fo.114.

8 **Seruitutem** lȝ possim tibi legare de fundo meo ad fundum tuū si eā seruo tuo lego non vȝ.in.l.neq̄ per se.nunu.3.C.de here.insti. fo.44.

1 Seruitutem si acquiro in loco publico te cōcedente vel patiente,lȝ iure seruitutis hoc facere nō potuerim in loco pub.nō tm̄ potes mihi ↄdicere.i.l.de aqua.nu.3.ff.cōmu.predio. fo.166.

1 Seruitus interdū appellať libertas.in.l.j.nu.2.ff.de ser.vrb.p̄di. fo.176.

1 Seruitutes p̄petue que sint vel q̄si ⁊ an tp̄e acquiranť.in.l.foramen.nume.1.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.

1 Seruitus semel extincta p̄ acquisitionē dn̄ȳ predȳ seruiētis amplius nō reuiuiscit,lȝ desinā habere dn̄iuȝ directū nisi denuo imponať.in.l.si quis edes.nu.2.ff.de serui.vrba.predio. fo.eo.

1 Seruitus imponi pōt vt dn̄s p̄dȳ seruientis aliquid faciat,lȝ regulariter teneanť solū ad patiētiā.in.l.j.nu.7.ff.de seru.vr.p̄di. fo.159.

5 Seruitute si qs nō vtiť longo tp̄e,lȝ in nulla negligētia sit qr fuit p̄hibitus tm̄ eā p̄dit ⁊ an restituať.in.l.sequiť.§.si viā.nu.2.ff.de vsuca. fo.55.

Quod quis prescribat libertatē cōtra seruitutē rusticā etiā si sit in malafide.ibi.numero.3.

7 Seruitutem an possim prescribere cōtra p̄hibitionē tuā in re tua ⁊ quāto tēpore,in.l.ij.nu.3.C.de serui.⁊ aqua. fo.152.

1 Seruitutē predialē possum habere in fundo in quo habeo vsumfructū.in.l.si mihi.nu.3.ff.de serui.rusti.predio. fo.163.

1 Seruitus personalis vsusfructus quare potest constitui ex certo tp̄e ⁊ in seruitute p̄diali ⁊ cōditionali.in.l.seruitutes ipso.nu.2.ff.de serui. fo.156.

1 Seruitus non pōt imponi predio que nō respicit vtilitatem alterius predȳ.in.l.vt pomū.nu.1.2.⁊.3.ff.de serui. fo.116.

1 Seruitus p̄ parte retineť lȝ ab initio p̄ parte nō cōstituať ⁊ qualr̄ illud intelligatur.in.l.vt pomum.§.si prediū.nu.2.ff.eo.

1 Seruire pōt res mea propria rei cōmuni inter te ⁊ me.i.l.sed si inter.nu.2.ff.de serui.vrba.pred. fo.161.

Seruitutem lȝ vnus ex socījs sine altero non possit acquirere rei cōmuni sicut nec seruitutē ei imponere tm̄ potest ei acquirere mediāte p̄scriptiōe ⁊ qd si acquirat ab alio socio.ibi.nu.3.

1 Seruitus imposita p̄ directum dominium soli sine ipsi solo siue edificio durat in solo ⁊ refecto edificio reintegrātur ⁊ quid in superficiario.in.l.seruitutes.nu.3.4.⁊.5.ff.de serui. fo.155.

2 Seruitus predialis vel p̄sonalis vt vsusfructus nō pōt obījci ei q hȝ ius p̄ncipale si nō p̄tinet ad obījcientē,sed ad tertium.in.l.indebiti.§.sed ⁊ si.nu.14.ff.de condi.inde. fo.43.

1 Seruitutē lȝ nō dn̄s nō possit acquirere potest tm̄ eā retinere acquisitā p̄ verū dominum,⁊ lȝ sibi non competat confessoria,tm̄ eā vero domino conseruat.l.qui fundum.nu.2.ff.quemad.serui.amit. fo.171.

1 Seruitutē si concedis alteri de voluntate mea in fundo meo vel super aqua que nasciť in fundo meo illa cōcessio dicitur fieri ab ipso domino.i.l.cū essent.§.per plurium.nu.2.ff.de serui.rusti.predio. fo.164.

1 Seruitus pōt deberi certe parti fundi qñ hoc fuit actum.in.l.ex meo.nu.2.ff.de serui.rusti.predi. fo.164.

Seruitute possum vti ad aliam partem vel ad alium fundum q̄ȝ ad quam seu ad quem acquisita est.ibi.nu.3.

Seruitus licet

Seruitus licet per se sit ius indiuisibile tñ commoditas eius potest diuidi si diuisionem recipit.in.l.si partem.nu.2.ff.eo.
7 Seruitutes vrbane an perdant per nō vsum.in.l.sicut vsumfr.num.2.C.de serui.z aqua. fo.153.
5 Seruitutem possum habere in pariete tuo nō solum in hoc vt altius non edifices sed etiā vt edificatū nō tollas ne luminibus domus mee officias z qualiter.in.l.j.§.opus nouum.nu.4.ff.de ope.no.nun. fo.3.
1 Seruitus aqueductus nō incipit antequam fiat riu⁹ p quē ducat.idē in q̄libet alia seruitute ad cui⁹ vsum requirit qd aliqd op⁹ fiat i seruiēte nec p solā inductionē in fundū dz cōstituta.in.l.si ptē.nu.2.ff.quēad.ser.amit.fo.172.
1 Seruit⁹ an sit si cōcedis mihi vt possiz trāsire p domū tuā ad domū meā cū tamen dom⁹ non idigeat hoc trāsitu.i.l.pecoris.num.2.ff.de serui.rustic.predi. fo.162.
Seruitus predialis an sit si acquiro hoc ius vt omnes vicini teneant coquere panem in furuo meo vel molere in molendino meo.ibi.nu.3.
1 Seruitus personalis pōt retineri animo sed predialis non.in.l. vnus ex socijs.§.si fons.nu.5.ff.de ser.rust.pred. fo.165.
2 Seruitus vsus est indiuisibilis respectu ipsius iuris z etiam actus vtendi inspecta persona vtētis sed inspecta re pōt esse diuisibilis.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.11.ff.commo. fo.69.
1 Seruitus si actū est qd ille qui dz seruitutē teneat aliqd facere hoc nō esset contrarium nature seruitutis vel si tanto tpe consueuit hoc facere qd eius initij memoria nō existit.in.l.z si forte.§.etiā.n.2.ff.si serui.vē.f.168.
7 Seruitutes psonales que debentur a re persone sunt quatuor in rub.nu.1.C.de vsufru. fo.149.
5 Seruitutē predio suo qui imponit dicit minuere ius suum z augere ius alterius.in.l.de pupillo.§.sextus.nu.2.ff.de no.ope.nun. fo.5.
1 Seruit⁹ rustica perdit solū ppter nō vsum ēt si dñs fundi seruiētis nihil fecerit cōtrariū seruituti.in.l.hec aūt.nu.3.z.6.ff.de serui.vrb.predi.f.159.
7 Si per longum tps iui per fundū tuū te sciente z patiente allego te mihi constituisse seruitutē hoc presumitur ex patientia longi tēporis.in.l.si filiusfa.nu.4.C.de peti.here. fo.143.
1 Seruitutē haustus perdens perdit etiā iter ad aquā.in.l.labeo.num.2.ff.quemad.serui.amit. fo.171.
1 Seruitutes prediales dicūt aliqualr incōmodare p̄diū seruiēs nō multū preiudicare.in.l.inuitū autē.nu.2.ff.de serui.vrba.pred. fo.159.
Seruitute lz patiaris me vti in fundo tuo non videris tñ consentire z ad quid preiudicat hec patientia.ibi.nu.3.
1 Seruitus vsusfructus est diuisibilis vsus vero indiuisibilis.in.l.vie itineris.nu.2.ff.de serui. fol.158.
Seruitus retinetur per partes.s.fundi non seruitutis.ibi.nu.3.
1 Seruitute in pdenda vel amittēda an plus possit lapsus temporis quam pactum.in.l.tria predia.nu.2.ff.de serui.rust.predi. fo.164.
1 Seruitus vie finitur cū peruenitur ad locū qui non seruit vel seruire non pōt.in.l.flumine publico.nu.4.ff.de serui.rusti.predi. fo.165.
1 Seruit⁹ acquisita superficiei censet acquisita solo z qd ideo nō extinguatur extincta vel destructa superficie.in.l. seruitutes que.§.si sublatum.nu.2.ff.de serui.vrba.predio. fo.161.
1 In seruitute tigni vel oneris q̄ habēt cām subsistentē cōtinue semp videtur actum quod ita stet vti stat secus in alijs.in.l.binas quis.nu.3.ff.de serui.vrba.predio. fo.162.
1 Seruitutem sicut vnus ex socijs imponere non potest fundo cōi qz noceret socio ita nec acquirere lz per hoc nō noceat sed prosit.in.l.p parte.nu.4.ff.de serui. fo.157.
1 Seruitus licet nō possit cōstitui in parte pro indiuiso potest tñ retineri.in.l.vnus.nu.2.z.3.ff.de serui.rusti.predi. fo.165.
Seruitus quare remanet nisi in parte tua si communicas mihi fundum tuum seruientem meo.ibi.nu.3.
5 Seruitutē hñs i domo ruinosa ad domū suā quod etiā ipse cogat cauere de dāno infecto rōne hui⁹ qmodi.in.l.q bona.§.siue.n.2.ff.de dā.infec.f.13.
1 Seruitute vti licet fuerim impedit⁹ sine culpa mea sz facto tertij tñ si non vtor per legitimum tps eam perdo z qualiter det mihi restitutio in integrū.in.l.si quis.§.si cui.nu.3.ff.si seruitu.vend. fol.168.
In seruitutib⁹ altius non tollendi que est negatiua dicitur quis esse in quasi possessione eoipso qd aduersarius altius nō tollit.in.l.si forte.§.sciēdum.nu.3.ff.eo. fo.168.
Quid si quis vult eam proscribere.ibi.
Quid in seruitutibus affirmatiuis.ibi.
6 Seruitutes prediales sunt indiuidue z tribus modis.in.l.stipulationes.nu.3.z.6.ff.de verb.ob. fol.30.
1 Seruitutes prediales lz non debeant persone sed predio non tñ est ineptus libellus si quis dicat sibi cōpetere z intelligit.s.mediāte fundo.in.l.ij.nu.3.ff.si serui.vendi. fo.167.
1 Seruitutes vrbanorū prediorū interdū reperiuntur habere causam discōtinuā.in.l.seruitutes prediorum.nu.2.ff.de serui. fo.157.
Seruitutes sunt q̄dam qualitates prediorum nec pñt per se stare.ibi.n.3.
Seruitutes prediales nō sunt in bonis nec extra bona nec etiā vere possidentur sed quasi.ibi.nu.5.z nu.6.
1 Seruitutem vsusfructus dicitur habere ille qui pōt ppria autoritate colere fundū z capere fructus.in.l.inter omnes.nu.5.ff.qui satis.cog.fo.35.
1 Seruitus est cōtraria libertati quā iā dñs hz potentialr z manumittendo deducit potentiā ad actū.in.l.manumissiōes.n.8.ff.de iusti.z iur.f.4.
1 Seruitutes prediales non debentur a persona vel persone sed ab vno predio alteri.in rub.nu.1.ff.de seru. fo.155.
Forma libelli z sententie in seruitute prediali.ibi.nu.2.
2 Seruitus predialis quid sit in.l.j.nu.2.ff.de serui. fo.eo.
Seruitus vsusfructus qualiter dicatur habere semper causam continuā z posse prescribi cum titulo.ibi.nu.3.
1 Seruit⁹ seruitutis esse non pōt in.l.seruitutes.num.5.ff.de serui.fo.155.
1 Seruitutem acquirere possum in loco in quo non habeo dñium si habeo ius in eo z qñ hoc procedat.in.l.seruitutes prediales.§.seruitus itineris.nu.2.ff.de serui. fo.158.
Seruitus ad sepulchrum est priuati iuris.z de ea pōt disponi vt de seruitute priuati.ibi.nu.3.
1 Qñ censeatur qs in quasi possessione seruitutis per actū semel gestū z qñ requiratur vsus.xxx.dierum.in.l.diuus.nu.2.ff.de ser.rusti.pdio.fo.163.
1 Seruitus si est cōstituta in certa parte fundi lz ille cui facta est qcessio nō possit variare tñ ille qui cōcessionem fecit potest sine incōmodo alterius variare.in.l.si cui simplici.nu.3.ff.de seru. fo.156.
1 In seruitute altius non tollendi qñ dicatur quis in quasi possessione z a quo tpe incipiat prescriptio decennij.in.l.q luminibus.nu.2.ff.de serui.vrba.predio. fo.160.
1 Seruitutem transeūdi sicut possum acquirere de fundo tuo ad meum et transeundi de fundo meo per tuū ad viam publicā vel ciuitatē.l.flumine publico.nu.2.ff.de serui.rust.predi. fol.165.
1 Seruitus lz debeatur predio z possideatur per predium si est acquisita z habeat cām continuam potest tñ dici deberi dño predij z per eum possideri vna cum predio nec libellus erit ineptus si petat declarari eam sibi deberi.in.l.si edes.§.libertas.nu.2.ff.de serui.vrb.predio. fo.162.
5 Dñs predij seruientis non tenet aliquid facere pro conseruanda seruitute sed bene tenetur pati quod dñs predij dñantis faciat vel reficiat.in.l.j.§.deniqz ait.nu.3.ff.de aqua plu.arcen. fo.23.
2 Seruitutem itineris vel actus mihi vendens si inducit me in fundū seruiētē statim acquirit mihi ius seruitutis sicut ius vsufruct⁹ z ad qd aliud teneatur vēditor.in.l.ratio possess.§.si iter.nu.2.ff.de act.z vend. fo.106.
1 Seruitutes que dicantur nominate z que innominate.in.l.j.nu.2.ff.de serui.rusti.predi. fo.162.
6 Seruitutem qui stipulatur nō stipulatur fieri sed dari.in.l.stipulationes non.nu.5.ff.de ver.ob. fo.30.
1 Seruitutem luminum qui debet non habet necesse conseruare lumen in eadē gratitudine secus si ne officiat prospectui nisi quo ad gratitudinez illā locus esset deputat⁹.in.l.si arborē.nu.2.ff.de serui.vrba.pred.fo.160.
1 Seruitutum pluralitas resultat ex pluralitate prediorum dominantium secus in pluralitate fundorum seruientium.in.l.si edes.nu.2.ff.de serui.vrb.predio. fo.161.
7 Seruire debet suo periculo qñ quis seruit per substitutuz.in.l. quisquis.nu.2.C.de epis.z cleri. fo.14.
1 Seruitus tota retinetur per vsum parietis.in.l.si eo loco.§.qui latiore.nu.1.ff.si serui.vendi. fo.169.
Seruitutē lz non dñs non possit concedere tñ potest concedere cām prescribendi z non requirit allegatio tituli.in.l.si quis diuturno.nu.2.ff.eo.
Seruitus directa z vtilis reperitur.ibi.nu.3.
1 Seruitute in acquirenda plus potest lapsus tpis quam pactum.in.l.nam satis.§.si ego.nu.3.ff.quēad.serui.amit. fo.170.
Seruitus habens cām discontinuam licet non prescribatur nisi tanto tēpore cuius initij memoria non existit tñ perditur per non vsum longi temporis fm distin.in.l.si sic.nu.2. fo.eo.
Seruitutis prescriptio currit etiā contra ignorantē se habere ius seruitutis sed qd restituatur in integrū infra quadriennium a die scientie.ibi.n.3.
7 Seruitus vt acquiratur per prescriptionē seu per vsum sex requisita.in.l.j.nu.2.3.C.de serui.z aqua. fo.151.
Uide latius de hac materia.ibi.nu.2.4.7.z.8.
5 Ad prescribendū seruitutē in fundo alieno requiritur quod fuerit ea vsus lōgo tpe non vi clam vel precario ab aduersario et aduersario sciente z patiente.in.l.j.§.deniqz ait.nu.2.z.3.ff.de aqua plu.arcen. fo.23.
4 Seruum si relinquo titio vsqz ad annum z post annum volo quod sit liber an legatum serui valeat vsqz ad annum.in.l.si post.§.si pure.nu.5.ff.de leg.j. fo.26.
7 Seruus non habens liberam administrationem si alienat z tradit committit furtū.z sic res efficitur furtiua nec potest vsucapi.in.l. si liberā.nu.3.C.quod cum eo. fo.184.
4 Seruus institut⁹ postquam adiuit iussu domini statim oīa quesita sunt dño z si grauatus est dñs restituere extraneo qd teneat ex persona propria.in l.cum filiofa.nu.2.ff.de leg.j. fo.6.
Quod pater in eo casu teneatur ex persona filij z que sit ratio diuersitatis z quid si filius efficiatur iuris antequam adegit.ibi.nu.3.z.13.
Seruus an q dñm debeat torqueri.in.l.quicunqz.nu.11.C.de ser.fu.f.5.
8 Seruus fugiens a dño suo cōmittit furtū sui z sic quod idē sit fur z res furtiua contra regulas.in.l.j.nu.3.11.12.C.de serui.fugi. fo.2.
1 Seruus ex gestis tpe seruitutis qd non teneat liber factus nisi ex depo-

sito.in.l.pomponius.nu.8.ff.de neg.gest. fo.106.

6 Seruum.per seruum fugitiuum acquiraẜ dño obligatio ⁊ actio ⁊ etiam dominium.in.l.fugitiuus.nu.2.ff.de sol. fo.66.

5 Serui fugitiui ad hoc vt perdamus possessionem quid requiratur.in.l.si is qui.§.si seruus.nu.2.ff.de vsuca. fo.57.

4 Seruus heredis si surripiat rē legatā anteq̄ tradaẜ ⁊ vēdat ⁊ res sit perēpta vel prescripta ⁊ heres esset locupletior teneẜ indistincte heres ad restitutionē pretij etiā si seruus non hꝫ peculium nec liberaretur dando seruum pro noxa.in.l.si heredis.nu.2.ff.de leg.j. fo.21.

7 Seruoꝝ ministeriū debeẜ in seruis tā q̄ i rebꝰ.l.rub.n.3.C.d vsuf.f.149.

4 Quesita per seruū legatum viuo testatore ad legatariū non ptinent.in.l.si tibi homo.§.cum seruus.nu.2.ff.de leg.j. fo.34.

8 Seruum meum publicum si reperio in strata publica an possim eum capere ⁊ adducere ad domum meā ⁊ quid si reperiā ipm in alio territorio.in.l.ij.nu.3.C.de ser.fug. fo.3.

4 Seruos duos hñs si eos diuersis personis legauit ⁊ vnꝰ erat melior altero an primo nominatus debeat eligere.in.l.qui duos.n.6.ff.de le.j.f.10.

2 Seruꝰ qñ locauit opas suas ꝯductor soluēdo sibi pēsionē liberaẜ ⁊ qd si soluat predoni sine voluntate dñi.in.l.si vrba.n.6.⁊.7.ff.de ꝯd.ind.f.51.

6 Seruus cū sciret ⁊ tñ simulauit mandatū esse reuocatū ⁊ pecuniā receptā non portauit ad dñm sed in vsus suos consumpsit an cōmittat furtum ⁊ an dño an autem soluēti.in.l.si quis seruo.nu.5.ff.de solu. fo.66.

8 Seruus in quo casu habet heredē.in.l.cum silleianū.nu.4.C.de his qui, vt indig. fo.72.

3 Seruus.inter seruos ⁊ monachos non est omnimoda similitudo.in.l.j.nu.2.ff.de iure deli. fo.85.

3 Seruus nō pōt tutor dari durante seruitute sed si detur efficiẜ liber.in.l.is qui putat.nu.7.ff.de acqui.here. fo.89.

5 Serui malignitas nō pōt nocere dño in acquisitis ⁊ qd in acquirendis.in.l.j.§.hec que.nu.2.ff.de acq.poss. fo.40.

2 Seruus in alienatione rei ⁊ translatione dominij nō pōt preiudicare domino.in.l.si seruus.nu.2.ff.commo. fo.70.

7 Serui an possint clericari.in.l.iubemus.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fo.19.

6 Seruus quando non oblibet dominum de peculio.in.l.liber homo.nu.2.ff.de verb.obl. fo.33.

1 Seruorū status an fuerit de iure gentium annihilatus ⁊ qualiter de iure ciuili.in repe.l.ex hoc iure.nu.33.ff.de iusti.⁊ iur. fo.6.

2 Seruus cuiꝰ iuris sit capax.in.l.si id qđ.n.13.⁊.4.ff.de cōdi.inde.fo.54.

2 Seruus qñ nō soluit sꝫ aliꝰ eiꝰ amicꝰ iussu serui nec tale relictū libertatis teneat qs tunc repetat solutū.in.l.dñs testō.nu.4.ff.de ꝯdi.indeb.fo.50.

4 Serui alienatione nō extinguiẜ legatū sibi factū cum libertate sed trāsit in emptorem.in.l.iulianus.nu.2.ff.de condi.⁊ demon. fo.80.

7 Seruꝰ post manumissionē nō teneẜ ꝯtu vel quasi celebrato in seruitute sꝫ ex delicto i suitute cōmisso bñ teneẜ.i.l.si cognati.n.2.C.d neg.ge.f.73.

6 Seruus non potest condemnari nisi pena corporali.in.l.serui.appell.nu.2.ff.de appella. fo.94.

5 Constituere possum seruum alienum quātum ad actus extraiudiciales ⁊ seruus alienus pōt esse neg.ge.sicut liber hō sed requiriẜ ratihabitio.in l.si me in vacuā.§.sed si non.nu.2.ff.de acqui.poss. fo.50.

2 Seruus tibi datus vt ipꝫ infra certū tps manumittas eo tpe transacto nō efficitur liber.in.l.dedi tibi.§.sed ⁊ si.nu.5.ff.de cōd.cau.da. fo.35.

5 Seruus acquirit dño suo possessionem per factū iniustū ⁊ qñ non.l.non solum.§.qui pignori.nu.2.ff.de vsuca. fo.60.

2 Seruus hereditarius p parte heres institutus cū libertate sed status sui ignarꝰ stipulādo sibi acqrit hereditati iacenti p parte agēte coheredē et p parte p qua est heres acquirit sibi.in.l.eius q.nu.19.ff.si cert.pe.fo.19.

7 Seruus qñ possit esse in iudicio.in.l.seruus.nu.2.C.de iudi. fo.106.

3 Seruū oino alienū lꝫ nō possim instituere cū libertate tñ cōem inter me ⁊ alium bene possum.in.l.sed ⁊ si.§.si seruum.nu.2.ff.de hered.insti.fo.64.

3 Seruus institutꝰ cū libertate qualiter consequitur libertatē a seipso.in.d.l.sed ⁊ si.§.sed si sit.nu.2.ff.de here.insti. fo.64.

Seruus si institutus sit cū libertate ⁊ postea alieneẜ cēseẜ reuocata datio libertatis ñ instō ⁊ adibit hr̄ditatē iussu noui dñi.in.l.si seruꝰ.nu.2.e.ti.

3 Seruus licet adeundo hereditatem iussu domini an acqrat eā dño tñ retinet nomē hr̄dis q̄tū ad nomē facti i.l.cū filio.n.2.ff.de vul.⁊ pup.f.69.

Quid in filio qui adiuit iussu patris.ibi.

4 Seruo alieno qñ legatur vel instituiẜ ad hoc vt valeat duo requiruntur.in.l.debitori.§.seruo.nu.2.ff.de lega.ij. fo.60.

2 Seruum si a me emisti cū peculio pro debito contracto ante emptionem pro quo incepisti cōtra me habere actionem de peculio posses me conuenire infra annū sicut ceteri creditores ⁊ qd computabis.in.l.ancillarum.§.si seruus.nu.6.ff.de pecu. fo.91.

3 Seruus hñs cām discōtinuā vt itineris seu vie q̄ non pōt prescribi etiam longissimo tpe ex quibus fundamentis probet tunc concessio.in.l.qui in aliena.§.sed ⁊ si non.nu.4.ff.de acqui.here. fo.87.

8 Seruus quantūcūq; cōpulsus si recusat adire cum tamen possibile sit q eiꝰ volūtas potest mutari an statim admittatur substitutus.in.l.cū proponas.nu.10.C.de here.instit. fo.43.

3 Serui incapacitas inspicitur ex persona dñi.in.l.si seruus.nume.3.ff.de acqui.here. fo.102.

1 Seruus si pretendat fieri deberi libertatē ex testō q sperat dici inofficiosum si erat in quasi possessione seruitutis ⁊ petat declarari se liberū adherere scripto qualiter poterit filius exheredatꝰ petere supsederi in illo iudicio particulari donec vl̄ super q̄rela terminatum sit ⁊ quid hodie in.l.si qs libertatem.nu.2.4.5.⁊.6.ff.de peti.here. fo.142.

7 Seruus pōt tollere obligationē dñi recipiēdo solutionē si contractꝰ fuit celebratus per eum.in.l.seruus.nume.2.C.de pac. fo.40.

3 Serui dotales si sunt in fuga sine dolo ⁊ culpa mariti tunc maritus solū cauet de restituendo ipsos si ad eius manus pueniāt ⁊ qd si dolo vel culpa mariti.in.l.si filio.§.si post.nu.2.ff.so.ma. fo.21.

4 Seruo alieno etiam quē scit alienum directo quis nō pōt relinquere in p̄iudicium heredis vt teneaẜ redimere ⁊ dare legatario.in.l.si seruus.§.si seruus.nu.2.ff.de leg.j. fo.38.

7 Seruus bonafide possessus qñ acquirat vero dño ⁊ nō bonefidei possessori.in.l.j.nu.1.C.de rei ven. fo.145.

6 Seruꝰ an possit recusare manumissionē.in.l.vtrū.n.3.ff.de ver.ob.fo.29.

1 Seruum suum non pōt possessor impune occidere sed puniẜ criminaliter.in.l.si a dño.§.si possessor.nu.2.ff.de peti.here. fo.150.

4 Seruo q subiacet restōni cū vniuersitate hr̄ditatis nō pōt p hr̄dē grauatū dari libertas iter viuos.in.l.qdā ita.§.si qs filiū.n.2.ff.ad treb.f.108.

1 Serui plures vnius si facerent alteri iniuriā vel darent dānū in re sua tot sunt iniurie ⁊ dāna quot fcā ⁊ sic q̄t sunt psone ⁊ qđ dñs liberetur solutione vniꝰ pene.in.l.si familia.nu.2.ff.de iuris.om.iudi. fo.18.

2 Seruuꝫ meū si tibi dedi vt ipm manumittas q̄ sit differentia an iste sit cōtractus innominatus an qđ videaris constitutus procurator ad manumittēdum.in.l.si pecuniā.§.si seruū.nu.2.⁊.5.ff.de cōdit.causa da.fo.37.

4 Seruoꝝ manumittēdorū ptiū vel serui manumissi ex iudicio defūcti deduciẜ tā q̄ es alienū an alia legata.in.l.eiꝰ serui.num.2.ff.ad leg.falc.fo.92.

2 Seruꝰ orcinus q quis dicaẜ ⁊ in quo differat ab eo cui relicta est libertas per fideicommissum.in.l.si sticho.n.3.ff.de pecu. fo.93.

2 Seruus dotalis quicqd acquirit an acqrat marito ⁊ si acquirat contemplatione mulieris an fiant dotalia.in.l.hinc queriẜ.§.potest.nu.2.ff.de pecu. fo.91.

2 Seruum meū si do tibi vt ipsum manumittas infra annum tunc si eū nō manumittis elapso anno efficitur liber ipso iure.in.l.non omnis.nu.12.⁊ 13.ff.si cer.pet. fo.12.

2 Seruum si vendo tibi cū peculio ⁊ cōstituo pretiuꝫ vt quinquaginta pro seruo ⁊ quinquaginta pro peculio q sit in electione creditorū peculij an cōueniant me infra annum an emptorē perpetuo.in.l.si noxali.§.q autē.nu.2.ff.de pecu. fo.90.

8 Seruum q quis manumittat ex necessitate multis modis pōt ꝯtingere.in.l.manumissionis.nu.2.⁊.3.C.de ope.liber. fo.13.

2 Seruo quod debetur peti a domino ⁊ non a seruo.in.l.nec seruus.nu.2.ff.de pecu. fol.92.

2 Seruus q possit facere dñm compelli ad se induendū si hoc non faceret cum teneaẜ alere illos quorum opis vtitur ⁊ eodē modo maritus vxorē.in.l.peculium.nu.3.ff.de pecu. fo.eo.

Si tales expellantur q non debent eis vestes auferri.ibi.nu.4.

3 Seruus tunc efficiẜ necessarius heres a dño qñ ab ipso cōsequiẜ hr̄ditatem ⁊ etiam libertatē.in.l.seruus.§.qui.nu.2.ff.de here.insti. fo.62.

1 Seruus cuius dñs noxale iudicium suscepit postea factus liber potest ex sua persona cōueniri omissa instātia prime litis ⁊ tūc infamabiẜ si ꝯdēnatur.in.l.seruus.nu.3.ff.de infa. fo.81.

2 Seruus qui habet voluntatem dñi si mutuat contrahitur mutuū alias secus, sed reconciliaẜ cōsumptione bonafide facta i.l.rogasti.§.si fugitiuꝰ.nu.1.ff.si cer.pe. fo.9.

2 Seruus in his que queruntẜ pōt preiudicare dño nō querendo.in.l.bona fide.§.cum serui.nu.2.ff.ad velleia. fo.99.

6 Seruus naturaliter obligatus ex suo contractu lꝫ manumittaẜ non tñ obligatur ciuiliter.in.l.heres.§.quod si.nu.2.ff.de fideius. fo.51.

3 Seruus dotalis si instituatur heres a tertio cōtemplatione vxoris q in dubio presumitur illa hereditas nō cedit lucro viri sed est restituēda vxori.⁊ cuius iussu debeat adire.in.l.seruus.n.2.ff.so.ma. fo.32.

3 Seruus licet eoipso q instituitur censeẜ sibi data libertas etiā si nō dicatur tñ si aufertur hereditas nō censetur ablata libertas.in.l.si ita.§.regula.nu.3.ff.de lib.⁊ posthu. fo.47.

8 Seruus subiectꝰ restitutioni pōt manumitti per grauatū quatuor concurrentibus.in.l.si duobus.§.sed qr.nu.7.C.commu.de leg. fo.86.

7 Seruos suos si quis legat in legato nō cedūt serui quos hꝫ venales.in.l.j.nu.2.C.de ver.signi. fo.77.

4 Seruo duorū sicut qñ relinquiẜ q vni eorū nō potest acquiri acquiraẜ alteri ita qñ est vnius solius in re ⁊ alterius in spe si non pōt acquiri primo acquiritur secundo.in.l.si deportati.nu.2.ff.de leg.iij. fo.63.

2 Seruum tuum vt manumittas si dedi tibi decē ⁊ anteq̄ manumitteres ille aufugit vl̄ est mortuus possum ea.x.repetere.in.l.si pecuniaꝫ.§.sed si nu.2.ff.de cond.causa da. fo.37.

4 Seruo proprio non potest quis legare nisi sibi relinquaẜ libertas vel nisi alteri legetur.in.l.quesitum.§.presenti.nu.2.ff.de leg.j. fo.3.

3 Seruus dotalis adeūdo iussu mariti an acquirat marito.in.l.aditio.nu.2.ff.de acqui.here. fo.96.

2 Seruus eoipso φ aufugit a dño censetur reuocata omnis potestas sibi a dño data.in.l.rogasti me.§.si fugitiuus.nu.5.ff.si cer.pet. fol.9.

Seru⁹ si nõ aufugit sȝ ex post effect⁹ est vnus baratator vel lecator.ibidē.

7 Casus in qb⁹ seru⁹ hȝ legitimā psonā.in.l.j.nu.2.C.de pci.imper.fol.29.

7 Fides laudabilis sui vēdicātis necē dñi sui.i.l.j.n.2.C.d p.impe.off.fo.ē.

7 Seruus quādo aufugit a domino an priuet dominum possessione ꝛ an proprietate ꝛ quanto tempore ꝛ qualiter dominus possit ipsum vendicare.in.l.j.nu.2.C.vbi cau.sta.agi.debe. fo.126.

8 Si seruus ergo nequā.in.l.liberti.non nu.3.C.de libe.ꝛ eo.libe. fo.15.

7 Seruum dando quis pro noxa non tamen liberatur quin restituere debeat id quod ad eum peruenit.in.l.si seruus.nu.2.C.de noxa. fo.161.

4 Seruo adeunte licet iussu dñi omnia iura acquirātur dño ꝛ nihil apud seruum remaneat etiam nomine heredis quatenus est iuris tamē remanet illud quod est facti.in.l.qui heredi.nu.4.ff.de condi.ꝛ demon.fo.74.

8 Seruo communi duorum si relinquitur ꝛ non possit vni ex eis acquirere an acquiratur alteri.in.l.j.nu.3.C.de here.insti. fo.42.

8 Seruus qñ instituitur simpliciter nulla facta mentione de dño cū cēseat institutus sui cōtemplatione ꝛ non dñi.lȝ dñs esset incapax nō redditur institutio nulla.in.l.cum aliquis.nu.4.C.de iure deli. fol.61.

1 Serui non debent nec possunt se occupare in publicis negotijs.in.l.si qs seruum.nu.2.ff.si quis cau. fol.41.

3 Seruus subiect⁹ restōni ex ꝯctu pōt per dñm manumitti ēt inuito eo cui dȝ restitui sec⁹ si ex vltima volūtate.in.l.dotalē.nu.2.ꝛ.3.ff.so.ma.fol.32.

8 Seruis testibus non creditur sine tormentis secus in liberis hominib⁹.in.l.fi.§.licentia danda.nu.4.C.de iur.delib. fol.64.

4 Seruo eidē qñ reliquit libertas ꝛ hr̄ditas p fideicōmissū an ille possit cōpellē hr̄dē ad adeūdū.i.l.cogi poterit.§.si ego hr̄s.n.2.ff.ad treb.f.104.

1 Seruus cui relicta est libertas ꝛ similiter lȝ non teneatur reddere rationē de ante gestis tenetur tamen respondere quicquid habet de bonis defuncti.in.l.que vtiliter.§.qui pure.nu.2.ff.de nego.gest. fo.111.

2 Seruus non habens liberā administrationem peculij non pōt transferre dominium nummorū peculiariū lȝ dñs vendicans teneretur actione de peculio que nummis consumptis extinguitur iure solutionis.in.l.cū fundus.§.seruum tuum.nu.2.ꝛ.5.ff.si cer.pe. fo.15.

Seruus alienus bonafide possessus quicquid querit nō ex opera sua nec ex re bone fi.possessoris acquirit vero domino sȝ ex opera sua ꝛ re bone fi. pos.acquirit bone fi.poss.ibi nu.3.

3 Seruus institutus sufficit φ fuerit a principio testatoris vt potuerit instituere cum libertate ꝛ si postea alienat cēsetur reuocasse libertatem.in.l.si quis.§.seruus.nu.2.ff.de here.insti. fol.65.

3 Seruū suū si quis instituat simpliciter lȝ de libertate nō faciat mentionē cēsetur instituisse cum libertate ꝛ efficit statim mortuo testatore heres et liber nisi testator in aliqua parte testamenti reliquerit libertatem sub conditione vel in diem.in.d.l.si quis.§.si seruus.nu.2.ff.de here.insti. fo.eo.

5 **Sigillo** alieno an quis possit subsigillare.in.l.ad testium.§.si ab ipso.nu.1.ff.de testa. fo.41.

3 Sigillatas scripturas videtur quis remisisse si apponit sigillum in sacculo vbi scripture sunt inuolute lȝ non sit in ipsis scripturis.in.l.ad testiū.§.signatas.nu.1.ff.de testa. fo.eo.

4 **Significatus** verborū sumit̄ ſm mētē ꝯhentiū que ex pcedētibus colligit̄ nō secundum corticē prout sumunt dialectici.in.l.si is qui.§.vtrū.nu.8.ff.de reb.dub.fo.66.

3 Significatus proprius sumit̄ habito respectu ad veritatem sed si habetur respectus ad fictionem ꝛ veritas sit in contrarium dicitur improprius.in.l.lege cornelia.nu.2.ff.de testa. fo.36.

6 **Signum** notarij dȝ esse in instrumento vt faciat fidem in.l.si ita stipu.§.chrysogonus.nu.3.de verbo.obli.fo.37.

Signum societatis debet esse in schedulis mercatorum.ibi.

6 **Si** nō vȝ qđ ago vt ago nō vȝ vt valere potest vbi agit̄ de obligatione contrahenda.in.l.j.§.si quis.nu.3.ff.de ver.ob. fol.2.

7 **Simile** nullum est idem.in.l.j.numer.4.C.commu.vtriusq; iudi. fo.159

5 **Simulatio** que proprie dicatur in.l.emptor nisi.nu.3.ff.de aqua plu.arc. fol.25.

7 Simulatio φ facili⁹ psumat̄ φ dol⁹.in.l.p diuersas.n.8.C.māda.f.20.

7 Simulatiōis plures sunt spēs.in.l.fi.nu.4.C.plus valere qđ agi.fo.181.

1 **Simonia** sicut committitur recipiendo premium anteφ cōmittens faciat,ita ꝛ si recipiat post factum.in.l.j.§.bestias.nu.7.ff.de postu. fol.76.

1 **Syndicus.** qualiter debeat constitui vt dicatur habere legitimam administrationem vel liberam.in.l.j.§.quibus.nu.9.ff.quod cuiusq;.vniuer. fo.99.

Syndicus ꝛ procurator lȝ sint diuersa nomina interdū tn̄ ponitur ꝛ intelligitur vnū pro altero ſm subiectā materiā ꝛ q̄litatē personarū.ibi.nu.9.

1 Syndicatū vniuersitatis an cogatur quis accipere ꝛ quid in tutela.in.l.filiussa.§.inuitus.nu.2.ff.de procur. fol.83.

1 Syndicus non requiritur φ sit constitutus a tota vniuersitate,id est,ab adunantia generali.sed sufficit φ sit constitutus a cōsilio quod representat totum populum.ꝛ quid si constituatur ab antianis.in.l.nulli permittitur.nu.6.ff.quod cuiusq; vniuer. fo.99.

3 Syndic⁹ si est cōdēnat⁹ ꝛ ēt cōe in decē φ syndic⁹ videat̄ cōdēnatus in qnq; ꝛ cōitas in alijs quinq;.in.l.si pater.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.71.

3 Syndicus cōitatis si tenetur sub pena denuntiare maleficia ꝛ publica vox ꝛ fama est φ ipse syndicus cōmisit aliquod maleficium ꝛ ipse est certus de contraria non tenetur denuntiare seipsum non sic si publica vox ꝛ fama est de alia:licet non commiserit ꝛ etiam ipse credat φ nō commiserit.in.l.cum quidam.§.quod dicitur.nu.7.ff.de acquir.here. fol.93.

7 Syndici comitat⁹ qui tenent̄ denuntiare maleficia infra tm̄ tempus si faciunt sibi scribi denuntiationē quā postea portant ad iudicē ꝛ in ea cōtineatur error in noīe malefactoris qualiter excuset̄ nisi potuerit legere et intelligere ꝛ ascribatur error scribenti.in.l.ij.nu.2.C.de erro.aduo.fo.61.

6 Syndici cōitatis si tenent̄ denūtiare maleficia sub certa pena ꝛ ad instātiā malefactorū nō denūtiā sȝ faciūt sibi caueri a malefactorib⁹ de idēnitate an ista pmissio valeat.i.l.si a reo.§.illud qđ.nu.4.ff.de fideiuss.f.60.

7 Syndici constituti a toto populo seu ab adunantia generali generaliter ad negotia ciuitatis vel a consilio seu cōsilijs opportunis representantibus totum populum sunt legitimi administratores sicut tutor ꝛ curator ꝛ habent administrationem cū libera.in.l.preses.nu.2.C.de trāsa.fol.51.

1 Syndicus cōstitutus a cōuētu ꝛ abbate simul pōt reuocari per solū conuentū ꝛ procurator constitutus a pupillo cū autoritate tutoris pōt a solo tutore reuocari.in.l.item eorū.§.qđ si.nu.3.ff.qđ cuiusq; vniuer. fol.100.

2 Syndicus aliquis si in instrumento constituatur ab vno priuato nō erit syndicus sed procurator idem econuerso si constituatur ab vniuersitate procurator qđ erit syndicus.in.l.insulam.nu.5.ff.de prescrip.ver.fol.127.

4 Syndicus ciuitatis an admittat̄ ad legata pro publico interesse non tm̄ eps qui est pater pauperum.in.l.ciuitatibus.nu.3.ff.de leg.j. fol.42.

2 Syndicus constitutus a populo cum potestate obligandi populum nō pōt obligare singulares personas vt ex tali contractu possit cōueniri.in l.ciuitas mutui.nu.6.ff.si cert.peta. fo.14.

5 Syndicus cōstitutus ab vniuersitate gn̄ali q̄ pōt facere legē vel statutū an possit pro debito vniuersitatis obligare singulas personas sicut posset ipsa vniuersitas.in.l.si se non obtulit.nu.4.ff.de re iudi. fo.67.

2 Syndici castrorū seu villarū qui emūt vel se obligāt ad soluēdā taxā impositam ipsi castro an possint capere debitores ꝛ eos ponere in carcerib⁹ eodē mō sicut ipse fisc⁹.i.l.creditor fundū.nu.3.ꝛ.4.ff.de ac.emp.fo.114.

7 Syndic⁹ vniuersitatis an possit petere restōnē in integrū ꝛ an dicat̄ hr̄e legitimā administrationē.in.l.vna.nu.3.C.etiam per procur.cau.fol.91.

5 Syndicus cōitatis si ex forma statuti tenet̄ denūtiare maleficia ꝛ aliqs occidit bānitū φ lȝ sit impunibile an tn̄ syndic⁹ debeat denūtiare ne puniatur.in.l.interdū.§.diuus quoq;.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti. fol.29.

An tunc teneatur denuntiare seipsum si cōmisit maleficium vbi qđ nō.

2 Syndic⁹ alicuius collegij nō faciētis vniuersitatē ciuitatis castri vel ville sed aliā puta scholariū nō hȝ legitimā administrationē nec liberā nisi sibi concedatur in.l.iusiurādum.§.defensor.nu.2.ꝛ.3.ff.de iureiur.fo.31.

1 **Singularitas** an habeat in se pl⁹ φ spālitas.in.l.sȝ ꝛ si.§.qñtū est.nu.3.ff.si qs cautio.fo.40.

7 **Synodus** quid sit.in.l.si minor.numero.2.C.si aduers.lib. fol.84.

3 **Socer** qui recipit dotē si emācipet filiū ꝛ iussu mulieris dotē filio restituat liberat̄ a muliere.in.l.ū.nu.10.ff.so.ma.fo.3.

3 **Socij** vnius factum quando noceat alteri.in.l.ij.§.item si.nu.7.ff.so.ma. fo.4.

2 Soci⁹ pt agere ad diuisionē rei ꝯ sociū qui vēdiderat ptē suā adhuc non tradiderat ꝛ ille poterat agitare iudiciū tāφ pcurator emptoris ꝛ qd secuta traditione.in.l.iul.§.idem celsus.nu.3.ff.de act.emp.ꝛ vēdi.fo.109.

1 Socij plures vni⁹ mercātie vel syndici si sunt an qlibet eorū possit agere insolidū contra debitores fundi.in.l.si vnus.nu.6.ff.de pac. fo.61.

2 Socius nō tenet̄ si vnus de socijs mercatorū aufugit ex cōtractu postea per eū celebrato.in.l.si rogasti.§.si fugitiuus.nu.6.ff.si cer.peta. fo.9.

2 Ex contractu vnius ex socijs qui non exercerbant eandem negotiationē non tenentur alij nisi quatenus in aleam communem fuerit versum.in.l.j.§.si plures.nu.3.ff.de exer.act. fol.80.

7 Socius an poterit pignorare partem suam post litem contesta.in.l.frater tuus.nu.9.C.commu.diui. fol.158.

1 Socius non potest in pariete communi facere fenestram altero inuito.in.l.parietem.nu.3.ff.de serui.vrba.pred. fo.159.

Nec aliqd iuxta parietē appōere vel facere pp qđ reddat̄ deterior.ibidē.

1 Socius qñ teneat̄ cōtribuere expēsas ad refectionem parietis cōmunis.in.l.parietem.nu.1.ff.de serui.vrba.predio. fol.eo.

1 Socius vnus potest testificari pro alio quādo non sunt socij in eo de quo agitur nec omnium bonorum.in.l.si duo rei.nu.4.ff.si quis cau. fo.41.

6 Socius vnius maleficij non potest ab altero socio stipulari nec fideiussorem recipere de cōicando rem furtiuā vel aliam in qua maleficium commiserunt.in.l.si a reo.§.illud.nu.3.ꝛ.4.ff.de fideius. fol.60.

6 Socius si edificat in re cōi ppter qđ aliqd immittat̄ in propriā rē socij an socius possit destruere ppria autoritate ꝛ quid si nō immittitur in rē propriam.in.l.in prouinciali.§.si in loco.nu.4.5.ꝛ.6.ff.de ope.no.nun.fo.4.

5 Socius qui refecit cōem parietem an possit repetere partem expensarū.in.l.cum emptor.§.deducto veteris.nu.2.ff.de dam.infec. fo.21.

2 Societas quedā dicit̄ esse inter dñm ꝛ partiariū colonū ꝛ an finiat̄ mor-

te alterius eorum.in.l.ſi merces.§.vis maior.nu.3.ff.loca. fol.119.

1 Societatē licitā ſodales habentes vt collegiū poſſunt habere proprium rectorem ⁊ ipſum eligere ⁊ dare ei iuriſditionem inter ſe ⁊ facere ſtatuta ⁊ ordinamenta concernentia dūtaxat facta ipſorū ſine preiudicio aliorū ⁊ ſine ſuperioris autoritate.in.l.j.nu.5.ff.quod cuiuſq; vniuer. fo.99.

7 Societas quedam eſt conuentionalis ⁊ quedam incidens ⁊ que actiones ex eis oriantur.in rub.nu.1.C.pro ſo. fol.204.

7 Societas.ſi quis tradidit alicui pecora paſcenda cum hoc vt fetus diuidantur an iſti videantur voluiſſe cōtrahere ſocietatem an autē videatur contractus innominatus.in.l.ſi paſcenda.nu.2.C.de pact. fo.41.

6 Societatem inuicem ſi aliqui cōtraxerūt pro certo tempore cū pacto q᷑ ille qui adminiſtrabat ſocietatem teneretur quolibet anno reddere rōnē lucri an hoc pactum ſtipulatione vallatū dicatur continere plures ſtipulationes.in.l.vbi autem.§.qui ſortem.nu.2.ff.de ver.ob. fo.21.

2 Societatis in ꝯtu qñ vnꝰ ponit rē alter operā nō trāſfert dñiū rei i totū in ſociū ⁊ ſi vnꝰ ponat pecuniā alter operā,⁊ pecunia ꝑdat añꝗ opa ſit ꝑſtita periculū ꝑtinet ad vtrūq;.in.l.ſi tibi.nu.2.ff.de ꝑſcrip.ver.fo.127.

5 Societas licet non tranſeat in heredem ſocij ⁊ ſi fuit hoc expreſſe actum poteſt tamē grauare heredem ſuum ꝙ permaneat in illa ſocietate ⁊ erit ſocietas noua.in.l.ſi qui.nu.3.ff.de condi.inſtit. fol.80.

2 Societas ſi ſit contracta inter duos mercatores vſq; ad quinquennium ꝙ ex contractibus celebratis cum altero ipſorum finito quinquēnio alter nō teneatur ſecus ſi fuiſſet ſocietas contracta ſimpliciter.in.l.j.§.non autem.nu.3.ff.de exerci.act. fo.79.

6 Societatem inuicem ſi aliqui contraxerunt ⁊ prepoſuerunt vnum ex eis negationi ⁊ ille neglexerit exigere a debitoribus ſocietatis cum poſſet ⁊ illi effecti ſunt non ſoluēdo an ille teneatur de negligentia in exigendo commiſſa.in.l.ſi fideiuſſores.nu.2.ff.de fideiuſ. fol.55.

4 Sociorum vnus ſi altero inuito cum pecunia cōi negotiatur cum hoc faciat ſuo periculo propter ſocij contradictionem totum lucrum debet eſſe ſuum.in.l.quia poterat.nu.2.ff.ad trebel. fo.100.

4 Sociorum vnus ſi ſoluit in totum vel pro parte repetit a cōſocio pro parte tangente ⁊ ſi vni ſoluatur cōicat per actionem pro ſocio.in.l.lege Falci.nu.2.ff.ad.l.Falci. fo.93.

6 Sociorū vnus hñs eādē domū poterit ducere amicū ſuū inuito ſocio dū modo ſit perſona honeſta.in.l.ſi ita ſtipulatus.nu.2.ff.de ver.obl.fo.29.

8 Sociorum vnus alicuius domus an poſſit locare partē ſuā inuito ſocio.in.l.j.nu.5.C.qui teſta.face.poſſ. fol.33.

3 Sociorū vnus ſi vult inueſtire cōem pecuniā in aliqua mercātia cōtradicentibus alijs ⁊ ille dicat ſe eā inueſtire ſuo periculo ꝙ lucrū ipſiꝰ inueſtiture ad ipm ſolū ꝑtinebit.in.l.in his.§.mācipia.nu.3.ff.ſo.ma. fo.33.

7 Sociorū ſi vnus ponit pecuniā puta mille ⁊ alter operam ⁊ pecunia pereat quod ille qui ponit operam teneatur reficere medietatē ⁊ ſic quingēta.in.l.j.nu.2.3.⁊.4.C.pro ſoc. fol.204.

7 Sociorum vnus quando poſſidet totā rē cōem ⁊ negat alterū eſſe ſocium agendum eſt prius petitorio,⁊ declarandum eſt ipſum fore ſocium.⁊ q᷑d ſi ambo poſſiderent.in.l.ij.nu.4.⁊.5.C.commu.diui. fo.158.

2 Sociorū vnus in eadem domo altero inuito non poteſt inducere ganeas in.l.⁊ hec diſtinctio.nu.3.ff.loca. fo.121.

3 **Solennitas** eadem que fuit neceſſario adhibita in conferendo dꝫ adhiberi in adimendo.in.l.heredes.§.ſi quid.nu.9.ff.de teſta. fol.40.

6 Solēnitas nō pōt omitti d̾ volūtate ꝑtiū.l.q̄q̄d.nu.3.ff.de ꝟ.ob.fo.27.

7 Solennitates ſtatutorum non ſunt neceſſario ſeruande in relictis ad piā cauſam.in.l.j.nu.7.C.de ſac.ſan.ecc. fo.5.

8 Solennitas iuris quibus caſibus relaxetur in teſtamentis.in.l.ſi non ſpeciali.nu.8.C.de teſta. fol.37.

3 Solēnitati ītroducte ī fauorē publicū vt de nūero teſtiū ⁊ de ſubſcriptionibꝰ ⁊ ſigillo ꝗ a ꝑncipio ⁊ qualr.i.l.īter cetera.nu.3.ff.de li.⁊ poſt.f.57.

8 Solennitas leuis ꝙ dicatur illa cuius omiſſio non vitiat.in.l.fi.§.cū igitur.nu.6.C.de iure delibe. fo.62.

7 Solennitas an ſit leuis vel nō qualiter cognoſcatur,⁊ an omiſſio ſolennitatis non leuis vitiet.in rub.nu.3.C.de no.co.compo. fo.2.

1 Nihil de ſolēnitatibus eſt omittendum,al's vitiatur actus,in.l.cum hi.§.ſi pretor.nu.5.ff.de tranſac. fol.73.

7 De ſolennibus nihil eſt omittendum,⁊ ſi iudex contrarium de facto faceret,deberet de facto reuocare,⁊ ſi quid fecit parte nō citata,⁊ ea non citata debeat reuocare.in.l.ſi pacto.nu.3.C.de pac. fol.43.

2 Solennitas requiſita per ſtatuta loci vbi agitur non debet ſeruari ad ſolennitatem contractus ſed vbi fuit contractus celebratus.in.l.ij.nu.9.ff.de eo quod cert.loc. fol.59.
Ad ſolennitatem iudicij inſpicitur locus vbi agitur.ibi.nu.10.⁊.11.

8 Solidus qualiter ſumatur.in.l.ſi duobus.nu.2.C.commu.de leg.fo.85.

1 Solidum fieri ꝙ aliquid dicatur ſi fuit ſemel vel bis factum.in.l.de quibus.nu.6.ff.de legi. fol.12.

6 **Solutio** quando eſt collata in certum locum,an ſtatim poſſit agi ex ſtipulatione pure interpoſita.in.l.cōtinuus.§.cum ita.nu.1.ff.de verbo.ob. fol.41.

1 Solutio vna ⁊ eadē nō dꝫ parere cōdictionē indebiti ſeu repetitionē ⁊ liberationē eodē tꝑe.in.l.ſi quid poſſeſſor.nu.2.ff.de peti.here. fol.149.

4 Solutio eſt fiēda in fine termini qñ terminus apponit̄ ad ſolutionē differēdā,vt qñ apponit̄ hoc mō annua bima trima die,⁊ q᷑d ſi apponat̄ cā multiplicandi obligationē ⁊ legata vt lego.x.annua tūc debentur ⁊ pñt peti in principio cuiuſlibet anni.in.l.ſi cui.§.ergo.nu.6.ff.de leg.j.fol.21.

6 Solutio facta per vnū ex pluribꝰ obligatis,an cēſeat̄ facta nomine oīm an pro ſua obligatione tm̄.in.l.modeſtinus.nu.3.ff.de ſolu. fo.74.
Et quid in duobus reis debendi.ibi.nu.4.

2 Solutione vera tollitur vtraq; obligatio tam de conſtituta ꝙ de principali cōtractu ficta vero ſolutio ſolum operatur nulla actione ſuper qua interuenit.in.l.ſi actor.nu.3.ff.de iureiur. fo.31.

6 Solutionem reconciliat cōſumptio ⁊ facit videri a principio tranſlatū dñium ſi fiat bona fide.in.l.caſſius ait.nu.2.ff.de ſo. fo.66.

1 Solutio qñ offert̄ añ ſnīam ⁊ ſequit̄ abſolutio ab obſeruatione iudicij q᷑ iſta abſolutio ſit interlocutoria.in.l.ſi reus.nu.12.ff.de procur. fo.97.

4 Sicut ille de cuius mādato dubitat̄ admittit̄ ad agēdū cū cautione rati an ita admittat̄ ad petēdū ſolutionē,⁊ lꝫ reſtō nō ſit ſimplex ſolutio tñ ſolutio eſt.in.l.qui ita.§.etiam abſentis.nu.3.ff.ad treb. fol.119.

2 Solutio facta ei qui pecuniam mutuauit filiofa.an recōciliatur conſumptione ſi fiat ex pecunia ſimpliciter donata filio quam pater poterat vendicare.in.l.ſed ⁊ ſi.§.ſi ab alio.nu.3.ff.ad maced. fo.87.

2 Solutio fcā vni ex reis credēdi liberat ſoluētē ab vtroq; ſiue ſint ſocij ſiue nō ⁊ idē in litis cōteſtatione.in.l.duobꝰ reis.nu.4.ff.de iureiur.fo.26.

1 Solutio nō cēſet̄ cōtractus celebratus hic ſed in loco collate ſolutionis ſi ꝯhimus hic ⁊ alibi cōfertur.in.l.heres.§.illud.nu.2.ff.de iudi. fo.119.

2 Solutio eadē pōt parere diſtractū ⁊ ꝯctū ſil'.in.l.ij.nu.3.ff.ſi cer.pet.fo.3.

6 Solutio qñ cōfertur in aliū locum an inſpiciatur locus vbi eſt celebratus cōtractus vt ibi ſortiatur quis forum ratione cōtractus,an locus vbi collata eſt ſolutio.in.l.quero an.nu.3.ff.de ſolu. fol.79.

6 Solutio fcā cōtēplatione vniꝰ obligationis an tollit alterā,ſi ambe ſint ꝯcte ad eādē rē vel quātitatē.in.l.ſi duo rei.nu.2.ff.de verb.ob. fo.38.

2 Solutionem quare conſumptio reconciliat.in.l.nō omnis.§.ſi pupillus.nu.3.ff.ſi cer.pe. fo.12.

2 Solutionem reconciliat cōſumptio ad effectum agendi ſi ad hoc fuit facta vel ad effectum liberationis ſi ob hanc cauſam fuit ſolutum ſiue fiat per recipientem ſiue per alium habentem ab eo.in.l.non omnis.§.ſi pupillus.nu.1.ff.ſi cer.pe. fo.eo.

2 Solutio eadē nō poteſt ſimul operari liberationem ⁊ repetitionem in.l.ſi filius.nu.5.ff.ſi cert.pet. fol.10.

3 Solutio ficta aliqñ tollit ius ꝯſolidatiōis.ī.l.ſi ſocer.nu.2.ff.ſo.ma.f.27.

2 Solutio particularis nō admittit̄ creditore īuito qñ totū debitū ē liquidum ⁊ quando admittatur.in.l.quidam.nu.2.⁊.7.ff.ſi cert.pe. fo.12.

2 Solutio eadem pōt ponere liberationē ⁊ obligationē in eadē perſona diuerſis reſpectibus.in.l.ſi tibi pecuniam.nu.5.ff.ſi cer.pe. fo.12.

1 Solutio facta ab eximente an liberet debitorem primo conuentū ⁊ quid econtra.in.l.ſi per alium.§.in eum.nu.2.ff.ne quis eum qui. fol.30.

2 Solutio facta ab exercitore ſimpliciter cēſetur facta cōtra alterum puta magiſtrum nec ecōtra.in.l.j.§.hec actio.nu.6.ff.de exerci.act. fol.80.

7 Solutio facta incōtinēti preſumitur facta eodem metu ſicut promiſſio et quid ſi ex interuallo.in.l.ij.nu.5.C.quod met.cau. fol.74.

6 Quando quis ex ſolutione non liberatur lꝫ mero iure remaneat obligatus ⁊ poterit cōueniri habet tñ exceptionem quouſq; reſtituatur q᷑d ſoluit.in.l.ſi is cui.nu.2.ff.de ſolutio. fo.76.

1 Solutionē factā geſtori creditoris pt dñs inuito ſoluēte ratificare ſecus ſi data ſit pecunia nūtio vel ꝓcuratori debitoris ad probādū eā creditori ⁊ reintegra debitori reuocet mādatū.in.l.ſi ego.nu.2.ff.de neg.ge.fo.108.
Soluens procuratori ſtatim liberatur.ibi.nu.3.

2 Solutio facta pupillo iuſſu iudicis parit pleniſſimam liberationem nec aduerſus eam reſtituitur lꝫ pecuniam perdat.in.l.iuſiurandum.§.pupillus.nu.6.ff.de iureiur. fo.24.

3 Solutio qñ fit alteri q ē ꝑticeps eiuſdē obligationis ſi ꝯuertat̄ in vtilitatē alterius ſiue directo ſiue per obliquū ipſo iure liberat̄ ab altero ⁊ q᷑d ſi nō eſt particeps eiuſdē obligationis.in.l.non ſolum.nu.2.ff.ſo.ma.fo.5.
Licet aliud ſit exigere ⁊ aliud ſit ſolutionē recipere q; primum ſit a coacto ſcd̄m a ſponte ſoluente tamen ille qui hꝫ mandatum ad exigendū poterit recipere ſolutionem a ſponte ſoluente.ibi nu.4.
Adiectus ad ſolutionem recipiendam non poteſt agere.ibi.nu.5.

2 Solutio ſimpliciter facta quando primo cedat in vſuras ⁊ in reſiduo cedat in ſortem.in.l.fi.nu.2.ff.de eo quod cert.lo. fo.62.

2 Solutio qñ ꝯfertur in aliū locū nō ſortitur quis forum in loco vbi fuerūt celebrata verba contractus niſi alia rōne ſortiatur,ſed quo ad ſolennitatem cōtractus bene debēt inſpici ſtatuta illius loci nō illius vbi fuit collata ſolutio.in.l.eum qui.§.iul.nu.4.ff.de conſtit.pecu. fo.63.

2 Solutio indebita ſi cui fcā ē ſi nō ē ſoluēdo ⁊ ſingularis eiꝰ ſucceſſor hēat cām lucratiuā qualr tūc agi poſſit.i.l.his ſolis.nu.2.ff.de ꝯdi.ide.fo.50.

2 Solutio qñ fit ob cām de preterito nō obligatoriam ſed falſam preſumitur ſoluens ſcienter ſoluiſſe niſi probet contrarium.⁊ tunc poſſet ſolutū repetere caſu quo iuris ignorantia repetitionem inducit vel alia cauſa de preterito eſſet vera.in.l.damus.nu.2.ff.de condi.inde. fo.50.

4 Solutio ſi tꝑe quo qs erat eṗs bonoū.fuit indictū onꝰ ꝑ papā,⁊ añꝗ veniret terminꝰ ſolutionis effectꝰ eſt eṗs paduanꝰ quis habebit ſoluere an ſucceſſor.

successor eius vel ipse.in.l.idem iul.§.heres cogitur.nu.3.ff.de leg.j.fo.16.
2 Qd ista duo possint ill'stare negatiue q vna ⁊ eadē solutio nō parit libe rationē nec repetitionē ⁊ qd affirmatiue.i.l.nerati⁹.n.2.ff.de ꝯd.ide.f.52.
7 Soluēs ei a quo habeo rē in emphyteosim vel feudū facit vt res nō inci dat in commissum.in.l.solennibus.nu.2.C.de rei vendi. fol.148.
7 Soluēs qs quolibet anno aliqd pro re sua tāq̄ esset illius p̄iudicat sibi p lōgum tempus.in.l.seruum communem.nu.2.C.famil.erci. fol.156.
1 Soluēs ꝯdēnationē p delicto vl'ēt p ꝯdēnato recupat ab ei⁹ heredib⁹ p viā agēdi mādati ⁊ qsi neg.gest.in.l.si qs cū.nu.6.ff.de procur. fo.86.
6 Soluentes matri gestrici an sint liberati a pupilla.in.l.filie intestato.nu me.2.ff.de solut. fo.75.
3 Soluēs alteri de mādato sui fugitiui cū quo ꝯerat q̄re nō liberet a do mino.in.l.si cui dotem.§.transgrediamur.nu.2.ff.so.ma. fo.17.
Quid in adiecto ad solutionem.ibi.
4 Soluētes per errorem minus q̄ debeant pro gabella q nō incidāt in pe nam commissi.in.l.quamuis.nu.3.ff.de condi.⁊ demon. fol.71.
8 Soluēs priori creditori nō succedit in loco eius, nisi fuerit actum expres se.in.l.si cum.nu.2.C.de priui.fisc. fo.135.
4 Soluēs debitū vtroq̧ iure s; indebitū ope exceptiōis per errorē iuris an possit solutū repetere.in.l.si heres.§.si totā.nu.2.ff.ad treb. fo.119.
6 Soluēs sciēter indebitū etiā eo casu quo videtur donare nō repetit p mo dum agēdi.in.l.si aurum.nu.2.ff.de solu. fo.72.
7 Soluēs minori vel eius tutori seu curatori qn̄ ꝯsequatur plenissimā libe rationē vt sic minor nō restituatur ꝯ eū.in.l.j.nu.3.C.si aduer.solu.f.84.
7 Soluēs aliquid alicui ne eū ad ciuilia munera nominaret an solutum repetat per actionem quod met. causa an per ꝯdictionē ob turpem cau sam.in.l.cum te domus.nu.2.C.quod met.cau. fo.76.
2 Soluēs vero procuratori statim liberatur etiam anteq̄ procurator po tet ad dn̄m.in.l.si procurator.nu.7.ff.de condi.inde. fo.42.
2 Soluēs sciēter debitū vr̄ donare qn̄ recipiēs scit illum sciēter soluere si tn̄ ignoret nō poterit soluēs repetere.in.l.si ego.nu.4.⁊.5.ff.si cert.pet.fo.11.
2 Soluēs liberatur ipso iure ab actiōe de ꝯstituta per solutionē factā adie cto in ꝯstituto s; qn̄ soluit principali liberat ipso iure ab vtraq̧ actione s.prima ⁊ de ꝯstituta.in.l.si quis duobus.nu.2.ff.de consti.pecu. fo.66.
2 Soluēs vt heres vl' simplr̄ qn̄ a q̄ repetat solutū si n̄ sit heres ⁊ qn̄ cēseat soluisse p sua obligatiōe.i.l.si pene cā.§.quāuis.nu.2.ff.d ꝯdi.ide.fo.44.
2 Soluens rem singularem quam non teneatur soluere nisi solutis expēsis qualiter aget.in.l.si is qui.nu.3.ff.de condi.inde. fo.50.
1 Soluēs pro alio inuito an ⁊ qualiter possit hac actione recuperare qd sol uit.in.l.soluendo.nu.2.ff.de neg.gest. fol.111.
2 Soluēs qui fuit cōdēnatus ex eo q nō potuit solutionē probare ⁊ iterū soluit poterit postea qd primo soluit repetere per cōdictionē sine causa si superueniāt probationes .in.l.iul.nu.10.ff.de condi.inde. fo.52.
6 Soluens per errorem tutus exceptione diuisionis an repetat.in.l.si testa mento.§.quod si duo.nu.3.ff.de fideius. fo.56.
1 Si soluerit qs proprio noīe vel hereditario qn̄o cognoscatur ⁊ qn̄ solutū repetat.in.l.que vtiliter.§.titius pecuniā.nu.3.ff.de neg.ge. fo.111.
6 Soluitur si dat species insolutū pro quantitate seu pecunia ⁊ euincatur, an possint agi actione prima.si expresse hoc nō fuit actum ⁊ quid si valeat plus vel minus.in.l.si quis aliam.nu.4.ff.de solu. fo.71.
Quid si soluitur species pro specie vel genus pro gn̄e vel species pro gn̄e aut genus pro specie.ibi.nu.5.
2 Soluisse qn̄ quis fingitur sibi vel a seipso exegisse nō fingitur nisi in sim plo nō autem pena.in.l.peculiū.§.siue autem.nu.2.ff.de pecu. fo.90.
2 Si teneor tibi sub ꝯdōne si aliqd feceris ⁊ iteri tibi soluo n̄ videor doare s; anticipare solōnē vt citi⁹ facias.i.l.q se dēre.n.7.ff.de ꝯdi.cā da.fo.38.
2 Soluisse q quis in dubio censeatur pro sua obligatione etiam cōdōnali. in.l.qui se debere.nu.8.ff.de cōdi.causa da. fo.42.
6 Ex contractu celebrato per filium in potestate pōt sibi solui ⁊ liberatur soluēs.in.l.non ideo.nu.2.ff.de noua. fol.64.
3 Solui tibi aliqd tāq̄ debitū cū nullo mō esset debitū,⁊ ego sciebā p̄sumit animus donādi secus si suberat debitū ls; id qd solui debitū nō erat s; sol ui vt liberarē me a debito.in.l.que dotis.nu.8.ff.sol.ma. fol.24.
2 Soluisti mihi rē tāq̄ debitor cū nō esses quā bona fide vēdidi datur tibi ꝯdictio indebiti quatenus locupletior factus sum ex vēditione.in.l.si cū seruum.nu.5.ff.si cer.pe. fol.13.
4 Solui qn̄ possit aliud pro alio inuito creditore.in.l.nō amplius.§.cū bo norum.nu.5.ff.de lega.j. fo.11.
6 Solui nō potest ei qui positus est ad obligationem sibi acquirēdam si nō acquiritur.in.l.si ita stipu.§.chrysogonus.nu.8.ff.de ver.ob. fo.37.
6 Soluendi onus de fructibus bonorum certi loci si illi nō sufficiāt nō de bet solui de fructibus bonorum alterius loci,⁊ si fructus vnius anni il lius loci nō sufficerent expectantur fructus sequentium annorum.in.l.si fideicommissum.§.tractatum est.num.4.ff.iudi.sol. fo.86.
Qn̄ tale onus dicat cōcernere reddit⁹ dūtaxat certi loci ⁊ qn̄ nō.ibi.n.5.
2 Soluere an videatur ex necessitate si eodē tempore soluo ⁊ tu causam im ples quasi nō esses impleturus nisi tn̄ soluerem.in.l.si ob turpem.nu.7.ff. de cōdi.ob tur.causam. fo.41.
Solutum pro vsuris quando possit repeti.ibi.nu.8.
4 Soluitur aliud pro alio inuito creditore ne fiat dura separatio ⁊ quādo dicatur dura.in.l.si domus.§.in pecuniam.nu.7.ff.de leg.j. fo.28.
6 Soluere promittēs infra certū terminū sub pena si nō soluat s; p accepti lationē liberet an euitet penā.in.l.solutā.nu.3.ff.de solu. fo.72.
2 Soluere non cogor propter hoc solum q postq̄ solui possum repetere.in l.j.nu.5.ff.de compensa. fo.100.
8 Soluere si cū tenebar tibi i cētū solui tibi decē dicēdo q soluebā pro re siduo eius qd tibi debeo ⁊ ita recepisti ⁊ scriptū fuit in libro.an poteris adhuc petere nonaginta.in.l.ij.nu.3.C.de here.insti. fo.42.
2 Soluere si quis promisit bonorie florētie ⁊ vbicūq̧ locorū vbi fuerit in uentus q per talia verba in instrumento apposita videatur actum qd in quolibet loco possit peti tota summa ⁊ quid si promisit ibi litigare.in.l. nō vtiq̧.§.si quis.nu.2.ff.de eo quod cer.lo. fol.60.
3 Sol.sicut ille qui soluit lite pendēte ab obseruatione iudicii ita q satisdat de soluēdo adueniēte termino.in.l.si ꝯstāte.§.qt̄ies.nu.5.ff.so.ma.fo.19.
7 Soluisti mihi cētū tāq̄ debitor meus postea agis cōtra me ad alia centū tāq̄ debitorē tuū ex alia causa ⁊ ego dicam q nō est verisimile q sim de bitor tuus quia si essem tu nō soluisses mihi s; cōpensasses an hoc probet me nō esse debitorem.in.l.si quidam.num.2.C.de transac. fo.54.
1 Soluere nō valens penā inductā ad vindictā publicā luit in corpus et postq̄ luit liberat⁹ ē a pēa pecūiaria.i.l.si qs id.n.9.ff.d iuris.om.iu.f.18.
5 Soluere si aliquis promisit mihi ad certū tempus vel dare obsides aut pignora ⁊ postea nō vult soluere sed dare obsides ⁊ ego nolo recipere sed volo ipsum compellere ad soluendum an possum.in.l.si se non obtulit.§. si ex cōuētione.nu.5.ff.de re iudi. fol.67.
2 Qn̄ soluitur ob cām qualiter dicat cā tacite inesse de volūtate vtriusq̧ partis.in.l.j.§.si parēdi.nu.10.⁊.11 ff.de cōdi.cau.da. fol.34.
Soluēs simplr̄ nō expressa cā qn̄ nō possit solutū repetere.ibi.11.
1 Soluere volēs vbi quis nō admittitur nisi offerat cōgruo loco ⁊ tempo re dicitur cōgruū tp̄s de nocte nisi creditor posset pretēdere interesse.in.l. more.nu.7.ff.de ferijs. fol.45.
6 Soluisti pro debitore meo inuito ⁊ contradicente ⁊ sic ipsum liberas.an poteris ab eo repetere.in.l.si stichum.§.si ab alio nu.2.ff.de noua.fo.62.
1 Solui potest titio cum stipulor mihi aut titio ⁊ tamen non pōt titius libe rare debitorem.in.l.si vnus.nu.4.ff.de pac. fo.61.
2 Solui mihi proprie dr̄ id qd nec est nec vnq̄ fuit meum sed si est vel aliqn̄ fuit dicitur mihi restitui.in.l.ij.§.mutui datio.nu.3.ff.si cert.pe. fol.3.
5 Soluisti mihi pecuniam falsam vel reprobam ⁊ ego illā expendi pro bo na an sis a me liberatus.in.l.mortis causa.§.si donaturus.nu.2.ff.de do na,⁊ mor.causa. fol.36.
5 Soluere quis tenetur annuatim decē libras de tali moneta ⁊ ipse per lō gum tempus soluit de moneta que tantū nō valet an prescripserit ius nō soluendi de meliori.in.l.si prius.nu.4.ff.de aqua pluuia arcen. fo.25.
1 Solum non dicitur immitti de superiore in inferiorem partem sed etiā ecōuerso.in.l.sicuti.§.aristo.nu.3.ff.si seruit.vendi. fo.169.
6 Solutum simpliciter quādo primo cōuertatur in vsuras ⁊ si qd superest in sortem.in.l.in his vero.§.imperator.nu.2.ff.de solu. fo.65.
6 Solutū qn̄ id qd est nō prodest ad illū finē ad quē solutū est sc; vt euitetur pena si post petiuit debet vel restitui vel in pena computari nec creditor habeat vtraq̧.in.l.in executione.§.si ita.nu.3.ff.de ver.ob. fo.25.
Quid si esset apposita clausula rato manente pacto.ibi.
2 Solutum indebite repeti non potest in actionibus que efficiuntur pena les.⁊ sic crescunt propter negationem.in.l.elegāter.§.si qua lex.nu.2.ff. de condi.inde. fol.44.
Solutum indebite in quibus casibus repetatur.ibi.nu.3.
2 Solutum ex causa transactionis quando possit repeti.in.l.elegāter.nu.1. ⁊.8.ff.de condi.indeb. fol.44.
2 Solutū falso procuratori vt simplr̄ si erat debitū ⁊ dn̄s nō ratificauit re petitur a procuratore per ꝯdictionē ob cām s; si vt p̄curatori in rē suā cū nō eēt per cōdi.inde.in.l.si procuratori.nu.4.ff.de condi.cau.da. fo.39.
2 Solutū indebite rōne possessionis recōciliat ꝯsumptione vt possit cōdici et rōne p̄prietatis.in.l.si pene.§.si falso.nu.2.ff.de cōdi.inde. fo.44.
1 Solutum per iudicem in syndicatu q; tulit iniquam sententiam nō pro dest parti que per iudicē inique fuit absoluta.in.l.si per alium.§.hoc iu dicium.nu.3.ff.ne quis eum qui. fo.30.
2 Solutum sciēter non repetitur ⁊ an ista sit proprie donatio vt requiratur insinuatio.in.l.j.nu.3.ff.de condi.indebi. fo.42.
2 Solutum post sententiam absolutoriam quādo possit repeti.in.l.iul.nu. 3.5.11.12.13.ff.de condi.inde. fol.52.
6 Solutum simpliciter nō facta electione a debitore vel creditore in quam causam cōuertatur.in.l.j.nu.6.ff.de solu. fo.65.
Quid si debitor eligit incōtinēti ⁊ creditor tacet ⁊ quid si debitore nō eli gente creditor eligit incōtinēti ⁊ debitor tacet.ibi.nu.7.⁊.9.
Quid si alter eligit incontinenti altero contradicente ⁊ quid si neuter eli git vel eligit ex interuallo.ibi.
2 Solutum potero primo per condictionem sine causa repetere si post so lutionem primam quam probare non potui iterumcoactus sim soluere per sententiam ⁊ postea superuenerunt mihi probationes.in.l.si filio.nu. 9.ff.de condi.sine causa. fo.55.
Qd idē sit si sui coactus iterū soluere virtute instrī guarentigie cōtra qd ex forma statuti nō admittebat executio solutionis nisi per instr̄m ⁊ post

secundam solutionem probaui primam per testes.ibi.nu.10.

Soror si cum habeat fratres ꝛ possit cū eis succedere de iure cōmuni renuntiauit hereditati paterne vni ex fratribus an hec renuntiatio prosit omnibus pro rata an illi tm̄ cui renūtiauit.in.l.j.§.inde neratius.nu.2.ff.ad treb. fol.99.

7 Soror si preterit sororē suā ꝛ filium ipsius sororis turpem personam heredem instituit ꝙ illa soror eademq; mater cōtra filium habeat querelam.in.l.cum filium.nu.2.C.de inoffi.testa. fol.133.

1 Soror si minatur fratri de parte hereditatis petēda vł hereditatē adiuisse.in.l.posthumus.§.si qs instituta.nu.5.ff.de inoffi.testa. fol.133.

2 **Sortem** recipiēs sciēter vł remittere interesse sec⁹ si ignorabat ꝛ qd in pena.in.l.si.nu.5.ff.de eo qd cer.loc. fo.62.

2 Sorte soluta vel quatenus est soluta nō durat petitio eius qd debebatur iudicis officio.in.l.centum capue.nu.6.ff.de eo quod cert.lo. fo.61.

2 Sortem recipiens sine interesse scienter videtur interesse remittere.in.d.l.centum capue.nu.7.ff.de eo quod cer.lo. fol.61.

4 Sorte nunq̄ dirimitur quando est dubium de facto.in.l.huiusmodi.§.si ita.nu.4.ff.de legat.j. fo.33.

2 **Specialia** in pecūia mutuata respectu aliarū rerū q̄ncūq; remis.in.l.singularia.nu.15.ff.si cer.pe. fo.10.

Spālia in ɔctu mutui respectu aliorū contractuum.remissi.ibidē.nu.13.

Spālia in pecunia numerata respectu aliarū rerū mutabsiū.ibidē.n.15.

2 Species fm legistas proprie dicuntur que nō cōsistunt pondere numero vel mensura sed vno spiritu cōtinentur vt homo vel equus ꝛ fm dialecticos dicuntur indiuidua.in.l.mutuū damus.nu.6.ff.si cer.pe. fo.3.

3 Species debita si perēpta est post morā debitoris ꝛ eodē mō fuisset peritura penes creditorem an debitor remaneat liberatus.in.l.si mora.nu.6.ff.solu.mat. fo.11.

1 Speciei remotio sequitur ad generis remotionem.in.l.iurisgentium.§.sꝫ si.nu.2.ff.de pac. fo.55.

Speciei positio non sequitur ad positionem generis.ibi.

2 Species indebite soluta si nō extat qualiter cōueniatur qui recepit ꝛ in quo teneatur.in.l.quod indebitum.nu.2.ff.de condi.inde. fo.42.

3 Specie illa pempta quā quis soluēdo poterat liberari liberaꝛ ab obligatione quātitatis.in.l.dotalē.§.qd ait lex.nu.2.ff.sol.ma. fo.32.

6 Spēs debita si post morā pereat an debeat ipsa peti ꝛ in ea cōdemnatio fieri ꝛ ei⁹ executio in estimatione.in.l.si ex legati.nu.2.ff.de ver.ob.fo.11.

3 **Spes** substitutionis pupillaris an trāsmittatur ad heredes.in l.si plures.nu.1.ff.de vulg.ꝛ pupil. fol.73.

3 Spes institutionis conditionalis quando transmittatur ad heredem.in l.qui ex duabus.nu.2.ff.de acquir.here. fol.97.

7 **Spiritus** sanctus vnde procedat.in.l.ij.nume.4.C.de sum.tri. fol.4.

8 **Spoliatus** omnibus bonis non liberatur a creditoribus ꝛ pōt ab eis conueniri de iure canonico.in.l.si te bonis.nu.3.C.de iure deli. fo.57.

3 Rei vēdicatione qñ agitur cōtra spoliationē sufficit probare spoliationē dominij.in.l.si alienam.nu.5.ff.so.ma. fo.12.

5 Spoliās nō audiꝛ volēs probare de proprietate incōtinēti sꝫ spoliat⁹ añ omnia est restituendus.in.l.j.§.sed ꝛ si is.nu.2.ff.de operis n o.nū.fol.2.

1 Spoliato in quibus casibus denegeꝛ restitutio.in repe.l.si de vi.nu.18.ff.de iudi. fo.124.

7 Spoliatus si agat rei vendicatione contra spoliatorem sufficit sibi probare possessionem ꝛ spoliationem nisi fuisset in possessione violenta.in.l.vis eius.nu.2.3.ꝛ.4.C.de proba. fo.166.

2 Spoliatus agens rei vendicatione cōtra spoliatorē sufficit ꝙ probet possessionis spoliationem nō dñium.in.l.commodare.nu.6.ff.cōmo.fo.70.

7 **Spōsalitia** largitas non fit nisi in rebus mobilibus.in.l.j.nu.2.C.si aduer.dona. fol.83.

3 Sponsus.Que dicuntur in viro ꝛ vxore non habent locum in sponso et sponsa.in.l.de diuisione.nu.15.ff.sol.matri. fol.7.

1 Spōsalia ɔtrēs cū vna si postea cōtrapit matrimoniū cū altera.lꝫ spōsalia rūpātur ꝛ matrimoniū valeat nihilominus infamatur nisi renūtiauerit primis spōsalibus.in.l.quid ergo.§.si quis.nu.6.ff.de infa. fol.80.

3 Spōsalia si cōtrahantur per patrem noīe filij ipso presente ꝛ tacēte censetur filius patri consentire.in.l.lucius.nu.4.ff.so.ma. fo.25.

Spōsalibus pōt renūtiari ꝛ quid perdat renūtians.ibi.nu.5.

2 Sponsalia per verba de futuro per superueniētē etatē legitimā nō transiuit in matrimoniū de presenti nisi carnalis copula seu verba de presenti interueniāt.in.l.quod seruus.nu.4.ff.de condi.causa,da. fol.38.

8 **Spurius** quis dicatur.in.l.si quis.nume.5.C.ad offici.fo.99.

8 Spurius cum non possit capere ex testamento patris siue tunc ipse instituatur siue seruus eius habetur institutio pro nō scripta quātum ad bastardum.in.l.neqꝫ per se.nu.2.C.de here.insti. fol.44.

An etiam sit pro nō scripta quantum ad ipsum seruum.ibi.

8 Spurij ꝛ bastardi de domo nobiliū ꝙ non dicanꝛ nobiles nec de domo nobiliū ꝛ quod nō cōprehēdātur in statutis loquentibus de illis qui sunt de domo nobilium.in.l.ex libera.nu.2.C.de suis ꝛ legi. fol.97.

8 Spurio filio suo si quis legat vel instituat ipsum legatum vel institutio non valet.in.l.seruus testamento.nu.3.C.de leg. fol.74.

Si postea facit eum legitimari an reconualescat.ibi.

Quid si pater dixerit instituo filium meum spurium vel sibi lego cū erit capax per legitimationem.ibi.nu.4.

7 **Statuta** facta in fauorem clericorum an possint reuocari.in l.si quis curialis.nu.5.C.de epi.ꝛ cle. fo.14.

4 Statuta ꝙ de relictis soluaꝛ gabella ad rōnē tot soluēdorū ꝓ cētenario qliter estiabiꝛ relictū vsufruct⁹.i.l.j.§.si vsufru.nu.4.ff.ad leg.fal.f.84.

7 Sta.ꝙ cōtra instrm guarētigiatū nulla excep.admittaꝛ nisi solutionis an admittet exceptio simulatiōis.in.l.si.nu.7.C.pl⁹ valere qd agi.f.181.

4 Sta.dicens quem non posse inter viuos alienare in forēsem rem immobilem sed bene possit legare ꝛ aliquis grauauit heredem quod talem rem forensi venderet an poterit heres vendere ꝛ sic an dicatur alienare inter viuos.in.l.qui fundum.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.95.

3 Sta.ꝙ debeat quis appellare infra decem dies ꝛ post decē dies habeat terminū sexaginta dierū ad prosequēdū ꝛ aliquis appellauit in pma die an tempus ad prosequendum incipiat statim currere an demum post lapsum decem dierum.in.l.si quis heres.nu.7.ff.de acqui.here. fol.101.

7 Statutū ꝙ in cāis q̄ vertūtur inter cōsanguineos si vna ps petit cōpromissum fieri pt altera ps cōpelli ad ꝓmittēdū nō hꝫ locū post ꝓbatū ꝛ liqdatū ꝛ debitū ꝛ publicatas attestatiōes.i.l.si velut.n.4.C.de cōpēsa.f.195.

8 Statuta an recipiāt interpretationē fm ius cōe.in.l.fi.§.in cōputatione.nu.11.ꝛ.12.C.de iure deli. fol.64.

8 Sta.ꝙ propter tale delictū tertia pars bonorū vel dimidia veniat in fiscū ꝛ residuū in filios delinquētis ꝛ aliqs filiusfa.hñs liberos ꝛ bona aduētitia cōmittat illud delictū pr̄ perdit vsumfru.tā in illa portione que cōfiscatur ꝙ in illa que cōseruatur liberis eius in penā filij eiusdēq; patris et an retinebit vsumfru.in alijs bonis aduentitijs ipsius filij seu filiorū quē primo habebat.in auꝛ.excipiꝛ.nu.6.C.de bo.que lib. fo.104.

7 Sta.ꝙ etas.xviij.an.intelligatur pfecta ꝛ legitima an erit legitima q̄tū ad alienationem bonorum immobilium vt possit fieri sine decreto iudicis.in.l.ij.nu.9.ꝛ.10.C.de his qui ve.eta.impe. fo.90.

6 Sta.ꝙ ab interlocutoria nō appelletur an intelligatur ēt in casib⁹ inqb⁹ posset appellari.in.l.añ sniam.nu.6.ff.de appella.recipi.vel nō. fo.96.

8 Statutum vnum si dicit ꝙ vulnerāti aliquem in platea manus amputetur ꝛ aliud dicat ꝙ occidens forensem extra plateā tunc si quis in platea cepit vulnerare forensem ꝛ cum fugeret insecutus est eū ꝛ extra plateam occidit licet vno inspectu iure hoc fecisse tamen punietur pena manus propter vulnus illatum in platea ꝛ in cētum propter mortem illatā extra plateam.in.l.quicunqꝫ.nu.5.ꝛ.7.C.de ser.fugi. fo.4.

1 Sta.ꝙ cōsanguinei clericorū cōpellantur soluere datia ꝛ collectas pro clericis non valet.in.l.j.nu.4.ff. in ius voca.vt eant. fo.29.

4 Statutū ꝙ semel tm̄ possit appellari a sententia an hēat locū qñ tot sunt snie quot capitula.in.l.vbi pure.§.te rogo.nu.2.ff.ad trebel. fol.106.

4 Sta.quod minor non possit contrahere sine presentia ꝛ voluntate duorū cōsanguineorum ex parte patris ꝛ si eos nō hꝫ duorum ex parte matris ꝛ minor habeat vnum tantum ex parte patris debet ille adhiberi cū vno alio ex parte matris.in.l.stichum.qui.nu.5.ff.de leg.j. fol.5.

1 Sta.in vno loco ꝙ forensibus non reddatur ius fm formam statutorum sed fm ius commune.an retorqueatur contra singulos de illo populo volentes alibi litigare.in.l.j.§.qui.nu.13.ff.quod quisqꝫ iur. fo.22.

3 Sta.ꝙ nisi donatio insinuetur infra mensem non valeat.debet intelligi non ipso iure sed quod possit annullari.in.l.j.nu.6.ff.de testa. fo.34.

4 Sta.ꝙ brauium detur primo venienti ꝛ duo simul veniūt an neuter debeat habere.in.l.eum qui.nu.2.ff.ad treb. fol.111.

1 Sta.ꝙ qlitercūqꝫ fuerit snia arbitri vł istrm publicū mittaꝛ executiōi vꝫ itelligi dūmō sit aliq vel aliqd.i.l.fideiussor.§.ptor.n.4.ff.q satis.cog.f.31.

1 Statutum ciuitatis debet seruari in terris comitatus deficientibus statutis comitatus.in.l.omnes populi.nu.7.ff.de iusti.ꝛ iur. fol.8.

Sta.laicorum an noceant clericis.ibi.nu.9.

3 Sta.qd positionibus debeat rñderi simplr aliter rñdēs habeaꝛ pro cōfesso ꝛ quis respōdeat se nō recepisse pecuniā mutuo vel si recepit restituit.an videaꝛ simplr respōdisse.in.l.j.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.68.

4 Statutū si sit in ista ciuitate ꝙ melius possit extrahere victualia de territorio sub certa pena ꝛ aliqs faciat trāsitū per territoriū hui⁹ ciuitatis ad aliud an incidat in penā.in.l.cetera igitur.§.sed ꝛ si.nu.3.ff.de le.j.fol.17.

4 Sta.ꝙ instrm qd nō fuit registratū in libro cōis nō valeat ꝛ habeaꝛ pro casso an etiā censeatur cancellatū debitū ꝛ sic ꝙ creditor nō possit probare etiā per testes.in.l.seruum filij.§.eū qui.nu.5.ff.de leg.j. fol.19.

4 Sta.si punit maleficiū ꝛ iniuriā illatā alicui in domo sua an cōprehēdat illatā in porticu.in.l.cetera igiꝛ.§.hoc senatus.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j.fo.17.

4 Sta.ꝙ si iudex aliquem condemnauit vltra ꝙ debuerit teneatur sibi ad totum illud ꝛ iudex in tota quantitate condemnauit indebite ꝙ teneatur in tota quātitate.in.l.si seruus.§.si ita.nu.3.ff.de lega.j. fo.38.

4 Sta.sic ñ pt disponere vt spuri⁹ succedat abītestato prī tāꝙ sit ɔ ius diuinū ꝛ iducat ad peccādū ita nō pt dispōere ꝙ alicui hr̄ditatē pr̄is peteti ñ possit opponi exceptio ꝙ sit spuri⁹.i.l.sei⁹.nu.2.ff.ad leg.fal.fol.90.

1 Statutū dispōnēs de mutilatione alicuius mēbri an habeat locū in mēbro debilitato vel inutili.in.l.de quibus.nu.13.ff.de leg. fol.12.

4 Sta.ꝙ nō valeat testamētum nisi infra tot dies a morte testatoris fuerit insinuatum

insinuatum pupillaris substitutus ꝙ viuo pupillo non possit insinuare ⁊ an currat sibi tp̄s.in.l.ita tñ.§.a patre heres.nu.2.⁊.3.ff.ad treb.f.108.

1 Statutum ꝙ contra instr̄m non admittatur aliqua exceptio quousqꝫ fuerit executioni mādatū nō tollitur remediū officij iudicis.in.l.si a dño.§.fructus.nu.6.ff.de peti.here. fo.151.

1 Stat.ꝙ qlibet de collegio aduocatorū possit interponere authoritatē in emācipationibus liberorū ⁊ aliquis aduocat⁹ emācipauit filiū corā alio aduocato an emācipatio valeat.i.l.ē receptū.n.4.ff.de iuris.om.iu.f.19.

3 Statuta debent intelligi ſm proprium significatū.in.l.lege cornelia.nu.3.ff.de testa. fo.36.

1 Sta.si imponit penā capitis rapienti filiam alienā vel monialem an habeat locum in eo qui abduxit non tamen de manibus rapuit.in.l.sed eximendi.nu.2.ff.ne quis eum qui. fo.30.

2 Statutum si prohibet ne mulier aut vir sine certa solennitate cōtrahat ⁊ sine illa solēnitate cōtrahatur nō oritur naturalis obligatio.in.l.si nō sortem.nu.3.ff.de condi.inde. fol.44.

1 Statuta ꝙ etiā fieri possint in personā vnius tm̄ in eius fauorē vel odiū rationale ⁊ si irrationale ꝙ non valeant.in.l.j.nu.1.2.3.ff.de legi. fo.9.

7 Statutū excludēs feminā a successione extāte masculo nō vꝫ nisi mādet dari loco legitime ꝙ dotetur.in auē.nūc aūt.nu.2.C.de epi.⁊ cleri.fol.15.

7 Sta ꝙ filia debeat stare cōtēta illa quantitate quā pater in suo testō sibi reliquerit pro dote nec possit plus petere ⁊ pater reliquit sibi centum que non sufficiunt ad legitimam ⁊ vltra hoc apposuit dilationem vel tēpus ꝙ filia poterit petere remoueri grauamen conditionis vel tp̄is in.l.qm̄.in prioribus.nu.2.C.de inoffic.testa. fo.136.

3 Sta.qđ nō possit quis rē suā alienare forēsi vel alienāti cōsentire sub certa pena ⁊ habeo contra te actionem personalem ad rem tuā per quā spero ipsam effici posse meam ⁊ consentio tibi alienāti forēsi nō incido in penam statuti.in.l.cum apud.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.57.

3 Sta.quod frater non possit pro debito capi facere fratrem nō cōprehendit heredem fratris secus si diceret ꝙ pro debito cōtracto cum fratre nō possit quis capi.in.l.si post.nu.2.ff.so.ma. fo.21.

2 Sta.ꝙ pro tali crimine cōdēnetur quis in centum qui si nō soluerit infra decē dies amputetur sibi manus an ille dādo fideiussorē euitabit penā.in.l.promissor stichi.§.cōstituto.num̄.2.ff.de consti.pecu. fo.65.

2 Sta.ꝙ bānito vel nō soluēte onera cōis nō reddaē ꝙ talis exceptio possit opponi in quacunqꝫ parte iudicij ad ea que restāt fienda nō ad facta sicut exceptio excōmunicationis.in.l.tamen si.nu.5.ff.ad maced. fol.87.

4 Sta.dicēs arbitros fore cogēdos ad suscipiēdū arbitriū dꝫ intelligi nisi aliquod interesse dāni vel lucri pretendat ⁊ tunc non deberēt cogi nisi cō seruarentur indemnes ab vtroqꝫ.in.l.apud iul.nu.3.ff.ad trebel.fo.101.

1 Statutum ꝙ vir nō possit instituere vxorē si erat in domicilio viri ⁊ non in vxoris domicilio ⁊ eam instituit valebit institutio quo ad bona existētia in domicilio vxoris.in.l.exigere.nu.4.ff.de iudi. fo.129.

2 Sta.ꝓhibēs emi frumētū pro reuēdēdo nō hꝫ locū in eo qui emit pro sua necessitate ⁊ postea vēdit cū nō indigeat.in.l.ij.nu.9.ff.si cer.pet. fol.3.

7 Statutū ꝙ qlibet potestas hora iuridica debeat sedere ad banchū singulis diebus quod potestas debeat facere cōstare de hoc ex actis quod singulis dieb⁹ affuit ad bāchū.in.l.si qñ.nu.2.C.de statuis ⁊ imagi.fol.35.

4 Sta.si disponit id quod ius commune nō dicitur statutum.in.l.j.nu.2.⁊.3.ff.ad leg.falc. fo.83.

1 Sta.ꝙ in causis damnorum datorum sufficiat probatio per iuramentū, an quicquid contingit causa damni dati dicatur gaudere dicto priuilegio.in.l.cum hi.nu.5.ff.de transac. fol.73.

7 Sta.disponēs bona immobilia nō posse alienari in ecclesias vel pia loca an valeat ⁊ si disponat ꝙ nō possint alienari in non subditos an comprehendat ecclesias.in.l.vt interdum.nu.6.⁊.8.C.de sacrosan.eccle. fol.12.

8 Statutum disponēs ꝙ vir lucretur dotem datā vxore premortua quod habeat etiā locū in dote promissa, si promissor fuit in mora dandi.in.l.cū certum.nu.2.C.ad leg.fal. fo.92.

7 Sta.ꝙ existente masculo filia dotata non succedat abintestato an tunc cū filia dotatur possit pacisci cum patre ꝙ sibi sit saluum ius successionis.in l.si.nu.13.⁊.14.C.de pac. fol.48.

8 Sta.ꝙ viso instr̄o iudex debeat ipsum executioni mādare quod debeat intelligi qñ instrumentum nō hꝫ aliquod vitiū apparēs.scꝫ in loco substantiali.in.l.si.nu.6.C.de edic.di.adri.tol. fol.68.

3 Statutum ꝙ si mulier nupserit nulla dote constituta cēseatur omnia bona sua in dotē dedisse habebit locū etiā si mulier scđo nubat nulla dote constituta vel censeatur dedisse oīa bona sua in dotē quā dederat in primo matrimonio.in.l.si mulier.nu.5.ff.so.mat. fo.14.

4 Statutum loquens de vsufructuario extenditur ad habentē vtile dñiū, si materia hoc patitur.in.l.j.nu.3.⁊.7.ff.ad treb. fol.97.

1 De statuto imponente penam personalem in defectum pene pecuniarie.in.l.in eum.nu.4.ff.de in ius voc. fo.27.

1 Sta.quod extrahens sanguinem in palatio puniatur tanta pena nō cōprehendit barbitonsorem flebotomantem in palatio.in.l.scire leges.nu.4.ff.de legi. fo.10.

2 Sta.ciuitatis sunt seruanda in terris comitatus nisi ex permissione superioris ille terre haberēt statuta ꝓpria tūc si illa deficerēt recurriē ad statuta superioris ciuitatis.in.l.si ꝯuenerit.§.si nuda.nu.4.ff.de pig.act.fo.74.

4 Sta.ꝙ instrumentum contra aliquem mittatur executioni lꝫ de herede non faciat mentionem tamen poterit contra ipsum mitti ⁊ poterit personaliter capi.in.l.postulante.nu.3.ff.ad treb. fo.112.

2 Sta.ꝙ si aliquis vendidit rē sua immobilē cōcedatur proximiori vicino vel cosanguineo infra annū pro eodē pretio ⁊ vēdidi sciēte ⁊ patiēte vicino vel cōsanguineo an hēat locū statutū.in.l.j.nu.7.ff.de tribu.act.f.84.

3 Statutū ꝙ stāte masculo femina nō succedat sꝫ debeat stare cōtēta dote lꝫ nō mādet eā dotari expresse vr̄ disponere vt dotetur ⁊ cōditione ex statuto pōt agi vt dotetur.in.l.si socer.§.lucius.nu.8.ff.sol.matri. fo.28.

4 Sta.qđ pro legatis soluatur gabella ad rōnē tm̄ pro cētenario ei⁹ qđ vꝫ res legata ⁊ legeē fundus plenus fructibus an etiā debebit solui pro fructibus.in.l.in lege falcidia.nu.2.⁊.3.ff.ad leg.falci. fo.86.

2 Sta.ꝙ inuentus cum armis soluat tantā penam ⁊ familia potestatis vidit aliquem transeuntem cum armis non tamen ipsum cepit nō dꝫ ille penam soluere.in.l.si fullo.nu.4.ff.de condi.sine causa. fol.54.

8 Statutū ꝙ maritus lucretur certā partē dotis vxoris premortue ⁊ vxor fecit marito aliqđ legatū an debeat cōputari in lucrū dotis an aūt debebit maritus hr̄e vtrūqꝫ.in auē.ꝑterea.nu.3.⁊.4.C.vñ vir ⁊ vxor. fol.23.

2 Sta.ꝙ creditor negligens per quinquennium petere debitū cadat a iure suo ꝙ non inducat peccatum si elapso quinquennio debitor nō soluat ⁊ qđ secus sit si statutū dicit ꝙ debitor prescribat per lapsum quinquennij.in.l.si pene.nu.3.⁊.4.ff.de condi.indeb. fo.44.

2 Sta.ꝙ cause inter cōsanguineos debeāt cōpromitti nō hꝫ locū si alter cōsanguineus cōtra alterū hꝫ sententiā vel instr̄m habens ex forma statuti executionem paratā.in.l.elegāter.nu.4.ff.de condi.indebi. fo.44.

2 Sta.ꝙ aliquo decedēte abintestato proximiores ex latere patris habeat bona immobilia ⁊ ex latere matris mobilia qūo debeant creditores conuenire.in.l.hinc queritur.§.potest.nu.3.ff.de pecu. fol.91.

8 Statuta ⁊ consuetudines possunt expresse reprobari.in.l.nutritoribus.nu.8.C.commu.de succes. fol.101.

3 Sta.puniens cōdemnatum de maleficio vel bannitū ⁊ possit impune offendi, an habeat locum in eo qui bannitus est propter contumaciā.in.l.si mora.nu.14.ff.so.ma. fol.11.

2 Sta.qđ marit⁹ lucreē dimidiā dotis si vxor decesserit in matrimonio et dos fuit ꝓmissa ⁊ nō tradita an lucreē.in.l.peculiū ē.n.3.ff.de pecu.f.89.

4 Sta.quod stante masculo abintestato femina nō succedat sed debeat dotari ⁊ filius sit institutus ⁊ filia dotata ⁊ rogat⁹ sit filius restituere post mortem, an heres filij detrahendo legitimam habebit tertiam totius an dimidiam tertie, ⁊ an in ista tertia computetur dos.in.l.huiusmodi.§.si titio.nu.2.ff.de lega.j. fol.33.

7 Sta.qđ qlibet instātia duret sexaginta dieb⁹ ⁊ nō vltra, ⁊ ego petā executionē instr̄i in qua procediē summarie ⁊ sup exceptionibus disceptet tm̄ ꝙ trāseant.lx.dies qđ non poterit postea iudex pronuntiare exceptiones nō obstare executionem fore fiendā.in.l.j.nu.6.C.de iura.calum. fo.99.

7 Statutū ꝙ cause inter consanguineos debeāt cōpromitti ꝙ tunc ab eorū sentētia poterit appellari cū assumuntur ex necessitate imposita a statuto ⁊ quid de iure ciuili, si appellatur.in.l.j.nu.3.4.⁊.5.C.de arbi. fo.97.

4 Statutū qđ est cōtra ius cōe lꝫ nō recipiat extensionē actiuā vt ostendaē de casu ad casum recipit tm̄ passiuā vt ius cōmune ad illud extendaē.in l.j.§.lex falcidia.nu.2.3.⁊.5.ff.ad leg.fal. fo.83.

3 Statutum in vno casu vel in vna persona locū hꝫ in alio vel alia qñ non potest reddi ratio diuersitatis nisi statutum sit contra ius commune.in l.posthumi.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fol.57.

6 Sta.si arctat patrem ad soluendum cōdemnationem pro filio delinquēte ⁊ processum est contra filium contumacem, an teneatur pater soluere.in.l.si perlusorio.nu.3.ff.de appella. fol.94.

4 Sta.bononie qđ de salarijs doctorū detrahatur tm̄ pro ope sancti petronij, ⁊ aliquis ibi se conducat ⁊ velit habere quinquaginta sine detractione quod officiales studij nō possint derogare statuto directo sed possint adhibere talem modum vt dent tantū plus quantum detraheretur de salario in.l.si in testamento.nu.2.ff.ad leg.falci. fol.93.

7 Statutum quod testamentum debeat insinuari infra tantum tp̄s post mortem testatoris licet non insinuetur non redditur nullum quando non requirebatur tempore testamenti.in.l.quod fieri.nu.2.C.de dila.fo.119.

2 Sta.ꝙ lauda mittanē executioni ⁊ qđ nulla exceptio possit oppōi tm̄ poterit opponi exceptio qđ nō valuit cōpromissum qꝛ si hoc est nō dꝛ laudū.in.l.licet pretoris.§.si filiussa.nu.2.ff.de pecu. fo.88.

1 Sta.si imponit penam porrigētibus positiones criminosas vel diffamatorias lꝫ postea peniteat ⁊ positiones retractāt, nō euitāt penā nisi aliud statutum hoc dicat expresse.in.l.quamuis.nu.3.ff.de in ius voc. fo.26.

7 Statuta ⁊ consuetudines qđ consanguinei vel cōsortes seu vicini preferātur in venditione rei immobilis nō reprobātur per.l.dudū proximis.C.de contrahen.emp.vel vendi.ibidem.nu.2. fo.205.

3 Sta.si dicat aliquē actū debere fieri de voluntate talis, an sufficiat eius ꝑsentia lꝫ non contradicat.in.l.ij.§.voluntatem.nu.3.ff.so.ma. fo.5.

7 Statu.qđ maior.xviij.vel.xx.annis habeaē in omnibus pro maiori.xxv.annis an valeant.in.l.j.nu.3.C.de his qui ve.eta.impe. fo.89.

2 Sta.ꝙ contra instr̄m guarētigie nulla possit obijci exceptio quomin⁹ executioni mādeē ⁊ de promissione facta per metū factū sit instr̄m ꝙ postea solutū possit repeti.in.l.si ob turpē.nu.3.ff.de cōdi.ob tur.cau. fol.41.

Index singularium materiarum

2 Sta.si imponit certã penã vulnerãti aliquẽ ⁊ aliqs proiecit aliquẽ in terra ex cuius casura ille pcussus est a lapide ⁊ vulneratus nõ hz locũ pena statuti, sed mitius punietur.in.l.qui domũ.nu.3.ff.loca. fol.123.

1 Sta.ꝙ pater teneatur solus penã pro maleficio filij an confessio filij probet maleficium vt cõtra patrem possit perueniri.in.l.ij.§.si absens.nu.7.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.

8 Statutum preferẽs filium masculũ femine, an extẽdatur ad nepotem.in l.quamuis.nu.4.C.de fideicom. fol.82.

3 Sta.puniens certa pena interficientem hominẽ nõ comprehẽdit interficientem partum in vtero matris, ⁊ an ⁊ qualiter de iure cõi puniat.in.l.quod dicitur.nu.2.ff.de lib.⁊ posthu. fo.47.

7 Statutũ si dicat ꝙ mulier ingrediẽs monasteriũ nõ succedat cũ masculo an tale statutũ valeat.in.l.fi.§.hoc ẽt.nu.2.C.de epi.⁊ cleri. fo.21.

3 Sta.ꝙ mulier habens liberos non possit testari nisi de quarta parte sue dotis ⁊ reliquas tres teneatur reseruare liberis hz etiã locum in vidua.in rubr.nu.1.ff.solu.ma. fol.2.

7 Sta.qd si aliquis voluerit aliquam violẽter corrumpere puniatur pena mortis qd talis propter solum iussum seu voluntatem sine actu nõ incidat in penã statuti.in.l.si constiterit.nu.2.C.finium regun. fo.161.

1 Sta.ꝙ si potestas fecerit aliquam propositam in consilio generali que sit contra vtilitatem cõis ipso iure sit priuatus officio intelligitur postꝙ pfecit ipsam propositam et quod valeat reformatio postea facta tãꝙ proposita facta sit a potestate vt requiritur ex forma statuti.in.l.si quid id.nu.6.ff.de iuris.om.iudi. fo.17.

8 Sta.qd mulier nõ possit ꝯhere sine cõsensu ppinquioris cõsanguinei al's nõ valeat ⁊ ppinquior cõsanguine⁹ abest, sz in breui rediturus qd dẽat expectari sed si diu esset absuturus vel esset periculũ in mora dz adhiberi alius remotior.in.l.cum antiquitas.nu.5.C.de testa. fo.41.

3 Sta.qd mulier vel minor non possit agere sine consensu duorũ cõsanguineorum ⁊ illi sint absentes vel presentes sed inhabiles quod non teneatur mulier cauere de ratihabitione illorum.in.l.si cum dotem.§.si patri.nu.2.⁊.4.ff.sol.mat. fo.16.

7 Sta.disponens quod si clericus declarauerit iurisditionẽ potestatis sit extra protectionem cõmunis ⁊ quod reddatur sibi ius an valeat.in auf.statuimus.nu.3.C.de epi.⁊ cleri. fol.18.

8 Statuta lz cõfirmata per superiorẽ qd possint reuocari per statuẽtes etiã sine autoritate supioris.in.l.omniũ testamento.nu.6.C.de testa. fo.38.

7 Sta.quod in tali cã non admittatur probatio nisi per instrumenta publica non tamen excluditur probatio que sit per euidentiam facti.in rubri.nu.2.⁊.7.C.de proba. fo.163.

7 Statutum si faceret omnia predia tributaria pro oneribus cõis an predia que postea venirent ad ecclesias transirent cum oneribus que postea imponerentur.in.l.j.nu.2.C.de epi.⁊ cle. fol.13.

1 Sta.si dat formã citandi puta ꝙ citetur trina citatione non posset iudex hãc formam alterare.in.l.⁊ post edictum.nu.3.ff.de iudi. fol.130.

4 Sta.qd extãte filio legitio ⁊ naturali filia nõ succedat legitimat⁹ excluderet filiã legitime natã.in.l.si ita.§.is cui.nu.4.ff.de leg.ij. folio.50.

8 Statuta que excludũt filiã feminã stãtibus masculis ꝙ non intelligantur excludere neptem ex filio.in.l.maximum.nu.2.C.de libe.prete.fo.53.

3 Sta.puniẽs violentiã cum armis vel sine videtur includere etiã factam a muliere.in.l.si constãte.§.si bona.nu.3.ff.so.ma. fol.20.

7 Sta.si dicat ꝙ filiussa.nõ possit alienare vel se obligare sine certa solẽnitate cõprehẽdunt ẽt clerici.in.l.sacrosancte.nu.5.C.de epi.⁊ cleri. fo.18.

8 Statutũ si loquitur de agnatione in materia successionis non debemus ipsum extendere ad filium sororis germane vel vterine lz isti equiparentur agnatis per.l.leg.xij.nu.5.C.de legi.here. fol.101.

2 Sta.qualiter dicatur fauorabile vel odiosum.in.l.qui exceptionem.nu.4.ff.de condi.inde. fol.49.

1 Sta.ꝙ extãte masculo legitimo ⁊ naturali filia femina non succedat nisi in eo quod sibi relinquitur a patre ⁊ plus petere nõ possit ꝙ non habeat locum in filio masculo legitimato quo ad quedam ⁊ quo ad quedã non.in.l.sed si hac.§.patronum.nu.7.ff.de in ius vo. fo.25.

3 Sta.ꝙ quousqz extat masculus non succedat femina ⁊ testator instituit masculum ⁊ feminã preterijt ꝙ ex ista preteritione testamẽtum nõ sit nullum.in.l.si quis.§.si filium.nu.3.4.⁊.5.ff.de lib.⁊ posthu. fo.45.

8 Statutũ si excluderet filiã maritatã a successiõe cũ frib⁹ an excluderet filia despõsata p vba d futuro.i.l.nõ sine.nu.3.5.⁊.6.ff.d bo.q libe.fo.103.

7 Statutũ põt disponere ꝙ nullus ex litigatorib⁹ dẽat in cã sumere cõsiliũ i scriptis ⁊ cũ sigillo nisi ab vno doctore hui⁹ ciuitatis seu ex his hic manẽtibus al's pdat cãm.in.l.prouidendum.nu.3.C.de postu. fol.61.

5 Sta.ꝙ quis nõ possit intrare possessionem rei hereditarie nisi heres sub certa pena ⁊ aliquis ingrediatur autoritate iudicis an incidat in penã.in.l.iuste possidet.nu.3.ff.de acqui.poss. fol.45.

7 Stat.si dicat ꝙ decedẽte vxore in mrimonio vir lucret dotẽ datã ꝙ etiã lucrabitur nõ datã sed promissam si mulier fuit in mora soluẽdi ⁊ qual'r dicatur in mora.in.l.iubemus.§.sane.nu.3.C.de sacrosan.ecc. fo.9.

6 Statuta que sunt stricti iuris sicut stipulatio nõ recipiũt interpretationẽ extẽsiuam vltra vim verborũ.in.l.quicquid.nu.5.ff.de ver.ob. fol.27.

7 Sta.ꝙ nõ valeat statutũ nisi p pconẽ sit publicatũ i certis locis ciuitatis ⁊ postea factum sit quoddã statutum in fauorem alicuius ciuis ⁊ non sit publicatũ per pconẽ, an sit nullũ.in.l.leges.nu.2.⁊.3.C.de legi. fo.24.

2 Sta.de lucrãda dote hz ẽt locũ si ꝯstãte matrimonio sed nõ fuit soluta sz promissa vt eo soluto possit peti per maritũ quatenus esset lucraturus si soluta esset.in.l.si donaturus.§.si quis.nu.3.⁊.4.ff.de condi.cã da.fol.39.

8 Sta.ꝙ frater ex latere patris tm̃ preferatur fratri vterino, ⁊ ipsum excludat an si frater defunctus habeat bona quesita a iure cõi inter ipsum et vterinũ in illis frater ex latere patris preferatur vterino.in auf.itaqz mortuo.nu.2.C.commu.de succes. fo.101.

8 Sta.ꝙ volẽs cõdere vltimã volũtatem sine tabellione possit eã scribere cũ septem testibus ⁊ ponere eam apud guardianũ fratrum minorum et habeatur pro scriptura publica an tunc ita requirantur septẽ testes in codicillis sicut in testõ.in.l.hac cõsultissima.nu.7.C.qui testa.fa.pos.fo.34.

2 Sta.ꝙ minor vel mulier non possit cõtrahere sine presentia cõsanguineorum non habet locum si contrahunt procuratorio nomine.in.l.quicũqz.§.si ab alio.nu.5.ff.de insti.act. fol.82.

5 Stat.ꝙ victus victori intelligatur condemnatus in expẽsis adeo ꝙ non possit absolui nisi iudex iurauerit ꝙ absolutus habuerit iustã causam litigandi an iudex poterit iurare ex interuallo post absoluit victum ab expensis.in.l.Paulus respon.nu.2.ff.de re iudi. fol.73.

7 Sta.quod contra instrumentum continens quãtitatem vltra.xxx.libras non admittatur probatio nisi per aliud instrumentum an ad probandũ ipsum instrumentum simulatum admittatur probatio per duos testes.in.l.testium.nu.8.C.de testi. fo.172.

6 Statutum dicens instrumenta mutui mittenda esse executioni an potero tunc petere executionem dicti instrumenti continentis solam confessionem.in.l.j.§.si quis.nu.5.ff.de verbo.ob. fol.3.

7 Sta.qd cãe debeãt expediri intra dies.xl.vel ifra certũ tps si nõ expediãtur an poterunt postea expediri.in.l.properãdũ.nu.9.C.de iudi.fo.108.

3 Sta.qd mulier nõ possit se obligare sine certa solẽnitate poterit tñ debitorẽ suũ liberare sine illa solẽnitate nisi liberatio contineat promissionẽ q fieret per pactũ de nõ petẽdo.in.l.meuia.§.fundus.nu.2.ff.so.ma.fo.30.

2 Statutũ prohibẽs probationẽ fieri per testes nõ hz locũ qñ sit probatio per testes simul cum instrõ.in.l.certi cõdictio.§.qñ.nu.7.ff.si cer.pe.fo.7.

2 Sta.si phibet mulieres obligari sine ꝯsensu ꝯsanguineorũ ẽt si obligat ad illud ad quod tenebatur efficaciter non vz obligatio sine solennitate statuti.ibi.nu.19. fol.8.

7 Statuta que dicantur contra libertatem ecclesie.in auf.cassa.nu.4.5.7.⁊.8.C.de sacrosan.eccl. fol.7.

4 Sta.ꝙ forẽsis nõ possit acqrere in territorio bona immobilia legatarius tpe testamẽti erat forensis sed tempore mortis factus est ciuis ꝙ poterit capere non obstante regu.cato.in.l.j.nu.6.ff.de regu.cato. fol.68.

8 Statutum faciens mentionem de substitutione debet restringi ad directas substitutiones nõ ad fideicõmissariam nisi aliud appareat ex subiecta materia de qua loquitur in rub.nu.2.C.de impub. fo.48.

7 Statutũ ꝙ de tali cã ptãs sit cognitor cũ tñ generaliter iudices eius sint cognitores cãrũ an poterit eã delegare.i.l.a iudice.n.10.C.d iudi.f.105.

1 Statuto epi si excõicantur ludẽtes, si episcopus ludat an sit excõicatus.in.l.adoptiuum.§.patronum.nu.6.⁊.7.ff.de in ius vo. fo.25.

8 Statutum ꝙ mortua vxore vir succedat in certis bonis eius, puta paraphernalibus ⁊ alij succedant vltra ꝙ illa successio viri sit alterius nature ꝙ vniuersalis.in.l.cum antiquioribus.nu.7.⁊.8.C.de iure delli.fo.60.

4 Sta.ꝙ victus victori condemnetur in expensis, an competat cõditio ex statuto ⁊ quid si dicat ꝙ victus teneatur victori ad expensas.in.l.si mulier.§.si rem.nu.5.ff.de lega.iij. fol.63.

7 Statutũ pmittẽs cuilibet puato interficiẽdi bãnitũ vz ⁊ si pmittat offendi includit ẽt ꝙ possit interficere.in.l.raptores.nu.6.ff.de epi.⁊ cle.fo.20.

2 Sta.ꝙ contra instrumentum vel preceptum guarentigie non possit opponi exceptio, an poterit opponi exceptio de nullitate.in.l.fin.nu.3.ff.de consti.pecu. fol.66.

7 Sta.si permittat occidere bannitum ⁊ aliqs bãnitus ⁊ captus ducebat per familiã ad iustitiã nõ lz tũc puato ipsum interficere ⁊ si interfecit dz puniri.in.l.addictos.nu.3.C.de epi.audi. fo.21.

3 Statutũ loquẽs de auo vl' de auia extẽdit ad pauũ vel pauiã si nõ eẽt ꝯ ius cõe.in.l.gallus.§.idem credendum.nu.2.ff.de lib.⁊ posth. fo.52.

7 Statuta non possunt fieri in contrarium in his que concernunt deũ vel ius diuinum.in.l.generali.nu.3.⁊.4.C.de sacr.san.ec. fo.7.

7 Statutarij qñ eligũtur ad reformationem statutorũ non sufficit primum mandatum ad valitudinem eorum que fecerunt nisi etiam sequatur confirmatio pupilli.in.ij.consti.C.nu.1. fo.2.

6 Statutũ si daret arbitriũ potestati super criminibus an poterit prorogare tẽpus instantie prefixum a statuto in causis criminalibus.in.l.qui rome.§.callimachus.nu.5.ff.de ver.ob. fo.34.

7 Sta.ꝙ cõcilium debeat congregari ad sonũ campane ⁊ vocem pconis, ⁊ ꝙ proposita debeat fieri per priorem antianorum si non appareat ꝙ in prorogatione fuerit seruata ista forma an illud quod fiet erit nullum in.l.vniuersis.nu.3.⁊.4.C.de preci.impe.offe. fo.30.

7 Sta.si facit mentionem de instrõ simulato vel de exceptione simulationis dz hoc casu intelligi qñ intentio partium fuit nihil agere sz simulat quod ageretur.in.l.cum precibus.nu.5.C.de proba. fo.168.

8 Sta.ꝙ mulier non possit contrahere sine presentia duorum attinentiũ vel pro

vel propinquorum an maritus possit interuenire tanq̃ attinens vel propinquus.in.l.cum alienam.nu.3.C.de lega. fo.75.

7 Statuta vniuersitatis an indigeant confirmatione superioris.in.l. priuatorum.nu.6.C.de iurisd.om.iud. fo.122.

5 Sta.ꝙ minor vl' mlier ñ possint se obligare sine ꝯsensu ꝯsanguineoꝝ qd tũc ñ possint adire sine eoꝝ ꝯsensu.i.l.mutũ.nec.n.7.z.8.ff.d acq.hr.f.86.

6 Statutum ꝙ homicida decapitetur nisi habeat pacem ab herede occisi z occisus habeat plures heredes z vnus solus facit pacem an euitabit penam capitis.in.l.ij.§.ex his ergo.nu.3.ff.de ver.obli. fo.5.

4 Sta.si excludit feminas extantibus masculis licet non disponat masculos succedere tamẽ hoc tacite disponere videtur cũ ipsorũ cõtemplatione feminas excludat.in.l.seruo.§.si testator.nu.3.ff.de leg.j. fo.27.

8 Sta.si preferat filium masculum femine an legitimatus preferatur. in.l. cum acutissimi.nu.3.C.de fideicom. fo.84.

6 Statutum si loquitur de debito an comprehendat etiam debitum naturale tantum.in.l.fideiussor.§.fideiussor.nu.3.ff.de fideius. fo.51.

6 Sta.continens idem quod ius commune valet z ex eo potest agi vel excipi.in.l.si stipulatio.nu.2.ff.de ver.obl. fo.10.

3 Sta.imponens penam declinãti iurisditionem potestatis nõ includit clericos.in.l.si quis.nu.5.z.6.ff.de condi.insti. fo.81.

7 Sta.ꝙ vxori passe morã in restõne dotis debeanť vsure ꝑ cẽtenario quolibet anno quare valeat seu toleretur.in.l.j.nu.13.C.de sum.trini. fo.4.

7 Statutum ꝙ bannitus debeat infra mensem cõparere alr's habeatur pro confesso z possit condemnari licet quis sciat se bãnitum z fore citatuz per statutum z non comparet nõ denegatur sibi beneficiuz appellandi.in.l. properandum.§.cum autem.nu.3.C.de iudi. fo.110.

7 Sta.qd causa debeat committi ad cõsilium sapientis altera parte postulante debet intelligi quãdo esset dubia probabili dubitatione nõ quãdo est clara z sine dubitatione.in.l.ij.nu.4.C.de legi. fo.24.

3 Statutũ in quo per indirectum tollitur appellatio que de iure cõi posset fieri ad superiorem.in.l.que sub.nu.5.ff.de condi.insti. fo.81.

4 Sta.an possit disponere qd si filius delinquat teneatur pater pro eo.in.l. j.nu.2.ff.de his que pe.cau.relin. fo.67.

8 Statutũ lz dicat qd a snĩa potestatis nõ appelleť poterit tñ appellari a snĩa sui vicarij vel delegati.in.l.a procõsulibus.nu.2.C.de appel.fo.128.

3 Statutũ quod doctores collegij possunt interponere autoritatem in emãcipationibus liberorum an vnus doctor collegij poterit emãcipare filiuz coram alio doctore.in.l.seruus.nu.5.ff.de condi.insti. fo.83.

3 Sta.si ꝑmittit heredib' occisi occidere occisorẽ z titius occidit meuiũ an poterũt heredes meuij illũ occidere etiã anteq̃ fuerit declaratus occisor. in.l.que sub condi.§.de hoc iure.nu.12.ff.de condi.insti. fo.82.

2 Sta.qd quousq3 masculus existat filia femina nõ succedat z tẽpore mortis testatoris existat masculus postea moriatur an tũc filia femina fingať non exclusa.in.l.sufficit.nu.8.ff.de cõdi.indeb. fo.81.

5 Sta.quod mulier nõ possit se obligare sine certa solẽnitate puta sine consensu mariti an habebit locũ si mulier faciat aliquem actũ tanq̃ procuratrix.in.l.quamuis pupillus.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.50.

7 Stat.quod si aliquis decesserit cum filijs masculis legitimis z naturalibus non succedant femine z aliquis decesserit cum filio masculo originaliter bastardo licet legitimato ꝙ ille non excludat filiam feminam.in.l.fi. nu.3.C.de his qui ve.eta.impe. fo.90.

3 Sta.qd bannitus in cẽtũ põt impune offendi z reperiať aliquis bãnitus vno banno in quinquaginta z alio banno in alijs quinquaginta ꝙ talis non dicatur bãnitus in cẽtum.in.l.ij.nu.6.ff.de condi.insti. fo.80.

6 Statutuz quod mulier vel minor non possit se obligare vel alienare sine certa solennitate z mulier vel minor alienauit vel se obligauit cum iuramento non seruata solennitate statuti an cogatur ad ipsam obseruãtiaz. in.l.si quis pro eo.nu.7.z.8.ff.de fideius. fo.57.

7 Statutũ qd minor vel mulier nõ possit cõtrahere sine presentia duorũ cõsanguineorũ bone vite z fame si adhibeanť cõsanguinei vsurarij qd non valeat ꝯtractus.in.l.improbũ.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro. fo.64.

4 Statuta duplicãtia penam nõ habẽt locum in penis cõsistẽtibus in specie.in.l.lucius.§.impuberem.nu.4.ff.de lega.ij. fo.61.

8 Statutum si disponat de testis z de cõtractib' vt soluať gabella z annullat cõtractum si nõ fuerit soluta z de testamẽto nihil dicit qd tũc nõ annullet testamẽtum.in.l.testamẽtum.nu.5.C.de testa. fo.38.

3 Sta.si punit in plus maleficia commissa de nocte q̃ de die an commissa ante solis ortũ postq̃ tamẽ celũ incipit albescere dicanť cõmissa de nocte vel de die.in.l.titius.§.lucius.nu.2.z.4.ff.de liber.z posthu. fo.50.

8 Statutum loquẽs in plurali sine cõsensu propinquoruz z nõ habeat nisi vnum sufficit cõsensus illius.in.l.j.nu.3.C.vnde vir z vxor. fo.23.

8 Sta.si punit sacrilegium an intelligatur secũdum ius canonicum an secũdum ius ciuile.in.l.si nondum.nu.4.C.de furtis. fo.7.

3 Sta.ꝙ muliere predecedẽte sine liberis vir lucreť dotez z decedat cũ liberis poterit mater de dote testari etiã in ꝑsonas extraneas dũmodo relinquat filijs legitimã.in.l.si cum dotem.nu.10.11.z.12.ff.so.ma. fo.15.

2 Sta.ꝙ filiusfa.non possit se obligare sine patre q̃q̃ sit cõstitutus in publico officio locũ habebit nisi sit talis dignitas q̃ liberet eũ a patria ptãte z quid si cõtrahit cum repu.in.l.j.§.in filiofa.nu.2.ff.ad macedo. fo.86.

1 Statutũ ꝙ cause ꝯsanguineoꝝ cõpromittãť tale cõpromissuz poterit fieri a tutore noie pupilli z de iure z de fcõ.in.l.si plures.nu.5.ff.de pac.fo.56.

1 Statutũ loci mariti nõ vxoris debet inspici si queriť de lucro dotis fiẽde per maritũ.in.l.cum quedam.nu.7.ff.de iurisd.om.iud. fo.20.

8 Statutũ ꝙ minor.xviij.annis nõ possit testari extẽditur etiam ad codicillos.in.l.si quis seruo.nu.16.z.7.C.de furtis. fo.11.

8 Statutũ an valeat ꝙ testamẽtum valeat coraz tribus testibus vel coram vno cum sacerdote.in.l.fi.nu.2.C.de testa. fo.42.

3 Sta.ꝙ vir lucretur dotem vxoris premortue nõ habet locũ in sponsa licet dotẽ tradiderit nisi sit desponsata per verba de presenti quia tũc vere est vxor.in.l.de diuisione.nu.15.z.16.ff.sol.ma. fo.7.

6 Statuta seruare iurans an teneatur seruare nõ solũ presentia sed etiã futura.in.l.si stipulatus.§.cũ stipulamur.nu.3.z.4.ff.de ver.obli. fo.22.

8 Sta.ꝙ si quis decesserit intestatus zc.ꝙ talis admittatur z talis excludatur aliter q̃ disponat ius cõe an habeat locũ in pupillo z quid si diceret sine testamẽto.in.l.generaliter.nu.2.C.de insti.z substi. fo.47.

8 Sta.ꝙ nõ valet a.x.libris supra nisi sit insinuatũ z ego habeo cõtra te instrumẽtuz de.c.libris nõ insinuatum sed inspecta paupertate tua nõ põt soluere vltra.x.ꝙ tñ nõ valeat.in.l.in offerẽdis.nu.2.C.de appel.fol.129.

5 Statutum vel pactum de dote lucrãda ꝙ habeat locum etiam in dote nõ soluta constãte matrimonio.in.l.nõ tãtum.nu.3.ff.de re iudi. fo.71.

8 Sta.si dicat ꝙ debeat qs appellare infra.x.dies z ꝙ post.x.dies hẽat terminũ.xxx.dierũ ad ꝓsequẽdũ z appellauit in ꝑma die incipit statiz currere tp̃s ad prosequẽdũ.in.l.fi.§.eo addito.nu.3.C.qui admit. fo.18.

1 Sta.ꝙ ille teneatur pro homicidio commisso in suo territorio nõ hz locũ si reperiatur aliquis occisus in illo territorio nisi aliter cõstet.in.l.si per alium.§.docere autem.nu.4.ff.ne quis eum qui. fo.30.

2 Sta.si ꝑꝑ cõfessionẽ minuat quartã partẽ cõdẽnatiõis in criminalib' et re' primo negauerit z postea vult ꝯfiteri nõ teneť accusator talẽ ꝯfessionẽ recipe z si receperit an teneať ea vti.i.l.cũ q.nu.6.ff.de iureiurã. fo.27.

2 Statutũ ꝙ ꝯtra instrumẽtũ guarẽtigie nulla possit obijci exceptio ꝙ eo nõ obstãte possit obijci exceptio ꝙ ille qui se obligauit nõ erat habilis ad se obligãdum.in.l.j.nu.6.ff.de cõsti.pecu. fo.62.

6 Sta.ꝙ instrumẽta mittãtur executioni sicut snĩa diffinitiua an statim ꝙ quis obligatur per instrumẽtum dicatur cõstitutus in mora si nõ precessit interpellatio.in.l.quoties.nu.2.ff.de ver.obl. fo.20.

8 Statutũ si fiat hodie ꝙ in testamẽtis seruetur certa solẽnitas alr's nõ valeant tamẽ si sint aliqua iam facta valebunt sine illa solẽnitate licet testator potuerit mutare.in.l.iubemus.nu.6.C.de testa. fo.41.

3 Sta.ꝙ mulieri debeãť qnq3 ꝑ cẽtenario ꝑ alimẽtis quousq3 dos restituatur an possit mlier cũ bona ꝯscia illd facere.i.l.diuortio.n.7.ff.so.ma.f.8.

4 Sta.de dote lucrãda hz locũ i dote ꝑmissa z nõdũ soluta vt possit peti ẽt so.ma.ꝑ mortẽ viri.in.l.mulier.§.cũ ꝑponeretur.nu.4.ff.ad treb.fo.107.

7 Sta.ꝙ instrumẽtum mittatur executioni non obstante quacunq3 exceptione que debeat reseruari post sentẽtiam z per metum coegisti me per publicum instrumẽtum ad promittẽdum tibi aliquid, si postea cessante metu soluam nõ videor approbare cõtractum cum videar soluisse timore statuti.in.l.ij.nu.8.C.quod me.cau. fo.75.

1 Sta.ꝙ de maleficio reperto per familiam potestatis stetur relationi familie vel quod denuntiationi facte per syndicum communitatis stetur z relationi illius debet intelligi nisi cõtrarium probetur vel videbitur.in.l.ij. §.si absens.nu.9.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.

7 Statutũ si disponit ꝙ nõ possint bona alienari in nõ subditũ nõ cõp̃hẽdũtur eccl'ie vel eccl'iastice ꝑsone.i.l.iubem'.nu.3.C.de sacrosan.eccl.fo.6.

3 Sta.ꝙ instrũa dotalia mittanť executioni sicut snĩa diffinitiua locũ habebit etiã in quasi dote.in.l.si cum dotẽ.§.si mulier.nu.3.ff.so.ma. fo.18.

5 Statutum ꝙ de dãno stetur iuramento dãnum passi ꝙ licet iurauerit tñ sit querẽdum de damno an sit datum secus si dicat ꝙ stetur relationi saltuarij.in.l.qui bona.§.qui damni.nu.2.ff.de dam.infec. fo.14.

7 Statutum ꝙ filiusfa.non possit se obligare sine cõsensu patris nisi sit mercator z si sit mercator sed nõ obliget se ex causa mercãtie an erit efficaciter obligatus.in.l.fi.nu.4.C.ad macedo. fo.185.

1 Statutum excludẽs ab actiõe creditorẽ negligẽtem petere infra certum tp̃s an valeat.in.l.hec aũt.nu.4.ff.de serui.vrba.predio. fo.159.

8 Sta.ꝙ existẽte patruo defuncti nõ succedat mater, an mater excludetur si extat patruus magnus defuncti.in.l.j.nu.2.C.de succes.edic. fo.22.

1 Sta.ꝙ vir lucreť dotẽ vxoris premortue nõ hz locũ in sponsa de futuro q̃ dedit dotem z premoriať.in.l.vxores viri.nu.8.ff.de infa. fo.80.

5 Sta.ꝙ possit peti diuisio non obstante quocũq3 lapsu temporis qr ab altero ex socijs tota res tanq̃ sua fuit possessa z prescripta an debeat intelligi scilicet durãte communione.in.l.fi.nu.2.ff.pro dote. fo.66.

7 Statuta.nõ sunt necessario allegãda z posito qd nõ fuerint allegata iudex potest ferre sententiã secũdum formã statutorum: consuetudo vero est allegãda z probãda.in.l.vna.nu.2.C.vt que desunt aduo. fo.62.

2 Statuta negotiatorum z mercatorum sunt inter eos seruãda.in.l.cũ qui. §.quod exigimus.nu.3.ff.de consti.pecu. fo.63.

4 Sta.ꝙ forẽsis ñ possit acqrere bõa imobilia z legeť res imobilis alicui forẽsi dẽbiť estiatio z sic legatũ ñ ẽ nllũ.i.l.idẽ iul.§.ꝯstat.n.4.ff.d le.j.f.16.

3 Statuto vel consuetudine licet contineatur quod talis habeat primam

vocē ꝛ talis ſecūdā iſte voces nō ſunt maioris efficacie ꝙ̄ ſequētiuꝫ lꝫ importēt maiorē honorem.in.l.ſi quis ita.nu.4.ff.de here.inſti. fo.66.

8 Statuto qđ filius poſſit hereditatem ſui patris repudiare an ſi repudiauit poſſit nepos eam habere de iure ciuili ex forma ſtatuti.in.l.j.nume.7.10.ꝛ.11.C.vnde libe. fo.20.

4 Statuta quod verba teſtatoris intelligātur ſecundū qđ iacent ſine ſubauditu vel interpretatione ꝛ legatū ſit factum ſub conditione dandi cuꝫ vere non impleat liberando an conſequatur quis legatum.in.l.iulianus.nu.3.ff.de condi.ꝛ demon. fo.74.

2 Statu.qđ cuilibet actioni preſcribitur ſpatio.xx.annorum debet intelligi de illis actionibus que ſi non eſſet ſtatutuꝫ durarent vltra.in.l.cum poſt.nu.2.ff.quando de pecu.anna.eſt act. fo.93.

3 Sta.ꝙ extante filio maſculo nō ſuccedat filia femina nō pōt ſubeſſe alia rō niſi vt ſalua ſit agnatorum dignitas.i.qđ bona remaneāt penes agnationē que cōſeruaꝛ per maſculos que rō reſultat ex preſumptione iuris ꝛ habetur pro expreſſa.in.l.ſi vero.§.de viro.nu.2.ff.ſol.matri. fo.32.

8 Sta.ꝙ cauſe inter cōſanguineos debeant compromitti non habet locuꝫ ſi partes contenderēt de vno de quo eſſet caſus legis nec debet fieri compromiſſum altera parte.in.l.ancille.nu.[illegible].C.de furtis. fo.8.

1 Statutū ſi vetat doctorib⁹ legētib⁹ ne exerceāt aduocatiōīs offīn poterūt tū i camera ꝯſulere nō allegare ꝛ qd i cōſultore.i.l.j.n.7.ff.de poſtu.f.76.

8 Statutum qđ patronus vel agnatus excludat matrē vtrū etiam excludet cognatos quos mater excluderet licet ipſe patruus vel agnatus non excluderet.in.l.illam merito.nu.6.7.ꝛ.9.C.de colla. fo.27.

1 Statutum ſi prohibet aliquam exceptioneꝫ opponi ſub pena non habet debitor imputare fideiuſſori cur illam non appoſuit.in.l.at qui natura.§.cum me.nu.8.ff.de neg.geſt. fo.107.

8 Statutū ꝙ exiſtēte fratre nō ſuccedat mater ab inteſtato an habeat locū in ſucceſſione pupilli.in.l.in teſtamento.nu.6.C.de teſta.mili. fo.30.

1 Statutum ſi imponat penam deſiſtenti a lite duo debent probari vt pena locum habeat.in.l.deſtitiſſe.nu.2.ff.de iudi. fo.116.

4 Statutum ꝙ debitor pro debito poſſit capi an valeat.in.l.titio centum.§.titio centum ꝛ ſer.nu.2.ff.de condi.ꝛ demon. fo.77.

8 Statutum an poſſit ex toto tollere legitimam debitam iure nature.in.l.ſi vt allegas.nu.2.C.ad leg.falc. fo.92.

7 Statutum qđ qui aliquem occiderit decapitetur ꝛ aliquis proijciēdo lapidem ꝛ non credens aliquem occidere occidit non debet decapitari.in l.ꝛ ſi ſeuerior.nu.5.C.ex quib.cau.infra.irro. fo.62.

7 Sta.ꝙ bānito non reddaꝛ ius nec agēdo nec excipiēdo ꝛ ego ago cōtra bānitum an poterit bānitus deducere in notitiā iudicis qđ actor nullaꝫ habet actionē nec dicit excipere.in.l.vbi pactū.nu.8.C.de trāſac. fo.57.

1 Statutum de lucrando totā dotem vxore predecedēte in matrimonio ſi ſit in domicilio mariti ſed in domicilio vxoris nō ſic debet ſeruari ſtatutum in domicilio viri.in.l.exigere.nu.2.ff.de iudi. fo.129.

3 Sta.ꝙ incarcerat⁹ nō dꝫ relaxari niſi datis fideiuſſorib⁹ de repreſentādo ꝛ nō reperiaꝛ ad cui⁹ inſtantiā quis fuit incarcerat⁹ poteſt relaxari non datis fideiuſſoribus.in.l.mulier.nu.5.ff.de condi.inſti. fo.83.

8 Sta.ꝙ q agit alieno noīe debeat in primo actu ꝑducere mādatū ꝛ facere mētionē de notario q fuit rogat⁹ ꝛ ꝙ aliter nō valeat proceſſus ꝛ aliquis ꝑduxit inſtr̄m mādati ꝛ dixit de quo fuit rogat⁹ notari⁹ de alexādrinis ꝛ omiſit nomē ꝓpriū an valeat ꝓceſſus.i.l.errore.nu.6.C.de teſt. fo.37.

2 Sta.ꝙ ex ꝯtractu vnius de socijs mercatorib⁹ teneanꝛ alij an habeat locū ſi aliqui cōtraxerūt ſocietatē cū cōditione ꝙ nullus eorū ſine altero poſſit aliquid facere.in.l.j.§.ſi plures.nu.3.ff.de exerci.act. fo. 79.

8 Statuto ꝙ ſi duo habeant rem communē ꝛ vnus altero irrequiſito poſſit ſocius emptorem compellere ad ſibi reuendendum pro eodem pretio ꝛc.in.l.apud antiquos.nu.8.C.de furtis. fo.11.

3 Stat.ꝙ mulier non poſſit facere teſtamentū ſine conſenſu viri non valet tanꝙ̄ iniquū.in.l.ex facto.nu.6.ff.de vulga.ꝛ pup. fo.78.

3 Sta.ꝙ bānitus poſſit impune offendi ꝛ aliquis a ſnīa banni appellauit ꝙ appellatione pendēte nō poterit offendi ꝛ quid ſi deſerit appellationē.in.l.qui a latronibus.§.ſi quis.nu.3.ff.de teſta. fo.37.
Quid ſi non appellauit ſed petat caſſari.

7 Statutorū rō dicētiū ꝙ mulier vel minor nō poſſit cōtrahere ſine p̄ſentia duoꝝ vl̄ triū ꝯſanguineoꝝ.i.l.trāſactionē.nu.4.ꝛ.5.C.de trāſac. fo.55.

7 Sta.ꝙ bānitus nō audiatur etiam in defendendo an valeat.in.l.omnes qui.nu.5.C.de epi.ꝛ cle. fo.17.

7 Sta.qn̄ trāſit in ꝯtū nō pōt a ſtatuētibus reuocari vt ſi ſtatutū dicat ꝙ quicūqꝫ forēſis veniet ad habitādū in ciuitate vel comitatu ſit exempt⁹ a factiōibus communis per decēniū.in.l.digna vox.nu.6.C.de leg.fo.24.

4 Statutum ꝙ minor.xx.annis non poſſit teſtari non poterit etiam codicillari.in.l.ij.nu.2.ꝛ.3.ff.de leg.j. fo.3.

7 Statutū ꝙ vicinus vel conſors poſſit retractare infra annum vēditioneꝫ factā per vicinū vel conſortē ipſo nō requiſito an poterit etiam retractare permutationem.in.l.j.nu.3.C.commu.vtriuſqꝫ iudi. fo.159.

3 Sta.ꝙ filia dotata non ſuccedat cum maſculo tūc ſi decedat patre viuēte ſuperſtitibus filijs an filij excludātur a ſucceſſione aui.in.l.qui ſuperſtitis.nu.5.ff.de acqui.here. fo.106.

5 Statutū ꝙ ſi quis ruperit cōfinia cū ſuis animalibus qꝛ inducat in territorū ſine licentia perdat animalia an habeat locū ſi animalia ab aliquo confugerūt ꝛ ingreſſa ſunt alienum territorium ꝛ rupit cōfinia.in.l.interdum.§.ſerui qui.nu.2.ff.de publi.ꝛ vecti. fo.29.

2 Sta.ꝙ poteſtas nō poſſit cognoſere vel inquirere de maleficijs ante introitū ſui regiminis per ſex mēſes ꝛ durant de preſenti.in.l.cum qui.§.in popularibus.nu.6.ff.de iureiur. fo.28.

8 Sta.ꝙ debilitans mēbrū tali pena puniaꝛ ꝛ aliqs amputauit digitū icidit i penā qꝛ manū debilitauit q̄ ē mēbrū ꝛ caut⁹ ſit accuſator vel inqſitor ꝙ nō dicat digitū debilitatū ſꝫ manū.i.l.ſi fugitiui.n.4.C.đ ſer.fug.fo.3.
Uide latius de materia ſtatutorum.ibi.nu.6.7.8.11.ꝛ.12.

5 Statutū ſi dicat ꝙ laudū debeat notificari ei ꝯtra quē latū eſt infra decē dies a die quo latū fuerit al's nullū ius acquiraꝛ ei pro quo latū eſt ꝛ latū ſit poſt mortē alteri⁹ ex cōpromittētibus cū actū eſſet ꝙ nō expiraret per mortē ꝛ hereditas iacuit vltra dictū tempus ex hoc non vitiatur laduꝫ in.l.dies cautioni.§.toties.nu.2.ff.de dam.infec. fo.11.

6 Sta.ꝙ minor.xviij.annis non poſſit obligari ſine cōſenſu curatoris ꝛ minor habeat patreꝫ an ſufficiet patris autoritas.in.l.ſi ſeruus.§.pupillus.nu.5.ff.de verb.obli. fo.43.

8 Sta.ꝛ grauamina inuenta tempore guerre debent ceſſare ſuperueniente pace.in.l.j.nu.2.C.de cadu.tol. fo.93.

2 Sta.ꝙ ꝓ tali delicto imponaꝛ certa pena pecuniaria quā ſi non ſolueret infra certū tp̄s amputeꝛ manus ꝛ pena augmētetur ꝑ negationē vel qđ ſimile an ſufficiat ſoluere penā originariā.i.l.j.nu.6.ff.de in lit.iur. fo.32.

8 Sta.ſi faceret mētionem de gradu an intelligatur prout ſumitur de iure ciuili an prout de iure canonico quo iure plus extenditur in duplo gradus.in.l.ſi.nu.5.C.de ſucceſ.edic. fo.22.

7 Sta.diſponens vt licitum ſit occidere vel offendere bannitum valet.in.l.j.nu.2.3.4.ꝛ.6.C.vbi quādo liceat vni. fo.129.

8 Statutū ꝙ bādū dēat redigi i ſcriptis al's nō valeat ꝛ culpa notarij cōmittatur non valebit bandū.in.l.ambiguitates.nu.2.C.de teſta. fo.40.

8 Statutum ſi excludit feminam propter maſculum ꝛ femina pretereatur ꝙ teſtamentum nō ſit nullum de iure ciuili ꝛ an debeatur legitima filie in.l.filie dotem.nu.3.C.de colla. fo.24.

4 Sta.ſi excludit filiam a ſucceſſione ſed mandat eam dotari ſecundū condecentiam perſonarum ꝛ fuit dotata vltra legitimam ꝙ in illo vltra nō poſſit grauari.in.l.lucius.§.maritus.nu.5.ff.ad treb. fo.123.

5 Sta.ſi primo ponat regulā ꝛ poſtea exēpla ꝙ tūc cōprehēdat ēt alios caſus ꝙ̄ exēplificatos.in.l.dāni infecti.la.ij.nu.2.ff.de dam.infec. fo.21.

8 Statutū ꝙ inſtrumentū publicū mittatur executioni an habeat locum ſi inſtrumentum fuerit perditum ꝛ per teſtes peritos probetur eius tenor.in.l.noſtram prouiſionem.nu.5.C.de teſta. fo.41.

8 Sta.ꝙ ſtetur dicto nuntij vel familie de aliquo dāno vel caſu tamē poterit probari contrarium.in.l.j.nu.3.C.de re iudi. fo.121.

5 Sta.ſi in ſtatuto fieret mentio de actore vel de actione an extendatur ad rem ſeu exceptionem.in.l.j.nu.5.ff.de excep. fo.77.

7 Sta.ꝙ ꝯctus fact⁹ a minore.xxv.annis maiore tamē.xviij.valeat an poſſit peti reſtitutio.in.l.momētanee.nu.3.ꝛ.4.C.q legi.pſo.in iudi.fo.114.

7 Statutū ꝙ ille q hꝫ p̄diū.xiiij.camporū iuxta prediū alteri⁹ quatuor camporū poſſit ingroſſare p̄diū ſuū petēdo illū cōpelli ad vēdēdū prediū quatuor cāpoꝝ an ſi ſit vltra quatuor pro quarta vel quinta parte vni⁹ cāpi ceſſet diſpoſitio ſtatuti.in.l.quinqꝫ pedum.nu.2.C.ſi.regun. fo.161.

8 Sta.ꝙ ſi occidēs hūerit pacē ab hr̄de occiſi nō dēat decapitari ſꝫ ſoluta certa pena pecuniaria retrahaꝛ de bāno ꝛ illi occiſo ſucceſſerūt tres heredes ꝛ ille occidēs habuit pacē cū vno an hoc ſufficiat ad euitādū mortem ſi alij nolūt facere pacē.in.l.ij.nu.6.ꝛ.7.C.de liber.ꝛ eorum libe. fo.15.

1 Statutum ciuitatis ſicut debet ſeruari in terris comitatus vel ſubditis in defectum proprij ſtatuti ita ꝛ conſuetudo ſuperioris in defectū ſpecialis.in.l.de quibus.nu.4.ff.de legi. fo.12.

7 Sta.ſi dicat ꝙ teſtamenta inſinuata vel redacta in memorialib⁹ cōmunis nō p̄nt expugnari an debeat intelligi de expugnatione que fieret cōtra teſtamēta de ſe valida.in.l.cum lege.nu.5.C.de epi.ꝛ cle. fo.19.

4 Sta.ꝙ appellans vel petens reſtitutionem debeat cauere cuꝫ fideiuſſore de reſtituendis expenſis ꝛ al'r proceſſus factus nō valeat ꝛ cautio nō fuit petita nec eam obtulit ſed in cauſa proceſſit an proceſſus ſit nullus.in.l.peto lucium.§.fratre.nu.3.ff.de leg.ij. fo.56.

3 Statutū ꝙ vulneratus poſſit propria autoritate vindictā ſumere vſqꝫ ad moderatā percuſſionem nō tamē poterit illud per aliū exercere odio vindicte.in.l.ſi cum dotē.§.tranſgrediamur.nu.2.ff.ſo.ma. fo.17.

4 Sta.ſi dicat ſoluendā eſſe gabellā de omni contractu ſed de inſtrumēto liberationis nō ꝛ aliquis promiſit vendere ꝛ vēdidit ꝛ fecit inſtr̄m an de hoc inſtrumēto venditionis erit ſoluēda gabella licet ſit vt libereꝛ a prima promiſſione.in.l.ſi pupillus.na.2.ff.ad leg.falc. fo.90.

7 Statuta excludētia feminas extātibus maſculis ſunt cōtra ius commune.in.l.inter filios.nu.2.C.famil.erciſ. fo.155.

4 Sta.ſi annullaret iuramētum vt ſi diceret cōtractum minoris nō tenere etiam ſi ſit iuramento vallatus ſine certa ſolēnitatē an valeat.in.l.ſi quis §.ſi quis.nu.3.ff.de leg.j. fo.40.

3 Sta.inducens incapacitatem dicitur penale ꝛ odioſum.in.l.ſi is qui.nu.2.ff.de vulga.ꝛ pupil. fo.[illegible]

5 Statutū ꝙ ſi fili⁹ fuerit repert⁹ tenere bona paterna teneaꝛ ſubire onera hereditaria nec poſſit ſe excuſare [illegible] tanꝙ̄ heres ꝛ vxor teſtatoris

testatoris eiusq̧ mater obtinuit tenutam in bonis paternis pro dote sua ꝛ filius stet in domo vna cum matre an teneatur.in.l.qui iure.nu.4.ff.de acqui.posses. fo.51.

5 Statutum si fiat super aliquo super quo est prouisum de iure cōmuni nō cēsetur derogatum iuri communi licet diuersimode statuatur.in.l.j.§.dixerit.nu.4.5.6.ꝛ.7.ff.de publi.ꝛ vecti. fo.26.

8 Statutum excludens abintestato feminam extante masculo an habeat etiam locum si factum sit testamentuȝ in quo masculus fuit institutus ꝛ femina preterita.in auť.ex causa.nu.10.ꝛ.13.C.de libe.prete. fo.55.

1 Sta.factum ab vno magistratu an liget ipsum sicut alios ꝛ ꝙ contra eū retorqueatur.in.l.j.§.qui.nu.6.ff.quod quisq̧ iur. fo.21.

4 Sta.laicorū imponens penā clericis si aliquid faciāt sicut nō valet ita si imponat penā cōsanguineis eorū qui sunt de iurisditione si clerici aliqd faciāt.in.l.heres meus.§.quod in fraudē.nu.2.ff.de cond.ꝛ demō.fo.79.

1 Sta.ꝙ sit licitū occidere bānitū ꝛ pater sit bānitus nō licet filio occidere si contrafacit nō prodest sibi illud statutum nisi sit bānitus propter patriā appropinquatā.in.l.j.§.ius gētium.nu.3.4.ꝛ.5.ff.de iusti.ꝛ iur.fo.3.

1 Statutum imponens aliam penam ꝙ ius commune non tollit ius commune.l.non est nouum.nu.2.ff.de leg. fo.11.

3 Statuta maxime penalia debent proprie intelligi ꝛ non extēdi ad casum fictum ꝛ quid si puniunt illud quod est de genere prohibitorū.in.l.si seruum.§.pretor.nu.4.ff.de acqui.here. fo.100.
Uide latius ibidem.nu.6.7.ꝛ.8.

3 Sta.ꝙ existente masculo vel agnato non succedat filia femina ꝙ preteritio filie femine non reddat testamentum nullum nec etiam descendentiū ex ea.in.l.gallus.§.ꝛ quid si.nu.10.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.52.

1 Sta.ꝙ appellans infra tot dies post appellationem debeat procedere in causa al's habeatur appellatio pro deserta qđ sufficiat quem fecisse partē citari in rub.nu.2.ff.de in ius vocan. fo.24.

6 Sta.qđ de expēsis vel dānis stetur simpl'r iuramēto dānū passi an intelligatur nisi aduersariꝰ probet ꝯtrariū.in.l.si.nu.5.ff.de preto.stipu.fo.82.

5 Statutū si prohibet asportari frumētum extra comitatū sub certa pena ꝛ aliquis fuit repertꝰ portare in itinere non tamē exiuerat comitatum an incidat in penā.in.l.cotē.in.§.dominus.nu.2.ff.de pub.ꝛ vecti. fo.28.

4 Sta.qđ si aliquis voluerit aliquā mulierē cognoscere puniatur ꝛc.debet exponi.i.voluntarie cognouerit.in.l.j.nu.9.ff.de leg.ij. fo.44.

1 Statutū qđ nō valeat reformatio nisi fiat proposita per priorem ancianorum qđ tamē valeat si reperiatur reformatio facta a consilio vel populo ꝛ non appareat de proposita.in.l.j.nu.2.de constitu. fo.13.

6 Sta.qđ positioni debeat responderi simpl'r al's rñdens habeať pro cōfesso ꝛ ego pono qđ mutuaui tibi cētū tu negas ꝛ subdis qđ si appareat me mutuasse restituisti vl'i meas vtilitates expēdisti vl'fecisti pactū de nō petēdo an talis habeať ꝑ ꝯfesso.i.l.j.§.si qs simpl'r.nu.2.ff.de ꝟ.obl. fo.3.

1 Sta.qđ cōfectio inuētarij nō profit heredi quominus teneatur omnibus creditoribus insolidum an sit seruandū quātū ad bona alibi sita ꝛ creditoribus alibi existentibus.in.l.si fideicōmissum.nu.4.ff.de iudi. fo.126.

1 Sta.qđ occupātes plateam cum corio bestie grosse soluāt tantū de gabella ꝛ aliquis tenet coriū in manu ad vendēdum qđ tanꝗ occupans teneatur soluere.in.l.qui in cella.nu.2.ff.de serui.rusti.predio. fo.162.

5 Statutum vel cōsuetudo si extat qđ si vicinus vendat rē nō requisito vicino habeat vicinus facultatē infra annū reuocādi rem qđ ista facultas possit cedi.in.l.j.§.vsufructuarius.nu.5.ff.de ope.no.nuntia. fo.3.

7 Sta.qđ syndicus comitatus debeat denūtiare maleficia infra decē dies si per illum cōtra quem cōmissa sunt fuerint sibi denuntiata an illi decem dies currant a tempore maleficij cōmissi ꝛ debet fieri in scriptis ista denuntiatio.in.l.si quis nolente.nu.3.C.de neg.gest. fo.74.

3 Statutum faciens mentionem de vero filio intelligitur de vero ꝛ naturali.in.l.si.nu.3.ff.de iur.deli. fo.85.

7 Statuta recipiunt interpretationem restrictiuam ne quis indebite damnum patiatur.in.l.si serui.nu.2.3.4.ꝛ.5.C.de noxa. fo.161.

7 Statutū si dicat qđ ad petitionē partis debeat fieri cōpromissum qđ tale statutū non habeat locum post publicatas attestationes vel qñ quis haberet executionem paratam super instrumētum guarentigie vel sentētiā ꝛ an tale statutum dicatur fauorabile.in.j.consti.C.nu.5.10.ꝛ.13. fo.2.

7 Sta.qđ nō valeat snia nisi sit soluta gabella ad rationē sex denariorū pro libra ꝛ lata sit sententia.in.c.ꝛ nō fuit soluta gabella nisi pro quinquaginta qđ in totū erit sentētia nulla.in.l.j.nu.2.3.ꝛ.4.C.si aduersꝰ iud.fo.81.

4 Sta.qđ negans maleficiū ꝛ cōuictus condēneť in duplū ꝛ aliud statutuȝ dicat qđ soluenti infra.x.dies remittatur quarta pars ꝛ aliquis qui negauit maleficiū fuit cōdēnatus in duplū ꝛ postea vult soluere condēnationem infra.x.dies qđ in illo duplo qđ soluit propter negationē non gaudeat beneficio alterius statuti diminuētis quartam sed solū in originali pena maleficij.in.l.cum pater.§.legato.nu.2.ff.ad leg.falc. fo.93.

7 Sta.qđ cause inter consanguineos compromittantur ꝛ aliquis cōsanguineus malus vēdidit tibi rem meā ꝛ cum mouerim tibi liteȝ veniat ad te defendendum an possit ex persona sua petere qđ causa compromittatur quia consanguineus.in.l.j.nu.4.C.vbi in rem actio. fo.125.

6 Sta.si imponat centum pro vulnere ꝛ mille pro homicidio ꝛ aliquis accusatꝰ vel inquisitꝰ de vulnere dedit fideiussores ꝛ relaxatꝰ est qui pena est pecuniaria ꝛ postea ille vulneratꝰ mortuꝰ ē ꝛ iudex cōdēnauit accusatū i mille an teneātur fideiussores.in.l.fideiussores.nu.2.ff.de fideiuſ. fo.59.

1 Sta.si disponit illud idem quod ius commune nō potest dici statutum s.ius commune.in.l.ius ciuile.nu.2.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.8.

4 Statutum si dicit instrumentum debere mitti executioni realiter ꝛ personaliter ad voluntatem creditoris semper tamē debet citatio debitoris vt veniat ad dicendum causam quare non debet executioni mādari.in.l.postulante.nu.5.ff.ad treb. fol.112.
Statutum si dicat qđ frater non possit facere capi fratrem an heres fratris poterit facere capi.ibi.nu.7.

4 Statutum si imponit penam extrahentibus bladum extra territoriū vt publicetur mulus ꝛ bladum ꝛ alio statuto cauetur qđ pena duplicetur si delictum committatur de nocte ꝛ aliquis extraxit de nocte ꝙ non teneať ad duos mulos.in.l.meuius.§.duobus.nu.10.ff.de leg.ij. fo.53.

8 Statutum ꝙ nō instituens onera cōmunis nō possit acquirere immobilia an tales poterūt acquirere.in.l.collegū si.nu.3.C.de here.insti.fol.44.

4 Sta.cōtra emētem frumētum in foro ꝛ vendentem nō habet locum in illo qui pro vsu suo licet postea forte nō indigens illud vendat.in.l.cetera.§.sed si parauit.nu.3.ff.de lega.j. fo.17.

3 Sta.ꝙ si permittit filio ꝙ possit hereditatem repudiare an faciat de necessario voluntarium.in.l.ventre.nu.4.ff.de acqui.here. fo.103.

5 Statutum ꝙ quicunq̧ recepit rem alterius puniatur in tantum qualiter intelligatur.in.l.j.nu.4.ff.de ope.no.nuntia. fo.2.

7 Statuta de compromissis fiēdis licet dicātur cōcernere publicam vtilitatem ꝛ statuta abbreuiātia tempus instātie nō tamē debet tātum abbreuiari ꝙ impediatur cognitio.in.l.properādum.nu.2.C.de iudi. fo.108.

8 Statutum ꝙ qui vulnerauit aliquem in domo sua puniatur maiori pena an habeat locum in domo quam ille qui vulnerauit habet communeȝ cum alio.in.l.j.nu.3.C.qui testa.fa.pos. fo.33.

7 Stat.ꝙ cōtumax vel inobediens habeatur pro cōfesso ꝛ decedat anteꝗ condemnetur non potest heres eius cōdemnari virtute talis confessionis in.l.transigere.nu.9.C.de transac. fo.53.

1 Sta.ꝙ mlier vl'minor nō possit se obligare sine autoritate iudicis an sufficiat ꝙ i istrō dicať cā cognita.in.l.cū hi.§.si ptor.nu.2.ff.de trāsac.fol.73.

7 Sta.si dicat ꝙ instrm publicū possit mitti executioni cōtra debitoreȝ per capturā persone ꝙ anteꝗ procedatur ad capturā debeat citari vt veniat ad dicēdū causam quare nō debeat procedi ad executionē contra euȝ al's captus sit relaxādus.in.l.si quis curialis.nu.2.ꝛ.4.C.de epi.ꝛ cle.fo.14.

7 Sta.ꝙ confitenti maleficium remittatur certa pars pene ꝛ reus primo negat an possit postea confiteri vt obtineat beneficium statuti.in.l.cōtra nu.2.C.ad leg.aquil. fo.153.

7 Sta.ꝙ in cā criminali cōtumax ponatur in bāno ꝛ habeatur pro cōfesso ꝛ possit cōdemnari de crimine an si fuit condemnatus possit appellare.in l.si.§.qđ si actor.nu.7.C.de iura.cal. fo.103.

5 Statutum si diceret nō debere aliquid fieri nisi sit expresse actū ꝛc.ꝙ sufficiat vt colligatur tacite ex mēte vt dicatur actum expresse.in.l.pretor ait.§.interdictum.nu.5.ff.de ope.no.nunt. fo.9.

4 Sta.si punit diffamātē aliū nō dr diffamare qui stat in verbis generalibus vt dicēdo talis est vnꝰ malus homo secꝰ qñ descēdit ad speciē vt dicēdo ꝙ est homicida vel adulter.in.l.turpia.nu.3.ꝛ.4.ff.de leg.i. fo.23.

7 Sta.ꝙ extātibus agnatis vsq̧ ad quartū gradum mater nō succedat an tūc deat hr̄e saltē legitimā.in auť.nouissima.nu.14.C.de inof.test.f.131.

1 Sta.dicēs ꝙ bānitus in centum possit impune offendi non habet locum in eo qui fuit bannitus in vna causa.in.xl.ꝛ in alia.in.lx.in.l.si idem.nu.7.ff.de iuris.om.iudi. fo.18.

4 Sta.qđ relictum semel factum non possit adimi sine certa solennitate debet intelligi de ademptione proprie sumpta que fieret in alia volūtate.in l.si ita sit.nu.4.ff.de leg.j. fo.8.

3 Sta.puniēs inducētem falsos testes habet locū etiā si inducat vnū solum falsum testē.in.l.gallus.§.quid si is.nu.2.ff.de libe.ꝛ posthu. fo.53.

1 Statutuȝ ꝙ mulier ingrediēs monasterium nō possit patri succedere extante masculo ꝙ nō valeat.in.l.si quis id.nu.8.ff.de iuris.om.iud. fo.18.

3 Sta.ꝙ mulier vel minor nō possit agere vel cōtrahere sine cōsensu consanguineorum an illi possint prestare consensum per nūtium vel epistolaȝ in.l.si quis mihi.§.iussum.nu.5.ff.de acqui.here. fo.92.

7 Statuta alterius loci sunt ꝓducēda ꝛ probāda in termino dato ad producendum iura non sic de statutis eiusdem loci clausis in volumine statutorum.in.l.ij.nu.9.ꝛ.10.C.si con.ius vel vtili.publi. fo.33.

8 Sta.ꝙ victus victori cōdemnetur in expensis an tūc iusta causa litigādi excuset ab expensis.in.l.terminato.nu.2.C.de fruc.ꝛ lit.expen. fo.121.

3 Sta.ꝙ causa debeat mitti ad cōsiliū sapiētis altera parte petēte ꝛ qñ iudex debeat ꝓnūtiare scđm cōsiliū sapientis al's nō vȝ snia ꝛ sapiens ꝯsuluit reū cōdemnādū ꝛ assignauit suas rōnes q̄ nō placeāt iudici ꝛ cōdemnet ex alia rōne an snia sit nulla.in.l.clodius.nu.3.ff.de acq.here.fo.107.

1 Sta.in fisco locū habent in priuatis nisi appareat causa specialitatis. in l.item veniunt.§.aptanda est.nu.3.ff.de peti.here. fo.147.

8 Sta.si imponit penam vendentibus bladum nisi in platea an etiaȝ emptor talem penam incurrat.in.l.si.nu.4.C.de indi.vid. fo.79.

8 Statutū si dicat ꝙ vulnerāti aliquem in platea manꝰ abscindať ꝛ aliqs vulnerauit aliquem in platea pluribꝰ vulneribꝰ eodem tempore an plures manꝰ sint abscindēde.in auť.sed nouo iure.nu.3.C.de ser.fugi.fol.4.

Index singularium materiarum

8 Sta.qđ cā cōmittatur ad cōsiliū sapiētis ⁊ debeat ferri sentētia scđm cōsi liū tñ a tali snia poterit appellari.i.l.nouū qd.nu.2.⁊.3.C.de app.fo.126.

1 Sta.si dicat ꝙ scholares tractentur vt ciues an debeant intelligi quātuȝ ad commoda ⁊ non ad onera.in.l.nulla iuris.nu.4.ff.de legi. fo.11.

5 Sta.ꝙ de damno dato credatur iuramento domini possessionis ⁊ dedi sti damnum in re per me possessa non tamen eram dominus quando ste tur iuramēto meo ⁊ quādo non.in rub.nu.5.ff.de no.ope.nuntia. fo.2.

6 Sta.introducta per statuta quando dicantur ciuilia ⁊ quando pretoria. in.l.stipulationum.nu.3.ff.de ver.obli. fo.7.

2 Sta.ꝙ mulier nō possit se obligare sine consensu viri ⁊ vir fideiubet pro ea nec aliter de eius voluntate apparet an contractus mulieris valeat.in l.j.nu.4.ff.quod iussu. fo.95.

2 Sta.si prohibeat mulierem vel minorem contrahere sine certa solennita te si contrahat sine ea an talis contractus firmetur iuramento.in.l.j.nu. 4.⁊.6.ff.ad velleia. fo.95.

7 Stat.ꝙ de delicto cōmisso in diebus paschalibus imponat̃ maior pena vel ꝙ non possit diminui pena propter pacē qūo intelligat̃ illud verbū in diebus paschalibus.in.l.omnes.nu.7.C.de ferijs. fo.120.

2 Sta.punientia maleficia improbata de iure naturali vel gentiū tanꝙ cō cernentia publicā vtilitatē sunt late interpretāda secundū mentē non at tenta cortice verborū.in.l.bona fides.nu.3.⁊.4.ff.deposi. fo.105.

7 Sta.ꝙ pater teneatur soluere condēnationē pro filio delinquente ⁊ filius fuerit condemnatus de delicto an poterit fieri executio contra patrē sine nouo processu.in.l.j.nu.7.⁊.9.C.vbi cau.fisc. fo.128.

8 Sta.ꝙ proximior vicinus possit retractare venditionem factam ipso nō requisito ⁊ sint duo vel tres quorum vnus est vicinior altero potest secun dus facere assignari terminum proximiori qui si non retractet infra ter minum potest secundus retractare.in.l.manifestissimi.§.sed querebatur. nu.6.C.de furtis. fo.12.

7 Sta.ꝙ si reus sit cōtumax in veniēdo ad litē ꝯtestādā habeatur pro cō testata ⁊ procedat̃ ad vlteriora ⁊ ita fuit processum nō recuperabit actor expēsas citatiōis illo postea cōparēte.i.l.sancimꝰ.nu.7.C.de indi.fo.112.

7 Sta.ꝙ sententia arbitri mittatur executioni nulla exceptione obstāte an poterit obijci exceptio ꝙ in illum qui tulit sentētiā nō potuit compromit ti.in.l.si.nu.2.C.de recep.arbi. fo.98.

3 Statutum ꝙ bannitus possit impune offendi ⁊ aliquis ignorans ipsum bannitū offendat, gaudet beneficio statuti.in.l.que sub con.§.de hoc iure iurando.nu.4.ff.de condi.insti. fo.81.

1 Statuta ⁊ consuetudines laicorū an ligent clericos.remis.in.l.ex ea cau sa.nu.6.ff.de postu. fo.77.

5 Statuta recipiunt interpretationem restrictiuam ne quis indebite dam num patiatur.in.l.cesar.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti. fo.28.

3 Sta.ꝙ instrumenta mittantur executioni ⁊ perditum sit instrumentum non habebit locum via executiua sed ordinaria.in.l.j.§.sed consulto.nu. 4.ff.de his que in testa.delen. fo.61.

8 Sta.ꝙ extātibꝰ agnatis vsq; ad quartū gradū nō succedat mater an tūc agnatꝰ q̄rti gradꝰ excludat amitā.i.l.si đfunctꝰ.n.2.C.đ suis ⁊ le.f.97.

6 Sta.qđ debeat appellari infra decē dies a die late snie quomodo intel ligatur.in.l.j.§.biduum.nu.4.ff.quando appellan.sit. fo.94.

7 Sta.si dicat bannitū haberi pro cōfesso debet intelligi in comprehensis in ipso bāno.in.l.si aduersarius.nu.4.C.de fide instru. fo.175.

5 Statuitur aliquid in his que multū frequentantur propter publicā vti litatem quod non statueretur si non ita frequentarentur.in.l.iusto.nu.2. ff.de vsuca. fo.61.

1 Sta.si dicit ꝙ de omni instrumento cōtinēte summā librarū.c.debeat sol ui gabella vel registrari aliter nō valeat exceptio instrī procurationis an tūc instrumētum legitimationis de quo non fuit soluta gabella vel non fuit registratum an sit nullum.in.l.in his.nu.3.ff.de leg. fo.10.

2 Sta.ꝙ pro tali delicto imponatur talis pena an etiā cōprehēdat dātem opē vel mādātē.in.l.si necessarias.§.de vēdēdo.nu.3.ff.de pig.act. fo.72.

1 Sta.ꝙ procurator veniēs ad iudicium debeat in primo actu ostēdere in strumētum mādati aliter gesta cū eo nō valeāt :nō cōprehēdit ꝯiunctam personam agētem pro alia cōiuncta.in.l.j.nu.3.ff.de procur. fo.82.

4 Sta.ꝙ filia dotata extāte masculo nō succedat tūc nō excludit̃ tantum ꝑpter masculū sed etiā ꝑpter dotē ⁊ qd si dicat ꝙ extāte masculo filia nō succedat.in.l.titio cētū.§.titio genero.nu.7.⁊.8.ff.de cōdi.⁊ demō.fo.77.

8 Sta.ꝙ cause inter affines compromittant̃ an habeat locū si mortuo filio nurus peteret dotem a socero.in.l.si.nu.5.C.de ver.sig. fo.78.

3 Sta.ꝙ potestas nō possit vltimo mēse sui officij aliquē absoluere a proces su criminali poterit tamen absoluenduȝ pronuntiare.in.l.si quis.§.eius. nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.

8 Sta.ꝙ scholares habeātur pro ciuibus in priuilegiū eorū debet intelligi in his in quibꝰ ciues sunt melioris ꝯditionis ꝙ forēses ⁊ quid si nō in pri uilegium recepti vt in.l.si ruphinus.nu.2.C.de testa.mili. fo.30.

8 Sta.si vult adhiberi cōsensum alterius vt cū mulier cōtrahit qđ debeat interuenire ꝯsensus propinquioris ꝯsanguinei dȝ intelligi si ille est p̄sens ⁊ legitime etatis ita ꝙ cōsentire possit ⁊ an alias possit actū facere sine il lo vel iudex suppleat.in.l.si.§.vbi aūt.nu.5.⁊.6.C.de bo.q.lib. fo.107.

8 Sta.ꝙ creditor qui habet instrumentū possit petere executionem realiter vel personaliter ad sui volūtatem ⁊ ipse fecit se immitti in tenutā bonorū ⁊ tamē debitor nō soluit an poterit vti alia via ⁊ facere ipsum capi per sonaliter.in.l.qui legati.nu.3.C.vt in pos.leg. fo.96.

7 Statutū ꝙ in talibus causis sufficiāt quelibet probationes an debeāt in telligi dummodo sint legitime.in.l.j.nu.2.C.de fi.instru. fol.174.

3 Sta.ꝙ bānitus possit impune offendi ⁊ vnus bannitus offendat alium bannitum qui postea agat vel accuset an tūc exceptio bāni tollatur repli catione bāni.in.l.cum mulier.nu.3.4.⁊.5.ff.so.ma. fo.29.

8 Statutū ꝙ ꝑducēs falsos testes perdat cām ⁊ tutor in cā pupilli ꝑduxit falsos testes ꝙ iste pupillꝰ ꝑdet cām.i.l.ij.nu.5.C.de his q.vt idig.fo.70.

4 Sta.ꝙ de legatis soluatur gabella ad rationē tot denarioruȝ pro libra ⁊ legata sint alimenta vel vsufruc.qualiter inspiciatur quāta q̄titas sit le gata.in.l.hereditatum.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.94.

7 Statutū ꝙ debeat quis citari vt cōpareat per se vel per procuratorem ⁊ iudex citauit aliquem vt compareat simpliciter ⁊ non dixit per se vel per procuratorem an citatio valeat.in.l.si.nu.3.C.de procu. fo.70.

5 Sta.ꝙ qui emit rem ⁊ non fecit eam allibrari vel si nō soluit gabellā inci dat in aliquā penā ⁊ aliquis sit accusatus de hoc an possit euitare ꝯdēna tionē faciēdo allibrari vel soluēdo gabellā ante latam sniam nisi statutū prefigat certū terminū.in.l.hoc edicto.nu.2.⁊.3.ff.de publi.⁊ vec. fo.27.

6 Sta.ꝙ occidēs decapitet̃ nisi hēat pacē ab hr̄dibꝰ offensi an tūc sufficiat habere pacē ab vno.in.l.eadē dicemꝰ.§.cato libro.nu.9.ff.de ꝟ.ob.fol.6.

3 Statuta si reperiantur diuersimode disponētia sup vna materia ⁊ vnuȝ specialiter prouidet aliud gn̄aliter, debemus stare illi ꝙ specialiter proui det.in.l.coheredi.§.qui patrē.nu.4.ff.de vulga.⁊ pup. fo.77.

7 Statuta cōtraria si sunt in volumine statutoꝝ ⁊ vno ⁊ eodē tēpore ꝯfir mātur an recipiāt vigorē, ⁊ sic neutrū per alterū tollat̃ an vero precedēs censeatur correctum per sequēs.in.l.cōtractꝰ.nu.8.C.de fid.instr.fo.177.

8 Sta.ꝙ cause inter propinquos vel ꝯsanguineos vel attinētes debeāt cō promitti ꝙ nō habebit locū in causa que vertitur inter virū ⁊ vxorē ⁊ si dicat ꝙ mulier sine cōsensu propinquorū nō possit se obligare nō sufficiet consensus mariti.in.l.j.nu.2.3.⁊.5.C.vnde vir.⁊ vxor. fol.23.

7 Statutū si simpliciter disponit ꝙ occidens vel percutiens aliquē punia tur tali pena an habebit locum in subdito statuentiū occidente extra ter ritoriū.in.l.romane.nu.2.⁊.3.C.de enuchis. fo.206.

1 Sta.que sunt preter ius commune extenduntur ad casum fictum sed cō prehendunt dūtaxat casum verū nisi casus fictus exprimatur.in.l.ait pre tor.nu.2.ff.de neg.gest. fo.101.

6 Statutū si dicat ꝙ maritus lucretur totā dotem vxoris premortue an ha beat locū si illa vxor habebat filios ex alio primo marito.in.l.si ita quis. §.ea lege.nu.5.⁊.6.ff.de ver.obli. fo.4[illegible].

2 Sta.qđ extāte masculo femina nō succedat quare ex parte masculi sit fa uorabile ⁊ sic ampliādū ad nepotē.in.l.si quis nec.num.5.ff.si cer.pe.fo.5.

2 Sta.nō potest prohibere literalē expositionē sed cēsetur prohibere extrin secam glossationem.in.l.j.nu.18.ff.si cer.pe. fo.2.

7 Statuta dicūt ꝙ quādo causa vertit̃ inter cōsanguineos debeat fieri cō promissum an intelligant̃ de tota cā an etiā de aliquo arti.nō cōcernente negotium principale.in.l.si quis.nu.11.C.de pac. fo.47.

3 Statutum valet vt debitor possit carcerari aliter ꝙ de iure communi cō cedatur.in.l.alia causa.§.eleganter.nu.4.⁊.5.ff.so.ma. fo.13.

7 Statutū ꝙ existente filio masculo filia femina nō succedat cum ex parte masculi sit fauorabile ex parte femine odiosum an extendatur ad nepotē licet loquatur de filio.in.l.ij.nu.4.C.de in ius vo. fo.39.

1 Statutū ꝙ extante masculo filia non succedat an etiam habeat locuȝ fa cto testamento ⁊ quid si institutus sit extraneus ⁊ filius exheredatus.in l.j.nu.6.ff.de inoffi.testa. fo.132.

8 Statutū ꝙ nulla prescriptio possit opponi debet restringi ad p̄scriptionē minoris temporis ꝙ.xxx.annoꝝ.in.l.j.nu.4.⁊.5.C.de bonis mr̄.fol.102.

7 Statutum aliquod si ꝯtinet idē quod ius cōmune an correcto iure cōmu ni censeatur correctum etiam statutum.in.ij.consti.C.nu.8. fo.3.

1 Sta.si punit maleficiū cōmissum tali die puta sancti ioānis acriꝰ ꝙ aliis diebꝰ, ꝙ intelligat̃ de die artificiali.in.l.more.nu.4.ff.de.ferijs. fo.45.

1 Sta.si prohibet virum legare vxori res suas ⁊ vir non legat res sed mā dat heredi ꝙ vendat vxori, talis venditio non est contra formā statuti et sic preualet preceptum ⁊ poterit agi ⁊ quid si appareat de fraude.in.l.in estimationibus.nu.3.ff.de pe.here. fo.152.

8 Sta.ꝙ extante masculo filia femina non succedat abintestato ⁊ factum sit testamentum institutus masculus femina vero preterita an poterit fe mina venire per contratab.in.l.si.nu.4.C.vnde legi. fo.21.

5 De statuto ꝙ volens vēdere teneat̃ requirere vicinū vel ꝑpinquū ⁊ illi prius vēdere.⁊ in.l.que rome.§.coheredes.nu.4.ff.de verb.ob. fo.35.

1 Sta.ꝙ quelibet sententia arbitri mittatur executioni intelligitur de vali da.in.l.inter omnes.nu.4.ff.qui satis.cog. fo.35.

3 Sta.ꝙ forensis non possit acquirere immobilia non habet locum in alibi nupta.in.l.rei vendicate.§.socero.nu.7.⁊.10.ff.sol.ma. fo.13.

8 Statutum imponens penam declinanti iurisditionem potestatis ⁊ cle ricus declinet non incidit in penam.in.l.ab administratione.nu.2.C.de legatis. fo.74.

3 Stat.ꝙ filia femina possit succedere pr̄i vel mr̄i si nō extat masculꝰ an si masculꝰ extat succedere possit.i.l.q testō.§.mulier.nu.5.ff.de testa.fol.39.

1 Statu.quod filia dotata arbitrio [illegible] non succedat cum masculo ⁊ ipsa sit

ipsa sit donata nō tñ arbitrio boni viri ⁊ minꝰ ltima habuit ꝙ tūc succedat nec agere dēat ad supplemētū.i.l.si nō mortis.n.3.ff.ꝺ iof.test.f.140.

7 Statuta ꝙ heres mittaṫ i possessionē rerū hrditariarū seu q̄ ꝓbanṫ fuisse certa vel possessa ꝑ defunctū tēpore mortis sue nō obstātibꝰ qbuscūqꝫ instrumētis singulariū ꝑsonarū vt hic vidētur ꝯformia iuri cōi ⁊ debēt extendi ⁊ fauorabil'r interpretari.in.l.siue possidetis.nu.7.C.de ꝓb.fo.167.

2 Statuta imponētia maiorē gabellā ꝓ donatiōe ꝙ in aliis ꝯtibus intelligunṫ de ꝓpria donatione.in.l.si tibi pecuniā.nu.3.ff.si cer.peta. fo.12.

1 Sta.cuꝫ debeat intelligi secundum ius commune ⁊ ius ciuile dicat vnū, scilicet ius canonicū dicat aliud secundū ꝙ istorū debeat statutum intelligi.in.l.ius pluribus.nu.4.ff.de iusti.⁊ iure. fo.9.

1 Sta.ꝙ cause inter cōsanguineos cōpromittātur de iure ⁊ de facto nō habet locū in snīa que trāsiuit in rem iudicatā contra cōsanguineum ⁊ quid si quis sponte cōpromitteret.in.l.post rem.nu.5.ff.de trāsac. fo.74.

Quid si sentētia allegabatur nulla ex aliqua causa probabili vel dicebatur posse rescindi per restitutionem in integrum.ibi.nu.5.

3 Statutū potest disponere ꝙ valeat testm̄ cuꝫ minori solēnitate ꝙ statuat ius ciuile dūmodo adsint duo testes.i.l.testamēti.nu.11.ff.de testa.fo.35.

1 Sta.ꝙ existēte filio masculo filia nō succedat ꝗl'r extēdaṫ ad nepotē ex filio ⁊ an extēdaṫ ad nepotē ex filia.i.l.ſꝫ si hac.§.sp.n.3.ff.de i ius vo.f.26.

2 Sta.ꝙ bānitꝰ aliquid faciēdo puta capiēdo aliū bānitum intelligaṫ rebānitus licet faciēdo illud sit ipso iure rebānitus pōt tñ petere vt bānuꝫ cassetur.in.l.ex empto.§.redhibitionē.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vend.fo.108.

3 Sta.ꝙ sit licitū occidere bānitū similiter licitū est eū vulnerare vel etiā bona sibi auferre aut depredari.in.l.in suis.nu.4.ff.de lib.⁊ posth. fo.46.

2 Sta.ꝙ in omni contractu in quo trāsfertur ius soluatur tāta gabella,an de commodato debebit solui gabella.in.l.j.nu.9.ff.commo. fo.66.

3 Statutum vel reformatio noua ꝙ bāniti extrahātur de bāno soluta certa quātitate si habuerint pacē cū offenso ꝙ intelligatur etiā de futuris. in.l.cum in secundo.nu.8.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.59.

8 Sta.vel consuetudo ꝙ mulier dotata non succedat cum masculis.in.l.j. nu.2.C.de legi.here. fo.99.

1 **Status** alicuiꝰ qñ pēdet ex aliq̊ euētu ꝺꝫ hr̄e implicitū vtrūqꝫ euētū.i.l.si seruū.nu.4.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.

8 Status.Ille dicitur peruenisse ad legitimū statum seu perfectū qui ꝑuenit ad.xxv.annos.in.l.ex his verbis.nu.2.C.qñ dies lega. fo.96.

7 **Stylus** quid sit in quo differat a consuetudine.in.l.j.nu.1.C. de sacrosan.eccle. fo.5.

1 **Stillicidiū** meū nō possum deriuare supra tuū sine ipositione seruitutis.i.l.j.nu.4.ff.ꝺ serui.vrb.ꝑd.f.150.

1 **Stipulatio** an valeat ⁊ an cēseatur interposita ex fatuitate si ꝓmitto cētum ⁊ nō dico causam de preterito propter quā tenear.in.l. iurisgentium.§.sed cum nu.2.ff.de pact. fol.53.

2 Stipulatio rati an sit cōmissa cōtra ꝓcuratorē statim ꝙ dñs nō hꝫ ratū ⁊ sic incipit agere.in.l.iusiurādū.§.procurator.nu.12.ff.de iureiur.fo.25.

1 Stipulationē receptā suo noīe qui nō ratificat nō potest ex illa agere. in l.pomponius.§.si stipuler.nu.2.ff.de procur. fo.90.

6 Si stipulatus sum decē mihi dari aut tibi an possit debitor tibi soluere me inuito.in.l.eum qui certarū.§.cum pure.nu.3.ff.de ver.obli. fo.43.

6 Stipulatio quādo committatur si aliquis promisit nō mouere cōtrouersiam.in.l.amplius non.nu.3.ff.rem ra.habe. fo.88.

Stipulationem vitiat dissensus ⁊ quando habeat locum.in.l. inter stipulantem.§.si stichum.nu.2.ff.de ver.obli. fo.23.

1 Stipulatio an committatur ad interesse si pluries fuerit contra factū.in l.qui fidem.nu.9.ff.de transac. fo.75.

6 Stipulatio ꝑ te nō fieri q̊minꝰ ire agere liceat qñ dicaṫ stipulatio ꝑuitutis ⁊ qñ simplicis facti ꝑsonalis.in.l.in executiōe.n.5.ff.ꝺ ver.obli.fo.25.

6 Stipulatoris persona plus inspiciṫ ꝙ promissoris quo ad valorem stipulationis.in.l.multum interest.nu.3.ff.de ver.obli. fo.13.

1 Stipulatio ꝑuitutis nō reddiṫ inutilis lꝫ stipulator ante ipsaꝫ ipositā decesserit pluribꝰ heredibꝰ relictis.in.l.si vnꝰ.n.3.ff.de serui.rusti.ꝑdi.f.163.

5 Stipulatio de demoliēdo cōmittiṫ ad iteresse quatenus iterest nūtiātis non fuisse edificatū.in.l.creditori.nu.3.ff.de ope.noui nuntiatio. fo.7.

3 Stipulatus si fui sub cōditione id quod mihi debetur pure omnia donādi nō possuꝫ iterim agere ex pura.in.l.post dotem.nu.6.ff.so.ma.fol.26.

6 Stipulatio annua an transeat ad heredes stipulatoris.in.l.si stichum.§. stipulatio.nu.2.ff.de.ver.obli. fo.10.

6 Stipulatio habere licere ex qua controuersia committatur.in.l.stipulatio.§.si quis forte.nu.3.⁊.4.ff.de ver.obli. fo.13.

6 Stipulatio cōditionalis ita demū habet vim ficte oblationis quādo possit interuenire vera.in.l.qui decem.§.si cum stichū.nu.4.ff.de sol. fo.73.

6 Stip'lo si iteruenit icōtinēti añ nūerationē vel post an ipediat oriri actionē ex numeratiōe.i.l.si qs stipu.§.chrysogonꝰ.nu.8.⁊.9.ff.de ꝟ.ob.fo.37.

6 Stipulatio dicitur diuidua vel indiuidua secūdū naturam rei in ea deducte.in.l.stipulationes nō.nu.2.ff.de ver.ob. fo.30.

1 Stipulatio ꝙ sit cōtractus noīatus ⁊ quis effectus resultet.in.l.j.§.sꝫ cōuētionum.nu.5.ff.de pac. fo.51.

6 Stip'lo de iudicato soluēdo si cōmittiṫ ob clāꝫ de nō defendēdo an hēat executionē paratā ꝯ fideiussores.i.l.si qs.§.si pl'es.nu.2.ff.iud.solui.f.84.

6 Qualiter cognoscatur an sit stipulatio seruitutis vel simplicis facti.in.l. si sub vna.§.si quis.nu.3.ff.de ver.obl. fo.41.

6 Stipulatio mihi herediqꝫ meo ire agere licere per fundū tuuꝫ an trāseat cōtra heredes stipulatoris vel eius singulares successores si de ipsis nō sit facta mētio.in.l.ij.§.item si in.nu.2.ff.de ver.obli. fo.5.

Stipulatio seruitutis nō ꝺꝫ qñ verba sonāt in factum ⁊ stipulator habet predium nisi adijciatur causa.s.ne vtilitas predij deterioretur.ibi.nu.3.

In stipulatione facti a principio ⁊ ante morā an solū factū sit in obligatione ⁊ non interesse.ibi.nu.5.

Quid post moram.nu.6.

2 Stip'lo si ꝯtinet certū ⁊ incertū tot cēsenṫ esse stip'lones ⁊ ad certū oriṫ certi ꝯdictio ad icertū actio ex stipulatu.in.l.si qs certū.nu.2.ff.si cer.pe.f.14.

6 Stip'lo postq̄ est cōmissa semel ad totale interesse vel ad penā in extraiudicialibꝰ ampliꝰ nō cōmittitur etiam solutione nō facta licet secꝰ qñ ad particulare interesse.in.l.iam tñ.§.in hac stipu.nu.2.ff.iudi.solui. fo.84.

5 Stipulatio vēditoris de qua.in.l.dāni.infecti.§.emptor.ff.de dam.infec. quare porrigiṫ ad dānū cōtingēs post ⁊ stipulatio emptoris nō porrigaṫ añ traditā rē.in.l.dāni infecti.§.emptor.nu.2.ff.de dam.infec. fo.19.

4 Stip'lo copulatiua qñ ꝑcedit de hoc ⁊ illo fiēdo alternatiua postea apposita i stip'lone penali resoluiṫ i copulatiuā hoc mō si hoc ⁊ illud nō feceris nō aūt si nec hoc nec illꝺ.i.l.si is q.§.vtrū.nu.6.⁊.7.ff.de rebꝰ dubijs.f.66.

8 Stipulari an possit qs rē suā sibi dari a fure.i.l.subtracto.n.3.C.ꝺ fur.f.7.

5 Stipulatio an valeat qñ quis ex stipulatione ꝓmittit aliqd nō inserta aliqua causa ⁊ ex certa sciētia.in.l.hoc iure.nu.2.ff.de dona. fo.32.

1 Stipulatio nō cōmittiṫ ꝯ alterū i ꝑtorijs stip'lonibꝰ ex fcō vel nō fcō vniꝰ ex heredibꝰ sicut nec in ꝑparatorijs nec in bonefidei cōtractibꝰ nec etiā de iure canonico.in.l.si seruꝰ.§.si pluriū.nu.10.ff.si quis cautio. fo.43.

6 Stip'lo fci cōmittiṫ tūc ad interesse etiā si nō sit promissum qñ est de se valida ⁊ quid si nō sit valida.in.l.stipulatio ista.nu.1.ff.de verbo.ob.fol.13.

6 Stip'lo reqrit ꝯsensuꝫ cū forma ꝟboꝝ i rub.nu.1.2.3.4.5.6.ff.ꝺ ꝟ.ob.f.2.

6 Stipulatio rati cōmittiṫ statim ꝙ dñs incipit facere cōtra id qꝺ fecerat procurator agēdo ꝯtra debitorē absolutū nō expectata sentētia.in.l.procurator.§.si quis a procur.nu.2.ff.rem ra.ha. fo.88.

6 Stip'lo interposita suꝑ ꝯctu bonefi.an sit bonefidei ⁊ intelligaṫ scꝺm naturā cōtractus.in.l.si filiusfa.§.cum fundum.nu.4.ff.de ver.obl. fo.22.

6 Stipulatio fcā sine cā an valeat.in.l.si diuortio.nu.5.ff.de ꝟb.ob.fol.10.

1 Stipulatio si est pro me ⁊ pactum pro te non pōt actio mihi competens ex stipulatione informari a pacto ⁊ quid econtra.in.l. iurisgentium.§. quinimo.nu.17.ff.de pac. fo.54.

3 Stipulationi pretorie nihil prodest addi ea remanet pretoria sed ꝑ aditionē efficitur cōuētionalis.in.l.is qui putat.nu.5.ff.de acqui.here. fo.89.

1 Stipulatio an ad interesse cōmittaṫ vbi certū est factū non posse impleri an ante terminū.in.l.si decesserit.nu.11.ff.qui sat.cog. fo.32.

2 Stipulatio penalis quare tollatur per exactionē interesse actione ex empto ope exceptionis ⁊ per exactionē pene tollaṫ actio ex empto ad interesse ipso iure.in.l.predia.nu.11.⁊.12.ff.de ac.emp.⁊ vend. fo.112.

2 Stipulatio si nominatur ꝯferatur in personā domini mortui est ipso iure nulla si vero nō nominatim acquiritur hereditati iacenti vel heredibꝰ ignorātibus si hereditas sit edita secus vero sciētibus.in.l.eius qui.nu.3. 15.⁊.23.ff.si cer.pet. fo.18.⁊.19.

8 Stipulatio nouans sentētiam nō habet idem priuilegium ꝙ sentētia.in l.ij.nu.2.C.de execu.rei iudi. fo.123.

6 Stipulatio licet sit stricti iuris tamē extēditur ad alias ꝑsonas ad quas si non extēderetur esset inutilis in persona expressa.in.l.si ita stipulatus. nu.1.ff.de ver.obli. fo.29.

3 Stipulatio si est cōcepta alternatiue in personaꝫ stipulātis aut mulieris ⁊ sic ignoratur de intētione stipulātis cui potius velit obligationem et actionem acquiri fit interpretatio pro muliere.in.l.caius.nu.5.⁊.6.ff.solu. matrimo. fo.28.

2 Stipulatio conditionalis si precedit de sorte ⁊ postea sequitur pactum ꝙ debeatur pure quomodo faciat stipulationē cēseri puram.in.l.lecta.nu. 21.23.⁊.25.ff.si cer.peta. fo.17.

4 Stipulatio penalis interposita per defunctū esse mittaṫ post eius mortē facto vnius heredū cōmittitur cōtra oēs nisi stipulatio sit pretoria.in.l. penales.§.iulianus.nu.2.⁊.3.ff.ad leg.falc. fo.91.

1 Stipulatio penalis cōmittitur cōtra nō sistentem lꝫ nō fuerit in dolo vel culpa secꝰ in periurio.in.l.j.§.si reus.nu.3.ff.de eo ꝑ quem fac.est. fo.38.

1 Stipulationis effectū qui datur a iure vt sit minor ꝙ a iure deṫ possint partes restringere.in.l.in personā.§.qui pecuniā.nu.4.ff.de pac. fo.64.

Stipulatio secūda quādo cōtinet plus ꝙ prima an mouetur prima ipso iure an ope exceptionis.ibi.nu.5.

6 Stipulor quinqꝫ mihi aut decē titio,⁊ solutis titio quinqꝫ quare nō liberaris a me in quinqꝫ.in.l.qui res.§.qui stipulatur.nu.2.ff.de so. fo.89.

5 Stipulatio annua an sit vna vel plures remis.in.l.senatꝰ.§.si quis mortis.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau. fo.37.

6 Stipulatio cōditionalis sequens facta super precedenti cōtractu vel obligatione an habeat in se dilationē seu cōditionem prime obligationis.in l.si diuortio.nu.3.ff.de ver.obli. fo.10.

6 Stipulatio secunda pretoria cōtinens maiorem dilationem ꝙ prima ⁊ super eodem facta nō nouat primā ipso iure sed circa illam exceptionem inducit.in.l.valerianus.nu.2.ff.de preto.stipu. fo.82.

6 Stipulatio qñ sup aliquo ꝯctu interuenit an oriat̃ actio ex ipso ꝯctu an ex stipulatione tm̃.in.l.si ita fuero.§.cũ mutuã.nu.3.ff.de noua. fo.61.

7 Stipulatio an committatur de euictione ex sententia arbitri sponte electi in.l.apertissimi.nu.5.C.de iudi. fo.112.

Stipulatio de defendẽdo ꝯtinet cl'am iudicatũ solui ⁊ econtra stipulatio iudicatũ solui cl'am de defendẽdo.i.l.recte defendẽdi.n.4.ff.ꝺ iud.f.129.

1 Stipulatio qñ cõmittat̃ arbitrio iudicis ⁊ qñ non valeat si dies omittat̃ vel facta sit sine die.in.l.de die.nu.3.⁊.4.ff.qui satis.cogan. fol.33.

2 Stipulatio apposita sup cõtractu emptionis ⁊ vẽditionis etiã incõtinẽti est stricti iuris nec sequit̃ naturã principalis contractus qui est bonefidei.in.l.ij.§.vacua.nu.4.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.106.

Stipulatio duple non committitur quãdo res vendita non euincitur nõ ratione proprietatis sed possessionis.ibi.nu.5.

6 Stipulatio secunda continens idem quod prima an nouet primam.in.l.eum qui ita.§.si a te.nu.2.4.ff.de ver.obli. fo.19.

6 Stipulor dari centum mihi ⁊ heredi meo ꝙ tũc stipulatio sumat originẽ in psona mea ⁊ mihi acquirat̃ obligatio ⁊ actio ⁊ post mortez meã faciat transitum ad heredes.in.l.cõtinuus.§.preterea.nu.2.ff.de ver.ob. fo.42.

1 Stipulationis effectus omnis tollitur per stipulationẽ sequentem si hoc actum est ⁊ an per acceptilationem ⁊ an ipso iure ⁊ quid in pactis.in.l.si vnus.§.pactus ne peteret.nu.3.⁊.4.ff.de pac. fo.62.

In stipulatiõib⁹ qualiter tenet̃ ius ⁊ in pactis fcm̃ verset̃.ibi.nu.4.⁊.11.

Stipulatio quomodo probetur.ibidem.nu.18.

2 Stipulatio inutilis nõ impedit actionẽ oriri ex vtili numeratione nec ortã impedit remanere.in.l.certi ꝯdictio.§.quoniã.nu.1.ff.si cer.peta.fol.7.

Uide amplius de hoc ibidem.nu.9.10.13.14.15.⁊.20. fo.8.

7 Stipulatio si probatur per testes quare debeant deponere ꝙ precessit interrogatio ⁊ incontinenti secuta responsio ⁊ si contineatur in instrumento non requiratur.in.l.j.nu.2.C.de vsur. fo.195.

2 Stipulationi que tacite insunt nõ semp sunt in rei potestate sed interduz actoris ⁊ interdũ lex declarat ⁊ interdũ redditur stipulatio nulla.in.l.non vtiqz.§.si quis insulam.nu.2.ff.de eo quod cer.loco. fo.60.

6 Stipulatio an possit conferri in arbitriũ tertij vt promittis mihi si titius volet.in.l.stipulatio.nu.2.ff.de ver.obli. fo.10.

6 Stipulatio an extendatur ad alias res ꝙ̃ expressas.in.l.quicquid.nu.8.ff.de ver.obli. fo.28.

6 Stipulatio ad interesse an sit diuidua.in.l.stipulationes nõ.§.celsus.nu.5.ff.de verb.obli. fo.32.

6 Stipulationem an vitiet omissio diei.in.l.ita stipulatus sum.nu.2.⁊.7.ff.de ver.obli. fo.44.

Stipulatio fundi in genere an valeat.ibi.nu.3.4.5.⁊.6.

6 Stipulatio pura qualiter cõmittat̃.⁊ qualiter conditionales.nu.3.⁊.4.in d.l.ita stipu.sum.§.nec antem.nu.2.ff.de ver.obli. fo.44.

5 Stipulatio intelligatur secundum naturam illius.in.l.miles qui.§.decẽ.nu.3.ff.de re iud. fo.68.

7 Stipulari potest quilibet pauperibus absentib⁹ ⁊ verbis in eos directis.in.l.illud.nu.9.C.de sacrosan.eccle. fo.11.

2 Stipulatio valet mero iure si per errorẽ credẽs me teneri promittã.x.per stipulationẽ ⁊ oritur obligatio ciuilis ⁊ naturalis:tamẽ habeo exceptionẽ doli.in.l.indebitã.nu.2.⁊.3.ff.de condi.inde. fa.50.

6 Stipulatio.An sit verũ indistincte ꝙ qñ pater stipulatur filio aliquid ꝙ cõsistat in facto stipulatio sit inutilis quãtũ ad hoc vt acquiratur patri.in.l.qꝺ dicitur.nu.2.3.⁊.4.ff.de ver.obli. fo.38.

4 Stipulatio penalis ⁊ verba eius intelligũtur scꝺm precedẽtem stipulationem.in.l.si is qui.§.cũ ita.nu.2.⁊.3.ff.de reb.dub. fo.65.

6 Stipulator qualiter post morã possit petere interesse sed tamẽ ille qui tenetur ad factum habet facultatem faciendi vsqz ad litem contestataz ⁊ an habeat facultatem soluendi interesse vsqz ad sententiam si non vult facere.in.l.insulam.nu.3.ff.de verbo.obliga. fo.24.

7 Stipulatio sine causa obligatoria an valeat.in.l.generaliter.num.17.C.de non nu.pecu. fo.192.

6 Stipulationes pretorie an requirant fideiussores.in.l.j.§.stipulationum.nu.1.ff.de preto.stipu. fol.80.

6 Si stipulor a te seruũ quem elegerit titius facultas eligendi quã habet titius non trãsmittit ad eius heredes cum nõ habeat actionẽ que trãsmittat.in.l.si stipulatus.nu.2.⁊.3.ff.de ver.obli. fo.21.

6 Stipulatio conditionalis pendẽte cõditione an producat aliquam obligationem.in.l.quoties.nu.2.⁊.3.ff.de noua. fo.63.

6 Si stipulor fundum sine propria appellatiõe an valeat stipulatio.in.l.stipulationum.nu.2.ff.de ver.obli. fo.21.

Stipulatio an dicatur continere certum si stipulor modia centum tritici empti ⁊ non dico de pretio.ibi.nu.3.

Si stipulor centum modia tritici melioris ⁊ non dico optimi.ibi.

6 Stipulatio turpis an sit nulla ⁊ quibus modis contingat stipulationem habere turpitudinem.in.l.generaliter.nu.3.ff.de verbo.oblig. fo.11.

6 Stipulatio rei mee quare non valeat.in.l.scire debemus.§.si a fure.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.12.

6 Stipulatio inutilis an hẽat vim pacti.in.l.j.§.si qs.nu.2.ff.de ꝟ.ob.fo.2.

6 Stipulatio de iudicato soluẽdo an mittatur executioni cõtra fideiussores sine nouo processu.in.l.j.nu.4.ff.iudi.solui. fo.83.

6 Stipulatio promittis vti frui mihi licere an sit stipulatio vsusfructus an meri facti personalis.in.l.stipulatio ista.§.si quis ita.nume.3.ff.de verbo.obligatio. fo.14.

2 Stipulatio vel vltima voluntas collata in voluntatem debitoris per dictionem,cũ,valet sed collata per dictionem,si,nõ valet.in.l.qui promisit.nu.3.ff.de condi.indeb. fo.50.

6 Stipulationẽ an habeat vitiare lõgum interuallũ si nõ interuenit actus extrinsec⁹.in.l.eãdẽ rem.§.cũ duos.nu.3.ff.de duobus.reis stipu. fo.47.

6 Stipulatio fideiussoria an possit committi si quis decedat sine herede.in l.fideiussor.§.cum fideiussor.nu.3.ff.de fideius. fo.51.

4 Stipulatio an possit committi in voluntatem creditoris,⁊ an debitoris in.l.senatus.§.legatum.nu.3.ff.de leg.j. fo.18.

4 Stipulatio vel obligatio vnica tantum est in stipulatione annua ꝓ oib⁹ annis nisi in executione illius obligationis sit necessari⁹ act⁹ corporis ipi⁹ creditoris ⁊ qd in legato.in.l.si ex toto.§.si ita legatũ.nu.3.ff.de leg.j.fo.5.

6 Stipulatio interueniẽs super cõtractu emptionis ⁊ vẽditiõis nõ tollit remedia.in.l.si qs cũ aliter.ff.de verborũ oblig.ibidẽ.nu.4. fol.13.

6 Stipulor mihi aut alteri disiũctiue persona illius cẽsetur apposita ad solutionẽ recipiendã ⁊ mihi soli acquirit̃ actio sibi vero põt fieri solutio etiã me inuito.in.l.eum.qui ita.§.qui sibi.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.18.

6 Si stipulor a te decem quousqz viuam an videar stipulari quolibet anno dari decem an semel tantum.in.l.eum qui ita.§.qui ita.nu.2.ff.de verbo.obliga. fo.60.

6 Stipulatio potest esse in pendenti quãtũ ad eius substãtiã nõ quantũ ad acquisitionem.in.l.fideiussor.§.stipulationẽ.nu.2.ff.de fideius. fo.51.

6 Stipulatio penalis ad hoc vt valeat nõ est necesse ꝙ valeat pncipalis qñ nõ est a iure reprobata.in.l.stipl'o ista.§.alteri.nu.2.ff.de ꝟb.ob. fo.15.

2 Stipulatio facti ꝓducit vnã actionẽ ex stipulatu ad ipm fcm̃ ⁊ in qb⁹ casibus possit agi precise.in.l.certi cõdictio.nu.20.⁊.21.ff.si cer.pet. fo.7.

6 Stipulatio rẽ restitui an diuidatur inter heredes ⁊ qd in obligatione res tradi.in.l.eadẽ dicemus.§.cato libro.nu.4.ff.de ver.obli. fo.6.

In stipulatiõe facti indiuidui qñ vno ex heredib⁹ ꝓmissoris cõtrafaciẽte cõmittat̃ stipulatio nisi pro parte ꝯfaciẽtis ⁊ qñ ad solidã penã.ibi.nu.5.

Stipulatio amplius non agi an sit diuidua.ibi.nu.6.

Quando etiã factũ est diuiduũ si principalis debitor ꝯtra facit pro parte tantũ an cõmittat̃ stipulatio insolidũ ad totam penã ⁊ quid si stipulatio non sit penalis sed agatur ad interesse.ibi.nu.7.

5 Stipulatio an valeat si stipulor a te rem alienam ⁊ vterqz nostrum hoc sciat.in.l.si is qui.§.si ex testamento.nu.3.ff.de vsuca. fo.57.

6 Stipl'o possidere licere vl' licere ire agere seu licere tenere cui⁹ vtilitatis sit an ꝯtineat ius vel fcm̃.in.l.stipl'o ista.§.hi qui.nu.3.ff.de ver.ob. fo.14.

6 Stipulatio debet regulari secundũ presens tẽpus nec dz stare in pendenti nec vitiari ex postfacto ⁊ quid in alijs actibus requirẽtibus solẽnitatez in.l.continuus.§.cum quis.nu.6.ff.de ver.obli. fo.42.

6 Stipulatio sequens facta super eadem re si est interposita animo nouãdi ⁊ est pura tunc tollitur mora commissa in prima.in.l.cum qui ita.§.si hominem.nu.2.⁊.3.ff.de ver.obli. fo.19.

6 Stipulationes ꝙ tot sint quot res vel summe sint in ea specificate que sit vtilitas.in.l.scire debemus.nu.5.ff.de ver.obli. fo.12.

Stipulatio qñ est vna de pluribus rebus vel vna summa an possim petere vnam de pluribus rebus vel partem summe.ibi.nu.6.

2 Stipulatio vsurarũ valet etiã pro tpe precedẽte morã si hoc fuit specialiter actũ ⁊ nõ aliter.in.l.lecta.nu.3.⁊.12.ff.si cer.peta. fo.16.⁊.17.

7 Stipulatio penalis an nouetur per penalem postea interpositam.in.l.si pacto.nu.5.C.de pac. fo.43.

6 Stipulatio licet sit pura ⁊ nata sit obligatio ciuilis ⁊ naturalis ⁊ etiam actio inest tñ tp̃s qꝺ datur a lege administratoris gratia ad solutionẽ fiedam qꝺ est tẽpus diuersum scꝺm diuersitatẽ casuũ qr in constituto est.x.dierũ in dote vero est annus ⁊ vbi aliter nõ reperitur expressuz de ꝯsuetudine sunt decẽ dies.in.l.eum qui.§.quoties.nu.3.ff.de ver.obli. fo.15.

6 Stipulatio sine causa non valet saltem ope exceptionis in precedenti contractu appareat in causa.in.l.triticum.numero.3.ff.de verborum.obligationi. fol.27.

6 Stipulatio per quã aufertur libera testãdi facultas an firmetur iuramento.in.l.stipulatio.nu.2.ff.de ver.ob. fo.20.

6 Stipulatio secunda si fuit interposita aĩo nouandi ⁊ est pura ⁊ res est in rerũ natura ⁊ mora iam erat cõmissa tollit primã indistincte ⁊ morã in ea cõmissam.in.l.si rem aliquam.nu.2.⁊.3.ff.de noua. fo.64.

6 Stipulationem non habet vitiare discessus ante responsionem si incontinenti reuersus est ⁊ secuta est responsio.in.l.j.§.qui presen.nume.2.⁊.8.ff.de ver.obli. fo.2.

7 Stipulatio interposita si pro me vestit pactum similiter pro me interpositum an etiam vestiat pactum pro te debitore interpositum.in.l.petens.num.9.C.de pac. fo.45.

6 Stipulatio an possit fieri inter absentes ⁊ quid in alijs contractibus.in.l.j.nu.7.ff.de ver.obli. fo.2.

6 Stipulationem non vitiat diuersitas consistens in verbo ⁊ nõ in effectu vel substantia.in.l.j.§.eadem an.nu.3.ff.de ver.obli. fo.3.

6 Stipulatio si non cõtinet in se aliquid turpe qr promisisti mihi centũ nec fuit turpiter facta quia non per dolum vel metum sed fuit facta ex turpi

causa an valeat.in.l.generaliter.nu.2.ff.de ver.obli. fo.11.
Quid si quis permittat meretrici.ibi.
6 Stipulatio seruitutis an possit cedi alteri.in.l. stipulationes non. nume. 7.ff.de ver.obli. fo.31.
Stipulari an possim insulã fabricari ĩ fundo meo z qd ĩ alieno.ibi.nu.9.
6 Stipulatio sequẽs interposita aiõ nouãdi tũc tollit morã precedẽtis obligationis qñ res erat in rerũ natura tpe secũde stipulationis al's secus. in.l.si seruũ.§.effectus.nu.3.ff.de ver.obli. fo.26.
7 Stipulatio si interuenit lз actor nõ impleuerit perfecte nec implere possit trãsactionẽ tñ ex tali stipulatione agere põt si nõ interuenit stipulatio. in.l.siue apud.nu.3.5.z.6.C.de transac. fo.54.
6 Stipulatus fui minores vsuras z si eas nõ dederis sim stipulatꝰ maiores z sic loco pene z non dedisti z sic stipulatio scda fuit cõmissa an tñ possim agere ex prima.i.l.ita stipu.sum.§.qd sine dubio.nu.2.ff.de ver.ob. f.45.
1 Strata publica finitur cũ intrat ciuitatẽ.in. flumine publico. nu.4.ff.de serui.rusti.predio. fo.166.
5 Strata proprie que dicatur.in.l.si prius.§.placuit.numero.3.ff. de aqua plu.arcen. fo.25.
7 Studium paduanum si priuilegiatur a principe ad instar studij bononiẽsis postea illi studio cõcedãtur noua priuilegia an etiã studio paduano competent.in.l.oĩa priui.nu.2.C.de epi.z cle. fo.18.
Quid ecõtra si priuilegia studij bononiẽsis desinãt competere studio paduano.ibi.nu.3.
7 Subdelegatꝰ a delegato pncipis an possit iterũ subdelegare.i.l.a iudice.n.9.C.de iudi. fo.105.
7 Subditi nõ pñt pacisci inter se in piudiciũ dñi sз in piudiciũ eorũ sit.in.l.debitorũ.nu.3.C.de pact. fo.44.
7 Subditi an possint induci ĩ testes p dño.ĩ.l.eos testes.n.2.C.de te. f.171.
1 Subditus si delinquat ĩ alieno territorio potest sibi imponi pena statuti sui loci.in.l.l.extra territorium.nu.7.ff.de iuris.om.iudi. fo.21.
4 Subditi nõ pñt statuere ꝙ nõ liceat appellare ad superiorẽ z si statuunt nõ cõtra appellãtes sed cõtra cõsanguineos si appellauerint non vз.in.l. heres meus.§.qd in fraudẽ.nu.3.ff.de cõdi.z demon. fo.79.
6 Subditus dũtaxat ratione iurisditionis vel alterius subiectionis vt vasallus an potest stipulãdo acquirere suo superiori.in.l.si ita stipu.§.chrisogonus.nu.5.ff.de ver.obli. fo.37.
8 Subhastationes debẽt durare per plures dies ne fiat fraus. ĩ. l.ordo rei.nu.3.C.de execu.rei.iudi. fo.127.
7 Subscribens vel sigillãs aliquã scripturã censetur cõsentire cõtentis in ea si sciebat contenta. in.l.j.nu.2.C.de rebus alie.nõ alienan. fo.213.
1 Subscribẽs se scripture facte per alterũ in sui preiudiciũ aio cõsentiendi scripture nõ vt testis perinde sibi preiudicat ac si tota scriptura facta esset p ipsum subscribẽdũ.in.l.emptor.§.lucius nu.4.ff.de pa. fo.68.
2 Subscribẽs se nõ vt testis si sit cõtẽta in scriptura videtur se subscribere aio approbãdi z facit sibi preiudiciũ idẽ in sigillante.in.l.caius seius.nu. 3.ff.de pigno.act. fo.77.
8 Subscriptio est finis z cõplemẽtum testamẽti.in.l.hac. cõsultissima. nu. 4.C.de testa. fo.39.
8 Substãtiale dicitur illud sine quo actꝰ esse non põt in.l. plataз.nu.3.C.de sen.z inter.om.iud.fo.117.
1 Quãdo sunt plura necessaria ad substãtiã alicuius actus defectus vnius vitiat totũ.in.l.cũ hi.§.si pretor.nu.4.ff.de trãsac. fo.73.
2 Substãtia vbi deficit etiã accidẽs.in.l.eiꝰ q.nu.24.ff.si cer.pet. fo.19
1 Substãtia re ostẽditur dupliciter.scз per etimologiã z diffinitionẽ sз melius per diffinitionẽ.in.l.j.nu.7.ff.de iusti.z iure. fo.2.
3 Substitutio facta de nepote filio instituto si moriet viuẽte testatore locũ sibi vẽdicat si filius emãcipetur.in.l.gallus.§.z quid si.nu.2.ff.de libe.z posthu. fo.52.
Plura de substitutione vulgari.vide.ibi.nu.4.6.z.8.
8 Substitutio directa ad inuicẽ nõ cẽsetur fieri p hec verba si vterqз vl' oẽs in pupillari etate decesserint sed fideicõmissaria põt resultare ad inuicem per hec verba vt si ambo vel vterqз si oẽs decesserint sine liberis volo qd hrditas mea restituat tali.in.l.cũ quidã.nu.3.5.6.z.8.C.de impube. f.51.
8 Substitutio vulgaris qñ mater est in medio nõ cõtinet cũ effectu tacitaз pupillarẽ cõtra matrẽ.in.l.precibus.nu.2.C.de impube. fo.49.
De substitutione pupillari:cõpẽdiosa tacita z expressa.vide latius ea.l. a nu.3.vsqз ad.nu.21.
4 Substitutio pupillaris qñ sit in cõdicillis quo casu nõ põt valere iure directo propter defectũ solẽnitatis tñ trahitur ad fideicõmissuз ex quo verba directa nunq̃ potuerũt valere iure directo ꝙ tale fideicõmissum valebit si decedat pupillus in pup.etate z in quibus bonis hз locũ in.l.si fundũ.§.sicuti.nu.7.ff.de leg.j. fo.36.
Quid si substitutio fuit cõpẽdiosa.ibi.nu.8.
8 Substitutio pupillaris facta in testamẽto de extraneo an possit reuocari in codicillis substituẽdo veniẽtes ab intestato ipsi pupillo.in.l. hoc inter liberos.§.si quis.nu.4.C.de testa. fo.40.
3 Substitutio vulgaris cessat [illegible] spes est institutionis z qñ in.l. posthumi.§.licet.nu.2.ff.de iniusto rup.z irri.fac.testa. fo.57.
8 Substitutio pupillaris an cõseruetur.per aut.ex causa.C.de libe. preteri. et quid cõseruet.ibi.nu.16. fo.55.
3 Substitutio vulgaris nõ dicit cõtinere grauamẽ q2 filius põt eam excludere adeũdo z põt fieri etiã in legitima.in.l.si posthumus.§.quod vulgo. nu.2.ff.de libe.z posthu. fo.47.
1 Substituti vulgaris datio nõ tollit existentiã sui hrdis nisi substitutus adiuerit.in.l.papinianus.§.quarta.nu.12.ff.de inoffi.testamen. fo.135.
4 Substitutꝰ ex hrdati nõ põt grauari.ĩ.l.cũ filiofa.nu.12.ff.de lega.j. fo.6.
1 Substitutio pupillaris expssa facta a mre si nõ valet an ɔtineatur tacita vulgaris.in.l.itẽ sic.§.qui habet.nu.3.ff.de serui.rusti.predio. fo.162.
8 Substitutio pupillaris est testamentũ filij quo ad vim successionis sз quo ad vim copulationis dicit testamentũ pris.in.l.in testamento . nu.2.C.de testa.mili. fo.30.
Substitutio pupillaris est directa z põt fieri pupillo etiã post aditã. hereditatem.ibi.
Vide plura de hoc.ibi.nu.3.4.7.8.et.9.
8 Substitututio vulgaris locũ sibi vendicat siue institutus nolit esse heres siue nõ possit et qd si isti casus nõ exprimant.in.l.cũ pponas.nu. 2.z.3.C. de here.insti. fo.43.
3 Substitutio breuiloqua alio modo vocat reciproca et quas substitutiones cõtineat.in.l.lucius.nu.2.4.z.5.ff.de vulg.z pup. fo.79.
4 Substitutꝰ vt excludat an requirat ꝙ liberi sint hrdes.in.l.cũ auus.nu. 2.ff.de cõdi.z demon. fo.81.
3 Substitutus vulgaris nõ admittit nisi excluso instituto.in.l.quãdiu. nu. 2.ff.de acqui.here. fo.99.
De eadem materia vide latius ibi.nu.3.4.5.z.12.
3 Substitutio vulgaris põt fieri per vba affirmatiua z ꝙ tũc possit dici tacita.in.l.titius.nu.3.z.4.ff.de here.insti. fo.68.
3 Substitutionum directarum genera ꝙ sint quinqз in rubri.nume.2.ff.de. vulga.z pupil .fo.co.
Substitutio cõpendiosa an fiat solũ a milite.ibi.nu.3.
4 Substitutꝰ qui dicit aliquẽ cui fuit substitutus decessisse sine liberis z sic filiũ primo mortuũ esse ꝙ habeat intentionẽ suã fundatã nisi ɔtrariũ appareat.in.l.ex facto.§.si quis autẽ.nu.2.ff.ad treb. fo.105.
4 Substitutꝰ vulgaris venit expssa volũtate defuncti sed sequẽs gradus cẽsetur venire ex tacita.in.l.i.§.sciendũ.nu.2.ff.de lega.iij. fo.63.
4 Substitutus duobꝰ puberibꝰ qñ nõ possit succedere nisi vterqз moriat. in.l.pater filiã.§.duobꝰ.impuberibꝰ.nu.2.ff.ad.l.falci. fo.88.
8 Substitutiões simplices q̃ sint z q̃ duplices.ĩ rubri.nu.1.C.de ĩpu. fo.48.
8 Substitutio est fauorabilior q̃з legatũ vt vba enũtiatiua emissa ppter illud inducãt dispositionẽ in institutione nõ in legato nisi in facto a milite. in.l.ij.nu.2.C.de necessa.ser. fo.52.
8 Substitutio pupillaris qualr appellet scõs gradus improprie sз pprie loquẽdo vulgaris substitutio est scõs gradus.ĩ.l.cũ qdã.nu.2.C.eo.fo.52.
8 Substitutus vulgaris an pferat ɔiũcto.ĩ.l.si.nu.8.C.de bo. q̃ libe.fo.105.
3 Substitutio pupillaris est testamẽtũ filij et hodie potest filius habere heredẽ ab intestato.in.l.lex cornelia.nu.3.ff.de vulg.z pupilla. fo.74.
Substitutio vulgaris facta pluribꝰ semper censet facta si in personis omnium vacabit hereditas nisi precesserit alia substitutio facta cuilibet.in.l. quidam in testamento.nu.2.ff.de vulga.z pupil. fo.ec.
1 Substitutio de aliquibꝰ tanq̃ heredibꝰ nõ haberet locũ in eis nisi adeãt hereditatẽ.in.l.tale pactũ.§.pater.nu.8.ff.de pactis. fo.67.
3 Substitutꝰ põt petere ꝙ assignet filio instituto sub ɔditione potestatiua terminus infra quẽ cõditionẽ impleat z si non impleat statim admittat substitutꝰ sicut qñ esset assignatus terminus ab ipso testatore. in.l.suus quoqз.§.sed z si.nu.2.z.7.ff.de heredi.insti. fo.63.
4 Substitutio si facta est nõ vltimo morienti sed sub expssione nominis collectiui vt si ambo vel omnes decesserint sine liberis talẽ substituo vel volo ꝙ bona mea perueniãt ad talem ex hoc videant inuicẽ substituti.in.l.titia.§.seia.nu.2.ff.de lega.ij. fo.61.
3 Substitutio pupillaris licet sit fauor filij ppter eius preteritionẽ vitiat sicut z illa que tendunt in eius odiũ vt institutio facta de extraneo.in.l.ij. nu.5.ff.de vulga.z pupil. fo.69.
3 Substitutionũ gradus plures si sunt facti successiue ille qui est substitutꝰ primo vt in alijs de medio anteq̃з vacet portio primi si postea vacat admittat.in.l.si titius.nu.2.ff.de vulga.z pupil. fo.74.
4 Bona que veniãt in fideicõmissaria in quã pupil.cõuertitur.in.l.sceuola. nu.2.z.3.ff.ad treb. fo.120.
1 Substitutio pupillaris expssa excludit matrem a legitima secus in tacita que resultat ex expressa vulgari et si filius fecisset sibi tale testamentũ post pupillarem etatem cõpeteret matri querela.in.l.papinianus.§.sed nec. nu.2. ff.de inoffi.testa. fo.135.
4 Substitutio fideicõmissaria fit per substantiuũ sum es est z fit etiã directa in.l.et eo modo.nu.3.ff.de lega.j. fo.42.
3 Substitutio cõditionalis nõ dicit licet in ea fuerit expressa cõditio q̃ tacite inerat sed potius pura.in.l.qui liberis.nu.2.C.de vulga.z pupil.fo.70.
Substitutus pupillariter nõ potest habere pupillarẽ si paterna quando fuit substitutus per hec verba quisquis mihi heres erit.ibidẽ. numero.3.
8 Substitutio pupillaris an nihilominus erit si dico si filius meus de-

cesserit in pupillari etate talis sit mihi heres vel mihi instituo.in.l.cũ qui dam.nu.2.C.de impube. fo.51.

3 Substitutio vulgaris expressa nõ cõtinet tacitã pupillarẽ qñ fuit pupil laris fcã nec ecõuerso.i.l.cũ ex filio.§.filio.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil.fo.76.

4 Substitutus pupillariter si dicit filiũ decessisse in pupillari etate ꝛ sic lo cũ eẽ substitutioni mr̃e vel alio ab intestato veniẽte 3ria asserente cui in cũbat onus pbãdi.in.l.ex facto.§.si qs aũt.nu.4.ff.ad treb. fo.105.

3 Substitutio vulgaris nõ dicit̃ depẽdere ab institutione vt illa vitiata vi tiet̃ substitio.in.l.si qs heres.nu.4.ff.de acqui.here. fo.95.

4 Substitut⁹ pupillo p hec v̄ba qsquis mihi heres erit nõ põt habere pu pillarẽ h̄rditatẽ nisi adeat paternã etiã si habeat coheredẽ.in.l.ita tñ.§.q suspectã.nu.2.ꝛ.3.ff.ad trebel. fol.108.

3 Substitutio directa ꝛ obliqua an possit cõcurrere in eadẽ psona ꝛ portio ne.in.l.iulianus.§.idem codẽ.nu.3.ff.de here.insti. fo.66.

3 Sustitutio si fuit facta sine illa 9ditione si decesserit sine liberis s3 simpl'r dixit ꝙ post mortẽ titij instituti bona ips⁹ testatoris deueniãt in te ꝛ he redes tuos quõ sumat̃ illõ v̄bũ h̄rs.i.l.gall⁹.§.ẽt.n.8.ff.d.li.ꝛ postb.f.56.

3 Substitutio vulgaris est duplex vna q̃ fit in suitate ꝛ alia q̃ fit in heredita te.in.l.gallus.§.qda3.nu.4.ff.de libe.ꝛ postbu. fo.51.

8 Substitutus impuberi si fuit institutus in testamẽto paterno vel substi tutus alicui ex heredibus tũc põt grauari etiã in bonis pupilli.in.l.cum quidã.nu.2.C.de lega. fo.76.

3 Substitutus vulgaris si dat̃ legatario ꝙtñ trãsmittat ad suos heredes q si repudiant ꝙ admittat̃ substitutus.i.l.fili⁹.nu.5.ff.d lib.ꝛ postb.fo.48.

4 Substitutio cõpendiosa fcã pupillo p hec v̄ba qñcũq3 decesserit volo ꝙ qcqd susceperit deductis iudicijs ꝛ legatis supra factis deueniat in tale3 ꝙ ista nec sit substitutio pupillaris nec fideicõmissum vniuersale ꝛ an si pupillus decedat in pupil.etate ei⁹ h̄rditas deuoluat̃ ad veniẽtes ab in testato.in.l.cogi poterit.§.inde querit̃.nu.2.ff.ad treb. fo.103.

1 Substitutio pupillaris dicit̃ esse testamẽtũ patris ꝛ filij diuersis respecti bus.in.l.papinianus.§.sed nec.nu.4.ff.de inoffi.test. fol.133.

3 Substitutio qñ fuit facta duobus sub expressione nois collectiui puta si vterq3 vel ambo decesserũt in pupillari etate tũc l3 primus decedat non vocat̃ substitutus s3 cũ alter postea decesserit ꝛ qd si fuit facta sine expssio ne nois collectiui.in.l.si pater.nu.3.ꝛ.4.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.73.

3 Substitutio vulgaris locum habet in persona primi moriẽtis vel repu diãtis l3 alter adhuc viuat ꝛ nõ repudiauerit qñ cuilibet ex institutis fuit datus substitut⁹ vulgaris de perse.in.l.si ego.nu.4.ff.de iniu.rup.ꝛ irri. testamen. fo.61

3 Substitutio cõpẽdiosa q̃ dicat̃.in.l.verbis.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pupil.f.70.

4 Substitutio fideicõmissaria ꝙ aliqñ trahat̃ ad directã fauore militis ꝛ li bertatis.in.l.lucius.§.tres h̄rdes.nu.5.ff.ad treb. fo.121.

8 Substitutio vulgaris si est facta ei q hereditatẽ nõ aditã põt trãsmittere ad h̄rdẽ si decedat nõ adita h̄rditate nec repudiata qs preferet̃ an h̄rs ei⁹ ex trãsmissione an substitut⁹.in.l.cũ pponas.nu.9.C.de here.isti.f.43

3 Substitutio cõpẽdiosa facta a pagano p verbũ cõe valet iure directo in fra pup.eta.ꝛ postea iure fideicõ.etiã si mater sit in medio ꝛ qd i milite.in l.centurio.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.72.

Substi.vna directa poterat trãsfundi i aliã directã nõ sic i fideicõ.ibi.n.5

7 Substitutio alicui facta si decesserit sine filijs legitimis ꝛ naturalib⁹ ꝛ de cessit cũ filio legitimato an locũ habebit substitutio.in.l.fi.nu.4.C.d his qui ve.eta.impe. fol.90.

3 Substitutus si fuit titius alicui pupillariter ꝛ titio qñcũq3 moreret̃ sine liberis seius fuerit cõpẽdiose substitutus postea moriat̃ titius añ pupil lum deinde pupillus an tũc seius vocet̃ ad hereditatẽ pupilli.in.l.ꝙdiu. nu.7.ff.de aquir.here. fo.100.

4 Substituti qñ sunt plures inuicẽ ꝛ vltimo moriẽti substitut⁹ est extrane⁹ an videat̃ substitutus in pte vltimi tñ moriẽtis an etiã in partib⁹ pcedẽ tium.in.l.sceuola.nu.4.ff.ad treb. fo.121.

4 Substitutio si est facta cõstituto in sacris si decesserit sine liberis ꝙ non intelligit̃ de liberis q̃s susceperit ex m̄rimonio 3cto de facto cũ mereant̃ vocari liberi ꝛ an 9ditio rejciat̃.in.l.h̄rdibus.§.titi⁹.nu.2.ff.ad tre.f.121.

An tunc ecclesia loco liberorũ habeatur.ibi.nu.3.

5 Substitutio vulgaris nec ius accrescẽdi nõ expirat p aditionẽ h̄rditatis qñ est retractabilis p b̄nficiũ restitutionis in integrũ imo sequuta retra ctatione reassumit vires ac si aditio facta nõ esset nõ tñ p oia.in.l.ex con tractu.nu.4.ff.de re iudi. fo.74.

4 Pupillis pluribus institutis si dico si decesseritis in pupillari etate ta lẽ pupillariter substituo in prio decedẽte in pupillari etate nõ admittit̃ substitut⁹ s3 fr̃es ab itestato l3 post aditã hereditatẽ inter eos nõ sit loc⁹ iuri accrescẽdi.in.l.luci⁹.§.caio seio.nu.3.ff.ad treb. fo.122

2 Substitutus a generali administratore vel pcuratore ad negotia dr̃ sub stitutus a principali dño qñ ipso sciẽte ꝛ patiẽte substitutus est al's nõ.in l.i.§.magistrũ nu.2.ff.de exerci.act. fo.79.

3 Substitutio facta alicui sibijpsi 9tinet vtilitatẽ si institutio esset onerosa legatis ꝛ substitutio nõ i.l.s3 si plures.§.nemo.nu.2.ff.de vul.ꝛ pu.fo.71.

3 Substitutio pr̃ia de nepote facta in suitate ꝛ in defectũ suitatis suitatẽ nõ tollit s3 potius a suitate tollit̃.in.l.si m̄r.§.si fili⁹.nu.5.ff.de vul.ꝛ pu.f.75.

Substitutio vulgaris facta i vnũ casu3 porrigit̃ ad aliũ ꝛ qñ.ibi.nu.6.

8 Substitutio vulgaris facta duob⁹ sine expressiõe nois collectiui vt si fili⁹

ꝛ vxor non erũt heredes an habeat locũ nisi neutro existẽte herede.in.l. ꝙuis.nu.2.C.de impu. fo.49.

Quid in fideicõmissaria substitutione.ibi.

4 Substitutio vulgaris facta in legato an 9prehendat nisi casu3 quo nolue rit vel potuerit.in.l.pater seueri.nu.3.ff.de cõd.ꝛ demõ. fo.81.

3 Substitutio facta in suitate si nõ põt in illa operari nõ operat̃ in h̄rdita te ꝛ qñ operet̃ in h̄rditate.i.l.gall⁹.§.ꝙrem⁹.nu.2.ff.de lib.ꝛ posthu.fo.57

4 Substitut⁹ oĩs directus siue vulgariter siue pup.dr̃ cõditionaliter insti tutus.in.l.in rõne.§.si filio suo.nu.5.ff.ad.l.fal. fol.87.

3 Substitutio vulgaris 9cipit̃ p v̄ba negatiua ꝛ põt ẽt cõcipi p affirmati ua tñ habẽt implicitã negatiuã.in.l.i.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil. fol.68.

Substi.pup.ꝙ hodie 9seruet̃.p aut.ex cã.C.d lib.pt.sicut legata.ibi.n.6.

4 Substitutio si est facta filio post ei⁹ mortẽ an intelligat̃ facta si decesse rit sine liberis.in.l.lucius.§.caio seio.nu.5.ff.ad treb. fol.122.

3 Substi.pup.tacita an excludat mr̃e3.i.l.nã h iure.n.2.ff.d vul.ꝛ pu.f.69.

Subst.vulgaris expssa inutilis nõ 9tinet tacitã pupillarẽ idẽ ecõuerso.ibi.

8 Substitutio exẽplaria ad hoc vt fieri possit quatuor sunt necessaria.in.l. humanitatis.nu.2.C.de impu. fo.51.

Substitutio pupillaris in quibus differat ab exemplaria.ibi.nu.4.

6 Substitutio reciproca facta inter duos pupillos cõtinet vulgarẽ ꝛ pupil larẽ ꝛ qd si alter ipsorũ sit vel efficiat̃ maior an cõprehendat nisi vulgarẽ in.l.eadẽ rẽ.§.sed si quis.nu.2.ff.de duo reis stipu. fol.47.

3 Substitutio si alicui fiat sub cõditione si decesserit sine liberis ex suo pro prio corpe descẽdentib⁹ an cõprehẽdant̃ nisi filij qui immediate descẽdũt ex pprio corpe.in.l.gallus.§.institués.nu.4.ff.de libe.ꝛ posth. fo.54.

1 Substitutio pupillaris an subiacet querele.in.l.papinian⁹.§.s3 nec impu beres.nu.1.ff.de inoffi.testa. fol.133.

3 Substitutiõis spes qñ trãsmittat̃.in.l.toties.nu.3.ff.de acq.her.fo.102.

8 Substitutio vulgaris nõ impedit trãsmissionẽ h̄rditatis in casibus in q bus h̄rditas nõ adita trãsmittit̃ ꝛ sic heres trãsmittẽtis pfert̃ substituto vulgari.in.l.i.nu.3.C.de his qui añ aper.tab. fo.95.

3 Si habeo filiũ puberẽ ꝛ impuberẽ ꝛ eos instituo ꝛ volo inuicẽ substituere ꝛ etiã volo ꝙ in psona impu.9tineat̃ vulgaris ꝛ pup.qd debeã facere. i.l.nã h iure.§.ꝙ ius.n.7.8.ꝛ.9.ff.d vul.ꝛ pu. fo.69.ꝛ.70

3 Substitutionis spes non trãsmittit̃ ad heredem preterꝙ ad heredẽ quẽ trãsmittẽs habet ex iudicio defuncti.in.l.qui habebat.nu.2.ff.de vulga. ꝛ pupilla. fo.79.

Substitutio prima si fuit pupillaris s3 secũda fideicõmissaria an deficien te prima fiat locus secũde.ibi.nu.4.

Substitutiones 9prehẽse in reciproca an sint tacite.in.l.nã hoc iure.§.ꝙ ius.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.69.

1 Substitutus vulgaris nõ pcipit bona de manu heredis s3 ppria autori tate ꝛ an petat cautionẽ a grauato ꝛ an possit peti a veniẽtibus ab intesta to si non fuit datus talis substitutus vel p fideicõmissum.in.l.inter oẽs. nu.3.ff.q satisd.cog. fol.35.

3 Si ex duobus institutis ꝛ inuicẽ substitutis vn⁹ adiuit ꝛ postea mortu⁹ tuus est deinde alter repudiauit tũc h̄rs pmortui h3 portionẽ repudiatã tã iure accrescẽdi quã iure substõnis inuicẽ cũ iure accrescendi.in.l.toties. nume.2.ff.de acq.ren.here. fo.102.

Quid si essent plures substituti ꝙ cõsubstituti preferant̃ tali heredi q nõ habet nisi ius accrescendi.ibi.

4 Substitutio qñ est facta plurib⁹ sub cõditione an debeat in cuiuslibet p sona cõditio existere vt substitutio locũ habeat an sufficiat in psona vni⁹ vt saltẽ ad ptẽ illi⁹ admittat̃.in.l.heres.§.cũ ita.nu.4.ff.ad treb. fo.115.

3 Substitutio pupillaris nõ põt fieri in codicillis s3 fideicõmissaria sic.in l.coheredi.§.cũ filie.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.76.

Substitut⁹ nõ potest capere propria autoritate si habet recipere de ma nu restituẽtis.ibi.nu.7.

Substitutio facta per verba mere obliqua ei cui põt fieri directa nõ tra hit̃ ad directã.ibid.

8 Substitutio vulgaris expssa etiã in vnũ tñ casum cõcepta 9tinet tacitã pupillarẽ.in.l.cũ quidam.nu.2.C.de insti.ꝛ substi. fol.47.

Substitutio pupillaris tacita quare nõ admittat̃ cõtra mr̃em.ibi.nu.3.

Quid in auia ꝛ fratre pupilli.ibi.

8 Mater licet sit in medio expressa vulgaris cõtinet tacitã pupillarẽ l3 cõ tra matrẽ nõ admittat̃.in.l.cũ qdã.nu.4.C.de insti.ꝛ substi. fo.48.

4 Substi.cõpendiosa facta pupillo post ei⁹ mortem p verbũ cõe an com prehẽdat pupil.si moriat̃ infra pup.eta.ꝛ si post fideicõmis.in.l.pater.§. cõditionũ.nu.2.ff.de cõdi.ꝛ demon. fo.81.

4 Substitutũ nõ censet̃ qs plus dilexisse ꝙ institutũ vel positũ in sequen i gradu ꝙ in precedẽti.in.l.publi⁹.§.titia.nu.3.ff.de 9d.ꝛ demõ. fo.92.

8 Substit.vna directa põt 9uerti i aliã directã.i.l.fi.n.2.C.d her.inst.f.44

8 Mater vel ali⁹ extrane⁹ si instituat pupillũ heredem ꝛ si decesserit in pu pillari etate aliũ substituit pupillariter l3 ista substitutio pupillaris non valeat q2 nõ habeat pupillũ in potestate an tñ cõprehendat̃ tacita vul garis.in.l.fi.nu.3.C.de here.insti. fol.eo.

3 Substitutio etiã in psona aliorũ preferet̃ iuri accrescendi in psona alteri⁹. in.l.q plures.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.73.

8 Substitutus vulgaris an pretereat̃ coheredi.in aut.hoc ampli⁹.nu.6. C.de fideicom. fo.85.

Substitutio

8 Substitutio iūcta cū iure accrescēdi sortitur naturā ipsius iuris accrescē di vt deferatur inuito ⁊ an trāsmittatur ad heredē sicut illud ius.i.l. testa mēto.nu.2.C.de impub. fo.49.
Substitutio vulgaris an faciat cessare ius accrescēdi.ibi.nu.3.
4 Substitutio qualiter fiat in donatione causa mortis.i.l.vt heredibus.nu. 2.ff.de leg.ij. fo.50.
8 Substitutio vulgaris pōt fieri in legato sicut ī institutione.in.l.si legata. nu.2.C.de lega. fo.74.
3 Substitutio pupillaris spes qñ trāsmittatur ad heredes.in.l.sz si plures nu.2.ff.de vulga.⁊ pup. fo.71.
1 Substitutus directus quis dicatur vel per fideicōmissum vt possit capere propria autoritate.in.l.inter oēs.nu.5.ff.qui satis.cog. fo.35.
5 Substitutio vulgaris pōt fieri in donatione cā mortis sicut in institutio ne ⁊ in legatis.i.l.si cui mortis.nu.1.ff.de dona.cau.mortis. fo.35.
3 Substitutio nisi cōtineat aliquā vtilitatē nō vz qñ quis substituitur sibi ipsi.in.l.si.§.titus.nu.4.ff.de vulg.⁊ pup. fo.80.
3 Substitutio facta duob⁹ cū expressione nōis collectiui cēsetur facta vtrisq; qñ simul moriūtur sed si diuersis tēporibus censetur facta vltimo moriē ti tm̄.in.l.qui duos.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.78.
Quid in fideicōmissaria facta duobus extraneis vt si ambo decesserint si ne liberis.ibi.nu.3.
3 Substitut⁹ pupillariter quo casu diuidit bona materna a bonis impube ris lz impubes adiuerit ⁊ bona ceperint esse cōiuncta sed regulariter sec⁹ in.l.si is qui.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.70.
3 Substitutio facta vno tpe ad aliud nō porrigitur sz facta vno casu bñ por rigitur ad similē casum.in.l.si ita quis.nu.2.ff.de vulga.pupil. fo.73.
3 Octo seu nouē necessaria ad substitutionē pupillarem.i.l.ij.nu.2.3.4.⁊.5. ff.de vulga.⁊ pup. fo.69.
8 **Subtilitas** nimia an ⁊ qñ reprobetur.in.l. si quis heredem. nu.4.C.de insti.⁊ substi. fo.47.
7 **Subtrahens** alteri parti suas ꝓbationes vel defensio nes subtrahēdo instrm̄ vel corrumpēdo testes vel eis minādo ꝙ nō debeāt testificari ꝓ altera parte si conuincatur de hoc dz cām perdere.in.l.prouidendū.nu.4.C.de postu. fo.61.
5 **Subuenitur** plus ei qui hz ex causa necessaria ꝙ̄ ei q hz ex cā volūtaria.in.l.cū postulassem.§.dāni infecti.nu.2.ff.de dam.infec. fo.22.
2 Subuenitur magis ei qui facit actū ex necessitate ꝙ̄ ei qui ex volūtate.in l.j.§.pretor ait.nu.4.ff.deposi. fo.101.
8 **Successorium** edictū an habeat hodie locū de iure ci uili in.l.si.nu.5.C.vnde libe. fo.20.
1 Successoriū edictū etiā de vno gradu vnius capitis sicut hz locū qñ suc cedit ab intestato ꝑ bo.pos.de iure pretorio ita ⁊ in querela sic etiā hodie in successiōe ab intestato de iure ciuili.i.l.si is q.nu.3.ff.de inoffi.test.f.141.
3 Successoriū edictū an habeat locū in suitate.in.l.si qs.§.si filiū.nu.6.ff.de libe.⁊ posthu. fo.45.
1 Successoriū edictū hz locū in querela de gradu in gradū.in.l.pater filiuz nu.15.ff.de inoffi.testa. fo.138.
Successoriū edictū nō hz locū in iure dicēdi nullū vel cōtratab.ibi.nu.16.
8 **Successorij** edicti gradus seu capita.in.l.j.nume.5.C.qui admit. fo.16.
3 Successio an habeat vim solutionis.i.l.si socer.nu.2.ff.sol.mat. fo.27.
3 Successio regulariter ad dānū succedētis nō hz viz solutiōis nec etiā vt lu cretur lz bene habeat quātū ad hoc vt ius suū cōseruet aduersus alios.in l.que dotis.nu.3.ff.sol.ma. fo.23.
8 Successionē dare nō est ex testamēto vel ab intestato.sed etiā aliā speciez succedēdidi que nec fit ex testamēto vel ab intestato.in.l.cū antiquiorib⁹. nu.6.C.de iu.deli. fo.60.
6 Successio an habeat vim solutionis vel cōfusionis.in.l.vrānius.nu 2.ff. de fideius. fo.60.
8 Successiōes debēt esse reciproce.i.l.leg.xij.nu.3.C.de legi.here. fo.102.
8 Successiōis spēs ab ītestato quot sint.i.l.vt liberis.nu.2.C.de colla.f.26.
3 Successor necessarius tenetur stare colono ⁊ qd in emptore vel donatario in.l.si filio vir.nu.3.ff.sol.ma. fo.21.
Successor in qbus casib⁹ nō possit cōductorē expellere.ibidē.nu.4.
1 Successor vniuersalis nō tenetur vltra vires bonorū in qbus successit. in l.tam ex.nu.6.ff.de iudi. fo.128.
8 Successori singulari an noceat vitiū ꝑsonale vt est malafides autoris.i.l. si partē.nu.2.C.de vsuca.pro empto. fo.108.
Quid in vitio reali.ibi.nu.3
7 Successor iudicis corā quo facta sunt acta nō pōt ferre sniam nisi acta vi deat.in.l.ij.nu.7.C.de eden. fo.36.
1 Successor singularis non sequitur forū sui actoris secus in vniuersali.in.l.j. nu.3.ff.si ex noxa.cau.agā. fo.36.
3 Successor singularis qñ succedit ex necessitate tenetur stare colono:secus si ex volūtate.in.l.diuortio.nu.11.ff.sol.ma. fa.8.
4 Successor singularis an teneatur stare colono.in.l.nihil.§. fructus. nu.3.ff. de leg.j. fo.42.
1 Succedere ex testō nō dolose omittēs poterit ab intestato succedere ⁊ le gata nō ꝑstare.i.l.papinianus.§.quarta.nu.3.ff.de inoffi.testa. fo.134.
2 Succedēs tā in seruo ꝙ̄ in peculio pōt actiōe de peculio cōueniri secus si in peculio tm̄.i.l.j.§.itē heres.nu.2.ff.qñ de pecu.anna.actio. fo.93.
1 Succedēs in ius alterius partib⁹ illius fungi dz ⁊ sit eiusdē cōditionis ⁊ nature cēseri.in.l.quedā.§.nihil.nu.3.ff.de edē. fo.50.
6 **Succūbens** in causa nō solū dz cōdēnari in expensis litis sed etiā in oī interesse qd pretēdit victor re⁹ in.l.si procurator.nu.2.ff.rē ra.ha. fo.89.
2 Succumbēs in actione de cōstituta pōt redire ad primā ⁊ qd ecōtra in.l. itē qr.§.vetus fuit.nu.3.ff.de cōsti.pecu. fo.65.
2 Succumbit q astrinxit se ad aliquod ꝙ nō est necessariū si illud nō ꝓbat ⁊ qñ videatur se ad illud astringere.i.l.habebat.nu.4.ff.de insti.act. fo.83.
7 Succūbens in aliqua exceptiōe dilatoria vel aliquo articulo incidēti nō dz cōdēnari vincēti.in.l.sancimus.nu.10.C.de iudi. fo.112.
7 Succumbēs agēdo in aliquo articulo an possit postea illū deducere ī alio iudicio per modū excipiēdi.in.l.j.nu.8.de ordi.iudi. fo.116.
7 **Summarie** in qbus casib⁹ ꝓcedatur ⁊ tñ requitatur plena ꝓ batio.i.l.iudices.nu.3.C.de iudi. fo.106.
5 Summaria cōgnitio in qbus casib⁹ habeat locū remissiue.i.l.a diuo pio. §.si super rebus.nu.5.ff.de re iudi. fo.70.
1 Summe plures proueniētes ex diuersis articulis tñ eadē actione an pos sint simul coaceruari ad impediēdaz iurisditionē.in.l.si idē cū. nu.4.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.18.
1 Summarū coaceruatio fit ad inducēdum fauorē. in.l.si idē cum.nu.7.ff. de iurisdi. fo.eo.
6 In maiori sūma an ꝯtineatur minor.i.l.j.§.si stipulāti.n.4.⁊.8.ff.d v̄.ob.f.3.
Quid si profertur negatiue.ibi.
2 Summa in minori dispositiue ꝓlata subintelligitur dictio taxatiua tātū vel dūtaxat secus si enuntiatiue.in.l.rogasti.§.si tibi.nu.2.ff.si cer.pe. f.9.
2 Summā maiorē petēs in libello intelligitur etiā petere minorē.in.l. quidaz nu.3.ff.si cer.pet. fo.12.
8 Summa minor cōtinetur ī maiori.in.l.res iudicate.nu.2.C.de re iudi.f.122.
6 **Superfluitas** verborū an vitiet stipulationē.in.l.que extrinsecus.nu.1.ff.de v̄b.obli. fo.20.
1 **Superiorem** habēs nō pōt etiā ex iusta cā mouere bel lum nisi de licentia superioris ⁊ legitimus superior intelligitur populus ro.vel imperator.in.l.ex.hoc iure. nu.4.ff.de iusti.⁊ iure. fo.4.
1 Superior ꝙ nō possit ad quē ꝑtinet delegatio ratificare ꝓcessum ⁊ face re ipsum validū si aliquis tanꝙ̄ delegatus cū non esset cognouit de causa. in.l.licet.nu.4.ff.de iudi. fo.127.
4 Superior si reprobat aliqua de priuilegijs q̄ qs hz an intelligitur cōfirma re alia si erāt inualida in.l.legata inutiliter.nu.5.ff.de leg.i. fo.9.
1 Superior si imponit aliquod onus cōitati sibi subiecte vt soluēdo.x. mi lia que veniūt distribuēda inter hoīes illius cōitatis per solidū ⁊ libram ⁊ postea prefatus dñs vel cōitas vni illorū cōcedit ex priuilegio qd nō te neatur cōferre an de summa.x.miliū debebit detrahi summa que illi tāge bat.in.l.auus nepotis.nu.4.ff.de pact. fo.65.
1 **Supsederi** qñ debeāt dū supersedēdū est in iudicio vl'i.i.l. si qs libertatē.nu.7.⁊.8.ff.de peti.here. fo.143.
3 **Superstitiosi** dicuntur q timēt nō timēda ꝓpter ꝯsequē tiā.i.l.q̄ sub.nu.3.ff.de cōdi.insti. fo.81.
7 **Supplicatione** pendeēte ꝯtra sententiā an possit fie ri executio.in.l.vna.nu.3.ff.nil no.ap pella.pen. fo.97.
7 Supplicatio corā q̊ fiat. ī aut.q̄ supplicatio.nu.3.C.d ꝑci.īpe.offe.fo.30.
Supplicari infra quātū tēpus possit.ibi.nu.5.
7 Supplicatio an admittatur post sniam latam a qua nō fuit appellatū.in l. fin.nu. 2.C.vt lit.penden. fo.31.
7 Supplicare est tūc licitū ei qui nō potest appellare qñ sibi denegatur ap pellatio ex priuilegio iudicis iudicātis.secus si propter factū suuz vel ne gligentiā vel ꝓpter ius cōe qr bis appellauit ⁊ succubuit.in.l.si.nu.3.C.vt lit.penden. fo.131.
Supplicās vt retractetur sentētia que transiuit in rē iudicatam incurrit in famiam ⁊ efficitur inhabilis ad testificandum ⁊ quam aliam penam pa tiatur.ibi.nu.4.
7 Appellari qñ nō pōt nō supplicatur nisi semel ⁊ qñ etiā nō possit suppli cari.in.l.si quis.nu.3.C.de preci.impe.offe. fo.30
7 Sententia non rescinditur per supplicationē sed pōt mādari executioni ea pendente.in.l.si quis.nu.3.C.de preci.impe.offe. fo.30.
3 **Surdus** ⁊ mutus an possint facere testm̄ ⁊ qd ī alijs ꝯtibus in.l.q in ꝑtāte.§.surdus.nu.1.⁊.2.ff.de testa. fo.35.
Quod dicitur legata ⁊ fideicōmissa posse fieri nutu debet intelligi.s.ꝑ illū qui nō est mutus vel surdus.ibi.nu.2
1 **Suspēditur** si aliqua lex vel statutuz vel snīa vel interdi ctū ad tp̄s trāsacto tpe nō expedit reiterare sed a seipsis reassumūt istas vires.i.l.si vn⁹.§.si cū reo.nu.3.ff.de pac.f.61.
Quid in sententia excōmunicationis.ibi.
7 **Suspicio** cōsistit in iudicijs que sunt min⁹ ꝙ̄ semiplena ꝓ batio vt infamia vel fuga q̄ sunt multū a re sepa rate.in.rub.nu.3.C.de proba. fo.163.

1 Suspitio mali cessat propter adiunctionē boni.i.l.si quis ex argē.§.cogā tur.nu.5.ff.de eden. fo.48.

7 Suspicio qñ est cōtra aliquē ⁊ nō sunt vrgētes ꝯiecture dꝫ stari eius iurō ad eius purgationē.in.l.presenti.nu.5.C.de his q ad eccle.cōfu. fo.23.

1 **Susurrans** in auribus iudicis contra aliquē ꝙ delique rit ad hoc vt iudex ꝯ eū ꝓcedat ⁊ postea re peritur ꝙ nō est verū an dꝫ puniri.i.l.ob hec verba.nu.4.ff.de infa. fo.81.

1 **Suitas** ⁊ necessitas cū fuerit introducta fauore p̄ris ne p̄r suc cedat intestatꝰ pōt p̄r huic fauori renūtiare ⁊ qualiter dicatur renūtiare.in.l.papinianꝰ.§.quarta.nu.11.ff.de inoffi.testa. fo.135.

8 Suitas an operetur trāsmissionē hereditatis nō adite.in.l.apud hostes. nu.1.C.de suis ⁊ legi. fo.97.

3 Suitas operatur trāsmissionē hereditatis ad quoscūq; heredes.i.l.si filiꝰ nu.5.ff.de cōdi.insti. fo.84.

Suitas nō tollitur per dationē substituti vulgaris.ibi.nu.6.

8 Suitas per que tollatur.in.l.si fratris tui.nu.5.C.de iure deli. fo.56.

Suitatis effectus qui sunt.ibi.nu.6.

3 Suitas cōfirmat tab.pup.ad cōmodū ipsius filij repudiātis vt possit si bi ex substitutione succedi.in.l.iulianus.nu.5.ff.de acq here. fo.96.

4 Suitatis effectū an impediat datio coheredis extranei.in.l.apud iulianū §.idē iulianus.nu.3.ff.ad treb. fo.102.

3 Suitas nō tollitur per dationem substituti vulgaris nec quo ad suitatē nec quo ad necessitatē.in.l.si filius.nu.6.de libe.⁊ posthu. fo.48.

Suitas an tollatur per dationē coheredis.ibi.nu.8.

3 Suitas etiā si adhuc nō est secuta immixto cōfirmat exheredationē. in.l. qui in alienā.§.interdū.nu.4.ff.de acqui.here. fo.87.

Quid si existentia sui heredis sit elisa per abstensionē.ibi.

8 Suitas procedit solū rōne patrie;⁊ qd in emācipato vel nepote ex eo.in aut.in successione.nu.1.⁊.2.C.de suis ⁊ legi. fo.98.

5 Suitas qñ cōfirmet.tab.pupillares.in.l.filius.nu.1.ff.de acq.here.fo.96.

3 Suitas operatur trāsmissionē hereditatis ad quoscūq; heredes etiā per ignorantē.in.l.ventre.nu.3.ff.de acqui.here. fo.103.

8 Suitatis effectū nō tollit coheredis extranei datio quātū ad transmissio nē hereditatis nō adite sed bene tollit q̄tum ad cōfirmationē eorū que ex testamēto dependent qꝛ requiritur tunc expressa aditio.i.l.si fratris. nu. 2.C.de iure deli. fo.56.

8 Suitas an tollatur per dationem substitu ti vulgaris.in.l.nō iustā.nu.2. C.ad treb. fo.90.

8 Suus an ⁊ quid cōferat suo.in.l.si emācipati.nu.8.C.de colla. fo.29.

Suus an cōferat emancipato.ibi.nu.9.

8 Suus heres an transmittat hereditatē paternam etiā ignorās ad quos cūq; heredes extraneos etiā anteq̄ se immisceat.in.l. cuꝫ antiquioribus. nu.2.C.de iure deli. fo.60.

8 Suus an cōferat emācipato.in.l.filie dotē.nu.6.C.de colla. fo.25.

3 Sui heredis sola existētia nō cōfirmat legata fideicōmissa.fallit in legato libertatis ⁊ in relictis ad pias cās fideicōmissuꝫ etiā vniuersale cōueniat ⁊ tutelarū donationes.in.l.si filius.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.71.

Sui heredis nuda existētia cōfirmat ea que tendūt ad vtilitatē ipsius filij ⁊ quid si tēdāt ad vtilitatem alterius.ibi nu.2.⁊.8.

4 Suus heres ad hoc vt qs alteri efficiatur necesse est ꝙ appareat ipsuꝫ su peruixisse.in.l.qō de.nu.4.ff.reb.dub. fo.66.

Quid in extraneo herede si simul cū testatore moriat.ibi.nu.5.

8 Sui heredis existētia an operetur trāsmissionē hereditatis non adite ad quoscūq;.in.l.si fratris tui.nu.4.C.de iure deli. fo.56.

3 Suus heres dicit ille quē nemo precedit,in.l.gallus.§.nunc de lege.nu.7. ff.de libe.⁊ posthu. fo.55.

7 Suus si nō repudiauit expresse pōt adire perpetuo.scꝫ vsq; ad.xxx.ānos ⁊ qd si repudiauit ⁊ qd in emācipato.in.l.ij.nu.2.C.ď iur.⁊ fac.igno. f.27.

Quid in eo qui nō est suus nec emācipatus vt est filius matris.ibi.

3 Suus hr̄s an rōne suitatis trāsmittat hereditatē ad quoscunq; heredes etiā si aliter se nō immiscuit.i.l.seruꝰ.§.aperture.nu.3.ff.ď here.insti.f.63.

3 Suus si fuit exclusus per lapsum tpis vt qꝛ fuit sibi datum tēpus ad deli berādum ad instantiā substituti quo casu lapsu tēporis habet pro repu diatione vel stetit per.xxx.annos ꝙ se nō immiscuit an possit postea adi re.in.l.si suus.nu.2.ff.de.iure.deli. fo.85.

Suus q abstinuit si habebat substitutū vulgarē q post abstētionē adiuit an liceat suo reuocare abstētionē ⁊ auferre hereditatē substituto.ibi.nu.3.

8 Suo heredi si fuit assignatus terminus per iudicē ad instantiā substitu ti ⁊ ipse se nō immiscuit infra terminū ⁊ sic videt repudiasse an poterit ad huc adire infra trienniū.in.l.fi.nu.5.C.de repu.here. fo.66.

Quid in repudiatione vel abstētione q̄ inducit lapsu.xxx.annorū.ibi.

4 Tabule pupillares ⁊ tutele cōfirmantur propter existentiaꝫ suitatis etiā si repudiauit secus si esset institutus emancipatus nisi adiret.in.l.filio pa tre.nu.4.ff.de leg.j. fo.34.

3 Suus heres ⁊ necessarius qñ hꝫ coheredē etiā extraneū nō tñ efficitur de necessario volūtarius.in.l.cū hereditate.nu.4.ff.de acqui.here. fo.98.

Suitas an tollatur per dationem coheredis extranei.ibi.

9 Suus heres licet non possit vsucapere titulo pro herede an possit vsu capere titulo pro suo generali.in.l.ij. numero. 3.C. de vsucapione pro he rede. fo.109.

De litera.T.

5 **Tabellio** an possit corrigere errorē suū.in.l.iu dex.nu.3.ff.de re iudi. fo.75.

6 **Taciturnitas** habet p dissensu in cō cernentibꝰ dānum vel preiudiciū tacētis.in.l.interdū.nu.3.ff.rem ra.ha.fo.88.

2 Tacitū in quibus nō habet pro expresso.in.l.cū quid. nu.9.ff.si cer.peta. fo.5.

2 Tacite actū habet pro exp̄sso ⁊ qñ.in.l.cū quid.nu.2.ff.si certū peta. fo.5.

6 Tacitū an habeat pro expresso.in.l.quicqd.nu.4.ff.de ver.ob. fo.27.

8 **Tempus** vbicūq; currit ignorāti si habuit iustā causam igno rātie restituit in integrū ex clausula generali si qua mihi ⁊c.in.l.fi.nu.5.C.de prescrip.long.tempo.x.vel.xx.annorū. fo.114.

5 Tēpus longū inducit obliuionē.in.l.furtū enim.nu.2.ff.de vsuca. fo.60.

8 Tempus datū ad petēdū restitutionē incipiat statim currere eo reuerso. in.l.qō tempore.nu.3.C.de resti.mili. fo.92.

3 Fundans se in tempore debet illud ꝓbare.in.l.ad testiū.§.ꝯditionem.nu. 2.ff.de testa. fo.41.

4 Tempus certe etatis honorati facit cōditionē ⁊ quid in tpe etatis graua ti.in.l.si cui.§.hoc aūt.nu.2.3.⁊.5.ff.de lega.j. fo.21.

3 Temporis lapsus dati ad.l.miserationis gratia an interpellat sicut tem pus appositū a cōtrahentibꝰ.in.l.si mora.nu.12.ff.sol.mat. fo.11.

1 Tempus p̄teritū de ꝓprio significato nō cōprehendit presens nec futurū et qualr̄ seu qñ extēdat ad p̄sens.i.l.si qs id.nu.5.ff.de iuris.om.iudi.fo.17.

6 Tempus qō datur post minorē etatē ad petendā restitutionē in integrū hodie est quadriēniū cōtinuū nō est priuilegiatū quantū ad hoc vt si in fra illud tēpus ꝯheret ⁊ lederet possit petere restitutionē in integrū.in.l. doli mali.nu.3.ff. de noua. fo.63.

8 Tempus dandorū apostoloꝝ sicut currit iudici ita ⁊ parti ad petēdū ⁊ si nō petijt cēset appellatiōi renūtiasse.i.l.iudicibꝰ.nu.2.C.de appel.fo.129.

Quid si sententia fuit lata cōtra absentē ⁊ ignorantē.ibi.nu.1.

6 Tempus legale nō determinatū a lege cōmittit determinandū iudici qui est minister legis.iudex dꝛ bonus vir.in.l.cōtinuus.§.cū ita stipu.nu.3.ff. de verbo.obli. fo.41.

5 Tempus quantū det hodie iudicatis ad soluendū ⁊ in quibꝰ casibꝰ detur ⁊ cuius nature sit.in,l.debitoribꝰ.nu.2.ff.de re iudi. fo.72.

4 Tempus acquisitionis inchoate.i.testamēti cōditi vel mortis nō inspi citur quantū ad acqsitionē ex vltima volūtate sed tēpus ꝑfectū acquisi tionis.in.l.si post mortem.nu.2.ff.de leg.j. fo.26.

7 Tempus petēde restitutionis in integ.quantū sit hodie.in.l.ea que.nu.4. C.de tempo.in inte. fo.94.

8 Tēpus petēde ho.pos.qñ currat ignorāti.i.l.q̄diu.nu.2.C.q admit.fo.17.

6 Tempus an incipiat currere statim lata sententia si litigaui per ꝓcurato rem meum.in.l.j.§.si aduersus.nu.5.ff.qñ appel.sit. fo.95.

6 Tpis taciti legalis lapsus ita interpellat ⁊ in mora cōstituit sicut lapsus tpis exp̄sse ⁊ ꝯuentionalis.in.l.si insulā.nu.2.⁊.4.ff.de verb.obli. fo.24.

1 Temporū coaceruatio nō fit si statutū dicat ꝙ qui stetit carceratꝰ per an num pro pena pecuniaria possit in festo natiuitatis relaxari ⁊ offerri ⁊ ali quis stetit per sex menses ex vna causa ⁊ per alios sex ex alia diuersis tēpo ribus.in.l.si idem.nu.6.ff.de iuris.om.iudi. fo.18.

7 Tempus ad deliberandū nō datur in criminalibꝰ.in aut. offerat.nu.11.C. de lit.contest. fo.117.

2 Tempus infra qō debet opus fieri nō dicit ꝑtinere ad qualitatē operis et an ad formā.in.l.si in lege.nu.5.ff.loca. fo.118.

1 Tempus appellationis ꝓsequende nō currit appellāti si fuit impeditus facto aduersarij.in.l.si quis aliā.nu.2.ff.quēad.serui.amit. fo.171.

Tempus possessionis ⁊ diligentie mei authoris sicut accedit mihi vt pre scribā sic ⁊ tp̄s sue negligentie vt cōtra me prescribat.ibi.nu.3.

1 Tempus prefixuꝫ ad accusandū vel inquirendū non currit ignorāti.in.l. quomodo.nu,8.ff.de infa. fo.79.

Tempus legale est cōtinuum.ib.nu.7.

3 Tēpus qñ nō exprimitur a l.vel statuto relinquit in arbitrio iudicis idē in pena ⁊ quid in actu explicādo per patrem.in.l.j.§.ait pretor,nu.2.ff.de iure deli. fo.85.

Vide latius de tpe ibi.nu.3.4.5.et.6.

2 Tempus inest ad soluendū iudicis arbitrio in alijs debitis preter q̄ in cōstituto.in.l.promissor.§.si fine,nu.2.ff.de consti.pecu. fo.65.

Tempus decē dierū ꝙ inest cōstituto ad soluēdū nō cōstituit eū in mora cum detur a lege miserationis causa.ibi.nu.3.

7 Tempus triennij de quo.in.l.ꝓperandū.§.hec autē.C.de iudi.an habeat locum corā arbitro iuris.ibi.nu.5.⁊.6. fo.111.

8 Tēpus necessarie absentie ꝓpter quā daret restō deducit de p̄scriptione currēte vel inchoata in.l.j.nu.2.C.qui.nō obijci.lon.tēpo.p̄scrip. fo.114.

7 Temporis residuū qō restabat defuncto ad ꝓponendū exceptionē nō nu me.pecu.an currat hereditate iacente quando erat delata maiori.xxv.an nis.in.l.si intra.nu.4.5.⁊.6.C.de nō nume.pecu. fo.190.

6 Tēpus si fuit appositū in ꝓmissione ista puta ꝓmittis mihi decē in kalē dis si digito celū nō tetigeris licet ista cōditio sit superflua nec suspendat dies tamen kalendarū apposita in ꝓmissione eam suspēdit vt ante ipsam agi nō possit

agi nõ pòssit lз obligatuo sit nata.in.l.in.lla stipu.nu.2.ff.de ver.ob.fo.8.

2 Tempus siue nõ inspicit q̃tum ad exceptiones cõcernentes executionez sententie vt est illa ne ꝯueniatur vltraq̃ facere possit sed tp̃s quo fit executio.in.l.si filiusfa.nu.2.ff.ꝙ cũ eo. fo.85.

7 Tempora iudiciaria ꝙ etiã hodie currãt minori.in.l.properãduз.§.hec aũt oĩa.nu.2.C.de iudi. fo.111.

7 Tempus ad qδ fit restitutio lз sit minus q̃ tp̃s infra qδ põt restitutio peti tñ datur integrũ tp̃s ad petendũ.in.l.i.nu.2.C.de resti.mili. fo.91.

Tẽpus bonoꝝ possessionis petẽde currit absenti cã reipublice.ibi.nu.3.

Tempus an currat impedito de facto.ibi.nu.4.

7 Tempus prefixum a lege ad aliquid faciẽdũ dr cõcernere formã act⁹ ꝛ qδ fit nõ seruato tẽpore dicit̃ fieri cõtra formã.in aut.que supplicatio. nu. 2. C.de preci.impe.offe. fo.30.

8 Tempus ad restitutionẽ petẽdã qδ erat olim ann⁹ vtilis hodie quadriẽniũ cõtinuũ est priuilegiatũ.in.l.fi.nu.2.C.de repu.here. fo.66.

8 Tp̃a distigue ꝛ ꝯcordabis scripturas.i.l.apδ ãtiquos.n.4.C.δ fur. fo.11.

6 Tempus impedimẽti qñ restituit̃ an restituat̃ in totũ an pro tp̃e impedimenti.in.l.si ita stupulatus.nu.5.ff.de ver.obli. fo.9.

2 Tempus appositũ a cõtrahentibus magis inest ꝛ inficit q̃ appositũ a lege.in.l.si cũ.§.cũ intra diẽ.nu.2.ff.de cõpensa. fo.101.

8 Tempus bo.pos.delate filiofa.a quo tp̃e incipiat currere ꝛ an sit vtile.in l.i.nu.7.C.qui.admit. fo.16.

3 Temporis lapsus qui nihil operatur nõ dз expectari.i.l.si quis hr̃s. nu. 2.ff.de acqui.here. fo.10[illegible].

7 Tempus omne regulr̃ est cõtinuũ.in.l.siue pars.nu.8.C.de dilatio.f.119.

4 Tempus certe etatis honorati intelligitur appositũ ei⁹ fauore ꝛ sic nõ facit cõditionẽ sed diẽ.in.l.cũ pater.§.curatoris.nu.3.ff.de lega.ij. fo.57.

1 Tempus qñ apponit̃ in seruitute preter ei⁹ naturã qꝛ deberet esse perpetua ꝛ in substantia ꝛ in vsu ꝙ tñ possit dici seruitus predialis vere.in.l.seruitutes ipso.nu.10.ff.de.seruitu. fo.156.

8 Tempus quantũ detur iudicato ad soluẽdũ ꝛ quid in cã criminali. in. l. si.nu.3.ꝛ.4.C.de execu.rei iudi. fo.123.

Si eo tp̃e elapso capiantur pignora quãtũ tp̃s regratur qδ trãseat post capturã pignorũ anteq̃ vẽdãtur.ibi.nu.4.

8 Temporis lapsus qδ dat̃ iudicatis interpellat ꝛ cõstituit cõdẽnatũ i mora.in.l.eos qui.nu.2.C.de vsur.rei iudi. fo.123.

Tempus omne legale datur ad soluẽdũ ei qui pure est obligatus dicitur dari miserationis gratia.ibi.nu.3.

1 Tempus dr magnũ vel modicũ arbitrio iudicis nisi reperiat̃ determinatũ a iure.in.l.si debitori.nu.13.ff.de iudi. fo.120.

7 Tempus semestre dicitur illud qδ distat per sex mẽses vel per sex tã partẽ tp̃is instantie.in.l.ꝓperandũ.§.ꝛ si qdẽ.nu.2.C.de iudi. fo.108.

1 Tempus datũ a lege ꝙ a principio sit vtile sed postq̃ incepit fit cõtinuũ in.l.vnus.nu.2.ff.de calũ. fo.112.

1 Tempus cõdẽnationis inspicit̃ in penis imponẽdis ꝛ qñ tp̃s cõmissi criminis ꝛ qd in laico q postea efficitur clericus.in.l.si seruũ.nu.3.ff.si ex noxa.cau.aga. fo.37.

8 Tempus prefixũ ab edicto p̃toris ad petẽdũ.bo.pos.an possit per iudicẽ abbreuiari ad instãtiã creditorũ ꝛ an infra tp̃a primi capitis possit interrogari sequẽs in rubri.nu.2.C.de succes.edic. fo.22.

2 Tempore necessitatis ꝛ famis licitũ est capere panẽ alienũ.in.l.si laborãte.§.cũ in eadẽ.nu.5.ff.ad leg.rho. fo.81.

2 Tempus qδ debeat inspici quo ad estimationẽ qñ iuratur in litez.i.l.sed mihi.§.in hac actione.nu.5 ff.cõmo. fo.66.

1 Tempus ex forma statuti prefixũ etiã iudicãs põt a iudice prorogari.in l.interdũ.nu.5.ff.de iudi. fo.122.

3 Tempus certe etatis adiectũ filio in institutione an faciat cõditionẽ vel in diem.i.l.si mater.nu.4.ff.de vulga.ꝛ pupil. fo.75.

6 Tempus quantum sit modicũ vel magnũ remittit̃ arbitrio iudicis.in.l. si ita quis.§.scia cauit.nu.5.ff.de.verbo.obli. fo.40.

5 Tempus appellãdi a quo tempore currat de quo.i.l.duo iudices.nu.3.ff. de re iudi. fo.71.

2 Tempus certũ in scriptis qñ est cõprehensum in prima conductione qd iuris sit ꝛ quõ intelligatur certũ tẽpus in scriptis.in.l.itẽ queritur.§. qui impleto.nu.8.ff.loca. fo.116.

4 Temporis angustia nõ nocet vt vitiet legatũ sз nec ꝓdest alicui vt ꝓpter eã suũ aduersariuз in mora cõstituat.i.l.si mihi.§.si qs.nu.3.ff.de leg.i.f.7.

7 Tempus prefixũ iurisditioni vt si cõmittatur cã terminãda infra annum nõ põt prorogari per petitionem dilationis ab vna parte sed de cõi consensu partiũ põt prorogari ad maius tp̃s ꝛ dз esse cõsensus express⁹ ꝛ anteq̃ finiatur.in.l.petẽde.nu.7.C.de tempo.in inte. fo.94.

5 Tempus qδ datur ad appellãdũ vel appellationẽ ꝓsequẽdaз an partes de cõi consensu possint prorogare vel abbreuiare.in.l.qui ꝓ tribunali.nu. 5.ff.de re iudi. fo.67.

5 **Tenuta** quãdo petitur reuocari qꝛ forte est nulla si tñ de nouo esset dãda an debeat cõfirmari ꝛ nõ reuocari.in.l. q bona.§.huic.stipulationi.nu.4.ff.de dam.infec. fo.14.

1 Tenute reuocatio date ex primo vel secũdo decreto ꝙ sit de imperio sicut ipsa datio.in.l.iubere cauere.nu.6.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.17.

8 Tenutam qui pass⁹ est ex primo decreto nõ auditur ad eam recuperãdã nisi refundat actori omne damnũ qδ passus est ꝓpter eius cõtumaciaз ꝛ nisi prestet fideiussores de iudicio sisti ꝛ iudicato soluẽdo.in.l.cũ ꝓponas nu.5.C.de bo.auto.iudi.pos fo.135.

1 Tenuta data ob cãm vt soluatur nõ dз reuocari nisi soluat̃ secus si vt veniat ad se defendendũ.in.l.neq̃з.§.qui in ius.nu.3 ff.de in ius vocã.fo.27.

1 Tenuta ex primo decreto põt dari cõtra absentes etiã nõ cõtumaces.i.l. de dic.§.tutor.nu.3.ff.qui satis.cog. fo.34.

1 Tenuta.Si bãnitus vel excõmunicatus petit tenutã reuocari nõ molestatus ab aliquo admittit̃ tanq̃ reus necessarius si sine cõtumacia vel culpa passus est tenutã.in.l.de die §.tutor.nu.4.ff.qui satis.cogan. fo.34.

3 **Terminus** assignatus heredi si labat̃ qñ habeat̃ ꝓ aditione ꝛ qñ ꝓ repudiatione ꝛ a quo assignet̃. i rub. nu.2.ff.de iure deli. fo.84.

6 Termini ꝓrogatio an impediat penã cõmitti ꝛ an cõmissam perimat.in l.cũ stipulatus.nu.1.ꝛ.2.ff.de ver.ob. fo.30.

6 Terminus fuit assignatus per iudicem vel arbitruз an ps ad cuius instãtiã fuit datus poterit illũ prorogare absq̃ iudice vel arbitro.i.l.cũ stipulatus.nu.3.ff.de ver.obli. fo.eo.

3 Terminus octo dierũ si est alicui assignatus ad respõdẽduз positiõib⁹ ꝛ ipse rñdeat prima die finita est dilatio ꝛ poterit ad vlteriora ꝓcedi.in.l.si quis heres.nu.4.ff.de acqui.here. fo.101.

2 Termino peremptorio dato ad ꝓducẽdũ instr̃a nõ dз qs admitti si alteri parti nõ sit ius saluũ.in.l.admonẽdi nu.28.ff.de iureiu. fo.29.

Terminus iurisditioni datus infra quẽ dз cã expediri censet̃ etiaз prefixus partib⁹ ad ꝓbãdũ ꝛ ꝓducendũ oĩa iura sua ꝛ hз vim peremptoriј si lis est vel habetur ꝓ cõtesta.ibi.nu.34.

Terminus talis nõ hз vim peremptoriј qñ post litẽ cõtesta. actor petiјt terminũ ad ꝓbãdũ ꝛ iudex vel arbiter noluit dare.ibi.nu.35.

2 Terminus si est datus partibus octo dierũ ad ꝓbãdũ vel articulãdum ꝛ vna pars ante vltimã dieз velit dare suos articulos vel iducere testes dз citari facere alterã partẽ.in.l.itẽ illa.nu.5.ff.de cõsti.pecu. fo.64.

2 Terminus soluendi sortẽ ꝓ qua ꝓmisse fuerãt vsure si ꝓrogatur an ꝛ qñ debitor nõ teneatur soluere vsuras.in.l.lecta.nu.12.ff.si cer.pet fo.17.

3 Terminus ꝓbandi si prius assignetur reo q̃ deberet assignari actori vel assignetur ante litẽ cõtest.cũ deberet assignari post an vitiet̃ ꝓcessus.in.l. si queramus.nu.5.ff.de testa. fo.35.

7 Termino lapso ad ꝓbãdũ si qs nõ possit petere aliũ terminũ an ꝓhibeatur facere positionẽ.i.l.i ꝯctib⁹.§.illo vз.nu.4.ff.de nõ nu.pecu. fo.193.

7 Termin⁹ dat⁹ a iure ꝙ p̃iudicet ignorãti.i.l.ita demũ.n.4.C.δ ꝓcu.f.67.

6 Terminus si est alicui datus ad aliqd faciẽdũ vsq̃ ad talẽ diẽ ꝙ qualibet die termini poterit istud facere ꝛ si facit añ vltimã diẽ dз facere partẽ aduersam citari.in.l.qui ante kalendas.nu.4.ff.de verb.obli. fo.9.

Terminus si est datus reo sex dierũ ad cõparẽdũ duos ꝓ primo duos ꝓ scδo duos ꝓ tertio ꝛ vltimo peremptorio ꝛ reus ꝯparuit in primo termino actor vero nõ apparuit i scδo vero vel tertio termino reus nõ ꝯparuit sed actor sic qs eorũ dicat̃ cõtumax.ibi.nu.5.

3 Termino assignato pluribus gradibus heredẽ ad deliberãdũ si primus repudiauit an statim incipiat currere tẽpus scδo an vero debeat expectari ꝙ p̃mi.c.dies sint ex toto elapsi.in.l.si p̃res.nu.2.ꝛ.3.ff.de iure deli.f.85.

8 Terminus.Sicut nõ vз id qδ qs facit post terminũ cũ is sit exclusus an nõ valeat qδ facit anteq̃ terminus incipiat currere.in.l.fin.§. eo addito. nu.5.C.qui admit. fo.18.

1 Terminus si fuit prefixus a iudice ad ꝓponẽdas exceptiones dilatorias ante litẽ cõtesta.tũc exceptio ꝓcuratoria omissa per ignorãtiam qualiter possit adhuc deponi.in.l.q ꝓcuratorẽ.§.si qs.nu.2.ff.de ꝓcur. fo.95.

2 Terminus qñ assignat̃ absenti non incipit currrere anteq̃ sibi significet̃ per nuntium vel epistolã.in.l.labeo etiã.nu.4.ff.de iureiur. fo.32.

4 Terminus si est datus ad ꝓbandũ ꝛ ꝓbatũ habẽdũ ꝛ quis ꝓduxit testes verbaliter ꝛ fecit citari ꝛ nõ cõparuerũt ꝛ lapsus est terminus qualiter excludatur a ꝓbãdo.in.l.quibus diebus.nu.3.ff.de cõdi.ꝛ demon. fo.73.

1 Termini qualiter de iure gẽtiũ sint agris positi.in repe.l. ex hoc iure. nu. 24.ff.de iusti.ꝛ iure. fo.6.

Termini qñ veniũt ad determinationẽ ꝓuinciarũ seu iurisditiõis an possint prescribi sicut ad distinctionẽ dominiorũ. ibi.

1 Termino ad oẽs exceptiões ꝓponẽdas elapso põt opponi δ incõpetẽtia iudicis si ipso iure nõ erat iudex vel erat sed peruenit ad notitiã ꝙ ex priuilegio poterat recusari.in.l.si cõuenerit.nu.4.ff.de iuris.om.iudi. fo.20.

4 Termini lapsus qui innititur autoritate legis plus nocet q̃ expressa repudiatio que fit ab hoĩe ꝛ posset fieri in fraudẽ legis nõ instan.q̃ rõ cessat in legis dispositione.in.l.factã.§.si quis bonorũ.nu.3.ff.ad treb. fo.118.

7 Terminũ ꝙ appareat ex actis fuisse statutũ ad ꝓbãdũ an sit necessariũ ad validitatẽ ꝓcessus vel sñie.in.l.cũ a nobis.nu 4.C.de dila. fo.119.

1 Terminus ꝓducẽdi instr̃a vsq̃ ad cõclusionẽ in cã ꝛ quid si alius terminus sit a iudice prefixus.in.l.oratione.nu.7.ff.de ferijs. fo.45.

4 Terminus statutus a testatore cẽsetur peremptorius ꝛ post nõ licet purgare morã ideз in statuto a lege vel statuto ꝛ qñ poterat.in.l.statu libe.§. stichũ aut.nu.3.ff.de leg.iij. fo.45.

7 Terminus dat⁹ ad ꝓbãdũ nõ incipit currere quousq̃ aduersari⁹ respõderit positionibus cũ iuramẽto calũnie.in.l.i.nu.3.C.de iura.calũ. fo.99.

Quid si dixit iudex do tibi terminũ octo dierũ ab ista die ꝛ non erant ad

hucfacte poſitiones.ibi.nu.4.

4 Terminus ſolutionis legati ꝙ aliqñ incipiat añ teſtm̃ ꝯditũ ⁊ qñ.in.l.ſi cui.§.ergo.nu.2.3.⁊.4.ff.de leg.j. fol.21.

3 Terminus ad adeundũ hereditatẽ nõ dꝫ ſtatui ꝑ iudicẽ añꝗ̃ hereditas ſit delata.in.l.ꝗ̃diu.nu.8.9.⁊.10.ff.de acquir.here. fo.100.

4 **Terra** comitatui addita dꝫ gubernari ſcðm ſtatuta comitatus.in.l.cũ fundus.numero.2.ff.de leg.ij. fo.45.

1 **Territoria** poſſunt diuidi ꝑ principẽ vel tenẽteꝫ locũ principis.in.l.ſi eadẽ.nu.3.⁊.4.ff.de of.aſſeſ.fo.15.

6 **Tertius** cuius intereſt infra quãtum tp̃s poſſit appellare an infra.x.dies a die late ſñie an a die ſcientie.in.l.ab executore.nu.2.ff.de appel. fo.92.

6 Tertius ſi occidit an teneaꝶ debitor cedere cõtra illũ actionẽ.in.l.ſtichꝰ nu.3.ff.de verb.oblig. fo.13.

3 Tertiꝰ admittiꝶ ꝓ ſuo intereſſe in iudicio inchoato inter te ⁊ me in.l.titia.nu.4.ff.ſol.mat. fo.24.

Si nõ intereſt ſua an admittaꝶ ad allegãdũ aliquid ꝓ me ꝯtra te.ibi.

1 Tertius qualiter poſſit pluribus modis adeſſe cauſe.in.l.ſuſpecta.nu.2.ff.de inoffi.teſta. fo.141.

1 Tertius ſi in preiudiciũ litigãtiũ vel alterius eorũ ꝓcurauit abſentiã iudicis in q̃ edictũ incidat.in.l.j.nu.2.ff.de eo ꝑ quẽ fac.eſt. fo.37.

2 Tertij de iure an quis poſſit abijcere.in.l.indebiti.§.ſed ⁊ ſi.nu.15.ff.de cõdi.inde. fo.43.

5 Tertio cõtradictore ꝯparẽte in qbus caſibus nõ ſuperſedeaꝶ in executione.in.l.a diuo pio.§.ſed ⁊ illud.nu.2.ff.de re iudi. fo.71.

6 Tertius qñ ꝓ ſuo intereſſe venit ad cãm ceptã ꝑ aliũ vt aſſiſtat an poſſit illũ remouere a iudicio.in.l.ſi pluſorio.nu.2.ff.de appel. fol.93.

7 Tertius de cuius p̃iudicio agiꝶ ſemp dꝫ citati in iudicio agitato inter aliquos.in.l.ſi deſerta.nu.2.C.ſi ꝓpter pub.penſi. fol.209.

6 Tertius in cuius arbitriũ collata iſt ſubſtãtia cõtractus vel aliud ſubſtãtiale ſicut nõ recediꝶ a pſona ſꝫ vitiaꝶ cõtractꝰ ita ⁊ ſi collata eſt electio de rebus alternatiue ꝓmiſſis.in.l.ſi ſeruus.nu.2.ff.de ver.obli. fo.43.

3 **Teſtamentum** dicitur qd indiuiſibile.in.l.heredes.§.in teſtamẽtis.nu.6.ff.de teſt. fo.40.

Teſtamẽtum qualiter dicaꝶ vno cõtextu.ibi.nu.7.

3 Teſtm̃ de cuius viribꝰ dubitaꝶ ꝓpter p̃teritionẽ poſthumi ex quo tñ nõ eſt nullũ a princ.tollit primũ de cuiꝰ viribꝰ nõ dubitaꝶ.in.l.poſthumi.nu.3.ff.de iniu.rup.teſt. fo.57.

8 Teſtamẽtũ vel codicillus qñ nõ vꝫ ꝓpter defectũ publice vtilitatis non põt approbari ꝑ veniẽtes ab inteſtato vel per heredẽ vt valeat iure teſtamẽti vel codicillorũ ꝑ ſimplicẽ approbationẽ ſed bene iure eiuſdeꝫ donationis vel promiſſionis vel ꝓceſſit ad traditionẽ ſciẽter.in.l.nõ dubium.nu.2.C.de teſta. fol.38.

Quid ſi deficiat ꝑꝑ defectũ ſolẽnitatis p̃uate vt rõne p̃teritiõis.ibi.nu.3.

4 Teſtamẽti vna ꝑs declaraꝶ ꝑ alterã.in.l.q filiabꝰ.nu.4.ff.de leg.j. fo.9.

8 Cõſtitutꝰ in decrepita etate ⁊ ſic poſt.lxxx.annos ꝙ poſſit teſtari ⁊ licet etiã ſit cẽtum annorũ p̃ſumiꝶ ſenex eſſe prudẽs.in.l.ſenium qdam.nu.2.C.qui teſta.fac.poſ. fo.33

1 Teſtamẽta ad pias cauſas ſubiacẽt rupture vt ſi filius ſit exheredatꝰ vel ſit ei relictum minus legitima qr tũc ſubiacet q̃rele.in.l.papinianus.§.ſi imperator.nu.1.⁊.2.ff.de inoffi.teſta. fol.133.

Teſtamentum filijfa.de caſtrenſi peculio an hodie ſubiacet querele ⁊ qd ſi eſt ſui iuris.in.l.papinianus.nu.2.ff.eo.

1 Teſtamẽto rupto ꝑ querelã reſcindiꝶ ſolum ſubſtitutio directa ⁊ inſtitutio per quã ſucceditur patri cetera firma remanẽt.in.l.hoc colore.nu.2.ff.de inoffi.teſt. fol.132.

3 Teſtamẽtum an ſtatim lata ſententia q̃ trãſiuit in rẽ iudicatam etiã ante factam executionẽ ſit irritũ ⁊ qñ.in.l.ſi qs.§.irritũ.numero.1.ff.de iniuſto rup.teſtamen. fo.58.

8 Teſtari an debeant de iure cõi illi q moriunꝶ apud ſaracenos.in.l.nutritoribus.nu.6.C.cõmu.de ſucceſ. fo.101.

3 Teſtamentũ patris ⁊ filij nõ cẽſeꝶ vnũ ſed duo ⁊ ꝙ etiã dicanꝶ diuerſe perſone.i.l.ſi qs eũ.§.ſi ſuo.nu.2.⁊.3.ff.de vulg.⁊ pup. fo.73.

3 Teſtamẽta eorũ qui decapitanꝶ ꝓpter cãm ſtatꝰ irritanꝶ lꝫ de facto ꝑmittiꝶ eis teſtari.in.l.eius qui.§.ſi cui.nu.9.ff.de teſta. fo.36.

3 Teſta.Seruus ⁊ infamis ⁊ alij inhabiles pñt eſſe teſtes in teſtamẽto ſi talis inhabilitas erat occulta ſecus ſi notoria apud oẽs ⁊ quid in iudicio.in l.cum lege.nu.4.ff.de teſta. fo.42.

Quid in iudice vel alijs officialibꝰ publicis autoritate ⁊ vtilitate an valeant acta.ibi.nu.5.

Quid in notario.ibi.

8 Teſtamentũ in quo filius eſt preteritus ⁊ ſunt inſtituti fratres eius qui ſunt in eodẽ gradu an tollat primũ ⁊ qd ſi ſint alij remotiores.in.l.hoc inter liberos.§.ſi qs.nu.3.C.de teſta. fo.40.

4 Teſtm̃ ſi fuit nullũ a principio vel annullatũ añꝗ̃ eſſent facti codicilli ꝙ poſſint codicilli valere.i.l.legata inutiliter.nu.6.ff.de leg.j. fo.9.

3 Teſtamentum nõ põt rumpi pro parte ex cauſa preteritionis.in.l.ſi ego.nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.teſta. fo.61.

8 Teſtamẽtum eo ipſo preſumiꝶ vltimũ qñ aliud poſterius nõ ꝓducitur.in.l.oim teſtamento.nu.10.C.de teſta. fo.32.

7 Teſtm̃ nullũ nõ ꝓhibeor dicere ex alia cã lꝫ accuſauerim de falſo ⁊ ſuccubuerim.in.l.ſi.nu.14.C.de ſi.inſtru. fol.181.

8 Teſta.in teſtamẽtis multa relaxanꝶ ⁊ multa ſunt ſpecialia que nõ ſunt in actibꝰ iter viuos.i.l.hac ꝯſultiſſi.§.at cũ hũana.n.5.C.q te.fa.poſ.fo.34.

7 Teſtamẽtum ꝓducere an poterit paduanꝰ ſi inſtituaꝶ hr̃s ab alio paduano habẽte bona Vicentie corã ꝑtãte paduano ⁊ petere ꝓnũtiari ꝑ ipm eũ fore mittẽdũ in poſſ.⁊ ſcribere iudici vbi ſunt bona ꝙ ipm immittat ſi per aliũ nõ poſſidebanꝶ.in.l.vna.nu.3.C.vbi de here.agi. fo.126

3 Teſtamẽtũ ſi recõualuit ꝑ approbationẽ filij vel ꝑ mortẽ poſthumi ⁊ ſic potuit peti ſm tab.⁊ nõ fuit petita an debeanꝶ legata.in.l.filio nu.10.ff.de iniu.rup.⁊ irri.teſta.fo. fo.60.

Teſtamentũ in quo filius eſt p̃teritus an ſit nullũ anteꝗ̃ filius dicat nullũ et ꝙ ante poſſint legata peti.ibi.numer.11.

8 Teſtm̃ in qua emancitus eſt p̃teritꝰ ꝙ nõ teneat de equitate p̃toria ⁊ multominus ſierat in ꝑtãte.in.l.vt liberis.nu.7.C.de colla. fo.26.

Teſtamento expugnato ꝑ querelã an habeat locũ collatio.ibi.nu.11.

3 Teſtamẽti ſignorũ reappoſitio retrotrahiꝶ ad diẽ ſubſcriptionis ⁊ ꝙ habeaꝶ perinde ac ſi nũꝗ̃ fuiſſent remota poſtꝗ̃ fuerunt reappoſita.in.l.ſi teſtamentũ.nu.2.ff.de teſta. fo.41.

Quod in iſta reappoſitione nõ requiraꝶ teſtatoris preſentia ſed ꝙ teſtes in vnum cõueniant.ibi.

3 Teſtamentũ primũ tolliꝶ ꝑ ſcðm etiã ſi i ſcðo ſit inſtitutꝰ ille idẽ q in primis.in.l.eũ qui.nu.2.ff.de acqr.here. fol.97.

7 Teſta.Cum agiꝶ de nullitate teſtamẽti actio nõ intẽtatur nec officiũ iudicis.in.l.cõtra maiores.nu.2.C.de inoffi.teſta. fo.133.

4 Teſtamẽtũ quodlibet in ſcriptis an poſſit dici nũcupatiuũ.in.ſi ita.nu.4.ff.de cõdi.⁊ demon. fol.72.

8 Teſtamentũ vel codicillꝰ dr naſci in loco in quo ſit ⁊ ꝙ idẽ in q̊libet ꝯtractu ⁊ ꝙ ſolẽnitas illius loci ſeruari debeat.i.l.cũ antiqtas.n.2.C.de te.fo.41.

7 Teſtm̃ in quo eſt inſtitutꝰ extraneus an irriteꝶ ꝑ ingreſſum monaſterij.in aut.ſi qua mulier.nu.4 C.de ſac.ſanc.eccle. fo.8.

3 Teſtm̃ aliqð qñ eſt nullũ vel ſñia vel ꝯctus vel aliquid aliud põt ſup hoc adiri iudex nõ vt annullet ſꝫ vt declaret eſſe nullũ vel nullã ſeu eſſe remiſſum.in.l.q̃ ſub cõdi.§.de hoc iure.nu.8.ff.de cõdi.inſti. fo.81.

Quo iure agi poterit.ibi.nu.9.

Quod in ſuo libello debeat mens exprimere cãm nullitatis qñ agiꝶ actione perſonali vel mixta.ibi.nu.10.

4 Omnia in teſtõ diſpoſita depẽdẽt ab aditione qua ſecuta oĩa ꝯfirmanꝶ in.l.ſi patroni.§.q fideicõmiſſariam.nu.2.ff.ad treb. fol.114.

2 Teſtm̃ qñ rũpiꝶ natiuate poſthumi an cõſeruenꝶ legata ꝑ auten.ex cã.C.de lib.prete.in.l.nõ ſolũ.nu.3.ff.de pecu. fo.93.

3 Teſtm̃ vſurarij manifeſti recõualeſcit ſi poſt factũ teſtamentũ p̃ſtitit cautionẽ de reſtituẽdis.vt in.c.ꝗ̃ꝗ̃.de vſur.li.vi.in.l.ſi filiuſſ.n.2.ff.ð te.f.38.

1 Teſtamentũ expugnatũ ꝑ querelã hodie nõ diciꝶ tanꝗ̃ factũ a demẽte.in.l.titia filia.nu.2.ff.de inoffi teſta. fo.137

3 Teſtamentũ qñ eſt factũ tũc diciꝶ ꝙ qs decederet inteſtatꝰ qñ deſtituiꝶ teſtamẽtum ⁊ qualiter veniẽtes ab inteſtato ſuccedãt.in.l.ſi filius.nu.7.ff.de cõdi.inſti. fol.94.

7 Teſtamẽta clericorũ lꝫ nõ expugnenꝶ ꝑ querelã.ſi tñ deficit alia ſolennitas pñt dici nulla.in.l.cũ lege.nu.4.C.de epiſco.⁊ cleri. fol.19.

7 Teſtari nõ põt q nulla bona hꝫ in ciuitate nec habere põt ſecꝰ ſi poſſet habere lꝫ actualiter nõ haberet.i aut.ingreſſi.nu.10.C.de ſac.ſan.eccl.f.8.

4 Teſtamentũ põt incipere a ſubſtitutione vulgari ⁊ an ſit neceſſe eũ cõfirmari per aliã aditionẽ ſi eſt expreſſa.in.l.apud iulianũ.§.idẽ iulianꝰ.nu.4.ff.ad treb. fo.102.

3 In teſtãte requiriꝶ integritas ſeu ſanitas mẽtis tꝑe teſtamenti nõ añ nec poſt.in.l.ſi.nu.2.3.⁊.4.ff.de teſta. fo.34.

3 Teſtamentũ fcm̃ irritũ ꝑ capitis diminutionẽ recõualeſcit duobꝰ cõcurrentibꝰ.ſ.ꝙ ceſſet capitis diminutio ⁊ ꝙ apparet ipm voluiſſe decedere cũ eodẽ teſtõ.in.l.lege.cornelia.nu.4.ff.de teſta. fol.36.

3 Teſtamentũ in quo filius iam natꝰ eſt p̃teritus nõ tꝫ de iure p̃torio ex eo ꝙ ꝯtratabulaꝶ.in.l.ſi ita.§.teſtm̃.nu.4.ff.de lib.⁊ poſthu. fo.47.

Teſtamentum inofficioſum vel nullũ qualiter ⁊ qñ videaꝶ qs cõprobare vt nõ poſſit poſtea venire cõtra illud etiã ſi nõ veniat ex manifeſta calũnia ⁊ qualiter dicaꝶ conſtare de calũnia.in.l.poſtꝗ̃ legatũ.nu.2.⁊.3.ff.de peti.here. fo.151.

8 Teſtm̃ an de voluntate teſtatoris poſſit in eius vita aperiri ⁊ publicari.in.l.teſtamẽti.nume.2.3.⁊.4.C.quẽad.teſta.ape. fo.67.

3 Non pñt eſſe teſtes in teſtamento exiſtẽtes in ꝑtãte heredis nec frater heredis cõſtitutus in eiuſdeꝫ ꝑtãte nec domeſtici teſtatoris neꝗ̃ inteſtabiles nec illi q nõ poſſunt heredes inſtitui nec alij de qbus.in.l.q teſtamento.nu.2.ff.de teſta.fo. fo.38.

3 Teſtãdi facultatẽ habẽt illi tm̃ qui ſunt de romano imperio.in.l.i.nu.2.ff.de teſta. fol.34.

Teſtamentum largo modo cõprehẽdit etiam codicillos.ibi.nu.3.

Teſtamentũ vꝫ ſi coegi aliquẽ ad me inſtituẽdũ ſed auferꝶ hereditas tanꝗ̃ ab indigno.ibi.nu.4.

Teſtamenti perfectio eſt quadruplex.ibi nu.5.

8 Teſtamentuꝫ q accuſauit de falſo obtinuit ſñiam ꝓ ſe an eo poſſit aliqd petere.in.l.alia cã.nu.3.C.de his q.vt indig. fol.71.

Si primo.

Si primo quis petĳt legatũ vel hereditatẽ ex testamento et succubuit an possit postea ipsum impugnare.ibi.

3 Testamentũ perficit in momento.s.cũ testator licẽtia testes ⁊ habet ꝓ perfecto ⁊ absoluto sed antequam hoc faciat nihil videtur fecisse in.l.si is qui nu.6.ff.de testa. fo.42.

8 Testm̃ factũ inter liberos maxime manu testatoris an poterit tolli p cãcellationẽ vel resignationẽ de qua in.l.nostrã prouisionẽ.C.de testa.factaz voluntate patris.ibi.nu.6. fo.41.

7 Testamentum facere possunt duo in eadem scriptura in.l.licet inter.nu.2.C.de pac. fo.44.

1 Testamentum dico nullum ⁊ si quod est dico inofficiosum in.l.papinianus.§.si quis.nu.2.ff.de inoffi.testa. fo.135.

7 Testamentum.Si reperiuntur in testamento illa verba ꝙ testator instituit talem cum hoc pacto ꝙ debeat facere sic ⁊ sic exponit.i.cũ hac conditione vel modo nec hz vitiare testm̃ ex eo ꝙ misceat cõtractus cum vltima voluntate in.l.filiis matrem.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.134.

8 Testa.factũ super castrẽsi vel quasi castrẽsi peculio an possit expugnari p querelã inofficiosi testamẽti in.l.nemo ex.l.nu.3.C.q test.face.pos.fo.35.

8 Testamentum factum in infirmitate de qua testator putabat mori nõ resoluitur si ex ea non moriat sed recõualescit secus in donatione causa mortis ⁊ quid si dixit si contingat me mori ex ista infirmitate in.l.si.n.4.⁊.7.C.de posthu.here.insti. fo.56.

8 Testamentũ si fecit cõstitutus in infirmitate de qua credidit mori ⁊ postea liberat⁹ est an testamẽtũ cẽseat reuocatũ i.l.sancim⁹.n.4.C.ꝺ test.f.40.
Et qñ secundum testamentum tollat primũ.vide.ibi.nu.5.6.⁊.7.

6 Testamẽtũ an valeat si qs corã notariĳs ⁊ testibus dicat ꝙ ipse testatur in oĩb⁹ ⁊ p oĩa prout cõtinet in quadã schedula sua manu facta q̃ est penes talẽ religiosum in.l.vbi aũt.§.sz qui viuũ.nu.ĳ.ff.de verbo.obli. fo.21.

3 Testamẽti tpe si habes filiuz ⁊ eũ instituas ⁊ si te viuo moriat substituis nepotẽ ex eo nasciturum te viuo vel simpliciter tũc si post testamentũ moriat fili⁹ ⁊ deinde te viuo nascat nepos ꝙ talis nepos admittat ex substitutiõe nec rũpat testa.in.l.gall⁹.§.nũc de lege.n.3.ff.de libe.⁊ posthu.f.55.

4 Si paganus relinqueret partẽ vni ⁊ partẽ alteri distribuẽdo oĩa bona an quilibet eorum erit fideicommissarius vniuersalis i.l.cogi poterit.§.si qs nu.2.ff.ad trebel. fo.103.

3 Testamentũ an sit nullũ quasi cõditio nõ dicat potestatiua postq̃ filius nisus fuit implere ⁊ nõ potuit in.l.su⁹ quoq̃.n.5.6.⁊.7.ff.de he.insti.f.63.

8 Testamẽtũ factũ apud acta corã iudice ordinario vz etiã sine testibus sicut ⁊ alia acta ⁊ an reqrãt saltẽ tres testes in.l.oĩz testã.n.3.C.ꝺ testa.f.38.

3 Testm̃ in scriptis põt testator facere scribi per aliũ ⁊ sufficit ꝙ testes subscribant ⁊ sigillẽt in.l.heredes.nu.4.ff.de testa. fo.39.
Si oẽs testes subscripserũt ⁊ sigillauerũt excepto vno nõ valebit tanq̃ testamentũ in scriptis ⁊ an valebit tanq̃ testm̃ nũcupatiuũ.ibi.nu.5.
Testamentum in scriptis põt etiã valere iure testamenti nuncupatiui si testator specificauit nomina heredum coram testibus ⁊ tamen clausit scripturam ⁊ fecit eam scribi ⁊ sigillari.ibi.

8 Testa.Si septẽ testes deponãt de testamẽto ⁊ sunt cõcordes tñ null⁹ eoꝝ deponit nisi de p̃sentia sua qz ĩterrogat⁹ an alĳ fuerint p̃sentes ꝺt se nõ recordari ꝙ tñ faciãt plenã ꝓbationẽ in.l.ĳ.n.6.C.de bo.pos.sz tab. fo.19.

8 Testm̃.dubia ⁊ incerta ꝓbatio de testamẽto an facit differri cãm intestati.in.l.ĳ.nu.7.C.de bo.pos.secundum tab. fo.eodẽ.

8 Pater si coram septez testibus dicat se nolle valere testamẽtũ qꝺ fecerat inter liberos non tamen fecit aliud testamentum an illud tollatur in aut.hoc inter liberos.nu.3.4.⁊.5.C.de testa. fo.39.

8 Per secundum testm̃ factum coram duobus testib⁹ inter liberos an tollat solenne in quo sint instituti extranei si de ipso non facit expressam mẽtionem in aut.hoc inter liberos.nu.6.C.de testa. fo.eo

7 Testm̃ rescindit per querelam ipso iure ⁊ reducitur res ad causam intestati.in.l.cum duobus.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.132.

7 Quando aliquis testat ex priuilegio ꝙ contra eius testm̃ non detur filio querela in.l.si.nu.2.C.de inoffi.testa. fo.139.
Vide de hoc plura.ibi.nu.3.4.⁊.5.

8 Testamentum primum validum an tollatur per secundum validuz in.l.nolumus.nu.2.C.de testa. fo.38.
In testamento in scriptis quot ⁊ que sunt necessaria in.l.hac cõsultissima nu.1.C.de testa. fo.39.
Testamentũ an vitiet si dubitat an testes sint rogati lz secus in notario q presumitur rogatus ⁊ an notarius rogatus de testamento possit computari in numero testium.ibi.nu.2.

3 Testari nõ possunt filiusfa.vel seruus seu monachus ⁊ obses ⁊ an statutũ possit dispẽsare ꝙ possint testari in.l.qui in potestate.nu.2.ff.de test.f.35.

3 Testamẽtum si reconualescit per approbationem filĳ posthumi preteriti post mortẽ testatoris ꝙ recõualescat de iure pretorio tantũ in.l.posthumus.nu.2.ff.de iniu.rup.testa. fo.59.

3 In testamento in scriptis lz requiratur scriptura de substantia si interuenit ⁊ in aliquo est erratũ qz fuit scriptũ minus q̃ deberet scribi hoc nõ nocet ⁊ dz suppleri si põt ꝓbari ꝙ fuerit actum in.l.quoties.§.sed si.nu.5.ff.de here.insti. fo.64.

3 Testm̃ si nõ põt probari per testes postea effectos inhabiles quid prosit ꝙ permaneat in.l.ad testium.§.conditionem.nu.5.ff.de testa. fol.41.

8 Testamẽtũ in quo fili⁹ est p̃terit⁹ nõ est nullũ ipso iure nisi ipse preteritus dicat nullum vel si testamentum approbet qz recõualescit vel si preterit⁹ est posthu.⁊ viuẽte testatore ꝺcedat i.l.sicut certi iuris.n.6.de test.mi.f.31.

8 Testandi modus de quo in.l.hac cõsultissima.§.at cum humana.C.qui testa.face.po.an sit seruandus in testamento ceci ⁊ an requiratur etiam in testamento muti.ibi.nu.6.7.⁊.8. fo.34.

3 Ad rumpendum testamentum non admittitur quis vt suus ratione preteritionis nisi teneat primum locum tempore mortis testatoris vere vel ficte in.l.si quis.nu.2.3.⁊.4.ff.de iniu.rup.testa. fo.57.

8 Testõ expugnato ⁊ rupto est cã preteritionis vel exheredatiõis siue per querelam siue per ius dicendi nullum siue per contrata ꝙ legata debeantur omnibus ⁊ quid in preteritione paterna in.l.j.n.2.C.de contrata.f.19.

3 Testm̃ esse validũ aliquo iure ꝙ nõ expedit dicere ad hoc vt detur cõtratab.in.l.si filius.nu.5.ff.de libe.⁊ posthu. fo.44.
Quare fuit necessarium dare filio in potestate contrata.cum possit dicere nullum ⁊ que sit vtilitas.ibi.⁊.nu.7.

8 Si aliquis est cõdẽnatus de militari crimine in pena capitali mortis naturalis vel ciuilis vt in.l.⁊ militibus.C.de testa.mil.an testm̃ quod prius fecerat remaneat firmum.ibi.nu.2. fo.32.

8 Testari nõ p̃t nõ dñs nec valens esse dñs in.l.i.n.2.C.qui test.fa.pos. f.33.

3 Testari nõ põt inhabilis ad testandũ sub cõditiõe si vel qñ efficietur habilis in.l.gallus.§.qd si is.nu.5.ff.de libe.⁊ posthu. fo.53.

8 Testamentũ primũ inualidũ an tollatur per sequens etiam inualidum in aut.hoc inter liberos.nu.2.C.de testa. fo.39.

3 Testamẽti factionẽ q nõ hz actiue pp sui culpã lz illa culpa nõ cadat ĩ delictũ sz ĩ malos mores nõ põt eẽ testis in testa.sz si nõ pp ei⁹ culpã poterit esse testis si ali⁹ defectus nõ adest in.l.is cui.nu.4.ff.de testa. fo.37.

8 Statuto vel cõsuetudine introduci nõ põt ꝙ in testis sufficiat minor numerus quinq̃ testium in.l.si nõ speciali.nu.2.C.de testa. fo.37.

7 Testari an possit ꝓ ecclesĳs vel ecclesiastico collegio inhabiles ad testandum ⁊ quid si interueniat defectus proueniens a iure naturali vel gentiuz in.l.i.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.5.

8 Testm̃ in quo dicitur lego titio ⁊ dimisso spatio ⁊ sic deficiat nomen alterius legatarĳ coniuncti ⁊ postea sequatur talem fundum an ille titius habebit totum fundum sicut si testator expressisset nomen vnius iam mortui in.l.vna.§.in primo.nu.5.C.de cadu tol. fo.93.

8 Testm̃ factũ coram sex testibus vel tribus si plures haberi nõ possint an valeat in.l.casus maioris.nu.2.C.de testa. fo.37.

8 Testm̃ qñ nõ valeat lz exheredetur filius in defectũ cõditionis in.l.si pater filium.nu.3.9.⁊.10.C.de insti.⁊ substi. fo.46.

8 Testamentũ ruptũ natiuitate posthumi preteriti q postea mortuus est viuente testatore reconualescit de iure pretorio ⁊ necessaria est boñ.pos.nec põt adiri hereditatis sola volũtate in.l.ĳ.nu.2.C.de bo.pos.secũ.tab. f.18.

1 Testamẽtũ subscribẽs vel prestãs patrociniũ legatario petẽti ex testamẽto an dicat testm̃ approbare in.l.si is q.§.si heres.n.2.ff.ꝺ inoffi.test.f.141.

4 Testamentũ impugnare nõ dicit qui hereditatẽ ꝓ sua pte repudiat ⁊ qd si erat institutus insolidũ.in.l.filio patre.nu.2.ff.de lega.i. fo.34.

8 Testamentũ totũ ita reddit vitiosum si deficit vnus de septẽ testib⁹ sicut si deficerẽt omnes.in.l.si vnus de septẽ.nu.2.C.de testa. fo.37.

8 Testamẽtũ ruptũ per natiuitatẽ posthumi qꝺ adhuc expugnetur per cõtratabu.in.l.ĳ.nu.8.C.de cõtratabu. fo.19.

1 Testamentũ qꝺ põt querelari nõ rescindit per transactionẽ factaz super querela.in.l.imperator.nu.3.ff.de transac. f.72.

8 Testamentum falsum quomodo probetur in.l.j.nu.3.C.de bono.pos.secundum tabu. fo.18.

1 Testamentum militis an subiaceat querele in.l.si instituta.§.de inof.nu.1.ff.de inoffi.testa. fo.140.

3 In testamento nuncupatiuo redacto in scriptis per notarium sufficit qꝺ notarius attestetur de testibus qui fuerint presentes ⁊ si statutum dicat ꝙ nõ credat instrumento nisi testes sint subscripti ꝙ vnus non possit se subscribere pro alio in.l.singulos.nu.3.ff.de testa. fo.42.

3 Testamẽta duo qñ reperiũtur facta eadẽ die nec apparet qꝺ prius factuz sit qꝺ istorũ dicat valere in.l.cũ q.nu.4.ff.de acquirẽ.heredi. fo.97.

3 Testamẽtũ in quo fili⁹ in potestate est preteritus est nullum ⁊ qualiter ꝓcedat in.l.si filius.nu.2.3.4.8.10.⁊.11.ff.de libe.⁊ posth. fo.44.

3 Testamẽtũ an requirat ordinẽ in.l.j.nu.1.ff.de here.insti. fo.62.
Testamentum põt fieri sine legatis in.d.l.j.§.qui neque.nu.1.

1 Testamentum vsurarĳ lz desinat exercere vsuras nõ valet nisi seruata forma.remissiue in.l.pretor.§.etiam is.nu.2.ff.de eden. fo.48.

3 Testamentum sz nõ solẽne de iure cõi si est validũ de iure speciali tollit p̃mum validum de iure cõi in.l.j.nu.3.ff.de iniu.rup.testa. fo.57.
Quĩq̃ testes reqrũt ad h̃ vt valeat testa.nõ solẽne in q̃ sint insti.veniẽtes ab intestato fauore ipsoꝝ ⁊ tollit p̃mũ testamẽtũ validũ de iu.cõi.ibi.nu.3.

3 Testamentum restituti an reconualescat ipso iure in.l.si quis.§.quaten⁹.nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.testa. fo.58.

3 Testamentũ potest incipere a tacita vulgari etiam si per aditionem alterius nõ esset confirmata in.l.si pater filiũ.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.74.

3 Testari nõ potest quis de re mea sine meo consensu in mei preiudicium ⁊ quid si consentiam.in.l.testamenti.nu.2.ff.de testa. fo.34.

8 Testamentum si deficeret rõne imperfecte voluntatis tũc etiã inter libe-

ros nõ valeret ⁊ cuiꝰ vtilitatis sit testamẽtũ inter liberos cũ succederẽt ab intestato.in.l.hac cõsultissima.§.ex imperfecto.nu.3.C.de testa. fo.39.

8 Dispositio postꝙ nõ fuit solẽnis an valeat iure testamenti an succedãt ab intestato.in.l.hac cõsultissima.§.ex impfecto.nu.4.C.de testa. fo.eo.

3 Testari cui de nouo ꝑmittit censet etiã permissum vt testm̃ qd prius fecerat possit retinere.in.l.si qs.§.irritũ.nu.4.ff.de iniu.rup.testa. fo.58.

5 Testamẽto facto in quibꝰ differãt donatio causa mortis ⁊ codicilli postea facti.in.l.tam is qui.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.36.

Testari sicut ille qui nõ põt nõ põt codicillari ita non põt donare causa mortis nisi qñ nõ põt ex eo:qr est in aliena potestate.ibi.nu.3.

3 Testamentũ paternũ ⁊ pupillare qñ sit simul vno cõtextu ex quibꝰ respectibꝰ dicat vnũ ⁊ ex quibꝰ dicant plura ⁊ quid si fiat in diuersis scripturis ⁊ tẽporibꝰ.in.l.pr̃is et filij nu.2.3.⁊.4.ff.de vulga.⁊ pupilla. fo.73.

Testamentũ viri ⁊ vxoris põt fieri vno cõtextu ⁊ eodem instrumẽto ⁊ eadem forma ⁊ dispositione.ibi.nu.3.

4 Si qs in testamẽto dixit si cõtingat me facere aliud testamẽtũ volo illud nõ valere nisi ibidẽ cõtineat iste vsus Arma virũqȝ cano vel tota aue maria vel totꝰ tenor huius testamẽti de vbo ad vbũ ⁊ postea faciat aliud testamentũ an habeat necesse ista exp̃mere.in.l.si mihi.§.in legatis.nu.6.ff. de lega.j. fo.8.

3 Testamentuȝ scdm ad hoc vt tollat primũ requirit ⁊ sufficit ꝙ sit tale ex quo possit vel possibile fuerit hereditatẽ obtineri:licet nõ fuerit obtẽta ⁊ qualr̃ intelligat.in.l.cũ in scdo.nu.4.5.⁊.6.de iniu.rup.⁊ ir.testa. fo.59.

7 Testm̃ si qs ꝯfitet fuisse factũ sed negat interfuisse numerũ septẽ testiũ an hoc possit ꝓbari ꝑ duos ex eis.i.l.cõparatiões.nu.8.C.de fide istr.fo.179.

8 Testamẽti publicatio ex quibꝰ causis possit fieri.in.l.testamenta omnia. nu.2.C.de testa. fo.38.

4 Testamentũ ex postfacto potest pro parte rumpi ⁊ pro parte valere non sic a principio.in.l.cum filius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.56.

8 Quare in testamentis requirat maior solẽnitas ꝙ̃ in alijs actibus inter viuos.in.l.iubemus.nu.2.C.de testa. fo.41.

Testamentũ est imperfectũ ratione volũtatis imperfecte ⁊ nõ cõplete respectu aliquorũ et quo ad illos tantũ vitiatur.ibi.nu.3.

3 Testamẽtũ scdm credẽs valere si decessit non adita hr̃ditate ex primo an trãsmiserit ad suos hr̃des ꝑ p̃mo.i.l.clodius.nu.8.ff.de acq.here.fo.107.

8 Testamentũ factũ corã principe:licet videat deficere de rigore iuris ciuilis ꝓpter defectũ solẽnitatis ⁊ valet dũtaxat de equitate ꝓpter principis presentiã nihilominus nõ erat necessaria heredi bonoȝ possessio.in.l.omnium testamento.nu.7.C.de testa. fo.38.

8 Si aliquis hodie ditissimus mortuus est nullo cõdito testamento ⁊ reperiat vnum testamẽtũ cõditũ iam sunt.xl.anni tꝑe quo erat pauper in quo titiũ instituit heredẽ si nõ apparet aliud testamẽtũ ille debet habere totã hereditatẽ.in.l.sancimus.nu.2.C.de testa. fo.40.

8 Testamenti forma a iure scripto est inuenta ⁊ testamẽti factio dicit publici iuris.in.l.testandi causa.nu.1.C.de testa. fo.37.

8 Testamẽtũ eoipso ꝙ presumat esse vltimũ qñ aliud posterius nõ ꝓducit. in.l.omniũ testamẽto.nu.10.C.de testamen. fo.38.

8 Testes si nõ extãt de testamẽto pr̃is inter liberos:sȝ inter scripturas pr̃is reperiat aliqua scriptura ꝯtinẽs dispositionẽ inter liberos an ⁊ qñ valeat et an potuerit legare extraneis.in aut.qd sine.nu.2.et.3.C.de testa. fo.39.

8 Quo remedio succurrat ascẽdẽti ꝯtra testm̃ descẽdẽtis in quo ascẽdẽs indebite fuit p̃teritꝰ vel exhr̃datꝰ.in aut.ex causa.nu.11.C.de libe.p̃teri.fo.55.

3 Testamentũ paternũ si nõ valet sic nõ valet pupillaris substitutio ita nec fideicõmissaria nisi exp̃sse esset repetita a venientibꝰ ab intestato.in.l.coheredi.§.cũ filie.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.76.

7 In testamentis ad piã causam qñ relinquit p̃his locis an censeat dispensatum cõtra omnẽ iuris positiui obseruantiã vt censeat remissa omnis solẽnitas iuris ciuilis.in.l.generali.nu.2.C.de sacrosan.eccle. fo.7.

7 Testamentũ factũ inter liberos valet cũ duobꝰ testibꝰ ⁊ sine solẽnitate.in l.filij patris.nu.2.C.fami.hercis. fo.155.

8 Testamẽtũ.Quod recipiat ꝓbatio sup solẽnitate testamẽti sup numero testium dũtaxat absqȝ eo ꝙ testes deponant super volũtate.in.l.ij.nu.3.C. de bo.pos.secũdum tabu. fo.18.

Testes quot regrant ad ꝓbandũ solẽnitatẽ testamẽti ⁊ quot ad ꝓbandũ volũtatẽ defuncti.in.l.ij.nu.3.C.de bono.pos.scdm tabu. fo.eo.

Articuli qualiter fiunt.in.l.ij.nu.4.C.de bo.pos.secunduȝ tabu.

Questio si est an testes qui interfuerunt fuerint rogati ꝙ sufficiãt duo testes.in.l.ij.nu.5.C.de bo.pos.scdm tabu. fo.eo.

1 Testm̃ ruptũ vel nullũ si recõualescit qualr̃ recõualescat de iure p̃torio vt sit necessaria bo.pos.ꝯm tab.⁊ qd de iure ciuili.i.l.j.n.3.ff.d peti.her.f.141.

8 Que sit differẽtia inter casum qñ rusticꝰ testat in ciuitate vel in castro vbi cõsueuit esse copia peritorũ ⁊ casum qñ testat in rure vbi nõ cõsueuit esse quo ad solennitatem testamenti.de qua.in.l.fi.C.de testa.⁊ quid in alijs ꝙ̃ in rusticis.ibi.nu.3. fo.42.

Vide latius de numero testiũ in testamento requisitorũ ibi.nu.1.4.5.⁊.6.

4 Testator si in pupillari testamento legauerit alij eandem rem quã mihi i suo testamẽto legauit q̃liter legatũ alteri sit cõditionale ⁊ merũ purũ ⁊ qd pendẽte ꝯditione interim habeã partẽ illius.in.l.plane.§.si cõiunctim.nu.5.⁊.6.ff.de lega.j. fo.14.

3 Testari qui nõ possunt.in.l.si queramus.nu.6.ff.de testa. fo.35.

6 Testator sicut põt diuidere actionẽ inter plures reos debendi cõueniẽdo quẽlibet pro parte ita ⁊ inter fideiussores eorum.in.l.inter eos.§.duo rei. nu.2. ff.de fideius. fo.56.

4 Testator si dixit relinquo tibi ⁊ posthumis q nascent ex tali sic fuit locutꝰ in plurali: tũc oẽs posthumi quotcunqȝ nascunt loco vnius habent.in.l. quidã relegatꝰ.§.si tibi.nu.2.ff.de reb.dub. fo.64.

8 Testa.Quando eadem persona possit decedere cũ pluribus testamentis validis.in.l.humanitatis.nu.4.C.de impub. fo.51.

4 Testator si rem legatã alienauerit ⁊ alienatio sit inualida an censeat legatum reuocasse.in.l.seruũ filij.§.si idem.nu.4.ff.de leg.j. fo.19.

8 Testari.Si qs egit primo ex vna scriptura seu dispositione testatoris puta ex testo tanꝙ̃ directꝰ hr̃s ⁊ succubuit an possit postea agere ex alia scriptura seu dispositione eiusdem testatoris facto alio tꝑe.in.l.fin.nu.10.C. de codicil. fo.73.

4 Testator si dicit se dixisse hr̃di in secreto cui volebat legare ⁊ mãdauit heredi ꝙ teneret secretũ ꝙ sit p̃sumptio cõtra vtrũqȝ ⁊ ꝙ heres accomodauerit tacitã fidẽ de dando incapaci ⁊ an talis p̃sumptio sufficiat ad auferẽdum heredi tanꝙ̃ ab indigno.i.l.quẽ hr̃di.nu.2.⁊.3.ff.de reb.dub. fo.67.

3 Testator si reliquit filie femine certã quãtitatẽ iure institutionis ⁊ quãdocũqȝ decesserit sine liberis talis sit sibi heres in illa quãtitate ⁊ ipsa decesserit in pupil.etate ꝙ substitutꝰ veniet ex pupillari substitutione ⁊ habebis etiã omnia bona illius:puta materna vel vndecũqȝ obueniẽtia.in.l.coheredi.§.nõ videris.nu.3.⁊.4.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.78.

4 Testator si legauit alicui.x.que habuit in dotẽ ꝙ legatũ valeat ⁊ duplet. in.l.lucius.§.impuberẽ.nu.4.ff.de lega.ij. fo.61.

4 Testator si legat penu:⁊ si hr̃s nõ det penu:legat.x.noĩe pene hẽbit locũ legatũ de.x.si hr̃s dat potuit ⁊ noluit.i.l.pr̃ seueri.n.4.ff.d ꝯdi.⁊ dem̃.f.81.

8 Testator si preterijt filiũ expressa causa ingratitudinis que sufficeret ad exheredandũ an talis p̃teritio habeat pro exheredatione.in.l.si qs filiũ. nu.2.C.de libe.prete. fo.53.

4 Testator si legat vxori sue massaritias nõ videt per hoc legare vestes.in.l. si quis in fundi.nu.4.ff.de lega.j. fo.3.

3 Testatoris volũtas declarat ex precedentibꝰ ⁊ sequentibꝰ ⁊ ex cõsuetudine testatoris.in.l.heredes.§.si quid.nu.5.⁊.7.ff.de testa. fo.40.

7 Testator si mãdauit cõstrui capellã ⁊ vnus heres vult ꝙ construat alius negligit ꝙ detur primo actio fami.hercis.cõtra coheredẽ.in.l.militis.nu. 2.C.de reli.⁊ sump.fune. fo.163.

4 Testator an possit ꝓhibere alienationẽ rei heredis sicut ꝓprietarius.in l.vnum ex fami.§.si rem.nu.3.ff.de lega.ij. fo.55.

An possit obligare rem heredis.ibi.

8 Testator si legat rem suã quã putabat alienã an valeat legatũ.in.l.cũ alienam.nu.5.⁊.6.C.de lega. fo.75.

4 Testator si extraneo instituto mãdauit sibi ꝙ solueret omnia debita fratris sui ꝙ heres teneat etiam soluere dotẽ vxori dicti fratris qñ matrimoniũ erit solutũ:licet tꝑe testamẽti cõstaret ⁊ quid in debito cuius cõditio posset deficere.in.l.si ita scripsi.nu.2.ff.de leg.j. fo.50.

7 Testator instituto filio pupillo qd si dicat ꝙ qñcunqȝ decesserit sine liberis bona sua distribuant inter pauperes ⁊ nõ dixit per quẽ ⁊ qualiter mater succedet ⁊ quid poterit detrahere si filius decedat in pupillari etate.in l.si quis ad decli.nu.4.C.de epis.⁊ cle. fo.19.

8 Testator si mãdat heredi ꝙ nõ adeat nisi prius aliqd faciat an intelligat ꝙ nõ adeat.i.possessionẽ nõ cõprehendat an autẽ de aditione que fit solo animo.in.l.si quis.nu.3.C.ad leg.falci. fo.92.

4 Testator si mãdauit heredi ꝙ infra annũ corpus suũ ⁊ filij sui qd erat ibi sepultũ portaret ad aliũ locũ:alias priuat ipsuȝ hereditate ⁊ eã relinquat alteri ⁊ heres voluit hoc facere:sed fratres apud quos erãt corpora non ꝑmittãt cũ nõ teneant nisi iussu pape nõ incidit heres in penã.in.l.idẽ iulianus.§.cõstat.nu.9.ff.de lega.j. fo.17.

4 Testator quãdo pluries legauit eandẽ speciẽ vel corpus eidẽ siue in eodẽ testamẽto siue in testamẽto ⁊ codicillis non debet legatũ nisi semel ⁊ quid in legato quantitatis.in.l.plane vbi.§.si eadẽ res.nu.2.3.4.5.6.7.et.10.ff. de lega.j. fo.13.

4 Testator habens bona cõmunia cũ fratre pro indiuiso ⁊ qui aliũ instituit potest legare vxori sue alimẽta in bonis cõmunibꝰ partim in sua re ⁊ partim in parte fratris.in.l.si duobꝰ.§.heres.nu.2.ff.de lega.j. fo.9.

8 Testator si dicat relinquo filio meo legitimã suã an videat relinquere eo modo quo dȝ:scȝ iure institutiõis.i.l.humanitatis.nu.3.C.d ipube. fo.51.

4 Testator si legat qd debet an de tali legato detrahat falcidia.in.l.lucius. §.quisquis.nu.3.ff.de lega.ij. fo.61.

6 Testator si ꝓhibeat rem alienari extra familiam ⁊ vnus de familia prohibitus requirat: alius de familia ⁊ illi negligant emere an poterit postea alienare extra familiã ⁊ an post negligẽtiam possit mora purgari in.l.qui rome.§.coherede.nu.2.ff.de verbo.obli. fo.35.

An talis res poterit alienari de familia.ibi.nu.3.

4 Testator si legat rẽ q̃ nõ erat sua nec habebat ius in ea nec actionẽ p̃sonalẽ ad eã tñ habebat spẽ ꝙ ad ipsuȝ deueniret ⁊ erat spes ꝓbabilis ⁊ spes deficiat legatũ extinguit in.l.si sic.§.si qs.nu.2.3.5.⁊.6.ff.de lega.j. fo.29.

4 Testator si legat.c.eccl'ie nõ intelligitur de ecclesia romana nec de alia extra locũ:sed de ecclesia sibi propinqua vt est ecclesia parochialis.in.l.que conditio.§.cũ ita.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.73.

Testator si mãdat

Domini Pauli Castrensis.

Testatoꝛ ſi mandat bõa ſua diſtribui inter paupes ꝙ executoꝛes nõ poſſint diſtribuere niſi in pauperes illius loci.ibi.nu.3.

4 Teſtatoꝛis in diſpoſitiõe ſicut vna particula per alterã declaratur ita in legibus vel ſtatutis in.l.ſi ſeruꝰ.§.ſi numerus.nu.7.ff.de leg.j. fo.22.

3 Teſtatoꝛ ſi inſtituit vxoꝛem ſuam in vſufructu ⁊ poſt moꝛtem ſuam tam in vſufr.quã in pꝛopꝛietate inſtituit heredẽ titiũ ꝙ iſta vxoꝛ erit heres vniuerſalis in oĩbus bonis etiã in ꝓpꝛietate ⁊ reſtituent̃ poſt eius moꝛtez titio ex cauſa fideicommiſſi detracta trebellianica in.l.j.§.ſi ex fundo.nu.2.⁊.3.ff.de heredi.inſti. fo.62.

8 Teſtatoꝛ qui ſeipſum interficit ſi nullum crimen commiſerat ex quo poſſet timere penã nõ irritat̃ eius teſtamẽtũ ⁊ ſi cõmiſerat tale crimẽ an ⁊ qñ tunc pꝛeſumat̃ ſe interfeciſſe ob impatiẽtiam doloꝛis ſeu furoꝛis ⁊ an hoc debeat ꝓbari per heredẽ in.l.ij.nu.7.C.qui teſta.face.poſ. fo.33.

4 Teſtatoꝛ ſi pꝛimo legauit deinde ꝓmiſit dotem ⁊ ſoluit an filia poſſit petere legatum in.l.hmõi.§.cũ pater.nu.3.ff.de lega.j. fo.32.

8 Teſtatoꝛ ſi inſtituit filiã nuptam ⁊ facit legata ſub conditione vel in diez ⁊ iuſſit eã cauere ſi diuertit a marito nõ videtur exonerata a cañõe ſi diuertit in.l.cum patrem fami.nu.2.C.de condi.inſer. fo.88.

8 Teſtatoꝛ ſi legauit nomẽ debitoꝛis an heres teneat̃ tradere legatario inſtrumentum debiti in.l.inſtrumẽta.nu.3.C.de fideicõ. fo.83.

8 Teſtatoꝛ vel aliꝰ de ſua volũtate reſignauit teſtamẽtum vel cancellauit ⁊ ſic videt̃ ipſum irritare an irritet̃ ipſo iure vel ope exceptiõis in.l.noſtraz pꝛouiſionẽ.nu.2.3.⁊.4.C.de teſta. fo.41.

8 Teſtatoꝛ ſi nõ dixit heredẽ eſſe indignum vel non mereri:ſed totum dixit in codicillis ꝙ nolebat ipſum habere aliquid de ſua hereditate an ꝓpter illa verba auferatur ſua poꝛtio ſibi ⁊ applicet̃ fiſco.in.l.hereditas.nu.2.3.4.5.⁊.6.C.de his qui.vt l.indig. fo.70.⁊.71.

4 Teſtatoꝛ põt apponere decretũ annullatiuũ ſicut pꝛincepſ in.l.codicillis §.inſtituto.nu.3.ff.de leg.ij. fo.62.

4 Teſtatoꝛ ſicut põt imponere penã heredi nõ obediẽti pꝛecepto poſſibili ⁊ iuſto an ita poſſit iniũgere vſuras i rub.n.3.ff.de his q̃ pe.cau.reli.f.67.

3 Teſtatoꝛ ſi fecerat pꝛimo vnũ teſtamẽtum tantum cum clauſula derogatoria ⁊ poſtea facit aliud ⁊ dicit velle illud valere nõ obſtãte quocũq; alio teſtamento ꝙ nõ tollat̃ pꝛimum:licet de illo ſit facta mentio generalis in.l.ij.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu. fo.43.

4 Teſtatoꝛ ſi mãdauit bõa ſua diſtribui inter pauperes quos talis pꝛioꝛ elegerit ⁊ ille pꝛioꝛ ſtetit ꝑ annũ ⁊ poſtea volebat eligere : ſʒ epiſcopus dicebat qð nõ põt an poterit eligere in.l.cũ qdã.nu.4.ff.de lega.ij. fo.47.

1 Teſtatoꝛ qñ inſtituit aliquẽ heredẽ vt poſt eius moꝛtẽ bona ſua peruenirent in talẽ ⁊ eius ſucceſſoꝛes ſi ille nõ reperiat̃ viuere tẽpoꝛe moꝛtis : ſed reperiant̃ eius ſucceſſoꝛes quidã vniuerſales ⁊ quidã in re certa an iſti vltimi admittantur in.l.quedã ſunt.§.nihil.nu.6.ff.de eden. fo.50.

7 Teſtatoꝛis ſanctio vim legis hʒ ⁊ põt facere teſtatoꝛ ꝙ mulier nubat infra annũ luctus ⁊ nõ incidat in penã ſicut poſſet facere legiſlatoꝛ in.l.filiũ quem.nu.3.C.fami.herciſ. fo.156.

3 Teſtatoꝛ nõ videt̃ alia legata adimere per iſta verba ſis cõtẽtus tali quãtitate relata ad illũ cui fuerũt facta plura legata ⁊ in eadẽ volũtate vel alia niſi dicat ꝓ omni eo quod ſibi relictũ eſt in.l.peto lucium.numero.2.ff.de leg.ij. fo.54.
Si erat ſubſtitutus pupillariter an per ea verba cẽſeatur reuocata ſubſtitutio pupillaris.ibi.nu.3.

3 Teſtatoꝛ ſi legauit vnã rẽ puta fundũ factis poꝛtionibꝰ pꝛo diuiſo tot cẽſent̃ fundi quot partes fecit in.l.huiuſmodi.§.quibꝰ.nu.2.ff.de leg.j.f.33.

8 Teſtatoꝛ ſi dixit ꝙ volebat valere iure teſtamẽti ⁊ ſi valere non poſſet ex tunc oĩa bona ſua donabat inſtituto an ex hoc vitiet̃ teſtamentũ in.l.hac conſultiſſima.nu.3.C.de teſta. fo.39.

1 Teſtatoꝛ ſi deputat executoꝛem ad diſtribuendũ bona inter pauperes nõ poterit executoꝛ eligere aliquẽ baſtardũ ipſius teſtatoꝛis in.l.item coꝛum.§.ſi decurio.nu.2.ff.quod cuiuſq; vni. fo.100.

6 Teſtatoꝛ ſi mãdauit ſolui debita ſua de pecunijs quas habebat in tali mõte ⁊ illud qð reſtaret ſolutis pecunijs reliquit alicui hoſpitali et tempoꝛe teſtamenti reſtabãt mille ⁊ poſtea tantũ ſuperuixit ꝙ ſolutis debitis reſtabant tria milia an totum debebitur illi hoſpitali in.l.cum ſtipulamur.nu.3.ff.de verbo.obli. fo.37.

6 Teſtatoꝛ ſi mãdat executoꝛibus ſuis ꝙ ſoluãt omnia debita ſua nõ poterunt per hoc ſoluere debita pꝛeſcripta vel alia in quibus obſtat exceptio in.l.ſi is cui.§.flauius.nu.2.ff.de ſolu. fo.76.

8 Teſtatoꝛ filiũ maſculũ ⁊ feminã habẽs ſi eã in certa quãtitate inſtituat et maſculũ vniuerſalẽ heredẽ inſtituit ⁊ ſi deceſſerit ſine liberis voluit bona ſua deuenire ad piũ locũ an nepos iſtius maſculi ex filia pꝛedefuncta excludat pium locum in.l.j.nu.9.ff.de condi.inſer. fo.88.

8 Teſtatoꝛ ſi iniunxit aliqð onus heredi poſtea dixit qð grauabat ipʒ de reſtituẽdo hereditatem titio an videatur dixiſſe ſimpliciter an in caſu quo illud onus non impleat in.l.vna nu.5.C.de his que pene nõ. fo.79.

4 Teſtatoꝛ ſi legauit alicui cẽtũ vt fundũ emat an videat̃ etiã cõpꝛehẽdere qð poſtea nõ alienet in.l.titio cẽtũ.nu.3.ff.de cõditio.⁊ demon. fo.77.

8 Teſtatoꝛ ſi iſti.vxoꝛẽ ſuã hr̃dẽ quſq; honeſte ⁊ caſte vixerit ⁊ vitã vidualẽ ſeruauerit ⁊ poſt moꝛtẽ eiꝰ ſubſti. titiũ ⁊ iſta mulier nubat alteri ⁊ ſic ꝑdit hr̃ditatẽ an ſtatĩ dẽbeat ad titiũ ꝑuenire i.l.ſi mr̃.n.3.C.dẽ iſti.⁊ ſubſti.f.45.

8 Teſtatoꝛ ſi poſt cõditũ teſtamẽtũ vult aliquid adijcere circa inſtitutionẽ an ſit neceſſaria eadẽ ſolẽnitas q̃ affuit a p̃n.i.l.j.nu.4.C.de codicil.fo.72.
An agat̃ ex volũtate cõfirmatoꝛia an ex pꝛia ꝯfirmata.ibi.4.⁊.5.

4 Teſtatoꝛ ſi mãdauit alicui vt cõiter viueret cũ titio qd impoꝛtẽt hec verba.in.l.vbi pure.§.te rogo.nu.2.ff.ad treb.fo. fo.106.

3 Teſtatoꝛ ſi dixit filius meus impubes deceſſerit videt̃ dixiſſe.ſ.in pupil.eta.in.l.coheredi.§.cũ pater.nu.2.ff.de vulg.⁊ pup. fo.77.

7 Teſtatoꝛ habẽs plures ſeruos ſi in teſtamẽto dixit cuilibet ex ſeruis meis relinquo tm̃ an ꝑ hoc videat̃ remittere offenſam illis a quibus fuit offenſus.in.l.in ipſius.nu.2.C.fami.her. fol.154.

8 Teſtatoꝛ ſi inſtituit hr̃dẽ extraneũ ⁊ ipm̃ rogauit de reſtituẽdo poſt moꝛtem ſuã fratri ſuo vel filio eius an habebit locũ.§.in ſupꝛadictis.in.l.iubemꝰ.C.ad tre.vt fr̃ vl' filiꝰ nõ poſſit ipm̃ ꝯpellere ad ſatiſdãdũ.ibi.n.2.f.90

3 Teſtatoꝛ ſi inſtituit aliquã in dimidia vel in certa ⁊ ꝓhibet ne amplius habeat ⁊ aliũ nõ inſtituit hr̃dẽ tale teſtm̃ nõ valet.in.l.ſi poſthumus.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu. fo.47.

7 Teſtatoꝛ ſi dixit qñcũq; filius meus deceſſerit ſine liberis talez ſubſtituo an ſi decedat poſt pupillarẽ etatẽ valeat ſubſtitutio ſi erat impubes.in.l.ex tribus.nu.2.C.de inoffi.teſta. fo.134.

1 Teſtatoꝛ ſi exheredato reliquit quartã partẽ bonoꝛũ que ipſe habebat tẽpoꝛe moꝛtis ⁊ poſt moꝛtẽ bona augent̃ ex cã que habuit oꝛiginẽ añ moꝛtem ꝙ filius de illo augmẽto nõ aget q̃rela.in.l.papinianus.§.qm̃.nu.4.ff.de inoffi.teſta. fo.134

4 Teſtatoꝛ vel eius heres ſi imponat edificiũ in area legata q̃ erat teſtatoꝛis vtrũq; debebitur legatario ⁊ qd ſi legauit areã alienã ⁊ ſupimpoſuit edificiũ.in.l.ſeruũ filij.§.ſi aree.nu.2.ff.de leg.j. fol.19.

3 Teſtatoꝛis diuiſio p̃fert̃ diuiſioni legali ⁊ tũc teſtatoꝛ videt̃ diuidere qñ inſtituit plures ſʒ ſi vnũ ſecus:licet plures poꝛtiones faciat.in.l.quoties.§.heredes.nu.3.ff.de here.inſti. fol.65.

8 Teſtatoꝛ ſi inſtituat pauperes chꝛiſti quos titiꝰ noĩauerit an tũc valeat inſtitutio.in.l.captatoꝛias.nu.4.C.de teſta.mili. fo.32.

8 Teſtatoꝛi pena eſt ſi eiꝰ teſtm̃ rũpat̃.in.l.ſi.nu.5.C.de poſthu.here.fo.56.

4 Teſtatoꝛ ſi cõditionẽ quã appoſuit legatario ipſe impleuit an remaneat legatũ purũ.in.l.ſi qs ſeruũ.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.75.

3 Teſtatoꝛ ſi fecit ſubſtõnẽ fideicõmiſſariã duobꝰ ſine exp̃ſſiõe noĩs collectiui.puta ſi deceſſerint ſine liberis ⁊ ſubſtituit in tota hr̃ditate vel in oĩbus bonis p̃ſumit̃ voluiſſe ꝙ ſubſtitutus nõ vocet̃ niſi ambo deceſſerint ſine liberis.in.l.quidã teſtamẽto.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil. fol.74.

4 Teſtatoꝛ ſi dicat lego qð debuiſti ⁊ poſt factũ teſtm̃ incipis nõ debere an valeat legatũ.in.l.ſi ſic.§.ſi mihi.nu.4.ff.de leg.j. fo.29.

4 Teſtatoꝛ ſi reliquit centũ ꝓ incertis ⁊ male ablatis ⁊ executoꝛ non diſtribuit niſi quinquaginta:qꝛ non fuit repertũ ꝙ plus abſtulerit.an reſiduũ ſit reſtituẽdũ heredi.in.l.lucius.§.a te peto.nu.3.ff.de leg.ij. fo.61.

4 Teſtatoꝛ ſi mãdat executoꝛi ꝙ ſoluat ſua debita cẽſet̃ ſenſiſſe de efficacibus nõ de illis in qbus obſtat exceptio.in.l.ſi creditoꝛi.n.8.ff.de le.j.f.11.

4 Teſtatoꝛ lʒ diſponat qua foꝛma debeat fieri ſua diſpoſitio futura ſi poſtea facit nõ ſeruata illa foꝛma nihilominꝰ vʒ.i.l.teſtẽ.nu.2.ff.de le.ĩj.f.62

3 Teſtatoꝛ ſi filio inſtituto pupillo dicat ſi deceſſerit pupil.eta.vel qñcũq; deceſſerit bona mea deueniãt in talẽ etiã nõ dixit oĩa an ſi deceſſerit in pupil.eta.vocet̃ ſubſtitutus ex pupillari ad oĩa bona impuberis etiam que nõ fuerũt mea.in.l.j.nu.4.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.68.

4 Teſtatoꝛ ſi legat filie q̃ vidua remanebit an admittat̃ illa que tũc erat vidua.in.l.cũ qdam.nu.2.ff.de leg.ij. fol.46.

3 Teſtatoꝛ q tutus erat aliqua exceptione ſi legauit ſuo creditoꝛi an cenſeatur exceptionẽ remiſiſſe.in.l.ſi pꝛioꝛ.nu.5.ff.ſolu.ma. fo.23.

8 Teſtatoꝛ qñ ſubſtituit pupillo filiũ ꝓpꝛium p̃ſumit̃ voluiſſe ipm̃ pꝛeferri matri ⁊ tũc tacita pupillaris mr̃ez excluderet.i.l.p̃cibꝰ.n.22.C.dẽ ipu.f.51

3 Teſtatoꝛ ſi expꝛeſſe dixit relinquo libertatẽ pure ⁊ hr̃ditatẽ ſub cõditiõe an vitiet̃ vtrũq;.in.l.trebatius.§.ſeruo libertatẽ.nu.2.ff.de here.iſti.f.67.

4 Teſtatoꝛ ſi dixit lego familie ⁊ Petro ⁊ Joãni q erãt de familia:tũc copula ⁊ nõ limitat ſʒ auget.i.l.cũ ita.§.in fideicõmiſſo.n.5.ff.de leg.ij.f.47

8 Teſtatoꝛ ſi dedit licẽtiã legatario accipiẽdi ꝓpꝛia autoꝛitate nõ ꝑdit tũc legatũ.in.l.nõ dubiũ.nu.3.C.de lega. fo.74.

6 Teſtatoꝛ ſi mãdat ſolui debita ſua an teneat̃ etiã mãdatariꝰ ſoluere naturalia tm̃.in.l.fideiuſſoꝛ.§.fideiuſſoꝛ.nu.3.ff.de fideiuſ. fo.57.

4 Si de volũtate teſtatoꝛis nõ apparet ſtãdum eſt ꝓpꝛietati verboꝛũ etiã ſi cõtraria fuit volũtas defuncti:ſʒ qñ verba ſunt dubia dʒ dari interpꝛetatio cõſueta.in.l.heredi.nu.2.ff.de leg.j. fo.43.

4 Teſtatoꝛ ſi inſtituit vxoꝛẽ ⁊ grauauit vt poſt moꝛtẽ ſuã reſtitueret vel diſtriberet inter pauperes cui placuerit vni vel pluribus ⁊ ipſa reliquit ſpurio teſtatoꝛis an ex hoc videat̃ accõmodaſſe tacitã fidẽ de reſtituẽdo.in l.lucius.§.in teſtamẽto.nu.3.de lega.j. fol.43.

8 Teſtatoꝛ ſi dixit eſto.v.teſtes huic cõtractui meo ꝙ tamẽ teſtamentũ nõ reddatur vitioſum ⁊ quid ſi appellauit codicillum.in.l.teſtamentum.nu.3.C.de teſta. fo.38.

4 Teſtatoꝛ ſi legauit vxoꝛi frumẽtum cõditum in hoꝛreo ⁊ illud cõſumpſit ⁊ aliud repoſuit ꝙ reperit̃ tẽpoꝛe moꝛtis ꝙ illud dicat̃.in.l.filie ſue.§.titia vxoꝛ.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.71.

7 Teſtatoꝛ ſi mandans in teſtamento heredibus ſuis ꝙ coꝛpoꝛa filioꝛum que erant ſepulta in alio loco deberent facere poꝛtari ad locum vnde ipſe erat oꝛiundus et vbi mandauerat fieri ſepulturam ſuam et debere

cõdi in eadẽ ſepultura ſub pena priuationis hereditatis an iſta ſit iuſta ꝛ legitima cauſa.in.l.j.nu.2.C.de relig.ꝛ ſumpti. fo.162.

8 Teſtator ſi mãdat integra legata ſolui videt̃ ꝓhibere falcidiã detrahi.in l.cum certum.nu.3.C.ad leg.falci. fo.92.

8 Teſtator ſi dicat lego fundũ pleno iure vel lego totũ fundũ an videat̃ prohibere falcidiã ꝛ qd ſi mãdauit integral'r ſolui vel ſine vlla diminutione ꝛ ſic an reqrat̃ exp̃ſſa ꝓhibitio.in.l.ſed cũ teſtator.nu.2.C.ad leg.fal. fo.93.

4 Teſtator ſi expreſſe prohibuit alienari an alienatio rei ſubiecte reſtitutioni ſub ꝯditione facta ab ignorãte grauato ignoranti an valeat.in.l.fi.§.maritus.nu.2.ff.de lega.ij. fo.63.

8 Teſtator ſi mãdauit certã quãtitatẽ diſtribui inter pauperes quos titius elegerit an ille titius dicatur executor vltime volũtatis:qꝛ tũc haberet annum ad exequendũ nec poſt annũ poſſet exequi:ſed epiſcopus.in.l.executorẽ.nu.3.C.de execu.rei iudi. fo.123.

6 Teſtator ſi mãdat fieri capellã põt vnus ex heredibꝰ inſolidũ cõpelli ad faciendũ:ſed poſtea recuperabit partẽ expenſarũ ab alijs coheredibꝰ.in l.in executione.nume.2.ꝛ.3.ff.de ver.obli. fo.24.

6 Teſtator ſi legauit cuilibet fratrũ p̃dicatorũ cappã ꝛ priori bibliã an prior debebit etiã habere cappã.in.l.doli clauſula.nu.2.ff.de verb.oblig.fo.33.

3 Teſtator põt ꝓhibere ius accreſcẽdi in hereditate ſicut in legatis non tñ de certa re et fallit etiã in inſtituto in legitima in minori portione quã debeatur.in.l.ſi ego.nu.2.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.teſta. fo.61.

8 Teſtator qñ ex neceſſitate mãdauit heredi ꝙ vẽderet rem legatã qd tũc nõ videat̃ legatũ reuocaſſe.in.l.qui poſt.nu.2.ꝛ.3.C.de lega. fo.74.

2 Teſtator ſi mandauit diſtribui bona ſua inter pauperes ꝙ illa q̃ ſunt diſtributa illis qui ſeruiũt pauperibꝰ dicant̃ diſtributa inter pauperes.in.l.j.§.nõ aũt.nu.5.de exer.act. fo.79.

3 Teſtator ſi reliquit vxorem ſuã dominã ꝛ vſufructuariã quouſqꝫ vixerit et poſt eius mortẽ inſtituerit aliũ heredẽ cenſetur voluiſſe qd ille ſit heres pure ꝛ ſtatim ꝛ ſic poſſit adire ꝛ acquirere dñium rerũ non ſic quantũ ad vſumfructum niſi poſt mortẽ vxoris.in.l.filius a patre.nu.5.ff.de libe.et poſthu. fo.50.

8 Teſtator ſi totã ſuã volũtatẽ exp̃ſſit teſtibꝰ ꝛ tamẽ de ipſa cõfecit ſcripturam manu ſua et ipſam clauſit ꝛ fecit eã ſubſcribi ꝛ ſigillari a teſtibus an iſtud dicet̃ teſtamentũ in ſcriptis nũcupatiuũ.in.l.hac ꝯſultiſſima.§.per nũcupationẽ.nu.2.et.3.C.de teſta. fo.40.

8 Teſtator ſi dixerit verba ad ipſum heredẽ grauatũ grauãdo ipſum de dãdo ſi adierit hereditatem nõ dicit̃ voluiſſe facere legatũ cõditionale.in.l.vna.§.ſin autẽ aliquid.nu.2.C.de cadu.tol. fo.94.

8 Teſtator ſi inſtituit heredẽ aliquẽ extraneũ cuius rem alienauerat ꝛ ipſe adiuit cũ beneficio inuẽtarij ꝛ ſoluit legata ꝛ fideicõmiſſaria retẽta falcidia vel trebellianica an poterit vendicare rem ſuã ab emptore.in.l.fi.§.in cõputatione.nu.10.C.de iur.deli. fo.64.

4 Teſtator ſi mãdauit heredi vt vẽdat mihi fundũ valentẽ.c.pro iuſto pretio legatũ valet nõ tñ valet quantũ ad hoc ſi teſtator iniunxit mihi aliqd onus fideicõmiſſi vt dem tibi decẽ quaſi nihil habuerim ex teſtamẽto eiꝰ.in.l.ꝛ ſi equo.nu.2.ꝛ.3.ff.de lega.j. fo.26.

6 Teſtator ſi mãdauit heredi ꝙ faceret fieri aliquas picturas in aliqua eccleſia ſub certa pena ꝛ reperiant̃ ille picture facte:ſed nõ apparet ꝙ heres fieri fecerit an euitet penã.in.l.cũ ſeruus.nu.2.ff.de verbo.obliga. fo.28.

3 Teſtator ſi inſtituat filiũ vna cũ vxore an videat̃ inſtituiſſe ſi ſolus naſcet̃ vel filia femina ſola vt ſi natꝰ ſit maſculus ꝛ femina teſtm̃ videat̃ ruptũ vt vxor nihil poſſit habere.in.l.ſi ita.nu.2.ff.de libe.et poſthu. fo.47.

3 Teſtator ſi cõfitet̃ in teſtamẽto ſe teneri vxori in centũ pro dote q̃ recepit iſta p̃ſente ꝛ acceptãte ꝛ mãdat eam ſibi reſtitui ꝛ poſtea reuocat̃ teſtamentum qd a principio valuit vel efficiat̃ irritũ tñ dicta ꝯfeſſio nõ irritat̃.in l.ꝛ ſi pepcerit.§.ſi ita.nu.5.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.43.

1 Teſtator ſi inſtituit aliquẽ ſub ꝯditione ſi manumiſerit ſeruũ hereditariũ ꝙ iſta cõditio ſit implẽda de facto anteꝙ̃ adeat ꝛ ſecuta aditione ꝯfirmabitur manumiſſio.in.l.ſi ſub hac.nu.2.ff.de inoffi.teſtamen. fo.140.

4 Teſtator ſi habebat in bonis.cccc.et inſtituit filiũ pupillũ inſolidũ a quo legauit.cc.ꝛ ſibi pupillariter ſubſtituit ꝛ a ſubſtituto legauit alia.cc.ꝛ pupillus adiuit ꝛ ſic incepit eſſe obligatꝰ ad ſua integraliter ſoluẽda q̃ ſi ſoluiſſet falcidiã nõ detraxiſſet et mortuꝰ ſit anteꝙ̃ ſoluat ꝛ ſubſtitutꝰ adeat an eodẽ modo habeat ea ſoluere ꝛ an poſſit detrahere duas falcidias.in.l.in ratione.§.qd vulgo.nu.2.3.ꝛ.4.ff.ad leg.falci. fo.86.

3 Teſtator ſi dicat gñaliter ſe feciſſe cãcellationes ꝛ ſint alique facte ꝯſulto et alique incõſulto ꝑ iſta v̓ba nõ autẽticant̃ ille q̃ fuerũt facte incõſulte ſi põt ꝓbari q̃ ſunt ille.in.l.j.nu.5.ff.de his q̃ in teſta.delen. fo.61.

3 Teſtator prudẽs eſt qui teſtat̃ de ꝯſilio ſapientis ꝛ nõ cõfidit de nõ ignorantia notarioꝝ.in.l.cũ ex filio.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.76.

3 Teſtator ſi aliquẽ ex heredibꝰ facit executorẽ ꝛ ille repudiat h̃ditatẽ poterit eſſe executor ſi appellauit ipſum nomine ꝓprio.in.l.qui plures.nu.3.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.73.

3 Teſtator lꝫ nõ apponat niſi vnũ verbũ ſi adiũgit verbũ inuicẽ videt̃ facere duos gradus:ſcꝫ inſtitutionis ꝛ ſubſtitutionis vt ſi dicat vos inuicẽ inſtituo vel vos inuicẽ ſubſtituo:qꝛ vtroqꝫ caſu videt̃ inſtituere ꝛ ſubſtituere.in.l.ſi pater.nu.2.ff.de vulg.ꝛ pup. fo.eo.

2 Teſtator ſi mandauit heredi vt ſolueret omnia ſua debita debet intelligi de efficacibꝰ.in.l.ſi ꝓcurator.nu.5.ff.de cõdi.inde. fo.42.

4 Teſtator ſi mãdat fieri calicẽ de argento:lꝫ in illo loco habent etiã de alia materia ꝛ ſi mãdat fieri planetã intelligit̃ de ſerico.in.l.ſi ſeruus pluriũ.§.ſi numerus.nu.5.ff.de leg.j. fo.22.

4 Teſtator ſi credidit ſe teſtari ꝛ nõ codicillari:qꝛ inſtituit h̃dẽ ſi nõ adeſt numerus legitimꝰ teſtiũ qd nõ valeat vt teſtamentũ nec etiã vt codicilli.in.l.ſceuola.nu.4.ff.ad trebel. fo.121.

6 Teſtator ſi me inſtituit heredẽ ꝛ in teſtamẽto dicat ꝙ vult ꝙ illud teſtm̃ ſit irreuocabile ꝛ qd in caſu quo reuocet̃ donat mihi omnia bona ſua an talis donatio valeat.in.l.ſtipulatio.nu.2.ff.de v̓bo.obliga. fo.20.

4 Teſtator ſi exp̃ſſe mãdauit h̃di debitori ne deducat nõ poteſt deducere:ſed quartã falcidiã vel trebellianicã ſibi cõpẽſat debitũ.in.l.qd de bonis.§.qd auus.nu.2.ff.ad legẽ fal. fo.88.

Teſtator ſi grauauit filiũ vel aliũ deſcẽdentẽ de reſtituẽdo ſi deceſſerit ſine liberis ꝛ vixit pluribꝰ annis ꝛ fructꝰ ꝑcepit ꝛ deceſſit poſtea ſine liberis extraneo iſtituto quãtũ debeat reſtituere ꝛ quãtũ poſſit retinere ibi.nu.4.

4 Teſtator ſi mãdauit qd h̃des ſimul habitarent ꝛ ſe nõ diuiderẽt qd hoc importet.remiſſiue.in.l.lucius.nu.3.ff.ad trebel. fo.121.

1 Teſtator ſi mãdauit h̃di qd liberat etiã anteq̃ liberet̃ habet legatarius exceptionẽ ꝯtra heredẽ agere volentẽ.in.l.ſi intra.nu.2.ff.de pac. fo.67.

4 Teſtator ſi pluribꝰ relictis h̃dibꝰ mãdat ꝙ ſi vnꝰ ex filijs deceſſerit ſine liberis reſtituat h̃ditatẽ nõ intelligit de tota h̃ditate ſꝫ de parte illius:licet v̓bum h̃ditas hoc importet.in.l.lucius.nu.2.ff.de lega.j. fo.43.

7 Teſtator ſi relinquat vxori aliqd quouſqꝫ caſte vixerit:lꝫ nubat non ꝑdit legatũ niſi etiã dixerit ꝛ vitã vidualẽ ſeruauerit.in.l.eũ qui.nu.2.C.de epiſco.ꝛ cleri. fo.15.

4 Teſtator ſi appoſuit initiũ tp̃is puta in.c.dies a tp̃e mortis ĩfra quos debeat impleri cõditio dãdi an debeat ſubaudiri ꝛ adite h̃ditatis.in.l.ſi in diem.nu.2.ff.de cõdi.ꝛ demon. fo.75.

4 Teſtator habẽs filios eos inſtituit vniuerſaliter filiã in certa quantitate pro dote poſtea fecit ſubſtitutionem cõem ꝙ ſi aliqs decedat ſine liberis portio eius deueniat ad ſupſtites an iſta femina admittat̃ ex iſta ſubſtitutione.in.l.fi.nu.3.ff.ad treb. fo.123.

4 Teſtator ſi p̃legat vni ex h̃dibꝰ ſimpliciter decẽ ab heredibꝰ an habebit integra decẽ.in.l.ab omnibꝰ.§.ſi a titio.nu.4.ff.de lega.j. fo.37.

3 Teſtator ſi ꝯſtituit executorẽ ꝛ ſi infra annũ nõ fuerit executꝰ ꝯſtituit aliũ ſi primꝰ deceſſit infra annũ alius ſtatim poteſt exequi nec debet expectare lapſum anni.in.l.ſi qs heres.nu.5.ff.de acq.heredi. fo.101.

4 Teſtatoris pena vel odiũ eſſe dicit̃ ꝙ ſua diſpoſitio habeat̃ pro nõ ſcripta vel nõ valeat.in.l.turpia.nu.2.ff.de lega.j. fo.23.

4 Teſtator ſi rogauit aliquẽ reſtituere nepotibus vel cui voluerit an poſſit eligere de cognatis cũ extent nepotes primo nominatim.in.l.heredes.§.peto.nu.2.ff.ad treb. fo.115.

3 Teſtator ſi dicat filiũ ꝛ nepotẽ ex eo naſciturũ inſtituo ꝙ filius cenſeat̃ inſtitutꝰ inſolidũ per prius ꝛ in eius defectũ ſi viuẽte p̃re decedat nepos ꝑ poſterius.in.l.gallus.§.quidã.nu.6.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.51.

3 Teſtator ſi fecit plura legata ꝛ dedit executores ꝛ poſtea iuſſit ꝙ iſtitutꝰ nõ ſuccederet q̊uſqꝫ executio legatoꝝ eſſet facta qũo poſſit fieri iſta executio ſi ille nõ adeat ꝛ ſic anteꝙ̃ legata ſint ꝯfirmata.in.l.ſi quis.nu.2.ff.de condi.inſti. fo.83.

3 Teſtator ſi habet filiũ et nepotẽ ex eo iam natũ ꝛ dicat filiũ ꝛ nepotẽ ex eo inſtituo an veniãt ſimul qlibet ad dimidiã an ordine ſucceſſiuo ꝛ qualiter.in.l.gallus.§.quidã.nu.9.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.51.

2 Teſtator ſi inſtituit quẽdã mortuũ quẽ putabat viuere in quadrãte ꝛ quẽdam viuũ in dodrãte ꝛ poſtea inſtituit titiũ ſine parte an titius vocabit̃ in illũ quadrantẽ.in.l.ſeruo.manu.nu.2.ff.de cõdi.indebi. fo.52.

4 Teſtator ſi ꝓhibet bona alienari vt remaneãt ĩ familia ſi ꝯhat admittant̃ ad reuocãdũ añ mortẽ alienãtꝫ.i.l.filiuſfa.§.diui ſeuerꝰ.nu.7.ff.d leg.j.f.41.

8 Teſtator ſi legauit alicui fundũ quouſqꝫ vixerit an videat̃ legaſſe ꝓprietatẽ an vero vſumfructũ tantũ.in.l.pe.nu.2.C.de.lega. fo.76.

Cum poſt mortẽ legatarij debeat ad heredẽ teſtatoris redire ſi tũc heres erat mortuus an redeat ad heredẽ heredis.ibi.nu.3.

3 Teſtator ſi ſubſtituat oẽs deſcendentes virilis ſexus q ſui h̃des naſcent̃ ꝙ ſub iſtis v̓bis cõprehẽdant̃ etiã nepotes ex filio:licet nõ ſint ſexus virilis.in.l.gallus.§.nũc de lege.nu.4.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.55.

7 Teſtator qñ filios nõ iſtituit ſꝫ ſimpl'r diuiſionẽ fecit ĩter eos ꝛ vnꝰ repiet̃ fraudatꝰ legitima qual'r ei ſuccurrat̃.ĩ.l.filij.p̃ris.nu.2.ꝛ.3.C.fa.her.f.15.

An talis volũtas valeat iure teſtamenti.ibi.nu.4.

4 Teſtator ſi dixit ſi cui bis legauero ſemel heres ei dato ꝛ poſtea dixit lego duos fundos ꝙ videat̃ bis legaſſe ꝛ ſic vnus vnus tantũ debet̃.in.l.ſi ita ſit.nu.2.ff.de lega.j. fo.8.

4 Teſtator poteſt facere vt dñiũ rei legate duret apud legatariũ ad tẽpus ꝛ poſtea reuertatur ad heredem.in.l.nemo põt.nu.nu.8.ff.de leg.j.fo.24.

7 Teſtator ſi inſtituit filiũ in aliquo minus legitima ꝛ expreſſe dixit qd deberet ſtare cõtentus dicto relicto ꝙ iſta verba habeant̃ pro nõ appoſitis.in.l.omnimodo.nu.5.et.6.C.de inoffi.teſta. fo.135.

3 Teſtator plures habens filios ſi dicat inſtituo filiũ meũ cenſet̃ omnes inſtituiſſe.in.l.ij.nu.3.et.4.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.43.

8 Teſtator ſi poſt factũ teſtm̃ vult aliquid diminuere vel addere an debeat omnia ex integro facere.in.l.fideicõmiſſum.nu.2.ꝛ.3.C.de fideicõ. fo.83.

3 Teſtamẽti factio q̃re ſit de iure ciuili.in.l.teſtamẽti.nu.5.ff.de teſta.fo.34.

Vide

Uide latius ibi.nu.6.7.8.9.⁊.10.
3 Testator si coram testibus dixit ꝙ volebat instituere titiũ in semisse post ea reperiẽ scriptus in quadrãte qđ istud presumaẽ factũ potius per errorẽ ⁊ hoc probato habebitur pro instituto in semisse in.l.quoties.§.sꝫ si.n.3.ff.de heredi.insti. fo.64.
4 Testator si habebat rem cõmunem cum herede:tũc eam legando simpliciter cẽseẽ totam legasse nisi dixerit meã.in.l.serui.§.cum fundus.nu.8.ff.de leg.j. fo.4.
4 Testator si relinquat cẽtũ filio pro sua legitima ⁊ mandat sibi ꝙ nihil plꝰ petere possit ⁊ si cõtrafaciat cadat a dicto relicto ꝙ tñ poterit ageẽ ad supplementũ in.l.j.nu.3.ff.de his que pe.cau.relin. fo.67.
8 Testator si substituisset pauperes christi vulgariter vel ecclesiaꝫ ⁊ sic pro alia:q plus censeẽ dilexisse animam suã ꝙ̃ vxorẽ tunc substituti vocarenẽ ex tacita pupillari matre exclusa in.l.ꝓcibꝰ.nu.8.C.de impub. fo.50.
1 Testator si dicat relinquo tales fideicõmissarios in oĩbꝰ alijs bonis precedẽtibꝰ ⁊ fideicõmissis illi nõ erũt simplices executores sꝫ erunt heredes in.l.si fideicõmissum.§.quoties.nu.3.ff.de iudi. fo.127.
Testator habẽs bona alibi si legat alicui tot starios frumẽti ad mẽsuram paduanam herescõpelliẽ padue soluere nolẽte legatario lꝫ alibi sit maior pars hereditatis in.l.3.§.si libertis.nu.2.⁊.3.ff.eo.
3 Testator qñ inter primos institutos ex certis partibꝰ nõ distribuit totuꝫ assem tunc institutus vel instituti sine partibus habebũt residuũ in.l. iteꝫ quod.nu.2.ff.de here.insti. fo.65.
Uide plura de hoc ibi.nu.3.4.5.⁊.6.
4 Testator si mãdaret sibi fieri sepulturã magni sumptus ꝗ̃ statui suo non esset cõueniens:alias heredem priuat talis voluntas nõ est seruanda nec perderet hereditatem in.l.seruo alieno.§.ineptas.num.2.3.4.5.⁊.6.ff.de lega.j. fo.40.
3 Testator põt prefigere terminũ heredi infra quẽ adeat ⁊ si nõ adibit post ea adire nõ poterit in.l.si quis heres.nu.3.ff.de acquiren.heredi. fo.100.
4 Testator si deputauit executorẽ ad legata pia soluẽda ⁊ si infra annũ non fuerit executus eũ priuauit ⁊ alios deputauit per negligentiã illorũ nõ deuoluitur executio ad epꝫ sed ad alios deputatos in.l.si fundum.§.stichuꝫ nu.2.ff.de lega.j. fo.30.
4 Testator legãs magnã quãtitatẽ ꝓ alimẽtis pauperũ executor vel ep̃s nõ dꝫ pecuniã distribuere inter pauperes:sꝫ ponere ad licitũ questũ ⁊ de questu alere pauperes ⁊ quid hodie in.l.diui.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.96.
8 Testator si decesserit sine liberis ex proprio corpore descẽdẽtibus an ista cõditio verificeẽ in monasterio in auẽ.nisi rogati.nu.3.C.ad treb. fo.91.
3 Testator si dicit si filius meus impubes decesserit volo qđ bona mea perueniãt ad talem an illud verbum impubes intelligatur qui nunc est impubes ⁊ sic quãdoꝗ decesserit sit locus substitutioni an aũt si decesserit impubes.i.in pupil.etate.in.l.coheredi.§.cum filie.numero.10.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.77.
Testatori succediẽ nõ pupillo ꝑ fideicõmissariã substitutionẽ.ibi.nu.11.
4 Testator si dixit heredi ꝙ teneret secretũ ⁊ ipse morte preuẽtus cũ nõ potuerit executionẽ facere in testamẽto suo dt testatorẽ sic voluisse ⁊ mandet heredi ꝙ sic faciat an istđ habeat vitiare i.l.quẽ here.n.6.ff.đ re.du.f.67.
Si nesciẽ an testator habuerit nota noĩa ꝓpria vel nõ in dubio magis vr̃ erratũ circa nomẽ ꝓpriũ ꝗ̃ circa appellatiuũ in.l.q habebat.nu.2.ff.eod.
Quod tunc censetur habere nomina propria nota quando habet notas personas:alias secus.ibi.nu.3.
4 Testatoris verba qñcũꝗ nõ possunt adaptari ad vnũ sensuꝫ quoquomđ lꝫ verisimile sit apud nos ꝙ testator de illo sensu senserit nõ tñ debemꝰ ꝑꝫ illũ sensuꝫ iudicare in.l.in ambiguo.nu.3.4.5.⁊.6.ff.de reb.dub. fo.64.
8 Testator si mãdauit filio suo ꝙ iret ad sanctũ Jacobũ vel ad sepulchruꝫ ꝓ aĩa sua:al's ꝓuauit cũ hereditate ⁊ voluit ꝙ ꝑueniret ad certũ locũ piũ ⁊ ipse filiꝰ nõ iuit:sꝫ veniẽs ad mortẽ iussit filio suo ꝙ iret an tunc poterit locꝰ pius auferre hereditatẽ in.l.vna.§.ne aũt.nu.4.C.de cadu.tol.fo.94.
4 Testator si distinxit fundũ meuianũ vt faceret plures fundos:tũc sive leget simpliciter fundũ meuianũ nõ cẽsetur sensisse nisi de vno illorũ ⁊ sic de minori.in.l.j.nu.2.ff.de reb.dub. fo.64.
4 Testator si mãdauit heredi ꝙ pecuniã quã habebat sup mõte cõis florẽtie faceret describi ⁊ ꝑmutari in personã filie sue cui relinquebat vsumfru. donec vixerit ⁊ postꝗ̃ filia decessit volebat vsumfr.pertinere ad pauperes christi perpetuis tẽporibus ⁊ peruenire ad cõsules cuiusdẽ artis qui habeant distribuere ⁊ filia moriaẽ viuo testatore an poterũt cõsules istã pecuniã petere in.l.titio.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.81.
3 Testator si instituit titiũ in dimidia ⁊ legauit seruũ meuio ⁊ postea illũ seruum instituat in altera dimidia ⁊ titius coheres nõ adeat an legatũ serui euanesceret:⁊ ꝑ cõsequẽs etiã institutio facta de seruo ⁊ si titiꝰ adeat cõfirmaẽ legatũ ⁊ si seruus nollet adire iussu meuij accrescet altera dimidia titio adeũti in.l.si.§.titiꝰ.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil. fo.80.
Quid si ille seruus esset liber.ibi.nu.3.
4 Testator si alienauit ex necessitate rei familiaris nõ cẽseẽ in illa parte legatũ reuocasse in.l.si ex toto.nu.2.ff.de leg.j. fo.5.
3 Testator si corã septẽ testibus dicat instituo heredes vel facio testamentũ meũ in omnibus:⁊ per oĩa prout cõtineẽ in quadam scriptura manu mea confecta quã dimisi penes guardianum fratrum minorũ an erit testamentum nuncupatiuum in.l.heredes [illegible] 3.ff.de testa. fo.39.
1 Testator põt legare rẽ heredis sicut suã:lꝫ nõ sic rẽ tertij ⁊ quar istud ꝓcedat in.l.papinianus.nu.3.ff.de serui. fo.158.
1 Testator si mãdat heredi vt faciat sibi monumẽtũ qđ cõtra heredẽ nõ detur actio ex testamẽto si erat vnus heres:sꝫ si plures daẽ inter eos actio familie hercis.in.l.hereditas.§.si defuncto.nu.3.ff.de peti.heredi. fo.152.
4 Testator si generaliter erat habilis ad testandũ vel legandũ:lꝫ nõ specialiter respectu certe ꝑsone sive dicat lego quãtũ capere põt sive quãtũ relinquere possum cõprehendiẽ tempus presens ⁊ futurũ donec vixerit in.l.si ita quis.nu.3.ff.de leg.ij. fo.50.
3 Testatoris mandatum quod heredes debeant stare simul vsꝗ ad tantum tempus an importet quod debeant stare in communione bonorum ita ꝙ nõ possint diuidere an solum debeant cõiter viuere in eadẽ domo ⁊ expensas facere remissiue in.l.si quis ira.nu.4.ff.de condi.insti. fo.80.
3 Testator si iam fecerat institutiões ⁊ substitutiões ⁊ testamẽtum vacabat circa legata ⁊ anteꝗ̃ compleret obmutuit vel si totam suam voluntatem expressit tñ anteꝗ̃ legereẽ scriptura corã testibꝰ mortuꝰ est vel obmutuit ꝙ testamẽtũ nõ valeat in.l.si is qui.nu.2.3.⁊.5.ff.de testa. fo.42.
Testamentum imperfectũ rõe solẽnitatis omisse vꝫ inter liberos dummodo sint duo testes etiã nõ rogati.ibi.nu.5.
4 Testator ⁊ legatarij si simul moriaẽ ⁊ nõ appareat qs prius emisit spiritũ vel nõ appareat an simul ꝙ legatariꝰ nõ trãsmittat legatũ ad heredem legatarij in.l.qđ de.nu.3.ff.de reb.dub. fo.66.
4 Testator si solũ cõfessus est talẽ fundũ esse dotalem ⁊ nõ mandauit in testamẽto reddi an cõfessio importet legatũ ⁊ an probet matrimoniũ in.l.quibus.§.qui dotalem.nu.3.ff.de cõditio ⁊ demon. fo.73.
6 Testator interrogatꝰ an velit bõa sua relinquere tali si respõdeat cur nõ vel cur alteri an videatur eum heredem instituere in.l.j.§.si quis.nu.7.ff.de verbo.obli. fo.3.
3 Testator qñ post factã substitutionẽ duobꝰ dixit ꝙ si cõtingat talẽ puta titiũ decedere in pupillari etate legabat cẽtũ ꝙ illud legatũ nõ cẽseatur relictũ ab ipso pupillo postꝗ̃ hoc dixit expresse ab eius substituto in.l.qui duos.nu.6.ff.de vulg.⁊ pup. fo.78.
4 Testator si legat vxori oĩa que in camera sua vel in scrinijs erũt tempore mortis sue ⁊ vxor testatore ignorante multa congessit in camera quod illa nõ veniãt in legato in.l.cũ ita.nu.2.ff.de leg.ij. fo.47.
4 Testator si soluit ꝓ legato facto ⁊ post dictã solutionẽ reuocauit testa. ⁊ oĩa in eo ꝯtẽta an possit repetere qđ soluit i.l.luciꝰ titiꝰ.n.3.ff.đ.le.ij.f.46.
8 Testator si errauit in affinitate ꝙ instituit heredẽ illã quã putabat ẽẽ suã vxorẽ cũ nõ eẽt an institutio valeat i.l.si pr̃ tuꝰ.n.2.⁊.3.C.de here.isti.f.43.
4 Testator si istituit plures filios quoꝝ vnus sit in sacris ⁊ grauat eos si decesserint sine liberis ꝙ restituãt tali:in tali gñalitate nõ cõprehẽdũẽ q nõ possunt liberos legitimos habere in.l.j.§.lex.falcidia.n.4.ff.ad le.fal.f.83.
4 Testator si legauit filiabꝰ pro dotibus centũ ꝓ quolibet instituto masculo ꝙ veniẽt etiã ille que postea nascẽtur sive erant in vtero tempore testamenti sive nõ in.l.qui filiabus.nu.3.⁊.4.ff.de leg.j. fo.9.
4 Testator si legauit pro dote ⁊ postea ipsemet maritauit pro quinquaginta an possint ꝑ alia quinquagita in.l.cũ pater.§.pr̃.n.3.ff.de leg.ij.i fo.57.
4 Testator si grauat te qui nõ es heres ꝙ perceptis decẽ des mihi fundum nec dicit a quo percipias debet intelligi ab herede nõ a me quid si fundũ ita legauerat in.l.seruus.§.qui margaritã.nu.3.ff.de lega.j. fo.39.
3 Testator qñ remouit signa nõ cõsulte nec ex proposito nõ irritaẽ testamẽtum si potest legi in.l.ad testiũ.§.si signa.nu.2.ff.de testa. fo.41.
8 Testator si disposuit ꝙ qñcũꝗ filius suus pupillus morieẽ bona sub dentur ⁊ distribuantur inter pauperes:q illa verba dẽtur ⁊ distribuãtur sint obliqua ⁊ sic paupes nõ veniũt ex pupillari substitutiõe:sꝫ ex fideicõmissaria succedũt pupillo veniẽtes ab intest.⁊ teneẽ restituere hereditatẽ detracta legitima si est mater in.l.ꝓcibꝰ.nu.17.C.de impube. fo.50.
4 Testator nõ ꝓsumiẽ velle heredẽ grauare duplici onere in.l.titia cũ.§.qui inuita.nu.4.ff.de lega.ij. fo.48.
3 Testator cũ fecit secũdum testamẽtũ si nõ recordabatur se fecisse primuꝫ tñ primũ tolliẽ:secus si crederet heredẽ institutũ primo decessisse cum nõ esset verum in l.j.nu.4.ff.de iniu.rup.testa. fo.57.
4 Testator si legauit mihi pecuniam quam habebat in arca vel apud campsorem ⁊ si heres nõ traderet legauit mihi fundũ:tũc si heres illam pecuniam cõsumpsit propter qđ ego peto fundũ nõ põt tradere aliam similẽ pecuniã mihi inuito in.l.talis scriptura.nu.9.ff.de leg j. fo.12.
Quid si nõ legasset fundum in casu quo illa nõ traderetur.ibi.nu.10.
8 Testator potest facere maiorem numerum vnciarum si vult ⁊ dicitur trãsire ad dipõdiũ.i.ad duo põdera ⁊ qualiter in.l.cũ qđ.nu.3.C.de leg.f.77.
7 Testator si non distribuat bona hereditaria inter oẽs heredes:sed vni tãtum facit aliquod prelegatũ ꝙ ille possit repudiare portionẽ hereditatis ⁊ retinere prelegatum in.l quoties.nu.2.C.fami.herciscun. fo.155.
4 Testator lꝫ relinquat vxori victum in cõi vel de per se ⁊ mãdauit sibi emi vnã sclauã vel tradi an talis vxor possit petere sibi caueri ꝙ sit sana.in.l.si a substituto.§.heres.nu.3.ff.de lega.j. f.20.
4 Testator si mãdat heredi qđ debita sua soluat nõ censetur sensisse de inefficacibus:sed de his que possunt peti.in.l.quibu.§.dominus.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon. fo.73.
4 Testatorẽ substitutũ nõ est verissimile dupliciter voluisse grauare ⁊ expsse ⁊ tacite eidem persone in.l.lꝫ imperator.nu.10.⁊.12.ff.de leg.j. fo.29.

4 Testator si mãdauit heredi qp spõso vel genero noie filie daret dotez qp de equitate etiã gener vel sponsus fauore dotis agere poterit in.l.seruo.§.si testator.nu.2.ff.de lega.j. fo.27.

4 Testator si mãdauit se sepeliri in fundũ p eũ alteri legatũ qp nihil debeat legatario in.l.meui⁹.§.in fundo.nu.3.ff.de leg.ij. fo.53.

Testator quãdo eãdem rem pluries eidez reliquit in eadem voluntate vel diuersis z ab eodem vel diuersis nõ censet voluisse multiplicare legatum: sed videt pluries fuisse locutus in.d.l.meuius.§.eum qui.nu.2.ff.eo.

4 Testator qñ legat rẽ in qua ipse hz partem puta proprietatẽ que est pars integralis z heres eius habet alterã partem nõ restringitur legatũ ad ius quod habet testator: sed pleno iure debetur.in.l.cum filius.§.dominus.nu.2.ff.de leg.ij. fo.56.

8 Testator infirmitate grauatus si nõ possit intelligi eius intẽtio hoc non vitiat testamẽtũ z notarius nõ prohibetur recipere tale testamentum in l.quoniam indignum.nu.3.C.de testa. fo.38.

8 Testator si obligauit rẽ legatã pro tanta quantitate quantum valebat an per hoc videat legatũ reuocasse in.l.q post.nu.5.C.de lega. fo.74.

Testator si alienauit vsumfructum rei quam alienauerat an videatur legatum vsusfruc.reuocasse.ibi.nu.6.

Testator si legat seruo cõi inter se z alium valet legatum z totum acquiretur socio in.l.seruus testamento.nu.2.C.de lega. fo.74.

4 Testator si legauit titio cũ essent plures titij qd heres eligat declarando de quo testator senserit i.l.si qs a filio.§.si qs plures.n.3.z.5.ff.de le.j.f.12.

4 Testator qñ diuidit hereditatẽ inter institutos z postea cõmittit executori dicta diuisio mediãte iudice audit ille q petit sibi caueri de euictiõe rei sibi assignate a coheredib⁹ nec aliter cõpellit cõsentire qp alijs assignent res destinate p testa.nisi caueãt i.l.cũ pr.§.euictis.n.3.z.4.ff.de le.ij. f.57.

4 Testator nõ põt tollere solẽnitatẽ introductã in testamẽtis cõdẽdis mere ob fauorẽ publicũ in.l.nemo põt.nu.9.10.z.11.ff.de leg.j. fo.24.

4 Testator si instituit heredẽ si nõ põt valere iure testamẽti pp defectũ substãtialiũ nõ valebit ẽt iure codicillorz si apparet ipz voluisse testari z qd si dixit nõ obstãte aliqua lege in.l.nemo põt.n.3.4.5.6.z.7.ff.de leg.j.fo.eo.

3 Testator si habebat duos filios ex vna vxore z duos ex altera vel ex duabus vxoribus z eos inuicẽ substituit an ad portionẽ vnius ex primis duobus primo loco vocet frater vtrinqz cõiunctus z in eius defectũ ceteri in in.l.coheredi.§.q discretas.nu.4.ff.de vul.z pup. fo.77.

4 Testator si dixit qp testabat in oib⁹ z p oia vt cõtinet in quadã schedula q̃ est penes guardianũ fratrũ minorũ z ille pferat schedulã q̃ nõ hz solẽnitatẽ: sz cõtinet institutionẽ an valebit.in.l.si ita.nu.3.ff.de cõdi.z demõ.f.72.

8 Testator si corã quinqz testibus dicat se velle hereditatẽ suã pertinere ad talẽ z talẽ vtendo verbo cõi qp videat grauare veniẽtes ab intestato quod illis hereditatẽ restituant: sed si vsus fuisset verbis directis z sic videretur voluisse testari: tũc nõ valeret nec vt testamẽtum nec vt codicillus in.l.si per fideicõmissum.nu.2.C.ad treb. fo.89.

7 **Testes** regulariter nõ habẽt necesse deponere de tpe vel de loco: lz si fuerint interrogati z variãt nõ dat eis fides in.l.matrem.nu.4.C.de proba. fo.167.

4 Testis si deponat p hec v̇ba qp credit cõtẽta in articulo vera esse qr vidit z p̃sens fuit qp valeat testimoniũ i.l.si seru⁹.§.q quinqz.n.3.ff.de leg.j.f.38.

5 Testis interrogatus de facto vnius ex plurib⁹ si dicit se nõ cognoscere nisi eũ videat põt petere ipsum exhiberi vel etiã oẽs vt recognoscat illũ de quo testificat in.l.cũ si exhibuissent.§.qd ait.n.2.ff.de publi.z vecti.f.27.

7 Testes si deponãt se vidisse vnũ instrumẽtũ solẽne manu talis notarij sine aliquo vitio in quo cõtinet qp eras debitor meus zc.lz sit perditũ an faciat fidẽ in aut.si qs.nu.3.C.de eden. f.38.

7 Testis interrogatus qualiter debeat reddere rõnem z causam sui dicti.in l.solam.nu.6.C.de testi. fo.171.

8 Testes inhabiles appositi i instrumẽto si reputabant habiles instrumẽtum est validũ et facit fidẽ iudicio.in.l.j.nume.7.C.de testa. fo.35.

Quod non posint tales induci ad deponendum de testõ.ibi.nu.8.

Quid in testamento in scriptis.ibi.nu.9.

1 Testes interogati de cã scientie si assignãt cãm nõ cõcludentẽ necessario edictũ eorũ nõ valet z quid si concludat presumptiue: qr dicat scio qr sum vicinus in.l.nõ omniuum.nu.5.ff.de legi. fo.11.

4 Testes nõ sunt cõtrarij si vn⁹ dicat qp res valet cẽtũ z alius dicat qp vz cẽtũ quinquaginta in.l.testator.§.qui indiuisam.nume.3.ff.de leg.ij. fo.62.

7 Testis qui nõ cogit inuit⁹ testificari si testificat dz scribi in actis qd spõte testificat z idem in proxeneta qui nõ admittit nisi volẽtibus partibus in aut.p̃sbyteros.nu.1.C.de epi.z cle. fo.20.

2 Testi dicẽti se falsuz testi.dixisse nõ credit in.l.seia.n.3.ff.ad velleia.fo.99.

7 Testiũ dicta q̃ nõ pereũt an faciãt fidẽ in alia instãtia absqz eo qd examinẽtur de nouo in.l.properãdũ.§.hec aũt.nu.4.C.de iudi. fo.111.

7 Testes z etiã instrumẽta possunt pduci in dilatiõe data ad probãduz in rubri.nu.2.C.de dila. fo.118.

Testes qui in termino dato ad pbandũ fuerũt producti z iurauerũt poterunt post terminum examinari nisi fuerit datus ad probãdum z probatũ habendum.ibi.

1 Testes nõ debẽt recipi añ litẽ cõtest.in.l.interdũ.nu.4.ff.de iudi.fo.122.

8 Testis interrogat⁹ an interfuerit tali cõtractui z qualiter si respõdeat se interfuisse sz nõ recordari qualiter pcessit tñ õt qp ipse fecit memoriã i qdã libro suo z referat se ad aliã scripturã qp testificatio valeat.in.l.iubemus.nu.4.C.de testa. fo.41.

1 Testes senes z valitudinarij sicut pñt examinari añ lit.cõtest.ne pereat pbatio: ita z tpe feriatio pp messes.i.l.j.§.sz excipiũt.nu.6.ff.d ferijs.f.44.

1 Testes si qs vult facere examinari ad ppetuã rei memoriã dz hoc facere corã iudice qui esset cõpetẽs in illa lite nisi necessitas suadeat cõtrariũ.in l.cũ hi.§.trãsactiones.nu.2.ff.de trãsac. fo.73.

Quid si petit laudũ reduci ad arbitriũ boni viri.ibi.nu.3.

3 Testis põt declarare dictũ suũ ex interuallo absqz nouo iuramẽto z noua citatione partis z põt addere qd omisit.in.l.heredes.§.si qd.num.4.ff.de testamen. fo.40.

1 Testiũ dictũ an trahat ad diẽ iuramẽti.in.l.fi.nu.10.ff.de ferijs. fo.46.

4 Testes qualiter debeãt deponere qp factus sui iuris voluit decedere cum eisdẽ codicillis.in.l.j.§.sed si.nu.4.ff.de leg.iij. fo.63.

3 Testium rogitus qbus casibus requirat.in.l.heredes.§.in testamentis.nu.5.ff.de testa. fo.40.

3 Testis q nõ põt esse in iudicio nec etiã põt in testamẽto ad ipm solẽnizãdum: sed multi pñt esse testes in actibus inter viuos z tñ in testamẽto.in l.qui qui testamẽto.§.eũ qui.nu.3.ff.de testa. fo.39.

3 Testis. Si aliqui ex testibus dicũt añ guerrã z aliqui post guerrã reducũtur ad cõcordiã vt primi intelligant ante guerrã.s.finitã.secũdi post guerram.s.inchoatã.in.l.insulã.§.fructus.nu.2.ff.solu.mat. fo.26.

2 Testis solus qñ faciat semiplenam pbationem.in.l.admonendi.nu.45.ff.de iureiuran. fo.30.

Testes duo in testamẽtis nõ faciũt semiplenã pbationẽ.ibi.nu.4.6.

7 Testes pñt istrui a parte vel ab aduocatis in modo testificãdi vt nõ deficiant in redditione cause bona fide z quo ad ea q̃ cõsistũt in iure.in.l.cũ et iudices.nu.5.C.de iura.cal. fo.100.

7 Testiũ triũ interuentus pbat per duos testes.in.l.cõparatiões.nu.8.C.de fide instru. fol.179.

7 Testibus receptis corã bonis viris an detur fides corã iudice.in.l.fi.nume.2.C.de testi. fol.173.

De testib⁹ semel examinatis qñ iterũ sint examinãdi.vide ibi.nu.4.5.z.8

4 Testibus in testõ descriptis legari põt.nu.2.ff.de re.du. fo.66.

7 Testis vnus de visu ẽt cũ multis alijs indicijs z cũ iurõ nõ faceret plenã fidẽ sine cõfessione inqsiti saltẽ extorta p tormẽta.i.l.fi.n.6.C.d pb.f.170.

7 Testis vnus si est script⁹ in testamẽto cõtradicit.s.qd nunq̃ interfuit testamẽto an debebũt examinari oẽs alij ad tollẽdũ suspitionẽ q̃ resultat ex cõtradictiõe vnius z an debeãt deponere qp ille qui cõtradixit fuit presens.in.l.iubemus.nu.3.C.de pba. fo.eod.

7 Testes q̃t sufficiẽt ad pbationẽ sine istrumẽtis.in.l.j.nu.3.C.de test.f.170

8 Testes appositi in testamẽto si qs dicat qp erãt inhabiles: qr serui an sufficiãt pbare qp nũc sunt.in.l.j.nu.5.z.6.C.de testa. fol.35.

8 Testis interrogatus de possessione recte reddit rõnẽ sui dicti dicẽdo hoc mõ dico eũ possidere vel possedisse: qr vidi eũ locare z fructus recolligere z alia facere tãq̃ dñs.in.l.missus.nu.3.C.de acqui.pos. fo.111.

8 Testes qualiter debeãt examinari z iudex pnũtiare si de testamẽto nũcupatiuo fuit cõfecta scriptura.in.l.ij.nu.2.C.de testa. fo.36.

1 Testes si dicãt qp talis pmisit tali p stipulationẽ nisi dicãt qp pmisit precedẽte interrogatione z statim secuta respõsione.in.l.iurisgẽtium.§.quod fere.nu.4.ff.de pact. fo.55.

Testiũ subscriptio in instrumẽtis hodie nõ est in vsu qp notarius apponat eorũ nomina.ibi.nu.5.

1 Testis deponẽs p institutione hr̃dis si ad interrogationẽ iurauit qp ex illa testificatiõe ad eũ nõ ptinet vtilitas nõ põt de falso accusari si reperiat qp in eo testõ fcm̃ fuit sibi legatũ.in.l.j.§.hui⁹.nu.8.ff.de iusti.z iure.fol.2.

2 Testis si iurauit deponere super articulo non credit ei in eo qp dixit vltra z quid si iurauit deponere super articulo z tota cã.in.l.si duo.§.idem iulianus.nu.14.ff.de iureiur. fo.24.

Testes an sint recipiẽdi sup articu.iptinẽti z qd dicat ipertinẽs.ibi.n.15.

1 Testis dicẽs vera esse cõtenta in articulo ni fallor vel decipior eius dictum nõ vitiatur nec redditur dubiũ: dẽ si dicat vt mihi videt.in.l.j.nu.12.ff.de iusti.z iur. fo.2.

1 Testis pductus sup vno articulo qñ possit super alio examinari.in.l.si quis libertatem.nu.9.ff.de peti.here. fo.143.

2 Testes seniores preferunt minoribus si sunt eiusdem dignitatis.in.l.cuz quid.nu.8.ff.si cer.peta. fo.5.

1 Testis cũ pducit z iurat dz esse presens pars citata nõ cum postea examinatur.in.l.legis virtus nu.5.ff.de legi. fo.9.

1 Testes nõ pñt cogi cõparere tpe feriato p ferendo testimonio: lz ptes renuntiauerint ferijs.in.l.j.nu.5.ff.de fer. fo.44.

5 Testis interrogatus qũo scit si respondeat scio qr scio: nõ reddit bonaz rationẽ nec valet eius dictum.in.l.labeo.nu.3.ff.de vsuca. fol.56.

8 Si ppter necessitatẽ aliquis ex testibus se absentet nõ rediturus de primo z sic loco eius ali⁹ subrogat qp corã eo debeãt repeti oĩa q̃ erãt facta vt ipse vna cũ alijs testibus possit testificari de toto testamento.in.l.cum antiquitas.nu.6.C.de testa. fo.41.

7 Testes vt pbent me esse dñm talis rei quã peto qũo debeãt deponere.in l.proprietatis.nu.4.C.de proba. fo.164.

8 Testes ... debeant cognoscere ... contractibus.in.l.fi.§.cum igitur.

cum igitur.nu.7.C.de iure delibe. fo.62.

5 Testes si intra terminum datum iurant ꝙ possint examinari post terminum.in.l.damni infecti.§.sabini.nu.4.ff.de dam.infec. fo.19.

1 Testis si temerarie asserat ꝙ quis nulla bona habet ⁊ interrogatus quomodo scit respondeat: q̃ non posset habere quin scirem si reperiatur contrarium potest puniri de falso non tamen hoc sufficit vt corporaliter puniatur.in.l.ij.nu.6.ff.quod quisq̃ iur. fo.22.

8 Testes possunt produci in causa appellationis post didicita testificata vel post publicationē ꝓcessus.in.l.eos.q.§.si qd.n.2.C.d appella.fo.127.

4 Testis vnus qñ faciat cōiecturā.in.l.cū ꝓpone.nu.7.ff.de leg.ij.fo.52.

Testes quiq̃ qñ sufficiant ad ꝓbandū cōiecturā circa testamētū.ibi.n.8.

7 Testis etiam non vocatus an possit venire sponte ad testimonium perhibendum.in.l.libertorum.nu.2.C.de testi. fo.172.

4 Testamēti mei tēpore si sciebā rem alienam ⁊ mihi legatam tūc eā legando videor legatū mihi factū acceptasse si testator erat mortu⁹ tradita erat hereditas.in.l.seruum filij.§.si quis rem.nu.5.ff.de lega.1. fo.19.

8 Testes debent coram testatore ⁊ eodem loco ⁊ tempore subscribere se ⁊ sigillare in testamento in scriptis: alias non valeret nisi ex priuilegio speciali.in.l.si vnus.nu.3.C.de testa. fo.37.

3 Testis an possit esse mater ꝓ filio ⁊ an frater ꝓ fratre ⁊ qd de alijs cōsanguineis remissiue.in.l.q testamento.§.quicūq̃.nu.5.ff.de testa. fo.38.

1 Testis si primo dicat vnum ⁊ postea dicat, imo sic ꝙ non dicatur vacillare sed se correxisse.in.l.si qua.nu.3.ff.si ser.vendi. fo.170.

7 Testis qui deposuit cū iuramento si repetitur per iudicē ⁊ declaret dictū suum non est necesse iterum sibi deferri iuramentum nec partem aduersam citari.in autentica hoc sacramentum.nu.2.C.de iur.cal. fo.100.

7 Testem si reprobasti quē produxi cōtra te ⁊ fuit repulsus si postea velis eundem contra me producere an potero reprobare.in.l.si quis.nu.7.8.⁊ 9.C.de testi. fo.172.

7 Quando de debito cōstat per scripturā ad hoc vt ꝓbetur solutio ꝑ duos vel tres testes tria ꝓbanda sunt.in.l.testium.nu.2.C.de testi. fo.eo.

Vide plura de hoc ibidem a nu.3.vsq̃ ad.nu.12.

7 Testes si non sunt subditi ⁊ existant in alieno territorio scribitur iudici illius territorij ꝙ eos examinet.in.l.si qñ.nu.2.C.testi. fo.173.

De eodem ibidem nu.3.⁊.4.

2 Testes ꝓducens ante vltiman diem dilationis si nō fecit citari partem valebit ꝓductio s3 nō preiudicat alteri parti quominus possit obijcere cōtra personas testium etiam post publicationem.in.l.itē illam.nu.7.ff.de consti.pecu. fo.64.

7 Testium examinatio cui committitur in causa ciuili quare nō possit alteri delegare.in.l.iudices.nu.5.C.de fi.instru. fo.178.

8 Testes non possunt ꝓduci coram notario cause sine cōmissione in mandato iudicis.in.l.hoc inter liberos.§.si quis.nu.5.C.de testa. fo.40.

Quid in instrumentis.ibidem.

Quid prosit legare testibus cum non possint testificari in causa ꝓpria.in l.dictantibus.nu.2.C.eo.

7 Si per rescriptum principis admittatur quis ad producendum testes d3 intelligi nisi didicerit testificata nisi dicatur in rescripto non obstante qd didicerit testificata.in auẗ.at qui.nu.7.C.de proba. fo.168.

De hac materia vide latius ibidem a nu.8.vsq̃ ad nu.19.

8 Testificatio ⁊ libera depositio liberi hominis ꝙ tantum valeat quantū extorta per torturam a seruo.in.l.quicūq̃.nu.11.C.de ser.fugi. fo.5.

1 Testis q nō citat⁹ vadit spōte ad deponēdum reputaẗ suspect⁹ ⁊ eius dicto nō statur tamē hoc nō seruatur.in.l.que oīa.nu.4.ff.de ꝓcura.fo.84.

2 Testis nō debet reddere rationem sui dicti per locum ab autoritate sed per sensum corporeum.in.l.j.nu.11.ff.si cer.peta. fo.2.

Vide latius de hoc ibidem a nu.15.vsq̃.ad.24.

1 Testis quilibet debet de per se examinari ⁊ an possint oēs simul interrogari ⁊ respondere.in.l.minime.nu.2.ff.de legi. fo.11.

Testium dicta non dicitur quis percuntractus si anteq̃ cōpleret videre notarius extraxit librum de manibus suis.in.l.inciuile.nu.3.ff.eo.

1 Testes qui iurauerunt dicere veritatem super negocio principali censentur iurasse super dependentibus ⁊ accessorijs sine quibus testificatio sup principali esset inutilis.in.l.ij.nu.2.ff.de iurisdi.om.iudi. fo.16.

5 Testes examinari cum quis petit de quorum morte dubitatur cum ipse de presenti agere non possit an debeat admitti si est actor.in.l.mortis.causa ca.nu.2.ff.de dona.⁊ mor.cau.ca. fo.35.

7 Testificari an possit vnus pro altero si vnus commisit vnum homicidiū et alter cōmissit aliud.in.l.qm̄.nu.2.C.de test. fo.171.

4 Testimonium valet si reddit rationem per sensu3 visus: l3 de his que nō vnr per sensum corporeum sed per sensum tactus vel auditus.in.l.si titio.nu.2.ff.de leg.ij. fo.51.

1 Remissionem petens pro testibus alibi existentibus vt scribatur iudici illius loci ꝙ illos examinet debet iurare de calumnia ꝙ hoc non facit animo protestandi litē sed ꝙ credit per illos posse probare suam intētionem.in.l.de die.§.tutor.nu.6.⁊.7.ff.qui satis.cog. fo.34.

7 Testis idoneus an sit donator pro donatario ⁊ an cedens pro cessionario ⁊ an venditor pro emptore.in.l.omnibus.nu.2.C.de testi. fo.171.

Testis an possit esse procurator pro domino.ibi.nu.3.

3 Testium subscriptionis forma.in.l.singulos.nu.2.ff.de testa. fo.42.

7 Testificari an possint frater vel mater pro fratre vel filio.in.l.parētes.nu.2.C.de testi. fo.171.

Testis si deposuit sine iuramēto an possit accusari de falso cum depositio sua ⁊ ratio valeat ⁊ ꝙ iuramētū possit ei remitti per partes.in.l.iurisiurandi.nu.2.4.⁊.5.C.eo.

1 Testes si iurauerūt infra terminū datū ad probandum pñt examinari etiam post terminum: secus si non iurassent.in.l.nam ⁊ seruius.§.si viuo.nu.5.ff.de neg.gest. fo.108.

3 Testib⁹ nō est necesse ꝙ dicaẗ ꝙ sunt vocati vt sint testes ī testō s3 sufficit ꝙ dicaẗ sitis rogati.in.l.heredes.§.in testamētis.nu.3.ff.de testa.fo.40.

Testis pōt esse grecus in testamento latini vel theutonicus seu gallicus in testō italici l3 nō intelligant idioma dūm̄ ꝑcipiant sensu qd agitur.in l.qui testamento.§.⁊ veteres.nu.2.ff.de testa. fo.39.

3 Testis d3 deponere de eo ꝙ ꝑcipit sensu corporeo ⁊ quid si redderet rōnē per iudiciū intellectus.in.l.qui testamēto.§.⁊ veteres.n.3.ff.de testa.f.eo.

3 Testes qñ nō requiranẗ ad solēnitatem vel substantiā: sed ad probationem veritatis sufficit habilitas tp̄e testificationis: licet non esset tp̄e act⁹ celebrati.in.l.ad testium.§.conditionem.nu.7.ff.de testa. fo.41.

2 Testes si aliqui dicunt aliquid fuisse factum post nuptias aliqui ante nuptias cōcordanẗ post nuptias contractas ⁊ ante nuptias.s.solutas.in.l.ij.§.creditum ergo.nu.6.7.8.⁊.9.ff.si cer.pet. fo.4.

2 Testis interrogatus super fama si respondeat esse publicā fama3: q̃ ibi publice dici audiuit an dicaẗ reddere rationem dicti sui.in.l.j.§.in filio fami.nu.12.ff.ad macedo. fo.86.

7 Testes non pñt produci post didicita testificata super eisdem articulis ⁊ directo contrarijs etiam in causa appellationis.in.l.iudices.nume.6.C.de iudi. fo.107.

7 Testis iuramentum an possit remitti.in.l.fina.§.sed quia.nume.4.C.de iura.calum. fo.102.

7 Testis tanq̃ falsarij repulsio an faciat eū infamē vt repellatur a testimonio alterius.in.l.ij.nu.10.C.de fi.instru. fo.174.

8 Testes debēt videre testatorem ⁊ testator eos.in.l.si non speciali.nu.5.C.de testa. fo.37.

Quid in alijs actibus inter viuos.ibi.nu.6.

Testes qui adhibentur in testō videtur vti officio testimonij: tunc cū adhibentur non cum examinantur per iudicem.ibi.nu.7.

2 Testis si deponat q talis sic fecit per decem annos qñ intelligatur.i.qlibet anno ⁊ qñ cōtinue sine aliqua interruptione.in.l.stichus.num.3.ff.de condi.indebi. fo.54.

8 Si reperitur in actis ꝙ tales testes iurati deposuerūt: an istud verbū iurati positum a notario quod est enuntiatiuū probet ꝙ eis fuerit delatu3 iuramentum.in.l.fi.nu.6.C.de testa. fo.42.

8 Qñ aliquis est in articulo mortis: licet possit adhuc loqui ⁊ habeat sensum an debeat examinari ꝓ teste ⁊ ꝙ hoc relinquaẗ arbitrio iudicis.in l.hac consultissima.§.at cum humana.nu.10.C.q testa.facer.poss.fo.34.

8 Testis ꝙ dixerit falsam an sufficiat probare si non probetur ꝙ fuerit corruptus pecunia.in.l.j.nu.6.⁊.7.C.si ex fal.instru.vel testi. fo.124.

3 Testes an sufficiat probare esse inhabiles de presenti vt sic presumatur fuisse inhabiles habere actus celebrati qñ requirebaẗ ad solēnitatē act⁹.in.l.testium.§.conditionem.nu.2.ff.de testa. fo.41.

8 Post dicita testificata vel post publicationem processus an possint testes produci sup eisdē articulis vel directo contrarijs in eadē instantia vel in diuersa.in.l.per hanc.nu.4.C.de temp.appel. fol.130.

7 Testes ꝙ debeāt interrogari de loco ⁊ tp̄e si dicant non recordari an vitientur dicta eorum ⁊ si discordent in tp̄e an reddātur suspecti.in.l.testiū.nu.13.C.de testi. fo.173.

7 Testis si in dicto suo aliquid impertinēs dixit nō staẗ in hoc ei⁹ dicto et quid in positionib⁹.in.l.fi.§.quod obseruari.nu.16.C.de iur.calū.f.101.

1 Si volui aliquos inducere in testes q sciebāt veritatē ⁊ ipsi se absentauerunt studiose vt nō redderēt testimoniū ⁊ ꝓpter hoc succubui hoc ꝓbato nihil ad interessē.in.l.argentarius.§.cū aūt.nu.5.ff.de edendo. fo.50.

1 Testiū dicta est in arbitrio iudicis sequi vel nō seq ⁊ ꝓbatiōes in lite dependēt ex arbitrio iudicis.in.l.lucius titius.nu.4.ff.de infa. fo.82.

8 Testes procedere licitū non est post didicita testificata sup articulis vel directo ɔ̃rijs ⁊ qd in diuersis.in.l.ij.nu.5.C.sen.rescin.non poss. fo.120.

7 Testis vnus an sufficiat in actiōe ad exhibē.in.l.j.C.ad exhiben.fo.162.

Post pulicatas attestationes in hoc iudicio qd agitaẗ ad finem agendi rei vendicatione nō prohibetur quis inducere testes super eisdē articulis in iudicio ordinario in quo agitur ad alium finem.ibi.3.

3 Si opponitur ɔ̃ ꝓductū in testē ꝙ est criminosus an admittaẗ ad testificandū de iure canonico.in.l.⁊ si perceperit.nu.4.ff.de libe.⁊ posth.f.43.

8 Testes duo sufficiunt in testō inter liberos etiā nō rogati ⁊ de testa.⁊ femine.in.l.hac cōsultissima.§.ex imperfecto.nu.2.C.de testa. fo.39.

7 Testem quem quis produxit nō potest reprobare respectu persone ꝙ sit inhabilis ad testicandū: sed eius dictū poterit impugnare.in auẗ.offeratur.nu.12.C.de lit contest. fo.118.

7 Testificatio sola dr sex modis ⁊ an valeat.i.l.solā.n.2.cū se.C.d test.f.170.

7 Testis falsus in vno capitulo an vitieẗ in alio.in.l.si ex falsis.nu.13.C.de transactio. fo.59.

5 Testes an teneantur deponere de tp̄e act⁹ celebrati.in.l.ij.§.idem labeo.

Index sententiarū dñi Pauli Castren.

nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.
Testis si deponit per auditū sed non vidit: qr erat cortina media tamen dicit φ habebat notitiā vocis an eius dictum valeat. ibi. nu.3.
Testes regulariter debent deponere de veritate rei non de credulitate nisi in casibus de veritate non possunt deponere.ibi .nu.4.
7 Si oppono contra testes pro te ꝓductos qꝺ sint inimici mei ⁊ dico qꝺ nō debent examinari ⁊ tu dicis φ examinentur ⁊ reseruet̃ hꝰ in fine litis quid iuris.in auf.si dicatur.nu.2.6.et.7.C.de testi. fo.171.
1 Testiū dictū an trahat̃ ad diē iuramēti.in.l.fin.nu.10.ff.de ferijs.fo.46.
7 Testificari non possunt descendentes contra ascendentes. fo.171.
7 Testimonium nō ferunt ascendentes vel descendentes pro se vel contra se.in.l.parentes.nu.1. C.de testi. fo.171.
2 Testium receptio si nō vꝫ ex aliqua causa lꝫ attestationes sint publicate poterūt testes iterū examinari.in.l.qui per salutē.nu.6.ff.de iureiur.fo.30.
7 Testes qualiter debeant deponere in probando φ quis gessit se pro patre fa.in.l.ij.nu.3.C.si aduer.rem iudi. fo.81.
5 Censetur quis rogatus vt testis si se subscripsit vt testis.in.l.domitius.nu.2.ff.de testa. fo.42.
Idem si passus est se describi tanꝗ testem.ibi.
7 Testes debent examinari in secreto sine partium presentia: sed iuramentum prestatur parte presente vel citata ⁊ similiter separatim vnus ab altero.in.l.nullum.nu.3.C.de testi. fo.172.
Testis vnus si cōtrariatur alteri an possit iudex eos punire an autē debeat reducere ad cōcordiā si fieri potest .ibi.nu.4.
Testis si fuit punitꝰ extraordinarie.ꝓut in.d.l.nullū.C.de testi.an poterit ordinarie puniri crimine falsi si tulit falsuꝫ testimoniū.ibidē.nu.6.
3 Testes deponentes de fama si interrogati de causa scientie dicunt: qr publice hoc dicit̃ an sufficiat ⁊ quomodo intelligatur aliquid dici publice.in l.heredes.nu.6.ff.de testa. fo.39.
Testes aliqui si dixerūt vera esse cōtenta in articulo ⁊ interrogati quibus presentibꝰ illud factū fuerit dicāt presente titio ⁊ seio postea titiꝰ ⁊ seius interrogati dicant se nihil scire nō tamē vitiat̃ dictuꝫ illorū.ibi.nu.7.
7 Testis idem pōt in eadem cā examinari.in.l.si qs.n.3. C.de testi.fo.172.
Testis q in aliq̄ cā ꝺposuit ꝓ vna pte ad ꝓbandū mutuū an possit postea produci contra me ad probandum solutionem vel pactum de non petendo.ibi.nu.4.
An alius in causa alia possit ipsum contra me producere ⁊ quid si tunc cōtra eius personam obijciam φ sit seruus.ibi.⁊ nu.7.
Testē vnū si ꝓduxisti ꝯ me quē poterā reprobare ⁊ nō reprobaui ⁊ postea in alia cā eundē cōtra me producis an potero tūc eū reprobare .ibi .nu.6.
7 An post didicita testificata possit reus ꝓbare per testes.in.l. exceptionē. nu.9. C.de proba fo.168.
Quer quot sunt illa q̄ impediunt quē producere testes in auf.ei qui nu.2.3.4.5.et .6.C. eodem.
Publicatio ꝓcessus ⁊ attestationuꝫ facta per iudicē qd operet̃ .ibi.nu.3.
2 **Timor** iustus dꝛ lꝫ non subsit periculum tñ qs habuit iustā cām credēdi vt si inquilinus recedat remittatur pensio . in .l. habitatores.§.item interrogatus.nu.2.ff.loca. fo.120.
7 **Tyrannus** quis dicatur.in.l.sacri affatus.nu.3.C.de diuer. rescrip. fo.35.
7 Tyrannus quis dicatur.in.l.decernimus.nu.2.C.ꝺ sac.san.ecc. fo.11.
5 **Titulus** verus qñ nō subest: sꝫ putatiuus si non subest iusta cā putandi subesse talis titulus putatiuus qcūqꝫ sit non sufficit ad vsucapiendum.in.l.celsus libro.nu.5.6.⁊.7.ff.de vsu. fo.58.
1 Titulus requiritur in cessione: scꝫ ꝯtractus vēditionis vel donationis.in l.in cause.§.si ex parte.nu.5.ff.de procu. fo.81.
3 Titulꝰ ne fideiuss.do.dē.nō hꝫ locū qñ alius cū marito se obligat ad restitutionē dotis ⁊ cōfitet̃ eā se recepisse.i.l.si cōstāte.n.14.ff.solu.matri.f.19.
2 Titulus de fideiussoribus ad qd sit necessarius cū plenius ꝓuideat̃ per titulum de cōstituta pecunia.in.l.j.nu.14.ff.de cōsti.pecu. fo.63.
1 Titulus quē possessor scit esse inualiduꝫ non habet̃ ꝓ titulo putatiuo nec sufficit ad vsucapionem vel prescriptionem nec ad impediendam peti.heredi.in.l.nec vllā aliā.§.oībus.nu.2.ff.de peti.here. fo.144.
2 Titulus.ff.de cōdi.ob turpē cām.φ nō habeat locum qñ dat̃ ob cām iaꝫ preteritā ⁊ impletā.in.l.j.n.2.ff.de condi.ob tur.cau. fo.41.
7 Titulus si ad uer.rē iudicatā an sit hodie correctus vt nō possit peti resti. in integ.aduersus sniam.in.l.fi.nu.2.C.si aduer.rē iudi. fo.82.
7 Titulus transactionis super re dimissa nō est sufficiēs ad vsucapiendum nec ad dñium trāsferendū super illa re sed si est tradita res,secus in.l.si ꝓ fundo.nu.3.C.de transac. fo.55.
7 Titulus de interrogatorijs actionibus q̄re sit factus.in.l.cogi.nu.3. C.ꝺ peti.heredi. fo.143.
3 Titulus ne fideius.do.dētur an habeat locuꝫ qñ prestatur fideiussor ꝺ dote restituenda cōstante matrimonio sicut eo soluto.in.l.si cōstante.§.quoties.nu.7 ff.sulo.matri. fo.19.
Si talis fideiussor prestatur cū iuramento an valideṫ.ibi.nu.8.
3 Titulus de cōiugēdis cū emancipato liberis an sit hodie correctus si succeditur ab intestato: qr emācipatus prefertur nepoti.in.l.gallus.§.⁊ quid si.nu.11.ff.de libe.⁊ posthu. fo.52.
Titulus iustus ad prescribendū qs dicat̃.in.l.diutina.n.2.C.de prescrip. lon.tempo.x.vel.xx.an. fo.113.
8 Titulꝰ ꝺ legatis prestādis an habeat locum in legatis factis ab instituto cui pteritꝰ ꝓ ꝯtabu.hr̄ditatē abstulit.in.l.4.nu.3.C.de cōtratabu.fo.19.
8 Titulus qualiter presumatur si patior te ire ꝑ meū fundū iure seruitutis. in.l.quam tuberonis.§.sunt quidā.nu.3.ff.de pecu. fo.89.
5 Titulus pro herede ⁊ vsucapio ex illo tit.in quibus rebus procedat. in.l. j.nu.4.ff.pro herede. fo.65.
5 Titulū heredis a iudice si est malefidei possessor an p̄scribat lōgo tēpore. in.l.pretores.nu.2.ff.de dam.infec. fo.12.
5 Titulū ab vno habens si occupauit rē ꝯ eius volūtatē ⁊ cū violētia an cadat a iure suo.in.l.si ex stipulatione.nu.2.ff.de acq.pos. fo.43.
Quid si habuisti a me titulū nō tamē tibi tradidisti nec tu occupasti propria autoritate: sed alius tibi tradidit an tibi sufficiat ad acquisitionē dominij vel vsucapiendi cōdictionem.ibi.nume.4.
8 Titulum habēs in re an possit propria autoritate occupare possessionem eius vacantē.in.l.fi.nu.12.C.de edic. diui adri.tol. fo.68.
5 Titulus putatiuus interueniente iusto errore vel nō sufficit ad prescribendum si prescribere volēs habuit possessionē ab alio ꝗ ab illo a quo titulū pretēdebat: sed si habuit titulū ab eo a quo possessionem habuit bene pōt prescribere.in.l.cū solus.nu.3.ff.de vsuca. fo.59.
5 Titulū se habere credens cū non habeat ita demū vsucapit si hꝫ iustam causam credendi.in.l.fi.nu.2.ff.pro suo. fo.66.
8 Titulus fideicō.in q̊ differat a tit.de leg.in rub.nu.1.C.de fideic.fol.80.
2 Titulus qñ presumat̃ ex patientia longi tp̄is.in.l. quā tuberonis.§. sunt quidam.nu.6.ff.de pecu. fo.89.
5 Titulꝰ verꝰ vel putatiuꝰ iusto errore interueniēte reqrit̃ ad vsucapiēdū vel p̄scribēdum lōgo tp̄e.i.l.celsus libro.nume.2.3.⁊.4.ff.de vsuca.fo.58.
2 Titulus venditionis lꝫ in iuramēto gabellarū apponatur: qr vendent̃ si tū pro pluribus annis ⁊ mercede soluenda singulis annis nō erit venditio sed locatio.in.l.insula.nu.3.ff.de prescrip.ver. fo.127.
3 Titulus de legatis prestandis φ sit hodie superfluus.in.l.filio preterito. nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irrit.testa. fo.60.
8 Titulus inducit bonam fidem.in.l.quicūqꝫ.nu.6.C.de serui.fug. fo.4.
5 Titulꝰ putatiuꝰ an sufficiat i datiōe isolutū: ⁊ ꝑ ꝯñs sufficiat bonafides tp̄e traditiōis ad hoc vt vsucapio ꝓcedat.in.l.ij.nu.2.ff.pro empto. fo.63.
7 **Tortura** qꝺ ad eā nō deueniat̃ nisi in defectum aliarū probationum.in.l.j.nu.7.C.de iur.ca. fo.99.
1 Cum quis torquet̃ nō debent partes esse presentes : sed cū ꝓnuntiat̃ torquendus sic.in.l.legis virtus.nu.5.ff.de legi. fo.9.
7 Personis vilibus φ nō credat̃ sine tortura ⁊ q oēs exceptiones que proponuntur contra eos debeant examinari priusꝗ torqueātur.in auf.si dicatur.nu.3.C.de testi. fo.171.
2 **Totum** qui pōt tollere vel negare multo fortiꝰ pōt limitare.in l.videamus.§ deferre.nu.6.ff.de in lit.iur. fo.33.
8 Totū oē in diuisione legali diuidit̃ in duodecim partes ⁊ totū vocat̃ as seu pōdꝰ: partes vero vocant̃ vncie.in.l.cum qō.nume.2.C.de leg.fo.77.
8 Totū vel pars p̄t dici altero de tribus modis.i.l.cū qō. n. 4.C.ꝺ leg.f.eo.
Totum si fait primo relictum vni postea alteri filr totum an videat̃ ademptum a primo.ibi.nu.5.
2 Totum differt a suis partibus integralibus ipsa re.in.l.si cōuenerit.§.si quis.nu.3.ff.de pig.act. fo.74.
3 Totū quodlibet diuidit̃ diuisiōe legali in duodecim partes que vocant̃ vncie ad similitudinē libre ⁊ illud totum dicitur as seu pondium ⁊ si testator faciat plures partes vel vncias dꝛ ad dipondium.in.l.interdum. §.paterfa.nu.2.ff.de here.insti. fo.66.
1 Totū retinet̃ ꝑ vsum partis.in.l.vna est.nu.2.ff.de serui.rust.p̄di.fo.163.
4 Totū q dicit nihil excludit.in.l.si cui serui.nu.3.ff.de leg.j. fo.22.
4 Totū si petit̃ cum pars tantū debeat̃ nō imputat̃ debitori cur non offert partem debitam.in.l.qui solidum.nu.2.ff.de leg.ij. fo.59.
4 Totū q petit qꝺ censeat̃ petere quālibet eiꝰ partē ꝗtū ad effectū ꝯsequēdi sniam super parte debita.in.d.l.q solidum.nu.4.ff. de lega.ij. fo.59.
1 **Traditio** vera non cadit incorporalis sed patientia hr̄ ꝓ traditione.in.l.seruitutes ipso.nu.6.ff.de serui.f.156.
2 Traditio dꝛ fcā cōtēplatiōe illiꝰ cuiꝰ rogatu facta est nisi ex alio appeat contrarium.in.l.si gratuitā.§.si margaritas.nu.2.ff.de presc.vb.fo.128.
2 Dimissio qñ habeat vim traditionis vt transferatur dñium.in.l. nam ⁊ postea.§.si petitur.nu.10.ff.de iureiur. fo.23.
2 Traditio requiritur ad acquisitionem dominij ⁊ ad acquisitionē possessionis corporalis apprehensio: ⁊ an transferant̃ ex sola conuentione. in.l. certi condictio.§.deposui.nu.2.ff.si cer.pet. fo.8.
1 Traditio apte fienda alteri propter me re integra pōt reuocari ex post facto ⁊ qd si gratia tui erat fienda.in.l.si cū fundum.nu.2.ff.de pact.fol.65.
Quid si non tradidisti sed obligasti te illi ad tradenduꝫ qr ꝓ tradita habetur an poterit reuocari.ibi.nu.3.
7 **Trahi** non pōt quis extra domiciliuꝫ nisi in duobꝰ casibus. in.l. vna.nu.2.C.qñ impera.inter pupil.⁊ vidu. fo.123.
7 Trahendus non est quis extra locū domicilij sui.in auf.si vero. nu.6.C. de iudi. fo.113.
7 Trahēs aliquem coram alio iudice qñ nō incurrat penas.l.in criminali. C.de iurisd.om.iudi.ibi.nu.8. fo.122.

Transactionem

1 **Transactionem** rescindere qui vult nullum cõmoduʒ dʒ ex ea consequi.in.l.qui fidem.nu.8. ff.de transanct. fo.75.

7 Trãsactio potest fieri super snĩa que fuit in dubium reuocata.in.l.si causa. nu.2.3.&.5.C.de tranact. fo.56.

1 Transactio vel liberatio qualiter concipi debeat.in. l.tres fratres.nu.6. ff.de pac. fo.65.

1 Transactio vel quietatio facta super petitione generali cum sit gñalis extenditur ad oĩa ẽt ignorata nisi dolus aduersarij occultatus interuenerit: & quid in diuisione.in.l.tres fratres.nu.2.&.3.ff.de pac. fo.65.

1 Transactio generalis qñ non extẽdatur ad ignorata.in.l.q cũ tutoribus. nu.5.ff.de transac. fo.74.

Trãsigi qñ possit post snĩaʒ q̃ trãsiuit ĩ rẽ iudicatã.ĩ.l.post rẽ.nu.2.ff.eo.

Transactio ꝙ non valet nec etiam vt pactum gratuitũ qualiter intelligatur.ibi.nu.3.&.4.

1 Transigens super legato ꝙ putabat esse de.x.& erat de.xv.sibi nõ preiudicat,& quid si nihil reperiat relictũ.in.l.de his.nu.2.de trãsac. fo.72.

7 Transactio ꝓprie fit qñ agitur vt reus det actori & actor desistat a lite.in l.si super.nu.2.C.de transact. fo.51.

1 Transigentes si gerent ꝙ instrumentũ debeat cõcipi ad sensum & consilium sapientis poterit consulere ꝙ interponatur aquiliana stipulatio et etiã stipulatio penalis & an possit aliud.in.l.pcõ ꝯuento.&.ff.trãsac. fo.75.

2 Transacto eo casu quo nõ valeret nõ valeret etiã ꝯpromissum de iure & de facto.in .l.elegãter.nu.2.ff.de cõdi.indebi. fo.44.

1 Transactioni cõtraueniens nõ potest se iuuare ex clausula rato manente pacto.in.l.qui fidem.nu.6.ff.de transac. fo.75.

2 Transactio non scinditur pretextu instrumentorũ de nouo repertorũ.in.l. admonendi.nu.5.ff.de iureiur. fo.28.

7 Transactio gñalis an extendat ad aliam transactionem super eadem re. in.l.si de certa.nu.3.C.de transac. fo.56.

7 Trãsactor vel curator nõ pñt trãsigere sup re ĩmobili minoris ẽt si cã eẽt dubia nisi ẽt iteruenĩat decretũ iudicis.ĩ.l.pses.n.5.&.6.C.de trãsac.fo.51.

1 Transigi si non potest super certo ita nec cõpromissum de iure & de facto fieri.in.l.j.nu.6 .ff.de transac. fo.71.

7 Transigere vel pacisci nõ licet sine legitima iudicis & impetrationẽ abolitionis in criminalibus in quibus nõ ingerit pena sanguinis.in.l. trãsigere.nu.2.4.&.5.C.de transac. fo.52.

4 Transactũ qñ qs petit rescindi,qr sit deceptus vltra dimidiã veri debiti nõ cõsiderari quantũ erat debitũ re vera ꝙ hodie posset ostẽdi,sʒ quantũ potuit valere litis euẽtus & sit attẽta illa quãtitate sit deceptus vltra dimidiã illius rescindet.in.l.lucius.§.heres eius.nu.3.ff.ad treb. fo.123.

7 Quid si mouetur questio falsi ante transactionem vel sentẽtiam et postea fiat trãsactio vel detur sententia super negotio principali,licet nihil dicat de falsitate cẽset snĩa vel trãsactio lata super falsitate vt de cetero allegari nõ possit.in.l.si ex falsis.nu.4.&.10.C.de transac. fo.58.

6 Transactione rescissa ꝙ oĩa reponantur in pristinum statum.in.l.pupilli debitor.§.si cum pupil.nu.3.ff.de solu. fo.78.

7 Quatuor necessaria vt veniens cõtra transactionẽ iuratã incurrat penas. l.si quis maior.C.de trãsac.que pene sunt quatuor & q̃ sint.nu.2. fo.58.

1 Trãsactione facta ꝑ filiũ exheredatũ cũ herede scripto ꝯ quẽ poterũt creditores hr̃ditarij agere.ĩ.l.si suspecta.§.ꝯuis.nu.2.ff.d inoffi.test.fo.141.

Quid in legatis repetitis abintestato.ibi.nu.2.

7 Trãsactio an possit fieri super causa an quis sit monachus.in.l.si.nu.2. C. de transactio. fo.59.

7 Tranactio lʒ fiat sup lite que agit corã iudice vt ab ea discedat nõ tamen est necesse qd fiat corã iudice.in.l.siue apud.nu.2.C.de trãsac. fo154.

1 Trãsactionis gñalitas ĩ quib⁹ restringat.in.l.q cũ.nu.2.de trãsac.fo.24.

Quod restringatur quando restrictio potest fieri salua ratione recti sermonis.ibi.nu.3.

6 Transactionem impugnans si succumbat an possit ad eã redire.in.l.qui rome.§.seia.nu.5.ff.de verb.oblig. fo.35.

7 Transactio generalis seu generalis quietatio facta ex causa transactionis an extendatur ad omnia etiam ignorata & de quibus non fuit cogitatum. in.l.sub pretextu.nu.2.C.de transac. fo.53.

1 Transactio fieri põt super re dubia siue ꝓpter litem presentẽ vel que in futurum esse possit ꝓpter negationem ꝓbabilem siue non ꝓpter litẽ, qr confitet,sed ꝓpter dubiũ futurũ euentũ.in.l.i.nu.4.ff.de trãsac. fo.71.

7 Transactio licet sit cõtractus innominat⁹ tñ in ea odio litis ne resuscitet nõ hʒ locũ penitẽtia etiã re integra.ĩ.l.fratris tui.nu.3.C. de trãsac.fo.51.

7 Transactio facta pretextu falsorũ instrumentorum vel testium qualiter rescindatur.in.l.si ex falsis.nu.7.C.de trãsac. fo.59.

7 Transactio quam partes faciũt per seipsas nõ petitur reduci ad arbitriũ boni viri.in.l.sub pretextu.nu.5.C.de transac. fo.53.

7 Pars si abstulit probationes testium corrumpendo ipsos vel minando eis ꝙ non testificentur ꝙ propter eius dolum possit rescindi transactio. in.l.sub pretextu.nu.5.C.de transac. fo.57.

7 Transacto eo casu quo ꝑmittit in causa criminali effect⁹ transactionis est vt impediat processum.in.l.accusationis.nu.2.C.qd metus cau.fo.76.

7 Transactio si fiat per acceptilationem precedente aquiliana stipulatione & eius non obseruat trãsactionem qualiter prouidebitur actori qui nõ potest ad actionẽ primã redire.in.l.vt responsum.nu.2.C.de transac. fo.51.

1 Trãsactio fcã cũ debitore ignorãte ab hr̃de vẽdẽte ꝙ preiudicet emptori hereditatis & fideicõmissario,& qualr̃ isti agãt.in.l.si.nu.3.ff.de trãsac. fo.75.

2 Trãsactio p̃t sumi vt gen⁹ & tũc dr recessus a lite & cõprehẽdit etiã sniaʒ & iusiurandũ.in.l.ij.nu.1.ff.de iureiur. fo.20.

Trãsactio vt spẽs sit de re dubia & lite ĩcerta aliq̊ dato vel retẽto.ibi.n.2.

Trãsactio in specie sumpta dr ꝯctus innoĩatus.ibi.nu.3.

2 Trãsactio de ĩdebito facit debitũ.ĩ.l.in summa.nu.2.de cõdi.inde.fo.54.

Trãsactio est ipso iure nulla qñ apparet de euidẽti calũnia seu dolo actoris litigãtis vel inducẽtis aduersariũ ad trãsidendũ.ibi.nu.3.

7 Reus si trãsigit vel pact⁹ est,an habeat ꝓ absoluto a crimine.ĩ.l.trãsigere.nu.11.C.de transac. fo.53.

2 **Transitus** facilior est in habẽtibus symbolũ.in.l.si nõ sorteʒ. §.si centũ.nu.7.ff.de cõdi.inde. fo.45

6 Facere nõ põt quis ꝙ illud quod de sui natura nõ trãsmittit ad heredes trãsmittat.in.l.stipulatio ista.§.si qs ita.nu.4.ff.de verb.obli. fo.16.

3 **Trebellianica** põt dici falcidia.in.l. coheredi.§. cuʒ filie. nu.8.ff.de vulg.& pup. fo.77.

Propter nõ cõfectionẽ inuẽtarij cũ lex dicat predij falcidiã,an ꝑdat etiã trebellianica.ibi.

4 Trebellianica an habeat locũ in casib⁹ in quib⁹ lex dicit falcidiã nõ habere locũ vt in relictis ad pias causas vel vbi non sit inuentariũ.in.l.j.nu.12. ff.ad leg.falci. fo.33.

7 Trebellianica an sit detrahẽda de relictis vniuersaliter ad piã cãm.in.l. si quis ad decli.nu.2.C.de epi.& cle. fo.19.

8 Trebellianica an perdat ꝓpter nõ cõfectionẽ inuẽtarij sicut falcidia.in.l. in testm̃.nu.3.C.de testa.mili. nu.32.

4 Trebellianica vel alia quarta est fauorabilior qñ detrahit ex volũtate defuncti ꝙ qñ ꝯ,& quare.in.l.titia testõ.nu.2.ff.ad leg.fal. fo.95.

7 Trebellianica in quib⁹ casibus detrahat in vna re tm̃,& nõ de singulis rebus.in.l.filiũ quẽ.nu.5.C.famil.ercis. fo.157.

4 Que cõputent in trebellianicã,an etiã cõputent in legitimã.in.l.qd de bonis.§.fruct⁹.nu.4.ff.ad leg.fal. fo.39.

8 Trebellianica nõ detrahit de fideicõmisso ad piã cãm sicut nec falcidia de particularib⁹ legatis.in.l.precib⁹.nu.18.C.de impub. fo.70.

4 Licet in trebellianicã cõputent q̃ heres hʒ occasione testi etiã iure non hereditario & id qd dat grã cõditionis implẽde,lʒ in falci.iure institutionis nõ cõputent predicta,sʒ solũ illa q̃ hʒ iure institutionis, tñ nõ cõputant in illã ea q̃ nõ hʒ ex testõ vel ei⁹ occasione,sed ex ꝯctu inter viuos.in.l.pater filiã.nu.3.ff.ad leg.fal. fo.68.

6 **Treuga** an possit rumpi rõne cause supuenientis.in.l.qui seruus. nu.4.ff.de verb.obli. fo.21.

1 Treuga nõ dr ꝓprie pax qr sit ad tp̃s,& pax in perpetuũ.in.l. ꝯuentionũ. nu.5.ff.de pac. fo.52.

Treuga vel pax nõ possunt fieri a capitaneis modernis sine volũtate illorum quorũ noĩe gerũt.ibi.nu.6.

4 **Tria** & duo separata faciũt qnq̃,sed tria & duo qr insunt in illis tribus nõ faciũt qnq̃.in.l.si is qui.cc.nu.2.ff.de reb.dub. fo.65.

7 **Tributa** que imponunt reb⁹ & nõ ꝑsonis possunt imponi reb⁹ forensiũ existentib⁹.j.territoriũ,sed collecte q̃ imponũtur ꝑsonis ꝑ res nõ possunt imponi forensib⁹ vel nõ subditis,lʒ habeãt bona.j.territoriũ.in.l.ij.nu.5.C.sine cen.vel reli.fun. fo.209.

Tributa an possint imponi reb⁹ clericorũ.ibi.nu.6.

1 **Turpia** lucra sunt auferẽda nõ solũ ei q turpiter lucrat⁹ est,sʒ ẽt eius heredib⁹ quaten⁹ ad eos peruenit, lʒ sint bonefidei possessores.in.l.heredẽ.nu.2.ff.de calũ. fo.112.

8 **Tutelam** vt gerat ille cui relinqt si non gerit hr̃e non dʒ & qñ istud fallat.in.l.si legatari⁹.nu.3.C.de lega. fo.76.

6 Tutela vt dicat legitime decreta dʒ etiã tutor iurare bene administrare,& ꝙ defensionẽ ꝓ pupillo nõ omittet.in.l.j.nu.2.ff.rẽ pupil.sal.fore. fo.82.

7 Tutela si nõ fuit diuisa ꝑ iudicẽ vel testatorẽ,sed alter tutorũ gessit & alter non,an habeant beneficium diuisionis, in.l.ex persona.numero.3. C. de proba. fo.164.

7 Tutor vel curator an teneat subire iur̃m in litẽ ꝓ pupillo vel adulto.in.l. j.§.qd obseruari.nu.5.C.de iura.cal. fo.101.

2 Tutor cũ ꝯbit ꝓ pupillo nõ põt in instr̃o facere apponi ꝙ de expensis et dãnis stet iur̃o aduersarij.in.l. iurisiurãdi.nu.2.ff.de iureiur. fo.30.

6 Tutor vn⁹ si soluat totũ debitũ,an poterit petere a pupillo sibi cedi actionẽ ꝯ alios.in.l.modestinus.nu.2.ff.de sol. fo.74.

7 Tutor & curator & ꝓcurator si substituũt ante lit.cõtest.vel post cui⁹ effectus resultet.in.l.neq̃ tutores.nu.3.C.de ꝓcur. fo.66.

7 Tutor & curator an possint remoueri ab officio ꝓcurationis si non defendunt.in.l.inuitus.nu.6.C.de ꝓcu. fo.68.

5 Tutor lʒ habeat loco dñi qñ hñ administrat nõ sic qñ pupillũ spoliat,et idẽ ĩ p̄lato cũ spoliat ecclesiã.ĩ.l.q fundũ.§.si tutor.nu.2.ff.ꝓ ẽpto.fo.64.

7 Tutoris vel curatoris autoritas interueniẽs vel iudicis decretũ facit actũ valere mero iure,sed nõ excludit minorẽ a bñficio restitutiõis in integrũ si fuerit lesus.in.l.si curatorẽ.nu.3.&.5.C.de in integ.resti.mino. fo.78.

2 Tutor põt facere se debitorẽ pupilli ex ꝯctu mutui,sʒ nõ in alijs ꝯctib⁹,et quid ecõtra in pupillo.in.l.singularia.nu.14.ff.si cer.peta. fo.10.

7 Quilibet ex pluribus tutoribus dz habere administrationē insolidū.in.l.cuz ipse.nu.2.C.de cōtraben.emp.vel vend. fo.204.
Tutor an possit a seipso rē pupilli emere ꝛ ꝙ nō possit emere a pupillo ꝛ eidē autoritatē prestare.ibi.
Quid in alio administratore publico vel priuato.ibi.nu.3.
1 Tutore de suspecto qs cognoscere pt,ꝛ quibus possit h cognitio ꝛ ēt remotio delegari.i.l.cognitio.nu.3.ꝛ.4.ff.de offi.eius cui māda.est iuris. fo.14.
7 Tutor vel curator an possit petere restitutionē in integrū.in.l.j.nu.2.C. etiam per procu.cau. fo.91.
3 Tutor pt alienare rē pupilli ēt imobilē parū tñ vtilē ꝑ emēdo boues vt alia possessio vtilis nō remaneat iculta.i.l.ait ptor.nu.2.ff.ꝺ iure deli.f.85.
1 Tutor in cā pupilli nō satisdat de iudicato soluēdo,sed de iudicio sisti sic ꝛ quid si per aliū litigat.in.l.filiussa.nu.4.ff.qui satis.cog. fo.35.
2 Tutoris dolus ī administratiōe ꝯmissus nocet pupillo mero iure,sz ꝺ ꝯtra tenē,qꝛ liberaꝛ cedēdo actionē ꝯ tutorē.i.l.summa.nu.7.ff.de pecu.fo.91.
6 Tutor si accuset suspectus,an operaꝛ via impediēdi eius administrationē. in.l.qꝺ si forte.§.sunt quidē.nu.2.ff.de solu. fo.66.
Tutor lz sit positus ad cōfinia vel fuerit bannitus nō tñ desinit esse tutor quousq aliū loco eius subrogeꝛ.ibi.nu.3.
1 Tutor lz ante lit.cōtest.nō possit cōstituere ꝓcuratorē in negotijs pupilli pōt tñ cōstituere actorē vel facere constitui suo periculo.in.l.qui aliena.§. ꝗcq.nu.2.ff.de nego.gest. fo.109.
1 Tutor vel alius administrator nō publicus si pecuniā pupilli vel rerū ꝯuertat in suā vtilitatē teneꝛ ad centesimas vsuras,ꝛ qd in gestore volūtario. in.l.qui sine.nu.3.ff.de neg.gest. fo.110.
1 Tutorē dare ꝙ sit iperij ꝛ qlr sit iurisdictiōis ꝛ ꝙ possit hodie dari a magistratu seu ordinario ēt ꝑside nō iubēte.in.l.j.nu.4.ff.de iuris.om.iu.f.16.
Quid in datione curatoris ad litē ꝙ ante litē motam sit de imperio,post ea de iurisdictione,sed ꝙ vtroq casu possit impediri p iudicē illius cause etiā si sit minor magistratus vel delegatus.ibi.nu.5.
1 Tutor vnus plurium pupillorum lz repñtat plures nō hr ꝑ pluribus si illi plures representati habebaꝛ ꝑ vno.in.l.si plures.nu.4.ff.de pac. fo.56.
Tutor an possit remittere debitū pupilli gratis.ibi.nu.5.
7 Tutor in negotijs pupilli pōt facere ꝓcuratorem suo noīe cū ad se pertineant.in.l.qui pupille.nu.4.C.de nego.gest. fo.71.
Tutor vnus an possit facere contutorem procuratorem ꝛ sibi cōmittere vices suas.ibi.
4 Tutores ꝛ alij administratores q teneꝛ rōnes reddere si deposuerūt pecunias dñi penes mercatorē q cōiter reputabaꝛ idoneus eis nō imputaꝛ si postea fefellit ꝛ pecunia pdaꝛ.in.l.q sub ꝯdi.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demō.f.82.
6 Tutor sicut teneꝛ exigere a seipso illꝺ in q̄ teneꝛ pupillo aľs puniꝛ de negligētia,ita ꝛ illud in q̄ pupillus tenebaꝛ pōt ꝛ dz sibiipsi soluere si intererat sibi vt quereꝛ debitū erat vsurariū,aľs sibi imputaꝛ ꝛ ex tpe more vľ negligentie deficiūt vsure currere.in.l.tutor datus.nu.2.ff.de fideius. fo.59.
2 Tutoribus ex duobus quorū vnus male gessit ꝛ alter neglexit ꝙ possit secūdus cōueniri rōne culpe cū habuit beneficiū ordinis vt primo cōueniaꝛ q gessit.in.l.si vt certo.§.si duobus.nu.22.ff.commo. fo.69.
7 Tutorē suspectū faciūt mali mores ꝛ mala administratio nō aūt accusatio de suspecto.in.l.j.nu.4.C.de neg.gest. fo.74.
7 Tutor ꝛ curator pōt autoritatē iterponere an ita ꝛ ꝓcurator ꝯstitutus cum eorū autoritate.in.l.cū ꝛ minores.nu.2.C.si aduer.rē iudi. fo.81.
Tutor vel curator si affuit in principio vt ēt in medio cause,sz i fine ad audiendā sniam nō fuit citatus ipse tutor vel curator,sz ipse minor cū alio curatore qui nō interuenerat in precedentibus,an valebit snia.ibi.nu.4.
8 Tutor solus pōt adire hereditatē delatā infanti q nō habebat patrē in vita ipsius infantis nō post mortē eius ad cōmodū heredē infantis.in.l.si infanti.nu.5.C.de iure deli. fo.59.
7 Tutores plures si sunt oēs administrātes ꝛ male aut nullus administrat ꝛ pupillus ex negligentia dānificeꝛ quilibet eorū teneꝛ insolidū si tutela non erat diuisa.vt in.l.ex persona.nu.2.C.de pba. fo.164.
Si oēs sunt soluēdo ꝙ habeāt beneficiū diuisiōis ex epistola diui adriani ꝛ an sint soluēdo inspiciaꝛ tps depositi officij.ibi.
Quid in fideiussoribus.ibi.nu.3.
2 Tutor q finita tutela se obligat ꝑ debito pupilli pt ꝯueniri,sz si tutela durāte nō poterit ea finita ꝯueniri ꝛ ꝯtra.i.l.titius seio.n.5.ff.de ꝯsti.pecu.f.65.
2 Procurator etiā durāte officio se obligādo vr se obligare suo noīe ꝑprio ꝛ teneꝛ officio finito.in.l.titius seio.nu.6.ff.de cōsti.pecu. fo.eo.
8 Tutor nō vr cōmittere furtū,lz rē pupilli male ꝯtrectet ꝛ nō teneꝛ actiōe furti sz actiōe tutele vel ꝺ rōnibus distrahēdis.in.l.ēt furti.n.2.C.ꝺ fur.f.7.
2 Tutor ꝛ curator ꝛ ꝯñalis ꝓcurator ad negotia pñt incipere aliquā negotiationē questuariā ꝛ ibi ꝑponere institorē ꝛ qñ ex ꝯctibus cū illo celebratis teneaꝛ pupillus.in.l.quicūq.§ si ab alio.nu.2.ff.de insti.act. fo.87.
1 Tutor vnus pōt agere ꝯ alterū in eo qꝺ ille teneꝛ pupillo.i.l.q ꝑprio.§. si duobus.nu.2.ff.de procur. fo.94.
8 Tutor solus an possit repudiare bo.pos.si est dānosa pupillo.in.l.bonorū quidē.nu.2.C.qui admit. fo.17.
8 Tutor an succedat pupillo deficiētibus alijs attinētibus.in.l.nutritoribus.nu. 2.C.commu.de succes. fo.101.
7 Tutor vel curator si in actu gesto per minorē est presens absq eo qꝺ loquantur dūmodo intelligant qꝺ agitur an hoc ipso videaꝛ autoritatem prestare.in.l.j.nu.3.C.si aduer.dona. fo.83.
2 Tutor si deficientibus ꝓbationibus detulit iuramentū ꝛ post iuramentū supueniāt ꝓbationes,an pupillus restituiꝛ in integrū.in.l.tutor pupilli.nu me.2.ff.de iureiur. fo.31.
4 Tutor de iure ciuili ꝓhibeꝛ ꝯ here matri.cū illa cuius tutelā gessit ꝛ qd de iure canonico.remissiue.in.l.si tutor pupil.nu.1.ff.de leg.j. fo.43.
1 Tutor accusatus suspectus an possit interim administrare ꝛ qd de ꝓcuratore litis.in.l.que oīa.nu.1.ꝛ.6.ff.de procur. fo.84.
5 Tutoris autoritas nō supplet defectū etatis in his q̄ sunt publici iuris. in.l.in ꝓuinciali.§.si in publico.nu.8.ff.de ope.no.nun. fo.3.
2 Tutor vel curator furiosi nō possunt cōcedere peculiū seruo pupilli.in.l. licet pretorias.§.parui.nu.3.ff.de pecu. fo.88.
6 Tutor solus in cā pupilli sicut pōt trāsigere qñ expedit pupillo,ita solus tutor pōt a trāsactione recedere lz recessus nō expediat pupillo.in.l.pupilli debitor.§.si cū pupil.nu.7.ff.de solu. fo.78.
6 Tutor verus q tñ nō administrat an possit acquirere pupillo actionē vel obligationē.in.l.si quis.§.stipulationē.nu.6.ff.de indi.solui. fo.84.
Quid in falso tutore qui gerat se pro tutore.ibi.nu.7.
Quid in eo qui ignorat se tutorē ꝛ an dicaꝛ agere vt tutor.ibi.nu.8.
6 Tutor quare cōpellaꝛ iudicis officio precise ad administrationē inchoādā nō aūt ad ꝓsequendā precise,sed remoueaꝛ ab administratiōe tāq suspectus.in.l.nō sciendū.§.illud sciendū.nu.3.ff.rē pupil.sal.fore. fo.82.
8 Tutoris datio facta ī testō īpfecto rōne solēnitatis inter liberos,an valeat.in.l.hac cōsultissima.§.ex imperfecto.nu.5.C.de testa. fo.39.
5 Tutoris autoritas nō requiriꝛ qñ nō agiꝛ de preiudicio pupilli,sz de acquisitione ꝛ lz pupillus nō possit ꝓmittere sine tutoris autoritate pōt tñ stipulari.in.l.j.§.adipiscimur.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.39.
1 Tutor solus sine decreto iudicis,lz nō possit alienare rē imobilē pupilli sine decreto iudicis si tñ tpe q̄ emit apponat pactū de retrouēdēdo qñcūq vēditor restituerit ptiū,an valeat.i.l.ꝯ iuris.§.si filiussa.n.5.ff.ꝺ pac.f.64.
7 Tutores an possint dari illis qui nō sunt sui iuris,sz in alterius potestate. in.l.si putas.nu.3.C.de peti.here. fo.143.
Et qualiter aget auus ꝯ tutores de quo.in.d.l.si putas.ibi.nu.4.
1 Tutores vel curatores si accesserūt aīo depredādi qualr hoc colligaꝛ nō possunt repetere expēn.quas fecerūt etiā vtilr nisi appareat pupillum ex eis fore locupletatū.in.l.si pupilli.§.sed ꝛ si.nu.3.ff.de ꝓcur. fo.103.
6 Tutor an possit dari ad vnū actuz.in.l.ꝛ si ad species.nu.1.ff.rem pupil. sal.fore. fo.83.
8 Tutor solus nō adit hereditatē etiā si corā iudice talē actū gerat,secus in bonorum possessione.in.l.potuit.nu.2.C.de iure deli. fo.57.
Tutor solus adit ꝑ infante,sed infans solus nō pōt nisi cū autoritate tutoris ꝛ qñ.ibi.nu.3.
7 Tutor solus an possit facere pacē de morte patris pupilli.in.l.j.nu.5.C. de in integ.resti. fo.78.
8 Tutoris delictū vel culpa cōmissum vel cōmissa in administrando bona pupilli nocet pupillo.in.l.ij.nu.4.C.de his qui.vt indig. fo.70.
1 Tutor si aliquid recepit vt interponat autoritatē ꝙ debeat illud restituere pupillo.in.l.qui ꝑprio.§.ꝓcurator.nu.2.ff.de ꝓcur. fo.93.
Tutor si mutuauit pecuniā pupilli ad vsuras teneꝛ pupillo restituere vsuras quas recepit.ibi.nu.3.
4 Tutor nō pōt cedere actionē pupilli,qꝛ per cessionē fit separatio iuriū vtilium,ꝛ tñ posset fieri per procuratorē habentē speciale mandatū.in.l.resti tuta.§.pupillus.nu.2.ff.ad treb. fo.112.
7 Tutor ꝛ curator lz habeāt generale mandatū ad negotia in quo cadit etiā ꝙ possit litigare ꝛ possit cōstituere ꝓcuratorē ad alia negotia extraiudicialia,tñ ad negotiū iudiciale nō pōt etiā cōstituere nisi post lit.cōtesta.in.l. neq tutores.nu.2.ꝛ.5.C.de ꝓcur. fo.66.
6 Tutor an etiam detur certe rei vel actui.in.l.cū in vna.§.tutor.nu.2.ff.de appel. fo.94.
2 Tutor solus an possit expresse reuocare mandatū ꝓcuratoris,lz nō solus cōstituerit ꝛ ꝙ ante litē cōtestatā nō possit ꝓcuratorē cōstituere.in.l.si qs. §.si impubes.nu.5.ff.de insti.act. fo.83.
4 Tutoris autoritas requiriꝛ tūc qñ resultat obligatio ex actu quē pupillus gerit,si aūt nō ex illo sed ꝑpter illū aliunde ꝛ ex legis dispositione tūc secus.in l.cōditionibus.nu.2.ff.de condi.ꝛ demon. fo.69.
4 Tutor vel curator legitime constitutus sicut representat personam pupilli vt verba in eū directa videātur directa in pupillū vel adultum,ita quando non est legitime constitutus.in.l.peto lucium.§.mater.nu.2.ff.de leg.ij. fo.55.
5 Tutoris autoritas dz interuenire in ipso actu nec sufficit ꝙ interueneri ante vel post.in.l.nunq.nu.3.ff.de vsuca. fo.59.
1 Tutor et curator sicut ante litem contestatam non possunt constituere procuratorem,ita nec actor ciuitatis.in.l.nec ciuitatis.numer.1.ff.de procura. fo.98.
8 Differentia inter matrem ꝛ auiā ex vna parte ꝛ alios sperantes successionem pupilli ex altera si non petant tutorē infra annū.in.l.sciant oēs.nu.2. C.de legi.here. fo.100.
7 Tutores plures qualiter teneanꝛ pro parte an insolidū.in.l.j.nu.2.C.de tr ansac. fo.48.
Uide latius ibidem.nu.3.4.ꝛ.5.

De lite

¶ De litera. V.

1 Valor rei qualiter probet.in.l.ij.numero.17.C. de rescin.ven. fo.208.
4 Valorem rei qñ expedit probare modus probandi est ꝙ tantũ annuatim cõmuniter percipit ex ea ꝛ res ex qua tantum percipit cõiter valet tantũ ad ratione tot pro cẽtenario.in.l.si fundũ.nu.2.ff.de leg.j. fo.35.
7 Valor alicuius partis possessionis vel fundi estimat ꝑ bonitate ipsius partis nõ ꝑ mensura.in.l.si ex falsis.nu.11.C.de trãsac. fo.59.
7 6 Varietas improbat.in.l.cũ te.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.133. Varietas ista an noceat si dico promittis mihi hũc bouem cũ sit asinus: ꝛ tu dicis ꝓmitto hunc equũ referendo te ad idẽ corpus.in.l.que extrinsecus.nu.2.ff.de verb.oblig. fo.20.
3 Variare ꝙ nõ liceat nec dissentire post prestitum consensum.in.l.si cum dotem.§.eo aũt.nu.9.so.ma. fo.17.
8 Variatio nõ hꝫ locũ post executionẽ factã ẽt in eo qui ignorauit vel dubitauit sibi ius ꝯpetere.i.l.manifestissimi.§.ſꝫ q̃rebat.nu.4.C.de fur.fo.12.
4 Variatio nõ cadit in declaratione postꝙ̃ semel est facta, sed in electione sic interdum.in.l.qui duos.nu.2.ff.de leg.j. fo.16.
4 Variatio cõtrarietas est licita ex diuersitate casuum.in.l.in ratione.§.si filio suo.nu.7.ff.ad.l.fal. fo.87.
2 Vasallus qui habet feuda a diuersis dominis si eodem tẽpore dñi cõcurrũt ad petendũ ab eo opera personalia dꝫ ea ꝑstare primo dño.in.l.in operis.nu.3.ff.loca. fo.119.
3 Vasallus si commisit feloniam contra dñm ꝛ dñs in eius vita nõ est con questus heres eius conqueri nõ potest nec feudũ auferre.in.l.rei iudicate. §.heredi.nu.4.ff.sol.mat. fo.13.
7 Vasallus non potest testificari contra dñm cui tenetur habere reuerentiã. in.l.libertorum.nu.2.C.de testi. fo.172.
5 Vasallus meis si nocetur videtur nocere mihi.in.l.is cuius.nume.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.26.
7 Vasallo mortuo quare filij teneant recognoscere feudum ꝛ petere inuestituram reuocari ꝛ iurare de nouo fidelitatem infra annum ꝛ diem.in.j.nu. 2.C.de pa.qui fil.distra. fo.207.
8 Vasallus si commisit feloniam an feudum an feudũ auferat filijs iam natis ꝛ quid perdat feudũ ꝑpter alienationẽ factam nõ requisito dño.in.l. ij.nu.8.C.de libert.ꝛ eorum libe. fo.15.
Quid in nepotib⁹ filio subducto de medio qui deliquit ꝛ ad quẽ sperabat feudum debere peruenire.ibi.nu.8.ꝛ.9.
5 Vectigal est soluendum pro mancipijs nouitijs non pro veteranis ꝛ que sit ratio.in.l.interdum.§.quoties.nume. 1.ff.de pub.ꝛ vec. fo.29.
5 Vectigal quot modis sumatur.in.l.j.§.hic titulus.numero.2.ff.de publ. et vectig. fo.26.
5 Vectigal non soluendo si quis scienter delinquat vel in non denuntiando res publicano an res incidat in commissum.in.l.interdum.§.si quis.nu. 2.ff.de publi. fo.29.
2 Vectura soluitur pro impositis in naui.in.l.sed addes.§.si qs. nu.2.ff.loca. fo.117.
7 Vecturales vel muliones si causa fraudandi vectigal non seruant iter consuetum eorum est periculum contingens in tali itinere.in.l.cũ proponas.nu.2.C.de nau.feno. fo.200.
5 Vecturalis si trãsibat cum salmis per vnum territorium ꝛ audito quod in illo itinere erant latrones intrauit aliud territorium vbi erat soluenda gabella ꝛ non soluit nõ tñ debet salma cõfiscari.in.l.interdum.§.si ꝑpter. nu.1.ff.de pub.ꝛ vect. fo.29.
8 Velleiani renuntiatio q̃ nõ hꝫ locũ nisi qñ mulier pro alio intercedit si tamen apponat in contractu quẽ mulier facit suo noie nõ vitiat.in.l.testamenũ.nu.4.C.de testa. fo.38.
1 Venator ꝙ nõ teneat restituere venationẽ, lꝫ ꝓhibẽte dño venat⁹ fuerit.i.l.diui⁹.nu.4.ff.ð serui.rust.ꝑdio.fo.163.
7 Vendicans rem ex aliqua causa si in ea succumbat an prohibeatur agere ex alia causa vel de nouo superueniente.in.l.neq̃ ad exhibendum.nume. 3.C.ad exhib. fo.162.
6 Venditio secũda an sit supflua si quis plures vendidit eandem rem.in.l.qui his.nu.2.ff.de verb.oblig. fo.11.
2 Venditione facta ꝑ metũ si postea cessante metu recepi ptiũ qd possim contractũ improbare.in.l.si ob turpẽ.nu.4.ff.de cõdi.ob tur.cau.fo.41.
4 Venditio sine expressione cõfiniũ valet si res vendita alio modo est certa. in.l.cum pater.§.vicos.nu.3.ff.de leg.ij. fo.59.
5 Venditio an valeat si venditor ꝛ emptor sciunt rem alienam non tamen sciunt ꝙ sit furtiua ꝛ si res euincatur an possit agi ad recuperationẽ pretij in.l.si is qui.§.si ex testamẽto.nu.2.ff.de vsuca. fo.57.
8 Venditione ꝓhibita an cẽseatur etiam prohibita donatio.in.l.si contra. nu.2.C.de vsuca.ꝓ emp. fo.108.
2 Venditio sine ptetio non valet, licet res soluta sit vendi pro certo pretio. in.l.j.nu.3.ff.loca. fo.115.
4 Venditio bonorũ an possit retractari.per.l.si vacã.C.de reuo.dona.in.l. titia.§.Imperator.nu.4.ff.de leg.ij. fo.61.
5 Venditio simulata qñ non sit venditio.in.l.emptor nisi.num.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.25.
2 Venditio facta vno nũmo, an valeat.in.l.si quis.nu.1.ꝛ.3.ff.loca. fo.121.
7 Venditio facta in carceribus qñ possit rescindi ꝛ qñ nõ.in.l.non interest. nu.3.C.quod met.cau. fo.75.
7 Vendi.in venditionib⁹ fiscalibus que sint necessaria.remis.in.l.si deserta. nu.3.C.si propter publi.pensi. fo.209.
2 Venditio nõ est si dixi do tibi hãc insulã titulo vẽditionis vt aliã insulam meã reficias, nec fuit aliud pretiũ statutũ sed Ictus innoiat⁹ do vt facias. in.l.insulam.nu.2.ff.de prescrip.verb. fo.127.
6 Si ꝓmisisti nõ vedere nisi mihi, an possim te cõpellere ad vẽdendũ.in.l. qui rome.§.coheredes.nu.7.ff.de ver.obli. fo.35.
7 Venditio talis si dico vẽdo tibi hanc rẽ ꝑ illo pretio de quo erim⁹ cõcordes nihil⁹ꝫ nisi cõmittat in arbitriũ tertij puta ꝑ illo qd titius declarabit.in.l.empti fides.nu.2.C.de cõtrahen.ven. fo.205.
Venditio qñ fuit simulata non põt peti pretium.ibi.nu.3.
2 Venditio rei facta cũ pacto ꝙ emptor teneat statim cõcedere vẽditori in emphytheosim vel feudũ.in.l.si tibi pecuniã.nu.9.ff.si cer.peta. fo.12.
2 Venditio bonorũ vel hereditatis tibi facta cũ pacto ꝙ debeas soluere oĩbus creditorib⁹ dꝫ intelligi de illis qui erãt tpe vẽditionis, ꝛ quid si vẽditor alicui solueret vel postea soluit qñ ab emptore repetat.in.l.stichus.§.titius cũ.nu.3.ff.de condi.inde. fo.54.
2 Venditio potest contrahi in re incerta ꝛ indeterminata.in.l.j.nu.6.ff.de pigno.act. fo.71.
1 Si recedat ab emptione ꝑ parte ꝛ cũ verbis repetitiuis, an dicat recessum a prima venditione vel Ictu quantũ ad illã partẽ q̃ remanet empta.in.l. iurisgentium.§.adeo.nu.3.ff.de pac. fo.54.
6 Venditiones plures an dicantur per solam specificationẽ rerũ venditarũ si vnicum tantũ pretium esset statutum pro omnibus, ꝛ an propter vitiuz vni⁹ possit fieri redhibitio de oĩbus.in.l.scire debem⁹.nu.5.de ẽ.ob.fo.12.
1 Vẽditiones facte per prelatum intrusum ꝙ nullum ius habebat in beneficio ex iusta causa vtili ipsi prelature, ita ꝙ si fuissent facte a vero prelato valerent ꝛ nõ retractarent similiter valent.in.l.itẽ veniũt.§.simili modo. nu.3.ff.de peti.here. fo.146.
7 Venditio facta per vim vel metũ, an retractet restituto pretio.in.l.j.nu.1. C.de rescin.ven. fo.207.
7 Venditio vini facta ad mensurã dr pfecta anteꝙ̃ mẽsuratio fiat vel degustet ꝙ̃tum ad hoc vt augmẽtũ vel diminutio pretij ptineat ad emptorẽ.in l.sicut periculũ.nu.2.3.ꝛ.4.C.de act.emp.ꝛ ven. fo.211.
8 Venditio rei subiecte restitutioni, an tribuat cãm vsucapiẽdi vel prescribendi, ꝛ quid si fiat a penitus extraneo.in.l.si duobus.§.sed ꝙ.nu.1.3.ꝛ.7. C.commu.de leg. fo.86.
7 Venditio vel donatio nõ vꝫ cũ quis vendit vel donat ius qd hꝫ alicui potenti vel ciuitati eo qꝛ ipse nõ videat posse recuperare ꝑ seipsum.in.l.cum allegas.nu.1.C.ne fisc.vel respu. fo.71.
7 Si agatur inter venditorẽ ꝛ emptorẽ ꝙ restituto pretio pcepto qñcunq̃ venditori placuerit vẽditio habeat pro nõ facta vel ꝙ res sit inẽpta ꝛ emptor postea pretiũ oblatum nõ vult recipere tũc ad hoc vt vẽditio resoluat requirit cõsignatio ꝛ depositio q̃ hꝫ vim solutionis.in.l.a si te.nu.2. C.de pac.inter emp.ꝛ vend. fo.214.
2 Venditor sol.sibi ptio dr in mora ne lucret fruct⁹ ꝛ an teneat de interitu.in.l.vinũ qd.nu.11.ff.si cer.peta. fo.13.
2 Venditor nõ tenet ad dandum, sed solũ ad tradendũ, lꝫ tradẽdo trãsferat dñium.in.l.certi cõdictio.nu.19.ff.si cer.peta. fo.7.
6 Venditor qui tenet cauere de euictiõe nõ hꝫ necesse ꝑstare fideiussores, nisi fuerit expsse actũ.in.l.j.§.stipulationũ.nu.2.ff.de preto.stipu. fo.80.
Venditor in quibus casib⁹ teneat dare fideiussores.ibi.nu.3.
7 Venditor an possit precise cõpelli ad traditionẽ rei vendite.in.l.si traditio.nu.2.C.de act.emp.ꝛ vendi. fo.211.
Venditor si nõ tradat rẽ cũ tñ emptor tradidisset pretiũ, an emptor possit repetere pretiũ ꝛ vsuras quas soluit ei a quo mutuo pretiũ recepit.in.l. curabit.nu.3.C.eo.
4 Vẽditor anꝙ̃ tradat tenet diligentiã ꝛ custodiã adhibere quã adhiberet in suis al's tenet de culpa.in.l.qd ergo.§.si heres.nu.4.ff.de leg.j. fo.23.
1 Vẽditor hꝛditatis ꝯuent⁹ a creditorib⁹ hꝛditarijs si soluit qual'r recuperat solutũ ab emptore.in.l.lꝫ.in.§.ea obligatio.nu.2.ff.de vcur. fo.91.
2 Venditor speciei nõ tenet ad dandũ, sed solũ ad tradendũ ꝛ quid si tradens est dñs.in.l.si.nu.2.ff.de cõdi.cau.da. fo.40.
Venditor generis tenetur dominiũ trãsferre ex natura obligationis generis.ibi.nu.5.
2 Venditor quousq̃ euincat res vẽdita nõ põt cõueniri, lꝫ res sit aliena nec sit translatũ dñium ꝛ quid in ꝑmutatione limita tñ remissiue.in.l.j.nu.4.ꝛ nu.11.ff.de re.permu. fo.125.
2 Venditor si nõ est in dolo vel culpa leui quomin⁹ possit rẽ venditã tradere ꝙ non teneat nisi ad cedendã actionẽ si quã hꝫ vel qd debeat expectare ꝙ supueniat facultas tradẽdi, ꝛ ad qd aliud teneat.in.l.j.nu.2.3.4.ꝛ.9.ff. de act.emp.ꝛ vend. fo.106.
1 Venditor dom⁹ si pollicit⁹ est ꝙ dom⁹ vicini deberet seruitutẽ domui vẽdite qual'r teneat.in.l.si arborẽ.§.hec lex.nu.2.ff.ð serui.vrba.ꝑdio.f.160.
6 Venditor si dixit ꝙ nolebat teneri nisi de facto suo tñ, an teneat ex facto

defuncti cui ſuccedit.in.l.ſtipulatio iſta.nu.4.ff.de verbo.obli. fo.13.

2 Venditori ſi ſuperueniat ius qñ trãſferat dñiũ in emptorẽ ſine noua traditione.in.l.ſi quis alienã.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.113.

7 Venditor petens pretiũ patitur cõpenſationẽ,fallit in fiſco.in.l.ſi ex venditione.nu.1.C.de cõpen. fo.195.

2 Venditor qñ teneatur oſtendere confines.in.l.titius heres.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vend. fo.114.

2 Venditori ſi fuit res ablata ꝑ ſuos inimicos damnũ ꝑtinet ad venditorẽ lʒ regulariter ſecus.in.l.ſi merces.§.culpe aũt.nu.3.ff.loca. fo.119.

6 Venditor ſi locauerat fundũ ad pecuniã,an penſio ipſius fundi cedat emptori,an vero remaneat penes venditorẽ.in.l.ſi filiuſfa.§.cũ fundũ.nu.5.ff.de verb.ob. fo.22.

6 Venditor an teneaꝛ cedere emptori actiones ſibi cõpetentes occaſione rei vendite non ſolũ ad ipſam rẽ,ſed etiã ad aliud.in.l.ſi ſub vna.§.ſi qs viã.nu.2.ff.de verb.obli. fo.41.

2 Vẽditor ex eo qđ recepit ꝑtiũ an dicaꝛ ↄſtitut⁹ in mora ſine alia interpellatiõe.in.l.rõ poſ.§.ſi ꝑ vẽditorẽ.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

Venditor poſtꝙ interpellauit emptorẽ ſi perdidit facultatẽ rei tradende vel fuit impeditus aliqua difficultate nõ cõſtituiꝛ in mora per interpellationẽ emptoris.ibi.nu.3.

1 Vẽditor q venit ad defenſionẽ emptoris,an poſſit ex ꝑſona ſua petere ꝙ cã cõpromittaꝛ vigore ſtatuti remiſ.in.l.vẽditor.nu.5.ff.de iudi. fo.126.

7 Venditor an teneaꝛ ad trãſferendũ vacuã poſſeſſionẽ.in.l.cũ res.nu.7.C.de proba. fo.166.

Quid in quaſi dñio ⁊ ſic in publiciana.ibi.nu.8.

7 Venditor poteſt conueniri vt tradat rem,⁊ hoc conſiſtit in facto ⁊ transferat vacuam poſſeſſionẽ ⁊ hec conſiſtit in iure.in.l.ſi pater.nuꝫ.3.C.de act.emp.vendi. fo.211.

7 Vẽditor ſi ſoluit tributa poſt vẽditionẽ qꝛ res vẽdita nõ fuit remota de caſtro,an repetet ab ẽptore.in.l.ſi negotiũ.nu.2.C.de neg.geſt. fo.72.

7 Que requiranꝛ vt ↄ venditorẽ poſſit agi de euictione.in.l.j.nu.1.⁊.3.C.de peri.⁊ cõmo.rei.ven. fo.210.

2 Venditorẽ nõ ſufficit ſcire litẽ motã emptori ad hoc vt teneaꝛ de euictione niſi etiã ſibi denũtieꝛ ꝙ veniat ad defendendũ.in.l.§.venditor.nu.5.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.106.

Vẽditor lʒ nõ obligeꝛ ad dandũ.i.dñiũ trãſferẽdũ obligaꝛ tñ ad alia tria ad tradendũ rẽ ⁊ trãſferendã poſſeſſionẽ,item ꝙ illa poſſeſſio ſit vacua et quid ſi vacua trãſferri nõ poſſit.in.l.ij.§.vacua.nu.2.ff.eo.

4 Vendita res licet debeat alteri ſeruitutem ꝙ dicaꝛ poſſeſſio vacua tradi emptori.ibi.nu.3.

Vendita res ſi nõ ſit adhuc euicta,ſed poſſit euinci qñ tamẽ poſſit agi de euictione.ibi.nu.6.

7 Venditor qũo admittaꝛ ad defendendũ rẽ vẽditã q̃ poſſideꝛ ꝑ emptorẽ.in.l.j.nu.2.C.vbi in rẽ actio. fo.124.

2 Venditor qñ ſine dolo ⁊ culpa cecidit a poſſeſſiõe rei nõ teneꝛ niſi vt cedat actionẽ expẽſis emptoris,⁊ ſic ceſſionarij ſi quã hʒ.in.l.ſi ea res.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vend. fo.112.

2 Venditor ſerui nõ teneꝛ ſi ille ſeru⁹ eſt fur,imo ſi ſibi ſurripiat cõſuliꝛ ſibi cõtra emptorẽ vel retinẽdo peculiũ ſi ſibi ſurripuit poſt traditionẽ.i.l.ſeruus quẽ.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.112.

7 Vẽditor ſi aſſeuerauit min⁹ eſſe onus fiſcale ꝙ̃ eſſet ꝑt etiã emptor agere ad integrũ ĩtereſſe.in.l.ſi minor.nu.3.5.⁊.6.C.de act.emp.⁊ vẽdi. fo.211.

6 Venditor qñ venit ad defendendũ emptorẽ in cã euictionis põt obijcere exceptionem ex ꝓpria ꝑſona ꝑ ſuo intereſſe.in.l.ꝓcurator.§.ſi ꝓcurator.nu.6.ff.rẽ ra.hab. fo.37.

2 Vẽditor ſi dixit ꝙ nolebat teneri niſi ꝓ dato ⁊ fcõ ſuo tñ,nihilomin⁹ teneꝛ de dato ⁊ fcõ defuncti cui ipẽ ſucceſſit.in.l.ſi ſeru⁹.nu.11.ff.de ↄdi.fur.f.97.

1 Venditori qualiter ſiat denũtiatio de lite mota ↄ emptorẽ.in.l.venditor.nu.2.ff.de iudi. fo.126.

2 Venditor q ꝓmiſit tradere vnũ venditũ certo die nõ dꝛ in mora,lʒ illo die nõ fuit parat⁹ tradere ſi non erat emptor parat⁹ recipere ⁊ nullũ dimiſerat,⁊ ſi eſt parat⁹ vẽditor,an teneaꝛ ꝓteſtari ꝙ eſt parat⁹.in.l.ſi ꝑ emptorem.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.114.

Venditor q recuſauit pretiũ oblatũ a vẽditore,⁊ ſic a cõſtitutis in mora ſi poſtea requirat emptorẽ ꝙ ſoluat ⁊ nõ vult ſoluere,tunc liberaꝛ interpellans a mora ⁊ in ea cõſtituiꝛ interpellat⁹,⁊ quid ſi interueniat dol⁹.in.l.ſi ꝑ emptorẽ.§.qđ ſi fundũ.nu.2.eo.tit.

7 Venditor ſi poſt venditionẽ ⁊ traditionẽ ſoluerit publicas functiones qꝛ forte res nõ erat eleuata de libra vel eſtimo ſuo,nec poſita in eſtimo emptoris põt qđ ſoluit repetere ab emptore ad quẽ ꝑtinet cõmodũ ⁊ incõmodũ.in.l.ea cõditione.nu.2.C.de reſcin.ven. fo.208.

8 Venditor ſi induxit emptorẽ ad emẽdũ rẽ alteri⁹,an ille dol⁹ noceat emptori.in.l.ſi fraude.nu.2.C.de ꝑſcrip.lõg.tẽp.x.vel.xx.anno. fo.113.

7 Venditor q rẽ venditã nõ tradidit in termino,an poſſit purgare moram,tradendo carnes poſt terminũ.in.l.cum venditorẽ.nu.2.C.de act.empt.et vendi. fo.211.

2 Venditor ſi nõ traderet rẽ venditã ⁊ vellet tradere aliã eque cõmodam dꝛ condẽnari ad intereſſe.in.l.ſi quis domũ.nu.2.ff.loca. fo.115.

Idem in commodatario ⁊ in quocunꝙ alio cõtractu excepto cõtractu locationis.ibi.nu.3.

2 Venditor poſt traditionẽ rei liberatus eſt ab illa actione ⁊ ꝙ lʒ poſtea turbet emptorẽ vel poſſeſſionẽ ſibi auferat nõ reincidit in eandẽ obligationẽ ſed aliꝭs actionibus conuenitur.in.l.qui pendentem.nu.4.ff.de act.empt.⁊ vendi. fo.111.

2 Venditor teneꝛ trãſferre poſſeſſionẽ,lʒ nõ teneaꝛ trãſferre dñiũ,ſed dũtaxat tradere.in.l.ex empto.§.etiã ſi.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vẽdi. fo.108.

2 Venditor nõ cenſeꝛ habere fidẽ de pretio qñ tradit rẽ nõ percepto pretio,ſi ſperabat ſtatim ſe percepturũ ⁊ nõ percepit nõ trãſfert dñium ⁊ quo remedio ei ſuccurraꝛ.in.l.ſi quaſi.nu.2.ff.de pigno.act. fo.71.

5 Venditor ſi conſtituat ſe noĩe emptoris poſſidere vel precario nomine emptoris poſſidere quid operenꝛ iſta verba.in.l.interdũ eius.nu.3.ff.de acqui.poſ. fo.47.

7 Vendi.que ſint neceſſaria cũ res priuatorẽ vendunꝛ ꝓpter publicas functiones nõ ſolutas remiſ.in.l.ſi quos.nu.3.C.de reſcin.ven. fo.208.

7 Vendidi tibi rẽ pro decẽ ⁊ poſtea re integra agimus qđ ſit vẽdita ꝓ duodecim,cenſeꝛ venditio reformata,⁊ an ſoluatur noua gabella.in.l.j.nu.3.C.qñ lice.ab emptio. fo.209.

Venditor vt moris eſt ſi cõſtituit ſe rẽ vẽditã precario noĩe emptoris poſſidere poſtea cõuenerũt vt vẽditio habeaꝛ ꝓ nõ facta,an iſta cõuentio opereꝛ reſolutionẽ cõtractus.ibi.nu.5.

Quod iſta reſolutio ſit bonefidei ſicut ipſe cõtractus.ibi.nu.6.

Vẽditio ſi eſt ↄditionalis,an periculũ rei ꝑtineat ad vẽditorẽ.ibidẽ.n.9.

2 Venditor q rẽ tradidit ⁊ tñ dñiũ nõ trãſtulit,qꝛ res nõ erat ſua,lʒ nõ poſſit cõueniri anteꝙ̃ euincaꝛ vt faciat eã emptoris,tñ ſi reperiaꝛ alteri obligata põt cõueniri vt eã liberet etiã anteꝙ̃ euincaꝛ.in.l.creditor.§.prediũ.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.114.

2 Venditor nõ obligaꝛ ad dandũ,ſed ad tradendũ dũtaxat.in.l.ex empto.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

Quod iſta traditio non ſit meri facti,ſed habeat cauſam proprietatis annexam,qꝛ ex ea transfertur dñium ſi tradens eſt dñs alꝭs vſucapiendi conditio.ibi.nu.3.

7 Venditor ſicut regulariter nõ teneꝛ emptori ſatiſdare de euictione cũ fideiuſſorib⁹,lʒ teneaꝛ ꝓmittere ita ecõuerſo emptor vniuerſitatis nõ tenetur vẽditori ſatiſdare de indẽnitate ſi nõ fuit actũ a principio.in.l.ij.nu.6.C.de heredi.vel act.vendita. fo.206.

Quid ſi nõ tradiderit ⁊ agaꝛ contra eũ vt tradat.ibi.

7 Venditor ſi ꝓmiſit emptorẽ defendere de iure ⁊ de facto manu armata ↄ volentẽ ſpoliare,an in tali caſu teneatur emptori.in.l.expulſos.nu.4.C.de act.emp.⁊ vendi. fo.212.

4 Venditor an teneaꝛ tradere fundũ liberũ.in.l.ſeruo.§.ſi fund⁹.nu.3.ff.de leg.j. fo.27.

6 Venditor ſi nõ ꝓmiſerit expreſſe refundere ſumpt⁹ litis,an tñ teneaꝛ.i.l.venditores.nu.3.⁊.5.ff.de ver.obli. fo.28.

Venditor mota lite ⁊ facta ſibi denũtiatione teneꝛ ad litẽ venire ⁊ emptorem defendere,⁊ quid ſi lis eſt iniuſta.ibi.nu.4.

Qualiter poſſit fieri iſta defenſio.ibi.nu.5.

7 Venditor qui poterat vti pacto legis cõmiſſorie et rẽ vendicare ſi petat pretium vel vſuras eius,an ſtatim perdat ius vendicandi qđ hʒ ex pacto etiam anteꝙ̃ pretiũ vel vſuras conſequaꝛ.in.l.j.nu.11.C.de pac.inter emp.⁊ vendi. fo.214.

7 Venditor an poſſit preciſe cõpelli ad tradẽdũ vt poſſit auferri res manu militari.in.l.ↄctus.nu.12.C.de fide inſtru. fo.177.

Venditor ſi tradat rem ante inſtrumentũ nondũ completũ,an transferat dominium.ibi.

An transferat etiã vſucapiendi conditionẽ.ibi.nu.13.

1 Venditori forma denũtiandi vt veniat ad defendendum,⁊ an ſufficiat ꝙ cauſe aſſiſtat nec cãm in ſe totaliter ſuſcipiat.in.l.qui abſentem.nu.5.ff.de procura. fo.93.

Vide de hoc latius.ibi.nu.5.9.11.⁊.13.

1 Venditor ſi tradidit rem ⁊ emptor nondum tradiderat pretium,⁊ poſtea agitur ꝙ venditio habeaꝛ pro infecta ⁊ vt emptor retradet rẽ ⁊ venditor primã duct⁹ non velit eã recipere,an poterit cõpelli.in.l.ab emptione.nu.15.ff.de pac. fo.70.

Vide plura de hoc ibidẽ.nu.16.17.18.19.⁊.20.

2 Venditor agẽs ad pretiũ dꝛ rẽ offerre alꝭs repelliꝛ.in.l.iulian⁹.§.offerri.nu.2.5.8.⁊.9.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.109.

2 Venditor a quo tpe teneꝛ ad vſuras.in.l.iulian⁹.§.ex vendito.nu.4.5.7.et 8.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.110.

2 Vẽdo rẽ tuã taꝙ̃ meã bonafide ipſa perẽpta ſuccurriꝛ tibi ↄ me ad pretiũ perceptũ ꝑ certi cõdictionẽ.in.l.ſi eũ.nu.1.ff.ſi certũ peta. fo.13.

Vide latius de hac materia a nu.2.vſꝙ ad nu.9.

8 Vendere ꝓhibitus an videatur etiã prohibit⁹ donare.in.l.volũtas.nu.2.C.de fideicom. fo.81.

2 Ager vendit⁹ ſi reperiꝛ maior puta duob⁹ iugerib⁹ ꝙ̃ ſit dictum,an illa duo iugera videanꝛ vendita ꝓ eodẽ pretio,⁊ quid ecõtra.in.l.ſi ſeruũ.§.ſi modus.nu.2.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

7 Vendere coactus ab aliquo rem ſuã alteri agit actione ꝙ metus cau.contra emptorẽ,lʒ ipſe metum ſeu vim non intulerit.in.l.non intereſt.nu.2.C.quod me.cau. fo.75.

7 Vendens rem ſuam tenetur emptori tradere ſua inſtrumenta ⁊ iura que habet

habet de ipsa re.in.l.quoties.nu.5.C.de rei vend. fo.147.

8 Vendidi tibi ignoranti librū hñtē defect⁹ nō ꝓpterea est licitū tibi eūdē librū alteri vēdere ⁊ tacere ei⁹ defect⁹.i.l.si te bonis.n.5.C.ð iure ðli.f.57.

4 Vendens quis rem ⁊ habuit fidē de pretio vsq; ad certos dies ⁊ dedit licentiā emptori vt propria autoritate possit possessionem occupare ⁊ emptor in termino non soluit ꝙ possit venditor illā licentiam auferre.in.l.heres.nu.3.ff.ad treb. fo.106.

5 Vendidisti mihi rem sempronij quam putabā esse tuā tñ sciebā esse obligatā titio lʒ prescribā proprietatē aduersus titiū tñ nō ꝑscribo aduersus illū qui hʒ ius in possessione.in.l.si quis fundū.nu.2.ff.de acq.poss.fo.52.
Quid si haberem malam fidem in possessione ⁊ non in proprietate.ibi.

1 Vendo tibi fundū non teneor tibi prestare accessum per alium fundū positū ꝙ sine eo fundus venditus sit nullus nisi expresse hoc actū sit.in.l.binas edes.nu.6.ff.de serui.vrba.predio. fo.160.

1 Vendētes equos morbosos vel vitiosos sciēter si dicā vēdere cū oibus vitijs qualiter nihilominus teneanť.in.l.pacisci.nu.5.ff.de pac. fo.64.

1 Vendo tibi fundū pacto apposito ꝙ quolibet anno vsq; in perpetuū des cuidam hospitali.x.⁊ nisi dederis ꝙ ad me reuertatur ⁊ fuit ad me reuersum q: non fecisti, an ego illi hospitali debeo dare.in.l.adoptiuum.§.patronum.nu.8.ff.de in ius vo. fo.25.
An hoc ex pacto acquiratur illi hospitali actio.ibi.

7 Vendidit aliquis pauꝑ homo possessionē suā alicui potestati vel militi ⁊ postea dicat se fecisse per metum ab illo illatum ꝙ ad hoc probandum non sufficiat inducere potentiam illius ⁊ impotentiam suam.in.l.ad inuidiam.nu.2.C.quod me.cau. fo.75.

7 Vendere rem meā si patior aliquē tanꝙ suam an mihi preiudico.in.l.retua.nu.2.C.de rei vendi. fo.146.

1 Vendo tibi rem cum pacto ne aliud facias suꝑ ipsa re ⁊ si feceris ꝙ ad me reuertať si postea ad me reuertať ego nō debeo illud facere.in.l.adoptiuum.§.patronum.nu.6.ff.de in ius voc. fo.25.

8 Vendere an possit quis rem alienam in preiudicium dñi.in.l.j.num.3.C.de vsuca.pro empto. fo.108.

2 Vendita res si nō traditur ⁊ emptor tradidit arrhas quas pōt repetere duplicatas an vna cū eis ⁊ duplo possit petere interesse.in.l.j.nu.6.ff.de acti.emp.⁊ vend. fo106.
Qualiter intelligatur istud interesse in hac actione vbi res vendita non traditur ⁊ an sit arbitratoria.ibi.nu.7.
Vendita res vbi non traditur tres modi practicandi.ibi.nu.8.
Venditor sciens rem venditā debere alteri seruitutē ⁊ dolose protestat⁹ fuit ꝙ nō vult teneri de seruitute si reperiať ꝙ teneať ad interesse non autem ad duplum ⁊ quid si ignorauit nec aliquid ꝓtestat⁹ sit de seruitute.in.l.j.§.venditor.nu.2.ff.eo.

1 Vendere pōt quis rem quā nō possidet in.l.⁊ iam.§.itē a debitore.nu.6.ff.de pet.here. fo.145.
Venditor lʒ nō pōt petere pretiū anteꝙ tradat rem ꝙ tñ possit eam cedere si est possessor bone fi.ibi.

1 Vendo tibi rem meam vel partē eius per quē vel quā consueuerā transire ad aliū fundū meū non vr̃ actū ꝙ etiā de cetero trāsire possim nisi hoc dicať expsse sec⁹ in legatis.in.l.si quis.nu.2.ff.queād.serui.amit.fo.171.

4 Vendidi tibi rem ꝓ certo pretio ⁊ dedi tibi terminū soluendi ꝓtium per vnum annum incipiet currere ille annus postꝙ incipit effectualiter deberi vt post traditionem.in.l.si cui.§.ergo.nu.7.ff.de lega.j. fo.21.

2 Agitur ad interesse contra vēditorem non tradentē si pōt tradere ⁊ non vult vel si nō pōt hoc cōtingit dolo vel culpa sua ⁊ qd si sine dolo vel culpa sua.in.l.si seruus qui nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.114.

5 Vendidisti mihi rem alienā ⁊ sic nō transtulisti dñium si postea contingat ad te dñium peruenire vt q: successisti dño vel alio mō q: dñs postea cōstabat an cōfirmetur ista venditio ⁊ quid si dñs tibi succedat.in.l.cum vir.nu.7.⁊.8.ff.de vsuca. fo.61.

7 Vendita res non dʒ remoueri de libra venditoris nisi apponať in libra emptoris idonei facilitate.in.l.si negotiū.nu.4.C.de neg.gest. fo.73.

7 Vendens quis rē alienā tanꝙ alienā censeť vēdere noīe dñi non suo ⁊ si erat cōis cū alio ⁊ eā vendidit tanꝙ cōem vr̃ eā vendere noīe cōi ⁊ pñt vēditionē habere ratā si mādatū non precessit ⁊ hñt actionem nego.gest. et quid si non vendidit noīe cōi.in.l.familie.ercis.n.2.C.famil.ercis.fo.156.
Vendens vel locans scienter rem alienā seu etiā ignorāter qualiter teneatur ad intersse ablata per dominum.ibi.nu.4.

1 Vendēs frumētū cariori pretio ꝙ ordinariū seu sciebat ordinandū in ꝯsilio ⁊ emptor ignorabat ꝙ emptor possit agere ad rescissionē venditionis tāꝙ in fraudē legis future facte.in.l.cōtra legē.nu.3.ff.de legi. fo.11.

7 Vendere potest quis rem alienam in preiudiciū ipsi⁹ vendentis vt obligeť ad tradendū ⁊ transfert vsucapiendi conditionem.in.l.si mater tua.nu.2.C.de rei ven. fo.145.
Si quis vendidit rem alienam qñ possit dñs habere ratā venditionem vt consequatur pretium.ibi.nu.4.⁊.5.

7 Vendere res suas an quis cogatur ⁊ an pro certo pretio.in.l.j.nu.3.C.de epi.aud. fo.21.

2 Vendo tibi pro certo pretio ⁊ statim agitur ꝙ illud nō soluas censeť potius donatio ⁊ venditio simulata ⁊ an debeat solui minor gabella.in.l.si tibi.nu.2.ff.loca. fo.115.

Si aūt agitur a principio vt soluať licet ex postfacto remittať non presumitur fuisse simulatus sed durat venditio.ibi.nu.3.

8 Si rem meā existentē penes titiū sibi vendas an videaris sibi tradere.in l.alienum seruum.nu.2.C.de furtis. fo.7.
Quid si alius ꝙ ego vendat tibi.

6 Vendidisti mihi rem pacto apposito ꝙ debeā pretiū soluere infra certuʒ tps ⁊ nō soluo ⁊ postea post interuallū longū volo soluere an cogaris tradere.in.l.si ita quis.§.seia cauit.nu.2.ff.de verb.ob. fo.40.

7 Vendens si est minor ⁊ sic requiritur decretū iudicis quis iudex interponeret decretū an iudex loci vbi est vendēs an loci vbi est res.in.l.j.num.2.C.de contrahen.emp, fo.204.

2 Vendo tibi fundū ꝑ quē facio trāsitū ⁊ trado tibi nō imposita seruitute ꝯsuliť mihi ꝑ incerti ꝯdictionē ad nudā retraditionē fūdi retinēdi q̄usq; seruitutē itineris ꝯstituas.i.l.sʒ ⁊ si.§.cū iter.nu.2.ff.de ꝯdi.inde. fo.44,

2 Vendens hereditatem si bona hereditaria tradat non deducto qð sibi debetur per indebiti condictionē illud repetere potest.in.l.si is qui.nu.2.ff.de condi.indebi. fo.50.

1 Vendens rem meā noīe tuo sine meo cōsensu ꝙ habeam actionē in factū vel negotiorū gestorum si ratifico ⁊ res sit perēpta seu prescripta.in.l.fin.nu.3.ff.de neg.gest. fo.112.

4 Vendere rem vel obligare qui nō pōt nō ꝓpterea ꝓhibeť vēdere fruct⁹.in.l.codicillis.§.instituto.nu.2.ff.de leg.ij. fo.62.

2 Vendens equam vr̃ vendere pullum qui eam sequitur.in.l.si vt certo.§.vsq; adeo.nu.2.ff.commo. fo.67.
Vendo equū videor vendidisse illa ornamēta que fuerūt ostensa cū equo nisi aliud sit de consuetudine.ibi.nu.3.

4 Vēdere hereditatē aliud est alið ius in hereditate ⁊ primo casu teneť venditor de euictione secundo non.in.l.si sic.§.si mihi.nu.6.ff.de leg.j.fo.29.
Vendens ius quod hʒ in domo non dicitur vendere domum ⁊ non tenetur de euictione.ibi.

2 Vendere potest quis vel donare rem hostium q̄ semel fuit sua ꝓpter spē postliminij sec⁹ si nūꝙ fuit sua.in.l.si.num.3.ff.de act.emp.⁊ vēd.fo.114.

2 Vendita res qñ euinciť venditori anteꝙ tradat nō pōt emptor agere ad duplum secus si euincať post traditionē nec etiam ante traditionē teneť venditor ad restitutionem pretij nisi fuerit ablata culpa vel defectu venditoris.in.l.si fundus.nu.3.ff.loca. fo.120.

7 Vendita re si nō fuit habita fides deꝑtio ⁊ emptor nō soluať nō trāsferť dñiū ⁊ cōpetet vēditori rei vēd.in.l.j.nu.2.C.de act.emp.⁊ vend.fo.210.

7 Vendi.si dico volo vendere vel volo eligere an sit perinde ac si dicerem vendo vel eligo.in.l.in vendētis.nu.4.C.de contrahē.emp.vēdi.f.205.

7 Vendo tibi fundū meū quē assero esse cētū cāporū ad rōnē centum librarum pro quolibet campo anteꝙ mensureť casmate pereat vel deterioretur cuius erit periculum.in.l.ij.nu.3.C.de peri.et commo.rei ven.fo.210.
Quid si nō fuit facta venditio ad mensuram vt si vēdidi ꝓ mille aureis ⁊ dixi ꝙ continebat centū cāpos ⁊ postea non fuerunt tot reperti an debeat diminui pretium pro rata.ibi.nu.4.
Quid si fuerint reperti plures an augebitur pretium.ibi.

2 Vendidit quis rem duob⁹ diuersis tpibus insolidum ⁊ cuilibet tradidit ⁊ promisit de euictione ⁊ cuilibet sit euicta ⁊ decessit vnus emptor altero relicto herede qualiter iste superstes aget contra venditorem.in.l.non est nouum.nu.2.ff.de act.emp.⁊ vendi. fo.107.

8 Vendi.si vendidit ille cui successi an possim dicere ꝙ in fraudem creditorum vendidit vt vēditio rescindať ⁊ qd si dicā ꝙ venditio fuit ficta ⁊ simulata.in.l.si filios.nu.2.C.de reuocā.his q̄ per frau. fo.136.

4 Vendens vnum fundum non vr̃ vendere accessum ad eundem per aliuʒ fundum ipsius venditoris nisi expresse agatur.in.l.seruū filij.§.si duos.nu.5.de leg.j. fo.20.
An saltē cogať vendere nouo pretio qð nō nisi fauore religionis.ibi.n.6.

7 Vēdita res nō dʒ eleuari ð estimo vēditoris ⁊ trāsferri ad estimū emptoris nisi cognoscatur ꝑ publicos officiales qð emptor est idoneus ad solutiones fiscales faciendas.in.l.ij.nu.2.C.sine cen.vel reli.fun. fo.209.
Quid si res vendatur alicui ecclesie vel ecclesiastice persone ⁊ qð licet persona ecclesiastica nō possit cōpelli per iudicem secularē qð tñ poterit poni manus ad ipsam rem.ibi.nu.3.

6 Vendiderūt duo simul cum pacto de retrouendendo si infra certum tps venditores restituerent pretium ⁊ alter illorum offert partem suam alter vero non curat non tenetur emptor reuendere partē ⁊ alteram retinere.in l.si quis aliam.nu.2.ff.de solu. fo.71.
Quid si ille paratus est totum reemere ⁊ offert totū pretium.ibi.num.5.

2 Vendere potest res tꝑe perituras positus ad custodiā rerū q̄ sunt in aliquo territorio.in.l.sed ⁊ si.§.cōditio.nu.6.ff.de insti.acti. fo.83.

8 **Venetorum** consuetudo an valeat quod coram vno notario vel presbytero sine alijs testibus valeat testamentum.in.l.si non speciali.nu.2.C.de test. fo.57.

1 Veneti ⁊ Genuēses ⁊ alij habentes portū dicuntur habere iurisditionē ⁊ imperium in toto mari sibi propinquo per centū miliaria.i.l.insule.nu.3.ff.de iudi. fo.116.

7 **Venia** vocandi patronum in ius requirit iussum ⁊ licentiā iudicis cū cause cognitione an intentetur actio famosa cōtra patronum.in.l.j.nu.3.C.de in ius voc, fo.39.

3 **Venter** si erat plenus & pterit⁹ tunc suus nõ fuit heres effect⁹ ex testõ.in.l.venter.nu.5.ff.de acqui.here. fo.103.

3 Venter qui non est pariturus suum an mittatur in possessionem ex edicto de ventre in poss.mit.in.l.cum quidam.§.quod dicitur.num.10.ff.de acqui.here. fo.93.

3 Ventri proximus vt agnatus decedẽs pendente natiuitate posthumi nõ trãsmittit ad suos heredes ius deliberandi per.l.cum antiquiorib⁹.C.de iure deli.in.l.ventre.nu.2.ff.de acqui.here. fo.103.

8 **Verba** enuntiatiua qñ inducãt dispositionẽ.in.l.ex his verbis.nu.3.C.de testa.mili. fo.31.

3 Verba intelligũtur fm qualitatem persone ad quã referunt.in.l.si quis.§.irritum.nu.3.ff.de lib.& posthu. fo.58.

8 Verba enuntiatiua in testamento militis inducunt dispositionẽ.in.l.j.nu.4.C.de fal.cau.adiec.lega. fo.87.

3 Verba illa si nõ erit heres intelligantur.s.per se & ad suam vtilitatem vel etiã ad vtilitatẽ alterius.in.l.si quis filium.nu.2.ff.de acqui.here.fo.88.

8 Verba legis vel statuti vel testatoris nõ debem⁹ extendere si facile fuit cõductori exprimere & non expressit.in.l.vna.nu.3.C.de cad.tollen. fol.93.

3 Verba ista q post mortẽ meã nascetur verificent etiam in natiuitate ficta seu ciuli.in.l.gallus.§.si eius.nu.4.&.6.ff.de liberis & posthu. fo.54.

8 Verba illa volo adire vel volo repudiare an inducant aditionem vel repudiationem.in.l.fi.§.cum igitur.nu.9.C.de iure delibe. fo.62.

8 Verba directa non sunt hodie necessaria in institutiõe heredis.in.l.qm̃ indignum.nu.2.C.de testa. fo.37.
Quid in substitutionibus & que dicantur verba directa & que obliqua et que communia.ibi.

7 Verba plus vel minus q̃ referunt ad modicũ verificant in quarta parte qñ pferunt a lege & qd si ab hõie.in.l.si quis.nu.3.C.de inof.test. fo.136.

3 Verba legis vel statuti qñ sunt cõcepta in personam vt si qs subtraxerit vel occiderit nõ cõprehendunt fieri facultatẽ de proprietate verborum.in l.si seruum.§.pretor.nu.3.ff.de acq.here. fo.100.
Quid si sint cõcepta in rẽ vt si dicat q p homicidio ĩponat tal' pena.ibi.

1 Verba illa sub pena stipulationem importat vt si dico promitto tibi tale quid sub pena centũ.in.l.rescriptũ.§.si pacto.nu.3.ff.de pac. fo.57.

4 Verba q̃ a principio nõ potuerũt valere iure directo trahunt ad fideicõmissum.in.l.filiusfa.§.vt quis.nu.2.ff.de leg.j. fo.40.

5 Verba conceptionis seu contractus intelligunt fm id qd consuetũ est.in l.si prius.§.placuit.nu.1.ff.de aqua plu.ar. fo.25.

2 Verba sunt intelligenda rebus sic se habẽtibus.in.l.quod seruius.nu.8.ff.de condi.cau.da. fo.39.

7 Verba libelli & sñia qualiter concipiantur in seruitutibus realibus.in rub.nu.1.C.de serui.& aq. fo.151.

4 Verba enuntiatiua an inducant dispositionem.in.l.titia cum.nu.1.ff.de lega.ij. fo.48.

7 Verba enuntiatiua interdũ inducunt dispositionẽ.in.l.si quis.nu.7.C.de pact. fo.47.

2 Verba illa in instr̃is apposita.s.renuntiauit cõdictioni indebiti cõdictioni sine cã & omni aliĩ iuri an faciant preiudicium erranti.in.l.stichus.§.idem quesiuit.nu.2.ff.de condi.indeb. fo.54.

1 Verba qñ pñt trahi ad duplicem intellectum.recipiunt illum intellectũ de quo partes expresse fuerunt protestate sed si non reciperent duplicem intellectum sed alterũ tm̃ protestatio illa cõtraria non seruaretur.in.l.iurisgentium.§.qd fere.nu.2.ff.de pac. fo.55.

5 Verba sententie postq̃ sunt prolata pñt emẽdari dũmõ tenor & substantia sñie non mutetur.in.l.actorum.nu.2.ff.de re iudi. fo.74.

2 Verba legis qñ sunt prolata in rem cõprehẽdũt quẽcũq; secus si in psona.in.l.cum qui.§.qd exigimus.nu.2.ff.de consti.pecu. fo.63.

1 Verba prolata ad cõseruandum aliquid quod fit de presenti inducunt constitutionem de nouo.in.l.si in venditione.nu.3.ff.cõmu.predio.f.166.

4 Verba precedentia si innuũt viuit & sequentia innuũt contrariũ qualiter intelligetur legatum qd est in medio.in.l.si seruus plurium.§.si numer⁹.nu.2.ff.de leg.i. fo.22.

2 Verba debent intelligi aliqñ improprie qñ referunt ad personaz in qua non possunt proprie cadere.in.l.nec seruus.nu.2.ff.de pecu. fo.92.

3 Verba enuntiatiua testatoris emissa p modum cause dispositionẽ inducunt.in.l.socer.§.lucius.nu.9.ff.sol.mat. fo.28.

7 Verba enuntiatiua per errorem emissa an inducant dispositionẽ & qñ.in l.cum testm̃.nu.1.C.de iure.& fac.igno. fo.28.

8 Verbis enuntiatiuis instrumenti an stetur.in.l.cum aliquis.nu.6.C.de iure delib. fo.51.

8 Verba que pñt intelligi per prius vel proprie pro sustinendo intelligunt per posterius & improprie.in.l.fi.nu.4.C.de here.insti. fo.44.

4 Verba apposita ad diminutionem non inducunt augmentum sic econuerso & quid si apponat dictio hoc amplius.in.l.legata inutiliter.nu.4.ff.de leg.j. fo.9.

1 Verba legis q debeãt diligẽter ĩspici an dicãt q iudex possit aliqd facere an dicãt q debeat facere vl' sibi iubeat.in.l.nõ qcqd.n.4.ff.d iud.f.125.

1 Verba legis que pñt intelligi in preteritum & futurũ interpretãtur in futurum.in.l.cum lex.nu.4.ff.de legi. fo.11.

Verba presentis vel preteriti temporis in vltimis voluntatib⁹ an trahãtur ad futura.ibi.6.

3 Verba directa q̃ semel potuerũt valere iure directo an postea obliquant.in.l.verbis.nu.3.&.7.ff.de vulg.& pupil. fo.70.
Verba debent intelligi put meli⁹ pñt ad hoc vt dispositio potius valeat quam pereat nisi fieret contra voluntatem testatoris seu loquentis.ibid.numero.4.

3 Verba ista nolo esse hr̃s talis q nõ inducãt repudiationẽ nisi sint plata post datũ tp̃s ad deliberandũ.in.l.duo fratres.nu.2.ff.de acq.her.f.101.

7 Verba enuntiatiua de presenti interdũ habent vim pacti.in.l.vbi pactũ.nu.5.C.de transac. fo.57.

1 Verba dubia vel obscura prolata in cõtractib⁹ interpretant cõtra proferentem.in.l.si quis intentione.nu.2.ff.de iudi. fo.129.
Verba talia si proferantur a testibus interpretantur contra producentem.ibidem.

6 Verba debent esse congrua fm cõem vsum & intellectum ad interrogationem & responsionem vt contrahatur obligatio.in.l.j.§.eadem an.nu.2.ff.de verb.obl. fo.3.

3 Verba illa si heres non erit apposita in substitutione vulgari & relata ad illũ qui põt succedere ex testõ & abintestato intelligunt si heres nõ erit.s.ex testamento.in.l.filium.nu.2.ff.de acqui.here. fo.99.

7 Verba gñalia qñ debeãt generaliter intelligi & generaliter operari & qñ debeant restringi.in.l.si de certa.nu.2.C.de transac. fo.56.

4 Verba testatoris debẽt intelligi fm morem & consuetudinem testatoris.in.l.cum seruus.nu.7.ff.de cond.& demon. fo.80.

1 Verba non obstãte aliquo priuilegio &c.reperta in statuto vel rescripto principis debent intelligi de priuilegio nõ clauso in corpore iuris scripti.in.l.ij.§.oẽs.nu.4.ff.de iudi. fo.115.

1 Verba enuntiatiua prolata ad deliberandũ dispositionẽ inducũt secus si nõ ad deliberandũ.in.l.tale pactum.nu.2.ff.de pact. fo.66.

5 Verba pñtis tp̃is an trahant ad futura & quid in dispositione indefinita.in.l.damni infecti.§.si is qui.nu.2.&.4.ff.de dam.infe. fo.19.

4 Verba in dubio an debent intelligi proprie & simpliciter & an etiam fm quid.in.l.serui.§.labeo ait.nu.4.ff.de leg.j. fo.4.

6 Verba sicut intelliguntur fm qualitatẽ personarũ ad quas referunt ita & fm qualitatem personarum a quibus proferuntur.in.l.stipulatio ista.§.hi qui.nu.4.&.5.de verb.obl. fo.14.

4 Verba illa si decesserit sine filijs sint directa ad personam que non poterat contrahere matrimonium q intelligatur de naturalibus tm̃ in.l.ex facto.§.si quis.nu.6.&.7.ff.ad treb. fo.104.
Quid si referantur ad constitutum in sacris.ibi.
Quid si referant ad personam q̃ nec habebat naturales nec legitimos nec matrimoniũ vt si ad personam incertam.ibi.nu.6.
Quid si referantur ad personam que habebat legitimos & naturales ex vxore viuente quod intelligatur de legitimis & naturalibus tantum.ibi.
Quid si referantur ad mulierem.ibi.nu.7.
Verba si decesserit sine liberis quomodo intelligantur.in.d.l.ex facto.§.si quis.nu.4.

1 Verba ignominiosa prolata a patre contra filium q faciant filiũ incurrere saltem infamiam eũ repelli a dignitate & fratrẽ admitti ad querelam ipso instituto a fratre tanq̃ instituta turpi persona & an etiã repelli a testimonio.in.l.quid ergo.§.q̃tum.nu.2.ff.de infa. fo.80.

3 Verba si nõ petierit an intelligant.i.nec de iure nec de facto & qd in vltimis voluntatibus qd de iure tm̃.in.l.mulier.nu.3.ff.de cond.insti. fo.83.

4 Verba conditionalia quo casu inducant dispositionem & obligationem in.l.a testatore.nu.2.ff.de condi.& demon. fo.82.

3 Verba generalia qualiter debent intelligi.in.l.si quis.numer.2.ff.solut.matrimo. fo.31.

6 Verba accepisse & habere quid importent.in.l.si ex pluribus.nume.4.ff.de solut. fo.75.

1 Verba debẽt intelligi cũ effectu.in.l.i.§.hec aũt.nu.2.ff.qd qsq; iur.f.22.

4 Verba illa si decesserit sine liberis debẽt intelligi de susceptis durãte statu grauati.in.l.ex facto.§.ex facto.nu.3.ff.ad treb. fo.105.

3 Verba apposita per modum qualitatis nõ in diuersa oratione referunt ad immediate p̃cedẽtia non ad oĩa superiora & quid si oĩa superiora ponantur in vna oratione.in.l.interdum.nu.3.ff.de hered.insti. fo.66.

3 Verba illa q̃ notarij apponunt in testamentis,testator talem instituit et substituit,non repugnent inter se cum non sit interueniens qd in eadem persona cõcurrat institutio & substitutio. in.l.iulianus.§.idem codẽ,nu.2.ff.de here.insti. fo.66.

1 De verbis si per aliquẽ factum est quominus quis in iudicio sistat.in.l.j.§.fecisse.nu.2.ff.de eo per quem. fo.37.

2 Verba preteriti vel presentis temporis a lege prolata extenduntur ad futura cum semper lex loquatur & quid si sint a testatore prolata.in.l.vna.nu.2.ff.de cond.ex lege. fo.58.

3 Verba debent intelligi p pri⁹ & non p posterius qñ sic possunt intelligi sane & potius immediate q̃ mediate.i.l.paterfa.n.2.ff.de vul.& pup.f.79.

3 Verba illa quisq; mihi heres erit soluat talia legata si proferant in testõ an testator censeatur grauasse non solum institutos sed etiam venientes abintestato & sic habeant vim clausule codicillaris.in.l.ex duob⁹.§.filiũ.nu.2.ff.de vulga.& pup. fo.75.

Verba

Verba quisquis mihi heres erit intelliguntur.s.ex testō.ibi.

2 Verba contrahentium semper sunt inspicienda ⁊ eorū ꝓprietas qñ dubitatur quid actū sit ⁊ intelligunt secundū mentē eorū sic ⁊ tenor scripture vel priuilegij.in.l.si vehenda.nu.2.ff.ad.l.rho.de iac. fo.81

7 Verba vendidit ⁊ tradidit in instrumento apposita quid operentur.in.l.j.nu.3.C.de contrahen.emp. fo.204.

4 Verba cum suis commodis in legato apposita important vt in legato veniant emolumenta percepta etiam viuo testatore post factum testamentum que alias non venirent si non essent apposita. in.l.lucius titius nu.2.ff.de leg.ij. fo.46.

3 Verba hec reddant in eadē estimatione si depono decē vel mutuo cētū libras in ducatis quid importēt.in.l.i bis.§.mācipia.nu.2.ff.sol.ma. fo.33.

7 Verba non displicet habent vim approbationis.in.l.cum antea.nu.5.C.de recept.arbi. fo.98.

4 Verba in omnib⁹ ⁊ ꝑ oia quid important.in.l.j.nu.6.ff.de leg.j. fo.2.

4 Verba directa etiam fauore libertatis non trahūtur ad fideicommissum ⁊ etiam si nunq̄ valuerunt iure directo ⁊ fallit in duobus casibus.in.l.si seruus.§.si seruus.nu.3.ff.de leg.j. fo.38.

6 Verba eodem instanti vel eodem tempore quid importent.in.l.si stichū.§.si quis ita.nu.2.ff.de noua. fo.62.

1 Verba presentis temporis in his q̄ sunt modici preiudicij trahūtur etiā ad futura.in.l.j.nu.21.ff.de procur. fo.83.

4 Verba directa q̄ potuerūt vnq̄ operari iure directo qō operent fideicōmissum in eo qō possunt.in.l.ex facto.nu.2.ff.ad treb. fo.104.

2 Verba debent intelligi scōm subiectam materiā ⁊ si non possunt intelligi proprie intelligant improprie prout possunt.in.l.nam ⁊ postea.§.si petitor.nu.12.ff.de iureiur. fo.23.

4 Verba enūtiatiua etiā de p̄terito emissa ꝓpter aliud regulariter dispositionē nō inducūt nisi in testō militis.in.l.titia cū.nu.3.ff.de leg.ij. fo.48.

4 Verba importantia arbitrium boni viri que sint.in.l.si sic.numero.2.ff.de lega.j. fo.29.

4 Verba conditionalia quo casu dispositionem inducant.in.l.seruo.§.si testator.nu.4.ff.de leg.j. fo.27.

4 Verba licet in verbis dispositiuis non referat an referantur ad grauatum tamē refert in enuntiatiuis ⁊ primo casu dispositionem inducunt secundo casu non.in.l.j.nu.13.ff.de leg.j. fo.2.

8 Verba enuntiatiua testatoris non inducunt dispositionem in preiudiciū eorum quos testator grauare non potuit.in.l.verba testamenti.numero.1.C.de testa. fo.36.

8 Verba quando sunt prolata a contractibus ⁊ tunc fructus intelligant deductis impēsis factis gratia ipsorū querēdorū vt in locatiōe fundi ad medietatē fructuū.in.l.j.nu.2.C.de fruc.⁊ lit expē. fo.120.

1 Verba legis vel statuti vel etiam hominis simpliciter prolata debent intelligi principaliter ⁊ per prius non secundario.in.l.j.§.huius.nume.7.ff de iusti.⁊ iur. fo.2.

3 Verba quandocūq̄ filius meus moriet ⁊ post mortē meā instituo titium heredē ⁊ tñ filius nec fuit institutus nec exheredatus trahuntur ad fideicōmissum.in.l.si ita.§.testamētum.nu.3.ff.de libe.⁊ posthu. fo.47.

2 Verba qñ sunt prolata in re cōprehendunt oēs quos res tangit de ꝓprietate verborū ⁊ quid si sint prolata in personā.in.l.si necessarias.§.de vendendo.nu.2.ff.de pig.act. fo.72.

4 Verba directa ad ꝑsonā de qua loquēs rationabiliter poterat cōsiderare largi⁹ interpretant vt lꝫ sint defectiua nō noceat defectus nō remaneat deceptus de fide.in.l.vnū ex fami.§.itē marcus.nu.2.ff.de leg.ij. fo.55.

2 Verba actionē nō dabo in lege vel statuto posita nō tollunt ipso iure potestatē agendi in ciuilibus sed parāt exceptionē secus in criminalibus. in l.ait pretor.la.ij.nu.4.ff.de iureiur. fol.21.

5 Verba instrumenti prolata a notario non probāt ea que tunc tempore instrumenti non poterāt interueniri.in.l.predia cum seruis.nume.2.ff.de acqui.posses. fo.52.

Verba notarij dicētis in instrumēto sine lite contestata ⁊ iurato de calumnia.ibi.nu.3.

Verba instrī q̄ etiā possint verificari in actu ficto.ibi.nu.4.

3 Verba enūtiatiua nō totaliter de futuro vt volo talē instituere qñ īducāt dispositionē.in.l.si.nu.2.ff.de testa. fo.42.

Verbū volo quid importet.ibi.nu.3.

5 Verba enūtiatiua emissa in vltima volūtate qñ nō inducāt dispositionē.in.l.ex hac scriptura.nu.2.⁊.4.ff.de dona. fo.31.

Quid in cōtractibus.ibi.nu.3.

2 Verba plus vel minus nihil importāt nec minuūt de vtili ꝯfessione ⁊ qd si proferant a teste.in.l.publia.§.titius.nu.8.ff.deposi. fo.105.

1 Verba simpliciter prolata debent ciuiliter intelligi.in.l.si cui.nume.2.ff.de serui. fo.156.

4 Verba nō debēt operari cōtrariū eius ad qō inducta sunt.in.l.cū tale.§.falsam.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demō. fo.78.

4 Verba indefinita circa ꝑsonas in quas aliquid cōfertur sub aliqua qualitate vident extēdi ad quoscūq̄ quibus qñcūq̄ reperiet illa quātitas inesse.in.l.si cognatis.nu.4.ff.de reb.dub. fo.67.

3 Verba conditionalia non inducunt dispositionem ⁊ emissa ad vnum effectum non operantur contrarium effectum ⁊ emissa ad diminutionem non operant augmentū.in.l.ex facto.nu.2.ff.de here.insti. fo.67.

Verba testatoris sunt assumenda vel interpretanda prout ipse existimabat vel opinabatur,nō prout erat in rei veritate.in.l.quo loco.§.si iā mortuo.nu.2.ff.eo.tit. fo.eo.

4 Verba qñq̄ recipiūt impropriū significatū ꝓpter rationē adiunctā.in.l.si seruus.§.qui quinq̄.nu.2.ff.de leg.j. fo.38.

4 Verba enuntiatiua testatoris an inducant ꝓbationē seu dispositionē.in l.cum propone.nu.2.ff.de leg.ij. fo.52.

6 Verba legis vel statuti quātūcūq̄ sunt p̄cisa recipiūt limitationē ꝑ alias leges vel statuta.in.l.si stipulatus.nu.2.ff.de ver.ob. fo.29.

2 Verba obligatoria et executiua constituti si concipiantur in personam alterius puta titij me recipien.promissionem non valet constitutum nisi in titij potestate constitutus.in.l.eum qui.§.sed si quis.nume.4.5.⁊.6.ff.de constitu.pecu. fo.63.

6 Verba libelli debent interpretari secundum intentionem agentis et verba exceptionis secundum mentem rei.in.l.inter stipulantem.§.si stichum.nu.5.ff.de verbo.obli. fo.23.

3 Verba substituit vulgariter pupillariter ⁊ per fideicōmissum qd importent.in.l.iulianus.§.idem.nu.4.ff.de here.insti. fo.66.

2 Verba legis vel statuti non frustra iudicantur apposita. in.l.ait pretor.nu.2.ff.de iureiu. fo.20.

3 Verba volo adire vel volo eligere an inducant aditionem vel electionem in.l.paulus.§.per procur.nu.4.ff.de acqui.here. fo.106.

3 Verba post mortem qñ exponantur.i.cū morietur seu cū incipiet mori ⁊ econtra q̄ verba ista moriente tali interdum exponantur.i.post mortē in l.filius a patre.nu.4.ff.de libe.⁊ posthu. fo.50.

4 Per ista verba volo eligere an inducat electio ⁊ qd si dicat volo adire et qd si dicat volo relinquere.in.l.serui electione.nu.4.ff.de leg.j. fo.4.

2 In exorbitantibus a iure non debemus recedere a verbis legis vel statuti.in.l.j.§.si is qui.nu.6.ff.de exerci.act. fo.80.

1 Verba quādo concipiuntur in personam patris vel domini non fit differentia inter filium vel seruum nec super quo debito pater vel domin⁹ cōueniatur ⁊ que differentia fiat quādo cōcipiūtur in personā suā.in.l.si tibi decem.§.si filius.nu.3.ff.de pac. fo.59.

4 Verba ista primus ⁊ vltimus licet sint cōparatiua ⁊ vnus dicat respectu alterius tñ quodlibet eorum p̄t sumi nō comparatiue seu vt nullū faciat correlatiuum.in.l.qui duos.nu.4.ff.de reb.dub. fo.65.

2 Verba quanti res sit an denotent verā estimationem.in.l.sed mihi videtur.§.in hac actione.nu.3.⁊.4.ff.cōmo. fo.66.

2 Verba que non possunt proprie intelligi debent intelligi prout possunt etiam improprie vt ad sustentationem liberorum seu testium.in.l.si tibi pecuniam.nu.7.ff.si cer.peta. fo.12.

1 Verba indefinite prolata qualiter cōprehendant presentia verba ⁊ futura.in.l.edificium.nu.5.ff.de serui.vrba.predi. fo.161.

1 Verbū possidere pro herede pluribus modis sumitur. in.l.regulariter.nu.7.⁊.10.ff.de peti.here. fo.143.

1 Verba legis vel statuti debēt sane intelligi ne sequat incōueniēs vel absurdū maxime qō ille qui dꝫ esse deterioris conditionis nō efficiat melioris.in.l.si a domino.§.si predio.nu.3.ff.de peti.here. fo.150.

1 Verba cōtractus sunt semꝑ inspiciēda ⁊ qō stet verbis qñ aliter de mēte nō apparet.in.l.iurisgentiū.§.pactorū.nu.2.ff.de pac. fo.55.

2 Verba illa si deus aliquid fecerit q̄ intelligant de iure si moriatur vel si morietur.in.l.publia.nu.6.ff.deposi. fo.105.

8 Verba aliqua assumunt interpretationem directam licet secus ecōuerso.in.l.precibus.nu.16.C.de impub. fo.50.

3 Verba illa quisquis mihi heres erit qō referant ad primū heredem ad quē censet testator habuisse affectionem nō ad secundū qui non venit ex eius iudicio sed ex iudicio primi heredis qui veniret ex iudicio testatoris.in.l.qui liberis.§.hec verba.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil. fo.70.

Verba illa qñ verificent etiā in herede heredis.ibidem.nu.3.

Verba quisquis heres erit ad quem referantur.ibi.nu.5.

2 Verborum expositio dicitur esse de intrinseco significato ⁊ non de extraneo.in.l.j.nu.14.ff.si cer.peta. fo.2.

8 Verba pleno iure quid importent.in.l.mater.nu.2.C.de tertu. fo.98.

5 Verba snīe qñ nō intelligant ſm naturam actionis prime.l.paulus respondit eos.nu.2.⁊.3.ff.de reiudi. fo.74.

8 Verba vendidit ⁊ tradidit in instrumento apposita an ꝓbēt possessionē ⁊ traditionem.in.l.missus.nu.4.C.de acqui.pos. fo.111.

3 Verba ista tu es vnus latro vel gladiator seu homicida dicuntur verba iniuriosa lꝫ nō descendat ad speciē q̄ nō dicitur quē occideris ⁊ sit iniuria verbalis.in.l.⁊ si peperit.nu.4.ff.de libe.⁊ posthu. fo.43.

Verba ista tu es bastardus sunt iniuriosa et quid in vltramontanis,ibidem.nume.5.

8 Verba si decesserit sine liberis ex suo corpore descēdētib⁹ an cōprehēdāt nepotē vel neptē ex filia.in.l.j.nu.3.C.de condi.inser. fo.88.

4 **Verbum** volens est libere volūtatis.in.l.cum quidam.nume.2.ff.de leg.ij. fo.46.

4 Verbum lego latissimum habet significatum vt comprehendat etiā institutiones directas sed stricte non comprehendit nisi particularia relicta.vt in.l.i.nume.2.ff.de leg.j. fo.2.

Index ſingularium materiarum

1 Verbū intricare qualiter ſumaſ.in.l.ſumma.nu.3.ff.de pecul. fo.91.

Verbum preteriti temporis ſignificat rem perfectā.in.l.j.§.hec autē.nu.2.ff.quod quiſq3 iur. fo.22.

5 Verbū donare vel donatio ſimpliciter an intelligaſ inter viuos.in.l.filiuſfa.donare.nu.5.ff.de dona. fo.30.

8 Verbū ſolet poſitū in reſcripto principis an inducat neceſſitatē.in.l.j.nu.2.C.quomodo ꝛ qñ iud. fol.114.

7 Verbū credo an habeat vim cōfeſſionis vt ex eo oriaſ actio.in.l.fi.§.qð obſeruari.nu.14.C.de iura.cal. fo.101.

7 Verbū volo quid importet ꝛ quando inducat diſpoſitionē.in.l.j.nu.3.C.de ſumma trini. fol.3.

7 Verbū promiſit qñ cōtinetur in ſcriptura intelligitur per ſtipulationem ꝛ qd de verbo cōuenit.in.l.j.nu.3.C.de vſur. fo.195.

4 Verbū relinquo eſt cōmune l3 regulariter qñ apponitur rei ſingulari non intelligaſ iure inſtitutionis niſi dicaſ ſed iure legati.in.l.j.numero.13.ff.ad leg.falci. fol.83.

Quid ſi adijciatur pro ſua falcidia.ibi.

3 Verbū lego l3 poſſit comprehendere inſtitutionē tantū ſ3 cōmunē vſum loquendi ſumitur ſtrictius pro legatis particularibus.in.l.ex ea.nume.2.ff.de teſta. fo.42.

4 Verbum dare quando ponatur pro tradere.in.l.meuius.nu.2.ff.de cōdi.ꝛ demō. fol.75.

1 Verbū pertinere in libello poſitū tribus modis intelligi pōt ꝛ qualiter intelligaſ in.l.ſi quis intētione.nu.6.ff.de indi. fo.129.

3 Verbū heredes vel heredibus qualiter ſumaſ.in.l.gallus.§.etiā.nu.5.cū plu.ſeq.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.56.

7 Verbū priuetur requirit ſniam ſed verbum priuatus ſit tūc intelligiſ ipo iure ꝛ quid ſi dicaſ mox priuetis.in.l.iubemus.§.ſane.nume.7.C.de ſacroſan.eccle. fol.9.

3 Verbū cōſcientia quid importet ꝛ quid in verbo cōſilio vel ꝯſilio ꝛ aſſenſu.in.l.ſi qs.§.iuſſum.nu.8.ꝛ.9.ff.de acq.here. fo.92.

7 Verbū pertineat vel reuertatur an ſit verbū directū an obliquū in.l.i.nu.4.C.de pac.inter.emp.ꝛ vendi. fo.213.

6 Verbū merū qd importet.in.l.ſtipulationū.nu.2.ff.de ver.obl. fo.6.

4 Verbū rogo l3 de ſui natura nō ſit neceſſitatiuū tñ neceſſitatē importat in vltimis volūtatibus.in.l.cū paper.§.mādo.nu.3.ff.de leg.ij. fol.58.

Verbū omne ex quo de volūtate teſtatoris apparet neceſſitatē importat l3 de ſe ſit ineptum.ibi.nu.4.

4 Verbū dono qñ importet legatū.in.l.cum pater.§.donationis.nume.2.ff.de leg.ij. fo.58.

7 Verbū relinquo an importet inſtitutionez directam.in.l.inter.nu.3.C.de ſacroſan.eccle. fo.12.

3 Verbum conſignare eſt includere ꝛ ſigillare.in.l.ſi mora.nume.10.ff.ſolu.matrimo. fo.11.

2 Verbum reſtitui plenam cauſam ſignificat.in.l.cum fundus.nume.2.ff.ſi cer.peta. fo.15.

2 A verbis legis ꝙ debeamus recedere vt euitemus abſurditatem ꝛ ea ſupplere prout expedit ꝛ multomagis in verbis teſtamēti.in.l.ſi duo.§.ait pꝛetor.nu.6.ff.de conſti.pecu. fol.64.

1 Verbū promiſit in ſcriptura publica vel priuata poſitū tria importat.in l.ſi vnus.§.pactus.nu.15.ff.de pac. fo.62.

7 Verbū poſtulatio nō importat litis conteſta.ꝛ quid de verbo petitio.in l.j.nu.2.C.de lit.cōteſt. fol.117.

1 Verbū preſentis tēporis nō porrigiſ ad futura ꝛ qñ porrigaſ.in.l.q edificiū.nu.2.ff.de ſerui.vrba.predio. fo.161.

7 Verbū in perpetuum qualiter intelligatur.in aut.ſi quas.num̄.4.C.de ſacroſan.eccle. 10.

8 Verbū exigere qd ſit.in.l.falſus.nu.3.C.de fur. fo.10.

8 Verbū ſubſtituo ad directas porrigitur nō ad fideicōmiſſarias ſubſtitutiones niſi fiat ſub commemoratione mortis.in.l.hereditatem.nume.4.C.de ipu.fo.48.

3 Verbū ſubſtituo an poſſit importare omnē ſpeciē ſubſtitutionis.in.l.gallus.§.quidā.nu.5.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.51.

4 Verbū ab oībus in plurali numero eſt collectiuū l3 in ſingulari ſit diſtributiuū.in.l.ſi qs in fundi.§.ſi quis.nu.4.ff.de leg.j. fo.4.

8 De verbo turbās.in.l.mancipia.nu.6.C.de ſer.fug. fo.5.

4 Verbū reuerti ꝙ ſit verbū obliquū cū inducat fideicōmiſſum.in.l.lucius §.tres heredes.nu.5.ff.ad treb. fo.121.

6 Verbū oportet importat neceſſitatē.in.l.ſi ſtipulatus.§.cū ſtipulamur.nu.2.ff.de verb.obl. fo.22.

6 Verbū exigit interdū ponitur improprie pro ſpōte ſoluētibus.in.l.diſpēſatorē.nu.4.ff.de ſolu. fo.72.

3 Verbū dicit etiā illud qð intra mentē cōcipiaſ l3 ad exteriora nō proueniat.in.l.mutū nec.nu.4.ff.de acq.here. fo.86.

4 Verbū vnū ꝛ idē relatū ad diuerſa tpa debet intelligi ſecundū materiam ſubiectā ꝛ naturā illorū temporū.in.l.pater ſeueri.§.cōditionū.nu.2.ff.de condi.ꝛ de demō. fo.81.

2 Verbū debeo qualiter inducat diſpoſitionē ſicut verbū promitto in.l.titius ſeio.nu.2.ff.de cōſti.pecu. fo.65.

1 Verbum aufero vel abſtuli nō ſemper importat p vim.in.l poſtq̄ legatū nu.4.ff.de peti.here. fo.151.

2 Verbum petere ſicut intelligiſ per cōteſtationē ꝛ ante litis ꝯteſt.nō dicit quis petere ſed velle ita ꝛ verbū agere.i.l.ſi poſtea.nu.2.ff.de pecu. fo.92.

1 Verbum agere quid importet.in.l.qui procuratorem.nume.1.et.2.ff.de procur. fo.95.

2 Verbum conuenit qñ importet ſtipulationem ꝛ quid de verbo promiſit.in.l.lecta.nu.6.ff.ſi cer.peta. fo.16.

7 Verbum pertinere poteſt importare directam inſtitutionem.in.l.l3 inter nu.4.C.de pac. fo.44.

2 Verbum de peculio ꝙ nō denotet nomē actionis ſed qð ſit quedam adiectio ꝛ an ſit vnica tm̄ actio q̄ competit cōtra filium ꝛ cōtra patrē.in.l.depoſui.apud.nu.2.de pecu. fo.92.

5 Verbū cedere in rebus corporalibꝰ importat traditionē ꝛ in actionibꝰ ceſſio habet vim traditionis.in.l.j.§.ſi vir vxori.nu.2.ff.de acq.poſ. fo.39.

3 Verbum vnum declaratur per aliud cui adiungitur ꝛ ſequētia per precedentia.in.l.ſi quis ita.nu.2.ff.de here.inſti. fo.66.

An iſta vocabula prima ꝛ ſecunda ſignificent quotam ibi.nu.3.

3 Verbum ſubſtituo dr cōe non mere directum qꝛ adaptatur ad directam ꝛ obliquam ſubſtitutionem ꝛ que ſint verba communia.in.l.nam hoc iure §.quid ius.nu.4.ff.de vulg.ꝛ pupil. fo.69.

Verbum ſubſtituo ſimpliciter prolatum ꝛ non collatū poſt aditam hereditatem importat vulgarem tantum.ibi.nu.5.

Verbum vnum ꝛ idem relatu3 ad diuerſas perſonas vel res qñ poſſit diuerſimode intelligi.ibi.nu.6.

5 Verbum donari eſt perdere.in.l.filiuſfa.donare.nu.2.ff.de dona. fo.30.

3 Verbum exaudiri importat duo.ſ.ꝙ aliqui audiantur ꝛ intelligantur.in l.heredes.nu.2.ff.de teſta. fo.39.

3 Verbum poteſt ꝙ in.l.cu3 in ſcdo.ff.de iniu.rup.ꝛ irri.teſta.exponatur.i.poſſibile eſt.ibi.nu.6. fo.59.

3 Verbum exigere qd importet.in.l.non ſolum.nu.4.ff.ſol.ma. fo.5.

4 Verbum ſubſtituit qñ importet directam ſubſtitutionem.in.l.cogi poterit.§.inde queritur.nu.3.ff.ad treb. fo.103.

8 De verbo deprehendantur.in.l.ſi fugitiui.nu.2.C.de ſer.fug. fo.3.

2 Verbum dare appoſitum iuxta contractum emptionis ꝛ venditionis.in l.fi.nu.4.ff.de condi.cau.da. fo.40.

6 Verbum exigere quid importet.in.l.ſi ſine iudice.nu.2.ff.rem ratam haberi. fo.89.

5 Verbum auellito pōt poni pro aſportato ꝛ quod idē ſit in verbo excludere.in.l.ceſar.nu.2.ff.de publi.ꝛ vectig. fo.28.

4 Verbum cōmune relinquo adiectum certe rei vel parti bonorū nō importat fideicommiſſum vniuerſale ꝛ eodem modo ſi non eſſet alius inſtitutꝰ vel ſubſtitutus non importaret inſtitutionem vel ſubſtitutionem directā.in.l.nam quod.§.non oīs.nu.3.ff.ad treb. fo.103.

4 Verbum preteriti temporis vel preſentis proprie non comprehendit futurum.in.l.talis ſcriptura.nu.8.de leg.j. fo.12.

4 Verbū ſubſtituo vel ſubſtituit intelligiſ in dubio de vulgari non de fideicommiſſaria.in.l.recuſare autem.§.titius.nu.2.ff.ad treb. fo.101.

2 Verbū inuenit nō verificaſ dūtaxat cū venit ad notitiā vbi res ſed requiritur etiam realis apprehēſio.in.l.ſi fullo.nu.3.ff.de ꝯdi.ſine cauſa. fo.54.

3 Verbū ꝓmiſit ꝓlatū a teſtibꝰ non intelligiſ p ſtipulationē ſecus ſi ꝓlatū eſt a notario.in.l.heredes.§.in teſtamentis.nu.3.ff.de teſta. fo.40.

3 Verbum pro herede quot modis ſumatur.remiſ.in.l.pro herede.nu.6.ff.de acqui.here. fo.90.

2 Verbum conuentus ꝙ etiam poſſit verificari in conuentiōe extraiudiciciali.in.l.ij.nu.7.ff.de condi.ſine cauſa. fo.55.

2 Verbum reſtitui importat plenam reſtitutionem.in.l.indebiti.nu.3.ff.de condi.indebi. fo.43.

3 Verbū poteſt qd importet.in.l.gallus.nu.4.ff.de libe.ꝛ poſthu. fo.50.

7 Verbum de plano quid importet.in.l.a procedente.numero.3.C.de dilatio. fo.119.

1 Verbum vnū ſumiſ pro alio qñ non pōt ſumi in ꝓprio ſignificatu.in.l.ſi tam anguſti.nu.2.ff.de ſerui. fo.157.

3 Verbum adhibere idē eſt ꝙ rogare.in.l.qui teſtamento.§.ꝛ veteres.nu.4.ff.de teſta. fo.39.

7 Verbum ſolitum verificatur in vna vice.in.l.nemo.numero.8.C.de epiſc.audi. fo.21.

2 Non dicitur quis poſſe id facere quod nō ſine verecūdia poteſt.in l.iuſiurandum.§.procurator.nu.7.ff.de iureiur. fo.25.

2 Verecūdia plus attendiſ q̄ cōmodum pecuniarium.in.l.iuſiurandum.§.procurator.nu.8.ff.de iureiuran. fo.60.

8 Veritas potius colligiſ ꝛ habeſ ab exercitatis ꝛ expertis q̄ a nō expertis.in.l.p hanc.nu.2.C.de tēp.appel. fo.130.

3 Veritas ꝛ fictio qñ ad idem concurrunt non attenditur fictio ſed veritas ꝛ quid ſi tenderent ad diuerſos effectus.in.l.filio quem.numero.3.ff.de libe ꝛ poſthu. fo.49.

7 Veritas non indiget adminiculis verborum.in.l.j.numero.2.C.ſi vt ſe abhere.abſti. fo.86.

6 Veſtis muliebris que dicatur.in.l.ſi ſtipulatꝰ.fuero.nume.2.ff.de verb.oblig. fo.29.

2 Veſtes precioſe ꝛ iocalia que tradit [illegible] maritus vel vxori vt ornatior ſit non

sit nõ censenẽ donata sed cõmodata ⁊ quid de quotidianis vestibus. i. l. si vt cer to.§.interdũ.nu.2.ff.cõmo. fo.68.
3 Vestes quas maritus fecit vxori ꝙ sol.mat.per mortẽ mariti debeant remanere penes heredes viri si sunt festiue ⁊ preciose.in. l.i bis.§.seruꝰ.nu. 4.ff.sol.mat. fo.33.
Vestes date famulis an possint auferri eis qñ recedũt.ibi.nu.5.
2 Vestes ꝯcesse per dominum famulo nõ ad quotidianũ vsum sed ad ornatum possunt repeti si famulus recedat.in.l.ad vestimentum.numero.2.ff. de pecu. fo.91.
7 Via facilior qñ reperiẽ ⁊ magis iusta nõ dꝫ habere locũ minꝰ iusta. in.l.si qs.§.legis aũt.nu.4.C.de inoffi.testa. fo.136.
1 Vie due ꝯrie qñ sũt ex eadẽ scriptura puta vna via directa ⁊ alia obliqua si quis eligat vnam perdit aliaꝫ.in.l.mater decedens.numero.3.ff. de inoffi.testa. fo.139.
1 Vicarius est ille qui sedet in eodẽ tribunali cũ ordinario ⁊ cẽsetur vnuꝫ ⁊ idẽ tribunal ⁊ in quo differt a delegato ad vniuersitatẽ cãrum.in.l.mãdata.nu.3.ff.de offi.eius cui mãda.est iurisdi. fo.14.
5 Vicini qui dicantur ⁊ quando dicantur vicini proximi vel proximiores.remissiue.i.l.si tertius vicinus.nu.2.ff.de aqua plu.arcen. fo.24.
7 Vicini pñt expellere mulierẽ inhonestã veniẽtẽ ad habitãdum in vicinia.in.l.nullus.nu.5.C.de summa tri. fo.4.
1 Vicinus meus si propter hoc ꝙ edificiũ meũ inclinatur supra suũ timet ꝙ ruat põt petere cautionẽ de damno infecto.i.l.si qñ.numero.2.ff.si serui.vendi. fo.170.
7 Vicinus an possit altius edificare ⁊ obscurare lumina domꝰ vicini si nullaꝫ vtilitatẽ sentit de illa eleuatione sed hoc facit vt noceat vicino ⁊ an cogatur destruere si fecit.in.l.altius.nu.4.5.⁊.6.C.de serui.⁊ aqua. fo.152.
Vicinus tuus põt in suo facere opus ex quo auferẽ tibi cõmoditas que ad te perueniebat de suo dũmodo nihil faciat in tuo.in.l.si tibi.nu.2.C.de serui.⁊ aqua.
5 Vicinus q hꝫ fossaꝫ iure seruitutis in fundo vicini si illa fossa repleta dat damnũ ei in cuius fundũ est cogiẽ eã reficere ⁊ qñ.in.l.in summa.§.apud. nu.1.ff.de aqua plu.arcen. fo.23.
1 Victoria vnius quo casu ꝓsit alteri nõ agẽti.in.l.loci corpus §.si fundus.nu.3.ff.si serui.ven. fo.168.
Victoria vnius lꝫ ꝓsit alteri tñ sñia lata cõtra vnũ nõ nocet alteri ⁊ sic cõtrariorũ nõ est eadem ratio.ibi.nu.5.
8 Victoria vnius an prosit alteri.in.l.j.numero.2.C.si vnus ex p luribus appella. fo.133.
8 Victricus habeẽ loco parẽtis ⁊ an possit dari tutor priuigno.i.l.vitrico.nu.2.C.cõmu.de succes. fo.101.
8 Victricus qñ equiparetur patri ⁊ quando non.in.l.si patrono.nu.3.C.de neg.gest. fo.72.
7 Victus victori in quibus casibus nõ cõdẽnatur in expẽsis sed potius de cõdẽnatione vincẽtis deducũtur expense victi.l.ꝑperandũ.§.finaũt.nu.3.C.de indi. fo.109.
8 Victus victori sicut cõdẽnatur in expẽsis cũ vincit in diffinitiua ita cum vincit in interlocutoria.i.l.nõ ignoret.nu.3.C.de fruc.⁊ lit.expen. fo.121.
7 Victus victori ad hoc vt cõdẽnetur in expẽsis an requiraẽ qõ fuerint petite in libello vel in calculo ferende sententie.in.l.ꝑperãdum.siue autẽ alterutra.nu.3.C.de iudi. fo.109.
8 Victus victori an cõdẽnetur in expẽsis in cã criminali.i.l.nõ ignoret.nu. 6.C.de fruc.⁊ lit.expen. fo.121.
8 Viduitas dicitur in muliere ⁊ celibatus in masculo qñ cõtinet a matrimonio cõtrahendo.in.l.fin.nu.2. C.de indi.vidui.tol. fo.79.
8 Vidua si cõmittat stuprũ durãte viduitate cũ videaẽ ad huc esse in priori matrimonio dꝫ perdere dotẽ sicut si viuẽte marito hoc fecisset.in.l.sororẽ nu.4.C.de his quib.indig. fo.72.
8 Vidua si remãsit ṽgo qꝛ post cõtractũ matrimoniũ ꝑ ṽba ꝺ pñti nõ fuit ducta ad domũ mariti ⁊ maritus fecit sibi relictum sub cõditione si alteri nõ nupserit an ista cõditio sibi remittiẽ vt possit nubere ⁊ legatũ cõsequi in auẽ. cui relictũ.nu.3.C.de indi.vidui.tol. fo.79.
Si nõ erat virgo ⁊ t si nõ nupsit ⁊ fiat sibi legatũ si nõ nupserit an remittetur sibi ista cõditio.ibi.nu.4
3 Vidua quãdo non habet vnde se alimentet etiam si nullam dotem habuit vel etiam si doteꝫ ab heredibus recuperauit etiã si forte perempta est potest petere se alimentari si heredes mariti possunt.in.l. diuortio. numero 8.ff.sol.matri. fo.8.
1 Vidua honeste viuẽs retinet domicilium ⁊ ciuitatem tanquam censeatur esse in eoden matrimonio.in.l.cum quedam.nume.4.ff.de iurisdi.om. iudicum. fo.20.
8 Viduis honestius est nõ nubere quã nubere.in auẽ.cui relictum.nu.2.C. de indic.vidui. fo.79.
8 Ville ⁊ castra habẽt proprios fines.i.territoriũ seu pertinentias ⁊ qualiter procedit.in.l.si testamentum.nume.3. C.de insti. ⁊ substit. fo.47.
4 Villa si teneẽ emẽdare dãnũ datũ ex forma statuti ⁊ datuꝫ sit vni de villa ipse etiã cõtribuet.in.l.ab oĩbus.§.si a titio.nu.2.ff.de leg.j. fo.37.
8 Vinculorum pluralitas de qua loquiẽ auẽ.cessante.C.de legi.h re.nõ attendiẽ vltra fratres ⁊ filios fratrũ.in auẽ.post fratres.nu.4.C.de legi.here. fo.100.
1 Vindictã sumere si licitũ est alicui ex forma statuti de eo qui ipsum offendit ꝙ etiã sit sibi licitũ alicui ꝯgregare amicos q ipsuꝫ iuuẽt ad hoc.in.l.refectionis.nu.4.ff.cõmu.ꝓdio.fo.166.
4 Vindicta est deo relinquenda.in.l.lucius titius.§.in testamento.nume.2. ff.de lega.j. fo.43.
4 Vineam ad quinquẽnium recipiẽs si ponat ibi palos duraturos per decenniũ repetit pro dimidia si vero annuales non repetit.in.l.domos here.nu.6.ff.de lega.j. fo.25.
2 Vinũ nõ potest dici vetus quousqꝫ venit nouũ ⁊ vetus diciẽ anni precedẽtis.in.l.cũ quid.nu.4.⁊.7.ff.si cer.peta. fo.5.
1 Virgo violẽter corrupta nõ desinit esse virgo sed habeẽ pro nõ corrupta.in.l.j.§.remouet.nu.3.ff.de posthu. fo.76.
Quod tũc possit ingredi monasteriũ inuito viro sicut si nõ esset corrupta qõ facere nõ posset si fuisset a viro cognita ꝺm canonistas.ibidem.nu.4.
Virginitas carnis corpus est incorruptuꝫ sed virginitas animi fides est incorrupta. ibi.nu.5.
8 Viriliter an tantuꝫ sit dicere ꝗtum equaliter.in.l.j.nu.3.C.si plu.vna sent. cõdem. fo.124.
4 Visus est duplex corporis et mentis.in.l.si titio.numero.2.ff.de lega.ij. fo.51.
3 Visus qualiter possit intelligi tribꝰ modis.in.l.j.nu.3.ff.de his que in testa.delen. fo.61.
1 Violentie quando liceat resistere etiam de facto que inferẽ a magistratu vel iudice.in.l.j.§.ius gentiũ. nu.6.ff. de iusti.⁊ iure. fo.3.
7 Violẽtia cõpulsiua nõ afficit rem vitio reali sicut afficit furtũ vel violẽtia expulsiua.in.l.si vi ver metu.nu.3.C.qõ met.cau. fo.75.
7 Violentia secunda an ⁊ quando absorbeat primam.in.l.vis eius. nu.3.C. de proba. fo.166.
7 Violentiarũ materia.in.l.j.nu.4.C.qõ met.cau. fo.74.
5 Violẽtia q̃ cõmittiẽ post acq̃sitã possessionẽ in ipsa defendẽda nõ reddit possessionẽ violentã.in.l.sequiẽ.§.item si.nu.2.ff.de vsuca. fo.55.
7 Violentia que dicatur in rub.nu.2.C.quod me.cau. fo.75.
2 Violentia turbatiua an sit maleficium.in.l.qui pendentem.nu.8.ff.de act. emp.⁊.vendi. fo.111.
3 Rusticus si est aggressus militẽ q poterat cõmode aufugere ⁊ rusticũ nõ offendere an excuseẽ a pena de occiso seu de muliere cũ fugere non poterat saluo honore suo.in.l.cõditiones.nu.3.ff.de cõdi.institu. fo.82.
1 Vim vi repellere an sit de iure naturali.in.l.j.§.ius naturale.nu.9.ff.de iusti.⁊ iure. fo.3.
5 Vitio reali an res efficiaẽ etiã quando possessor fuit suspicatus se posse repelli licet nõ fuerit violenter expulsus.in.l.sequiẽ.§. si tu me.nu.2.ff.de vsuca. fo.55.
5 Vitium rei qualiter sumaẽ.in.l.fluminum.§.vitiũ auteꝫ.nu.2.ff.de dam. infec. fo.20.
8 Vitium furtiuitatis vt purgeẽ quid requiraẽ.in.l.cũ sit.nu.3.C.de vsuca. pro emp. fo.108.
8 Vitium litigiosi an puniaẽ perempta instãtia.in.l.j.nu. 2.C.de prescrip. long.temp. fo.112.
7 Vitium litigiosi nõ afficit rem quominꝰ possit alienari cũ ꝯsensu partis aduerse sed solũ qñ sine ꝯsensu.in.l.j.nu.8.C.cõmu.diui. fo.158.
1 Vitium litigiosi in vniuersalibus cõtrahiẽ per solam citationem ⁊ etiaꝫ in singularibꝰ si sit questio de dominio nõ nisi per litis contest.in.l.diuus pius.nu.7.ff.de peti.here. fo.142.
5 Vitiũ clãdestinitatis nõ afficit rem vitio reali sed ꝑsonali et quid opereẽ istud vitiũ ꝑsonale.in.l.furtũ enim.nu.3.ff.de vsucap. fo.60.
5 Viuens non habet heredem.in.l. prima. numero.2.ff.pro herede. fo.65.
3 Viuus saginat mortuo quid hoc dicere.in.l. heres.nume.2.ff.de acquirẽ. here. fo.95.
5 Vnitas non est numerus sꝫ principiũ numeri.in.l.si quis ante. nu.4.ff.de acqui.pos. fo.43.
4 Vnio quando sit vnius ecclesie cũ altera vel vnius ꝓuincie vel territorij cum altera vel cũ altero ⁊ vna habeat debita altera nõ ꝙ cõmuniceẽ debita.in.l.j.nu.9.ff.de lega.j. fo.2.
4 Vniuersale signum restringitur ad habilia et qui possunt habere locum.in.l.j.§. lex falcidia. nume.3.ff. ad leg.falci. fo.83.
4 Vniuersitas hominũ licet remaneat in vno solo omnibꝰ alijs mortuis secus tamen est in vniuersitate rerum seu corporũ.in.l.si grege leg.nu.7.ff.de leg.j. fo.10.
Vniuersitas hominũ habet iura que extenduẽ ꝓpter mortẽ hominũ sꝫ vniuersitas corporũ nõ habet iura sed dũtaxat illa corpora.ibidem.
5 Vniuersitas quando est cõdemnata ⁊ nõ habet bursam cõmunem vel bona cõmunia seu redditus in quibꝰ possit fieri executio qualiter sit ꝓceden dum.in.l.si se nõ obtulit.nu.3.ff.de re iudicata. fo.67.
4 Vniuersitas quando legatur legatarius nõ admittitur ad petendum nisi

caueat heredi de indẽnitate ⁊ q̃ dicaꝛ vniuersitas iuris.in.l.cũ pater.§.mẽse.nu.3.ff.de leg.ij. fo.58.
1 Uniuersitas lz cõsistat ex pluribus vnius tñ psona oẽs representat.in.l.si municeps.nu.1.ff.qð cuiusqꝫ vniuersi.pcura. fo.99.
Uniuersitatis debitũ nõ pt peti a singulis ð vniuersitate nisi haberet mãdatum ab ipsa vniuersitate. in.l.sicut.§. sed ꝙ vni.numero.1.ff.ꝙ cuiusqꝫ vniuer. fo.100.
1 Uniuersitatis rector vel prior collegij vel alij ppositi vniuersitati dicunꝛ habere generalẽ administrationeꝫ cũ libera.in.l.rescriptũ.§.plerũqꝫ.nu.7.ff.de pact. fo.57.
5 Uniuersitas representãs psonã q̃ nunq̃ pðt dici vixisse q2 nõ est corporalis nec mortalis vt est deus an possit possidere p se ⁊ p aliũ.in l.j.§.municeps.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.41.
1 Uniuersitas q̃ est facti nõ pðt in vno solo remanere.in.l.sicut.§.in decurionibus nu.4.ff.qð cuiusqꝫ vniuer. fo.101.
Si omnes de vniuersitate sint mortui excepto vno ⁊ ille vult effici abbas quo remedio vti debeat cũ nõ possit seipsum eligere.ibi.nu.6.
1 Uniuersitas cõstituit procuratorem ⁊ qñ.in.l.filiusfa.§.veterani.nu.7.ff.de procu. fo.83.
4 Uniuersitas puta hereditas cũ relinquitur p viã legati vel fideicõmissi nõ est differentia nisi q̃tum ad nomẽ nõ q̃tum ad effectus iuris. i.l.j. nu.11.ff.de leg.j. fo.2.
4 Uniuersitas iuris si cui legaꝛ ad que onera teneaꝛ talis.in.l.lucius.§.que marito.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.
1 Uniuersitas est destructa qd erit de bonis ⁊ de possessione bonoruꝫ ⁊ qd in collegio clericorum.in.l.sicut.§.in decurionibus.numero. 8.⁊.10.ff.cuiusqꝫ vniuer. fo.101.
7 Uniuersitatis in cã admittiꝛ qs cũ cautione rati sicut in cã priuatorũ.in l.si.§.hoc.etiã.nu.5.C.de iura.calũ. fo.102.
1 Uniuersitatis qð est nõ est singulorꝫ ⁊ qd si postea dissoluaꝛ vniuersitas.in.l.sed si hac.§.q manumittiꝛ.nu.2.3.⁊.4.ff.de in ius voc. fo.25.
1 Uniuersitatẽ nõ faciũt nec syndicũ pauciores q̃ tres.in.l.j.nu.8.ff. qð cuiusqꝫ vniuer. fo.99.
6 Uniuersitas in deliberatione si fuit legitime cõgregata nõ est de substãtia autoritas rectoris ipsi⁹.i.l.actor a tutore.nu.2.ff.rẽ ratã habe. fo.88.
1 Uniuersitates debẽt habere syndicũ vel curatorẽ qui eas defendat ⁊ qð possint cogi ipm ad cõstituendũ ⁊ qd in cã criminali ⁊ qð in cõtractibus nõ cogãtur facere syndicuꝫ.in.j.§.quibus aũt.nu. 2.3.4.⁊.5.ff. qð cuiusqꝫ vniuer. fo.99.
1 Uniuersitas pðt esse sine rectore vel capite.in.l.nulli permittitur. nu. 2.ff.quod cuiusqꝫ vniuer. fo.99.
1 Plura de vniuersitate vide ibidẽ a nu.3.vsqꝫ ad.8.
Uniuersitatis p debito nõ possunt singulares persone ipsius capi administratores sic vt syndicus ⁊ tutor ⁊ curator p debito pupilli ⁊ qñ etiam singulares ð vniuersitate possunt capi.i.l.sicut.§.si quid.nu.2.3.4.5.⁊.6.ff. qð cuiusqꝫ.vniuer. fo.100.
4 Uniuersitas cũ sit persona ficta nõ hꝫ animã ideo nõ pt excõmunicari lꝫ possit interdici.in.l.municipibus.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demõ. fo.81.
7 Uniuersitas ð facili recipit incremẽtũ.i.l.j.nu.6.C.ð iurisdi.om.iu.f.121.
1 Uniuersitas aliqua si iurauit aliquid facere deinde oẽs sunt mortui ⁊ alij sint subrogati nõ sunt periuri lꝫ nõ faciant ⁊ lꝫ remaneãt obligati.in.l.proponebatur.nu.5.ff.de iudi. fo.131.
1 Uniuersitas cũ sit domina qð possit cõstituere pcuratorẽ ⁊ etiã syndicũ ⁊ actorẽ.in.l.itẽ eorꝫ.§.sed si ita.nu.2.ff.qð cuiusqꝫ vniuer. fo.100.
1 Uniuersitas esse an desinat qñ nullus de vniuersitate remãsit.in.l.sicut.§.in decurionibus.nu.7.ff.qð cuiusqꝫ vniuer. fo.101.
1 Uniuersitates ciuitatis castri seu ville sunt de iure gentiũ regulariter approbate.in.l.ex hoc iure.nu.7.ff.de iusti.⁊ iur. fo.4.
4 Uniuersitas qñ per se vult aliquẽ actũ facere potest per suum decretũ nec est necesse ꝙ constituat syndicum ad hoc.in.l.j.§. fuit quesitum.numero.4.ff.ad treb. fo.98.
1 Uniuersitas qualiter trahit ad se ea q̃ alias de p se nõ trãsirẽt:in.l.j.nu.11.⁊.12.ff.de offi.eius cui manda.est iurisdi. fo.14.
Uniuersitas aliud est aliud generalitas.ibi.nu.12.
3 **Unum** qui vult censeꝛ velle aliud sine quo illud velle nõ pðt. in l.nec is.§.heres.nu.5.ff.de acqui.pos. fo.89.
3 Unum qui vult cẽsetur velle aliud sine quo illud esse nõ pðt.in.l.illud.nu.2.ff.de acqui.here. fo.101.
5 **Uocabuli** etymologia allusio ⁊ expositio ꝙ ideꝫ importãt.in.l.j.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.38.
1 Uocari in ius qui nõ possint sine venia.in.l.generaliter.nu.1.⁊ seq.ff.de in ius vocan. fo.26.
1 Uocari.in ius tria genera personarũ nõ pñt de quibus.in.l.qinqꝫ litigandi.§.pretor.nu.1.ff de in ius voc. fo.25.
4 **Uoluntas** vltima qualiter nõ debeat pẽdere ex alieno arbitrio.in.l.quẽ heredi.nu.4.ff.de re.du. fo.67.
Quid si testator posuit in declaratione heredis ⁊ executoris ⁊ ipsi inuicẽ discordant.ibi.nu.5.
8 Uoluntas vltima obscura qñ declaratur sufficiũt duo testes. in.l.j. nu.3.C.de codicil. fo.72.
4 Uoluntatis defuncti declaratio in legatis q̃ sunt fauorabilia cõmittiꝛ heredi nõ sic in iudicijs.in.l.si qs a filio.§.si qs pr̃es.nu.2.ff.de leg.j. fo.12.
7 Uoluntas nuda q̃ dicatur ⁊ an ex ea possit agi vt res tradita retradaꝛ.i.l.j.nu.4.C.qñ lice.ab empt. fo.209.
3 Uoluntas in mẽte retẽta diciꝛ poti⁹ cogitatio vel ppositũ vel destinatio q̃ dicaꝛ volũtas.in.l.recusari.nu.2.ff.de acquirẽ.here. fo.107.
3 Uoluntatis mutationẽ que dicãtur impedire.in.l.si cũ dotẽ.§.eo aũt. nu.9.ff.sol.mat. fo.17.
3 Uoluntatẽ semel affuisse nõ sufficit nisi etiã duret tpe quo actus celebraꝛ in.l.qui seruũ.nu.2.ff.de acqui.here. fo.97.
8 Uoluntas vltima nõ irritaꝛ lꝫ ille cui⁹ arbitrio fuerit cõmissa nõ declaret vel nõ arbitreꝛ.in.l.si duob⁹.§.sed ⁊ si.nu.2.C.cõmu.de lega. fo.85.
Quid in cõtractibus.ibi.
3 Quod presumaꝛ qs perseuerare in eadẽ volũtate.in.l.qui testõ.§. furios⁹ nu.3.ff.de testa. fo.38.
2 Uoluntas vltima in seruitute de qua qs credebat mori nõ reuocaꝛ p reconualescentiã.in.l.nõ oĩs.nu.4.ff.si certũ petatur. fo.11.
1 Uolũtas vltima postq̃ cessit dies nõ pðt stare in pẽdẽti ⁊ qd anteq̃ dies cessit.in.l.receptũ est.nu.5.ff.cõmu.predio. fo.167.
1 Uoluntatis vltime quatuor species.s.testm̃:codicilli:donatio cã mortis:⁊ mortis cã capio.⁊ etiã in duobus vltimis ꝙ habeat locũ ius accrescẽdi.in.l.cũ hi.nu.7.ff.de transac. fo.73.
6 Uoluntas vltima an possit cõferri in voluntatẽ heredis.in.l.cẽtesimis.§.si ita.nu.2.ff.de verb.obli. fo.17.
3 Uoluntas est affectio animi vel naturalis motus animi ad aliqd inclinatus.in.l.gerit.nu.9.ff.de acqui.here. fo.105.
2 Uoluntas patris vel dñi precedẽs principaliter inducit actionẽ qð iussu sed secũdario actionẽ de in rẽ verso ⁊ qd si volũtas sequatur.in.l.si res domino.§.qð seruus.nu.2.ff.de in rẽ verso. fo.94.
8 Uolũtas daꝛ intelligi scð.i.l.reprehẽdẽda.nu.3.C.de insti.⁊ substi.fo.46.
1 Uolũtas ⁊ cõsensus pðt exprimi sine verbis ipso facto.in.l.de quib⁹.nu.9.ff.de legi. fo.12.
Uoluntatẽ exprimere facto interdũ plus est q̃ verbis.ibi.
3 Uolũtas nuda que dicaꝛ.in.l.gerit.nu.7.ff de acquirẽda heredi. fo.105.
4 Uolũtas illa diciꝛ euidẽs q̃ pbatur per cõiecturas a.l.approbatas.in.l.lꝫ imperator.nu.9.ff.de leg.j. fo.29.
8 In questione volũtatis defuncti qualiter recurraꝛ ad iudicẽ vt declaret.in.l.volũtatis.nu.1.C.de fideicõ. fo.81.
1 Uolũtatẽ nõ hꝫ qui ignorat.in.l. legitimã.nu.2.ff.de peti.here. fo.143.
4 Quid admittiꝛ cõtra volũtatẽ multomagis ſm volũtatem.in.l.titia.§.lucius.nu.2.ff.de leg.ij. fo.61.
3 **Uotum** ex sola deliberatione perficiꝛ ⁊ obligat vouentẽ etiã si si nõ pcessit ad exteriora verba vel facta.i.l. mutũ. nec nu.3.ff.de acqui.here. fo.86.
2 **Usucapiendi** cõditio nõ trãsfertur ex cã habili q̃ speratur subsistere sꝫ bñ ex titulo p suo.in.l.oĩa que.nu.3.ff.si cer.peta. fo.6.
5 Usucapio quid sit.in l.vsucapio est.nu.1.ff.de vsuca. fo.53.
3 Usucapio cepta cũ titulo contra me absente cã reip.⁊ cõpleta me postea reuerso ⁊ tacite nõ possum petere resti.in integrũ ex tit.ex quib⁹ cau.maio. nisi restabat modicũ tp̃s infra qð commode agere nõ potui.i.l.diuortio.§.nõ solũ.nu.4.ff.solu.mat. fo.9.
5 Usucapio nõ impeditur qñ possessio pcedit titulũ lꝫ nõ habeaꝛ ab codeꝫ a quo habeꝛ titulus.in.l.ij.§.si a pupillo.nu.5.ff.p empto. fo.63.
5 Usucapit rem suam nemo qñ erat irreuocabiliter sua al's secus.in.l.sequitur.§.lani.nu.2.ff de vsuca. fo.55.
1 Usucapione vel prescriptione cõpleta desinit qs habere publicianã.in.l.item vidẽdũ.§.nũc videmus.nu.5.ff.de peti.here. fo.145.
8 Usucapio qñ pcedat ⁊ q ñ vsucapiẽdi cõditio in rub.n.1.C.de vsuc.f.108.
5 Uusucapio vel prescriptio lõgi tpis ad hoc vt pcedat qð sint necessaria in.l.celsus libro.nu.9.ff.de vsuca. fo.58.
Ex titulo diuisionis extraiudicialis non vsucapiꝛ id qð alicui traditur tanq̃ suũ sed bene vsucapitur id qð tradiꝛ tanq̃ tradẽtis vel ex alio titulo.in.l.cũ solus heres.nu.2.ff.de vsucapi. fo.59.
Usucapere an possit habẽs titulũ ab vno ⁊ possessionẽ ab altero.ibi.n.5.
5 Usucapio an possit incipi ⁊ hereditas augeaꝛ in quesitis per seruũ ex causa peculiari hereditate iacẽte.in.l.si is qui.nu.5.ff.de vsuca. fo.57.
5 Usucapio occidit dominiũ alterius.in.l.possideri aũt.§.ex pluribus.nu.4.ff.de acqui.pos. fo.41.
1 Usucapio triẽnij que fauore vsucapiẽtis inducta est nõ interrũpiꝛ p cõtestationẽ litis.in.l.si.nu.5.ff.de eo per quẽ fac. fo.38.
5 Usucapere ad hoc vt qs possit lꝫ requiratur titulus vt possessio nõ tñ requiriꝛ ꝙ illa possessio peruenerit ad eum occasione illius tituli.i. l.si is q.§.si quis bona.nu.2.ff.de vsuca. fo.57.
5 Superueniens scia post vsucapionẽ ceptam qñ eã interrumpat.in.l.si ancillam.nu.2.ff.pro suo. fo.66.
8 Usucapio tpis perfecti vel plusq̃ perfecti nõ hꝫ locum in seruo fugitiuo.in.l.j.nu.2.3.⁊.10.C.de ser.fugi. fo.2.
5 Usucapio an semper requirat traditionem.i.l.si non traditaꝫ.nu.1.ff.pro lega. f.66.

5 Usucapio cepta contra defunctũ finitur hereditate iacente.in.l.fi.§.post mortem.nu.3.ff.de vsuca. fo.62.

8 Usucapiendi vel prescribendi causaz quando det nõ dominus. in. l.i.nu.2.C.de vsuca.pro emp. fo.108.

5 Usucapere ad hoc vt quis possit non requiritur ꝙ sciat se habere titulũ si tñ re vera habeat nec requiritur ꝙ credat se nũc effectum dominum dũ tñ credat se effici posse in futurum ex euentu cõditionis.in.l.ij.§.si sub cõdi.nu.3.ff.pro empto. fo.63.

Usucapio an impediatur si facta est traditio defũcto ex vna causa sed he res putat factam ex altera.ibi.nu.4.

1 Usucapio vel prescriptio si est cepta p defunctũ ⁊ cõpleta per heredem tunc non datur heredi hec actio ad talem rem vsucaptam vel prescriptã sed potest eam vendicare propria sua actione.in.l.item videndum. §. nũc videmus.nu.4.ff.de peti.here. fo.145.

Ex superuenienti iure efficitur heres deterioris conditionis quãtum ad hoc vt desinat habere hanc actionem quando acquirit aliam fortiorem qua potest suo noĩe intentare.ibi.nu.6.

4 **Usufructuarius** non facit fructus suos nisi cautionẽ pstiterit de vtendo arbitrio boni viri ⁊ tñ si sciente ⁊ patiente ꝓprietario vsus est nõ prestita cautione facit fructus suos.in.l.peto luciũ.§.fratre.nu.4.ff.de leg.ij. fo.56.

7 Usufructuarius si emit proprietatem a dño ⁊ sic extinguit vsusfructus et per vicinum vel ꝓpinquum fuit retractata emptio ex forma statuti an vsufruct⁹ extinct⁹ reuiuiscat.in.l.si maritus.nu.3.C.de inoffi.testa. fo.133.

5 Usufructuari⁹ tenet reficere domũ fructuariã et quas expẽsas recuperet et quid si est pauper.in.l.dãni infecti.§.ei cui⁹.nu.2.ff.de dam.infec.fo.19.

7 Usufructuarius si nõ prestitit cautionem de qua.in.l.vsufructu.C.de vsufruc.et tamen percepit vsumfructũ an teneat eos restituere tanꝙ indebite perceperit.ibi.nu.2. fo.149.

Si non reperiant fideiussores an stetur iuratorie cautioni cum hypotheca bonorum.ibi.nu.3.

1 Usufructus quo ad vsufructuarium ꝙ nõ dicat seruit⁹ sed quedam commoditas seu facultas ⁊ qualiter agat cõtra impediẽtem vti.in.l.ij.§. recte nera.nu.2.ff.si serui.vendi. fo.168.

5 Usufructuarius quando possit nouũ opus nuntiare ꝓprio nomine.in.l.j.§.vsufructuarius.nu.2.ff.de ope.no.nun. fo.3.

Quid in habente seruitutem predialem.ibi.nu.3.

7 Usufructuarius deteriorãs rem ita potest expelli sicut emphyteota ⁊ interesse refundit.in aut.qui rem.nu.3.C.de sacrosan.eccle. fo.11.

8 Usufructuarius si legat an et quando valeat legatũ.in.l.vxor patrui.nu.2.C.de lega. fo.76.

5 Usufructuarius primo loco requisitus si fuit cõtumax in satisdãdo qualiter petens ⁊ ad quid poterit prosequi cõtra eum si fuit requisitus ꝙ caueret pro suo iure tantũ ⁊ quid si etiã pro iure ꝓprietarij.in.l.hoc amplius.§.celsus recte.nu.5.ff.de dam.infec. fo.13.

Qualiter fiat missio ex secundo decreto in suo iure.ibi.nu.6.

Quid si nõ vult prosequi contra ipsum fructuariũ cõtumacem an possit prosequi cõtra proprietarium vt caueat.ibi.nu.7.

Eo casu quo propter cõtumaciam fructuarij venerit quis cõtra ꝓprietarium ⁊ caueat qualiter succurratur ꝓprietario cõtra fructuariũ ⁊ quid si fructuarius non fuit requisitus.ibi.nu.9.et.10.

1 Usufructuario nõ competit vtilis cõfessoria pro seruitute debita fundo ⁊ quare.in.l.ei qui pignori.nu.2.ff.de serui. fo.158.

4 Usufructus vnius fundi si cui est legatus qñ poterit intẽtare ꝯfessoriam cõtra legatarium alterius fundi nõ pro seruitute itineris sed pro suo iure vsusfructus.in.l.seruũ filij.§.si duos.nu.2.ff.de lega.j. fo.19.

4 Usufructus est seruitus diuidua licet cetere tam reales ꝙ̃ personales dicantur indiuidue.in.l.j.§.si vsufruc.nu.2.ff.ad leg.falci. fo.84.

2 Usumfructũ rerũ que vsu cõsumunt habẽs qui nõ est ꝓprie vsusfuct⁹ cũ in ipsum trãsferat dominium dictarũ rerũ tenet prestare cautionem de restituendo tantundem non autem idem corpus finito vsufructu. in.l.partis.nu.2.ff.de prescrip.ver. fo.127

8 Usufructus qui est seruitus personalis prescribitur longo tpe.in.l.cũ in longi nu.6.C.de prescrip.lon.temp.x.vel.xx.an. fo.113.

8 Usufructus non acquiritur patri in feudis regalibus per filium acquisitis ab imperatore vel rege.in.l.cũ multa.nume.2.C.de bo.que lib.fo.104.

2 Usumfructum si a me nõ habuisses de iure vel de facto sed tua industria an ego condicam a te fundum pleno iure et an possis excipere de iure fructuarij.in.l.indebiti.§.sed ⁊ si.nu.12.ff.de condi.indebi. fo.43.

5 Licet quis nõ sit in possessione ciuili vel naturali ꝙ nõ sequatur ergo non habet vsumfructũ.in.l.permisceri.nu.2.ff.de acqui.pos. fo.53.

6 Usufructus cõstitutus sicut finitur morte ita ⁊ actio psonalis cõpetens pro vsufructu constituendo.in.l.stipulatio ista.§.si quis ita.nume.2.ff.de verbo.oblig. fo.14.

4 Usufructus quãdo reuertit ad ꝓprietatẽ dicit ꝓprietarius in illo habere causam lucratiuã quando pro illo nunꝙ̃ aliquid soluit alias ꝯtra.in.l.non quocũꝗ.§.fundus mihi.nu.2.ff.de leg.j. fo.31.

1 Usufructuarius emphyteota cõductor seu inquilinus quos dñs propria autoritate deiecit qualiter agere debeant cõtra dñm.in repe.l.si de vi.nu.16.ff.de iudi. fo.123.

5 Usufructus qui est ius personale ⁊ debetur a re persone quasi possessio retinetur per ipsam personã que habet animũ qui potest esse cõtinuus licet actus eius corporalis sit discontinuus ⁊ qd possit prescribi sicut res corporalis.in.l.iusto.§.nõ mutat.nu.2.ff.de vsucap. fo.62.

7 Usufructuarius in quibus sit tanꝙ procurator in rem suam.in.l.cum ad.nu.2.C.de vsufru. fo.149.

Usufructuarij morte licet extinguat vsusfructus si tamen heredes eius tenuerint fundũ tanꝙ ꝓprietarij fingunt tamen tenuisse ⁊ possedisse eo modo ⁊ forma quib⁹ tenebat defunct⁹.in.l.neꝗ fructuariũ.nu.2.C.eo.fo.150.

Usufructus cõductio finitur morte cõductoris. in.l.si domina. nu.2.C.de vsufru. fo.eo.

Quid in locatio proprietatis.ibi.nu.3.

7 Usufructus si relitus alicui vsꝗ ad certum tempus non finitur per mortem vsufru.ante illam diem vel tempus.in.l.ambiguitatem. nume.2.C.de vsufru. fo.150.

Usufructus nouus an erit in persona heredis.ibi.nu.3.

Usumfructũ si reliqui tibi duraturũ per decem ⁊ post decem annos eundem vsumfruc.reliqt titio ⁊ tu mortuus es anteꝙ lapsum esset illud tempus an titius statim admittet.ibi.nu.4.

Quid si legatus sit vsufru.vxori quousꝗ vitã vidualem seruauerit ⁊ post eius mortem fuit relictus titio ⁊ postea vxor trãsiuit ad secũda vota an titius debebit expectare quousꝗ viuat.ibi.nu.5.

5 Usufructuarius si expellat de sua naturali vel alteri tradat an priuat proprietariũ sua ciuili.in.l.peregre.§.quib⁹.nu.6.ff.de acqui.posses. fo.52.

Quid in eo qui tenet precario.ibi.

7 Usufructuarius quando petit vsumfru.⁊ nõ offert cautionem nõ tamẽ debet reus absolui sed cõdemnari sub cõditione si vsufru.prestiterit cautionem.vt in.l.j.nu.5.C.de vsufru. fo.149.

4 Usumfructũ habens in fundo finiturũ eius morte si ipsum legat ⁊ postea nactus est ꝓprietatem ꝙ non debeatur ꝓprietas legatario sed vsusfruct⁹ sic et quid si legauit ꝓprietatem nudaz ⁊ postea nactus sit vsumfructũ.in l.qd in rerũ.§.si vsumfrctũ.nu.4.ff.de leg.j. fo.10.

2 Usufructus quãdo extinguat si res tua in qua aliquis habet vsumfructũ mutata est per te in aliam speciem vel formã.in.l.si ꝯuenerit.§.si quis.nu.7.ff.de pig.actio. fo.74.

7 Usufructus omniũ bonorũ si relinquit censet etiã relictus de nominib⁹ debitorum seu de his que ab eis debent postꝙ fuerint exacta.in.l.1.nu.4.C.de vsufru. fo.149.

6 Usufructus quare sit diuiduus.in.l.stipulationes nõ diui.nu.6.ff.de verbo.obliga. fo.31.

4 Usufructus si in fundo legato erat alienus non videt testator legasse nisi ius qd habebat.s.nudam ꝓprietatẽ sicut ecõuerso.in.l. meuius.§.fundo legato.nu.7.ff.de leg.ij. fo.54.

6 Usufructus in persona mea cõstitutus vel obligatus psonalis pro ipso cõstituẽdo nõ potest per me in aliũ transferri sine volũtate domini vel debitoris.in.l.si vsusfructus.nu.5.ff.de noua. fo.61.

4 Usumfructũ vel vsum si alius habebat in fundo quem tibi legaui an heres meus tenebitur illũ redimere ⁊ ipsum tradere pleno iure.in.l.seruo.§.si fundus.nu.2.ff.de leg.j. fo.27.

7 Usufructus quanto tpe prescribat.in.l.ij.nu.2.C.de serui.⁊ aqua.fo.152.

Usufructus quem habet pater in bonis aduẽtitijs an extinguat rei mutatione sicut extinguit alius vsusfructus.in.l.excipitur.§.si autem. nu.5.C.de bo.que libe. fo.104.

1 Usumfructũ constituere possum pro indiuiso in parte mea fundi.in.l.ij.nu.4.ff.de serui. fo.155.

Usumfructum si vnus habet alter ꝓprietatem in fundo an alter ipsorum possit imponere seruitutẽ altero inuito.ibi.nu.5.

3 Usumfructũ si quis inciperet habere in calendis octobris ⁊ finiret in calendis februarij fructus per eum percepti sunt illius insolidũ.in.l. diuortio.nu.2.ff..sol.ma. fo.7.

3 Usufructuarius an teneat conductori si expellat.in.l.si filio.§.si vir.nu.3.ff.sol.mat. fo.21.

7 Usufructus si est legatus filiofami.quid acquiratur patri cum aduentitijs acquiratur proprietas filio et vsufruc. patri.in.l.fin.numero.2.C.de vsufruc. fo.151.

2 **Usura** est quicquid accidit sorti etiã si est diuersi generis vel qualitatis.in.l.rogasti.§.si tibi.nu.4.ff.si cer.petatur. fo.9.

Usura est quicquid apponitur vltra sortem in cõtractu mutui vel presumitur in fraudem vsurarum adiectum.ibi.nu.5.

2 Usuras tibi soluere si iuraui soluẽdo libere ⁊ iuramẽto nihilominus possum eas repetere.in.l.neratius.nu.3.ff.de condi.indebi. fo.53.

1 Usure non veniunt in actionibus bonefidei quando possessor bonefidei non est in mora.in.l.item veniunt.§.preter.hec.numero.8.ff.de petitione hered. fo.147.

8 Usure vsurarum sunt prohibite.in.l.sancimus.numero.2.C.de vsuris rei iudica. fo.123.

7 Res vendita si remansit penes venditorem ad commodum emptoris an nihilominus emptor teneat ad vsuras pretij nõ soluti a die cõtractus celebrati.in.l.vsuras.nu.2.C.de vsur. fo.195.

Si cũ esses debitor meus in diem qr nõ soluisti oportuit me capere pecu-

niam ad vsuras an tenearis mihi eas restituere.ibi.nu.3.
Tres casus in quibus debitori nõ prodest deponere pecuniam debitam vt euitet periculum interitus vel nõ teneatur ad vsuras.ibi.nu.4.
Usure indebite solute quando computentur in sortem vel repetantur in l.q̃uis nu.2.C.de vsur. fo.196.
7 Usura non solum potest consistere in pecunia sed etiam in alia re.in l.cuz non.nu.2.C.de vsur. fo.197.
Usura dicit̃ quicquid accepit sorti etiam si factũ vel emolumẽtũ sit.ibi.
Si mutuatur agricole pecunia q̃ non possit mutuans ab eo exegere pro vsura nisi vnam siliquam pro quolibet solido seu auro ⁊ quid sit siliqua in aut.ad hec.nu.2.C.de vsur.ibi.
An istud habeat locum in aliĳs personis.ibi.⁊.nu.3.
Usure sint permisse de iure canonico vsq; ad modũ.d.auten.ad hec.C.eo.
Usura nautica an sit permissa.ibi.nu.5.
7 Usura non solum potest consistere in pecunia sed etiam in alia re estimabili ⁊ reducibili ad pecuniam in.l.si ea pactione.nu.3.C.de vsur. fo.197.
2 Usure indebite solute põt hodie repeti in curia seculari in.l.si non sortem nu.4.ff.de condi.indebi. fo.45.
Usura quelibet quantũcunq; pauca hodie dicitur indebita omni iure lz interueniat etiam stipulatio ⁊ quod de facto seruet̃ contrarium.ibi.nu.5.
Ubi contingit dubitatio an sit vsura vel nõ de isto articulo non potest iudex secularis cognoscere sz ad curiam ecclesiasticam fiet remissio.ibi.n.6.
8 Usure contractus nõ currũt durãte tẽpore quadrimestri nisi iudex in sententia sua expresse disponat c̃riũ in.l.j.n.3.C de sent.q̃ sine cer.quãti.f.119.
Si debitum non erat vsurarium an possit iudex cõdẽnare ad vsuras si nõ soluatur quantitas in qua condemnauit.ibi.nu.4.
2 Usure certissime que sint in.l.iulianus.§.item papi.nu.2.ff.de actio.emp. ⁊ vendi. fo.110.
7 Usure que decurrant tempore quo durat litigium an possint in iudicium deduci vel peti.in.l.j.nu.8.C.de iudi. fo.104.
2 Qui succubuit in sorte nõ admittit̃ ad petendũ vsuras in.l.egi tecum.§.item si.nu.2.ff.de excep.rei iudi. fo.83.
2 Usure ex mora veniũt in actiõe pignoratitia ⁊ qualiter creditor dicatur in mora in.l.q̃uis.§.si creditor.nu.3.ff.de pigno.acti. fo.72.
2 Usura non est si commodo tibi pecuniam non vt consumas sed vt diues appareas licite possum recipere mercedem in.l.sed mihi.§.non potest.n.3.ff.commo. fo.67.
2 Usure nõ possunt peti iure actiõis ex vẽdito sed bene iudicis officio mercenario ⁊ quid hodie de iure canonico in.l.iulianus.§.ex vendito.nu.3.ff.de act.emp.⁊ ven. fo.110.
6 Usura dicit̃ pena ⁊ q̃si in.l.cum stipulanti.nu.2.ff.de verb.oblig. fo.25.
Usura de iure canonico non est permissa et quid in pena.ibi.nu.4.
2 Usure in iudicio stricti iuris non veniunt nec ex tempore more nec litis contestate nisi interuenerit stipulatio in.l.cum fundus.numero.4.ff.si cer.peta. fo.15.
Usure an hodie sint prohibite de iure ciuili: ⁊ quando possint peti.in.l.j.nu.12.C.de sum.tri. fo.4.
1 Usure quando debentur ex stipulatione põt p se peti sed quando officio iudicis secus in.l.si pupilli.§.videamus.nu.3.ff.de neg.gest. fo.104.
Usure qualiter veniant in actione neg.gest.ibi.nu.3.
1 Usura dicitur pena quando debetur vel exigitur propter moram et põt pluries cõmitti sed stipulatio penalis semel tantum esse mittitur in.l.qui sine.nu.4.ff.de neg.gest. fo.110.
2 Usure possunt dici reddite pecunie in.l.titius sempro.nume.3.ff.de prescrip.ver. fo.129.
2 Usure etiam si mutuans suscipiat in se periculum pecunie mutuate q̃ nõ sint licite ⁊ quid si etiam recipiat periculum lucri in.l.si is qui.§.si quem.nu.2.ff.commo. fo.70.
7 Usure desinunt currere in actionibus bonefidei lata sentẽtia vsq; ad quatuor menses quibus elapsis incipiunt deberi vsure legales.s.centesime in l.in bonefidei.nu.2.C.de vsur. fo.197.
1 Usure fructuũ ⁊ sic accessio accessionis possunt venire in actione vniuersali ⁊ bonefi.sed in actiõe speciali ⁊ stricti iuris nõ sicut nõ debẽt esse vsure vsurarũ in.l.heres.§.fructuũ.nu.2.ff.de peti.heredi. fo.152.
7 Usure in quibus casibus etiam hodie non computentur in sortem seu fructus in.l.j.nu.2.C.de pigno.act. fo.182.
Quid si res fuit vere vendita tamen in fraudem vsurarum vt pro maiori pretio q̃ uã valeat propter terminum quem venditor fecit emptori de soluendo.ibi.nu.3.
7 Usurarĳ qui exignnt puisionem de duplo vere sortis ⁊ postea totũ petũt q̃ debeant cadere a vera sorte probato q̃ sit de duplo vere sortis.in.l.si.nu.2.C.de plus peti. fo.181.
7 Usurarius si mutuauit tibi centum que remisisti per annum ⁊ soluisti vsuras deinde restituisti sortẽ ⁊ recuperasti pignora ⁊ fecit tibi quetationem de pecunia mutuata ⁊ nũc agis cõtra eũ ⁊ repetis vsuras an sufficiat probare per presumptionẽ in.l.j.nu.7.C.de probationtbus. fo.164.
4 Usurarius manifestus dicitur ille contea quem per coniecturas est probatum non expresse in.l.cum propone.nu.3.ff.de leg.ĳ. fo.52.
1 Usurarius licet desinat exercere vsuras tamen potest compelli ad edendũ codicẽ suũ quẽ primo fecerat in.l.pretor ait.§.etiam.nu.1.ff.de eden.f.48.
1 Usurarius debet cõpelli ad restitutionẽ vsurarũ in illo loco vbi tenuit altare paratũ nõ in alio dz tñ restituere etiã hominibus aliorũ locorũ.in.l.pretor.§.etiã is.nu.3.ff.de eden. fol.eo.
7 Usurarĳ licet faciant cantare instrumentum vsurarium in personaz vxoris vel alterius coniuncti ne rescindatur propter vsurariam prauitatem quod hoc eis non prosit.in.l.si per impressionem.numero.2.C.quod metus causa. fo.76.
Usurarius si retinet ad banchũ suũ aliquã pcuratorẽ vel actorem cũ salario nõ põt cõueniri ad restitutionẽ vsurarũ nisi dñs.in.l.si qs.§.si procurator.nu.2.ff.q̃ quisq; iur. fo.22
Quod secus si in tutore vel curatore.ibi.
2 Usuarius non põt alteri locare cũ nõ faciat oẽs fructus suos sicut vsufruc.sz vtat̃ ſm exigentiã persone sue in.l.locare.nu.2.ff.loca. fo.121.
7 Ad vsuarium fruct⁹ oẽs vel redditus nõ ptinẽt sz q̃tum sufficit ad vsuz ⁊ ad sustentationẽ ipsius ⁊ sue familie nec ad ipm ptinet colere fundum ⁊ quid possit facere.in rub.nu.2.C.de vsufr. fo.149.
5 Utilitas publica pfert̃ priuate.in.l.de pupillo.§.si qs riuos.nu.3.⁊.4.ff.de no.ope.nun. fo.5.
6 Utilitas publica suadet maleficia puniri.in.l.si a reo.§.illud.numero.2.ff.de fideius. fol.60.
3 Utilitas publica vertit̃ vt testamẽta mãdent̃ executioni.in.l.gallus.§.qd si is.nu.3.ff.de libe.⁊ posthu. fol.53.
2 Utile per inutile nõ vitiat̃ in separabilib⁹.in.l.certi cõdictio.§.quoniã.nu.3.ff.si cer.pet. fo.7.
7 Utile per inutile vitiat̃ q̃ñ põt separari ⁊ nõ habent inuicẽ dependẽtiaz.in.l.si ex falsis.nu.3.C.de transac. fo.58.
6 Utile per inutile non vitiat̃ in his que sunt separabilia.in.l.si mihi ⁊ titio.nu.2.ff.de ver.oblig. fo.29.
6 Utile per inutile nõ vitiat̃ quando sunt separabilia.in.l.j.§.si stipulanti.nu.7.ff.de ver.obli. fo.7.
5 Utile per inutile an vitiet̃.in.l.si finita.§.ex hoc edicto.num.2.ff.de dam.infecto. fo.15.
3 Uulneratus si nõ adhibuit medicũ cũ posset nõ presumit̃ mortuus ex eo qd vulnus esset mortale sed q2 nõ fuit curatũ ⁊ sic vulnerãs nõ dz decapitari sz puniri de vulnere.in.l.si ab hostibus.§.si vir.nu.3.ff.solu.mat. fo.12.
5 Uulnerat⁹ si qs fuit mortifere in vno mẽse ⁊ moriat̃ in alio dz in accusatione poni mensis vulneris quasi in illo mortuus ⁊ tũc si facta fuit pax de tali vulnere censet̃ etiã facta de homicidio quasi idẽ sit cũ vulnere.in.l.dãni infecti.§.sabini.nu.2.⁊.3.ff.de dam.infec. fo.19.
5 Accusari põt qs de homicidio ⁊ inquiri etiã anteq̃ vulneratus sit mortuus.in.l.dãni infecti.§.sabini.nu.3.ff.de dam.infec. fo.eod.
1 Uulnurato nõ credit̃ etiã in articulo mortis cõstituto si dicat talẽ ipsuz vulnerasse.in.l.ĳ.§.si absens.nu.6.ff.si ex noxa.cau. fo.37.
8 Uxor subtrahẽdo rẽ viri nõ dicit̃ cõmittere furtũ ppter pmiscuũ vsuz quẽ hz cum ea in rebus suis sz tenet̃ actione rerũ amotarũ.in.l.de his que.nu.2.C.de fur. fol.8.
8 Uxoris stupro facto durante viduitate offenditur defunctus sicut ex altero comisso ipso viuente ⁊ an debeat perdere dotem sicut per adulterium commissum durante matrimonio.in.l.fideicõmissum.numero.4.C.de fideicommis. fo.83.
8 Uxor an teneat̃ sequi virũ si peregrinat̃ vel recedit de pprio domicilio.in.l.q manumittunt̃.nu.3.C.de ope.liber. fo.13.
7 Uxor si ad instãtiam mariti faciat aliquẽ cõtractũ sup bonis suis nõ presumit̃ hoc ipso fecisse p metũ nisi pbet̃ q̃ cõsueuerit inferre vxori metũ.in l.ad inuidiã.nu.3.C.qd met.cau. fo.76.
7 Uxor testatoris credẽs hereditatẽ mariti ptinere ad fratres mariti propter affectionẽ q̃ hz ad eos si renittat eis legata a marito facta ⁊ postea apparet q̃ hr̃ditas ptinet ad aliũ talis remissio sibi nõ nocet.in.l.si actionem.nu.3.C.de pac. fo.44.
6 Uxori si maritus relinquit vsumfructum omnium bonorum si dotem suam non petierit ab heredibus vel quousq; non petierit ⁊ hr̃des velint potius sibi soluere dotẽ quã quod illa habeat vsumfruc.⁊ offerunt ei dotem ⁊ ipsa recipiat an perdet vsumfructum.in.l.amplius.nu.2.ff.rem ra.haberi. fo.88.
7 Uxor.Acquisita p mulierẽ presumunt̃ acquisita de bonis viri p euitando suspitionẽ turpis questus põt tñ pbari cõtrariũ.in l.siue possidetis.nu.10.C.de proba. fo.167.
1 Uxor licet teneat̃ lugere maritũ sponsa tñ p verba de futuro nõ tenet̃ lugere sponsum nec in habitu.in.l.vxores.nu.3.ff.de infa. fo.80
Idem in vxore contracto matrimonio per verba de presenti nondum tñ ducta.ibi.nu.4.
3 Uxorem q̃ñ testator reliquit dominã ⁊ vsufructuariã quousq; vixerit et post eius mortem instituit alium heredẽ q̃ etiã si vxor phibet possit administrare sine preiudicio vxoris in his q̃ cõcernunt cõmodum hereditatis ⁊ etiaz creditorum dummodo petat bonorũ pos.in.l.si quis instituat̃.nu.3.ff.de here.insti. fo.67.
2 Uxor relicta ⁊ grauata de distribuẽdis fructib⁹ q superũt vltra vitã suã inter paupes an p̃us deducat dotẽ.in.l.peculiũ.nu.2.ff.de pecu. fol.89.

4 Uxori si quis legauit totum frumentũ qđ habebat in domo ⁊ postea superuixit ⁊ cõsumpsit ⁊ aliud postea subrogauit ꝙ subrogatũ debeat vxori.in.l.lucius.nu.3.ff.de leg.ij. fo.61.
3 Uxor si promisit dotẽ ⁊ nõ soluit eam integram nõ tenet maritus sibi ad alimenta secus si dos nõ esset promissa.in.l.si cuꝫ dotem.§.sinautẽ.nu.4.ff.solu.matri. fo.17.
3 Uxoris sue ventrem qui erat pregnãs q instituit vel simpliciter instituit posthumũ ⁊ sciebat vxorẽ pregnantẽ censet fecisse solũ de illo q nascet ex illo partu.in.l.placet.nu.2.ff.de libe.⁊ posthu. fo.44.
Uxoris ventrem qñ instituit tunc etiã si plures nascant simul oẽs cẽsent instituti ⁊ quid in exheredatione.ibi.nu.3.
7 Uxor que est in potestate mariti interdũ est etiã sub cura alterius curatoris ⁊ sic nõ põt celebrare cõtractum cũ cõsensu mariti tamen sine cõsensu curatoris.in.l.quam pro.nu.2.C.si sepi.in integ.postu.resti. fo.89.
8 Uxor lꝫ transeat in potestatẽ viri quo ad obsequia matrimonialia non tñ exiit de patria potestate quo ad iura ipsius potestatis ⁊ an quicqd acquiratur per ipsam filiam maritatam acquirit patri quo ad vsumfru. in.l.j.nu.3.C.de bo.que libe. fo.102.
8 Uxor alterius si requireret adulterari nõ delinquit si dat aures ⁊ postea reuelaret marito vt maritus illũ requirentẽ faceret verberari. in.l. si quis seruo.nu.2.C.de fur. fo.11.
4 Uxorem dñam ⁊ vsufru.si maritus relinquit quid importẽt illa verba in l.titia cum.§.titia nu.3.ff.de leg.ij. fo.49.
8 Uxorem suam si aliquis instituit quousqꝫ vixerit ⁊ post eius mortẽ distribuant bona sua iter pauperes quos ipsa vel executores testamẽti elegerint ⁊ ipse ea viuente eligant aliquos an valeat electio.in.l.post mortẽ.nu.2.C.de fideicom. fo.81.
4 Uxori si qs legauit ea que viuus donauerat an vxor habeat istas res iure legati vel donationis inualide facte.in.l.si qñ.nu.5.ff.de leg.j. fo.39.
3 Uxori prodest fortuna ⁊ dignitas superueniens marito.in.l.si cũ dotẽ.§.si maritus.nu.2.ff.sol.matri. fo.17.
4 Uxori si testator legauit habitationẽ reliquit domos in patrimonio non potest vxor petere qđ sibi conducatur alia sed tenetur habitare in vna ex illis prout heres elegerit ⁊ arbitrio boni viri conueniat.in.l.si domus.nume.4.ff.de leg.j. fo.27.
j Uxor cõstante matrimonio nõ est vere domina rei dotalis sꝫ maritus tñ dicit ficte domina ⁊ releuatur ab onere satisdandi ꝑpter hoc fictũ dñium ⁊ possessionem.in.l.sciendum.nu.2.ff.qui satis.cogan. fo.35.
i Uxorem habens si teneat concubinã ⁊ sic inhoneste viuat qualiter possit compelli ad dimittendum cõcubinam ⁊ sic inhoneste viuere.in.l.iustitia est.nu.3.ff.de iusti.⁊ iure. fo.8.
4 Uxori si testator legat vestes vel iocalia ⁊ dicit valere.cc.⁊ nõ valent nisi centum qđ vxor nõ possit petere vt suppleant sibi centũ quasi testator voluerit ducẽta legare ⁊ ecõtra si valent.cccc.nõ põt heres retinere.cc.quasi voluerit.in.l.si fundum.§.si libertus.nu.2.ff.de leg.j. fo.30.
7 Uxor si recederet a viro propria autoritate sine iusta causa etiã si vir haberet penes se dotẽ nõ tenet eaꝫ alimentare cũ teneat etiã ad obsequia.in l.quod in.nu.5.C.de nego.gest. fo.72.
7 Uxor an sit dña rei dotalis.in.l.doce ancillaꝫ.n.2.⁊.3.C.de rei vẽdi.f.146.
3 Uxor habẽs patrem non exit patriam potestatẽ propter matrimonium ⁊ lꝫ transeat in potestatẽ viri sunt tamen potestates diuerse ⁊ qualiter differant ⁊ quando teneatur potius parere vni ꝙ alteri.in.l.rei iudicate.§.socero.nu.6.ff.solu.matri. fo.13.
4 Uxori vsumfructum relinquere quousqꝫ casta ⁊ honesta vixerit ⁊ vitam vidualem seruauerit aliud est ⁊ aliud est relinquere sibi si non nupserit qꝛ tunc prestat cautionem de nõ nubendo.in.l.cum filius.§.qui mutia.num.2.ff.de leg.ij. fo.56.
5 Uxor si tradat in dotem rem quã habet communem cũ alio cõpleto tempore vsucapionis non est locus iudicio diuisorio ⁊ quando.in.l. que filie.nu.1.ff.pro dote. fo.66.
8 Uxores que post mortem mariti incontinenti implent arcas seu capsas de bonis mariti inscijs heredibus maxime quando alij succedunt ꝙ filij earum ⁊ non sit adita hereditas ꝙ non teneantur facti nec crimine expilate hereditatis puniantur sed tantum cogantur restituere ablata.in.l.ꝙuis hec.nu.2.C.de furt. fo.9.
An tunc heredes mariti habebunt necesse probare dominium an vero sufficiat ꝓbare ꝙ defunctus illas res tenebat vt suas tpe mortis.ibi.nu.3.
3 Uxor si dedit in dotem castrum cum territorio emolumenta iurisditionis etiam confiscationis bonorum mobilium pertinent ad maritum.in.l.fi.nu.2.ff.sol.mat. fo.34.
Quod predicta emolumenta transeant de priuato in priuatum titulo vẽditionis vel donationis nec alteratur territoriũ vel vniuersitas.ibi.nu.3.
Quod talia emolumenta pertineant etiam ad fructuarium.ibi.
3 Uxor an possit renuntiare beneficio nec conueniatur ex promissione dotis vltra ꝙ facere possit.in.l. rei iudicate.§.socero.numero.3.ff.solut.matrimo. fo.13.
Uxor cum marito est vna caro.ibi.nu.4.
8 Uxor non dicitur ꝓxima vel coniuncta marito qꝛ nõ est coniuncta sanguine sed affinitate imo nec est affinis sed principiũ affinitatis idẽ tñ in ea ꝙ in affine.in.l.cum alienã.nu.2.C.de leg. fo.75.
4 Uxor si instituit maritũ qui erat lucratus partem dotis ⁊ grauauit quod falcidiam vel trebellia.cũ parte illa dotis sibi cõputaret an hoc facere poterit.in.l.si debitor.nu.3.ff.ad leg.fa. fo.87.
8 Uxor videtur habere promiscuum vsum in rebus alienis cõmodatis marito sicut in proprijs rebus mariti.in.l.fi.§.cũ aũt.nu.2.C.de furt. fo.12.
7 Uxor non potest testificari pro viro nec maritus pro vxore.in.l.etiam.nu.3.C.de testi. fo.170.
Uxor nõ potest induci in testem contra maritum.ibi.nu.5.
7 Uxor inuita non cogitur sequi maritum quocunqꝫ loco ierit.in.l.j.num.2.C.de vxo.mili. fo.93.
6 Uxor an possit cõpellere maritum ad dimittendum concubinam ꝙ sic.in.l.ex ea parte.§.mulier.nu.3.ff.de ver.ob. fo.34.

FINIS

Index ternionum.

a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p.q.r.s.t.v.

Omnes sunt terniones preter.t.⁊.v. qui sunt Duerni.

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm